BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XLVI
F
26
NAPOLI

SVIDAE
HISTORICA, CAE-

teráque omnia quę ulla ex parte ad cognitionem rerum ſpectant, ſolis uerborum explicationibus (quæ quidem in uulgatis Lexicis paſsim extant) prætermiſsis: Opus iucunda rerum uarietate & multiplici eruditione refertum:

Nunc primùm liberalitate Magnifici & Generoſi uiri D. CAROLI VILLINGERI, Baronis à Schœneberg, Cæſareæ Maieſtati à conſilijs: opera uerò ac ſtudio HIERO. VVOLFII in Latinum ſermonem conuerſa.

Acceſsit Rerum & uerborum extra ordinem, Alphabeticum memorabilium INDEX.

Cum Cæſ. Maieſt. & Chriſtianiſs. Gallorum Regis gratia & priuilegio ad decennium.

BASILEAE, APVD IOANNES Oporinum & Heruagium.

NAPOLI

AD MAGNIFICVM, ET GENEROSVM VIRVM AC DOMINVM, D. CAROLVM VILLINGERVM, BARONEM À Schœnenberga, Cæſareæ Maieſtati à conſilijs, &c.

HIERONYMI VVOLFII IN SVIDAE conuerſionem, Præfatio.

SAPIENTER FACIS, GENEROſe Baro, & magnitudine ingenij tui, ac familię, fortunæq; ſplendore dignum, qui, quod ocij res domeſtica & publica tibi concedũt, in ſacrarum & profanarum literarum conferre ſoleas lectionem. Quarum illæ nos, ad ineuitabile mortis diſcrimen uincendum & ad alteram illam uitam, beatamq; immortalitatem cogitandã, excitant & præparant: alteræ, præter honeſtiſsimam & maximè ſynceram uoluptatem, ad breuis huius & calamitoſi æui curriculum, minore cum moleſtia & ſolicitudine, atq; etiam tutius & honeſtius conficiendum, inſtructiores reddunt. Etſi autem nullum diſciplinę ac literarum genus, atq; adeò ne liber quidem ullus eſt, è quo fructus aliquis, ab homine acuto, & ueritatis amante, capi nõ poſsit: Philoſophia tamẽ & Hiſtoria (doctrinã Religionis, uti par eſt, ſemper excipio) principatum tenere uidentur. Religio. Quarum laudes, cũ à Philoſophia. Hiſtoria. multis ueteribus, iiſq; præſtantibus uiris, tam Græcis quàm Latinis, deſcriptæ ſint, nec ignotę Amplitudini tuæ: tum his de rebus breuia quædã Ciceronis teſtimonia, propter adoleſcentes maximè, tanquam oracula proferemus. Ac de Hiſtoria prius, quæ popularis quædam & craſſa philoſophia eſt: Hiſtoria. cum Philoſophia nihil ferè ſit aliud, niſi quædã ſubtilior & accuratior hiſtoria. Nam illa quidem, conſilia, mores, facta, & fata hominum deſcribit, qui ſunt exigua particula rerum uniuerſitatis: hæc totam naturam, omnemq; mundum animo colluſtrat, nec niſi in contemplatione & admiratione, atq; amore immortalis Dei acquieſcit. Sed Ciceronem iam Cicero. audiamus. Is igitur: Hiſtoria, inquit, eſt teſtis temporum, lux

ueritatis,uita memoriæ, magiſtra uitæ, nuncia uetuſtatis. In hac & narratur ornatè:& regio ſæpè,aut pugna deſcribitur:interponuntur etiam conciones,& cohortationes. Huius prima lex eſt,ne quid falſi dicere audeat: deinde,ne quid ueri non audeat: ne qua ſuſpicio gratiæ ſit in ſcribendo, nequa ſimultatis.Has enim leges negligere, eſt à ueritate diſcedere. Hactenus ille facundiæ Romanæ parens (qui utinã omnibus literatis eſſet in manibus) de hiſtoria: in qua tractã ait quandam,& fluentem expeti, nõ contortam & acrẽ orationem,negatq; pura & illuſtri quicquam eſſe breuitate dulcius. Quę ſi ſeruentur,in ea non modò uoluptatem eſſe, ſed etiam utilitatem:quam copioſè Diodorus Siculus, breuiter & neruoſè Polybius & Liuius explicãt. Et hæc quidẽ de hiſtoria. Nunc eundẽ Ciceronem etiã Philoſophiæ patronũ audiamus: quam perhibet artẽ eſſe uitæ, cõmentationem mortis,animi culturã,& morborũ eius medicinam: quę extrahat uitia radicitùs, & præparet animos ad ſatus accipiendos,eaq; mandet his,& tanquã ſerat,quæ adulta, fructus uberrimos ferant.Donum item & inuentũ Deorũ: matrẽ omniũ artium,omniũ benè factorũ,beneq; dictorũ:ducẽ uitæ,uirtutis indagatricẽ,expultricem uitiorũ, quę medeatur animis,inanes ſolicitudines detrahat, cupiditatibus liberet, pellat timores:eã deniq; cui qui pareat,omne tẽpus ætatis ſine moleſtia poſsit degere:& cuius tractatio optimo atq; ampliſsimo quoq; ſit digniſsima,ſed tum ualeat multũ, cum ſit idoneam complexa naturam. Hactenus ſapiens & eloquẽs ille uir:cuius excellentiã cogitans,ſępè peccare mihi uideor, qui meas nugas potius legendas obtrudã, quàm uel alios ad eius diligentem lectionem adhorter,uel ſaltem ipſe frequẽtius maioreq; diligentia in eo legendo uerſer. Quòd ſi tantũ utilitatis affert Philoſophiæ lectio, id eſt humana ſapientia, quæ quantula ſit, ſapientiſsimus quiſq; maximè intelligit: quãto maior fructus atq; uberior,è lectione Theologica, id eſt diuina ſapientia capietur? Quanquam,ſi quis uerè conſideret, probatiſsimi quiq; ueteres Theologi, Græci præſertim,nec oratoribus eloquentia,nec philoſophis rerũ humanarum cognitione ceſſerunt. Valde itaq; probo Amplitudinis tuæ ſtudium,& iſtam legendi & ſacra & hiſtorica, ſiue delecta-

Cicero de philoſophia.

Theologica ſcripta.

delectationẽ,ſiue occupationem: eoq́; libentius morẽ geſsi uolũtati tuæ,cũ poſthac nihil in publicũ edere,ſed Bibliotheca mea tãdem aliquãdo & ipſe frui iampridem ſtatuiſſem. quæ quidem nonũ iam menſem mecum expoſtulat, qui in tanta copia & uarietate optimorũ librorũ,uni Suidę nauem operam,cæteris neglectis omnibus. Sed Xãthippen meã facilè,uti ſpero,placabo,ſi hoc labore tandem defunctus, tam eam curare & adamare de integrò cœpero,quàm hactenus neglexiſſe uideor. Solet enim omnis offenſa prior, apud placabiles animos nouis officijs nõ mitigari modò, ſed prorſus etiã aboleri. Editionis aũt an æquè futura ſit expedita defenſio,equidẽ dubito. Suidã enim paucis eſſe notum, ex eo cõijcio,quòd primùm,ut opinor, Mediolani eſt editus,à Chalcõdyle:pòſt Venetijs ab Aldo, poſtremò annis abhinc uiginti Baſileæ à Frobenio:cui in tanto eorũ numero,qui ſe ſtudioſos utriuſq; linguæ perhiberi uolunt,ferè ſemiſſem exemplorũ ſupereſſe,nõ ſine admiratione, ac potius cũ indignatione accepi,propter uel ignorantiã,uel amentiã noſtri ſeculi, uanitatis (nouitatis dicere uolui) adeò appetẽtis,& uetuſtatem adeò negligentis. Quantũ enim nugarum pelagus uno ſæpè atq; altero anno diſtrahitur? Qui igitur Suidã ignorant, uel ipſius nominis offendentur inſolentia. Qui norunt,nec tamen pernorunt ſatis:è Lexico nihil niſi uerborũ explicationem petendã eſſe putabunt. in qua opinione & ipſe fui, qui nunquam antehac continenti ordine ſcriptorem hũc legerim: ſed ſi quid in Græcis oratoribus occurrebat obſcurius, eum cõſuluerim, ſimplicitate inſcriptionis deceptus. Videtur enim hic autor,quiſquis fuit (cõperti enim de eo nihil habeo,niſi quòd nec ignobilem hominem fuiſſe,& non multo poſt Honorium & Arcadiũ Impp. uixiſſe conijcio) & uerborum & rerum locos cõmunes,unà cum hiſtorijs, ordine alphabetico perſequi uoluiſſe: ut eâdem opera & mentem & linguã inſtrueret,& memorię fragilitati expedita inquiſitionis ratione mederetur: idq́;, mea quidẽ ſententia,non malo cõſilio. Rerum enim & uerborũ, humanæq́; mentis magna eſt inter ſe affinitas,& naturale quoddã uinculũ ſocietatis: & hic Rerũ,Mentis, & Verborum ternio,ab ipſa natura inſtitutus,niſi per amentiam & calamitatem diuelli nõ poteſt. Res

Suidas à paucis lectus,et intra annos 64 uix 3000 exẽpla diſtracta.

Loci communes rerum & uerborum.

Res. Mens. Verba.

enim quę in hoc amplißimo totius mũdi, & illuſtri theatro conſpiciuntur, animus humanus, lumine rationis diuinitùs inſito, pro uirili contemplatur & cognoſcit. Inſpectas & cognitas, notis quibuſdã inſignit, diſcernit, atq; eloquitur, alijsq; cõmunicat. Nam, ut philoſophus ait, uerba ſunt animi affectionũ quędã notæ: ipſę uerò affectiones ſubiectis rebus excitantur. Ita fit, ut nõ ſoliuaga ſit cognitio, ſed humani generis ſocietati ſeruiat: ad quã homo cùm natura ipſa fertur, tum inopia & neceßitate mutui auxilij cõpellitur. Itaq; ſępè auditores meos monere ſoleo, ut copioſißima quæq; Lexica & Gręca & Latina et uernacula ſtudioſè legãt, atq; inter ſeſe cõferãt: & uacua charta ubi opus eſſe uiſum fuerit inſerta, maximè quęq; uel memorabilia, uel ſibi uſui futura breuiter notent, additis ſuorũ codicũ numeris, & ab ineunte ætate uiaticũ obliuioni ſenectutis pręparent. Scio alios tradi Locorum cõmunium ordines, quos equidẽ nõ improbo: ſed hũc alphabeticũ, & res uerbis iungentẽ, adoleſcentiæ ſtudijs magis accõmodatum eſſe iudico. Atq; utinã & hoc qualecunq; cõſilium, adoleſcenti mihi datũ, & ea copia optimorum librorũ quę nunc eſt, etiã tum fuiſſet. Quantã enim uariæ lectionis gazã nunc in promptu haberẽ, quę animo uarietate ſtudiorum & occupationũ diſtracto, bona ex parte exciderũt: nec ſine moleſtia iacturaq; tẽporis, cum opus eſt, inquirẽdę ſunt, nec tamẽ ſemper reperiuntur. Fit enim (ut imbecillitatẽ ingenij mei fatear) aliquãdo, ut nõ modò quod legi, & audiui, nõ ſatis meminerim: ſed illud etiã dubitẽ, an & ubi legerim, atq; audiuerim? Quanquã hanc hęſitationem meã, libri mei marginum annotationibus plerunq; refellunt. Quòd ſi non nimium adoleſcens memoria fretus fuiſſem, ſed in longitudinẽ potius conſuluiſſem: nunc multo eſſem promptior atq; uberior, & minus occupatus. Et hęc admonendæ adoleſcentiæ cauſa ſcripta ſint. Nunc ad Suidã redeo: qui idẽ ſpectaſſe, ut dixi, uidetur, in ſuo Lexico. Præterquã enim quòd iſtiuſmodi uolumina nihil aliud ſunt niſi copioſa quędã & perfecta grãmatica, omneſq; huius artis partes explicant atq; illuſtrant: fieri nullo modo poteſt, quin uerbis per optimorum autorũ exempla declarãdis multa ſcitu digniſsima in mediũ afferantur: obiterq; & aliud agendo ea diſcãtur, quæ ad om-

nes diſciplinas facilius percipiẽdas maximo ſint adiumento. Quod cum ita ſit, & Suidæ nõ tam explicationẽ uerborum, quàm rerũ memorabilium annotationẽ propoſitam fuiſſe conſtet: nullus æquus iudex, Generoſe Baro, uel tuũ ſtudiũ, uel meum laborem reprehendet. Etſi enim multa in hoc opere deſiderantur, quędam etiam fortaſſe redundant (quod enim ſcriptum proferes, in quo nemo quicquã deſideret?) tamen multa ſcitu digna in eo continentur. Atq; adeò præſtare cenſeo, uiri doctiſsimi Chalcondylis Demetrij, qui hoc opus annis abhinc quinq; & ſexaginta edidit, hac de re uerũ, ut legẽdo cognoſcetur, teſtimoniũ huc aſcribere. Is igitur ſic ferè ait, ut nos quidem de Græco uertimus. Liber hic multiplicem utilitatẽ non ſtudioſis tantùm adoleſcentibus, ſed & cuiuis ætati magnum & fructum & uoluptatem affert: nec ijs modò qui in Poeſi & eloquẽtia uerſantur, ſed & Dialecticis, & Phyſicis, & Ethicis, deniq; omnibus qui ullũ doctrinæ genus tractant, plurimùm proderit, ſi attentè legatur. Nec enim uerba tantum hiſtoricorũ & oratorum, & quorũuis eloquentium autorum interpretatur, quam rem liber præcipuè profitetur: ſed & multas uariasq; hiſtorias, quæ nõ temerè alibi reperiuntur, eo quòd libri & Græci & Romani & Hebręi, unde hęc ſumpta ſunt, periêre, cõplectitur. Adhęc diuerſa decreta philoſophorũ, & quęſtiões partim Phyſicas, partim Dialecticas, nec paucas de moribus, & ad omnẽ uirtutẽ pertinẽtes: uitas item uirorũ integerrimorũ & ſanctiſsimorũ, nec nõ illorum etiã qui uoluptatibus & uitijs dediti, contrariã rationẽ ſecuti ſunt, luculẽter admodum, ornateq; exequitur. unde nõ modò bonos & pręſtãtes imitari queas, eorũq; ueſtigijs inſiſtere: ſed & eorũ qui diuerſum uitæ iter ingreſsi ſunt, rationẽ pro uirili fugere & auerſari. His omnibus uelut condimenta quædam aſpergit, magnam prouerbiorum copiam, atq; etiam concinnam ſomniorum explicationem. Ac fuit hic liber non ita pridem & in Græcia & in Italia ita rarus, ut qui eum haberet, eo gloriaretur, quaſi theſaurum inſignem, & Amaltheæ (quod aiunt) cornu poſsideret: qui nunc typographiæ beneficio, páruo ære omnibus cõmunicatur. Hactenus ille. Quamobrem lectione dignißimum eſſe hoc opus, nec ſine cauſa uel ab Amplitudine

Demetrius Chalcondyles de Suida.

tua,tam diu,& tantoperè expetitum,uel temerè à me in Latinũ ſermonẽ cõuerſum eſſe,conſtare arbitror: nec quin grata eius lectio & iucunda ſit futura ſtudioſis,admodum dubito. Supereſt, ut de interpretandi atq; editionis ratione aliquid dicam. Cõuerſionem Latinã tantũ edimus, tum ne Frobenianæ officinę præclarè de re literaria meritæ incommodetur, ac Græcę linguæ periti ad Græcum potius Suidã quàm Latinũ emendũ incitentur: tum ne Latinè tantũ docti,ſumptu inutili,& libri mole ſuperuacaneo onerẽtur. Verborum & exemplorum, quæ nihil haberent memorabile, prætermiſſa eſt expoſitio:quia res tractare,nõ explicare uerba,propoſitum nobis fuit:& extãt illa in uulgatis Lexicis diligentius & copioſius pleraq; declarata. Illud quidẽ operam dedi,ne quicquam ſcitu dignũ præterirem: eaq́; de cauſa ne leuicula quidem, ac potius ridicula quædam aſcribere ſum grauatus.quæ pro ſuo candore quiſq; interpretetur.

Interpretatio-nis ratio,et editionis.

Sunt mala,ſunt quædam mediocria,ſunt bona plura:

ut Homericũ uerſum ad noſtrũ inſtitutũ nonnihil inflectã. Delectum non interpretis,ſed Lectoris eſſe oportere cenſui. Quid ego probẽ aut improbem,ſatis ſcio.Quid alijs in tanta & uoluntatũ & opinionum diſcrepantia probaturus eſſem, proſpicere nõ potui:nec ullam uidi moroſa iudicia mitigãdi rationẽ cõmodiorem,quàm quę autor haberet omnia conuertendo,idq́; quãta fide & perſpicuitate licuit. Ac ſudandũ mihi ſæpè fuiſſe,& hęſitationẽ atq; ignorationem meã ingenuè cõfitendam, tot aſteriſci paſsim additi facilè oſtendent. Quibus amotis, ſi quis totidẽ Soles repoſuerit, hoc eſt ſi deprauata correxerit,obſcura declararit, mutilata expleuerit, ambigua diſtinxerit:eum ego uirũ iudicabo.tantũ abeſt, ut obtrectatores hunc laborẽ,elementario puero potius,quàm Vuolfio mandandũ fuiſſe dicant.Nullũ diſciplinę genus eſt, è quo non aliquid delibarit Suidas: quarũ uocabula quàm difficulter,ac potius nullo modo,Latinè reddi poſsint, ſciũt docti.Citantur ex autoribus(quorũ nomina ſæpè tacentur) loca penè innumera,quorum ſtylus atq; oratio eſt diſsimillima,quorundã etiam (recentiorũ pręſertim) ſi dicere liceat, affectata atq; inepta. Itaq; chamæleontẽ fieri me oportuit, et pro ſubiecto ſolo,ſubinde colorẽ mutare:aliquãdo etiã uo

*
⊙

cibus uti minimè Ciceronianis. Nam ubi Græci ταυτότητας, οὐσίας, ὑποστάσεις, & id genus alia contra uulgati ſermonis conſuetudinem ſibi confinxerũt: ego identitates, & eſſentias, & ſubſtantias, breuitatis docẽdiq́; cauſa, dicere cur dubitarim? Quæ ſi cui diſplicuerint, is & Latini ſermonis inopiã, & ipſius argumenti uarietatẽ, non meã negligentiam aut inſcitiam accuſet. Illud etiã monendus eſt Lector, cũ eadem ſententia ſæpius in diuerſis literis citata, nõ rarò inueniatur: me ſemel eam poſuiſſe contentũ, cramben repetitã apponere noluiſſe, niſi fortè obliuione factũ ſit aliter. Relegendi enim totius operis facultatẽ ademit typographus, cui & ἀπόγραφα, & αὐτόγραφα mea, ex interuallis mittenda fuerũt. Vnũ adhuc reſtat, quo expedito, finem faciã. VILHELMVS Xylander Auguſtanus, uir doctrina & ingenio prẹſtanti, Grẹcarũ literarũ & Ariſtoteleæ philoſophiæ in Heidelbergenſi Academia doctor, cũ ei pro noſtra amicitia, me hanc lucubrationẽ habere prẹ manibus ſignificaſſem, ex ſimilibus ſcriptoribus, id eſt Lexicis, & cõmentarijs Grẹcis, à Suida prẹtermiſſa, ſupplenda cenſebat: iudicio eius cũ meo planè congruente. Sed fuiſſet is totius triennij labor: quantũ mihi uitẹ ſpacium uix, ac ne uix quidẽ polliceri auſim: & gratias ago Deo, qui me à lue paſsim in uicinia mea graſsante, & angulũ in quo deliteſco penè obſidione premente, clementer hactenus cõſeruarit, ne, ut Proteſilaus domũ imperfectã, ſic librum hunc ego inchoatũ relinquerem. Addãt alij plura, qui uolent: ego uerſando, uertendo, & ſcribendo, & reſcribendo, & ſcripta corrigendo, ita ſum defeſſus, & exhauſtus, ut quiete & ocio magnoperè ſit opus, & animus ab his operis propemodum abhorreat. Ingraueſcit ẹtas: & ualetudo, quẹ nũquã bona fuit, indies fit deterior: acies oculorũ deficit: nec eſt ea uel animi alacritas, uel memoriẹ firmitas, quẹ fuit: immaturo utiq; ſenio, quod minus miror: illud magis, me in tot tam diuturnis doloribus, qui uel elephantũ cõficerent, tamdiu potuiſſe uiuere. Quadrageſimũ annũ multũ exceſsi, à quinquageſimo propè abſum: rude me donari tempus, emeritũ ſiue pugilẽ, ſiue militem, poſt tot luctas & certamina. Si coronas nullas merui, at plagas accepi plurimas. Siue igitur boni aliqđ meis ſcriptis ineſt (quod utinam ita eſſet: & ut eſſet, operã dedi)

Cur non locupletatus Suidas.

abundè

abundè præſtitum eſt. Siue tantis laboribus fruſtra confecti, actum egimus, quod maleuoli dicunt: nimium.

Quod reliquum eſt æui, ſi quid ſupereſſe uolunt Dij:
inſtituendæ adoleſcentiæ, & muneri noſtro publico impendamus: quo ita poſthac erimus occupati (ſi tamen erimus) ut noſtro iumento, quod aiunt, alias occupationes accerſere nō ſit neceſſe. Tu uerò Generoſe Baro, quicquid hoc eſt operis, tui ſtudio confectū, ut licuit, & meę erga T. A. obſeruantiæ qualecunque ſpecimen, æqui boniq; facias uelim: meq; unà cū genero tuo, illuſtri Barone D. CASPARO Breunero, Cæſareæ Maieſtati à conſilijs, & illuſtriſsimi Principis CAROLI Archiducis Auſtriæ Camerario, uiro uerè nobili & generoſo, cōmendatum habere digneris. Nam de filio tuo IACOBO, præclaro iuuene, qua hactenus & modeſtia & induſtria fuit, non dubitandum eſſe puto, quin & paternum eruditionis amorem, & aui ſui, cuius nomen habet, clariſsimi uiri & apud ſummos imperatores Maximilianum I. & Carolum V. in grauiſsimis Romani imperij negocijs ſumma fide & autoritate ſpectati, uirtutem ſit imitaturus, & decora atque ornamenta utriuſq; cumulaturus. Quòd ſi amicorum communia ſunt omnia: quanto magis parentis & filij, unici præſertim, & obſequentiſsimi? Is igitur, pro hac arctiſsima neceſsitudine, & Suidæ dedicationem, & Vuolfij defenſionem ex æquo ad ſe pertinere iudicabit. Vale: Auguſtæ Vindelicorum.
Cal. Ianuarij, Anno Domini
MDLXIIII.

Amplitudinis tuæ

Obſeruantiſsimus,

Hiero. Vuolfius, Aug. Reip.
Bibliothecarius, & utriuſq;
linguæ profeſſor.

HIERO. VVOLFIUS

LECTORI.

Numeri columnarum, non quidem impreſſi, ſed à me aſſcripti, editioni Græci Suidæ Frobenianæ anni 1544 *reſpondent. Quod ideo moneo, ut ſtudioſi utriuſque linguæ adoleſcentes, noſtram conuerſionem cum Græco archetypo conferre, id'que alicubi (ſi coniecturas noſtras probarint) emendare poſſint.*

SVIDAE HISTORICA, CAETERA'QVE OMNIA QVAE VLLA EX PARTE AD COgnitionem rerum ſpectant, ſolis uerborum explicationibus (nam hæ quidem in uulgatis Lexicis extant) prætermiſsis:

HIERONYMO VVOLFIO OETINGENSI INterprete, utriusq; linguæ in Auguſtanæ Reipublicæ Schola profeſſore.

1

Col. 5. ABAE, oppidum Phocicum & Italicum: itemq; Cariæ urbs, cui ab heroe Aba nomen eſt inditum. Fuit autem Abis templũ Apollinis, & oraculũ, Delphico antiquius.

ABACAENVM, oppidũ Siciliæ.

ABBACVM, pater excitationis, ſeu ſurrectionis.

ABANTIS, Eubœa uocatur.

Col. 6. ABBA, pater. Veteres patrem ſuopte ingenio uocabant Deum. ut Moſes: Deum, qui te genuit, reliquiſti. Et Malachias: Deus qui nos genuit, & pater. Qui autẽ gratia præditi ſunt, idem Spiritus ſancti impulſu faciunt, qui eſt ſapientiæ ſpiritus, quo inſipientes ſapientiam cõſequuti ſunt: quẽ eundem doctrina Chriſtiana ſpiritũ eſſe potentiæ declarat, quo & ægrotos ſanabant, & mortuos in uitam reuocabãt. Vt enim ſpiritus eſt prophetię, & ſpiritus linguarum, ſic etiam ſpiritus eſt adoptionis. Quemadmodũ igitur eum prophetico ſpiritu præditum eſſe nouimus, qui, gratia incitante, res futuras prædicit: ſic etiam ſpiritum adoptionis eum intelligimus, quẽ qui conſequutus eſt, illo mouente patrem appellat Deum. Quem ut maximè germanum eſſe oſtenderet, Hebræorũ quoq; uoce uſus eſt. Neq; enim dixit Pater, ſed Abba pater: quo uerbo liberi, maximè ingenui, patres compellare ſolent.

Deus naturæ pater. *Spiritus gratiæ & potentiæ.* *Spiritus adoptionis.* *Abba pater.*

ABARIS SCYTHA, Seuthæ filius, oracula ſcripſit, quæ Scythica dicuntur: nuptias Hebri fluuij, luſtrationes, & Deorum originem, ſoluta oratione: Apollinis aduentum ad Hyperboreos, uerſu. Venit è Scythia in Græciam: unde fabula orta eſt, de ſagitta, quæ è Græcia uſq; ad Scythas

Abaridis ſcripta. *Sagitta uolucris.*

2

Hyperboreos tranſuolarit, eiq; ab Apolline data fuerit. Huius etiã Gregorius Theologus, in funebri oratione in magnum Baſilium, mentionem fecit. Aiunt autem, cum peſtilentia toto terrarũ orbe graſſaretur, Apollinem tam Barbaris quàm Græcis conſulentibus Oraculum, reſpondiſſe: Oportere à populo Athenienſi uota fieri pro omnibus. Multarũ igitur gentiũ legatis ad eos proficiſcentibus, etiam Abaridem, Hyperboreorum nomine, legatum ueniſſe aiunt. Tempus aduentus illius, controuerſum eſt. nam Hippoſtratus eum tertia Olympiade adueniſſe dicit: Pindarus tempore Crœſi Lydorum regis, alij XXI Olympiade.

Athenienſium uota pro depellenda peſtilentia. *Tempus controuerſum.*

ABARES internecione Bulgari deleuerunt. Abares autem hi, Sabinôres expulerãt, cum ipſi à gentibus littus Oceani accolentibus profligati fuiſſent: quæ quidem gentes ſuam regionem deſeruerant, ob caliginem ex Oceani æſtu obortam, & gryphũ multitudinem ingruentem: quam nõ ceſſuram prius, rumor erat, quàm genus humanum deuoraſſet. His itaq; malis agitati, impetum in finitimos fecerunt. Qui igitur ſe defendebant, cũ uim inferentium ſuſtinere impetum non poſſent, aliò migrabant: ut & Saraguri, ab Hunnis * Actiris pulſi. Sed de his in hiſtoria Bulgarorum plura dicemus.

Abares, Sabinôres, Bulgari. *Caligo.* *Gryphes.* *Saraguri, Atiri, Hunni.* ** Acatirii.*

ABARNIS nomẽ urbis, & regionis: promontorium Parianæ: Lampſaci promontorium, à Phocica Abarnide. Alij ſcribunt Aparnis, quaſi inficialem dicas: quòd Venus, cum Priapum deformẽ Lampſaci peperiſſet, inficias iuerit, & regionẽ illam Aparnida uocarit.

Venus. *Priapus.*

ABAS, ſophiſta: Commentarios

hiſtoricos,& Artem dicendi reliquit.
Col.7. ABDERA, mare: & nomen urbis
Thraciæ & Iberiæ. unde Abderita,
nomen patrium.
ABELVS Adami filius, opilio, ca-
ſtus & iuſtus. Qui cum ſacrificio de
grege facto litaſſet, à Caino fratre per
Cainus parricida & gemit & tremuit. inuidiam occiditur. Fuit autẽ Cai-
nus agricola, qui poſt iudicium dete-
riore uita conflictans, perpetuò ge-
muit, & tremuit. Nam Abelus cũ pri
Primitiæ. mos ouiũ fœtus offerret Deo, ſe Dei
quàm ſui amãtiorem eſſe declarabat:
eaq́; de cauſa uoluntas eius probata
Cainus ſui quàm Dei obſeruantior. fuit. Cainus autem, cum per impie-
tatem primitias ſibi uendicaſſet, & ſe-
cundas fruges obtuliſſet Deo, meritò
eſt repudiatus. Ait enim Scriptura: Fa
„ ctum eſſe poſt dies aliquot, ut Cainus
„ de terræ frugibus offerret. Itaq; Cai-
nus eo nomine reprehenditur, quòd
nõ primitias, ſed ſecũdas fruges poſt
dies aliquot natas, obtuliſſet Deo.
ἀβελτεροκόκκυξ, fatuus cuculus: de
homine uano & fatuo.
ἀβελτερίᾳ.) Eò dementiæ mentes
eorum ſunt impulſæ, ut altera factio
alterius interitum magis exoptaret,
quàm uictoriam de hoſtibus.
ABSALOMVS, mota contra patrẽ
Dauidem ſeditione, in bello perem-
ptus eſt.
ABIAS, Roboami filius, Salomo-
nis nepos, bellũ intulit Hieroboamo
Salomonis ſeruo, unoq́; die ſuſtulit
uiros potentes mille quingentos.
LXX filiorum Gedeonis interfector. ABIMELECHVS, Gedeonis fi-
lius, fratres ſuos ex ingenuis mulieri-
bus procreatos, uiros LXX, in uno
lapide interfecit: de quibus nullus eſt
Col.8. relictus, præter Ioathamum, natu mi-
Ioathami parabola. nimum. Qui cum fuga ſalutem quæ-
ſiuiſſet, Abimelecho cũ populo præ-
tereunte, in cacumen Garizimi, id eſt
ſacri montis, aſcendit: ſublataq́; uoce,
talem ad eos ſimilitudinem dixit.
Audite me Sicimitæ, & Deus uos au-
diet. Arbores magno ſtudio profe-
ctæ ſunt ad inaugurandum ſibi regẽ,
Olea. & oleæ dixerunt: Regina noſtra eſto.
Quibus illa: Num, inquit, pinguedi-
ne mea relicta, quam & Deus & ho-
mines in me celebrant, imperium in
Ficus. arbores capeſſam? Tum arbores fi-
cui: Ades, & imperato nobis. Qui-
bus illa reſpõdit: An relicta dulcedi-
ne mea, & præſtante fœtu, arboribus
imperitem? Ibi arbores uiti dixerunt: *Vitis.*
Ades, & imperato nobis. Tum uitis:
Num uino meo relicto, quo morta-
les exhilarantur, regnum in arbores
exerceam? Tandem omnes arbores
rubo dixerũt: Age uerò tu noſter rex *Rubus.*
eſto. Ibi rubus dixit arboribus: Si me
regem ueſtrum uerè creatis, agite ſuc
cedite umbræ meæ. Sin minus, ignis
è me egreſſus omnes Libani cedros
deuoret. Nunc igitur uos, ſi patrem *Accommodatio parabole, exprobratio ingrati animi, & comminatio.*
meum, eiusq́; familiam ſic tractaſtis,
ut ius faſq́; poſtulat, Abimelecho an-
cillæ filio Sicimorum rege creato: &
ille è uobis, & uos ex illo uoluptatem
capiatis. Sin minus, egrediatur incen
dium ab Abimelecho, & principes
ueſtros, eorumq́; domos deuoret. A'
Sicimitis item egrediatur incẽdium,
atq; Abimelechum deuoret. His di- *Abimelechi interitus.*
ctis, aufugit Ioathamus è conſpectu
fratris Abimelechi. Is uerò cum trien
nium Iſraelitis imperaſſet, Deus tan-
dem ſpiritum improbũ miſit: hoc eſt,
acre diſsidium inter Sicimitas & Abi
melechum excitauit, ut eius familia
improbata, piaculum iniuſtæ cædis
LXX filiorum Gedeonis, in caput e-
ius conuerſum uellent. Itaq; profe-
ctus ad turrim quandam expugnan-
dam, & oſtium eius incendendi cau-
ſa aggreſſus, caput ictus eſt, deiecto à
muliere ſaxi molaris fragmento. Tũ
armigerum iuſsit, ſtricto ſe gladio pe
rimere, ne à muliere cæſus diceretur.
Puer igitur eum traiecit. Sic Deus *Deus ultor ſcelerum.*
pœnas exegit ſcelerum Abimelechi
in patrem, LXX fratribus occiſis, ad-
miſsi: & omnem Sicimitarum impro
bitatem in eorum capita conuertit,
ſecundum orationem & parabolam
Ioathami.
ABILA, Phœniciæ urbs, patria *Diogenes rhetor.*
Diogenis, celeberrimi rhetoris. un-
de gentile nomen, Abilenus.
ABILYX, ſeu Abila, mons Africę,
oppoſitus Calpę: quæ eſt in Europa,
iuxta fretum Gaditanum.
AVITVS, nomen uiri, qui tugu- Col.9.
rium exercitatorium, hoc eſt mona-
ſticam cellam ſtruxit,

ἀβλέπτημα.)

Imperitiæ dandá uenia. ἀβλέπτημα.) Ferebat ille ac diſsimulabat errata, & lapſus rudis plebeculæ. Prudentiorum autem, & doctiorũ peccata grauiter & iniquo animo patiebatur.

εὐθανασία. ἀβληχρὸν.) Vita exceſsit placidè ac tranquillè, leni morte, qualem & Homerus laudare uidetur, defunctus.

ἀφροσύνη. ἀβουλεί.) Is non ſatis animaduerſa regis ſentẽtia, ſumma temeritate tem geſsit.

ABONI murus, oppidulum ponti Euxini: unde nomẽ patrium, Abonotichita.

ABORIGINES, gens Italica.

ABRAHAMVS, Patriarcharum princeps, quo populus Hebræorum gloriabatur olim, priuſquam temerè à Deo deſciuiſſet: atq; ab illo alienatus, eius unigeniti filij ſanguine ſe cõ maculaſſet. Hic è Chaldæorũ terra fuit oriundus: qui omnẽ ætatẽ in obſeruatione ſtellarũ, earumq́; rerũ quę in ſublimi fiunt, cõſumunt. Exercitatus igitur more patrio in cœleſtiũ ſiderum motu, ſagaciter animaduertit, magnificentiã rerũ conditarũ, in oculos incurrentiũ, nõ in ijs cõſiſtere: ſed aliquẽ habere opificẽ, qui moueat & dirigat aptũ illũ & cõcinnũ ſiderũ inceſſum, mundiq́; totius cõſtitutionẽ. atq; ex magnitudine & elegãtia rerũ cõditarũ, autorẽ earum quantũ licuit cõtemplatus, non in his reſtitit, neq; deſideriũ ſuũ in eo cõſumpſit: ſed ultra ſidera euectus, & omnem intellectui obuiã, cœloſq́; ſuperãtem cõpagem peruagatus, ab inquirendo non deſtitit, donec is cuius deſiderio flagrabat, ei ſe patefeciſſet, typis quibuſdam & imaginibus, & ijs rationibus quib. ſe is qui cerni nõ poteſt conſpiciendũ præbet: eumq́; translatũ è patria, in Cananęa collocaſſet, anno ætatis eius nono & nonageſimo. atq; id ætatis orbũ liberis adhuc patentẽ admirandi & beati uiri Iſaaci effecit, ut haberet unigenitũ & primogenitũ filiũ, qui iã tũ imaginẽ arcanã unigeniti & primogeniti filij repræſentaret: atq; hoc ei munus eximium dedit, ut ſeruus, amicus, & pater, quantum ad carnẽ attinet, unigeniti filij appellaretur, qui mundũ uniuerſum fabrefecit. Hic ſacras literas reperit, & eam linguã excogitauit, cuius Hebræi periti fuerũt, ut eius diſcipuli & poſteri. unde etiã Græcorũ literæ originẽ duxerũt: quãuis Græci, opinionis errore, aliter hac de re ſcripſerint. Teſtimonio eſt appellatio Alpha, primæ & principis literæ, nomen ab Aleph Hebraico ſortitæ, nomine beato, primo & immortali. Huic & cõiectationis ſomniorũ libros Græci ſurreptos, ſibi uendicarũt. Teſtis eſt Ioſephus, uir planè admirandus, huius pronepos: qui ſomnia Pharaonis ſic expoſuit, quẽadmodũ euentura erãt. Hoc ita ſe habere, Philo Hebraicus philoſophus, in uita uiri ciuilis, teſtimonio ſuo cõfirmabit: Philo inquã, de quo dici ſolet, aut Philonẽ Platonis, aut Platonem Philonis eſſe imitatorem: uidelicet cultum imaginũ cœpiſſe à Serucho, ac uiguiſſe uſque ad Tharæ tempora, patris Abraami. qui Abraamus natus annos 14, Dei cognitione illuſtratus, patrem his uerbis commonuerit: Quid ſeducis homines, ob pernicioſum lucrum: hoc eſt, ob imagines? Nõ eſt alius Deus, niſi cœleſtis ille, totius mundi opifex. Itaq; cùm uideret homines creaturæ cultum deferẽtes, magno labore oberrans, uerum DEVM animo religioſo exquirebat. Cum autem cœlum aliàs ſudum, aliàs nubilũ cerneret: cogitabat cũ animo ſuo, id nõ eſſe Deũ: eodẽq; modo neq; Solẽ, neq; Lunã, quòd illũ occultari & obſcurari, hanc deficere & deſinere cerneret, cenſuit eſſe Deos: atq; adeò aſtrorũ motum (nam à patre Aſtronomiã edocebatur) animi dubius, non ſine moleſtia tractabat. Tandẽ illi Deus apparuit, & è terra ſua exire iuſsit, & ſuos cognatos relinquere. Itaq; ſumptis patris ſimulacris, ijsq́; partim cõfractis, partim exuſtis, cũ eo terra Chaldæorum exceſsit. qui, cùm Carram perueniſſent, diem ſuũ obijt. Inde oraculo monitus, egreſſus cum uxore Sara, & cõſobrino Loto, & omni inſtrumento, in Chananæã terram, ſibi debitã, peruenit: quã Chananæi per uim occupatã incolebant. Pòſt, fame orta, Chananæa terra relicta, in Aegyptũ cõceſsit: ubi Sarã uxorẽ eius rex Abimelechus rapuit. Cui Deus, terrore

Iudæorum defectio. *Col. 10.* *Chaldæi aſtrologi.* *Abrahamus è cœleſti opificio deprehendit opificẽ.* *Patefactio diuina.* *Iſaacus imago Chriſti.* *Abrahamus Hebraicarum literarum inuentor.* *Alpha.* *Aleph.* *ὀνειροκριτικά.* *Ioſephus.* *Philo de Thara & Abrahamo.* *Imagines.* *Inueſtigatio Dei.* *Migratio Carra.* *Chananea.* *Aegyptus.* *Abimelechus.* *Sara.*

iniecto, membriſq; laxatis: Redde, inquit, homini cõiugẽ ſuam. nã uates eſt, uotaq; pro te faciet, ut uiuas: ſin nõ reddideris, ſcito & te & tua omnia moritura eſſe. Sic coniuge inuiolata recepta, uotiſq; factis, effecit ut Abimelechi & familiæ eius illa laxatio membrorũ curaret. Ex eo tẽpore honorẽ ei rex habebat, ac uerbis eius auſcultabat. Abrahamus itaq; Aegyptijs religionis & multiplicis doctrinæ magiſter extitit. Idẽ Abrahamus à bello reuertẽs, gratulatione hono- *Melchiſedeci gratulatio.* rifica Melchiſedeci regis Salemę, qui ſacerdos erat Altiſsimi, exceptus eſt, oblatis panibus & uino. Abrahamus uerò illi decimas omniũ rerum dedit. Idem porrò Melchiſedecus erat ſine matre, ſine patre, ſine origine generis, inſtar filij Dei. Deploranti autem *Promißio ſobolis numeroſæ.* Abrahamo orbitatem ſuam, Deus in ſomnis ſtellas oſtendit: ac prædixit, eâdẽ multitudine fore ꝓgeniẽ eius. Is uerò Deo credidit, eoq; nomine iuſt⁹ eſt habitus. Sara uerò, quippe ſterilis, induſſit Abrahamo, ut ex ancilla ſuſciperet liberos: unde ei natus eſt *Iſmael.* Iſmaelus. Deus aũt Abrahami nomẽ ei indidit, annos nato nonaginta nouem: cum prius Abramus diceretur. Eodẽq; modo Sarã appellauit Sarrã, litera r geminata. Tũ Abrahamus Iſ- *Circũciſio.* maelem, & omnes ſuos circumcidit. Dominus item Abrahami hoſpitio uſus, promiſit fore ut Sarra filiũ ei páreret. quo illa audito, riſit: unde puer *Iſaac.* Iſaaci nomen eſt conſecutus, quod apud Hebręos ſuauẽ riſum ſignificat.

Col.12. ABROGASTES Frãcus, robore *Arbogaſtes Germanus Francus.* corporis & aſperitate animi flammæ ſimilis, proximus à Baudone. In hoc fuit cõſtans & exquiſita modeſtia, & odiũ irrecõciliabile auaricię. Vnde di- *Baudon.* uitijs gregario militi nihil præſtabat. *Theodoſius.* Quapropter Cæſari Theodoſio uti- *Valentinianus.* lis uidebatur: ut qui ad Valẽtiniani mores uiriles & iuſtos, ſuã quoq; grauitatẽ adiũgere, & regiã inſtar rectę & immotæ colũnæ ſuſtẽtare poſſet, ne qd in aula dãni aut peccati admitteretur.

ABROCOMAS, ſatrapa Artaxerxis Perſarum regis.

ABRI, gens iuxta Adriam.

ABROTONON, genus herbæ fruticoſæ. Eſt aũt amariſsimũ, calefaciẽs & ſiccãs in tertio gradu, ui præditum diſsipãdi & incidẽdi. cũ oleo tritũ, ſi toti corpori inungatur, algores periodicos ſanat: atq; uſtũ magis, quàm nõ uſtũ, alopecijs medetur, oleo tenui adhibito.

ABRON, Phryx aut Rhodius grãmaticus, Tryphonis diſcipulus, Romæ docuit, Hermippo autore: ſeruili genere ortus.

ABRONIS uita: De ſumptuoſis. Abron enim Argiuus quidam diues fuit. Quanquã à delicijs etiam Abronia uita dici poteſt.

ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα.) Abydenum Col.13. auctarium: de ijs dicitur, ob quorum intempeſtiuũ acceſſum moleſtijs afficimur. Nam Abydeni, cum hoſpitem aut ciuem conuiuio exceperint, poſt unguẽtũ & coronas, pueros oſculandos circumferunt: quorum clamores & nutricũ ſtrepitus conuiuas turbãt.

ABYDOS, urbs Helleſponti, Aegypti, Iapygiæ. Prouerbium, Ne temerè Abydum calces: id eſt, ne auſis eam ingredi. De hominibus uanis & calumniatoribus uſurpatur (nam qui Mileſiam Abydum incolebant, malè audiebant, ut calumniatores) item *ἄβυδος φλυαρία*, de magnis nugis.

ABYDON, Straboni Macedonię locus eſt. Vnde: *Hinc procul ex Abydone, ubi perfluit Axius arua.*

ABYRTACE, eſt intritũ barbaricũ, qđ ex porro & naſturcio, & mali punici granis, & id genus alijs cõficitur, acre ſcilicet. Theopõpus Theſeo:
Ad Medos uenies, porri ubi & naſturtij
E copijs Abyrtace parabilis.

ABYSSVS, ædes fuit Proſerpinæ, in qua multum auri ab omni æuo intacti aſſeruabatur. Nomẽ ex eo factũ eſt, quòd id aurum uulgo non cerneretur, humi abſconditum. Abyſſum, Sacræ literæ naturam aqueam dicũt.

*ἀγαθὰ * κιλίκωνος ἔχει.*) Ciliconis bo- * *κιλίκων.* na habet. De diuite uſurpatur: à Cilicone, homine opulento.

AGATHARCHVS Samius, Eudemij filius, pictor inſignis.

ἀγαθὰ καὶ μάζα μετ᾽ ἄρτον.) Bona etiã placenta poſt panẽ. De ijs qui ſecundaria uel largiũtur, uel amplectũtur.

ἀγαθῆς τύχης παῖς.) Bonæ fortunę tẽplũ: quid ſignificet, haud obſcurũ eſt.

AGATHIAS, Scholaſticus Smyr- Col.14. næus,

Procopiꝰ. Bellisariꝰ. Narſes.

næus, ſcripſit hiſtoriã poſt Procopium Cæſarieſem, rerũ tẽpore Belliſarij tã in Italia & Africa geſtarum: hoc eſt, & ea quę Narſes in Italia geſsit, & Lazica atque Byzantina. Idẽ alios quoq; libellos partim ligata, partim ſoluta oratione cõpoſuit: ut Daphniaca, ſiue Laurea: & circulũ nouorũ Epigrãmatũ, quæ ipſe de ſui temporis poetis collegit. Floruit eodem cum Paulo Silentiario, & conſu le Macedonio, tẽpore, & Tribuniano, ſub Imperio Iuſtiniani.

Silentiarius. Tribonianus.

Beneficentia Deo ſimiles facit.

ἀγαθοεργία.) Damaſcius: Vt uno uerbo rem omnem cõplectar, id quod Pythagoras dixit, Dei quandã ſimilitudinem homini ineſſe: ille re ipſa palàm declarauit, & benefaciẽdi alacritate, & exprõpta in omnes benignitate, tum ea quæ animos à terra omni prauitate referta reuocat, tum ea quæ corpora etiam ex iniqua & nefaria calamitate eripit: deniq; res externas etiã pro uirili curabat.

Vires. Attentio.

ἀγαθοβίλεια.) Non ſatis eſt ad rem gerendam recta uolũtas, ſed uiribus etiã, & attentione eſt opus.

ἀγαθοῦ δαίμονος.) Moris antiqui fuit, à cœna ſorbêre merũ: qđ BONI GENII poculũ uocabãt. Alij dicunt, primũ poculum ſic dici: ſed diſceſſuros, IOVIS SERVATORIS nomine bibiſſe. Dicẽ itẽ cuiuſq; mẽſis ſecũdũ ſic appellabãt. Fuit & Thebis ſacellũ BONI GENII.

ἐγχωρεῖ πλάτωνος δόξαι.

ὅτι περὶ τἀγαθοῦ.) Ariſtoteles lib. 1. de Animo, meminit libri de Philoſophia, quo ſententias Platonis, non mandatas literis, expoſuerit.

ἀγαθῶν ἀγαθίδες.) Bonorũ glomi, bonorum mare, bonorum myrmecia, bonorũ cumulus: apud Comicos, & alios ſcriptores, pro multis bonis & magna felicitate uſurpantur.

AGATHON Tragicus, ob molliciem infamis fuit. Vnde Ariſtophanes:

Agathon ubi eſt? me iam relicto hinc exijt.
Vbi gentium eſt? Beatorum in conuiuio.

Hic Agathon bonis moribus fuit præditus, amicis charus, in uictu ſplẽdidus. Aiunt etiã Platonis conuiuiũ, eo conuiuatore eſſe ſcriptũ, multis ad eas epulas philoſophis cõuocatis. Fuit & aliꝰ Agathõ, comœdiarũ ſcriptor, Socrate magiſtro uſus. q ob molliciẽ malè audiebat.

ἀγαθώνιος αὔλησις.) Agathonius tibiæ cantus: id eſt, mollis & diſſolutus: aut neq; laxus, neq; acerbus, ſed temperatus atq; ſuauiſsimus.

AGATHONIVS (fortaſsis Arganthonius, de quo Herodotus & Cicero) rex Tarteſsi.

ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες.) Boni ſunt uiri lachrymabundi. De ijs qui multum propenſi ſunt ad miſericordiam.

Col. 15. E' ſcorto rex.

AGATHOCLES, tyrannus fuit, & (ut ait Timæus) prima ætate publicus catamitus, paratus ad obſequiũ intemperantiſsimorum hominum:

Graculus triteſtis, omnium uolentium
Nates præbere ſolitus.

Vxoris luctus.

Eum mortuum uxor ſic lamentata eſſe & luxiſſe fertur:

Cur non ego te? cur non tute me quoq;?

Excellẽtes aũt ingenij atq; animi dotes Agathoclẽ hũc habuiſſe neceſſariò, ex eo conſtat: q anno ætatis circiter decimooctauo Syracuſas, prope quas natus fuerat, cõfugiens à rota figlina, à fumo, à limo, nõ multo pòſt, talibus fundamentis innitens, omnem Siciliã ſuæ ditionis fecit. Carthaginẽſes in ſumma diſcrimina adduxit: deniq; in imperio ſenex uitam exegit, appellatione regia.

Stoicæ argutiæ.

ἀγαθόν.) Bonũ id uulgò dicitur, cuius aliqua eſt utilitas: propriè uerò aut idẽ qđ utilitas, aut nõ diuerſum ab ea. Vnde & ipſa uirtus bona eſt: & id bonum, qđ eſt eius particeps. Quare bonũ trifariã dicitur: ueluti bonũ, unde aliquid exiſtit: ueluti actio, ut uirtus: à quo, ut uir bonus uirtutis particeps. Aut ſic: Bonũ eſt id, quod naturà perfectũ eſt, ratione præditi, aut tanq; ratione præditi, cuiuſmodi uirtus eſt: ut particeps uirtutis, cuiuſmodi ſunt actiones ſecundum uirtutẽ: &, bonos uiros eſſe. * acceſsiones: ut lætitia, ut tranquillitas animi, & ſimilia. Item bona quædam animi ſunt, quædã externa, quædã nec animi nec externa. Animi, ut uirtutes, & eius actiones: externa, ut honeſtã habere patriã, uerũ amicũ, & harũ rerũ felicitatẽ. neq; externa, neq; animi: ut, ſi quis in ſeſe ſit uir bonus & felix. Præterea, alia bonorũ ſunt finalia, alia efficientia: alia & finalia & efficiẽtia. Ac amicus, & quæ ex eo capiũtur utilitates, efficiẽtia bona ſunt. Fiducia uerò, elatio animi, libertas, delectatio, trãquillitas, hilaritas, omnis actio uirtuti cõſentanea, finalia ſunt. Efficiẽtia & finalia, quatenus felicitatẽ efficiũt, efficiẽtia bona ſunt: quatenus uerò eã explẽt, ut partes eius ſint, finalia: uelut, amicus, libertas, & delecta

* ἐπιγεννήματα.

Diuiſio bonorum.

τελικά. ποιητικά.

ἕξις. διάθεσις. tio. Iam bona animi partim ſunt habitus, partim affectiones, partim neq; affectiones neq; habitus. Affectiones ſunt uirtutes, habitus uerò ſtudia. Neq; habitus, neq; affectiones, ueluti actiones. In genere aũt parua bona ſunt, felices liberi, cõmoda ſenectus: abſolutũ bonũ, ſciẽtia. Iam alia ſemper adſunt, ut uirtutes: alia non ſemper, ut lætícia, ambulatio. *Bonorum attributa.* Omnia porrò bona expediũt, conferunt, ſunt opportuna, utilia, cõmoda, honeſta, cõducibilia, iuſta, expetenda. *Boni appetitus.* Bonũ eſt, quod ab omnib. appetit̃. Itẽ bonũ eſt, unde pendẽt omnia, cũ ipſum à nullo alio pendeat. *Bonũ per omnes categorias peruagatur.* Bonũ multa ſignificat: ac decẽ genera, hoc eſt, decẽ Categoriæ de bono prædicãtur. 1. Facere: *Effectio.* quia quædã ſunt efficiẽtia boni, quę bona dicũtur: ut quod ſuauitatẽ aut uoluptatẽ efficit, aut deniq; utile eſt. nam quod in edulio bonũ eſt, bonũ ideò eſt, quòd efficit bonum. *Qualitas.* 2. Qualitas, ſub prædicamẽto Qualitatis. *Col.16.* Aliquãdo uerò Quale de animo dicitur. nã cum bonũ de animo dicimus, qualitatem eius exprimimus: ut eſſe modeſtũ, fortẽ, iuſtũ. Qualia enim ſunt ea, quibus ineſt qualitas. Ita ſe res etiã habet in homine. nã cũ bonum de eo dicimus, qualẽ eũ, id eſt, hoc alio'ue modo affectũ eſſe ſignificamus: ut modeſtũ, fortẽ, iuſtũ, prudentẽ. 3. *Quando.* Interdũ bonũ, Quando, id eſt tẽpus ſignificat. nã quod ſuo tẽpore fit, bonũ dicitur. *Quantum.* 4. Bonum etiã Quantũ ſignificat. nã mediocre, quod neq; redundat, neq; deficit, quantũ eſt, quatenus tantũ dicitur: id eſt, modus inter nimiũ & parum. *Eſſentia.* 5. Dicitur porrò bonũ aliquid, ut eſſentia: ut Deus, Mens. *Ad aliquid, ſiue relatio.* 6. Dicitur &, ut Ad aliquid. ſic bonũ eſt, qđ alicui aptũ eſt. *Pati.* 7. Et in Patiendo: ut curari, doceri, bonũ quiddã eſt. *Vbi.* 8. Et in Vbi: ut, in Græcia & ſalubrib. locis uerſari, in locis pacatis & tranquillis eſſe. *Situs.* 9. Erit etiam in Situ: ut cũ is ſederit, cui ſedere expedit: & cubuerit, cui cubare expedit, ut febricitanti. *Bonus dicitur etiã prudens: ſed nõ eadẽ eſt boni & prudentis ratio. nam boni uocabulum latius patet. Bonus enim dicitur modeſtus, fortis. Dicunt̃ boni & nerui, & qui ſciũt aliquid. Bellicoſos quidẽ bonos dicimus, tã iaculatores, quàm eos qui manib. rem gerũt. *Bonus. Prudens.*

** τὸ ἔχειν, habere, ſeu habitus: ut, armatũ eſſe ad bellum, ornatũ ad nuptias, eſt bonum.*

AGATHYRSA, Polybio Siciliæ oppidum eſt.

AGATHYRSI, gens eſt in Aemi receſsibus, ſiue ab Agathyrſo Herculis filio, ſiue (ut Piſander autor eſt) à thyrſis Bacchi.

ἀγαλματοποιοί.) ſtatuarij, ſeu opifices ſolertes numerantur, Lyſippus, * Apelles, Polycletus, Phidias.

AGAPETVS Synadorũ epiſcopus, *Col.17.* quem Euſebius Pamphilus multũ celebrat, mentionẽ faciẽs ingentiũ eius miraculorũ: *Miracula.* ut ſunt translationes montiũ & fluminũ, & mortuorum reſuſcitationes. quẽ, dũ miles eſſet, Maximinus ut Chriſtianũ occidere uoluerit, quòd multos eius facta ſupra modum mirari uideret. *Maximinus.*

AGAPIVS Athenienſis philoſophus, poſt Procli obitum, ſub Marino, in admiratione fuit, ob diſcendi cupiditatem: cum ſubinde quæſtiones proponeret, explicatu difficiles. *Diſcendi ſtudium.*

Agapius Alexãdrinus genere, à puero in liberalibus artibus educatus, & diſciplinæ medicæ enarrator fuit. Byzantium profectus, ludum inſignẽ aperuit: uir & magnitudine ingenij, & fortunæ proſperitate clarus. Nam & ob artẽ ſuã fuit illuſtris, & magnã pecuniã collegit. *Medicus fortunatus.*

ANGARI & Aſtandæ, fuerunt Perſarum regij nuncij, quorũ ſubinde alijs alij in itinere ſuccedebant. *Col.18. Poſtiloni.*

ἀγαρικόν.) Agaricum radix eſt, trunco adnaſcens, laxæ naturæ, aeria & terrea ſubſtantia conſtans, diſcutiendi ui prædita, & incidendi craſſa, maximè autem obſtructiones uiſcerum purgandi.

AGASICLES, nomen uiri: qui peregrinus cum eſſet, & Alimuſijs patrocinaretur, in ciuitatem fuit aſcriptus.

ANGELIVS, ſub Valente Conſtantinopolitanus epiſcopus, uitã egit Apoſtolicã nunq; calceis uſus, unaq; tunica cõtentus: dicti Euangelici obſeruator. *Col.19. ἀνυπόδετος καὶ μονοχίτων.*

ANGELI, ſolius apprehẽſione mentis circumſcribũtur. *Angeli incorporei.* Nam cum ante Solem extiterint, neq; loco, neq; corpore, neq; tempore continentur. Angelos malos Scriptura ſupplicij miniſtros uocat: *Angeli mali.* quemadmodũ diem malum, diem ultionis uocat. *Dies malus.* Neque enim de natura, aut uoluntate diei loquitur.

ἀγῶνα.) Romani (id eſt Byzantini, ut opinor) ex metu turpe fœdus cum Hunnis fecerunt. *Formido.*

ἀγερωχία.) Scythæ ſunt contemptores, & ſupra modum ſuperbi. *Scythæ.*

ἄγευστος.) Aqua, per ſe qualitatis expers, ſaporem aliquem accipere poteſt. *Guſtatus.*

Principia

Principia eorũ quę guſtatu ſentiuntur, eſſe dicũr, id quod potari, & non potari poteſt. In hęc enim primùm guſtabile (ſi ita dicere liceat) diuiditur, atq; in liqui- *Sapor.* do potiſsimũ cõſiſtit. & ſapor ex admiſtione aridorũ accedit, & ut id quod bibitur, guſtatui gratũ fit, ad admiſtionẽ boni ſaporis: ſic & id quod bibi nequit, eundẽ offendit, propter admiſtionẽ mali ſaporis. Eſt aũt utrũq;, tã impotabile quàm potabile, guſtabile. Guſtabile autem eſt, & impotabile, nõ ut perficiens, ſed ut corrũpens guſtatũ, propter maliciã ſaporis. Potabile uerò, ut cõſeruãs, & perficiẽs eius partis, cui guſtãdi uis à natura eſt inſita. *Tactus & guſtatus cõmunicatio.* Hac itaq; ratione guſtabiliũ principatũ tenent, potabile, & impotabile. Quoniã uerò potabile liquidũ eſt, liquidum uerò tactu percipitur: quatenus quidẽ liquidũ eſt, ſub tactũ: quatenus aũt tali ſapore præditum, Col.20. ſub guſtatũ cadit. Hoc igitur cõmune eſt tactus & guſtatus: tactus quidem, ut proprium eius ſenſibile: guſtatus aũt, ut materia, & uehiculum guſtabilium.

Arrogantia. ἐγάλεγῳ.) Mutianus Romanus honorari ſe ab omnibus, ſupra oẽs uolebat: nec id modò ægrè ferebat, ſi quis quam ipſi feciſſet iniuriã: ſed illud etiam, niſi maximum honorem habuiſſet.

Col.21. AGESILAVS, illuſtris & generoſus Lacedæmoniorum rex, qui à multis oratoribus celebratur.

AGETAS, Aetolorum dux.

Triplicatio nominum S. trinitatis indicium. ἅγιος.) Sanctus, ſanctus, ſanctus Dominus. Qui dicũt Deũ infinities ſanctũ eſſe, & hęc uerba perperam interpretari audẽt, eos apertè dictũ hoc conuincit: Exquiſiui faciẽ tuã Domine, Faciẽ tuã Domine quærã, Ne auertas faciẽ tuã à me: quod ſanctã Trinitatẽ prædicat, ut & illud: Immola Deo ſacrificium laudationis, & perſolue Deo uota tua, & reliqua. Per hæc enim & alia multa uetus Teſtamẽtũ proclamat, ſe nõ unius perſonæ dominatũ ſignificare, ſed trium. Qui uerò dicunt, Sanctus, immortalis, crucifixus, ora cõprimant ob hoc dictũ: Exarſit animus meus cupiditate Dei, ſancti illius, illius uiuentis.

AGIS, Pauſaniæ filius, aliquando in agrum Mantinenſium impreſsione facta, eos in oppido concluſit: & murum, *Fluuius loco arietis.* amne præterfluẽte in eum cõuerſo, deiecit. Cõſtabat enim is crudo latere: qui quidem cõtra arietes tutior eſt coctili, & ſaxis. nam ea quidem confringuntur, & è iuncturis exiliunt. Crudus autem laternõ perinde laborat: uerùm ab aqua, nõ minus quàm à ſole cera, diſſoluitur.

ἀγκῶνες.) Fieri fortaſſe non potuit, ut aduerſo flumine nauigarẽt, ob magnitudinẽ incidentiũ flexuũ: qui deuitandi erant, nauibus aliò conuerſis. *Incommoda nauigatio.*

ἀγκών.) Ancon (id eſt cubiti flexus) domiciliũ fuit in aula regia Gelimeris obſcuriſsimum (quod genus Anconas uocãt Carthaginẽſes) in quod conijciebantur omnes quibus tyrannus infenſus erat. Eo in loco, tempore Belliſarij, multi orientales mercatores incluſi erant: qui cum eo temporis articulo interficiendi eſſent, à cuſtode carceris fuerunt dimiſsi. *Gelimeris carcer.* Col.22.

τῷ ἀγκῶνι ἀπομυττόμενοι.) Cubito ſe emũgentes: prouerbiũ. Bion philoſophus: Meus, inquit, pater libertus fuit, cubito ſe emũgens. Quo dicto, ſalſamentarium fuiſſe indicabat. Eſt & aliud Prouerbiũ, γλυκὺς ἀγκών: Dulcis cubitus.

ἀγκυλοχείλης:) Adũcas manus dicebat habere Cleon, ad furandũ & rapiendũ.

ἄγκυραν.) Anacharſis Scytha philoſophus, qui ſub Crœſo floruit, reperiſſe fertur ancoram, & rotam figulinam. *Anacharſis.*

ANCYRA urbs ſiue Galatiæ, ſiue Phrygiæ: Qui nunc Ancyrani, quondam Gallogræci dicebantur.

AGLAVRVS, filia Cecropis. Eſt & Mineruæ cognomen.

ἄγματα.) Amphorarum fragmenta in loca paluſtria coniecerant.

ἀγναπτότατος βάτος αὖος.) Impolitiſſimus rubus aridus. De moribus duris, & pertinacibus. Col.23.

ἀγνός.) *Aranea ignorat liberos, ut educet: Quis enutritis, interit à chariſſimis.* De ijs qui cõtra ſemetipſos aliquid moliuntur.

ἁγνότερος πηδαλίου.) Gubernaculo purior. De ijs qui caſtè uiuunt, eo quòd ſemper in mari eſt gubernaculum.

ἀγνώμονες.) Sophocles: Mihi cauete, Phœboq; aduerſarier.

AGNVSIVS.) Agnus municipiũ eſt tribus Acamantię, aut Demetrianæ, aut Atalicę. unde Agnuſius, qui eſt ex eo.

HAGNIAS.) Hũc unà cum ſocijs legationis captos eſſe perhibent, atq; interfectos à Lacedæmonijs. *Legati uiolati.*

AGNONIA.) urbs Thracię ꝓpe Amphipolim, ab Agnone duce Athenien-

ſium condita. Vnde Agnonites, pro Agnoniates.

Iudæi. ἀγνώμονες.) Theologus: O᾽ uel Iudæis ſtolidior.

AGNOTES.) Galliæ populus, iuxta Oceanum.

Ignoratio. ἄγνοια.) Si qui ignorationē ſcientiæ priuationem eſſe dicit, errat. Eſt enim ignoratio, habitus paruus, & errans.

Inferiæ. ἀγόνους χοάς.) Libationes ſteriles & irritas, Theologus appellat inferias, & libationes quæ fiunt defunctis.

Sterilitas. ἀγονίας γῆς.) Dianā iratam, ut eum ulciſceretur, ſterilitatem agris immiſiſſe.

AGORA.) unde Agoræus, oppidū Cherſoneſi.

AGRAEI, & Agraenſes, gens Arabica: itemq́ alia prope Acarnanes.

Cercopes. Col. 24. ἀγορὰ κερκώπων.) forū cœtus, ſeu concio Cercopū. Hi Epheſi fuerunt, quos Omphales iuſſu uinxit Hercules: ſed matre illorum deprecante, ueritus eſt occidere. Prouerbium hoc dicitur in homines malicioſos, & improbos.

ἀγορανόμοι.) Aediles, magiſtratus fori, & rerum uenalium curatores. Sorte autem quini deligebātur in Piręæum, totidem in ipſam urbem.

ἀγοραῖος νοῦς.) Forenſis mens: uiliſſima, futilis, ſocors. Forēſis Mercurius, qui in foro colitur. Ariſtophanes: Per Mercuriū forēſem peierabo, uel inſpectantibus alijs.

Col. 25. ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται.) Feſtū agūt fures: Comica feſtiuitate ſignificatur furādi impunitas.

ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις.) Certamen nō admittit excuſationes. In eos, qui excuſando nihil proficiunt.

ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει.) Certamen prætextum non expectat. Prouerbium in homines natura ſegnes, & negligentes: aut ab ijs uſurpatur, qui non admittunt uerba eorum qui ſe excuſant.

ἀγωνιούμενοι.) Pugnaturi cū hoſte, abſiſtunt ſine pugna.

Col. 26. AGRA, ſiue Agræ, Cereris fanum extra urbem, ad Iliſſum, in quo parua Initia celebrātur, imitatione Bacchanaliū: ubi & Herculē initiatū fuiſſe ferunt.

AGLAVROS, filia Cecropis: cuius tres filiæ fuerunt, à rebus quibus fruges augentur, nominatæ, Droſos, Herſe, Agraulos: id eſt, pluuia, ros, ſerenitas. παρὰ τὴν ἀγλαΐαν τῆς αὔρας, opinor, ἄγλαυρος. Nam ἄγραυλος aliud eſt.

* Diana AGRAVLOS, Cognomē * Mineruę, quòd ſub dio agat.

AGRAVLE, municipiū Athenis Erechtheiæ tribus, quod & Agryle: & Sardinię urbs, Athenienſium colonia.

ἀγραφίου δίκη.) Actio deletę ſcripturę. Qui à iudicib. mulctati, ærarij fiebāt: eorū nomina ij quib. quouis tēpore id negocij dabatur, in tabulas referebāt, addita mulctæ ſumma: quā qui diſſoluerat, delebatur. Cū itaq; quiſpiā in ęrarios relatus, nō ſoluto debito, deletus eſſe putabatur: in eū cuiuis ciui hęc actio dabat̄. Col. 26.

Metalli 24 pendenda Reipublicæ. ἀγράφου μετάλλου δίκη.) Metalli nō inſcripti actio. Qui argēti fodinas excolebāt, ſi quod nouū opus inchoaturi erant, rē ad eos quos populus huic curationi p̄fecerat, deferebant, & inſcribebātur ea de cauſa, ut partē noui metalli uigeſimā quartā populo penderent. Si quis ergò clàm in fodinis laborare uideretur, eū hac actione perſequi licebat.

ἀγροικὴ ᾠδή.) Cantilena ruſtica.

ἀγρία μέλιττα.) Agreſtis apis. In ualde improbos, & crudeles.

Col. 27. Peccatum. ἀγριωπός.) Peccatum toruo uultu, intemperanter ſeſe efferens.

ἀγριέλαιος ἀκαρπότερος.) Oleaſtro ſterilior. Prouerbium.

ἀγροῦ πηγή.) Agri fons. De diligētibus, & continēter operi cuicūq; incūbētib.

ἀγροικία.) ruſticitas: per translationē duricies eſt morum. Duricies aūt propriè corporum eſt.

ἄγροικος ἐξ ἄστεως.) Ruſticus ex urbe, uel ab urbe alienus. Vel: Ego ſum ruſticus, tu uerò urbana. Nihil mirū, hominē ſuis reb. intentū, & moderatis moribus, ob uitam ruri actam, ab urbana mulier cula ſubactū, & ſeruitute oppreſſū eſſe.

Col. 28. ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος.) Ruſticum ne deſpice oratorē. Ne uiles quidem eſſe contemnendos.

ἀγροίλη.) Agrœle municipium tribus Erechteiæ: cuius municeps Agrœleus, uel Agrœlenſis.

Lex. τοὺς νόμους μεγάλους ἄγειν.) Magnifaciendæ ſunt leges.

AGYRENA, ſiue Agyrion, urbs Siciliæ: unde Agyrenęus.

Patronomus. AGYRIVS, ſiue Agyrrius. Demagogus Athenis nō obſcurus. Agyrius neſcit ſe Patronomi barbam habere. Fuit aūt tibicen Patronomus, grādi barba.

Agyrrius, ob molliciem infamis, qui pédere etiam dicebatur.

Agyrrius dux effœminatus, Lemni præfectus, qui poetarum mercedem imminuit.

Col. 29. ἀγύρτης δόλιος.) fraudulentus circulator, qui in lucris tantū eſt oculatus. Reprehendebat eum ob immodicū *Diuinatio.* ſtudiū diuinationū, ut qui ſubinde res ſuas circularorū fidei cōmiſſas uellet.

Sardanapalus. Tarſus. ANCHIALIA, & Anchiale, urbs: quam uno die rex Aſſyriorum Sardanapalus, ut & Tarſum, condidit.

ἀγχίαλος καὶ ἀμφίαλος.) Nō omnes urbes maritimæ ſunt etiam mari cinctæ: ut Alexandria, uicina quidē mari, non autem in mari eſt. Inſulæ uerò ſunt & ἀγχίαλοι, & ἀμφίαλοι.

Docilitas. Solertia. Memoria. Acumen. ἀγχίνοια.) Tres ſunt partes εὐμαθείας, docilitatis: ἀγχίνοια, ſolertia: μνήμη, memoria: ὀξύτης, acumen. Ac memoria quidem eſt, retentio eorum quæ didiceris: acumen, celeritas ingenij: ſolertia, ex ijs quæ didiceris, eorū quę non didiceris inueſtigatio.

ἀγχίνοια.) Intelligentia, ſeu habitus inueniendi officij ex tempore, ſiue ſagacitas quædam, nulla mora cogitationis interpoſita. Damaſcius de *Iſidorus.* Iſidoro loquens: Acuta, inquit, & ſolertis ingenij ui, quæ paulo momento per multa ferri poſſet, promptuſſima intelligentia, & cognitione ueſtigiorum earum rerū quę indagarētur.

Νόθον μὴ εἶναι ἀγχιστείαν.) Notho nō eſſe aditionem hæreditatis.

Fortunæ amicus. ἀγχίστροφοι.) Theramenes, qui uarius & uerſutus eſſet, tēpori ſeruiebat in cōgreſſibus, ad potentiorem ſubinde partem ſeſe inclinans.

Col. 30. ἄδακρυς πόλεμος.) Bellum abſq; lachrymis. De ijs qui extra omne periculum ſunt, & faciliméac præter ſpē bene rem gerunt.

Adam primus ſapiens. ADAM primus homo, Dei manu formatus, ad imaginē & ſimilitudinē opificis & cōditoris effectus, & habitatiōe paradiſi honorat⁹. Hic iure primus ſapiēs appellatur, ut primò cōditum ſimulacrū, & imago picta diuinitùs: ut omniū gratiarū plenus, & omnes animi corporisq; ſenſus puros & inuiolatos circūferēs. Radij enī quidam, ut ita dicam, ex eius animo effulgentes, diuinisq; cogitationibus & *Homo erroribus obnoxius.* actionibus referti, ſagaciter citraq; errorē peculiarē cuiuſq; rei naturam penetrabāt: ut qui nō ab hominib. probatus fuerit, quorū iudicia ſæpe labaſcunt, ſed ab autore uniuerſi Deo, cuius omnis cognitio, omne iudiciū rectū eſt, priuſquā notiones moueātur ab animo quaſi parturiente, & tandē pariente tales cogitationes. Nam, ut Scriptura dicit, cum Deus omnia iumēta, beſtias, ſerpētes & uolucres feciſſet: adduxit ea ad Adamum, ut is uideret, quomodo nominanda eſſent. *Nominatio animalium.* eaq; ſunt earū nomina, quæ Adamus eis impoſuit. Quid hac uoce & teſtimonio eſt euidētius? quid hac ſapientia & cognitione ſublimius? Nam ijs nominib. naturā & uim inſitam cuiq; animāti ueluti penicillo expreſſit, nō præmeditatus, nulla cogitatione ſuſcepta, *nihil eorū perpeſſus quæ homines dediſcūt. Neq; uerò multis atque adeò innumeris ętatibus elapſis, quiſquā uel minutiſſimi animalis nomē mutare, aut amplitudinē ingenij, atq; cognitionis quæ in illo fuit aſſequi potuit: quin potius omnes homines per totū orbem diſperſi, in oraculis illius immutabilibus acquieſcunt.

** οὐδὲν τῶν πεπονθὼς ὧν ὕστερα μεταμανθάνουσιν οἱ ἄνθρωποι.*

Col. 31. Neq; uerò hic primogeniti hominis ſubſtitit excellens dignitas: ſed & ſeminū, ſtirpiūq; diſcrimina, radicū & herbarum uires, & quæ defenſionis ac medicinę cauſa cuiuis animāti Natura tribuit, diſtinxit, & explicauit.

Euæ agnitio. Hic de ſtatim cōſpecta muliere, non ut ex humano ore locutus eſt: ſed quaſi diuina uoce in eo reſonāte, celebratiſſimū illud & admirabile oraculum inſtar uatis eſt elocutus. HOC nūc, inquit, eſt os ex oſſibus meis, & caro ex carne mea: hæc uocabitur uirago, quòd è uiro ſuo ſumpta ſit. Hic igitur is eſt, qui probauit omnia, & omnibus regulas & amuſſes exquiſitas, & limites irrefragabiles circumdedit. Huius inuentū ſunt artes, & literæ: huius ſunt ſcientiæ, tam diſertæ quàm mutæ: huius ſunt uaticinationes, ſacrificia, luſtratiōes, leges & inſtituta. *Adam inuētor artium omnium.* Huius ſunt omnia inuēta, omnes doctrinę, & quicquid ad uitā degendam utile eſt, & neceſſariū. Hęc eſt prima illa ſtatua, diuinitùs illud uocatum ſimulacrū, ad quod omne humanum in effingendo artificium dirigitur: quamuis in ea diuina & admirā-

da

da effigie elucubranda magis ac magis deficiant, cum illa nullam habeat anſam, quam apprehēdat is qui poſt eum uel fingit, uel pingit: donec homicida, deſertor & impoſtor diabolus, cum de ſtatu atq; ordine deiecit, & præcipitem egit, donec in abrupta & tenebroſa quædam loca, & uſq; ad triſtes Erebi receſſus deuolueretur.

Lapſus Adami à diabolo impulſi.

Ex eo cœpit Natura hominū deprauari & adulterari, ac tyrāni figuris & notis informari. Hinc adulterina ſapientia exorta eſt, cum uera illa effugiſſet, atq; in cœlū ſubuolaſſet, unde deſcenderat. Hinc impoſtor, Dei quoq; nomen uſurpauit, uarieq; diſtribuit: in Saturnos, Ioues, & Neptunos, ſuopte mutato nomine: &, quod eſt ſummè nefarium, in nomina fœminea & obſcœna beatam & ineffabilem deuoluere naturā ſceleratus ille nō dubitauit, ut in Rheas illas, Veneres, Mineruas, aliasq; infinitas & mōſtroſas brutorū ſpecies & formas, quas improbitatis opifex & defectionis autor coloribus exornauit, & ſignis cœlauit.

Diabolus ſe pro Deo coli uult.

Hinc ortę ſunt Aegyptiorū improbæ de Oſiride, Typhone & Iſide narrationes, & Brachmanū Gymnoſophiſtæ, & importunæ phantaſiæ, & quæ in admiratione eſt Scytharū oratio, & Thracū orgia, & Phrygū tibiæ & Corybantes. Hinc eſt lubrica illa & cruciatu plena Chaldæorū aſtrologia. Hinc eſt mendacij obſtetrix poeſis, & Græcanicarū nugarū fabuloſa pōpa. Hinc Orpheus, & Homerus, & nefariorū partuū pictor Heſiodus. Hinc eſt Thaletis gloria: hinc inclytus Pythagoras, & ſapiens Socrates, & Plato, Academiæ Athenienſiū celebris illa iactātia. Hinc Parmenidæ, Protagoræ, Zenones. hinc Porticus, Areopagi, Epicurei. hinc Tragœdorū lamētationes & plāctus, & Comicorum ioci atq; riſus. Hinc doloſa Apollinis obliq & falſidici oracula, & reliqua Gręcanicę arrogātię ludibria, et portēta.

Falſa ſapientia.

Col. 32.

Diaboli uagationes et arrogātia.

Deniq;, ne lōgius producā orationē, putrib. & fœtidis fabulis immorando: oēs in ſuos humeros creaturas ſuſcepit impoſtor, & hominē ſuæ ditionis fecit inſtar mancipij: & loca cœlo uicina peruagās, & terra ambulās, & omnia tanquā oua cōtinens, ut ipſe alicubi gloriatur, putabat ſoliū ſuum in nubibus cœli eſſe collocādū, ſeq; fore ſimilē altiſsimo. Verùm Dei filius unigenitus, & ſermo æternus, miſertus hominis, ut à Dracone decepti, è gremio patris ipſe ſeſe demiſit, & caro factus de Spiritu ſancto & ſancta uirgine Deipara Maria, & per uenerandā crucē & ſuppliciū ſuū deiecto aduerſario, in terræ partes infimas deſcendit, indeq; prolapſum Protoplaſtū eduxit, reſtituta imagini prima pulchritudine, & naturæ priſtina integritate.

Dei filius diaboli debellator.

Hinc abolitus eſt omnis tyrāni principatus, & ditio, poſteaquā religionis lumē ſplēdore ſolari illuſtrius, omni creaturæ illuxit. Ex hoc lumine diuina ſapientia rurſus reſplēduit, & linguas piſcatorū acuit, & inſipientes ſapientū doctores effecit. Hinc Tonitrus filius, illud, IN principio erat ſermo, è cœleſtib. nubibus intonuit, & omnē orbē terrarū illuſtrauit. Ex hoc lumine Paulus in tertiū cœlū tollitur, & nō aſpectabilia aſpectat, & arcana audit oracula, & omnē terrā percurrit ut uolucer & aerius, Euangeliū IESV annunciās. Hinc Petrus IESVM filiū Dei uiuētis uocauit: & regni cœleſtis claues ſuę fidei cōmiſſas accepit, ut fidelibus aperiret, infidelib. occluderet diuini tēpli ingreſſum. Hinc greges martyrū ſimulacra deijciūt, & alacres ad mortē currūt: uerbera pro coronis, cruorē ſuū loco purpuræ circūferentes, uictores inclyti.

D. Ioānes.

D. Paulus.

D. Petrus.

S. Martyres.

Eſto igitur Protoplaſtus initiū huius literę, meo quidē inſtituto & ratione, ut flumen, fons & mare, ut radix, rami & ſurculi, & totius naturæ humanæ primitiæ atq; exordiū. Ferūt ab Adamo ad diluuiū annos eſſe 2200. A diluuio ad turris ædificationem, annos 525. Ab ædificatione turris ad Abraamum, annos 425. Ab Abraamo ad exitum Iſraelitarum ex Aegypto, annos 430. Ab exitu ad Salomonij templi ædificationem, annos 757. Ab ædificatione templi uſq; ad captiuitatē Iſraelitarū, annos 425. quæ ſumma collecta in unū, facit annos 4380. A captiuitate ad Alexādrū Macedonē regē, 318. Ab Alexādro ad Chriſtū Deū noſtrū, 303. qui collecti omnes, faciunt

CHRONOLOGIA.

Col. 33.

faciunt 5500. A' Chriſto ad magnũ Conſtantinum, 318. A' Conſtantino ad Michaelem Theophili filium, 555: quorum omnium ſumma eſt, 6375. A' Michaele ad Romanum Conſtantini Porphyrogeneti filiũ, anni reperiuntur 120. A' Porphyrogeneto uſq; ad obitum Ioannis Tzimiſci, anni 25.

ADAMIAEVS, ab Adamo ortus.

ἄδης.) Orcus eſt, opifex agreſtis.

ἀχαρνεῖς.) Acharnenſes ridebantur tanquam agreſtes & duri.

Apollonius. ἀδάμας.) Apollonius ueluti ſecum ipſe colloquebatur. Noui, inquit: & uidetur mihi: & quò ferimini: &, ſciẽdũ eſt. Sentẽtię breues, & adamãtinę.

ἄδην.) In fabulis: ἄδην οἱ ἦδ' αἴθων ἄδε πάρδαλις ἤνικε θυμὸν ἐμπλείη. Nec illi ardens placebat pardalis, propterea quòd eſſet furoris plena.

ἀδεὲς δέδιας δέος.) Tuta times. Prouerbiũ, in eos qui nõ timẽda metuũt.

ADECTO, nomen dæmonis.

ἀδελφὸς παρείη.) Frater adſit. Cognatorum auxilia in periculis præferenda eſſe alijs, ſignificat.

Inceſtus. ἀδελφῇ.) Halyattes Lydorũ rex ſorori ſuæ uitium obtulit.

ADER ſceleratus homo, qui ſeditionem mouit contra Salomonem, Idumæus fuit, regio genere. Cum autem Ioabus, Dauidis dux, Idumæam ſubegiſſet, atq; omnes adultos, & qui arma ferre poterãt, occidiſſet ſex mẽſium ſpacio: hic ad Pharaonẽ Aegypti regem fuga eſt elapſus, qui homini comiter excepto, & domum dedit, & agrum unde uiueret. Adultũ adeò dilexit, ut etiam uxoris ſuæ ſororem ei deſponderet: ex qua natus ei filius, cum regijs liberis eſt educatus. Audita porrò in Aegypto Dauidis & Ioabi morte, Pharaonem orauit, ut in patriã ſibi ire liceret. Rege interrogante, qua re egens à ſe diſcedere cuperet: tum quidẽ dimiſſus nõ eſt. ſed pòſt, eo demũ tempore, quo Salomonis res ob admiſſa peccata, & Dei ob illa indignationem afflictæ erãt, permiſſu Pharaonis Aderus in Idumæã uenit: regnoq; Syriæ potitus, Iſraeliticam terram incurſionibus uexauit, & Salomonem infeſtauit.

Idumææ uaſtatio. Col. 34.

ADERCON, urbs Iberiæ.

ADIMANTVS, Corinthiorũ imperator Themiſtoclẽ uocauit exulẽ, ob urbem Athenarum deſertã, & uaſtatam à Barbaris. Cui Themiſtocles: Quis, inquit, exul eſt, aut urbe caret, cui ducentæ triremes ſuppetant? Huius etiam Plato meminit in Protagora. Fuit enim inter duces illorum temporum. Perſtringebantur autẽ à Comicis ut improbi, Cleon, Myrmex, Nicomachus, Archemorus cũ Adimanto, Leucolophi filio.

Themiſtocli claſſis pro urbe. Improbi duces.

ἄδειν κελεύει.) Canere iubet, quaſi cicadam conuiuio excepiſſet.

ἄδεις ὥσπερ εἰς δῆλον πλέων.) Canis, quaſi Delũ nauiges. De homine inerti, & uoluptario.

Bellum incertum. ἀδηλία.) Incertos belli euentus minimè ſecum reputans.

Galli. ἄδην.) Vino & rebus cæteris affatim Galli implebãtur, cùm natura intemperãtes: tum regionẽ incolentes, Cerealibus frugibus exceptis, cęterà ſterilẽ, & incõmodam. Corporibus præterea, quæ ſunt eis magna & delicata, & molli diſtẽta carne, crapula & ebrietate intumeſcebant, & ingraueſcebant, ut in curſu & labore nihil ualerent: & ſudore atq; anhelitu, ſicubi neceſsitas urgeret, ſtatim fatiſceret. Col. 35.

ἄδης.) Orce inexorabilis, cur amabilem amicam rapuiſti? Scilicet Venus tuum etiam animum amore incẽdit.

ADIABENE, regio media inter fluuios Tigridẽ & Euphratẽ: uocatur & Meſene, quaſi Interamniam dicas. uel, regio ſita ante Meſopotamiã uerſus Orientẽ, ultra Tigridẽ. In ea bitumen eſt, quæ naphtha dicitur. Eſt aũt Adiabene ſortita nomẽ, à difficili trãſitu, propter fluuiorũ frequentiã. Illic ſita eſt etiã Niniue. Bitumen porrò ædificia ita firmat, ut coctilib. laterib. & minutis lapillis immiſtum, ferro quouis robuſtiora fiãt. Illic etiã ſunt Auerni fauces, è quibus dirus halitus expirat: q quoduis terreſtre animal, queuis aliter perimat, ſi olfecerit duntaxat ex propinquo. Qui ſi ſpargeretur, habitari locus ille non poſſet. Verùm rectã linea aſcendit: & cum paululũ emerſerit, rurſus infringit. Vnde uolucres altius uolãtes euadũt, & animalia quæ in circuitu paſcuntur.

Naphtha. Bituminis firmitudo. Auerni fauces.

ἀδιάφορον.)

Iuſticia ineuitabilis. ἀδιάδραστον.) Percelli queas animo pœna huic irrogata, quàm ineuitabilis ſit iuſticia reputans.

Vſu bona. ἀδιάφορα.) Indifferens bifariàm dicitur. uno modo, quod neq; ad felicitatem, neq; ad infelicitatem quicquã confert: ut ſunt diuitiæ, exiſtimatio, ſanitas, uires, & huiuſmodi. Licet enim uel ſine his beatum eſſe, cum ea, prout uſurpantur, uel ad felicitatem, uel ad calamitatem referantur. *Appetitum non mouentia.* Alio modo indifferens dicitur, quòd neq; appetitionem, neque declinationem ciet: cuiuſmodi eſt, pares habere capillos, aut impares: extendere digitũ, *Col.36.* aut contrahere. cum ſuperiora indifferentia nõ eâdem ratione dicantur, ut quæ appetitionem aut declinationẽ cieãt. Quare ex eis quædã eliguntur, cùm cætera ſiue eligas, ſiue reijcias, nihil interſit. Ac indifferentium alia dicunr *προηγμένα, principalia, antecedentia, ſeu prælata: alia uerò *ἀποπροηγμένα, ſecundaria, poſtpoſita, ſeu reiecta. (*Marg.:* * προηγμένα. * ἀποπροηγμένα ἢ ἀπροηγμένα.) *Principalia.* Principalia, quæ habeant dignitatem: *Secũdaria.* ſecundaria, quæ indignitatem. *Dignitas.* Dignitatem uerò ineſſe ijs quæ ad uitam rationi conſentaneã aliquid conferant, atq; in omni genere bonorum uerſentur, quæq; media quędam facultas ſint, *Indignitas.* & utilitas ad uitam naturæ conſentaneã adiuuans: quod perinde eſt ac ſi dicas, opes & ſanitatem prodeſſe ad uitam ſecundum naturã degendam. *Bonam habitudinem eſſe permutationẽ æſtimatoris, quam homo peritus rerũ ſtatuat: quod perinde eſt ac ſi dicas, permutate frumentum cum hordeo muli. (*Marg.:* * τὴν δὲ εὐεξίαν ἀμοιβὴν δοκιμαστῆ.) *Principalia.* Principalia itaq; ſunt, quæ dignitatem habent: ut in animo acumen, ars, progreſsio, & ſimilia: in corpore, uita, ualetudo, uires, bona habitudo, integritas animi atq; ſenſuum, pulchritudo: in rebus externis, diuitiæ, nobilitas, & ſimilia. *Secũdaria.* Secundaria uerò, in animo ſtupor, inertia, & ſimilia: in corpore, mors, morbus, imbecillitas, mala habitudo, mutilatio, deformitas, & ſimilia: in rebus externis, paupertas, obſcuritas, inimicitiæ, & conſimilia. Neq; præponuntur neq; reijciuntur, quæ neutro modo ſe habent. Adhæc, principalium quædã propter ſeſe præponuntur, quædam propter alia, quędam & propter ſe & propter alia. *δι' αὐτὰ προηγμένα.* Propter ſeſe: ut ingenij bonitas, progreſsio ad uirtutem, & ſimilia. *δι' ἕτερα.* Propter alia: diuitiæ, nobilitas, & ſimilia. *δι' ἄμφω.* Propter ſeſe, & propter alia: uires, ſenſus acres, integritas. Propter ſe, quòd ſecundũ naturam ſunt. Propter alia, quòd non paruas afferunt commoditates. Eadem ratio eſt Secundariorum, cõtraria ratione adhibita.

ἀδικεῖν.) Non lædi Deum, probatũ & euidens eſt. A' quo enim læderetur? *Deus non læditur.*

ἀδικία.) Veritatem in iniuſticia detinent, qui Dei cultum in idola conferunt.

ἀδικίου.) Nomen actionis, cum quis non ſoluit quod debet. idq; ſimplum penditur, ſi ante nonum Senatus conuentum ſoluatur: ſin minus, duplum.

ἀδικία.) Iniuſticiam Plato morbum animi eſſe dicit. *Omne uitium perniciosum.* Quòd ſi nullus animi morbus eſt utilis: omne uitium ei nocet, penes quem eſt. Iniuſticia igitur res noxia eſt, cum naturam ipſam lædat, *cui ſua non tribuit, & aliena ſibi uendicat. Præterea quia cùm ciuilem ſocietatem, tum contractus omnes corrumpit: & aduerſa, & contra naturam eſt hominibus, qui naturà ſunt ſociabiles.

ADMETI melos, & Harmodij. *Col.37.* De rebus facilibus & expeditis. nam talia ſunt carmina, quę σκολιὰ, id eſt obliqua dicuntur. *Scolia.*

ἀδόλως.) Mendacium perplexum eſt, & dolo plenum. *Mendaciũ.*

ἀδοξεῖται.) Iniuſſu Imperatoris uincere, non probatur apud Romanos, ſed ignominioſum habetur. *Diſciplina militaris.*

ἀδοξότατος.) Admirabilia ſunt probatis contraria: nec tamen eiuſmodi, quæ fieri nequeant. *παράδοξα.*

ἀδώνειοι *κῆποι.) Adoniæ fruges, dicuntur horti penſiles. ** κῆποι, horti.*

ADONIS & Byblus in Libano luctu ſolenni deplorabantur.

ADONIDIS horti conſtabant lactuca & fœniculo, quæ in teſtis ſerebãt. Vtuntur prouerbio, de rebus immaturis, leuibus, non radicatis, non diuturnis, & in ſuperficie tantùm hærentibus.

* ἄδηλον τὴν ἀντιβαμὴν τοῦ βίου πρὸς ἀγαθόν.)

θον.) Contans uitæ ſpithamã ad anethũ. De tenacibus, & ſordidis.

ἄδωρα.) Sophocles, ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα: Hoſtium munera non ſunt munera, neq; proſunt. Sententia eſt: ne maxima quidem inimicorum eſſe concupiſcẽda, amicorũ autem uel inimica.

Senatus.

ἀσθενής.) Dedicauit hoc, ſenectutis ueritus imbecillitatem. Item maiorem iuuentutis partem tranauit, imbecillitate ſenectutis uictus.

Col. 38.

Adraſtus.

ADRASTIA dicitur Nemeſis, ſeu uindicta diuina, ultrix ſuperborũ & petulantium uerborum: uel ab eo, quòd nemo illã poſsit effugere: uel ab Adraſto Talai F. rege Argiuorũ, qui principiò felix, tandẽ calamitoſus factus eſt, quod inſolenter Thebanos exagitaſſet, qui Nemeſeos fanũ extruxerãt. Itaq; cũ Epigoni, hoc eſt eorũ liberi qui ad Thebas occubuerãt, bellum contra Thebanos renouaſſent, ſolus Aegialeus Adraſti filius in eo cecidit. Demetrius Scepſius ait: Adraſtiam nõ aliud eſſe quàm Dianã: indito nomine ab Adraſto, qui eam conſecrarit. Antimachi de ea uerſus huiuſmodi extant:

Epigoni. Aegialeus. Adraſtia Diana. Antimachi uerſus.

Eſt quedã Nemeſis dea maxima, cui tribuerũt
Omnia Dij ſuperi: ſed primus condidit aram
Fluminis Aſopi propè ripã Adraſtus: ab illo
Nomen Adraſtiæ tenuit, cultumq; ſacrorum.

Adriani P. Afer. Ingenium inexplebile.

ADRIANVS Romanorum Imperator, filius fuit uiri ſenatorij & prætorij, nomine Afri. Natura fuit doctrinę & utriuſq; linguæ amans: ac ſcripta quædã ſoluta oratione, & poemata omni genere carminum reliquit. Nam ſupra modũ æſtuabat ambitione: qua fiebat, ut omnia etiã minutiſsima ſuſciperet tractanda. Nam & pingebat, & fingebat: neq; quicquam erat uel paci, uel bello aptũ, uel regium, uel priuatum, quod non ſcire ſe profiteretur. Et hoc quidem nihil incommodabat hominibus: ſed acerrima inuidia, qua perſequebatur omnes qui aliqua re excellebant, impulſus, multos artifices depreſsit, multos occidit. Nam cum ipſe uellet omnes in omnibus ſuperare, uiros præſtantes oderãt. Eo factum eſt, ut & Galatam Fauorinũ, & Mileſium Dionyſium rhetores deprimere ſtuderet, cùm alijs rebus, tum uerò aduerſarijs eorum hominibus partim nullius, partim minimi precij extollendis. Hic quanquã in Epiſtola quadam, præter alia magnifica uerba, illud etiam iureiurando confirmat, Se neque publicam utilitatem uſquam neglecturum, neq; ullum ſenatorem occiſurum, ſibiq; ſi quicquam ſecus quomodocunque euenerit, exitium imprecatur: tamẽ multa ei crimini data ſunt. Fuit ſanè in congreſsibus ſuauis, & ſingulari quadam gratia præditus, & Græcè Latinéque diſertiſsimus: ſed tamen clementiæ non magnam laudem eſt adeptus, & coaceruandæ publicæ pecuniæ fuit ſtudioſus. Eo fuit ingenio, ut non uiuentibus duntaxat, ſed mortuis etiam inuideret. Homeri quidem certè gloriam extenuare, & Antimachum illius loco celebrare inſtituit: cuius etiam nomen prius multi ignorabant. Hæc igitur in eo reprehendebantur, & nimia ſolicitudo, & ſuperuacanea curioſitas. Sed hæc uitia corrigebat & penſabat diligentiâ: cæteris in rebus prudentia', magnificentia, dexteritate. Nam neque bellum ullum concitauit, & exorta repreſsit, nec per iniuriam cuiquam opes eripuit: multisq; tum Rebuſpublicis, tum priuatis hominibus multa eſt largitus. Superſtitioſiſsimus fuit in uaticinationibus, cæterisq; ſpecioſis nugis obſeruandis. In delicijs habuit Antinoum quendam, cuius nomine populoſam urbem condidit, * & quendã Soranum Batauum celebrauit. Is cum in Pannonijs Danubium armatus tranaſſet, Barbaris admirationi fuit.

Ex ambitione inuidia, ex inuidia crudelitas. Fauorinus. Dionyſius. Facta dicta contraria. Homerus. Antimachus. Adriani uirtutes. [illegible] Col. 39. *Superſtitio. Antinous.* [illegible]

** Locus eſt mutilus, & corruptus. Sed puto de Sorano hic agi, cuius Epitaphium in hiſtoria Batauica Gerardus Nouiomagus recenſet: quod propter elegantiam, & rei admirabilitatem, aſſcribendum cenſui. Eſt autem huiuſmodi:*

EPITAPHIVM SORANI BATAVI,
Ælio Hadriano Augusto autore.

Ille ego Pannonijs quondam notiſsimus oris,
Inter mille uiros primus, fortisq; Batauos;
Hadriano potui qui iudice uaſta profundi
Aequora Danubij cunctis tranare ſub armis:
Emiſſumq; arcu dum pendet in aere telum,
Ac redit, ex alia fixi, fregiq; ſagitta: (quam,
Quem neq; Romanus potuit, neq; Barbarus un
Non iaculo miles, non arcu uincere Parthus:
Hîc ſitus, hîc memori ſaxo mea facta ſacraui.
Viderit, an ne aliquis poſt me mea facta ſequa-
Exemplo mihi ſum, primus qui talia feci. (tur:

Ariſtides æ-

ADRIANVS rhetor, Herodis diſcipulus, ſub Marco Antonino floruit, & æmulam Ariſtidi rhetori ſcholam Athenis habuit. Docuit etiam Romę, & à Commodo * id muneris eſt conſecutus, ut exempla literarum in codicē referret. Scripſit Declamationum & Transformationum libros ſeptem, de Formis orationum libros quinque, de Statuum proprietatibus libros tres, Epiſtolas, & Demonſtratiui generis orationes, Phalaridem, & Conſolationem in obitum Celeris.

** αὐτογραφεῖν.*

ADRIANI, urbs Myſiæ, quæ nunc Bithynia dicitur.

ἀδύνατα.) Impoſsibile eſt, quod non admittit ueritatē: id eſt, quod uerū eſſe nequit: ueluti, Terra uolat.

ἀδύνατα θηρᾷς.) Impoſsibilia uenaris. Prouerbium, de ijs qui maiora uiribus ſuis aggrediuntur.

Curatio pauperū.

ADYNATI, hoc eſt corpore mutilati. Athenis, ſi à Senatu quingentorum approbati eſſent, quotidie (ut quidam aiunt) binos: ut alij, ſingulos obolos ex ærario accipiebant, Philochoro autore: nouenas drachmas in menſem.

Nil deſperandum.

ἄελπτον.) Aiax apud Sophoclem: Nihil eſt deſperandum. Nam & ſanctum iuſiurandum expugnatur, & durus animus. Ariſtophanes:

Quàm multa inſperata ſunt in longa uita.

Col. 40.

ἀέρα δέρειν.) aerem cedere.

ἀεροβατεῖν.) in aere ambulare.

ἀΐσαμεν.) Noctu quieuimus, quamuis animis æſtuantes atq; ſoliciti.

ἀετιδεῖς.) pulli aquilarum: id eſt, regū & principum filij.

AETIVS Syrus Antiochenus, Eunomij magiſter, pauperibus & uilibus parentibus natus. Pater eius infelicior cæteris ad militiam delectis obijt, hoc admodum puero relicto: qui extrema conflictans inopia, in aurificinam ſe cōtulit, & ſummus artifex euaſit. Cum autem eius ingenium maiora ſtudia deſideraret, diſciplinas eruditas amplexus, ad Paulinum ſe confert, recens Antiochiam Tyro profectum, Conſtantino adhuc regnante. Hunc audiens, uires impietatis ſuæ ſatis euidenter demonſtrabat in quæſtionibus, quæ cum aduerſarijs agitabantur: neque iam à multis ei reſiſti poterat. Poſt Paulini obitum, cum Eulalus uiceſimus tertius ab Apoſtolis ſedem teneret, multi eorum qui ab Aetio arguebantur, indignati ſe ab homine opifice & adoleſcente ui exagitari: conſpiratione inita, eum Antiochia expulerunt. Expulſus Anazarbum peruenit: & iam celerrimè omnibus uiribus inſtructus, ſubinde maiores quàm pro datis occaſionibus reportabat fructus: neque deſiſtebat unquam uel aduerſarios conuincere, uel uili amictu & uictu uti.

Ex aurifice hereticus.

** Paulinus.*

Aetius Antiochia pulſus, Anazarbum petit.

* Hic hæreſiarcha fuit, Impius cognominatus, ſub Conſtantino Magno. Etſi autem idem ſentiebat quod Arius, eiuſque opinionem ſtabiliebat: tamen ab Arianis diſcernebatur. Fuit prius etiam homo hæreticus Aetius, magno ſtudio defendendi Ariani dogmatis incitatus. Nam cum Alexandriæ pauca didiciſſet, Antiochiam, unde oriundus erat, profectus, à Leontio, qui per id tempus epiſcopatum Antiochenum tenebat, diaconus creatur. Statim igitur euocabat ſuos auditores, ex Ariſtotelis Categorijs differens, ut in litigioſis orationibus probè uerſatus: & literas componebat ad Cæſarem Cōſtantium. Etſi autem Arianam doctrinam tradebat: tamen à ſuis, propter perplexitatem rationum, quas illi non intelligebant, hæretieus habebatur is qui illis aſſentiretur. Itaq; illorū eccleſia expulſus, alienus ab illis eſſe putabatur: & adhuc ex eo ſunt, qui tum Aetiani, nunc Eunomiani dicuntur. Nam Eunomius, notarius illius, & ab illo eruditus in hæretica dictione, factioni illi præfuit.

Ariani acumen Aetij ſuffragatoris ferre nequeunt.

Col. 41.

Aetiani. Eunomiani.

ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις.) Aquilam uolare doces. In eos qui docere inſtituunt alios, ipſis doctoribus doctiores.

ἀετὸν κάνθαρος μαιεύσομαι.) Aquilæ ſcarabeus ego ero obſtetrix. De ijs qui potentiores, laceſsiti iniuria, ulciſcuntur. Fertur enim ſcarabeus aquilę oua perdere.

ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης.) Aquilæ ſenectus eſt corydi adoleſcentia. Nam aquila etiam ſeneſcens, omnibus auibus præſtat.

ἀετὸς ἐν νεφέλαις.) Aquila in nubibus. De ijs qui non facilè capiuntur: quòd aquila in nubibus non capitur.

AZIOTAE, Troica gens.

ἄζηλος βίος.) Vita non inuidioſa: id eſt, uilis & miſera.

ἄζημος.) Ariſtophanes: Ita'ne putas te nobis deluſis impunè abiturum?

ἀζηνία.) municipium tribus Hippothoontiæ: unde ἀζηνιεύς, popularis.

ἀζητία.) ἡ δήμητρα τὴν ἀζητίαν μετῆλθεν, Ceres Proſerpinam quæitit. De ijs qui diu quæritant aliquid.

Col. 42. Conſtantia uiri ſapientis. Apollonius. ἀεί.) Sapientem ſemper decet ſui eſſe ſimilem: in acribus doloribus, amiſsis liberis, in longis morbis. qualis fuit Apollonius Tyaneus.

Succeſſus. Vltio. ἀεὶ γάρ.) Semper bene cadunt Iouis teſſeræ. Prouerbium hoc alij de ijs qui merito ſuo & ſemper felices ſunt, alij de ijs qui iuſtas pœnas luunt, interpretantur.

ἀεὶ γεωργός.) Semper ruſticus in ſequentem annum eſt diues. De ijs qui ſpe aluntur, fore ut è calamitatibus euadant, ſed in eaſdem ſubinde recidunt.

ἀειεστώ.) Antiphon æternitatem ſic appellat, quòd ſemper in eodem ſtatu permaneat: ſicut εὐεστὼ fœlicitas dicitur, quòd bonus ſtatus ſit.

ἀεὶ λογίαν παρατένεσθαι.) Semper paratū eſſe ad referendas rationes.

ἀεὶ με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκοιεν.) Semper me tales hoſtes perſequantur. De hominibus effœminatis dici ſolet, ac nullius precij.

Furiæ uirgines. ἀειπάρθενους.) Semper uirgines appellant Furias, quód nullis largitionibus corrumpi á maleficis poſsint, quò minus eos perſequantur.

Col. 43. ἀείπλανα.) nugacia uetulæ labia.

ἀεί τις ἐν κύδωνος.) Semper aliquis eſt in Cydonis ædibus. De hominibus ad ſuſcipiendos hoſpites paratis: quòd Cydō Corinthius maximè hoſpitalis fuiſſe perhibetur.

ἀεὶ τοῖς ἐρῶσι συνήσομεν.) Ariſtophanes de auibus. Nam amatores ſuis amicis generoſas aues donare ſolebant.

ἀειφυγία.) Succeſſura illis eſſe omnia ex ſententia, ſi homicidam ab exercitu perpetuò relegaſſent.

ἀηδόνειος ᾠδὴ, καὶ ἀηδόνειον μέλος.) Luſciniæ cantus. Nec quantum luſciniæ dormiunt. De uigilantibus.

ἀλλ' ἐμέγ'.) Cum animo meo congruit gemebunda uolucris, quæ ſubinde Ityn mœſta deplorat, nuncia Iouis. Sappho: *Veris nuncia, luce uociferans Luſcinia.*

ἄημα.) Vehemens etiam flatus uentorum ſopit gementem pontum: & omnia domans ſomnus, quibus compedes iniecit, eos ſoluit, nec ſemper captiuos tenet. Nos uerò cur non diſcamus modeſtiam? Ego autem nunc ſanè intelligo, cum eſſem inimicus, inimicitias ita eſſe moderandas, quaſi rurſus amaturus: & aduerſus amicum obſequijs atque officijs eò uſque progrediar, quaſi non ſemper manſurus ſit amicus. Pleriſq; enim mortalibus infidus eſt amicitiæ portus. Viciſsitudo rerum. Amicitia incerta.

ἀήσσατος.) Semper inuictus maneo, ex quo natus ſum.

ἀΐδας.) Orcus, id eſt ſepulchrum. Col. 44.

ἀΐδος κυνῆ.) Orci galea. Prouerbium, de ijs qui præſtigijs quibuſdam ſeſe occultant. Huiuſmodi enim eſt Orci galea, qua Perſeus uſus Gorgoni collum præcidit. Der hexen nebelkappen.

ἀΐδρις.) Ego ubique ſurdaſter & omnium ignarus neglexi. Theologus: Senex equidem ſum, & multorum malorum gnarus.

ἀΐξας.) *Inſiluit in nidum pullos tegentem*
Et partu matrem priuauit ingens ſerpens.

ἀΐοντι.) Polybius: Ferunt Marcum Porcium Romæ auditis Scipionis rebus geſtis, rogatū ab alio, Quid audiſſet? reſpondiſſe: Scipio.

Hic ſapiens unus: reliqui ſimulacra uagantur.

ATHAMAS coronatus inducitur, tanquam uictima propter Phryxū immolandus. ſed liberatur ab Hercule, uiuere Phryxum affirmante. Quo exēplo uſus Ariſtophanes, ſe æquè præteritum eſſe ait, atq; Athamantem iamiam ſacrificandum.

ATHANARICHVS S. Nicetam, id eſt Vincentium excruciauit, & magnū Chriſti martyrem effecit.

ἀθάνατος.) Immortalis, de animatis: ἄφθιτος, corruptionis expers, de inanimatis, uſurpant philoſophi. Plato, cum immortalem eſſe dicit animam, ſubiungit: non propriè ſic dici, quòd immortale & eſſentia & actione ſit immutabile. Animam uerò natura quidem ſtatuit immutabilem, non autem etiam actione. Sic cœleſtia quoque corpora non propriè immortalia dixeris. nam Plato de anima. Col. 45.

ris. nam & ipſa, quamuis non eſſentiam, locum tamen mutant. Affectio quædam eſt uitæ, & accidens, immortalitas: id quod in ſubiecto aliquo demonſtratur. E' mortali fieri immortalem, non participatione alterius uitæ, alibi ſcriptum eſt, in uoce πάθος. Qui uerò immortalitatem definit, priuationem mortis, errat. neque enim priuatio mortis eſt immortalitas, ſed ſita eſt in habitu & diſpoſitione.

οὐ στέρησις, ἕξις, διάθεσις.

Perſæ immortales. Ardaburius.

ἀθάνατοι.) Immortales dicebantur, decem millia Perſarum, cuiuſmodi Xerxes Darij filius habuit. Hos Ardaburius ſub Theodoſio imperatore cecîdit, & deleuit.

Piaſus.

ἀθέμιστε.) Piaſus Theſſalus Lariſſam filiam ſuam inceſto, & infelici amore deperijt.

Diuinitas humani animi tuenda.

ἄθεον.) Impium, & Dei contemptus eſt, immortalitatem animi non tueri, nec eam ad Dei ſimilitudinem reducere, & cum Numine firmiſsimis & indiſſolubilibus uinculis copulare: aut è contrario, id quod in nobis diuinum eſt, detrahere & deprimere, ad terreſtrem & nefarium & Giganteum atque Titanicum carcerem.

Iniqua comparatio.

ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον.) Mineruæ felem. Prouerbium, in eos qui propter paruam ſimilitudinem deteriora cum præſtantioribus comparant: ut ſi quis propter glaucos oculos, felem Mineruæ conferat.

Sapientiæ per Mineruam ſignificatio.

Col. 46.

ἀθηνᾶς ἄγαλμα δόρυ κρατεῖ.) Mineruæ ſimulacrum haſtam tenet, ad ſignificandam conſtantiam, & fortitudinem: clypeū itē, quòd omnes inſidias ſapientia repellat. Minerua enim, & Mens, idem ſunt. Galeam porrò illi tribuunt, eo quòd ſapientiæ altitudo ſub aſpectum non cadit: & oleam, ob naturæ puritatem. Lucis enim materia eſt olea: & Gorgonem in eius pectore collocant, ob mentis celeritatem.

Conuiuiorum deſcriptio.

ATHENAEVS Naucratita grāmaticus, uixit tempore Marci. Scripſit librum Dipnoſophiſtarum, in quo cōmemorat eos qui inter ueteres ſplendidi conuiuatores habiti ſunt.

Alexandri cōuiuium.

Alexander Magnus, nauali prælio uictis Lacedæmonijs, muro Piræeum circundedit, hecatomben immolauit, omnibus Athenienſibus epulum præbuit.

Alcibiades.

Alcibiades cum Olympia uiciſſet, totum conuentum conuiuio excepit.

Leophrō.

Idem & Leophron fecit, Olympiæ uictor.

Empedocles.

Et Empedocles Agrigentinus, qui cum Pythagoricus eſſet, & animalibus abſtineret, Olympiæ uictor, bouem è thure, myrrha & precioſis aromatibus confectum, inter eos qui ad ludorum celebritatem conuenerāt, diſtribuit.

Ion.

Et Ion Chius, cum Tragœdiam Athenis uiciſſet, unicuique Athenienſium dedit uaſculum Chium.

Tellias.

Tellias Agrigentinus, homo hoſpitalis, cum aliquando 500 equites hyberno tempore apud eum diuertiſſent, unicuique dedit tunicam, & uas uini.

Epicharmi dipnologia.

Epicharmus Syracuſius, ad ſingula conuiuiorum fercula uerſiculos, & adagium adiecit. Id carmen Clearchus Solenſis Dipnologiam, alij Opſologiam, Chryſippus Gaſtronomiam, nominibus ab epulis, delicijs, & uentre factis, alij luxuriam uocant. In Platonis conuiuio, conuiuæ fuerunt XXVIII.

Mineruæ propitia.

Col. 47.

ἀθηναίων δυσβουλία.) Athenienſium temeritas. De ijs dici ſolet, qui præter ſpem, & contrà quàm par eſt, rebus ſecundis utuntur. Nam Athenienſes in malè conſulendo ſuis rebus, exercitati erant: ſed Minerua eorum mala conſilia ad felicem exitum perducere ferebatur. idque dictum apud eos uſitatum fuit, ὦ πόλις, ὡς δυστυχεῖς μᾶλλον, ἢ καλῶς φρονεῖς. O' urbs, ut fortuna maiore quàm prudentia uteris? Et Ariſtophanes in Nubibus: *Aiunt temeritate præditam eſſe hanc urbem: Sed Deos tamen ea quæ nos peccetis, conuertere in melius.*

ὅτι αὐτόχθονες.) Indigenæ & Athenienſes dicebantur, & Arcades & Aeginetæ & Thebani, uel quòd primi terram coluiſſent, uel quòd aduenæ nō eſſent.

ἀθήνη.) Athene, urbs Laconiæ: Athenæ, urbs Atticæ.

ATHENODORVS, miles Athenienſis. Eſt & alius, diſcipulus Dionyſij Areopagitæ: ſcripſit uaria. & alius Sophiſtes, frater Gregorij Thaumaturgi.

Adulatores ſub Tiberio honorati.

Athenodorus, Stoicus philoſophus, ſub Octauiano Romanorum Imperatore.* Sub quo aliter fieri non potuit, quin imperij licentia ratione deſtituta, communis eſſet calamitas. Ab eo tempore Athenodori potiſsimùm cōſilijs auſcultauit. Cū aūt Tiberius Augusto in Imperio ſucceſsiſſet, adulatores

ab

ab imperatore muneribus & honoribus affecti, maxima imperia inuadebant. Viri autem boni & quieti, qui uitam eandem non amplectebantur, non iniuria dolebant eadem ſibi non tribui. Ita fiebat, ut urbes ſeditionibus & tumultibus implerentur: & gubernacula munerarijs magiſtratibus commiſſa, uitam in pace moleſtam hominibus elegantioribus redderent, & rei bellicæ
Luxus. ſtudium debilitarent. Iis temporibus quoque ſaltatio Pantomimorum introducta eſt, antè non uſitata: multáque præterea, quæ multorum malorum cauſæ extiterunt.
Athenodori præſtantia. Athenodorus omnibus rebus cùm naturæ, tum rectę uoluntatis, fuit ad philoſophiam inſtructus *, uiuente Proclo ſplendidè præerat diſcipulis: quem Salluſtius ob
Bonus doctor igni ſimilis. ſtudium admiratus, eum hominem igni ſimilem eſſe dicebat, propinqua omnia incendenti. * Tamen perſuaſit Athenodoro, ut non philoſopharetur.

Perditi homines. ἀθλητὰς.) Effecit, ut non hæc tantum eis ineſſent, ſed in alijs iniurijs atque flagitijs ſtrenuè ſe exercerent. A' quibus enim flagitijs, à quibus facinoribus erant alieni? Quid honeſti, quid probi, non in eis deſiderabatur?

ἀθλητὰς.) Romani uirum in bellis exercitatum, aduerſus Hannibalem mittunt.

ATHMONIA, municipium eſt tribus Cecropiæ: unde Athmonenſis.

ἀθῷος.) Prouerbium, Laui manus meas inter innocentes: hoc eſt, innocentiæ ſtudui, nec facinorum fui ſocius.

Col. 48.
Vicinia potentiorum noxia. ἄθως καλύπτει πλευρὰ λημνίας βοός.) Athos obumbrat Lemniæ bouis latus. Prouerbium, de ijs qui aliquibus moleſti ſunt, aut incõmodant. Nam bouem, quæ Lemni eſt ex albo lapide facta, mons Athos umbra ſua tegit.

ἀθρώνιον.) Athrenium, id eſt abſq; fletu, eſt Muſarum locus.

ATHRIBIS, urbs Aegypti.

Modus optimus. ἄθρυπτος.) Damaſcius: Victus rationem ſortitus eſt moderatam, & uirilem, quæ nec affligeret ob paupertatem, neq; ob diuitias luxu corrumperet: ſed mediam, & elegantem, & planè Doriomodo concinnam.

Grauitas. ἄθυρμα) Nõ decet uiros ludicris puerorum immorari.

ἀθυρογλωττία, καὶ ἀθύρωτον, ἢ ἀπύλωτον στόμα.) Lingua ſine foribus, & os ſine ianua: id eſt, lingua effrenis & petulans. *Loquacitas.*

ACADEMIA, gymnaſium fuit Athenis ſuburbanum & nemoroſum, in quo Plato uerſabatur, ab Hecademo quodam heroe nominatum. Olim enim Hecademia uocabatur. Ariſtophanes in Nubibus: Deſcendes in Hecademiam, ſub caprificis decurres albo calamo coronatus, cum *modeſto æquali, milacem redolens, & ocium, & populum folia protrudentem, uerno tempore: gaudens cum platanus & ulmus reſonuerit. Fuerunt præterea duo gymnaſia, Lyceum & Cynoſarges. Academia, dicitur ſchola philoſophorum. Col. 49. *Hecademus.* * *Sophrone.* *Lyceum. Cynoſarges.*

ἀκάθαρτος.) Impurus, id eſt peccator. Improbus enim impuro eſt animo: purus uerò, probus homo. *Impurus.*

ἀκακήσιον.) Acaceſium, nomen montis, & urbs Arcadiæ, ab Acaco filio Lycaonis. unde Acaceſius, & Acacenſis.

ACACIVS, patriarcha Conſtantinopolitanus, uir, ſi quiſquam alius, uenerandus. Nam cum ὀρφανοτρόφος, id eſt pupillorum educator fuiſſet, & res eorum probè adminiſtraſſet, omnibus acceptus fuit. & familiaritate cum Leone imperatore contracta, ſupra modum illi placuit: adeò ut is de rebus tum publicis, tum priuatis, eum primùm conſuleret: & quando Senatum conuocabat, etiam hunc accerſeret, & totius deliberationis initium ab eo caperet. Hic Acacius, animaduerſa Leonis Macellæ in eos à quibus offenſus eſſet crudelitate, eiuſque ingenio exquiſitè deprehenſo, quòd id à ſolis laudantibus capi poſſet: operam dabat, ut omnia eius & dicta & facta miraretur. Itaque facilè eum dicto audientem habuit, atque eius iracundiam facilè repreſsit: & multis, quibus princeps offenſus erat, ſaluti fuit, & perpetuo exilio damnatos in patriam reuocauit. Hic poſt obitum Gennadij patriarchæ Conſtantinopolitani, ſtudio Zenonis ſacerdos deſignatus eſt, ut aptus gubernationi. Cum igitur omnes eccleſias in ſua poteſtate haberet, ſolicitam curam impendit ijs qui eis præerant, quorum ſagaciores eius imaginem in templis conſecrarunt. *Acacius Leonem Imp. arte tractat.* *Laude Leo capitur.* *Acacij imagines.*

crarunt. Cum igitur universé omnibus in Ecclesijs eius imagines ostenderentur, opinati quidam ſunt, eum ex ambitione dedicationem illam imperaſſe. eam'que ſuſpicionem non parum confirmabat pictura templi iuxta nauale * é calculis elaborata. Cum enim totum opus ſub Gennadio fuiſſet perfectum, in inſigni templi loco eum effinxerunt, & inter hunc, Seruatorem Gennadio dicētem: Soluito templum hoc. & Acacio: Poſt te hunc excitabo. Ob tales igitur imagines Acacius, quãuis benignus & officioſus, opinionem inſanæ cupiditatis gloriæ eſt conſecutus.

Margin: * τὴν ἐκ ψηφίδων χαρὶν ἀπειργασμέναν.

ACACIVS, orator uehemētiſsimus ſub Iuliano & Libanio rhetore, qui incuſabat Iulianum, & eius iudicium reprehendebat unà cum Tuſciano Phryge, qui & ipſe orator erat uehemens.

Margin: Col. 50.

ἀκαλανθίς.) Genus auis, aut canis: forſaſſe quòd notis blandiatur, ignotos allatret.

ἀκαλήφη.) Pherecrates in Trãsfugis:

Aedepol permoleſta res[eſt] malè canentem
Audire. Malim equidem interim
Vrticis eſſe coronatus.

ACAMANTIA tribus, una é x. ab Acamante Theſei F.

ἄκανθα.) Spinas peccata uocat Dauid: ut inutilem ſtirpem, & pungentē.

ACAMATIVS Heliopolita, reliquis ciuibus humanior: ſed ita rudis, ut cum neque antè neque pòſt in ullo diſciplinę genere quicquam didiciſſet, tamen ſe Philoſophum uocari uellet, & hoc ſe nomine apud omnes uenditaret: neque Heliopolitarum quiſquã eum aliter cognominabat, quàm Philoſophum. Hoc igitur probrum eſto humanæ inſcitiæ. Cum autem nos Heliopolim perueniſſemus, commentum hoc philoſophiæ Acamatij penè extinctum erat. Voluit præterea etiam unus eſſe ex aruſpicibus. Verùm hoc ueniam meretur, quòd utrunque talia conſequi potuit, præſertim apud homines imperitos.

Margin: Philoſophus ſine doctrina. Factum facere imperitis facile eſt.

ἀκάνθιος τέττιξ.) Acãthia cicada. Prouerbium de mutis, & à Muſis alienis.

ACANTHVS, urbs Thraciæ, ultra montem Athon: uel quòd ſpinis circũdata ſit, uel ab Acantho quopiam.

ἀκαρίδιος.) Breuiſsima eſt uita hominum, nec multo pòſt omnes iacebimus extenti.

Margin: Col. 51. Vita breuis.

ἀκαρπότερος.) ſterilior Adonidis hortis. De ijs, quæ nihil præclarum gignunt.

ACAS, poeta Tragicus.

ἀκατάβλητος λόγος.) Ratio quę euerti non poteſt.

Margin: Veritas.

ἄκαιρος εὔνοια οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει.) Intempeſtiua beneuolentia nihil ab odio differt. Sic Hippolytus Phędræ, ſe amore illius flagrare dicenti, reſpondiſſe fertur.

Margin: Importunitas.

ἀκερδὴς χάρις.) Beneficium lucri expers: id eſt, quod datur cum nō decet.

Margin: Col. 51.

ἀκέραιον συνειδός.) Damaſcius: Nihil rerum humanarum eſt cum bona conſcientia comparandum. Eſt autem agendum cum hominibus uti decet. Ac tametſi id quod habetur bonum, uero bono contrarium fuerit: nunquam tamen illud huic eſt præferendum, neque pluris quidquam faciēdum quàm ueritas: neque periculum detrectandũ orto certamine, neque laborioſum munus ex ignauia recuſandum. Veritati cedat & iniuſtæ laudis fructus, & amicitiæ neceſsitudo, & cognationis neceſsitas.

Margin: Conſcientia. Veritas uincat.

ἀκαρίαιον.) Ex M. Antonini ſcripto: Etiamſi annorum tria millia uicturus eſſes, & toties dena millia: tamen memento neminem amittere uitam aliam, niſi eam quam degit: aut aliã degere, quàm eam quam amittit. Eôdem igitur recidit & longiſsimum & breuiſsimum uitæ ſpacium. Id enim quod adeſt, par & æquale eſt omnibus: * & quod amittitur, non par: ea'que ratione puncti inſtar, quod perit, habendum. Neque enim præteritum, neque futurum amittit quiſquam. Quod enim non habeas, id tibi quis eripiet?

Margin: Col. 52. Neque præteritum neque futurũ cuiquã poteſt eripi.

ἀκεσίας ἰάσατο.) Aceſias medicatus eſt. De ijs quorũ curatione morbus ingraueſcit. Apparet Aceſiam aut imperitũ, aut infelicem fuiſſe medicum.

Margin: Imperitus & infelix medicus.

Aceſius Nouatianorũ epiſcopus, qui à magno Cōſtãtino rogatus, an decreta concilij admitteret, & limitē fidei, & definitionem feſti Paſchalis? aſſenſus eſt. Imperatore aũt denuò interrogãte, cur ſe ipſe ſegregaret? quę ſub Deciana perſecutione eueniſsēt, edocuit: & acrimoniam auſteri canonis protulit, non opor-

Margin: ὁ ὅρος τῆς πίστεως. ὁ ὁρισμὸς τοῦ πάσχα. Canon ſeuerus Decianæ perſecutionis.

oportere ijs qui poſt baptiſmum, peccatum (quod ſacræ literæ mortale uocãt) in ſe admiſiſſent, diuina myſteria communicari: ſed ad pœnitentiam quidem illos eſſe cohortãdos, ſpem uerò remiſſionis nõ à ſacerdotibus, ſed à Deo expectãdam, qui peccatis poſſet dare ueniam. His ab Aceſio dictis, reſpondit Imperator: ô Aceſi, ſcalis appoſitis tu ſolus cœlum conſcendito. Horum neq; Euſebius Pamphilus, neq; quiſquam alius mentionem fecit. Nam illi quidem multa prętermittũt, ſiue affectu aliquo, ſiue reſpectu perſonarum. Sic ait Socrates in Eccleſiaſtica hiſtoria.

Aſcendant in cœlum curioſi. Col.53. *Eccleſiaſticã hiſtoria mutila.*

ἀκέσματα.) Fuit in Galeotide quidã, qui & morbos uerbis propulſare, & anni temporum intemperiem & ſterilitatem, & penurias profligare ſacrificijs quibuſdam poterat: & mutationes excogitare, atq; efficere: & demonſtrare bonas parãdarum opum rationes. Hũc in Cretam muneribus à Minoe pellectum ferunt, ut celebrem illum Glauci interitum inueſtigaret.

Galeoticus medicus. *Minos Glauci interitũ inquirit.*

ἀκέφαλοι.) Secta ſine capite, cui Seuerus præfuit.

ἀκέφαλος μῦθος.) Sine capite fabula. Prouerbium, de ijs qui nihil ſolidi narrant.

ACE, urbs Phœniciæ: alij Ptolemaidem aiunt olim ita dictam. Demetrius uerò non ipſam urbem, ſed eius arcem ſic appellari dicit.

ἀκηδής.) Sepulchrum ſine reuerentia & miſericordia deſtruit, deq; ſaxis illis turrim conſtruit: unde urbs capta eſt. Conſpicatus naufragi cadauer inſepultum, & neglectum, præterire non ſum auſus: ſed mortuum ſepelij, & ſpectaculum ſoli minimè gratum humano inſtituto occultaui.

Sepulturæ reuerentia.

ἀκήλητον.) Epigramma de Orpheo: Hic & implacabilis grauem Clymeni, id eſt Orci animum, & mentem aſperã lyra deliniuit.

Orpheus.

ἀκήματα.) Balnea ſunt remedia laborum. Deſatigatio mari diſcutitur, neruis commodiſsima. Cæterùm relaxata muſculorum compage, inungunt oleo corpora, ne aqua conſperſa rigeſcant.

Balnea. *Mare.* *Oleum.*

ἀκιβδήλων.) Synceros eſſe aiunt uiros bonos, & cautos, & res ſuas poſſe efficere meliores ea præparatione, qua & mala tegãtur: & bona quæ eis inſint, abſq; oſtentatione conſpiciantur. Nihil enim eos habere fictum, neq; in uoce, neq; in uultu.

Col.54. *Viri boni candidi.*

ἀκιδνόν.) Homerus:

Nihil imbecillius homine tellus alit.

Homero.

ἀκκιζόμενος σκύθης τὸν ὄνον.) Scytha recuſans aſinum. De ijs qui uerbo quidem aliquid auerſantur, reipſa uerò concupiſcunt. Quidam enim aſini cadauer conſpicatus: Scytha, inquit, ecce paratam tibi cœnam. Is uerò in præſentia quidem aſpernatus eſt, pòſt uerò epulatus.

Aſinus Scythæ lautitiæ.

ἀκίνητα κινεῖν.) Mouere non mouenda: cuiuſmodi ſunt ſepulchra, aut altaria. De ijs qui excedunt modum.

Temeritas.

ἀκληρήματα.) Hac potiſsimùm de cauſa in calamitates incidiſſe mihi uidetur, quód omnia tentauit, & omnib. rebus ſeſe immiſcuit.

Curioſitas.

ἀκλητὶ κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι.) Inuocati comeſſatum ad amicos ueniũt amici. Sic, αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν ἀγαθοὶ ἐπὶ δαῖτας ἴασι:

Vltrò bonorum boni ad conuiuia tendunt.

Amicitiæ fiducia.

ἄκλητος ὁ θεὸς καὶ καλούμενος παρέσται.) Et inuocatus Deus, & uocatus aderit. Hoc oraculum redditũ eſt Lacedæmonijs. Neq; enim negligit Deus uirtutis ſtudioſos, ſed præſtò eſt abſq; omni ſenſu. Neq; enim uocem requirit, ut edoceatur quid ſit opus: neq; aures, ut cognoſcat.

Preſtò bonis Deus eſt.

ἀκμαῖος.) ἐν ἀκμῇ καιροῦ, per ſummam occaſionem, in ipſo temporis articulo: ἐν ἀκμῇ καὶ ἐξ ὄντι κινδύνῳ. In ſummo diſcrimine. ἀκμαιότατος καιρὸς ὁ πρωϊνός, rebus gerendis aptiſsimũ tempus eſt matutinum.

Col.55. *Opportunitas.*

ἀκμή.) Iſocrates: κράτιστον τῆς ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν. Seruare modũ eſt optimum. In Epigrammate: Sine macula, ſine rugis, lanugine recens natis par, frondoſis adhærens adhuc ramis. Et: Quanta in Heroibus olim fuit ira, cuius pars adhuc inimica in inanimis reſtat ramis?

Modus. *Vigor.*

ἀκμὴ καλεῖ καιρὸς καλεῖ.) Ipſum tẽpus atq; occaſio uocat. Ipſum imperium in acie nouaculæ erat adhuc. Procopius: Summam ille occaſionem in præſentia amiſit, quam pòſt recuperare nunquã potuit.

Occaſio.

ἀκόλαστος.) Aelianus: Homo arcas Euteliades nomine, eo morbo laborabat, ut & petulanti atque effreni lingua maledi-

Maledicentia. *Inuidentia.*

maledicerent omnibus: & eos quibus ſecundæ res eſſent, odiſſet.

Col.56.

ἀκόλῳ τὰ χείλη, οὐ σύκῳ βύσαι.) Fruſto panis labra, non ficu ſunt obturanda. Monet hæc oratio, res ſtrenuè adminiſtrandas eſſe.

Conſequēs. Repugnās.

ἀκόλουθον.) Finis ſuperioribus factis fuit cōſentaneus. Cōſequens eſt, quod ineſſe alteri neceſſe eſt. Repugnans, quod non ineſſe neceſſe eſt.

ἀτροφία.

ἀκόνην σιτίζεις.) Cotem paſcis. De iis qui cibo quidem utuntur, ſed corpus non augent.

ἀκονιτί.) Sine puluere: id eſt, abſq; labore & certamine. Sumptum à pugilibus.

ἄκος.) A'Deo remedium petunt.

Auditus quomodo fiat? Aqua auribus incommodat.

ἀκοὴ καλῶς.) Auditus fit non exterioris aeris in aurem ingreſſu, ſed per contactum aeris auribus inſitū. Argumento eſt, quòd audimus in aqua, aqua in aurem non ingreſſa. Nam ſi quidem ingreſſa fuerit, corrumpit, & expellit aerē inſitum, qui auditui inſeruit. Quod ſi abſq; medio meningem attigerit, lædit eam ictu: atq; etiam cauitatibus inſinuata, corrumpit & lædit organū auditus. Nam ea res multis incommodauit.

Col.57.

Genealogiæ ex æneis tabulis.

ACVSILAVS Cabæ F. Argiuus, è Cercade urbe prope Aulidem, hiſtoricus antiquiſsimus, deſcripſit genealogias ex æneis tabulis, quas pater eius quendam ædium ſuarum locum fodiēs reperit.

Acuſilaus Athenienſis, Agathocliæ F. Athenis eloquentiam adamauit, & ſub Galba Romam profectus Rhetoricā docuit: & locupletatus, Athenienſibus moriens reliquit centum millia drachmarum, ex uſuris.

Pecunia Reipub. donata.

Fatua.

ACCO mulier ob ſtulticiam famoſa, quam aiunt cum ſe in ſpeculo contueretur, ſecum ipſam eſſe collocutā, quaſi cum altera, & ſpongia clauum percuſſiſſe. Verbum autem ἀκκίζεσθαι, non modò ſtulticiæ ſignificationem habet: ſed etiā de iis uſurpatur, qui aliquid uerbis auerſantur, quod re ipſa cupiunt.

ἀκκίζεσθαι.

Subitus interitus.

ἄκραντον.) Antequam ea uerba prorſus eſſet elocutus, ſagitta uolucris eum celeriter abripuit ad immortales.

Incontinentia. Intemperantia.

ἀκρασία.) Incontinentia turpiter agit, contra uoluntatem ſuam: ἀκολασία intemperantia, ultrò & uolens.

ἀκραιφνής.) Fabius magiſtratu abiens, monebat Aemyliū, ut bello diu ducendo, incitatum & indomitum Hannibalis ingenium frangeret.

Col.58. Iuſta paupertas.

ἀκραιφνῶς, ἀκηροφανῶς.) Epigrāma: Ex paupertate, ut ſcis, innoxia & iuſta, Venus hæc accipe dona Leonidæ.

Sententiæ boni uiri.

ἀκριβής.) Exquiſita ſententia, & accurata dicitur, quæ conficitur ex neceſſariis. Vir bonus autem, etiam de iis quæ fieri poſſunt, ſententias habet. Itaq; rectius ita dicitur: Omnem boni uiri ſententiam & perſpicuam eſſe, & diſtinctam, & ueram. Perſpicua etiam eius ſententia eſſe poteſt, qui quid ſentiat ipſe exponit: ut de uoluptate. Liceat etiam uirum bonum curioſum dicere, quòd res cœleſtes & naturales inquirit: ſi φιλοπραγμοσύνην, πολυπραγμοσύνην interpreteris.

Col.59.

Io. Baptiſtæ cibus.

ἀκρίς.) Genus animalculi. Præcurſor ueſcebatur locuſtis, & melle ſylueſtri: quod ab arboribus collectum, Manna uulgò dicitur.

Danae Acriſii F.

ἀκρισία.) Cum mulier quædam nomine Danae, ægrè iudicio ſe ſiſteret, ſapiens quidam ad eam ex tempore dixit: κρίθητο καὶ σύ, οὐκ εἶ Δανάη ἡ Ἀκρισίου θυγάτηρ: Iudicium de te fiat. neq; enim es Danae Acriſii filia.

ACRISIOS autem dicitur græcè, quaſi abſq; iudicio.

Eruditi ſermones loco Muſicæ.

ἀκροατής.) Damaſcius: Audiebat ueterum ſermones, eruditione quadam temperatos. Eaq; cōſuetudo adhuc durat apud eos, non ſecus atq; aliquid qđ delectatiōis cauſa auditur, ut fiſtula aut cithara.

Col.60.

ἀκροθίνια πυγμαίων κολοσσῷ ἐφαρμόζειν.) Spolia Pygmæorū coloſſo accommodare. Prouerbium, de iis qui fruſtrà laborant.

ἄκρον λάβε, καὶ μέσον ἕξεις.) Extremo prehenſo, tenebis medium. Prouerbiū, de rebus explicatu & intellectu difficilibus.

Munitiōes ſæpe hoſtibus quàm ciuibus utiliores.

ἀκρόπολις.) Damaſcius: Munitiones clariſsimæ ſunt eâdē ferè natura. quod ita intelliges, ſi quid arcibus accidat, conſideraris. Quæ cum ad defenſionem contra hoſtes, & ſecuritatem facere plurimum uideantur iis apud quos ſunt, & ad libertatis conſeruationem: ſæpenumero ſeruituris exiſtunt cauſæ, & manifeſtorum malorum, ut ait Polybius.

ἀκροσφαλῶς.)

Hūni equites. ἀκροσφαλεῖς.) Inuadi iuſsit Hunnos carentes pedibus, & in ambulando uacillantes. Hunnus enim ſine equo haud temerè terram attigerit.

Vigilandū ſemper ob Fortunæ inconſtantiā. ἀκροσφαλεῖς.) Vt omnia atrocia & periculoſa ſunt hominū? ut & bene cum eis, & malè agatur. Decet autem, dum extra calamitatem es, proſpicere aduerſa. Et dum bene uiuis, tum maximè uidere, ne beatitudo illa pereat, te imprudente.

Col.61. ἀκροχειρίζεσθαι.) Prehendebāt ſummas aduerſarij manus, easq; frangebāt: nec dimittebant prius, quàm eum defatigatum eſſe animaduerterent.

ACRON (ſummum Latinè dicere poſsis) Agrigentinus medicus, F. Xenonis, ſtuduit Athenis unà cum Empedocle. Antiquior itaq; eſt Hippocrate. Scripſit de arte medica lingua Dorica: de ſalubri uictus ratione lib. 1. *Eſt & hic ex ijs qui quædam de uentis notauit. Extat de hoc Epigramma Empedoclis ridiculum:

ἄκρον ἰατρὸν ἄκρων' ἀκραγαντῖνον, πατρὸς ἄκρου,
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.
Vel,
ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.
Summum medicum Acronem Agrigentinū, Acri F.
Tegit præcipitiū ſummū patriæ ſummæ. Vel,
Summi cacuminis ſepulchrum ſummum detinet.

Hoc quidam Simonidi tribuunt.

Montium partes. ἀκρώρεια.) Mons in tres diuiditur partes: in ἀκρώρειαν, cacumen, ſeu iugum: ὑπώρειαν, latera montis: τέρμα ἢ πόδας, finem & radices.

ἀκταίων.) Vna es de Actæonijs canibus, quæ ſcilicet dominum ſuum lacerarunt. Dici poteſt de infidis ſeruis.

*Actæo. ACTE, propriè pars quædam Atticæ maritima, unde Actites lapis. Sic autem uocarunt Atticam, uel ab *Actæone rege, uel quòd pleraque mari adiacet.

AQVILA philoſophus, Commentarios Logicos ſcripſit, de ſyllogiſmis.

Aquila Grammaticus, Muſicus.

Col.62. AQVILEIA, urbs Italiæ populoſa, ad mare porrecta.

ἀλκὰ γὰρ.) Eupolis: Homines timidi nunquam de hoſtibus triumpharunt. Prouerbium, in eos qui ob animum degenerem nihil præclari gerere poſſunt.

νόμῳ καὶ χώρᾳ. ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλά.) Alia ſunt alibi pulchra.

ἀλαζονεία.) Pleroſq; inuaſit infelix æmulatio ex aliorū inſolentia, & importunitate.

ἀλαζονοχαυνοφλύαρος.) arrogans inflatus nugator.

ἀλαζών.) arrogans, qui ſibi tribuit, & plura de ſe iactat quàm debet, & præſtare poteſt.

Luctus irritus. ἀλαλκεῖν.) Quid defunctos gemimus ob filios? quando repellere à liberis Orcum nec Dij quidem poſſunt?

ἄλλα μὲν.) Alia quidem Leuconis aſinus, alia Leucon geſtat.

ἀλλ' * αὐτέπνευσε.) At huic ancoræ reflauit* aduerſatus eſt Deus. De reb. ex inſperato factis. Nautæ enim ſæpe iacturi ancoram, aut appulſuri, retroaguntur. * ἀντιπνέουσι τὴν δ' ἐπ' ἀγκύραν θεός.

Ludibrium hoſtile. Col.63. ἀλλαντοπώλης.) Trophæi loco ſtatuerunt Imperatori ſignum, & ſuſpenſis de eo farciminibus, hoſtibus cum riſu inſultarunt.

Auxilium diuinum. ἀλλὰ νῦν ὦ θεοὶ πατρῷοι συγγένεσθε.) At nunc, ô Dij patrij, adeſte nobis.

Ὁ fatuum paraſitum. ἀλλαξάμενος.) Mutilari ſe infelix homo, lucro impulſus, ſuſtinuit.

οὐ δ' ἀλαοσκοπίην εἶχε.) Prouerbium Homericum, Non cæcum ſpeculatorē adhibuit.

Oratorum mordacitas. ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη.) At omnia fieri iam poterunt. Prouerbium illud uetus laudo: Nam ſub lapide omni ſcilicet eſt, ne orator mordeat, circumſpiciendum. Prouerbium autem eſt: Sub ſaxo quolibet Dormit ſcorpius, caue.

In periculis uigilandum. ἅλας ἄγων καθεύδεις;) Salem cum uehas, dormis? Prouerbium, de ijs qui in magno periculo dormiunt, & ceſſant. Nam mercatori cuidam, qui ſale nauē onerarat, accidit ut ſentina aſcendente, ſal liqueſceret. Vnde & illud Prouerbium: Salis onus unde uenit, eò rediit. Sal redit, unde uenit.

ἅλασιν ὕει.) Sale pluit, Prouerbium, de magna felicitate.

Bilingues. ἀλλ' ἔστιν ἡμῶν μεγαρική τις μηχανή.) At nobis eſt Megarica quædam machina. Improbitas enim obijciebatur Megarenſibus, qui alia dicerent, alia facerent.

ἀλάστωρ.)

ἀλάστωρ.) Alaſtor acerbus, & ſanguinarius dæmon, ea ulciſcens & edens facinora, quorum non liceat obliuiſci.

Nemo ſe falli uult. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ῥέτω κατ' οὖρον.) At iſta quidem ſecundo & uento & flumine procedant. Tibi autē dico, ut ſis in alios improb⁹, mihi uerò uerū ſemper dicas.

ALBANI, nomē gentis Galatarum, quorū terram felicem eſſe aiunt, & frugiferam: gignere item uinum & ſuaue, & multum.

Col. 64. ἄλγησις.) Ariſtophanes in Cerealibus: O ſenex, ſenex, inuidiæ uituperationem audiui, ſed nullum ex ea dolorem ſenſi.

ALAEENSIS, nomen municipij.

ÁLEAS, urbs Theſſalica: unde Aleenſes.

ἀλέγω.) Homerus: Non magis curo, quàm ſi me fœmina inuaderet.

Aſini dyſuria. ἀλέκτωρ.) Gallus bibit, & nō mingit. Myxus nō bibit, & mingit. Dicitur hoc carmen aduerſus dyſuriam aſini.

Argenti cōctio. ἀλεκτρυόνος.) Galli gallinacei me uentrem habere dixit: nam citò concoxiſſe argentum.

ALEXANDER Philippi & Olympiadis F. regnum Macedoniæ ſuſcepit *Alexandri ætas.* anno ętatis decimooctauo: obijt 33. Hic & pulcherrimus fuit, & laborioſiſsimus, *Virtutes.* & ingenio acutiſsimo, & fortiſsimus, Col. 65. & honoris auidiſsimus, & bellicoſiſsimus, & numinis ſtudioſiſsimus, ac in corporeis quidem uoluptatibus continentiſsimus: laudatarum uerò animi uoluptatū prorſus inſatiabilis, acutiſsimus iudex, quid in reb. adhuc incertis facto eſſet opus, ſagaciſsimus cōiector è præſentibus futurorum, & exercitus ordinādi peritiſsimus, & ad omnia pulchra & honeſta aptiſsimus. Præterea *Religionis obſeruantia.* fuit humanus & religioſus. nam cum aliquādo Thebanis tantoperè iratus eſſet, ut & ciues ſub haſta uenderet, & urbem ſolo æquaret, pietatem erga Deos in occupatione urbis non neglexit: ſed ſumma diligentia cauit, ne uel ab inuitis ullum templum aut lucus uiolaretur.

Magniloquentia. ALEXANDRI Magni magniloquentia in periculis, non tam ſuperbiæ quàm fiducię tribuenda uidebatur. *Roxanes cōiugium.* Roxanen, Oxyartę Bactriani filiam, quam pulcherrimam inter Aſianas mulieres, poſt Darij uxorem, ſibi uiſam eſſe dixerunt Alexādri comites, adamauit. Eam cum aſpexiſſet Alexander, ſtuprare noluiſſe ferunt, quamuis amore captum, ut captiuam: ſed uxorem ducere nō dedignatum eſſe. ob quod Alexandrum ego laudo magis, quàm reprehendo. *Vxor Darij formoſiſsima non uiolata ab Alexādro.* Nam Darij quidē uxoris, quæ pulcherrima in Aſia dicebatur, uel amore capt⁹ non fuit: uel ſibi imperauit, quamuis & iuuenis, & in ſummis ſucceſsibus, cum homines maximè ſolent inſoleſcere. At is uerecūdatus eſt, & magna modeſtia uſus, unà cum gloriæ non abſurda cupiditate. Itaq; fertur eunuchus quidam, uxoris regię cuſtos, fuga elapſus ad Darium ueniſſe: quem ut uiderit Darius, primùm quæſiuiſſe, an ſui liberi, uxor & mater uiuerēt? Vt autem audierit uiuere, & reginas uocari, & honorificè tractari, & pudicitiam tueri uxorem ſuam: Darium manibus in cœlum ſublatis, ſic eſſe precatū: *Darij uotū pro Alexādro.* At ô rex Iupiter, cuius curæ diſtributio regnorum commiſſa eſt, tu maximè quidem mihi Perſarū & Medorum conſerua imperium, cui id largitus es. Sed ſi omnino me diutius Aſiæ regē eſſe nō ſinis, nemini alteri niſi Alexandro meum imperium tradito. Sic ne ab hoſtibus quidē modeſta facta negliguntur. Et hæc Arrianus tradit. *Alexander ſæpe militē egit, ſe ducē eſſe oblitus.* Nearchus autem ſcribit, ab amicis, qui ægrotantem curarent, eum obiurgatū, quòd in prima acie dimicaret: militis enim id eſſe munus, non Imperatoris. Quæ uerba moleſtè tulerit Alexander, quòd & uera eſſe intelligeret, & meritò ſe reprehendi agnoſceret. Et tamen ob impetū animi in prælijs, & gloriæ cupiditatem, ut ij qui alia quapiā uoluptate uincuntur, pericula uitare noluerit.

Alexandro nemo reb. geſtis & laudibus par. Alexander Macedo admirabilē uitā egit: teſtimonio ſunt res eius bello geſtæ. Neq; enim in toto terrarū orbe uir unus reperiri poteſt, qui tantis ſucceſsibus & rectè factis excelluerit. Col. 66. Nam & optimorū uirorū cōſuetudine uſum, & eruditione ijs parem fuiſſe conſtat, qui ſummā laudē ſunt aſſecuti: & rem bellicam aggreſſus, ea geſsit, quæ plus reperiant admirationis quàm fidei. Bello enim Dariū regē adortus, ſumma ui deuicit: qui pacē petēs, nuptias Roxanes filiæ ei obtulit. *Luxuriant animi reb. plerunque ſecundis.* Idē omnib. gentib. triumphatis, animo corrupt⁹ eſt: & in ſtudiū corporearū uoluptatū delapſus, & Perſica ſtola induta, decies mille iuuenum

cuſtodia

cuſtodia munitus, & trecentis pellicibus utens, omnem Macedonicorū regum conſuetudinem Perſica commutauit; & ſuorum quoſdam in calumniā adductus ſuſtulit.

Captus Alexander à Candace.

Pòſt in Indiam profectus, à Candace regina priuati hominis habitu comprehenſus eſt, quæ ei dixit: Rex Alexander, imperium mundi ſuſcepiſti, & captus es à muliere. Cum ea pacem fecit, & regnum eius inuiolatum cuſtodijt.

DCCC. *Græci mutilati à Perſis.*

Idem in octingentos uiros incidit, qui olim in Græcia capti à Perſis, & præciſis manibus mutilati erant: quos humaniſsimè excepit, & magnis muneribus conſolatus eſt.

Naufragij periculū.

Cum in paludem Alexādrinam perueniſſet, diadema amiſit: & imbre uehemēti delato, ægrè ad terram enatauit.

Caſſander ueneficus.

A Caſſandro duce ſuo, ueneno propinato, conuulſus eſt: & ſic poſt tantos ſucceſſus uitam cum morte commutauit.

Timothei fiſtula claſſicum Alexandro.

Alexander, ſi quiſquam alius, Muſicis audiendis eſt delectatus. nam Timotheus tibicen ante eum ſtetit: qui cum aliquando ſonum, qui Mineruę arduus appellatur, fiſtulaſſet, uſq; adeò Alexandrum cantilenis perculit, ut inter audiēdum ad arma concitaretur, ac diceret: Talem eſſe oportere cantum regium. Venerat autem is Timotheus ad eum, magno ſtudio accerſitus.

Occupationes abſtrahunt à peccando.

ALEXANDER Mammeæ F. unà cum illa imperauit, & eius arbitratu adminiſtrauit omnia: quę undiq; imperiū cuſtodiebat, eiq; perſuadebat ut longiſsimo tēpore ius diceret, quò illa occupatione diſtractus, tempus non haberet ad peccandum.

Alexandri clementia.

Fuit natura mitis, & manſuetus, & ad humanitatem propenſiſsimus. Itaq; cum imperium ad annos quatuordecim tenuiſſet, ſine cædibus regnauit: quamuis aliqui in ſumma crimina incidiſſent, adeò ut poſt Marci obitum, Alexandri imperium ſit admirationi.

Mammea imperatoris imperatrix.

Querebatur de matre, & moleſtiſsimè ferebat eius auariciam, quòd ea malis artibus fiſcum augeret. à qua coactus, multa faciebat. Nā mater ſummum in eum exercebat imperium, quę eum à turpibus rebus, & Imperatori indecoris arcebat, & omnium diſciplinarum magiſtros clàm accerſebat, cum ille palæſtris & gymnaſijs magnoperè delectaretur, & magiſtros repelleret: eò deniq; impulſus, ut omnes ſcenicos,

Scenici euecti. Col. 67.

& in publicis theatris celebres ad ummos magiſtratus eueheret. Qua de cauſa ciuibus inuiſus fuit.

Alexander Mileſius, qui & Polyhiſtor, & Cornelius cognominatur, propterea quòd captus Cornelio Lentulo fuit uenditus, eiusq; pędagogus factus eſt, & poſtea manumiſſus. Fuit autem Romæ Syllæ temporibus. Laurenti perijt, ædibus, in quibus erat, flamma conſumptis. quo eius uxor audito, laqueo ſibi conſciuit necem. Fuit aūt grammaticus, Cratetis diſcipulus: & libros ſcripſit innumerabiles, & de Roma libros quinq;, in quibus ait: Hebræam fuiſſe mulierem Moſo nomine, cuius ſcriptum ſit lex Hebræorum.

Moſem in Moſo mulierē transformat.

Alexander Hierapolis epiſcopus, & martyr, nouem capitibus conſcripſit, quid noui Chriſtus in mundum intulerit. quæ oratio reconditis ſententijs eſt referta.

Chriſti noua.

Alexander Antiochenus epiſcopus, temporibus Ioannis Chryſoſtomi, uitā egit ſummo ſacerdotio congruentem. Nam cum ante epiſcopatum in ſpirituali palæſtra ſe exercuiſſet lōgiſsimo tempore, ut ſtrenuum pugilem ſe conſpiciendum præbuit, tum concionibus populum erudiendo, tum conciones uita confirmando.

Vita doctrinæ ſimilis.

Hic Porphyrio ſucceſſit, ac ille quidem ſapientia pręcellebat: Alexander autem exercitatione, & eruditione, & inopi uita, & flumine linguæ, & infinitis alijs gratiæ prærogatiuis.

Porphyrium.

Alexander Aetolus, ex urbe Pleurone, Satyri & Stratocleæ F. grāmaticus. Hic etiam tragœdias ſcripſit, & inter ſeptem Tragicos recenſetur, qui Pleias cognominabantur.

Pleias tragica.

Alexander Aegæus, philoſophus Peripateticus, præceptor Neronis Cæſaris, unà cum Cheræmone philoſopho: filiū habuit nomine Cælium. Hic Neronē uocabat lutū ſanguine maceratū. Malorū diſcipulorū, ut opinor, peiores fuerūt magiſtri. Virtus enim doceri, & uitium excoli poteſt.

Nero mali corui, malum ouum.

Fuit & alius Alexander Aphrodiſiēſis philoſophus, & alius Numenij F. rhetor. Rhetor item alius cognomentò Claudius; & alius rhetor Caſilonis F. frater Euſebij rhetoris, Iuliani diſcipulus: & alius Alexander, Alexandri cauſidici F. Cilix,

Scleu-

Seleucienſis rhetor, qui πηλοπλάτων, id eſt luteus Plato cognominabatur.

ἀλεξίκακον, ἀλεξιφάρμακον, ἀντιφάρμακον.) id quod uitium expurgat & curat, malaq́ depellit.

ALEXIS Thurius (Thurij Sybaris olim dicti) Comicus, Menandri Comici F. edidit comœdias 245. Filiū habuit
Col.68. Stephanum, qui & ipſe Comicus fuit.

ἀλέξασθαι.) Xenophon: Multum intererat, utrum ſe defenderent prouinciam tenentes, an inter proficiſcendum hoſtilem impetum propulſarent.

Defenſio conceſſa legibus. ἀλεξόμενον.) In priuatis iniurijs legū latores & iudices, quicquid damni datum fuerit, non propulſanti uim, ſed iniuſtè impetū facienti, expenſum ferūnt.

Cyri uotū. Item: Optabat Cyrus ſe tamdiu eſſe ſuperſtitem, dum & bene & malè merentes referenda gratia ſuperaret.

ἀλλ' ὅπη χώρας τρόποις.) Mores cuiuſque regionis, in qua fueris, ſunt imitandi.

Nobiles decoctores. ἀλλ' ἴθι κλαίων τὰς μεγακλεῖς λίθους.) Abi, & Megaclis columnas ede. In eos qui decoxerunt, neq́ ſibi quicquam reliqui fecerunt de uetere opulētia, præter uacuas ædes, & inanes nobilitatis titulos.

Hoſtilis dona. ἀλλ' ἐς ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία,
ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κ'οὐκ ὀνήσιμα.)
Verum eſt quod uulgò iactitant prouerbium:
Hoſtile munus nil habere muneris,
Malū refertum.—

ἀλλ' ἀεὶ μείζονα αὐτοῖς.) Caue uirum maiorem.

ALEVADAE, familia Lariſſæ Theſſalicæ nobiliſſima, à rege Aleua oriūdi.

ἀλέπτης.) Alipes, id eſt perennis (ut opinor) fons Epheſi.

ἀλήτας τῇ ἀρετῇ.) Theologus, id eſt Gregorius Nazanzenus, ſic eos appellat, qui ad uirtutem alios excercent.

ἀλιεῖς σοφισταί, αὐτὶ τῷ ἀλιεῖς.) Sophiſtæ piſcatores: id eſt captatores uerborum, & aucupes ſyllabarum, argutuli.

Samothracū ſuperſtitio. ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν.) At ſi quis ueſtrûm eſt initiatus in Samothracia: nunc precari tempus eſt, ut eius qui cochleare petit, diſtorqueantur & frangantur pedes, ne
Col.69. huc redire poſsit. In Samothracia fuerunt initia quædam, quæ ad certa pericula propulſanda cōferre putabantur. *Canum immolatio.* Ibidem & Corybantū myſteria, & Hecates, & Zerinthum antrum, in quo canes immolabant. Qui autem ſacris illis initiati erant, ſe & ex ærumnis, & è tempeſtatibus euaſuros putabant.

ἀλάψας.) Ad tolerantiam exercens eos, qui iniurias accipiebant.

ἀλλ' ἀμάχων.) Neminem ille putabat ſe fortitudine ſuperaturum: & eò uſq; iā error eius inualuerat, ut habitu Achillis ſumpto, itaq́ conſcenſo equo, in circo equeſtri ſuperbiret. *Ardelio.*

ἀλλ' ἡ.) Plato: At, poſt feſtum, quod aiunt, uenimus, neglecta occaſione. *Ceſſatio.*

ALLEGORIA, metaphora, cū aliud ſcribitur, aliud intelligitur. Allegorica ſomnia, quæ alia per alia declarant: Theorematica, ſic à contemplatione dicta, quę id quod uiſum eſt, repreſentāt. *Somnia Allegorica, Theorematica.*

ἄλλη δόξα ἡλίου.) Alia eſt gloria ſolis. Solem appellat nouum Teſtamentum, ut quòd perfectum habeat lumen ſolis iuſticiæ. *Nouū teſtamentum.*

ἀλήθεια.) Veritas eſt rerum diuinarū & humanarum dux. *Veritas.*

ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ σάγρα.) Veriora q̄ quæ ad Sagram geſta ſunt. De rebus quæ ueræ cum ſint, non creduntur tamen. Sagra locus eſt Locridis. Locrenſes autem aiunt Epizephyrios bellum cum finitimis Crotoniatis gerentes, auxilia petijſſe à Lacedæmonijs. Cum uerò illi ſe habere exercitum negaſſent, & Caſtorem ac Pollucem dare illis dicerent: Locrēſes è ſcommate augurio capto, naui auerſa precatos eſſe Geminos, ut nauigarent unà. Cum itaq; eodē die uiciſſent, eodemq́ die uictoriæ ex Italia famæ, Spartam uſq; perlatæ, primùm abrogata fuiſſet fides: re deniq; comperta, dici ſolitum hoc de rebus ueris illis quidem, ſed nō creditis: Veriora ſunt hæc igitur ijs quę ad Sagram geſta ſunt. *Sagra. Locrenſes Epizephyrij. Crotoniatæ.* Col.70.

ἀληθινὸς ἔρως.) Verus amor, qui pulchritudine corporis non eſt attonitus. Verus in eo philoſophiæ amor excitatur. Proinde omnibus terrenis uinculis abruptis, & omni honorum & pecuniæ ſpe conculcata, ſe confert ad Proclum. *Amor ſapientiæ.*

ἀλλ' ἤ.) Sophocles: Homini generoſo aut eſt honeſtè uiuendum, aut honeſtè moriendum. Omnem rem audiſti. *Honeſta uita, mors.*

ἀλληλουμένον βίον.) Vitam molitam: alij de ijs qui glandibus uictitant, accipiūt: alij de ijs qui facilimè agitant, ut intelligatur uictus paratus & promptus, copiaq́

piaq́

piæꝗ rerum neceſſariarũ. Aliud prouerbium: Neꝗ enim ſpinę, inquit, ſunt. Videtur autem refricare memoriam uitæ mutatæ, quæ agreſtis & ſpinoſa fuerit, priuſquam tatio terræ & ſationis haberetur. A ſecuta igitur póſt diligentia, dictam eſſe uitam molitam.

ALLELVIA, ualet Hebraicè, Laudate Dominum, aut eum qui eſt.

ἄλλην.) Aliam exhaurimus, affluit alia. De ijs quorum labor eſt irritus: ductũ à nauis ſentina.

ἄλλην δρῦν βαλάνιζε.) Aliam excute quercum. De ijs qui ſubinde aliquid petunt, aut ab ijſdem perpetuò mutuò ſumunt. Eſt & aliud prouerbium: Satis quercus. De ijs qui cibis lautiorib. inuentis, faſtidiũt eos quib. nõ delectant.

Terræ mariſꝗ commutatio.

ἄλεξ.) Alex, nomen loci. Hic eſt Halipedum, uolutabrum equorum, planicies maritima, id quod hactenus mare fuit: & rurſus in campum mutatum, aratro proſcinditur.

Col. 71. *Acetum.*

ἀλίβας.) Vel mortuus, uel fluuius apud inferos: uel acetum, quòd non libetur, cum ſit uinum mortuum.

ἀλίβοις ζεύγνυται.) Bigæ, ſeu iugales. Olim Hamippi dicebantur equi duo, collo coniuncti, quorum alteri auriga, alteri armatus inſidebat.

Sagittarius.

ALIGERNES, proprium nomen Gotti cuiuſdam, cuius ſagittæ ſtridore multo & incredibili celeritate ferebantur: ut ſi in lapidem aliquẽ, aut aliquid aliud durum & ſolidum incidiſſent, id omne ui impetus rumperetur. Is igitur Romanum quendam thoracatum conſpicatus, è ſuperiore loco telo cõiecto, ſtatim uirum cum ipſo thorace & ſcuto transfixit. adeò & robore cæteris præſtabat, & tam robuſtas ad trahendum arcum manus habebat. Agathias.

ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἴσει.) Piſcator ictus ſapiam. Piſcator captos piſces manibus tractans, aliquando ictus: Sapiã, inquit. Prouerbium ſimile eſt illi, Factũ & ſtultus intelligit.

HALYZONES, Bithyni: quod terra eorũ eſt mari diſiuncta, & quaſi peninſula, Euxino Ponto & propõtide interuenientibus.

HALIMON, herba inſtar arboris, iuxta mare naſcens, quæ & lac & ſemen gignit.

ALIMVS. Vnde Alimuſius: municipium eſt Leontiæ tribus.

HALIROTHIOS, filius Neptuni.

ἅλις.) Satis aphyæ. Diſtentus enim uenter eſt edendo. Col. 72.

ἀλιτήριοι.) Ex eo dicebantur, quòd cum fame laboraretur Athenis, pauperes molentium, farinas diripuerunt: ab obſeruatione eorum qui molerent, factum eſt uerbum. Col. 73.

ἀλιτηροῦ.) Nunc à quopiam deo, & animo conſcelerato hoc eſt ortum.

ALTHAEA, genus agreſtis maluæ, ſecundum medicos: quæ diſsipat & maturat tubera, purgat & alphos. Eius uerò ſemẽ lapides cõminuit. Eſt & nomẽ propriũ, & urbs Olcadũ, gentis Iberiæ.

ALTHAENVS, nomen fluuij.

ἀλθεφιάς.) Vitis Althephia, & Anthedonia, & Hyperia: ab Althephio, & Hypero, & Anthedone ſic appellata. Oraculum: Bibe uinum feculentũ, quia nõ habitas Anthedone, nec in ſacra Hypera, ubi uinum defecatum bibiſti.

ALCANES Ephraimiticæ tribus ciuis mediocris, cuius nomen in principio libri Regum * Hercanas ſcribitur, Harmathaim urbem incolens. *Helcana.* Is cum duas haberet uxores, Annam & Phenennam, ex hac ſuſceperat liberos, illã uerò ſterilẽ conſtanter amabat. Alcane aũt Siloã, qua in urbe tabernaculũ Domino fixum erat, cum uxoribus ad rem diuinam faciendam profecto, & in conuiuio partes uxoribus & liberis diſtribuente: Anna liberos alteri aſsidere utrinꝗ conſpicata, in lachrymas erupit, *Annæ uotum.* orbitatemꝗ ſuã & ſolitudinẽ deplorauit: mœſticiaꝗ uiri cõſolationem ſuperante, in tabernaculũ abijt, ſupplicatura Domino, ut liberos largitus, matrem ſe faceret: pollicita ſe primũ partũ miniſterio diuino dedicaturã, qui uictus uſitata ratione non uſurus eſſet. Ei precanti, Eli ſacerdos interuenit, & ut ebriã abire iuſsit. Col. 74. Illã uerò, a quã ſe bibere dicentẽ, & propter orbitatẽ mœſtã, ſupplicare Deo: bono animo eſſe iuſsit, quòd Deus ipſi filium daturus eſſet, quem illa Samuelem (quaſi Adeodatum, aut Deoptatum dicas) appellauit. *Samuel.*

ALCAEVS, filius Herculis & Omphales, homo procerus & fortis, & ſtrenuus bellator.

Alcæus Athenienſis tragicus, quem nõnulli primũ tragicũ fuiſſe perhibent.

Alcæus Mitylenæus: deinde Athe-
nienſis, comicus antiquæ Comœdiæ
quintus, Micci filius, ſcripſit tragœdias
decem.

ALCETAS, Moloſſorum rex: ſed &
alius, tribunus Alexandri.

ALCIDES, Hercules, nomine ab auo
ducto. nã Alcæi filius fuit Amphitryon.

ἀλκαί.) Heſiodus:

Aeacidæ, *Vires Aeacidis dedit alti rector Olympi,*
Amythaonidæ. *Mentem Amythaonidis, Atridis diuitiasq;.*
Eloquẽtia. Polybius: Eloquentię uis & mortẽ con
temnere ſolet.

ALCIBIADES, Cliniæ F. Periclis ẽ
ſorore nepos, Athenienſis philoſophus
& orator: diſcipulus primùm Sophili,
deinde Socratis, cui (ut quidã ferũt) in
delicijs fuit. Sed & ſeruo natũ quidã tra
diderũt. Is Athenienſiũ Imperator cum
fuiſſet, magiſtratũ ſibi abrogatum mole
ſtè ferẽs, ob Mercuriales ſtatuas confra
ctas, ad Tiſſapherñẽ Perſam defecit: bel
loq; aduerſus Athenienſes concitato, ijſ-
Alcibiadis dem recõciliatus eſt. Cæterùm Pharna
periturı bazo, apud quẽ diuerſabaĩ, eum occiſu
ſomnium. ro, in Phrygię pago, meretriculæ cõſue
tudine utẽs, tale ſomniũ uidit. Putabat
ſe ueſte amicę indutũ, comburi abſq; ca
pite. Itaq; ſatellites tabernaculo eius in-
cẽſo egredi coactũ, in fuga uulnerãt, &
caput eius Pharnabazo afferũt. Hic o-
lympiæ uictor, oẽs eos q ad ſpectaculũ
cõuenerãt, cõuiuio excepit. Alius fuit
Alcibiadis Alcibiades, huiꝰ pauus: quẽ & paternũ
proauus. itẽ auũ, bis oſtraciſmo eiectũ ait Lyſias.

ALCIDAMAS Eleates Aſianus, Dio
clis F. eius qui Muſica ſcripſit, diſcipu-
lus Gorgiæ Leontini.

ALCIMACHVS dux, ex Anagyra-
ſio municipio: alius uerò fuit Macedo,
cuius meminit Hiperides.

ALCIMENES Megarẽſis, tragicus.
Eſt & alius Alcimenes comicus, Athe-
nienſis.

ALCIPHRON philoſophus è Ma-
gneſia, quæ ad Mæandrum eſt.

** ἀπὸ μεσ-* ALCMAN Lacon * Meſſoates: ſecun
σόας. dum uerò Cratetem * Proontẽ, Lydus
Sardianus lyricus, filius Damãris, ſiue
Titari. Vixit autem 27 Olympiade, Ar-
die Halyattis patre in Lydia regnante.
Col.75. Cum autem eſſet magnus amator * ſcri
pſit carminum libros 6, & * Natantes:
primus autor, ne Hexametri ad lyrã ca-
nerentur. Vſus eſt autẽ Dorica lingua,
ut Lacedæmonij. Eſt & alius Alcman,
unus è Lyricis, quem Meſſena genuit.

ALCMANICVM genus, quo cre-
brò uſus eſt Alcman, utrinq; uerbo in-
ter nomen collocando. Vt & apud Ho
merum:

Vndas quà Simois cõmiſcuit, atq; Scamander.

ALCMAEONIDAE, genus illuſtre,
& ſplendida familia quædam Athenis,
ab Alcmæone, qui Theſei tempore ui-
xit: ut Actæonidæ, ab Actæone.

ἀλκτῆρες.) diuinæ & deſideratæ ami-
citiæ cuſtodes.

ALCYONII dies, id eſt ſereni. De
numero cõtrouerſia. Simonides enim
in Quinquercionibus, undecim eos eſ-
ſe dicit, itemq; Ariſtoteles in hiſtoria de
Animalibus: Demagoras Samius VII.
Philochorus IX. Fabulã aũt de ijs He
geſander in Cõmentarijs ſic narrat: Al- *Alcyoneus*
cyonei gigãtis filias fuiſſe, Phthoniam, *gigas.*
Anthen, Methonen, Alcippã, Palenen,
Drimo, Aſteriã: quæ ſe poſt obitum pa
tris de Canaſtræo Pellenę promõtorio
in mare præcipitarint, & ab Amphitri-
te factæ ſint aues, Alcyones à patre co-
gnominatæ. unde dies ſereni & trãquil
li dicuntur Alcyonij.

ἀλμή.) Salſedo non ineſt illi. De ho-
mine inſuaui & inſulſo.

ἀλμυρόν.) aqua ſalſa calidior eſt dulci.

ἀλογεῖν.) Talingis, arma & uiros belli-
coſos negligere ſtatuit, ſed ſcortorum
& ſcurrarum uti conſuetudine.

ἀλογιστία.) Polybius: Pleriq; refraga- Col.76.
banĩ, quorũ alij incogitãtiã, alij inſaniã
eſſe dicebãt, temerè in acie uerſari, & ui
tã quaſi ꝑ ludũ & iocũ in diſcrimẽ addu
cere. Idẽ alibi: Humanũ genus nõ minꝰ
ꝑ incogitantiã, q̃ ꝓpter naturã peccat.

ἀλογίου δίκη.) Actio quæ in eos datur,
q geſti magiſtratus rationẽ nõ reddũt.

ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται.) Aliũ
noctua, cornix aliũ ſonũ edit. Prouer-
bium, in eos qui inter ſeſe nõ cõſentiũt.

ἄλογοι ἐρανισταί.) Sodales aut largito-
res, qui portionẽ ſuã nondũ cõtulerũt,
ex ordine in orbem redeunte, cum no-
mina in ſtipe ſoluenda proferuntur.

ALOE, medicamenti genus, primo
gradu calefaciens, tertio exiccãs, amica
ſtomacho, abſtergẽs, & diſſipãs, & aluũ
purgans. Lota uerò minus quidem ab-
ſtergit, ſed magis fouet ſtomachum.

HALONESVS, inſula Aegei maris.
ἀλόννησος.)

Inſomniæ pœna. ἀλθαίμενος.) Cicuri elephanto eum ſubiecerunt, ut metuens ne à beſtia conculcaretur, ſomno abſtineret.

ALOPE, Cercyonis filia, è qua & Neptuno eſt natus Hippothoon: à quo tribus Hippothoontia nomen habet.

ἀλλοπρόσαλλος.) Non modò timidus Pruſias. fuit Pruſias rex, ſed & in rebus aduerſis ab alio ad alium defecit.

Col.77. ἄλλος βίος.) Alia uita, alia uictus ratio. Prouerbium, in eos qui uitam mutant in melius.

ἄλλος οὗτος ἡρακλῆς.) Alter hic eſt Hercules. Prouerbiale, de ijs qui ui aliquid agunt. Primùm de Theſeo dictum, ſiue de Dactylorum Idæorum Hercule, ſiue de Alcumenæ filio accipiatur.

ἄλλοτε.) *Ipſa dies aliquando parens, aliquando nouerca eſt.* De ijs, quibus res aliàs proſperæ ſunt, aliàs aduerſæ.

ἀλλότρια βάλλειν.) Aliena iácere. De ijs qui in ludenda alea aberrant.

ἀλλότριον.) Alienam meſſem metis. In eos qui rebus alienis fruuntur.

ἀλλ' οὐ γάρ.) Neque enim eſt impudentibus naturâ mulieribus quicquã peius ad omnia, niſi aliæ mulieres.

ἀλλ' οὐδ'.) At ego proſtratus non iacebo: hoc eſt, Non deſpondebo animum, non me angoribus tradam.

ἀλλ' οὐδέ γ'.) At nec proloqui fas, quod factu eſt nefas.

ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ἐν τῷ ποδὶ πρὸς τὴν λύραν ἁμαρτίαν.) At non propter pedis erratũ ad lyram. Prouerbium, in eos qui alterius criminis rei aguntur, quàm quod ipſi defendunt.

ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσι λέγειν.) At nefas eſt hæc cuiquam dicere, præterquam philoſophis. Hoc perſtringendi & criminandi cauſa inſerit. Alienum eſt enim philoſophis cælare & inuidere, cum eorum ſit liberaliter omnia cõmunicare.

ἀλλ' οὐκ αὖθις ἀλώπηξ.) Vulpecula denuò non capitur laqueo. &, Vulpecula ſemel in laqueum.

ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.) At nihil ineſt remedij annulo, nulla incantatio, contra ſycophantæ morſum. Qui amuleta uendũt, aliud ad aliud prodeſſe dicũt: & medicatũ annulũ appellãt, quod faſcinũ & uenena propulſet: cum ſycophantæ morſus ſit ſerpentib. nocẽtior.

ἀλλ' οὐ λαχοῦσα.) Athenienſes literis ſortiebantur de decem tribubus, quarum primæ litera erat α, ſecundæ β: & ſic ordine uſque ad κ. Nam cum decem eſſent tribus, deni deligebantur iudices. Cui ergo α obtigerat, is primus dicebat ius, & alij eodem modo.

ἄγου με.) Duc me hoſpes, ſiue ancillã, Col.78. ſiue uxorem mauis. Euripides in Andromeda.

ἀλῶα.) Feſtum eſt Athenis, quod ait Philochorus inde dictum eſſe, quòd homines tum in areis uerſentur: idque celebrari menſe Decembri.

ἁλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν, ἔνθ' ἔβη.) Sarcina ſalis unde uenit, eò abijt. In eos qui ſuis facultatibus ipſi utuntur, nec de ijs quicquam alijs impertiunt.

ἀλῶναι.) Maximè cauens, ne periurij Religio. conuinceretur.

ἁλώνητον ἀνδράποδον.) Sale emptum mancipium. De hominib. nihili, ac barbaris: quòd mercatores, ſale in mediterranea importato, mancipia emebant. Thraces item ſale mancipia uendebãt.

ALOPECE, municipium tribus Antiochiæ.

ἀλωπεκίζειν.) uulpinari. De ijs qui fallere inſtituunt.

ALOPECONNESOS, urbs eſt Hel Col.79. leſpontiæ Cherſoneſi, ex Oraculo condita: quo iuſsi eſſent, quo in loco uulpinos catulos uidiſſent, eo in loco urbem cõdere. Tradũt Aenum Thraciæ eſſe Aenus. urbẽ, in quã Græci primùm Alopecõneſios habitatũ miſerint: deinde Mitylenis & Cumis habitatores accerſierint.

ἀλώπηξ.) Vulpes muneribus non capitur. De ijs qui non facilè muneribus flectuntur.

ἀλώπηξ.) Vulpecula bouem agitat. Prouerbium, de eis quæ nulla ratione eueniunt. κερδοῖ συνὼν κερδοσύνην προσδόκα: Vulpeculę familiaritate utẽs, uulpinam calliditatem expecta.

ἄλλως.) Ad hæc quid dicitis, qui Prouidentiã errare temerè, & eſſe fabulam dicitis? &: Cętera philoſophis, & egentibus impertiebãt gratis, ob bonitatem & liberalitatem.

ἄλλως.) Fruſtrà canis. De ijs qui fruſtrà laborant.

ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ.) Fruſtrà conſumis aquam. In eos qui fruſtrà ſtudẽt eloquentiæ. Translatum ab ijs, qui in iudicijs ad aquam dicebant.

Diligentia. ἁλωτόν.) Quicquid inueſtigatur, capitur: effugit, quod negligitur. Euripides: Ne unquam deprehendar in facinore, uel calamitate.

ALPES, mõtes longė porrecti, quos natura quaſi murum Italiæ excitauit, altitudine nubes ſuperante: itaq; longė protenſi, ut totam Italiam diſtinguant, uſq; ad eas quæ fauces dicuntur. Sunt & Alpes montes, qui Gallos & * Aeluros ſeparãt: ubi accidit, ut crebra caſtella eſſent, quo loco Gotthi ab antiquo habitantes, excubias agebant.

Sal et oleũ. ἁλσὶ διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὑτοσί.) Hic ſale deterſus iuuari poſſet. In deliros: translatio ſumpta à fictilibus uaſis, & uino. Sal enim inijcitur, ne facilė uappeſcat, aut aceſcat. Nam eos qui præ ebrietate quaſi deſipiunt, perfundere ſolemus oleo ſale miſto. Nec ùtres tantum ſic deterſi iuuantur, ſed & deliri melius habere incipiunt. Significatur autem, hominem eſſe craſſum, qui uelut coriũ aruina inunctũ extẽdi & molliri queat.

Col.80. ἁλσίνη.) Herbæ genus, refrigerantis & humectantis, conſimiliter atq; helxine. Vnde ad feruores & inflammationes confert.

ἄλλοι κάμον, ἄλλοι ὄναντο.) Alij laborarunt, alij fructum cæperunt. De ijs qui præter ſpem hæreditatem creuerunt.

ἀλλοίωσις. ἀλλοίωσις.) Alteratio eſt, mutatio ė ſpecificato in ſpecificatũ, eodem ſubiecto *πάθος.* manente. Cum autem paſsio bifariam dicatur: ea quæ ad interitum ducit, pro- *γένεσις.* priė dicitur paſsio & alteratio. Quæ uerò ad perfectionem, non propriė dicitur paſsio aut alteratio, ſed potius ortus ſeu generatio.

ἄλλοις μὲν γλῶττα, ἄλλοις δὲ γόμφοι) Alijs lingua, alijs molares. Eo quòd alteri ſint loquaces, alteri uoraces.

ἀλυάττης.) Halyattes, Lydorum rex, ut bello ſtrenuus: ſic adeò luxurioſus, ut aliquando etiam ſororem ſuam ſtupra- *Correcta peccata adoleſcẽtiæ.* rit. Genuit autem Halyatten, qui adoleſcens fuit inſolens atq; intemperans: ſed uir factus, temperantiſsimus & iuſtiſsimus & fortiſsimus euaſit. Bellum *Smyrna.* geſsit cum Smyrnæis, urbemq; cæpit. Hic genuit Crœſum. Bello aũt Cariç illato, ſuis denũciauit, ut exercitũ Sardis *Crœſus.* adducerẽt: atq; inter cæteros, Crœſo etiã natu maximo filiorũ, & Adramyttij & Thebæi campi duci deſignato.

ἄλυτοι.) *Malæ ſub fine ſenectæ*
Pauperies nobis membra uorans oritur.

Col.81. Inops ſenectus. Abrahamus inuentor literarum. ALPHA, ab Hebræo Aleph. Sunt enim ſacræ literæ Abrahami inuentum: quamuis aliter atq; aliter deluſi Græci, ſibi eas adſcribant.

ALPHEVS fluuius. Homerus: Latė per terram Pyliam fluit. Hic ſtatim à fontibus occulitur: & longo ſpacio ſub terra fluens, iuxta Lycoã Arcadiç emergit. Non multum autem à fontibus ad x ſtadia occultatus, rurſus exoritur: ac deinceps Megalopolitanũ agrum perfluens, initiò tenuis, deinde creſcit. & conſpicuė iam dictam regionem peruagatus, ad decem ſtadia, ad Lycoam peruenit. Iamq; Luſij aquis auctus, planė tranſiri nequit.

ALPHEVS fluuius Arcadiçç urbis, quæ ſita eſt ad Peloponeſum: & per mare Adriaticum penetrans in mare Siculum, & ſalſedine nulla infectus, in Sicilia inſula emergit ad fontẽ Arethuſam, *Arethuſa.* quaſi eius amator. At ita quidem currit, quaſi Alpheum ſpirans: id eſt, adeò expeditė currit, ut Olympicus curſor, à præterfluente amne.

Col.82. Mors. ἅμα.) Demoſthenes in oratione pro Oratoribus: Mors non eſt cordatis miſerabilis. Hæc enim à primo ſtatim ortu decreta eſt omnibus.

ἅμα δίδου καὶ λάμβανε.) Simul da & accipe. Prouerbium, in ingratos & infidos.

HAMADOCI duo fuerunt, pater & filius, qui Philippo ſuppetias uenit in bello aduerſus Cerſoblepten.

ἅμα ἔπος, ἅμα ἔργον.) Dictum ac factũ. Prouerbium, de rebus quæ citò ac ſubitò conficiuntur.

αὐτοῖς ἀμάλαις οἱονεὶ αὐτοῖς βάθροις.) Cũ ipſis frugibus. Prouerbium, in eos qui internecione delentur: quaſi dicas, funditùs.

ἅμ' ἀλίσκεται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.) Simul ac miſeritum eſt, occidit gratia. Prouerbium, in eos qui beneficiorum ſtatim obliuiſcuntur.

Omnia ſunt ingrata: nihil feciſſe benignė, eſt.

AMAZONIA ædes, quam Amazones condiderunt. Sic ſcribit Iſæus de conſecratione Amazonis. & Amazonum cornu, locus Atticæ, ubi Theſeus Amazones ſuperauit. Sic & Cumæ dicebantur, ubi Amazones habitarunt.

AMA-

AMAZONICVM, Bœotiæ locus: et Amazonia, Meſſapiæ urbs.

AMAZONES, feminea gẽs ad Thermodontem, quam nũc Sauromatidas aut Sauropatidas uocant, à ueſcendis lacertis.

ἀμαθίαι.) Noctu agebat exercitũ, hoſtes ignaros eorum quæ agerentur, opprimere cupiens.

ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ, καὶ σαφέστερον. uel, σαφέστερόν μοι καὶ ἀμαθέστερον φράσον.
Rudius & planius mihi dicito.

AMATHVS, urbs Cypri antiquiſſima, ab Amathe Herculis filio, aut ab Amathuſa Cinyræ matre, in qua Adonis Oſiris colebatur: quem, quamuis Aegyptium genere, Phœnices & Cyprij ſibi uendicant.

AMATHE, urbs Phœniciæ & Siciliæ.

AMALASYNTHA, uel Amalſuida, id eſt ὑρανοπλάτις, mater Atalarichi, ſtudioſiſſima iuſticię, & uirago excellens: quandiu gubernauit urbem, neminem omnium Romanorum in corpore punijt, aut pecunia mulctauit: ac ne Gotthis quidem indulſit, ad eos uiolandos incitatis. Voluit & filium eo uictu, quo Romanorũ principes, uti: & Scholam literatoris frequẽtare iam coegit: tresq; ſenes è Gotthis delectos, quos omniũ prudentiſſimos & optimos eſſe norat, familiariter cum Atalaricho uiuere iuſſit. Quæ Gotthis minimè placebãt, qui cupiditate iniurijs afficiẽdi populi, barbarico more magis ab eo ſe regi uolebant. Et cum aliquãdo mater puero publicè delinquenti, alapam impegiſſet: is lachrymis oppletus, inde in cõclaue uirile ſe cõtulit. quod conſpicati Gotthi, grauiter ferebant: & Amalaſynthæ maledicentes, affirmabant, uelle eam puerum quàm primùm è medio ſublatum, ut ipſa marito alteri nupta, eſſet imperij particeps. Itaq; congreſſi querebantur, nec ſibi nec populo regem rectè educari. Literas enim multũ à fortitudine abhorrere, & inſtitutionẽ ſenilem ad ignauiam & animi abiectionem plerunque tendere. Oportere igitur eum qui in rebus gerendis audax & illuſtris gloria futurus eſſet, magiſtrorum metu liberatũ, in armis exerceri: addentes, dum flagellum timeret, nunquã fore ut enſem aut haſtam contemnendum duceret. Itaq;

Barbari moderatũ regnum ferre nequeũt.

Col.83.

Literæ & ſeuera educatio uidentur pugnare cum fortitudine.

Regina (inquiunt) Pædagogis iſtis ualere iuſſis, Atalaricho pueros familiares adiungito, qui cum, pari ætatis flore prædíti, ad uirtutem, more patrio; incitent. At Regina, non aſſenſit illa quidem: ſed metu inſidiarum ab illis, omnia conceſſit, quæ Barbari uoluerunt.

AMALTHEAE cornu. De copioſa, proſpera, felicíq; uitæ ratione:

ἀμαλθείας κέρας.

Hic ubi Amalthea uita eſt mihi diuite cornu.

Amalthea enim nutrix Iouis: ab eo dicta, quòd non molliretur.

AMAN, regis Darij procurator, pollicitus eſt, ſe decies mille talenta regi collaturum, ſi Iudæos perdidiſſet. Quo impetrato, literæ omnibus gentibus ſcriptæ ſunt, ut uno die Iudæos omnes delerent. Priuſquam uerò hæc conficerentur, Mardochæus per Eſtherem regi inſidias comparatas detexit. Is igitur ſcriptis reuocatis, in crucem egit Amanem, Mardochæo ab illo paratam: plurimiq; ex inimicis à Iudæis ſunt occiſi, quibus ij dies feſti ac ſolennes ſunt.

Aman in crucem agitur, Mardocheo paratam.

AMMANITAE, gens Nabatæorũ Arabum, ab Ammano Lothi & filię minoris filio.

AMANVS mons iuxta Ciliciam, à Tauro procedens: dictus Amanus ex eo, quòd Oreſtes aſportata è Tauris Diana, unà cum Iphigenia, in eo monte inſania liberatus eſt.

ἅμαξα τὸν βοῦν ἕλκει.) Currus bouem trahit. Prouerbium, quãdo præſtantior à deteriore regitur:

Fertur equis auriga, nec audit currus habenas.

ἁμαρτάδας.) Mulierum peccata non modò in maritos recidunt, ſed liberos magis etiam attingunt: qui ob diuturnam cum matribus cõſuetudinem, opinionem afferẽt alijs, earum ſe fore ſimiles natura ac moribus.

Matrũ peccata recidunt in filios.

Col.84.

ἀμαρυγαί.) Ariſtophanes: Quàm celeris eſt Muſarum fama: inſtar impetus equorum. Verba enim alata ſunt.

Muſæ alatæ.

ἄμας ἀπῄτουν, οἱ δ᾽ ἀπηρνοῦντο σκάφας.) Falces repetebam ego, illi uerò ligones negabant. Prouerbium, in eos qui alia repetunt: alia ijs, à quibus repetuntur, habere ſe negantibus.

AMASIA, urbs Pontica, patria Strabonis, Stoici philoſophi.

Cyprus. AMASIS, primus mortalium Cyprũ ſubegit, tributo impoſito.

AMASTRIS, urbs Põti, à Perſica muliere Amaſtride. Amaſtrianus, gentile.

Caſij. ἄμματα.) Nodi. In homines diſtortis ingenijs: à Peluſiotis, qui ad Caſium degunt, naturali arte nodos nectentibus, & plicas plicis cumulantibus. Epigramma:

Aureus intactæ dirupit uincla puellæ,
Ferratis Danaes Iuppiter in thalamis.

Col.85. AMACHIVS, ſub Iuliano deſertore, ſiue tranſgreſſore, paruæ urbis Phrygiæ princeps, acer Ethnicæ religionis defenſor. Macedonius. Macedonius autem quidam, & Theodulus, & Tatianus, ſtudio Chriſtianiſmi incitati, Theodulus. cum templa aperirentur, noctu impetu in ædem facto, ſtatuas confringunt: Tatianus. eaq; de cauſa multos cruciatus & ſupplicia perpeſsi, tandem foco & crati impoſiti, & igni uſtulati, fortitudinem ſuam declararunt: Si, inquiunt, Amachi aſſum deſideras, conuertito nos in altera latera, ne ſemiaſsi palato tuo minus ſapiamus. itaq; conſumpti ſunt.

ἄμαχον κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.) Pindar': Natura inſiti mores occultari nequeunt. Quiſq; ſuum opus repræſentare ſtudebat, cùm regem id incredibiliter urgere uiderẽt. Incredibili ſuperbia inflammatus, ſe iam eſſe hominem pœnitebat.

ἀμβάτας.) Mors equorum non moleſta erat ſeſſoribus: comedebant enim eos.

ἀμβλυώττειν.) Nec in adoleſcentia inſoleſcere, neq; in ſenectute torpeſcere.

ἀμβολία.) *Cum ſemel aſſuêris, ſemper ceſſatio creſcet.*

Col.86. AMBRACIA, Theſprotiæ urbs eſt, in Ambracico ſinu: Corinthiorum colonia.

AMBROSIA, ſiccus cibus. Nectar, quaſi νεόκταρ, potus deorum: illa ab immortalitate, hoc à conferenda iuuentute dictum.

Aſt hæc ambroſiæ gutta eſt, et nectaris almi.

ἀμβρόσιον.) Fuit Amorum & Charitũ illa puella, diuinum quoddam germen.

AMAEA perſecuta eſt Azeſiam: id eſt, Ceres Proſerpinam. De ijs qui longo tempore aliquid quærunt.

AMELIVS, Apamẽſis philoſophus, diſcipulus Plotini, præceptor Porphyrij, æqualis Ammonij & Origenis.

ἀμιτεῖ.) Qui placentas immoderatè edunt. Prouerbium.

ἀμειδής.) *Aſt iras leni triſtes, neq; collige damna.*

ἀμείδητος.) *Expertes riſus lemures Proſerpina quamuis* Col.87.
Sub terra moderaris.—

AMIPSIAS, Atheniẽſis comicus.

AMEN, fideliter, uerè.

AMERIVM, urbs Italiæ: unde Amerinus.

ἀμησάμενος.) Multum nutricius planxit, aggeſto manibus multo puluere ſuper nubilum Andromaches caput.

ἀμήσαντες.) Nunquam in agro Corinthiaco meſſorem egit, nec unquã acerbæ paupertatis guſtum cepit.

ἀμήχανος.) Damaſcius: Deſiderio incredibili diuini afflatus, quaſi per diuinationem inuenienti ueritatem ſimilis erat.

ἄμμιγα.) Propter doctrinæ eruditionem, qua homo ſuauiſsimus ornabatur inter Muſas & Charites. Col.88.

ἀμίλκας.) Hamilcar, qui & Phabeas, Carthaginẽſium dux, ætate florens, robuſtoq; corpore: & quod in re militari plurimùm ualet, eques optimus, & audaciſsimus. Huius Hamilcaris filium fuiſſe tradunt Hannibalem, qui aliquot Hannibal. annis pòſt longo bello Italiã afflixit, maximumq; Romanis terrorem incuſsit.

AMNISVS, Cretæ fluuius.

ἀμνοκῶν.) Ariſtophanes, de Cleone, Col.89. homine inquieto, & ſycophanta: obſeruas quis ciuis ſit ouillis moribus, & nõ improbus, & litiũ fugitans. Sunt enim qui ex ignauia & probitate morũ mulctari malint, quàm ius ſuum perſequi. Tales igitur, inquit, Cleon perterritos metu negociorum, facilè exagitabat.

ἀμνοὶ τοὺς τρόπους.) Agninis moribus homines: id eſt, placidi, ſimplices, probi, ut agni: aut etiam molles.

ἄμμον μετρεῖν.) Arenam metiri. De rebus inanibus, & quæ fieri nequeunt.

AMORRAEVS, Seon rex Amorræorum.

AMVS Aegyptius, adoleſcens uxorem ducere recuſabat. Caſtum cõiugium & ſanctum diuortium. Cum autem è cognatis quidam urgerent, ne cõiugium deſpiceret, ſed uxorem duceret: obtemperat, & init matrimonium: multisq; monitis uirgini perſuadet, ut ante congreſſum,

grcſſum, uitæ mundanæ renunciaret. Quod ambo cum feciſſent, in Nitriæ montē ſeceſſerunt: & exiguo tempore unà exercitati, pòſt ſeorſim idem fecerūt. Huius Ami animum in cœlum recipi, uidit Antonius. Idem Amus, nūquam ſe nudum uidit: Indecorum eſſe monacho dicens, uel ſuum ipſius corpus conſpicere nudum. Fuit & alius monachus Didymus, qui cum X C uixiſſet annos, nullius hominis conſuetudine uſus fuit uſq; ad obitum.

Antonius Ami animū in cœlum recipi uidit.

Didymus uerè monachus.

ἄμουσα.) Ariſtophanes: Muſis indignū eſt, conſpici poetā agreſtē & hirtū.

ἀμώμενοι.) Ariſtophanes: Alienas haſce ſpicas demetens, ligno alligatas ſiccat, & uendit. De Cleone, alienis fruente laboribus.

Col. 90.

HAMMON, Græcus ſiue Ethnicus deus. Ariſtophanes in Auibus: Nos aues ſumus uobis Hāmon, Delphi, Dodona, Phœbus Apollo, hęc oracula. Primùm enim percontati auem, id eſt augurijs conſultis, ſic rem gerendam ſuſcipitote.

AMMONIANVS grammaticus, Syriani cognatione ornatus, atque etiam innata ſimilitudine tam morum quàm corporis, & (ut ait Homerus) *Et ſpecie & magnitudine, & ſtatura proximè ad illū accedens.* Nam & corpore pulchro proceroq; fuit uterq;: acceſsit ſanitas, & robur nihilo inferius reliqua bonitate naturæ, tam totius quàm partium: & confirmatus fuit animus ad res optimas in utroq;. Sed Deo charior Syrianus, & germanus philoſophus: alter uerò enarrationem poetarum, & gręcę dictionis correctione artem occupatā diligebat. Hic Ammonianus ille fuit, cui cōtigit aſinum habere ſapientiæ auditorem.]

Aſinus quadrupes philoſophaſter.

AMMONIVS philoſophus Alexandrinus, cognomento Saccas, profanus è Chriſtiano factus, ut ait Porphyrius, Ammonij Alexandri diſcipulus, qui & in ſchola ſucceſsit Ariſtarcho * prius quàm monarchia potiretur Auguſtus.

AMONTIANVS, Romanus ſenator fuit.

AMORIES, Piſæi nothus filius.

AMORIVM & Amôros, urbs Phrygię maioris. Amorienſis. nomē patriū.

ἀμπισχόμενος.) Itá ne infelix bobus amiſsis, albam ueſtem induis?

Stoicis cur paria ſint peccata.

ἀμπλάκημα.) Placet Stoicis, paria eſſe peccata. Nam ſi nec uerum uero, nec falſum falſo magis eſt quicquā: ita neq; fraus fraude, neq; peccatū peccato maius eſt. Nā qui C ſtadijs Canobo abeſt, & qui uno, ex ęquo Canobi nō ſunt: ſic & maius & minus peccatū ęquè abſunt à rectè facto. Alij, quorum & Heraclides Tarſenſis eſt, imparia eſſe peccata dicunt.

Col. 91.

ἀμπλακών.) Verſus Ibyci ueniebat in mentem: Ne quo peccato in Deos admiſſo, honorem ab hominibus conſequeretur. Refertur autem Ibycia hæc ſententiola ad ſacerdotium.

Nil mirandum.

ἄμπωτις.) Virum bonum & ſapientē nihil eorum quæ mirabilia uidētur, mirari decet: cuiuſmodi ſunt fœda barathra, quæ Charonia dicuntur, & maris æſtus, & calidarum aquarum fontes, & ignium eruptiones. Neq; etiam in ſolitudine deget uir bonus & ſapiens, natura ſocietatis amans, & actuoſus.

Communitas.

ἀμοιβή.) Gratia ſanctiſsimis illis reſpondens moribus, ei relata eſt, cū fortuna ubique ſecūdiſsima uteretur: nec in ullo, quod gerendum ſuſcepiſſet, uoti impos fieret.

ἀμοιβόν.) Pœnas dabis malis facinoribus conſentaneas.

ἀμοιρήσαι.) Malus homo infelicem exigat uitam.

ἀμυγδαλῆ.) Morſu difficiles ſunt amygdalæ.

Patria gratia referenda.

ἀμυνάθω.) Cratinus in Pylæis: Inſtituit eos urbs, & publicis impēſis aluit, ad pubertatem uſq;, ut olim peſtem depellerent à patria.

Col. 92.

AMYNIAS, legatus Pharſalū profectus, ibiq; cum ſolis Peneſtis, quum apud Theſſalos ipſe Peneſta eſſet nullo minor, congreſſus eſt.

Romanorum cautio in bellis mouendis.

ἀμυνόμενοι.) Fuit hoc Romanis in more poſitum, cauere ne unquam iniuſta inferre arma uiderentur: ſed potius propulſare bella, nec niſi neceſſariò ſuſcipere. Vident & me & te, itaq; ſentiunt: me re ipſa malè tractatum, uerbis te ulciſci. &, Nomine Domini ſum eos ultus.

ἀμύξεις.) Prouerbium: Ne ſpina quidem punget bonos. In Epigrammate: *Sta, ſpeculare, tuum pectus ſine fruge laceſſe.*

Sybaritæ homines pluris facientes quàm deos.

AMYRIS inſanit. Prouerbiū in cordatos dicitur. Is enim à Sybaritis oraculū de Reip. fortuna percontatū miſſus, cū

Apollo reſpondiſſet, tum perituros Sybaritas, cum homines pluris feciſſent quàm Deos: conſpicatus ſeruum ad ędem ſacram flagris cædi; ac pòſt cum ad mónumentum patris eius à quo cędebatur cõfugiſſet abſolui: oraculo intellecto, poſſeſsionibus ſuis in pecuniã redactis, abijt in Peloponnenſum. Quod igitur ratione fecerat Amyris, id Sybaritæ uniuerſi inſaniæ tribuerunt. Tandem uerò illa inſanię opinio in admirationem eſt conuerſa.

Valerij coruus. ἀμύνσαμ.) Cum è ſuo exercitu prodijſſet, coruus dextro uiri brachio inſidet, aduerſus Gallum in certamine ruens: tum unguibus malas & faciem eius laniando, tum alis oculos obtegendo, roſtroq; cædendo, effecit, ut Valerius ſine diſcrimine uinceret: & uictoria, & cognomento Coruini auctus.

ἀμυσὶ πιεῖν.) ſtrenuè bibere, uno ſcilicet ſpiritu, & oculis non conniuentibus. Commodus Romanorum Imperator certamine defatigatus, è poculo * uxoris ſuæ dulce uinum frigefa-
Col. 93.
ctum, ſtrenuè bibebat. *Commodi ſitientis.* Quapropter id quod in conuiuijs ſolet dici, omnes acclamarunt, ζήσειας, id eſt, uel Viuas, uel Vixeris: hoc eſt, excedas è uita. Itaq; fieri poteſt, ut hoc qui dicit, non tam bene precetur, quàm execretur.

ἀμφίχανε.) *Aſt illos mors atra abſorbuit omnes.*

Sophiſta. ἄμφηκης.) Ariſtophanes in Nubibus: Qualem educaui filiam? Ancipiti lingua illuſtrem?

AMPHIBOLIA, dictio binas res, uel plures ſignificans: quod ad uocem attinet, ut eadem pluribus de rebus intelligatur.

Col. 94.
Cautio. ἀμφίδοξον.) Hi uerò non cenſuerunt anceps ſibi diſcrimen adeundum, cum ſine dubitatione poſſent uincere.

ἀμφιδρομία.) Quintus ab ortu infantis dies, quo manus purgant, quæ partum adiuuerunt, & infantem curſim circum ædes ferunt. Dona itaq; cognati mittunt, polypodes plerunq;, & ſepias. Decimo uerò die nomen imponunt puero.

Col. 95.
AMPHICTYONES, ex urbibus & populis ſelecti iudices. Fuit enim concilium Græcanicum ad Thermopylas. Sic autẽ dicti ſunt, uel ab Amphictyone filio Deucalionis, uel quòd circum Delphos habitarent. Qui cum rex eſſet, hos duodecim populos conuocauit: Iones, Dorienſes, Perrhœbos, Bœotios, Magnetes, Achæos, Phthiotas, * Molienſes, Dolopes, Amanes, Delphos, Phocenſes.

ἀμφιορκία.) Cum accuſator & reus, furti aliquos criminãtes, iurant. Quod cum ſæpe fruſtra fieri animaduerſum eſſet, legem tulerunt Athenienſes, in eos qui aliquos in carcerem ob furti crimen conijcerent, ut conuicti M. drachmas ſoluerent. Sed & ij qui bona ciuium tanquam publicata proſcripſiſſent, calumniæ conuicti, tantidem & ipſi mulctabantur.

AMPHION uetuſtæ Muſicæ inuentor, de quo Iulianus apoſtata in Epiſtola quadam ait: *Iuliani epiſtola.* Et ocio abundas, & uales ingenio, & philoſophiam diligis, ut qui maximè. Quę tria inter ſeſe coniuncta, uel Amphionem efficere poſſent, uetuſtæ Muſicæ inuentorem: tempus *Ocium.* ſcilicet, Dei ſpiritus, *Ingenium.* amor canendorũ hymnorum. *Studium.* Neque enim inſtrumentorum penuria his obſtare ſolet. nam & Col. 96.
hæc, trium illorum compos, inueniet. An non enim hunc ipſum accepimus, non harmonias modò, ſed ipſam præterea lyram excogitaſſe, ſiue diuini ingenij ui, ſiue diuino quodam munere atque inexplicabili adiumento? Atque etiam ueterum pleriq; in tria hæc maximè uidentur intenti fuiſſe, ſeriò philoſophati, nec aliud quicquam requirẽtes.

AMPHIPOLIS, prius Acra dicta, & urbs Martis, & Eion, & Myrica, & Crademna, & Anadræmus, urbs Thraciæ, quondam nouem uiæ. Aiunt autẽ Amphipolin dictam, quòd is locus circumcirca habitaretur.

AMPHIS, Comicus Athenienſis.

AMPHISSA, urbs Locridis, ſic dicta, quòd maribus circundetur.

ἀμφισβήτησις.) Exteri dicunt: Contro Col. 97.
uerſia referatur ad iudicium: iudicium in argumẽta inquirat: inquiſitio, quòd æquum eſt, definiat: definitio ſcribatur: ſcripta confirmentur ipſis rebus: & omnis cõcertatio ſopiatur, & amicitia refloreſcat. Neq; enim temerè iudicandum eſt.

ἀμφίστομος φάλαγξ.) Acies ſic inſtructa, ut manipulorum ſemiſsis terga ſibi inuicem obuertat.

AMPHITRVO, filius Alcæi.

ἀμφιφορεῦς.) Epigramma: Quis me Baccho fictam amphoram? Quis me animoſi nectaris ſuſceptricem, Cerere impleuit? Quæ eſt Bacchi aduerſus me inuidia? Num penuria ſua generis ſpicarum, utrunque probro affecit? Spoliatus enim eſt Bacchus, Ceres uerò cum ebrietate familiaritatem non contrahit.

ἀμφιφῶντες.) Placentarum genus, quæ tum parabantur, cum ſol manè & luna ſupra terram apparebãt: ſeu quòd eas ferebant faculis ardẽtibus circũcirca infixis, ut tradit Apollodorus.

** ἀρρωστότεραν, quid ſi εὐρωστοτέραν, id eſt robuſtiorem?*

ἀμφοτεροδέξιος.) Ambidexter, qui læuam pro dextra habet, * infirmiorem eam habet.

ἀμφοτερόπλουν.) Cum quis nauticã uſuram facit, ea cõditione, ut debitor hinc illuc nauiget, & illinc huc.

Col. 98. ἄμφω.) Non una manu donans, ſed utraq;. De ijs qui benignè & affatim omnibus largiuntur.

ἀμφωτίδας.) Vſque ad ambas aures. Prouerbium, de nimium repletis.

ἀμφοῖν ποδοῖν.) Vtroq; pede: id eſt, omnibus uiribus. Ariſtophanes: Auolamus è patria utriſq; pedibus: pro, utriſque alis.

Col. 99. ἀναβολή.) Aelianus: Apollo & Iupiter biennium diſtulerunt Phalaridis interitum, eo quòd humaniter Charitonẽ & Melanippum tractaſſet.

Phalaris. Melanippus. Chariton.

ANAGALLIS, Corcyręa illa grammatica, quæ Sphæræ inuentionẽ Nauſicaæ Alcinoi filiæ aſſcribit.

Nauſicaa ſphæræ inuentrix.

Anagallis, genus herbæ. Eſt aũt duplex: utraq; abſtergens, ui tepida & attrahente prædita, ut feſtucas attrahat, & mucum narium expurget.

Col. 100. ἀναγκαία τράπεζα.) Vilis & inops mẽſa. Et Sophocles ait: O here Aiax, forte ineuitabili non ullum eſt maius hominibus malum. Neceſſarium bifariã explicant. aliàs, ea quæ naturæ ordine conſequuntur: ut ſi ignem neceſſariò rutilum dicamus, & album lac. Aliàs de eo quod neceſſariò fit: ut & hic neceſſariæ fortunæ uis dicitur.

Neceſſe naturæ.

ἀναγκαῖον ὄν.) Neceſſarium eſt, quod, cum uerum ſit, falſitatem non admittit: aut, quamuis admittat, res externæ tamen ei aduerſantur, quo minus ſit falſum: ueluti, Virtus prodeſt. Nõ neceſſarium aũt eſt, quod & uerum eſt, & falſum idem eſſe poteſt, rebus externis nihil aduerſantibus: ueluti, ambulat Diõ. Democritus Abderites, nihil ex eo quod non ſit, naſci ait, aut in nihilũ recidere: & atomos infinitos eſſe & numero & magnitudine, ac ferri in mũdo rotatos, atq; ita omnia concreta gignere, ignem, aquam, aerem, terram. Nam & hæc eſſe ex atomis conſtituta, quę propter firmitatem nec patiantur, nec mutentur. Cæterùm omnia gigni neceſſariò, uertigine ſeu rotatiõe atq; agitatione efficiẽte ut gignãtur: quã neceſsitatẽ dicit. Sic autem ea quę ſunt diuidit, uel ut ſint, uel ut neceſſariò ſint: ut, quòd homo eſt animal. Nam quod omni adeſt, & ſemper adeſt, id neceſſariò eſt. Ac quė neceſſariũ eſt, Deũ æternũ eſſe. Alia cõtingenter. & horũ ipſorũ contingentiũ alia plerunq; fiunt: ut hominem quinq; digitis eſſe pręditum, & in ſenectute caneſcere. alia rarius: ut horũ contraria, hominẽ quatuor aut ſex habere digitos (* nam in his hęc ita ſe habent) aut ſenem hominẽ nõ caneſcere, aut nõ peregrè abire, aut lauare, aut non.

Democriti atomi. Neceſsitas.

ἀνάγκη.) In Epigrãmate: Vide, ut docuerit neceſsitas ſapientiſsima, etiã Orci reperire effugium.

ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται.) Neceſsitati ne Dij quidem repugnant. Prouerbium monet, ijs quæ adſint, contentum eſſe oportere. Simile illi: Si carnes non adfuerint, in ſalſamentis acquieſcendum.

ἀνάγκης ἄτρακτον.) Neceſsitatis fuſum appellat legum tabulam.

ἄναγνος.) An nõ quiuis impurus eſt, ſi mihi erit exulandum?

ἀναγωγία.) Hæc illi accidebãt ex corrupta diſciplina, cũ exercitũ haberet ebrietate & licentia neglectũ atq; pditũ. Col. 101.

ANAGYRVS, municipiũ eſt Erechtheię trib', cuius municeps Anagyraſi'.

ANAGYRASIVS dæmon, & lucus Anagyri, in municipio Anagyraſiorũ. Anagyraſius dæmon, quòd uicinũ ſenem lucũ ipſius excidentem ultus fuerit. Anagyri herois quidam lucum exciderat. Ille uerò pellicem illius impulit, filiũ eius ut deperiret. Quæ cum puero perſuadere concubitum non poſſet, eum intentati ſtupri criminata eſt apud patrem. Is eũ priuauit oculis, & obſtruxit.

Luci uiolati pœna.

Dein-

Deinde pater ipſe ſe ſuſpendit, pellex uerò in puteum ſe præcipitauit. Hoc refert Hieronymus in commentario de Tragœdiarum ſcriptoribus, Euripidis Phœnicem his comparans.

ANAGYRVS flos, qui tritus olet. unde prouerbium, Anagyrum moues: de ijs qui ipſi ſibi mala acceſſunt. Eſt autẽ ea ſtirps præſtans remedium, fœtidum & acre, calidæ & diſsipantis facultatis. Semen uerò tenuius eſt, & uomitum ciet. Quidam Onagyrum dicunt.

Col. 102. ἀνάδικα.) Irrita faciẽs ob ſordes decreta iudiciorum.

ἀναδρομαί.) Aſcendatur, ſed ſine lapſu. Verſus hic perpetuò in prõptu habendus. Sic leui momento maximę res labaſcunt, ſine iudicio adminiſtratæ.

ANAZARBVS urbs Ciliciæ, ab Azarba conditore. unde Anazarbenſis. Nerua Romanorum imperator, terræmotu collapſa Ciliciæ Diocæſarea, ſenatorem miſit Anazarbũ nomine: qui eam inſtauratam, cum olim Cyinda diceretur, deinde Diocæſaria, de ſuo nomine Anazarbum dixit.

Diocæſarea, Cyinda.

Col. 103. ἀναθέσθαι ὥσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστι.) Antiphon in ſcripto de Prouidentia: Tranſponere uitam tanquam talum nõ licet. hoc eſt: Deintegrò uitam inſtituere, anteactę ętatis ratione improbata.

ἀνάθημα.) Petenti Pelopi donarium agnæ aureæ, ut eius loco alia reponeret, reſpondit Apollo: Quod uolo, dato: ne dato, quòd nolo.

ἀνακαλούμενος.) Studebat ille recolligere ſuorum beneuolentiam, & excitare animos poſt acceptam cladem.

ἀνακαλυπτήρια ἢ ἐπαύλια.) Dona quę dantur ſponſis, tum à marito, tum à domeſticis, tum ab amicis, cùm primùm reteguntur, ut à uiris conſpiciantur.

ANACAEA, municipiũ tribus Hippothoontiæ.

ἀνάκαιον, ἢ ἀνώγεον.) Carcer in quem conijciebantur improbi ſerui, & liberti patronorum deſertores.

ἀνακεχαραγμένων.) Epaphroditus Chęronenſis parauit XXX. M. librorum, eorumq; bonorum, & minimè uulgarium.

Epaphroditi bibliotheca.

ἀνάκειον.) Mons, aut Caſtoris & Pollucis ædes, & ἀνάκτορον dicitur.

Col. 104. ἀνακλητικόν.) Marcus Antoninus: Expectato dum receptui canatur. Id eſt: facilè relinquito uitam, ut neque iureiurando, neque ullius hominis teſtimonio ſit opus.

ἄνακοι.) Caſtor & Pollux.

ANACREON Teius, lyricus, ſiue Scythini, ſiue Eumeli, ſiue Parthenij, ſiue Ariſtocriti filius: ſcripſit Elegias & Iambos Ionica dialecto. Vixit tempore Polycratis Samij tyranni, Olympiade 52. Alij ſub Cyro & Cambyſe eũ ſtatuunt, Olympiade * XXV. Pulſus Repub. propter Hiſtiæi motum, Abdera Thraciæ urbem ſe contulit, uitam in amoribus exigens & puerorum, & mulierum, & carminum: ſcripſitq; uitioſa carmina, & Iambos, & quę Anacreontia dicuntur. * 45.

ANACYNDARAXVS, rex Nini, Perſicæ regionis. Col. 105.

ἀναλαμβάνειν.) Philoſophis curę fuit, ueſtem etiam modeſtè induere: quiq; id negligerent, eos deridebãt. Plato in Theæteto: Poſſunt illi quidem expeditè & ſcitè quoduis obire miniſterium: ſed ita ueſtem dextrè inducere, ut eſt dignum ingenuis, ignorant: neq; etiam harmonia orationis adhibita occurrere Deo. Alexis de ueſte ſic inquit:

Veſtitus obſeruatio.

Vnum exiſtimo hoc illiberale
Eſſe, ambulare incompoſitè in uijs,
Vnde nunquam bonus exiſtit finis.
*Nihil enim nos * neq; per alios accipere decet*
Honorem tribuentes. Fert autem ucentibus
Gloriæ quendam cumulum, uidentibus uerò uoluptatem,
Et ornamentum uitæ. Huiuſmodi præmium
Quis non paret, qui quidem ſapere ſe profiteatur?

ἀναλαμβάνειν.) ἑαλωκυῖαν πρὸ τῆς μάχης, Captum eſſe ante pugnam.

ἀναλέγεται.) κρατεῖν δὲ ἐφόδου τῶν πολεμίων, Prima coitione uincere hoſtes.

ἀναλήψεσθαι.) Profitebantur, eam ſe cladem uirtute in poſterum correcturum.

ἀναλίσκειν.) Ariſtophanes Pluto: Col. 106.
Delector parſimonia, ut ſi quis alius:
Rurſus ſumptibus faciundis, cum eſt opus.

ἄναλκις.) Non modò magnum diſcrimen uirum imbellem non admittit, ſed & uir magnus in nullum certamen par uum deſcendit: ſed ubi alij fuga ſaluti ſuæ conſulunt ex ignauia, ibi ipſe periculum intrepidus adit.

ἀνάλογον.) Proportio magnitudines inter *Proportio.*

inter ſeſe confert, de quibus idem auferri poreſt. Quæ proportionem inter ſeſe habent, ea etiam ſimilia ſunt inter ſeſe.

Defintio. ἀνάλυσις) Definitio eſt oratio, quæ per reſolutionem abſolutė effertur de definito, & ſummatim.

ἀνάλυσις.) Modorum figuræ in figuram reſolutio. Reſolui enim dicuntur ſyllogiſmi compoſiti, cum ad ſimplices reducuntur, & ad propoſitiones, unde conſtant. Hinc Ariſtotelis Analytica dicuntur.

Col. 107. ἄναμμα.) Ignita, & aſtra cætera quidam ali putant: Solem magno mari, qui ſit tardum quoddam incendium: Lunam uerò aqua dulci, quę ſit aere miſta, & terræ finitima.

ἀναμαστευόμενοι.) Vix iudices inquiſitione adhibita rem cognouerunt.

Obſcura et intricata de recordatione diſputatio. ἀνάμνησις.) Recordatio eſt, phantaſmatis ſeu uiſionis inuentio, quæ auſpicata ab animo, penetrat uſque ad uita præditum corpus. Recordati enim terroris alicuius obiecti nobis, expalleſcimus: & nauigationis recordati, nauſeamus. Ac quomodo dicimus in recordatione ab animo proficiſci motum? An quaſi non ille ipſe recordetur? ſed ut de ſenſibus dicimus? Motus enim profectus ab ijs quæ ſentiuntur, ad illud uſque tranſit, in quo iudicandi & ſentiendi ſita eſt facultas. Is uerò ſpiritus eſt. Eodem modo & de recordatione dicimus, à ſpiritu, in quo animus & principium motus ſit, in recordatione fieri ſecus, quàm in ſenſu. Vbi enim deſinit ſenſus, ibi principium eſt recordationis, quę eſt uiſi inuentio, cum exiſteret in ſpiritu. In eo enim uiſa exiſtunt, in quo & ſentiens anima eſt conſtituta. Ab his igitur quæ in ſpiritu ſunt, qui animæ ſedes eſt, reliquijs, quæ uiſa dicimus, reliquias è ſenſuum apprehenſionibus tenet. Ab his principium motionis in recordatione oritur. Repetens igitur uiſum, quod prius habuit, hoc eſt, eum qui prius fuit in ſpiritu locum, recordatur, & per quod inſtrumentum id ſentiebat, atq; ita afficitur corpus unà cum ſenſus inſtrumēto.

Col. 108. ANAXAGORAS, Anaximenis Mileſij diſcipulus, uir doctus, Hegeſibuli filius, Clazomenius, cognomento *Mens.* MENS, quòd materiam & mentem re- *Materia.* rum omnium cuſtodem diceret. Hic ille eſt, qui Solem ignitam eſſe maſſam *Sol.* dixit: hoc eſt igneum lapidem. Pulſus eſt autem Athenis, quamuis Pericle pa- *Exilium.* trono: & Lampſacum profectus, annos LXX natus, inedia ſibi necem cōſciuit. Fuit autem ab Athenienſibus in *Obitus* carcerem coniectus, ut qui nouam de *Carcer.* Deo, hoc eſt de Sole, opinionem afferret. Idem Anaxagoras, in Olympijs, *Prædictiones.* cum minimė plueret, uellere tectus ſtadium ingreſſus, tempeſtatem imminentem ſic prædicere uoluit: aliaq; multa prædixit. Hic patria Clazomenius, *Apollonij dicterium.* agros ſuos gregibus & camelis depaſcendos reliquit. de quo Apollonius Tyanenſis dixit, eum ouibus potius quàm hominibus fuiſſe philoſophatum. At Thebanus Crates opes ſuas *Crates.* demerſit, ut nec pecudibus nec hominibus eſſent uſui.

ANAXANDRIDES, Anaxandri F. Rhodius è Camiro, in ludis Philippi Macedonis uerſatus Olympiade CI. Vt alij tradunt, Colophonius. Fabulas ſcripſit LXV, uicit X. Hic primus amores & ſtupra uirginum in ſcenam produxit. *Amores et ſtupra.*

ANAXIBIUS, dux Lacedæmoniorum.

ANAXILAS, comicus poeta.

ANAXIMANDER, Praxiadis F. Mileſius philoſopus: cognatus, diſcipulus, & ſucceſſor Thaletis: primus *Anaximandri inuēta.* æquinoctium inuenit, & ſolſtitia, & horologia, & terram in medio ſitam eſſe docuit. Inuenit & gnomonem, geometriæ denique compendium edocuit. Scripſit de natura rerum, terræ ambitum, de ſtellis fixis, Sphæram, & alia quædam.

Anaximander, Anaximandri F. Mileſius, iunior, hiſtoricus, uixit temporibus Artaxerxis cognomento Memoris. Scripſit Symbolorum Pythagori- *Symbola Pythagorica.* corum enarrationem, cuiuſmodi eſt: Stateram ne tranſgrediaris, Ignem gladio ne fodito, de integro pane ueſci noli, & reliqua.

ANAXIMENES Euryſtrati F. Mileſius philoſophus, diſcipulus & ſucceſſor Anaximandri Mileſij, quidam & Parmenidæ tradiderunt. Vixit Olympiade LV. cum Cyrus Perſa Sardibus captis Crœſum regno euertit.

Col. 109. Anaximenes Ariſtoclis F. Lampſacenus orator, diſcipulus Diogenis canis, & Zoyli Amphipolitani grammatici, eius qui Homerum inſectatus eſt, præceptor Alexandri Macedonis, quẽ & in bellis eſt ſecutus. Hic regem Alexandrum Lampſacenis iratum, quòd Perſis ſtuderent, & atrociſsima quæque minitantem, legatus à Lampſacenis miſſus, ut quorum & uxores & liberi & patria periclitarentur, taliarte circumuenit. Nam cum Alexander cauſa eius aduentus cognita, per Deos iuraſſet, ſe contraria precibus eius facturum: Anaximenes, Hoc (inquit) Rex beneficium in me conferto, ut uxores & liberos Lampſacenorum ſub corona uendas, & templa incendas, & urbem ſolo æques. At Alexander cum has preces nulla arte, nulla ſolertia, iureiurando obſtrictus, eludere poſſet, uel inuitus Lampſacenis pepercit. Vltus etiam eſt Theopompum Damoſtrati F. Anaximenis inimicum, non quidem incallidè, ſed maxima cum inuidia. Nam cum rhetor eſſet, & rhetorum uerba imitaretur, librum ſcripſit ad Athenienſes & Lacedæmonios, hiſtoria maledica exquiſitiſsimè expreſſa: inſcriptoq; Theopompi nomine, in eas librum miſit. Vnde inimicitiæ aduerſus Theopompum tota Græcia exarſerunt. Nemo etiam ante Anaximenem dictionem ex temporalem inuenit.

Solertia Anaximenis circumuentus Alexander.

Calumnia in Theopompum.

ANAXIPPVS comicus, poeta nouæ Comœdiæ, floruit ſub Antigono, & Demetrio Poliorcete, id eſt urbium expugnatore.

ἀνάπαυλον.) Quis cupit uenire in quietem è malis, & negocijs? Proclamat Charon: Quis in obliuionis campum?

Col. 110. ἀναπίπτειν.) Thucydides: Parua clade accepta, deficiunt.

Col. 111. ἀναπλάκητοι.) Sophocles: Atroces comitantur calamitates, atq; ineuitabiles.

ἀναπολᾷ.) Aelianus: Solus marinus ſcarus paſtum ruminat, ſicut & balantia quæ ruminant.

ἂν ἐκκλᾷς σὺν ὤμους ὕδωρ πτίσσων, ὁμοίως ὕδωρ μένει.) Etiamſi aqua tundenda humeros perdideris, tamen aqua manebit. De ijs qui laborem inanem capiũt.

ἀναρίθμητος.) Sophocles: Vniuerſa longum & innumerabile tempus, tam obſcura illuſtrat, quàm illuſtria obſcurat. Heraclitus:

Tempus.

Heraclitus.

Vnus homo tricies mihi mille, ſed innumeri
Nullus: & in campo ſic loquor Elyſio. (ſunt

ἀνασωνογεύλω.) Facetum, appellant uenuſtum: urbanum, ingenioſum: ineptum, ſimplicem & apertum. quibus conſequens eſt, ut & auſterus exiſtimetur ruſticus, & iuſtus inurbanus, & immanſuetus.

Vocabulorum peruerſio.

ANASTASIVS Romanorum Imperator, mutatus in deterius, uniuerſum imperium Ariſtocratiam effecit, magiſtratibus omnibus uendendis, & delinquentibus ignoſcendo, inexplebili pecuniæ auiditate incenſus. Vnde factum, ut prouinciæ militaribus catalogis exhauſtis, prouinciales rebus inſuetis & peregrinis percellerentur. Neque enim armis infeſtos Barbaros propulſabat, ſed pecunia ſubinde pacem redimebat. Adhæc, in bona defunctorum inquirebat, & communem omnibus paupertatem donabat. Quorum enim ipſe rem familiarem auferebat, ijs paulo pòſt, pietatis nomine diſtribuebat: & quarum urbium incolas nudabat, earum ædificia renouabat, ut & patriam ſtudioſè exornaret, tribus'que coronis circundaret. Sub hoc Libycæ urbes grauiter ſunt afflictæ, ab ijs qui Lazici dicebantur. Præfecerat enim his nepotem ex filia Marinum, hominem adoleſcentem, leuiſsimo'que præditum ingenio: rurſus'que poſt illum Baſianum * filium. Is uerò ſuis factis quouis modo ſuperioris prætoris intemperijs ſuperatis, effecit ut priorem ſtatum deſiderarent, quamuis & neces & ademptas ſibi opes recordarentur. Ita, ſi dicere liceat, Marini cognati, eius freti beneuolentia, ſupra modum Afrorum & Aegyptiorum opibus ſunt diſtenti. Col. 114.

Col. 113.
Auaritia.
Indulgẽtia.
Ignauia.

Largitiones è rapinis.

Lazici Africæ compilatores.
Marinus.

* *puerum, τὸν παῖδα.*

Anaſtaſius Silentiarius, pòſt factus Imperator, hæreticus: ſub quo fuit S. Theodoſius cœnobiarcha. Is Imperator longum murum ſtruxit L X milliaribus ante urbem, à Septentrionali mari uerſus meridiem milliaribus L extentum, latitudine pedum X X. Propugnacula etiam Iuliani portui oppoſuit.

Theodoſius cœnobiarcha.
Lõgus murus.

ſuit. Idem & magnum triclinium in Blachernis extruxit, quod & hodie Anaſtaſiacum dicitur: & ciſternam Moeiſiam. Hic ſub Euphemio patriarcha Conſtantinopolitano, cathedra parata, cum quibuſdam cœtus agitabant. *Euphemius patriarcha cohercet Imperatorem.* Verum Euphemius minitabundus ei dicit: Vt aut, ſi frequentaret eccleſiam, cum ea conſentiret: aut nequaquam eam ad peruertendos ſimpliciores ingrederetur. Sin ſecus (inquit) feceris: reſecta tua coma, te in triumpho ducam coram populo. Ex eo tempore quieuit, felicis illius gloriæ cauſa retinendæ.

Mors. Reſurrectio. ἀνάστασις.) Cum mors contra naturam ingreſſa eſſet: reſurrectio ſecundum naturam ſucceſsit. Nam Protoplaſtus ante lapſum immortalis fuit. Dicitur autem reſurrectio, quòd plaſma peccato perditum, per iuſticiam inſtauratur. Nam ſi Adam in mandato perſeueraſſet, uiuus permanſiſſet. Reſuſcitatio igitur eſt ſecunda ſtatio, & patientiæ diuinæ finis.

Col.115. *Templi religio.* ἀναστήσας.) Hominem templo reductum quæſtionibus ſubiecit. &, Eam in templum profugam educere non auſa fuit.

Dubitatio. ἀνάστρῳ.) Nunquid rectè uiuimus, & in luce? An uerò ſine Luna & aſtris nauigamus?

Perpetuò ærumnoſi. ἀνά σοι τάδε πάντα λίπαργε.) Hæc omnia tibi, candide taure, imponuntur. Prouerbium, in eos qui nec poſt labores relaxantur. Metaphora ſumpta eſt à bobus, qui cum ab opere ſoluuntur, ſolent agricolæ robuſtiſsimo iugum & uaſa imponere.

ἀναπτυρβακῶς.) Ariſtophanes: Vrbe noſtra uniuerſa perturbata.

ANATOLIVS, magiſter Theodoſij Imperatoris, homo ambitioſus: qui dum res conficere ſtudebat, pecuniæ parcere non ſoleret.

ἀνατραπέντες.) Vino affatim & imperitè hauſto, collapſi temerè iacebant ſinguli, & ut caſus tulerat.

Col.116. ἀνάπει.) Perſuadere tu quidem mihi cupis, ſed nondum illud dicis.

ἄναυδος.) Nihil ego arcani dixerim. Ille pudore calamitatis lachrymis oppletus, reticebat, quid ſibi accidiſſet eloqui ueritus.

ἀναυμαχίου ὄφλημα.) Quemadmodum deſertæ militiæ & aciei pœnæ erant: ſic & naualis prælij deſerti conuicti, & ipſi & eorum poſteri ignominioſi erant.

ἀνάφλυστος.) Municipium Antiochiæ tribus. Quidam tamen hiſtorici, Anaphlyſti tanquam urbis meminerunt. Fuerunt autem Anaphlyſtus & Sphettus, Trœzenis filij.

ἀναφορὰν.) Quod ab alterutro iuſſum fuiſſet, ab utroque iuſſum uideri, ne ad alterum quicquam referretur. *Concordia collegarũ.*

ἀναφρονήσαντες.) Igitur plerique ad ſe reuerſi, uires ſuas expendebant, mutabantque ſententiam.

ANACHARSIS Gnyri F. Græca matre natus, Scytha, philoſophus, Caduiæ Scytharum regis frater. *Gnyri. Caduiæ.* Verſibus ſcripſit leges Scytharum. De frugalitate humanæ uitæ uerſus DCCC. Hic & ancoram, & rotam figulinam inuenit. Vixit temporibus Crœſi. Cum autem in Scythia Græcanico ritu ſacra faceret, fratris inſidijs eſt interfectus. Sed quidam eum tradũt extrema ætate, cum ad C. uixiſſet annos, deceſsiſſe.

ἄνδιχα.) Sis apud deos Anacreon, gloria Ionum, nec abſque iucundis conuiuijs, neque abſque lyra. Col.117.

ANDOCIDES, Athenienſis orator, unus è X illis principibus: Leogori filius, ex poſteritate Telemachi, filij Vlyſſis & Nauſicaę, autore Hellanico.

ἄνδρα.) Arrianus: Virum eſſe propter adoleſcentiam audacem, ob imperitiam rerum uæcordem: ob robur corporis, & in acie decertandi temeritatem, uulgò gratum. *Tyrannici imperium.* Iam ne grauiſsimarum quidem rerum conſilia inter paucos familiares capi, ſed coram omni multitudine. Qui uerò refragẽtur, eos uinciri, & uinctos nihilo minus ſequi.

ἀνδραποδωδέστατον.) Mancipia ſunt perfida, diuque captãt occaſionem à dominis aufugiendi, & nouos atque ignotos dominos inquirendi. *Seruilia ingenia.*

ἀνδραποδώδης θρίξ.) Seruilis pilus. Col.118. De fatuis. Plato: Seruiles adhuc pilos in animo gerens, præ inſcitia. Fuit & tonſura quædam peculiaris ſeruorum, quam Athenis manumiſsi mutabant. Audiebantur hæc è multis in conuentu, uiris nec moderatis affectibus;

& (quod aiunt) ſeruilem adhuc pilum præ ſe ferentibus.

Effœminatus princeps. ἀνδράριον.) Mirari Gotthos, horrere illos homuncionem in thalamo obuerſantem, in umbra atque delicijs enutritum, in quo prorſus nihil uiro dignum conſpiceretur.

Dentium ſtuporis remedium. ἀνδράχνη.) Portulaca herba refrigerans in tertio gradu, humectans ſecundo. Itaque fluxiones expellit, ſua'que uiſcoſitate ſtuporem dentium è rebus acidis contractum lenit. Ob conſtipationem autem, dyſenterias & hæmorrhagias iuuat.

ἀνδρεῖος.) Qui fortitudinem, timorũ continentiam dicit, errat.

ἀνδρεία.) Non ciuilis illa uirtus, ſed maior hac, eodem nomine, quæ iracundiam animi domat.

ἀνδριάντα γαργαλίζειν.) Statuam titillare. De ijs rebus dicitur, quæ fieri non poſſunt.

ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν, ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐπρίατο.) Lydo nihil erat negocij, ſed is ultrò emit. De ijs qui ipſi mala ſibi accerſunt.

ἀνδρὶ πεινῶντι κλέπτ' ἀναγκαίως ἔχειν.) Homini eſurienti furari neceſſe eſt. De ijs qui aliquid neceſſariò faciunt.

ANDROCLIDES Syneſij Lydi Philadelphienſis filius, tempore Porphyrij philoſophi docuit. Meminit enim eius in opere De ſui temporis doctoribus.

Col. 119. *Pro uno interfecto tres capti.* ἀνδροληψία καὶ ἀνδρολήψιον.) Cum homo Athenienſis extra Atticam perierat, & ij apud quos cædes perpetrata erat, facinoris ſuſpectum non dedebant: lege permiſſum erat, tres illius urbis ciues perducere Athenas, cædis pœnas daturos. Demoſthenes in oratione contra Ariſtocratem: Ad hæc, ipſa lex, ſi neque pœnas ij irrogarint, apud quos facinus perpetratum fuerit: neque ſontes dediderint: in eos uſque ad tres pignora capere iubet.

ANDROMACHVS rhetor, Syrus, Neapolitanus, Zonæ aut Sabini F. Nicomediæ docuit ſub Diocletiano imperatore.

ἀνδρὸς γέροντος ἀσταφὶς τὸ κρανίον.) Hominis ſenis uua paſſa eſt calua. Ex parte totum intelligitur. De ijs qui nullam ad rem ſunt idonei, eo quòd totum corpus ſit infirmum. Et: ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρίαι. Hominis ſenis maxillæ ſunt baculi. De ijs qui in ſenectute multum comedunt. Et, ἀνδρὸς γέροντος μή ποτ' εἰς πυγὴν βλέπειν. Hominis ſenis nates intueri noli. De ijs qui ad quædam ſunt inutiles. &, ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι. Viri calamitoſi amici diffugiunt. De ijs qui ab amicis in rebus aduerſis deſeruntur.

ANDROTION, Andronis F. orator Athenienſis, & demagogus, diſcipulus Iſocratis.

ANDRON, fuit unus de CCCC.

*ANDRONIVS aſinus. De magnis & ignauis corporibus: quòd ibi permagni & ſegnes aſini naſcerentur. ** Antronius.*

ANAEA urbs Cariæ, e regione Sami, ab Anæa Amazone ſic dicta.

ἀναιρεθείς.) Scipioni cum Carthaginenſibus ita conuenerat, ut obſides darent, & elephantes ſuos, & triremes: ut neque milites conſcriberent, neque mercenarijs militibus uterentur, neque aduerſus quenquam abſq; conſenſu Romanorum bellum ſuſciperent. *Col. 120.* *Fœdus Punicum.*

ἀναιρῖμαι.) Mulieres ſuffocarunt, ne frumentum abſumerent.

ἀναίσχυντος.) Homo impudens, & ferreus. De ijs qui frontem perfricuerunt, & mores non mutant.

ἀνεβάλλετο.) Arrianus: Reliqui agri uaſtationem differebat, exiſtimans ceſſuros eſſe Athenienſes.

ἀνέγνωσαν.) Herodotus: Coniectores crucibus affixit, qui ei perſuaſerant ne Cyrum occideret. *Regibus uaticinari non tutum.*

ἀνεδήσατο.) Is ea quæ agenda erant, rectè adminiſtrans, multis uictorijs eſt ornatus. *Col. 121.*

ἀνέλπιστον βίον.) Vitam ſpei expertem, pulcherrimam dicunt Athenienſes: in qua non à ſpe pendemus, ſed bonis paratis fruimur. *Col. 122.*

ἀνεμοκοῖται.) Qui uentos ſopiunt: cuiuſmodi familiam Corinthi fuiſſe tradunt. *Ventiſopij.*

ἀνέμου πεδίον.) Venti campus. De hominibus inconſtantibus, & leuibus.

ἀνέμους γεωργεῖς.) Ventos excolis. De ijs qui nullum ſui laboris fructum capiunt, nam uentus quidem omnia producit,

ducit, & auget: nihil autem aufert niſi paleas, nullius præterea rei particeps.

ἀνέμῳ διαλέγῃ.) Vento loqueris. De ijs qui non exaudiuntur.

Col. 123. ἀνέμων στάσεις.) Populares non modò uentorum, ſecundum prouerbium, ſtationes, ſed & ſuorum hominum mores optimè norunt.

ἀνεμώνη.) Herba, cuius duo ſunt genera, ſylueſtris & hortenſis: & hæc quidem fert florem rubrum, illa uerò puniceum. Vtraque autem uim habet acrem, abſtergentem, attrahentem & aperientem. Itaque & phlegma prouocant, & lepras remouent adhibitæ, & lac detrahunt.

Securitas periculoſa. ἀνεννόητον.) Non temerè agendum in uita, quaſi ludas aleam, nulla pugnæ cogitatione ſuſcepta, aut barbaricæ neceſsitatis.

ἀνεῳγμέναι μουσῶν θύραι.) Patent Muſarũ fores. De ijs qui alacriter uel impertiunt, uel accipiunt pulcherrimam quãque doctrinam.

ἀνεπίδικα.) In eorum qui teſtamenta non fecerunt, hæreditatem agere, ſinit lex genere proximos: & in bona, quæ aliquis aut filius, aut nepos defuncti ſibi uendicat.

Col. 124. ἀνεπισήμαντον.) Indecorum fuerit, Haſdrubalem, uirum fortem, non prędicare.

Libertas. ἀνεπισταθμεύτους.) Polybius: Permittere Philippum regem, ut Thaſij neque præſidio teneantur, neque tributa pendant, neq; præfectos habeant.

ἀνεπισκέπτον.) Non decet huiuſmodi res inconſideratas præterire.

Initiatio. ἀνεπόπτευτον.) Demetrio peculiare quiddam præter cæteros contigit, ut ſolus & initiaretur ſimul, & arcana intueretur, & præfinitum tempus à maioribus non obſeruaret.

ἀνεπτέρωτο.) Cratinus: Animo eſſe uolatico: hoc eſt, in bonam ſpem erecto.

Col. 125. ἀνερρίνατος.) Prouerbium, in eos qui ea quæ cæperint, non conſeruant.

ἀνέρριπτον.) Iacta eſt alea: hoc eſt, diſcrimen aditum.

αἱ ἀράχναι ὑφαίνουσι καὶ τὰς ὑφαντὰς ὁδούς.) Araneæ telas ſuas etiam in arce texunt.

ἀνέρρωσεν.) Nicanor ægrotauit, ſed Deus ſæpe eum confirmauit.

ἀνέσειον.) Cretenſes pœnam metuentes, populum incitabant: hortantes, ut libertatem ab omni æuo traditam retinerent. *Ex metu pœnæ rebellio.*

ἀνεσόβησαν.) Abari duris & tumidis animis prædìti, contentiones inter ſeſe excitarunt. *Abari.*

ἄνευ ξύλου μὴ βαδίζων.) Sine baculo non ambulans. De Cleomene duce Athenienſium, qui præter mala cætera inſaniam quoque ſimulabat. Nam cum ſe ciuibus inuiſum eſſe ſciret, baculum ferẽs ambulabat, quo propulſaret eos, à quibus impeteretur. Col. 126.

ἀνέφερεν.) Partim metu exanimatus, partim diuino mandato confirmatus.

ἀνέφερεν.) Non ad popularem atque inanem gloriam uitam ſuam referebat: ſed omnia Deo mandans, illius nutu agebat omnia. *Deo placẽdum.*

ἀνεφρόνησεν.) Cum ad ſe rediſſet, ac facinus reputaret, & ſacrilegium conſideraret, duplices illi cogitationes ſubibant.

ἀνέχει.) Thucydides: Copiæ pecunię bella ſuſtentant.

ἀνέχει.) Laborum tolerantiſsimus, ac duræ uitæ atq; aſperæ aſſuetus. Col. 127.

ἀνέχομαι.) Non fero ſolem nudo capite. Fero tuam audaciam. Medicus fœtorem tolerat. Falſam orationem non ferebat.

ἀνεῖλεν.) Lacedæmonij muniebant Iſthmũ. Athenienſes uerò percontãtes oraculum, Apollo primùm fugere iuſſit, atque inſtantibus reſpondit: *Oraculum bello Xerxis datum Athenienſibus.*

Murum Mineruæ ligneum dat latè proſpiciens Iupiter: qui ſolus ſit inexpugnabilis, teque liberoſque tuos defendat. Neque uerò tu equitatum expectato, & pedeſtrem, qui eſt magnus, ex Aſia exercitum quietus: ſed recedito, tergo obuerſo. Nam aliquando etiam aduerſus eris. O diuina Salamis: tu uerò perdes filios mulierum, uidelicet cum Ceres diſsipatur, aut congregatur.

Hæc enarrauit Themiſtocles Neoclis filius (* qui propter libertatem abdicatus fuit) hoc modo: Murum ligneum eſſe naues: Salaminẽ uerò Apollinem non dicturum fuiſſe diuinam, ſi liberos Græcorum perditura eſſet; ſuaſit que, ut iuxta Salaminem *Themiſtoclea interpretatio.* * δι' ἃ ἐλευθερώτατα ἀπεκηρύχθη.

claſſe pugnarent. Propterea'que ſapiens eſt appellatus, & Imperator deſignatus. Vt'que inimicitias quæ cum Aeginetis intercederent, deponerent: & urbe relicta, uxores atque liberos Trœzeniorum & Aeginetarum fidei committerent, monuit. Alibi. Miſerunt Spartani conſultum Oraculum, indignationem numinis placare cupientes. quibus ſic Apollo reſpondit: *Parem equidem & Delum & Calauriam ſtatuo. Et Pythonem diuinam, & Tænarum uentoſam.* ἀνιλᾶν autem pro uaticinari capitur, ſiue quòd ſupernè accipiat ſpiritum, & impleatur Deo uates: ſiue quòd tollatur ignorantia. Idem uerbum & de interfectione uſurpamus, ſiue quòd ſupernè capiatur ſpiritus uiri, qui in profundo eſt: ſiue ex contrario, quòd cognitio tollatur.

Col. 128.

ἀνειρύσω.) Si me ut è morbo eripuiſti, ſic etiam ex inuiſa paupertate liberaueris, capellam tibi immolabo.

Narſes.

ἀνέτε.) Cum Narſes Italiæ dux in omnibus prudentia magnificentiã temperaret, eius'que prudentiæ Roma eſſet particeps, totus'que penderet à Deo, nec tamen idcirco ad iniuriam declinaret: ſtatim flumen cum * exercitu traiecit.

** pro ῥεῖθρῳ, lego στρατῷ.*

ἀνῆχε.) Charietton, qui prius etiam * clarus eſſet, atque inuictus, & inſigni audacia terribilis, omnes latrocinio prohibuit.

** φανερὸς: fortaſſe φοβερὸς. formidabilis.*

ANETHVM, genus herbæ, qua in condimentis utuntur.

Col. 129.

ἀνήκει.) Dicendi facultate non ita quidem excellentes, ut magnum quiddam & ſplendidum per eam ad alliciendã multitudinem præſtare poſſent: ſed frugalitate uitæ, & morum ad moderationem conformatione, magna prædití autoritate, non exiguas turbas hi quoque ſibi aſciſcebant.

Vitæ ſancti monia potior uerbis.

ἀνήκοος.) liberalis inſtitutionis, & doctrinæ rudis. Nam dum ſcholam frequentaret, nihil aliud didicerat, niſi literas, eas'que malas malè pingere.

Illiteratus princeps.

αἰ ἡ λεοντῆ μὴ ἐξικνεῖται, πρόσαψον καὶ τὴν ἀλωπεκῆν.) Si leonina pellis nõ ſuffecerit, etiam uulpinam aſſuito. Senſus eſt: Si aperto Marte uim propulſare nequiueris, calliditate utere. Et Homerus:

Siue dolo, ſeu ui uel apertè confice, uel clam.

ἀνήνασθαι.) Homerus *αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.* Veriti quidem ſunt negare, ſed & polliceri non auſi.

ἀνὴρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον.) Vir fugiens non expectat lyræ ſtrepitum. Prouerbium, de ijs quibus celeriter omnia conficienda ſunt.

ἀνὴρ ἀνδρὸς διαφέρει.) Vir uiro præſtat. nam Luculli exercitu crebras mouente ſeditiones: Pompeius accepto, milites dicto audientes habuit.

Lucullus. Pompeius.

ἀνὴρ ἔοικε ναῦς ἱκετεύειν πέτραν.) Perinde facit homo, ac ſi nauis rupi ſupplicaret. De ſtupidis prouerbium dicitur: metaphora ſumpta à naui, quæ ſcopulo alliditur.

Col. 130.

ἀνίβας.) Carthaginenſes ducem deſignarunt Haſdrubalem; Barcæ generum. Is uerò non ita multo pòſt arte imperatoria factum celebrem Barcæ filium, uxoris ſuæ fratrem, in Hiſpanijs adoleſcentem cum haberet, belli amantem, & exercitui charum, ſibi legauit. Magnam itaque partem Hiſpaniæ ad ſe traduxit, cum & eloquentia polleret, & adoleſcente ad ea quæ uim poſtulabant, uteretur. Erat autem natura bellicoſus Hannibal, & ſemper inquietus. Tandem delicijs deditus fuit inſuetis, & amicam habuit homo agreſtis. Statim itaque paulatim illi uertebantur omnia. Tradit & Polybius, Hannibalem adoleſcentem quidem fuiſſe: ſed impetu militari plenum, conſilijs pollentem, iam olim ad Romanorum inimicitias incitatum. Hannibali ab Ammone prædictum tradunt, eum mortuum terra Libyſſa tectum iri. Is itaque ſpem conceperat, ſe Romano imperio euerſo, in Libya deceſſurum. Sed cum Flaminius Romanorum imperator eum comprehendere uiuum ſtuderet, ſupplex ad Pruſiam confugit: ab eóque repulſus, dum in equum inſilit, ſtricto enſe digitum uulnerat. Stadia uerò non multa progreſſum, & febris inuadit ex uulnere, & mors occupat. Locum aũt, in quo mortuus eſt, Nicomedienſes Libyſſam uocabant. Athenienſes etiã oraculo Dodonæo iuſſi fuerũt Siciliam condere,

Haſdrubal. Barca. Hannibal. Delicijs eneruata uirtus. Polybius. Hammonis oraculum. Col. 131. *Ambigua oracula. Sicilia.*

Sicilia. condere. Neque procul abipſa urbe tumulus eſt Sicilia, non magnus. At illi uerbo non intellecto, longinquas expeditiones & Syracuſanum bellum *Ingenium Hannibalis mirabile.* ſuſceperunt. Mirabili quodam & ad imperandum nato uirum eum fuiſſe ingenio, & alijs in gerendis rebus mul tum alijs præſtitiſſe, illud argumento maximo eſt, quòd XVII annis ſub dio exactis, plurimas que gentes, eas'que barbaras peruagatus, & plurimis peregrinis auxilijs uſus ad deſperatos & inopinatos conatus, à nemine ultrò deſertus eſt eorum, qui ſemel ad eum ſe contulerant, deditionémque fecerant: * id quod etiam nunc uiget. *ὑπόσπονδοι καὶ τὰ νῦν ἔτι πολιτεύονται.* Idem Hannibal magnitudinem ſuæ de Romanis uictoriæ, & hoſtium calamitatis ob oculos ponere ſtudens, tres medimnos Atticos aureis annulis plenos in Libyam miſit, quos equeſtris & Senatorij ordinis uiris inter legendum ſpolia detraxerat. *Victoria Cannenſis.*

Scipionis fiducia. Quidam Carthaginenſes ab Hannibale ad hoſtilem exercitum explorandum miſsi, à Romanis excepti fuerunt. Quos ad ſe perductos, Publius nullo incommodo affecit: ſed circuire iuſſos exercitum, cœnatoſq; dimiſit incolumes, Hannibali renunciaturos, quæ ratio eſſet exercitus Romani.

Labor ante cibum. *ἀνιδρωτί.*) Abſque ſudore ad prandium non ueniebant Cyri milites, quo & ſuauius cibum caperent, & rectius ualerent.

ἀπληστία. *ἀνίει.*) Nec à quæritando deſiſtebat, nec accipiendo ſatiabatur.

Epicurus. ANNICERIS, Cyrenæus philoſophus, Epicureus fuit, quamuis Parabatæ diſcipulus, qui Ariſtippum audierat. *Parebates.* Fuit Anniceridi etiam frater Nicoteles nomine, philoſophus, cuius diſcipulus illuſtris fuit Poſidonius. *Nicoteles.* *Poſidonius.* Ab hoc ſecta Anniceria dicitur. Fuit autẽ * ſub Alexandro. *Col. 132.*

ἀνίπτοις ποσίν.) illotis pedibus tectum conſcendens: hoc eſt, ſine ulla cura & præparatione. Prouerbium, in eos qui inſcitè ad opera & actiones aliquas accedunt. Homerus:

Illotis pedibusq; & humi recubantes.

ἄνισον.) Sciendum, quædam contraria priuatione alterius dici: uelut impar, contrarium quidem eſt pari, ſed nomen priuans. *Contraria priuantia.* neque enim ſuam quandam naturam ſignificat: quemadmodum malum, quod eſt bono contrarium: ſed negationem contrarij in eo quod utrunque recipere ſolet, ſignificat. Impar enim non par eſt in magnitudine, quæ paritatem ſolet recipere. Eodem'que modo diſsimile, in ijs quæ ſimilitudinem recipiunt. Tale quiddam igitur eſt priuatio. *Priuatio.* Negatio enim in ijs eſt, quæ habitum admittere poſſunt: non tamen prorſus priuatio eſt diſsimile, ſed contrarium, illud pari, hoc ſimili. *Negatio.* Differunt autem à priuationibus propriè dictis, quòd à priuatione reuerſio non eſt ad habitũ: hæc uerò mutari poſſunt in oppoſita. Nam & impar fieri poteſt par: & diſsimile, ſimile.

ἀνθεμίδων.) Lucus hic, ô Diana, etiam Gratijs currentibus poſsit in floribus ſymbola leuia collocare.

ANTHEMOCRITVS, Athenienſis præco, à Megarenſibus interfectus, cum eis ſacræ terræ cultura interdiceret. *Violatus præco.* Iſæus in Oratione aduerſus Calydonem: Balneum iuxta ſtatuam Anthemocriti, hoc eſt, ad portam Audacem.

ANTHEMVS, urbs Macedonica. Eſt & Syriæ urbs.

ἀνθέμων.) Zeuxis pictor in ęde Veneris Cupidinem pinxit elegantiſsimum, roſis coronatum.

ἀνθ' ἕρματος.) Grues uolantes in ore ferunt calculos, firmandi ſui cauſa, ne à uentis aliò rapiantur. *Col. 133.* *Gruum ſolertia.*

HERMIONE, Peloponeſi oppidũ eſt, Cereris & Proſerpinæ aſylum, ubi ſupplices defenſionem habent.

ἀνθεστηριών.) Octauus mẽſis apud Athenienſes, Baccho ſacer: quem ſic dictum ferunt, quòd tum pleraq; terra naſcentia * defloreſcant. ** Pro ἀνθεῖν lego ἀπανθεῖν.*

ἄνθεια ἡ ἄντεια.) Nomen urbis, & meretricis, & epitheton Iunonis.

ANTHEDON, urbs Bœotiæ, unde Anthedonium uinum. Homerus:

— Extremamq; Anthedona.

ἀνθηρά.) Xenophon: In Muſicis noua & florida placent. Aues * utiles & floridas in ædibus alimus: non floridas comedimus. Ariſtophanes: Vidiſti ô cuncta ciuitas, cordatum uirum,

præſtanti ſapientia, quemadmodum icto fœdere, poſsit merces uendere: quarum aliæ domi ſunt utiles, alias deuorare tepidas decet.

Phalanx Macedonica. ἀνθομολογησόμεθα.) At ille coram quibuſdam Romæ poſt hæc confeſſus eſt, ſe nihil uidiſſe terribilius atq; atrocius phalange Macedonica.

Col. 134. ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς ἦσαν.) Carbones theſaurus erant. Prouerbium, in eos qui bona ſperant, ſed ijs rebus affligun tur, unde bona expectabant.

Explicatio ſomnij. ἄνθραξι βαίνειν ἐχθρικὴν δηλοῖ βλάβην.) Per carbones incedere, ſignificat damnum ab inimicis, ὀνειροκριτικόν.

ἀνθρώπινον.) Meretricem quibuſdam perſequentibus in caſam confugiſſe, quam ille humanitatis cauſa ſuſceperit.

Felicitas inſolẽs, Calamitas diligens. ἀνθρωπίνως.) Polybius: Atq; accidit, ut in rebus ſecundis humaniter uti poteſtate non poſſent: in aduerſis autem cauti eſſent, atq; prudentes.

Dæmones in corporibus humanis. ἀνθρωποδαίμονες.) Dæmones cum eſſent, humanum corpus ſubierunt: factiq; anthropodæmones, hoc modo uniuerſum terrarum orbem concuſſerunt.

ANTHROBVS, proprium nomen pugilis Olympionicæ, cuius in Ethicis meminit Ariſtoteles.

ἄνθρωπος.) Homo homini Deus. Prouerbium, de ijs qui ex inſperato ab homine conſeruantur, & ob eum celebrantur. Et, Homo euripus: &, Fortuna euripus: &, Animus euripus: de hominibus qui facilime mutantur, & inconſtantibus.

ἄνθρωπος λυπησολόγος.) Homo alijs maledicendo moleſtus.

ἄνθρωπος πρόδοξος.) Qui re non ſatis expenſa opinatur.

ἄνθρωπος φιλοπραγματίας.) Homo curioſus.

Quibus modis homo fiat melior? ἄνθρωπος αὐτὸς ἑαυτοῦ βελτίων γίνεται.) Homo quinque rationibus fit melior, quàm prius fuit. Primùm collocutione cum Deo. neceſſe eſt etenim, ad Deum qui accedit, cum illo temporis articulo ab omni ſeparari improbitate, & ad Dei ſimilitudinem pro uiribus ſeſe conformare. Deinde benefaciendo. Dei enim hoc eſt, & diuinę imitationis. Poſtea in morte. nam ſi animus uiuente animante aliquantulum à corpore ſeuocatus, ſeipſo fit melior, atque etiam in ſomnis per ſomnia, & in raptu ex morbis diuinat: multo fit utique præſtantior, cum prorſus à corpore ſeparatur.

Ex obſcuro clarus. ἄνθρωπος.) Homo qui aui ſui nomen dicere non poſſet, ac ne patris quidem, niſi ex coniectura: è ſpecula piſcatoria in principalem currum inſilijt.

Homo & callidiſſimus, & nequiſsimus. ἄνθρωπος.) Humanum genus cum callidiſsimum eſſe uideatur animalium, multis rationibus ſummæ nequitiæ conuincitur. Nam cæteræ quidem animãtes corporis ſui cupiditatibus ſeruientes, ob eas ſolas impingunt. At hominũ genus etiam opinionibus corruptum: non minus ex incogitantia, quàm natura peccat.

ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχη στερκτέον.) Si carnes non adfuerint, ſalſamenta boni conſulenda erunt. Monet prouerbium, ijs quæ adſint, contentos eſſe nos oportere.

ἀνόδοντον.) Pherecrates in Coriannis:

Homo ſenex ſine dentibus molit.

Amens libido. ἀνόητα.) Væcordiam appellarunt res venereas, & libidines: fortaſſe, quòd uęcordes atq; amentes reddunt.

ἀνόνητα.) Sophocles: Corpora uaſta, atque inutilia, in grauia mala diuinitus incidere, dixit uates. De Aiace fit ſermo. Col. 136.

Ἄννος κρίβανον.) Prouerbium, de ijs qui nouum aliquid repererunt. nam Annus Aegyptius clibanum ad coquendos panes inuenit.

ἄνω κάτω.) Surſum deorſum: Omnẽ mouere lapidem.

ἀνώμοτος.) Vir hic etiam abſq; iureiurando eſt fide dignus.

ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

Iuraui lingua, mentem in iuratam gero: Col. 137.

ἄνω ποταμῶν.) Aduerſus fontes fluunt amnes. De ijs quæ contra rationem fiunt, aut dicuntur. Cuiuſmodi eſt, ſi homo impudicus modeſtum uocet impudicum. (nam flumina è ſuperiore loco defluunt) Hoc eſt, de ijs qui ſua peccata atque errata in alios conferunt.

ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθίδες. Bona pro bonis. Prouerbiũ, de ijs quibus pro acceptis beneficijs gratia refertur.

Refractio. ἀντανάκλασιν.) Quod per refractionẽ

ab

[Vuiderhal, Gegenſchein.] ab alio traducitur. Fit autem hoc à uoce, cum reſonat: & in ſolari luce, cum in læue quiddam, aut lympidiſsimã aquã incidit.

[Moderatio.] ἀντιμηνίων.) Quamuis grauiſsimè afflictus, & paternis ædibus per iniuriã expulſus: tamen iram repreſsit.

[Col. 138.] ἀντεπιχειρεῖν.) Apud Ariſtotelem dicitur, non afferre inſtantiam aduerſus ea quæ dicuntur: ſed argumentari per alia quędam, & uiciſsim ratiocinari, cur id quod oſtenditur, uerum nõ ſit. [Animæ mortalitas.] Nam quæ ratio demonſtrare conatur, animũ non eſſe immortalem, eo quòd forma ſit materiæ coniuncta: nullam autem formam materiæ coniunctam poſſe à materia ſeparari: ei rationi ſi quis non [Immortalitas.] aduerſans, per alia demonſtrare ſtudeat, interitus expertem eſſe animam, ſiue quia id ſumat, doctrinam eſſe recordationem, ſiue quòd per ſe moueatur: is contrà argumentatur, non facit inſtantiam.

[Autores.] ἀντέρως, qui & Apollonius, Alexandrinus grammaticus, Romę docuit ſub Claudio, qui poſt Caium imperauit: [Heraclides.] ſub quo etiam Heraclides Ponticus fu- [Apollonius. Mochthus.] it, auditor Apionis Mochthi. Feruntur eius libri de Grammatica duo: & celebratum hoc nomen Anterotis in ijs extat, pro mutuo ipſorum amore. Nam [Chariton. Melanippus.] Chariton & Melanipus amore mutuo correpti fuerunt. ac Chariton amator erat: Melanippus uerò amaſius, erga diuinitùs afflatum amicum animo incenſus, parem deſiderij ſtimulum præ ſe tulit.

[* ἄτισαν.] ἀντ' εὐεργεσίης Ἀγαμέμνον' * ἄπισαν Ἀχαιοί.) Pro beneficio Agamemnonẽ mulctarunt, aut deſpexerunt Achæi. Prouerbium, in eos qui bene meritos contemnunt, aut contumelijs afficiunt.

[Col. 195.] ANTIGENIDAS, filius Dionyſij, celeberrimus tibicen.

ANTIGENIDES Satyri filius, Thebanus Muſicus, aulœdus Philoxeni. Hic calceis Mileſijs primus uſus eſt: & in Comeſſatore, crocotum pallium induit. Scripſit carmina.

[Antigoni clementia in Spartanos.] ANTIGONVS, appellatus fuit Euergetes, id eſt benefactor. nam Cleomene rege Lacedæmoniorum pugna uicto, etiam Sparta potitus, cum ſuo arbitratu & de urbe & de ciuibus ſtatuere poſſet: tantum abfuit ut in uictos ſæuiret, ut patria Reipublicæ forma & libertate reſtituta, maxima beneficia publicè priuatimq; cõferret in Lacedæmonios. Nec eo tantum tempore benefactor eſt habitus, ſed & defunctus ſeruator.

ἀντίδοσις.) Si qui publicum aliquod obire munus, ſibi mandatum, paupertatem excuſantes, recuſabant, ſuam rem familiarem cum illorum permutaturi dicebant: ſe illorum opibus acceptis, id munus obituros. Itaq; ij quibus id man- [Col. 140.] datum erat, aut id obire cogebãtur, aut permutare facultates.

ἀντίθεσις, καὶ ἀντίθετον.) Figura orationis eſt, qua inter ſeſe cõtraria opponũt, uel ex parte, uel uniuerſè.

ἀντὶ κακῆς κυνὸς σῦν ἀπαιτεῖς.) Pro malo cane ſuem exigis. Prouerbiũ, in eos qui bona pro malis repetunt.

[Proprium.] ἀντικατηγορεῖσθαι.) Proprium uiciſsim prædicatur cũ re, atq; conuertitur, quæ & ſoli ineſt, & ſemper, & omni: ut homini, ridendi facultas.

[Oppoſitio quadruplex.] ἀντικείμενα.) Oppoſita quadrifariam opponuntur: Aut ut affirmatio & negatio, aut ut cõtraria, aut ut habitus & priuatio: aut ut ea quæ inter ſe conferuntur, id eſt relatiua. Atq; in unaquaque oppoſitione ſua quædam eſt conſequentia, à qua conſequentia præſcribitur quo pacto inſtituenda ſit confirmatio & confutatio. Verùm non omnium oppoſitionum eſt eadem conſecutio: ſed in contradictione conſecutio uiciſſim commeat. Nam ſi bonum ſuaue eſt: quod non ſuaue, non eſt bonum: non autem, non bonum non ſuaue.

ANTICLIDES, ſcripſit* de reuerſionibus. [* περὶ νόστων.]

ANTICYRA, cognomentum ſcorti, & nomen loci cuiuſdam.

ANTIMACHVS Colophonius, [Col. 141.] Hipparchi filius, grammaticus & poeta. Quidam Panyaſidis poetæ famulum fuiſſe, falſò tradunt. eius enim & Steſimbroti auditor fuit. Vixit ante Platonem.

ANTIMACHVS alius Heliopolitanus, Aegyptius, qui Coſmopœiam, id eſt ortum ſiue conditionem mundi uerſibus heroicis 3780 deſcripſit.

ANTIMACHVS Pſecas, poeta Melicus, id eſt qui cantilenas ſeu carmina

ſcripſit. Cognomentum ſortitus à minuta pluuia, quòd familiares diſſerendo paulatim quaſi irrigaret, atq; doctrina ſua aſpergeret. Fuit & alius Olympicus, ob hoc ipſum Pſecas cognominatus. Putabatur autẽ hic Antimachus decretum feciſſe, ut ne quis nominatim in ſcena perſtringeretur. Qua de cauſa multi poetæ non acceſſerunt, chori petendi cauſa. Vnde conſtat *multos ſaltatores eſurijſſe. Alij dicunt, eum, cũ poeta eſſet, * malum fuiſſe choragum, & ſordidè tractaſſe choragos.

[* πολλοὶ τῶν χορευτῶν.]
[* κακὸς ὢν χορηγὸς, lego κακῶς.]

ἀντιμάχου καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.) Antimachi te mollicie & impudẽtia implebit. Hic enim ut effœminatus ob formæ elegantiam, & alius eiuſdem nominis ob improbitatẽ, à Comicis perſtringebatur: & tertius Pſecas dictus, & quartus argentarius, & quintus hiſtoriographus.

ἀντί νυ πολλῶν λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσει:

Pluribus anteſtat populis, licet unus, amore
Quem Deus ex animo complectitur, autor ha-
norum.

ANTIOPE, filia Nyctei, quam à ciue quodam corruptam, pater Lyco fratri miſit puniendam. Qui eam grauidam conſpicatus, miſertus eſt mulieris. Itaq; Zethum & Amphionem peperit, quos idem in montem abiecit. Sed uxor eius Dirce, Antiopen à marito amari ſuſpicata, eam in montem abductam, & tauri collo alligatam, ardẽtibus facibus ad cornua tauri additis, perditum ibat. Ea uerò flente, tumultuq; ortu, concurſus eſt factus agricolarum: inter quos Zethus & Amphion, matrem agnitam liberarunt, eodemq; ſupplicio Dircen affecerunt. Iidem Thebas condiderunt: ipſiq; & poſteri eorum, regnũ uſque ad Laium & Iocaſtum, qui nomine mutato dictus eſt Oedipus, tenuerunt.

[Zethus. Amphion. Dirce. Thebarum cõditores. Laius. Iocaſtus. Oedipus.]

ANTIVM, oppidum ſtadijs 300 Roma diſtans.

ANTIOCHIA, urbs cõdita à Seleuco, nomine impoſito à filio Antiocho.

ANTIOCHIS, nomen tribus Athenis.

ANTIOCHVS rex, initiò uidebatur magnarum eſſe rerum cupidus, atq; audax, & in exequendis deliberatis ſtrenuus. Verùm progreſſu ætatis factus deterior, hominũ de ſe expectationem fefellit. Nam è pueris Alexandri Macedonis exijt radix peccatrix. Hic Epiphanes filius Seleuci Philopatoris, cum eſſet homo callidus, atq; auarus, multasq; rapinas feciſſet, & prædas egiſſet, magnam pecuniam coegit: atq; intemperantia, & uæcordia inſigni mimis deditus, in cõſpectu omnium inſanis mulierum amoribus indulgebat. Magnaq; cum multitudine, curribus, elephantis, & claſſe ingenti, Aegyptum ſubegit. Vnde cum furore reuertens, etiam Hieroſolymis ui expugnatis, 180000 hominum interfecit. Itaq; ſanctuarium ingredi non dubitauit: erectoq; altari, & idolo abominatione uaſtitatis impoſito, tẽplum impuris uictimis profanatum, Iouis Olympij ædem appellauit: in altoq; ſolio ſedens, militibus armatis ſtipatus, ſatellites iuſsit, Hebræos ſingulatim arreptos cogere, ut ſuillas carnes, & idolis immolatas guſtarent: & à nefario cibo abhorrentes, percruciatum interficere. Multis igitur comprehenſis, etiam Eleazar quidam è primarijs ſcribis, homo prouecta ætate, inquinato cibo repudiato, flagris cæſus, cum VII liberis & matre Solomonide occiditur. Horum & Theologus in ſermone de Maccabæis meminit. Cæterùm tyrannus obſtupefactus, maioreq; furore percitus, omnibus ſacris uaſis ablatis, totaq; urbe ſpoliata, & iumentis in fruſta conciſis, & ingenti ſtrage hominum edita, ſuperbè locutus, Antiochiam redijt: ac poſt biennium bello aduerſus Perſas ſuſcepto, præfectum miſit, qui ab Hieroſolymitanis urbibus tributa exigeret. Qui cũ aduenisset, Hieroſolymitanos benignè allocutus, atq; in urbem receptus, magna eam clade affecit: muriſq; dirutis totam incendit, temploq; profanato & multis occiſis & captis, diſceſſit, præſide ad Iudæos excarnificandos relicto. Verùm enimuerò Matathias quidam ſacerdos, qui V filios haberet, quorum & Iudas Maccabæus fuit, zelo plenus, impetu facto præſidem interfecit, & Græcorũ aras ſubuertit. Antiochus igitur magnis eum cum copijs inuadit. Sed bello inualeſcente, Eleazar Iudę frater pręclaris facinoribus editis, opprimitur ab elephanto, quem ſubierat, uentre illius enſe percuſſo, quòd eo tyrannum uehi putabat. Antiochus autem

[Col. 142. Antiochus Epiphanes. Aegyptus ſubacta. Cædes Hieroſolymis facta. εἴδωλον βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως. Eleazar cũ liberis excarnificatur. Hieroſolymorum uaſtatio. Matathias patriæ libertatis uindex. Eleazar ab elephanto opprimitur.]

[Bonus puer, uir malus.]

Antiochi interitus. tem à Perſica expeditione, re malè geſta, reuerſus, infeliciter uitam finit.

Simulacrũ in templo repertum. ὅτι αὐτὸς ἀνέλεξε.) Antiochus Iudaicã gentem ob conſueta tributa, ſeditione mota rurſus ſubegit: templiq́; donarijs ſpoliatis, & omnibus perueſtigatis, ſigillum inuenit, librum tenens manibus, promiſſa barba, cui & lucernula auro diſtincta aſtabat. Hæc ſuillo inuncta *ſanguine, in templo reliquit: & Iudæis incolis multis talẽtis mulctatis, quę tributi nomine penderent, in Syriam eſt reuerſus.

** Pro αἷμα λαβὼν, lego αἱματηφόρον.*

Col.143. *Eunuchus ne ſit patricius.* ANTIOCHVS præpoſitus, apud Theodoſium iuniorem delatus, honore excidit: & publicatis bonis in ſacerdotum ordinem cooptatus eſt, edicto ab Imperatore promulgato, Ne eunuchus inter patricios cenſeretur.

Cynicus cõfirmat milites. Antiochus transfuga, natione Cilix, principió Cynicam ſectam pręſe ferẽs, ea re militibus plurimum in bello profuit. Nam eos magno gelu afflictos cõfirmabat, in niuem ſe abijciens, ibiq́; uolutans. Vnde & opes & honores à Seuero & Antonino eſt conſecutus. Quibus rebus elatus, cum Teridate ſe coniunxit, atque ad Parthos transfugit.

ANTIPATER Iolai, ſiue Iuli filius, ex urbe Macedoniæ Paliura, dux Philippi: deinde Alexandri, & regni ſucceſſor: diſcipulus Ariſtotelis. Reliquit epiſtolarum libros duos, & hiſtoriam, Perdiccæ res geſtas in Illyrijs. Fuit & tutor filij Alexandri, qui Hercules dicebatur: ac ſolus ex Alexandri ſucceſſoribus Deum appellare Alexandrum recuſauit, impium id eſſe ratus. Vixit annos 79. Succeſſorem reliquit filium Caſſandrum, qui matrem Alexandri Olympiadem ſuſtulit.

Hercules Alexandri F.

Caſſander Olympiadem occidit.

Demagogi Athenienſes capitis damnati. ὅτι τῶν ἀθηναίων.) Cum Athenienſes Antipatro urbem dedidiſſent, Demagogi ſibi metuentes, qui ad rebellionem ciues incitaſſent, exulatum abierunt, ne in ſe culpa conferretur. Hos Athenienſes indicta cauſa capitis condemnarunt: quorum fuit & Demoſthenes orator, & Hyperides, & Himeræus, * ſententiæ capitalis autores. Nulla enim in re moderatiore fuit animo, quòd ingenium improbitati aſſuetum

Improbitas inſanabilis.

non mutatur, nec id edicto legum uincitur ſine ultimo ſupplicio (nam uires eius ſunt inuictæ, quocunq́; inclinant) neque metu deterretur ab audacia, neque uerecundia obluctando ſans uirium habet, ut ei legum obedientiam perſuadeat.

Antiparer, ſuſcepto Macedoniæ regno, à Græcis Lamiæ in Theſſalia eſt obſeſſus. Sed Aetolis primùm, deinde cæteris digreſsis, euaſit: ac uictor X Oratores poſtulauit, quos ei dediderunt Athenienſes: Demoſthenem, Hyperidem, Lycurgum, Polyeuctũ, Ephialtem, Thraſybulum, Charetem, Charidemum, Diotimum, Patroclem, Caſſandrum.

X Oratores dediti Antipatro.

Antipater Nicolai Damaſceni hiſtorici pater, uxorem habuit Stratonicam, Nicolai matrem: qui clari fuere Damaſci, & temperantia, & reliquo ſplendore. Nam cum opibus plurimum excellerent, minimè ijs efferebantur: & gloria nemini ſecundi, parui id æſtimabant. Antipater uerò etiam eloquentia præſtans, nemini per eam nocuit: ſed & plurimum adiuuit non Rempublicam modò, ſed etiam ciues plurimos. Nam iuſticiæ, ut ſi quis alius, ſtudioſus, plurimas ciuium inter ipſos contentiones arbiter honorarius diremit, plurimas etiam patriæ cum finitimis regulis. Quapropter ab omnibus colebatur. plurimas legationes obijt, tutelas geſſit, honoribus omnibus eius loci functus. Moriturus, Nicolao filio, & eius fratri Ptolemæo, diligentiſsimè mandauit, ut Ioui thuribulum, quod prius uouerat illi deo, pararent ſe defuncto: ſignificans opinor, ſanctitatẽ erga deos etiam morientibus eſſe cõſeruandam, quamuis nullum iam fructũ inde percepturis.

Stratonica. Nicolaus Damaſcenus. Col.144.

Voti exoluendi ſolicitudo.

Epicureũ delyrium cum ſuperſtitione coniunctum.

ἀντιπελαργεῖν, καὶ ἀντιπελάργοις.) Prouerbium, de ijs qui granam referunt. Ariſtoteles ea quæ de ciconijs feruntur, uera eſſe affirmat: idemq́; facere etiam aeropodas. Itaque in ſceptris ſupernè ciconiam effingunt, infernè hippopotamum: ut ſignificent, uiolentiam ſubiectam eſſe iuſticiæ. Nam ciconiæ quidem iuſtè agunt, & parentes ſenio confectos in alis geſtant. Hippopotamus autem animal eſt iniuſtiſsimum.

Ciconia.

Aeropos.

Hippopotamus.

Diſcite iuſticiam moniti, & non temnere diuos.

ἀντὶ πέρκης σκορπίον.) Pro perca ſcorpium. De ijs qui deteriora melioribus præferunt.

Aratus. Antigon⁹. Reges natura inimici nemini. ἀντιποιηθέντα.) Polybius; Aratus animaduertens Antigonũ uirum eſſe ſtrenuum, prudentem, fidei ſeruantem: & reges neminem naturâ iudicare uel inimicum, uel hoſtem: ipſum regem alloqui, & amicitiã cũ eo iungere inſtituit.

Col. 145. Craſſus. Pacorus. ἀντιρρέποντα.) Craſsi & legionum ſtragi parem fuiſſe Pacori atq; exercitus eiuſdem interitum, tradunt.

ANTISTHENES Athenienſis, ex oratore philoſophus Socraticus, primùm * Peripateticus uocatus eſt. Dein de Cynicum egit. Fuit obſcuri patris filius, & Thraciæ matris. *Magica.* Conſcripſit tomos X. primum Magicum, in quo narratio eſt de Zoroaſtre, illius doctrinæ autore: qđ opus alij Rhodoni, alij Ariſtoteli aſcribũt. * *Cynicæ ſectæ autor.* Hic Cynicæ ſectæ princeps fuit: ſic dictæ, quòd in Cynoſarge gymnaſio doceret, Diogenis canis & reliquorum preceptor. *Diogenes pugione pro medico utendũ cenſet.* qui quidem longo & immedicabili morbo laboranti Antiſtheni, pugione porrecto: Si, inquit, amici eges officio. * Adeò ille mortem acerbam non putauit, ut infirmitas in delicijs eſſet.

ANTISSA, urbs Lesbia.

Dialectica. Rhetorica. ἀντίστροφος.) Ariſtoteles Dialecticam Rhetoricæ ex altera parte quaſi reſpondere dixit, quòd utraque probabilia & pleriſq; probata tractet.

Tactus. ἀντίτυπον.) Ariſtoteles: Cum omnes reliqui ſenſus in certo quodam genere uerſentur, tactus non habet unũ quoddam genus eorum quæ tanguntur.

ὅτι καὶ αὐτή.) Tactum etiam in uno quodam genere rerum, quæ tactu ſentiuntur, uerſari: ſed id non eſſe manifeſtum uidetur. Quod'nam igitur illud eſt? Dicimus, *ἀντίτυπον ſolidum, tactus obiectum.* ἀντίτυπον ſolidum id eſſe, non illud quidem quod oppoſitũ molli, tactui non cedit: ſed quoduis naturale corpus, obuium tactui, & ſubiectum: ut diſtinguatur à corporibus mathematicis, quæ neq; tangunt, neq; tactui reſiſtunt. Quicquid igitur quouis modo tactui reſiſtit, hoc ſolidum & conueniens genus eſſe rerũ quæ tangũtur dicimus.

ANTIPHANES, Athenienſis comicus. iunior Panætio. Fuit & alius Antiphanes Caryſtius Tranus, temporibus Theſpidis.

Col. 146. Antiphanes, Demophanis filius, aut Stephani & matris Oenoę, Cianus: uel, ut alij, Smyrnęus: ſecundum Dionyſiũ, Rhodius: mediæ Comœdiæ comicus, quibuſdam autoribus, ſeruili natus genere. Vixit Olympiade XCIII. ſcripſit comœdias CCCLXV. uel, ut alij, CCLXXX. Vicit XIII. Filium habuit Stephanum, comicũ & ipſum. Obijt in Cio, annos natus LXXIIII, caſu pyro ictus.

Themiſtocles. ἀντιφιλίζειν.) Ariſtophanes: Tu Themiſtocli te æquas, qui urbem noſtram impleuit, cùm eam exhauſtã reperiſſet.

ἀντίφθογγον.) pica, dudum & paſtorũ & lignatorum & piſcatorum uoces imitata.

ANTIPHON Atheniẽſis haruſpex, & uerſificator, & rhetor, dictus Logomagirus, quaſi uerborum coquum dicas.

Antiphon, Sophili filius, Athenienſis, Rhamnuſius municeps: cuius magiſter qui fuerit, ignoratur. & tamẽ forenſis dictionis poſt Gorgiam principatũ tenuit. Fertur Thucydidis fuiſſe magiſter, cognomento Neſtor.

Antiphon, Athenienſis coniector, de interpretatione ſomniorum ſcripſit.

ἀντλεῖν ἀμφοτέραις.) Vtraque haurire manu. Prouerbium, de ijs qui ſtudioſè aliquid faciunt.

Auiculæ epitaphiũ. ἀντῳδά.) Sæpe quidem crepui uocalem, uelut Echo quædam, ludicrã reſonantibus labijs harmoniam: nunc humi prolapſa, elinguis & muta iaceo, imitatrice æmulatione repudiata.

Iuramentũ calumniæ. ἀντωμοσία.) actio contra aliquem iureiurando firmata, de iniurijs quas ſibi factas diceret. Scripta enim quædã deferebant ad magiſtratus, tam actores quàm rei, de cõtrouerſia, ex æquo utrique iurantes: alteri ſe uerè accuſaturos, alteri ſe uerè eſſe reſponſuros.

Pro imperatore graſſator. ANTONINVS, Romanorum imperator, Seueri filius, præter cætera mala cædibus etiam gaudens. Itaq; milites, uim faciẽdi & rapiendi poteſtate data, nulla iam re à latronibus differebãt. Talia cum ageret, & facinoribus ſuis agitatus, & moram in urbe peroſus, Roma diſceſsit, ut & legiones curaturus, & prouincias inſpecturus. *Amator Germanorum.* Ad Iſtrum cũ perueniſſet, Germanos accolas ſibi cõciliauit, ut & auxilia ab eis acciperet,

&

& ſatellites, & eorum habitu uteretur. Sic & Barbaris & militibus erat charus, comis erga omnes, qui commilito potius ab eis quàm imperator diceretur. *Alexāder.* In Macedonia ſe Alexandrum uocauit. *Achilles.* Pergamum ubi peruenit, & ad Achillis tumulum, eo floribus & coronis ornato, Achillem imitabatur. *Cædes Alexandrinæ pubis.* Perq; Aſiam & alios populos Antiochiā profectus, & aliquandiu ibi moratus, Alexandriā perrexit, urbis Alexandri deſideriō captus. Quā cum omni exercitu ingreſſus, ſic eſt ab Alexandrinis ſuſceptus, ut nemo unquam imperator. Ad Alexandri monumētum cum ueniſſet, chlamydem quam geſtabat, & anulum, & cingulum, & ſi quid aliud precioſum habebat, loculo illius impoſuit. Populus itaq; animi illius ignarus, gaudebat. Cū enim eos in ſe & matrem multa dicteria iecíſſe cognouiſſet, publico edicto pubem omnem in planicie quadam cōuenire iuſsit, ſe in Alexandri honorem phalanges inſtituturū profeſſus. Quæ cum bona ſpe plena præſtò eſſet, ordine aſtantes contemplatus: ipſe quidem abijt, ſed immiſsis militibus omnes trucidauit: tanta cæde edita, ut Nilus uniuerſus rubeſceret.

Naturæ improbitas inſtitutionis diligentia potentior. ὅτι Σεβῆρος.) Traditur Seuerus, omnibus rebus ad animi corporisq; uirtutem pertinentibus Antonium ſtudioſè exeoluiſſe: ut iam imperator quoq; & magiſtris uteretur, & magnam dici partem philoſopharetur. Vtebatur & ſiccis unctionibus, & ad 850 ſtadia equitando conficiebat. Adhæc natando etiam, in fluctu quoq; & tempeſtate, exercebatur. At ille his rebus aliquo modo quidem robur corporis auxit: diſciplinæ autem adeò eſt oblitus, quaſi ne
Col. 148. nomen quidem illius unquam audiuiſſet. *Simulacra uirtutum.* Neq; tamen indiſertus fuit, aut imprudens: ſed & multa acutiſsimè perſpexit, & expeditiſsimè eſt elocutus. Nam & licentia poteſtatis elatus, & temeritate quicquid in buccam incidiſſet, inconſideratè eloquendi, & impudentia quiduis proferendi, ſæpe ſcopū attingebat.

Antoninus Numæ, Traianus Romulo ſimilis. ANTONINVS imperator optimus fuit, & Numæ imperij adminiſtratione maximè comparandus: ſicut Traianus Romulo uiſus fuit ſimilis. nam & priuatam uitam Antoninus optimè & honeſtiſsimè exegit, & in imperio melior etiam & modeſtior eſſe uiſus eſt: nemini aſper aut moleſtus, ſed aduerſus omnes bonus & lenis. In bellis gloriam æquitatis potius quàm emolumenti ſpectabat, prouincialium ſalutem amplificationi præferens imperij: ſummum iuſtitiæ ſtudium habebat: reipublicæ negocijs bonos uiros præficiebat, adminiſtrationem eorum honoribus apud ſeſe remunerans, improbos uerò ſine ulla aſperitate à republica remouebat. Itaq; non ſuis tantum, ſed & peregrinis admirationi fuit: ut quidam finitimorū Barbarorum, armis poſitis, controuerſias ſuas Imperatori diſceptandas permitterent. Cum autem in uita priuata pecuniam ingentem habuiſſet, ſuſcepto principatu ſuas opes omnes in militū & amicorum munera inſumpſit: in ærario autem publico copias omnis generis pecuniæ reliquit, & Pij cognomentum ex moribus primus eſt cōſecutus. *Cognomentum Pij.*

ANTONIVS Saturninus, homo infamis & uxcors, à Veſpaſiano in Senatū aſcriptus, perquàm ridiculo ſophiſmate.* Poſtulatione enim eum irretiuit, improbitati data * lucri quidem nihil habet, magnificum tamen hoc eſt præmium.

** ἀξιώσει γὰρ αὐτὸν περιέβαλε, κακίας δόσ.*

Antonius Alexandrinus, eloquentia minus perfectus atq; excultus, ſed ſanctiſsimus, & ueritatis amantiſsimus, animo ad Dei cultum tam uulgarem illum quàm arcanum confirmato. Itaq; Gazā multo auguſtiorem fecit, quàm prius fuerat. Politica negocia aggreſſus, cauſam ſororis immoderatius egit, acerrimeq; defendit, neq; tempori parcens, quod fruſtra conſumebatur, neq; famæ ſecundioris habita ratione. *Contentio.* Male enim tum audiebat, non quidem ut iniurius: ſed ut iuris, id eſt litium nimis amans. *εἶναι λίαν οὐχ ὡς ἀδικῶν, ἀλλ' ὡς φιλοδικῶν.* Nam ob eam litem Byzantium quoq; profectus, æquo contentioſior eſſe uiſus eſt. Ac uictis aduerſarijs, ſororem alteri uiro deſpondit: ipſe uerò ætatis reliquum quiete & in ocio exegit, rarius in philoſophia, ſed frequentius in templis uerſans. Ingenio fuit ſimplici, propenſus ad benefaciendum, præſertim in rebus ſacris. Atq; ego etiam plurimum illi me debere fateor: ac ut dij gratiam illi in Beatorum inſulis referant, quorum contubernio fruitur, precor. Col. 149. *Beatorum inſulæ.*

AN-

ANTRONES, urbs Theſſaliæ, quæ maximos aſinos habuit: unde Antronius aſinus.

ANTYLLVS, orator.

ἀνοινάριος ἂν οἶνον αἰτῇ, κονδύλους αὐτῷ δίδου.) Vinum ubi petierit, tu colaphū illi dato. Prouerbiū, de ijs qui bona petentes, accipiunt mala. Phrynichus: Hiſtoria de Cyclope ſumpta uidetur, qui uinum petens excæcatus eſt.

ἀνύπηκτον.) Pindarus: τί δέ τις; τί δ' οὔ τις; σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. *Quid uerò aliquis? Quid nullus? Vmbræ ſomnium homines.* Homerus:

Nihil homine terra nutrit imbecillius.

Col. 150. ἀνυσιμώτερα.) Polybius: Vnum ingenium quibuſdam temporibus plus efficit, quàm uniuerſa multitudo. ut Archimedes Syracuſis plus præſtitit, quàm

* Syracuſani. multi * Romani.

ANYTVS, Anthemionis filius, orator Athenienſis.

ἄξιος.) Xenocles Carcini filius, perſtringebatur ut impolitus poeta, & allegoricus.

ἀξία ἡ κύων τοῦ βρώματος.) Dignus eſt canis iſto cibo. De ijs quib. aliquid meritò contingit.

ἀξιόμαχος.) Neq; multitudine uirorum, neq; ulla re alia pares nobis in certamine.

ἄξιον.) Ariſtophanes: Vt impingatis, tamē è precioſo ligno. alludens ad pro-

Col. 151. uerbium: E' pulchra arbore uel ſuſpen-

Leo me uel di libeat. Hoc igitur dicere uult: Prꝑſtat

deuoret. ſtrenuis uti ducibus, & probatis, quàm ignauis. nam ſi quid patiēdum eſt, præſtat pati à forti, quàm ab ignauo.

τρόπος ἔρ- ἀξιόχρεως.) Tanta fuit autoritate, ut

γα πιστότε- cum Athenis iniurato teſtimonium di-

ρος. cere non liceret, huic id ſoli permitterēt Athenienſes.

ἄξιος.) Sophocles: Mulier iracunda, itemq; uir, caueri facilius poteſt, quàm homo taciturnus.

ἄξιον τριχός.) Pilo dignum. De re uili, & nullius precij.

ἄξιος οὐδὲ μόνου.) Ne uno quidem dignus: id eſt, nullius precij. De alea ſumpta locutio.

ἄξιος ὀβελίσκου, καὶ ἄξιος τοῦ παντός.) Dignus obeliſco: &, Quantiuis precij. De ualde honoratis & precioſis.

Dei manus ἀξιοῦμαι.) Polybius: Senes à rege pe-

pax & libertas. tunt, ne à dijs ſibi data eripiat: hoc eſt, perpetuam pacem & libertatē. Is uerò per interpretem lecta epiſtola, poſtulatis eorum annuere ſe dixit.

ἀξίωμα. AXIOMA pronunciatū, è propoſitione recta uel obliqua ortum habet: eſtq; uel uerum, uel falſum: aut res perfecta, quæ (quantum in ipſa eſt) uel negari poteſt, uel affirmari. ueluti, Dies eſt, Dion ambulat. Eſt autem axioma dictum à philoſophis, ex eo quòd uel admittatur, uel repudietur. Nam qui diem eſſe dicit, poſtulare uidetur eſſe diē. Quꝑ ſi ſit, uerum fit axioma propoſitum: ſi non ſit, falſum. Dif- Col. 152.

Axioma. fert autē Axioma ab Erotemate & Pyſmate. Eſt enim axioma imperans, adiurans, imprecans, conditionale, appellatiuum. Nam axioma eſt, quod cum eſſerimus, uerū eſſe aliquid aut falſum pronunciamus. Interrogatio uerò, eſt qui- ἐρώτημα.

dem res perfecta, ut & axioma, ſed reſponſum poſtulans: ueluti, Eſt'ne dies? hoc uerò neq; uerūm, neq; falſum. itaq;, Dies eſt, axioma: Nunquid dies eſt? erotema. Pyſma uerò, res ad quam ſym- πύσμα.

bolicè non licet reſpondere: ut in interrogatione * næ, ſed dicendū, in hoc habitare loco. Reliqua ſunt perſpicua axiomata. Sic Ariſtoteles eas quoq; propoſitiones appellat, quæ demōſtrationem requirunt, & quæ non demōſtrantur: ut fert eius conſuetudo.

ἀξίωσιν.) Iudicio eripuit eum ficta modeſtia, & dignitatis amplitudo, & ſociorum facinoris apparatus.

ἄξονες.) Axes dixerunt Athenienſes Solonis leges, quòd ligneis tabulis inſcriptæ eſſent. Fuerunt autem rotunda figura: ſed ut ad anguſtias anguli inclinati, triquetri apparerent. Aſſeruabantur autem in Prytaneo.

ἀόρατον.) Inuiſibile ſeu inaſpectabile Inaſpectabile quadrifariam dicitur.

quadrifariam dicitur. Vel id quod prorſus uideri nequit, ut ea quꝑ alteri ſenſui ſunt ſubiecta. ſicut neq; uox neq; odor cerni poteſt, & ſimilia. Vel quod cerni quidē poteſt, ſed non cernitur, id quod eſt in priuatione: ut quod facultate perſpicuum eſt, remoto lumine. Vel quod ita inuiſibile dicitur, quòd incommòdius uideatur. tale autem eſt, uel quod ob exuperātiam ſplendoris uiſum corrumpit: uel * quod propter obſcuritatē nō agit in ſenſum. Apprehendit igitur uiſus τὸ ἀόρατον, non id cuius natura eſt Col. 153.

non

non cerni. nam τὸ Non cerni, ratio eſt quæ iudicet per inſtrumentum ſenſus; *non tamen ipſe ſenſus. Id uerò quod per priuationem ἀόρατον dicitur, ſenſus apprehendit. Iudicant enim oculis etiã animalia rationis expertia, quòd tenebræ ſint per accidens, eo quòd non patiantur à rebus uiſibilibus: ideoq; in cauernis quieſcunt. Videndum autem, nè fortè etiam, id quod priuatione inaſpectabile eſt, phantaſia ſit quæ iudicet, & non uiſus: ſiquidem ſenſus in ijs quę patiuntur, iudicium habēt. Cum autem in tenebris nõ patiuntur, ſunt inefficaces: quare ſolo actu contemplantur. Cum uerò nihil agunt, quo modo iudicent?

ἄορνος πέτρα.) Arrianus: Ingens rupes eſt in India. Eſt & lacus qui ſic dicitur. Hanc Alexander cepit, quæ etiam Herculi fuit imperuia.

ἄπαγε.) Eijce hoſpitẽ in tempeſtate. Prouerbiũ, de hominibus importunis.

ἄπαγέ με εἰς τὰς λατομίας.) Abduc me in Latomias. Prouerbiũ, de ijs qui indignitates nõ ferũt. Aiũt enim Philoxenũ Dithyrambopoeũ, Dionyſij cõſuetudine utentẽ, inepta illius poemata nõ laudare ſolitũ. Quare tyrannũ iratũ, hominem abduci in Latomias, ac deinde reuocari iuſsiſſe, ſperantẽ, ab eo laudatũ illa iri. Quæ cum is probare non poſſet, his uerbis uti ſolitum.

Philoxenus. Dionyſius.

ἄπαγε *μόθον ἀπὸ κώπης, Aufer † bellũ à remo. Prouerbiũ in homines importunos, & ſerias res agentibus moleſtos.

** μῦθον ἢ μόθωνα, id eſt ſaltationem.*
† fabulam

ἀπαγορεύειν.) Magiſtratib. palàm interdicta auaricia. &: Id Simon Petre negas, quod mox tibi accidet.

Col. 154.

ἀπάδει.) Repudiatum fœdus, tanquã maieſtate Romanorum indignum.

ἀπαθέστατα.) Placabilem eſſe decet, ac tolerantem idiotarum,* & omnibus ſeſe accommodare: ut quauis adulatione acceptior ſit congreſſus: comem & uenerabilem omnibus: neq; unquam ſpeciem iræ prębere: amantiſsimum ac placidiſsimum, abſq; ſtrepitu.

Comitas magiſtratus & philoſophi.

ἀπαθῆ.) Perturbatione uacuũ eſſe aiũt ſapientem, eo ꝙ in nihil eorũ quæ nolit incidat: uacare alium perturbatione, hominẽ nihili ſcilicet, qui ſit durus atq; inexorabilis. &: Valetudo extra periculũ magis eſt in morte, quàm in uita.

Sapientis tranquillitas.

Col. 155.

ἀπαλλάξας.) Xenophon: Superuacanea uaſa remoueamus. Orabat populus, ut quàm lõgiſsimè ab Armenia pelleretur locomes: quòd nunquam futurum eſſet, ut is nouis rebus moliendis abſtineret, ſi in prouincia eſſet.

Homo inquietus.

ἀπαλέξασθαι.) Nos hæc propulſare nullo modo poſſumus, ſine te, Rex.

ἀπαληθεύειν.) Is aliquanto tempore pòſt eſt deprehenſus, omnia retegente, & ueritatem aperiẽte: hoc eſt, doli illius ſunt animaduerſi.

Veritas tẽporis filia.

ἁπαλοὶ θερμολουσίαις, ἁβροὶ μαλθακευνίαις.) Molles calidis balneis, teneri mollibus lectulis. De ijs qui luxu & mollicie diffluunt.

ἀπαμφιεῖ.) Reteget ſimulationem incallidã hanc meam, quamuis latẽre ſtudeam, ebrietas aliquando.

Ebrietas operta recludit.

ἀπανθήσαντα.) Cætera omnia defloruerunt, atq; auolarunt.

ἅπανθ' ὅμοια, καὶ ῥόδωπις ἡ καλή.) Omnia ſimilia ſunt, etiam formoſa illa Rhodopis. Significat, omnes mortales ęquè caſibus eſſe obnoxios.

Morte æquamur.

ἅπαντα γάρ τοι βρωτὰ πολιορκουμένοις.) Omnia ſunt eſculenta in obſidione. De re neceſſaria dicitur. Qui enim obſidentur, ſæpe etiam tetris rebus ueſcuntur.

ἀπαντᾶν.) primo diluculo ædes dominorum frequentant.

Col. 156.

ἅπαντα τόλμης πλέα κ' ἀναισχυντίας.) Omnia plena ſunt audacia atq; impudentia. De petulantib. & inuerecũdis.

ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός.) ſemel elocutus eſt Deus: hoc eſt, omnino fiet qđ dixit.

ἅπαξ πυῤῥὸς καὶ δεκάκι χλωρός.) Semel ruber, & decies pallidus. Prouerbium, de ijs qui æs alienum contrahunt.

ἅπαξ ἀλώπηξ εἰς πάγην.) Semel uulpes in laqueum. Simile eſt illi: At nõ denuò uulpes in laqueum.

ἀπαξιῶν.) Appianus: At populus Marciũ conſulatũ petentẽ, nõ fecit conſulẽ: non quin eo honore dignũ putaret, ſed quòd ferociam hominis metuebat.

ἀπαρτὶ.) Ariſtophanes Pluto: Homines dextros & modeſtos deinceps locupletabo.

Col. 157.

ἀπαρτιζόντως.) Definitio, eſt oratio quæ per reſolutionẽ ſic effertur, ut neque deſit quicquã, neq; redundet. Herodotus: Pythio Lydo Xerxes ait: Ne 400 myriadibus 7000 deſint.

Definitio.

ἀπάρχεσθαι.) Sume de re tenui tenue donũ. Si uerò dederis plura, Deus, multas primitias offeremus.

ἅπασαν τὴν ὅσίαν ἀμφίεσαι.) Omnes ſuas opes induit. De ijs qui nihil quicquam poſſidẽt præter ueſtes, quib. ſunt induti.

ἅπας ἐχῖνος τραχύς.) Omnis echinus eſt aſper. Prouerbium, in homines difficiles & moroſos.

ἀπατούρια.) Feſtum publicum, quod * menſe uel Iulio uel Octobri triduo celebrabatur ab Athenienſibus: quo in ciuitatẽ aſſcriptus fuit Sitalcę filius, Thracũ regis. Vocãt aũt primã diẽ Dorpiã, ꝙ Curiales ueſperi unà cõ uiuarẽtur: alterã Anacruſin, à ſacrificãdo: tertiã Cureotin, eo quòd adoleſcentes & puellas in curias inſcriberent. Cauſa feſti eſt huiuſmodi. Bellũ fuit Athenięſibus aduerſus Bœotios de Celænis, loco quodam in cõfinijs. Cũ autẽ Xanthius Bœotius ad ſingulare certamẽ Thymœtẽ Athenienſiũ regẽ prouocaret, idꝗ ille recuſaret: Melanthus Meſſenius qui tũ fortè aderat, à Periclymeno Nelei filio oriundus, pactus regnũ, cõditionem accipit. Dum uerò inter ſe dimicarent, apparuit Melãtho à tergo Xanthij, quidã nigra caprina pelle indutus. Eũ igit̃ iniuſte facere dixit, qui cũ altero adueniret: itaꝗ illũ reſpicientẽ interfecit. Ex eo & feſtũ Apaturia dicit̃, ab impoſtura: & Bacchi Melanægidis ædes eſt extructa. Alij dicunt, à patribus propter inſcriptionem filiorum conuenientibus, ἀπατούρια uocari, quaſi ὁμοπατόρια.

*[Margin: * πυανεψιῶνι. — δορπία. — ἀνάῤῥυσιν. — κουρεῶτιν. — Xanthius. — Thymœtes. — Melãthus. — Stratagema. — Bacchus Melanægis.]*

Col. 158. ἀπ' ἀιγείρου θέα.) Ab alno ſpectaculũ. De ijs quæ eminus ſpectantur. Nam ſupra theatrum erat alnus, ex qua ſpectabant, qui locum non habebant.

ἀπαιδευτότερος Φιλωνίδου τοῦ μελιτέως.) Indoctior Philonide Meliteñ. Is Philonides cùm magnus erat, tum indoctus, & homo porci inſtar. Ariſtophanes eũ perſtringit, ut paraſitos alentem, & ob Laidis amorẽ Corinthi degentẽ. Suillus aũt cum ſodalibus ſuis dicitur, quòd illos appellaret apros: Laidem Circen, quòd amatores ueneficijs irretiret.

[Margin: Philonides.]

ἀπαίσιοι.) Ex eadem gente Turcorũ uiri adfuerunt, quos malorum depulſores eſſe perhibebant.

[Margin: Auerruncatores malorum.]

ἀπαιθεριάζει.) Ariſtophanes: Nã quid agit Iupiter? Aut nubibus pulſis cœlũ ſerenat, aut idem nubibus obducit.

ἀπαιτῶν.) Phocylides: Debitor improbi uiri eſſe caue, ne ubi dederit, moleſtus ſit intempeſtiuè repoſcendo.

Col. 159. ἀπαλλαξία.) Polybius: At Perſeus cũ id unũ ſibi ꝓpoſuiſſet, aut uincere aut mori: tunc animo fractus, metu cedebat: ſicut * ij qui eminus equites conſpiciũt.

*[Margin: * καθάπερ οἱ προϊδόντες τῶν ἱππέων.]*

ἀπεδοκίμαζε.) Deniꝗ modeſtis morib. præditos, & uitę ſuę rationẽ habẽtes improbabat: ſumptuoſos aũt, & uino atꝗ aleę deditos, honorabat atꝗ euehebat.

[Margin: Luxurioſus princeps.]

ἀπέβαινεν.) Obijt: id eſt, eò abijt unde fuit.

[Margin: Obire. Abire.]

ἀπέβρωξεν.) Tuũ caput feles præmordit, cæteraꝗ rapuit omnia, nec tamen inuidas maxillas ſatiauit.

[Margin: Auicula.]

ἀπεκαρτέρησεν.) Lycurgus in Cretam profectus, necem ſibi cõſciuit, ne leges quas tulerat, ſolueret.

[Margin: Lycurgus.]

ἀπεκαύθησαν.) Multis præ frigore manus & pedes aduſti perierunt.

[Margin: Rigor.]

ἀπελαύνομαι.) Sic ij impurũ & materię concretum ſpiritum animis expulerũt.

ἀπελλαῖος.) Apellæus, apud Macedones mẽſis Decẽber. Apelles * Colophonius, ab Epheſijs in urbẽ aſcitus, pictor, diſcipulus Pamphili Amphipolitani, & ante hunc Ephori Epheſij, Pythij filius, frater Cteſiochi, qui & ipſe pictor fuit.

*[Margin: Col. 160. — * Cous.]*

ἀπελλικῶν.) Apellicontis Teij bibliothecam nactus eſt Sylla.

[Margin: Bibliotheca.]

ἀπέλιπε.) Maximam apud Barbaros de ſe iuſtitiæ opinionem reliquit.

ἀπελωβήθη.) Sophocles: Furore noctu correptus inclytus Aiax, cladẽ accepit.

ἀπενιαυτῆσαι.) Apolloniũ Tyaneum ferunt, ob fruſtrationem amatoriam, annum in Scythia exegiſſe. Et Herculem cum, ut lex iubet, annum exulaſſet, luſtratusꝗ eſſet, Athenas rediſſe.

[Margin: Apollonius. — Hercules.]

ἀπεπίστευον.) Romani loca ſyluoſa ꝓpter inſidias ſuſpecta habebant, in campeſtribus & apertis bene ſperabant.

[Margin: Romanorum prudentia.]

ἀπέῤῥηξε.) Choſroes pacem quæ infinita dicebat̃, euidẽter fregit. Ioſeph⁹: Irã in eum qui læſiſſet, effundere ſe profeſſus. Alibi: In una occaſione ſpem ſuam omnẽ figere, non utile eſſe duxit.

[Margin: Col. 161. — Pax infinita.]

ἀπερίγραπτον.) Quod circũſcribi aut definiri non poteſt: idꝗ trifariã, loco, tẽpore, cõprehẽſione. Ac Deus quidẽ harũ rerũ nulla circũſcribi poteſt. Quæ uerò ſenſu ꝑcipiũt̃, circũſcribi etiã poſſũt.

[Margin: Deus.]

ἀπερισάλπιγκτοι.) Quos tuba non circumſonuit, rudes, indocti.

ἀπερυθριᾶσαι.) Ariſtophanes: Præſtitiſſet tum perfricuiſſe frontẽ, quàm credita pecunia uexari negocijs. De ijs qui mutuã dant pecuniã. Alibi. Semel rubicundus, & non decies pallidus.

[Margin: Aes alienũ.]

ἀπε-

Col. 162.

ἀπεστολλυμένος.) Capillum uerticis non tondebant, dijs conſecratum.

ἀπεσκύθιζον.) Cutem capitis unà cum pilis Scythæ reſecabant.

ἀπέστησεν.) Polybius: Illum neq; tenebræ, neq; magnitudo tempeſtatis unq̃ ab inſtituto deduxit: ſedet hæc propulſando, & aduerſam ualetudinẽ exercendo ſedebat, perpetuis ſucceſsibus uſus.

ἀπέστω.) Socrates de ijs qui philoſophari uellent, dicebat: Somnus animo iucundiſsimus, recedat ab oculis.

ἀπεστάφρευεν.) πόνος ὄκνου πόλεμος. Labor eſt pigriciæ inimicus.

ἀπετρέψαντο.) Non ſingula modò crimina refutarunt, ſed & honorificè domum redierunt.

ἀπετρύετο.) Si hoc certamen Herculi propoſuiſſet Euryſtheus, ualde eum afflixiſſet.

Inimici multa docent.

ἀπ' ἐχθρῶν πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.) Ab inimicis multa diſcũt ſapientes. Nã cautio ſeruat omnes. Ac ab amico quidem iſtud nõ diſces, ſed inimicus ultrò extorquet. Menãder: Non'ne ab ijſdem, per quos perijmus, conſeruabimur, inimicos? Nã dũ hoſtes timemus, ab eis iuuamur, & ab inimicis multa edocemur utilia ad cuſtodiã & prouidẽtiã. urbes certè quidẽ ab inimicis, nõ ab amicis didicerũt, & alta mœnia extruere, & naues parare longas: quę diſciplina conſeruat liberos, familiam, pecuniam.

Col. 164.

Col. 165. *Romani nuſquã detrectãt pugnam.*

ἀπειθεῖν.) Aelianus: Romani ubicũq; in hoſtes incidebãt, ibi utiq; pugnabãt, ſiue aduerſa eſſent loca illa, atq; aſpera: ſiue cõmoda ad recipiendas legiones, atq; campeſtria.

Orphei Lyra.

ἀπειθῶ.) Cui & quercus paruerunt, & inanimis rupes comitem ſe præbuit.

ἀπειροκαλία.) Romani iam uictores, faſtu efferebantur, ſua potentia ad Libyam uſq; illius propagata.

Col. 166. *Hæredipetæ.*

*ἄπειροι γῦπες.) Infiniti uultures. De ijs q̃ ꝓpter hereditatẽ aut lucrũ alicui aſſidẽt: qđ uultures ad cadauera aduolãt.

Philoſophiæ odiũ.

ἀπῆγε.) Saluſtius à philoſophia dehortabat adoleſcẽtes, alterutra de cauſa: ſiue ut magiſtros offẽderet, illorũq; odio philoſophicis ſcholis inſidiaret: ſiue ꝙ magnitudinem illius uitę inſtituti reputãs, oẽs eo mortales inferiores ducebat.

Col. 167. *Chriſtiani. Ethnici.*

ἀπηνθηκῶς.) Cũ ethnici defloruiſſent, res Chriſtianorum procedebant.

ἀπήντα.) Omnia ei, uti prædicta fuerant à uatibus, euenerunt. Nec tamen euenerunt ea quæ ſperarat.

Col. 168. *Explicatio ſomnij.*

ἄπιον ἱερὰ τῶν τις, ἀστοχεῖ τῶν ἐλπίδων.) Apidem ſi quis tenet, ſpe ſua fruſtratur.

Appiani hiſtoriæ.

APPIANVS, Romanã ſcripſit hiſtoriã, quæ Imperatoria dicit̃. Ac tres eius primi libri ea cõtinẽt, quæ Romani cõtra Italos adhuc de imperio & principatu certãtes geſſerũt. Alia uerò, quæ Galli & Afri in Italia & egerunt & perpeſsi ſunt: & ſicubi quæpiã Italię pars uel neceſsitate, uel inſidijs uel errore ad eos ſe cõtulit, in Gallica & Libyca hiſtoria referunt̃. Cõſcriptũ ibi quoq; extat, ut in bellis Romanorũ ciuilibus, Italia in factiones diuiſa fuerit. Atq; etiam res geſtas aduerſus Celtas, hoc eſt Germanos *Germani.* Rheni accolas: & Galatas, hoc eſt Gallos *Galli.*: & cauſas bellorũ, & fœdera uel uiolata uel cõſeruata, & tumultus Celtarũ uſq; ad Caium quartus liber cõtinet. Si qđ aũt Celtę nõ ſuo nomine, ſed uel aliquib. Italis opẽ ferẽtes, uel mercede cõducti geſſerũt, id in eorũ hiſtorijs refert̃: ac tãtũ admonẽdi ergò illorũ meminit Appianus. Scripſit Romanos libros 9.

APPIA uia, ab Appio Romano Cenſore ita dicitur, qui eam lapide molari conſtrauit, & aquæductus fecit.

Apis Lunæ ſacer.

APIDES dij fuerũt, qui colebãtur ab Aegyptijs, notã hãbẽtes in cauda & lingua, qua cognoſcebat̃ eos eſſe Apides: qui cũ gignerent̃ ex interuallo, ut ferebant, è lunæ lumine, feſtũ magnũ eis inſtaurabãt: & ſacerdotes quidã nato illo boue immolabãt, omnis generis epulis appoſitis, cũ quaſi cõuiuio excipiẽtes.

Mneuis Soli ſacer. Ochus.

APIS, deus Aegyptius, qui nomine lunę colebatur. Ac is bos ita Lunę ſacer erat, ut Mneuis Soli. Ochus Apidẽ occiſum coquis tradere uoluit in fruſta diſſecandum, & in cœnam coquendum.

ALALCOMENAE urbs eſt, quam audio neq; in edito aut arduo tumulo ſitam eſſe, neq; mœnibus circundatam.

Gulæ mancipium.

APICIVS, Romanus lurco, magnas opes in uentrẽ inſumpſit, dũ Cinturis Galatiæ multis ſquillis (longè enim ibi maiores ſunt, quàm Smyrnæ) & gammaris Alexãdriæ ueſcit̃. Cum aũt in Libya naſci grãdes ſquillas audiuiſſet, nullum diẽ moratus ſoluit. Sed cũ eas eſſe paruas uidiſſet, gubernatorẽ ſtatim in Italiã reuerti iuſsit, nec appellere ad terrã. M. Apicij nomen, ob luxũ & profu- Col. 169.

f. 2 ſiones

ſiones & delicatã uitã, celeberrimũ eſt, cæteraq; flagitia. Conſules erãt Iunius Blæſus & Lucius. Blæſus igitur ad conuiuiũ inuitatus, ueluti lembum adducit Aſconiũ Pædianum inuocatũ. Licebat enim cõuiuis, etiã alios tanquã umbras adducere. Itaq; Apicius opes ſuas & in amicos, & in ignotos effundebat. Audiui aũt ei concænationi, quendã nomine Iſidorũ, in palæſtris attritũ, interfuiſſe: hominẽ ſenẽ illũ quidẽ, & prouectæ ætatis, annos unũ & nonaginta natum: ſed firmũ & membris integris, robuſtis lateribus & toroſis brachijs, ſummiſq; manibus, qui & acutũ cerneret, & facilimè audiret, ut nemo eum annos L X natum crederet, & ſcypho * in callis ebibendo certaſſe cum adoleſcentibus, & in uoracitatis & bibacitatis certamen deſcendiſſe, itaq; iuueniliter egiſſe. Vna uerò eũ re uictũ eſſe dicũt, q citius à cœna diſceſſerit. Senes uerò & alij dicebãt, artẽ palæſtricã in cauſa fuiſſe: atq; etiam Iunius Blæſus. qui cũ hoc diceret, natus eſſet annos L X. Longa ætate uſum fuiſſe Conſulẽ quoq; Seruiliũ audio: qui cum ad annũ nonageſimũ uixiſſet, toto corpore fuiſſe incolumis perhibetur, & omnes ſenſus integros ſingulari quadã felicitate conſeruaſſe.

Vmbræ. — *Iſidori uegeta ſenectus.* — * *ἐπὶ τό- νοις.* — *Seruilius Col.*

ἀπίων.) Apion Pliſtonici filius, cognomento Mochthus, id eſt labor, Aegyptius: ſecũdũ Heliconiũ, Cretẽſis grammaticus, diſcipul⁹ Apollonij Archibij. Audierat & Euphranorẽ ſenẽ, & ultra centũ annos natũ, Didymi magni alumnus. docuit Romę ſub Tiberio Cæſare, & Claudio: ſucceſſor Theonis grãmatici, æqualis Dionyſij Halicarnaſſei. Scripſit hiſtoriã de ſingulis gẽtibus, & alia.

ἄπις.) Apis Aegyptius, medicinã primus in Græciam tranſtuliſſe dicitur.

Col. 170. *ἄπλυστος πίθος.*) Inexplebile doliũ, illud apud inferos pertuſum. De ijs qui multũ comedũt: à Danaidũ fabula, quæ aquam in id dolium hauriebãt. Iuxta id dolium cruciantur eorum animę, qui ſacris initiati non ſunt.

Profanorũ animæ.

ἁπλοῦν θύλακον πάτει.) Simplicẽ ſaccũ calca. De rebus aut hominibus uilibus.

ἁπλότης.) Simplicitas eſt duplex: alia cordata & iuſta, alia uæcors & iniqua. Ac ingenij uarietas alijs inſita eſt cum iuſticia & prudẽtia, alijs cum iniuria & inſcitia.

Simplicitas duplex. — *Calliditas.*

ἁπλῷ λόγῳ.) apud Ariſtotelẽ dicitur, qđ abſq; adiectione ꝓlatũ, uerũ eſt. Nã Aethiops alicubi albus, dentib. ſcilicet, non etiã ſimpliciter albus eſt. Quod uerò, ut uerũ ſit, adiectionẽ requirit: id nõ eſt ſimpliciter uerũ. Nam Aethiops nõ eſt albus, quin ſine adiectione: cũ uerò ſecundũ quid adijcitur, uerũ ſit. dentib. enim eſt albis. Sed & boni uiri quidam dicuntur ſecundum aliquid.

τὸ κατά τι.

ἄπνους.) Aiunt Empedoclẽ Pauſaniæ tradidiſſe apnun, hoc eſt ſpiritu carens medicamẽtum: quod ſit huiuſmodi, ut X X X dies cõſeruet ſine ſpiritu & cibo corpus. Fuit autẽ magus, deq; ſe dicit: Col. 171.

Apnun medicamentũ. — *Empedoclis magia.*

Medicamenta quæ & mala & ſenectutem
propulſant
Audies: tibi enim ſoli ego iſta omnia cõficiã,
Et ſedabis indefeſſorũ uẽtorũ uires, qui in terram
Ruentes flatibus rura corrumpũt.
Et uiciſſim, ſi uoles, réduces uentos adduces,
Et efficies ex imbre nigro tempeſtiuã ſiccitatẽ
Hominibus, & efficies ex æſtiua ſiccitate
*Flumina fœcunda * quæq; in æſtate ſpirant,*
Et reduces ex Orco defuncti animam uiri.

Cum aliquãdo Eteſię ita uehemẽter flarẽt, ut fruges lęderẽt: iuſsit aſinos excoriari, & utres fieri, eoſq; in promontorijs extendi, ut uentũ exciperẽt. Quo ſopito, appellat⁹ fuit *κωλυσανέμας*, quaſi Vetiuẽtũ aut ꝓhibitorẽ uentorũ dicas.

Ventorum auerſio. — *κωλυσανέμας.*

ἀπὸ βαλβίδος.) A' repagulo: hoc eſt, ab initio.

ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἐφ' ἵππους.) A' tardigradis aſinis ad equos. De ijs qui è tenui re ad maiora perueniunt.

ἀπογράφειν.) Qui Reipublicæ pecuniã debebãt ex mulcta, nec nono ſenatus cõuentu ꝑſoluerãt, in carcerẽ includebãtur, repudiatis etiam ſponſoribus. Col. 172.

ἀπογραφή.) Cęſar Auguſtus monarcha uiros X X ꝓbatiſsimæ uitæ delectos, in oẽs ꝓuincias miſit, ꝑ quos & homines & opes deſcripſit: edixitq;, ut iuſtã inde partẽ in æraniũ inferrẽt. Hæc deſcriptio prima facta eſt, cũ ij qui eũ anteceſſerũt, quid nõ poſſeſſoribus eriperẽt: ut locupletibus publico eſſent crimini diuitię.

Deſcriptio Auguſti.

ἀποδέκται.) Receptores. Magiſtratus ſorte lecti decẽ pro numero tribuũ, qui accipiebant & aſſeruabãt tabulas ærariorũ. Deinde æs alienũ inquirebant, & perſolutã pecuniã cũ ſenatu diſtribuebant in expenſas neceſſarias: delebãtq; eos qui perſoluerant quod debuerant. Col. 173.

ἀπόδειξις.) Demõſtratio à definitiõe differt. Ac primũ quętẽdũ, una'ne ratio ſit,

Demõſtratio.

qua *Definitio*

qua omnium rerum definitiones contineantur, an multæ? ſi una, quæ nam ea ſit? ſin multæ, quot & quæ? Quòd ſi & tot & tales deſcriptione aut definitione inuenerimus, alia mox nobis occurrit inquiſitio: quibus methodis, quibus in rebus ſit utendum? eoq́ animaduerſo, cum definitio ex generibus ſit, & differentijs: quod rei propoſitæ ſit genus, quæ differentiæ? Vt differentijs quæ rem conſtituunt cum genere coniunctis, definitionem eius explicemus. Eſt & alia difficultas. Cui enim primùm aliquid ineſt, id per ſe quoq; eſt. Per ſe aũt eſt, cuius eſt ſubſtantia. Non aũt ſi quid per ſe eſt, id etiam primùm eſt. Nam animal quidem homini per ſe ineſt, non autem primùm: eo quòd etiamſi homo non ſit, animal tamẽ erit. Animal igitur homini non primùm ineſt. Eodemq́ modo figura ineſt triangulo per ſe quidem, ſed non primùm. Propria uerò & germana demõſtratio fit ex ijs quæ per ſe & primùm inſunt, & (paucis ut dicã) quæ ex cauſis effectus probat, τεκμηριώδης demonſtratio dicitur: id eſt, abſoluta. cuiuſmodi eſt, ſi ex illuminatione lunæ oſtendatur, eam eſſe globoſam. Si enim eo quòd globoſa eſſet, ita eam illuminari oſtenderetur: ea propriè demonſtratio fuerit, cum è cauſa effectus demonſtraretur. Cæterùm ea oſtẽſione hic non utimur, quòd effectus, quantum ad nos attinet, naturâ eſt euidentior, quàm cauſa. Abſoluta etiam demonſtratio eſt, cum è fumo ignis inuenitur, atq; deprehenditur. Ac tum quidem τεκμήριον, hoc eſt argumentum dicitur, cum omnino effectum cauſa ſequitur. Argumentũ autem eſt * ſignũ irrefutabile. Sin non omnino ſequatur: ſignum quidẽ dicitur, ſed argumentum non eſt, eo quòd irrefutabile non eſt. cuiuſmodi ſit: Pallida eſt, quia peperit. neq; enim pallorem partus omnino ſequitur. Demonſtratio autẽ eſt methodus, quæ * per ratiocinationes colligit, cum ex ueris & primis ratiocinatio conficitur.

Col. 173. — *Materia germanæ demonſtrationis.* — *τεκμηριώδης ἀπόδειξις.* — * τὸ ἄλυτον σημεῖον. — * διὰ συλλογισμῶν.

Col. 174. ἀπὸ δὶς ἑπτὰ κυμάτων.) A' bis ſeptem fluctibus. Trãslatio eſt ab ijs qui propter cædes factas luſtrantur. Hi etenim bis ſeptem undis ueſtes ſuas eluunt.

ἀποδοκιμάσας.) At Hannibal prima eorum armatura improbata, ſimulac prima pugna uicerat, ſtatim Romanorum armis ſuas copias exornauit.

ἀπὸ ζωῆς.) Ea re familiari cõtentus, unde uictitare liceat.

ἀποθανεῖν.) Si quis mortem ipſam per ſe tantum intueatur, & diſtinctione cogitationis ea quæ in ipſa apparent reijciat: nõ iam aliud eã exiſtimabit, quàm naturæ opus. Naturæ autem opus qui timet, puer eſt. Et quidem nòn naturæ modò mors eſt opus, ſed & ei conducibile. Nam quomodo attingit homo Deum, & qua ſui parte? *Mors, Naturæ opus, coniunctio cum Deo.*

ἀποβιῶναι.) Cum nullum ſibi tempus iners abire uellet, ocium hybernum in res quaſdam utiles ac neceſſarias conferre inſtituit. *Parſimonia temporis.*

ἀποθνήσκοντες.) Occumbere in bellis eos uideo, qui uitam plurimi faciunt: & eos euadere, qui uitam pro nihilo putant. Itaq; & ego pugnabo tanquã moriturus, meq́ uictorem fore ſcio. Lacon enim ſum à primo ortu, & noui quid magiſtratus ad Leonidam ſcripſerint: Pugnanto, ut mox morituri: & non morientur. *Mortis cõtemptio, uitæ conſeruatio.* *Leonidæ ſcripta.*

ἀποθερμώδης.) Aedes tibicinæ ne ingreditor, ne fortè iacturam exiſtimationis facias. *Suſpecta cur cauenda.*

ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους.) Ab equis ad aſinos. De ijs qui ad deteriora ſe cõuertũt. Col. 175.

ἀπὸ καλοῦ ξύλου.) De pulchro ligno uel pendêre libeat. Sententia eſt, præſtare generoſis uti ducibus, & probatis, q̃ improbis. Nam ſi quid mali ſit ferendum: ferẽdũ potius eſſe à bono, quàm malo.

ἀπὸ καταδυομένης ὅ,τι ἂν λάβῃς, κέρδος.) E' naue ſubmergenda quicquid eripueris, in lucro deputandum.

ἀποκήρυκτον.) Qui abdicatos dicit eſſe improbos, omnino dicere uidetũ, neceſſariò tales eos eſſe. Nec tamen res ita ſe habet. Fieri nanq; poteſt, ut abdicatus aliquis non ſit talis. Themiſtoclem certè quidem dicunt abdicatum fuiſſe, qui tamen improbus non fuit. Alij dicunt ἐκποίητον eũ dici, qui à naturali patre in aliam familiam ultrò transfertur: ἀποκήρυκτον, qui pœnæ cauſa eijcitur. Col. 176.

ἀποκναίειν.) Menander in Inuiſo: Cur non dormis? Es mihi moleſtus obambulando. Alibi: Sub Iuſtiniano à tributorum exactoribus afflicti homines, & uſuris debitorum perennibus uexati, mortis cupidi uitam inuiti traxerunt.

[Col. 177.] ἀποκτιννύναι.) Cratinus in Bubulcis: Aduerſus cœlum etiam uelitando, minis occidit.

ἀπόλεμος.) Imbellis erat; ac prę podagra neq; manus eius neq; pedes officiũ faciebãt. De ijs uſurpatur, qui cum nullam belli cauſam haberent, hoſtilia tamen fecerunt.

[Col. 178.] ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι.) A' tenui filo pendêre uitam. Eorum qui in tali pelago nauigant, uita, à filo tenui pendet. Prouerbium, de ijs qui in extremo diſcrimine ſunt conſtituti.

APOLLINARIS, ex Laodicæa Syriæ, temporibus Conſtantini & Iuliani Parabatæ, uſq; ad Theodoſium maiorem, æqualis Gregorij & Baſilij, Cappadocum illorum admirabilium. Fuit autem notus utriq;, & Libanio ſophiſtæ, & alijs. Hic non modò grammaticus & poeta dexter, ſed multo magis etiam in philoſophia fuit exercitatus, & orator inſignis. [Apollinaris ſcripta.] Soluta oratione contra impiũ Porphyriũ ſcripſit libros XXX, & uerſibus heroicis totam Hebræorum ſcripturam perſecutus eſt. Epiſtolas item ſcripſit, & multos in ſacram Scripturã commentarios. [Philoſtorgius de Apollinari.] Apollinaris etiã Philoſtorgius in ſua hiſtoria mentionem fecit, hoc modo: Apollinaris, inquit, ijs temporibus Laodiceæ Syriacæ florebat. & Baſilius Cæſareæ Cappadociæ, & Gregorius Nazianzi, qui eiuſdem Cappadociæ locus eſt. [ὁμοούσιον. ἑτερούσιον.] Hi tres uiri tum Homouſion cõtra Heterouſion defendebant: longo interuallo ſuperiores ijs omnibus, qui & priùs & pòſt, ad meam uſq; ætatem, cauſam eandem egerunt, ut puer præ ijs iudicaretur Athanaſius. Nam & in profanis hi literis maximos progreſſus, & ſacræ Scripturæ lectione, exprompta'q; memoria, magnum habebant uſum: pręſertim Apollinaris, qui & Hebræam linguam intelligeret. [Genera dicendi diuerſa, Apollinaris, Baſilij, Gregorij.] Atq; etiam quilibet eorum in ſuo genere plurimum ſtylo ualebat. Apollinaris ſcribendis commentarijs longè præſtabat: Baſilius in genere demonſtratiuo erat ſplendidiſsimus: Gregorij autem cum utroq; comparata oratio, altiorem tenebat locum. nam & Apollinari dicendo uberior, & Baſilio grauior erat. [Mores.] Cum autem tanta eſſent & dicendi & ſcribẽdi præditi facultate: ijs etiam fuêre moribus, quibus oculi multitudinis maximè allicerentur. Itaq; & aſpectu, & oratione, & ſcriptis paſsim editis in ſuã ſententiam & familiaritatem pertrahebant omnes, qui ulla ratione pertrahi commodè poterant. Hæc de ijs obiter Philoſtorgius Arrianus ſcripſit.

[Col. 179.] APOLLINARIS poſt Paulum Samoſatenum præſes Laodiceæ, alterius delyrij autor. [Apollinariana hæreſis. Arriani.] Nam cum Arriani prorſus inanimem Domini carnem dicerent: hic carnem anima uitali præditam aſſumpſiſſe dicebat Dominum, mentem uerò noſtram non admiſiſſe. Neq; enim opus fuiſſe ait illi carni humana mente, quæ à diuino uerbo, quod illam ſubijſſet gubernaretur: ac ne admittere quidem aliam uim, præter diuinam. Hoc fundamento iacto, unam eſſe naturam contendit uerbi & carnis: ut quę imperfecta ſit ad hominem conſtituendum, eoq́; nefas eſſe * naturam dici. [Theodorus.] Poſt hunc extitit Theodorus Mopſuheſtiæ Ciliciæ præſes. [Duo Apollinares.] Fuerunt autem duo Apollinares, pater & filius: pater Alexandrinus, qui Laodiceæ in Syria ducta uxore, filium habuit Apollinarem. Floruit uterq; cum *Epiphanio rhetore, eumq́; florentem eſt amplexus. [* Libanio.] [Theodotus.] A' quo cum eos Theodotus Laodiceæ epiſcopus nullo pacto poſſet auellere: utrunque * ob conſuetudinem illius mulctauit. [* à communione excluſit.] [Ingenia præſtantia non irritanda.] Quam rem contumeliam ratus Apollinaris filius, & ſophiſtico fretus acumine, & ipſe nouam hæreſin inſtituit, quæ nunc uiget, inuentoris nomine celebris. Alij dicunt, eos à Georgio diſſenſiſſe, quem abſurda quædam docere uiderent. Hic Apollinaris gradus in natura diuina ſtatuere non dubitauit, & fabulas quaſdam diuinis promiſsionibus adiunxit.

ἀπολογισμός.) Polybius: At Xanthippus facto prælio cum adueniſſet, magiſtratibus rationes euidentes expoſuit, quibus de cauſis nunc cladem accepiſſent, & quo pacto poſſent hoſtem uincere. [Xantippus.]

ἀπόλογος ἀλκίνου.) Apologus Alcinoi, de nugatoribus & loquacibus.

APOLLODORVS Athenienſis comicus fabulas fecit XLVII, uicit V.

Apollodorus Gelous comicus, Mẽnãdri comici æqualis. Eius fabulę ſunt, Apocarterõ ſiue Adelphi, Deuſopœi, Hieria,

Hieria, Grammotodipnus, Pſeudeas, Siſyphus. Aeſchion.

Apollodorus Tarſenſis, tragicus, cuius fabulæ ſunt, Acantoplex, Tecnoctonos, Hellenes, Thyceſtes, Hicetides, Vlyſſes.

Apollodorus, Aſclepiadis filius, grammaticus, unus ex Panætij Rhodij philoſophi & Ariſtarchi grammatici diſcipulis, genere Athenienſis, primus autor uerſuum qui Tragiambi dicuntur.

Col. 180.

APOLLOPHANES Athenienſis, comicus antiquus: cuius fabulæ ſunt, Dalis, Iphigeron, Cretenſes, Danai, Centauri.

APOLLO Patrous, Pythius, quem publicè paternum uenerantur Athenienſes ab Ione. Qui cum Atticam incoluiſſet, Athenienſes ab eo dicti ſunt Iones, & Apollo paternus appellatus.

Ion.

ὅτι ὁ ἀπόλλων.) Apollinem eſſe miniſtrum patris, & ab eo accipere oracula, & reddere hominibus, tradunt. Hinc Iouis fama, id eſt oraculum. Virgilius:

Apollo Iouis miniſter.

Quæ Phœbo pater omnipotens, mihi Phœbus Apollo.

Homerus: Iouis nuncia fama edocuerat.

APOLLONIAS, Attali, patris Eumenis regis, uxor: quæ plebeia cum eſſet, regina euaſit, eam'que dignitatem uſque ad extremum uitæ diem retinuit, non meretricijs illecebris, ſed modeſtia & urbana grauitate atque integritate. Filios peperit quatuor, quos omnes inſigni beneuolentia & pietate uſque ad obitum eſt proſecuta, quamuis non paruo tempore marito ſuperſtes. Cæterùm Attalus & fratres cum domi eſſent, bonam famam ſunt conſecuti, dum conuenientem gratiam & honorem matri tribuunt. Ducentes enim matrem utraque manu inter ſe mediam, in templa & per urbem ibant cũ ſuo comitatu. Quibus de cauſis ſpectatores magnopere probabãt adoleſcentes, & uenerabantur: & Cleobidis ac Bitonis factum commemorantes, horum inſtitutum & inſignem alacritatem regiæ excellentiæ faſtigio æquabant. Hæc Cyzici geſta ſunt, pace cum Pruſia conſtituta.

E plebeia muliere regina.

Filiorum pietas in matrem.

APOLLONIVS LACVS. Attalus Aſiæ rex, Nicomedis Monodontis regno armis potitus, cum ille Romanorum opem implorasſet, id reſtituit: matrémque ſuam Apolloniadem defunctam, in maximo Pergami templo condidit, quod ipſe extruxerat: uicinúmque lacum illius nomine appellauit.

Nicomedes Monodus.

APOLLONIVS Alexandrinus, Sillei filius, poeta Epicus, id eſt uerſus heroici ſcriptor, Rhodi commoratus, Callimachi diſcipulus, æqualis Eratoſthenis, & Euphorionis, & Timarchi, ſub Ptolemæo cognomento Euergeta: ſucceſſor Eratoſthenis in Alexandrinæ Bibliothecæ curatione.

Apollonius Tyaneus philoſophus, Apollonij filius, matre ciue illuſtri natus: quo grauida mater, dæmonem aſtantem uidit, qui diceret, ſe eum eſſe quem illa geſtaret in utero. Eſſe autem ſe Proteum Aegyptium: unde Protei filius eſt habitus. Floruit ſub Claudio, Caio, & Nerone, uſque ad Neruam, ſub quo deceſsit. More Pythagorico tacuit quinquennium. Pòſt in Aegyptum abijt: inde Babylonem ad Magos, inde ad Arabes, & ex omnibus illis locis infinitas illas & celebratas præſtigias coegit. Scripta eius ſunt: Initia, ſiue de ſacrificijs: Teſtamentum, Oracula, Epiſtolæ, Pythagoræ uita. Huius uitam philoſopho dignam deſcripſit Philoſtratus. Hic Apollonius modeſtia Sophoclem ſuperauit. Is enim ſenex, ab agreſti & furioſo domino ſe profugiſſe dixit: at Apollonius, pro uirtute & temperantia ſua, ne adoleſcens quidem à rebus uenerijs eſt uictus. Eundem ſcribit Philoſtratus, diuinius Pythagora ſapientiam tractaſſe *, & imperia ſuperaſſe: & cum temporibus fuerit neque antiquis, neque recentibus, ignorari ab hominibus, in quàm uera philoſophia, quàm philoſophicè prudenterq́ ſit uerſatus. Ac alius aliud in eo uiro commendat. alij uerò, quia magos Babyloniorum & Indorum Brachmanes, & Aegyptios Gymnos adijt, magum eum cenſent, & ut inſipientem imperitè criminantur. nam & Empedocles ipſe, & Pythagoras, &

Proteus ſe Apollonium eſſe dicit.

Col. 181.

ἐχεμυθία πενταετής.

Peregrinationes.

Scripta.

Philoſtratus.

Sophocle temperantior.

** τυραννίδων ὑπεράρξαντα.*

Non philoſophi nomen adimẽdũ ijs qui Magos adierunt.

Democritus,magorum uſi conſuetudine, multaꝗ diuina effati nondum illa arte cenſentur. Plato item in Aegypto uerſatus, multis prophetarum & ſacerdotum dictis in ſua ſcripta relatis,& pictoris inſtar rudi delineatione coloribus illuſtrata, magus non habetur, quamuis maxima omniũ propter ſapientiam ſuſcepta inuidia. Neque etiam ob præſenſionem & multas prædictiones rerum futurarum doctrinæ illius inſimulari debet, niſi eodem crimine Socrates etiam condemnetur, & Anaxagoras:qui Olympiæ ſereno cœlo,penulatus ſtadium eſt ingreſſus, ad imbrem prædicendum. cui cum alias quoque tribuant prædictiones,Apollonium negant è ſapientia uaticinatum eſſe. Operæprecium itaque mihi uidetur,non negligere uulgi amentiam, & accuratè uirum hũc deſcribere, tum quibus temporibus aliquid dixerit aut fecerit: tum quibus ſapientiæ rationibus id fuerit conſecutus, ut admirandus ac diuinus habeatur. Collegi autẽ illa partim ex urbibus, quæ illum adamarunt: partim è templis, quæ ritibus uiolatis,ab illo inſtaurata ſunt: partim è ſcriptis aliorum ad illum.aut ipſius ad alios. Scripſit autem regibus,ſophiſtis, philoſophis,Eleis,Delphis, Indis, Aegyptijs: de Dijs, de moribus, de legibus* omiſsis eius actis. Certiſsima uerò ex Damide audiui. Hic Apollonius Tyaneus memoria,ut ſi quis alius, ualuit:taciturnus,plurimæ lectionis,ac iam centenarius, memoriæ firmitate Simonidem ſuperauit. Extat & hymnus eius,quem Mnemoſynę cecinit:in quo ſcribit, Omnia quidem tempore marceſcere,ipſum uerò tempus Mnemoſynæ beneficio & ſenectutis & mortis eſſe expers. Huius Apollonij oracula uide in uoce Timaſion.

Platonis prophetica dicta.

Vaticinationes Socratis, Anaxagoræ.

** παρ' οἷς ὄντι αὐ... quicquid tandem egit: fortaſſe, πράξεις.*

Apollonij memoria.

Hymnus in Mnemoſynen.

Col.182.

APOLLONIVS alius Tyaneus, philoſophus iunior, ſub Adriano Imperatore,ut tradit Agreſphon in Synonymis.

Apollonius Alexandrinus, cognomento Difficilis, pater Herodiani Technographi grammatici, qui hæc ſcripſit:De partitione orationis partium libros IIII. De conſtructione partium orationis, IIII. De uerbo ſiue uerbalibus, V. De uerbis in μι deſinentibus deriuatis, I. De uerbis ſeu nominalibus, I. De nominibus ſecundum dialectum* De fœmineorum nominum caſu recto,I. De denominatiuis,I. De comparatiuis & dialectis Dorica,Ionica,Aeolica,Attica. De figuris Homericis: De ementita hiſtoria. De paſsionibus. De tonis coactis lib. II. De tonis curuis librum I.De accentibus, V. De elementis.De præpoſitionibus. De Didymi probabilibus. De compoſitione. De* bifariam enunciatis.De particula τίς, id eſt quis. De generibus. De ſpiritibus. De poſſeſsiuis.De coniugatione.

ὁ κολλόνιος ὁ δύσκολος.

**. I.*

** περὶ διαφορουμένων, de diuulſis: fortaſſe διχοραμένων.*

Apollonius,Archebuli ſiue Archebij filius, ſcripſit de Homericis dictionibus ordine alphabetico.

Apollonius Aphrodiſienſis, pontifex & hiſtoricus. Scripſit hiſtoriam Caricam,de Trallibus:de Orpheo, & eius ſacris.

APOLLINIS ſimulacrum, citharam manibus tenẽs fingunt: quòd ſol ſit harmonia uniuerſi, & cum cæteris ſtellis commiſtus* & condat, & animalia gignat.

Apollinis ſtatua.

** ἐκ μίξεως*

ἀπολοίμην.) Vtinam pereat malicia.

ἀπὸ λύκου* θήρας.) A' lupi uenatione. De ijs qui ſtatim re infecta abeunt. Alij,de crudelibus atꝗ agreſtibus.

θήρας, ἄγρα.

ἀπολυμαίνεσθαι.) Aqua marina, natura purgatrice eſt prædita. Itaꝗ redundantia excrementa in mare non redundans abijcimus.

Θάλασσα κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων κακά.

ἀπομάττεσθαι.) Fabulantur, Bacchum à Titanibus malè acceptum, & gypſo inunctum fuiſſe, ne agnoſceretur. Ac eum quidem morem eſſe obſoletum: pòſt autem luto inungi ſolitos, ritus cauſa.

Col. 183.

Bacchus. Titanes.

ἀπὸ μηχανῆς θεός.) Deus à machina. De rebus mirabilibus,& inopinatis. Nam tragici poetæ, cum in ſcenam introducebant facinus, quo ſpectatores aut percellerentur,& miſerarentur calamitoſos, tanquam indigna fortuna uſos, aut facinoroſos atque nefarios odiſſent: deos ſolebant introducere, non ex ipſa ſcena progredientes,ſed ſupernè ex machina aliqua,quam prius quidem uiderant ſpectatores: ſed quæ illo die agitata,Dei uultum exhiberet,ut eo pacto turbæ fabulæ ſedarentur.

ἀπὸ

ἀπὸ Ναννάκου.)A' Nannaco. De rebus aut hominibus antiquiſsimis & uetuſtiſsimis.

Col. 184. ἀπόνασθαι.)Non illi contigit, ut imperio frueretur. nam ſeptimo eius die, ex morbo deceſsit.

*ἀπονίψας τῆς ἁμάξης, τῶν δὲ ὄνων οὐδέν μοι μέλει.)Curato currum, aſini nihil ad nos. De ijs qui ſua curant, negligunt aliena: eo quòd qui proprium currum habent, aſinos conducticios negligunt.

ἀπ' ὄνου. ἀπ' ὄνου καταπεσών.) De aſino delapſus. De ijs qui rem equeſtrem aggreſſi, ne aſinis quidem uti ſciunt. Plato autem philoſophus effert, quaſi ἀπὸ νοῦ

ἀπὸ νοῦ. eſſet, non ἀπ' ὄνου. Sic, inquit, & non quaſi ore indomito præditus, quòd ui orationis incitatum (ſecundum prouerbium) mento excidat.

Venetorũ inſolens habitus. ἀπόνοια.)Procopius: Homines iniurijs affecti, ad uæcordiam conuerti ſolent: id quod & Venetis accidit ſub Iuſtiniano. Ac primùm factioſi, nouam capillorum rationem inierunt. Radebãt enim eos ſecus quàm alij. Nam myſtacem & barbam nuſquam attingebant, ſed quàm promiſsiſsimam ſemper alere, more Perſico, ſtudebant.

Perſici & Maßagetici capilli. Capillos uerò anteriores uſque ad tempora detondebant: poſteriores quàm longiſsimos dependêre, nulla ratione, ut Maſſagetæ, ſinebant. Qua de cauſa tonſura illa Hunnica dicebatur: ueſteſq; precioſas geſtabant.

Hũnica tõſura. Prouidentia. Iulianus: Non præuidere in re gerẽda, quid fieri, quid non fieri poſsit, extremæ dementiæ ſignum eſt.

Gallici gladij. ἀποξυστροῦνται.)Polybius: Gladij Galatarum ita ſunt parati, ut primo impetu unam plagam inferant: deinde ſtatim ita curuantur & inflectuntur in longitudinem & latitudinem, ut niſi ſpaciũ recedendi & pede corrigendi dederis, celeriter alter ictus illorum ſit irritus.

Col. 185. ἀποπάτημα.)Eupolis in Chryſogene: Quid enim is eſt? excrementum uulpeculæ.

ἀποπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπας.)Ablegate ad XI remos. Eſt celeuſma nauticum, hoc nomine.

ἀπὸ πέντε ἅλλεσθαι πετρῶν εἰς κῦμα.) De quinq; rupibus in fluctum inſilire. De ijs qui tædio malorum, difficultatem aliquam non recuſant.

ἀπόπειρα.)Damaſcius: Verè fiebat, ut Germani philoſophiæ amatores adoleſcẽtes, tanqu ã aurum igni ſpectarẽtur.

ἀποπηδᾶν.)Reſilire prudentem orationem à populo non poſſe. Plebs uecors.

ἀπορραγήσεται τεινόμενον τὸ καλώδιον.) Col. 186. Rumpetur tenſus funis. De ijs qui aliquid ui & neceſsitate agunt.

ἀποσεμνύνων.) Aeſchylus grauitatis cauſa diu tacebat, ingreſſus theatra: & in principijs fabulatũ, præſtigijs quibuſdam utebatur. Col. 187.

ἀπόσιτος.)Ieiunus dies & noctes duas ſæpè manebat, & paſchatis diebus cibo abſtinebat, exigua uictitans aqua.

ἀποσκευαζόμενος.) Scribit, ut quouis modo è medio tollat Alcibiadem. Periculum propulſant, re ipſa probantes, ſe Romanos eſſe.

ἀποσκορακίζειν.) τὸ ἐς κόρακας: Ad coruos, contumelia fuit apud ueteres. Col. 188.

ἀποσκυθίσαι.)More Scythico, unà cũ pilis cutem incidere capitis.

ἀποστασίου δίκη.) Actio in libertos, patronorum deſertores, aut ad alium patronum ſe conferentes: aut ea quæ leges iubent, non facientes. Ac cõuictos ſeruos eſſe oportet: uictores uerò, deinceps planè liberos. Col. 189. Clientela deſerta.

ἀπροστασίου δίκη.) Habebat & inquilinus quilibet patronum, unum ex ciuibus, per quem & cenſum ſolueret quotannis, & cętera gereret. Si quis igitur inquilinus patronũ nõ habebat, aut cẽſum nõ ſoluebat, aut ſe ꝓ ciue gerebat, falſò in ciuitatem aſſcriptus: quilibet actionẽ in eũ habebat, quę ἀπροστασίου δίκη uocabatur. Dabat aũt actionẽ Polemarchus ἀποστασίου καὶ ἀπροστασίου, & hæreditatum & pupillarium cauſarum. Inquilinorum patroni.

ἀποστέρησις.)Cum eleemoſynam indigentibus non præbemus, æquè atquè fraudatores punimur. Eleemoſyna.

ἀποστῆναι.)Diſcedere à ſuo quęq; ingenio, ſemper eſt difficile. Quanquam multis id accidit, ut aliorum ſententijs inducti, mutarent mores. Cõſueta relinquere durum.

ἀποστολικὴ πολιτεία.)Apoſtolicę uitę ratio hęc eſt: oculorũ diligẽtia, lingue cõtinentia, corporis ſubactio, animus humilis, cogitationis puritas. Cũ uerberaris, ultrò te offer: cũ ſpoliaris, ne litiga: inuiſus, dilige: cũ expelleris, tolera: malè audiens, benè precare. Mortuus eſto peccato: unà cũ Chriſto ſis crucifixus: omnẽ dilectionẽ transfer in Dominũ. Col. 190. Apoſtolica uita.

ἀπο-

ἀποστοματίζειν.) Cratinus: Equidem literas nõ didici, neq; ſcio, ſed ex tempore dicam tibi. Satis enim memini.

Cimonis cum Elpinice inceſtum. ἀποστρακισθῆναι.) Teſtulæ ſuffragio pulſum eſſe ab Athenienſibus Cimonem ferunt, quòd cum ſorore Elpinice rem habuiſſet.

Pyrrhus de uirtute Fabricij hoſtis. ἀποσυγῶντες.) Fabricio duce belli aduerſus Pyrrhum deſignato, cũ eregionẽ caſtra haberent exercitus, quidã noctu per occaſionem eum adijt, ſe ueneno Pyrrhum necaturum pollicens, ſi pecunia daretur. Quem Fabricius ob id facinus peroſus, uinctum Pyrrho remittit. Quod factum is admiratus, exclamaſſe fertur: Vnus Fabricius is eſt, qui difficilius à ſua uirtute dimoueatur, quàm ſol à conſueto ſuo curſu.

ἀποσυκάζειν.) Olim ficus in precio fuerunt apud Athenienſes, quas ſi quis furari diceretur, puniebatur. Vnde ſycophanta, ab accuſando propter ficus.

Col. 191. *Odontomantes Iudei.* ἀποτιλείακειν.) Odontomantes, gens Thraciæ, læuigabant & pilis nudabãt, & præcidebant pudenda. Quidam Iudæos eſſe dicunt.

ἀποτειχίζειν.) Ventrem ita obſepſi, ut nullo ueneno poſthac lædar, quamuis affatim hauſto.

Col. 192. *Pupillorũ et matronarũ curatio.* ἀποτιμηταὶ.) Qui pupillorum rem familiarem à prætore conducebant, pignora locationis exhibebant ijs quos ille mittebat, qui ἀποτιμηταὶ, id eſt æſtimatores dicebãtur. ſic etiam uxoribus de dote cauebatur, ædibus aut fundis tanti precij pignori oppoſitis.

Fames. ἄποτιμος.) Sophocles inhonoratam deam appellat Famem, quòd cũ deorum ſit de hominibus bene mereri, illa perdat atq; occidat.

ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα.) Perſolues porce racemos: hoc eſt, plus rependes quàm deuoraſti. De ijs qui pœnas dãt maiores delicto.

ἀποτρόπαιοι.) Vel odio digni, uel depulſo res malorum. Putabãtur enim eſſe, qui id præſtarent.

Homicidarum mos. ἀποτροπιαζόμενοι.) Solent in eorum quos occiderunt capitibus abſtergere gladios, quaſi auerſantes & expiantes facinus in cæde perpetratum.

Col. 193. *Sperandũ.* ἀποτρύειν.) Nõ eſt tibi bona ſpes deſerenda. Neq; enim rex omnia gubernans Iupiter, mala hominibus quæ leniri nequeant, decreuit.

ἀποφαντικὸς λόγος.) Oratio quæ ſenſum rectum effert, ſiue affirmando ſiue negando. Speciatim uerò ea, qua quis non aſſentitur, ſiue inficiatur. Legendũ uidetur ἀποφατικὸς, in ea ſignificatione. *λόγος ἀποφαντικὸς, ἀποφατικὸς.*

*ἀπόφασις καὶ ἀπογραφή.) Scriptis declarandum eſt in permutatione facultatum particulatim, quas quiſq; habeat facultates. ** ἀντίφασις.*

ἀποφθίμενον.) Teucer Aiaci dicit: Vides ut te Hector tandem etiam mortuus fuerit interfecturus. *Mortuus occidit uiuum.*

Col. 194. *Dies atri.* ἀποφράδες.) Dies atri, quibus defunctis inferias offerunt, aut ad res gerendas inauſpicati.

Peregrinitatis actio. ἀποψηφισθέντα.) Si quis peregrinus, & non ciuis eſſe uidebatur, eum populares in municipiorum ſuffragijs repudiabant. Deinde in ius uocatus, peregrinitatis accuſabatur. Conuictus uænibat, ut peregrinus: abſolutus, pro ciue habebatur.

Col. 195. *Delictum. Corruptela.* ἀπώλεσας τὸν οἶνον, ἐπιχέας ὕδωρ.) Perdidiſti uinum, infuſa aqua. De ijs qui ſuperiora rectè facta paruo quopiã malo euertunt: aut de ijs etiam, qui dona ſua adulterant, nec ſyncera largiuntur. Prouerbium hoc, autore Chamæleonte libro de Satyris, natũ eſt de Cyclope Ariſtij.

Licentia potentum. ἀπώμοτον.) Eupolis in Vrbibus: Quid eſt quod licere ſibi non putent Athenienſes?

Vltio. ἀπωτέρω.) Inquiram in iſtud ſcelus, idq; ulciſcar, non propter remotiores tantum amicos, ſed & mei ipſius cauſa. Nam quiſquis homicida ille fuit: fortaſsis meipſum quoq; manu eadẽ ſublatum uolet.

Seruile ingenium exilio dignũ. ἀπωσὸς.) Sophoclis Teucer: Patria denique pulſus eijceret: qui non liberaliter, ſed ſeruilem in modum locutus eſſem.

Stoicorum uir bonus. ἀπράγμων.) Viros bonos quietos eſſe decere, cauereq; ne quid contra officium faciant: ac uino quidem ad hilaritatem uſuros, nec tamen ebrios fore, neque etiam inſanos: obiectum tamen iri uiſa abſurda ex melancholia uel delyrio, non quidem ratione rerum expetendarum, ſed prę ter naturam. Col. 196.

Vindicta. ἄπρακτα.) Non inulta iſta præteriri poſſe, cum dij nullum facinoroſis ſupplicium irrogarint.

Caſus bellici. ἀπροβίτως.) Polybius: Ea quæ in bellis præ–

lis præter animi ſententiam eueniunt, non res geſtæ, ſed caſus atque euentus dicenda ſunt.

Subita mors. ἀπροϊδής.) Orci improuiſus contexit receſſus.

ἀπρόσιτον.) ἀκατάληπτον, Imperceptũ eſt, quod indagatum & inquiſitum nequiꝗ percipi, ut maris profunditas. ἀπρόσιτον, inacceſſum: quod ne inquiſitionis quidem initium admittit, ut natura Dei.

Col. 197. *Muſarum et Sirenum contentio.* ἄπτερα.) Aptera, urbs Cretę. à Muſarum & Sirenum cõtentione, in Muſeo (qui locus eſt iuxta urbem, & ad mare) facta. ubi cum Muſæ uiciſſent in arte Muſica, Sirenes præ dolore abiectis alis, factæq; *[* alba.]* populi arbores. ſe in mare abiecerunt. Vnde urbs Aptera: id eſt, ſine alis, & uicinæ inſulæ populi ſiue albæ. Alij à Glauco Cyrenæo dictã putant. Ciuis, Apteræus.

Viuentes lugendi. ἀποίμωξον.) Me uiuentem deplorato potius quàm triobolũ. Ego enim pereo. & Aeſchylus in Myrmidonibus: Antiloche, me uiuentem deplorato, potius quàm illum mortuum.

Defunctis parcendũ. ἀποιχόμενα.) Moris antiqui fuit, defunctis non maledicere.

Zeno. ἄπυρα.) Zeno uictu ſine igni utebatur, & tenui pallio.

Arabici ſagittarij. ἄραβες.) Arabes uirtute multũ præſtant alijs, ſagittis utentes uiri lõgitudine: arcũq; intendunt non manibus, ſed neruo pedibus inſiſtentes.

Col. 198. *Tibia ſtrepens.* ἀράβιος ἄγγελος.) Arabius nũcius, ſicut Arabius tibicẽ: de quo Prouerbiũ, Nunquid ego Arabiã cõmoui tibiam? Ponitur de ijs qui cõtinenter garriunt. Olim aũt, ut aiũt, ingenui tibia non diſcebant, quòd ſordidum id haberetur.

Mancipia barbara. Mancipia uerò pleraq; barbara atq; Arabica fuerunt: de quibus Prouerbiũ: Drachma quidẽ una canit, quatuor deſinit. Cantharus in Medea: Citharœdum Arabium excitauit gregem iſtum.

Deſperatio. ἀράγε.) Nunquid ego iſtud unquam uiſurus ſum? id eſt: Num tam præclarè mecum agetur?

Ariſtophanis F. AERAROS, filius Ariſtophanis comici, & ipſe comicus. qui primùm fabulas edidit Olympiade CI. quarum ſunt Cæneus, Campylion, Panos partus, Hymenæus, Adonis, Virguncula.

Munus quo amplius, eo difficilius. ἀρᾶσθαι.) Quo magis ſucceſsionis amplitudo urbis augebatur, eo minus ille ſuaſionibus mouebatur: quòd id onus maius eſſet, quàm ſui humeri ſuſtinere poſſent. Etenim ſi me quis, inquit, ad *Sacerdotium.* ſacerdotium uocaret: faterer equidem, rem eam eſſe Deo gratiſsimam atque ſanctiſsimam, & tamen timorem imbecillitatis meæ non diſsimularem. Itaque me ſubmitterem, & uerecundans propter ingentem ſacerdotij maieſtatem, cederem (nõ ſecundum Pindarum) de deteriore: ſed meo more, de eo quod dignitatem meam ſuperaret. ἀφίσταμαι, οὐ μόνοι τοῦ χείρονος, ἀλλὰ τοῦ κρείττονος.

ἀρασσόμενα.) *Nunc ſonitu crebro faciem ſine fruge laceſsis.*

Aratus politicus & callidus magis quàm fortis & bellicoſus. ἄρατος.) Aratus dux, ut Polybius ait, cætera quidem uir perfectus in rebus gerendis. nam & eloquentia, & conſilio, & conſtantia pollebat. In ferendis item ciuilibus diſſenſionibus mitis, & amicis conciliandis & ſocijs adiungendis nulli ſecundus. Præterea ad actiones, fraudes, inſidias contra hoſtes comparandas, & patientia ſua atque audacia ad exitum perducendas, ſolertiſsimus. Sed idem cum ſub dio agendum erat, ut ſegnis in conſilijs, ita audax in inſidijs: cæterùm periculorum fugitans. Vnde factum, ut trophæis contra ſe ſpectantibus Peloponneſum implerit, eáque ratione ſubinde ab hoſtibus facilè ſubigeretur. Ita *Non uni dat cuncta Deus.* naturæ hominum, non in corporibus Col. 199. modò, ſed in animis etiam, & multo quidem magis, uarietatem habent: ut idem uir non tantum in diuerſis parum ſibi conſtet, in his dexter & ſolers, in *Sunt qui et in rebus cõtrarijs, & in iiſdem ſibi parum conſtent.* illis ſiniſter atque ineptus: ſed in eiuſdem etiam generis actionibus idem ſæpe & ſagaciſsimus ſit, & ſtupidiſsimus, itemq; audaciſsimus & ignauiſsimus. Neque uerò hæc admirabilia atque abſurda ſunt, ſed conſueta potius, & nota ijs qui animum aduertunt. Nonnulli enim in uenationibus audaces ſunt ad ſternendas feras, ijdémque in armis & aduerſus hoſtes formidoloſi: atque etiam in eadem re bellica uiritim quidem atque ſeorſim alacres & ſtrenui, publicè uerò & turmatim inefficaces.

Soli Ciliciæ, Cypri. ARATVS Solẽſis, è Cilicia (eſt enim & Cypri urbs Soli) Athenodori filius. Fratres eius fuerunt, Myris, Calondas, Athe-

Athenodorus. Auditor fuit grāmatici Epheſij Menecratis philoſophi Timonis & Menedemi: natus Olympiade CXXIIII, tēporibus Antigoni regis Macedoniæ cognomento Gonatæ, filij Demetrij Poliorcetę: eiusq́ familiaritate uſus eſt, & apud eū obijt: æqualis Antagorę Rhodij & Alexādri Aetoli, uerſus heroici ſcriptor. Compoſuit libros hos: Phænomena, quorū initium mirabile eſt, æmulatione Homerica: Hymnos in Pana, Spondophoros, Ludicra, Aſtrologiā & Aſtrotheſiā, cōmodam Pharmacorū theriacorū compoſitionem: Anthropogoniam, id eſt ortū hominū: Epithyticum in Theopropiū, id eſt, carmina re diuina peracta: De Antigono, Ethopœias, Epiſtolas: Epigrāmata de Phila Antipatri filia, uxore Antigoni: Anatomen in Pauſaniā Macedonem: Epicediū Cleombroti, Correctionem Odyſſeæ, Epiſtolas item ſoluta oratione. .

Antigonus Gonatas. Demetrius Poliorcetes. Phænomena.

ARAPHENIVS, municeps Aegeię tribus.

ἀράχνειον νῆμα, καὶ ἀραχναῖος μίτος.) Aranea tela, ſeu filū. De re ſubtiliſsima.

ἀράχνη.) Cratinus in Pityne: Aranearum plenum habes uentrem.

ARBAZACIVS Iſaurus ſub Arcadio imperatore, quē ob rapacitatē Harpazaciū appellabant. fuit enim tribus hiſce affectibus * quaſi firmiſsimis & Vulcanijs uinculis conſtrictus, in ijsq́ conſtanter perſeuerauit: inſano amore, ebrietate, auaricia. Adeò porrò ſummum ſtudium ſuarum illarum, ut putabat, uirtutum habuit, ut in ijs ita exercitatum eſſe, non experto incredibile uideretur: Pſaltrias enim tot in conuictu ſuo habuit, quot neque ipſe, nec alius quiſquam è miniſtris numerare potuit. ac ratiocinatores eius militarium operum, militum quidem numerum norant, multitudinem uerò ſcortorum ne ambabus quidem manibus ipſe numerare potuiſſet. Sicut igitur Orontes Perſa dixiſſe fertur, minimum manus digitum & decies mille & unum ſignificare: ſic etiam illi ſcorta & ſingulatim, & per dena millia numerabant.

*Harpazacius, pro Arbazacio. * confuſa quodam. Col. 200. Imperator ſcortorū, non militum. Orontis Perſæ dictum.*

ARBACES, rex Medorum tempore Sardanapali, uir & modeſtia uitæ & rebus gerendis præſtans, in uenationibus & bellis uerſatus: qui cum & antè res magnas geſsiſſet, & maiores animo concepiſſet, audita uita & moribus regis: cum animo ſuo reputans, Aſiæ imperium in hoc eſſe ſtatu quod uiro ſtrenuo careret, conſilium de toto principatu init.

Dux ſtrenuus ignauū regem euertit.

ARBELA, ſiue Arbelę, oppidulum Siculum, cuius ciues decipi facilè putabantur. Vnde prouerbium: Quid non fies Arbelas profectus?

ἀργαλέον.) Euripides in Bacchis: Moleſtū eſt ſapiēti, inter ſtultos multa loqui. *Tacendum apud ſtultos.*

ἀργὰ ῥήματα.) Ocioſa uerba, quæ nullum animi fructum ferunt.

ARGANTHONIVM, mons Cij inſulæ.

ARGAEVM, Cæſariæ mons.

ἀργεία υἱός.) Argei filius, telum aliò cōiecturus, fratris ſui pectus infeliciter ferit, eumq́ interficit.

ἀργείους * ὁρᾷς.) Argiuos uides. Prouerbium, de ijs qui fixis oculis & toruè intuentur. ** ἀργείων, Argiuè, uel Argiuis ſtor.* Col. 201.

ἀργεῖοι φῶρες.) Argiui fures: de manifeſtè improbis. Argiui enim ob furta malè audiebant. Ariſtophanes in Anagyro: Arginuſæ inſulæ eregionè Lesbi ſitæ, ab Argiuo quodam.

ἀργυρόπους δίφρος.) Solium argenteis pedibus Xerxis regis, in quo ſedens prælium nauale ſpectabat. Repoſitum autem fuit in uirgineo Mineruæ thalamo.

ARGOLAE, genus ſerpentum, quos Alexander Macedo Argo Pelaſgico Alexandriam tulit, & in flumen ad aſpides tollendas coniecit. Cum uerò Hieremiæ prophetæ oſſa ex Aegypto Alexandriam tranſtuliſſet, illos idem propheta occidit.

ἀργὸν ἔτος.) Annus ocioſus ſeptimus quiſq́ apud Iudæos fuit, æquè ac ſeptimus dies.

ἀργῶς κινεῖσθαι δυσυχεῖς ποιεῖ τρίβους.) Segnis motio calamitoſos facit greſſus. ὀνειροκριτικόν. *Explicatio ſomnij.*

ARGVSA, urbs Eubœę, in agro Chalcidico.

ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα νικήσεις.) Argēteis lanceis pugnato, ſic omnia uinces. De ijs qui monēt, ut res arduę largitionibus conficiantur. Hoc enim oraculo Pythia Philippo quaſi per ambages ſignificauit, cum proditionibus *Largitionibus pugnandum.*

bus ſuperaturum eſſe Græciam.

ARGYRIPPA, urbs Apuliæ, à Diomede condita.

ἀργύρεαι κρῆναι λαλοῦσι.) Argenti fontes loquuntur. De indoctis quidem, ſed propter ingentes opes liberius loquentibus.

Col. 202. *Bello ſtrenuus, pace luxurioſus.* ARDABVRIVS, filius Aſparis, generoſi animi uir, Barbaros Thraciam incurſantes ſæpè fortiter repulit. Huic igitur præmium uirtutis Imperator Martianus ducatum Orientalium legionum decreuit. Cum autem ibi pacata eſſent omnia, dux ad ocium ſe deflexit, & muliebres delicias. Gaudebat enim mimis & præſtigatoribus, & omnibus ſcenicis ludicris: & huiuſmodi ineptijs totos dies exigens, gloriæ inſignia prorſus negligebat. Cæterùm Martiano Imperatore, qui quidem* dux exercitus fuerat, citius defuncto, Aſpar ultrò curauit, ut Leo illi ſuccederet. *Filio ignauo uir ſtrenuus prælatus.*

ἀρδάνιον.) Vas aquaticum, quod pro foribus defunctorum collocabatur, ut ingredientes & egredientes ſeſe aſpergerent. *Vueichbrũnen.*

ὅρκος ἡλιαστικός. ARDETTVS, locus Athenis ſupra ſtadium Panathenaicum, iuxta municipium quod eſt infra Argyleos, in quo omnes Athenienſes publicè iuſiurandum Heliaſticum dabant. Nomen habet ab Arderto heroe quodam, qui primus Athenienſes iureiurando adegit. Theophraſtus in libro de Legibus, eum morem abolitum eſſe refert. *Ardettus heros.*

Homo omnibus Fortunæ telis expoſitus. *ἄρατον.*) Euripides: Nullum adeò diciatrox poteſt malum, neq; diuinitus inflicta calamitas, cuius onus natura humana non admittat.

οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν αἰγύπτιοι.) Quos ne c. quidem Aegyptij ſuſtulerint. Sæpe ſcriptores Aegyptiorum tanquam baiulorum meminerunt.

ARETHVSA, fons Siciliæ inſulę, in quem influit Alpheus, Arcadicæ urbis fluuius, per Adriaticum mare pelagus ſubiens: neq; ſalſedine imbutus, quaſi fontem illum deperiret.

Col. 203. *ἀρεοπαγίτης.*) Areopagita. De tetricis, & ualde ſeueris, ac taciturnis. Item *ἄρεος νεοττὸς ἢ παιδίον*, Martis pullus, & Martis filiolus: de hominibus audaciſsimis.

ἆρ' ἔστιν; οὐκ ἔνεστιν. ἡ γνώμη πλανᾷ, καὶ φημὶ κἀπόφημι, κοὐκ ἔχω τί φῶ.) Nunquid eſt? Non ineſt: animus me decipit. Et aio, & nego, nec habeo quid dicam. *Dubitatio.*

ἀρετή.) Virtus, affectio rationi cõſentanea, & ipſa per ſeſe expetenda, nõ ob metum aut ſpem, aut externũ aliquod commodum: in eaq; ſita eſt felicitas, ut quæ ſit animus ad totius uitæ conſenſionem comparatus. *Virtus per ſe expetenda beat animum.*

καὶ διαστρέφεσθαι.) Ac peruerti rationis particeps animal, aliàs exterarum rerum probabilitate, aliàs autoritate familiarium. Nam naturam quidem facultates dare non peruerſas: uirtutem autem eſſe perfectam, ut fortitudinem: eámque aut extra contemplationem, ut eſt ſanitas: aut ſitam in contemplatione, cuiuſmodi eſt prudentia. Ac diſciplinabiles quidem eſſe, & contemplatrices, quæ è præceptis cognitionis conſtent: ut eſt prudentia & iuſticia. Extra contemplationem uerò, quæ ita ſpectentur, ut extendantur ad eas quæ ex præceptis conſtent: ſicut ſanitas & uires. Nam hilaritati, quæ contemplatatione cernatur, accidere ut comitetur ſanitas, ad eámque extendatur, ſic ut ſtructuræ fornicis robur accedat. Dicuntur autem extra contemplationem eſſe, quòd non habeant aſſenſionem, ſed accedat extrinſecus: ut ſanitas & fortitudo. Virtutem autem aliquid* ſubſiſtens eſſe, illud argumento eſt, quòd Socrates, Diogenes, Antiſthenes, per progreſsiones facti ſunt tales. Itemque uitium, eo quòd uirtuti opponitur. Iam doceri poſſe uirtutem, ex eo perſpicuum eſt, quòd ex improbis fiunt boni. Sunt autem duo genera uirtutis: unum contemplationis, alterum actionis. Alij tria ſtatuunt, rationem diſſerendi adijcientes. Poſidonius quatuor facit: quidam plura, nonnulli unam prudentiam. Principes uerò eſſe, Fortitudinem, Prudentiam, Iuſticiam, Temperantiam. reliquas his ſubiectas: magnaminitatem, continentiam, tolerantiam, ſolertiam, conſilium. Eadem eſt & uitiorum ratio. Decet autem uirum uirtute præditum, & contemplari & agere ea quæ ſunt agenda. Quæ uerò agenda, eadem & expetenda & ferenda, conſtanter que tuen-

Peruerſitatis humanæ cauſa. ἀρετὴ τελεία. ἀθεώρητος. θεωρηματική, ἐπιστημονική.

**ὑπάρξειν τὸ ὑπαρκτὸν εἶναι τὴν ἀρετήν. ὅτι διδακτὸν ἡ ἀρετή. ἀρετὴ θεωρητική, πρακτική, λογική.* *Numerus uirtutum.* *Viri boni officium.* *Agenda. Expetẽda.*

tuenda ſunt. Itaque alia facienda ſunt optione, alia tolerantia, alia perſeuerantia. Eſt'que idem prudens & fortis, & iuſtus & temperans. Ver- *Col. 204.* ſatur autem unaquæque uirtus in ſuo quodam genere: ut fortitudo in rebus tolerandis, prudentia in agendis & non agendis, & neutris, itemque cæteræ.

Virtutis definitio. ἀρετὴ δὲ ἕξις.) Virtus habitus eſt optimus: ſeu habitus, per quem id in quo ea eſt, optimum fit, & ſuum munus rectiſsimè præſtat. Virtus ſecundum naturam eſt, uitium contrà.

Virtutis diuiſio. ὅτι οὐ πᾶσα.) Non qualibet uirtus eſt ſcientia, cum ſit alia cognitionis, morum alia. Quæ autem ad mores pertinent, in cognitione non conſiſtunt.

Stoici progreſsiones uirtutis tollunt. ὅτι φασὶν οἱ.) Stoici negant quicquam inter uirtutem & uitium eſſe interiectum. Peripatetici uerò, progreſsionem dicunt intercedere. Nam ut lignum, inquiunt Stoici, aut curuum aut rectum: ita hominem aut iuſtum aut iniuſtum eſſe oportet. & ſic in reliquis.

Virtutis ciuilis effectus. ὅτι αἱ πολιτικαὶ.) Ciuiles uirtutes nos ornant, meliores'que reddunt, definiendis & moderandis cupiditatibus atque affectibus, & falſis opinionibus ſimplici ueritate tollendis. Nam & definitæ ſunt, & immoderata atque indefinita reſpuunt. Ciuiles uirtutes Plato alibi purgationes dicit.

Comites uirtutum. τέσσαρες ἀρεταί.) Virtutes ſunt quatuor. Prudentiam enim ſequitur conſilium & intelligentia: Temperantiam, modeſtia & ornatus: Iuſticiam, æqualitas & gratia: Fortitudinem, conſtantia & grauitas.

Attributiones uirtutum. ὅτι ἀποβλητή.) Virtutem ebrietate aut inſania poſſe amitti: ob firmam autem perceptionem non poſſe amitti, atque etiam ſeipſa contentam eſſe dicunt. Alij uerò hoc negantes, eam egere uiribus & ualetudine & facultatibus affirmant.

ὅτι ἀρεταί.) Virtus eſt rerum oppoſitarum. Oppoſita uerò ſunt, quæ tollendis contrarijs conſtant: cæcitas, uiſus: affirmatio, negatio, & ſimilia.

Romanorũ uirtus. ὅταν ἐπίδοι τις.) Si quis Romanorum diſciplinam intueatur, uirtutis eſſe munus, non fortunæ donum, cognoſcet.

Virtus. ἀρετῶ.) uirtutis ſtudio teneor. Procopius: Vtrique, alteri deſperatione uitæ, ſtudio uirtutis alteri, magno impetu irruebant. *Deſperatio.*

Arianorũ ſectæ. ARIANI. Sciendum, apud Arianos etiam ſectas fuiſſe, tali ex cauſa. In dies ſingulos apud eos contentioſis quæſtionibus ſermones eorum in abſurda quædam deducebantur. Cum enim in Eccleſia credatur Deus pater eſſe filij uerbi: quæſtio inter eos incidit, An poſſet etiam, priuſquam extitiſſet filius, Deus uocari pater? Nam cum Dei uerbum non ex patre gigni, ſed * non ex ijs quæ ſunt extitiſſe opinarentur: in primo & ſummo capite lapſi, non immeritò in abſurdam de nudo nomine contentionem inciderunt. Dorotheus enim ab ijs Antiochia accerſitus, negabat patrem eſſe, aut uocari poſſe, ſi filius non extitiſſet. Marinus uerò, quem ante Dorotheum è Thracia uocarant, articulo temporis arrepto (dolebat enim, ſibi prælatum eſſe Dorotheum) contrariam ſententiam defendebat. Itaque fit inter eos, ob modò dictam dictiunculam, diſsidium: & ſeorſim uterque conuentus agitat. * Qui autem patrem non orto filio eſſe aſſerebant, * Pſathyriani dicebantur, quòd Theoctiſtus quidam Pſathyropola Syrus uehementer hanc ſententiam defen- *Col. 205.* deret. eos'que ſecutus eſt etiam Selenas Gotthorum epiſcopus. Sed & hi paulo pòſt diſſenſerunt, Marino cum Agapio contendente, quem ipſe Epheſi epiſcopum deſignarat. Hi uerò non de religione, ſed de principe ſede, puſillis animis inter ſe litigabant. Ac diſsidium iſtud ad annos triginta quinque durauit, uſque ad iuniorem Theodoſium.

Nimis altercando ueritas amittitur, diſsidium augetur. ** ἀλλ' ἐκ τῶν οὐκ ὄντων. ſ. ἐξουκόντων, ex ijs quæ non ſunt.* *Dorotheus.* *Marinus.* *Selenas.* *Agapius.* *Ambitio, non ueritatis amor.* *περὶ πρωτοκαθεδρίας μικροψυχοῦντες ἀλλήλοις.*

ARIVS, hæreſiarcha ſub Conſtantino magno, ex conſecratis presbyteris unus, cum perturbare omnia uellet, condemnatus à Nicenæ ſynodi trecentis & octodecim ſacris patribus, inſolito & nouo genere mortis interijt. Nam in urbis foro, uentris onere ur- *Mors fœda & inſolita.*

ræ urgente, cum ad cloacam ſeceſsiſſet, unà cum ſtercoribus inteſtina omnia effudit.

ἄρειος πάγος.) Arius pagus, id eſt, tumulus Martius, prætorium Athenis, in quo duo ſenatus erant: unus Quingentorum, qui ſingulis annis ſorte creabantur: alter Areopagitarum, perpetuus, qui cauſas capitales diſceptabat, & alia Reipublicæ negocia magna grauitate adminiſtrabat. Areopagus autem dictus eſt pagus, quòd in tumulo & edito loco ſitum eſt id prætorium: Arius à marte, ſiue quòd is cædibus præeſt, quæ ibi iudicabantur: ſiue quòd haſtam is ibi defixit, in iudicio aduerſus Neptunum de Halyrrothio, quem occiderat, cum Alcippæ, filiæ ipſius & Agrauli Cecrope natæ uim intuliſſet, ut refert Hellanicus lib. 1.

Areopagitæ.

ἀρήιος.) Alcæus: ἄνδρες πόληος πύργος ἀρήιοι. Vrbis turres, uiri mauortij.

ἀῤῥηφορεῖν, ἢ ἀῤῥενοφορεῖν.) Quatuor uirgines nobiles deſignabantur, ſed duæ eligebantur, quæ auſpicarentur texturam pepli Mineruæ, & eorum quæ ad id pertinebant, candidam ueſtē geſtantes. Sin auro ornabantur, ſacrum id erat.

ἄρης.) Quaſi ſine uerbis, Mars: quòd in bello non dicto, ſed facto eſt opus. Homerus:

In bellis opus eſt manibus, uerbisque ſenatu.

ἄρης τύραννος.) Mars eſt tyrannus. De ijs qui rem ui peragunt.

ARCHESIVS monachus, adoleſcentes qui deliquerant, non ſegregabat, ſed eos qui profecerant. Dicebat enim, adoleſcentem ſegregatum fieri contemptorem: eum uerò qui profecerit, maturè ſentire ſegregationis dolorem.

Adoleſcentes non excludendi è cœtu.

ἄῤῥητον.) Quo pacto dicam ea, quæ dicenda non ſunt?

Col. 206.

ARRIANVS, poeta heroicus, qui Georgica Virgilij uerſibus reddidit: & Alexandriadem ſcripſit, de Alexandro Macedone libris XXIIII. & poemata de Attalo.

Georgica Virgilij grecè uerſa.

Arrianus Nicomedienſis, Epicteteus philoſophus, cognomento nouus ſeu iunior Xenophon: Romæ fuit ſub Adriano, Marco & Antonino Imperatoribus: ad conſularem uſque dignitatem euectus, ut Heliconius ait, ob eruditionis excellentiam. Scripſit libros quàm plurimos.

ARIBARZANES, à Xerxe rege, à quo ſatrapa Phrygiæ creatus fuerat, defecit. Miſsis itaque copijs, illum rex, in poteſtatē redactum, in crucem egit.

Supplicium apoſtatæ.

ARIGNOTE Samia, diſcipula Pythagoræ maioris, & Theanus, philoſopha Pythagorica: ſcripſit Bacchica, id eſt epigrammata de Cereris myſterijs. Inſcribitur etiam id opus Sacer ſermo. Scripſit & Initia Bacchi, & alia philoſophica.

Philoſopha.

ἀριθμῷ.) Pythagorei omnia numerum eſſe dixerunt. Numerus autem denario completur. Denarius porrò ex quaternario componitur. Quapropter numerum omnem quaternionem eſſe dixerunt.

Quaternio.

ARION Methymnæus Lyricus, Cyclei filius, Olympiade XXXVIII. Quidam etiam Alcmanis fuiſſe diſcipulum tradiderunt. Scripſit cantica, quæ Prooemia dicuntur, uerſibus circiter 2000. Fertur & tragici modi inuentor extitiſſe, & primus chorum inſtituiſſe, & dithyrambum ceciniſſe: itaque nominaſſe id quod à choro caneretur. & Satyros induxiſſe, qui uerſibus loquerentur.

Col. 207.

ARISBE, urbs Bœotiæ.

ἄριστα χωλὸς ὀιφεῖ.) Optimè claudus mulieres tractat. Prouerbium, de ijs qui ſua mala bonis alienis præferunt.

Claudi.

ARISTARCHVS, natione Samothrax, Alexandrina ciuitate donatus, Ariſtarchi filius, uixit CLVI Olympiade, ſub Ptolemæo Philometore, cuius etiam filium erudijt. Fertur ſcripſiſſe ultra DCCC libellos, Commentariorum tantum. Diſcipulus fuit Ariſtophanis grammatici, & cum Crate te Pergameno grammatico plurimas contentiones habuit. Diſcipuli eius grammatici ad XL fuerunt. In Cypro, cum aqua intercute laboraret: inedia ſibi necem conſciuit. Vixit annos LXXII: relictis liberis Ariſtarcho & Ariſtagora: qui ambo ſimplices fuerunt, adeò ut Ariſtarchus uenderetur, quem tamen Athenienſes redemerunt.

Filij degeneres.

Dij gratui to benefici, gratos tamen nos eſſe uoluñt.

ARISTARCHVS Tegeates, poeta Tragicus, cum ex morbo quodam ab Aeſculapio recreatus, gratiam pro ſanitate referre iuberetur, tragœdiam ſibi cognominem edidit. At uerò Dij pro ſanitate mercedem numquam uel repetent, uel recipient. Quomodo enim? cum nobis maxima quæque benigno & bono animo gratis largiantur, ut & ſolem uideamus, & Dei tanti ſine mercede radijs omnia illuſtrantibus fruamur, & aquæ uſum, & ignis opificis infinitas acceſsiones, & uaria ſimul atque utiliſsima adiumenta: & ut aerem trahamus, eiúsque flatu uitam ſuſtentemus. Volunt itaque hiſce paruis neque ingratos eſſe nos, neque immemores: & per hæc ipſa nos reddunt meliores. Hic Ariſtarchus æqualis fuit Euripidis: qui primùm ad eam quæ nunc eſt, prolixitatem tragœdias extendit. Tragœdias edidit ſeptuaginta, uicit duabus. Vixit ultra centum annos.

Euripides.

ARISTARCHVS Athenis accerſitus, dictaturam Epheſi tenuit. Vocarunt autem eum populares, quòd pulchrè fideliter'que annos quinque ipſis præfuiſſet. Athenis diſceſsit, cum Harpagus Cyrum Cambyſis filium unà cum Perſis ad defectionem impuliſſet.

Ariſtænus & Philopœmen Achæorum duces.

ARISTAENETVS, ſiue Ariſtænus. Philopœmen & Ariſtænus Achæi, ita inter ſe iuncti fuerunt, ut nec eodem eſſent ingenio, nec eandem Reipublicæ ſectam ſequerentur. Nam Philopœmen quidem & animo & corpore ad omnes bellicos uſus ab ipſa natura factus erat: alter autem ad Reipublicæ gubernationem, & deliberationes quæ eloquentiam poſtulabant. Iam ſecta Reipu-

Col.208. blicæ ita inter ſe differebant. Nam cum Romanorum amplitudo iam & Philippicis & Antiochicis temporibus prorſus cum Græco imperio implicaretur: Ariſtænetus Rempublicam ita temperabat, ut quicquid Romanis accommodatum eſſet, alacriter faceret, interdum etiam iuſſa illorum anteuerteret. Interim tamen operam dabat, ut leges ſeruare uideretur, eam'que ſpeciem prætendebat, ſi qua illarùm Romanorum literis apertè refragaretur. At Philopœmen, ſi quid eorum quæ poſtulabantur, conſentaneum legibus erat, & ſocietati, concedebat omnia, & ſine detrectatione adiutabat. Si quid uerò præter illas mandaſſent, adduci non poterat ut ultrò parêret: * ſed à magiſtratibus primùm id approbandum, deinde iterum petendum eſſe aſſerebat. Quòd ſi ne ſic quidem perſuaſiſſent: tandem uelut deos obteſtatus, cedebat, & imperata faciebat.

ARISTAEVS, ſiue Ariſtius, unus ex Gigantibus; quem in Aetna Siciliæ monte ſolum euaſiſſe ferunt, nec igni cœleſti tactum, nec Aetna oppreſſum.

ARISTEVS, ſiue Ariſtion, Samius, aut Platæenſis, ab adoleſcentia Demoſthenis amicus, ab eóque reconciliandi cauſa miſſus ad Hephæſtionē. Meminit huius Hyperides, in oratione contra Demoſthenem.

Ariſteæ anima Peripatetica, ut & Hermotimi Clazomenij.

ARISTEAS Democharidis aūt Cauſtrobij filius, Proconneſius, qui Arimaſporum Hyperboreorum hiſtoriam libris tribus heroico uerſu deſcripſit, qui Arimaſpij dicuntur. Huius animam tradunt, cum uellet, exijſſe, & remeaſſe. Scripſit & ſoluta oratione Theogoniā, id eſt ortum deorum, uerſibus mille. Vixit Crœſi & Cyri temporibus, Olympiade quinquageſimo.

** [illegible] Terminum apud neminem reperias.*

ARISTIDES, Adrianenſis ſophiſta, (Adriani autem urbs eſt Myſiæ, quæ nunc Bithynia dicitur) Polemonis Smyrnæi rhetoris diſcipulus, filius Eudæmonis philoſophi, & flaminis Dialis in patria. Athenis Herodem audijt, Pergami Ariſtoclem. Vixit ſub Antonino Cæſare, uſque ad Commodum *. Orationum eius nullus finis reperitur. nam ſunt aliæ aliter confectæ.

[illegible] Aurū Calliæ repudiatum.

ARISTIDES, Lyſimachi filius, cui, quamuis pauperi, propter uitæ integritatem iniurato fides habebatur. Cum aliquando Calliam reum ſibi condonari petijſſet, impetrauit. Qui cum aurum ipſi uiciſsim miſiſſet, eo repudiato: Calliæ quidem uita, inquit, Ariſtidis paupertate eget: ſed paupertas Ariſtidis, Calliæ opes contemnit. Hic aliquando Themiſtocli in Re-

Inimicitiæ depoſitæ ob rempublicam.

in Republica gerenda aduerſatus, cum unà legationem obirent: Inimicitias, inquit, intra patriæ fines deponamus, & Reipublicæ cauſa conſentiamus.

Oſtraciſmus.

Fuit autem uir adeò bonus, ut, cum oſtraciſmo pellendus eſſet, & ruſticanus quidam homo, qui non noſſet Ariſtidem, ei teſtulam inſcribendi ſui nominis cauſa obtuliſſet: rogarit; quare ab Ariſtide offenſus eſſet? illéque reſpondiſſet, inſigni eius bonitate: riſerit, noménque ruſtici inſcripſerit. Idem relegatus, in Aegina uitam egit.

Col. 209.

Xerxis aurum repudiatum.

In eo exilio cum Xerxes Græciam inuadens, per legatos 3000 daricorum ei obtuliſſet: negauit ſe, dum ea uictus ratione uteretur, Perſicas diuitias curare. Forte autem tum pane cibario ueſcebatur.

Miltiades.

Fuit Miltiadi ſimillimus, uterque optimus. Ariſtides quidem iuſtus, Miltiades autem Marathoniæ pugnæ dux.

Marathonia pugna.

Quæ pugna præcipuè memoratur, quòd reliquæ res geſtæ toti Græciæ ſunt cõmunes, illa proprium opus Athenienſium.

Cyrenaica ſecta. Mercenaria philoſophia. Verſatile ingenium.

ARISTIPPVS, Aritadæ filius, Cyrenæus philoſophus, Socratis auditor: à quo ſecta Cyrenaica initium duxit. Primus Socraticorum mercedem inſtitutionis exegit. Inimicus Xenophonti fuit: ea dexteritate ingenij, ut & tempori & loco ſe accommodaret. Ac ijs quidem quæ aderant fruebatur, uoluptatémque ſectabatur: ad eas uerò delicias fruendas, quæ non adeſſent, laborem nullum capiebat. * Vnde canis regius à Diogene uocabatur. Scitè dicta eius plurima ſunt, & optima. Eum aſsiduè filia eius Arete audiuit: cuius filius Ariſtippus minor dictus eſt Metrodidactus, id eſt à matre edoctus. Hunc audiuit Theodorus, primùm cognomento Atheus, id eſt impius, ſiue abſque Deo: deinde Theus, id eſt deus. Hunc Antipater, Antipatrum: Epitimedes Cyrenæus, Epitimedem Hegeſias * Piſithanatos, id eſt, perſuaſor mortis, Hegeſiam Anniceris *, non is qui Platonem redemit.

*Arete F. Ariſtippus Metrodidactus. Theodorus. Antipater. Epuimedes. Parabates. Hegeſias. Anniceris. * ὁ πασιθάνατος. * ὁ πλάτωνα λυτρωσάμενος. Chronologia repugnat.*

Voluptarius. Pecúnia abiecta.

Ariſtippus Socratis diſcipulus, in rebus omnibus uoluptatem amplexus, & feſtiuus. Ferunt ſeruulum, qui de pecuniæ onere quereretur, iuſſum ab eo abijcere id quo premeretur. In nauigatione propter opes quas uehebat, inſidijs appetitus, eas in mare abiecit: Harum, inquit, interitus, mea ſalus erit. Subinde ridebat Antiſthenem, propter ſeueritatem.

Antiſthenes. Omnium horarum homo. Plato.

Ad Dionyſium Siciliæ tyrannum profectus, potando uicit: indutúsque purpura ſaltationem eſt auſpicatus. Plato uerò ſtola illa repudiata, cum Euripidis uerſus recitaſſet,

Non poſſum fœmineam induere ueſtem
—Vir natus, & è uirili ſtirpe:

Ariſtippus ex eodem poeta ſubiecit,

—Etenim in Bacchica inſania,
Animus ſobrius non corrumpetur.

Pro amico intercedens, cum nihil impetraret; genua tyranni eſt amplexus, uotíque compos factus: Non ego, inquit, huius adulationis autor ſum: ſed Dionyſius, qui aures habet in genibus.

Aures Dionyſij in genibus.

ARISTOGENES Thaſius medicus libros ſcripſit XXIIII. Vnum de ratione uictus. * De facultate unum. De uenenatis animalibus unum. De tuenda ualetudine unum. Epiſtolas, Naturalium adiumentorum compendium ad Antigonum.

** περὶ δυνάμεως.*

Ariſtogenes Cnidius medicus, Chryſippi philoſophi ſeruus, à medicinis fuit Antigono cognomento Gonatæ.

Canis. Col. 210. Orationes.

ARISTOGITON, Cydimachi, aut Lyſimachi filius, orator Athenienſis, matre libertina, cognomento Canis, ob impudentiam: occiſus eſt ab Athenienſibus. Orationes ſcripſit, defenſiones aduerſus Demoſthenem ducem, aduerſúsque Lycurgum, contra Timotheum, contra Timarchum, contra Hyperidem, contra Thraſyllum, Pupillarem. De hoc Ariſtogitone quærito, nunquid ille ſit Harmodij ſodalis?

Chronologia repugnat.

Ariſtogiton Cydimi filius, ſycophanta. Huius pater cùm eſſet ærarius, in carcere obijt. in quem poſtea hæres eius mulctæ Ariſtogiton eſt coniectus, matre eius publicè uendita. In carcere furatus tabulam, & à captiuis condemnatus, eius cui ea fuerat, naſum præmordit: & Zobiam, quæ eum è carcere fugientem ſuſceperat, ab eo iam in Republica potente gratiam repe-

Fur in carcere. Præmorſus naſus. Ingratus animus.

Soror uendita. *Hyperidis accuſatio.*

repetentem, ad inquilinorum forum duxit: ſororem ſuam uendidit, ut peregrè abduceretur. Hyperidem ob decretum poſt Chæronenſem cladem factum, legum uiolaturum reum egit: ſed non peregit.

Mollis cognomen.

ARISTODEMVS, Ariſtocratis filius, Cumarum in Italia tyrannus, uir clariſsimo natus genere, Mollis dictus à ciuibus: progreſſu´que temporis cognomentum illud ipſo nomine celebrius habuit, ſiue quòd in puericia fuiſſet effœminatus, & muliebria paſſus: ſiue quòd miti ingenio, & tardus ad iram eſſet. Ariſtodemus cõpendium uniuerſæ Herodiani doctrinæ ad Danaum ſcripſit.

** Siculus.* *Platonis et Homeri cõparatio.*

ARISTOCLES Meſſenius * Italus, philoſophus Peripateticus, compoſuit libros de Philoſophia X, utrum Homerus præſtantior, an Plato? Recẽſet autem in ijs omnes philoſophos, eorumq́ opiniones. Scripſit etiã præcepta Rhetorica, & de Serapide, libros de moribus IX.

Ariſtocles Lampſacenus philoſophus Stoicus, ſcripſit libros IIII Enarrationum in libros Chryſippi, de ratione ſingula eloquendi & cogitandi.

Ariſtocles Pergamenus ſophiſta, ſub Traiano & Adriano, ſcripſit Artẽ rhetoricam, Epiſtolas, de Rhetorica lib. V. Declamationes ad Imperatorẽ, ob auri diſtributionem.

Animus formæ dignitati nõ reſpondẽs.

ARISTOCRATES Rhodiorum dux, aſpectu uenerando, & penè terribili. Quare Rhodij eum ex omnibus planè parem imperio, & dignum principatu iudicarunt. Sed ſpe ſua fruſtrati ſunt. nam cum ad res gerendas tanquã ad ignem uentum eſſet, inſtar adulterini nomiſmatis, expectationi hominum de ſe non reſpondit.

ARISTOMENES Athenienſis comicus, ex ijs qui antiquam comœdiam ſecuti ſunt, belli Peloponneſiaci tempore, Olympiade LXXXVII cognomento * Thyropœus, id eſt ianuarum factor.

** τυρο… ὸς, caſeorũ factor.*

ARISTONICVS, Alexandrinus grammaticus, ſcripſit de notis in Theogonia Heſiodi: & de Verbis extraordinarijs in Iliade & Odyſſea Homeri.

Ariſtonicus Ptolemæi regis Aegypti eunuchus ille quidem fuit, ſed unà cum rege educatus à puero: ac progreſſu ætatis plus uirilis audaciæ atque animi habuit, quàm pro eunucho. Nã & ingenio militari fuit, & in armis plurimùm ſeſe exercuit: nec in ijs minus quàm in congreſsibus ualuit, & ſenſu communi (quod rarum eſt) præditus fuit, & ad benè merendum de hominibus propenſus.

Col. 211. *Effœminati plerique uecordes & ſcelerati.*

ARISTOXENVS, filius Mneſiæ, qui & Spintharus, Muſici, è Tarento Italiæ. Sed Mantineæ uerſatus, philoſophus euaſir, ac Muſicæ non infelicem nauauit operam: & patris & Lampri Erythræi auditor, deinde Xenophili Pythagorici, ac denique Ariſtotelis: quem defunctum contumelijs inſectatus eſt, quòd Scholæ ſucceſſorem Theophraſtum reliquiſſet, cum ipſe magnam apud Ariſtotelis auditores autoritatem obtineret. Fuit Alexandri temporibus, & ſucceſſorum, ut ſit ab Olympiade CXI, æqualis Dicæarcho Meſſenio. Compoſuit Muſica, philoſophica & hiſtorias, & in omni genere diſciplinarum aliquid ſcripſit. Numerus librorum eius eſt ad CCCCLIII.

Ariſtoxenus Ariſtoteli ob prælatũ Theophraſtum infeſtus. *Omniſcius.*

Ariſtoxenus Cyrenæus, præ inſignibus delicijs lactucas horti ſui uino mulſo ueſperi irrigabat, & uirides placentas ſibi remitti dicebat.

Lactucæ mulſæ.

ARISTOTELES Nicomachi filius, & Phœſtiadis. Nicomachus autem medicus fuit, ex genere Aſclepiadarum, à Nicomacho filio Machaonis, ortus Stagira urbe Thraciæ, philoſophus, diſcipulus Platonis, balba uoce. Fratrem habuit Arimneſtum, ſororem Arimneſten. Filiam ex Pythiade, Hermiæ eunuchi filia: qui licet contuſis teſticulis, tamen eam genuerat. Nupta fuit tribus maritis filia Ariſtotelis: ſuſceptis que liberis, deceſsit ante patrem. Habuit & filium Nicomachum ex Herpyllide concubina, quam poſt Pythiadem, ab Hermia eunucho, quem in delicijs habuerat, abduxit. Is Hermias princeps Atarnei fuit, quæ regio eſt Troadis, ſeruus cum fuiſſet Eubuli Bithyni. Peripateticæ ſectæ præfuit annos XIII: inde dictæ, quòd

Aſclepiadæ. *Stagira.* *Arimneſtus.* *Filia.* *Pythias.* *Hermias eunuchus gignit, ſi credere fas eſt.* *Nicomachus.* *Herpyllis.* *Peripatus.*

quòd in ambulacro ſiue horto doceret: Academia, in qua Plato docuerat, relicta. Natus eſt Olympiade XCIX, Chalcide. Obijt aconito hauſto, quòd ob hymnum in Hermiam eunuchum ſcriptum, in ius uocatus eſſet. Alij morbo deceſsiſſe dicunt, anno ætatis LXX.

Mors Ariſtotelis.

Timæus inſectator Ariſtotelis.

ARISTOTELES. Timæus contra Ariſtotelem dicit, fuiſſe eum leuem, audacem, petulantem, inſipientem, indoctum, hominem inuiſum, quiq; precioſam tabernam medicam clauſerit, & in quamuis aulam & ſcenam inſiluerit: atque etiam uoracem, lurconem, ad palatum omnia referentem. Quæ mihi uix à circulatore & ſcurra in iudicio uerba effutiente, ferri poſſe uideantur.

Scriba naturæ mente pro atramēto uſus.

Ariſtoteles ſcriba Naturæ fuit, calamum mente imbuere ſolitus: quem fortaſſe nihil rerum utilium, quamuis artificioſius & accuratius elaboratum, recuſare atq; aſpernari decuit.

Col. 212.

ARISTOPHANES Rhodius, ſiue Lindius (Aegyptium alij dixerunt, alij Camirium) ab Athenienſibus ciuitate donatus, Comicus, Philippi filius, in ſcenicis ludis uerſatus Olympiade * CXIIII, tetrametri & octametri inuentor. Filios habuit Ararotem, Philippum, Philetærum, comicos. Quidam eum ſeruo natum tradiderunt. Fabulæ eius LIIII. Nos autem in quibus laborauimus, hæ ſunt: Acharnenſes, Ranæ, Pax, Concionantes, ſeu Cerealia celebrantes, Equites, Lyſiſtrate, Nubes, Aues, Plutus, Veſpæ.

** Chronologia repugnat, niſi ſit alius ab eo qui inſectatus eſt Socratem.*

Ariſtophanes Byzantius grammaticus, filius Apellis tribuni militum, diſcipulus Callimachi & Zenodoti (ſed hunc adoleſcens, illum puer audiuit) atq; etiam Dionyſij Iambi, & Euphronidæ Corinthij ſiue Sicyonij. Vixit Olympiade XLV.

Multiplex eruditio.

ARISTON Platonis pater. * Et Platonis filij Ariſtonis, dogmatum plenus eſt: neque Timæus eum fugit, quamuis in arte Grammatica maximè uarius, & naturæ motionum indagator: neque Phædon, neque Gorgias, neque alius quiſquam elegantiori & ſolertiore facundia præditus, qualis eſt Parmenides.

ARISTONYMVS comicus. Ex fabulis eius eſt Sol algens, quam Athenæus in Dipnoſophiſtis citat. Vixit Ptolemæo Philadelpho regnante, & ſucceſſore eius Philopatore. Ac poſt Apollonium regiæ Bibliothecæ præfuit, annum agens LXIIII. Cum aūt res ſuas compoſuiſſet, tanquam ad Eumenem ſe recepturus, in carcere ad tempus eſt cuſtoditus: ſed dimiſſus, ex ſtranguria deceſsit, anno ætatis LXXVII. Scripta eius permulta ſunt.

ARISTYLVS & Ariphrades ab Ariſtophane perſtringuntur, ut homines obſcœni & flagitioſi, &c.

ἀρκάδας μιμούμενοι.) Arcadum imitatores. Prouerbium, de ijs qui alijs laborant. Nam Arcades cum bellicoſiſsimi Græcorum eſſent, priuatim quidem uicerunt neminem: aliorum uerò ſocij, multos. Sic Plato Piſandrum Arcades imitari dicit, quòd comœdias à ſe factas, inopia coactus, alijs traderet. Col. 213.

ἀρκαδίαν μ' αἰτεῖς, μέγα μ' αἰτεῖς, οὔτοι δώσω.) Arcadiam à me petis: rem magnam petis, quam nō dabo. De ijs qui magna & inutilia petunt.

ARCADIVS grammaticus Antiochenus, ſcripſit de Orthographia, de Conſecutione partium orationis, Onomaſticum admirabile.

ἄρκευθος.) Iuniperus, genus ſtirpis ſpinoſi, cuius odorem omnia reptilia auerſantur.

* ἄρκτου παρούσης τὰ ἴχνη ζητεῖς.) Vrſa præſente, ueſtigia quæris. De ijs qui ea ſe quærere ſimulant, quæ adſunt. * ἄρκτ.

ἀρκτεῦσαι.) Apud Brauronios, mulieres ex oraculo, depellendæ peſtilentiæ cauſa, ob cicurem urſam interfectā immiſſæ, Dianæ initiabantur.

ARCTINVS, Telei filius, à Naute oriundi, poeta, diſcipulus Homeri, autore Artemone Clazomenio, in ſcripto de Homero: uixit Olympiade IX, CCCC annis poſt bellum Troianum. Col. 214.

ἅρμα.) Harma locus Atticæ. Prouerbiū, ὅταν δι' ἅρματος ἀστράψῃ: Cum per *Harma fulgurauerit. De ijs quæ tardè fiunt. * Currum.

Crudelitas inuiſa.

HARMATIVS plurimum potuit apud Zenonidē imperatricē, & ipſum Baſiliſcū. Eſt autem occiſus à Zenone imperatore, ac cęde eius ciues admodū ſunt gauiſi. Nam ſub Leone quoſcunq;

Thraces, qui ſeditionem mouerant, cepiſſet, hos manibus amputatis dimiſerat. Cæterùm Onoulus quidã eum interfecit, quem Harmatius pauperem & recens à Barbaris uenientem humaniter ſuſceptum, Comitem primum fecerat: deinde præfectum Illyriorum, & ad cõuiuia multo argento inſtruxerat. Sed is Barbarica perfidia & ſanguinaria manu gratiam illi retulit.

Onoulus ingratus.

HARMATVS. Cum Baſiliſeus imperator Harmato, ut cognato, liberum aditum ad Zenonidem uxorem permitteret: cum diutius conſuetudo duraret, amboq; forma inſigni eſſent, deperire inter ſe cœperunt. Hinc oculos in ſe inuicem conijciebant, & uultus ſubinde conuertebant, & arridebant inter ſeſe. Hinc dolor ex amore ortus, uultu tegebatur. Cum uerò animos ſuos Danieli eunucho, & Mariæ obſtetrici aperuiſſent: uix ijs medicati ſunt coitus medicina. Itaq; Zenonis Baſiliſco blandiri, ut amator principem in urbe locum teneret. Cum autem Theodoricus uideret, Harmatum ab omnibus coli, ſeq; uinci ab adoleſcente, qui capillos tantum & alias corporis exercitationes curaret, indignabatur. At Harmatus cùm auri affluentia, tum honorum magnitudine inflatus, neminem ſibi fortitudine præſtare putabat: ac tantum in eo uęcordia ualebat, ut Achillis habitu equo cõſcenſo, in Hippodromo ſe iactaret. Quò magis autem ea gloriolę inſania teneretur, acclamationibus infimæ plebeculæ fiebat, quæ Pyrrhũ illũ appellaret. Quod ſi eò faciebat, quòd rubicunda eſſet facie: rectè dicebat. Sin ad laudem fortitudinis, deliniebat, ut adoleſcentem, neq; enim heroes petebat, ut Pyrrhus: ſed mulieres deperibat, ut Paris.

Adulter cognati.
Eunuchus leno et obſtetrix.
Propicia Iunone benignus Iupiter.
Theodoricus.
Dulci fortuna ebrius uecors adoleſcens.
Paris, non Pyrrhus.
Col. 215.

ARMENII.) Interiores Indi & Iberes & Armenij ſub Conſtãtino Magno baptizati ſunt.

HARMODII melos. Prouerbium, de rebus duris. Nam cantilenæ de Harmodio ſunt eiuſmodi. Harmodius & Ariſtogiton Athenienſes, tyrannos aggreſsi, *Hippiam ſuſtulerunt, cum gladios myrti ramis inuoluiſſent.

Tyrannicidæ.
** Hipparchus.*

ὅτι ἡ ἁρμονία.) Harmonia exiſtit ex ijs quæ inter ſe apta ſunt. Oportet enim eſſe fides, deinde certa ratione intentas eſſe, & ſic exiſtere harmoniam. Non pugnat autem cum ijs quæ apta ſunt, ſed illa ſequitur: itaq; ſe habet, ut illa quæ apta ſunt, ſe habent. Harmonia eſt fidium concentus. Anarmoſtia uerò, eſt animati corporis morbus, & infirmitas, & turpitudo. Ac morbus quidẽ immoderatio elementorum: infirmitas uerò ſimilarium partium: turpitudo, inſtrumentalium.

ἀναρμοστία.
Morbus.
Infirmitas.
Turpitudo.

HARMOSTAE, prætores, qui à Lacedæmonijs in ſubiectas urbes mittebantur.

ARNE. Vrbs Bœotiæ.

ἀρνίόν σοι λελάληκεν.) Agnus tibi locutus eſt. Agnus in Aegypto, ut aiunt, uoce humana locutus eſt. Inuentus autem eſt *regium draconem alatum habere ſupra caput, longitudine IIII cubitorum, ac cuidam futura prædixit.

Agnus locutus.

ARNVPHIS Aegyptius philoſophus, Marco philoſopho Romanorũ Imperatori familiaris. Cum autem aliquandò Romani ſiti laborarent, effecit ut ſubitò nubes obſcuræ exiſterent, & ingentem pluuiam effunderẽt cum tonitruis & fulgoribus crebris. Alij dicũt, Iulianum Chaldæum hoc miraculum edidiſſe.

Elicitus imber.
Iulianus Chaldæus.

ἀγροικία μάντις.) Ruſticana uates. De ſegnibus & ignauis. Eſt autem locuſta uiridis, admodum tarda, quę Mantis dicitur: cuius motionibus quidam obſeruatis, diuinant.

ἀῤῥώστημα.) Infirmitas à morbo differt. nam infirmitas morbus eſt cum imbecillitate: morbus uerò opinio uehemẽs rei quæ expetenda uidetur, & ut in corporibus δυσεμπτωσίαι quædam, id eſt incommoda in quę facilè inciditur, dicuntur, ut catharrus & diarrhœa: ſic etiam in animo ſunt εὐκαταφορίαι, id eſt affectus procliues, ut Inuidentia, miſericordia, & id genus.

εὐεμπτωσίαι.
εὐκαταφορίαι.

HARPYIAE, rapaces dæmones.

Col. 217.

HARPOCRAS, familiaris fuit Ammonio, homo Aegyptius ſub Zenone imperatore: quẽ cum Nicomedes Ammonij doctrinam tenere audiſſet, properè cõprehendere ſtuduit. At hic ſiue ab initio quid futurum eſſet odoratus, ſiue præmonitus, ſubitò nuſquam comparuit.

HARPOCRATION Argiuus, Platonicus philoſophus, Cæſaris familiaris. Scripſit commentariorum in Platonem

nem libros XXIIII. Vocabulorũ Platonicorum libros II.

HARPOCRATION, Caſus dictus, ſophiſta. Scripſit de Antiphontis figuris, de Hyperidis & Lyſiæ orationibus, & alia.

Harpocration, Aelius dictus, ſophiſta, ſcripſit de ijs quæ uideantur à Rhetoribus ignorata eſſe: & argumenta orationum Hyperidis: Ementitam eſſe Herodoti hiſtoriam: De ordinib. ſeu aciebus apud Xenophontem: De arte rhetorica: De ideis ſeu figuris, ſeu dicendi generibus.

Herodoti hiſtoria ementita.

Harpocration, Valerius dictus, rhetor Alexandrinus: uocabula decem Oratorum, & Floridorum collectanea ſcripſit.

ARSACES Parthorum rex, in prælio haſta in latere ictus, occubuit: uir & corpore pulcherrimo atq; conſpicuo, & animo planè regali, & rei militaris peritiſsimus: idemq; ut erga ſuos clementiſsimus, ſic in euertendo aduerſario acerrimus, & Parthis maximè deſideratus.

Macedones pulſi ab Arſace.

Arſaces Parthus, Macedonibus, qui Perſicum regnum annos CCXCIII tenuerunt, eiectis, Parthis regnum peperit. Hinc Arſacidæ dicti ſunt Parthorũ reges.

Macedones CCXCIII annos regnaſſe in Perſia.

ARTAPHERNES, dux Perſarum.

ARTEMIDORVS Daldianus (urbs Lydiæ Daldis eſt) philoſophus, ſcripſit de interpretatiõe Somniorum lib. 4. de Augurijs, & manuum inſpectione.

Artemidorus Pſeudariſtophanes, culinaria uocabula coegit.

ARTEMIVS, qui & Anaſtaſius, Romanorum Imperator, cum Sarracenorum claſſem petere urbẽ ſenſiſſet, Ioannem bello pręficit, magnæ Eccleſię diaconum, ratiocinatorem tributorum, quem Generalem dicunt. Is cum Rhodum appuliſſet, orta ſeditione, à populo interficitur.

Ioãnes diaconus à ſuis militibus interfectus.

ARTEMISIA pręclarè ſe geſsit bello Perſico, ut de ea rex diceret, Viros mulieres eſſe factos, mulieres uiros. Fuerunt autem Artemiſiæ duæ, ambæ Caricæ nationis, & reginæ: quarum prior Damidis filia, bello Perſico interfuit. Iunior uerò, cuius & Demoſthenes in Oratione de libertate Rhodiorũ meminit, filia fuit Hecatomni, uxor & ſoror Mauſoli: cuius obitum, autore Theopompo, ita luxit, ut tabe correpta, ex mœrore decederet.

Vos iuuenes animos geritis muliebres, illa uirago uiri.

Col. 218.

Hecatomnus.

Mauſolus.

ARTEMISIVS, apud Macedones menſis Maius dicitur.

ἄρτι.) Modò, paulo antè, partem pręteriti temporis, cum eo cõiungit quod nunc eſt.

αὐτίκα, mox uel ſtatim, tempus futurum cum eo coniungit quod nunc eſt.

ἄρτιος ἀριθμός.) Par numer⁹, XXXII. Pariter impar, qui ſtatim in imparem diuiditur: ut XIIII, cuius ſemiſsis VII.

ἀρτιδαῦ.) Hunc argenteum nummũ in natalem tuum diem mitto, qui recentem adhuc officinam ſpirat.

ἀρτιζόμενοι.) Homo callidus, & ad incertos Fortunæ caſus inſtructus.

ἄρτι μῦς πίσσης γεύεται.) Modò mus picem guſtat. De ijs qui ſerò ſentiũt, quò ſint redacti.

ἀρτίσομος.) Ille iam uino madidus, rectè eloqui non poterat.

ARTVS, tyrannus Meſſapiorũ, cum quo hoſpitium conſtituiſſe Athenienſes, ait Polemon.

ἄρτος.) Annus uel Anthropus clibanũ, ἄννος ἢ ἄνθρωπος κλίβανον. De ijs qui nouum aliquid excogitarunt, prouerbium dicitur. Nam Annus Aegyptius, ad torrendos panes clibanum inuenit.

ARYBAS, Alcetæ filius, Moloſſorum rex. *Col. 219.*

ἀρχαῖον τὸ κιθαρίζειν.) Citharam pulſare, antiquũ eſt: hoc eſt, ineptum, nullius precij.

ἀρχαίων) Sectatores pietatis, quum Spirido ſimplex eſſet, & antiqua uirtute, atq; etiam Græcarum literarum planè rudis: prohibuerunt, ne prodiret in medium, & in Concilio cum ſophiſta congrederetur.

Sancta inſcitia cum ſophiſtis nõ committenda. Spirido.

ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις.) Antiquiora diphthera dicis. De ijs qui putida & antiquaria dicunt. Nam in uetuſtiſsima quadam membrana, Iupiter ea quæ facta ſunt, deſcripſiſſe perhibetur.

Iouis tabule.

ἀρχή.) Bellum adoleſcens, amicitiam ſenex debet auſpicari. πολέμου ἄρχεσθαι δίκαιον τὸν νέον, φιλοφροσύνης δὲ τὸν πρεσβύτην. *Col. 220.*

ἀρχέγονος.) Sepulturam illi negarunt, quam antiqua Natùra lege ſanxit.

ARCHEDICVS comicus. Fabularũ eius eſt Theſaurus, & Fruſtratus: ut ait Athenæus in Dipnoſophiſtis.

AR-

ARCHEDICVS, comœdiarum ſcriptor, qui in Democharem Demoſthenis nepotem ſcripſit.

ARCHELAVS, Apollodori aut Midonis filius, Mileſius philoſophus, à ſecta Phyſicus appellatus, ex Ionia primus Phyſiologiam duxit, Anaxagoræ Clazomenij diſcipulus. Huius Archelai diſcipulum fuiſſe tradunt Socratem, nonnulli etiam Euripidem. Compoſuit Phyſiologiam: ſtatuitq́ iuſtum & turpe non eſſe natura, ſed lege. Compoſuit & alia quædam.

Socrates. Euripides. Archelai nefarium & impium dogma.

ὅτι Βασίλειος.) Baſilius epiſcopus Irenopolis, uti nomine, ita & ingenio & exercitatione Baſilio Cæſarienſi ſimilis: ſcripſit contra Archelaum presbyterum Coloniæ.

ἀρχίπλουτον.) Sophocles: Ne me inhonoratum ex hac urbe ablegate, ſed diuitijs & autoritate conſpicuum.

Principatus genera.

ἀρχή.) Principatus alius naturalis eſt, ut leonis inter animalia, aquilæ inter aues: alius delectu conſtat, ut rex hominum. Marinus: Principatus, inquit, non modò principium nobis extitit, neque (ut prouerbio dicitur) dimidium totius, ſed ipſum potius totum & uniuerſum.

Marinus.

Principia, Agens, Patiens.

ἀρχαί.) Principia rerum duo ſunt, Agens & patiens. Ac patiens eſt natura qualitatis expers, ut terra, materia: agens uerò, ea quę illi ineſt ratio, Deus. Differunt autem principia & elementa, quòd illa quidem ſunt ortus & interitus expertia: elementa uerò in conflagratione mundi corrumpũtur. Illa præterea ſunt incorporea, & informia: hæc formata ſunt.

Principiorum & elementorum diſcrimen.

Anima principiũ animaliũ.

ἀρχή.) Animam Ariſtoteles ait ueluti principium eſſe animalium, ut effectricem, finem, formam. Hęc enim propria principia ſunt. Ac ut effectricem quidem, quòd moueat animal ſola uoluntate, nec aliquam molitionẽ deſideret: ut formã, quòd ea ſit quæ informet animal, atq; omnino animata. Dicuntur enim animatæ formæ idipſum eſſe quod ſunt ſecundum animam. Optimũ enim quodq; in rebus animatis, earum forma eſt. In animatis autẽ, anima eſt optimum. Vt finem porrò, quòd animę cauſa eſt corpus. Nam id quidem alicuius gratia extitit: hæc uerò ea eſt, cuius gratia extitit. Vnde etiam inſtrumentales animalium partes alię atq; alię ſunt, pro animæ, qua quidq; præditum eſt, proprietate. Iam anima remotior cauſa eſt animaliũ, natura uerò propinqua. Eorum uerò quę animã neceſſariò ſequuntur, partim ſequuntur ipſam, partim totum animal: hoc eſt, id quod ex anima & corpore conſtat. Ac animæ quidem paſsio eſt intellectio: hæc enim eius ꝓpria eſt. Cæteræ uerò paſsiones, ſenſio, uiſorum impreſsio, irę concitatio, appetitio, & ſi quid eiuſmodi, cõmunia ſunt corporis atq; animæ.

Forma in animantibus optimum. Animæ cauſa eſt corpus.

Col. 221. Intellectio animæ paſſio. Paßiones & animæ & corpori communes.

ὅτι πέντε.) Dixit quidam, principia rerum omnium eſſe quinq;, οὐσίαν, ταυτότητα, ἑτερότητα, κίνησιν, στάσιν: hoc eſt (ſi Græcorum licentiam ſequi liceat. Cur uerò docendi cauſa magis id illis, quàm Latinis liceat? Neque eis in concione Athenienſi magis ita loquebãtur olim, quàm in foro Romano) eſſentiã, identitatem, alteritatem, motionem, ſtationẽ. Genera uerò dicebat non ut ea ſunt de quibus tractãt Peripatetici, quæ alia ab alijs diuiduntur, cum ab unoquoq; cathena quædam ſubalternorum generum & ſpecierum oritur: ſed quòd tam latè pateant, quàm ipſa natura rerum. Eſt enim in omnibus eſſentia, ſecundũ quam eſſe cuiuſq; eſt. Eſt & identitas, quòd ex uno rerum principio ſumus. Habemus & alteritatem: quoniam ea quæ ſunt, multitudo ſunt. Vbi autẽ multitudo, ibi diuerſitas. Eſt & motio in omnibus ijs quæ ſunt. Motionem autẽ dico, non imperfectam, ſed efficacem cuiuſq; actionem. Omnia enim ſua quadã actione ſunt prædita, atq; ipſa etiam inanima. Nam uicina ſibi uel calefaciunt, uel frigefaciunt, uel humectant, uel ſiccant, aut aliquid huiuſmodi agunt. Etiã ſtatio cernitur in omnibus, qua nec inanima carẽt, nõ eò tantum quòd ipſum totũ ſtat, ſed quòd & ipſa manſio in immobilitate ſtatio eſt. Quatenus igitur mobilia manent, aut ſemper, aut ad certum tẽpus: hoc ipſo à ſtatione non ſunt aliena.

Docendi cauſa uocabula fingere licere. Genera. οὐσία. ταυτότης. ἑτερότης. κίνησις. στάσις.

ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.) Magiſtratus uirum oſtendit. De ijs qui ante magiſtratum boni fuerunt, in ipſo magiſtratu uiolenti. Apophthegma Solonis eſſe dicũt: Ariſtoteles uerò & Theophraſtus, Biantis.

ἀρχὴ ἥμισυ παντός.) Principium dimidium

dium totius. De ijs qui aliquid auſpicantur, quod bene procedit.

ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λῷον, ἢ τελευτήν.
Principijs obſta: ſerò medicina paratur.
Cum mala per longas inualuêre moras.

Significat prouerbium, malum atq; periculũ facilius initio propulſari, quàm auctum atq; conſummatum.

ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίου φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι.) Principiò non naſci, eſt terrigenis optimum, neq; intueri radios acuti ſolis: natũ uerò, quàm celerrimè fores Orci intrare. De ijs qui uixerunt infeliciter.

ἀρχὴ σκυρία.) Principatus Scyrius. De rebus utilibus, quæq; nihil habent emolumẽti: eo quòd petroſa & aſpera, proptereaq; inops eſt Scyrus, nec quicquã gignit memorabile. Alij Theſeum dicunt Lycomedis regno inſidiantem, & uxorem eius corrumpere ſtudentem, præcipitatũ eſſe. Theſeum aũt oſtraciſmo pulſum fuiſſe Athenis, refert Theophraſtus in opere de Primis temporib.

Theſeus oſtraciſmo pulſus Athenis, in Scyro perit.

Col. 222.

ARCHIADAS Cyprum Demetrio proditurus, deprehẽſus, & in iudicium adductus, fune de quo aulæa pendebant, ſe ſuſpẽdit. Verè enim prouerbio dicitur, uanos homines uanas propter cupiditatem inire rationes. Nam & hic ſe D. talenta ratus accepturum, etiã ſuas opes & ſpiritum amiſit.

Proditor αὐτόχειρ.

ARCHIAS Syracuſius, & Myſcelus Achæus, Delphos eodem tempore uenerunt, oraculum de urbibus, quas conditurí eſſent, conſulturi, ut intelligerent uitam & ſibi & urbibus decretam. His ita reſpondit Pythia:

Optio ſanitatis et opulentiæ.

Regionis & urbis habitatorẽ populũ habẽtes,
Adeſtis Phœbum rogaturi, quam in terram ueniatis: (*eligatis,*
Enimuerò agite, conſiderate bonorum utrum
Copiã ut habeatis opũ, an ſuauiſſimã ſanitatẽ.

Hæc cum audiuiſſent: Archias homo auarus opulentiam optat, neq; ſpe fruſtratus eſt. nam Syracuſana urbs opum magnitudine oraculum comprobauit. Myſcelus uerò, cum ſemetipſum & urbem ſuam ualere uellet, fructũ uoti ſui tulit. Quàm enim Croton ſalubris urbs ſit, ex eo cõſtat, quòd & robuſtos habet incolas, & multos præſtãtes pugiles genuit. Diuitiæ igitur & ſanitas ambæ dona ſunt. Sed robuſtus & ſanus animus eligit meliora. Id quod & hi declararũt, quorũ alter prudẽtior fuit, alter nõ prorſus ingenuus. Humanorũ igitur bonorũ alterũ grauius eſt, alterũ ſecundariũ: ut & à Platone, & carmine qđ σκολιόν, id eſt curuũ ſeu obliquũ dicit, declarat.

Syracuſæ diuites.

Crotoniatarũ ualetudo.

ARCHIBIVS, Apollonij filius, grammaticus, epigrammatum Callimachi enarrationem ſcripſit.

Archibius Ptolemæi filius, Leucadius, ſiue Alexandrinus grammaticus, ex ijs qui Romæ uſq; ad Traianum Cæſarem docuerunt.

ARCHIGENES, Philippi filius Apamenſis, medicus, Agathini diſcipulus, qui Romæ ſub Traiano medicinam fecit. Vixit annos LXIII, multaq; medica & phyſica ſcripſit.

ἀρχιδάμιος πόλεμος.) Archidamium bellum. Sic belli Peloponeſiaci primi anni dicebãtur, ab eo ſcilicet, q; Archidamus impreſſionẽ in Atticã feciſſet.

ARCHILOCHVS: Virorũ bonorũ dij ne poſt obitũ quidem obliuiſcũtur. Archilochi certè quidem, ſi quis obſcœnitatẽ eius & maledicentiã tollat, & uelut maculã eluat, cætera præſtantis, Pythius uel mortui eſt miſeratus: idq; in bello, ubi Mars cõmunis eſt. Nã cũ eius interfector nomine Calondas, cognomento Coruus, Deũ neſcio quid rogaturus Delphos ueniſſet: Pythia illum ut nefariũ repulit, ea quę uulgò circumferuntur, elocuta. At ille belli caſus excuſare, ac dicere, ſe diſcrimen aut faciendi aut patiendi adijſſe: petere à deo, ne ſe odiſſet, ſi ſuo fato uiueret: adiurãs ſe potius nõ eſſe mortuum, quàm occidiſſe. His miſericordia commotus deus, eum abire in Tænarum iuſſit, ubi *Tettix ſepultus eſſet, ut Tęleſiclij filij animã leniret, & inferijs placaret. Cui mãdato cũ ille paruiſſet, indignationem dei euaſit.

Archilochus Apolloni charus.

Col. 223.

Manes placati.

** Cicada.*

ἀρχίλοχον πατεῖς.) Archilochũ calcas, uel teris: id eſt, ſtudioſè legis, ut in illo, *οὐδὲ τὸν Αἴσωπον πεπάτηκας.* Prouerbium, in maledicos & conuiciatores.

ARCHIMEDES, Trallianus philoſophus, commentarium in Homerum ſcripſit, & Mechanica.

ARCHIPPVS Athenięſis, comicus antiquus, ſemel uicit Olympiade XCI.

ἀρχῶν.) Principes fuêre IX: Theſmothetæ ſeu Cẽſores VI, prętor, rex, polemarchus. Ac ante Solonis leges nõ licebat

οἱ ἐννέα ἄρχοντες.

eis unà ius dicere: ſed rex ad Bucoleum ſedebat, prope Prytaneũ: Polemarchus in Lycęo: Pretor iuxta ſtatuas heroum, à quibus cognomina tribus habent, poteranꝗ; planè pronunciare de controuerſijs. Pòſt autem ex legibus Solonis, nihil aliud ab eis gerebatur, niſi quòd *aduerſarijs actionem dabant.

[illegible]

ἀρχὴν χειρόνων πραγμάτων) Initium malorum tempus. Magiſtratui omnia ad populi utilitatem referenda ſunt. Sed Hegias æquum cenſebat, ut non magiſtratus populi tantum rationem haberet, ſed uiciſsim ipſius etiam à populo ratio haberetur: quenꝗ; enim ſibi melius eſſe malle, quàm alteri. Iſidorus autem ait, ſe magiſtratui, ſi ſui etiam rationem habeat, ita parêre, ut uni de ijs qui pareãt, & ipſi quoꝗ; curationem deſiderẽt. Magiſtratum enim, ſi ueritas ſubtilius limetur, nulla re egere. Quatenus autem homo ſit artifex, egêre: ut medicina medicum, ſi ægrotauerit. Ipſa quidem medicina nunquã ægrotanit, nec medicus arti medicinæ conformis. Itaꝗ; ne magiſtratus quidem, quatenus arti gerendi magiſtratus eſt conformis. Sed ſi ratio diſſerendi ſpectetur, ſic argumentandũ eſt. Relatiua non dici tantum de ſe inuicem, ſed affecta etiam eſſe inter ſeſe. Magiſtratus ergo cum populo, & populus cum magiſtratu eſt coniunctus, nõ uerbo tantùm, ſed etiam reipſa. Itaꝗ; ſi quid populo prodeſt magiſtratus adminiſtratio, ei etiam proderit, à quo is adminiſtratur.

Et magiſtratus populi, & populus magiſtratuũ rationem habere debet.

Magiſtratus, quatenus homo, curationis & ipſe eget: ut medicus ægrotans, medicinæ.

ARCHYTAS Tarentinus Heſtiæi filius, aut Mneſarchi, aut Mnaſagoræ, philoſophus Pythagoricus, qui Platonem conſeruauit, ne à Dionyſio tyranno occideretur: præfuit Italorũ Reipublicæ, dictator creatus à ciuibus, & circumuicinis Græcis, ſimulꝗ; philoſophiam docuit, & celebres multos diſcipulos habuit, ac multos libros ſcripſit, & Empedoclis fuiſſe *magiſter nõ obſcurè perhibetur.

Plato ab Archyta conſeruatus.

** diſcipulus.*

Col. 224.

ἀρχύτα πλαταγή.) Archytæ crepitaculum: Prouerbium. eſt enim inſtrumenti genus, quod ſonum & ſtrepitum edit.

ἀσσάρια.) Numa, alter à Romulo rex Romanorum, primus ex ære & ferro factam monetã donauit Romanis: cum omnes, qui eum anteceſſerant, corijs & teſtis ad eam rem uterentur. Eam monetam, Tranquillo autore, numos de ſuo nomine appellauit.

Moneta ænea, ferrea, coriacea, teſtacea.

Numus, à Numa.

HASDRVBAL Carthaginenſium dux fuit, iactabundus & arrogans, rebusꝗ; gerendis & imperatoriæ facultati minimè par. Signa uæcordiæ illius ſunt, quòd aliquando in Panoplia *purpura marina indutus, cum Guluſſa Numidarum rege cõgreſſurus, decem gladiatorib. comitatus aduenit, & ad XX pedes ab eo receſsit, foſſa & uallo obiecto: regiꝗ; innuit, ut propius accederet, quo alter alterum audire poſſet. Cæterùm Guluſſa homo ſimplex, more Numidico ſolus acceſsit, rogauitꝗ;, Quẽm nam timẽs armatus adeſſet? illo reſpondente, Romanos: *Non igitur, inquit Guluſſa, te in urbem contuliſſes, nulla urgente neceſsitate. Fuit autem natura carnoſus, abiectaꝗ; panoplia uentrem etiam diſtenderat: & colore præter naturam aduſto, ut uideretur in ſolẽnibus ludis alicubi commoratus, taurorum ſaginatorum inſtar, & non tot malorum cauſa fuiſſe, quæ nemo dicendo exequi poſsit. Itaꝗ; ſi reſponſa illius ſpectares, uirum admirarêre, & orationis magnificentiam: cum tractationem rerũ, degenere & abiecto eius animo percelleteris.

** πορφυρίδα θαλατ-τίαν ἐπενδεδυμέ-νος.*

Guluſſa.

** [illegible]*

Haſdrubal, Carthaginenſium dux, cum belli ſuaſor, difficulter ad rerũ magnarum aggreſsionẽ perueniret: quicquid Romanorum captiuorum habuit, in murum, quo loco Romani conſpicere poſſent, perduxit, & aliorum oculos, aliorum linguas, aut neruos, aut pudenda ferreis uncis euellit: aliorũ plantas ſuccidit, aut digitos execuit, aut cutem à reliquo corpore diripuit, & omnes adhuc ſpirantes præcipitauit. Ac ita quidem ille populum incitabat, ut in ſola pugna ſpem ſuã collocaret: ſed ea res longè aliter cecidit, quàm ipſe cogitabat. Nam Carthaginenſes, ex horum ſcelerum conſcientia formidoloſi potius quàm alacres fiebant: & Haſdrubalem, qui omnem clementiæ locum ſuſtuliſſet, oderant. Maximè autem Senatus in eum uociferabatur, quòd ſuperbè crudeliterꝗ; feciſſet, in tot domeſticis calamitatibus. At ille quibuſdam è ſenatoribus occiſis, & iam in omnibus formidabilis, pro tyrãno potius quàm pro duce ſeſe gerebat: quaſi hac una re tutus

Crudelitas in captiuos.

Tyrannus pro duce.

tutus futurus, ſi terrori ciuibus eſſet, eaq́ de cauſa difficilis aggreſſu.

Impij. ἀσεβεῖς.) Impij, quorum religio aut multos, aut nullos habet deos, quiq́ Deum ignorant.

ἄση.) Tot ſordibus, tanta nauſea, & corpus meum & animus complentur, ut moleſtia illa me ad uomitum urgeat.

Citharæ inuentio. ASIA, regio Orientis. ἀσιάδος κρούματα, id eſt citharæ trichordis pulſatio: quæ primùm Aſiæ, quæ urbs Lydiæ eſt in Tmolo ſita, inuenta eſſe dicitur.

ASINIVS Pollio Romanus, libros XVII hiſtoriæ Romanæ compoſuit, primusq́ Græcorum res geſtas Latino ſtylo eſt perſecutus.

ἀσθένεια.) Fortunã, infirmitatẽ ſeu morbum dicunt, ſingulari quadam ratione: & infirmos eos, qui penuria laborant.

Col. 226. ASCALON, urbs Syrię, à fratre Tantali, unde Aſcalonites.

ASCANIA, lacus Nicææ.

ἄσκευον.) Theologus: Vita ſine apparatu & luxu.

ASCLEPIADES Diotimi filius, *Myrlea.* Myrleanus (urbs hæc eſt Bithyniæ, *Apamea.* quæ nũc Apamea uocatur) à prima uerò ſtirpe fuit Nicæus, grammaticus, diſcipulus Apollonij. Vixit ſub Attalo & Eumene Pergamenis regibus. ſcripſit Philoſophicorũ librorũ correctiones. Docuit & Romæ ſub Põpeio Magno: & Alexandriæ ſub * Ptolemæo adoleſcens uerſatus eſt. Scripſit multa.

ASCLEPIADAE, medici, ab Aeſculapio, qui ex eo nomẽ habet, quòd corpora integra & ſalua conſeruet.

AESCVLAPIVS, medicinæ inſpe- *Pauſon.* ctor, uel Pauſonem & Irum, uel alium *Irus.* quempiam inopum curabit.

Col. 227. ASCLEPIODOTVS, à puero acutiſsimus, & eruditiſsimus æqualiũ habebatur, neq; unq̃ inquirere cauſas miraculorũ tã naturæ q̃ artis opificiorũ deſi- *Colores.* ſtebat. Itaq; breui tempore colorũ, qui- *Ornamenta.* bus ueſtes tingunt, miſtiones & ornamẽta omnis generis, prorſus cognouit. *Ligna.* Ad hæc lignorum infinitas differẽtias, *Lapides.* quomodo eorũ uenæ uel rectæ proce- *Herbæ.* dant, uel implexę ſint. Iam lapidũ & herbarũ uariæ facultates, & formæ tam earũ quæ obuiæ ſunt, quàm rariſsimarũ, inquirebantur, & omni ſtudio reperiebantur. Multũ aũt fatigabat cuiuſq; generis artifices, aſsidendo frequenter, & de ſingulis accuratiſsimè inquirendo: *Hiſtoria* ſtirpiũ uerò hiſtoriã, magni, & anima- *ſtirpium, animaliũ.* liũ pluris etiã faciebat: ea quæ cerni poterant, oculis perluſtrãdo: quæ nõ poterant, audiẽdo ꝓlixiſsimè perſequens, & ueterum hiſce de rebus ſcripta lectitãs. Fuit autẽ genere Alexandrinus. Huius *Superſtitiones Aegyptiacæ.* crebra experiẽtia & bonũ propoſitũ cognoui: & patre, quod ad piam alacritatem attinet, & excitatã in Deum ardentemq́ ſpem; nõ multò inferiorẽ deprehendi, ſed philoſophia ſuperiorẽ, & reliquarum diſciplinarũ præparatione ornatiorem. Itaq; ſub eo Veneris urbs maiore ſanctitate refloreſcebat. Iam uerò etiã ultra fines arcana illa iura propagabat, cùm Alexandriã uſq; Oſiridis cultricem, tum in multa loca Orientis, Magis dedita. Cum autẽ urbanitate grauitas temperata eſſet, cõſuetudine ſua familiares plurimũ delectabat: & cum à puero uſq; ad ſenectutem ingenio ualeret, plurima ſacris cõtulit ingenij ſui inuenta, & rationes, tum ſtatuis ornãdis, tum hymnos quibuſdã adijciendo. &, *Ex liberalitate obæratus.* ut homo rei familiaris & ruſticæ peritus, mortuo patre, debita multa diſſoluit. & quamuis iuſtum quæſtũ faceret, plurima tamen impendit, cùm ob ſacrũ inſtitutũ, tum ob ciuilem ambitionem: quæ neceſſaria eſſe uidebatur, & familiæ ipſius uſitata. Itaq; tandẽ & ipſe patrimoniũ relinquere filiabus obęratum eſt coactus. Hæc grati animi ergò, pauca pro multis reddẽdo, à me ſcripta ſint.

ἀσκὸν δέρειν.) Vtrem excoriare. De ijs qui ſe aliquid ſummo ſtudio facturos pollicentur.

Luxus. Frugalitas. ἀσκὸς ἐν πάχνῃ.) Vter in pruina. Vter caleſcens fit laxior, & inflatus extumeſcit: in pruina dureſcit, & denſatur: ſic natura corporis luxu & delicijs diffluit & intumeſcit, diſciplinæ uerò exercitatione fit humilis & depreſſa. Cuius rei *D. Paulus.* teſtis eſt diuus Paulus, ſe corpus ſuum cohercere & ſubigere clamitãs, ne, cùm alijs prædicarit, ipſe improbetur. Eodẽ Col. 228. modo & Dauid propheta, perſequen- *Dauid.* te Saulo (inquit Theodoretus) uincebat affectus: pace uerò potitus, deliciarum inſultus & noxã eſt expertus. Pòſt, corpore ſubacto, legum diuinarum renouauit memoriam.

ἀσκὸν τίλλειν.) Vtrem uellere: prouerbium Atticũ, de rebus inanib. & nihili.

ἀσκὸς Κτησιφῶντος.) Vter Cteſiphõtis. Hũc ut uẽtoſum deridet Ariſtophanes.

ἀσκῷ μορμολύττεσθαι.) Vtre terrere. De ijs q̃ temere & inaniter terrere conanť.

ἀσκωλιάζειν.) Aſcolia feſtum celebrãt Atheniẽſes, quo per caprinos utres, inflatos & unctos, in medio theatro, cùm ridiculi cauſa, cum delaberentur, ſaliebãt: tùm in Bacchi honorẽ, quod caper uitibus ſit infeſtus. Vnde epigramma:

κ' ἤν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορή-
ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοὶ τράγε θυομένῳ. (σω,

Rode caper uitem: tamen hinc, cum ſtabis ad aram,
In tua quem fundam cornua Bacchus erit.

ἄσκοπος λώβη.) Improuiſum malum: hoc eſt, mors.

Col. 229. ἀσώματον.) Incorporeum duplex eſt: aliud numero, ſicut angeli, ut Michael, Gabriel, diſtincti numero: aliud non, ut uniuerſalia.

ASOPVS, fluuius Thebarum.

ASOPODORVS, & Didymachias frater eius, ob paruitatem corporis perſtringebantur.

Luxus. Sordes. ἀσωτία.) luxus. Vtrunque ex æquo auerſandũ eſt, tã facere ſumptus, quos non oportet: quàm quos oportet, non facere. quorũ hoc ſordiũ eſt, illud luxus.

ἀσπάλακος τυφλότερος.) Talpa cæcior: quæ eſt animal muri ſimile, ſub terra degens, carens oculis.

ASPASIA, celeberrimi nominis, Mileſia genere, diſerta, quã Periclis & magiſtram & amicam fuiſſe tradunt: duorumq́ bellorum extitiſſe cauſam putãt, Samij & Peloponeſiaci. Ex hac Pericles nothum filium ſibi cognominem ſuſcepiſſe creditur. *Vna meretrix duorũ bellorũ cauſa.*

ASPASIAE duæ meretrices fuerũt, quarum unius cõſuetudine uſus eſt Pericles, & ob quam iratus decretum contra Megarenſes ſcripſit, ne Athenis reciperentur. Vnde illi ab Athenienſibus reiecti, ſe ad Lacedæmonios contulerunt. Cæterùm Aſpaſia ſophiſtria fuit, & eloquẽtiæ magiſtra. Pòſt etiam uxor eius facta eſt. Harpocration. Cum *Lyſicli demagogo nupſiſſet, præbitorem habuit. *Decretum contra Megarenſes.* ** Periclis.*

ASPASIVS, Tyrius ſophiſta & hiſtoricus, ſcripſit de Epiro & rebus Epiroticis, hiſtoriæ miſcellaneę lib. XX. de Arte dicendi: & alia.

Col. 230. Aſpaſius Demetriani critici mathematici filius, Rauẽnas, ſophiſta ſub Alexandro Mammæę: ſcripſit aduerſus maledicos, & ad Ariſtonem orationes diuerſas. Audiuit Pauſaniam & Hippodromum, & Romæ diu claruit docenda rhetorica.

ἀστάθμητος.) Incertæ & inſtabili fortunæ non fidendum. *Fortuna.*

ASTANDAE, tabellarij alijs alij ſuccedentes, qui & Angari dicuntur: nomina Perſica ſunt. *Poſtpoten.*

ASTARTE, à Græcis Aphrodite, à Latinis Venus dicitur. Nomen ab aſtro factum eſt. eius enim eſſe Luciferum fabulantur.

Aſtarte dea Sidoniorum, & Chamos deus Ammonitarum, quos coluit Salomon ductis peregrinis uxoribus: quæ cum Iſraeliticis fuerunt DCC. & concubinæ CCC. Ex his omnibus natus illi eſt filius Roboam, iſq́ ex peregrina, regno indignus. Neq́ enim multitudo uxorũ bonam gignit ſobolem. *Salomonis idola, uxores, concubinæ.* *Roboam degener.*

ἀσταφίς.) Prouerbiũ: Viri ſenis calua, uua paſſa eſt. Col. 231.

ASTELEBE, urbs Lydiæ, cuius ciues Aſtelebæi.

οἱ δ' ἀστεμφεῖς.) At pertinaces iſti, & eloquentię atq́ poeticæ contemptores, nec deorum nec hominũ uolentes uſuri conſuetudine uidentur.* Inopia uerò ingenij ne ad parua quidem ſufficit.

ASTERIA, ſeu Aſteris, urbs Lydię, cuius ciuis Aſterius, ſeu Aſteriota.

ἀστέρων τέθριππος.) Stellarum quadrigæ, id eſt currus Solis.

ἀστεῖα λέγειν.) Vrbanum aliquid, & limatum loqui. Comica eſt complexio.

ἀστήρ.) Stella quę capra dicitur, fulgente, uehementes uenti ſpirãt. Vnde ἐπαιγίζειν.

ἀστὴρ ἄστρου διαφορά.) ſtella, una eſt: aſtrum, ſeu aſtrothetema, è pluribus ſtellis conſtat.

ἄστρα βλέπειν κάλλιστον ἀνθρώποις πέλει.) Col. 232.
Aſtra intueri res pulcherrima eſt uiris. *Explicatio ſomnij.*
ὀνειροκριτικόν.

ἀστράγαλος.) Balthaſſar Nabuchodonoſoris filius, cœnæ accumbens, in aduerſo pariete uidit aliquid humanæ manui ſimile, quæ Hebræo ſermone ſcriberet, quæ nemo intelligere poterat. Daniel uerò accerſitus, eam ſcripturam ſic interpretatus eſt. Digiti quos uidiſti, Dei uiuentis manus *Manus in pariete.*

manus eſt, ac ſcripſit: Se menſam eſſe, & conſummaſſe regnum tuũ. Quo Balthaſar audito, afflictus eſt, & paulò pòſt à Datio Medo interfectus.

ASTRAMPSYCHVS ueterinarius, librũ medicũ de aſinorũ curatione ſcripſit, & ſomniorum interpretationem.

ἀστραπή.) Fulgur, incenſio nubium inter ſe attritarum, aut à uento ruptarum.

ἀστραπὴ ἐκ πυέλου.) Fulgur è pelui. De re nihili, quòd fulgores è fontibus & uaſculis nihil poſſunt.

Aſtronomiæ inuentio. Zoroaſtres. Oſtanes. ASTRONOMIA, aſtrorum diſtributio. Primi Babylonij hanc per Zoroaſtrem inuenerunt, quẽ ſecutus eſt Oſtanes: qui animaduerterant, ea quæ natis acciderent, à cœleſti motu defluere. Ab his Aegyptij & Græci acceperunt, natosq́ue ad aſtrorum motum retulerunt.

ἄστροις τεκμαίρεσθαι.) Aſtris notare. De ijs qui longum & deſertum iter faciunt, ac patriæ ſitum aſtris indagant.

ὅτι μαγεία.) Magia & Aſtrologia cæpit initium à Maguſæis. Nam Perſæ ab incolis, Magog & Maguſæi dicuntur.

ASTYAGES grammaticus ſcripſit artem grammaticã, de dialectis, de uerſibus, regulas nominum, & in Callimachum poetam commentarium.

Col. 233. ASTYANASSA, Helenæ, Menelai uxoris, ancilla prima: decubitus in coitu inuẽnit, & de rerum uenerearũ formis ſcripſit. Hanc poſtea imitatæ ſunt Philænis & Elephantine, quæ huiuſmodi nequitiam euulgarunt.

ASTYDAMAS maior, filius Morſimi, Philoclis nepos, quorum uterq; fuit tragicus. Scripſit tragœdias CCXL. uicit XV. Hic cũ auditor fuiſſet Iſocratis, ad ſcribendas tragœdias ſe contulit.

Aſtydamas minor, ſuperioris filius, tragicus & ipſe. Fabulæ eius ſunt, Hercules, Satyricus, Epigoni, Aiax furioſus, Bellerophontes, Tyro, Alcmene, Phœnix, Palamedes.

Bacchus Nymphis iungendus. ASTYDROMIA, apud Afros uelut natalis urbis fuit: & Theodœſia feſtũ, in quo colebãt Bacchum & nymphas: innuentes opinor, ſobriam & bonam miſtionem.

ASTYNOMI decem fuerunt, V in Piræeo, & totidem in ipſa urbe: quibus curæ erãt tibicinæ & pſaltriæ, & ſtercorum repurgatores, & ſimilia.

Simplex inuiolabile. ἀσύγχυτον.) Impermiſti natura, neq; à ferro deſtruitur, neq; igni cõſumitur.

Aſſyrij. Col. 234. Medi. Perſæ. Macedones. Athenienſes. Lacones. Thebani. Romani. ἀσσυρία.) Aſſyria; uetuſtum imperium, quod ad fabuloſa tempora refertur, exiguam Aſiæ partem tenuit. Deinde Medicum, Aſſyrio deſtructo, non ultra quartam ætatem durauit. Perſæ uerò Medis deuictis, amplius CC annis regnum tenuerunt. Macedonum uerò principatus, Perſico regno euerſo, poſt Alexãdri obitum uergere cœpit in deterius, ſub eiusq; ſucceſſoribus per ſe defecit, euerſus à Romanis. Nam Græcorum potentiam non eſt operępreciũ cum eis cõparare: ſiquidem Athenienſes ſolã orã maritimam annos LXVIII tenuerunt. Lacedæmonij uerò & Peloponeſi & reliquæ Græciæ * non totos L potiti annos, ſucceſſores Thebanos habuerunt. At Romana Reſpublica uniuerſi orbis, quatenus non inacceſſus eſt, annos DCCXLV tenuit imperium, uſq; ad conſulatum Cl. Neronis ſecundũ, & Calphurnij Piſonis, cũ nullum parem haberet aduerſarium.

ASSYRII, à quodã gigante Syro dicti, unde & regioni nomẽ eſt inditũ. Ab Aſſyrijs etiã Syri dicuntur: aut ab Aſſur filio Semi, nepote Noæ: qui Aſſur primus urbẽ magnam, Niniuen poſtea dictã, cõdidit. alij, Aſſyrios Perſas dicũt.

Aſſyrij, populus. Rebus omnib. tranquillis nihil obſtabat, quo minus plurimùm creſcerent. Pòſt aũt, multa & continentia bella exorta, & motus aliorum cõtra alios infiniti, & inteſtini tumultus extitêre. Hæc ſub Cæſare contigerunt.

ASPHALTITES lacus, ubi bitumẽ gignitur; pici ſimile, quo medici etiam utuntur.

ἀσφάραγον.) Herba eſt aſparagus, ad purgationes utilis.

Col. 235. ASPHODELVS, ſtirps eſt ſquillæ inſtar, longis folijs, & caule eſculento. ſemẽ quoq; eius frigitur, & radix cõciſa cum ficubus maximã habet utilitatem; Proſerpinæ & Manibus ſacra. Rhodij Proſerpinã & Dianã aſphodelo coronant. Heſiodus: Ignorãt homines, quantum utilitatis ſit in malua & aſphodelo.

ἀσχαλίδασμα.) Ille neglectum ſui ægrè ferens, & irritorum laborum pertæſus, in pedes ſe quàm ocyſsimè conjecit.

ἄσχολος.) Noli abſq; neceſsitate dicere ad aliquem, aut ſcribere, te occupatũ eſſe: neq; huiuſmodi excuſationibus ſæ

h 2 pius

pius explere ſcribendi officium apud familiares, urgentia negocia cauſando.

ἄδηλα.) Mortales quæ oculis cernunt, ueriora putant, quàm ea quorum probatio obſcura eſt: Damaſcius. Iſidorus poetica quędam meditabatur, non pro facultate, ſed pro cupiditate ſua. Minimè autem illis afficiebatur, ut quæ ad eius animum non penetrarent, ſed ultra cogitationē & linguā non procederēt.

ATTAGEN auis, lacuſtria loca & plana incolens, uarijs plumis: unde ſerui ſtigmatiæ, Attagenes dicuntur.

Col. 236. ATALANTA, Acaſti uxor, Pelei amore capta, de coitu eum appellat. Recuſantem apud maritū defert, ut pudicitiæ ſuę inſidiatū, uerita ne ipſa prior accuſaretur. Is igitur inſidias Peleo parat. Qui re animaduerſa, bellum illi infert, adiutoribus accerſitis Tyndaridis & Iaſone, illius inimico, ſuo amico, quòd unà in Argonaui eſſent uecti: & Iolco expugnata, uxorem Acaſti interficit.

Acaſtus. Peleus. Tyndaridæ. Iaſon. Iolcus.

ATALARICHVS, filius * Amalaſunthæ, rex Gotthorum.

** Amalaſuntha, Himmelſuncit.*

ATTALVS rex, frater Eumenis, cui nulla ad extremū imperiū ſubſidia ſuppetebāt præter diuitias: quæ cū prudentia & audacia tractatæ, omnino quęuis conatū multū iuuāt. Sine his aūt, pleriſque malorū & interitus ex parte cauſa eſſe cōſueuerūt. Nā & inuidiā gignūt, & inſidias, & ad perniciē corporis atq; animi uim magnā habēt: ac pauci animi ſunt, q opulētiæ facultate hæc ꝓpulſare poſſūt. At hic ad nihil aliud inſtruit uti ſumptibus, niſi ad regni recuperationē, quo nihil maius aut pulchrius dici poteſt: ut q eius inſtituti initiū duxerit nō modò à beneficētia in amicos, & gratia, ſed à bellicis etiā operib. Nā cū regnarit & uixerit annos LXXII, & ex his XLIIII regnarit: modeſtiſsimè uixit, & honeſtiſsimè, cum uxore & liberis. Fidem erga omnes ſocios & amicos conſeruauit, & ipſis pulcherrimis operibus eſt immortuus: itaq; principatum firmauit, ut ad liberos & nepotes regnū propagaret. Hic Attalus imperio potitus, ingenij atq; animi ſui ſpecimen edidit, Ariarathe in regnum reducto.

Diuitiæ cū prudentia et audacia. Incommoda diuitiarum. Regni recuperatio. Attali uirtutes.

ὅτι ἄτταλος) Attalus Apollonię filius, Aſiæ rex, ita deceſsit, ut Pythiæ oraculū Attalo maiori redditum in eo complectetur, quod fuit huiuſmodi:

Oraculum Attalo maiori datū.

Bono animo es Tauricorne, potieris honore regio,
Et filiorum filij, ſed horum filij non item.

ATARNEVS, oppidulum eregionē Leſbi ſitum, unde Atarnites. Col. 237.

ἀτέκμαρτον.) Ariſtophanes in Auib. Homo inſtabilis, incertū quò uolitans.

ἄτη.) Noxa diabolus eſt aduerſarius. Col. 238. Sophocles: Equidē nihil ſcio, ſed me eius miſeret, quāuis inimici, calamitoſi tamē, eo ꝙ cum graui noxa conflictatur.

Inimico miſerabilis.

ATTILA, Scytharum dux. Col. 239.

ATTIS, apud Phryges maximè colitur, ut famulus matris Deûm.

ἀττικάς.) Attici ut tardi, & negligere occaſiones ſoliti, perſtringuntur.

Atticorum ingenium.

ATTICA fides, & Atticus teſtis. De ijs qui fidem inuiolatam ſeruant.

ATTICAE literæ, id eſt antiquæ. nā XXIIII elementorū grammatica multo pòſt apud Ionas inuenta traditur.

ATTICVS, epiſcopus Cōſtātinopolitanus poſt Arſaciū * qui ſub Chryſoſtomo procuratorē egit, genus duxit Sebaſtia, urbe Armeniæ. Ab adoleſcētulo in philoſophia erudit' eſt à monacho Macedonicæ ſectæ. Qui aūt tū Sebaſtiæ in philoſophia excellebant, ex Euſtathij ſchola prodierāt, quē epiſcopū & ducē optimorū huiꝰ loci monachorū cognouimus. Sed cū ad uirilē ætatē perueniſſet, ad catholicā Eccleſiā trāſijt. Et quia ingenio magis ꝙ̃ doctrina ualebat, ad res gerēdas fuit idoneus, ad inſidias & faciēdas & ꝓpulſandas paratus. Morib. blādis, & beneuolētiā hominū ad ſe alliciētib. In ſermonibus Eccleſiaſticis mediocris, ut ij nec ſcriptiōe digni, nec planè indocti auditorib. uiderent. Nam homo diligēs, ſi quādo ociū dabať, in celeberrimis Græcorū ſcriptorib. uerſabať: quorū quia rudis eſſe putabať, cum * de his diſſerebat, etiā doctos ſæpè latebat. Dicebať ſecū ſentiētib. bonus, aduerſarijs formidabilis eſſe: facileq; cū uellet, terrorem incutere, & rurſus benignū ſe prębere. Et hūc quidē talē fuiſſe tradūt. Hic Atticus poſt liberalē inſtitutionē, uerecūdus & prudēs fuit. Vnde factū, ut Eccleſiæ ſub eo multū creſceret. Col. 240. Nec enim domeſticos fidei tātùm in officio cōtinebat, ſed & ſectarios prudētia ſua percellebat: nec laceſſendos illos ullo modo ſtatuebat, ſed territos rurſus mitigabat. Ac ne doctrinæ quidē & eloquētię negligēs fuit, ut q lectioni ueterū noctes etiā impenderet. Quare nō * traducebať à ſophiſtis ſapiētiæ amatorib': in con-

Euſtathij ſchola. Acta. Sermones. Diſſimulatio doctrinæ.

** ex horum ſcriptis aliquid proferebat.*

* ὑπεξίστατο παρὰ τῶν φιλοσόφων σοφιστῶν.

congreſsibus iucundus & gratus, apud triſtes ſeuerus: omnia denique, ut Apoſtolus præcipit, fiebat omnibus. Senex orationes à ſe elaboratas memoriæ mãdabat, quas pro concione haberet. Pòſt autem unà cum exercitatione parta audacia, ex tempore, & quidem ſplendidiſsimè docebat: & ſcriptione ualere iuſſa, ad exercitationẽ ſe cõtulit. Nectamẽ tales erãt eius ſermones, ut ab auditorib. magnifierẽt, aut literis mãdarent.

ἀτιμαγέλης.) Cornu uaccimulgus tauri fregit, armentum deſerentis.

ἀτιμότεροι.) In orco Therſites nihil honore cedit alijs.

ATLAS, terram & cœlum geſtare dicitur in fabulis: unde ferrei humeri illi tribuuntur. Prouerbium, ἄτλας τὸν οὐρανὸν ὑπεδέξω: Atlas cœlũ ſuſcepiſti. In eos q magnas res aggreſsi, in mala incidũt.

ATLANTICA maria, Occidentalis Oceanus, & Orientalis, & omnia maria innauigabilia.

ἄτολμοι.) Sunt omnium animantium ignauiſsimi, timidis animis, fugę magis gnari.

Col. 241. ATOMA.) Sic nominarunt Græci corpora partium expertia, uel quòd nihil patianẽ, uel ob paruitarẽ, ut quę nec ſectionem nec diuiſionẽ admittant. Sic uocãt tenuiſsima & minutiſsima corpora, quæ in radijs ſolis p feneſtras admiſsis ſurſum deorſumque agitari uidentur.

ἀτοπίας πλέον πρᾶγμα.) Res admiratione plena, uel abſurdiſsima.

ATOSSA, Cyri filia, Darij uxor.

ATRABATICAS. In feſtiuitatib. & triũphis, & legatis præſentibus, induebãt tunicas & chlamydas uarias ex auro & purpura, aut aliàs ſumptuoſas: in uulgarib. aũt cõgreſsibus, pullo colore.

Col. 242. ἀτρέως ὄμματα.) Atrei oculi, id eſt acres & duri. Nã Atreus ex criminatione ſuſpicatus fratrẽ Thyeſtẽ rẽ habere cũ Aerope uxore ſua, filios Thyeſtis concîſos & coctos patri epulãdos appoſuit: extremis mẽbris puerorũ tandem illatis, quo ille calamitatem ſuam intelligeret. *Thyeſtes. Aerope.*

Formidabiles. ἀτρόμητος.) Tauri promiſſa palearia, & ferreos Atlantis humeros, & comam Herculis, grauemque barbam, & Leontis oculos Mileſij gigantis, nec Olympius Iupiter ſine tremore uideret.

ἀτροφήσαν ἐμαράνθη.) Nutritione non admiſſa, emarcuit.

ἄτρωτος.) Ab huiuſmodi affectibus magis inuulneratus permanſit, quàm à ferro Aiax.

ἄτρυτος.) ſtudio literarum, & indefeſsis laborib. incũbendo, gloriã eorũ q & ingenio & ætate ſuperiores erãt, ſuo nomine obſcurauit. Et: Iuſticia omnia intuens, peruigil eſt natura, & diuina & indefeſſa. Induſtria eſſe indefatigabili.

ἀτυφία.) Sapientem, expertem eſſe dicunt faſtus. Aequè enim affectus eſt erga gloriam & contemptum. *Sapiens.*

Col. 243. ἀοιδός.) Etiã cantores & poetas olim fuiſſe modeſtos, & philoſophorum habitu pręditos, ex eo apparet, quòd Agamemnon Clytemneſtræ talem caſtigatorẽ reliquit, qui primò uirtutes mulierum commemorando, uirtutis in ea ſtudium excitaret. Deinde cum in familiari cõſuetudine iucundum ſe præberet, animum à prauis cogitationibus auocaret. Quapropter Aegiſthus illam non prius corrupit, quàm poetã occidiſſet. *Poeta loco philoſophi apud Clytemneſtrã relictus.*

Demodocus. Demodocus autem Veneris & Martis congreſſum canit, non ob ſuauitatem, aut quòd facinus illud approbet: ſed ut illos in delicijs educatos, à prauis cupiditatibus deterreat (ſemper enim illis conuiuia & cithara cordi erant) & delectatione moribus eorum conſentanea illos demulceat. Facit & Phemium canentẽ Senatui illorũ. Sirenes itẽ canũt Vlyſsi, ea quibus maximè delectaretur, quæque eius & ambitioni & ſciẽtiæ multiplici eſſent cõſentanea: dicuntque, quiſquis ſuos cantus audierit, eum & cum delectatione recedere, & doctiorem. *Phemius. Sirenes.*

AVGARVS, uel Agbarus, uel Abgarus, Edeſſæ rex, temporibus Traiani Imperatoris, cui illuc profecto munera obtulit.

AVGEAS, Athenienſis Comicus, mediæ comœdiæ. Ex fabulis eius ſunt, Agreſtis, Purpura, Bis accuſatus.

αὐγοειδής.) Illud etiam ex eo ſe audiſſe referebat Iſidorus, habere animum aliquid in ſe iubaris inſtar, quod uehiculũ dicatur, aſtrorum ſimile atque æternum. Idque alios intra caput, alios in dextro humero cõcluſum habere: id quod nemo aliorum tradidit. *Iubaris inſtar aliquid uel in capite, uel in brachio.*

AVGVSTVS Cęſar, Octauianus & Sebaſtus cognomine, de ſua uita & rebus geſtis libros ſcripſit XIII: & Aiacẽ atque Achillẽ, tragœdias. Huic cũ uiſum

eſſet numerare omnes Romani imperij incolas, ut ſciret quanta eſſet multitudo: reperit myriades CCCCX. M. & XIII uiros.

AVGVSTVS Cæſar, nepos Iulij ex ſorore, à quo & mẽſis Auguſtus nomẽ habet. Dicuntur autem auguſta, precioſa, magna, inſignia. Nam ſub eo IESVS CHRISTVS Deus & ſeruator noſter, carnẽ aſſumpſit è ſancta Deipara & ſemper uirgine Maria.

IESVS CHRISTVS.

AVGVSTALE appellatũ eſt, quòd Idibus Octobris prouinciarum præſides & miniſtri Auguſtales, in Auguſtali *ſaltabant, uelut in foro rerum uenalium, in honorem Tiberij. Eum locum ſic appellabãt ab Auguſto. Collocauit & magnus Conſtantinus in aprico Daphnes, ſtatuã ſuæ matris: unde locũ Auguſtale appellauit. Auguſto Cæſare mortuo, Tiberius & Druſus in funere præceſſerunt, cadauer prorſus nõ attingentes (id enim nefas erat principibus) teſtamentum uerò eius uirgines Veſtales aſſeruabant.

* ἰχέρσνον εἶον ἐν τῷ ὀψοπολίῳ..

Col.244.

Tiberius. Druſus.

Oraculum de Chriſto.

Auguſtus Cæſar re diuina facta, percõtabatur Pythiam, quis poſt ſe regnaturus eſſet? Cui illa reſpondit:

Puer Hebræus iubet me, dijs beatis imperans,
Hanc ædem relinquere, & in Orcum redire:
Iam abito tacitus ab aris noſtris.

Auguſtus autem ab oraculo reuerſus, in Capitolio aram erexit, Romaniſq; literis inſcripſit, HAEC ARA EST PRIMOGENITI DEI.

Ara Auguſti.

AVDENAEVS, Ianuarius à Macedonibus dicitur.

AVDOD, Iudex Iſraelis, qui hoſtium DC. buri uno die occidit.

ἀυαίνεται.) ὁ φθόνος αὐαίνοιτο, τεὸν δέ γε κῦδος ἀέξοι. *Tabidus intereat LIVOR, tua GLORIA creſcat.*

αὐαίνου λίθος.) Auæni lapis, ſeu ſiccitatis, Athenis fuit. De mortuis aũt & reb. nihili dicitur, eo quòd mortui ſicci ſunt.

ἀΰεις.) Zeno Cittieus ſchola exiẽs impegit, digito pedis uulnerato. Manu igitur percuſſa terra, illud ex Niobe ait: ἔρχομαι, τί μ' ἀΰεις: Venio, quid me uocas? ſtatimq; ſuppreſſo ſpiritu deceſsit, anno ætatis XC. uel, ut alij tradũt, LVIII, ægrotauit nunquam.

αὐξώας.) Si Sol nũc ſolus oẽm humiditatẽ cõſumit: quid mali nõ ꝑpetiemur, ſi uxore ducta, filiũ ſui ſimilẽ genuerit?

αὐθέντης.) Mithridates mandauit, ut Romani tollerẽtur. & miſit literas ad urbes, regio ſigillo munitas: iuſsitq; uno die mãdata exequi, ne qui re præcognita ſibi cauerẽt. Vt enim Romani omnes occiderẽtur, edixit, & præmia nõ ipſis tantùm interfectoribus, ſed & populis apud quos cęderentur, pro numero cæſorũ propoſuit: cõtraq; magnas pœnas cõminatus eſt ijs, qui illis pepercissent.

Col.245

Romanorum cædes in regno Mithridatis.

αὖθι.) Perſa ſum, parentibus Perſicis natus. Perſa'ne indigena? Sic domine. Ignem autem inquinare, eſt nobis ſæua morte acerbius.

Ignis reuerentia.

AVLAEA. Polybius: Hęc omnia rex per aulæum audiens, ridebat.

AVLAE. Nauale Ciliciæ, prope Tarſum, cuius incolæ Aulæotæ.

αὐλητοῦ βίον ζῆν.) Tibicinis uitã agere. De ijs qui ex alieno uiuũt: eo quòd tibicines ſacrificantibus obſeruatis, immunes degunt.

AVLIS, urbs Bœotiæ.

Col.246.

AVLVS Poſthumius, familiæ quidẽ & gentis pręcipuæ fuit: ſed ſuapte natura garrulus & loquax, & inſigni nequicia. Græcã inſtitutionẽ & linguã à puero expetiuit, in eaq; re multus fuit, ac potius immodicus: ut iã propter illũ, etiã natu maioribus, & ſumma præditis autoritate Romanis, Grecitas inuiſa eſſet. Deniq; poema ſcripſit, & hiſtoriã rerũ inſtituit, cuius in Procemio ueniã petit à lectoribus, ſi Romanus homo Græcã dictionẽ nõ aſſequatᷣ, nec diſpoſitionẽ cõuenientẽ obſeruet. Quod eſt magnarum ineptiarũ argumentũ: perinde ac ſi pugil aut quinquercio nomine ſuo in gymnicis ludis dato, in ſtadiũ progreſſus, cum pugnandũ eſſet, ueniam à ſpectatoribus peteret, ſi labores & plagas ferre non poſſet. Perſpicuum enim eſt, talem hominem ridiculũ fore, ſtatimq; daturum pœnas. Quod ipſum cauere decebat etiam iſtos hiſtoriographos, ne quid contra decorum auderẽt. Fuit & uoluptatis & laboris amans.

Oſtentator ueniam petens.

AVXENTIVS Mopſuheſtiæ epiſcopus, ex ijs qui cõfeſſores nominantᷣ, homo illuſtris in exercitu Licinij imperatoris, & è ſcribarũ numero, quos notarios Romani uocãt. Cõfeſsionis genus huiuſmodi fuit. Erat in quadã palatij aula fons aquæ, & in eo Bacchi ſtatua, & uitis ampla, totũ cõplexa locũ, atq; inũ

Licinius Imp.

brans.

brans. Quò cũ Licinius, per cauſam delectationis, ueniſſet, Auxentio & alijs multis è comitatu ſequẽtibus: uitem intuens, uuã magnã & maturã è palmitib. dependentem uidit, eamq; Auxentiũ reſecare iuſsit. At ille ſtatim femori appenſo pugione ſtricto, reſecuit, nihil ſuſpicans. Licinius autem: Ponito, inquit, uuã ad Bacchi pedes. At ille: Abſit, Imperator: Chriſtianus enim ſum. Tum ille: Igitur apage te, relicta militia. alterutrum enim facias, neceſſe eſt. At

Zonæ depoſitio. hic nihil cunctatus, & zonam ſoluit, & ſtatim alacer palatio exceſsit. Ephori

Col.247. autem aliquanto pôſt, cum Mopſuheſtiæ epiſcopum crearunt. Frater eius

Ephori, inſpectores. *Theodorus.* iunior Theodorus fuit, Athenis eruditus, cui & ipſi tandem Tarſenſis ec-

Aetius. *Eudoxius.* *Eunomius.* cleſiæ epiſcopatus contigit. nam Aetius cum antehac ipſe Eudoxium ipſum, & alios magni precij homines docuiſſet, poſteaquam Eunomium ad docendi munus promouerat, plerunque ſuo loco ad docendos alios illo utebatur, eos præſertim qui perfectiorem doctrinam requirebant. Nam ille quidem principijs tradendis inſignis erat: hic uerò ijſdem elaborandis, & perſpicuè ſimul & magnificè explicandis longè præſtantior.

αὔξει.) Non cõ cedendũ eis eſſe, ut ad magnã potentiã extollantur: ſed incrementa eorum ſumma ui prohibenda.

αὔξεσθαι.) Augeri, propriè de animatis, & partes habẽtibus dicitur: nõ, ſi lapides lapidibus, grana granis cumules.

AVRELIANVS Imperator, in re militari exercitatiſsimus, animo indomito, & ad crudelitatẽ prono, multos illu-

Zenobia. ſtres ciues à Zenobia conuictos, occidit, homo ſæuus, & ſanguinarius: & dux magis neceſſarius, quàm optabilis imperator, omni tẽpore difficilis & inacceſſus, ut nec domeſtico ſanguini pepercerit. Nã filij uxorem indicta cauſa occidit. Militariũ autem ordinũ & euanidæ ac diſſolutæ diſciplinæ ſtrenuus inſtaurator fuit.

AVSONIVS ſophiſta, qui epiſtolas & alia quædã ad Nonnum ſcripſit.

Col.248. Auſonius Pontus, mare Siculum, ab Auſone Vlyſsis & Calypſonis filio, qui ibi regnauit.

AVSONII, ab audendo omnia.

Sapientes auſteri αὐστηρός.) Auſteros eſſe dicũt omnes ſapiẽtes & bonos, quòd nec ipſi ad gratiã loquãtur, neq; blãditias aliorum admittãt. Atq; etiã aliũ eſſe auſterum, qui perinde dicatur atq; auſterum uinum, quo quidem in medicamentis utantur, in conuiuijs non item.

αὐτάγγελος.) Comprehenſum in carcerem duci iubet, ne in caſtra reuerſus, ea nunciaret ipſe, quę utilius cælarẽtur.

αὐτάρκεια.) Polybius: Vir laude & admiratione dignus, præſertim ob frugalitatem uitæ, & continentiàm, quæ innata quædam illi philoſophia fuit, multis experimentis comprobata.

αὐταῖς ἀμάλλαις.) Cum ipſis manipulis. De ijs qui funditùs pereunt.

αὐτερέται.) ijdẽ & milites, & remiges.

αὕτη ἡ ἡμέρα.) Hic eſt dies, quem fecit Dominus: hoc eſt dominicum Paſcha, 25 Martij. Si igitur tertio die reſurrexit Chriſtus, ut ipſe dixit (oportere filium hominis occidi, & tertio die reſurgere) quamobrem octauus dicitur dies Dominicus? Tertius dicitur à ſupplicio & cruce: octauus ab opificio & reſurrectione. Principiũ enim huius aſpectabilis mundi eo fuit, & uerum lumẽ Chriſtus eo reſurrexit.

αὕτη γὰρ χρηστῶν ἐστὶν ἀνδρῶν ἡ νόσος.) Hic bonorũ uirorum morbus eſt. De ijs qui probri loco aliquid commemorant de quopiam, quod eſt laudandum.

αὐτὴ κάμινος, αὐτὸς εἵλκυσε καπνὸς ἢ τροχός.) Ipſe caminus, ipſe traxit fumus ſiue rota. De ijs qui cõ ſimilia peragunt.

αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν εἵλκυσεν.) Hoc quidẽ filũ nihil attraxit. De ijs prouerbium dicitur, qui nihil impetrant. Metaphora ſumpta à piſcatoribus.

αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῇ.) Ipſa nũc ſapientia uiuit. De quodam uiro celebri. *Col.249.*

αὐτὴ νῦν ἀνθεῖ ἡ μοῦσα.) Ipſa nunc floret Muſa. * Simile priori, & de magis politico. ** ὅμοιον τῷ προτέρῳ καὶ πολιτικωτέρῳ.*

αὐτίκα καὶ φυτὰ δῆλα ἃ μέλλει κάρπιμ' ἔσεσθαι.) Statim plantæ conſpicuæ ſunt, fructũ laturæ. De ijs qui à primo initio ad bonum finem tendunt.

αὐτό.) Ipſum in compoſitione philoſophi dixerunt, quod propriè diceretur, & ideam per id exprimebant: ut cùm αὐτοάνθρωπον, id eſt, ipſum hominem dicebant. *αὐτοάνθρωπος ἰδέα.*

αὐτόδαξος τρόπος.) Ariſtophanes: Ingenia ueſtra ueritus, & mordaces mores.

αὐτὸ δείξει.) Res ipſa mõſtrabit. Prouerbium.

Col. 250. AVTOCLIDES: Cedonides, & Therſander, ut magni pædicones, perſtringebantur.

AVTOCRATES, Comicus antiquus, Athenienſis. Ex fabulis eius ſunt, Tympaniſtæ. Scripſit & tragœdias multas.

Hoſtilia dona. *αὐτοκτόνα.*) Sic ab inimicis miniſtra cædis mittebantur dona, per ſpeciem beneficij, ui letali prædita. De Aiace & Hectore.

AVTOLYCVS Areopagita, qui cũ Chæronẽſi bello domeſticos ſuos ablegaſſet, deprehenſus, & à iudicibus cõdemnatus eſt.

αὐτὸν ἐκρούσας τὸν βατῆρα τῆς θύρας.) Ipſum ianuæ limen pulſaſti. De ijs qui ueritatem dicunt.

αὐτὸν δ' οὐ τρέφων, κύνας τρέφεις.) Cum te ipſum non alas, canes alis. De inopibus, qui ſe alios alere uelle pollicentur.

Col. 251. *Ipſe, de corpore.* *αὐτός.*) Ipſe, de corpore dicitur. Diſtinguunt enim animas & corpora. Homerus: Multas egregias animas. Sequitur: Ipſos uerò lacerandos. & Ariſtophanes: Mens quidem foris eſt, ipſe uerò intus aſcendens facit tragœdias.

αὐτὸς αὑτὸν αὐλεῖ.) Ipſe ſe canit. De ijs qui in rebus gerendis demonſtrãt, quales ſint.

αὐτὸς γὰρ εὗρε τοῦ κακοῦ τὴν πυτίαν.) Ipſe mali fontem reperit. De ijs qui ſibi mala accerſunt.

Diuinæ autoritatis ſimulatio. *αὐτὸς ἔφα.*) Prouerbiale, à Pythagora philoſopho ad uitam translatum. Is enim ut orationi ſuæ & uitę autoritatem conciliaret, in congreſsibus aiebat, Ipſe dixit: hoc eſt, Non meus, ſed Dei ſermo eſt.

αὐτός τι νῦν δρῶν, εἶτα τοὺς θεοὺς κάλει.) Ipſe nunc aliquid agito, deinde deos inuoca. Prouerbium ſimile iſti, *σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει*, Cum Minerua & manum moue: non debere nos opis diuinæ fiducia ſedere ignauos. Vſurpatur de mulieribus, ijs præſertim quibus aliquid operis faciendum eſt.

αὐτοχειλίων.) Aelianus: Romani nec ſucceſſum contra leges, nec uictoriam partam, cuius non particeps fuiſſet magiſtratus, probabant, ne quicquam temerè populus ageret.

Col. 252. *Indigenæ.* *αὐτόχθονες.*) Athenienſes indigenæ, dicuntur, ſiue quòd terram ignauã primi coluerunt, ſiue quòd nõ fuerunt aduenæ. Indigenæ uocabantur & Arcades, & Aeginetæ, & Thebani. Erichthonium & Vulcanum è terra extitiſſe ferunt. *Terræ filij.*

Cleonis importunitas. *αὐτόχρημα.*) Ariſtophanes: Paphlago decipi nõ poteſt. ipſe enim omnia perſpicit: nam alterum crus Pyli, alterũ in concione habet. Cum autem eius paſſus tantum diſtent, unus hauddubiè eſt inter Chaones.

αὐτοῖς ταλάροις ἐσθίεις τὸν τυρόν.) Cum ipſis calathis caſeo ueſceris.

αὔχημα.) Neque de faſtu, quo nunc utuntur, quicquam remittent ultrò: neque poteſtatem tibi dabunt, quicquid è re ipſorum eſſe cenſueris agendum. E' quo ſplendore & faſtigio primò ad qualem finem & animi deiectionem peruenit?

ἀφανής.) Cum meridies tum eſſet, omnia erant nocte obſcuriora.

Col. 253. *ἀφανὴς οὐσία.*) Obſcuræ opes dicuntur, quæ ſunt in nummis, mancipijs & uaſis: apertæ, quæ in ædibus & fundis. Sic Lyſias.

APHAREVS, Athenienſis orator, filius Hippiæ ſophiſtæ & Plathanes, priuignus Iſocratis oratoris, cuius filius putabať. Floruit Olympiade XCV, quo tempore & Plato.

Cleonis arrogantia. *ἀφαυανθήσομαι.*) Ariſtophanes: Alienas metens ſpicas, easq; ligno alligatas ſiccat, ut uendat: hoc eſt, Cleon alieno labore, Demoſthenis ſcilicet, partã gloriam ad Sphacteriam, uerbis in ſe transmouet.

ἀφαυροτέροις.) Neq; enim cum imbecillus ſit, diuini & recti iudicij momenta nouit.

Federleſer. *ἀφαιρεῖν κροκίδας.*) Tollere fila. De ijs qui faciunt omnia per adulationem.

ἀφαιροῦμαι.) Cum poteſtas ſanam ei mentem ademiſſet.

Col. 254. *Fugandæ in primis apes.* *ἀφελής.*) Clamitat ille barbarum ſanè quiddam, & ſimplex, ſed utile tamen: prius fugandas eſſe apes, ac tum per ocium auferendum eſſe mel.

Candor *ἀφέλεια.*) Damaſcius ait: Iſidorum unà cum ſimplicitate ueritatem etiam ſupra modum amaſſe, atq; probaſſe: adeò ut palàm eloqueretur amplius quàm neceſſe eſſet, & nihil prorſus in ſe haberet ſimulatum.

ἀφίλαια.

ἀφίλεα. μισῶ τὴν ἀφιλῆ, μισῶ τὴν σώφρονα λίαν.) Odi ſimplicem, odi nimis modeſtam.

ἀφῶντες τὸν ὑπέρον, τὸν πόδα διώκουσι.) Omiſſo fune pedem perſequuntur. De ijs qui neceſſarijs prætermiſsis, ſuperuacanea pluris faciunt. ὑπέραι ſunt funes nautici, quibus antennarum cornua traducuntur. πόδες, funes qui infrà uelum continent.

ἄφες ἐκ βαλβίδων.) Emitte carceribus me & iſtum.

ἀφέται.) Locus Athenis, ubi claſsis Xerxis cladem accepit, propter portuum incommoditatem. Vnde Boream Atheníenſium adiutorem perhibent. nam Apollo eos cognato uento ſacrificare iuſſerat. Cognatus autem eis eſſe dicitur, propter Orithyiam.

Boreas Atheniēſium adiutor.

Col. 255. ἀφειδέστερος.) Agathías; Hic, quippe adoleſcens, quicquam animi impetus nondū prorſus inhibere & cohercere poſſet, ſed cupiditati gloriæ ultra modum indulgeret, ac plus quàm prouidentiæ conſtantiæ'que tribueret, hoſtes inuadebat.

Col. 256. ἀφιδρύματα.) Statim natu maximi ciuitatis aderant ſupplices, ueruſtiſsima deorum ſimulacra geſtantes.

ὁ ἀφθὰς σοι λελάληκεν.) Aphthas tibi locutus eſt. Prouerbium. Fuit Aphthas uates quidā. Aphthas etiam Bacchus dicitur.

APHTHONIVS ſophiſta, ſcripſit in Hermogenis rhetoricam progymnaſmata.

Col. 257. APHVSIA, inſula quædā, in qua exularūt D. Theophanes poeta, & frater eius Theodorus cognomēto Scriptus ſiue pictus, uterque confeſſor.

χίλιαι ἀνθρώπων ἀφρασύνς.) Miſera hominum incogitantia.

*cognomento Sextus. AFRICANVS *Sextus dictus philoſophus Afer, qui Ceſtos deſcripſit libris XXIIII. Sunt autem phyſica quędā, è ſermonibus & incantamentis, & ſcriptis quibuſdā characteribus conſtātia, remedia & alios effectus pollicentia. Contra hunc ſcripſit Origenes de libello Suſannæ, qui extat in Daniele.

Carthago. Africa. Byrſa. Africanus: Carthago, quæ & Africa & Burſa dicitur, poſt primam ædificationem finitimis Afris annos DCC dominata, euerſa eſt à Scipione Africano: qui cum id cognomen ab auo hæreditarium haberet, tum ſuapte uirtute & ſimilitudine rerum geſtarum id conſecutus eſt.

ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.) Iuſiurandū Venereum non eſt noxale. De ijs qui ob amorem ſæpe peierant. Iupiter ex alto periuria ridet amantum.

ἀφροδίτη.) Venus. Huius ſimulacrū fingunt pectinem ferens. Accidit enim aliquando, ut Romanæ mulieres pruri gine peſtilenti laborarent: & cum omnes raderentur, nulli eis uſui pectines fuerunt. Sed uotis Veneri nuncupatis, receptisque capillis, eā ſtatua honorarūt, pectinem ferente: & barbata, quòd & maſcula & fœmina habeat inſtrumenta, quippe omnis generationis præſes. Ac à lumbis quidem, & ſuperne uirum dicunt, cætera fœminam. Fingunt & equo inſidenrem: quòd Aeneas filius eius, cum uſque ad occaſum nauigaſſet, equo conſcenſo tali ſtatua matrem ſit ueneratus. Col. 258. Pecten Veneris. Venus barbata. Venus equeſtris.

AFRI, nomen gentis, Carthaginenſes: ab Afro Libyæ rege, filio Saturni, Phillyra nati.

APHYAE, duarum ſororum meretricum nomina apud Hyperidem.

ἀφύα εἰς τὸ πῦρ.) Aphya in ignem. Prouerbiū, de ijs quorum finis eſt celerrimus. nam aphya citiſsimè coquitur.

ὅτι Νικομήδει.) Cum Nicomedes Bithyniæ rex Aphyam deſideraſſet: Apicius delicatus ille, piſciculum eum imitatus, appoſuit pro aphyis. Apparatio autem huiuſmodi fuit. *Gongylidem fœminam in longa & tenuia fruſta diſſecuit, faciem aphyæ imitatus: affuſo'que feruenti oleo, & ſale addito, ac papaueribus inſperſis, appetitum regis ſedauit. Rapum pro piſce. *rapum.

ἀφ' ὑψηλῶν με καταγελᾷς.) E ſublimi derides me: id eſt, prorſus contemnis. Translatio ab ijs, qui è ſuperiore loco uerba faciunt. Col. 259.

ACHAZ, rex Hieroſolymorū, argentum quod in theſauris habebat, miſit Theglaphalaſari, Aſſyriorū regi, petēs defenſionem cōtra Syros & Iſraelitas. Itaque ille Damaſcū obſedit: ubi cum eo cōgreſſus Achaz, arā ſpectauit magna cum delectatione: cuius exemplū Hieroſolyma ad Vriam ſacerdotem miſit, iuſsitque ſimilem ibi quoque extrui. Reuerſus, in ea Syrorum dijs immolauit, clau ſo Dei templo. Huic in regno ſucceſsit filius Ara Syriaca.

filius Ezechias, Rabua Zachariæ filia natus, religioſiſsimus omnium.

ACHAIA, Græcia. Mummius Conſul aduerſus Corinthios miſſus, Metello uictoriam in manibus habenti eripuit: & Achæos iam fatigatos, circa Iſthmum aggreſſus, debellauit: Corintho totius Græciæ tum principe urbe, primo impetu capta. Qua de cauſa etiam nunc Achaiam Romani Greciam dicere uidentur: ſubactæ genti, tum Græciæ præſidi, totius regionis nomine indito.

Mummius. *Metellus.* *Corinthus.*

ἀχαϊκὸν βέλος.) Achaicum telum. De ijs qui ſagaciter iaculantur. nam Achei funditores tela in oppugnationibus ſolertiſsime conijciunt.

ACHANE menſura eſt Perſica, quemadmodum Artabe Aegyptiaca. Capiebat autem, ut tradit Ariſtoteles, medimnos Atticos XLV. Alij dicunt fuiſſe ciſtam, in qua miſsi ad ſpectacula, cõmeatum reponerent.

Col.260. ACHAEA, Ceres, à ſonitu cymbalorum & tympanorũ, in quærenda Proſerpina: aut à dolore.

ACHAEVS, Syracuſanus, tragicus iunior, ſcripſit tragœdias X.

Achæus Pythodori, ſiue Pythodoridis filius, Eretrienſis, tragicus, natus LXXIIII Olympiade, fabulas edidit XLIIII: alij XXX dicũt, alij XXIIII. uicit unam, paulò iunior Sophocle. Communiter autem artem oſtentabant cum Euripide, ab LXXXIII Olympiade.

ACHERVSIA palus apud Inferos, quam traijciunt mortui. Numulus quẽ portitori dant, * Danace uocatur.

** Δανάκη.*

ACHERON, fluuius apud Inferos fabuloſus, eò quòd doloribus fluat. Ariſtophanes in Ranis, Bacchum territurus: Acherontius, inquit, ſcopulus, cruore ſtillans.

Acheron, locus in medio uniuerſi, in quo aqua & exhauritur, & abſorbetur; * uſque ad cœnum uniuerſi tenebroſus, & lucis expers: † purgatorio ſimilis, & non ſupplicio, abſtergens & purgans peccata hominum.

** μέχει τοῦ τέλματος τοῦ παντός.* *† καθαρσίῳ ἔοικε, καὶ οὐ κολαστηρίῳ.*

ἀχλυΐα.) Ariſtophanes in Amphiarao: Morbo coactus, an amicorum inopia? νόσῳ βιασθεὶς, ἢ φίλων ἀχλυΐᾳ;

Col.261. ACHIAS propheta, tẽporibus Hieroboami regis Hebrẹorum: cuius filius cum ægrotaret, uxorem ſuam mutato habitu ad Achiam miſit, de ualetudine filij quæſituram. Cum autem ad eum iam ſenio cæcutientem ingreſſura eſſet, Deus uati apparet, ac utrunque indicat: cùm Hieroboami uxorem adeſſe, tum quid illi reſpondendum eſſet. Quæ cum ut peregrina accederet, exclamat ille: Ingredere mulier, quid te diſsimulas? Deum enim non fallis. Redi ergo ad maritum. Hæc dicit Dominus: Quoniam ego te magnum è paruo & nullo effeci, & regnum à Dauidica familia auulſum tibi contuli: tu uerò immemor horũ, relicto mei cultu, deos conflatiles colis: te [illegible]rſus deſtruam, & omne tuum genus euertam, efficiamq́ canibus & uolucribus cibum. Huius ſupplicij & populus erit particeps, qui terra bona expulſus, ultra Euphratem diſpergetur, quòd tuam impietatem ſecutus eſt. Filiũ uerò tuum reperies mortuum. itaq́ accidit.

Ingratos punit Deus.

ACHILLES Statius Alexadrinus, qui de Leucippe & Clitophonte ſcripſit. & alia amatoria libris VIII: tandẽ factus eſt Chriſtianus, & epiſcopus. Scripſit & de Sphæra, & Etymologia, & Hiſtoriam miſcellaneam, in qua multorum magnorum & admirabilium uirorum meminit.

ἀχίλλειος εὐχή.) Achilleum uotum:
ἦ ποτ᾽ ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας ἀχαιῶν,
Certè olim Græcis erit exoptatus Achilles.

Camillus Romanorum dux Achilleum uotum fecit, ut Romani aliquando Camillum deſiderarent: eiusq́ non multo pòſt reus eſt factus. Nam cum Galli urbem tenerent, plebs ad Camillum cõfugit, cumq́ rurſus dictatorem dixit: ut in Gallica hiſtoria perſcriptum eſt.

Camillus uoti reus.

ἀχθοφόρον.) Prouerbiũ, οὓς οὐκ ἂν ἄραιντο οὐδ᾽ ἑκατὸν αἰγύπτιοι. Quos ne C quidẽ Aegyptij baiuli ſuſtulerint. Sæpè fit Aegyptiorum mentio, ut qui ſarcinas ferre conſueuerint.

ἄχος.) Dolor ſilentium ferens: faceſſat iſte luctus. nemo enim eſt, quem mala non opprimere ſoleant.

Nemo luctus expers.

ἀχράς.) Thraſybulus Lacedæmoniorum legatis reſponſurus, qui fœdus petebant, largitione corruptus, ſe ex ſylueſtrium pyrorum eſu in rauim incidiſſe ſimulans, tacuit.

Argentangina Thraſybuli.

ἀχρεῖον

ἀχρειόγελως ἄνθρωπος.)Homo ob res inutiles & nihili ridens atq; gaudens.

Non afficiendi beneficio.

ἄχρηστα.)Prouerbium, εἰς ἄχρηστα μὴ ἀναλίσκειν: In res inutiles ſumptus ne conijcito. Ne benefacias ſeni, ne puero inuido: Ne loquaci muliercule, ne infanti, ne uicini cani, ne garrulo remigi: Neq; in ſaltatriculæ domum inſilito, ne illis rebus inhians, malo à meretricula ictus, de gloria deturberis: Neque parẽtes ſenio confectos, à quibus inſtar pulli gallinacei nutritus es, plagarum pueriſis ætatis memor, Iapetos, hoc eſt fatuos & delyros appelles: ut uerecundię ſtatuam expleas.

Valetudo obſtat honori.

ἀχρηστία.)Appianus: Horatius, quòd pedibus uti non poſſet, conſulatu excidit, quòd nec domi nec militiæ utilis eſſe poſſet.

ἄχρι κόρου ἀναίσθητος ἢ φέναξ.) Vſque ad faſtidium fatuus, aut fallax. Prouerbium.

Col. 263. ACHRYLIS, Phrygia.

ἀψίκορος.)Cõſtantem decet eſſe erga amicos, & nuſquam faſtidioſum.

APSINES, celeber ſophiſta Atheni enſis, Onaſimi ſophiſtæ pater: cuius filius alter Apſincs fuit.

Apſines Gadareus ſophiſta, à Pane, ut tradunt, ſatus Smyrnę, diſcipulus fuit Heraclidis Lycij, deinde Baſilici: cõſularem dignitatem adeptus.

APSINTHOS, urbs Thraciæ, cuius regio Apſinthis.

Vuôre den müt.

ABSINTHIVM herbam quidam è Comicis Aſpinthium uocant: quod nemo ſcilicet eam bibere ſuſtineat.

ABSYRTVS, Pruſaenſis & Nicomedienſis miles, qui ſub imperatore Conſtantino in Scythia iuxta Iſtrum militauit. Medicinam equorũ ſcripſit, & phyſicum librum de Veterinis. Scripſit & Cimon Athenienſis præclarum librum de Inſpectione equorum.

B LITERA.

Col. 264. BAAL, Tyriorum deus.

βαβακατροῦ.)Barbarica uox eſt. Aſſentitur autem Barbaricus deus. nã uoces nihil ſignificantes, ſunt uice aſſenſionis.

βαβαὶ μύξος.) Papæ Myxus. De gloriantibus, & magna iactantibus. Fuit enim Myxus quidam Dianæ ſacerdos, urbanus & glorioſus.

Aeſopi fabulæ.

BABRIAS, ſeu Babrius, fabulas Aeſopi uerſibus choriambicis expoſuit libris x.

Paſtor pro grege dimicans.

BABYLAS, epiſcopus Antiochenus, qui uel Numeriano uel Decio, facto quodam, eccleſiam refertam ingredi ſtudenti, pro foribus ſtans obſtitit: ſe pro uirili daturum operam profitens, ne lupus gregem inuaderet. Ac ille quidem ſtatim ab ingreſſu repulſus eſt, ſiue quòd populi motum timeret, ſiue quòd alioqui conſiliũ mutaſſet. *Accuſatio.* Sed cũ epiſcopi aduerſationem iniquo animo ferret, in palatium reuerſus, hominem ad ſe accerſit: ac primùm ſe templi aditu excluſum expoſtulat. Deinde, ſi id crimen condonari ſibi uelit, dæmonibus eum ſacrificare iubet. *Defenſio.* At hic & crimen defendit, & conditionem reſpuit: quòd & paſtoris munus ſit, omni ſtudio gregem defendere: & nequaquam committendum, ut uero Deo deſerto, falſi nominis dijs & pernicioſis dęmonibus immolaret. Quem cum Imperator refragari uideret, cathenis & pedicis uinctum, ad ſupplicium capitis abduci iubet. *Babylæ cõſtantia.* Hic uerò dum ad mortem ducitur, hæc Pſalmi uerba canit: Reuertere anima mea ad requiem tuam, quia Dominus tibi benefecit. *Tres pueri.* Ferunt etiam tres pueros fratres admodum adoleſcentulos, illius conſuetudine utentes, unà abreptos ab Imperatore. Qui cum & ipſi, quamuis omni ui adhibita, ſacrificare recuſarent: & ipſi occidi ſint iuſsi. Eos ad carnificinæ locum perductos, Babylas ante ſe gladio admouit: ne quis eorum perterritus, mortem detrectaret. Quibus dum capita præciduntur, Ecce, inquit, ego & filioli, quos mihi dedit Deus. Deinde & ipſe collo percuſſori porrecto, mandauit ijs qui cadauer eius collecturi erant, *Cathenæ ornamenta.* ut cathenas & pedicas unà ſecum ſepelirent: Vt, inquit, hæc iacenti mihi ſint ornamento. Ac, ut aiunt, etiam nũc cum eo ſitæ ſunt.

BAGDALONIA, Cappadocię pars, uerſus Auſtrum. Col. 265.

BAGOAS, eunuchi nomen.

Quà eundum

βαδιστέα.)Eundum mihi eſt, quò me Sapientia & Deus ducit.

βάθος.) Profunditas phalangis eſt, quicquid frontem ſequitur, & ordo

à primo

à primo pilo uſque ad eum qui claudit agmen.

Col. 266.

βαθυγνώμων.) Profundi ingenij homines, & occulti animi, Rufinus & Gildo, Theodoſij imperatoris procuratores.

βακκαῖοι.) Vaccæi, gens Hiſpanica.

βάκηλος εἶ.) Bacelum eſſe, id eſt eunuchum: Prouerbium, in diſſolutos & effœminatos, cuiuſmodi ſunt caſtrati.

BACIS, epithetum Piſiſtrati. Fuit autem uates. Philetas Epheſius tres fuiſſe ſcribit Bacidas: unum ex Eleone Bœotiæ, alterum Athenienſem, tertium Arcadem ex urbe Aphya: qui & Cydas & Aletes fuerit dictus. Theopompus in IX rerum Philippicarum, de hoc Bacide cùm alia multa mirabilia narrat: tum, olim Lacedęmoniorum uxores furore correptas, ex Apollinis oraculo ab hoc luſtratas fuiſſe.

Lacenæ à Bacide ſanatæ.

βακτηρία, καὶ σύμβολον.) Baculus & ſymbolum. Qui ſorte in iudicum numerum aſciti erant, à publicis ſeruis accipiebant baculum & ſymbolum, atque ita ius dicebant. Prætorium autem erat baculo concolor. Symbolum uerò, facto iudicio, reddentes, triobolum auferebant: quæ erat iudicij merces.

Triobolum.

βάκτρον.) Panopoliam nunc cum ſeruili baculo commutaui.

βάκχαι.) Bacchæ, Satyri, Panes, Sileni, ſunt Bacchi comites.

Bacchi comites.

βακχεύων.) Ad ipſam rem abſoluendam ferebantur, ſobrio quodam furore ad conflictum incitati.

βάκχης τρόπον.) Bacchę inſtar. De ſemper tetricis & taciturnis: quia Bacchæ tacent. Bacchum non ipſum modò deum, ſed omnes orgia celebrantes Bacchos appellabant, * nec tamen ramos etiam myſtæ gerebant.

** ἢ μὲν καὶ. καὶ μὴν καὶ, atque etiam.*

BACHYLIDES Ceius, ex inſula Ceo, urbe Iulide (habet enim ea inſula quatuor oppida: Iulidem, Carthiã, Coreſsiam, Pœeeſſam) Medonis filius, Bachylide pugile nati, cognatus Simonidis Lyrici, & ipſe Lyricus.

BANCHYRIS. De hominibus iuſtiſsimis. talis enim fuit hic Aegypti rex.

βαλανεύτης.) balneator. De curioſo & inepto. *ἐμαυτὸν βαλανεύσω*: Mihi ipſe balneator ero.

Col. 267.

βαλανεῖον.) Dicunt turbam minuere aerem lauationis, quem ipſa attrahat. Eſt autem balneũ, uia ad delicias. Cum olim balnea non eſſent, in ſcaphis & ſolijs lauabant ueteres.

βάλανοι.) Glandes palmarum, quales apud Græcos cernuntur, pro ſeruis reponebantur. Quæ uerò ipſis dominis aſſeruabantur, erant ſelectæ. Et: Vinum bibebant de glande palmæ.

βάλλ' ἐς κόρακας.) Abi ad coruos: id eſt, in malam rem.

VALENTINIANVS, Romanorũ imperator.

VALERIANVS, Romanorum imperator.

βάλλ' ἐς μακαρίαν, ἢ μακαρίαν.) Abi ad Macariam: id eſt, ad Orcum. De ijs qui per uirtutem pericula adeunt. nam Macaria Herculis filia, Euryſtheo Athenas inuadente, uictimam ſe obtulit pro ſalute reliquorum.

βάλλειν μήλοις.) Petere pomis. De ijs qui ſuis amoribus potiuntur.

βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ὑπόνοιαν.) Tela cõijce in eum qui artem tenet. In eos qui arti eidem deditis conuiciantur.

βακτηρία.) Baculus, & habitus, & palliolum ſiue triobolum. Per deriſum hæc dicebantur in iudices Athenienſium.

Iudices Attici.

BALEARES inſulæ, ſolertes funditores habuerunt.

βάλλων σωκράτη.) Socratem & Zenonem Bacchanalium dicterijs exagitat, eorumque diſcipulos tota terra marique profligandos cenſet, ut peſtes urbium & Reipublicæ. Nũc eoſdem coronat, & uitæ ſtrenuæ modeſtæque proponit exemplum.

Col. 268. *Philoſophorũ inſectator idẽ, & laudator.*

βάλλων φεύξει δ' οἴει;) Telo coniecto fugam adornas? Aduerſus eos, qui perpetrato facinore ſe euaſuros putãt.

BALTHASAR. Sic dictus eſt Daniel, ob honorem explicationis arcanarum rerum.

βάμμα σαρδιανικόν.) Tinctura Sardinia, pro cruentatione. Nam inſula maxima eſt Sardinia, uicina Italiæ, in qua naſcuntur purpuræ præſtantes & acutiſsimæ.

βάμμα κυζικηνόν.) Tinctura Cyzicena. Impuram * elegantiam ſic dicunt Attici.

** deformitatem.*

βάναυσος.) De his actis in Republica gloriatur, de quibus etiam uilis publicanus ſe iactare poſſet. Nam quod

multa

multa utiliter in urbe uendantur, & annona omnibus abundè ſuppetat, eò ſeſe effert.

βάξιν.) Sophocles: Si nunc in iſtis calamitatibus te aliquid à me perpeſſum, ſiue dictis ſiue factis exiſtimas, quod fraudi tibi ſit: ea fama effecerit, ut longiorem uitam non ſim deſideraturus.

Sponſi. βαπτά.) Tinctas ſeu uerſicolores ueſtes geſtabant ſponſi, argumento corruptelæ.

BARATHRVM, hiatus ſeu foſſa eſt inſtar putei, locus profundus & tenebroſus, Hippoothōtię tribus in Attica: quò malefici conijciebantur, ſicut Spartæ in Ceadam. In hoc ſpecu erant uncini, alij ſupernè, alij infernè. Huc Phrygem matris deûm ſacrificulum pro inſano coniecerunt, quòd diceret, adeſſe matrem ad filiæ inquiſitionem. At irata dea, ſterilitate agrum mulctauit. Cuius cauſa ex oraculo cognita, & ſpecu expleuerunt, & deã uictimis placarunt.

Sacerdos Cybeles in Barathrũ coniectus.

Col.269. BARBARISMVS, eſt uitiũ dictionis, cõtra celebrium Græcorũ aut Latinorum conſuetudinem. Solœciſmus autem, eſt oratio contra conſecutionẽ contexta. ut, Ego ambulans paries cecidit: pro, me ambulante.

Solœciſmus.

BARDINES fluuius, à magnis uorticibus.

BARBIVS Philippicus, ſub tribus tyrannis imperauit: homo comis, & blandis moribus, quamuis in cœtũ Antonij allectus, quem principatum illius gratia gerebat. Hunc igitur tum inſolentem & purpuratum ob honorem, & in Romanorum foro ſublimem, ac ius dicentem, herus agnouit, à quo olim au fugerat: tum uerò pompa & gloria, & magiſtratu inſignem. Ac tacitè aggreſſus, & ueſte à tergo prehenſa: Salue, inquit, ueteri ac ſeruili adiecto nomine. At ille percellitur, ueteri domino facilè agnito, rogans ut taceat. Domum ducit: maximaq; pecunia numerata, ſe tãdem redimit. &, pudore Antonij, ob maculam hanc ære emptum mancipiũ animi dolorẽ ſilentio diſsimulauit. Proinde ne hunc quidem Fortunæ ludum tacendum putaui.

E' ſeruo prætor.

BARBITVM. Ariſtophanes: Quis iſte habitus? Quæ uitæ perturbatio? Quid barbitus cum crocoto loquitur? Quid lyra cum uitta? Quid ampulla & ſtrophium? Quę eſt ſpeculi & gladij ſocietas? Prouerbia, de rebus diſsimilibus, & malè conuenientibus.

βάρεις.) Suſcipe me quoque (etſi te ornata turris premit) mortuum canem Diogenem.

βάρεις.) Turres eburneæ, ſunt Eccleſiæ ubi uis terrarum: una uerò fide in ijs colitur Deus.

Eccleſia, turris eburnea.

BARCE, urbs Lybiæ, quę nunc Ptolemais dicitur: unde Barcæus. Col.270.

βᾶρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.) Hęc nobis minimè ſunt moleſta. Neq; enim uerbis potius quàm factis uitam illuſtrare ſtudemus.

BARON, ſeu Varro, hiſtoricus. Epitomen ſcripſit rerum Alexandri.

βάσανος λίθος.) Lapis Lydius, ſeu index, quo aurum probant. De ijs qui uerbis aut factis in aliquid inquirunt.

BASSARICA, ſiue Dionyſiaca, Sotericlius ſcripſit, ſub Diocletiano. Col.271.

βασιλεύω.) Hoc unum ex omnibus non rectè fecit, abuſus humanitate ſua, quòd & conſeruauit, & regem fecit eum, qui & malè conſeruatus eſt, & malè regnauit.

βασιλεὺς μέγας.) Rex magnus: id eſt, Perſarum. nam cæteris, populorum addebant nomina: ut rex Macedonum, rex Lacedæmoniorum. Inter regem & tyrannum hoc intereſt, quòd rex à maioribus principatum certis conditionibus ſuſcipit: tyrãnus uerò per uim ſibi uendicat principatum. Sed his nominibus promiſcuè utuntur.

Rex. Tyrannus.

βασιλέα.) Non ſolùm liberi, ſed etiã reges ſunt, uiri boni. Regnũ enim principatus eſt nemini obnoxius, qui ſolis ſapientibus contingit.

Sapientes & liberi et reges.

βασιλέα.) Neque natura, neque ius, ijs qui nihil niſi homines ſunt, regna confert: ſed ijs qui ducere poſſunt exercitum, & res prudenter adminiſtrare. qualis fuit Philippus, & Alexandri ſucceſſores. Nam eius quidem filium naturæ coniunctio nihil adiuuit, ob animi imbecillitatem. Ii uerò qui nulla eũ cognatione attigerunt, reges totius penè orbis terrarum euaſerunt.

Regem uirtute & ſapientia oportet excellere. Philippus Alexandri F. & ſucceſſores.

βασιλεία.) Regnum poſſeſsio eſt Reipublicæ, & non Reſpublica regni poſſeſsio. Quare uiolentæ & contumelioſæ exactiones, quaſi tyrannicæ graſ-

Violentia à regno aliena.

ſationes, odio dignæ ſunt. Tributorum uerò poſtulatio quæ oratione fit & humaniter, magnifacienda eſt, tanquam curatio & tutela.

Cæſarea, Mazaca. BASILIVS, Cæſareæ Cappadocum epiſcopus, quæ olim Mazaca dicebatur: Gregorij Nazanzeni epiſcopi amicus, parentib. antiqua nobilitate clarisortus, Baſilio & Emmelia: uir præſtantiſsimus, & in omni doctrinæ genere ſummus: ſcripſit plurima, inter *Scripta D. Baſilij.* quæ maxima in admiratione ſunt Cõmentarij in opificium VI dierum. Etiam contra Eunomium eximias ſcripſit orationes, & opus de Spiritu ſancto: & in Hexaemeron, IX ſermones. Aliud opus Aſceticum, id eſt, de exercitatione uirtutis & pietatis: aliud de Virginitate. Laudationem XL martyrum. Aliam de Gordio, aliam de Barlaam, aliam de Iulitta. In diuerſos Pſalmos: Sermones uarios de moribus: Epiſtolas, quibus nihil melius, cùm ad Libanium ſophiſtam, tum ad Gregorium
Col. 272. amicum, & alios complures. Obijt Baſilius ſub Gratiano Romanorum *Fratres D. Baſilij.* imperatore. Habuit fratres IIII: Gregorium, Nyſſenum epiſcopum: & Petrum, ipſum quoq; epiſcopum: & alios duos, monachos.

Baſilius Ancyranus, eiuſdem urbis epiſcopus, arte medicus: ſcripſit contra Marcellum, & de Virginitate, & alia non pauca. Imperante Conſtantino, cũ Euſtathio Sebaſtiano Macedonianæ religioni præfuit.

Col. 273. Baſilius alius, epiſcopus Irenopolis Ciliciæ, ſub Anaſtaſio imperatore, Baſilio Cæſarienſi & ingenio & uirtute ſimilis. Scripſit contra Archelaum, Coloniæ presbyterum.

Βασίλειοι.) Pueri VI mille, qui iuſſu Alexandri Macedonis in Aegypto in re militari exercebantur.

BASILICVS ſophiſta, ſcripſit de Figuris dictionis: de Rhetorico apparatu, ſeu exercitatione: de Mutatione, & alia quædam.

BASILISCVS, Verenæ imperatricis frater, ſub Leone Imperatore, Ruſticio duci exercitus ſucceſſit. In pugnis quidem fortunatus, ſed tardiuſculus, & impoſtoribus opportunus.

Baſiliſcus, Romanorum orientalium Imperator, pecuniam exegit ab Eccleſiarum epiſcopis: & Acacium Conſtantinopolis epiſcopum propemodum pepuliſſet, niſi à multitudine eorum qui Monachi dicebantur, repulſus fuiſſet: homo inſigni auaricia, ut ne cerdonibus quidem & contemptis artificibus parceret, omnia'que plena eſſent lachrymarum inter illas exactiones. *Cõpilator populi.*

Βασκαίνω.) Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte: Nihil à me inuidè, nihil acerbè, nihil malicioſè geſtum eſt in Republica. *Candor in magiſtratu.*

BASSVS Corinthius: cum hoc, Apollonio diſsidium fuit. Parricida enim hic & putabatur, & credebatur. *Apollonij inimicus.* Falſò autem ſe profitebatur ſapientem, effreni lingua præditus. Eius conuicia & ſcriptis & ſermonibus compeſcuit Apollonius: qui quicquid in eum ut parricidam diceret, uerum habebatur. Neq; enim tantum uirum conuicia dicturum, aut id elaturum quod non ita eſſet, putabant.

BATA CARAS. De craſsis & potentibus. Col. 274.

BATALVS. Sic Demoſthenes adoleſcens cognominabatur, tanquam effœminatus: cum ſenuiſſet, Argas, à ſerpente huius nominis.

BATTOLOGIA, multiloquium: à Batto quodam, qui prolixos hymnos fecit, in quibus eadem dicuntur ſæpius.

BATTVS nomen proprium uiri, tenui uoce præditi, & balbi. Vrbs Cretę fuit Oaxus, cuius rex Etearchus, *Oaxus. Etearchus. Phronima.* cum filiæ Phronimæ, quæ Ametor, id eſt ſine matre dicebatur, nouercam ſuperinduxiſſet: mulier uirgini malefacere, & quiduis machinari aduerſus eam non deſtitit. Deniq; corruptam & impudicam eſſe, marito perſuadet: is igitur impium conſilium init. Erat autem Oaxi Themiſo * Theræus mercator, *Themiſo. * In Suida Thebanus.* quem hoſpitio ſuſceptum, iureiurando adigit, ut quicquid petijſſet, id faceret. Tradit igitur puellam, abductamq; in mari demergere iubet. At Themiſon uir prudens, eam miſeratus: quò tamen ſacramento Etearchi ſatisfieret, funibus alligatam in mare demergit, retractámque Theram perduxit: ubi concubina facta Polymneſti, probati apud

Polymneſtus & Phronima Batti parẽtes.

apud ciues ſuos uiri, anno exacto, Battum iſtum peperit.

Cyrenæorum nomiſma. *Ampeliotæ.*

BATTI ſilphium. De ijs quibus rari honores deferuntur. Nam Cyrenæi * Batto uni eximium dederunt ſilphium: & in una numi parte Hammonem, in altera ſilphium ſculpſerunt. Ampeliotæ uerò in Lybia, Delphis caulem ſilphij dedicarunt. Eſt autem ſuauis odoris, & magni precij. Battus conditor fuit Cyrenarum.

BATTON comicus. Fabulæ eius ſunt, Vna decipiens, Homicida, Benemerentes.

Βατράχειον.) Ranę colore, ante laruas inuentas, faciem inungebant.

Βάτραχος ἐκ σερίφου.) Rana Seriphia. De mutis: quòd ranæ Seriphię in Scyrum perlatæ, non uociferabantur.

Βατράχῳ ὕδωρ, ὡς γαλῇ στέαρ.) Ranæ aquam, ut muſtelæ ſæbum. De ijs qui ea dant, quæ alij libenter accipiunt.

Col. 275.

Βατράχοις οἰνοχοεῖς.) Ranis uinum infundis. In eos qui illa præbent, quibus non egent ij qui accipiunt.

BARO & Demo, nomina mulierum ſapientum. Baro Demônem hoſpitio excepit.

Βάψαι τὴν κώπην.) Tingere remum: pro nauigare.

Hirudinis filiæ.

Βδέλλα.) Hirudo, inquit Salomon, tres habuit filias chariſsimas, quæ tres non ſaturabantur: & quarta, quamuis diſerta, non expleta fuit. Hirudo, peccatum eſt: filiæ eius; Luxuria, Inuidia, Idololatria. quarta eſt, improba cupiditas.

Imagines Iudæis deteſtabiles.

Βδέλυγμα.) Omne ſimulacrum, omnem hominis effigiem Iudæi rem deteſtabilem appellabant.

Βδέλυγμα ἐρημώσεως.) Aelij Adriani imperatoris ſtatua ſic dicitur, qui urbem Hieroſolymam funditùs euertit. Nam poſt expugnationem Titi & Veſpaſiani, Iudæi conſpiratione inita, Rempublicam ſuam recuperare conati, mota ſeditione ad ſummam uaſtitatem ſunt redacti. Imperator autem urbis reliquias de ſuo nomine Aeliam appellauit.

Βδέλυγμα ἐρημώσεως.) Signum uaſtitatis, erant imagines quædam lege interdictæ, quæ in templum inferebãtur: id quod Pilatus fecit, Imperatoris ſtatua noctu in templo collocata.

Βδέλυγμα ἐρημώσεως.) Antiochus Epiphanes, id eſt illuſtris, Seleuci Philopatoris filius, homo callidus atque auarus, urbe ui capta, CLXXX millia Iudæorum occidit. Reliqua uide in Antiochus, Col. 142.

Col. 276.

Βαιά.) Sophocles: Aiax mihi pauca quidẽ, ſed ſemper celebrata dixit: Mulier, ſilentium mulieres ornat. Quo audito, ego deſtiti: ille ſolus exceſsit.

Βαίτη.) Pellis & in æſtate & in hyeme bona eſt. De rebus ad uſum accommodatis.

Βεβαιώσεως.) Actio eſt, quam intendunt emptores uenditori, ſi alio quopiam rem uenditam ſibi uendicante, uenditionem non cõfirmet. Interdum etiam arabone tantum dato, ſi uenditor controuerſiam mouiſſet, is qui arabonem dederat, confirmationis litem mouebat ei qui illum accepiſſet.

Βέβηλος.) *ἀείσω ξυνετοῖσι, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι.*

Nos canimus doctis: procul hinc, procul eſte profani.

Βέβυστο δὲ πᾶσα χόλοιο.)

Bile redundabat mulier, commota furore.

BEELPHEGOR. Locus in quo Saturni colebatur idolum, cui initiabantur.

Col. 277.

Βεκκεσέληνος, καὶ προσέληνος.) Arcades, qui ſe ante Lunam eſſe natos iactabant, *προσελήνους*, quaſi Antelunares dicas, ſeſe appellabant. (*Ouidius: Orta prior Luna (de ſe ſi creditur ipſi) A magno tellus Arcade nomen habet.*) Prius autem nomen *βέκκος*, huiuſmodi habet hiſtoriam.

Pſammitichi ſtudiũ exquirendæ uetuſtiſſimæ linguæ.

Pſammitichus Aegypti regno potitus, cognoſcere ſtudebat, quæ nam gens omnium eſſet antiquiſſima? Cui inquiſitioni cum fruſtra multum temporis impendiſſet, alijs atque alijs uetuſtatis gloriam ſibi uendicantibus, huiuſmodi rem comminiſcitur. Duos infantes recens genitos in conclaui remotiſsimo concluſit, ſiue capellis immiſsis, à quibus lactarentur: ſiue nutricibus adiunctis, quarum linguas, ne quem ex eis ſonum audirent, præcidiſſet. In hac nutritione triennio exacto, cum iam infantilibus, & nihil ſignificantibus uocibus relictis, cognoſcere uellet, quod uerbum infantes primùm elocuturi eſſent, quendam ex amiciſsimis tacitum ingredi

conclaue iuſsit. Qui cum fores aperuiſſet, pueilli manibus porrectis, Becos dixerunt, quæ uox panem lingua Phrygia ſignificat: unde Pſammetichus Phryges antiquiſsimos eſſe credidit. At ſi uerum eſt, id quod loco priore dicitur, eos à capris fuiſſe nutritos, & non à muliere: caprinam uocem, toties auditam, imitatos eſſe, quis miretur? Itemque, ſi forte fortuna accidit, ut apud Phryges etiam talis uox extaret?

Becos panis, ain Bergg.

BELIAR Hebræa uoce deſertorem & transfugam ſignificat. Apoſtolus: Quæ nam Chriſto eſt conſenſio cum Beliar?

BELLEROPHONTEM Prœtus uoluit literis ad Iobatem datis occidere.

BELISARIVS dux, corpore pulchro & procero, uultuque omnium sereniſsimo: ita comis & acceſſu facilis, ut unus de multis eſſe uideretur, & militibus & plebi chariſsimus, ob ſummam erga milites liberalitatem. Nam ſiue qui in conflictu infauſtè pugnaſſent, eorum uulnera, magna pecunia ſolabatur, ſtrenuos uerò armillis & torquibus remunerabatur: ſiue equum aut arcum, aut quid uis aliud in pugna amiſiſſent, ſtatim aliud apud Beliſarium in promptu erat. Agricolis autem ita parcebat, ita conſultum uolebat, ut nunquam Beliſario exercitum ducente, uis ulla eis illata fuerit. Nam res uenales ex animi ſententia diſtrahebant: & adulto frumento ne ullus equus noceret, diligentiſsimè cauebat. Fructus porrò arborum attingere licebat nemini. Fuit etiam modeſtus, temperans, planè uir bonus.

Liberalitas in milites.

Clementia in agricolas.

Col. 278. BELENOPOLES, autore Ariſtophane, paraſitus fuit.

BEMBINA, urbs Laconiæ.

Βέμβηκος.) Ariſtophanes: Nihil à trocho differre oportet. hoc eſt, agilem & uerſutum eſſe.

BENEVENTVM. Diomedes in reditu ab expeditione Troiana, à ſuis non receptus, ſed expulſus, in Calabria urbem Argyrippam condidit, pòſt Beneuentum dictam.

Argyrippa, Beneuentum.

BENIAMIN. Sampſone Iudice Iſraelis, ob nefarium ſtuprum LXXXVII hominum millia ſunt interfecta.

Cædes ob ſtuprum.

Βέρεθρον.)

Nunc magis ac prius indefeſſo lumine triplex
Inuicti barathri tecta tuere Canis.

Βεσπασιανός.) Veſpaſianus imperator Romanorum, adeò mitis & clemens fuit, ut nec delicta aduerſus ſe & Rempublicam commiſſa, ultra exilium mulctaret. Nam inimicitias & offenſas, ſtatim animo eijciebat: & dicteria rhetorum ac populorum quibus laceſſebatur, leniter & modicè ferebat. Acceſſu facilis & comis, ſæpè extra palatium diuerſabatur: dignus qui uel cum optimis Imperatoribus comparetur, ut qui & priuatam ſuam uitam multis & magnis rebus feliciter geſtis illuſtrarit (nam Claudij Cæſaris dux contra Germanos & Britannos, tricies fortiter cum hoſtibus conflixit) & principatum adeptus, moderatè & ſobriè imperium adminiſtrarit. Viſus ille quidem fuit auarior, ſed non ita, ut ſua cuiquam eriperet: opes non ad luxum, ſed ad publicam utilitatem contulit. Ante hunc ſanè haud ullum inuenias imperatorem uel largiorem, uel in diſtribuendis muneribus æqui & boni obſeruantiorem.

Moderatio Veſpaſiani.

Res geſtæ.

Auaritiæ ſuſpicio.

Βεστῖνοι.) Veſtini, gens Italiæ, feris moribus.

Βετρανός.) Veterani apud Romanos, cum XX annos militaſſent, à militia immunes erant.

Βέχειρες.) Vechires, gens Scythica.

BETHANIA, urbs Palæſtinæ, cis Iordanem ſita. In Ioanne euangeliſta falſo ſcriptum: Facta hæc ſunt Bethaniæ, pro Bethabare, ubi Ioannes trans Iordanem baptizabat. Col. 279.

BEMARCHIVS Cæſarienſis Cappadox ſophiſta, Imperatoris Conſtantini res geſtas libris X deſcripſit. Declamationes item ſcripſit, & orationes diuerſas.

Βὴξ ἀντὶ πορδῆς.) Tuſsis pro crepitu. De ijs qui animi dubij, ſe aliquid agere ſimulant: quòd pedentes, ut lateant, tuſsim ſimulant. Prouerbium nouum, ἀπορία ψάλτου βήξ: Tuſsis hæſitationem cantoris arguit.

Βῆρος.)

Βῆρος.) Verus, dux Romanorum, minimè induſtrius, ſed ebrietatis morbo diſſolutus ferè: unde inconſulta ſemper temeritate utebatur.

Aper domitus ob uno uiro. VIRVNIVM) nomen urbis. Apud Noricos aper diuinitùs immiſſus, agros uaſtabat: quem cum multi inuaderent, nihil proficiebant, donec quidam eum proſtratum in humeros ſuſtulit: cuiuſmodi fabula & de Calydone refertur. Cum autem Norici ſua uoce exclamaſſent, Vir unus: urbs Virunium eſt appellata.

BESSA, municipium eſt Antiochię tribus.

Βίαντος κρίσιμον δίκη. BIANTIS Prienenſis iudicium. Hic ſapiens unus de VII, in agendis cauſis excelluiſſe fertur. Sed dicendi facultate rectè atque utiliter utebatur. Hipponax: Cauſidicus Biante Prienēſi præſtantior.

BIBLINVM uinum, auſterum: à uite Thracenſi Biblina. Vnde, ὕδωρ δὲ πίνει, τὸν δὲ βίβλινον στυγεῖ: Aquam bibens, uinum auerſatur Biblinum.

Col. 280. Βίβλοι θεοῦ, Libri Dei: id eſt, cognitio eius, æterna memoria. Dauid: Libro tuo omnes inſcribentur.

BIDINE, urbs Scythiæ.

Βιαιότερον.) Medicorum arte malum erat uiolentius.

Tyranni. Βίαιοι.) Violenti dicebantur Phalaris, Echetus, Dionyſius Caſandrenſiū tyrannus inſignis iniquitate: & Lingis, frater illi, nothus.

Βιαίων) Actio de ui facta, non tantum de ſtupro uirginum, ſed in genere de quauis uiolentia dicitur: cuius conuictus tantundem Reipublicæ numerat, quantum illi à quo reus peractus eſt.

BIZYA, urbs Thraciæ.

Βινεῖν.) ἡδὺ τὸ βινεῖν. τίς δ' λέγει; ἀλλ' ὅταν αὐτῷ χαλκὸν, πικρότερον γίγνεται ἐλλεβόρου.

Suauis amor. quis enim neget? æra petente puella:
Fit tamen ille magis tetricus helleboro.

BINVS, nomen deæ.

Βιοδώρα.) Tellus alma dicitur, quòd alat, & uictum largiatur.

Βίος μεμαγμένος, καὶ βίος ἀληλεσμένος, Vita ſubacta & molita. De uita ſumptuoſa, delicata & copioſa.

Vita diuina. Βίος.) Philo: Chriſti Eccleſia duo uitæ ac morum genera præcipit: unum excellens, communi & humana uita ſublimius, neque nuptias, neque ſobolis procreationem, neque opes aut facultates admittens, ſed prorſus & undique à communi uitæ conſuetudine abhorrens. Alterum uerò ſubmiſſius, & cum priore nulla ex parte comparandum: quod & modeſtas nuptias fert, & procreationem liberûm, & iuſtam rei familiaris curationem: quod & militibus quid agendum ſit præſcribit, & agrorum & mercaturæ, omnis denique ciuilis cultus ſtudium cum pietate coniunctum admittit. His & exercitationis tempus, & diſciplinæ & auſcultationis diuini uerbi eſt præfinitum, & ſecundus pietatis gradus attributus, fructum huic uitæ conſentaneum gignens. Sancto Athanaſio duo ſunt uitæ genera, & uiæ: una moderatior, & uictu occupata quærendo, fructum ferens trigecuplum: altera angelica, & à mundo remota, fructum perfectum & centuplum ferens. Eodem modo etiam antiqua uita bifariam diuidebatur, in Phariſaicam & ſublimem, & in deteriorem atque mundanam. Secundum philoſophos autem tria ſunt uitæ genera: unum in contemplatione, alterum in actione & moribus, poſtremum in diſſerendi ſubtilitate poſitum & occupatum. *Vita ciuilis.* *Athanaſij 2. uitæ genera.* Col. 281. *Vita Phariſaica, Mundana.* *βίος θεωρητικός, πρακτικός, λογικός.*

Βίος ἀκανθώδης.) Vita ſpinoſa, id eſt dura atque aſpera, & antiquaria.

Βίος ἐξηυλημένος.) De uita inutili: translatione à tibijs inutilibus ſumpta.

BISALTIA, urbs & regio Macedoniæ: à Biſalto, Telluris & Solis filio. Lepores omnes qui in hac capiuntur, bina habent iecora. Ciuis, Biſaltius dicitur. *Biſaltij lepores.*

Βιστονία.)

— Raptricemq; cohercens.
Seminis, alti uolam, Biſtoniamque gruem.

Βιτέλλιος.) Vitellius, Romanorum Imperator, ſucceſſor Galbæ, omnibus probris refertus, inexplebili præſertim gulæ incontinentia, & uentris ingluuie. Sæpè enim, non interdiu modò, ſed & noctu, cibum capiebat: & in apparandis, cœnis magna pars * publicorum miniſtrorum defatigabatur. *Ebrioſus porcus.* ** uectigalium conſumebatur.*

batur. Ferunt enim centena bina ſeſtertia & ſemis in ſingulas cœnas inſumpſiſſe: cum quidem & continenter & inſatiabiliter impleretur, & continenter eructaret atque reuomeret omnia: qua una re crapulam ferre potuit. Nam eius quidem conuictores peſſimè habebant. *Bebius Criſpus.* Bebius certè Criſpus, cum per aliquot dies ob morbum conuiuio abſuiſſet, argutè dixit: ſe, niſi ægrotaſſet, periturum fuiſſe. Inſigne etiam Vitellij apud fratrem conuiuium celebratur, in quod præter cæteras impenſas, duo millia piſcium, & auium VII millia fuerint illata. *Neronis laudator.* Laudabat acta Neronis, & cadauer eius in obſcuro quodam ſpecu ſitum exornabat. Interfectus eſt à Veſpaſiani militibus, imperium ſibi iam uendicantis.

Col. 282. *Aſtrologorum tributum.* βλακεννόμιον.) Tributum ſtultorum: quod Alexandriæ pendebant Aſtrologi, eo quòd à ſtultis conſulerentur.

Socordia. βλακεύεται.) Damaſcius: Oratione excitabat ceſſatores. Socordiam enim nullo uitio minorem, ſed uitium potius omnium maximum iudicabat.

Rex ipſe dux. βλακεία.) Non ducum ſocordię atque ignauiæ res committebat: ſed ipſe ductor exercitus à ſemetipſo declaratus, in bellum ruebat.

βλάσφημος.) Maledicebant ei, ut qui trium hominum arbitrio non rectè cõmitteret omnia.

βλέμμυες.) Blemmyes, gens Libyca.

Ain gaiß trit in augen. βλεπεδαίμων.) Qui eſt diſtortis oculis, ueluti à dæmone percuſſus.

βλέπειν.) Planè me intuens, Martem uidere te putabis. De ijs qui ſe omnibus uiribus opem laturos & defenſuros pollicentur.

Col. 283. *Virtutem incolumem odimus, Sublatam ex oculis quærimus inuidi.* βλέποντες.) Sophocles: Age uerò ridento iſti, & inſultanto Huiuſce malis. Fortaſsis autem, etſi uiuentem non deſiderarunt, Defunctum lugebunt, urgente bello.

βλέπος.) Ariſtophanes: ὡδὶ τοῦ προσώπου τ' ἔνεστιν ἀττικὸν βλέπος. Eius faciei Atticus aſpectus ineſt: id eſt, uultu eſt inſidioſo & confidenti. nam Attici ob impudentiam malè audiebant.

βλήδας.) Bledas: nomen Scythæ.

BLETYRI, & Scindapſon, ſunt inania uerba, nihilque ſignificantia. *Iuba.* Iuba uerò Scindapſum, inſtrumentum Muſicum: Bletyri, chordæ aliquid ſimile interpretatur.

βληχωνία.) Et qui ex interuallo multa poma edunt, & qui aſsiduè concumbunt, læduntur.

BLITTOMAMMA fatuus dicitur, à blito herba inſipida. *Col. 284.*

βοαδρόμος.) Hic adiutor pro Ambraciæ defenſione, ſcuto elato mori maluit, quàm fugere.

BOANERGES, filij tonitrui.

βόας θεωρεῖν εἰς κακὴν πρᾶξιν φέρει· νεκροὶ βόες δηλοῦσι τοὺς λιμοῦ χρόνους.) Boues in ſomnis uidere, ſignificat malũ. Mortui boues ſignificant famis tempus. *Explicatio ſomnij.*

βόεια ῥήματα.) Bubula uerba: id eſt, grandia.

BOEDROMIA, feſtum quoddam eſt Athenis, ex eo inſtitutum, quòd Xuthus Athenienſibus, quo tempore ſub Erechtheo rege, ab Eumolpo Neptuni F. oppugnabãtur, magno ſtudio tuliſſet opem.

βολβός.) Ariſtophanes: Olla bulborum deuorata. De hominibus libidinoſiſsimis. Libidinem enim augent bulbi.

βόθυνος.) Foſſa. Locus quidam propriè ſic dictus in Sacra uia, cuius mentionem Iſæus & Calliſthenes facit.

βόλος.) Epigramma: Tigris uolucribus, piſcibus Clitoros, Damis feris ſoliuagis ſtruxit inſidias.

βολίτου δίκη.) Actio de fimo. De ijs qui ob res exiguas rei fiunt. Solonis enim lex etiam fimi ſurreptores punit.

βομβυλιὸς ἄνθρωπος.) De homine inutili. Nam bombylij ſunt quidem ex apum genere, ſed fauos è luto conficiunt. *Col. 285.*

βοώνης καὶ βοώτης.) Eius qui boues ad publica ſacrificia coemeret, illuſtre munus Athenis fuit. Nam ex ijs & magiſtratus ſummi creabantur, & imperatores ferè deligebantur.

BOETOS, qui & Arcturus, ſtella uicina urſis.

βορβοροτάραξιν Ariſtophanes eum appellat, qui rempublicam tanquam lutum exagitet atque perturbet.

βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων, οὔ ποτ' εὑρήσεις ποτόν.) Cœno lympidam aquã inquinans, nunquam inuenies potum. De ijs qui rebus pulcherrimis fœdiſsiſimas admiſcent.

ϐκ δυλός

Explicatio ſomnij. ἔκδηλός ἐστι βόρβορος ψυχῆς ῥύπος. ἰλὺν πεπλευκὼς τοῦ νόος νοεῖ βλάβην.) Euidentes animi ſordes ſignificat lutum. Limo nauigato, mentis conijce noxam. hoc eſt: Si ſomniaris te in luto aut cœno uerſari, peccata & errata tibi ſignificantur.

Romani ſeditioſos nō probant. BORIANTHO duce occiſo, cū quidam Barbari interfectores eius, pręmia cædis à Romanis, quorum gratiam captarant, poſtularent: reſpondit Scipio, Romanos nequaquam laudare ſolere inſidias populi contra ſuos duces.

Col. 286. βόσκουσαν.) Sophocles de Oedipode: At ſi mortalium non uereminì amplius Genus: ſaltem omnia paſcentem flammam uereminì regis Solis. Tale ſcelus Retectum iſta oſtenditur, quod neq; Tellus, nec imber ſacer, neq; lux admittit.

BOSPORVS, urbs circa Helleſpontum, quam Bochanus Turcus ſub Iuſtiniano uaſtauit. Bochanus Turcus.

BOSPORI duo ſunt: alter Propontidis, alter Thraciæ, Philea autore.

Explicatio ſomnij. βότρυς κατέδειν ὀμβρίαν δηλοῖ λύσιν.) Vuas edere, reſolutionem imbris ſignificat. ὀνειροκριτικόν.

βότρυς πρὸς βότρυν πεπαίνεται.) Vua iuxta uuā matureſcit. De ijs qui ſe alijs exæquare contendunt.

βοτρυοσταγῆ.) Moribus ſuis & uitę inſtituto, Botryis commentarios & Philænidis, ac cæterorum qui obſcœna ſcripſere, ſupergreſſus.

βουζύγης καὶ βουθοίνας.) Boum iunctor ac deuorator Hercules dicitur, quòd Hillo filio eſuriente, unum ex bobus aratoribus Theodamantis mactarit, ac deuorarit.

BVTHIA, urbs Ioniæ: unde Buthæus.

BVCABA, urbs Phocidis.

BVCELLARII dicuntur Gallogræci.

Col. 287. BVCARAS, fluuius.

BVLGARI delectati ſunt Abarum habitu: mutataq; ueſte, etiamnum eo utuntur. Sub Iuſtiniano Rinotmeto, ab amputato naſo ita dicto, Terbelis Bulgarorum dux floruit, cui & ipſe Iuſtinianus & Conſtantinus Heraclij filius tributarij fuerūt. Nam ſcutum quo utebatur in bello, ſupinum collocabat, & equi ſui flagellum, & pecuniam, dum utrunq; tegeretur, ingerebat: & haſta in terra extenſa uſq; ad ambas oras ſericam ueſtem alté admodum accumulabat, ac ciſtulas auro & argento refertas militibus dabat: dextram auro, ſiniſtrā argento replens. Iidem Bulgari, Abares ui ſubactos funditùs ſuſtulerunt. Captiuos autē Abares Crem ita rogauit: Vnde cenſetis ducem ueſtrum, & totā gentem perijſſe? qui ſic reſponderunt: Cauſa prima fuit, quòd pleriq; inter ſeſe accuſarunt, & fortiſsimos ac prudentiſſimos quoſq; occiderunt. Deinde homines iniurij & fures, ſocij iudicum euaſerunt. Deinde ebrietas. Magno enim uini prouentu omnes facti ſunt ebrioſi. Deinde corruptela munerum. Deinde negociatio. facti enim omnes ſunt mercatores, & alios alij deceperunt. Ac excidium noſtrum has habuit cauſas. Is uerò hiſce auditis, Bulgaros omnes cōuocauit, legesq; huiuſmodi conſtituit: Si quis aliquem accuſarit, non audiatur prius quàm uinctus * examinatus fuerit: qui ſi calumniæ ac mendacij conuictus fuerit, occidatur. Nemini liceat furi cibum impertiri: qui uerò id auſus fuerit, publicus eſto. Furi crura confringi, uineas omnes radicitùs extirpari iuſsit. Omni autem petenti non ſimpliciter dari, ſed quod ſatis eſſet dari iuſsit, ne denuò egeret. Qui ſecus fecerit, publicus eſto.

Terbelis. Tributum Bulgarinū. Abares. Cauſæ excidiorum: Calumnia, Rapinæ, Ebrietas, Largitiones, Mercatura. Crem legiſlator Bulgarorum. * quæſtionibus adhibitus.

βουλεύσεως ἔγκλημα.) Crimen deliberationis, aut ſuaſionis (ſi ita Latini loquerentur) uel de inſidijs uitæ alicuius factis, ſiue is perierit, ſiue euaſerit inſidias: uel ei qui aliquem falſò in ærarios retuliſſet, intendebatur, idq; uel in Palladio prætorio uel Areopago.

βουλευτικός.) Factum id eſt diuino cōſilio, quod cum humana ſapientia conferri nequit.

βούλει διαμάχεσθαι γηρυόνῃ τετρακεφάλῳ;) Vis'ne decertare cum quadricipiti Geryone? Is uerò tres criſtas in galea habuit, & multum negocij faceſsit Herculi.

βούλοιτ' ἂν.) In Aegypto eſſe mallet, quàm malè iudicare. De re deteſtanda dicitur, quod Aegyptus latrocinijs infamis eſſet: uel, Longiſſimè abeſſe mallet, ubi ab imbre non læderetur. In Aegypto enim pluere negant. ut Herodotus: Thebis

tum pluit, quod nunquam ad id tempus acciderat.

Col. 288. βούλησις.) Agentes & efficaces animi facultates ſunt, uoluntas & προαίρεσις: id eſt conſilium, ſiue delectus. Ac uoluntas, eſt animi ratione præditi motio per ſeſe. Proæreſis, motio eiuſdem cum bruta parte complexi. Nam cum extra materiæ concretionem eſt animus, ſola uoluntate agit, ut qui in ſolo bono uerſetur: cum materia uerò permiſtus, obbrutæ partis cōiunctionem, proæreſin habet. Itaq; interdum brutam, interdum ratione præditam partē antecedit proæreſis, & huic illud anteponit. *βούλησις. προαίρεσις.*

Inexplebilis fames. βουλιμιᾷ.) Bulimon, ſeu Bulimiā morbi genus eſſe dicunt, in quo cum multū ederint, non ſatientur. Id malum urget, cum nix eſt: & defatigatos & homines & iumenta inuadit, ſiue quòd calor ob algorem & denſitatem uniuerſus incluſus corpori, alimentum prorſus conſumit: ſiue quòd acris & tenuis aſpiratio niuis diſperſa, corpus incidit, caloremq; corrumpit, foràs euocatum.

Col. 289. BVLINE, urbs iuxta Illyriam. unde Bulinus, gentile.

BVLIS & Sperchis Athenienſis, ultrò in Perſiam profecti ſunt, daturi pœnas ob legatos Xerxis uiolatos.

βουλοίμην.) Ariſtophanes: Malo, ô rex, benefaciendo peccare, quàm malè uincere.

βοῦν ἐν γνάθοις φέρει.) Bouem in maxillis fert. De hominibus uoracibus.

Explicatio ſomnij. βουνὸς ὄρει προσέρπων πραγμάτων βίαν.) Collis ad montem arrepens, rerum uiolentiam notat. ὀνειροκριτικόν.

βουλοῦσκοι.) Volſci, populus Italiæ, bello Romanis illato, & milites multos & urbes ſuæ gentis clariſsimas amiſerunt. Et cum Cn. Martius, uir apud Romanos illuſtris, impetu in medium agmen facto, fugientes in ipſam urbem perſecutus, ciuibus ſuis portas aperuiſſet: & magna pecunia & multis captiuis à Dictatore donatus, cætera repudiauit, corolla & bellico equo contentus, unoq; ex captiuis amico, quem liberū dimiſit. *Cn. Martius Coriolanus.*

Apes. βούπαις.) Apes taurorum filiæ dicuntur, quòd ex eorū cadaueribus naſcantur. In Epitaphio Sophoclis: Semper tuus tumulus reſonet apibus, & Hymettæo melle irrigetur.

ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.

Ex equis crabrones naſcuntur: è tauris apes: ex aſinis ſcarabei. *Crabrones.*

BVRGAON, mons in Occidente.

BVRDIGALA, urbs Galliæ Celticæ, ubi Belliſarius uaria bella geſsit.

βοῦς ἕβδομος.) Bos ſeptimus. De hominibus ſtupidis. Nam cùm pauperes animal nullum ſacrificare poſſent, taurum è farina fingebant. Cum autem ex animalibus immolentur, ouis, porcus, capra, bos, gallina, anſer, ſeptimus immolabatur ex farina: qui quòd inanimis eſſet, in prouerbium abijt. Epigramma in bouem & caprum, in argentea tabula inciſos: *Victimæ uſitatæ.*

Qui fit, cum bos ſis, ut terrā ſulcis non findas?
Sed ebrij ruſtici inſtar recumbas?
Cur non & tu ad paſtum curſitas,
Sed ut argenteum ſimulacrum aſtas hirce?
Aſto, ut tuam redarguam ignauiam.

βοῦς ἕβδομος.) Pemmata cornuta, ad imitationem Lunæ primùm apparentis. Bouem autem ſeptimum appellabant, quòd is bos poſt VI Lunas immolaretur: ut Euthycles tradit in Atalanta. Fuerunt & Lunæ pemmata, lata, rotunda, ut eſt apud Euripidem in Erechtheo, & apud Achæum in Iride. Col. 290.

βοῦς ἐν αὐλίῳ κάθη.) Bos in ſtabulo ſedes. De hominibus nullā ad rem utilib.

βοῦς ἐπὶ γλώττης.) Bos in lingua. De ijs qui non audent liberè loqui, ſiue ob robur. animantis: ſiue quòd Athenienſium nomiſma bouem haberet inſculptum, quod liberius locuti pēndere cogebantur.

βοῦς ἐπὶ σωρῷ.) Bos in granario. Vel de delicatè uiuentibus: uel de trituratibus, qui camo impediūtur, quò minus edāt.

βοῦς εἰς ἄμητον.) Bos in meſſem. De ijs qui utiliter laborant.

βοῦς Κύπριος.) Bos Cyprius. De homine futili & ſtupido. Aiunt enim boues Cyprios ueſci ſtercoribus.

βοῦς ὁ Μολοττῶν.) Bos Moloſſorum. De ijs qui multis negocijs implicantur, & diſtrahuntur. nam Moloſsi fœdera inituri, bouem in multa minuta fruſta diſſecabant.

βοῦς ἐπὶ ζυγόν.) Bos ad iugum. De ijs qui ſemper laborant.

BVSIRIS Aegypti rex, à quo & urbs nomen habet.

BVTIA, municipium eſt Oenæiæ tribus: unde Butadæ.

BVTES ſacerdotium habuit, cuius poſteri Butadæ dicuntur: & Eteobutadæ, quaſi germanos Butadas dicas.

BVPALION, Corœbus & Melitides ob ſtulticiam perſtringuntur.

Βουφόνια.) Feſtum apud Athenienſes perantiquum, quod poſt initia Cereris in memoriam ueteris euentus celebrari dicunt. Nam in feſto Iouis ferunt taurũ ſacras placentas deuoraſſe, paratas ad ſacrificium: quem Thaulon quidam arrepta ſecuri, ut tradit Androtion, ſtatim interfecerit.

BVCHETA, genere neutro, pluraliq; numero, Epiri urbs: ex eo, Philochoro autore, dicta, quòd Themis in Deucalionis diluuio, boue illuc aduecta fuerit.

Pan deus Arcadiæ. *Βουχίλα.*) Panes, fœcundæ moderatores Arcadiæ.

BOLVS, Democritius philoſophus hiſtoriam ſcripſit, & artem medicã, quę adiumenta naturalia continet.

Bolus Mendeſius Pythagoricus, ſcripſit de ijs qui nos lectione hiſtoriarum ad ſcientiam perduxerũt. De rebus mirabilibus: Naturalia * bipertita. Continet autem conſenſiones & repugnantias gemmarũ, ordine Alphabetico. De ſignis ex Sole & Luna, & urſa, & lucerna, & arcu cœleſti.

Βῶλος ἄρουρα.) Gleba eſt aruum. De ijs qui per ambitionem parua magnis cõparant, ſimile illi, *θαλάττης ἐκ χαράδρας ὕδωρ*. Aqua mari è cauerna ſuppetit.

Narſes. *Βωμολόχος.*) Agathias: Nõ eſt mei moris, inquit Narſes, gloriari dicterijs & uana ſpe.

Col. 292. BONOS, dux Myſiæ, quæ ad Iſtrum flumen extenditur, uir ſummæ prudentiæ, in rebus ciuilibus & bellicis excellens, ſub Iuſtiniano imperatore.

Βράβυλα.) Pruna damaſcena, uentrẽ molliunt.

Proditores tẽpli Apollinis. BRANCHIDAE, Didymis in agro Mileſio habitantes, in gratiã Xerxis, fanum Apollinis eius loci Barbaris prodiderunt. Itaq; donaria penè infinita ſunt direpta. Sed ueriti proditores legum & magiſtratuũ ultionẽ, mercedẽ turpiſsimæ illius proditionis petunt, ut in quandam Aſiæ regionẽ transferãtur. Is uerò pro ijs quæ malè & impiè tenebat, conceſsit ut in eo loco habitarẽt, unde nunquam in Græciã redituri eſſent, quo timore illo & ipſi & genus eorũ lcirarentur. Cæterùm malis auſpicijs ſortiti locum, urbẽ condunt, ac Branchidas appellãt, nõ Mileſios tantum, ſed ipſam Iuſticiam ſe effugiſſe rati. Sed nõ dormitauit Dei prouidẽtia. nã Alexãder, Dario uicto, Perſici regni potitus, cognito facinore, & familiæ illius propagationẽ peroſus, omnes interfecit, improbos iudicans improborũ poſteros, ac falſi nominis urbem euertit atq; deleuit. Col. 293. *Poſteri proditorũ deleti.*

BRASIDAS, Tellidis filius, Lacedęmonius dux, Methonem, quæ ad Athenienſes defecerat, bello recuperauit: & dux ad Pylum rem bene geſsit, cum primus in nauim inſilijſſet, ubi & uulneratus eſt, & clypeum amiſit. Poſt hæc fœdus annuũ ictum eſt, quod Athenienſes frangere cœperũt. Amphipolitæ uerò in Thracia, loco Agnonis, gloria uiri permoti, conditorem urbis eum aſciuerunt. Bellum uſq; Braſidæ & Cleonis obitum, annos durauit X. & dictũ fuit Archidamium. *Methone.* *Pylus.* *Amphipolis.* *Agnon.* *Braſidas.* *Cleon.*

BRAVRON, locus Atticæ, in quo Dionyſia quinto quoq; anno agebantur, & ab ebrijs ſcorta multa rapiebant.

BRACHMAN rex, qui regioni nomen indidit: ſcripſit leges Brachmanũ, & Rempublicã eius gẽtis ſua dialecto.

BRACHMANES gens eſt religioſiſsima, & pauperis uitæ ſtudioſiſsima, in Oceani habitans inſula, hanc prouinciam diuinitùs ſortita. Quò cum peruenıſſet Alexander Macedo, columnę inſcripſit: EGO MAGNVS ALEXANDER REX, HVC VSQVE PERVENI. In hac inſula homines longæui habitant. Viuunt enim annos centenos quinquagenos, propter inſignem puritatem & temperiẽ aeris. Apud hos nulla quadrupes eſt, non ager, non ferrum, non ædificium, non ignis, non aurum, non panis, non uinum, non carnis eſus. Sed cum habeãt liquidum & ſummum & temperatum aerem, ab omni lue & corruptione alienum, paucis pomis & lympidiſsima fruẽtes aqua, Deũ ſyncerè colũt, & cõtinenter adorãt. Ac uiri quidẽ loca Oceano finitima accolũt: mulieres aũt * ultra Gangẽ ſunt, q in Oceanum in parte Indię influit. Viri ad mulieres Iulio & Auguſto menſe traijciũt, qui apud illos ſunt frigidiores, ſole ad nos & ſeptẽtrionẽ aſcendẽte. Qui *Longæuitas.* *Victus.* *Vxores à maritis ſeparatæ.*

cum

** pro εὐκαρπότεροι fertiliores, fortaſſis εὐκρατότεροι.* cum* temperati magis ſint, in furias illos agere dicuntur: id quod de Nilo quoq; ferunt, qui non more cęterorum fluminum exūdet, ſed media æſtate inundet Aegyptū. Itaq; cum* Sol ſeptentrioni uiciniores regiones percurrat, & alios quidem fluuios infeſtet atq; minuat, ab hoc autem plurimum abſit, XL diebus cum uxoribus exactis domum redeunt. Cum uerò uxor duos pueros peperit, uir nō amplius ad eam traijcit, *Caſtitas & paucitas.* neq; etiam illa (quæ earum pudicitia eſt) cum alio rem habet. Si uerò contigerit aliquam ex eis eſſe ſterilem, ad quinq; annos maritus ad eam traijciēs, eiusq; conſuetudine utens, niſi pepererit, ea deinceps abſtinet. Quapropter populoſa non eſt eorum regio, ob caſtitatem.

Col. 294. Βρεντήσιον.) Brundusiū, regio Italiæ: inde dicta, quòd portus habeat ceruinis cornibus ſimiles. Meſſapij autem βρένδον ceruum dicunt.

Βριθομένη.)
Morbifero ſenio dextera laſſa iacet.

Col. 295. Βρόμος.)
Non uenti ſonitum ſiſtes, non grandinis iram.

Βροντή.) Tonitru, nubium ſtrepitus, ex attritione aut ruptura. Fuit etiam machina quædam βροντεῖον dicta. Nam ſub ſcena erat amphora, calculis marinis plena: erat & lebes æneus, in quem cū calculi deuoluerentur, ſonitum edebāt tonitru inſtar.

Somnij explicatio. Βρονταὶ κατ' ὕπνους ἀγγέλων εἰσὶ λόγοι.) Tonitrua in ſomnis ſunt angelorum ſermones.

Fabella Græca. BRVMALIA inſtituit Romulus, qui cum Remo fratre ex ſcorto natus & proiectus, atq; à muliere quadam nutritus fuit. Turpe autem apud Romanos habebatur, aliena (quod aiunt) quadra uiuere. Itaq; unuſquiſq; in ſympoſijs ſuum & cibum & potum afferebat, ne paraſitus audiret, alieniq; deuorator. Hac igitur de cauſa Romulus Brumalia excogitauit. Dixit enim, neceſſarium eſſe ut rex ſuum ſenatum aleret in hyeme, cum uacarēt à bellis, auſpicatus à primo uſq; ad extremum. Iuſsit & à Senatu uocari milites, qui abituri* expectabant ueſperi, ut cognoſcerent ubi cibum capturi eſſent. Et hoc excogitauit Romulus, ut ignominia ſua liberaret: ac prandiū illud appellauit Brumaliū, ** ſiſtulabāt.* quod lingua Romana ſignificat, de alieno uictitare.

Βρυτίδες.) Brutides mulieres: ita dictæ, ueluti Sibyllę & Prophetides. Omnes autem numine afflatas, Sibyllas uocabant. *Col. 296. Sibyllæ.*

BRVTVS Romanorum prætor ſcripſit Epiſtolas, & Polybij hiſtorici librorum epitomen. Admirationi eſt forma literarum eius. *Bruti ſtylus.*

Βρύα.) Vereor ne hulceribus ſcatens, afferas aliquid immedicabile, uel medicinam euertas. ἀνατρέψῃς τὸ ἀντίτροπον.

Βρύκουσα.) Dixit acuto ſtridens dente, Lacænæ inſtar.

Βρύλλων.) Ariſtophanes: Indies perpotantem & furātem alere uolo unum præſidem: eumq;, plenus ubi fuerit, afflictum percellam. *Madidæ ſpongiæ exprimuntur.*

Βρύσις.) πηγὴ διαυγὴς τὰς νοὸς λύει λύπας.) Scaturigo lympida, animi diſcutit moleſtias. ὀνειροκριτικόν. *Explicatio ſomnij.*

BRYTIDAE, familia Attica.

Βρύχιος.) Sub imperatore Heraclio 200000 uirorum Iſaurico bello perierūt. Qui cum ingētem pecuniam, unà cum auro, argento & precioſis gemmis mitteret: illa omnia ſubmerſa ſunt ſub Sergio patriarcha. *Iſaurica ſtrages. Naufragium.*

Βρύχων.) Dentibus frendens leo.

Βοιωτία, καὶ Βοιώτιος νόμος.) Bœotia, & Bœotius mos. De ijs qui initio quieti, pòſt cum impetu irruunt.

Βοιωτία ὗς.) Bœotius porcus. De ſtupidis & indoctis. *Col. 297.*

Βύας ὤφθη.) Bubo conſpectus eſt. Dion in Romanorum hiſtorijs ait, eam auem conſpectam portendere calamitates. *Infelix bubo, dirum mortalibus omen.*

BYBLIS, ſoror Cauni, uterque infelix.

Βύβλος δὲ καρπὸς οὐκ αἰτεῖ ςάχυν μέγαν.) Bybli ſeu papyri fructus non poſtulat ſpicam magnam. De ijs qui ſuis bonis uti neſciūt: quòd byblus infirma eſt, nec magnum ferre fructum poteſt.

BYZANTIVM, ſub Seuero imperatore Romanorū munitū fuit muro prę claro, ex lapide molari quadrato. Fuerunt autē turres ſeptem, à Thracia porta ad mare pertinentes: in quarum primam ſi quis inclamaſſet, aut lapidē conieciſſet, cùm ipſa reſonabat, tum eundē ſonū ſecundæ & cęteris omnibus quaſi per manus tradebat. *Septem cōſonātes turres.*

Βυκαίνη.)

Buccinæ Moſaicæ. βυκάνην.) Buccinam argenteam excogitauit Moſes. Fuerunt autẽ duæ: quarum una ad exhortationem & conuentum, altera ad conuocandos magiſtratus utebantur.

LITERA G.

Col. 298. GABAO, urbs: unde Gabaonitæ, populares.

GABINIVS, nomen proprium Romanum.

GABII, urbs Latinorum: unde Gabij, & Gabitæ.

GANGES rex Aethiopum, ab *Alexandro occiſus, ſtatura X cubitorum: ea formæ præſtantia, qualis nemo unquam mortalium fuit, fluuij Gangis filius. *Gãges conditor urbium Achille euerſore præſtãtior.* Hic patrem ſuum Indiam inundantẽ, in mare rubrum auertit, & cum terra reconciliauit. Vnde terra illi & uiuenti copioſas fruges peperit, & mortui necem ulta eſt. Cum autem Homerus Achillem Helenæ cauſa Troiam perducit, eumque XII urbes mari, XI terra cepiſſe, & rapta muliercula indignatum, atque etiam immiſericordem & ſæuum tum fuiſſe tradat: Indum cum hoc conferamus. Is igitur urbes LX condidit, eius loci primarias. Neque uerò quiſquã eſt, qui uaſtationem urbium inſtauratione glorioſiorem eſſe cenſeat. Scythas ultra Caucaſum incolentes, terram hanc cũ exercitu ingreſſos, profligauit. Longè autem præſtat liberanda patria ſua uirum fortem ſe præbere, quàm ſeruitute urbem opprimere.

GADARA urbs Cœleſyriæ, quæ & *Antiochia. Seleucia.* Antiochia & Seleucia dicitur. Gentile, Gadarenus.

Γάδειρα, Gades, locus in occidente, finis & uelut effluxus noſtri maris in *Atlanticus. Oceanus.* Atlanticum atque Oceanum, quod traijci non potuit, ob *aſperitatẽ & tenebras. ** ſomtum, βραχώδη καὶ σκοτώδη τυγχάνουσαν.* γάδειρα uerò dicitur, tanquam terræ collum. Hactenus progreſſus Hercules, cum ulterius tendere nõ poſſet, columnas ab indigenis ſumptas erexit: quib. *Herculis columnæ.* ſignificaret, eò uſque peruiam eſſe terrã & mare.

GAZA, urbs Phœnicię: unde Gazę*.

GAZACA, urbs Mediæ maxima: unde Gazacenus, ut Mazaca Mazacenus.

GAIANVS, Arabius ſophiſta, diſcipulus Apſinis Gadarenſis. Fuit ſub Maximo & Gordiano. Scripſit de conſtructione lib. V. Artem rhetoricam, Declamationes. Docuit Beryti.

CAIVS Iulius Cæſar, monarcha primus, ſcripſit metaphraſin Phænomenõ Arati, & artem grammaticam Latinè, & de ſua uita.

Caius Cæſar, cognomento Caligula, dicendi artem Latinè ſcripſit.

Caius Romanorum imperator principiò res imperij magnificè adminiſtrabat, & omnes ſubiectos populos, ut decet. Col. 299. Sed poſt biennium naturę humanę oblitus, *patris imitatione ſe deum fecit: *Tyrannus ſe deum facit.* ſuamque ſtatuam in omnes urbes miſit, in templis collocandã, itemque in Hieroſolymitanum templum: edictoque ſanxit, ut *Iuuenis Caij templũ diceretur. Seruorum quoque dominatum inſtituit, *Seruorum licentia.* lege lata, ut ijs accuſare dominos liceret, ſi quòd eorum peccatum uidiſſent. Vnde ingens calamitas orbem terrarũ omnem oppreſsit, cum ſerui maximis pœnis dominos ſubijcerẽt. Quilibet enim cruciatus ab hero ſuo illatos ulciſci uoluit. Quinetiam nefario furore correptus, *Luxus & libidines.* ueſtes muliebres induebat, & comam plicis quibuſdam ornando, & fœminas imitando, Col. 299. & omnia flagitia perpetrando: feſta quædam excogitabat, & Initia peregrina peragebat. Ac aliquãdo filia ſua in gremio ſimulacri collocata, Hanc tu (inquit) genuiſti, & pater eius legitimus es: uſqueadeò impurus & nefarius extitit. tantamque ſcelerũ ſeriem cõnexuit, ut Tiberij delicta operuerit. Nam quæ *Auguſtus longo tempore acquiſierat, hic uno effudit die: atque omnium maximus adulter, uxores deſponſas & nuptas capiebat. *Nutricem ſuam has intemperias caſtigãtem, ad uoluntariam necem compulit. Sororum conſuetudine uſus eſt, & inceſto coitu ex earũ una liberos ſuſcepit: eique ut ſemideæ templa extrui, & immolari iuſsit. Tali imperatori Romani traditi ſunt, ut Tiberij facinora, quamuis atrociſsima uiſa, Caius tantũ ſuperarit, quantum Tiberius Auguſti. Hic poſt Tiberium regnauit, cognomento Caligula.

C. LATORIVS, cognomento Marcus. *Honeſtæ diſciplinæ in Republica Romãna ſeueritas.* Ex hoc apparet, quanto Romani odio ſint improbos perſecuti, & quàm non indulſerint ijs qui communia naturæ iura uiolarent. Hic enim Samnitico bello tribunus militum adole-

adoleſcenti cuidam contubernali forma præſtanti prædito, cum neq; blanditijs, neq; muneribus, neque ullis officijs & obſequijs perſuadere, ut copiam ſui faceret, neq; libidini ſuæ imperate poſſet, uim inferre parabat. Quæ hominis immodeſtia cum per tota caſtra innotuiſſet, id Tribuni publicã ciuitatis iniuriam rati, eum pro cõcione accuſant. Itaq; omnibus ſuffragijs à populo capitis eſt damnatus. Neq; enim cõmittendum putabant, ut ij qui poteſtate ualerent, ingenuis hominibus pro libertate propugnantibus, intolerandas & nefarias iniurias, cum maſculi ſexus ignominia, inferrent.

Col. 300. Extat & aliud exemplum multo admirabilius, de contumelia ſeruo facta.

Fœnerator ob ingenui adoleſcentis cõtumelioſam tractationem capitis dãnatus. Publij F. ex ijs tribunis unus, qui deditione facta, ſub iugũ miſſi fuerant à Samnitibus, in magna inopia telictus, mutuum accipere neceſſe habuit, ſperans ſe liberalitate amicorũ ſubleuatũ iri. Ea ſpe fruſtratus, ac præfinito tempore elapſo, nexus eſt ob æs alienum, homo admodum adoleſcens, & formoſa facie. Is cætera quidem ſeruilia officia domino præſtabat: ſed cum ſui cotporis faccre copiam iuberetur, ſumma cum indignatione, ſummaq; ui repugnabat. Qua de cauſa flagris ſæpe cæſus, procurrit tandem in forum: & loco editiore conſcenſo, tam fœneratoris petulantiam commemorabat, quàm uibices oſtẽdebat. Populus itaq; indignitate rei cõmotus, & Reipublicæ id intereſſe ratus, tribunis accuſantibus, capitis illum condemnauit. ob eumq; caſum omnes Romani ob æs alienũ nexi, lege perlata, priſtinam libertatem recuperarunt.

γαλαξίας.) Lacteus circulus, lumen in cœlo, quæ eſt refractio ſolaris luminis, cum aſtra non illuminantur.

γάλα ὀρνίθων.) Lactis gallinacei hauſtus. *Affluentia rerum.* De ualde fortunatis, & omnia poſſidẽtibus, aut taris de rebus. Ariſtophanes in Auibus: Dabimus uobis uberẽ ſanitatẽ, felicitatem, pacem, adoleſcentiam, riſum, choros, conuiuia, & lac gallinarum, uſqueadeò ut defatigemini præcopia bonorum.

Explicatio ſomnij. *γάλα σκιδάζει δυσμενῶν συμβολίας· γάλα γαλήνων πρόξενον πέλει τρόπων.*) Lac diſsipat inimicorum cõſilia: ac tranquillos efficit mores, *ὀνειροκριτικόν*.

GALATAE.) Scipione Romanorũ duce, & Hannibale Carthaginenſium, Romani Galatas in Aſia euerterũt, qui fuêre pars quædam occidentalium Gallorum. *Galatæ. Scipio. Hannibal.* Olim enim relictis patrijs ſedibus Galli, Brenno duce, ad CCCM conuenerunt: *Brennus.* ac pòſt diuiſi, pattim Græciã quę intra Pylas eſt, partim Thraciam & Aſiam petierunt, qui ad * XX circiter millia fuerunt, deuictisq; nationibus quæ cis Taurum ſunt, Aſianis penè omnibus, cæteris quidem tributa impoſuerunt: *Galatarum ſedes.* ipſi autem locis iuxta Halym fluuium occupatis, intra Bithyniã & Cappadociam conſederunt. His bellum intulêre Romani, quòd Antiochũ in pugna ad Sipylum adiuuiſſent. & ad urbẽ Ancyram eos aggreſsi, X. M. militaris ætatis ſtrauerunt: reliquos parêre ſibi, traditis etiam gentibus, quibus imperabant, coegerunt.

Col. 301. *γαλεάγρα.*) tormenti genus. *Carnificina.* Deniq; in galeagram conicctum, ferreis fibulis interpunctum undiq; in locis aſperis uolutarunt.

γαλῆ ταρτησία.) ſiue cuniculus, ſiue muſtela, ſiue feles Tarteſia: Tarteſus urbs eſt extra columnas Herculis, ad Oceanum, ubi maximæ naſcuntur muſtelæ.

GALENVS, celeberrimus medicus; *Non unius generis Galeni ſcripta.* Pergamenus, qui ſub Marco, Commodo & Pertinace imperatoribus Romæ fuit: filius Niconis geometræ & architecti. Multa ſcripſit, non tantùm medica & philoſophica, ſed etiam grammatica & oratoria. Quæ quia nota ſunt omnibus, recenſete nũc ſuperuacaneum eſſe duxi.

γαλῆ χιτών.) Muſtelæ tunica. Prouerbium illi ſimile, Non decet muſtelam crocotus. De iniuſtis hominibus, & nihil proficientibus.

GALILAEA, id eſt deuoluta: & Galilæi, olim Chriſtiani dicti ſunt. *γαλιλαία.*

GALIPSAS, urbs Thraciæ, nomẽ à Galipſo Thaſi & Telephes filio ſortita.

GALLOGRAECIA, Bucellariorũ regio: ijdem etiã Græcogalli dicuntur.

γναῖος.) Cnæus Romanorum cõſul, in tranſitu ponte iunxit Sangarium fluuium, profundum & imperuium. Qui cum ad ipſum fluuium caſtra poſuiſſet, aduenîunt Galli ab Attide & Battaco, Peſsinuntijs ſacerdotibus matris deorum

rum

** ἔχοντες πρὸς τῇ ἰδέᾳ καὶ τύπους.*

rum, * qui unà cum forma etiam ſigna habebant, dicentes: Annunciare deam uictoriam & dominatum. quos Cneus humaniter ſuſcepit.

E viris Galli, non uiri è Gallis.

ὅτι γάλλοι μὲν γίνονται ἐξ ἀνδρῶν, ἐκ δὲ γάλλων ἄνδρες οὐ γίνονται.) Prouerbium: Galli quidem ex uiris fiunt, ſed nõ item è Gallis uiri.

γάλλους τεμεῖν.) Gallos, id eſt caſtratos caſtrare. De rebus ſuperuacuis.

Conuiuia nuptialia.

γαμηλία.) Munus quod datur curialibus poſt nuptias, aut uxorum ad curiales introductio. Sic interpretatur Didymus grammaticus. & prouerbium, γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν, Nuptiale munus dare. Nam qui uxorem duxerat, priuſquam liberi naſcerentur, teſtibus adhibitis, in nuptijs dabat aliquid curialibus conuiuij loco.

γαμηλιών.) Gamelion, menſis Ianuarius.

Col. 302.

GANOS, mons iuxta Thraciam: & Ganiada, loca Thraciæ.

GARGARA, urbs Troadis in uertice Idæ, nomẽ habẽs à Gargaro Iouis & Lariſſæ in * Sicalia filio: unde Gargarẽſis.

Venter plenus leuior.

γαστήρ.) Ventrem mihi obijcis, omniũ pulcherrimum probrum. Nam is quidẽ plenus eſt leuior: uacuus uerò, grauis.

Col. 303. Hercules.

γαῦρον.) Ariſtophanes Nihil æquè imperterritum eſt, atq; Hercules.

Timaſius luxurioſus & ambitioſus.

γαῦρος.) Timaſius, quem Eutropius adducebat, homo ferox & inſolẽs, & in militia uerſatus, honorem & gloriam & opum affluentiam, ſummum rerum humanarum bonum iudicabat, & ſuo arbitratu uiuendi licentiam: ut per ebrietatem noctis & diei diſcrimen ignoraret, ac Solem nec orientem nec occidentem uideret: cœleſtem uitam iudicans, auocationem à rebus moleſtis, & luxurioſam ſocordiã. Quibus à rebus cum ſe tandem auulſiſſet, animumq; ad gloriæ cupiditatem intendiſſet, è Pamphylia grauis reuertebatur.

γαῖα χάνοι.) Terra dehiſcat, eumq; deuoret.

** Sacra litera animoſos tradunt eos, qui canũ inſtar aquam lingua lamberent, non qui manibus hauſtam biberent.*

GEDEON, dux Hebræorum, prælium cum Madianitis, quibus adiuncti erant Arabes & Amalechitæ, cõmiſſurus, ſub meridiẽ in ſummo æſtu, diuinitùs admonitus, exercitũ ad flumen duxit: ut eos qui recũberent, itaq; biberẽt, * animoſos iudicaret. Qui uerò feſtinanter tumultuoſeq;, eos exiſtimaret id pręmotu hoſtium facere. Inuenti itaq; ſunt * CCC, qui manib. tumultuoſè biberũt.

Victoria crudelis.

Gedeon, iudex Iſraelis, cũ ijs qui canum inſtar biberant, cecidit Madiam, item Oreb & Zeb & Zeboe, & Salmona, principes eorum: & turrim Phanuel euertit, & magiſtratus eorũ ſpinis interfecit, qui VII annos Iſraelem preſſerãt.

GELADAS, ſtatuarius, Phidiæ magiſter.

Col. 304.

GELA, urbs Siciliæ, à flumine iuxta quod ſita eſt, quod pruinam multam gignat, quę Opicorum & Siculorum lingua Gela dicitur: uel à Gelone, Aetnæ & Hymari F. unde Gelæus, non Gelous, quod eſt gentis nomen.

γελασείω.) Damaſcius: Negocij exitus etiam non cupienti ridere, magnum riſum extorquebit.

γελαστής.) Creon apud Sophoclem: Nec ut deriſor adſum Oedipe: Nec ut ueterum malorum ullum tibi obijciam.

γέλγιθας.) Et allij capita potum inuitant, & * pyra.

Largæ potorum uentribus acceſsiones.

γελλοῦς παιδοφιλωτέρα.) Puerorũ amantior quàm Gello: quæ cũ immatura ætate obijſſet, putabatur inuadere pueros, & immaturas earum mortes procurare.

Somnij explicatio.

γελῶν καθ' ὕπνους, δυσφόρους ἕξεις τρόπους: Ridens in ſomnis, aſperis eris moribus. ὀνειροκριτικόν.

γέλως μεγαρικός.) Riſus Megaricus. Athenienſes Megarenſium intempeſtiuas comœdias deridebant.

** συγκρότιος.*

γέλως * συγκροτούμενος.) Riſus immodeſtus & inhoneſtus, qui fit cum plauſu pedum & manuum.

† ridiculum efficis. Grana tornare. Phidias. Myrmecides.

γελοῖος.) Prouerbium: Magis † ridiculè facis, quàm qui grana tornare inſtituunt: aut, perinde facis ac ſi Myrmecides Phidianę artis ſe æmulum prębeat.

Melitides & Amphiſtides fatui.

γελοιότερον μελιτίδου.) Magis ridiculè quàm Melitides. De ijs qui ob ſtulticiã malè audiunt. Melitides enim quidam fuit, quem pro fatuo exagitant comici: ſicut & Amphiſtides, quem tradunt magno labore uſq; ad quinq; numerare didiciſſe, ultrà uerò progredi non potuiſſe. Et ſponſam ſuam attingere non fuiſſe auſum, ueritum ne à puella apud matrem accuſaretur. Amphiſtides autem ignorabat, ex utro parente natus eſſet.

Diſciplina militaris.

γέμω.) Scipio cum * fratris filium audiret ignauia & luxu diffluere, & ſedi-

tionibus agitari:negauit eũ hoſtes deuictꝰurum, priuſquam ſuos pro imperio cohercuiſſet.

Col. 305. GENNADIVS patriarcha Conſtantinopolitanus, noctu ſacrariũ ingreſſus orandi cauſa, ſpectrum uidit diabolicũ: idq; clamare audiuit, ſe illo quidem uiuente cedere: poſt uerò planè potiturũ eſſe Eccleſia. *Diabolus Eccleſiæ præſes.*

γενναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου.) Nobilis es è crumena. De ijs qui ob diuitias haberi nobiles uolunt. *Nobiles è crumena.*

Et: *Opibus potior eſt uir ſtrenuus.*

γενναιότατος.) Hei mihi miſeræ, ut malè habes, de me prçclarè meritus? quam è morte eripuiſti? *Commiſeratio.*

γενεά.) Aetas quibuſdam ſeptenos cõtinet annos. Vnde medici uetãt, duas ætates habẽti, id eſt annos XIIII nato, uenam incidi, quòd ſanguine adhuc egeat, qui nondum in eo redundet: alijs trigenos. Vnde & Neſtorem Pyli ſepultum uolunt annos uixiſſe XC. Vnde τριγέρων καὶ τριτογέρων, id eſt ter ſenex dicit. *Aetas uel 7 uel 30 annorum.*

GENETHLIVS, Genethlij F. Palæſtinus, Petræus, ſophiſta, Minutiani & Agapeti diſcipulus: docuit Athenis, æmulus Callinici, illuſtris uiri. Solerti fuit ingenio, totãq; declamationẽ auditã memoriter recitauit. Obijt iuuenis, annos XXVIII natus. Scripſit ſermones ſeu diſputationes & declamationes, inter quas eſt Exul, ſemetipſum uenditurus poſt Thebanum excidiũ: Propempticũ ad ſuos amicos, Daduchũ, Aſclepiadem, & Panegyricos. *Memoria inſignis.*

γένεσις.) Anima in mundo * oberrat, obliuione & improbitate onerata. ** ſæpius naſcitur.*

γένεσις.) Iſidorus, mundum deſpuẽs, animo ſemper erat in Deum intento: neq; quicquam aliud aut uideres, aut loquentem audires, quàm * eadẽ de ijſdẽ, aut de uirtute & uitio. *Mens addicta Deo.* ** τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν.*

γένεσις.) Antiquior fato eſt mens, & libera uoluntas. *Fatum. Mens. Voluntas.*

γενετυλλίς.) dea Veneri iuncta, naſcẽdi cauſa, Genetyllis inde dicta. Alij Dianę Genetyllidas, & partubus attribuũt.

γεννητική.) Gignẽdi uis, prçſtãtiſsima & precioſiſsima eſt naturaliũ animæ facultatũ. Proxima, uis creſcẽdi: tertia nutriẽdi. Nã huius quidẽ uirtus eſt, conſeruare * ſpeciẽ. Tantiſper eñ ſalui ſumus, dum nutrimur. Creſcẽdi uerò uirtus, ad ꝑfectionẽ & modũ à Natura præfinitũ perducit. Quẽ tam animãtes ꝙ ſtirpes adeptæ, ad id qđ Naturæ maximè ꝓpoſitũ eſt, hoc eſt ad gignẽdi facultatẽ accedũt. Is enim præcipuus Naturæ finis eſt, ob appetitionẽ ęternitatis, quę mortalib. per ſucceſsionẽ cõparat. Itaq; creſcẽdi uis, generãdi collata facultati, materię locũ obtinet: ut nutriendi uis, ſi cũ facultate creſcendi comparetur. *Vis gignendi, creſcendi, nutriendi.* ** indiuiduũ.* *Natura æternitatem appetit.*

γεννῆται.) Eiuſdem generis ſocietate cõiuncti, nõ quidẽ ratione cognationis & ſanguinis, ſed propter familias in curias diſtributas: inter quos talis eſt communitas, qualis inter municipes & curiales, cõſtituta lege. Olim IIII fuêre tribus, imitatione quatuor anni tẽporũ, diſtributæ in XII curias, inſtar XII mẽſium. Genera uerò XXX curiæ ſingulę habuerunt, ut numerus dierum * anni CCCLXV cõpleret: & ex his generib. ſacerdotes ſeu curiones cuiuſq; curiæ ſorte deligebantur. γεννήτας tradit Philochorus, olim ὁμογάλακτας, id eſt collactaneos appellatos. Col. 306. *Athenarũ diſtributio.* ** CCCLX.*

γενικαί.) Generales, ſeu cardinales uirtutes IIII ſunt: prudẽtia, fortitudo, temperantia, iuſticia. *Virtutes.*

γεωμετρία.) Geometria, ſcientia eſt eius quod ſciri, aut opinione comprehendi poteſt. Nam in his Geometria uerſatur, inuenta ab Aegyptijs, mandataq; literis, amplitudine terræ & diuiſione locorum prius edoctis. Col. 307. *Geometria.*

GEORGIVS Diaconus magnę Eccleſiæ, & Chartophylax, cognomento Piſides: opificium ſex dierũ tribus millibus uerſuum Iambicorum expoſuit. Scripſit de Heraclio imperatore, & bello Perſico, & Abarica, ſoluta oratione: laudationem martyris Anaſtaſij. *Piſides.*

γέρα.) Luſtrato exercitu, & p̃mijs ꝓut æquũ erat in ſingulos diſtributis: ita demũ imperator mouere bellũ inſtituit.

γεράνδρυον μεταφυτευόμενον.) Vetus arbor tranſplantata. Prouerbium, de re impoſsibili: monens, ſenibus non mandanda eſſe opera iuuenum.

GERANIA, mons Megaridis.

γέρανοι λίθους καταπεπωκυῖαι.) Apud Ariſtophanẽ: Grues, quæ lapillos deuorarunt. De ijs qui prudenter aliquid agũt. Grues enim, quia in ſublimi uolãt, & ob directum impetum aſpectus deorſum impeditur, lapillos geſtant, quos laſſatæ uolatu deijciunt, ut ſentiant terra'ne an *Gruum uolatus.*

an mari ferantur. Quòd ſi in mare deciderit lapis, pergunt: ſi uerò in terram, requieſcunt.

GERASA, urbs Cœleſyriæ: unde Geraſenus.

Col. 308. GERGETHES, nomen urbis.

γέραιρε σαυτὸν μεγαλορημονῶν.) Prouerbium: Delecta te magnificè loquendo.

GERAESTVS, nomen portus.

γεραίτερος.) Fertur ſermo quidam ſeniorum:

Felix Atheniēſium temeritas. *Quæcunq; inconſiderata & ſtulta cōſilia cœperimus,*
Omnia nobis bene uertere.

Neptuno enim & Minerua de Attica decertantibus, cum Minerua uiciſſet, Neptunū dolore repulſæ imprecatum urbi eſſe ferūt, ut Athenienſes perpetuò malè cōſultarent. Quo audito Mineruā adieciſſe, ut mala cōſilia bene cederent.

GERES, nomē eſt populi pauperis, & calui Chaonū, qui ob molliciem malè audiebant.

Germani. Franci. Celtæ. GERMANICVS, Francus. Germani qui Rhenum flumen accolunt, Celtæ dicuntur.

Explicatio ſomnij. *γέροντα σαυτὸν εἰ βλέπεις, ἕξεις γέρας.*) Senē eſſe te ſi uideris, habebis præmiū. *ὀνειροκριτικόν.* & Prouerbium: Ne quid unquā in ſenem beneficij cōtuleris. Monet, non ſine iudicio benefaciendū eſſe. *Seni non beneficiendum.*

γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ.) Vetula uulpes laqueo non capitur. De ijs qui ob ſenectutem periti rerū ſunt, nec inſidijs opportuni.

γέρων βοῦς ἀπένθητος δίμοις.) Vetulus bos lugetur à nemine. De ijs qui * purè mortui ſunt. ** ſuo tēpore.*

γέρων πίθηκος ἁλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἁλίσκεται.) Vetulus ſimius capitur ille quidem, ſed tardè capitur. De ijs qui ſemel cladem acceperunt.

Col. 309. GESIVS, ſub Zenone fuit, arte medica celebris, genere Petręus: qui Domno Iudæo præceptore ſuo euerſo, & ſodalibus penè omnibus ad ſe pertractis, ubiq; notus magna gloria florebat, non ob medicū tantum apparatū uel docendi, uel curandi, ſed & propter cæteras omnes diſciplinas. Quia enim uir erat honoris cupidus, & patiēs laboris, cùm cæterarum rerum diligentia, non ingenio, longo tempore opinionem ſapientiæ ſibi comparauit: tum in actione medica & diſputatione ſubtiliore, omnes ætatis ſuæ medicos & iatroſophiſtas, id eſt medicinæ doctores ſuperauit. Quāuis autem ſerò ſcientiam ſuam publicè oſtentare cœpiſſet: celeriter tamen euectus eſt, eaq; floruit, homo pompoſus & oſtentator: philoſophus parum accuratus, ſed medicus inſignis. Vnde & maximam pecuniam coegit, & Romanas dignitates non uulgares eſt adeptus. *Domnus medicus.*

Probo autē probæ naturæ generoſum animum. nam Heraiſcum, & dum quæreretur à Zenone imperatore domi ſuę occultauit, contempto periculo: & in fuga ex morbo defuncto, iuſta honorificè perſoluit. Baſilicus uerò ea de cauſa miſſus, Agapium cæteroſq; philoſophos comprehenſos in palatium perduxit. *Heraiſcus. Zeno.*

γίσει.) Romani pilis humi defixis, & galeis impoſitis, eminus aſpicientibus eam ſpeciem præbuerunt, quaſi in tumulo manerent. *Strategema.*

γεφυρίζων.) Sylla uaſtatis Athenis, parum abfuit quin urbem per iracundiam funditùs euerteret, ob crebra Ariſtonis dicteria, & ſuperbas irriſiones toto obſidionis tempore. *Ariſto.*

GEPHYRAEI (Herodoto autore) peregrini & aduenę Athenis habitarūt.

γῆ.) Tellus, cum ſedes ſit omnium urbium, turrigera fingitur. *Tellus turrigera.*

γηγενεῖς.) Terrigenæ, terra nati, propriè Adam & Eua: quia nō è coitu orti. Per abuſionē, omnes homines. Ariſtophanes in Nubibus, philoſophos terrigenas appellat, quaſi impios, & deorū oppugnatores. Dicuntur etiam terrigenæ, qui terrena cogitant. *Terrigenæ.*

Terram, uetus opinio eſt, à uentis exagitatam moueri. Col. 310.

γῆ ζώντων.) terra uiuentium: id eſt, uita quæ expectatur, remota à morte, & libera doloribus.

γῆ θάλατταν συναναμίγνυσι.) Terræ mare miſcet: Prouerbium, de ualde iratis.

GETHVSA, urbs Libyæ: unde Gethuſæus, Gethuſius, uel Gethuſites.

γῆ κληρουχική.) Athenienſes hoſtili terra capta, ciuibus eiectis, agros inter ciues ſuos ſorte diſtribuebant. *Coloniæ Athenienſium.*

γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.) *Solonis uerſus.*
Semper diſcendo plurima fio ſenex.
Prouerbium, de ijs qui ætate fiunt prudentiores.

γηραιός.) At ille quamuis ſenex, & longiſsimo iam tempore utroq; pede ca- *Inuicta ſenectus.*

ptus, ita ut ne equo quidem uehi poſſet: tamen robuſtiſsimi adoleſcentis inſtar, laboribus non defatigabatur, ſed lectica in aciem ferebatur.

Senum curatio. γηροτροφῶ.) Sophocles: Vt ſua ſenectus perpetuò ab illo ſuſtentaretur, donec ad receſſus inferni dei perueniſsēt.

Atramentum & calamus immortales faciunt. γῆρων.) In epigrammate: Atramentario cum calamis, æuum propagat famā defunctorum ad poſteros.

γηρυόνη διαμάχεσθαι τετρακεφάλῳ.) Cum quadricipiti Geryone dimicare, q Herculi multum negocij faceſsit: hoc eſt, aggredi hominem inexpugnabilē. Sic autem notat Ariſtophanes Lamachi galeam, quæ tres criſtas haberet. *Lamachus.*

Tellus. γῆς ἄγαλμα.) Telluris ſimulacrū. Mulierem fingunt Veſtam, id eſt tellurem, tympanum geſtantem, quòd terra in ſe uentos concludat.

γῆς βόρος, & γῆς ἔντερα.) Telluris onus, & telluris inteſtina: id eſt, lumbrici. De hominibus nullam ad rem utilib.

Col.311. γῆς ὀμφαλός.) Terræ umbilicus, templum Apollinis.

γιγαντιᾷν.) affectum eſſe inſtar gigantum, & tyrannico animo.

Aequitas. Approbatio. Concesſio. γενόμενα. γιγνόμενα. γίνεται.) Ea quæ fiunt, tribus rationibus fiunt. alia æquitate quadā, & propter tempora, ſeu diſpenſatione, κατ' οἰκονομίαν (ut uulgò dicunt) alia approbatione, κατ' εὐδοκίαν: alia conceſsione, κατὰ συγχώρησιν γενόμενα. ea quę facta ſunt, utiq; euenerunt: γινόμενα uerò, ea quæ fiunt, uel eueniunt, uel non eueniunt.

Medicorū oſtentatio. γλάμων.) Solent medici oſtentationis ergò patrias etiam plantarum nominare, ut tithymallum Laconicum, Cyrenaicum ſuccum, aut Smyrnæum. τί δ' ἣν νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ; Quid tum, ſi Neoclides lippus tibi maledixerit? Is malè audiebat, ut ſycophanta, & peregrinus, & fur. Col.312.

GLANIS uates, frater Bacidis.

γλαῦκας εἰς ἀθήνας.) Noctuas Athenas. De ijs qui merces inutiles apportánt. nam ea quidem auis frequens eſt Athenis. & γλαύκειον ὠόν, noctuinum ouum.

GLAVCVS Caryſtius pugil XXV Olympiade coronatus, etiā Pythia ter uicit, Iſthmia decies, toto corpore robuſtus. Qui cum araret, uomerem caſu elapſum, manu pro malleo uſus, repoſuit. Quod conſpicatus pater, Olympiam eum perduxit, luctaturum. Qui cum, ut homo imperitus, ab aduerſarijs uulneratus, ceſſurus eſſet: patrem clamaſſe ferunt, παῖε τὴν ἐπ' ἀρότρου, Ictū infer qualem aratro. Cum igitur uiolentius percuſsiſſet aduerſariū, uictoriā eſt adept⁹. Statua eius rudib. eludētis ſpeciē pręſe fert, quòd ſolers fuit manuum agitator. *Manus pro malleo.*

γλαῦξ ἵπταται, Noctua uolat. Noctuę uolatus, uictoriæ ſignum habebatur.

γλαῦκες λαυρειωτικαί.) Noctuæ Laurioticæ. De pecunioſis. nam in Laurio Atticæ ſunt auri metalla. Numis autem aureis noctuas inſculpebant.

γλαύκου τέχνη, Glauci ars. Prouerbium, de ijs qui aliquid facilè cōficiunt. à Glauco Samio quodam, cōflationis ferri inuentore. *Conflatio ferri.*

γλίσχρον.) Ego uerò ab iſtis auelli uix poteram, & tenaciter iſti * futilitati inhærebam. ut qui uerè per ſomnium locupleratus eſſem. ** εὐηθείᾳ fortaſſe, pro ἀληθείᾳ.*

Col.313. *Lingua. Manus.* γλωσσαλγία.) Boni patris fili, ego quondam adoleſcens, linguam quidem ignauam, manū aūt habui operoſam. Nūc re periclitata, uideo mortalibus linguā, nō facta, omnium rerum eſſe ducem.

γλῶσσα ποῖ πορεύῃ;) Lingua quò uadis? Vrbem euerſura, & inſtauratura. Prouerbium, de ijs qui oratione ſua uel proſunt, uel nocent.

γλώσσαργον ἦθος.) De hominibus expeditis & garrulis.

γλωσσηματικά.) Lingua tu quidem polles. Virum ego uerò ſcio neminem Bonum, qui perpetuò uideri uult ſe rectè dicere. *Oratione ne ſemper uictor eſſe uelis.*

Humores. Sapores. Siccitas. Lingua facultate humida. γλῶττα.) Lingua pleriſq; ſaporibus humectatur, à nonnullis etiam ſiccatur: ut pipere, ſalſamētis, & alijs infinitis quamuis ea guſtabilia ſint, non quidem quatenus ſapida ſunt, ſed ob tactilem aliquam qualitatem: cuiuſmodi eſt ſiccitas. Neq; enim ſiccus panis ſiccat, aut etiam bellaria fortaſſe, & ſimilia: ſed quia ſicca ſunt, aut calida, humorem linguæ extrahunt. Linguam aūt facultate quidem oportere humidam eſſe, non autē actu, ex eo cōſtat: quòd qui lingua ſunt aut humecta nimis, aut arida, hi guſtabilia non percipiunt. eaq; de cauſa humidior iuſto lingua ſapores non ſentit, quòd humor qui ei ineſt, cum ſapidùs ſit, & primùm illam attingat, linguæ tactus eſt, ipſe percipiendum ſe prębens,

propterea q;

proptereaque nō ſinens externa percipi. Cuius rei ſignum eſt, quòd ij qui alium ſaporem prius guſtarunt, præſertim uehementiorē, poſteriores nō percipiūt.

ὅτι τὴν γλῶτταν.) Linguam natura fecit ad duas functiones, quarum una cōfert ad id ut ſimus, qui guſtatus eſt, & ſaporū dijudicatio: altera, ut nobis benè ſit, quantum ſcilicet ad ſermonem attinet. Sic eadem natura etiam reſpirationis duo munera fecit: unum ad id ut ſimus (nam ad interni caloris refrigerationem confert) alterum ad id ut bene ſit nobis, uidelicet ad ſermonem. Vocis autem (id quod neceſſarium Naturæ munus eſt * & cauſa cōſeruationis) materia eſt, aer qui expiratur. Effectrix cauſa, natura eſt: inſtrumentalis, aſpera arteria, quæ eſt fiſtulæ inſtar. Ferè itaque adoleſcentes magis uocales ſunt, quod læuem eam habent: ſenes uerò minus, quod eandem aſperam. Finis linguæ eſt, ſignificatio: ideo tributa animāti, ut per eam animi affectiones declaret. Ac ſermonis quidem materia, eſt uox: effector uerò, animus rationis particeps: inſtrumenta, lingua, palatum & dentes: finis, explicatio cogitationum. Inſtrumentum uocis, ſunt fauces.

Guſtatus. *Oratio.* *Reſpiratio.* ** καὶ διαμονῆς αἴτιον, lego.* *Adoleſcentes cur magis uocales.*

Volucres garrulæ. τῶν πτηνῶν.) Volucres quæ linguam habent, & genas hominibus cōſimiles, uoces humanas imitari poſſunt: ut picæ, pſittaci, & ſimiles.

Col. 314. γλώττῃ πολεμίζειν.) Lingua uti, ꝓ gladio.

γλωττοστροφεῖν.) Verſare linguam, uerſutū eſſe in dicendo: aut negocia peruertere, & abundare uerbis. Ariſtophanes: Niſi lingua uerſare didicero, periero.

γλοιός.) lubricus, ardelio: ſic dicuntur improbi, leues, mutabiles, ij qui animo claudicant, & nihil ſtabile cogitāt, cum quidem aliud profiteantur, aliud ſentiant & agant, ob lubricum & perfidum ingenium. Vſurpatur etiam de inquinato, ſordido & tenaci. Tranſlatio ſumpta eſt à denſato balneorū oleo: cui qui innititur, labaſcit.

γλυκεῖ' ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος.) Dulcia poma ſunt abſente cuſtode. De ijs qui ſine labore fruuntur alienis.

Explicatio ſomnij. τρώγων γλυκερὰ πικροὺς ἕξεις τρόπους.) Edens dulcia, moribus eris acerbis. ὀνειροκριτικόν.

Terpandri interitus. γλυκὺ μέλι καὶ πνιξάτω.) Dulce mel, uel ſuffocet. Terpandro canente, & ad cantum hiante, quidam ficu in fauces eius coniecta, hominem ſuffocauit.

γλυκὺς ἀγκών.) Dulcis cubitus: pro ſuauibus moribus.

γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος.) Dulce bellū inexperto. De ijs qui ex imperitia res periculoſas ſuſcipiunt.

γλυκυσίδη.) Quæ & Pœonia dicitur, radix medica, ui laxandi (ut medici tradunt) prædita.

τὸ γλυκὺ ὕδωρ.) Aqua dulcis frigidior eſt quàm ſalſa.

γνάφαλα.) Viſus ſibi quidam frumentum tormenti loco habere in culcitra, marem genuit. Col. 315.

γνῶθι σεαυτόν.) Cognoſce te. Chilonis ſcitè dictum. Pertinet prouerbium ad eos; qui de ſe plus profitentur, quàm præſtare poſſunt.

γνῶθι σεαυτόν, καὶ τὸ νόμισμα παραχάραξον.) Cognoſce te, & monetam adultera. Pythica præcepta ſunt, quæ iubēt opinionem popularem contemni, ac à uulgari potius conſuetudine quàm à ueritate recedendum eſſe. *Adulterare monetam. τὸ διὰ λεωφόρου μὴ βαδίζειν.*

γνωματεύειν.) Alia diſputant, alia decernunt.

γνώμη.) Arrianus: Hic diuino fuit ingenio, dum uiueret, ac receſsit ad ſuperos.

γνώμη.) Nullum ius armis potentius. Quiſquis enim uirib. potior eſt, æquiora ſemper & facere & dicere putatur. *Ius in armis.*

γνώμη.) Qui putat uidere ſe ea quæ non uidet, in eo iam non tam oculi peccant, quàm ipſa mens.

GNOMONEM ſolariorum inuenit Anaximander.

γνωρίζω.) Eum ſi ego nunc tibi facio notū, id facio quod prouerbio dicitur, tuum tibi ſomnium ut narrem.

γνωριμώτερον.) Notius bifariā dicitur: aut ſimpliciter & per ſe, ut prius poſteriore: aut nobis, quòd eſt natura poſtremum, compoſitum ſcilicet. *Notius natura, homini.*

γνώριμοι.) Pythagoras Samius diſcipulos habuit amplius DC. Col. 316.

γνῶσις.) Omnia cognoſcuntur aut ſimilitudine quadam, & (uenia uerba nouo detur) identitate, aut diſsimilitudine & diuerſitate. Album enim, & albi & nigri collatione dijudicamus. nā quod eſt nigro contrarium, album eſt. Ac naturam eiuſdem & diuerſi, in conſtituenda cognitione permiſtā eſſe perhibent. *Cognitio identitate, diuerſitate.*

γνωσιμαχῆσαι.) Mutare ſententiā, am-

pleċti id quod iuſtum & decorum eſt: aut, & ſuam imbecillitatem, & aduerſariorum uires intelligere.

Magiſtratus ſolicitudo maior. γνωτὸς.) *Mi Oedipe, nota, non ignota mihi*
Adeſtis expetentes. ſatis enim ſcio,
Vos laborare omnes: & cum laboretis ut ego,
Nemo ueſtrûm eſt qui æquè laboret.
Nã ueſter quidẽ dolor ad unũ ſolum pertinet
Per ſeſe, nec latius patet. Meus uerò animus
Et rempublicam, & me & te ſimul gemit.

GNYRI filius fuit Anacharſis, ſed matre Græca natus.

Mulierum placentæ. γογγύλιον.) Mulieres, ut ne uoraces eſſe uideant, placentas rotundas faciunt, quo frugaliores putentur.

γοητεία.) Goetia, magia & pharmacia, inuentæ à Perſis & Medis, differũt. *Magia.* Magia enim eſt inuocatio dæmonum beneficorum, ad bonũ aliquid efficiendum: cuiuſmodi fuerũt Apollonij Tyanæi oracula. *Goetia.* Goetia, manes inuocatione elicit: dicta à lamentis & fletibus, qui ad ſepulchra fiũt. *Pharmacia.* Pharmacia uerò, cum uenenum aliquod letale certo modo paratum, per os ingeritur.

GOLIATHES, uir Palæſtinus ingẽs, quatuor cubitorũ & dodrãtis, armis ꝓceritati corporis reſpõdentib. ornatus.

Col. 317. γελόσσης.) Guluſſa Numidarum rex.

γόνυ κνήμης ἔγγιον.) Genu crure propius. **ſemetipſis plus alijs diligunt.* De ijs qui* alios plus ſemetipſis diligunt. Nonnulli de ijs intelligũt, qui cognatis ſuis aliquid præſtare debeant.

GORGIAS Charmãtidæ F. Leontinus rhetor, Empedoclis diſcipulus, magiſter Poli Agrigẽtini, & Periclis, & Iſocratis, & Alcidamãtis Eleatæ, qui & in ſchola illi ſucceſsit. Fuit & frater Herodici medici. Etſi aũt Porphyrius eum in Olympiadẽ LXXX refert: tamẽ ſciendũ eſt, eũ eſſe antiquiorẽ. *Inuenta Gorgiæ.* Hic Oratoriæ diſciplinæ uim elocutionis & artis tribuit: & tropis & metaphoris, & allegorijs, & hypallagis, & abuſionibus, & traiectionibꝰ, & cõduplicatis, & repetitionibus, & apoſtrophis, & cõparib. uſus. **x.* Exigebat à quolibet auditore minas* C. uixit annos CIX. Scripſit multa.

GORGONES, tres mulieres, ad Tithraſum, ſiue fluuiũ ſiue locũ Africæ habitantes, uultibus adeò terribilibus, ut eas intuẽtes morerẽtur: quarũ unã Perſeus falcata haſta interfeciſſe traditur.

GORGVS, Meſſenius, nulli ciuiũ opibus & nobilitate ſecundus, adulta ætate pugil celeberrimus euaſit. Nã & ſplendore, & uitæ inſtituto, atq; etiã numero coronarum, nemini ſuæ ætatis cedebat. *Idem pugil & magiſtratus bonus.* Idẽ gymnicis certaminib. relictis, cũ ad Rempublicã gerendã & patriæ negocia procurãda ſe cõtuliſſet, in eo quoq; genere gloriã nõ minorẽ illa uetere eſt cõſecutus. Col. 318. Nam & plurimũ abeſſe á ſtupore, *Pugiles ſtupidi.* pugilibus ineſſe ſolito, & ſumma induſtria prudẽtiaq; præditus eſſe in publicis negocijs adminiſtrãdis putabat.

GORDIAEVS, Septẽber apud Macedones.

GORTYNA, urbs Cretæ, ab heroe Gortye. Eſt & Gortys inſulæ nomen.

οὐκέτι γονάσομαι τὴν βάρβαρον, οὐδ' ὑπ' ἐμαυτῇ κλαύσομαι.) Deſinam ſupplex eſſe barbaræ puellæ, nec meam ſortem deplorabo.

γωνία.) Ariſtophanes: Monſtrans hiſce regularum ſubtiliũ rationes, & uerborum ſinuoſos flexus.

Literæ. γράμματα.) Literas Phœnices inuenerunt, unde Phœniciæ dictæ ſunt, quas Cadmum ferunt primùm in Græciam attuliſſe. *Medicina. Apis. Aeſculapius.* Medicinam Apis Aegyptius, quam Aeſculapius auxit.

Col. 319. γραμματική.) Grammatica eſt ſcientia legendi & ſcribendi. γραμματιστής, Literator, qui prima elementa docet.

γραμμή, linea eſt, ſuperficiei finis: aut longitudo tantùm ſine latitudine. πρόβαινε νῦν ὦ θυμέ, γραμμὴ δ' αὕτη: Progredere nunc anime mi, hi ſunt carceres.

Valẽtis edicta reſciſſa. GRATIANVS audita Valẽtis patrui morte, dãnataq; eius aduerſus Chriſtianos ſæuitia, miſſos ab illo in exiliũ celeriter reuocauit, reſtitutis bonis, & damnis cõpenſatis. *Hæretici arcentur templis.* Legeq; conceſsit omnibus, ut ſecurè & abſq; cõtentione in ſuis eccleſijs cõuenirẽt, ſoliq; tẽplis arcerentur Eunomiani, Photiniani, Manichæi.

Aquæ medicatæ. γραῦς.) Anicula, paupercula, capta pedibus, ob bonã famam aquæ Pœoniæ huc uenit aliquando, cum baculo querno repens.

γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει.) Anus ubi plaudere cœpit, magnum excitat puluerẽ. De ijs qui propter peritiam rerum, multa negocia mouent.

γραῦς.) Anus, inſtar equi ſepulchrum habebis, in uoragine torrentis. De ijs qui meritò ultimo ſupplicio afficiũtur: ſicut equi ſenio cõfecti, in torrentes & foſſas præcipitantur.

γραῦς

γραῦς σέριφος.) Anus Seripha. De ea quæ uirgo conſenuit. Metaphora ſumpta à locuſta agreſti, quam anum Seripham & uatem uocant.

Col. 320. γραῦς χορεύει.) Saltat anus. De ijs qui aliquid præter ætatem agunt. nam adoleſcentulas decet ſaltatio.

γραῶν ὕθλος.) Aniles fabulæ. De uerbis inanibus.

γραφή τις καὶ λευκαῖος οὐ ταυτόν.) Non idem eſt * ſcriptura, & Leucæus. De ijs qui diſsimiliter * ſcribunt.

* pictura. * pingunt.

γραφεύς.) In monimentis defunctorum pingebantur ampullæ olei.

Sycophanticæ minæ. γράφομαί σε φόνων.) Reum te facio cædium, & uiolatarum legum, apud Rhadamanthum. Ariſtophanes: Arguam eum Medis prodidiſſe Græciam.

GRAECI, à pago q̃dã, aut à Græco.

GREGORIVS Nazanzenus epiſcopus in Cappadocia, uir clariſsimus, Baſilij Cæſariẽſis in eadẽ Cappadocia epiſcopi neceſſarius: nõ ſolùm grãmaticus & ingenioſus poeta, ſed multo magis etiã in philoſophia exercitatus, & orator ſolers. Soluta oratione ſcripſit multa, ut eius opera uerſuum millia XXX cõpleant, de quibus hęc ſunt. De obitu fratris Cęſarij: Funebris in ſuũ parentẽ: alia in Gorgoniã ſororẽ: de pauperibus amandis. Laudes Maccabæorũ, laudes Cypriani, laudes Athanaſij, laudes Heronis philoſophi. Cõtrà Iulianũ imperatorẽ orationes duę. De Spiritu ſancto oratio una, Panegyricæ orationes X: aliæq; plurimę, notę omnibus. Secutus eſt dicẽdi genus Polemonis Laodicẽſis, qui Smyrnę docuit, præceptoris Ariſtidæ rhetoris. Scripſit & aliũ librũ uerſib. hexametris, uirginitatis & cõiugij colloquiũ, & de alijs argumẽtis, diuerſis & omnis generis uerſibus, quorũ ſumma eſt ad XXX millia. Superſtes adhuc alio eccleſiæ ſuę epiſcopo deſignato, ipſe in agro uitã ſolitariã exegit. Annos amplius XC natus, XIII Theodoſij imperatoris anno, excedit è uita, haud dignũ uirtutis ſuę præmiũ cõſecutus, ut qui principis urbis ſedẽ nõ obtinuerit, prelatis deteriorib. uiro uirtute & claritate uitæ omnibus antecellenti.

Scripta Nazanzeni. *Dicẽdi genus.* Col. 321. *Vita ſolitaria.* *Byzantij patriarchatu excluſus.*

Gregorius Nyſſenus epiſcopus, frater Baſilij Cæſariẽſis, uir & ipſe clariſſimus, omniq; doctrina refertus, magis tamen eloquentię ſtudioſus. Itaq; in ea multũ ꝓfecit, & illuſtris euaſit, ut quiſquã ueterũ. Scripſit orationẽ cõtra Eunomiũ egregiã, & librũ admirandũ de opificio hominis, & alios plurimos ſermones, & in Cãtica canticorũ: & in Eccleſiaſten: & ad ſororẽ Macrinam, prolixam & perelegantem compoſuit orationẽ, aliaq; multa ſcripſit: & nũquã ſatis prędicatam laudationẽ protomartyris Stephani: itemq; uitam Gregorij, qui miraculis claruit.

Scripta Nyſſeni. Col. 322.

Gregorius, qui & Theodorus Thaumaturgus, Neocæſariæ Ponti epiſcopus: admodũ adoleſcens, ob doctrinã Græcarũ & Romanarũ literarũ, è Cappadocia Berytum, inde Cæſareã Palæſtinæ ſe contulit, unà cũ fratre Athenodoro: quos ſeorſim etiã ad Chriſti fidẽ adductos, Origenes ſui admiratores effecit. Annos igitur quinq; apud eũ eruditi, in patriã remittũtur. A quo cum Gregorius diſcederet, Panegyricã grati animi ergò Origeni ſcripſit orationẽ: & omnib. indigenis cõuocatis, ipſo etiã Origene pręſente, recitauit: quę etiã num extat. Scripſit metaphraſin in Eccleſiaſten, breuẽ illã quidẽ, ſed admirandam orationem. Scripſit & epiſtolas multas atq; uarias. Factus epiſcopus, ſigna & miracula, quæ uires hominis ſuperant, edidit. Deceſsit ſub Iuliano. Huius frater Athenodorus rhetor fuit. Scripſit & de Incarnatione & fide librum.

Thaumaturgus. *Athenodorus.* *Origenes.* *Panegyricus in Origenem.* *Miracula.*

Gregorius frater Hermię philoſophi, planè cõtrarius Hermię, ſupra modũ acutus, & ad quæſtiones & diſciplinas expeditus: alioqui uerò non quietus, nec placidis moribus, ſed propè concitatis. Cum autem Athenis Alexandriã ueniſſet, in morbum incidit, ut paruus eius uſus eſſet: nec ea uis ingenij, quæ pridem fuerat, ſupereſſet.

Hermias. *Morbo hebetatũ ingenium.*

γρῖφος.) ἰὼ γρὶ παῖδες ὅμηρον ἤκαχον ἐκ μουσῶν γρῖφον ἀφηνάμενοι. Griphus, perplexa oratio, & difficilis, quæ aliquid in ſe habet reconditum: & γριφώδης λόγος. In Io pueri Homerũ Moleſtia affecerũt, gripho Muſis propitijs contexto.

GRONIA, urbs Phocydis: unde Gronienſis.

τὸ Δίωνος γρύ.) Dionis gry. Prouerbiũ, de re parua & uili.

GRYLLVS Xenophontis F. qui in pugna ad Mantineam occubuit, & alter Diodorus.

GRYTTVS quidam, ut effœminatus, malè audijt. Alij Grypum ſcribunt, qui fuerit depygis.

Col. 323. GYAROS inſula, una ex Sporadibus, in qua mures ferrum corrodere feruntur.

Lydorũ regum res geſtæ. GYGES Lydus, & ipſe ſuſcepto regno cum exercitu Miletum & Smyrnã eſt adortus, & Colophonẽ urbem cæpit. Præterea nihil memorabile geſsit, cum regnaſſet annos duo de quadraginta. Hunc igitur his expoſitis miſſum faciamus. *Ardys.* Ardym uerò Gygis ſucceſſorem referam, qui & Prienenſes ſubegit, & Miletum oppugnauit. Hoc Sardibus dominãte, Cimmerij ſedibus ſuis per Scythas uagabundos pulſi, in Aſiã profecti, Sardeis urbem præter arcẽ cæperunt. *Cimmerij. Scythæ nomades.* Ardyi XLIX regni anno ſucceſsit Sadyattes: regnauit annos XII. *Sadyattes. Halyattes. Cyaxares.* Sadyatti Halyattes: qui Cyaxari ex poſteritate Deiocis, & Medis bellum intulit, & Cimmerios Aſia expulit, & Smyrnam à Colophone conditam euertit, & in Clazomenas impetum fecit. unde tamen nõ ex animi ſententia receſsit magna clade accepta. Alias quoq; res geſsit, dum imperauit: ſed has memoratu maximè dignas. *Vaſtatione agrorũ, ſaluis ædificijs, fatigati hoſtes.* Bellum à patre ſuſceptũ, cum Mileſijs geſsit. Adequitans enim oppugnabat Miletũ, hoc modo: Cũ ſegetes in agris maturæ erãt, cũ exercitu aderat, cum fiſtulis & organis, & tibia uirili & fœminea. *Mileſij claſſe inſtructi.* Quoties aũt in agrũ Mileſiũ ueniebat, uillas neq; diruebat, neque cremabat, neque fores auellebat, ſed ſuo loco relinquebat: uaſtatisq; agris & arboribus, recedebat. Nã cũ mare tenerẽt Mileſij, locũ obſidionis nõ habebat exercitus. Suburbanis uerò ędificijs parcebat Lydus, ut terrã cõſererẽt, & excolerẽt, ut ipſorũ culturã uaſtare poſſet. Hac ratione bellũ annos XI duxit: quo tempore duas magnas plagas accepêre Mileſij, in pugna ad Limeneiũ terræ ſuæ, & Mæandri planicie.

Col. 324. GYGIS anulus. De ſolertibus & callidis. Nam Gyges cum paſtor eſſet, ac terræmotu humus diſceſsiſſet: cadauer inuênit, cui anulum detraxit, ea ui præditum, ut pro conuerſione palæ, cerneretur & non cerneretur. cuius anuli opportunitate uſus anteceſſore occiſo, regnum ipſe occupauit.

γύης ὐκ ἔνεσ' αὐτῷ.) Dentale illi nõ ineſt. Prouerbium, in eos qui aliqua in re ſunt inutiles.

γύλιος.) Fiſcella militaris uaſcularia, oblõga, in acutũ deſinẽs, ut ne frangatur: in qua reponebãt caſeum, & oleas, & cæpas. Dicitur hęc penus militaris.

GYLON, cũ Nymphęũ Ponti caſtellum prodidiſſe crederetur, exulauit: & in Scythiã profectus, uxorem duxit: è qua ſuſcepit duas filias, quę Athenas in patriam miſſæ nupſerunt, altera Philocharidi, altera Cleobulo.

Dialectica utilitates. γυμνασία.) Dialectica ad tria eſt utilis: ad exercitationem, ad congreſſus, ad philoſophicas diſciplinas. Exercitationẽ uel eam dicit, quę fit inter diſſerẽdũ (accepta enim à ſocijs diſputationis problemata, probabilibus argumentis confirmat:) uel in utranq; partẽ diſſerẽdi rationẽ. *In utranq; partẽ diſſerere.* Vſitatũ enim fuit hoc ſermonis genus ueteribus, ita ut ea ratione in pleriſq; cõgreſsib. uterẽtur: nõ in libris, ut nunc. neq; enim tum erãt tales libri: ſed theſi aliqua poſita, in ea exercentes inuentionẽ ſuã, argumentando rationes afferebant, probabilibus rationib. propoſitũ aſſerentes. Huiuſmodi libros & Ariſtoteles & Theophraſtus ſcripſit, qui ex probabilibus oppoſita cõfirmãt. Ad talẽ igitur exercitationẽ utilem eſſe dicit dialecticã. Nam ſi quã methodum, qua argumenta inueniantur, habeamus, quæ eſt locorum cognitio, facilius argumentari poterimus. *Methodus, id eſt ars et perfecta rei cognitio diſertos & copioſos facit.* ut enim in oratorijs exercitationibus, qui diuidere quæſtiones norunt, & ordinẽ capitum perſpiciunt, facilius argumentantur: ſic etiam in dialecticis, qui methodum norunt, ijs facilius argumentorum copia ſuppetit ad inſtitutũ. Eſt itaque huiuſmodi exercitatio diſputationum utilis ad inuentionem eorum quæ inquiruntur, & ueritatis: cum animum ad philoſophiam ita præparet, ſicut arte adhibita exercitationes corporis uires confirmant. *Animi robur, ueri et inuẽtio, & dijudicatio.* Eodem enim modo animi exercitationes, adhibita methodo, animo ſuum robur pręſtant. Suum autem animi ratione præditi robur eſt facultas, qua uerum & inuenit, & iudicat. Reliqua ſuo loco explicantur, in uerbo ἐν τόποις.

GYMNASIA tria fuerunt Atticæ, Academia, Lyceum, Cynoſarges. Col. 325.

GYM-

Col. 325. GYMNASIVS, Sidonius ſophiſtes, Imperatoris Cõſtantini tẽporibus. Scripſit declamationes, & in Demoſthenẽ commentarium, & alia quædam.

γυμνῆται.) Hic olim animo uirili in nuda ſe exercuit uita.

γυμνοποδία.) Planipedia. Cœtus puerorum Spartæ Laconicæ, qui hymnos dijs canebãt, in honorem Spartanorũ; qui Thyreis occubuerant.

Somnij explicatio. γυμνὸς καθεσθεὶς, τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων.) Nudus ſedens tuis cedes bonis. ὀνειροκριτικόν.

GYMNOSOPHISTAE, philoſophi apud Babylonios & Aſſyrios.

γυμνότερος ἰαλέμου.) Nudior ialemo. *Miſeriæ et inopiæ prouerbia.* De miſerabilibus. Ialemos uox eſt, quę in fletu uſurpatur. Eodem modo dicitur, Nudior piſtillo. Ariſtophanes uerò, Cæcior piſtillo dixit. Nudior leberide: id eſt, exuuijs ſerpentis & cicadæ. Alij pro nudior aut cæcior, ponũt inanior. Sic, Nudior clauo: de egẽtiſsimis.

γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττεις.) Nudo excubias mandas. De ijs qui per inopiam exequi mandata nequeunt.

γυναικοϊέρακες.) Fœminaccipitres. In prõptu habẽt iſti uenerei nepotuli ſpecioſas cauſas, quib. irretiãt mulierculas.

γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.) Mulieri fuiſti ſimilis: apud Homerum.

γυναικὸς ὄλεθρος.) Mulieris peſtis. De ijs qui miſerabiliter perierunt: id quod accidit multis per mulieres.

γυναικὸς πυγή.) Mulieris nates. De ignauis, quòd domi eſt manendum mulieribus.

γυνὴ εἰς ἡρακλέους οὐ φοιτᾷ.) Mulier fanũ Herculis non frequentat. De ijs qui res ſe indignas gerunt, ex eo quòd Hercules ſeruiuit Omphalæ.

γυνὴ στρατηγεῖ.) Mulier exercitum ducit. De re inopinata.

γυνὴ μεγάλη.) Magna mulier, quæ ſcilicet uiro puſillo dominatur.

Col. 362. *Epicureus.* γύννις.) Cuias eſt iſte cinædus Malæ ſapiẽtiæ ſtudẽs, & in impijs Epicuri ſermonibus ſeſe exercẽs, & uoluptatibus quas ille homo, effœminatus Verres, celebrabat?

γυπὸς σκιά.) Vulturis umbra. De nullius precij rebus.

γύργαθον φυσᾷς.) Gyrgathũ inſpiras. De ijs q̃ fruſtra laborãt. Gyrgathus lectus eſt, in quo paralyticos & furioſos uerſant.

LITERA D.

DAGON, idolum Allophylorum, cui captam teſtimonij arcam dedicarunt. Col. 327.

δάκες, ἢ δάοι.) Daci, qui nunc Patzinacitæ dicuntur.

δακνόμενος.) Lacedæmoniorũ exercitatio eſt: Vtinam ædifices, ac terram egeras, & equos alas, & uxor tua mœchum habeat: quòd hæc omnia ſumptuoſa & noxia ſint. *Structura. Equus. Adultera.*

DACIA, regio trãs Iſtrũ, in quã Traianus colonos miſit, eandẽq; Aurelianus reliquit. nã Illyria & Myſia afflicta, cũ fieri nõ poſſe crederet ut prouincia illa medijs fluuijs intercepta cõſeruaretur, colonos Romanos inde eductos ex urbib. & agris in media Myſia collocauit, eãq; Daciã appellauit: quę nunc ſita in medio, utrãq; Myſiam ſeparat. *Traianus. Aurelianus.*

δακτύλιος.) Hãnibal Carthaginenſiũ imperator, Marcello cõſule interfecto, cadaueri aſtãs, ut omnia uulnera in pectore eſſe uidit, ut militem probauit, ut ducem deriſit: detractoq; anulo eius, epiſtolas obſignauit. Anuli è ſuccino, & eburnei, proſunt mulieribus. *Marcellus miles potius quam imperator. Anulus. Succinum. Ebur.*

δακτύλου ἡμέρα.) Dactyli dies. De fortunatis. Dactylus enim quidã Athenis fuit, maximos adeptus honores.

DALDIS, urbs Lydiæ.

δαλὸς εἰς πῦρ.) Torris in ignem. Prouerbium.

δαμασίφρονα χρυσόν.) Pindarus appellat aurũ, q̃ domet atq; decipiat mentem.

DAMASCIVS, Stoicus philoſophus, Syrus, Simplicij & Elamitę Phrygum familiaris. Floruit Iuſtiniani Imperatoris temporibus. Scripſit commentarios in Platonem, ut de principijs, & philoſophicam hiſtoriam.

DAMASVS Romæ epiſcopus, uerſificator ingenioſus. Multa breuiter heroico carmine comprehenſa edidit, & octogenarius ſub Theodoſio imperatore deceſsit. Scripſit & alia multa. Col. 328.

DAMASTES Sigeenſis, è Sigeo promõtorio Troadis Dioxippi filius, ante bellum Peloponeſiacum uixit, æqualis Herodoti, ex antiquiſsimis hiſtoricis. Scripſit de rebus in Græcia geſtis. De parentibus, & maioribus eorũ qui ad Troiam militarunt, libros duos: Gẽtiũ catalogũ, & urbiũ: De poetis & ſophiſtis, & alia cõplura. Fuit Hellanici diſcipulus. *Res Græcorum. Genealogia.*

DA-

DAMIANVS Epheſius ſophiſta, qui & in conſules relatus eſt ab Imperatore Seuero, & Bithyniæ præfuit: & porticum Epheſiam, quæ ad templum porrigitur, inſtar tholi effecit.

Apollonij Tyanei hiſtoria. DAMIS uir non indoctus, uetere incolens Ninum, cum Apollonio philoſophatus, peregrinationes eius deſcripſit, quibus ſe interfuiſſe dicit: & ſententias & ſermones & prædictiones. Nam Apollonius Antiochia Ninũ uenit, ubi Damis hic eius conſuetudine uſus, quicquid ex eo didicerat, memoriæ mandauit. Dictio eius, ut Aſſyrij, tolerabilis fuit. Nam ſermonis elegantiam, quippe apud Barbaros inſtitutus, non habuit: ſed deſcribere ſermones & diſputationes, & quicquid uidiſſet, aut audiuiſſet, effingere, & tales commentarios componere, admodum ſcitè potuit. Nec ita tamẽ in his elaborauit, ut duo hæc negligeret: fortitudinẽ, *Fortitudo uocis, animalium intelligentia.* qua uſus Apollonius, Barbaras, & latrocinijs deditas natiões adijt, quę Romanis nondum parebant: & eruditionem eam, qua more Arabico, uoces animalium intellexit. *Voces animaliũ intellectæ.* Atq; id, dum per Arabiam tranſiret, didicit.

DAMOCRITVS hiſtoricus, libros duos ſcripſit, De inſtruendis aciebus, *Aureum aſini caput adoratum.* De Iudęis: in quo ait, eos aureum aſini caput adorare. & ſeptimo quoq; anno peregrinum exceptum ſacrificare, carne eius minutatim diſſecta.

DAMOXENVS, Athenieñſis comicus. E' fabulis eius ſunt, Syntrophi (ut Atheneus ait in III Dipnoſophiſtarũ) & Seipſum lugẽs, ut idem ait in XI.

DAMOSTRATVS hiſtoricus XX libros ſcripſit Halieuticorum, & de Aquatica diuinatione, & alia collectanea hiſtorica.

DAMOPHILVS philoſophus & ſophiſta, quẽ educauit Iulianus ſub Marco imperatore cõſul. Scripſit cõplura, ẽ quibus hæc in bibliothecis reperi: Philobiblum * primum de libris comparatu dignis, ad Lollium maximum: de Vita ueterum, & alia complura.

Col. 329.

Numus mortuorũ. DANACE, numi nomẽ eſt, quẽ olim dabant mortuis, unaq; cum eis ſepeliebant, quo Acheruſiam paludem tranſire poſſent, naulo portitori dato.

DAOCHVS, unus hic ex ijs eſt qui res Theſſalorũ Philippo condonarũt.

DARICVS, numus aureus, à Dario primùm inuentus. Huius Darij exercitus DCC millia expleuit abſque claſſe * cum equitibus. Naues uerò DC coactæ ſunt aduerſus Scythas.

DARICI, ſtateres aurei, tantundem ualebant, quantum Attici aurei: non à Xerxis patre, ſed antiquiore quodam Dario dicti, quorum ſinguli ualere dicuntur XX argenti drachmas: ut quini Darici ualeant minam argenti.

Beſſus. DARIVS, quem deuicit Alexander Macedo, à ſuorum ſatraparum quodã Beſſo occiditur, qui & caput eius Alexandro attulit.

Col. 330.

δασμολογῶ.) Plato quidem ſuos auditores immunes docuit: tu uerò tributum illis imponis, tam ab inuitis quàm à uolentibus exigens.

Minos. δασμός.) Athenienſes Minois claſſe territi, ſe tributũ quodcũq; is poſtulaſſet, in Cretam miſſuros promiſerunt.

δασπλῆτα.) Tuum ergo infauſtũ diſſidium, ueluti acerbam noctem Acheronticam, id eſt mortẽ expaueſco. Daſpletis, Erinnys dicitur.

δασύπους.) Prouerbiũ, πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα: Prius teſtudo curſu uinceret leporem. De re quæ fieri nequit.

δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ.) Lepus pulpamentum quærit. De ijs qui ab alio expetunt, quod ipſi habent.

Diuiſores rerum cõmunium. δατεῖσθαι.) εἰς δατητῶν αἵρεσιν, in diuiſorum electionem: iudicij forma eſt. Nã qui ſocietate aliquarũ rerum deuincti erant, quas res alij diuidere uellent, alij nollent: uolẽtes in ius uocabãt eos, qui nolebant, diuiſorum eligendorũ ergò.

Barbariſmus. DATIS Perſa, cũ Græcũ ſermonẽ affectaret, χαίρομαι pro χαίρω, gaudeor pro gaudeo dixit: qui barbariſmus, Datiſmus dicitur. *Somnio ſacrilegium repertum.* Is cũ noctu ſomniũ uidiſſet (quod quidẽ cuiuſmodi fuerit, nõ refertur) cum primùm illuxiſſet dies, perquiſiuit naues: & cum in Phœnicia quadam auratum Apollinis ſimulacrum reperiſſet, & è quo templo id ablatum eſſet cognouiſſet: ſua naue id Delum remiſit, & in templo collocatũ Delios id auferre iuſſit.

Datis, & * Artaphernes Perſarũ principes, ſublato Mardonio, Darij duces, *Legati pro legatis ſcripti & interfecti.* legatos in Græciam miſerũt, urbiũ facturi periculum, & terram atq; aquam poſtu-

* *Intaphernes.*

poſtulaturi. Ac inſulares quidē omnes aſſenſerūt: Athenienſes uerò indignati, legatos illos proſcripſerunt. At Lacedęmonij utrunq; ſe daturos polliciti, cō iectos in puteū, terra obruerūt: ſe, quod poſtulatum fuiſſet, præſtitiſſe teſtati.

δᾶτος ἀγαθῶν.) Datus bonorum. Datus, urbis nomen eſt Thraciæ, ualdè fortunatæ, quæ auri fodinas habet.

Col. 331. DAVID propheta, ex maioribus Domini noſtri IESV CHRISTI & Dei, rex factus, magnificum ſe præbebat, *Heroū cohors.* Domino omnipotente adiutore. Habebat ſecū uiros potētes XXXV, quorum minimus par eſſet centenis, maximus uerò millenis uiris, robuſti, & inuicti ab hoſtibus, ſcuta maxima & haſtas geſtātes, pedib. leuibus ut capræ in mōtibus currētes, armatura terribili, uultibus leoninis. *Numeratio populi.* Bellatorū, quos ſecū habebat Dauid, myriades fuerunt CCCXXXII, id eſt tricies ter centena & uiginti millia, ut ab archiduce eius Ioabo dinumerati fuerunt. Quæ res cum Domino diſplicuiſſet, per Gadem prophetā ſic cū eo egit: Sic ait Dominus Deus: *Optio trium calamitatum.* Triū tibi rerū optio datur: aut ut triennio terra fame uexetur, aut ut tres menſes inimicos tuos fugias, aut ut tres dies peſtis in regno tuo graſſetur. Cui reſpōdit Dauid: *Regis peccatum luit populus.* Tria iſta me ab omni parte in arctum cogunt. Sed incidam in manus Domini. Proinde cum peſtem elegiſſet, à diluculo uſque ad prandij tempus, LXX millia perierunt. Tum Dauid: Ego, inquit, paſtor ſum, qui malè feci: hi oues ſunt. Manus ergo tua me inuadat. Placatus itaq; Dominus, manum ſuam auertit, & afflictatio deſijt, & Dauid eo in loco altare ſtruxit.

Dauid rex Iſraelis, cum Saul ipſum perſequens, ſemel atque iterum in manus eius incidiſſet, nec ulla eſſet ab eo affectus iniuria, uir humaniſſimus ſic *Dauidis expoſtulatio cū Saule hoſte.* allocutus eſt immaniſſimum: Cur tandem, ô rex, me perſequeris? cur uitam meam petis? Dominus ſit iudex inter me & te: is me eripiet è manu tua. Manus uerò mea te non petet. namut ue- *Ab iniquis oritur ſcelus.* tere parabola dicitur: Ab iniquis oritur ſcelus. Itaque familia Dauidica inualeſcebat: Saulia uerò peſſum ibat. *Saulis interitus.* Denique cum bello Saul ab exteris peteretur, Engaſtrimythi reſpōſo accepto, alacer aciem ingreſſus, & infra præcordia ſagitta ictus, interijt. Dauid autem *Dauidis res geſtæ et calamitates.* & bellator optimus, & legum obſeruator accuratus fuit, & omnes hoſtes ſubegit: & paucis quibuſdam incommodis corporis cōflictatus, diuinis flagellis caſtigabatur. Parū enim abfuit quin à filijs ſuis regno pelleretur, & hoſtibus ridiculus factus eſt. Sed hæc omnia pœnitentia & lachrymis correxit. *Pœnitētia. Lachrymæ.* Si quiſquam alius, cùm alijs uirtutibus, tum fortitudine fuit ornatus. In prælijs pro defenſione populi, primus in acie *Col. 332.* uerſabatur, laborando & pugnando milites ad rem gerendam cohortans: non Regis inſtar imperando, res & præſentes & futuras optimè & perſpiciens & adminiſtrans, modeſtus, æquus, clemens in calamitoſos, nullius criminis reus, niſi ſtupratæ Vriæ uxoris. *Opes.* Opes tantas reliquit, quantas nemo alius neque Hebræorum, neque exterorum regum: tertiùm rex ſacro oleo inauguratus.

DAPHIDAS, Telmiſenſis grammaticus, Homerū & eius poeſim mēdacij *Homerus.* arguit: neque enim Athenienſes Iliacæ expeditioni interfuiſſe. Adeò maledicus in omnes, ut nec ipſis dijs parceret. Quapropter ei Pergami rex Attalus inſidiabatur. Aliquando Delphos profectus, oraculum deriſit: deridendi *Apollo fuit deriſum ulciſcitur.* cauſa rogans, Num equum reperturus eſſet? Cumq; reſpōſum fuiſſet, celeriter eſſe reperturum: paſſim iactauit, equū ſe nec habuiſſe, nec amiſiſſe. In reditu autem ab Attalo comprehenſus, & è rupe cui Equi nomē fuit præcipitatus, interitu ſuo, & pœna impietatis, ueritatem oraculi comprobauit.

δαφνίνην φορῶ βακτηρίαν.) Laureū geſto baculum. ſic dicere ſolent ij quibus inſidiæ ſtruuntur, quòd laurus uim arcendi mala habeat.

DAEDALVS quidā machinarū faber, uarietate operum ſuorū celebris. *Col. 333.*

δαιδάλου πτερά.) Dędali alæ. De ijs qui ex inopia ſibi aliquid alieni aſciſcunt.

δαιδάλου ποιήματα.) Dedali opera: de egregijs artificibus. Nā ueteres quidē opifices clauſos oculos faciebāt: at Dædalus eos aperuit, & pedes diſiunxit.

δαίμονα.) Tradunt philoſophi, dæmones eſſe quoſdam humanis præditos affectibus. *Dæmones humanis præditi affectibus.*

δαιμόνιος ὁρμή.) Diuinus impetus.

δαίμων.)

Seruitus. δαίμων.) Fortuna cuiuſq;. Ariſtophanes in Pluto: Corpus ſuum tenere Fortuna ſeruum non ſinit, ſed emptorem.
Curioſitas. Nihil miſerius eſt eo qui paſsim circuit, & ea quæ infra terram ſunt inquirit, & coniecturis quibuſdam animos familiarium explorat.
Sui genij cultus. Neque enim ille ſentit, ſatis eſſe, ſeſe intra ſuũ continere genium, eumq́; ſyncerè colere. Cultus autem illius hic eſt, purum ab affectibus & uitijs, & querelis aduerſus hominum facta conſeruare. Nam & diuina & humana omnia cõmunia ſunt, propter cognationem.
Animi cæcitas. Eſt autem aliquando cæcitas iſta propter bonorũ & malorum ignorationem non minor illa, quæ albi & nigri diſcrimen ignorat.

δαισαίν.) Ante panem inuentũ, frumentum ptiſanæ inſtar coquebant.

δαῖτας.) Heſiodus:

Aeacidas magis arma iuuant, quàm pocula Bacchi.

DAETIS, Epheſi locus, ubi Epheſus Lydus caupo habitans, epulas præbebat hoſpitibus: à quo urbs ipſa nomen habet.

Col. 334. δαιτὸς ἐΐσης.) Conuiuium ex æquo diſtributum, ſeu bonum: ſic dicit Homerus. Nam primi quidem homines, quibus epularum copia non erat, uialijs cibum eripiebant, ut immodeſtia illa cum cædibus coniungeretur.
Pugnæ ob cibum. Hinc ἀτασθαλίαν dictam putant, à lædendis ſcilicet conuiuijs, ubi primùm peccare mortales cœperunt.
Conuiuiorum prima peccata. Pòſt, ordo quidam epularum inſtitutus eſt, diſtributione facta.

δαιτρός.) Timæus ait, poetas & hiſtoricos ingenia ſua ijs rebus quas ſæpius inculcent, declarare. Hinc Homerum epulonem, * Ariſtotelem guloſum & delicatum, Dionyſium tyrannum libidinoſum eſſe, quòd alius cõuiuia, alius condimenta, alius lectulos & tapetas ſæpius commemoret, atque ita quiſq; ſuum ingenium & uitia ſua prodat.
Ex abundãtia cordis os loquitur.

DEBAELTYS, urbs Thraciæ.

DEBBORA, propheteſſa, & uirago.

δέδηγμαι τὴν καρδίαν.) Morſus cordeſum: id eſt, indolui. θυμοδακὴς μῦθος, oratio mordens cor, in quo ira & uoluptas exiſtit. & apud Homerum: Momordit Hectoris præcordia oratio. & Vlyſſes percuſſo pectore: *Perfer*, inquit, *& obdura cor, nam grauiora tuliſti.*
In corde ira & gaudium.

δεδοξοποιημένον.) Polybius: Cæteræ quidem animantes corporis ſeruiunt appetitionibus: humanum uerò genus etiam * gloria ornatum, non minus incogitantia quàm natura peccat. Col. 335. Humana miſeria. * opinionibus præditum.

δέδοται καὶ κακοῖσιν ἄγρα.) Etiam ignauis obtigit præda. De ijs, quibus res præter meritum ſecundæ ſunt.

δέδοικα.) Vereorne plaga diuina ſit; Quòd ni ita eſſet, quo pacto ſanatus nihilo eſſet hilarior quàm ægrotans? Plaga diuina.

δέει.) Nicomachus, quippe deprehẽſus, in maximo erat metu.

δέημα.) Dij boni, ut ridiculæ ſunt ſpõſæ preces, quibus me obtundit.

δεκαδοῦχος.) Poſt XXX tyrãnos, X rerum potiti ſunt: quorum quilibet, autore Lyſia, decurio uocabatur.

δεκαρχίαι.) Decurionum, quos in urbibus Lacedæmonij conſtituerint, ſubinde hiſtorici meminerũt. Philippus * autem apud Theſſalos non decuriones, ſed tetrarchas cõſtituit, ut Demoſthenes VI Philippica eſt autor. Decuriones Attici. item decurionem.

δεκάζεσθαι.) Si qui magiſtratum aut aliud aliquid ambiebant, denis hominibus aliquid largiebantur. Origo uocis eſt huiuſmodi. Lycus heros eſt, cuius lupi ſpecie ſtatua fuit iuxta Athenienſia prætoria, ubi largitionum captatores deni uerſabantur. Vnde prouerbium, Lyci ſeu lupi decuria. Denorum conſpiratio. Lupi decuria.

δεκάπους σκιά.) Decempes umbra. Olim qui ad cœnam uel inuitabant, uel inuitabantur, obſeruabant umbram, atque ſub id tempus & conuiuatores expectabant, & conuiuæ prodibant. Col. 336. Hora conuiuij.

δεκατεύειν.) Eorum quæ bello capta eſſent, decimæ dijs conſecrabantur. Decimæ.

δεκάτην ἑστιᾶσαι.) Decimæ epulum præbere. Mos Athenienſium ciuium fuit, decima ab ortu infantis nocte conuocari paternos maternosq́; cognatos, ijsq́; præſentibus & nomina pueris indi, & immolari dijs, & conuiuio cœtum illum excipi. Ariſtoteles, idem die ſeptimo factitatum ſcribit. Nominis impoſitio.

DECEBALVS Dacorum rex, & rei militaris erat intelligens, & in rebus gerendis atque exequendis ſolers: qui & per tempus cederet, & inſidias strueret, & prælio ſtrenuus eſſet: recteq́; & uictoria uteret̃, & clade accepta, quid facto eſſet op⁹, ſciret. Itaq; lõgo tẽpore cũ Romanis æquo Marte bellũ geſsit.

DE-

DECELICVM bellū, extrema pars fuit belli Peloponeſiaci.

DECIVS Romanorum imperator, Philippi ſucceſſor, edicto Chriſtiani nominis homines capitis condemnabat, & deos adorare cogebat.

δειλιάζοντες.) Scythopolitæ biduum quieuerūt, fiduciā eius eludentes: tertia nocte dormientem occiderunt.

Col. 337. *Cleanthis ingenium.* δέλτος.) Zeno Cittieus ſucceſſorem ſuū Cleanthē tabellis cæræ durioris cōparabat, quæ ſcripturam ut uix admitterent, ita probè conſeruarent.

DELPHINIVM, eſt & Chij locus, & Athenis ædes Apollinis, ubi etiam erat prætorium eiuſdem nominis,

δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψᾳ δ᾽ ἀπολεῖτ.) Delphus homo, coronā quidem habet, ſed peribit ſiti. Nam hi, ut Apollini ſacri, coronati ſunt: ſed quia rebus neceſſarijs carent *non diſcedunt, uel remouent.

** ἐκ ἀπαλλάττονται.*

Delphynes draco. Pytho. DELPHI templum Apollinis: ex eō dictum, quòd Delphynes draco ibi repertus ſit, quem Apollo occidit: & Pytho, quòd idem ibi computruit. Delphico ꝑmulgatū eſt oraculo, ut ſponſæ illius & monimentū eſſem, & hiſtoria.

δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις.) Delphinū natare doces. De ijs qui aliquos in ijs rebus, in qb. ipſi ſunt exercitati, inſtituūt.

δελφῖνα πρὸς τὸ οὐραῖον δεῖς.) Delphinū cauda alligas. De reb. quæ fieri nequeunt, propter agilitatem ſcilicet, & lubricitatem caudæ delphini.

Ξηρῶν φανέντων δενδρέων, κενοὶ πόνοι.)

Explicatio ſomnij. Cū aridæ arbores apparuerint, ſignificantur inanes labores. ὀνειροκριτικόν.

δενδρυάζειν.) Quercus ſubire, quib. ante inuēta domicilia ſe ueteres tegebāt. Col. 338.

DEXTRA Domini, diuinus nutus, & bonus impetus. Sophocles: Nūquā, Telamoniade, mēs tua declinauit ad lęuam. Id eſt, nunquam ſtultè feciſti.

DEXICRATIS comici Athenięſis, Athenęo autore, fabula eſt ὑφ᾽ ἑαυτῶν πλανώμενοι: id eſt, qui ipſi ſeſe decipiunt.

Pes dexter, Leuus. δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδανιπτῆρα: Dexter pes in calceo, ſiniſter in pelui ſit prior. Ariſtophanes. De ijs qui res, ut decet adminiſtrant.

Qđ fortuna, eōdem & fauor hominum inclinat. δεξιός.) Ariſtophanes: Subinde cōuerti ad molliora, ingenioſi hominis eſt, & eius qui natura ſit Theramenes.

DEXIPPVS.) Dexippi filius, cognomine Heremitus, orator Athenienſis, uixit ſub Valeriano & Galieno, & Claudio II. & Aureliano Impp. Col. 339.

Medicus bellum cōponit. Hecatomnus. Mauſolus: Pixodarus. Dexippus Cous medicus, Hippocratis diſcipulus, qui accerſitus ab Hecatōno Carum rege, ut filios eius deſperatos Mauſolum & Pixodarū curaret: ea conditione illos ſanauit, ut bellū quod tū ei cū* Caribus erat, deponeret. Scripſit & medicum librum unum, & de prædictionibus duos.

** Cous.*

τὸ δέον, ſignificat τὸ ἀναγκαῖον, neceſſarium: ut cum dicimus, Omnia quę nata ſint, interire oportere. τὸ συμφέρον, utile: ut cum dicimus, utendum eſſe ambulationibus, ut uictus certa ratione. τὸ καλόν, honeſtum: ut cum dicimus, iuſta eſſe facienda, legibus aut parentibus eſſe obtemperādum. Dicitur à uinciendo, ſeu ligando, δέον, quòd in officio contineat homines.

Col. 340. *Aureū uellus eſt ars chymica.* δέρας τὸ χρυσόμαλλον.) Aureū uellus, quod Iaſon & Argonautæ Pontico mari in Colchidē profecti, unà cū Medea regis Aeetæ filia rapuerunt. Id uerò nō eiuſmodi fuit, ut poetæ fabulantur: ſed liber fuit in membranis ſcriptus, qui cōtinebat, quomodo per artem fundendi, quam Chymiam dicūt, aurum eſſet faciendum. Meritò igitur tum id uellus aureum appellabāt, propter artem quę in eo tradebatur.

δορκόνης λαγωός.) Lepus dormiēs uidere putatur.

DERCYLLIDAS *rex Lacedæmoniorum.

Veſpertilio. δερμόπτερα.) Solus ueſpertilio inter uolucres lac habet, & mammas præbet fœtui ſuo.

DAESIVS apud Macedones, Iunius menſis.

δεσμὰ τῆς ψυχῆς.) Animæ uincula ſunt, uenæ & arteriæ, & nerui. Cū uerò ipſa per ſe quieſcit, *uincula eius fiunt ante orationem facta.

Tyrrheni. δεσμοὶ τυῤῥηνοί.) Vincula Tyrrhena, quibus Tyrrheni ad captiuos uexādos utebantur.

δεῦρ᾽ ἦξα.) Huc properaui celerius, quàm pedibus placeret.

δεῦρ᾽ ἴθ᾽ ἵνα κλάῃς.) Ariſtophanes. Huc ito, ut plores. De ijs qui ſuo malo ſequuntur aliquem.

δευσοποιὸς πονηρία.) Improbitas ita īfixa, ut nequeat elui.

δεύτερος πλοῦς.) Altera nauigatio: cũ quis ſecundis uentis deſtitutus, remis nauem impellit.

δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.) Glebam etiam admittit erro. De ijs qui uel omnia in optimam partem accipiunt: uel ſimpliciter, qui nihil admittunt.

Pecunia. *δεῖ δὲ χρημάτων.*) Omnino pecunia eſt opus, ſine qua nihil rectè adminiſtrari poteſt. Demoſthenes.

Nomina locorum à rebus. *δεῖγμα.*) Locus in Piræeo, in quo frequentes conueniebant ciues & hoſpites, quò & rerum uenalium ſpecimina portabantur, ab oſtendẽdo dictus. Attici enim moris eſt, ab ijs rebus ipſa loca dici, quæ in eis geruntur.

δείκηλον.) *ῥείης πυργοφόρου δείκηλον ἀσοράων*: Rheœ terrigenæ ſimulacrum intuens.

Ignauia. *δειλία.*) Metus, timiditas, ignauia, uitium eſt in affectibus quibuſdam, deficiens, contrarium & fortitudini & audaciæ. Ac quatenus uitium, & immoderatio, cõtraria eſt fortitudini, quia recedit à medio: quatenus uitium, cõſentit cum audacia: eidemq́ repugnat, quatenus in defectu cernitur.

δειλότερος τοῦ τῆς κρύπτοντος.) Timidior proſpiciẽte. De ualdè meticuloſis. Quidã enim Herculẽ timens, ſpeluncã ingreſſus, ex eaq́ proſpiciens, Hercule uiſo diriguit: & ſaxũ in quod conuerſus eſt, adhuc formã hominis repręſentat.

Bellum. *δειλότερος Πεισάνδρου.*) Timidior Piſandro. Is timidiſsimus cum eſſet, *ne animam ſuam uideret, timuit, quæ uiuentẽ etiamnum reliquit.

δειμαλέος.) *κέρβερε δειμαλέην ὑλακὴν νεκύεσσιν ἰάλλων ἤδη φρικαλέον δείδιθι καὶ σὺ νέκυν*: Cerbere terribili latratu manes agitãs, Iam horribilem & tu metue mortuum.

δεῖμος καὶ φόβος καὶ κυδοιμός.) Terror, & tumultus, miniſtri ſunt Martis, Belli filij, qui unà & ipſi cum Marte malè tractati ſunt, nihil reformidati à Vulcano.

Ambiguus neget. *δεινὰ μάλ᾽.*) Admodum admodũ perturbor ego doctus augur. Aues neque addicunt, neq; abdicunt. Quid dicã neſcio. Pendeo ſpe, neque antè neq; retrò ſpectans. Et addicunt, & abdicũt: neq; credibilia ſunt, neq; incredibilia.

DINARCHVS Corinthius orator, unus ex ij s qui cum Demoſthene comparantur. Cuius fuerit filius, non traditũ eſt. Scripſit ſecundũ quoſdam orationes CLX. ſed uerius eſt LX tantum ab eo ſcriptas eſſe, omnes forẽſes: quarum aliæ publicæ ſunt, aliæ priuatę. Obijt Peloponeſi procurator ab Antipatro conſtitutus, Polyſperchontis inſidijs, poſt Antipatri obitum. *Antipater.* *Polyſperchon.*

δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχυρότερον.) Vrgente neceſsitate nihil eſt potentius. Neceſsitas enim deos etiam cogit, & (ut Plato ait) Ne dij quidem cogere neceſsitatem poſſunt. *Neceſsitas.*

Bellicoſus. *Δεινοκράτης.*) Dinocrates Meſſenius; non uſu tantũ, ſed natura etiam aulicus & militaris homo. Ac quod ad res gerendas attinet, perfectum ille quidem aliquid prę ſe ferebat, ſed ſolidi & firmi nihil ſuberat. Nam bellicis quidem in rebus promptitudine atq; audacia multum præſtabat cæteris, in priuatis quoque periculis elatus, & in alijs item affectionibus: in colloquijs iucundus & alacer, & in congreſsibus facetus & urbanus, unaq́ amabilis. Sed in rebus publicis & cõmunibus, nec ingeniũ intendere, nec futura ſolerter præuidere, nec ad populũ uerba facere ullo modo poterat. Nam cum aliquando magna patriæ mala commouiſſet, prorſus nihil ſibi agendũ putabat: ſed idem uitę inſtitutũ tenebat, ſine ulla futurarum rerum prouidentia. Etenim & amoribus, & poculis, & recitationibus erat deditus; donec eum Titus paululum de negocijs cogitare coegit. Nam conſpicatus eum in conuiuio, in longis ueſtimentis ſaltantem, tum quidem tacuit. Poſtridie uerò de patria neſcio quid roganti: Equidem, inquit, Dinocrates, agam quod potero. Sed re miror, qui tantos in Græcia motus excitaris, poſſe in cõuiuio ſaltare. Ac tum paulo uidetur factus modeſtior, animaduertiſſe rem à ſe ſuſceptam, & ab inſtituto uitæ & ingenio ſuo abhorrẽtem. Cæterùm quia cũ Tito aderat, perſuaſum habebat, ſe res Meſſenias ex animi ſui ſententia primo impetu eſſe confecturum. *Imprudẽs.* *Negligens.* *Indiſertus.* *Luxurioſus.* *Comis.* *Titus.* *Fiducia & gratia principis.*

DINOLOCHVS, Syracuſanus, aut Agrigentinus comicus, Olympiade LXXIII, filius Epicharmi, aut (ut quidã tradunt) diſcipulus. Edidit fabulas XIIII, Dorica dialecto.

δεινόν.) Graue quidem eſt, hoſpes, malum olim ſopitum commouere: ſed tamen

tamen cauſam execrationis aueo cognoſcere. Callimachus: Quid lachrimas ſopitas excitas? Ariſtophanes: Graue quidem eſt, adeò agreſti animo eſſe uiros, ut & faciãt, & clamitent, & nihil æqui & boni audire uelint.

δεινός.) Tu ſanè diſertus, ego uerò tui auditor parum cõmodus, ut quem mihi eſſe inimicũ & grauẽ cognouerim.

δεινοὶ πλέκειν τὰς μηχανὰς αἰγύπτιοι.) Callidi ſunt Aegyptij in plectendis machinis. De ijs qui admodum ſunt uerſuti, cuiuſmodi fuerunt Aegyptij.

δειπνεῖν με δίδασκε.) Cœnare me doce. De hominibus guloſis.

DIPNOSOPHISTAE, Liber Athenæi utilis, in quo Vlpianus quidam κειτούκειτος dicitur, quod uerba κεῖται & οὐ κεῖται ſubinde inculcaret, cum uel * de parte aliqua diei, uel de animalis natura loquebatur. Eaq; cõſuetudo illi fuit peculiaris, ut de nullo ferculo ederet, niſi κεῖται & οὐ κεῖται, id eſt poſitum uel receptum eſt, aut non receptum, præfatus.

Decubitus in Mineruæ templo. Col. 346.

δειπνοφόροι.) Dapiferæ dicebantur, quæ in Mineruæ templo decumbentibus cœnam afferebant.

DIRADES, municipium Leontiæ tribus, unde Diradiota municeps.

δεισιδαιμονία.) reuerẽtia numinis: timor, id eſt ſuperſtitio, dubitatio de fide. Criton in Geticis: Reges Getarũ impoſtura & preſtigijs ſuperſtitiõe inducta, & concordia inter ſuos cõſtituta, iam magna ſpectant. Polybius Megalopolita: Timæus, inquit, in alijs quidẽ accuſandis, multum habet acrimoniæ & audaciæ. ſed narrationes ipſius, ſomnijs & oſtentis, & fabulis ineptis, denique ſuperſtitione degeneri, & muliebribus præſtigijs ſunt refertæ. Aſclepiodotus ſanctus erat, & religioſus, ac primùm ſuperſtitioſus: & adeò uerecundus, ut neque * ſacrificia ſuſtineret, nec ullius arcani commemorationem. neq; enim hæc pertinere ad res quæ oriantur & occidant, ſed Olympo digna eſſe, & ijs qui ſe in Olympo uicturos perpetuò exiſtiment. Religio media & interiecta eſt inter impietatem & ſuperſtitionẽ. Pyrrhus cum Proſerpinæ fanum ſpoliaret, per denſum: Intẽpeſtiua (inquit) religio, ſuperſtitio eſt: & opes cogere ſine labore, prudentia.

Getæ. *Timæus hiſtoricus.* *Arcana religionis.* *Religio.* *Pyrrhi impietas.* *Prudentia.*

δεισιδαίμων.) Milites ob oſtenta religione moueri cum uideret, ſuopte ingenio & ſolertia populi metum aliò tràducere ſtudebat.

DEBELTVS, urbs Thraciæ.

δῆθεν.) Hoc ueri ſpeciem quidem hàbet, ſed uim mendacij.

Col. 347.

δηλίου κολυμβητοῦ.) Delius natator, pro peritiſsimo natandi uſurpatur, quiq; in ſumma natet aqua. Editus eſt ab Heraclito Epheſio liber, qui ab alijs inſcribitur Muſæ, ab alijs De natura: à Diodoto, Accuratum gubernaculum & uitæ amuſsis: ab alijs, Sententia morum: ab alijs, Mundus, ſiue ornatus * modorum ſeu morum unius omnium. Hoc igitur libro Heracliti, cognomẽto obſcuri ſeu tenebricoſi, cũ Euripides Socrati tradito, rogaret, quid ipſi de eo uideretur: illum reſpondiſſe ferunt: Præclara quidem eſſe, quę intellexiſſet: utiq; ea etiam, ſua quidem opinione, quæ non intellexiſſet. uerùm natatore Delio eſſe opus, ne quis in eo ſubmergeretur.

Heracliti Epheſij liber. * κόσμον τρόπων ἑνὸς τῶν ξυμπάντων.

DELVS, Apollinis inſula.

δημαγωγία.) Tribunatus plebis, non eſt, inquit Ariſtophanes, uiri muſici, & elegantis, aut boni: ſed rudis, & inſolentis.

Tribuni plebis.

δημαγωγός.) Flaminius popularis erat, ac perfectus tribunus plebis, ſed nec ad res graues & bellicas tractãdas ineptus.

Flaminius.

DEMADES, Demeæ nautæ filius, nauta, & naupegus ipſe etiam, & portitor: hoc quęſtu relicto, ad Rẽp. ſe cõtulit, factus orator Athenienſis, & demagogus, ut homo callidus & fortunatus. Scripſit rationes ad Olympiadẽ ſuorũ XII annorũ, hiſtoriã Deliã, & ortum Latonæ liberũ. Iudicia euertit, & oratoria certamina. Obijt ſub Antipatro. Cũ aũt proditor eſſet, inde plurimùm locupletatus, poſſeſsiões Bœoticas dono à Philippo accepit. Demoſtheni Olynthios defendenti refragatus, Euthynatem Olynthium ignominia notatum ab Athenienſibus, decreto reſtituit in integrum, & Athenienſium procuratorem effecit. Cum geſti magiſtratus rationes referens, exploſus eſſet: peregrè abijt. Neq; ipſi ueſtri iuris (inquit) eſtis, & iuris in me nihil habetis. Scribebat aũt Philippo, & filiũ ad eum mitte-

Ex nauta orator. *Ex proditione diues.* *Euthynates Olynthius.* *Exprobratio ſeruitutis.*

bat: alebat equos, uictor Olympiæ. Decreta etiam fecit, ut Græci Philippo paterent. Ad Chæroneã captus, dimiſſus eſt: & legatus, captiuos à Philippo impetrauit. Bis eſt uiolatarum legũ reus peractus. Rempublicã etiam ſub Alexãdro geſsit, *poſt Antipatrum regno potitus, Thebas inſtaurauit.

DEMADES, Laciades, Athenienſis orator, à ſuperiore Demade adoptatus, & demagogus, tibicina natus, pater & ipſe Demeæ oratoris. Ab Antipatro Caſſandri patre, Alexandri ſucceſſore, in lacum Amphipolitanum cõiectus perijt.

Exul bellũ toti Græciæ concitat.

DEMARATVS, ex Patroclis poſteritate, à Cleomene, ex Euryſthei poſteris, qui Hippiã regni ſociũ eiecit, oriundus. Huius Demarati natiuitas cũ Ariſtoni patri nunciata eſſet: is ſubducta ratione, quod à nuptijs nõdum elapſi eſſent menſes x, negauit hunc ſuum eſſe filium, atq; ut nothum abdicauit. Eiectus itaq; in Perſiam aſcendit, & poſt Darij obitum cum Xerxen ad obtinendum regnum adiuuiſſet, eidem perſuaſit, ut expeditionem contra Græciam ſuſciperet.

δήμαρχοι, ναύκραροι.

DEMARCHI, olim Naucrari dicti, Panathenæa curabant. Cuiuſque item municipij princeps Demarchos dicebatur, & agros deſcribebat, & album aſſeruabat: & municipes, cum erat opus, conuocabat, & ſuffragia dabat, & pignora capiebat.

δήμαρχοι.) Tribuni plebis. Populus Romanus priſtina diſciplina reuocata, tribunos creauit Sicinniũ & Brutum, Conſulari poteſtate & annua dignitate, qui Rempublicam arbitratu populi adminiſtrabant.

δημήτηρ.) Tellus mater, Ceres: & quia cuiuſque urbis ſedes eſt terra, terrigera fingitur, quaſi urbes gerens.

Col. 349.

DEMETRIVS Phanoſtrati filius, Phalereus, (eſt autem Phalerum Atticæ portus, Phanos olim dictus) philoſophus Peripateticus, philoſophica ſcripſit, hiſtorica, politica, & de Poetis. Audiuit Theophraſtum, & populum rexit Athenis. Libros complures ſcripſit, adeò uenuſtus, ut per calumniam in delicijs habitus, & à quibuſdã à ſplendore Lampeto, & Charitoblepharos propter elegãtiam ciliorum diceretur. Ad magnam gloriam & potentiam euectus, & per inuidiam deiectus, & pulſus Athenis, in Aegyptum uenit: & apud Soterem Ptolemæum degens, ex morſu aſpidis perijt, ſepultus in Buſiritide præfectura propè Dioſpolim in paludibus.

Exilium. *Interitus*

ὅτι Δημητρίῳ.) Pater Demetrij Poliorcetæ cum iam conſenuiſſet, regni ſpes ad huius ſucceſsionem ducebat, ſimul & principatum, & armorum beneuolentiam. Præſtabat autem & forma & proceritate, atq; etiam regijs armis ornatus magnopere, & excellebat & percellebat, atq; in magnam ſpem populos erigebat. Ad hæc clemẽtia in eo, rege iuuene digna, elucebat, qua omnes reddebat alacres: adeò ut extraordinarij quoque concurrerent audiendi cauſa, ſoliciti de eius adoleſcentia, & controuerſia iudicio armorum dirimenda.

Affectus erga iuuenẽ regem.

Demetrius cognomento Ixion, grãmaticus Atramyttenus, temporibus Auguſti Cæſaris, Pergami degebat. Ideo ſic dictus, quòd in aurearum bractearum Alexandrinę Iunonis furto eſſet deprehenſus: aut, ut alij, quòd Euripideum Philotimum Ixione fabula ſpoliaſſet. Alij tradunt, quòd cum Ariſtarcho magiſtro cõtenderit, quemadmodum Ixion aduerſus deorum immortalium beneficia ſe præbere ingratum non dubitarit. Scripſit de uerbis in μι deſinentibus, & alia de pronominibus, enarrationem Homeri atque Heſiodi.

Fur. *Ingratus.*

Demetrius Antigoni filius, & Ptolemæus, amicitiam & fœdus inter ſeſe pepigerunt, ob Græciæ totius liberationem, & ut alter alterius regnum defenderet. Itaque inter ſeſe certarunt, uter illa decreta reipſa magis comprobaret. Ac Macedonicus princeps Atticam ingreſſus, Munychia præſidium eijcit, interfecto Dionyſio duce: ac Demetrium Phalereum, qui rem ad paucorum potentiam Athenis reuocarat, amouet: & patriam Athenienſibus, & Megarenſibus libertatem reſtituit, uti uetera urbium ſuarum inſtituta retinerent. Ptolemæus autem inſigni clementia & humanitate, reipſa declarata, in maiorem etiam libertatis ſpem Græcos erexit. Nam & uerborum

Liberandæ Græciæ cõſilium. *Demetrius Phalereus.* *Ptolemæus.*

Col. 350. borum illecebris, & ipſis factis eorum fiduciam non dubiæ Græciæ liberationis confirmabat, nulla ſuſpicione cupiditatis imperij. Proinde Græcas urbes pleraſque omnes libertate donat, & fœdus Iſthmiacum denunciat, & Iſthmia, ut libertate recepta, oleaginos ramos ferentes, ſpectare iubebat: Inde in Aegyptum ſoluit, *Leonidas.* Leonidæ Greci principatus curatione mãdata. Libya'que uniuerſa potitus eſt, *Ophell. Agathocles.* Ophella Cyrenæo Dynaſta inſidijs Agathoclis in Sicilia interfecto. Cæterùm pacta iſta & conuenta inter Ptolemæum & Demetrium, non diu conſtiterunt.

DEMOCEDES, Calliphontis filius, qui fuit Aeſculapij ſacerdos Cnidi, medicus Crotoniates: in Aegina & medicinam fecit, & matrimonium cõtraxit, & Polycratem Sami tyrannum mercede duorum talentûm curauit: & à Perſa Dario accerſitus, diu cum illo fuit. librũ ſcripſit medicum.

Captiuus, Regis medicus. DARIVS rex in uenatu cum ex equo deſiluiſſet, grauiter diſtorſit pedem, ut talus è iuncturis emoueretur. Itaque medicos Aegyptios, quos ſe præſtantiſsimos habere ſecum putabat, adhibuit. Qui cum pedem torquerent, & uincirent, malum exaſperabant. Cum itaque ſeptem noctes totidem'que dies præ cruciatu inſomnis exegiſſet: die octauo malè habenti quidam ſignificat, ea quæ de arte Democedis Crotoniatæ Sardibus audiuiſſet. Darius igitur cum quamprimùm adduci iubet. Quem;ʒ cum neſcio ubi inter Orœtæ mancipia neglectum reperiſſent, *Col. 351.* in medium produxerunt, uinctum compedibus, & laceris ueſtibus indutum. Eum aſtantem Darius rogat, utrum artem noſſet? Negat ille: ueritus, ne prorſus Græcia ſibi carendum eſſet. *Amor Græciæ.* Verùm cum Darius; animaduerſa diſsimulatione, flagra & ſtimulos proferri iuſsiſſet: ſe quidem non accuratè ſcire artem, ſed medici uſum conſuetudine, medicinam utcunque tenere dixit. Pòſt, permiſſu regis Græcè locutus, remedijs efficacibus adhibitis, & ſomnum ei cõciliauit, & ſanitatem breui tempore reſtituit, deſperanti iam pedis integritatem. Autor eſt Herodotus hiſtoricus.

Idem'que tradit, Atoſſam Cyri filiam, Darij uxorem, tuber in mamma habuiſſe: *Atoſſa.* quod cum erupiſſet, latius ſerpſerit. Ac quandiu quidem id minus fuerit, reginam pudore diſsimulantem, dixiſſe nemini: ſed cum malè haberet, Democedem accerſiſſe, id'que monſtraſſe illi: qui ſe illam ſanaturum pollicitus, obteſtatur, ut ſibi uiciſsim operam nauet in eo quod petat: nihil enim cum ullo probro coniunctum, eſſe petiturum. Petijt autem reditum in Græciam.

DEMOCLES, peregrinus & adulter, cuius ſimiles Democlidæ dicuntur.

DEMOCRATIA. Polybius: Reſpublica ſublatis, inquit, inſidiatoribus, nõ amplius mercenarijs militibus libertatem ſuam tuetur.

DEMOCRITVS, Hegeſiſtrati filius, aut Athenocriti, aut Damaſippi, eodem tempore quo Socrates, uel LXXVII uel LXXX Olympiade, Abderites ex Thracia philoſophus, *Peregrinationes & magiſtri.* diſcipulus (ſecundum quoſdam) Anaxagoræ & Leucippi: ut alij uerò, Magorum, & Chaldæorum, & Perſarum. Acceſsit enim & Perſas, & Indos, & Aegyptios, ac ſingulorum doctrina eſt eruditus. Deinde reuerſus, familiariter uixit cum fratribus Herodoto & Damaſte. Præfuit & Abderis, eruditioni honore habito. *Metrodorus.* Diſcipulus eius illuſtris fuit Metrodorus Chius: *Anaxarchus.* cuius uiciſsim auditores fuerunt Anaxarchus, & *Hippocrates.* Hippocrates medicus. Cognomen autem habuit Democritus Sapientiæ & Riſoris, *Σοφία. γελασῖνος.* quòd inania hominum ſtudia uideret. *Diacoſmi duo.* Germani eius libri ſunt duo: Magnus Diacoſmus, id eſt gubernatio & diſtinctio naturæ rerum: & de natura mundi. Scripſit etiam epiſtolas. *Magnanimitas.* Hic Athenas non adijt, ſed tantam urbem cõtempſit: nolens à loco mutuari gloriam, ſed loco gloriam impertiri ſtatuens. *Diuinationes.* Cùm Hippocrates ad Democritum ueniſſet, iuſsit afferri lac: idq́ʒ conſpicatus, dixit eſſe capræ nigræ; quæ primùm peperiſſet. *Vitæ propagatio.* Sed & puellam quæ cum Hippocrate uenerat, primo die ita ſalutauit: Salue puella. Poſtridie uerò, Salue mulier. fuerat enim ſtuprata noctu puella. Iam ſenio confectus, cum morti uicinus eſſet, mœſtam

ſororem, quòd initijs Cereris eſſet obiturus, bono animo eſſe iuſsit: & afferri ſibi quotidie calentes panes, quibus ad nares admotis, ſe uſque ad feſtum ſuſtentauit: eoque triduo elapſo, abſque ullo dolore exceſsit è uita.

DEMOSTHENES Athenienſis, filius Demoſthenis & Cleobulę, orator, è Pœanienſi municipio: fuit (Hermippo autore) diligentior quàm ingenioſior: &, ut idem ait, ad uoluptatem propenſior. Vnde factum eſt, ut adoleſcēs Battalus uocaretur, ut qui ueſte muliebri ſæpe eſſet uſus: uirili autem toga ſumpta, Argas, quod eſt ſerpentis genus. Animum ad eloquentiam appulit, cum Calliſtratum * cauſam Oropiorum agentem ſpectaſſet. Fuit & Iſęi, diſcipuli Iſocratis, aſsiduus auditor. Vſus etiam eſt orationibus Zoili Amphipolitæ, qui Athenis docebat: & Polycratis, & Alcidamantis, Gorgiæ diſcipuli: atque ipſius etiam Iſocratis. In eloquētiæ ſtudio ſodalem habuit Aeſionem Athenienſem, & Theopompum Chiū philoſophum. Sedulò etiam Eubulidem dialecticum & Platonem audiuit. Obijt, cum Macedonis Antipatri metu in Calauriam profugiſſet, in æde Neptuni, hauſto ueneno quod in annulo geſtabat: anno ætatis ſecundo & ſexageſimo.

Calliſtratus. Oropus. Aeſio. Theopompus. Eubulides. Plato.

Aliter.

Demoſthenes orator, uir fuit & prudentia in excogitando, & in ijs quę excogitaſſet, eloquentia mirabili. Vnde ſua ætate ſummus orator eſt habitus, cum & obſcura indagandi coniecturis, & res cognitas explicandi maxima ſolertia eſſet præditus. Ac ijs quidem temporibus, quibus habere conciones, & Rempub. adminiſtrare cœpit, magiſtratus non optimè audiebant. Sed cum unus hic uir inter ſui temporis Athenienſes, Macedonum tyrannis magna libertate plurimùm eſſet aduerſatus, abſtinentiæ & integritatis laudem conſecutus, neque ab eis accepiſſe ulla munera uiſus eſt. Nam aliarum ciuitatum principes ea tempeſtate, priuati emolumenti quàm boni publici cupidiores, redempti pecuniæ largitionibus, quò rem ſuam (ut putabant) in præſentia ſtabilirent, ſui lucri cauſa publicam utilitatem negligere ſolebant. Quamobrem Athenienſes illis etiam delictis, quorum pòſt accuſatus eſt, ignouerunt: eius que ab exilio reuocati conſilijs, omnibus in rebus uſi ſunt. Pòſt, conſecutus eius præclarus obitus effecit, ut eos decretorum ſuorum non obſcurè pœniteret. Certè non multo pòſt, nunciato Demoſthenis interitu, reſciderunt ea quæ metu Macedonum magis quàm ex æquo & bono ſtatuerant: nec immunitatem tantum natu maximo è familia Demoſthenica, ſed & ipſi æream in foro ſtatuam decreuerunt, his elegiacis uerſibus baſi eius ſubſcriptis:

Demoſthenis abſtinētia. Proditores ciuitatum. Athenienſium affectus erga Demoſthenem.

Si magni uires animos Demoſthenis æquent,
Græcia non Macedum Marte ſubacta foret.

ALITER EX EODEM.

Demoſthenes gladiorum faber, Pœanienſis, Demoſthenem oratorem filium habuit. Cui pupillo tutores dati ſunt tres, Aphobus, Demophon, Therippides. Qui cum & ipſum & patrimonium eius negligerent, ipſe Iſæo ſe erudiendum tradidit. Fuit autem adeò induſtrius, ut domi ſe includeret, raſa parte capitis, ut neque prodiret in publicum, neque ad ſe quenquam accedere pateretur. Eruditus, curatores reos tutelæ peregit. Rhetoricam docere cum uellet, ab eo inſtituto receſsit, propter calumniam de Moſchi filio, nobili adoleſcente, ſubortam. Pòſt, orationes ſcribere aggreſſus, cum ibi quoque crimini daretur, contrarias eum edere orationes Phormioni & Apollodoro: eo etiam ſtudio relicto, rempub. capeſsit. Quanquam autem balbus erat, & humerum indecorè mouebat, & imbecilli auditu, & ſpiritu infirmo: hæc tamen incommoda correxit omnia exercitatione. Actionem item & pronunciationem eius, quæ præclara non erat, Andronicus excoluit. Functus eſt ædilitate, triremes inſtruxit, captiuos redemit, puellis elocandis adiumento fuit. In ædilitate autem à Midia uerberatus, ter mille drachmis, ut aiunt, placatus eſt. Cum Demæneto item conſobrino, quem uulneris inflicti accuſarat, in gratiam redijt. Poſt Chabriæ ducis obitum, uxoris eius * Cteſippi filiæ nuptias ambijt, & adeptus eſt. In gerenda

Tutores. Eloquentiæ ſtudiū. Actiones tutoriæ. Moſchi F. Rhetorica. Scriptio. Naturæ uitia correcta. Res geſta. Vxor.

Rep.

Rep. Philippo eſt aduerſatus: qui cum Thebanos inuaderet, autor fuit ut ſocietas cum eis iniretur: quibus ad Chæroneam uictis, mille & quadraginta interfecti, bis mille capti ſunt. Habuit chariſſimã filiam: eam elatam luxit. ſeptimoq́ poſt eam calamitatem die accepto nuncio de Philippo à Pauſania interfecto, mutata ueſte, rem diuinam fecit. Aduerſatus eſt etiã Philippi F. Alexandro. Cui quum Harpalus magna pecunia ſurrepta, ad Athenienſes confugiſſet: Demoſthenes, qui & ipſe partem accepiſſe putabatur, Trœzenem in exilium profugit. Alexãdro Babylone mortuo, in patriam reuocatus eſt: ſed Antipater, ſuſcepto Grçciæ principatu, decem Oratores ſibi dedi per legatos poſtulauit. Quos cum dedidiſſent Athenienſes, Demoſthenes in Calauriam fugit. Archias autem ab Antipatro contra eũ miſſus, ui eum auellit à Neptuni æde, quæ aſylum erat. At hic ueneno, quod ſub anuli pala habebat, exucto. mortuus eſt. Fuit alius Demoſthenes Thrax, qui ſoluta oratione tum Homericam Iliadem, tum Heſiodi Theogoniam expoſuit: & compendium Demageti Heracleoræ, & opus de Dithyrambopœis conſcripſit.

Chæronenſis clades. Filiæ & Philippi obitus. Exilium ob Harpalum. Obitus in Calauria. Archias. Demoſthenes Thrax.

Δημοτικὰ.) Popularia ſacra & inter ſeſe differebant, & à * feſtiuis, & à gentilicijs.

*Col. 354. * ἱερὰ δημοτικά, ὀργεωνικά, γεννικά.*

δημοτικὰ.) Verba maximè popularia facit: Videtis, inquit, me ſalutem expetentem.

DEMOPHILVS epiſcopus Conſtantinopolitanus, fœdo impetu facto, inſtar uagi torrentis omnia permiſcuit, multum ſordium in orationibus ſuis uehens, ut cognoſces. Nam in commentarijs Orationis à ſe habitę, ubi ſecuritatis eum magis rationẽ habere decuit, eum ſcripta repeti memoria poſsint, cùm alia multa confuſè dixit, tum nominatim de patre & filio loquens: Filium patris uoluntate ſola natum abſq; tẽpore, abſque medio, † ut miniſter eſſet, atq; executor eorum quæ pater uellet. Poſteaquam enim præſciẽs Deus * quæ facturus erat, impoſsibilia erant, inuicti ordinis facturi ea Dei, in faciẽdo futura eſſe, (aut enim ea oportebat omnia deos fieri, pro dignitate facientis, & ex his futuri erant dij: aut oportebat ea facta ſolui, ceræ inſtar igni admotæ) extitit igitur mediator & ſequeſter tum eorũ quæ futura erant, tum eius qui eum genuerat Dei, filius: ut coniungens ſeſe, ac demittens ad ea quæ fierent, uoluntatẽ patris exequeretur, & mediator eſſet Dei & noſtri, qui per ĩpſum facti eſſemus. His uerbis Demophilus Deum uniuerſitatis autorem diſsimulanter imbecillitatis per mendacium arguit, & inuidentiæ: & filium omnibus rebus conditis inferiorem facit. Nam Deus quidem, autore Demophilo, imbecillis eſſet, ſi, cum uoluiſſet, eſſentiam omnibus donare non potuiſſet: neq; inuidiæ expers, ſi, cum liceret ei omnia deos facere, id callidè egiſſet, ut res ortæ non eiuſdem cum ipſo dignitatis participes eſſent. Neq; etiam ulla res condita Filio præſtantior eſſet: ſi non propter ſeſe natus eſſet, ſed ob finem & uſum ortus illorum. Quicquid enim ad aliorũ uſum refertur, id minus ijs eſſe neceſſe eſt, ob quæ * eſſentiam conſequitur. Habet & alia multa nugacia.

*† Chriſtum miniſtrum facit. In ſcriptis cautiores quàm in dictis eſſe debemus. * ἀδιαστάτως πρὸ πάντων ἀδυνάτων, τῶν ἀπαρατρέπτων τάξιν τῶν μελλόντων αὐτὰ ποιεῖν θεῶν οὐ τῷ γενέσθαι μέλλοντα.*

*Col. 355. * Lego, δι' αὐτό.*

DEMOCHAREM nepotem ex ſorore Demoſthenis, irrumatum fuiſſe, ſcribit Timæus: indignum qui ſacrum ignem ſufflet, ac ſuis actionibus Botryis & Philænidis, aliorumq́ obſcœnorum ſcriptorum ſuperaſſe commentarios. Polybius autem aduerſus Timæum dicit: Hoc conuicium & has ſignificationes adeò non dignas eſſe uiro erudito, ut ne ſcortum quidem impudiciſſimum dicere auderet. At iſte, ut fidem ſuæ obſcœnitati atq; impudentiæ conciliet, mendacium ſuum de uiro illo cõfirmat, cuiuſdam ſine nomine teſtimonium inculcans. Fuit autem Demochares & dux creatus ab Athenienſibus, & alijs honoribus ornatus: quorum nihil illi contigiſſet, calamitatibus huiuſmodi conflictanti.

Botryis & Philænidis commentarij. Polybius Timæum arguit. Demochares uir honoratus.

δῆρις.) Ergo'ne futurum erat, ut ego relicta inuiſa Martis cõtentione, cœtus uirginum audirem?

διαβάλλει.) Quenq; prælatum ſibi criminatur. Diabolus à criminando dicitur, quòd amicos etiam in odium adducere poſsit.

Col. 356. Diabolus.

εἰς μαχαίρας καὶ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ.) In ferrum & ignes ruendum eſt. In homines audaces & temerarios, qui pericula non reformidant.

Col. 357. Impius.

ΔΙΑGORAS, Teleclidis aut Teleclyti F. Melius, philoſophus & canticorum ſcriptor: quē, cum ſeruus eſſet, ingenio hominis animaduerſo, Democritus Abderites emit C. minis, atq; inſtituit. Itaq; & Lyricis ſtuduit, * cum Pindari & Bachylidis temporibus uiueret. Cognomen impij habuit. Scripſit orationes, quæ ἀποπυργίζοντες uocātur, quaſi turrium & munitionum deſtructrices dicas: in quibus opinionem de dijs refutat. Corinthi degens deceſsit.

* temporibus Pindaro & Bachylide poſterior. Refutatio opinionis de dijs.

Diagoras ab Athenienſib. proſcriptus.

διαγόρας ὁ μήλιος.) Diagoras Melius: de prophanis & perfidis & impijs dicitur. Hic Melocapta habitauit Athenis, & Initia ſic contempſit, ut multos ab eo feſto auerteret. Proinde ab Athenienſibus ęnea columna erecta, proſcriptus eſt: interfectori talentum, ei qui uiuum adduxiſſet duo pollicentibus. Idq; ob impietatem eius factum, cum Initia narraret omnibus, euulgaret & extenuaret, & eos qui initiari uellent dehortaretur. Ariſtophanes, αὖ τεθνηκότας τυράννους ἀποκτείναι: de Diagora loquēs, uel hyperbole utitur: uel eos ſignificat, qui rei capitalis damnati exulant.

Tyrannos mortuos occidere.

διάγραμμα.) Aediles ſeu fori curatores, quantum cuiq; meretrici dandum eſſet, decernebant. In claſsibus item, cō ferēdo belli temporibus tributo, quantum cuiq; pro facultatibus conferendū eſſet, ij ſtatuebant, qui διαγραφεῖς, quaſi deſcriptores dicas, uocabantur.

Scorta. Tributa.

Col. 358.

διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἑλκυσθῆναι.) Per annulum trahi poſsis. De ijs qui uel morbo, uel mœrore ſunt extenuati.

διαδρασιπολίτας.) Vocant timidos, & à publicis negocijs abhorrentes.

διαζηλοτυπούμενοι.) Inuidia impulſi, res Scipionis geſtas eleuare inſtituerunt.

Scipio. Bellum.

διαείδεται.) Homerus: In bello uirtus uirorum perſpicitur: ac potius, excellēs ibi, uirtus requiritur.

Corporis & animi cōiunctio.

διάθεσις.) Animæ cum corpore coniunctio, non eſt aliena & abhorrens, ſed cognata & conſentiens. Veſtigia certè quædam ex motionibus animi tranſeunt ad corpus, & ex corpore ad animum: atque alia forma eſt ratiocinatricis partis, alia dolentis, atque etiam in reliquis, motionis animi ueſtigium apparet in corpore. Vnde & Phyſiognomones è forma corporis animi affectiones colligunt. Tranſire autem ab ijs quæ corpori accidunt, aliquid etiam ad animum: perſpicuum eſt. Nam & cum dolente dolet, & eo bene affecto gaudet unà. Iam à corpore aliter atque aliter affecto impediri animum, nemo ignorat. Id quod nequaquam fieret, niſi neceſsitudo quædam inter utrunque intercederet. Nam occipiti læſo; uis memoriæ hebetatur: ſyncipiti, facultas ipſa ratiocinatrix læditur: eo'que certo modo affecto, nulla alio modo abſurda uiſa concipit animus. Atque etiam diuerſæ animorum habitudines, & ad alios atque alios affectus propenſiones, ex eorum erga corpus habitudine, & cum eo conſenſione oriuntur. Vnde quidam, * animi facultates corporis temperamentis conſentaneas eſſe conſueuerunt.

Corpore læſo lædi mentem.

Col. 359.

* ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν ἑπομένας τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις.

διαθέσεις.) Affectiones ſeu diſpoſitiones (ut uulgò uocant) cùm ſcientiæ ſunt & artes, tum uerò uirtutes etiam. Arti autem ineſt improbum & probum. Nam artium aliæ bonæ ſunt, aliæ malæ. Scientiæ nomine, Ariſtoteles pro arte in genere utitur. Affectioni etiam, ut quæ genus ſit artis, improbum & probum ineſt. Diſpoſitiones dicuntur, ea quæ facilè mouentur, celeriterq; mutantur: ut Caliditas, frigefactio, ſanitas, morbus. Nam ijs homo certo modo afficitur, celeriter'que è calido frigidus, è ſano fit æger: niſi fortè quis ob diuturnitatem temporis in naturam conuerſam, inſanabilis ſit, ac propè immobilis; qui iam habitus dici poteſt. Ac eò differt habitus à diſpoſitione, quòd habitus difficulter mouetur, diſpoſitio uerò facilimè.

Artes. Scientia. Affectio. Diſpoſitio. Habitus.

διαθέτης.) Erat & in cæteris prudens paterfamiliâs, & magnam diei partem ijs rebus impendebat, partim ipſe laborando, partim alijs præſcribendo.

διαθήκη) Teſtamentum, Abrahamo & reliquis patribus à Deo facta promiſsio, ſe è ſemine eius excitaturum Dominum noſtrum & Deum IESVM CHRISTVM.

IESV CHRISTI promiſsio.

διαθήκην διαθώμεθα.) Pactū faciamus, cuiuſmodi Pithecus (Simius) cum uxore fecit. Quidam enim deformi facie, continenter cum uxore ſurgans, coram amicis pepigit, ſe neque uerberare neq;

Pitheci & uxoris pactio.

Col. 360.

neq; uapulare, neq; mordere, neq; morderi, neq; mulierem capillis trahere, neque ab ea teſticulis trahi uelle.

διακεκονιμένον.) Ariſtophanes: Iſta quidem re nihil eſt opus, ſed eam tamē habere uolo.

διακεκόφθαι.) Veteres, improbos nummos pertundere ſolebant.

διὰ κενῆς.) Dauid: Erubeſcāt, qui ſunt improbi ſine cauſa.

διακεχειρικὼς.) Per omnem uitam ſuā ſibi rationes eſſe reddendas eorum quę adminiſtrarit apud uos, aut geſſerit, conſitetur.

διακναιόμενος.) Ingens me urget deſiderium, quo conficior.

Mundi ordo. διακόσμησις.) Vniuerſitatis ordo. Media tellus eſt, puncti rationem obtinēs: quam ſequitur aqua rotunda, forma eadem prędita qua tellus, ut tellus in aqua ſit, poſt aquam aer globoſus, & circuli ſeu zonæ in cœlo quinq;.

Index. διακούω.) Moſes in Deuteronomio: Accuratè audite fratres ueſtros, & iuſtè iudicate.

Pax. διαλλαγή.) O' pulchræ Veneri & Gratijs charis familiaris pax.

Lacones. Lupus hians. διαλλάττεσθαι πρὸς ἡμᾶς.) Reconciliandi nobis ſunt Lacones, qui fidum nihil habent, niſi quantum lupus hians. Prouerbium, de ijs qui aliena rapiunt. Vt enim lupis, ita nec his ulla fides eſt.

Ars differendi. DIALECTICA, eſt ſcientia ueri & falſi, & neutrius: ea uerò ſunt, quæ uel ſignificant, uel ſignificantur. Aut ſic: Methodus, quæ ex probabilibus de quauis re propoſita ratiocinantur. Dialectica dicitur à diſſerēdo. Diſſerimus aūt, interrogādo & reſpondēdo.

Dialectica. διάλογος.) Colloquium, oratio ex interrogatione & reſponſione conſtans, de rebus philoſophicis, aut ciuilibus, cū decenti morum expreſsione earū perſonarum quæ adhibentur, & orationis apparatu. Dialectica uerò eſt ars ſermonis, qua uel probamus aliquid, uel improbamus, interrogatione & reſpōſione colloquentium conſtans. Eloquentiæ certè Platonicæ duæ ſunt ſummæ formæ.

Col. 363. Romanorum ictus. διάληψις.) Plerię; mortalium non ratione, ſed ex euentu iudicāt. Polybius: Romani nō impetu, ſed ratione gladijs utentes, & pectora & facies non uanis ictibus fodientes, uniuerſos ceciderūt.

διαμαρτυρεῖν.) teſtificari, id eſt prædicere tam contumaciæ pœnā, quàm obedientiæ fructum.

διαμαρτυρία.) Modus quidam præſcriptionis fuit. Priuſquam enim lis in iudicium deferretur, cuiuis licebat teſtificari, dari oportere actionem, aut non dari. Differt autē à præſcriptione, quòd teſtificatio fit non modò à reis, ſed etiā ab accuſatoribus. Ac principiò producebat aliquem actor, qui teſtaretur dandam eſſe actionem. Atq; de hoc iudiciū principiò fiebat aduerſus ipſum teſtē, nō aduerſus eum cuius intererat. Quòd ſi actor teſtem non produxerat, reo quempiam producere licebat, qui teſtaretur actionem non eſſe dandam. atq; ita rurſus cum teſte res erat. Ac falſi teſtimonij actio dabatur tam aduerſus ſubſcriptores (ſi ita τοὺς διαμαρτυρήσαντας interpretari liceat) quàm aduerſus teſtes. Forſitan autem in iudicijs deſertæ clientelæ teſtificari uetitum fuit: in ijs uerò ubi de patrono non aſcito agebatur, non item.

διαμαρτάνω.) A' ſcopo mihi aberrare uidentur.

διαμεμετρημένη ἡμέρα.) Diuiſa & diſpertita dies. Menſura quædam aquæ eſt, ad certum diei interuallum fluens: eaq; menſe Decembri diuidebatur, quo maximę cauſæ maximisq; de rebus agebantur. & quidem in tres partes diſtribuebatur, quarū accuſatori una, reo altera, tertia iudicibus aſsignabatur. *Col. 364. Clepſydra.*

διανοεῖσθαι.) Cogitare, actio eſt & progreſsio quædam, atq; explicatio animi. Nam ſcire quidem multa ſimul poſsis: ſimul autem cogitare multa, nullo modo poſsis. Quiſquis enim cogitat, unū quiddam cogitat. Sicut enim fieri nequit ut ſimul orationes multas habeas, ſic nec multa cogitare ſimul poſsis. Oratio enim quædam eſt cogitatio ipſius animi, ſecum loquentis. *Col. 365. Cogitatio unius tantum.*

διάνοια εὔριπος.) Animus euripus. De hominibus qui facilimè ſententiam mutant, & inconſtantibus.

διαξῦσαι.) Capita malorum rebus ſeſe inſinuantium reſecanda ſunt.

διαπατταλευθήσῃ χαμαί.) Humi clauis affigêris. Id eſt, accuratè in te inquiref. Ab ijs ſumptum prouerbium, qui coria humi extenſa clauis affigunt, ne ardore ſolis corrugentur.

διαπιστοῦσης.) Videbatur aliquid habere periculi, ſi ſe negocio illi admiſcuiſſent, ſiue ſucceſsiſſent inſidiæ, ſiue excidiſſent.

Euangelij conſenſio. διαπεφώνηκεν.) Chryſoſtomus: Quatuor Euangeliſtarum nullus ab alio diſſentit.

διαπεινῶμεν ἀεὶ πρὸς τὸ πῦρ.) Ariſtophanes: Semper ad ignem uehementer eſurimus, præter expectationem: pro διαπίνομεν, aſsiduè bibimus. Cōuiuia enim hyberno tempore ad ignem fiunt.

διαπιθηκίσαι.) eludere inſtar ſimiæ, ludo maximè gaudentis animantis.

διαπλεύσας.) O' qui in Muſicis atque amoribus omnem ætatem enauigaſti: id eſt exegiſti.

Bene habet: ſaltat anus. διὰ πολλοῦ χρόνου.) Senex, ut paucis abſoluam, diu non audijt tibiam: eaq́ re exultans, ſaltare noctu nunquam deſinit, ad ueteres illas cantilenas, quibus Theſpis certabat.

Col. 367. διαῤῥεῖν.) Multum & celebre nomen hominis eſt.

Gallici gladij. διάρσεις.) Polybius: Romani concurſu facto, & cominus congreſsi, Gallorum impetum fecerunt irritum, adempta in altum tollendorū enſium facultate: qua Galli uti neceſſe habent, quòd eorū gladij punctim non feriunt.

Porcorum morbi. διάῤῥοια.) profluuiū uentris, morbus porcorum immedicabilis. βράγχος, rauis ſeu tuſsis, partis alicuius eſt corporis, quam ſubulci leuant infuſione. κραῦρα, ſtruma, febris cū dolore capitis, qui animaduertitur cum demittunt aures, & deijciunt oculos. hanc ijdem curant putribus carunculis reſecandis.

διασκοπῶν.) Ariſtophanes: Vt de maturis fructibus decerpere licet, atq́ edere, de crudis non item: ita & Cleon diſpiciebat, Cui calumnia fieri poſſet, quis eſſet inexpugnabilis? Ac maturos quidem iudicabat diuites, crudos uerò pauperes. (Sycophanta. Crudi. Maturi.)

Διάσια.) Iouialia, feſtum Athenis benigni Iouis: ſic dictum, quòd precibus calamitates effugiant.

Ordo. διασκηνώσασι.) Ioſephus: Confuſio nulla turbat ordinem, cui aſſueuerunt.

Res geſtæ Scipionis. διαστολή.) Nō eſt mirandū, nos res geſtas Scipionis accuratius referre, & omnia dicta illius inſignitè cōmemorare.

διαστατικώτερον.) Polybius: Melius eſſe rati, atq́ conſtantius, neq́ occaſioni, neq́ concionalibus & importunis affectionibus aduerſariorum intereſſe.

διατεθρυλλημένος τὰ ὦτα.) Is cui eâdē re ſæpius inculcata, ſunt aures obtuſæ.

διὰ τοῦ τοίχου λαλεῖν.) Per parietē loqui. De ijs qui aliquid uel clā uel ſtultè agūt. Col. 369.

διατριβή.) Vltrò ceſſabat, & aggreſſionem differebat, cùm quòd turbati eſſent ordines, tum quia præuidebat quid euenturum eſſet.

Genera certaminū. δίαυλος.) Locus duorum ſtadiorum, aut menſura cubitorum CC, & longus circuitus: cum decurſo ſtadio, à meta eſt ad carceres redeundum. δολιχοδρόμοι qui ſeptena ſtadia currunt. *Octo genera ſunt certaminum: Stadiū, diaulos, dolichos, curſus in armis, pugilum compoſitio, pancratium ſeu quinquercionū certamen, lucta & ſaltus.

διαυχενίζεσθαι.) Militum animos irritabat, & ad elationem atq́ ferociam in adeundis periculis exercitatione excitabat.

Perſpicuū. Lux. διαφανής.) Perſpicuum eſſe dicunt, lucem, quæ pluribus inſit, coloresq́ tranſmittat. Ac luce quidem abſente, facultate perſpicuum eſt: actu uerò perſpicuū fit, præſente luce. Perſpicua porrò ſunt, non aer tantum & aqua, ſed multa etiā ex ſolidis corporibus: ut ſplendidi lapides, cornua, uitrum, gypſus, & alia. Eſt igitur natura perſpicui talis, ut in pluribus ſubſtantijs ſubiectis ſuum eſſe habeat, diuerſa cum ſit ab ijſdem: id quod & in alijs qualitatibus cernimus. Perſpicui particeps eſt & æternū illud cœleſte corpus, & multitudo ſphærarum, per quas in cœlo inerrante ſtellas uidemus. Ac ſphæræ quidē perſpicuæ ſunt, ſed aſtra nō item: quare alia ab alijs obſcurantur. Vnde euidenter conſtat, obſcurari ſolem interiecto lunæ corpore. (Col. 370. Cœli. Stellæ.)

διαφέρει.) Punctum à uirgula differt tempore.

Mors. φθορά. διαφθορά.) Mors, diſſolutio compoſiti corporis. φθορὰ, corruptio eſt corporum mors, & immobilitas (ut ita dicā) inſtrumentorum corporis, anima ab eo ſegregata. διαφθορὰ, Interitus, eſt diffuſio corporis, & uniuerſè deletio, & uermium eſca. καταφθορὰ, Internecio, mors æterna, aut ſcelera. Ac φθορὰν, id eſt mortem ſubijt Domini corpus: non autem διαφθορὰν, id eſt interitum. (διαφθορά. καταφθορά.)

διάφοροι.)

διάφοροι.) Torſerunt multos eorum, quos putabant inſigne aliquod opus, aut aliud quiddã precioſum occultare.

Col. 371. διὰ φροντίδος εἶναί τι τινι.) Aelianus: Deus quieſcere illos iuſsit: ſibi enim rẽ curæ eſſe.

Turpitudo cum dãno. διαψεύδονται.) Et ab honeſtate per errorem recedunt, & plerunq; ſuis cõmodis parum conſulunt.

διαψήφισις.) Singulorum municipiorum ciues apud Athenienſes conueniunt, & clam ſuffragia ferunt de peregrinitatis ſuſpectis. Qui ſi pluribus ſuffragijs abſoluti fuerint, abſq; controuerſia ciuitatem retinent: ſin minus, amittunt, eaq; iam ἐκψήφισις dicitur.

δίγλωττος.) Anacharſis legislator Scytharum, patre Scytha, Græca matre natus, duas linguas tenuit.

Col. 372. διδάξομαι.) Ariſtophanes: Deos precatus diſcam.

διδάσκαλον.) Sophocles: Mortales immodeſti, magiſtrorum ſermonibus euadunt mali.

DIDYMACHIAS, & frater eius Aſopus, ob corporis breuitatem ſunt traducti.

DIDYMVS, Ateius cognomento, philoſophus Academicus, ſcripſit duos libros probabilium & ſolutionum, cauillationum, & alia multa.

Didymus, Didymi ſalſamentarij F. Alexandrinus grammaticus Ariſtarchius, uixit ſub Antonio & Cicerone uſq; ad Auguſtum, cognomento Chalcenteros, quaſi æneis inteſtinis præditus, ob aſsiduitatẽ lectionis & ſcriptionis. Dicunt enim eum ultra libros MMMD. conſcripſiſſe.

Didymus iunior, Alexãdrinus grammaticus, Romæ docuit. Scripſit probabilia, de orthographia, & alia plurima, eaq; optima.

Didymus cognomento Claudius, grammaticus: ſcripſit de erratis in Analogia Thucydidis, de Latina Analogia, Epitomen ſcriptorum Heraclionis, & alia quædam.

Nero. Didymus Heraclidæ F. grammaticus, apud Neronem uixit, ac ditatus eſt, inſignis Muſicus, & ad cantica appoſitus.

Didymus Alexandrinus libros XV de re ruſtica ſcripſit. Didymi cognomentum eſt etiam Thomæ apoſtolo...

Δίδυμον τεῖχος.) Geminus murus, urbs Cariæ. unde Didymotichitæ.

δίαιτα.) Criminum dijudicationem alijs mandato.

διαιτητοί.) Arbitri ex ijs qui quinquagenarijs maiores, omnis criminis expertes eſſent, ex albo ciuitatis, ad tranſigendas ciuium controuerſias uel ſorte, uel litigantium arbitratu lecti, diuerſi fuerunt à iudicibus. Nam hi quidem in prætorijs certis appellationes ab arbitris factas iudicabant: in arbitrorum uerò ſententia ſi aduerſarij acquieſcerent, lis finita erat: ſin minus, ijdem crimina & prouocationes & teſtimonia, atque etiam leges, & alia utriuſque partis argumenta in capſulas coniecta & obſignata ijs tradebant, qui rei actionem dare ſolebant. *Arbitrorũ & iudicũ diſcrimen.*

διακνηστιῶσας.) Ferunt Epimenidem, annum unum ſeceſsiſſe, radicibus ſecandis occupatum. *Epimenides.*

διαλεκτικός.) Dialecticam Alexander Aphrodiſienſis ait ſic à Rhetorica differre, quòd Dialectica in omni genere facultate ſua utatur, & non perpetua oratione, ſed interrogatione & reſponſione conſtet: unde totum nomen habeat, & uniuerſè atq; in genere pronunciet. Rhetorica uerò neq; in omni materia uerſetur, ut Dialectica (oratorem enim res ciuiles magis tractare) & perpetua & continenti oratione ferè utatur, ac de rebus ſingulis potius agat, & pro ratione circumſtantiarum, fortunarumq;, temporum, perſonarum, locorum, & ſimilium orationem conformet, quæ ſingularium rerum ſint. In huiuſmodi enim argumentis & ſuaſiones, & exornationes, & lites uerſari. *Col. 374. Dialecticæ & Rhetoricæ diſcrimen.* Col. 375.

διακωδωνισμένην.) Mittunt Cretenſes quoſdam per latrocinij ſpeciem, commenticijs literis datis. Col. 376.

διαπίτρον.) Afrorũ ſcaphæ paruæ, naues Romanas ſubeuntes, perforabant puppes, & gubernacula reſecabant. *Nauticum ſtrategema.*

διεφθαρμένος.) Iam Antonius Cleopatræ amore corruptus, omnibus in rebus libidini ſuccumbebat. *Antonius.*

δι' ἔχθρας γενήσομαι.) Ariſtophanes: Neutri ero inimicus. Nam Aeſchylum quidem iudico ſapientem, Euripide uerò delector. *Aeſchylus. Euripides.*

διαψύ-

διεψεύσθησαν τοῖς λογισμοῖς.) Suis decepti ſunt rationibus.

Col. 377. *διάρχω.*) Magiſtratus, non quatenus magiſtratus eſt, à licentia magiſtratus experte diſtinguitur.

διῆγε.) * Ioannes: Antiochus munitis locis occupatis ducebat bellū, & Hannibalem iuueniliter exultantem patientia ſua molliebat.

δίκαια.) Credo. nam uirtus tua longè lateq; celebratur.

διήνεγκεν.) Obſidionem annos nouem tolerauit.

διπόλια.) Feſtum Athenienſiū, in honorem Iouis Vrbani, ſeu urbis cuſtodis.

Col. 378. *διηχεῖ.*) Facultas ſonos per meningas, id eſt membranas cerebri & interiorem ſpiritum transferens.

διθυραμβοποιοί.) Dithyrambopœi, de rebus ſublimibus, & nubibus multa fabulantur, & mirabiliter compoſitis uerbis utuntur.

DITHYRAMBVS, hymnus in Bacchū, qui à duplici partu ſic dicitur. altero, ex utero materno: altero, ex femore Iouis, quaſi per bipatentes fores egreſſum dicas.

διθυράμβων νοῦν ἔχεις ἐλάττονα.) Dithyrambis minus mentis habes. De hominibus ſtolidis, & incogitantibus.

διιτρέφης αὐτὸ πέφρικε.) Dijtrephes impulit. De ijs qui aliquid alicui pſuadēt.

Col. 379. *διιτρέφης πυτιναῖα ἔχων πτερά.*) Dijtrephes uaſis uinarij præditus alis. Hic homo curioſus & importunus fuit, qui oleaginis uaſculis conficiendis locupletatus, magiſter equitum factus eſt, & tribunus plebis: homo nouus, rapax, improbus. Alij dicūt, in hominem pauperem dici, ſimulandi ac diſsimulandi neſcium: quaſi dicas, qui nihil aliud habeat niſi dolij pedes, & ollæ umbilicum.

δικάζειν Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρείσσων.) Iudex Biante Prienenſi præſtantior: & Prienēſe iudiciū. De iuriſprudētiſsimis.

* *δικαιὸν τρέχε.*) Ad mentē tuam recurre, ut æquitatis ex ea regulam depromas.

DICAEARCHVS Phidiæ F. Siculus, Meſſenius, Ariſtotelis auditor, philoſophus, orator, geometer: Scripſit dimenſiones montium Peloponeſi.* Gręcię uitam libris III. Rempublicā Spartiatarū: qui liber ut quotannis in Ephororum prætorio puberibus auſcultanti- *Reipublicæ Spartiatarum recitatio.* bus recitaretur, lege ſancitum fuit apud Lacedæmonios, & longo tempore obſeruatum.

Dicæarchus, Lacedæmonius grammaticus, auditor Ariſtarchi.

DICAEOGENES, tragœdias & dithyrambos ſcripſit.

DICAEOPOLIS urbs Thracię, propè Abdera. Forſitan eſt & alia quædam Dicæopolis.

δίκαιον πρᾶγμα.) Iuſta res, & legi conſentanea, & ſocietati conſeruandæ.

δίκαιος.) Iuſtus, ut eſt apud Aeſchylum, nō uideri, ſed eſſe uolens, uerè profundum in animo & frugiferum ſulcum habuit. Comœdia uirum bonum ne- *Vir bonus.* gat eſſe politicum, aut manſuetum.

δίκαιος.) Quidam è uiris ſanctis dixit, non poſtulari ab omnibus ut alios ſeruent: ſed illud ab omnibus poſtulari, ut ſemetipſos ſeruent. Et alius: Accura- *Seipſum ſeruare.* tè conſeruato uitam tuam. Et propheta ille, Dei nomine: Cum ſe iuſtus auer- *Qualis quiſq; deprehenditur, talis iudicatur.* terit à iuſticia ſua, ut iniuſtè faciat: omnia eius iuſtè facta obliuioni tradentur: in peccato ſuo morietur: neque iuſticia eripiet iuſtum, quocunq; die errauerit.

δικαιοσύνη.) Iuſticia, ſcientia eſt rerum *Iuſticia.* expetendarum & fugiendarum, & neu- *Fortitudo.* trarum. Iuſticia igitur, cōmunis illa uirtus, quę ab alijs uirtutibus æquiuocè diſtinguit. Iuſticia & Fortitudo differūt, Col. 380. cum ſub eodem uirtutis genere collocentur. nam aliter iuſticia mediocritas eſt, aliter fortitudo. Hæc enim duorum uitiorum, audaciæ & timiditatis: auaricię illa, & negligentię ſui iuris, unde iniuſticia exiſtit. In his enim uerſatur iniuſticia. In alijs item uerſatur Fortitudo, in periculis ſcilicet tolerandis: in alijs Iuſticia, nimirum in pari, tum diſtributionis, tum contractuum.

δικαιοσύνη.) Iuſticia, non ciuilis illa uirtus, ſed maior, quamuis eiuſdem nominis. Iuſticia continet cuiuſq; cęterarum uirtutum proprium munus, in imperando & parendo. Iuſticia eſt abſtinentia lucrorum. Iuſticia & perfecta uirtus, & iuſta petitio: ut in Pſalmo, Exaudi Domine iuſticiam meam.

δικαιότερος στεχαίνης ἢ τρυτάνης.) Trutina iuſtior. De ijs qui iuſticiam diligunt.

δικαίωμα.) Nullum ius armis poten- *Ius armorum.* tius. Quiſquis enim potentia præſtat, æquiora ſemper & agere & dicere putatur.

Archelai capitalis error. tatur. Archelaus à ſtudio Phyſicus dictus, iuſtum & turpe non natura, ſed lege atq; opinione cenſuit eſſe cõſtitutũ.

Legis uaria nomina. *νόμον δικαιώματα, κρίματα, μαρτύρια.* δικαιώματα.) Legem uocat, eam quæ à Deo per Moſen data eſt: Mandata & edicta, eandem, ut quę regio more mandata & imperata contineat. δικαιώματα, ut quæ iuſtum reddere poſsint eum qui rectè faciat. κρίματα, ut quæ diuina ſuffragia demonſtrent, iuſtasq; remunerationes eorum qui legi uel cõuenienter, uel cõtrariè uiuant. μαρτύρια, ut quæ teſtentur & denuncient, quas pœnas ſubituri ſint ij qui illa non obſeruent.

Auaricia. δικαίως κ' ἀδίκως.) Ariſtophanes in Pluto: Hæc illa domus eſt, quam hodie pecunia repleri per fas & nefas oportet.

Col. 381. *Latrones.* δίκελλα.) Nõ bobus & ligonibus, ſed equis & gladijs uictum quærunt.

Litigare noxium. δίκη δίκην ἔτικτε, καὶ βλάβη βλάβην.) Lis litem parit, & noxa noxam. Prouerbiũ, in amantes litium, & iudicium iudicio cumulantes.

δίκην ὀφλήσει κἂν ὄνος δάκῃ κύνα.) In ius uocabitur, etiam ſi aſinus canẽ momorderit. De ijs qui paruas ob res calumnijs exagitantur.

δίκην.) Veniemus de uiris nefarijs & periuris ſumpturi pœnas.

δίκην.) Acis quidem inſtar pinus eſt extirpatus, proiectus in mare, pœnasq; dat cum ſua familia.

Iuſticiæ deſcriptiões. ὅτι τὴν δίκην.) Iuſticiam ueteres rectã eſſe dicunt, & immotam & immutabilẽ, idq; plurimi celebrant: atq; etiam ita ſe habere neceſſe eſt. Ius enim hanc naturam eſt ſortitum. *Heſiodus.* Heſiodus autem eam & uirginem eſſe dicit, & incorruptam, cùm quod ad alia attinet: tum etiam quod ad lectulum uenereum, ius à nemine eſſe adulterandum, neque alijs rationibus inducto, neq; muliebribus illecebris ſeducto, innuens. Eandem ulciſci quoq; dicit eos, qui iniurijs & improbis facinoribus ſtudeant. Iis autem à quibus illa colatur, & terram ferre ſua bona, & mare ſuppeditare fœtus ſuos, & uictum uberem ſuppetere. Audio quoq; illam & Iouis ipſius aſsidere ſolio, & optimorum conſiliorum ſociam eſſe. *Homerus.* Homerus item potentiã eius magnam celebrat: cui qui honorem nõ habeãt, ijs iratũ fore Deũ: & ingentes imbres effundere, & torrẽtes inundare, & urbes delere, & arua & greges. hisq; pœnis affici iniuria & temeraria facinora.

δίκης ἀνάκρισις.) Non omnes controuerſias in iudicio diſceptari leges iubẽt: ſed cum reus dandã eſſe actionem exceptione oppoſita negarit, prius de hoc ſit iudicium: quæ controuerſiæ inquiſitio dicitur, aut diuinatio.

δίκης δικαιότερος.) Iuſticia iuſtior. Oratio ſupra ueri fidem exaggerata, de hominibus ualde iuſtis.

δίκης ὀφθαλμός.) Iuſticiæ oculus. Omnes homines confiteantur, iuſticiæ, ut prouerbio dicitur, oculũ, qui nulli mortalium eſt contemnendus.

δικλίς.) Epigramma: Galatea me conſpecto ambas fores cũ impetu clauſit. *Infelix amator.*

δίκροτα.) Vniremes, nonnullas etiã biremes pararunt, quædam etiam & à puppi & à prora utrinq; gubernaculis exornatæ erant: cùm ut ipſi non cõuerſi & accederent & recederent, tum ut aduerſarijs tam prætereundo quàm recedendo incommodarent. *Vnius nauis bina gubernacula.*

δικροῖς.) Oratores clamoſis concionibus pacificationem impediebant.

DICTATVRA, magiſtratus, à quo non eſt prouocatio, & obnoxia nemini poteſtas.

DICTATOR geminum habet magiſtratum, qui apud Romanos etiam Biſconſul dicitur. *Bis conſul.* Erat autem magiſtratus ad tempus: aut, monarcha rerũ potiens. Nam cum Manlius, homo Latinus, & *Manlius.* apud ſuos magnæ autoritatis, omne Latinum nomen concitaſſet, & magnam mercenariorũ manum coegiſſet, ut iniuriam affinibus ſuis factam, qui per ignominiã principatu deiecti eſſent ulciſceretur: Senatus multitudine hoſtiũ perterritus, nouum imperij genus excogitat, deſignato tũ primũ dictatore, quaſi ſuaſorem & autorem rerũ conducibiliũ dicas, qui & cõſulibus ſuperior eſſet, & regibus ſimilimus. Nam & ſumma eius poteſtas erat, & potentia ad certũ tempus planè regia. Itaq; C. Cæſar & Octauius Auguſtus hoc nomine monarchiã inuadere ſtatuerunt. *C. Cæſar.*

δίκτυον ἀνέμων θηρᾷς.) Reti uentũ uenaris. De ijs qui fruſtrà & ſtultè laborant.

δίκτυον φυσᾷς.) Rete inflas. De æquè ſtultis.

DICTYS hiſtoricus, ſcripſit acta diurna, prętermiſſa ab Homero, IX libris. Res Italicas, de Troiana Rep. de raptu Helenæ *Dictyis libri reperti.*

in

Helenæ & Menelao, & uniuerſa Troiana hiſtoria. Cum autem ſub Claudio imperatore Creta terræmotu diſceſsiſſet, multis ſepulchris apertis, in quodam, opus hiſtoricum Dictyis eſt repertum, quod bellũ Troianũ contineret. Quod Claudius deſcriptum edi iuſsit.

Col. 383. δῖνος.) Ariſtophanes uertiginem, id eſt cœli conuerſionem, & nubes appellat deas.

DIOGENIANVS Heracleotes, Ponticus, grammaticus ſub Hadriano imperatore. Conſiderandum autẽ eſt, an fortè ſit ille ex Albace Heraclea Circia medicus, qui fuit omni doctrinæ genere eruditus. Necꝫ enim manifeſtè reperi, eũ eſſe ex Heraclea Ponti, quamuis in ea nonnulli opinione fuerint. Sunt autem hi eius libri. Omnis generis uocabula, ordine alphabetico libris V expoſita: eſt autem Epitome uocabulorũ è libris Pamphili CCCCV. & Zopyrionis epigrammatũ florilegium: De fluminibus, lacubus, fontibus, montibus, promontorijs: De fluminib. ordine alphabetico breuis deſcriptio: Collectio & tabula omniũ uniuerſæ terræ urbiũ, & reliqua.

Philoſophorum diuerſæ uirtutes.

DIOGENES philoſophus, qui & canis. Celebratᷓ Diogenis fortitudo, manſuetudo Xenocratis, Ariſtotelis elegantia & eruditio, Theophraſti grauitas, Zenonis auſteri & uiriles mores, Platonis maieſtas, Polemonis cõtinentia. Nã horum nullus cum non ab omni parte præſtans eſſet, multum tamen à cæteris differebat. Extat epigramma de Diogene breuibus ſyllabis conſcriptum:

Diogenis epitaphiũ.

Diogenes age dic, quod 'nam te tulit fatum ad orcũ? Canis me mordicus arripuit.

Col. 384. Diogenes, ſiue Oenomaus, Athenienſis tragicus, fuit ſub id tempus, quo XXX tyranni profligati ſunt. Fabulæ eius ſunt, Achilles, Helena, Hercules, Thyeſtes, Medea, Oedipus, Chryſippus, Semele.

Exilium. Philoſophia. Captiuitas. Seruitus. Obitus.

Diogenes Hiceſij argentarij F. Sinopenſis, ob adulteratam monetam patria exulãs, Athenas uenit: & cum Antiſthene congreſſus, uitam eius adamauit, Cynicam philoſophiã amplexus: magnis opibus, quas habebat, deſpectis. Senex à Scirtalo pirata captus, & Xeniadę Corinthio uenditus, neque ab Athenienſibus, necꝫ à ſuis cognatis redimi uoluit: ſed manſit apud emptorẽ. Obijt Olympiade CXIII, crure à cane morſo: deſpectaꝗꝫ curatione, eadem die, qua Babylone Alexander, deceſsit.

Diogenis & Alexandri mors.

Ambitio. Adulteratio monetæ.

Diogenes Antiſthenis diſcipulus, primùm Cleon cognominatus, degebat in dolio. Huic ſciſcitãti, quo pacto primas ferret? reſpondit Apollo (nam in Rep. uerſabatur) εἰ παραχαράξειν, ſi perperã cuderet. Is igitur monetã adulterauit: eaꝗꝫ de cauſa profugus Athenas uenit. cũꝗꝫ in Antiſthenem cõtra gloriam diſſerentem incidiſſet, philoſophatus eſt. In nauigatione à prædonibus captus eſt, & uenditus. ac præcone proclamante, rogatus quid noſſet: Imperare, inquit, hominibus. & Corinthium quendam hominem diuitem & luxurioſum conſpicatus: Huic, inquit, me uendito, nam domino eget. Qui eo empto, & Corinthũ perducto, bonum genium ſuas ędes ingreſſum eſſe dixit.

Xeniades herus Diogenis.

Adoleſcentiæ feruor non facilè extinguitur.

Tradunt Diogenem filium habuiſſe amatorem, nec ut durum patrem eius ſocordię indulſiſſe: ſed prohibendo & cohercẽdo illius deſiderio, malum illud magis iritaſſe, ut ſupra modũ augeretur. Amor enim Diogene obſtãte magis inflammabatur, & morbus adoleſcentis magis exardeſcebat. Videns itaꝗꝫ cõtumaciam illius mali, Delphos uenit, & indignabũdus atꝗꝫ ægerrimè ferẽs, rogat: Nunquãdo morbo illo filius liberandus eſſet? At Apollo cum parum prudentem ſenem cerneret, amatorijsꝗꝫ neceſsitatibus nihil indulgentem, ſic reſpondit:

Deſinet filius tuus amare ubi leui adoleſcẽtia
Veneris deſiderato conflagrarit eius animus
Iram itaq; mitiga triſtem, neq; augeto (œſtro.
Prohibẽdo. Agis enim cõtrariis tuis rationib.
Si uerò ad tranquillitatem ueneris, obliuiſcetur celeriter (petum.
Amorũ, & ſobrius factus, turpẽ remittet im-

His Diogenes auditis, irã repreſsit, bona ſpe plenus, ꝙ modeſtiæ filij fide dignos ſpõſores haberet: ſimulꝗꝫ melior euaſit pater, mãſuetior & lenior factus. Idẽ hoc & tragicus Hæmon apud Sophoclem demonſtrauit, qui Antigonẽ adamans, & duro patri Creonti aduerſans, urgens malum, & amorem & patrem ultus gladio propulſauit.

Hæmon Creõtis F.

Diogenes, ſiue Diogenianus, Cyzicenus grãmaticus: ſcripſit inſtituta Cyzici patriæ, de Punctis librorũ, de Poetica, de Elementis ſeu literis.

Col. 385. DIODORVS monachus, temporibus Iuliani & Valentis, epiſcopus Tarſi Ciliciæ: ſcripſit uaria, ut Theodorus anagnoſtes in Eccleſiaſtica hiſtoria meminit, quæ ſunt: Interpretatio in totum uetus teſtamentum, Geneſin, Exodum, & reliqua. In Pſalmos: In 4 libros Regum: In ea quæ in Paralipomenis deſiderantur. In Prouerbia: Quod ſit diſcrimen contemplationis & allegoriæ. In Eccleſiaſten: In Canticum canticorũ. In prophetas. Chronicon, quo erratum Euſebij Pamphili de temporibus corrigit: In 4 Euangelia: In acta Apoſtolorũ: In epiſtolam Ioãnis euangeliſtæ: Deum unũ eſſe in Trinitate. Cõtra Melchiſedecitas: Contra Iudæos. De reſurrectione mortuorũ: De anima, cõtra diuerſas de ea ſectas. Ad Gratianum capita: Contra aſtronomos & aſtrologos, & fatum: de ſphæra, & ſeptem zonis, & annuo aſtrorũ progreſſu: De Hipparchi ſphæra: De prouidentia, contra Platonem: de Deo & dijs. De natura & materia, ubi tractat quid iuſtum ſit: de Deo, & falſa Græcorum materia: Naturas quæ ſub aſpectum nõ cadunt, nõ ex elementis, ſed unà cum elementis eſſe factas ex nihilo. Ad Euphronium philoſophum per interrogationem & reſponſionem: contra Ariſtotelem de corpore cœleſti: Quomodo calidus ſit ſol? Cõtra eos qui animal dicunt eſſe cœlum: Quomodo ſemper ſit opifex, opificium autem non ſemper? Quomodo uelle & nolle inſit æterno Deo? cõtra Porphyrium; De animalibus & uictimis. [*Scripta plurima et præſtantiſſima.*] [*Euſebij Chronologia falſa.*]

Diodorus cognomẽto Valerius, philoſophus, Teleclis diſcipulus, Alexandrinus, filius Pollionis philoſophi, qui ſcripſit Atticam dictionem. Vixit ſub Hadriano Cæſare.

Diodorus Siculus, hiſtoricus, ſcripſit Bibliothecam, quæ continet hiſtoriam Romanam, & uariam, libris XL. Vixit ſub Auguſto Cæſare, & ante illum.

Diodorus comicus, cuius comœdias Athenæus recenſet in X Dipnoſophiſtarum, Tibicinam: & in XII, Pupillam & Panegyriſtas.

DIOCAESARIA, quæ nunc Anazarba dicitur, Ciliciæ urbs, olim Cyinda dicta.

DIOCLES Athenienſis, aut Phliaſius, antiquus comicus, æqualis Sannyrionis & Phillylij. Fabulæ eius ſunt: Thalatta, id eſt mare: Apes, Sõnia, Bacchæ, Thyeſtes ſecundus. Hunc reperiſſe Harmoniã in * Oxybaphis, in teſtaceis uaſis, quæ bacillo pulſaret. Thalatta uerò, Athenæo autore, meretriculæ eſt nomẽ. [*Thalatta meretrix.*]

DIOCLETIANVS, & Maximianus huius gener, imperatores Romanorũ. Sub his atrociſsima commota eſt cõtra Chriſtianos perſecutio. Iuſſerunt enim in ſingulis prouincijs & urbibus, Chriſti Eccleſias euerti, & diuinas earũ ſcripturas comburi: & quicunq; Chriſtiani inuenirentur, eos cogi ut dæmonibus immolarent. Sed uicti multitudine eorum qui occidebantur, decretũ promulgarunt, ut ijſdẽ dextri oculi eruerentur, cùm ob doloris acerbitatem, tum propter ignominiam conſpicuã, & Romanæ ciuitatis alienationem. Quos diuina ultio inſecuta, meritò excidit. nam alter quidem à Senatu iugulatus eſt, alter ſe ſuſpendit. Hic Diocletianus homo uæcors, & Chriſti oſor, ira & furore percitus, contra eos qui in Aegypto res nouas moliti erant, non moderatè neq; humaniter poteſtate uſus eſt: ſed proſcriptionibus & cædibus illuſtrium uirorũ polluẽdo prouinciã peruaſit. eodemq; tempore ueterum ſcripta de fuſione argenti atque auri conquiſita combuſsit, ne ex illa arte ditati Aegyptij, & pecuniæ freti copijs, in poſterum rebellarẽt. Ingenio fuit uario & callido, ſed ſingulari prudentia & acumine. uitia naturæ ſæpè cælauit, res omnes aſperiores in alios conferendo: diligens tamen, & in rebus gerendis ſtrenuus, & multa imperatorij cultus cõtra morem maiorũ inſolentius mutauit. Diocletianus & Maximianus abdicato imperio, ad uitã priuatam redierũt: ac ille quidẽ Salonas urbẽ Illyricã ſe cõtulit, alter in Lucanos abijt. Ac Maximianũ quidẽ relicti principatus pœnituit: Diocletianus autem tranquillè conſenuit, ac triennium ſumma cum uirtute exegit, ethnica religione tamen mordicùs retenta. [*Perſecutio Chriſtianorum.*] [*Dextri oculi eruti.*] [*Chymiæ Aegyptiorum.*] [*Calliditas Diocletiani.*] [*Depoſitũ imperium.*]

DIOMEA, municipium Aegeiæ tribus, à Diomo Herculis F.

DIOMEDIA inſula, & Διομήδειος ἀνάγκη, Diomedea neceſsitas. Prouerbium, ſiue de Tydei filio: ſiue de Diomede Thrace, qui hoſpites rem habere cũ filiabus deformibus, quæ allegoricè [*Equæ deformes puellæ:*]

equæ dicebantur, coactos occidebat. Hinc equas habuiſſe fertur, hominū deuoratrices. Alij tradunt, cum Vlyſſes & Diomedes noctu furati Palladiū, in caſtra redirent: Vlyſſem ponè ſequētem, ſtricto gladio interficere uoluiſſe Diomedem: qui conſpecta umbra territus, Vlyſſem, enſe uerberans ſcapulas eius, præcedere coegerit. Vſurpatur de ijs qui neceſſariò aliquid faciunt. Diomedes in reditu ab Ilij expugnatione, à ſuis non receptus, ſed expulſus, in Calabriam abijt: & Argyrippam condidit, quæ nunc Beneuentum dicitur.

Vlyſſes inſidiatus Diomedi.

Argyrippa, Beneuentum.

DIONYSIVS Areopagita, epiſcopus Athenarum, uir clariſsimus, & in patria doctrina Græcisq́ literis eruditiſsimus, ut in illis præſtet omnibus. Cuiuſlibet enim ſectæ, quę à Gręcis celebrantur, peritiſsimus erat. Hic Paulum Athenis concionantem audiuit, ac Chriſtum & reſurrectionem liberè Gręcis annunciantem: & Pauli præconio fide adhibita, ab eo epiſcopus Athenienſis eſt deſignatus. Hic Areopagita ſub Tiberio Cæſare, florente ætate in Aegyptum abijt, ſapientes eius loci aditurus: unaq́ cum eo fuit Apollophanes rhetor, quē Polemon Laodicenſis Ariſtidis magiſter aſsiduè audiuit. Ac tempore ſalutaris paſsionis ambo fuerunt unà Heliopoli in Aegypto: cumq́ defectus Solis contra naturam accidiſſet (neq́ enim interlunij tempus erat, ſed admirabiliter Luna in Solem inciderat) *ab hora ſexta uſq́ ad ueſperam, in ſolis oppoſitum ſupra naturam eadem fuerat reſtituta. Nam congreſſus lunæ cœperat ab ortu, eaq́ ad ſolarem terminum progreſſa, deinde regreſſa fuit: nec rurſus ex eodem loco receſſus & repurgatio facta eſt, ſed econtrariò per diametrum: quæ aliter fieri nequeūt, niſi iuſſu & adminiſtratione omnipotentis Chriſti, omnium autoris: qui facit magna & ſtupenda, quorum non eſt numerus.

Eruditio D. Dionyſij.

Epiſcopatus Athenienſis.

Profectio in Aegyptum.

Apollophanes.

Polemon.

Ariſtides.

Defectus Solis.

** rurſusq́ à nona.*

Quæ res nouæ, naturæq́ captum ſuperantes, Apollophanem impulerunt, ut quaſi uaticinans diceret: O' præclare Dionyſi, uices ſunt rerum diuinarum. Cui Dionyſius reſpōdet: Aut Deus patitur, aut uicem patientis dolet. Huius rei Michael Syncellus Hieroſolymitanus in laudatione magni Dionyſij ita meminit: Adſumus expoſituri uobis cupidis audiendi, quæ uel eruditione ſine ſcripto per manus tradita, uel mandata literis accepimus. Talis igitur ad nos ſermo peruênit, iam olim à patribus filijs expoſitus de S. Dionyſio: cum tempore ſalutaris paſsionis in meridie Sol occultaretur, ea re admirabili attonitum, & ultra cognitionem humanam euectum, intellecta, dixiſſe: Ignotus Deus patitur, ob quem uniuerſitas rerum & caligine obducta, & concuſſa eſt: & eueſtigiò tempus, quo totum mundum peruagatum hoc miraculum contigerat, certis argumentis deprehenſum atque annotatum, apud ſe conſeruauit, quid eo denunciaretur, ſolicitè expectans.

Apollophanis & Dionyſij colloquiū de eclipſi.

Michael Syncellus de eadem eclipſi.

Meminit & ipſe horrendæ illius ſolaris eclipſis in epiſtola ad magnum Polycarpum, Smyrnæ epiſcopum. Nam cum Apollophanes, homo philoſophus, religione Græcus, indignaretur, & huic beatiſsimo uiro conuicia diceret: qui cum chariſsimus eius amicus fuiſſet, & popularis, patrios cultus auerſaretur, & Chriſtianam fidem illis præferret, atque amplecteretur, acerrimeq́ defenderet, & Græcorum rationibus contra Græcos uteretur: ea conuicia, eamq́ indignationem refutare ſtudens, ac potius Polycarpo defenſionem ſuggerens, in quem ille, pridem commilito, dicteria illa iaceret, hæc ſcribit: Ais maledicere mihi ſophiſtam Apollophanem, qui me parricidam nominet, Græcorum armis contra Græcos utentem. Atqui nos uerius aduerſus eum diceremus, Græcos, atque ipſum adeò Apollophanem diuinis contra diuina irreligioſè uti, per Dei ſapientiam diuinum refutare cultum ſtudentes. Qui cum rerum cognitionem rectè dicat philoſophiam, quæ & à D. Paulo ſapientia nominatur: ad autorem & naturæ rerum & cognitionis earum ueris philoſophis eſſet aſcendendum. Rogato igitur eum, quid de admirabili illa in ſalutari cruce dicat eclypſi? Cui, ſapiens cum ſit, illud perſpiciendum erat, nunquam quicquam in ordine ac motu cœleſti mutari poſſe, niſi ab ipſo ordinis illius autore & conſeruatore moueretur: qui, ut ſacra dicunt oracula, facit & tranſmutat omnia. Scripta huius ſunt: Ad Timotheum Epheſi epiſcopum, qui & ipſe

D. Dionyſij defenſio contra Apollophanem.

Græcorū armis contra Græcos uti.

Philoſophia dux eſſe debet ad Theologiam.

Cœleſtia nō niſi Dei nutu mutari.

Scripta Dionyſij.

ipſe Pauli diſcipulus fuit, de diuinis nominibus libri XII. De coniuncta & diſtincta Theologia. De uiribus precationis. De beato Hierotheo. De uerecundia & ſcriptione Theologica. De bono lumine, honeſto amore, raptu zeli. Malum neq; eſſe quicquam, neq; ex ijs eſſe quę ſunt, neq; in ijs eſſe quę ſunt. De eo quod eſt: in quo etiam exempla ſunt de uita, de ſapientia, mente, oratione, ueritate, fide. De potentia, iuſticia, ſalute, redemptione. De magno & paruo, eodem, alio, ſimili, diſsimili, ſtatione, motione, paritate. De omnipotente, antiquo dierũ: in quo etiam agitur de æuo & temporibus, & quid * uelit ipſa eſſe idem? De pace: de Sancto ſanctorum, Rege regum, Domino dominorũ, Deo deorum. Alius liber ad eundem Timotheum, De eccleſiaſtica Hierarchia, continens cap. 15. De cœleſti Hierarchia totidem cap. conſtans. De myſtica Theologia cap. 5. De cœleſtibus ordinibus, & quot hi numero ſint? Circumferuntur & eius epiſtolę: ad Caium cultorem 4. ad Dorotheum miniſtrum, 1. ad Sopatrum ſacerdotem, 1. ad Polycarpum hierarcham Smyrnæ, 1. Ad Demophilum cultorem, 1. Ad Ioannem theologum, apoſtolum & euangeliſtam, 1. Sciendum autem eſt, quoſdam prophanos ſapientes, ac maximè Proclum, ſententijs atq; inuentis beati Dionyſij ſæpe eſſe uſos, atq; etiam ijſdem uerbis. Vnde ſuſpicari licet, uetuſtiores Athenis philoſophos opera eius, quorum ipſe in epiſtola ad Timotheum meminit, ſuffuratos occultaſſe, ut ipſi autores diuinorũ eius ſermonum haberentur. Hic igitur Dei demonſtrator Dionyſius, iam prouecta ætate, ac plenus dierum ſpiritus, martyrio pro Chriſto perficitũ, ſub Traiano Cæſare: quo tempore etiam Deo plenus Ignatius certamen immortalitatis obijt.

Malum nihil eſſe.

Ioannes Theologus, apoſtolus, & euangeliſta.

Proclus & alij philoſophi lucubrationum D. Dionyſij compilatores.

Martyriũ D. Dionyſij, & Ignatij ſub Traiano.

DIONYSIVS Alexandri F. Halicarnaſſeus, orator, & omni genere doctrinæ excultus, ſub Cęſare Auguſto uixit. Ex huius poſteris fuit Dionyſius Atticiſta, ſub Hadriano.

Dionyſius Halicarnaſſeus, uixit ſub Hadriano Cæſare, ſophiſta, cognomento Muſicus, quòd in ea arte plurimum ſe exerceret. Scripſit rhythmicorum commentariorũ libros 24. hiſtoriæ Muſicæ libros 36, in quibus tibicinum & citharœdorum & poetarum omnis generis meminit. Muſicæ diſciplinæ ſiue diſputationũ libros 22. Quæ'nam in Platonis Republica Muſicè dicta ſint? * præterea libros.

Dionyſius Alexãdrinus Thrax, à patre Tero Terus dictus, Ariſtarchi diſcipulus, grammaticus: Romæ ſub Pompeio magno docuit, & * enarrauit Tyrannioni priori. Plurima Grãmatica & Syntagmatica & cõmentaria cõpoſuit.

Dionyſius Alexandrinus Glauci F. grammaticus & ipſe, à Nerone uſq; ad Traianum docuit, ac Bibliothecis præfuit. Fuit & ab epiſtolis, & à reſponſis, & legationes obijt, præceptor Parthenij grammatici, diſcipulus Chęremonis philoſophi, cui etiam Alexandriæ ſucceſsit. Col. 391.

Dionyſius Mitylenæus uerſificator, Scythobrachion & ſutor dictus: deſcripſit Bacchi & Mineruæ expeditionẽ, Argonautas libris ſex ſoluta oratione, Fabuloſa ad Parmenonem.

Dionyſius Byzantius, uerſificator, deſcripſit nauigationẽ Boſphori, & de Threnis: quod opꝰ eſt plenũ Epicedijs.

Dionyſius Corinthius, uerſificator, ſcripſit præcepta uitæ inſtituendæ, cauſarum librum unum, Meteorologica, & ſoluta oratione commentarium in Heſiodũ: Orbis deſcriptionẽ uerſib. Eadẽ reperi & in Dionyſio qui de Gemmis ſcripſit: uter igitur ſit autor, ignoro.

Scriptum de Gemmis.

Dionyſius Siciliæ tyrannus, ſcripſit tragœdias & comœdias, & hiſtorica. Etſi autem alij quoq; tyranni fuerunt: Dionyſij tamẽ tyrannis extremè & maximè afflixit urbes.

Dionyſius filius Siciliæ tyrãni, tyrannus & ipſe, & philoſophus, ſcripſit epiſtolas, & de poematibus Epicharmi.

Dionyſius Mileſius hiſtoricus, res poſt Darium geſtas libris V deſcripſit, Orbis deſcriptionẽ, Perſica, Ionica dialecto. Troianarũ rerũ libros 3. Fabuloſa, Circuli hiſtorici libros 7.

Dionyſius Muſonij filius, Rhodius aut Samius hiſtoricus: fuit ibidem fani Solis ſacerdos. Scripſit hiſtorias locorũ libris 6, orbis deſcriptionẽ, hiſtoricæ inſtitutionis libros X. Exiſtimo Dionyſium, qui orbem deſcripſit, Byzantinũ fuiſſe, propter fluuium Rhebani.

Orbis deſcriptio.

DIONYSII Alexandrini commentarium in Solomonem concionatorem reperi, ualde diſertum.

Inſectatio neſcio cuius. διονυσίων σκωμμάτων.) Bacchanaliũm dicterijs homines inceſſebat & deridebat, obliquo uultu atq; oculis: aliud pectore clauſum, aliud lingua promptum habebat. Os eius diris & acerbitate & dolo erat plenũ: quem iuſto iudicio ipſa iuſticia condemnauit, cum (ut Poeta dixit) inutile telluris pondus eſſet. Enimuerò in malam rem abijt, ut neq; ſciatur neq; audiatur ubi ſit, cardine uerſatilior in rebus agendis. Valeat, perierit, ne in ſilicernio quidem laudandus homo fanaticus, qui confudit, miſcuit & turbauit omnia, turpi uultu. Cyclopicũ monſtrum, attonitus captator diuitiarum, iram DEI non timens, neq; ineuitabilẽ Adraſtiam reformidans: ſemper ſcurra, & malicioſè tenax, canibus impudentior, dæmonibus ſæuior.

δι᾽ ὀξέας δραμεῖν.) Peracutũ enſem currere. De ijs qui in pericula ſe conijciunt.

Commentum de ſimulacris de cœlo miſſis. διοπετής.) Qui apud Græcos, id eſt homines profanos & Chriſtianæ religionis ignaros ſimulacra inſtituũt, quò terrorem hominibus incutiant, ſtatuam illam à Ioue miſſam eſſe, omni humano artificio & ſumptu preſtantiorẽ dicunt: eamq; famã ſpargunt ſtatuarijs uel relegatis, uel occiſis, ne eam manu factam dicant. *Cædes artificum.* Eadem ratione urbem Epheſiorum etiam eſſe deceptã, uel Alexandrinum ſimulacrum argumẽto eſſe poteſt. Col. 392. Ptolemæus etiam artificibus ad conficiendam Dianæ ſtatuam conuocatis, opere perfecto, magna ſpelunca effoſſa, doloq; occultato, ibi eoſdẽ cœnare iuſsit, qua in cœna ruina oppreſsi perierunt, dignam laboris ſui mercedẽ conſecuti.

Diopithes lege ſua captus. DIOPITHES lege lata, ut qui urbanus in Piræeo pernoctaſſet, occideretur: cum autem ipſe aliquãdo nocte oppreſſus, inuitus ibi manſiſſet: ab inimicis in iudicium uocatus eſt.

Διὸς ἢ βασιλέως ἐγκέφαλος.) Iouis aut regis cerebrum. id eſt, pulcherrimus cibus. Sic Perſæ loquuntur, de ijs qui delicatè uiuunt.

διοσημία.) οἱ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν, Conſules dimittunt concionẽ. De ijs qui negocia differũt. Nam Athenienſes rationem oſtentorum habebant.

Διοσκουρίδης.) Dioſcorides Anazarbẽſis medicus, cognomento Phacus, ob lentiginoſam faciem. Vixit apud Cleopatrã ſub Antonio. Scripſit libros 24, medicos, qui omnes multũ celebrant.

Διὸς Κόρινθος.) Corinthus Iouis F. De ijs qui eadem inculcãt. Prouerbiũ inde ortum eſt, quòd Megarenſes, dum Corinthijs parerent, mãdata illorũ ægrè ferebant, nec indignationẽ ſuã diſsimulabãt. Col. 391. Qua de re legati Corinthiorũ Megara cũ ueniſſent, nec populũ dicto audientẽ haberẽt, indignabundi exclamarũt: Nõ feret hæc Iouis filius Corinthus. Megarẽſes aũt ferũt ijs eiectis exclamaſſe: Verbera Iouis filium Corinthum.

DIOSCORIVS, Myræus grammaticus, præfectus urbi & prætorio, filias Leonis imperatoris Byzantij inſtituit.

Διόσκουροι.) Caſtor & Pollux. Aelianus: Dioſcurorũ ſimulacra duo fuerũt, adoleſcentes proceri, nudis maxillis (id eſt imberbes, ut opinor) ambo ſimili figura, uterq; chlamyde ab humeris dependente, & enſes geſtabant de chlamydibus ſuſpenſos, & haſtis innitebantur: alter dextra, alter ſiniſtra.

Διὸς κῴδιον.) Iouis uellus: ſic appellabant ea quæ Ioui erant immolata, ijſq; utebantur in luſtratione hominum pollutorũ, eorũq; pedib. illa ſubſternebant.

διόσμος.) Nõ eſt naſus inſtrumentũ olfact⁹, ſed cerebri receſſus mãmę ſimilis. *Olfactus.*

Διὸς φήμη.) Iouis fama, id eſt oraculũ. Nã Apollo patris ſacerdos eſt. & ab eo accipit oracula, eadẽq; hominib. reddit. Homerus: Iouis nuncia fama flagrabat. *Apollo Iouis miniſter.*

Διὸς ψῆφος.) Iouis ſuffragium: ſic locus dicitur, ubi de Neptuno & Minerua iudicium factum eſt. Vſurpatur prouerbium de rebus ſacris, & non tangendis.

Quæ notiora, quæ obſcuriora ſint? διότι.) Tribus modis, id quod notius eſt nobis, conſideratur: uno, Rem eſſe, q̃ cur ſit. dilucid⁹ enĩ illud eſt, primũq; cognoſcit̃. Etenim habere nos animã, eãq; immortalẽ, facilius uulgò intelligitur, q̃ rationes quib. hæ ſententiæ cõfirmant. Deinde, Res uniuerſa & cõfuſa, notior eſt particulari & diſtincta: cuiuſmodi eſt, ſcire ſimpliciter eſſe corpus, q̃ eſſe tale corpus: hoc eſt, terrenum aut cœleſte, aut hoc alio'ue modo temperatum. Tertio loco, Id quod, quantũ ad nos attinet, primũ eſt, natura poſterius. Simplicibus enim, quæ natura prima ſunt, *τὸ ὅτι ἐστί. τὸ διότι ἐστί. τὸ καθόλου καὶ συγκεχυμένον. τὸ μερικὸν καὶ διῃρημένον. ἁπλούστερα. συνθετώτερα.*

ſunt, compoſita nobis ſunt notiora.

DIOTIMVS, nauarchus Athenienſium.

DIOPHANES Megalopolita, in re bellica multũ exercitatus, ob finitimũ cũ Nabide & diuturnũ bellũ, perpetuò ſub Philopœmene militauit, proceritate & robore corporis conſpicuus, & formidabilis: bellator ſtrenuus, & in armis excellens.

Col. 394. διόχλον.) Ariſtophanes: Vt moleſtũ hoc ſit ſpectatoribus, tamen aliquid habet iucundum & comicum.

διῳδηκότα.) Ex eodem nati ſemine, pedem dextrum infernè tumidum habẽt, & greſſum infirmum ac tardum.

Cicero: Deum placatum pietas efficiet, & ſanctitas. διῳκίσατο.) Homines à Deo ſeiunxit impietas. Qui verò per uirtutẽ & ſanctitatẽ ſeſe à rebus humanis ac ſtudijs abducit, & ad ipſum Deũ cõfert: cùm uiuens eum præſentem adipiſcitur, tum defunctus ad eum commigrat.

διωλύγιον κακόν.) Ingens malũ. De ijs qui magnum & atrox aliquid ſubeunt.

DION Hipparini filius Syracuſanus, philoſophus Platonicus, uxoris Siciliæ tyranni, Dionyſij prioris, Ariſtomaches frater: Siciliæ tyrannide Dionyſius. potitus, eiectoq; prioris Dionyſij filio Ariſtomache. Dionyſio, uiciſsim ab huius fratre Niſæo eſt eiectus. Niſæus. Scripſit epiſtolas ad Platonem, & alios quoſdam.

Dion Caſsius cognomento Cocceius, ſeu Cocceianus, Nicenus hiſtoricus, Col. 395. Romanæ hiſtoriæ et decades. ſub Alexãdro Mammeæ filio ſcripſit Romanæ hiſtoriæ libros LXXX, qui in Decades diſtribuuntur: Perſica, Getica, *Itineraria, Res geſtas Traiani, uitam Arriani philoſophi. *Alouduc.

Oſtentatio. Dion Paſicratis filius, Pruſaenſis, ſophiſta & philoſophus, quem Chryſoſtomũ appellârunt, magnificentiam ita affectabat, ut etiam leonina pelle indutus prodiret. Corpore fuit tenui, & maximã ætatis partem exegit apud Traianum Cæſarem, ut etiam curru Imperatorio ueheretur. Traianus. Scripta. Scripſit, Vtrum mundus interire poſsit. Laudationem Herculis & Platonis. Pro Homero aduerſus Platonem libros 4, de Alexandri uirtutibus 8.

DIOSIPPVS Athenienſis comicus. Fabulæ eius ſunt, Leno, Auarus, Hiſtoriographus Hæredipetæ.

Aciei conduplicatio. διπλασιάσαι.) Cõduplicare, bifariam dicitur: aut locũ in quo phalãx eſt, manente uirorũ eadẽ multitudine, aut ipſum numerũ. Fit aũt utrunq; bifariã, uel manipulatim, uel iugatim: id eſt, uel ſecundũ longitudinẽ. uel ſecundũ latitudinẽ. Ac ſecundũ longitudinẽ fit cõduplicatio uirorũ, cũ inter eos manipulos qui adſunt, interſeruerimus aut implicuerimus alios eis numeros, eadẽ ſeruata phalangis longitudine, ut ex iſta uirorum conduplicatione tantũ denſitas accedat aciei. Secundũ * profunditatẽ uerò, cũ inter priora iuga inſeruerimus aut implicuerimus alia numero eis paria ut in profunditate modò ſit dẽſitas, in lõgitudine uerò fiat cõduplicatio loci, cũ ſuprà dictã in lõgitudine denſitatẽ raritate trãsferimus: aut cũ ij qui adiecti ſunt, ſecundũ profunditatẽ ſe explicant. Nõnulli uerò hos improbãt, præſertim uicinis hoſtibus: in utroq; autẽ cornu hoſtibus & equis extenſis, conſpectum cõduplicationis abſq; perturbatione phalangis efficiunt. * latitudinem.

διπλόν.) Dupla ueſtis, pro externa uirtutis ſpecie, intrinſecus uitijs referta: deq; ijs qui amicitiam profeſsi, hoſtibus aliquem produnt, aut alioqui prauis ſunt moribus. Col. 396.

τρία κάππα κάκιστα.) Tria peſsima Κ, uel C: Cappadocia, Creta, Cilicia.

δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πουλύπους πιλούμενος.) Bis ſeptem plagis polypus denſatus. De ijs qui pœna digni ſunt. nã polypus captus ſæpe cæditũ, ut pinguis fiat.

δὶς καὶ τρὶς τὸ καλόν.) Bis & ter quod pulchrum eſt. Pulchra ſæpius eſſe narranda.

δὶς παῖδες οἱ γέροντες.) Bis pueri ſenes. De ijs qui in ſenectute uidentur ineptiores eſſe.

δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον.) Bis ad eũdem lapidem impingere, turpe eſt. De ijs qui denuò in eadem errata incidunt.

δισκεύων.) Nũc mihi crepũdia ſunt diſcus: id eſt, diſco iaciendo ita nunc delector, ut olim puer crepundijs gaudebã.

δὶς κράμβη θάνατος.) Crambe repetita mors eſt.

διοίσεις.) οὐδὲν διοίσεις χαιρεφῶντος τὴν φύσιν. Nihil habitu corporis à Chærephonte differes. Prouerbium, de pallidis & gracilibus. nam talis natura & aſpectu erat Chærephon, ut ſapientiæ

Studioſorū habitus. ſapientiæ ſtudio macetatus, unde & ueſpertilio dicebatur. Idem ualet, Nihi differes ab Heraclidis Pāphili tragici.

Col. 397. διφαλαγγία.) Phalanx occeps, ſeu anceps, quæ duces habet in medio collocatos, partim ad dextram, partim ad læuam. Extremi uerò agminis ductores foris utrinque in flexibus* diſpoſitos. διφαλαγγία dicitur etiam duarum phalangum ducatus, quæ continet uiros 819 ?, quæ & pars & cornu à quibuſdam dicitur: & ductor κεράρχης, tribunus.

διχοτομία φάλαγγος.) Diſſectio phalangis, id eſt, in duas æquales partes ſectio, quæ cornua uocantur. ac læuum cornu dicit͞ etiā cauda: ut dextrū, caput.

διψάς.) Hæc & preſter dicitur: & cauſon, ab ardore: & melanurus, à nigra cauda: & ammoatis, quòd in arena degens lædat: & centris, ab aculeo. Genus ſerpentis, uipera minus, ſed celerius occidens: à quo morſi tanta ſiti exardeſcunt, ut rumpantur. Eſt autem alba, & duas habet in cauda lineas.

διψῶ.) Deo placere uolo, & illum intueri, eiusq; uoluntatē ſequi, eiusq; gubernaculo regi.

Col. 398. δόγμα.) Et opinabile, & ipſa opinio dicitur, quorū illud propoſitio eſt: hęc, exiſtimatio. *Prudentia philoſophica.* Plato quidē de ijs quæ cōprehēdit, pronūciat: falſa redarguit, de obſcuris ſuſtinet aſſenſionē. Ac de ijs quæ ipſi probātur, pronūciat per IIII personas, Socratis, Timæi, hoſpitis*. Sūt aūt hoſpites, nō, ut quidā putârunt, *Perſonæ Platonicæ.* Plato & Parmenides: ſed figmēta ſunt de decretis, expertia nominis*. *Mundus.* Mundū alij ortum habere, alij ortum nō eſſe: alij animatum, alij inanimem eſſe ſtatuerunt. Anaxagoras aūt & Pythagoras in Aegyptū profecti, & Aegyptiorū & *Aegyptiorum ſapientia.* Hebræorum ſapientū uſi cōſuetudine, rerum naturæ cognitione ſunt imbuti. Poſterioribus tēporibus Plato etiā, ut Plutarchus in Parallelis, id eſt rebus geſtis Græcorū & Romanorū inter ſe collatis, refert. Adhæc Aegyptij primi Solem & Lunā deos appellârunt, *Oſiris. Iſis.* illū Oſirin, hanc Iſidem: à curſu nimirum, qui Græca uoce θεοὶ dicuntur, cum θέειν currere illis ſignificet.

Col. 399. δόκησις, opinio: id quod non eſt, cum eſſe putetur: uiſum quoddam, umbra & ſomnium.

Probatio magiſtratuum. δοκιμασθείς.) Approbatio, ſeu exploratio potius facta fuit I. eorum qui (ut Latini dicunt) uirilem togam ſumebāt. II. eorum qui magiſtratum gerebant, & exercitui præerant. III. eorum qui Rempublicam capeſſebant, etſi nullo magiſtratu fungebantur. aliquando enim & in horum uitam inquirebatur. IIII. Etiam equitum, autore Lycurgo. In primis autē inquirebatur in oratores rempub. gerentes, & decreta ſcribentes, num pudicè uixiſſent.

δοκιμασθείς.) Cum iam antè ualde Italis omnibus probaretur, maiorem etiam, ut fieri ſolet, gloriam humanitate conſequebatur. *Humanitas gratioſa.*

δόλιχος.) Dolichus: id eſt, longus curſus * XXIIII ſtadia continet. Sic & decurſio equeſtris dicitur, à reflectendo: ſtadium uerò, directus curſus eſt.

DOLOPES, gens Theſſalica.

δῶρον.) Heſiodus, ei dare iubet, qui det: & non dare ei, qui non det.

καὶ δῶρον ὅς κεν δῷ, καὶ μὴ δῶρον ὅς κεν μὴ δῷ.

DOMITIANVS Romanorū Imperator, Titi frater natu minor, Neroni Caligulæ & Tiberio, qui peſsimè atq; turpiſsimè imperium adminiſtrârunt, quàm patri aut fratri ſimilior. Nā cum principiò non peſsimè principatu fungeretur, *Degener ſucceſſor.* ſtatim in magnā uæcordiā incidit, & auaricia & libidine infamis, ſupra modum iracundus, & in ſupplicijs irrogandis inexorabilis, pręter cęteros odioſus & auarus. Col. 400 Quamprimùm certè quidem in omniū odium incurrit tantū, ut & patris & fratris gloriam extingueret. *Crudelitas & arrogātia.* Nam & cædibus inſigniū ſenatorū quotidie urbem inquinabat: & diuinos affectās honores, non ferebat ut cuiuſquam in Capitolio ſtatuæ aureæ & argenteæ, præter ſuas, collocarētur. Ac ne ſuorū quidē cædibus abſtinuit: ſed omnibus cognatis nefariam iniecit manum, neq; deos gentilicios neq; uindictā ueritus, & diuini & humani iuris contēptor, & omni genere nefariæ libidinis infamis, digna facinorib. præmia cōſecutus, morte fœdiſsima pollutam & ſceleſtā uitā relinquit. Nā furijs agitatus, & cupiditate imperij impulſus, *Titus.* atq; inuidia ęſtuās, fratrē ueneno tollit. *Nerua.* Neruam quoq;, ut imperio inſidiantē, pepulit: & Apollonium Tyaneum, *Apollonius.* ut Neruæ amicū, comprehenſum totondit, & uinctum in iudicium adduxit.

Cum

Cum uerò philoſophus illi non cederet, ſed eius acta rideret, uerecũdia motus, eum dimiſit. qui quidem celebrem illum uerſum dixiſſe fertur:

οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔ τοι μόρσιμός εἰμι.

Me nõ occides, nec enim hoc tibi fata dederũt:

Philoſophi. Mathematici. D. Ioãnes. Christiani. atq; eueſtigiò euanuiſſe. Hic & philoſophos & mathematicos Roma exegit. Sub hoc & Ioannes euãgeliſta Patmos relegatur, & Dauidici generis homines tolli iubẽtur: multiq; ſub eo Chriſtiani, martyres facti ſunt. Verùm Nerua theologũ Ioannẽ relegatiõe liberat.

Adrianus. Lazi. Colchi. Meſopotamia. Euphrates. Domitiani cædes. * Adrianus uerò multis reb. reſtitutis, Lazis ſeu Colchis regẽ pręfecit: ſed malo cõſilio Perſis orantibus Meſopotamiã à Traiano partã concedit, Romaniq; imperij terminũ Euphratẽ cõſtituit. Hic Domitianus cũ ob crudelitatẽ & immanitatẽ in maximo eſſet odio, cõſpiratione ſuorũ interficitur, cũ Stephanus libertus eius meridianti & exilienti ictum non lethalem intuliſſet.

DOMNINVS philoſophus, natiõe Syrus, ex Laodicea * ſiue Lariſſa urbe Syrię, diſcipulus Syriani, Procli cõdiſcipulus, ut ait Damaſcius. *Col. 401.* Vir fuit cùm in Mathematicis diſciplinis ꝓbè uerſatus, tum in reliqua philoſophia exercitatiſſimus. *Domninus oppugnator, Proclus defenſor Platonis.* Itaq; multa Platonica ſuis ſententijs euertit atq; corrupit. Proclo tamẽ illius corruptelæ atque exagitationis iuſtas perſoluit pœnas, qui librũ integrũ aduerſus eũ ſcripſit Repurgatorẽ, ut eſt in dogmatũ Platonicorũ inſcriptione. Sed ne uitã quidẽ ita exquiſitã egit, ut philoſophus dici poſſet. *Aeſculapius Iudæo ſuillas carnes præſcribit.* nam Aeſculapius Athenienſis eandẽ medicinã Plutarcho Athenienſi, & Domnino Syro, præſcripſit oraculo, illi ſubinde ſanguinẽ expuenti, qui morbus αἱμόπτυσις dicitur, huic neſcio quo malo laboranti. Ea uerò fuit, ut ſuillis carnibus implerẽtur. *Plutarchus Athenienſis.* Ac Plutarchus quidem, etſi lege patria nõ uetaretur, talẽ ſanationẽ reſpuit: ac ſomno experrectus, & ulnis in lectulo expãſis, Aeſculapij ſtatuã intuẽs (nam in ueſtibulo tẽpli dormierat) Quid, inquit, ô Domnine, Iudęo hoc morbo laborãti præſcripſiſſes? neq; enim ſuillis eũ impleri carnibus iuſsiſſes. Quæ cum hic dixiſſet, Aeſculapius ſtatim ſono è ſtatua ſuauiſsimo edito, aliã curãdi morbi rationẽ ei pręſcripſit. Domninus aũt ſecus quàm inſtituta Syrorũ ferũt, ſomniũ ſecutus, nõ Plutarchi exemplũ, & tum & poſtea ſemper eos carnes comedit. ac fertur, ſi quãdo unũ id diem intermiſiſſet, recruduiſſe morbum, donec ijs impleretur. *Aſclepiades.* Hunc iam prouecta ætate conueniſſe fertur Aſclepiades adoleſcẽs, & uidiſſe, hominẽ illũ habuiſſe aliquid magnificũ & cõſtans, qui nõ multum cum idiotis & hoſpitibus colloqui ſoleret: ijs præſertim qui aliqua re excellere uiderẽtur. Itaq; & ſe ab eo tractatũ eſſe aſperius: & cũ neſcio quo de pręcepto arithmetico aſſentiri illi noluiſſet, ſed, ut adoleſcẽs, nihil ceſsiſſet, ac diſputationem eius acrius coarguiſſet, à Domnini congreſſu excluſum eſſe.

δόξα.) Gloria, laus popularis: id eſt, laudari ab ijs qui nihil ſciunt.

δόξα.) Ratiocinatrix animi pars diuiditur in mentem, cogitationem & opinionem. *Opinio. αἴσθησις. διάνοια. δόξα.* Opinio uerò prorſus in rebus ſenſilibus uerſatur. Nouit enim, albo diſgregari uiſum, &, omnem hominem eſſe bipedem. atque etiam eorum quæ cogitatione perſequimur, nouit abſq; ratione concluſiones: ueluti, animum eſſe immortalem nouit: cur uerò, non item. Opinabilia ſunt igitur & in ſenſibilibus uniuerſalia, & cogitabilium cõcluſiones: atq; hæc cognitio dicitur opinio. Cur uerò anima ſit immortalis, non iam nouit opinio. cogitationis enim id opus eſt. *Col. 402.* Itaq; in Sophiſta benè definit opinionem Plato, rationum cogitationis terminationẽ. Vbi enim immortalẽ eſſe animã cogitatio cõcluſerit, concluſionem ſolum nouit opinio. Cogitationis uerò eſt, ueluti uiam quãdam conficere, à propoſitione ad concluſionem progrediẽdo: unde etiam à Græcis διάνοια dicitur.

δόξα.) Sophocles:

Quis ergo gloriæ, aut bonæ mihi famæ
Temere fluentis uſus eſt?
Si Athenas religioſiſsimas dicunt
Eſſe, & ſolas afflictum hoſpitem *Facta famæ contraria.*
Seruare poſſe, & ſolas auxilij copiam habere:
Vbi iſta mihi ſunt?

δόξα θεοῦ.) *Simulacrorum cultus.* Dei gloriã opificem & prouidentem, ſimulacris attribuerunt (inquit Apoſtolus) ſub ſpecie hominum, uolucrum & aliarum rerum.

δόξαν.) *Opinio. Scientia.* Sophocles: Tute qdẽ opinaris iſta, ego uerò ꝓrſus intelligo. Ariſtoph. *Coniectare licet, nequeo ſed dicere certum.*

Viro

Viro bono non eſt opinandum: id eſt, non aſſentiendum falſò.

δορκάς.) μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψομαι μάχης; Num aduerſus leonem caprea pugnam incam? De ijs qui ſunt uirib. impares.

Col.403. *δόρυ κηρύκειον, ἢ ἅμα δόρατι κηρύκειον.)* Caduceum unà cum haſta. Prouerbiū, de ijs qui ſimul & rogant & minātur.

DORYCNION, herba pota lethalis eſt, & odore & guſtu lacti ſimilis, ab eoq́ dijudicatu difficilis.

δός.) καὶ δὶς πᾶς ὁ βίος, λάβε δ' ὐδ' ἐν νηυσὶν ἀκύσῃς.

Da, omnis uita eſt: cape uerò, ne in nauibus quidem audias.

δότε μοι λεκάνην.) Date mihi peluím. De iraſcentibus, ſeq́ præ bile uelle uomere ſimulantibus.

δουλεία.) Seruitus trifariam dicitur. primùm opificij diuini, deinde fidei, poſtremò degendæ uitæ ratione.

δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις.) Cum ſeruus ſis, comam alis. De ijs qui aliquid contra rationem agūt. Ingenuorum enim eſt, eſſe comatum.

Col.404 *Seruorum & improborum urbes.* *δούλων πόλις.)* * Seruorum urbs in Africa eſt, ut ſcribit Ephorus lib. V: & alia Sacrorū ſeruorum, in quibus unus eſt ingenuus. Eſt & in Creta *Δουλόπολις*, ut Soſicrates tradit in primo rerū Creticarum. Eſt & alia quædam in Thracia Poneropolis, id eſt urbs improborum: à Philippo condita fertur, collocatis ibi ijs qui ob improbitatem malè audirent, calumniatoribus, falſis teſtibus, cauſidicis, & alijs improbis, ad bis mille, ut Theopompus XIII rerū Philippicarum ſcribit. *O' coetum præclarū.*

Seruire Deo, uitijs, hero. *δοῦλοι.)* Serui Dei natura ſunt omnes: uoluntate uerò, qui dominatum Dei exoptatū amplectūtur. Sunt & improbi, uitiorum ſerui: boni uiri autem, liberi. Eſt & alia ſeruitus in ſubiectione ſita, & tertia in poſſeſſione & ſubiectione: cui dominatus opponitur, malus & ipſe. Neque uerò liberi tantum ſunt uiri boni, ſed etiam reges. Magiſtratus enim regius nemini eſt obnoxius, quæ res ad ſolos pertinet ſapientes. *Viri boni liberi, et reges.*

DODECACRVNOS fons Athenis, à XII ſiphonibus: quem Enneacrunon uocat Thucydides, à numero nouenario.

δωδεκάκρουνον στόμα.) Duodecim fontium os. Cratinus ſeſe laudans in Pityna: Rex Apollo, inquit, quot uerſus? quanta flumina? reſonant fontes, duodecim fiſtulis ebullit os. Illiſum in faucibus eſſe dixerim. Niſi quis ei os obturauerit, uerborum effluentia nos ſuffocabit.

δωδεκαμήχανοι.) De magna uarietate morum. Fuit nobilis quædā meretrix Cyræne, cognomento *δωδεκαμήχανος*, quòd XII geſtus in concubitu effingeret. Euripides in Hypſipyle, Solem (ut opinor) aut Lunā, aſtrū *δωδεκαμήχανον*, à tranſitu ſignotum XII appellat. *Cyrene dodecamechanos.*

Δωδωναῖον χαλκεῖον, ἢ Δωδωναίω χαλκείω, Dodonæum æs.) De garrulis. Demon enim narrat, Dodonæi Iouis oraculum lebetibus fuiſſe circumdatum, inter ſeſe contiguis: quorum uno pulſato, reliquos omnes ordine reſonare, diu durante ſonitus circuitu. Sed Ariſtoteles figmentum hoc eſſe dicit, ac duas tantum eſſe columnas (idq́ argui duali uoce *Δωδωναίω χαλκείω*) quarum in altera lebes, in altera puer ſit flagellum æneis loris tenens, quæ uento agitata in lebetem impingant, qui ictus cōcinnè reſonet. *Oraculum Dodonæi Iouis.* Col.405.

DODONA, urbs Theſprotiæ Pelaſgia, ubi Iupiter colebatur: & quercus erat, unà cum oraculo mulierum fatidicarum. Conſultoribus autem accedentibus, mouebatur ſcilicet quercus, & reſonabat. Dæmonum enim uoces inarticulatæ ſunt. Illæ uerò dicebant: Hæc ait Iupiter: *Dæmonū uoces inarticulatæ.*

δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας.

Quidam Heſiodium uerſum eſſe dicunt. Extat & apud Platonem III de Republica:

Munera, crede mihi, placāt hominesq́; deosq́;,
Placatur donis Iuppiter ipſe datis.

δωρητόν.) Quanta prædití ſumus inuidia? *Nulla ſancta ſocietas, nec fides.*
En hac regno, quod mihi Reſpublica
Dono dedit, non petenti,
Creon me fidus ille & uetus amicus,
Clam circumuentum eijcere ſtudet.

δωριάζειν.) Corpus nudare ex parte, quia Dorienſes cingula non habebāt, & ferè tunicas geſtabant. Spartæ autē puellæ etiam nudæ conſpiciebantur. *Dorica nitæ ratio.*

DORICVS, nomē quinqueremionis.

δώριος αὔλησις.) Dorica cantilena, ſicut Phrygia & Lydia. & prouerbium, à Doria ad Phrygiam.

δώριος

δώριος οἰκονομία.) Doricà œconomia. Et probitatem & frugalitatem Polemō aſſumpſerat Xenocratis, ueluti Doricam œconomiam.

Col.406 δωρογραφή.) Actio dabatur Athenis in magiſtratus, qui dona cepiſſe uiderentur.

Ex Ariſtotelico Platonicus. DORVS Arabs. hunc in philoſophica hiſtoria narrat Damaſcius, acerrimū fuiſſe indagatorem ueritatis. Eundem Iſidorus philoſophus, cum initiò ſentiret Ariſtotelicis decretis irretitum, & in ijs ab ineunte ætate educatum, cùm ob prouectiorem ætatem, tum propter aſſuetudinem, ad Platonis magnificæ ſcientiæ ſubuolare non poſſe ſublimes & illuſtres ſententias: hoc igitur eius ingenio perſpecto, paulatim hominem reuocauit, & animum eius in magnum ueritatis campum deduxit: ut ſubtilitate illa Peripatetica, minutulas res colligente, reiecta, ad eam quę per Prometheum quędam, unà cum igni lucidiſsimo demiſſam dialecticam, quæ eſt puriſsima prudentiæ & mentis inſpectio, accurreret, in eaq́ uitæ philoſophicæ ſpem collocaret. *Dialectica.*

δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα.) Quod datur, bonum eſt: quòd rapitur, malum & lethiferū. Aelianus in Varia hiſtoria: Romanæ, inquit, mulieres, acceptis Pyrrhi muneribus, dixerunt: Videre quidem ſe, decere ſe illa, & digna eſſe eo qui miſiſſet Pyrrho, ſed geſtare illa ſibi eſſe nefas. *Romanæ mulieres.*

δωσίπυγος.) De puella ſimplici, & facili: à dandis natibus. Odi & obſequētem, & tergiuerſantem nimis.

Col.407. δραχμὴ χαλαζῶσα.) Drachma grandinans. Sub Diophanto drachma erat pecunia ſpectaculis deſtinata, quo tempore cum grandinaret, huic data eſt ioco occaſio.

DRACONTIDES, unus è XXX tyrannis.

DRACON Athenienſis legiſlator, cum in Aeginæ theatro propter latas leges lętis acclamationib. celebraretur, pluribus petaſis, tunicis & ueſtibus capiti iniectis, ſuffocatus eſt, & in ipſo theatro ſepultus: uixit temporibus VII ſapiētum, ac potius fuit illis antiquior. XXXIX certè Olympiade leges tulit Athenienſibus, iam ſenex. Scripſit degendæ uitæ præcepta, uerſuum tribus circiter millibus. *Suffocatio nis bonos.*

Dracon Stratonicenſis, grammaticus, ſcripſit artem, orthographiam, de coniugatis nominibus, de pronominibus, de uerſibus, de Satyris, de Pindari carminibus, de uerſibus Sapphonis, de Alcæi carminibus.

Dracon nepos, ex filio Theſſalo, Hippocratis, illuſtris illius medici: pater Hippocratis: è quo rurſus natus eſt Dracon, & ipſe medicus, qui Roxanen Alexandri Macedonis coniugē curauit. *Hippocratica familia.*

DRACO beſtia, biſulcam habet linguam: eodemq́ modo orator. Aiunt draconem captum, ſi caput eius uerberetur, mori. In Hiobo diabolus Draco dicitur: Torque perforabis labiū eius. *Orator Draco.*

DRAVS & Saus, fluuij ſecundam Pannoniam includentes, in Iſtrum deferuntur.

δραπέτης κλῆρος.) Fugitiua ſors, quæ callidè tractatur: id quod de Creſphontis & Ariſtodemi liberis ferūt, Creſphōtem hominem callidum glebam madidam in urnam inieciſſe.

δραστήριον.) Modeſtia & tranquillitas eius, coniuncta erat cum acrimonia & fortitudine. Quamuis enim humanus & quietus eſſet: tamen in certamen negociorum deſcendere coactus, nullo eorum erat inferior, qui in iſtis uolutantur. *Et quietus & actuoſus.*

δρυαχαρνεῦ.) Querne, id eſt ſtupide Acharnenſis. Malè audiebant Acharnenſes, ut agreſtes & duri: Potamij, quod facilè admitterent aſſcripticios: Thymœtadæ & Proſpaltij, ut litigatores. *Municipū uitia.*

DRACHMA, VI obolos continet: Drachmę C, minam faciūt. εἰς χοιρίδιον δάνεισόν μοι τρεῖς δραχμάς: Ad porcellū emendum mutua mihi tres drachmas. De ijs qui uel morituri, uel initiandi erant. Qui enim initiabantur, porcellum immolabant, quòd uiderentur in numerum piorum referri. Col.408

δρεπανηφόρα τέθριππα.) Falcati curtus, aciem perturbabant: & in quos incurrebant, eos multum tractos atrociter interficiebant, aliorum manibus, aliorum pedibus aut armis prehenſis. *Falcati currus.*

δρίπετα.) *Cui ſunt illuſtres proci, Plures quàm ſponſæ Tyndaridis* *Venuſta meretrix.*

Decer-

Decerpentes gratiam, & uenalem Venerem.

δρέπομαι.) Eandem, quam tu, doctrinam decerpſi.

DRIXIPAROS, urbs Thraciæ.

δρίος.) Nõ amplius tu ſyluoſo & umbroſo ſaltu ruricola perdix Reſonabis cantillans.

DRONGYLVM, locus Thraciæ.

DROMYCHAETES rex Odryſiorum.

DRISON, urbs Epiri, & alia Thraciæ, quæ ab Iphicrate condita eſſe fert̃.

δρόμον.)

Curriculo æquatis naturæ rebus geſtis
Victoriæ abſtulit inclytum præmium.
ἀργῶς κινεῖσθαι, δυστυχεῖς ποιεῖ τρίβους:
τρέχειν καθ' ὕπνους φιδεγρῶς ποιεῖ τύχας,
Explicatio ſomnij. *Segniter moueri, calamitoſa efficit itinera:*
Currere in ſomnis, firmas facit fortunas. ὀνειροκριτικά.

Col.409 δρώπαξ.) Multos uideo propter ualetudinem ad nouaculam & dropacem confugere.

Δρυΐδαι.) Druidæ, qui & Semnothei, philoſophi Gallorum.

DRYMVS, urbs inter Bœotiam & Atticam.

δρυμός.) In condenſis ſyluis ultrò exardeſcit flamma, uehementi uento motis arboribus, & inter ſe colliſis.

δρυοκοίτης.) Locuſtæ, agreſti luſciniæ, & in quercubus cubanti cicadæ, communem tumulum fecit Myro puella, uirginali profuſa lachryma.

DRYOPES, gens iniuſta circa Pythonem, quam Hercules, cum Erymanthio apro rediens, uictum ſibi negantem, profligauit.

DRYS urbs, alia Epiri, alia Thraciæ.

δρῦς.) Non amplius delinitas, Orpheu, quercus, non amplius rupes duces. Homerus: Aut è quercu, aut è picea, quæ non putreſcunt imbri.

δυοῖν.) Polybius: Alterutrum eligendum, aut hoc, aut illud.

δύη.) Callimachus: δύην ἄποθεν ἐλάσειε, τὴν οὐδεὶς ποθεῖ. Noxam procul expellat, quam nemo expetit. In fabulis: Hoc eò fit, quòd nemo ſua mala præuidet.

Hecuba. δυσπαθής.) Hic tibi iuxta aream laborioſa formica tumulum è gleba ſicca ſtruxi.

DYMAS* Phryx, Priamo, quòd Phrygibus opem tuliſſet, filiam Hecubam deſpondit.

δύναμις.) Damaſcius de Iſidoro: Poetica quædam meditabatur, non facultatis ſuę, ſed cupiditatis habita ratione.

δύναμις.) Potentia, uis, poteſtas, facultas, etiam ad rerum fugiendarum definitionem adhibetur: ut ſi quis dicat, διάβολον calumniatorẽ eſſe, qui criminari amicos, & in odium adducere poſsit: furem, qui aliena clàm ſurripere: ſophiſtã, qui per ſapientiæ ſpeciẽ quæſtum facere queat. Horum enim nemo talis dicitur à facultate, ſed à uoluntate. Voluntas. Facultatem enim boni habent mala faciendi: ſed ea non faciunt, quia non uolunt. Facultas. Eſt autem δύναμις inſtrumentale bonum, propter aliud expetendum.

δυνάμει.) δύναμιν dicit Ariſtoteles de corpore: de incorporeo ἐντελέχειαν, de animo differens. Facultas. Actus. Nam corpora quæ in ortu & interitu uerſant̃, facultate ſunt, & ſubſtantia, & qualitate & quantitate, & loci mutatione. Facultate enim ſumus homines, in ſemine & menſtruo ſanguine: & facultate, pueri dũ ſumus, uiri magnitudinem habemus. Ita ſe res habet in qualitate etiam. facultate frigidi ſumus, dũ calemus: & facultate mouemur, dum ſedemus. Cœleſtia uerò corpora facultate hac prædita ſunt, in loci mutatione duntaxat. Facultas motionis. Sol enim oriens, facultate medium cœli occupat: in eoq́ loco dum uerſatur, facultate òccidit. in reliquis etiam eius & cæterorum aſtrorum motionibus, facultas in loci mutatione cernitur.

ὅτι αἱ δυνάμεις.) Facultates tempore ſunt actionibus priores: ratione uerò poſteriores. Col. 411. Priores quidem doctrina, & magis perſpicuæ nobis ad intelligẽdum ſunt actiones, propter perfectionem, quàm facultates. Actio enim, perfectio eſt eius quod facultate eſt. ad hãc enim facultas refertur. Iam id ad quod refertur aliquid, eo prius eſt quod ad id refertur: atq; adeò rerũ omniũ finis tẽpore quidẽ poſterior eſt, ratione uerò prior. Finis actione prior. Ratione etenim finẽ nobis proponentes, ea quæ ad illum deducunt, quærimus & comparamus.

δυνάμεις.) Piſides: Quinq; facultates Geometricas Archimedes in unam cõtraxit, ut machinis quibuſdam grandia onera mouerentur. Archimedes.

ὅτι δύο δυνάμεις.) Cum Philo dixerit, duas facultates (ſic Genios appellat) Genius bonus & malus. omnem

omnem animam occupare, unam ſalutarem, alteram pernicioſam: iſte ne per ſomnium quidem ſalutarem ſenſit, quã tus quantus eſt ex mera illa pernicioſa compoſitus.

Diabolus. DYNASTEN, id eſt principem uel potentem ſacra Scriptura diabolum appellat. David enim ait, Eripuit pauperem potenti: hoc eſt, naturam humanam, ut eo tempore deſtitutam à Deo.

δύω τοίχους ἀλείφεις.) Duos parietes inungis, ſiue candefacis. De ijs dicitur, qui in utranque partem inclinant, & medios ſeſe præbent in diſsidijs, aut amicitijs.

Exilium felix. δύω ἐτῶν.) Cum in Græcia biennium manſiſſet, iniqui exilij fructum cepit.

DYRRACHIVM, olim Epidamnus, quod propter cautes difficulter naues ibi applicarent.

Moroſitas intractabilis. δυσαρεστούμενος.) Difficile profectò eſt, homines moroſos monere, ſi eos qui uobis benè uolunt, timeris: ijs uerò qui uos amare nolunt, ſubinde ſupplices eſtis.

Col. 412. DYSAVLES, homo indigena, cum uxore Babo, è qua filias haberet Protonoen & Neſam, Cererem hoſpitio excepiſſe fertur.

Bellum. δυσεκλογίστων.) Incerta ſunt belli munera, nec ratione cõprehendi poſſunt.

Agapius. δυσεπίβολος.) Agapius philoſophus in admiratione fuit ob diſcendi ſtudiũ, & dubitationum explicatu difficilium tractationem.

δυσηχής.) Scutum, quod Pythonẽ tumultuoſo è bello liberauit, in Mineruę luco pendet.

Col. 413. δύσθυμος.) Sophocles: Mihi quidem ea quę acta ſunt, nõ malã ſpẽ præbent. Sed ſi tibi malè ſentire uideor, teipſum, ut æquitas poſtulat, accuſato.

Gratia. δυσκλεής.) *Abſit, ut me ſol ita infamem Vt ſeruatorẽ meũ nõ uiciſsim cõſeruẽ.* (uideat,

δυσκολία.) Sic appellatur in Dialecticis dubitationibus reſponſio, quæ Syllogiſmum corrumpit.

Muſicæ corruptela. δυσκολοκάμπτους ᾠδάς.) Si quis perplexum aliquid in canticis adhiberet, cuiuſmodi ſunt Phrynidis intricatę ambages, multis uerberibus afficiebatur, ut qui Muſas aboleret.

δυσμαὶ βίου.) Occaſus uitæ, pro fine.

δυσμίσητος.) Arbores infeſtę, ſi quãdo uiderint mœnia Troiana, ſiccam foliorum comam abijciunt.

δύσμορος.) Si manibus meis perieris, mater quidem dicar infelix, ſed in patria incolumi.

δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν.) Fœtorẽ exiſtimato moleſtiam. ὀνειροκριτικόν. Explicatio ſomnij.

δυσωπῶν.) Sperans effecturum ſeſe, ut Iudæos puderet: quos, cum poſſet, non læderet. Col. 414.

δυσίχνευτον.) Vbi uerò inueniet ueſtigiũ ueteris impueſtigabile criminis?

κεῖται ὁ δυστράπελος.) Iacet moroſus iſte, ac difficilis.

δύστρος.) Menſis Martius apud Macedones.

δύσφορα.) Quod ſi difficilia iſta nobis ſucceſſerint, ab omni parte beati ſumus. Et, Ob res mediocres ingenti dolore ſubinde ſuſpirans interis, nullo cũ fructu. Cur res toleratu difficiles, fletũ & luctum appetis? Col. 415. Luctus inutilis.

δυσχερασμάτων.) Ad uitam quietam ſe recepit, odio difficultatum gerendæ Reipublicæ.

AI DIPHTHONGVS, ET AE.

AEane, urbs Macedoniæ, ab Aeano Elymi Tyrrhenorum regis filio, qui eò migrauit: unde Aeanæus.

AIACEM tradũt reliquo corpore inuulnerabilem fuiſſe, ſola axilla excepta: propterea quòd Hercules cætera corporis membra leonina pelle inuoluerit: illam uerò non, quòd ſcilicet pharetram ibi geſtaret. Supra col. 134 ἀτρωσία. Aiax una parte uulnerabilis.

αἰάντειος γέλως.) Aiacis riſus. De ijs qui ſtultè rident.

αἰβοῖ.) Ariſtophanes in Auibus: *Euæ, Nihil eſt iucundius quàm uolare.*

αἰγαῖον πέλαγος.) Aegæum pelagus. Theſeus Aegei regis Athenarũ filius, occiſò Minotauro Cretę potitus, Ariadnã Minois filiã uxorẽ ducit. Deinde patrẽ inuiſere, eiq; uictoriã illã annunciare uolenti, quidã anteuertit: & Theſeum à mendacibus Cretenſibus proditum, & à Minoe immolatũ eſſe, falsò nũciauit Aegeo. quo ille nuncio accepto, in mare ſe de promontorio præcipitauit. Vnde mari nomen factũ, etiã hodie durat. Quo Theſeus cognito, Ariadna uxore & Cretenſi regno contẽpto, patri in Attico regno ſucceſsit. Aegeus. Theſeus. Col. 416. Aegei interitus ex falſo nuncio.

αἶγες.) Capellæ aſtro oriente, uehementes uenti flant, Capellæ exortus.

αἰγείρου θέα.) Alni ſpectaculum. Alnus Athenis fuit propè Bacchi templum, in qua, ante extructum theatrũ, tabulata defigebant. Quibus uerò locus deerat, ij ex ipſa arbore ſpectabãt.

αἰγιαλῷ λαλεῖς, ἢ ἀνέμῳ διαλέγῃ.) Littoriloqueris: aut, Cum uento diſputas. De ijs qui non exaudiuntur.

Arrogantia refutata. AEGIENSES Argiui, Aetolis uictis Pythiã interrogarũt, quoti eſsẽt? Ea uerò illis reſpõdit: Aegienſes neq; tertios eſſe, neq; quartos, ac ne decimos quidẽ.

AEGILIA, municipium Antiochię tribus: unde Aegilienſes. Eſt & inſula intra Cretam & Peloponneſum. unde Aegilius, ut Cytherius.

Col. 417. AEGILIPS, urbs Cephalleniæ.

AEGLES, id eſt ſplẽdoris, filiæ Charites. Probè genius Gratiarũ deſcripſit. Eas enim ſplendidas eſſe * oportet. * putant.

ἡ αἲξ δοῦσα τὴν μάχαιραν.) Capra gladiũ dedit: &, Capræ inſtar Corinthiacę. De ijs qui ſibi ipſi accerſunt malum.

αἰγῶν ὀνόματα.) Caprarũ nomina. Capræ ſimiles ſunt. Nomina uerò ijs imponuntur, quę notis aliquib. diſtinguuntur. Prouerbium, de rebus inutilibus.

αἰγυπτιάζειν.) Callidè agere, & malis eſſe moribus. tales enim perhibẽtur Aegyptij. & *αἰγύπτιος πλινθοφόρος*, Aegyptius laterifer. De baiulis.

αἰγυπτία κληματίς.) Aegyptia clematis. De tenuibus & longis, qualis fuit Zeno Cittieus.

Mercurius. AEGYPTVS dictus fuit Mercurius, *Pici, qui & Iupiter, F. cũ Meſtrem ueniſſet, ibiq; regno potitus eſſet: à quo & regio illa nomen accepit. Aegypti plagæ diebus XL acciderunt. * Beli

Matrona liberalis. AEDESIA Hermiæ uxor, cognata magni Syriani, pulcherrima & optima Alexandrinarũ mulierũ, moribus marito ſimilis, candida & generoſa, iuſticiæ nõ minus quàm modeſtiæ per omnem ætatẽ ſtudioſa, & inſigni amore & Deũ & homines proſequens. Quapropter etiã ſupra uires egentibus benefacere ſtudebat, adeò ut Hermia quoq; defuncto, uidua cũ pupillis relicta, eoſdẽ ſumptus in beneficentiã cõferret. Vnde factũ, ut patrimoniũ liberis obæratũ traderet. Col. 418. Qua de cauſa nõ deerãt, qui illã reprehẽſam uellẽt. At illa, quæ unũ theſaurũ ducerct ſpei melioris, ſi quis ſacros & modeſtos homines onere inopiæ leuaret: nullis ſumptibus parcebat, propter humanæ ſortis commiſeratione. eaq; de cauſa uel ab improbiſsimis ciuibus diligebatur. In primis autẽ dabat operam, ut in philoſophia filij erudirentur, & patris doctrinam unà cum patrimonio conſequerentur. Nam & publicam * poſtulationem patri datã, pueris adhuc paruulis, cum philoſopharentur, conſeruauit: id quod neminem alium uirum conſecutũ nouimus, nedũ mulierem. Omnes enim non mediocriter Aedeſiam & honorabant, & uenerabantur. * τὴν δημοσίαν παρὰ τοῦ δήμου σίτησιν διδομένην τοῖς παισὶ ἀνεφύλαξε. Poſteaquam autem cum filijs philoſophiæ daturis operam Athenas nauigauit, Hierace Syneſij fratre comitante: magis etiam uirtutem eius cùm reliquus philoſophorum cœtus, tum anteſignanus Proclus ſunt admirati. Hierax. Syneſius. Proclus. Hæc eſt Aedeſia illa, quam puellam adhuc Syrianus Proclo deſponſurus fuit, niſi deus quiſpiam illum, à coniugio reuocaſſet: aduerſus Deum ita pia & ſancta, & religioſa, ut multa illi diuinitùs oſtenderentur, omnemq; uitam & à Deo & ab hominibus dilecta & laudata exegit. Eius uerò filij ex Hermia iunior Heliodorus, natu maior Ammonius, fuerunt: quorum hic ſtudioſior, ille ſimplicior, & exercitatior in moribus & ſermonibus. Heliodorus. Ammonius. Ambo enim ſub Proclo ſunt philoſophati, matre pro pœdadogo uſi: qui quidem eis, ut Hermiæ amici & familiaris filijs, impenſius fauebat.

ἄϊδος κυνῆ.) Orci galea. De occultis & obſcuris, & latere uolentibus.

αἰδὼς οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ προΐκτῃ. uel, *κεχρημένον ἄνδρα κομίζει*: apud Heſiodum & Homerum. Verecundia homini egeno eſt inutilis, & repudianda. De ijs, quibus ſua æquitas fraudi eſt.

αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς.) Pudor eſt in oculis. uel, quòd qui læſos habent oculos, non uerentur: uel quòd eos qui adſunt, magis quàm abſentes, uereri ſolent mortales.

αἰδοῖ εἴκειν.) Verecundię cedere: Pro, (uereri.

Col. 419. *αἰδοῖον.*) Pudenda, quæ & neceſſaria dicuntur à quibuſdam: quę qui magna haberet, Androſathon dicebatur.

Alluſio ad nomine infauſto. *αἲ αἶ.*) Antiqui moris eſt, in calamitatibus alludere ad nomẽ infauſtum: ut apud Sophoclẽ facit Aiax, cuius nomen doloris ſignificationem continet.

aa

αἰγί-

ἀεὶ ὕπνου.) Semperſomnus dicitur mors.

Aquila. αἰετός.) Piſides: Aquilarum naturá neque ſiti uincitur, nec arenam deſiderat firmitudo: ſed & ſiti & frigore ſunt ſuperiores.

ἀεὶ μοι τοιοῦτοι πολέμιοι διώκοιεν.) Semper me tales hoſtes perſequantur. De hominibus contemptis.

ἀεὶ ἡ γυνὴ σ' ἔχει ἐν τῷ στόμα.) Pro ἐν τῷ στόματι. Mulieri perpetuò es in ore: quæ ſiue ouum ſiue malum nacta fuerit, Hoc (inquit) eſt Cineſiæ.

Adamatus. ἀεὶ τῷ γε γέροντι νέαν παρὰ βάλλε κόρην.) Semper iunge ſeni florentem ætate puellam.

* ἀειεστώ. * ἀείεστω.) Semper eſto, uel Semper eſſentia, uel ſemper ſubſiſtentia. pro æternitate uſurpatur ab Antiphonte: ſicut * εὖ ἔστω, Benè eſto, uel Bonus ſtatus, felicitas uocatur. * εὐεστώ.

ἀεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν.) Semper aliquid Africa gignit mali. De ijs qui alios uexant, & ſubinde noui quippiam excogitant mali. nam Africa maximè uarias gignit animantes.

AEZONEIS, municipium tribus Cecropiæ, cuius incolę malè audiebãt, ut maledici. unde ἀζωνιάζειν, maledicere. Plato: Nihil ad iſta dicam, ne me, quamuis quod dicerem non deeſſet, Aezonenſem putes.

AETHALIDAE, municipes Leontiæ tribus.

αἰθαλόεις θεός.) Fuliginoſus deus, & inclytus artifex Vulcanus dicitur: quippe frater ærarius.

αἰθαλοκαμπίαι.) Fuliginis flexiones: id eſt fumi & mendacia.

αἰθέρα νήχομαι ὀρθίοις.) Aetherem trã quillum remigio tranſis. De fruſtra laborantibus.

AETHERIVS, heroicus Poeta, uaria ſcripſit, & epithalamiũ hexametro uerſu in Simplicium fratrem ſuum.

Dixerat ille aliquid magni, cœloq; gerebat Forte caput. αἰθεροβατεῖν.) Qui ſe in cœlo uerſari, & ipſam attigiſſe cœleſtẽ apſidẽ putabat, & inter aſtra uerſari: ignorauit ſe carnifici traditum, & polluti inſtar proiectum iri.

αἰθήρ.) aer ſublimis, & ſupra aerem inflammatus à Sole locus.

Col. 420. αἰθίοπα σμήχειν.) Aethiopem abſtergere. De fruſtra laborantibus.

αἴθικες.) Aethices, gens Theſſalica in Pindo mõte, temeraria & barbara, dedita latrocinijs.

AETHIOPIVM, Eubœç locus, prope Euripum.

αἴθοπα.) uſq; ad ipſos Oculos directa ardente inuidia.

αἰθιοπίδος γῆς λευκὰ τακεῖσα χιών.) Euripides: Aethiopicæ terræ liquefacta niue. Aethiopiã ferunt primam denſatam & firmatam, coluiſſe deos, & uſam eſſe legibus: earumq; rerũ autores fuiſſe perhibent Mithram & Phlegyã, homines Aethiopes. Mithras et Phlegyas Aethiopes religioſi.

ἄρτεμις αἰθιοπία.) Aethiopica Diana, uel quòd eã Apollo ex Aethiopia abduxerit: uel ab ardendo (eſt enim eadẽ quæ Luna) uel quòd Hecate (nã & hęc eadem eſt) ſemper faces teneat.

αἴθ' ὤφελες * θανεῖν, ἢ πανσέληνον ὀρχήσασθαι.) Vtinã eſſes mortua, aut ultimùm ſaltares. Sic pueri dicũt, cum noctuam captam circumducunt. Illa uerò interdiu non uidens, ueluti ſaltat: aut percuſſa & moritura ſeſe rorquet, ſaltantis inſtar. * θανεῖν.. Noctua ſaltatrix.

αἴθων λιμός.) Aethonia fames, id eſt maxima, ab Aethone quodam Solis filio, Eleo, qui ſucciſo Cereris luco iuſtas perſoluit pœnas, fame perpetua.

αἰθυίης ὑπὸ πτέρυγι ἔλυσαν πείσματα νηός.) Fulica ſeu mergo uolitante ſoluerunt nauis funes. Nam cum hæ aues in mari ſe mergunt, peſſimum id eſt omen nauigantibus. Cauſam autem eam eſſe dicunt, quòd tranquillo mari propter marinas beluas progredi nõ auſint: tempeſtatem uerò præſentientes progrediantur, quo tempore beluæ in profundo degant. Fulica.

αἰκάλλει.) Demulcet aliquid animum meum.

αἴκε πάθοι τά κ' ἔρεξε δίκη δ' ἰθεῖα γένοιτο: Col. 421.
Si tulerit quæ fecit, erit ius ritè peractum.

Oraculum reddit̃u de Aureliani cædibus & iniurijs.

ARISTOPHANES: Athenienſium quiſquis ingreditur, uociferatur contra ſeruos: Quæ rite ubi mea ſit olla? Quis caput deuorauit mænidis? patella heſterna mortua mihi eſt: hoc eſt, confracta. Vbi eſt allium heſternum? Quis oliuas arroſit? Hæc omnia ſordida ſunt. Sordidi heri.

αἰκία.) Verbera & malorum æqualitas, quæ cum multis tolerabantur, quã-

uis aliquid leuamenti haberent: tamen ne ſic quidem in præſentia facilia uidebantur.

Aeſtimatio litis. αἰκία.) Vulnus aut uerbera, legibus definitam pœnam non habebant: ſed is qui actionem intendebat, quanti æſtimaret iniuriam, ſcribebat: eamq; ſummam iudices moderabantur.

αἱ λαχάνων προσθῆκαι.) Holerum auctaria. De rebus nullius utilitatis.

AELIA, urbs Hieruſalem.

AELIANVS Italus, Præneſtinus pōtifex & ſophiſta, Claudius dictus, cognomento Meligloſſus ſeu Meliphthōgus, à linguæ & uocis ſuauitate. Docuit in ipſa urbe Roma, poſt Hadriani tempora.

** lēu ʒ in συνέδρων.* Aelianus dux ſub Valēte, fuit ex * aſſeſſoribus, liber nimiū, & à puero erecto animo, robuſtoq; corpore & agili, in rebus gerendis celer: non quidē doctrinæ expers, ſed non ita eruditus, ut ferociam animi atq; iracundiam domitam haberet. *Ferocior.*

αἴλινος.) Non mollijt audaciam tuam miſerabilis uox.

AELINVS, Calliopes filius.

Sanguis. αἷμα.) Sanguis, id in quo uita conſiſtit, & quatuor humorum noſtri corporis præſtantiſsimus.

αἵματι κλαίειν ἢ στένειν.) Sanguine plorare, aut gemere.

Col. 422. αἵματος ἆσαι ἄρηα.) Sanguine ſatiare Martem.

Magnifica domina. AEMYLIA Scipionis maioris uxor, in ſolennitatibus matronalibus magnificè colebatur, ut quæ conſuetudine & fortuna Scipionis uteretur. Nā præter ornatū corporis & currus, etiā caniſtra & pocula, & quę ad ſacrificiū ꝑtinebāt, aurea atq; argētea omnia illā ſequebātur. Ancillarū itē & famularū comitantiū multitudo iſtis rebus erat cōſentanea. Has opes oēs ſtatim poſt obitū Aemyliæ, Scipio matri donauit: *Scipio liberalis in matrem.* quæ multis antè annis diuortio cū Lucio facto, nō ijs erat inſtructa copijs, quæ nobilitatem eius decere uiderentur. Vnde ſe, cum ante id tempus domi ferè continuiſſet, ſolenni quodam feſto Aemylię ornatu & opibus conſpicua, ijſdemq; mulionibus & bigis & curru utēs, matronis cauſam præbuit Scipionis pietatem & magnitudinē animi admirandi.

AEMYLIVS cōſul Perſeū Macedonię regē ſubegit: uir modeſtus, & res ſecūdas pulchre ferēs, & cordatus. Nā regio cultu hominē excepit, & ad genua procūbere uolētē erexit: Quid, inquit, uictoriā meā dedecoras? & in ſella regia iuxta ſe collocauit. *Clementia in captiuū regem.* Macedones uerò & Illyrios uetere ſeruitute remota, liberos & ſui iuris eſſe iuſsit Senatus, tributo impoſito exiguo, & lōgè minore quàm pendere utriq; ſuis regib. ſoliti eſſent: ut oēs cōfiterentur, Romanos ꝓpulſandarū iniuriarū ergò poti⁹ quàm regni Macedonici cupiditate bellū geſſiſſe. *Libertas cōceſſa uictis.* Aemilius enim ſenatuſcōſulto, omnib. audientibus (plurimi aūt ex multis gentibus cōuenerant) promulgato, liberos eos eſſe iuſsit. Et Europæos legatos ad ſe miſſos, magnificè excepit, ſplendoris etiam conuiuiorum ſtudioſus: cum diceret, Eorundem uirorū eſſe, & bello uincere, & apparatu cōuiuiorū diligētes & ſplēdidos ſe præbere. *Splendor conuiuiorum.* Col. 423.

HAEMVS, Boreæ filius, & Thracię mons.

HAEMONIVS, bello aduerſus Athenięſes Perſico uulneratus, Athenas cucurrit: & in Senatu cū dixiſſet, Salui eſtote, ſalui ſumus, collapſus expirauit. *Fidelis nuncius.*

HAEMORRVS, ſeu Hemorrois, genus ſerpētis, in petroſis ſpecub. degēs.

AENEAS ſcripſit de Pyris, id eſt ignibus qui in ſpeculis accēdūtur, & de Strategematibus commentarium.

AENICVS, Athenięſis comicus antiquę Comœdię, cui⁹ fabula eſt Antia.

AENIVS ſophiſta, cuius libri Metaboli dicuntur, à mutatione.

AENVS, urbs Thracię, ab Aeno Gonijs fratre: in qua Greci primùm Alopeconneſios, deinde Mitylenæos & Cumanos collocarunt. Vnde Aenites. Eſt & alia urbs ibidem Aenus, quę Abſynthus uocatur.

αἰνοβίας.) Pro Abderis mortuū bellicoſum Agathonem, Omnis in rogo hæc lamentata eſt ciuitas.

αἶνος.) Oratio prouerbialis. Sermo quidem fertur: Virum, non uirum: auem, non auē tamen: in arbore, non arbore ſedentem: lapide, non lapide ictā peremiſſe. *Aenigma.*

αἶνος καὶ μῦθος differunt, quòd Aenos non pro pueris factus eſt, ſed pro uiris: nec ad delectationem tantum refertur, ſed & admonitionem aliquā continet, ac diſ-

ac diſsimulanter docet ac præcipit: id quòd Heſiodum feciſſe conſtat.

Col. 424 ἡ αἲξ δοῦσα τὴν μάχαιραν.) Capra gladium ſuppeditauit. Corinthijs Iunoni Acreæ, quæ à Medea dedicata fertur, immolantibus, * conducti ad præbenda neceſſaria, ſe cultri, quē humi defoderant, oblitos eſſe ſimularunt: quem capra pedibus euertit.

αἲξ οὐρανία, ἀμάλθεια.) Capra cœleſtis, Amalthea. De eo qui conſequitur quæ uult. Caprā enim nutricē Iouis in aſtra translatam ferunt: cuius ortum qui obſeruet, omniū uotorum fieri compotē.

αἲξ σκυρία.) Capra Scyria. De ijs qui beneficia faciunt irrita. Dicūt enim eas multum habere lactis: ſed cum eas mulſerint, euertere mulctram.

αἰξωνεύεσθαι.) Aexoneis, municipium Cecropiæ tribus, cuius incolæ ob male dicentiam malè audiebant.

αἰὼν) Sophocles:

Antiquum dictum circumfertur,
Mortaliū uitā non poſſe cognoſci prius quàm
Aliquis obierit, bona ne ſit, an mala.
Ego uerò meam ſcio etiam ante obitum
Et infelicem eſſe, & grauem.

αἰπεινή) Altam abietem contentio impulit, ut malè loqueretur. &, Cū altis abietib. certauit rubus. At abies dixit: E' ſe diſſecta & naues & tēpla confici.

Col. 425. αἰπύ.) Leucadis altū tenēs, quē longè conſpiciunt nauigantes tumulum.

αἰπύ.) Arduū ei futurum eſt, quamuis admodum prompto, pugnare.

αἱρεῖσθαι.) Cratinus in Trophonio: Non cibum capere, non ſomni ſortiri partem.

αἶρε δάκτυλον.) Tolle digitum. De ijs qui in certamine deficiūt. Sublatio em̄ manus, ſignum eſt, aliquē ſuccubuiſſe.

αἶρε μασχάλην.) Tolle axillam. De ſaltatione dicitur.

αἶρε πλῆκτρον.) Tolle plectrum, ſeu calcar: id eſt, defende te. Metaphora ſumpta à gallis gallinaceis, quibus ænei ſtimuli adduntur.

αἵρεσις.) Secta ſeu diſciplina, quæ rationē aliquā ſuo arbitratu ſequitur, aut ſequi uidetur. Hippobotus ait, IX ſectas ſeu diſciplinas eſſe philoſophorū: Megaricā, Eretriacā, Cyrenaicā, Epicureā, Anniceriā, Theodoriam, Zenoniam ſeu Stoicam, Academicam, Peripateticā. * Sed neq; Cynicā, neq; Eliacā, neq; Dialecticam numerat. Pyrrhoniā uerò plerią; repudiant, propter obſcuritatē. Nam ſi ſectā intelligamus, inclinationem in decretis, quæ conſecutionem & ordinem habeat: Pyrrhonia dici nō poterit ſecta. neq; enim habet decreta. Præterea etiā electrix diſciplina eſt à Potamone Alexādrino introducta, qui è qualibet ſecta, ea quę ſibi ꝓbarētur elegit. Iudicia ueritatis aūt eſſe dicit: aliud, à quo fiat iudiciū, mentē ſcilicet: aliud, per quod, ueluti certiſsimū uiſum ſeu phantaſiā: principia rerū uniuerſarū eſſe, materiā & efficiētiam, effectionē & locū. Ex quo enim, & à quo, & * quali, & in quo. Finē uerò eſſe, quò omnia referātur, uitā omni uirtute perfectā, nō abſq; rebus quas natura corporis deſideret, atq; externis.

IX ſectæ philoſophorum. Pyrrhoniorum ſecta. Potamonis electio. λογικά. Principia. Finis.

αἱρετόν.) Expetendū, trifariā dicitur: honeſtum, iucundū, utile. Cui ergo hęc inſunt omnia, quodq; propter omnia expetitur: id optabilius eſt eo, cui non inſunt omnia, * ueluti prudentia.

Honeſtum. Iucundum. Vtile.

Col. 426. αἱρετώτερος.) βέλτιον, melius, latius patet quàm αἱρετώτερον, id eſt magis expetendum ſeu optabilius. hoc enim in uno rerum expetendarum genere uerſatur: melius uerò etiam in alijs. Nam & Theoretici, & Phyſici & Logici, quid ſit melius exquirunt. Qui enim quærit utra melior ſit eſsētia, mobilis ne an immobilis? naturalem tractat quæſtionē: Logicus uerò quærit, ſit ne melior inductio, an ratiocinatio? Theoreticus uerò, cū quęrit, magis ne in actione uerſetur, an in cognitione prudentia?

Expetendum. Melius. φυσικοί. λογικοί. θεωρητικοί.

αἴρειν ἔξω πόδα πηλοῦ ἢ αἰτίας.) Pedē tollere è luto, aut cauſa. De ijs qui nihil habere negocij uolunt.

αἴρειν.) Menander Cecryphalo: Statim tollite menſas: Vnguenta, coronas parato, libato. Idem in Synariſtoſis. Aliquis mihi det potum uelim: ſed Barbara iſta, Vnà cum menſa uinum etiam nobis abſtulit.

αἱρεῖς.) Theologus: Ratio conuincit, non eſſe ponendum offendiculum.

αἱρήσω τάχα.) Fortaſſe capiā. Hoc dicere ſolēt, qui aliquos perſecuturi ſunt.

αἱροῦντες ᾑρήμεθα.) Captantes capti ſumus. De ijs qui ſperarunt ſe aliquibus ſuperiores fore, à quibus uicti ſunt ipſi.

αἶσα.) Non equidem inuideo, ſed tua fata opto.

Ramus lauri. αἴσακος.) Ramus lauri, quem tenentes celebrabant deos.

Col. 427. αἴσιος.) Non fauſta illis aſpirauit fortuna. Ceſſatores enim nihil puduit.

Demoſthenes. Aeſius. αἰσίων.) Demoſthenes ſe cum Aeſio Athenienſe in arte dicendi exercuit.

αἰσθάνεσθαι.) Dormiens, potentia ſentit: uigilans, actu.

αἰσθήσεις.) Senſus quinq; ſunt: Viſus acrior eſt auditu, hic olfactu, olfactus guſtatu & tactu. *Tactus.* Atq; adeò tactus ne ſenſus quidem eſſe uidetur. Nam cæterorum ſenſuum *Obiecta ſenſuum.* quilibet in una quapiã rerum ſenſilium oppoſitione, & in intermedijs uerſatur: ueluti uiſus, in albo & nigro, & interiectis colorib. auditus in ſono graui & acuto, & interiectis: olfactus in odorib. & fœtorib. guſtatus in dulci & amaro, & interiectis ſaporibus. *Tactus obiecta.* Cęterùm tactus in plurib. oppoſitionib. cernitur, nõ ſubalternis: ut in frigido & calido, & humido & ſicco, & duro & molli, graui & leui, raro & denſo, quę ὑπάλληλα ſubalterna eſſe nõ poſſunt. *Senſibilia maiora. αἰσθητὰ. ὑπερτά.* Senſus maiorib. ſenſibilibus perceptis, nõ amplius unà cũ illis minora percipere poſſunt. nã qui acriores ſapores guſtauit, remiſsiores nõ percipit: & qui magnos ſtrepitus audiuit, minores nõ ſentit: & qui ſolẽ intuitus eſt, legere nõ poteſt, aut alia aſpectabilia percipere. Eadem & tactus eſt ratio. *Intelligibilia.* Mẽtis uerò cõtraria. Quo enim maiora intelligibilia cõprehenderit, eo expeditior eſt ad minora cõprehendenda. Ac ſenſus quidẽ immoderata ſenſibilia corrũpũt, mentẽ aũt maiorum intelligibilium apprehenſio acutiorem facit.

Cõmunia ſenſibilia ſunt quinq;. 1. motus. 2. quies. 3. numerus. 4. figura. 5. magnitudo. *Cõmunia ſenſibilia.* Col. 428. Cõmunia uerò eſſe dicũtur, non quòd eorum quodlibet ſub omnes ſenſus cadat: ſed quòd ſingula ſub plures, non unum, quædam etiam ſub omnes ſimul. *Magnitudo.* Nam magnitudo cõmune ſenſibile eſt uiſus & tactus. Videmus enim magnum eſſe hominẽ, & tãgendo ſentimus magnam aut paruam eſſe obiectam molem & interuallum: atq; etiam nos ſtrepitum audiuiſſe magnum aut paruũ dicimus. Sed hic magnitudo proportione capitur, nõ propriè. Magnitudinem enim dicimus cõtinuã, in cõmunibus eſſe ſenſilibus. *Magnus ſtrepitus.* Magnus autem ſtrepitus, qualitatem ſignificat intenſam & remiſſam. Quare obſcurus aut uehemens ſtrepitus magis propriè dicitur. *Figura.* Figura communis eſt uiſus & tactus, figura inquam, nõ quadrangulum aut octãgulum. Hoc enim rationis eſt, dicere: figuram eſſe, quæ una linea contineatur, aut tribus, aut quotcũq; tandẽ, ſed ſimpliciter, circumſcriptã eſſe. Omnis aũt circũſcriptio fit per aliquã figurã. *Brutorum animaduerſio.* Itaq; & brutæ animãtes, cũ in paruã altitudinẽ, terráq; editiorem inciderunt, aſcendunt & pergunt. Sciũt enim circumſcriptã eſſe magnitudinem, & tranſiri poſſe. Sin in editiorem & præcipitem locum peruenerint, non inſtituunt pergere, animaduerſa figuræ magnitudine. *Numerus.* At numerus, cõmune ſenſibile eſt omnium. nam & uidemus quinq; eſſe homines, ſed & tactu deprehendimus & audimus.

αἰσθόμενοι.) Cum Cæſaris alacritatem uidiſſent, & facta ſpei reſpondere cum animaduertiſſent.

αἰσώπειον αἷμα. AESOPICVS ſanguis. De ijs qui per iniuriã occidũtur (nullo enim iure Delphi Aeſopũ perememerunt) & de ijs qui in probra & mala non facilè propulſanda inciderunt. numen enim ob cædem illam Delphis ſuccenſuit.

AESOPVS Mithridatis anagnoſtes, ſcripſit de Helena: quo in Opere dicit, piſcem cetacei generis Pana uocari, *Pan. Aſterites.* in quo aſterites gemma reperiatur, quæ accẽdatur à ſole, atq; ad philtra faciat. Scripſit & Mithridatis encomium.

Aeſopus Samius, aut Sardianus. *En gitõ Meſembrianũ fuiſſe dicit, alij Cotiẽſem Phrygẽ. Fuit logopœus, hoc eſt inuẽtor ſermonũ & reſponſionũ. Verſatus eſt, & in precio habitus, apud Crœſum, antiquior Pythagora * XL Olympiade. *Delphica.* Scripſit ea quę ſibi Delphis acciderũt, libris duobus. Ac potius quidam aiunt, Aeſopum reſponſa ſcripſiſſe ſolùm. nam apud Delphos iniuſtè perijſſe, præcipitatũ ab incolis de Phædriadibus rupibus, LIIII Olympiade: & famulum fuiſſe Xanthi Lydi. *Xanthus. Rhodopis. Charaxus.* Alij, Samij uiri Iadmonis: cuius & Rhodopis ancilla fuerit, quã Threſſam genere, Charaxus Sapphonis frater uxorem duxerit, ex eaq; liberos ſuſceperit.

Col. 429. Aeſopus fabularũ poeta, nõ fortuna magis q̃ uoluntate ſeruus: * ſed nõ tamè ob idipſum imprudẽs. *Seruitutis blanditiæ.* nam cui lex liberam uocẽ adimebat, eum delineata cõſilio & uoluptate atq; gratia cõdita

dare

dare decebat. Sic & medici ingenui, quod facto opus eſt, imperant: ſed qui idem & ſeruus eſt, & medicus: ſimul & aſſentando & curando hero neceſſariò eſt occupatus. Aeſopum à cœna redeuntem ueſperi, audacula quædam & ebria allatrabat canis. tum ille ait: O' canis canis, crede mihi, ſi mala iſta lingua frumentũ emeres alicunde, ſapere mihi uidereris. Aeſopum quidam ferunt adeò dijs charum fuiſſe, ut & reuixerit: ſicut Tyndareus, Hercules, & Glaucus.

Fabula de cane. — *4. ἀνεβίωσεν, id eſt reuocati in uitam.*

οὐδ' τὸν αἴσωπον πεπάτηκας.) Ne Aeſopum quidem triuiſti: uel, Ne ad Aeſopum quidẽ es progreſſus. De indoctis.

ABSCHINES Charini fartoris, aut Lyſaniæ filius, Athenienſis. Sphettius, philoſophus Socraticus. Dialogi eius ſunt: Callias, Rhinon, Aſpaſia, Axiochus, Telauges, Alcibiades: & qui Acephali, id eſt abſq; capite dicuntur, Phœdon, Polyænus, Dracon, Eryxias, de uirtute, Eraliſtratus, Scythici.

Dialogi qui inter Platonicos habentur.

Aeſchines Athenienſis orator, Atrometi literatoris & Glaucotheę ſacrificulæ filius, hiſtrio fuit primùm, deinde ſcriba, pòſt orator, & proditor Cerſobleptis ac Phocenſium: qui cum uiolatarũ legum, ſeu falſæ rogationis reum feciſſet Cteſiphontem, à quo corona Demoſtheni decreta erat, uictus Rhodũ conceſsit, ibiq; docuit.

Aeſchines Athenienſis orator, filius fuit Atrometi & Leucotheæ, Alcidamantis Eleatæ in arte dicendi diſcipulus. Quidã etiã ſeruitutẽ ſeruiſſe parentes eius ſcripſerũt. Cum aũt cauſę cuiuſdã aduocatus, iudices corrupiſſet, unà cũ eis in carcerẽ cõiectus, aconito hauſto interijt: eorumq; res familiaris, ut orborũ, publicata eſt. Veruntamẽ habitauit Rhodi, ac docuit, uictus à Demoſthene in cauſa de corona. Primus aũt diuinitùs dicere dictus eſt, eo quòd ex tempore diceret, tanq; numine afflatus.

Venenum. — *Exilium Rhodium.*

Aeſchines Lyſaniæ filius, ad Dionyſium in Siciliã petendæ pecuniæ cauſa abijt. Plato ter emenſus Charybdim, ob Siculas opes emenſus eã eſſe fertur. Ariſtippus itẽ Cyrenæus *, & Helicon Cyzirenus, & * Phæton cum Rhegio exularet, ita Dionyſij ſubierunt theſauros, ut uix inde eminerent. Atq; etiam Cnidium aiunt Eudoxum aliquando ueniſſe in Aegyptũ, ac profeſſum, ſe pecunię cauſa adeſſe, eaq; de re locutũ eſſe regi. Ac ne plures criminer, Speuſippum Athenienſem adeò ferunt auidum fuiſſe pecuniæ, ut ad Caſſandri nuptias in Macedoniã comeſſatũ iret, & poemata frigida, cõpoſita à ſeſe mercede cãtillaret.

Auaricia philoſophica.

αἰσχρά.) Turpia eſſe illa, familiares eius norant, ac diſceſſum nec in præſentia decorum, nec in poſterum tutum fore. Col. 430.

AESCHRION Mitylenæus, uerſificator heroicus, comes itineris Alexandri, filius Philippi, Ariſtotelis diſcipulus & amaſius: ut Nicãder Alexãdrinus tradit, in libro de diſcipulis Ariſtotelis.

αἰσχρόν.) Sophocles: Turpe eſt longã deſiderari uitam ab eo, qui in perpetuis malis uerſatur. Turpitudinis ſpecies ſunt quatuor: Iniuria, ignauia, immodeſtia, * deformitas.

Turpitudinis 4. genera. — ** ἀμορφία.*

AESCHYLVS, tragicus Athenienſis, Euphorionis filius, Cynægiri frater, qui unà cum ipſo in pugna Marathonia fortiter dimicarunt. Filios habuit duos tragicos, Euphorionẽ & Bionem. Certauit ipſe * nona Olympiade, natus annos XLV. Primus autor, ut perſonis pictis ac terribilibus, & calceis grandioribus Tragici uterẽtur. Scripſit elegias, & tragœdias XC. Vicit octies & uicies: uel, ut alij, decies ter. Cum autem collapſis tabulatis, eo tragœdiam agente, in Siciliã fugiſſet: teſtudine ab aquila in caput eius deiecta perijt, anno ætatis 58.

Euphoriõ. Bion. Inuenta. — *Exilium et obitus. Aquila. Teſtudo.*

αἰσχύνη) Dedecus urbis eſt, peccatũ ciuis.

αἴτησις.) Petitio eſt, contrarij in diſputationibus productio, ut accipiatur aliquid à reſpondẽte: & poſtea detur opera, ut quod illi contrarium eſt, ab eo ſumatur, eoq; pacto contradictio reſponſionum oſtendatur.

αἰτητικοί.) Rhodij, qui Perſeo pacem non tam peterent, quàm darẽt, ſuperbè cum Romanis ſunt locuti. *Rhodij.*

αἰτίζειν.) Panes ille rogat, non enſes atq; lebetes.

αἴτιον.) Cauſa quadrifariã dicitur: ut materia, ut forma, ut finis, ut effectrix. Cauſarũ itẽ aliæ ſunt antecedentes, alię adiuuantes ſeu concauſæ, aliæ finales.

Cauſa. προκαταρκτικά, συνεργά ἢ συναίτια, τελικά.

αἰτιῶδες ψεῦδος.) Cauſale mendaciũ, quod aut à mendacio incipit, aut in id quod nõ eſt cõſequẽs deſinit, aut habet fini principium * conſequens: ueluti, Eo quòd nox eſt, Dion deambulat. ** ἀκόλ.*

Col. 431. AETNA, magnus Siciliæ mons, ardens. hinc Aetnæum, pro magno.

αἱ οἰδίποδος ἀραί.) Oedipodis diræ: de ualde calamitoſis.

Gratiæ. αἱ χάριτες γυμναί.) Gratiæ ſunt nudæ. Vel ſimpliciter & apertè gratificādum eſſe, uel ingratos ſuum ornamentū abiecisse ſignificat.

αἶψα.) Accipe alma Cytherias, id eſt Venus, poetæ Celeriter hæc inclyta dona Leonidæ. Et Homerus:

Rebus in aduerſis uenit immatura ſenectus.

ἴκελ.) Herodotus: Cupiebant illi quidem ferre opem, ſed non poterant.

Ver. ἔαρ.) Ver, temperies aeris: id anni tempus, quo ſol ad nos accedit, & ſanguis in corporibus abundat.

ἔαρ ὁ χρήζει.) Vere eget: nam ueterem tunicam habet. Ariſtophanes: Multis ei uidetur opus eſſe hirundinibus. nā una hirundo non facit uer.

Col. 432. Diligētia. ἐβάσανισε.) Omnes formas exanimauit, omnia ſingulari iudicio expendit: rationes ſolertes & uarias excogitauit.

Nominum impoſitio. ἐβδομεύοντα.) Infantium ſeptimos & decimos dies agebant: iisq; nomina imponebant, alij decimo, alij ſeptimo. Ariſtoteles de Hiſtoria animalium: Plurimi Septimus dies. pereunt infantes ante VII diē. Quamobrem nomina tum eis imponuntur, quòd eos fore incolumes confidunt.

Scolopendra. ἔβρασε.) Decies mille pedes habentē Scolopendram ab Orione turbatus, Pontus Iapygum eiecit in ſcopulos.

Heber. Sala. HEBRAEI, ab Hebere filio Salæ, qui inter populos terra diſtributa, ſuos appellauit Hebræos. Hic quia non inter turris conditores fuit, eius ſermo nō eſt mutatus.

HEBRVS Thraciæ fluuius, è Rhodope Thracio monte profluens.

Auratores. ἐβύσθη.) Ariſtophanes: Auro obturatur os oratorum.

ENGASTRIMYTHVS.) uentriloquus, quem nūc Pythonem quidam dicunt. Sophocles Sternomantin uocat, quaſi uatem præcordialem dicas: Plato philoſophus Euryclem, ab Eurycle tali uate. Philochorus libro tertio Diuinationum, etiam mulieres tradit engaſtrimythos, quæ manes euocarint: quali uſus eſt Saul, quæ prophetæ Samuelis animam elicuit. Pytho. Sternomantis. Eurycles. Manes elicere.

ἐγγύητο καὶ μανδρώνι συκίνη ναῦς.) Contigit & Mandroni ficulna nauis. De ijs dicitur, qui ſupra dignitatē rebus proſperis utentes, ſe gerunt inſolentius. Mandron enim quidam nauarchus deſignatus fuit, indignus illo munere. Ficulna, pro uili ponitur. Col. 433.

EGESTA, ſiue Aegeſta, bellica machina è ſaxis, lignis & terra excitata: quam cilicijs, id eſt uelis è caprinis pilis confectis tegunt, iuſtæ denſitatis & longitudinis, quæ longis contis ſuſpenſa illi præponunt. Ita nec ignitæ ſagittę, nec alia tela penetrant, ſed in uelis adhæreſcunt. Machina telorum propugnatrix.

ἐγγείου.) Prouinciam fortè diſtribuit, talēti precio ſingulis: ratus, ſi fundis homines alligati eſſent, ſic tranquillum & ſtabilem fore ciuitatis ſtatum. Agricolæ quieti.

ἔγγειον.) Lyſias: Lege tutores iubente, rem pupillorum in fundis collocare, nos iſte nauticos efficit. Res pupillorum in fundis collocandæ.

ἐγκάθετος.) Inſidiator, doloſus explorator.

ἐγκαλινδεῖσθαι σωματικοῖς πάθεσι.) In corporeis affectionibus uolutari.

ἐγκαλεῖ.) Nos turpiſsimorum propè facinorum accuſamur.

ἐγκαλλωπιζομένου.) Rege id ſibi mendacium laudi ducente. Mendacium.

ἐγκάρπου.) Philippus Arſinoes cōſuetudine uſus, illa prægnāte relicta, Olympiadem duxit uxorem. Arſinoe. Olympias.

ἐγκαταζεύξας.) Sophocles: Noua conſilia cum nouis moribus coniunxit. Col. 434.

ἔγκαφος.) Eupolis: Rerum mearum ne minutiſsima quidem pars remanſit.

ἐγκαίνια.) Encænia, feſtum quo noui aliquid geſtum eſt, aut inſtitutum.

ἐγκατεσ.) Lachares aufugiens, cum iamiam capiendus eſſet, Daricis aureis paulatim proiectis ante eos qui perſequebantur, prorſus hiſce illecebris omnem uim hoſtilem effugit. Lachares. Auro ſperſo euadere.

ἐγκιλικίζοντα.) Improbis eſſe moribus, quo nomine gens illa malè audiebat. Cilices.

ἔγκλιμα.) Anaxagoras ait, ſupra uerticem eſſe terræ polum, qui ſemper appareat, deinde inclinari. Col. 435. Poli.

ἐγκονεῖτε.) Ite, feſtinate, properate, quia moræ nihil eſt loci: res in acie nouaculæ eſt. Feſtinatio.

ἐγκώμιον.) Encomium, multas res complectitur: ἔπαινος laus, unam.

ἔγκοτος.)

Inuidia. ἔγκοτος.) Quæ inuidia ſemper Theſidas, bonis pertinaciter infeſta, ſemper tenet.

ἐγκρατεστέραν.) Thucydides: Tum principatum firmarunt, tum ipſi magnam potentiam ſunt conſecuti.

ἐγκράτεια.) Continentia, eſt abſtinentia malorum, affectio, quę rectam rationē non tranſcendit, & habitus inuictus à uoluptatibus. Si cōtinentis inter ſe nō conſentiunt partes animi, boni autem uiri & ſapientis conſentiunt: uir bonus non erit continens, niſi continentiæ nomine pro temperātia abutaris, ac dicas: in quo ſit quod uincat & uincatur, in eo non eſſe conſenſionem, id quod contingat temperanti. Et quidem huiuſmodi mutationum plena eſt loquendi cōſuetudo, ut ſignificantiſsima quæq; uerba pro leuiorib. uſurpentur: ut diſſecare & deuorare, pro ſecare & edere: cachinnari pro ridere, prudens pro callido, fortis pro audaci, lenis pro ignauo & ſtupido, liberalis pro luxurioſo, frugi pro ſordido. Sic & Callicles in Gorgia Platonis, modeſtos homines uæcordes appellat. Continentia uehementes habet cupiditates, temperantia tranquillas atque domitas. Ac temperans cōſentientes inter ſe partes habet animi, nec alia in eo uincit aliam reluctantem. Continens uerò non dicitur, quòd careat affectibus: ſed quòd afficitur ille quidē, non tamen ducitur ab affectibus. Eadem eſt & incontinentis & intemperātis ratio.

Continentia. Temperantia. Abuſiones uerborū. τὰς σώφρονας εἰς ἠλιθίους μεταλαμβάνει.

Sanatio. ἐγκρατής.) Sæpe ægrotauit, ſed confirmauit eum Deus. Cum ſibi redditus eſſet, ualetudinēq; recepiſſet: nihil penſi habuit. Item: Dicebat Leogorus, ſe fortuitò potius, quàm Dei uolūtate recepiſſe ualetudinem.

ἐγκρίνει.) Non ſcilicet alios recipit, alios repudiat.

Sepultura Chriſti. ἐγκρυφίας ἄρτος.) Panis cinere intectus. Tres autem partes ſimilaginis, unde ſubcinericius panis fiebat, triduanam panis uitæ ſepulturam obſcurè denotat.

Verſatile theatrum. ἐγκύκλημα.) Machina lignea, prædita rotis: quæ conuerſa, ea quæ uidebantur intus in ædibus geri, ſpectatoribus etiā oſtendebat.

ἐγκύκλιος παιδεία.) Encyclopædia, per omnes diſciplinas, per omnes rhythmos & motus agitatur.

ἐγκεφαλόχολοι.) iracundi. Piſces bilem in capite habent. Col. 437. *Bilis piſcium.*

ἐγγλωττογάστωρ.) Qui è linguæ prouentu uictitat: ſicut ἐγχειρογάστορας, qui labore manuum uentrem placant.

ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταυτὸν ἕλκομεν ζυγόν.) Ego uerò & tu iugum idem trahimus. De ijs qui in eadem calamitate ſunt. Ego uerò ſurdaſter ad omnia, ignarus omniū, iſta neglexi.

EGO è bono in bonum tranſtuli: uel, à bono ad bonum me contuli: id eſt, è citharœdo factus ſum tragicus. De ijs qui ſimiliter aliquid faciunt.

Ego faciam omnia ſecundum Nicoſtratū, uel inſtar Nicoſtrati. Hic hiſtrio fuit ſolertiſsimus. *Nicoſtratus hiſtrio.*

ἐγχέλεις θηρώμενοι.) Anguillas captās. De ijs qui priuati emolumēti cauſa turbas concitant, quòd anguillæ turbata aqua & commota capiantur. Col. 438. *Anguillæ.*

ἔγχος.) Haſta, quæ ſæpè guſtauit lactes hoſtium.

ἐγχεῖν.) Xenophon: Pueros infundere iuſsit, & precari deos. *Pietas in conuiuio.*

ἐγχώριοι.) Indigenæ non modò uentorum ſtationes (ut prouerbio dicitur) ſed & popularium ſuorum mores optimè norunt.

ἐδέατρος.) Nomen quidem Græcum eſt, ſed uſus Perſicus: prægustator principio fuit, & ante regem edebat ſecuritatis cauſa. Poſtea uerò uſus obtinuit, ut totius miniſterij & apparatus curator, ἐδέατρος diceretur. *Credentiarius.*

EDEM, deliciæ & paradiſus.

EDESSA, urbs Syriæ, quò Traianus cum ueniſſet, occurrit ei ante urbē Abgarus, dono adducens CCL equos, & paraphractos thoraces, p uiris & equis totidē, & telorum LX. M. Traianus uerò III thoracibus acceptis, reliqua omnia ſeruare ipſum iuſsit. *Abgarus. Traianus.*

ἐδικαίου.) Syphax auditis rebus geſtis, pacificationem moliebatur: æquū cenſens, ut neq; Romani Africā, neq; Carthaginenſes Italiam hoſtiliter inuaderent. Vtri aūt ſecus feciſſent, ſe ijs opem laturum qui obtemperaſſent. Col. 440 *Syphacis æquiſsima ſententia.*

ἐδικαιώθησαν.) Dion: Omnes morte digni eſtis, nō tamē ego uos oēs morte mulctabo: ſed à paucis quos cōprehendi, pœnas expetam, reliquos dimitto. *Pauci pro multis.*

ἕδος.) Fortunæ patrio ſimulacro adorato, reditum orat.

ἐδόλιε.)

ἑδώλια.) Sophocles: Antiquis opibus referta patris ſedes.

Col.441. ἐθωράσατο.) Quicquid quibuslibet accommodatum eſſet, id facere ſtudebat.

Simulacrorum deſtructor. EZECHIAS rex Hieroſolymorum, Achazi filius omnium religioſiſsimus. Necꝫ enim idola ſolum ſubuertit, ſed & ſtatuas ipſas contriuit, & in iugis montium ſuſtulit, & lucos ſuccidit, & ſerpentem à Moſe ſuſpenſum (adhuc enim ei omnes odores incendebant) cum reliquis ſuperſtitionibus inuiſis Deo deleuit, & Iudæos ſimulacrorũ cultores mulctauit, monimenta & reliquias impietatis excindens. Tantum enim à uera religione aberant, ut ſimulacra poſt ianuas depicta adorarent: ut ſi qui ex Ezechiæ miniſtris inquirerent, foribus apertis ſimulacra tegerentur. Ac ſolus regnauit ex uoluntate Dei. Fertur etiam tale quiddam. *Liber Salomonis.* Fuit Salomonis liber remediorum cuiuſuis morbi, ueſtibulo templi inciſus. Col.442. Eũ reuellit Ezechias, quòd populus neglecto Deo, nec inuocato, ſanationem malorum inde peteret. Bellum aduerſus alienigenas extendit Gazam uſqꝫ, defectione facta ab Aſſyrijs, quibus antè paruerat.

Exercitus contumax. ἐθελοκάκως.) Imperatori exercitus erat contumax ob acceptam iniuriam, ſegniterꝗ dimicabãt, & fugiebant, obligatis corporibus, quaſi uulnerati eſsẽt: & tentoria diſsipabãt, & recedere cogitabãt, imperitiam ducis accuſantes.

Col.443. ἐθηλύνθη.) Ferrũ cum mollire ſtudent, oleo: cum durare, aqua tingunt.

Conſuetudo. ἔθος.) Conſuetudo, non eſt inuentũ hominum, ſed uitæ & temporis. *Lex commune perfugium.* Ac lex quidem ſimilis eſt tyrannidi, terrore eñ & ui cuncta perficit: conſuetudo uerò magis humanitate regia, ulttò enim eã omnes abſqꝫ neceſsitate ſequuntur. Atque etiam lex tanta æquitate & humanitate referta eſt, ut & calamitoſis utilior ſit quàm cognati: & affectis iniuria robuſtior proprijs ipſorum uiribus, & patribus beneuolentior quàm filij, & filijs quàm patres, & fratribus quàm fratres. Multi enim ab amicis læſi, ad hanc confugiunt.

ETHNESTAE, Theſſaliæ populus.

ἑκάβη.) Hecuba, quòd è longinquo ad uirum uenerit. Nam pater eius Dymas Phryx, obſes Priamo datus erat. unde Priamus Phrygibus fert opem.

HECADEMIA, olim uocata fuit Academia, ab Hecademo quodam heroe. Co.444.

HECALE, heroina apud Callimachum: quòd ad ſeſe uocet, ut quæ caſtellum patens habeat.

HECAMEDE, Neſtoris concubina: dicta à prouidentia, quòd longè in futurum proſpiceret.

HEÇATAEVS, Abderites philoſophus, qui & Criticus grammaticus eſt cognominatus, ut qui ea arte ualeret. Fuit ſub ſucceſſoribus*. Libri eius ſunt de poeſi Homeri & Heſiodi. *Alexandri.

Hecatæus, Hegeſandri filius, Mileſius, fuit Darij temporibus, eius qui Cambyſi ſucceſsit: quo tempore Dionyſius etiam Mileſius fuit, Olympiade LXV, hiſtoriographus. Vnde fructum cepit Herodotus Halicarnaſſeus, illo iunior. Protagoræ auditor fuit Hecatæus; ac primus ſoluta oratione hiſtoriã edidit, ut alia ſcripta Pherecydes. nam Ageſilai adulterina putantur. *Proſe autores.*

ἑκάτειον Θεαγένους.) Theagenis Hecateum ſimulacrũ: quod ille ubiꝗ audiebat. Prouerbium. *Theagenes.*

ἑκάτην.) Ex Hecate cognoſci poteſt, ſit'ne diuitẽ eſſe potius, an eſurire. Hæc enim ait, eos qui rem & opes habeant, ſingulis menſibus cœnam ſibi mittere: pauperes uerò homines eam abripere, priuſquam appoſita fuerit. Moris enim fuit, ut ſingulis menſibus diuites Hecatæ mitterẽt panes, & alia quædam, quæ pauperes auferebant. Hecaten alij Dianam, alij Lunam dicũt, quæ ſpectris horrendis ſeſe offerat deuouentibus: quæ quidem ſpectra ſint homines draconinis capitibus & ingenti proceritate, ut eorum conſpectu, qui uideant, percellantur. Col.445. *Hecates cœna. Spectra Hecates.*

HECATES inſula. Ante Delum ſita inſulula, quæ à quibuſdam Pſamite dicitur, quòd placentis eius nominis dea colatur.

ἑκατόμπεδος νεώς.) Parthenon, id eſt Mineruæ delubrum, ſic Athenis dicebatur, non ob magnitudinem, ſed propter elegantiam.

HECATOMBAEON.) Iunius apud Athenienſes, quòd eo menſe plurimæ Hecatombæ immolatentur.

ἐκβάλλω.) Eiectus eſt Adam è paradiſo.

ἐκβιασεὶς.)

ἐκβιασταί.) Ambo ſunt uiolenti inſcitię exactores. Extimulant nos ad requirendum ius. De Gregorio & Baſilio.

Arrogantia.
ἐκ γειτόνων.) Arrogantiam magnitudini animi finitimam effugit.

ἐκδεδαρμένον δέρεις.) Excoriatum excorias. De ijs qui fruſtra laborant.

ἐκδύεις.) Nullum diuinum oraculum eſt irritum.

Co. 446.
ἐκδέχῃ.) Polybius: Non rectè, Imperator, ſermones noſtros accipis.

ἐκδιαιτᾶς.) Sophocles:

Vrbs bene morata.
Thebæ te non educarunt malum,
Neq; enim ſolent uiros iniuſtos alere.
Tu uerò urbem immerentem probro afficis.
Ipſe tuam. Nam te longinquum tempus
Senem ſimul facit, & mente uacuum.

Delyrus ſenex.
ἐκ δυοῖν τρία βλέπεις.) Duo cum ſint, tu tria uides. De ijs qui uel ſenio, uel alio malo hallucinantur; nec ſatis cernunt.

Sermones. Muſica.
ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική.) Extirpata eſt Muſica. Ferunt olim in conuiuijs eruditas quæſtiones eſſe tractatas. Pòſt, pſaltrijs & cithariſtrijs introductis, quoſdam nouitatem illam accuſantes, hoc uſos eſſe prouerbio.

Co. 447.
ἐκκείμεθα.) Soli tibi uiuentium expoſiti ſumus. Neq; enim eſt ueritas res expoſita, neq; detecta, neq; uenatione capienda.

Religio temporaria.
HECEBOLIVS, ſophiſta Conſtantinopolitanus, ſub Conſtantino ardenti Chriſtianiſmo ſimulato, ſub Iuliano fatuum gentilem ſe præbuit*. Proſtratus enim ante oratoriam domum: Calcate me, clamitabat, fatuū ſalem. Adeò leuis & temerarius & antè & pòſt fuit Hecebolius.

ἐκάλει.) Infinita ille commemorabat, per quæ audientes demulceret.

ἐκμιμεῖσθαι.) Vulgus res geſtas fortunatorum imitari non ſtudet: ſed ſuperuacanea quædam æmulans, inopiam iudicij ſuam declarat.

Co. 448.
ἐκβῆ.) Ariſtophanes: Cum in curiam inani uentre accurriſſet, pleno excurrit. Peculator notatur his uerbis.

Non expectata occaſio.
ἐκλεγόμενος.) Eo ſtatu rerum fretus, per ſe de ſumma rerum decernere properabat. Itaq; cum non occaſionem rerum, ſed ſuam ſpectaret: futurum erat, ut ab officio aberraret.

Locomotiuæ moderatio.
ἐκλεκτῆς.) Solomon: Manus delectorum facilè uincet. Vincere fortaſsis eorum etiam eſt, qui ſunt omni referti improbitate, uel metu uel pudore, corporis actionem magna ui prohibentium. Sed ſupernarum rerum amore non uinci ab inferioribus, eorum tantum eſt qui Deum amant, quosq; Scriptura electos uocat.

Cœleſtium amor.

ἐκλειψις.) Emanſio dicebatur, cū quis peregrinitatis reus, in dijudicatiōe municipiorum ſe non ſiſtebat.

ἐκκλίσεως.) Manifeſta fuga hoſtes ad inuadendum euocabat.

Co. 449. *Conciones Athenienſium.*
ἐκκλησία.) Ternæ conciones ordinariæ fuerūt ſingulis menſibus, Calendis, die decimo, & trigeſimo, quæ *κύριαι* dicebantur. σύγκλητοι, Indictæ, cum populus extra ordinem propter urgentia negocia conuocabatur.

ἐκκλησίαν.) Ariſtophanes: Non'ne conciones propter Plutum coguntur? Coimus enim aut ut noſtra tueamur, aut aliena ut acquiramus. Perſtringit autem Athenienſes, qui propter triobulū iudicia frequentarent.

ἐκκλησίαν.) Corpus ſuum Eccleſiam uocat Chriſtus, & per hanc ſacerdotem agit ut homo: accipit autem ea quæ offerūtur, ut Deus.* offert autem Eccleſia corporis eius & ſanguinis ſymbola, totam maſſam per primitias ſanctificans.

** προσφέρει τὰ τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τοῦ αἵματος σύμβολα.*

Explicatio ſomnij.
ἐκκλησίαις ἑστάναι ἐγκλησιν φέρει.) Stare in concione crimen affert. ὀνειροκριτικόν.

ἐκκλητεύειν.) Nomina eorum qui ad dicendum teſtimonium rogati, nō aderant in iudicio, per præconem citabantur, ut neceſſe haberent teſtificari.

ἐκ λύκου στόματος.) Ex ore lupi. De ijs qui præter ſpem aliquid ab aliquibus accipiunt Ex fabula de lupo & grue.

Col. 450. ** ineptus.*
ἐκμελής.) Theodoſius imperator, * eneruatus erat, & inertiſsimus.

Maßilienſes.
ἐκ μασσαλίας ἥκεις.) Maſsilia uenis. De effœminatis & delicatis. Maſsilienſes enim ferunt muliebrem in morem ueſtire, delibutos unguentis, & colligatis capillis, eaq; mollicie turpiter ſeſe gerere.

Epicurus.
ἐκνενευρισμένος.) Epicuri ſermonibus animo eneruato & effœminato.

Col. 451.
ἑκὼν, ἀέκοντί γε θυμῷ.) Volēs quidem, ſed animo inuito. Prouerbium.

Voluntarium.
ἑκούσιον, uoluntariū: quod non à lege, ſed à uoluntate pendet.

ἐκ παντὸς ξύλου * κοῦφον γένοιτ' ἄν.) E quouis ligno * leue fiat. De rebus aſpectu quidem uilibus, ſed neceſſarijs.

Alij

Alij de ijs qui boni quidem habiti ſunt, ſed alij inuenti.

Col. 452. ἐκ περιουσίας, ἐκ περιττοῦ τοῦ περιόντος.) Ex abundantia, ex ſuperuacuo: id quo carere liceret. Neceſſarium eſt, ſine quo eſſe non poſſumus: ſuperuacaneum, cuius præſentia cum neceſſaria non ſit rebus neceſſarijs, ut Ariſtoteles ait, ſuppetentibus, alia quædam pulchra comparantur. ueluti, uiuere quidem neceſſarium eſt: bene uerò uiuere, ſuperuacaneum. nam præſentiâ bene uiuendi, quod (ut ſimus) neceſſariũ nõ eſt, ornatur uiuere ipſum, quod eſt neceſſarium. Cæterùm meliora, inquit, neceſſarijs ſunt ſuperuacanea. Melius enim eſt bene uiuere, quàm uiuere: & bene dicere, quàm dicere. Nõ ſemper tamẽ expetẽda magis ſunt meliora, quamuis per ſeſe optabiliora. Nã quæ nos conſequi nõ poſſumus, quamuis meliora ijs quibus potiri licet, non tamen nobis ſunt magis expetenda. Immortalitas enim præſtantior eſt longæuitate, ſed nobis non magis expetenda. Ac ſuperuacanea partim & meliora ſunt, & optabiliora: ſicut bene dicere, quàm dicere. Partim meliora ſunt, non tamen optabiliora. nam philoſophari & cõtemplari, melius quidem eſt quæſtu: non tamẽ optabilius ijs quos urget inopia, quiq; aliter eſſe nequeunt. Sic etiam ualere ægrotanti eſt optabilius, quàm philoſophari.

Neceſſarium. Superuacaneum. Viuere. Bene uiuere. Optabilia. Expetẽda. Longæuitas. Immortalitas. Philoſophari. Ditari. Sanari.

Col. 453. ἐκπλεύσειν.) Nunquam ita fore amentem, ut homines pluris faciat Deo.

ἐκποδών.) ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι, uiri infortunati præſtò non ſunt amici.

ἐκ πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν συνήγαγον.) De multis paleis grana pauca coegi. De ijs qui magni laboris exiguũ capiunt fructum.

Col. 454. ἔκστασις.) Dauid: Ego uerò dixi in raptu mẽtis: Abiectus ſum. Putabam, inquit, cum peccaſſem, me procul abeſſe à curatione tua. nã à iuſticiæ uia, in qua ambularat, receſſerat, atq; impegerat. *Conſcientia.*

ἔκτακτοι.) Elocati (ſi ita dicere liceat) uel extraordinarij ſunt quinque: præco militaris, buccinator, ſignifer, miniſter, caudę ductor: quibus omnino eſt opus in agmine, præcone, ut uoce denunciet imperata: uexillifero, ſi uox ob tumultũ non exaudiatur: buccinatore, cum ob puluerem ſignum non cernimus: miniſtro, ut ea quibus opus fuerit, apportet: urago, ut non cõſecutos ad aciem perducat. qui, cum illi quatuor ſummum teneant locum, hic infimum occupat.

ἐκ * πεπρησμένης κύλικος πιεῖν.) E' perforato calice bibere. De ijs qui in religione errant, uel qui fidem ſoluunt. Col. 455. ** τετρημένης conſracto.*

ἐκ τιμημάτων.) Quatuor Athenis cenſus à Solone inſtituti ſunt: Pentacoſiomedimnorum, equitum, zeugitarum, proletariorum. *Quatuor cẽſus Athenienſium.*

ἐκ τιτθῶν) A' nutricibus: id eſt, ab infantia.

ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχειν.) Extra lutum habere pedes. De ijs qui extra periculum ſunt.

ἐκ τοῦ γεύματος γινώσκω.) E' guſtu cognoſco. De ijs qui ex paruo multa deprehendunt.

ἐκ τῶν ἡσσόνων.) Cum uincerentur, è re nata remedium à Deo petunt, & percõtantur Pythiam. Col. 456.

ἐκ τριχὸς κρέμαται.) E' pilo pendet. De ijs qui in maximo ſunt periculo.

ἐκκυβεύειν.) Ratus, ut poeta dicit, dolum eſſe: nullo modo ſtatuit tacere aleam, & de ſumma rerum decertare, ſed ſe intra uallum continuit.

ἐκφανιστάς.) Polybius: Ferè quod in præſentia maximè dolet, inſignem lætitiam parit. *Mutatio.*

ἔκφορος.) Sentio me affectu tranſuerſum agi.

ἐκφυλλοφορεῖν.) Si quis aut malè geſti magiſtratus ſuſpectus, aut ſenatorio ordine indignus uidebatur, ut in oſtraciſmo teſtula, ſic oliuæ folio hic loco mouebatur, inſcripto eius nomine, & in echinum coniecto. Col. 457.

ἐκ χειρὸς βοηθεῖν τοῖς πράγμασι.) Polybius: Summo ſtudio ſuccurrere Reipublicæ, aut ſummæ rerum.

Ἑλλάδιος.) Helladius Alexandrinus grammaticus, ſub Theodoſio Imperatore iuniore uixit. Scripſit omnis generis uerborum uſum ex ordine alphabetico, Deſcriptionẽ ambitionis, Bacchũ ſiue Muſam, Deſcriptionem balnei Cõſtantiani, laudationem Theodoſij imperatoris.

ἔλαμψαν αὐτῶν τὰ ἔργα.) Splenduerunt eorum facta: id eſt, claros eos reddiderunt.

HELLANICVS Mileſius, hiſtoricus, ambitum terræ ſcripſit, & hiſtorias.

HEL-

HELLANICVS Mitylenæus hiſtoricus, filius Andromenis, aut Ariſtomenis, aut Scamonis, cui cognominem habuit filiū. Verſatus autem eſt Hellanicus etiam cum Herodoto, apud Amyntam Macedonum regem, temporibus Sophoclis & Euripidis: etiam cum Hecatæo Mileſio congreſſus, qui Perſico bello fuit, & paulo antè, & uſq; ad Perdiccæ tempora peruēnit. Obijt Perperenæ, quæ eſt e regione Lesbi. Conſcripſit plurima, ſoluta oratione, & uerſu heroico.

Herodotus. Amyntas. Hecatæus.

ἑλλανοδίκαι.) Hellanodicæ, iudices ludorum apud Elæos IX, aut X.

Col. 458. ELATEA, urbs Phocēſiū maxima, quam quidā Elatriā ſcribendā cenſent.

Alcman. ἐλετής.) *Scies Alcmanem lyræ pulſatorē Laconicæ*
Eximium, quem Muſarū IX numerus habet.

ἐλάφειος ἀνήρ.) Ceruinus uir: id eſt, timidus, à natura animantis.

Minimum, id eſt, diuitiæ. ἐλάχιστον.) Minimum. Sic Chriſtus terrenas opes uocauit, cum diceret: Qui fidelis eſt in minimo. hoc eſt: qui rectè nouit uiuere, & terrenas opes, quas Mā monam uocat, in pauperes erogat. Talis igitur, qui in minimo fidelis reperitur, etiā in magno fidelis erit: hoc eſt, in diuinis muneribus. Qui uerò in his diuitijs iniuſtus eſt, & eas ſibi ſoli reponit: nimirū etiam in diuinis muneribus infidus reperietur. Pecuniæ copias autem alienas appellauit, quòd cum diuitijs non naſcimur, ſed nudi potius: uereq; nihil in mundum intulimus, neq; efferre poſſumus quicquam.

Aliena opes.

Explicatio ſomnij. ὁρῶν ἔλαιον ἐκφύγῃς πᾶσαν βλάβην: Oleum uidens, effugies omne damnum. ὀνειροκριτικόν.

Zeno Eleates. ELEA, olim Hyle, Phocenſium colonia, patria Zenonis, oppidū uile, quod Col. 459. tantū præſtantes uiros poſſet gignere: quod ille Athenienſium magnificentię prętulit, uita in eo exacta, rarò Athenas profectus. Elæa urbs alia, unde Elaites ciuis, & ſinus.

ELAEVS, urbs Thracię Cherſoneſi.

Theocles Elegorum autor. ἐλεγαίρειν.) delirare. Hinc ſunt qui elegiam dictā putent, q; Theocles Naxius aut Eretriēſis furore correptus, id carminis genus primus proclamarit.

ἔλεγος.) Lamentationes ad tibiam cantabantur: & ut in luctu tibia circum aras canerentur, regem Midam Gordij filiū inſtituiſſe ferunt, qui matrem defunctā in numerum dearum referre ſtuderet.

Midas.

ἐλέγχειν.) Tota nocte reges arguimus. Et, Opera manus demonſtrant.

ELEDONE, genus polypi, autore Æliano, ſeptempedis: ſic dicti, quòd ſe metipſe edat.

ἐλεεινός.) Romani ob acceptam cladē miſerabiles, ꝑpter uirtutē laude digni.

ELEEMOSYNA. Fraudatio eſt, aliena rapere & detinere: cum uerò eleemoſynam non damus, æquè atq; fraudatores punimur.

ELELEV, acclamatio bellica. Achæus Eretrienſis in Philoctete ſic adhortantem milites Agamemnonem facit: *ἐλέλευμα στρατιωτικόν.*
Tempus eſt opem ferre, dux ego ero:
Accipiatur gladij capulus manu: tuba
alius quàm primum det ſignum: Tempus eſt, accelerate, Eleleu.

HELENA imperatrix, Magni Conſtantini mater, omnibus ornata uirtutibus. Fuit autem modeſtia Chriſti imitatrice cùm erga omnes, tum uerò erga ſacrum monacharum habitum. Sæpe etenim eas quæ per omnem uitam uirginitatem tuerentur, conuocauit, & ipſa in lectulis collocauit, eiſq; miniſtrauit, tam epulas apponendo, & calices præbendo, quàm aquā manibus affundendo, ancillæ partes obiens. Sic etiam filium ſuum, cuius æterna eſt memoria, inſtituit, ut uirtute animoſus eſſet abſq; ſuperbia, & Rempublicam ſummo ſtudio curaret, Deoq; cū timore & tremore ſeruiret. Nam ſub Magno Conſtantino baptizati ſunt illuſtriores Indi, Iberes & Armenij. In apſide fornicis fori duæ ſteterūt columnæ, Helenæ & Conſtantini, & crux in medio cū inſcriptione: Vnus ſanctus.

Monacharum admiratrix. Co. 460. *Conſtantinus Magnus. Indi. Iberes. Armenij. Statuæ.*

HELENVS ſcripſit diuinationem ē fiſſuris expanſę palmę, utrū quis ꝓcreaturus eſſet liberos, nec ne: & ſimilia.

ἑλεπόλεις.) Inſtrumenta ſeu machinæ quæ ſaxa eiaculantur, quibus capiuntur urbes.

ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων.) Liberæ ſunt ab aratris capræ. Prouerbiū, de ijs qui ab onere aliquo aut malis ſunt immunes.

ἐλευθέριος Ζεύς.) Liberalis Iupiter, cui Seruatoris nomen aſſcriptum eſt, uel q; libertini porticum illi uicinam extruxerint: uel quòd Græcos à Perſica ſeruitute liberarit.

ὁ ἐλευθ

ἐλευθεριότης.) Liberalitas, inquit Veſpaſianus, beneficium eſt ſyncero animo collatum.

Liberior ἐλευθερω-τέρα. ἐλευθεριώτερος ἀστερέτης.) *Liberalior Sparta. Ob inuictos & generoſos animos, qui legum diſciplinam ſequentes,

Spartani. ne mœnibus quidem includi, nec niſi uictores è prælijs reuerti uoluerunt, neque tyrannos tolerarunt.

ἐλεύθερος.) Solus liber eſt uir bonus & ſapiens: improbi uerò & ſtulti, ſerui.

Libertas. Libertas enim eſt, poteſtas ſuo arbitratu agendi: & liber, qui uadit quò libet.

Col. 461. ELEVSIVS & Marathonius, alter Cyzicenus, alter Conſtantinopolitanus*, monaſteria frequentia uirorum & mulierum inſtituerũt, atque aliorum plurimorum cœtum ad ſe attraxerũt, ex ijs qui uitam frugi & aſperam perfectiſſimum pietatis ſignum eſſe ſtatuunt.

** Vide αὐτό-νοτις.*

ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.) Elephantem è muſca facere. De ijs qui res minimas oratione efferunt, & magnas faciunt.

ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρεις.) Ab elephante nihil differs. De magnis & ſtupidis, cuiuſmodi eſt hoc animal.

ἐλεφάντινοι.) Annuli eburnei, & è ſuccino mulieribus conducunt.

ἑλληνικὸν ἐπένευσαν.) Ariſtophanes: Græco more uiro iſti annuerunt, quaſi nutus etiam Græcorum excellant.

HELLENOTAMIAE. Qui pecuniã tributorum aſſeruabãt, quàm olim Græci communiter in Delo reponebant. Nam Athenienſes, ſocijs uolentibus, Pauſaniæ odio, ſuſcepto Græcorũ principatu, cõſtituerunt, quibus Græcis urbibus naues, quibus pecuniæ præbendæ eſſent, ad ulciſcendum Barbarum, & prouincias eius uaſtandas. Tributum autem ordinatum fuit ab Ariſtide, talentûm CCCCLX.

Col. 462. HELICONIVS ſophiſta Byzãtinus, annaliũ cõpendium ſcripſit ab Adamo uſque ad Theodoſium magnũ, libris X.

Heliconius aſtronomus, ſcripſit apotelesmatica: id eſt, effectus oſtentorum, & alia multa.

ἐλινύοντες.) Calamitatẽ utinã propulſet. Cum aduenerit mane, quieſcito parũ in eius gratiã. Caue ne inter quieſcẽdum & cunctandum elabatur occaſio.

HELIXVS, illuſtris uir apud Megarenſes.

ELICHRYSVS, apij flos.

Lex. ἐλθεῖν, παρεισελθεῖν.) Apoſtolus ſubintraſſe legẽ dicit: quaſi, cum alio per obliquum irrepſiſſe.

ἕλκει μοιχὸς εἰς μοιχόν.) Trahit mœchus ad mœchum. Prouerbium.

Col. 463. ἐλόμενοι.) Xenophon: Ille imperabat, hi parebant, non quòd eum ducẽ creaſſent, ſed quia uidebãt eum ſolum ducis animo atque prudentia præditum.

Principatus uirtutis.

Adoptio Chriſtiana. ἔλουσε.) Eunomianum lauit Beliſarius diuino lauacro: ſuisque manibus ſuſceptum, ſibi filium adoptauit, ut Chriſtiana fert adoptio.

ἐλπίς.) Attici ſpem de expectatione cuiuſuis euentus uſurpabant, cum propriè ſit expectatio bonorũ. nam & metuens expectat, ſed nõ bona. Malorum enim expectatio eſt metus, bonorũ uerò ſpes. Itaque ſpes impiorũ, cum res quibus nihil firmi ſubeſt, expectẽt, ſpes perit: quamuis rebus ſuauibus, tanquam permanſuris fruantur.

Col. 463.

Narſetis ingenium. ἐλοιδοροῦντο.) Agathias: Narſetem omnes inſectabantur, inſolentẽ & temerarium dicentes, qui quidem re ipſa uiolentus & ſanguinarius eſſet, ſed pietatis & religionis perpetuo cultu fucum hominibus faceret.

ἐλύγισεν.) Aurum etiam Danaes animum flexit.

ELYMAEI, gens Sicula: ab Elymo, notho Anchiſæ filio.

Col. 464 *Homicidarum torquis.* ἐμασχάλισεν.) Moris antiqui fuit, ſi quẽ per inſidias occidiſſent, ac cædẽ expiaturi eſſent, ut extrema cadaueris amputarent, & torquem ex illis particulis cõfectum de collo ſuſpenderent.

ἐμαυτῷ βαλανεύσω.) Mihi ipſe ero balneator, uel glandes aſſabo. Hoc eſt, ipſe mihi inſeruiam, meum negotiũ agam.

Linus ab Hercule occiſus. ἐμβαλόντα.) Hercules puer adhuc, magiſtrum Linum, ob acceptas inter docendum plagas iratus, impatiens imperij, lapide occidit.

Piræeus. ἐμβαρός εἰμι.) Olim Piræeus inſula fuit, unde etiam nomẽ accepit, à traijciendo ſcilicet: in cuius editiſſimo loco, Munychus à ſe occupato, fanũ Dianæ Munychiæ cõdidit. Quo in loco cum urſa extitiſſet, eamque Athenienſes occidiſſẽt, fames cõſecuta eſt. Cuius mali remediũ fore oraculũ prodidit, ſi quis deæ filiam ſuam immolaſſet. Solus autẽ Embarus pacta familiæ ſuæ perpetua illius ſacrificij ſucceſsione, filiam ſuam exornatam immo-

Munychia. Vrſa occiſa fames. Filiæ immolatio.

immolauit. Vnde prouerbium extitit, quod alij de prudentibus & cordatis, alij de delyris & inſanis uſurpant.

. ἐμβολαῖς.) Archimedes inſtrumenta fabrefecit ad omne telorum ſpacium, ut eminus adnauigantes maioribus & robuſtioribus: ſin illa tranſuolaſſent, minoribus peteret.

Col. 465. *Archimedes.*

ἔμβολα.) Roſtra ærea, nautica mœnia, hic ſita ſumus, Actiaci belli teſtimonia.

Actiacum bellum.

ἔμβολον.) Emboluṁ dicitur, cum anceps diphalãgia cornua anteriora inter ſeſe committit, poſteriora diſiungit: eſtq́ rhombi dimidium, inſtar literæ Δ.

Acies.

ἐμβραχυ.) teſtatur Deus, ſe ne minutiſſimum quidem quicquam latêre poſſe.

Col. 466 *Dei cognitio.*

ἐμβριθής.) De imperatore Iuſtino inualuit opinio, eum & ſeuerum eſſe, & perquàm diligentem.

Iuſtinus.

EMBA, locus prope Mycænas.

ἐμβάντων.) poſt Marathoniam pugnã Theſſali ad Medos defecerunt, * obſtructionem Tempum ueriti.

Col. 467 * τὴν ἀπὸ φράξιν * τεμπῶν

ἐμπαιζόντων.) Ioſephus: Per ludibriũ & contumeliam res adminiſtrant.

ἀδιανυτως.

EMPEDOCLES, ſiue Metonis, ſiue Archinomi, ſiue Xeneti F. fratrem habuit Callicratiden. Primùm Parmenidẽ audijt, cui eum in delicijs fuiſſe tradit Porphyrius. Alij dicunt, Telaugis diſcipulum, filij Pythagoræ fuiſſe. Agrigentinus fuit, philoſophus Phyſicus, & uerſificator. Hic auream coronam geſtans in capite, & aureis calceis indutus, & coronas Delphicas in manibus gerens, pertranſibat urbes, ut opinionem diuinitatis conſequeretur. Cum autem ſenuiſſet, ſe in craterem Aetnæ coniecit noctu, ne ſuum cadauer conſpiceretur, itaq́ perijt. ſandalium tamen eius eſt ab igni eiectum.

Callicratides. Parmenides. Telauges. Diuinitatis affectatio.

Empedocles, huius ex filia nepos, tragicus, tragœdias 24 ſcripſit.

EMPEDOCLEM Agrigentinum ferunt Pythagoræ ſecutum eſſe ſectam, quam & Apollonius Tyaneus eſt æmulatus. Deorum enim uſum eſſe conſuetudine, & ex eis didiciſſe fertur, quatenus hominibus & gaudeant, & offendantur: deq́ natura * eorum diſſeruiſſe. Nam cæteros quidem conijcere de dijs, & inter ſeſe diſsimiles habere de ijs opiniones: ad Apollonium uerò ueniſſe Apollinem, eumq́ ſe eſſe, profeſſum eſſe: idq́ cogniturũ, ſe fuiſſe, etiamſi profeſſus non fuiſſet: Mineruã item & Muſam, & deos alios, quorum figuras & nomina mortales adhuc ignorent. Quicquid aũt pronunciaſſet Pythagoras, id legẽ eius diſcipuli putabant, eumq́ ut à Ioue profectũ honorabãt: & ſilentiũ diuinitatis cauſa tenebãt. Multa enim diuina atq́ arcana audiebant, quæ tacere difficile eſſet, niſi antè didiciſsẽt, etiã ſilentium eſſe orationẽ. Empedoclẽ autẽ uitæ illi ſtuduiſſe, uel illud argumento eſt: Valete, ego uerò uobis ſum deus immortalis, nõ amplius mortalis. Etenim ego olim fui & iuuenis & puella: etiã bos ille ex bellarijs Olympiæ cõfectus, & immolatus. Eũ arguit, qui Pythagoricam diſciplinam probarit.

Col. 468 *Iactatio cognitæ uoluntatis deorum. * ἰδιότητα lego, pro ἰνδάλον. Apollo niſus Apollonio, alijq́ dijs. Autoritas Pythagoræ. ἐχεμυθία. ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος. Empedocles Pythagoreus.*

ἐμπεδόκλειος ἔχθρα.) Empedoclis inimicitiæ. De ijs q́ pertinaciter inimicitias exercẽt. Lyſias: Equidẽ putabã inter uos eã eſſe amicitiã conſtitutã, ut nec Empedoclis inimicitiæ nobis obſtare poſsẽt.

EMPEDOTIMVS, ſcripſit de Phyſica auſcultatione, de quo Apoſtata in Saturnalibus: Nos, inquit, Empedotimo & Pythagoræ credimus, & ijs quæ inde accepit Heraclides Ponticus.

ἔμπηρα.) Vxores, mutilatos & monſtroſos fœtus edebãt: illi uerò facinorũ ſuorũ prorſus obliti, Delphos uenerũt.

ἐμποδών.) Thucydides VIII. Obiecta modò crimina cõſiderãt, animis uerò longius nõ progrediunt. Hierocles: Quis, inquit, philoſophorũ, nõ & uxorem duxiſſet, & liberos ſuſcepiſſet, ſi nihil obſtitiſſet? Ignaro apud ignaros, ut ait Plato, plus fidei habetur, q̃ ſcienti. Col. 469

ἔμπορός εἰμι σκηνῆς ὤν.) Simulo me eſſe mercatorem, cum eſt militandum: Ariſtophanes. Col. 470

EMPVSA, ſeu Onocole: ſpectrũ diabolicũ, ab Hecate immiſſum, & * calamitoſis apparẽs, quod in uarias figuras ſe transformare putatur. inde dictũ, quòd uno pede incedat, alterum uerò habeat æneum aut aſininum. Putabatur autem etiam in meridie apparẽre, cum * defunctis inferiæ ferrentur. Ariſtophanes in Ranis: At mediusfidius belluam uideo magnã. Cuiuſmodi? terribilẽ, multiformem. Iam enim bos fit, iam mulus, aliàs formoſiſſima fœmina. Vbi eſt? accedã ad eam. At fœmina eſſe deſijt, iam canis eſt. Empuſa igitur eſt. Igne certè quidẽ tota collucet facies, & pedẽ habet æneũ.

** quod ordine incedentibus apparebat, ἐκ τῷ στοιχεῖν ἐφαίνετο. * τοῖς ἐν τοιχεῖοις lego.*

Col. 471. *Tyrãno fides non ſeruata.* ἐμπεδόνιμος.) Saturninus Cos. tyrannidẽ inuaſit. Cui Romani fidem dederũt, neceſſariò magis quàm ex animo, ac deductũ morte mulctarũt, iuſiurandũ impunè uiolari poſſe rati, peſti Reipub. datũ.

ἐμπύρε.) Ex igne uictimarum diuinabant.

ἐμοὶ μελήσει ταῦτα, καὶ λευκαῖς κόραις.) Mihi curę erit, & albis uirginibus. Cum Barbari quidã Delphos oppugnatum irent, Apollo conſultus reſpondiſſe fertur: Mihi iſta curæ erunt, & albis uirginibus. atq; unà cum Diana & Minerua, quæ & ipſæ fana Delphis habent, uiſus eſt irruere in hoſtes.

Cleonis clypei. ἐμοί.) Tale facinus (inquit Cleon, pugnam ad Sphacteriam & Pylum iactitans) edidi, ut omnibus meis inimicis obturare ora poſsim, dum quicquam è clypeis Pylijs ſuperfuerit. Solebant aũt arma hoſtilia in templis ſuſpendere.

Col. 472. * *οἱ φρεατ τοῖ.* ἐν* φρεαττοῖ.) Phreattæum prætoriũ, ab heroe Phreato dictũ, de cædibus nõ uoluntarijs pronunciabat Athenis.

Improborum odiũ. ἐναγεῖς.) Damaſcius: Alios prorſus repellebat ut profanos, & inſanabiles: neque eũ quicquã mouebat, ut eorũ familiaritatẽ admitteret: nõ opes ingentes, nõ ſplendor magiſtratus, nõ inuicta potentia, non ulla improbitas tyrannica.

Xanthus. ἐναγίζων.) Xantho Macedones immolant, & luſtra peragũt, cũ equis armatis.

Col. 473. *Mancipiorum redhibitio.* ἐναγωγὴ οἰκέτου.) redhibitio famuli. Si quo morbo uenditum mancipiũ laborabat, à uenditore nõ indicato: lex emptori pmittit, uenditorẽ in ius uocare, cauſa prius apud magiſtratus expoſita.

ἐν ἅλῳ λεχθῇ ἢ δρακάζεις.) In area te occultas. De ijs qui latêre nõ poſſunt, deq; rebus quæ fieri nequeunt. area enim undiq; conſpicua eſt.

ἐν ἀμούσοις καὶ κόρυδος φθέγγεται.) Inter indoctos etiã Corydus loquitur. De ijs q nõ accuratè diſſerũt inter ineruditos.

Contraria. ἐναντία.) Contraria, ſecundũ Ariſtotelẽ, ſex modis inter ſeſe implicantur: contrarietatẽ aũt faciũt trifariã inter ſeſe implicata. Contraria uerò dicuntur, quæ multũ inuicẽ diſtant, aut quæ ſe mutuò tollunt. Hoc fundamẽto qui nititur, demõſtrare nequit unũ uni eſſe contrariũ. Poſſunt eñ multa multũ diſtantia capi, eaq; in eodẽ genere. Nã flauũ & pallidũ ab albo multũ diſtãt: ſed & albũ tollunt, & ab eo tolluntur. Poſſunt & multũ diſtantia in diuerſis generibus capi. * unũ enim uni duo diſtant.

* *οὐ οὐ τὰ δύο διίσταται.*

ἐναύειν.) Aelianus: Si quando publica lues graſſabatur, ſacri ſcribæ ad templũ hoc progreſsi, & ſacris ritè peractis, ex ara ignem accendũt: & rogis in urbibus accẽſis, fœtidi aeris corruptricẽ illã uim hebetãt: & aere extenuato, morbũ igni, quod mirum uideri queat, extinguunt. *Igni profligata peſtilentia.* Col. 474.

Callixeni interitus. Idẽ: Callixenus Athenienſis, ppter calũnias mercedẽ tulit impudẽtię & impietatis, ut in publico ciuiũ odio pauper, excluſus, fame periret. Neq; enim aquã illi præbebãt, neq; ignẽ capere ſinebãt.

ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ Καρκίνος ἔμμορε τιμῆς.) *Rebus in ambiguis, uel Carcinus auctus honore eſt.* De uilibus hominibus, qui ob * perturbatum Reipublicæ ſtatũ honoribus afficiuntur. * *petulantiam.*

ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.) Præſtat in terra eſſe pauperem, quàm diuitem in mari. Col. 475.

ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ἀνδροκλῆς πολεμαρχεῖ.) In diſsidio uel Androcles fit imperator. Et, In ſummis difficultatibus etiã Carcinus honore potitur.

ETENIM inter amuſos & Corydus loquitur. De ijs qui cum uiles ſint, propter tempus aliquod honore afficiunt̃.

Res præclare, uerſus mali. ἐνδεέστερος.) Subinde minus pręſtabat, quàm res poſtularet. Itaque omnia eius ſcripta ſublimibus ſententijs, & cognitione ſolida rerũ ornata uideas, ſed uerſibus conſtare parum concinnis.

ἕνδεκα.) Vndecimuiri, magiſtratus Athenis, q curabãt cõdẽnatos in carcere, & ad q̃s fures & plagiarij adducebant̃.

ἐνδελεχισμός.) Frequentatio, perenne ſacrificium. Moris enim fuit Hebręorũ, & mane & ueſperi quotidie ſacrificare.

ἐνδέξασθαι.) Non eſt ab ijs amica oratio accipiẽda, qui ſe pro hoſtibus gerũt.

ἐν δέοντι.) Ariſtophanes: Rectè perijt, & opportunè Reipublicæ, priuſquam nobis* intritum infunderet: hoc eſt, ciuitatem perturbaret. * *τὸν μυττωτὸν ἐγχέαι.*

ἐνδέχεσθαι.) Spe uana illos alebat, nec Belliſarij uerbis parêre ſinebat.

Actio in magiſtratus. ἐνδείκνυμι.) Deferebantur & accuſabãtur, qui Rempub. mala fide gerebãt.

Delatores. ἐνδιάθεσθαι.) Ne patiaris nos prædæ eſſe calumniatoribus, delatoribus, cõmunibus prouinciæ peſtibus.

ἔνδειξις.) Delatio. Si quis capite diminutus, aut ærarius magiſtratum gerere, aut

aut ius dicere inſtituebat, hunc quiuis ciuium deferendi poteſtatem habebat. Itemq́ſi quis uel in negocia, uel loca interdicta legibus ſe ingerebat, ut impudicus in forum & cōcionem, uel defunctis per iniuriam maledicebat. Qui aūt horum criminū alicuius cōuicti eſſent: de ijs ſtatuebāt iudices, quid eis ſoluendum aut luendum eſſet.

Col.476. ἐνδία.) Oculis ſolis demulceor, quibus ſpes blanda ineſt.

ἔνδιος.) Quandiu meridies erat, & tellus adhuc calebat: tandiu erat uitro clarius, ſplendidum cœlum.

ἔνδοξα.) Probabilia, è quibus ſyllogiſmus dialecticus cōficitur, ſunt, quæ uel omnibus probantur, aut pleriſq;, aut ſapientibus: & his uel omnibus, uel pleriſq;, uel nobiliſsimis & celeberrimis. Plurimū igitur autoritatis habebunt, & prima erunt, quæ omnibus aut pleriſq; *Probata omnibus.* probantur. Omnibus, ut id quod expetendum ſit, eſſe bonum, ſanitatem, diuitias, uitam (qui enim ſecus dicunt, *nō ex animo loquūtur, ſed propoſitū tuentur. itaq́ſe rē habere declarāt, eo quòd illa amplectuntur ipſi) & parentes eſſe honorandos. *[* οὐχ ὡς διανοούμενοι λέγουσιν, ἀλλὰ θέσιν παραφυλάττουσι.]* *Pleriſq;.* Pleriſq;, prudentiam opibus eſſe potiorem: aut, animū præſtare corpori: &, deum eſſe. *Doctis.* Sapientibus: ut Platoni, animū eſſe immortalē: & Ariſtoteli, cœlū eſſe quintū corpus: &, felicitatem uirtute parari: &, uirtutē per ſe expetendā eſſe. Quia uerò hi ob ſapientiā probanť, dicta etiā iſta probanť. *Probabilia.* Differt autem probabile à uero, nō falſitate (ſunt enim quędā & probabilia, & uera eadē) *Vera.* ſed iudicio ueritatis, pendente ab opinionib. auditorū, quas habent de ijs rebus. Probabilia omnino ſunt, quę aut omniū, aut plurimorū ſentētijs probantur: ut, ſanitatē expetendā eſſe. Circumſcripté autē & definité probabilia, quæ certū aliquē ex ijs qui probantur autorem habēt: ut Platonē, aut Ariſtotelem, aut Galenum. *[* ἄδοξα.]* *Improbata & ueri diſſimilia.* *Improbabilia, omnino ſunt oppoſita probabilibus, quæ cōtra omniū aut plurimorū opinionē dicuntur, * eo quòd Platonis opinioni repugnāt. Neq; ꝓbabile, neq; improbabile *Neutra.* eſt ꝓpoſitū, de quo hi ipſi neutro modo ſentiunt: ueluti pares eſſe ſtellas, aut impares, uel capillos aūt de q̄ æquè utroq; *Col.477.* modo: ueluti, eſſe infinitū, aut non eſſe: aut, uirtutes eſſe ſcientias, aut non eſſe.

ἐνδύεταί μοι τὴν λεοντῆν.) Leoninam pellem induit. De ijs qui magnas res aggrediuntur. Metaphora ab Hercule.

ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις.) Endymionis ſomnum dormis. De ſomnolentis prouerbium dicitur: quòd Endymio ſomnum adamarit, & adhuc dormiat, & illius conſuetudine utatur.

ἐν αἰέν.) Tu ſolus clypeo texiſti tuò *Aiax.* naues ſpoliandas, & ſemper graue Troianorum prælium ſuſtinuiſti.

ἐναίσιμος.) Vtinam in uirum bonum *Votum uix ſperandū.* incidam, neq; cum ullo mihi improbo res ſit.

ἐννεάκρουνος.) Enneacrunos & Dodecacrunos fontes Athenis, à nouem aut duodecim ſiphonibus, olim Callirrhoe dictus.

ἐνεπίσκημμα dicebatur, cum aliquis ſe *Col.478.* credidiſſe pecuniā ei dicebat, cuius bona publicabantur. Qui ſi ſponſores dediſſet, ſe nihil falſò poſtulare, ἐγγύας καταβολὴ dicebatur.

ἐνέργεια.) Actio latius patet, quàm mo *Actio. Motio. Paßio.* tio: & motio, q̄ paſsio. Quicquid enim patiť, etiā moueť: quicquid aūt moueť, etiā agit: ſed nō itidē id quod patiť, & in quo actio explicatur, moueť. Nā actio quidē eſt uniuerſa uis, ab habitu procedens: motio uerò, eſt imperfecta actio. Nā uia procedēs ab eo quod facultate primū eſt, ad habitū eſt motio. Omnis uerò generatio, & omnis actio, propter aliquē alium finē fit. Finis enim genera- *τὸ εἶναι, τὸ ἐνηργηκέναι.* tionis, & eius quod generať, eſt ipſum eſſe: & actionis atq; agendi, ipſum iam egiſſe. Neq; tñ hoc uerum eſt in omnib. Felicitas em̄ in agēdo ſecundū uirtutē, *Felicitas.* nō in egiſſe poſita eſt. Conſiderandū *Col.479.* igitur, ſit'ne actio finis facultatis, aut fa- *Actio.* ctio quæpiā, & opus? In quibus igitur rebus factio eſt, in ijs errāt qui actionē afferūt. Finis enim in ijs eſt opus, & qui- *Opus.* dem actione melius. In quibus uerò eſt nuda actio, ſola actio conſtituenda eſt. Multorū enim finis eſt, nō eſſe factū, ſed fieri. Etenim frui uoluptate malumus, quàm ab ea diſcedere: & contemplari, quàm contemplati eſſe.

ἔνεστι κᾂν μύρμηκι, κᾂν σέρφῳ χολή.) Eſt & formicæ & culici ſua bilis. Monet, ne paruos quidem eſſe contemnendos.

HENETI, gens Paphlagonum.

ἐνέχυρον.) Lege interdictum fuit, ne quis arma oppignoraret. *Armid.*

Aequanimitas. ἐνήθλει.) Sic ille paupertatem æquo & forti animo tolerabat.

Col. 481. ἔνι.) Ariſtophanes: Quiduis cum his ſubibo propter uirtutem, quæ natura illis ineſt. Ineſt autē audacia, ineſt ſapientia, ineſt amor Reipub. cum prudentia coniunctus.

Triū menſiū intercalatio. ἐνιαυτός.) Annum Hebræi ſecundum Lunæ curſum numerāt, ut menſis apud eos ſit XXIX dierum. Cum autem circulus ſolaris ſit CCCLXV dierum, Lunaris uerò CCCLIIII: fit, ut inter Solarem annum & Lunarem diſcrimen ſit dierum XI. Vnde Græci & Iudæi octauo quoq; anno tres menſes intercalant.

ἐνιαυτὸς Μέτωνος.) Annus Metonis, id eſt anni 19: quos Meton mathematicus dum circuitū tēporū exponit, inſeruit.

Col. 482. ENNIVS, poeta Romanus, quem Aelianus laude dignum eſſe dicit. Nam dum Scipionē canit, & uirum illum magnificè extollere ſtudet: ſolum Homerū ait pro dignitate laudare poſſe Scipionem. Vnde conſtat, eum admirari ſolitū poetæ ingenium, & uerſuum eius magnificentiam, & admirabilitatē. *Homeri admiratio.* Homerum igitur laudando ualere, & gloriam uirorum exaggerare atq; extollere poſſe (id quod in celebrando Achille demōſtrauit) ſatis norat poeta Meſſapius.

ἐνίστασθαι.) Non eſſe cunctandum, ſed bellum urgēdum: ne priores affecti iniurijs, uim propulſare cogantur.

ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις.) In æſtate lænā deteris. De ijs qui rebus neceſſarijs non in tempore utuntur.

ἔνθοις.) Ariſtophanes: Vtinam malè, ut meruiſti, ſic amittas bolū. De ijs qui præter opinionem, & fortunæ beneficio, celebritatem ſunt adepti.

Scipionis genius. ἔνθεος.) Appianus: Scipio & habitu & aſpectu ſic conformato, quaſi numine afflatus eſſet, geniū ſibi familiarē adeſſe dixit, à quo incitetur in hoſtem.

ἐνθουσιασμός.) afflatus diuinus, cū animus totus illuſtratur à Deo.

ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος, οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.) Philoctetes apud Aeſchylum: Hic nec expectate uentos, neq; nauigare ſinit. De ijs q in impedita negocia inciderūt.

ἐνθυμήματα.) Enthymemata dicuntur oratorij ſyllogiſmi, in quibus maior ꝓpoſitio, ut nota, ab auditoribus aut iudicibus adijcitur: ueluti, Hic pœnā meretur, quia eſt proditor, adijcit enim iudex, ut euidēs: Omnem proditorē mereri pœnam. *Omiſſa propoſitio neceſſaria.* In quibus autem id quod prætermittitur, notum non eſt: in ijs enthymemate concludi nihil poteſt. Nam ſyllogiſmus certam quandam propoſitionū cōpoſitionē ſignificare uidetur.

ἐνθύμιον.) Actis conſideratis, ac Mirmydonibus ſubactis Acaſto principatū abrogauit. Col. 483. *Acaſtus.*

ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον.) In Care periculū. De ijs qui mercede uendunt ſuas difficultates, & alieno dimicāt periculo: eo quòd Cares mortalium primi mercede militarunt.

ἓν κηρίον.) Vnus fauus: de multis conſentienbus, ſiue factioſis, ſiue cōiuratis.

ἐν λίμναις Διονύσιον.) In paludibus: locus eſt Athenis, in quo Bacchus colit.

ἐν μύρτου.) In myrti ramo enſem tenebo. Harmodius & Ariſtogitō enſe myrti ramo occultato, Hipparchum tyrannum occiderunt. *Hipparchus.*

ἐν ὅλμῳ ἐκοιμήθη.) In holmo dormijt. Alij Holmum dicunt oraculum, ſiue tripodes Apollinis dici: alij, uates effici eos qui in mortario dormierint.

ἐννοσίγαιος, καὶ ἐννοσίχθων.) Neptunus concuſſor terræ, ac terræmotuum autor.

ἔννους.) Sophocles: Vir ſapiens noua ex ueteribus conijcit. id eſt, è præteritis præſentia cognoſcit. *Prudentia.*

ἔνοχος.) Timæus Ephorum inſectatus eſt, cum ipſe duorum peccatorum conuincatur. *Timæus. Ephorus.* Vnius, quòd acerbè accuſauit alios, ob ea quibus eſt ipſe obnoxius: alterius, quòd totum animum corruptū habet, qui talia pronunciata ſcriptis ſuis inſeruerit.

ἐνωμοτία.) Ordo quidā militaris apud Lacedæmonios XXV uirorum, inde dictus, quòd iurarent ſe aciē non deſerturos. Col. 484 Alij dimidiū λόχου manipuli, & decuriā: alij quartā manipuli partē, ἐνωμοτίαν dicunt, cuius dux ἐνωμοτάρχης.

Vnitio. ἕνωσις.) Vnio, ſiue unitio, ſi ita dicere liceat, eſt ſeiunctarum rerum ſociabilis cōcurſus. inde dicta, quòd res in unum cogantur. fitq; X modis, autoritate ſacrarum literarum: Eſſentia, ut in animo & corpore: Affectione, ut in ſententijs, cum una eſt uoluntas: Appoſitione, ut in tabulis: Coagmentatione, ut in ſaxis: Temperamento, ut in liquidis, uino & aqua: Miſtione, ſeu ſubactiōe, ut in ſiccis & liquidis, ut farina & aqua: Confuſione,

ſione, ut in ijs quæ liqueſcunt, ut pice & cera: Aceruo, ſeu accumulatione, ut in ſiccis, ut frumẽto & hordeo: τῇ συναλοιφῇ, Cõdcletione, ſeu cõtactu, ut in ijs quę auelluntur & reſtituũtur: ut in face quę ex igni procedit, & igni reſtituitur.

ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Δαιδάλου μύσος.) In omni fabula eſt & Dædali flagitiũ. Paſiphaen aiunt taurũ adamantem, oraſſe Dædalũ, ut ligneã uaccam conficeret, in qua ipſa deliteſcens ab illo iniretur. E quo cõcubitu prægnans facta, Mino taurũ pepererit. Minos aũt qbuſdã de cauſis iratus Athenienſibus, ſeptenas uirgines, & totidem pueros, qui beſtiæ illi obijcerentur, tributi nomine ab illis exegit. Prouerbium igitur in Dædalũ, ut illorum malorum autorem, eaq́ re inuiſum, iacitur.

Col.485. ἐν πέντε κριτῶν γόνασι.) In quinq; iudicum genibus. Olim quinq; iudices fuerunt, qui de Comicis pronũciarẽt, ſuffragia in genibus habentes, quæ nunc in tabellas referunt. Apud Homerum: Deorum in genibus ſitum eſt. *θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.*

ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνειν.) A dolio figlinam auſpicari. Prouerbiũ, de ijs qui artium rudimentis præteritis, maiora capeſſunt: primisq́; neglectis, in extrema ſe ingerunt.

ἐν Πυθίῳ κρεῖττον ἦν ἀποπατῆσαι.) In ęde Apollinis cacaſſe pręſtitiſſet. Cũ quidã Apollinẽ cõtemnerent, & in eius fano uentrẽ exonerarent: Piſiſtratus id facinus capite ſanxit. *Cacatio in templo.* Cũ uerò id edictũ riderent, idq́; plures facerẽt magis de induſtria: cuſtodes cõſtituit. Qui cũ quẽdã deprehendiſſent, eum uinctum iuſſit in uia flagris cædi, præcone proclamante: Iſte uerberibus cæſus interficietur, quòd edictũ cõtempſit. Quę res ita mouit Athenienſes, ut ſi qui poſtea malè tractarẽtur, aut delicti alicuius pœnas darent, hoc dicto uterentur.

ἐν πυρὶ βέβηκας.) Ignem ingreſſus es. Hoc dicendum eſt ijs, qui res lubricas & periculoſas cupidè ſuſcipiunt: Ei qui in igne ſit, citò eſſe recedendum.

ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι.) Saltare in tenebris. De ijs quorum & labores teſte carent, & opera ſunt obſcura.

Dæmõ infeſtus. ἐνστάτην δαίμονα.) Aelianus in opere de diuinis actis: Ex oraculo q̃dã placare uoluit dæmonem, familiæ ſuæ infeſtũ.

ἐνστατικός.) Iſidorus, ſi cui ſe oppoſuiſſet, inuictus manebat.

ἐντάξις, καὶ παρέντaξις.) Inſertio, cum ferentarij in phalangis interſtitijs collocantur, nudi ſinguli iuxta ſingulos armatos. Col.486.

ἐντελέχεια.) perfectio, & forma rei ſubiectæ: ſeu forma quę ex certa elemẽtorum collocatione, materiæ accedit, ſeu inſeparabilis forma corporis. Etenim ἐντελέχεια eſt forma, & perfectio corporis. *Entelechia ſeparata.* Dicitũ aũt ἐντελέχεια, id quod à corpore ſeparatũ eſt: ut nauta à naui. quę ἐντελέχεια cũ extrinſecus ſit, ordinat & exornat & perficit ſubiectũ. Cũ igitur ἐντελέχειαν brutam & naturalem animam dicit Ariſtoteles, * inſeparabilem formam entelechiæ dicit. Cum uerò rationis capacem animã ἐντελέχειαν appellat: ea de forma loquitur, quæ ſeparata eſt. ἐντελέχεια eſt forma, inde dicta, quòd unum quiddam & perfectum & continens ſit. Etenim forma unionis & perfectionis cauſa eſt materiæ. Nam & perfectio eſt ſubiecti: idq́; continet. Atq; à ſua forma, quidq; potiſsimùm, id quod eſt dicitur: ut ſtatua non ab ære ſtatua dicitur.

** τὸ ἀχώριστον εἶδος τῆς ἐντελεχείας λέγει.*

ἐντευτλανωμένας.) Anguillæ in beta coctæ, ſuauiſsimæ eſſe dicuntur. *Anguillæ.*

ἐντέτηκεν.) His ꝓ uera, infixa eſt prorſus falſa opinio. Col.487.

ἐντεύξεις.) Ariſtoteles ſic appellat cõgreſſus & diſputationes cum indoctis, à quorum colloquijs, cum ſociabiles & humani ſimus, non eſt abhorrendum: ſed opera danda, ut eis noſtra proſit oratio. *Indoctis cru dendi uerbis ad captum eorum accom datis.* Neq; uerò fieri poteſt, ut ex ueris & demonſtrabilibus, cum eis conferamus quæ prorſus intelligere non poſſunt, neq; etiam diſcere uolunt. Quare ne fructũ quidẽ ex ulla re tali capient, cuius ne principium quidem capiunt. Si uerò è probabilibus, & ijs quæ illis ipſis placent, cum eis diſputauerimus: ea quæ dicemus intelligent, & à ſententia facilè deducentur, ſi quid perperam poſuerint. Qui enim uoluptatem bonum cenſet, eiq; ſeruit: huic ſi dicas, uoluptatem eſſe generationem, in natura ſentiente: talem uerò naturam non poſſe bonàm eſſe, quòd generatio perfecta non ſit, nihil autem imperfectum ſit bonum. *Voluptatẽ non eſſe bonum, indocto ut ſit demonſtrãdum?* Si quis ergo per hoc indocto demonſtrare conetur, uoluptatem non eſſe bonum: nihil

profecerit apud eum, qui prorſus quid dictum ſit, non intellexerit. Si uerò cõmunibus & probabilibus propoſitis quęrat, an'nõ uideatur ipſi, quod bonũ ſit, efficere bonos, ſicut album albos, & calidũ calidos:* ac tum aduerſariũ roget, an uideatur ei uoluptas facere bonos: in primis, id quod eſt euidens ſumet, eam nõ facere bonos. Concludet itaq; ex illius opinionibus & reſponſionibus, non bonum eſſe uoluptatẽ. Itaq; etiam à ſententia illum abducet. Haud enim temerè quiſquã, id quod ipſe poſuerit, inficiatur.

τἀγαθὸν ἀγαθοποιόν. * ἐκεῖ τότε τῷ τιθέντος προσαυξεται.

Aurea mors. Ἐντήκων.) Auro liquefacto per os infuſo, in aures argento, atq; in nares, hominem occidit.

Apoſtolica eloquẽtia. Ἐντήξας.) Infudit eorum animis dicendi uim inexpugnabilem, & facundiæ ſuauitatem, ad perſuadendum efficaciſsimam.

Ἐντομίδας.) Quadrupedes caſtratas ſacrificabãt ob defunctos, ut ſteriles: mares uerò dijs.

Col. 488. Ἔντος.) Athenis interdictum erat, intra diem ſeptimum educere exercitũ.

Ἐν μέρει τις καὶ τὸ πῦρ.) Viciſsim, ſiue per uices, aliquis ignem * ſpoliet. Prouerbium, in eos qui non ex æquo reipub. conferunt.

* fodiat. σκυλευέτω, σκαλευέτω.

Ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν, ἥδιστος βίος.) In nihil ſentiẽdo uita iucundiſsima: dicit Sophocles, ſi quis mala ſua nõ ſentiat. Nã ſi quis ab eo probari amentiam dicat, perridiculum fuerit.

Ἐν τριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν.) In triuio ſum cogitationum. Prouerbium, de rebus obſcuris & ambiguis. Nam qui ad triuium peruenit, qua uia ſit ingrediendum ignorat.

Ἐνυάλιος.) Enyaliũ Sophocles diſtinguit à Marte, ut Genium illo minorem, belli præſidem.

Ἐν νυκτὶ ἡ βουλή.) Noctu conſiliũ: propterea quòd nox ocium det, & deliberandi ſpacium, de rebus neceſſarijs.

Ἐν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι.) In puteo pugnare cum canibus. De ijs qui cum improbo quopiam pugnant, nec poſſunt euadere. Quid uerò agas, nõ in puteo, ut prouerbium habet, à canibus circũuentus: ſed in profunda quapiam inueſtigatione, mira dubitatione æſtuans, quæ à nemine mortaliũ explicari queat, niſi Deo monſtratore:

Inexplicabiles quæſtiones.

Col. 489. Ἐξάγιστος.) Mendacium auerſabatur non ſecus ac aliam rem nefariam. Ob nefariam uoluptatem homines effœminati, omnes capillos componunt.

Mendaciũ. Capillati.

Ἐξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.) Ariſtophanes: Homo forenſis es, & audax.

Proditionis ſuſpicio. Ἐκφέρει.) Polybius: Non ſtatim ac temerè qui ſocietatem regum aliquorũ aut principum ſuadẽt, ſunt proditores exiſtimandi. Neq; illi etiam, qui ob difficultates quaſdam autores patrię ſunt, ut prioribus amicitijs & ſocietatibus relictis, alias amplectantur. Nequaquã uerò. Tales enim ſępius optimè ſunt de ſuis rebuſpublicis meriti. Exẽpla è ſtatu harum ipſarum rerum peti poſſunt. Subitò perſuadere nõ poterat, propter uerecundiam, & regis ſucceſſus.

Legatorũ proceritas. Ἐξαιρέτους.) Diodorus: Viri à rege, magnitudinis & proceritatis, & audaciæ atq; ferociæ habita ratione, ſingulari ſtudio delecti.

Col. 490. Ἐξ ἁμάξης.) Lenæis, quę à torcularib. nomen habent, Athenis poetæ in curribus ſedentes, ridiculas quaſdam cantilenas cantillabant. Vnde de plauſtro loqui, apud Demoſthenem.

Ἐξ ἄμμου σχοινίον πλέκειν.) Ex arena funiculum contexere. De rebus quæ fieri nequeunt.

Theſpiades. Ἐξαναστάς.) Theſpiades, relictis Athenis, Theſpiam in Bœotia condidit.

Ἐξαίτου.) Faxis, ô Iupiter, ne me iſte morbus inuadat.

Ἐξαπάτη.) Logotheta: Non ita multò pòſt cognouerunt, non fallaciã, neq; ſomnium fuiſſe quæ uiſa eſſent, ſed uigiliam & ueritatem.

Col. 491. Ἐξ ἁπλῶν διπλασιάζων, ἢ πολυπλασιάζων.) Malles'ne optione data, moleſtus eſſe amicis, ac ſuauiter uiuere: an particeps omnium, amicis * non eſſe moleſtus: Sophocles: ἆρ' οὐ ταῦτα διπλά γ' ἐξ ἁπλῶν κακά: Non'ne pro ſimplicibus gemina ſunt hæc mala.

* lego, καὶ ἡ τῶν.

ἀκοσμία. Ἐξαρτύσας.) Fœdere facto, & pace cõſtituta, ſubinde animo doloſo belli cauſas contra finitimos quæritabat.

Ἐξ αἱρέσεως δίκη.) Vindicta. Si quis aliquem pro ſeruo cõprehenderet, quẽ alius in libertatem aſſereret: licebat ei qui ſeruum ſibi uendicabat, aſſertorem in ius uocare. quę actio Vindicta dicebatur.

Ἐξαρτία.) Carthagineni cenſebant

multi

multi Romanorum euertendam eſſe, atq; etiam Cornelius Cos. qui ea incolumi ſecuros ſe eſſe poſſe negabat.

Col. 492. ἐξελιγμῶν.) Euolutionũ duo ſunt genera: unum per manipulos, alterũ per iuga. & utriuſq; generis ternæ ſpecies. 1. Macedonica manipulatim poſteriorẽ phalangis locũ mutans, itemq; anteriorem ſuperficiem in poſteriorem cõuertens. 2. Laconica * mutans phalangis poſteriorem locum, itemq; pro priore ſuperficie ſumẽs poſteriorẽ. 3. Choria, quæ eundẽ tenet phalangis locum, ſingulis grauis armaturæ militibus loca ſua priora mutantibus: ut dux manipu

Col. 493. li, caudæductoris, & hic illius locũ occupet: & ſuperficies quę prius anterior fuit, ſit poſterior. Euolutiones autem ſecundum iuga fiunt, cum in reſectionibus ſiue ſegmentis, cornua uolueris conſtituere. Segmenta uerò in cornibus, quò & media firmẽtur, itemq; dextra in ſiniſtris, & ſiniſtra in dextris.

ἐξελίξαντες.) Deinde uos phalangibus euolutis uerſatiles eſtote, & aduerſis perſequentibus occurrite. Deinde quidã diſcurſus in armis facti, & euolutiones & circuitus.

ἐξεμῶ.) Ne, queſo, te iſtud dicas, priuſquam uomiturus ſum, quo facilius id faciam.

Martis hoſpitium. ἐξένιον.) Hoſpitium Martis ſunt uulnera & cædes.

ἐξ ἑνὸς τὰ πάνθ' ὁρᾷ.) Ex uno uidet omnia. De ijs qui res negligunt, nec perſpiciunt.

Col. 494 ἐξέπλευσε τῶν φρενῶν) Enauigauit extra mentem: id eſt, errore mentis afficitur.

ἐξεταιρίζοντα.) Mercede conducunt iuuenes, & beneuolos ſibi ad rem gerẽdam ſocios efficiunt.

Ex amore morbus. ἐξ ἔρωτος.) Ex amore interdũ morb. oritur, ut accidit Antiocho Seleuci F. cuius morb. eſt à medicis deprehẽſus.

Periclis ſcelus. ἐξέστησαν.) Barbari ceſſerunt eis, ut potioribus.

Col. 495. ἐξεφύσησεν.) Ariſtophanes: Iniecta Megarici decreti ſcintilla tantũ ſufflauit bellum, ut is fumus uniuerſis Græcis lachrymas excuſſerit.

ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε.) Ariſtophanes in Inſulis: Dices ut pueri, Promine alme ſol: cũ in frigore nubibus cœlũ obductũ eſt.

ἐξήρκει.) Hei mihi, Satis erat malorũ profectò mihi ad extremam regionẽ, ubi exigerem ærumnoſam uitam.

ἐξῄειν.) Xenophon: Norãt omnes licere eũ adire & prandentem, & cœnãtem, & excitare dormientem, ſi quid haberent quod ad bellum pertineret. *Acceſſu facilis dux.*

ἐξηκασμένος.) Ariſtophanes: Ne time. neq; enim tuam refert imaginem. Moris fuit, ut Comici laruas hiſtrionibus darent, eorum ſimiles quos inſectarentur. *Laruæ.*

κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην.) Deinde expergiſcebar. De ijs qui mentiuntur: ut qui ſomnia ſua, non rem geſtam narrent. Col. 496

ἐξηκεστίδης.) Excceſtides notabatur, ut peregrinus & erro: quod genus cum uias probè norit, dici ſolet, Ne Execeſtides quidẽ rectã uiam norit. De ijs igitur uſurpatur, qui ſe expedire neſciunt, quiq; recta uia aberrarunt.

ἐξῆλθεν.) Zenoni præter opinionem euẽnit, quod prædictũ fuerat. Accidit enim, ut in tumulo quodam, cui nomẽ idem eſſet quod urbi imperatrici, concluſus, uitam finiret. *Homonymiæ fallacia.*

ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.) Decepit uallus uitem. Quando ſeruator ſeruandum fruſtratur. Col. 497

ἕξις.) Habitus eſt naturalis, cuiuſq; actio atq; integritas: uelut, animi integritas ſunt uirtutes: corporis, integritas membrorũ, cõuenientia partiũ, & ſanitas. Horũ uerò perturbatio, & error, & uniuerſa ſublatio, στέρησις, priuatio dicitur. διάθεσις & diſpoſitio, ſiue affectio facilè mutatur: habitus nõ item, cuius duæ ſunt formæ, uirtus & uitium. *ἕξις. στέρησις. διάθεσις.*

ἐξουσιάζων.) Penes Marcellum ſumma rerum erat, ut nomine tantũ & habitu cederet Iuliano, ſed ueriorem principatum adminiſtraret. *Princeps qui rem gerit.*

ἐξιτηρίους εὐχάς.) Preces & uota quæ fiunt uel cum iter ingrediuntur, uel cũ diſcedunt è uita. Col. 498.

ἐξολεῖσθε.) Periculum non paruum erit, capti, uel deprehenſi, & conuicti ſi fuerimus.

ἐξομόσασθαι.) Teſtimonij dictionem iureiurando recuſare.

ἐξ οὗ.) Ex quo, nõ materiam tantum ſignificat apud profanos ſcriptores: ſed uſitatius eſt ſacræ Scripturæ, uocem illam adhibere, cũ de ſuprema cauſa loquitr. cuiuſmodi: Vnus eſt Deus, ex quo ſunt omnia. Sed & de materia, Col. 499 *Ex quo.*

eâdem

eâdem uoce ueritatis oratio utitur: ut, Facies arcam è lignis non putreſcentibus: &, Facies candelabrum ex auro puro: &, Primus homo è terra terrenus: &, E' luto confectus es tu, ſicut & ego.

ἐξούλης δίκη.) Actio unde ui (ſi modò ſic uertere licet) de quouis dicitur, cui ſuum quouis modo uel eripitur, uel ereptum non reſtituitur. Quod ſi quis iudicio uictus, mulctam ſuo tempore non ſoluiſſet: dupli condemnabatur. ac homo priuatus aliquid ſanè remittere poterat: ſed apud populũ & rempub. nulla ualebat deprecatio.

Col. 500. ἐξ οὐρίου.) Tametſi rebus ſecundiſſimis utitur, tamen infelix eſt iudicandus.

ἔξω βελῶν καθῆσθαι.) Extra teli iactum ſedendum eſt. Monet, cauenda eſſe pericula.

ἔξω γλαῦκε.) * Foras Glauce. Tempeſtatem enim ſignificat maximus ille.

Cleopatra ebria Mareotico. ἐξώκειλεν.) Cleopatra eò inſolentiæ prouecta eſt, ut reginam reginarum ſe appellaret.

Paupertas. ἐξωλέστερον.) Paupertas (inquit Ariſtophanes) beſtia eſt, qua nihil pernicioſius, & interitu dignius.

ἐξώλισθε.) Dionyſius ſecundus principatu pulſus, Corinthũ abijt exulatũ.

ἐξωμόσασθαι.) Rem aliquam uel propter morbum, uel ob aliam quampiam probabilem cauſam eiurare licet, itẽq; recuſare iudicium.

ἐξωνήσατο.) Aurum ille quidem dedit, non tamen impunitatem redemit.

Col. 501. Alcibiades. ἔξωρα.) Aliena ætate mea facio, neq; mihi decora.

* Polytionis. ἐξωρχήσατο.) At ille per ebrietatem in ædibus * Pultionis, Initia Cereris uulgauit, & ſubſannauit.

Exploratorum munus. ἐξπλωράτωρ.) Exploratorum munus eſt, rerum ſtatum omnem, & cõſilia hoſtium, locorumq; ſitum & conditionẽ, & itinera indagare.

ἐξ οἴων ἔχω.) Nunc ô Lycie Apollo, pro facultatibus tibi ſupplico, atque obteſtor: alacer eſto nobis adiutor horum conſiliorum.

* Decebali. ἐξυβρίζοντα.) Iniuriæ * Decabelij eò progreſſæ fuerant, ut eius inſolentiam compeſci bello neceſſe eſſet.

ἐξ ὑποθέσεως.) Ariſtoteles ait, facultates quaſdam habitibus eſſe conſequẽtes ex hypotheſi, quibus homo utatur, ſi res poſtulet id, ad quod facultates ſint utiles: ueluti lenitatẽ, quæ habitus eſt, ſequitur ex hypotheſi facultas quæ imperare poſsit immoderatæ iræ, & iniuſtę, ſi quando inciderit. Ex hypotheſi igitur facultas lenitatem ſequitur. nam iratus ſi fuerit, iram uincet.

ἐξυπτιάζω.) Vino ebrij cadunt proni, cereuiſia ſeu hordeaceo uino ſupini. Col. 502. Ebriorum caſus.

ἑορτὴ πολλὰ ἔχουσα.) Feſtum multa habens. De ijs qui multas ſarcinas reponunt. Ductum ab ijs qui ad feſta properant, multasque ſecum offerunt & uictimas, & ueſtes & panes, ne qua re careant.

ἑώρημα.) Bellerophontes equo alato Pegaſo, cupijt in cœlum aſcendere. Id in ſcena repræſentabatur machina quadam, qua & deos, & eos qui in aere uerſantur, deducebant. Machina ſcenica.

ἕως οὗ.) Quoad, quouſq;, donec, interim dum, tantiſper dum. In ſacra Scriptura ſæpè de re perenni poſitum reperitur. ut, Quoad poſuero inimicos tuos ſcabellum pedum tuorum: id eſt, perpetuò. Item: Nõ reuerſa eſt columba ad Noe, donec ſiccaretur terra. Ea uerò nunquã reuerſa eſt. Et, Ego ſum, & donec conſenueritis (inquit Deus) ego ſum: id eſt, ſemper. Neq; uerò ſenectus hominum Dei eſſentiam circũſcribit. Et illud in diuinis oraculis: Donec peperit filium ſuum, ita intelliges, non quaſi (ut ingrati Iudęi blaſphemãt) copula deinde cum uirgine interceſſerit. Et, Donec ſublata fuerit luna: id eſt, omni huius uitæ tempore. Et, Vſq; ad patres: id eſt, uſq; ad finem. Col. 503.

ἐπαγαγέσθαι.) Vir qui ob uirtutẽ Numen conciliare poſsit.

ἐπαγγέλλει.) Rex humaniter eum ſuſceptũ, bono animo eſſe iubet, ac petere ſi quid uelit. At ille pro Monato Praati F. intercedit, qui XXX annos in obſcuro carcere concluſus erat. Monatus.

ἐπαγωγοῖς λόγοις.) Iubet eos blandis uerbis ab inſtituto deduci.

ἐπαγωγή.) Origenes, cum nihil non interpretari uellet, in peccati tentationem ſe coniecit. Origenes. Col. 504.

ἐπαγωγή.) Inductio eſt oratio, quæ per quædam uera ſimile * illis uerum propriè cõcludit. Sunt autem duo inductionis genera. Vnum ex contrario, * lego αὐτοῖς. Inductio ex contrario.

alterum

alterũ ex cõſequenti: Ac ex contrario, per quã ei qui interrogatur, in omni reſponſione contrarium occurret: ueluti, Meus pater aut idẽ eſt qui pater tuus, aut ab eo diuerſus. Quòd ſi diuerſus à meo patre tuus pater, diuerſus à patre cum ſit, non erit pater. Sin idem eſt cum meo patre, pater meus erit. Aliud exemplum: Niſi animal eſt homo, lapis erit, aut lignũ. animatus enim eſt, & per ſe mouetur. Animal igitur eſt. Quòd ſi animal, & canis & bos quoq; animal eſt: homo etiã, qui animal ſit, & canis & bos erit. Atq; hoc inductionis ex cõtrario & repugnãtia genus, ad redarguendũ pertinet. Alterũ uerò ex conſequenti eſt duplex. Prius, quod rẽ particularẽ per particularem oſtendit. * Quęritur enim in eo: Hic'ne occiderit? Demõſtratio eſt, quòd eo tempore cruẽtatus ſit inuẽtus. Eſt aũt oratoriũ. nã in particularibus uerſatur rhetorica, & nõ in uniuerſalibus. Neq; enim uniuerſè de iuſto quærit, ſed de particularibus iuſtis. Poſterius genus eſt Dialecticũ, cum * uniuerſale per particulare demõſtratur: ueluti quęritur, Sit'ne anima immortalis? &, Vtrũ uiuentes oriãtur è mortuis? Id in libro de Animo, per uniuerſale quiddã demõſtratur: quòd ex cõtrarijs oriantur contraria. atq; ipſum uniuerſale è quibuſdã particularibus colligitur, ſomnũ ſ. ex uigilia naſci, & contra: & maius è minori, & contrà.

Inductio ex conſequenti.
Rhetorica in ſingularibus uerſatur.
** Particulare per uniuerſale.*
Dialectica in uniuerſalibus.

Locus è Topicis: Inductio & ratiocinatio inſtrumenta ſunt Dialecticorũ, per quæ fit exercitatio. ac per uniuerſale oſtenſio eſt ratiocinationis: per ea uerò quæ ſub uniuerſali cõtinentur, inductionis. Subiungitur aũt, ut ſyllogiſmo ſeu ratiocinationi enthymema, ita inductioni exemplũ. & eſt Enthymema rhetoricus ſyllogiſmus, exemplũ uerò rhetorica inductio. Eſt aũt Inductio, per ſingularia ad uniuerſalia progreſsio. Itaq; nõ rectè dicũt, qui inductionẽ dicũt orationẽ eſſe à ſimili ad ſimile procedentem. neq; enim uniuerſale ſimile eſt, & quę ſub eo cõtinentur. Eſt aũt uniuerſalis oſtẽdendi gratia potiſsimùm inuenta inductio. Oratio uerò, quæ à ſimilibus ad ſimilia procedit, exemplũ potius ſignificat. nam ea oratio quę per ſingularia fidem uniuerſali facit, idq; oſtendit, ea demum eſt inductio. Qui

Inductio.
Ratiocinatio.
Enthymema.
Exemplũ.

Col. 505.

enim per uniuerſale oſtendit, omnibus in rebus optimum eum eſſe qui ſciat: eo quòd ſumit gubernatorem ſcientem eſſe optimum, aurigam item, & ducem, & medicum, & geometram, & muſicum & fabrum: is inductione, omnibus in rebus optimum eſſe peritum & ſcientem, oſtendit.

ἐπαγωγὴ.) E' doctrina de acie inſtruenda, Epapoge eſt, cum agmen agmini ſubiungitur. ut cum tetrarchia pręcedit, reliquæ omnes tetrarchiæ ſuccedunt: aut, Xenagia pręcedente, reliquę Xenagiæ ſequũtur. Deniq; cũ in itinere cohors cohortem ſequitur: ut cũ pręcedentis cohortis tergiductoribus, ſequentis cohortis duces coniunguntur. Col. 504.

ἐπαΐειν.) Dialecticam parum attigit, * ut pauca quædam intelligeret, nihil curioſius rimatus. Etenim uulgare iſtud, Si A ſit, etiam B eſſe: eſſe autem A, ergo etiam B eſſe: iam uel cauponarum aniculæ ſciunt. Col. 505.

ἐπακτόν.) Acquiſitã animo Photinus uirtutẽ dixit, & ei cuius imitatione illã acquiſierit, cognatã. Ac niſi animus eã acquirat, eundem fore cum eo, à quo illa ſit. Nunc aliud eſſe hoc, aliud illud. *Virtus acquiſita.*

ἐπακρία χώρα.) Antiquis temporibus uicatim habitantes Athenienſes, in unum cõductos Cecrops in tribus XII diſtribuit, & urbem à ſe Cecropiam cognominauit. duasq; tetrapoles, quæ à quaternis urbibus dicuntur * utranque conſtituit: tres reliquas ἐπακρίδας quaſi appendices appellauit, eodemq; nomine tribus illis uicinus ager dictus eſt ἐπακριάς. *Athenarũ diſtributio.* *Cecropia.*

ἐπαλαμᾶτε.) Ariſtophanes: Quid'nã ad uictũ quæritandum excogitauit?

EPAMINONDAS. In pugna ad Mantineam Epaminondas uulnere accepto, uiuus ex acie in caſtra relatus, manu uulneri admota, dolorem ferebat, ſocios intuens. Prælio autem finito, eâdem remota, expirauit: ſepultus eo loco, quo pugnatum fuerat. Monimento ſtatua eſt impoſita, cum clypeo, cui draco inerat: qui ſignificaret, eum ex genere * Spartorum eſſe, id eſt eorum qui è ſatis à Cadmo draconis dentibus orti perhibentur. Vir artis imperatoriæ ſummã inter Græcos laudem adeptus, aut nulli certè ſecundus. Hic oraculo dato, ut pelagus caueret: *Col. 506.* *Vulnus.* *Sepulchrũ.* *Inſignia.* ** σπαρτῶν legendum, non σπαρτιατῶν.*

nauem

nauem conſcendere uerebatur. Sed Apollo de ſaltu, cui pelagi nomen eſſet, locutus erat, ſcilicet.

Præmia uirtutis. ἐπανετείνοντο.) Iis qui benè ſe geſsiſſēt, ſpes amplior ꝑponebatur, cùm laudis & gloriȩ, tum opū & dignitatū, ſi quod deinceps maius bonum obtigiſſet.

Ingenium. ἐπανέχειν.) Ingenio potius utendum, quàm libris parendum eſſe dicebant.

Col. 507. ἐπάρας.) Audaciſsimos homines ſpe beneficiorū ad nefaria facinora impulit. Falsò nūciata imperatoris morte, & multis in ſuas partes pollicitationibus pertractis facilè magnas copias coegit. Pollicitationes.

Execratio. ἐπηράσας.) Aelianus: Ne benignè ſuſciperet animas illorū, ſed æternis ſupplicijs mulctaret.

Conſtãtia. ἐπαρτωμένων.) Lauta fuit illius uiri tolerantia, ut maximis terroribus impendentibus, & cruciatibus admotis, nihil arcani eloqueretur.

ἔπαρχος πραιτωρίων.) Prætorio præfectus, cui apud Romanos munus exactionis tributorū Oriētis eſt mandatū.

Nuptialia dona. ἐπαύλια.) Sic dicūtur munera, quȩ poſtridie nuptiarū à ſpōſæ patre, tā ſpōſæ quàm ſpōſo cū pōpa mittebātur. Puer enim prȩcedebat, alba ueſte facē incenſam ferens. Hunc ſequebatur mulier caniſtrū geſtās, cæteris ordine ſequentibus, quȩ aurū, patellas, ſmegmata, lecticas, pectines, lectos, alabaſtros, ſandalia, thecas, pyxides unguentarias, interdum etiā ſponſo dotem unà afferrent.

Hecale hoſpitalis. ἐπαύλιον.) In Hecales epitaphio: Ambulato placidiſsima mulier eam uiam, quā acerbi dolores animi nō ſȩpe cōficiunt. Tuarū, mater, hoſpitaliū ædium erimus memores, quæ commune omnium diuerſorium fuerunt.

Clearchus philoſophiam uitare iubetur. ἐπαύρασθαι.) Dictum in Clearchum * Solenſem, qui uaria ſcripſit: Diſcede ex Academia, & fuge philoſophiā. Neque enim tibi fas eſt ea frui, quæ te uultu infeſtiſsimo intuetur.

Col. 508. ἐπ' αὐτόπτον, ἐπ' αὐτοφόρον.) Re Carthagine palàm deprehenſa. Vltrò ab uxore ſe decipi eſt paſſus. Vxor.

EPAPHRODITVS, Chæronenſis grāmaticus, Archiȩ Alexādrini grāmatici alūnus: à quo inſtitutus, à Modeſto Aegypti prȩſide emptus eſt. cuius filiū * Pitelinū cū inſtituiſſet, Rōmȩ claruit ſub Nerone, uſq; ad Neruā. quo tēpore Ptolemȩus etiā, Hephæſtionis F. uixit, & alij multi uiri doctrina celebres. Cum aūt ſubinde libros mercaretur, ad 30000 coegit, eosq; bonos & exquiſitos, minimeq; uulgares. Corpore fuit magno, & nigro, inſtar elephanti. Habitauit in Phœnianocorijs, ubi binas habuit ædes. Deceſsit anno ætatis 75, ſcriptis compluribus relictis. Epaphroditi Bibliotheca. Phœnianocoria.

Aequitas Seueritas. ἐπαινέτης.) Arrianus, quæ ordine modeſteq; gerebātur, laudabat: ſi quid ſecus fieret, ſtatim reprehendebat, pòſt etiam mulctabat.

ἐπαισχές.) Mihi quidē iſtud & indecorū eſt, & noxiū: illi aūt multo & fœdius & pernicioſius. Obſidio quidē laborioſa, receſſus autem probri plenus.

Col. 509. ἐπεγχανών.) Vindicta nō paſſa eſt hominem ſuperbū & contemptorē, Meletis interitum deridere.

Accuſatio. ἐπεκάλει.) Nemo unquā amicorū eū uel ſecordiȩ, uel lāguoris & ceſſationis, ubi eſſet opus, uel ignauiȩ, quȩ pigriciȩ & timoris filia eſt, accuſauit. At iſte ſæpè crimina in amicos conijciebat.

ἐπεκήρυξαν.) Cū ſitim tolerare nō poſſent, pacem per præconem petiuerūt.

Col. 510. ἐπελπίζων.) Partim eos pollicitationibus in ſpē erigebat, partim exigua lucella diſtribuebat, partim opibus & dignitate ſuperiores cȩteris ſpoliabat, publicatis eorum bonis.

ἐπεμβαίνων.) Fortuna illorū perquàm inſcitè, & inhumaniter inſultabat.

Haſta in funere. ἐπενεγκεῖν.) Iſter ait, moris fuiſſe Athenis, ut cognati eorū qui uiolenta morte perijſſent, in efferendo funere haſtā adhiberent, * aut in tumulo defigerent, eaq; ratione interfectoribus ultionem denunciarent.

ἐπ' ἐξαγωγῇ.) Baculis cædebatur, & peregrè uendebatur, ignauiæ & fugæ precium ferens ſeruitutem.

Paupertas. ἐπεπάμεθα.)

Omnia quæ uiui poſſedimus, affero ad Orcū,
Nec quicquā abiēs hinc Phœbe relinquo tibi.

ἐπέσειεν.) Terrorem iniecit eis, quaſi ſtatim interficiendi eſſent.

Col. 511. Clearchus. ἐπεσέτο.) Ibi Clearchum eſſe ducem cognoſcere licebat, qui haſtam læua, dextra baculum geſtaret.

Sepiæ. ἐπετίλησεν.) Sepiæ in piſcatu emittunt atramentū, ut turbato loco in quo ſunt, piſcatores lateant.

Col. 512. ἐπέφυ.) Vtraq; manu inhærere. τὸ δὲ λεγόμενον, ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν ἐπέφυ.

ἐπέχει.)

Platonis prudentia. ἐπέχει.) Plato de ijs quę certò cōprehendit, pronunciat: falſa coarguit, de *Arceſilaus.* obſcuris ſuſtinet aſſenſionem. Arceſi- ** lego, ἀχαρίστως ἀπὸ τῶν.* laus, quia de * rebus omnibus dubitabat, librum nullum ſcripſit.

ἐπ᾽ αὐλὰ τὸν ταντάλου λίθον τῆς κεφαλῆς ἀποτιναξάμεθα.) Tantali ſaxum à capite excuſsimus. De periculo, quod cum urgeret, præterijt. Vel de eo qui negocium inchoatum rèliquit.

ἐπειδὴ.) Quia uinum bibere uoluiſti, unà etiā feces tibi ſunt exhauriendæ.

ἐπειοῦ δειλότερος.) Epeo timidior. Cratinus comicus dicebatur, fortaſſe quòd in tribunatu Oeneiæ tribus ignauior fuiſſe uideretur. Epeus autem timidus fuiſſe perhibetur.

Aſtydamia. ἐπείρα.) Aſtydamia Peleum Aeaci F. adamauit. Qui cū recuſaſſet, uerita ne ſe proderet, callidius quàm uerius dicit, ſe ab eo de ſtupro appellatam.

πεῖρα.) Periclitandi animi eius cauſa, pecuniā mittit, corruptelæ illecebras.

Col. 513. *Fortuna ſeneſcit.* ἐπήβολος.) Si te beatum cenſes, ut uotorum compotem, & auro abundantē: ſcito Fortunam quoque ſeneſcere.

ἐπηγάγετο.) Vrbis incolas ſine ulla uiolentia ſibi conciliauit.

ἐπήγγελλεν.) Minos quóuis nauigabat, & multis, ut hoſpitium pararent, denūciabat.

Col. 514. ἐπήλυσιν.) Latronū incurſionē uitare.

ἐπηνέμιος πλοῦτος.) Vētoſæ diuitiæ: hoc eſt, fallaces & inconſtantes.

ἐπῄνει.) Deus facta regis nō approbabat.

ἐπήρεια.) Denunciauit ut obſeruarēt, ne quis fortè ex alio exercitu adeſſet, qui eis noceret.

Col. 515. ἐπάρξασιν.) Vijs interclusis, non paruum urbanis terrorem incuſsit.

ἐπὶ ἀσπίδα.) Aſpidi & baſiliſco inſiſtes. nam illa uenenum lethale immittit: hic etiam aſpectu nocet.

Veteris diſciplinæ memoria. ἐπιβεβήκασι.) Nō ipſi quidē in uetere illa diſciplina uixerūt, ſed ijs qui in ea uixerant, ſucceſſerunt, locutique ſunt: eorūque cōſuetudine facti doctiores, multa in ſuę ætatis homines beneficia cōtulerūt, cum aliarum rerum, tum ueterum hiſtoriarum uocales præcones.

Iuſtiniani ἐπιβολή. ἐπιβολή.) Vectigal, ſiue mulcta, quaſi adiectionē dicas, ſub Iuſtiniano peſtis improuiſa extitit, prædijs impoſitum, quod poſſeſſoribus omnem uictus parandi ſpem prorſus adimeret.

ἐπιβολή.) Polybius: Eſt, cū & caſus fortiū uirorum conatibus obſtitit. Eſt &, cum ſecundum prouerbium, ἐσθλὸς ἐὼν ἄλλα κρέσσονος ἀντέτυχε: Quamuis ipſe bonus, tamen incidit in meliorē. Hoc tradunt de Hyllo Herculis F. & Echemo * Aegeate. Col. 516. ** Tegeate.*

ἐπιβοῶμαι.) Experientiā teſtem & regulam meorum ſermonum inuoco. *Experientia teſtis.*

ἐπίβοιον.) Cū quis Mineruę bouē immolabat, immolabat & Pandorę ouem cum boue. *Minerua. Pandora.*

ἐπὶ βύρσης καθίζεσθαι.) In corio ſedere. Moris apud Scythas fuit, ſi quis ab alio iniuria afficeretur, quā ulturus ſe aduerſario fore parem non putaret: ut boue immolato, carnes in fruſta conciſas elixaret, & corio humi extento inſideret, manibus in tergū reiectis: quo nullum eſt apud Scythas maius ſupplicādi genus. Qui uerò uolebat, parte carnium accepta, & dextro pede corio inſiſtēs, ſe pro uirili opē ei laturū pollicebatur. Eſtque id ſanctiſsimum iuſiurandum. *Scytharū ſupplicatio.*

ἐπιβύσας.) Ariſtophanes: Oratoribus numulis ora obturaui.

ἐπιγενήματα.) Polybius: Eorū eſt qui de bello rectè adminiſtrādo deliberant, ut medicos in morbis, ita & ipſos non minus eorū quę accidere atque exiſtere ſolēt, rationem habere, quàm mali primi. *Acceſsiones.*

EPIGENES comicus: cuius fabulæ ſunt, Athenæo in Dipnoſophiſtis autore, Heraine, id eſt Iunonia: & Mnemation, id eſt paruū monimentum: & Bacchia, ſeu Bacchatio.

ἐπιγνώμονες καὶ ἐπιγραφεῖς.) Dicebantur ij, qui cuique uel ciui uel inquilino quantum tributi pendendū eſſet, decernebant. Epidamnus olim dicebatur urbs, quæ nunc Dyrrachium. Col. 517.

EPIDAVRI cultus fuit Aeſculapius.

ἐπὶ Δελφινίῳ.) Delphiniū prætoriū Athenis, in quo cauſam dicebāt, qui ſe fatebātur cędē feciſſe, ſed ſecundum leges.

ἐπὶ Δηλίῳ.) Deliū Bœotię locus eſt, in quo Athenienſes prelio uicti ſunt à Bœotijs. *Delium.*

ἐπὶ διετὲς ἡβῆσαι.) Id eſt, XVI annos eſſe natum. nam pubertas ſeu adoleſcētia ab anno XIIII incipiebat. Ephebi anno * XVIII facti, biennium id nomē retinebant: tum in album ciuitatis inſcribebantur. Col. 518.

ἐπίδοσιν.) Cum philoſopharetur, nihil eius progreſſus impediebat, & ma-

ximum operæprecium faciebat.

Clamor clamore eluſus. ἐπιδουπῆσαι.) Abari ſtatuerant, in belli motu ſonitũ excitare cõfuſum & agreſtẽ, unaq́ cum fremitu bellico pulſare tympana, ut tantus tumultus exiſteret, ut percellerent & terrerent Romanos. Quod Bonus præcognitum militibus indicauit, ne re ſubita conſternarentur: ſed id quod futurũ erat, animis ſibi repręſentantes, & opinione, aſſueſcerent per id quod nondum aderat, ei quod futurum erat. eosq́ iuſsit, pulſatione tympanorũ audita, uiciſsim ſcuta cõcutere, & bellicũ clamorẽ tollere, & pæana canere, & ligneas ſitulas collidere.

Col. 519. ἐπιεικῶς.) Pie admodum effugij habenas permittit Deo. (ribundus.

ἐπιθανής.) Homo ſenex, ægrotus, mo-

Col. 520. ἐπιθυμία, eſt bruta appetitio: cui ſubijciuntur penuria, odium, contentio, ira, amor, indignatio, iracũdia. Eſt autem

σπάνις. σπάνις, penuria, cupiditas quædã in fruſtratione, & ueluti ſeparata à re, fruſtra

μῖσος. tamen ad eã cõtendẽs, & anxie. μῖσος, Odiũ, eſt cupiditas quędã nocendi alicui *, ſubinde lõgius progrediẽs, atq́ di

ὀργή. latãs ſeſe. ὀργὴ, Ira, eſt cupiditas ulciſcẽ

ἔρως. di eũ qui læſiſſe iniuria uideat. ἔρως, amor, cupiditas quædã rei p̃clarę. eſt em̃ ſuſceptio laboris ob formã in oculos incurrẽtẽ.

μῆνις. μῆνις, Indignatio, eſt ira, inueterata, cũ acerbitate & captatiõe occaſionis. θυμὸς, excãdeſcẽtia, eſt ira inchoata.

Altera quies. ἐπὶ καλάμῃ uel πυρὸς ἐπὶ καλάμης ἀρῶν.) Exarare ſtipulas: Solẽt agricolæ altero quoq́ anno terrã incultam relinquere, ut ſolidas gignat fruges, ſi quotãnis ſatione fatigata non fuerit.

Vita anteacta. ἐπικαλυμμένων.) Criminationib. quibuſdam fidem ſolet reorum uita derogare.

εἰρωνικῶς fortaſſe. ἐπικαλῶν.) Suſtulit homines, nihil cauſatus aliud niſi utrunq́ uirum ſapientẽ atq́ optimum eſſe.

ἐπικαμπὴς παράταξις.) Acies inflexa, quę cum medij in hoſtes irruũt, cornua à partibus poſteriorib. rectà ſub ſe collocata habet.

Col. 521. Eleazari facinus. ἐπικατεσφάγη.) Ioſephus: Antiocho Hieroſolyma obſidẽte, Eleazarus Matathię F. altiſsimũ elephantẽ cõſpicatus ornatũ, eoq́ uehi Antiochũ ſuſpicatus, magna ſtrage hoſtiũ edita, aluoq́ belluæ percuſſo, effecit ut ab elephãte opprimeret̃: nihil cõſecutus aliud, niſi q̃ rẽ arduam eſt aggreſſus, contritusq́ perijt,

ἐπικηρυχθῆναι.) Cũ urbs aut princeps aliquẽ alienæ ditionis ſublatũ uolebat, interfectori, aut ei qui uiuũ eũ adduxiſſet, pecuniã ꝓmittebat publico præconio. Ad hũc modũ Gręci, ei qui Xerxẽ uel uiuum uel mortuum Athenas perduxiſſet, C talenta promiſerunt. Proſcriptio.

Col. 522. Nothorũ portio. ἐπίκληρος.) Lex Athenis fuit, ut ſi quis nothum haberet filium, legitima filia caperet hęreditatem, nothis autem V. minæ circiter relinquerentur.

ἐπικλύσασα.) Cleopatra multo auro in Eleos effuſo, conabatur Iouis ſtatuam emere. Iouis ſtatua.

ἐπὶ κνάφου ἕλκεις.) Per ſpinas trahis: id eſt, corrumpis. ſumptũ à fullonibus.

ἐπίκωπος.) Publio Cos. fœdus Romani fecerunt cũ Carthaginẽſibus, ne quã nauem pararẽt remigijs inſtructã, præter X triremes, & piſcatorias, & cõſuetas illius loci, quarum nulla plus decem ſcalmis habebat. Carthaginenſe fœdus.

Col. 523. EPICVRVS, Neoclis & Chœręſtrates F. Athenienſis, è Gargetio municipio: fratres habuit Neoclẽ & Chæredemũ. Philoſophari cœpit anno ætatis 12, & peculiaris ſectę fuit autor. Primũ Sami uerſatus cũ parẽtibus, deinde Mitylenis, unũ annũ ſcholę præfuit: pòſt Lãpſaci, ac demum Athenis in ſuis hortis. Scholæ.

Præceptores. Audiuit Nauſiphanẽ Democritiũ philoſophũ, & Pãphilũ Platonis diſcipulũ.

Aetas. * 109. Natus eſt Olympiade * 79, ſeptẽ annis poſt Platonis obitũ. uixit uſq́ * ad ſucceſſores Antigoni Gonatę: Scholaq́ eius permãſit uſq́ ad Cęſarẽ primum, annos 235. quib. ſucceſſores habuit 14. Duratio ſcholæ.

Scripſit multa. numẽ nihili fecit. fratres habuit 3, qui infinitis morbis impliciti, miſerrime perierũt.

Epicuri ualetudo. Atq́ ipſe etiã Epicurus, adoleſcẽs etiamnũ, haud facile poterat è lectulo deſcẽdere, cæcutiẽs, & radios ſolis nõ ferẽs, amœniſsimo & ſplẽdidiſsimo Deo illi inimicus. Auerſabat̃ etiã ignis ſplẽdorẽ, & ſanguinẽ per inferiores meatus excernebat: corpore ita extenuato, ut iniecta ueſtimẽta ferre nõ poſſet.

Metrodorus. Polyænus. Mettodorus itẽ, & Polyænus, ambo eius ſodales, peſsime omniũ pierunt. Impietatis ſuę fructũ tulit haud pœnitendũ: à uoluptate ita uictus, ut

Teſtamentum. poſtremò in teſtamento ſuo ſcriberet, ut & patri & matri & fratribus, & Metrodoro ac Polyæno ſodalibus, ſemel quotannis immolaretur, ſibi uerò bis:

maiore

maiore luxu ſibi etiã probato, ſa pi ẽsille: & mẽſę ſaxeę cõficerẽtur, & tanquã donaria in ſepulchro iuſsit collocari* leno iſte & helluo. Atq; hęc mãdauit, cũ nõ abundaret opibus, inſanus cupiditate: quaſi illę quoq; unà cũ ipſo eſsẽt moriturę. Epicurei Senatuſconſulto Roma ſunt exacti: & Meſſenij in *Arcadia, eo's qui in eodẽ quaſi pręſepi paſti eſsẽt, expulerũt, quos & peſtes adoleſcẽtũ eſſe dicerẽt, & philoſophię labẽ imprimere, ꝓpter molliciẽ & impietatẽ. Eos itaq; ante ſolis occaſũ agro Meſſenio excedere iuſſerũt, ĳsq; pulſis, à ſacerdotib. luſtrari fana, & à Timuchis (ſic enim à gerẽdis honorib. magiſtratus ſuos appellãt) totã urbẽ purgari, tanquã ſordib. & ſentina quadã liberatã. Ferũt & à Lyctĳs in Creta, quoſdã ex Epicureis eò ꝓfectos, fuiſſe pulſos: legẽq; populari ſermone ſcriptã, qua effœminatæ ſapiẽtię ac degeneris & turpis inuẽtores, & dĳs inuiſi Lycto pellerẽtur: Quòd ſi quis eò ꝑ audaciã ueniſſet, contẽpta lege: eũ in cataſta uinctũ iuxta curiã dies 20, nudũ, melle & lacte perfundi, ut ab apibus & muſcis conſumeretur interim. Quib. exactis, ſi ſuperſtes eſſet adhuc, muliebri ueſte indutũ de ſaxo pręcipitari iuſſerũt. Epicurus librum ſcripſit quas *κυρίας δόξας* nominauit, peſsima ſui ingenĳ indicia: quę illud etiã continebãt, uniuerſitatẽ hãc temerè ferri, nõ uolũtare & iudicio deorũ: ac celebres illas atomos à ſe mutuò feriri & ſeparari, eq; his fieri aerem, terrã & mare: deinde cõmiſtiones diſtingui, & cõgreſſus, & prorſus in atomos reſolui, & ferri omnia temerè & fortuitò, nõ ſapiẽtia opificis gubernari, * ſine prouidẽtia permiſceri omnia, neq; gubernatorẽ, neq; rectorẽ, neq; paſtorẽ habẽtia*. nõ paſſus eſt eũ põpa Dei intereſſe, repudiato illius delyrio: ſed uerborum eius uæcordiã & rabiẽ cõpreſsit, atq; ab Epicuro reſilĳt, & eius opiniones ualere iuſsit.

A Romanis & Meſſenĳs proſcripti Epicurei.

Lyctiorũ decretum.

Col. 524.

κύριαι δόξαι. ἀπαρεγκλισία. ἄτομοι

EPICRATIS comici fabulæ ſunt, Mercator & Antilais.

EPICRATES orator fuit, & demagog⁹, hirſutus & barbatus admodũ, cognomẽto Scutifer. Plato comicus: Rex barbę, & Epicrates ſcutifer. &, Epicrate barbã nõ paulò pulchriorẽ habes.

Barbatus.

Epicrates Athenienſiũ demagogus, cognomẽto Ephorus, cuius in oratiõe falſę legationis meminit Demoſth. Alius eſt, cuius mentionẽ facit Lycurgus in oratione de Vectigalibus, quẽ aiunt rẽ D C. talẽtûm habuiſſe. Fuit & alius Epicrates, cuius meminit Demoſthenes in oratione contra Aeſchinem.

Diues.

ἐπὶ κρεμαμένοις.) Ob magnitudinem impendentis adhuc periculi, tolerabilia cætera omnia iudicarunt.

EPICTETVS Phryx Hierapolitanus, philoſophus, ſeruus Epaphroditi ſatellitis, imperatoris Neronis, pede mutilatus ex fluxione, habitauit Nicopoli, urbe nouę Epiri. Vixit uſq; ad tempora M. Antonini: ſcripſit multa.

Epictetus: Epaphroditus.

EPICYDES & Hippocrates fratres, duces Syracuſanorũ, Romanis lõgo tẽpore infenſi. Cũ Syracuſanos ad bellũ cõcitare nõ poſsẽt, ad Leontinos Syracuſanis inimicos cõfugerũt, patriã accuſantes, ꝙ fœd⁹ Hieronis de tota Sicilia ictũ ſibi ſolis uendicarẽt. Qui cũ irritarentur, Syracuſani promulgarũt: ſi quis Hippocratis aut Epicydis caput attuliſſet, ſe auro id eſſe repẽſuros*. At Leontini Hippocratem ſibi ducem crearunt.

Col. 525.

Romanis infeſti.

Hieronis fœdus.

ἐπιλαχών.) Athenis ſortiebantur, qui ſenatores aut magiſtratus fieri cupiebãt. Deinde, poſt unumquenq; eorum cui ſors obuenerat, ſortiebatur alius: ut, ſi prior ille uel improbatus uel mortuus eſſet, eius ipſe loco uel in ſenatum legeretur, uel magiſtratu potiretur.

Sortitio et ſubſortitio magiſtratuum.

ἐπὶ λειψυδρίῳ μάχη.) Pugna ad Lipſydriũ. Locus eſt ſupra Parnethẽ, quẽ pulſi à tyrãnis Alcmæonidis ducib. munierũt. Qui cũ à Piſiſtrato expugnatus eſſet: carmẽ quod *σκολιόν* (quaſi curuum ſeu obliquum dicas) in eos canebatur:

Ah ab Lipſydrium prodens ſocios,
Quales uiros perdidiſti?
In prælio fortes & patricios.
Cum oſtendiſſet à quibus patribus orti eſſent.

Col. 526.

Lipſydriũ. Alcmæonidæ. Piſiſtratus: Carmen σκολιόν.

ἐπιλησμότατον.) Ariſtophanes: Non tu hinc in malã rem obliuioſiſsime & ſtultiſsime ſenecio?

EPILYCVS, poeta comicus. Ex fabulis eius eſt, Atheneo autore, Coraliſcus.

ἐπὶ μέγα.) Sybaritę luxurioſiſsimè uiuentes, & magnis opibus aucti, & ſibi & alĳs beati uidebantur.

Sybaritæ.

ἐπιμεληταὶ ἐμπορίου.) Athenis fori curatores ſorte legebãtur, quib. mãdata fuit rerum uenalium curatio: & ut frumẽti, quod in mercatu Attico appelleret, binas partes in urbẽ perferri cogerent.

Lex frumẽtaria.

ἐπιμεληταί.) Apud Perſas, ut ſcribit Xeno-

Col. 527.

Vulneratorū curatio. Xenophon, curatores erant, qui uulneratos in bellis curarent.

Disciplinæ conseruatio. ἐπιμεληταί.) Curatores etiā cœtuū in ludis deligebāt, quib. curę eſſet, ne ſaltatores immodeſte ſe gererēt in theatris.

ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων.) Curator Initiorum. Apud Athenięſes Initia curat primùm is qui rex ſacrificulus dicitur. Deinde Curatores, qui quaterni à populo deligūtur, bini ex uniuerſis Athenienſibus, ſinguli ex Eumolpidis & præconibus qui κήρυκες dicuntur.

ἐπιμεμφόμενος.) Maximè de Perſis quęrebatur, à quibus plurimis affectus eſſet iniurijs.

Animæ emiſſaria, ut & Hermotimi Clazomenij. EPIMENIDES Phæſti, aut Doſiadę, aut Agiaſarchi F. & matris Blaſtæ: Cretēſis, Cnoſius, uerſificator. Cuius animā ferūt, quoad uellet, & exceſsiſſe è corpore, & in id eſſe reuerſam. Eius defuncti cutē lōgo tēpore pòſt literis diſtinctā, repertā eſſe tradūt. Vnde prouerbiū, *Epimenidea cutis.* Epimenidea cutis: de rebus arcanis. Hic luſtrauit Athenas à Cylonio piaculo, 44 Olympiade, iam ſenex. *Cylonij piaculi expiatio.* Verſib. multa ſcripſit: Initia, luſtrationes, & alia obſcura. *Scripta.* Vixit annos CL. quorum *VI dormijt. *Longæuitas. Somnus.*

ἐπὶ γνωσομένῳ.) Cū fatale iter & diuinitùs mihi decretum confecero.

Col. 528. ἐπινάσαντες.) Sarmētis ante mœnia & omnis generis ſordibus comportatis, fimoq́ꝫ iniecto, ignem ſubiecerunt: tantoq́ꝫ fumo excitato, ut abeuntes conſpici non poſſent, obſidionem ſoluerunt.

EPINICVS comic9, cui9 Athenęo teſte, fabula eſt ὑποβαλλόμεναι, Subditæ.

Auarus. Exactor. Epinicus, pręfectus urbis ſub Baſiliſco, inexplebili pecunię auiditate & populos & urbes oēs cauponatus, iniquis edictis ꝓuincias impleuit. Quę cū *neque magiſtratuū ordines, neqꝫ externę trib. ferrēt, fugerūt, & exactiones tributorum reliquerunt: iſtiusq́ꝫ auaro domi natu urgente ſupplices in cōmunibus templis ſederunt, furta illius arguentes. Cui magiſtratu per ignominiā abrogato, ſucceſſorē dederunt Laurentiū, *Laurentius orator.* magni fori principē oratorū, qui quaſcūqꝫ cauſas defendebat, eas lucri ſui cauſa prorogare & extrahere non ſuſtinebat.

ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς.) In acie nouaculæ: in ipſo negocij articulo.

ἐπιούσιος ἄρτος.) Panis naturæ noſtrę congruens, uel quotidianus.

ἐπὶ παλλαδίῳ.) Palladiū, prętoriū Athenis, in quo Ephetę, id eſt arbitri honorarij, cædē nō uoluntariā diſceptabāt. *Argiuorū cædes.* Argiui ab Ilio redeūtes, cum Phaleris appuliſſent, ab Athenięſibus, qui eſsēt ignorātibus, ſunt omiſsi. Pòſt uerò cū Acamas id eis indicaſſet, ac Palladiū ibi inuentū eſſet: *Palladium.* ex oraculo prætoriū ibi cōdiderūt, ut Phanodemus tradit. Clitodemus ait, cū Agamēnon cū Palladio Athenas delatus eſſet, Demophontem id rapuiſſe, & multos perſequentiū occidiſſe. Agamēnone aūt grauiter id ferēte, cauſam dixiſſe, quinquaginta Athenięſibus ac totidē Argiuis iudicātibus, qui ἐφέται, id eſt ſiue arbitri, ſiue cōmiſſarij dicti ſint: quòd ab utriſqꝫ cōtrouerſia illis diſceptanda permiſſa eſſet.

Col. 529. Irritamenta ſitis. ἐπίπαστα.) Solebāt placētas aut panes cōficere, & bellaria quędā aut ſalſa inde re, unde multū bibere cogerentur. Inuidus iſte linxit publicè uēdita, nūc ſtertit ebrius, in foribus ſupinus. *Stertinſ.* Stertunt em̄ potiſsimùm ſupini, aut ebrij.

ἐπίπνοια.) Polybius: Romani diuino quodā afflatu pleni, alacritatem animorum inuicto robore munierunt.

ἐπιπόλαια.) Superficialia. Nō ea quę probabilia uidentur, ſed quæ qualemcunque duntaxat ſpeciem habent, & modica attentione coargui poſſunt: cuius generis ſunt rixoſæ propoſitiones, aut ratiocinationes. Cuiuſmodi eſt: Qui uidet, oculos habet: unde concluditur, Coclitē ſeu luſcū oculos habere. Et, Quod dicis ex ore tuo egredit̃, currū aūt dicis, ergo currus ex ore tuo egredit̃. Et, Quę nō amiſiſti habes: hoc ſumpto cōcludes aliquē habere cornua, ꝙ ea ſcilicet nō amiſerit. Item, Eū qui uiſum habeat, uidere: dormiētem autem habere uiſum, ergo uidere. Talia probabile quiddā, idq́ꝫ perquàm minutum & ſuperficiale (ſi dicere liceat) habent.

ἐπιπόλαιος.) Syluanus uir bonus erat, & in cæteris ſanctus, moribus ſimplicioribus atqꝫ apertis.

Col. 530. Hānibalis ... ἐπισηγματέαις.) Hānibal Carthaginenſiū imperator, appoſiticios parauit capillos, qui cōuenirent pro inſigniorib. ætatū diſcriminibus, elegantiori ueſtitui: hiſq́ꝫ ſubinde mutatis utebatur.

ἐπίπεδον.) Proclus uniuerſę philoſophiæ Theologiam præferebat, ſed uitæ ad uirtutem cōfirmatæ ſimilem illi pietatem anteponebat.

ἐπὶ πρυτανείῳ.) Prytaneū prætoriū, eſt

teluṁ

Etiam res inanimes cædis reæ. telũ ſiue lapis, ſiue quid eiuſmodi in cõſpectu erat, ignoto autore cædis Moris enim antiqui fuit, etiam res inanimes in iudicium adducere, & iudicare, an exterminandæ eſſent?

Auium reſpublica. ἐπίῤῥημα.) Ariſtophanes: Si cui ueſtrûm libet, ſpectatores, nobiſcũ uiuere ſuàuiter: iam nos Aues adeat. Nã quæ hic turpia ſunt, legũ arbitrio: hęc omnia ſunt apud nos aues honeſta.

Equites Perſæ. ἐπισάξαι.) Xenophon: Tumultu orto, uiro Perſę ſternendus eſt equus, & thoracato cõſcendendus: quæ omnia ſunt factu difficilia noctu, & in tumultu.

Col. 531. Theſſalæ. ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθέλκεις.) Cõtra teipſum Lunã detrahis. Theſſalicæ mulieres Lunã detrahẽtes, dicũtur & oculis & pedibus priuari. Dicit̃ prouerbiũ in eos, qui ipſi ſibi mala acceſſunt.

ἐπισεῖσαι.) Omni genere fraudis ſupplices circumuenit.

EPISTHENES, infamis ob puerorũ amorẽ fuit, ſub Seuthe Thracum rege.

Carduchi. ἐπίσκοποι.) Carduchi funditores optimi, ſagaciſsimè & lapides & plumbeos globos eiaculantur.

ἐπίσκοποι.) Inſpectores & cuſtodes dicebãtur ij, quos Athenieñſes in ſuę ditionis urbes, ad ſtatum rerum cognoſcendum & conſtituendum mittebãt: ſicut ἁρμοσταὶ, id eſt coagmentatores ſeu compoſitores, quos Lacedæmonij.

Col. 532. ἐπὶ σπάρτῳ σχοινίον.) Ad ſpirã funiculus. De ijs qui offerũt aliquid ijs qui eo abũdant. nam è ſpiris fiunt funes.

Hecatomnus. ἐπίσταθμος.) Hecatomnus Cariæ præſes, ſiue ſatrapa.

**ſeriei ductorem.* ἐπιστάτης.) Subſtes, poſt * ſeriẽ collocatus. hũc qui ſequitur πρωτοστάτης, antiſtes. Eũ qui ſequitur denuò, ſubſtes: ut totus ordo cõſtet ex protoſtatis & epiſtatis. Quidã tamẽ lochagum, id eſt ſeriei ductorẽ, protoſtatã dicunt: uragũ, id eſt tergi ductorem, epiſtatam: hypoſtatam uerò, tertium à protoſtata. πρωτοστάτης, ἐπιστάτης, ὑποστάτης.

Senatus Athenienſis ordo. ἐπιστάτης.) Vnus è ſenatorib. dicebat̃ antiſtes ſeu pręſes, cui id ſorte euenerat, nec licebat eundẽ bis eſſe præſidẽ. Cuſtodiebat aũt tẽpli, in quo ærarium erat, claues, & publicũ ſigillũ. Cũ uerò ſenatores qui πρυτάνεις dicebant̃, quiq́ Rẽpublicã gerebãt (neq́ eñ oẽs ſenatores eodẽ tẽpore, ſed per uices negocia publica tractabãt) ſenatũ aut populũ cogebãt: epiſtates procdros nouẽ, quaſi prȩſides dicas, ſortiebatur, è ſingulis tribub. ſingulos: ea excepta, q̃ tum Rẽp. gerebat. & rurſus ex ijs nouẽ, unũ Epiſtaten ſortiebatur, & negocia ei tradebat: ipſe uerò actiões dabat in iudicijs, curabatq́ ut ex legib. omnia gererent̃, neq́ prætermitteretur quicquã quod ad iudices edocendos pertineret.

ἐπιστάτης.) Vulcanus in atrijs & iuxta focos & caminos pingebatur, ut ignis inſpector. *Col. 533.*

Occaſio. τὸ ἄκαιρον ἁπανταχοῦ λυπηρόν. ἐπιστάτης.) Occaſio, rerũ omnium optima magiſtra. In qualibet eñ re opportunũ & cõmodiſsimũ tempus eſt occaſio. Nã bonę quoq́ & honeſtę res, ſi fiãt intẽpeſtiuè, nõ ꝓbant̃: ut ſi medicus cũ ægroto de morbi natura diſputet, ut ſi apud ebrios de temperantia diſſerat.

Elephanti. ἐπιστάτις.) Dion Coccianus Elephanti turres ægrè ferẽtes, iam ne ipſos quidem magiſtros ferebant.

Crateras magnos ſtatuunt, & uina coronant. ἐπιστεφέας κρατῆρας.) Crateras olim ad ſummã uſq́ oram, boni ominis gratia, implebant.

Scientiæ et ſenſus diſcrimen. ἐπιστήμη καὶ αἴσθησις.) Scientię & ſenſus diſsimiliũ ſunt generũ, & nõ multũ diſtãtiũ, diuerſaq́ ſunt genere. Nã ſciẽtię genus eſt ὑπόληψις, exiſtimatio ſeu opinio. Sẽſus uerò nõ eſt opinio. Proportione uerò ſunt eadẽ. Vt eñ ſenſus ſe habet ad ſenſilia, ſic ſciẽtia ad ſcibilia, & utraq́ iudicãdi p̃dita ſunt facultate. Ac iam nõnulli ꝑpter eorũ ſimilitudinẽ, idẽ ſciẽtiã & ſenſum eſſe dixerũt. Verùm differũt inter ſeſe. Sẽſus eñ in ijs uerſat̃ rebus, q̃ aliter eſſe poſsũt: ſciẽtia uerò nullius eſt q̃d ſecus habere ſe poteſt. Ac ſciẽtia quidem cuiuſq́ ſcibilis eſſentiã cognoſcit: ſenſus uerò nullius ſenſibilis eſſentiã cognoſcit. Sciẽtia acquirit̃: ſenſus à primo ortu ineſt. hic cõmunis etiã beſtijs, illa hominũ ꝓpria. ſenſus eſt naturę, ſciẽtia doctrinę. In ſenſu p̃cedit habitus actionẽ: nã cũ uiſu prȩditi eſſemus, uidimus. in ſciẽtijs aũt habitus actionib. cõparamus: agẽdo eñ grãmaticè, grãmatici euadimus. Ad hęc, ſublato ſenſu, animal unà tollit̃: ſciẽtia uerò ſublata, nõ item. *Col. 534. Habitus. Actio.*

Scientiarũ preſtãtia. Ariſtoteles in opere de Demõſtratiõe, ſcientiã ſciẽtię prȩſtare duob. modis dicit: uno, cũ altera alterius principia demõſtret. ueluti, Phyſiologia eſt accuratior q̃ medicina: ſic & Geometria, q̃ ea ars quę machinas cõficit: eadẽq́ de cauſa arithmerica p̃ſtat harmonicę. Alia ratione ſcientiã ſcientia uincit, cũ habet

expers materię ſubiectũ: ut arithmeticã geometria, & eas diſciplinas quibus materia ſubijcitur Theologia. Quapropter dicit in Metaphyſ. Ariſtot. Earũ rerũ q̃ intelligant, contemplationẽ & facilimã eſſe, & difficilimã. Facilimã, quia ſit rerũ ſtabiliũ, ſemperq́ſ ſui ſimiliũ: maximè em̃ ꝑſpicuę ſunt res diuinę, ut immutabiles ꝓrſus, & natura & facultate & actiõe, & ſic quidẽ facilimã. Difficilimã aũt, propter noſtrã infirmitatẽ. neq; em̃ ualemus corporis incluſi cõpagibus, & perturbationib. animorũ agitati, aciẽ in lumẽ earũ intendere: id quod & noctuis in ſole accidit. ὑπὸ τὰ μνήμης ἕξις φαντασιῶν πρὸς δόξης *ἀνυποκρίτου. Sciẽtia eſt habitus in ſuſceptione uiſorum * nõ ſimulata. Philoſophicas ſcientias eſſe dicit Ariſtoteles, naturalem, moralem, logicam, & metaphyſicam.

ἡ τῶν νοητῶν θεωρία.

Infirmitas noſtra difficilia putat, quæ facilima ſunt.

Philoſophicæ ſciẽtiæ.

ὑπὸ ἐολαῖς.) Ille ſacerdoti mãdata exponit dormienti: qui Dei mandata obſeruat, probè meminit reditus ad eum.

Reditus ad Deum.

EPISTOLA Iuliani parabatæ ad Porphyriũ catholicũ. Copioſa omnino & magna fuit Georgij bibliotheca, omnis generis philoſophis & multis cõmentarijs referta. Non pauca, inter cætera, & Galilęorum ſcripta, eaq; multa & uaria. Vniuerſam igit̃ eã bibliothecã cõquiſitã, curato Antiochiã perferri: ac ſcito te grauiſsimas pœnas daturũ, niſi eã omni ſtudio indagaris: & utcũq; ſuſpectos de ſurreptis libris, quouis modo inquirẽdo, & iureiurãdo obſtringẽdo, & acribus quæſtionib. de famulis habendis (ſi perſuadere non potueris) ablatos reſtituere atq; afferre in medium coegeris.

Georgij bibliotheca.

Col. 535.

ἐπίσω.) Planè ſcito, te nũc iſta querẽtẽ, interitũ meũ querere. Sophocles: Hęc ſcito, & animo inſcribito: Tu ægrotas, & dolor iſte diuinitùs te inuaſit. Ariſtoph. Ignoſce mihi. deridere em̃ neſcio.

ὑπὸ σριφής.) Quãuis ſolers & cõſiderat⁹, tamẽ facilè deduci à ſentẽtia uidebatur.

ὑπὸ στροφή.) Cõuerſio, cũ totã aciẽ dẽſatã, ſecundũ antiſtitẽ & ſubſtitẽ, tanquã uiri unius corpus in haſtã aut in clypeũ inclinamus, toto ordine circũ ſeriei ductorem tanquã centrũ circũducto, & in locũ anteriorẽ tranſlato, ita ut à dextra conſpiciatur, ſingulis & aſtitibus & ſubſtitib. permanentibus. (phãdũ.

ὑπὸ σχολῆς φιλοσοφῶν.) Per ociũ philoſo-

ἐπίτακτοι.) Subordinati: milites, quib. mandatũ erat, ut pugnam intuerentur, & parti laboranti ſubuenirent.

ὑπὸ τὰ μανδροβόλου.) De ijs qui ſe ad deteriora cõuertunt. A' Mãdrabulo quodã, qui cũ * fodinas metallicas, uel theſaurũ * Geophaniũ Sami reperiſſet, primũ arietem Iunoni aureum dedicauit, deinde argenteum, pòſt æneum, deinceps nullum: ut tradit Ephorus.

ἐπιτελείωμα.) Conſummatio: id quod poſt omnes uictimas ea de cauſa immolat̃, ut priores uictimæ ſint integræ. Col. 536.

ὑπὸ τῇ κάλυμα.) Nomine Hicanus, ſtudio latro, Aeſchylum tibicinem & Steſichorum citharœdum interfecit.

Hicanus latro.

ὑπὸ τῇ κύδιστρος.) Mithridates cũ cętera legitimus rex, tum Rom. accõmodatior.

ὑπὸ τιμήσεις.) Reprehẽſiones apud Ariſtotelẽ ſunt quinq;, nec eędẽ quęſtionis q̃ examinationis. Prima eſt, cũ è q̃ſitis nihil cõcluditur, nec id q̃d ꝓpoſitũ eſt, nec aliud quicq;: eſtq; ἀσυλλόγιστον. Et cũ ꝓpoſitiones falſę & improbabiles ſunt, quib. inferet cõcluſionẽ. Talis eſt is qui dicit: Quod eſt præter ens, non ens eſt. Quod nõ ens eſt, ne unũ quidẽ. Vnum igit̃ eſt ens. neq; em̃ hoc cõcludit̃. Ac ſic quidẽ nõ id q̃d propoſitũ eſt, cõcludit: ſed aliud quid cõcludit ſyllogiſticè. Quod em̃ * eſt pręter nõ ens, nihil eſt. Alius dicit: Si factũ q̃d eſt, principiũ habet: q̃d factũ nõ eſt, principiũ nõ habet: neq; id quod ꝓpoſitũ eſt, neq; aliud qcquã cõcludit, preterquã q̧ ea quę ſumũtur, falſa & improbabilia ſunt. Alterã ponit reprehẽſionẽ, ſi ꝓpoſitiones ſyllogiſticè ponant̃, & oratio cõcludit aliquid, nec tamẽ id q̃d propoſitũ eſt, ſed aliud quiddã. Tertia reprehẽſio, ſi quępiã adiecta cõcludãt propoſitũ ſyllogiſticè, & tamẽ adiectũ deterius ſit poſitis & interrogatis, & minus probabile cõcluſione. Quarta reprehenſio, ſi abſtulerimus ab oratiõe aliquid, atq; ex reliquis ſyllogiſticè concludat̃, ſicut fit in oratiõe redũdante. Quintã reprehẽſio nẽ eſſe dicit, cũ ex minimè ꝓbabilibus, & minus credibilib. ipſa cõcluſione cõſtat oratio: aut è ueris quidẽ, ſed oſtẽſu difficilioribus ipſa quæſtione.

Reprehenſiones ſyllogiſticæ.

Col. 537.

*eſt non ens.

ἐπιτιμία.) Cephalus orator: Quoties eum de dignitate & patria periclitantẽ conſeruauit.

ἐπιτίμια.) Sophocles: Eſto nobis prõptus horum conſiliorum adiutor, & oſtende mortalibus remunerationem.

ἐπίτιμον.) Seruis libertatẽ, capite diminutis priſtinã dignitatẽ, inquilinis ciuitatẽ ærarijs debiti cõdonationẽ decreuerũt.

Coacta liberalitas.

ἐπιτροπ-

Col. 538. ἐπιτροχάδην.) Coruus celeriter crocitans, tempeſtatem ſignificat.

ἐπὶ τροχοῦ δ᾽ ἂν σ᾽ ἐκεῖ στρεβλούμενον εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας.) In rota excruciatũ, ibi te oportebit facinora tua dicere: Ariſtophanes in Pluto. Prouerbium in improbos. Rota enim quædam Athenis fuit, ad quam alligati ſerui pœnas dabant. *Rota ſeruorum.*

ἐπιτυχοῦσι.) De conſulibus non ſegniter deliberandũ. Neq; enim urbe in tantis periculis conſtituta, magiſtratũ eum quibuſuis eſſe mandandum.

ἐπιφάνεια.) Superficies ſiue extremitas eſt corporis finis, aut id qđ latitudinem tantùm habet, & nõ ꝓfunditatẽ. Hæc & intellectione & eſſentia dicit̃. Epiphania etiam dicit̃, Seruatoris noſtri IESV CHRISTI in carnem aduentus.

EPIPHANIVS, Vlpiani F. Petræus ſophiſta, & in patria & Athenis docuit. Scripſit de cõmunione & differẽtia ſtatuũ, Progymnaſmata, Declamationes, Tribuno plebis, Polemarchicum, Exornationes, & Miſcellanea q̃dã pręcepta.

Col. 539. Epiphanius Cõſtantiæ Cypri epiſcopus, quondam Salaminis. Scripſit contra omnes hæreſes ſermones, qui Panaria dicuntur, & alia multa: quæ ut à doctis ob res, ſic ab indoctis propter uerba leguntur. Extrema ætate deceſsit.

Epiphanius epiſcopus Selybrię, ſiue Olybriæ, ſcripſit orationem perutilem in cręmatores imaginum.

Epiphanius & Euprepius, ambo Alexandrini genere, & uſitatorũ Alexãdrinis initiorũ callẽtiſſimi. Euprepius eorũ princeps, quæ Perſica dicunt̃: Oſiriorũ uerò Epiphanius. nec huius ſolùm numinis, ſed & Dei omni æuo celebrandi: quẽ cũ dicere poſsim q ſit, nõ tñ ſcribo, hoc quidẽ tẽpore. Epiphanius uerò illa q̃q; ſacra enarrabat. Hi uiri non ipſi qdẽ in uetere illa diſciplina uixerũt: ſed ijs q in ea uixerãt, ſucceſſerũt, locutiq; ſunt, eorumq; facti conſuetudine doctiores, multa in ſuæ ætatis homines beneficia cõtulerunt, cùm aliarũ rerũ, tum ueterũ hiſtoriarum uocales præcones.

ἐπιφυλλίδες.) Ariſtophanes in Ranis: Racemationes iſtæ ſunt, & offutiæ. De ijs qui ſe poetas aut ſapiẽtes eſſe putãt.

ἐπιφυόμενος.) Alios, manus eorũ amplexus precabat̃, ut ſubuenirẽt inopiæ.

Col. 540. EPICHARES Sicyonius proditor, cuius meminit Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte.

ἐπίχαρις.) Quamuis grauis & negocioſus, tamẽ in congreſsibus iucundus.

EPICHARMVS, ſiue Tityri, ſiue Chimari & Sicidis F. uel Syracuſanus, uel ex urbe Sicanorũ Craſto, unà cũ Phormo comœdiã inuenit. Edidit fabulas LII. aut, ut Lycõ ait, XXXV. Quidã eũ fuiſſe Coũ tradũt, ex ijs q cũ Cadmo in Siciliã migrarint. alij Samiũ, alij Siculũ Megarenſem. Fuit ante Perſicũ bellũ annis 6. Syracuſis edẽs fabulas, cũ ſe Athenis Euetes & Euxenides & Myl⁹ oſtẽtarẽt. *Comœdiæ inuentio. Phormus. Cadmus. Cous. Euetes. Euxenides. Mylus.*

ἐπιχαιρεκακία.) Maleuolẽtia, uoluptas ex alienis malis.

EPICHEREMA, Dialecticus eſt ſyllogiſmus.

ἐπὶ χειρῶν οἴσουσί σε.) Manibus tollẽt te. Id eſt, manu ducent, uiam oſtendent, fulcient infirmum, omni ope ſubleuabunt.

ἐπιχωρήσεις.) Quæ cõcedi poſſunt, tibi cõcedo: idemq; autor ero, ne res Romanorum magis etiã in dubium adducas.

ἐπίογδοος τόκος.) Vſuræ octauæ, cũ ſortis octaua pars fœneratori datur: ueluti dè quaternis drachmis, terni oboli. Col. 541.

ἐποποιΐα) Verſu heroico deſcripta hiſtoria, epopœia dicitur: id eſt, poeſis ſine fabula. Col. 542.

ἐποχή.) Primus Pyrrhõ ἀκαταληψίας καὶ ἐποχῆς formam introduxit: hoc eſt, negauit quicquam poſſe cõprehẽdi, eaq; de cauſa cohibendã aſſenſionẽ affirmauit. *Pyrrhon.*

ἐποχή.) Quaſi inuectionẽ uel inſeſsionẽ dicas. Eſt ea ſigni cœleſtis pars (gradũ uulgò dicũt) quã Sol & Luna & quiuis alius planeta obtinet: quorũ hic eſt ordo. Phænon, id eſt lucẽs, Saturnus ♄. Phaethõ, id eſt ſplẽdẽs, Iupiter ♃. Pyrois, id eſt ardẽs, Mars ♂. Sol, ☉. Phoſphorus, id eſt lucifer. Venus ♀, Stilbõ, id eſt micãs Mercurius, ☿. Quodlibet ſigniferi circuli ſignũ diuidit̃ in partes ſeu gradus XXX. pars, in alias LX partes: hoc eſt, ſexageſimas & minuta prima, & unũ primum minutũ rurſus in alia ſexaginta ſecunda: ultra quæ ἐν τῷ προχείρῳ in facili canone progredi non eſt neceſſe. *Ordo Planetarum.*

ἐπωβελία.) Cũ Athenis multi, ac forenſes & in mercatu uerſantes potiſsimũ, uiros bonos & quietos ciues pecuniæ cauſa calumniarent̃: decretum factum eſt, ut qui reum non peregiſſet, ſexta litigioſæ pecuniæ parte mulctaretur: hoc eſt, de ſingulis drachmis, quæ ſenos ualent obolos, ſingulos obolos ſoluerent. *Pœna temere litigantium.*

ἐπῳδός.) Incantatrix, quæ pueros ægrotantes carminibus curat. Polybius: Nihil intentatũ relinquũt, nullũ carmẽ, nullas præſtigias, amuleta nulla. Sophocles: *Curare carminibus.*

Col. 543. cles: Non eſt docti medici, carmina recitare, cum hulcus ſectionem deſiderat.

Improbus ſeruus. ἐποπτεύειν.) Ego dominum clàm execratus, ita efferor lætitia, quaſi ſacra Cereris intuear, & feſtum diem agam.

ἐπωνυμίαν.) Coruini cognomē fecerūt Marco, ab aue adiutrice in certamine.

Statuarum honos. ἐπώνυμοι.) Eponymi dicunt̃ eorū ſtatuæ, à quibus X tribus Athenarū nomē habēt. Nam & ciues & hoſpites uirtute præſtantes æneis ſtatuis ornabant̃: delectiq; fuêre X clariſsimi uiri, quorum ſinguli centena nomina in ſortē cōiecerūt: unde tribus ſunt diſtinctæ. Iuxta has ſtatuas leges ꝑponebant̃, ut à quouis accuſari poſsēt, priuſq; à populo ſciſcerent̃.

Col. 544 ἐπεισεβίων.) Socrates philoſophiam de moribus magnifaciebat.

ἑπτά.) Septenarius numerus pro multiplici ponitur.

ERASISTRATVS Iuliates, ex Iulide Ceæ inſulæ urbe. Appellat̃ itaq; Ceius, F. Cretoxenæ, Medij medici & Cleom-

Antiochus. Stratonice. Col. 545. broti ſororis. Hic Antiochum regem ex amore nouercæ Stratonices ægrū, ſanauit. Manu enim cordi admota, ex palpitatione, quoties Stratonicen fortuitò prætereūtē uideret, amorē deprehēdit. Sepultus eſt iuxta Mycalen montē, eregionè Sami. Scripſit medicos lib. IX.

ERATOSTHENES, Aglai ſiue Ambroſij F. Cyrenæus, Ariſtonis Chij philoſophi, & Lyſanię Cyrenæi grāmatici, & poetæ Callimachi diſcipulus. Accerſitus Athenis à tertio Ptolemæo, uixit uſq; ad quintum. Quia uerò in omni doctrinæ genere ſecundas à ſummis ferebat,* graduū cognomē habuit. Alij Platonem alterū, alij Quinquercionē dixerunt. Natus eſt CXXVI Olympiade: obijt anno ætatis LXXX ex inedia, ꝑpter aciem oculorū hebetatā, diſcipulo inſigni relicto Ariſtophane Byzantio. cuius rurſus diſcipulus fuit Ariſtarchus: q & ipſe diſcipulos habuit Mnaſeā, Menandrū, & Ariſtidē. Scripſit philoſophica & poemata & hiſtorias, aſtronomiā, ſeu ſitum ſtellarum, De ſectis philoſophorum, De uacuitate doloris, Dialogos multos, & de Grammatica.

*[margin: * τὰ βήματα ἐπεκλήθη. Δι' ὀφθαλμίαν ἀποκαρτερήσας. Ariſtophanes. Ariſtarchus. Scripta.]*

ERGANE Minerua dicitur, quòd operum muliebrium ſit inſpectrix.

Vrbs officina belli. ἐργαστήριον.) Polybius: Nemo eſt quin eam urbem conſpicatus, officinam belli, ut ait Xenophon, diceret.

ERGISCE, Thraciæ locus, ab Ergiſco Neptuni & Abæ nymphæ F.

ERGOCLES, & Ergophilus, duces Athenienſium.

ἔρδοι τις, ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.) Quam quiſq; norit artem, in ea ſe exerceat.

Lacena filij interfectrix. ἔρρε κακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μερὶς, ἔρρε ποτὶ ἅδαν, ἔρρε· τὸ οὐ Σπάρτας ἄξιον οὐκ ἔτεκον.) Abi in malam rem catule degener, mala portio, abi ad Orcum: Abi tu, quem Sparta indignum peperi. O' Xenophanes, Diagoræ, Hippones, Epicuri, & omnis relique grex infeliciū, & Dijs inuiſorum, abite in malam rem. Col. 546

ἐρεβοδιφᾶν.) Palpare in tenebris, inquirere ſubterranea & infera.

ἐρέθισμα.) Ad ſingulare certamen illū prouocabat, cum deriſu. Is uerò principiò ſe cōtinebat: pòſt, contumeliā non ferens, equum in eum incitauit.

ERESIVM, urbs Bœotiæ.

Gallus. ἐρέσσων.) Non amplius me, ut prius, denſis alis plaudens, lecto expelles, mane experrectus.

Proſperitas. ἔρρει.) Proſperò Fortunæ flatu utebatur, & in omnibus ad optatos exitus peruehebatur.

Col. 547. ἐρήμη δίκη.) Deſertū uadimoniū, cum reus, qui ſe iudicio nō ſtitit, cōdemnat̃.

ἐρήμην ἁλῶναι, indicta cauſa damnari.

ERITHACVS, auis ſolitaria, & non gregalis: quam Syluiam, nubeculā, ſiue ruticillam dici putant̃.

Col. 548. ἐρινύς.) Erinnys, Furia, Infernus, & maleficus dæmon. Iuxta Erinnys homicida, ex ore fatalem miſit uocem. ἐρινύων ἀπορρώξ, Furiarum propago. De turpibus & deformibus.

ἐριοπωλικῶς πεποίηκας.) Verba madefeciſti, quo grauiora eſſent, ut mercatores lanam. At tu uerbum uolucre inſeruiſti.

ἔρις.) Lis litē gignēs, ambit aliā orationē. De ijs q amice inter ſe confabulant̃.

ERIPHVS comicus. Dramata eius ab Athenæo XIIII Dipnoſophiſtarū recenſent̃: Aeolus, Peltaſta, Melibœa.

ἑρκεῖος Ζεύς.) Herceus Iupiter, cui aræ intra* aulā extructę erāt. Ius ciuitatis habebāt, qui Iouem Herceum habebant. *[margin: * curiam.]*

τέλος ὁρᾶν μακροῦ βίου. ὅρος.) Aelianus: Totius uitę finis expectandus, neq; ſe quiſq; in beatis ante obitum numerare debet. Incertæ ſunt enim res humanæ, dum anima ulli eſt intra ſeptum dentium.

Herculij crudelitas. HERCVLIVS, ſine ullo prætextu ſęuus erat, & tyrānicus, animiq; ſui aſperitatem toruitate uultus præ ſe ferebat.

Itaq;

Itaq; prorſus ingeniū ſecutus ſuū, Diocletiani etiam ad omnia cōſilia in humana & aſpera ultrò ſe miniſtrū præbuit.

ἑρκύνιοι δρυμοί.) Hercynij ſaltus ſunt, à quib. Iſter nauigabilis à fontib. attollit̃.

Col. 549 ἕρμα.) At Hercules ſaxa ingentia in Oceani fauces cōiecit, quo impedimento eſſent belluis accedentibus.

HERMAGORAS Amphipolitanus philoſophus, Perſei diſcipulus. Dialogi eius ſunt: Miſocyon, id eſt canū ſeu Cynicorum oſor: Vnus liber de calamitatibus: Ecchytum, id eſt effuſum, tractat ouorū inſpectionē: De ſophiſtia, ſeu ratione docendi, aduerſus Academicos.

Hermagoras, Temni Aeolenſis F. cognomento Carion, ſcripſit Rhetoricos libros V. de expolitione, de decoro, de genere dicendi, de figuris. Romæ docuit unà cum Cæcilio ſub Cæſare Auguſto, obijt prouecta ætate.

ἑρμαφρόδιτος.) Hermaphroditus: qui aut utrumq; ſexum habet, aut turpiter & facit & patitur.

ἑρμαῖ.) Hermæ Mercurij. Menecles ſiue Calliſtrates in opere de Athenienſibus ſic ſcribit: A' uaria porticu uſq; ad regiam, ſunt ſtatuæ, quæ Hermæ dicuntur: unde locus id nomē accepit, quòd multæ ibi & à priuatis & à magiſtratib. dedicatæ eſſent: quarum quidā Hipparchei Hermæ dicebantur, ab Hipparcho Piſiſtrati F. Fuerunt item Hermæ ſaxei & in ædium ueſtibulis, & in fanis.

ἕρμαιον.) Primitiæ ad ſtatuas Mercuriales in uijs collocabantur, quas uiatores ederent: itemq; acerui lapidum Mercurio ſacri in uijs obſcuris.

ἕρμαιον.) Omnis uir bonus præda eſt malis: habent improbi ſuos reditus ex altera parte.

Ammonius. Heliodorus. Damaſcius. Theodotis. Iſidorus. Syrianus. Proclus. Aegyptus. HERMIAS philoſophus, Ammonij & Heliodori diſcipulus, Damaſcij pater, ſummus amicus Aegypti, fratris Theodotes, matris Iſidori philoſophi. Erat autē Aegyptus uir diſcendi cupidus. Fuit Hermias natura bonus & ſimplex, philoſophatus ſub magno Syriano, induſtria nullo ſodalium inferior, ac ne ipſo quidē cōdiſcipulo uetere Proclo: ſolers & acutus ſupra modū, ut Aegypto morienti iureiurādo cōfirmaſſe perhibeat̃, *Animæ immortalitas.* animā eſſe immortalē, & interitus expertem. Eā fiduciā illi faciebat uitæ integritas, naturam corporis auerſata, & ad ſeſe cōuerſa, ſeparationē animaduertēs, atq; ipſam adeò immortalitatē. Nā eloquentiæ ille quidē à pfectione aberat: *Col. 550.* ſed in uirtute ita prȩclarè exercitatus, ut nec Momus illū reprehēdere, nec liuor odiſſe poſſet. Tāta erat māſuetudo uiri, tāta integritas. Nā ſi quid emebat, librū *Aequitas.* præſertim, ſi uenditor fortè illū minoris indicâſſet, plus adijciebat: iuſtumq;, licet multò maius, precium perſoluebat.

ἑρμῆν.) Mercuriū filium eſſe dicunt Iouis & Maiæ, quaſi Mentis & Prudentię *Oratio mētis & prudentiæ F.* dicas: unde oritur oratio, quam propter celeritatem faciunt uolucrem. nihil eſt enim ea uelocius: & Homerus alata uerba dicit. Fingunt eum adoleſcentulum, quòd non ſeneſcit oratio: atq; etiā quadrangulū, ob ueri ſermonis firmitatē & cōſtantiā. Veritas eñ undecunq; ſui ſimilis eſt: mēdaciū uerò uariū eſt, ac mul*Veritas.*tiplex, ſecumq; ipſum minimè cōſentit. *Mendaciū.* Lucri quoq; autorē, & mercatorū inſpectorē faciūt: eaq; de cauſa marſupiū illi tribuūt. Etiam Phœnices deos ſuos fingunt ſacculos ferētes, q aurū ſit princi*Deorū loculi, arma.*patus ſymbolū: eoſdemq; Græci armatos, quòd armis ſubigantur homines.

ἑρμῆς ὁ τρισμέγιστος.) Mercurius ter maximus, ſapiēs Aegyptius, ante Pharaonem floruit. Ter maximus autē dictus eſt, quod de Trinitate locutus eſt, in trinitate unam eſſe Deitatē aſſerens. *Trinitatis aſſertor.* *Sic fuit lumen intelligens ante lumen intelligēs, & fuit ſemper mens mētis lucida, & nihil aliud fuit huius ueritas * & ſpiritus omnia cōtinens. **ἢ niſi, pro καὶ fortè legend.* Extra hūc nō eſt Deus, nō angelus, nō eſſentia ulla alia. Omniū enim Dominus eſt, & pater, & Deus: & omnia ſub ipſo, & in ipſo ſunt. Nā ſermo eius, qui eſt undiq; perfectus & fœcūdus & opifex in fœcūda natura * puer & genitabili † aqua fœcundā fecit aquā. *† ſpiritu.* His dictis, preces ſubijcit huiuſmodi: *Obteſtatio.* Obteſtor te cœlū, magni Dei ſapiens opus: obteſtor te uocem patris, quam locutus eſt primam, cum omnem mundum firmauit: obteſtor te per unigenitum ſermonem & patrē omnia cōtinentem, propitius propitius eſto.

Hermias eunuchus Itarnites (quæ prouincia eſt Myſiæ ad Helleſpontum, cui præfuit, regi Perſarum dicto audiens) eunuchus cum eſſet, & ſeruus Eubuli Bithyni principis & philoſophi, ab Ariſtotele eruditus, animū ſcripſit eſſe immortalē. Hic eunuchus ille eſt ter uēditus, Ariſtoteli familiaris, cui filiā ſuam *Filia ſi adoptiua fuit: ab eunucho quomodo procreata fuit?*

adoptiuam

adoptiuam in matrimoniũ collocauit. Hippocratis uerſus iambicus:

Eunuchus cum eſſet, ac ſeruus, imperauit Hermias. Hic quamuis confractis eſſet teſticulis, tamen ex uxore ſua filiam Pythiadem procreauit.

Col. 551. HERMIPPVS Athenienſis, comicus antiquæ Comœdiæ, luſcus, Myrtili comici frater, edidit fabulas XL.

Hermippus Berytius, è uico in mediterraneis, diſcipulus Philonis Biblij, à quo commendatus eſt Herennio Seuero, ſub Adriano Imperatore, quamuis ſeruili genere ortus. Fuit ualde eloquẽs, & multa ſcripſit.

Præcox ingenium. HERMOGENES Tarſenſis, cognomento Xyſtor, ſophiſta, quẽ & Muſonius philoſophus & Marcus imperator audiuit. Fuit ingenioſiſsimus, in adoleſcẽtia tñ magis ꝙ adulta ætate. Cũ enim annũ ætatis 24 attigiſſet, errore mentis affectus, à ſeipſo degenerauit, ſine ulla cauſa aut morbo corporis, ut Antioch' ſophiſta de eo ꝑ uiſum dixerit: Hermogenẽ inter pueros ſenẽ, inter ſenes puerũ eſſe. Annos natus circiter 18, ſcripſit artẽ Rhetoricã, quę in manib. eſt omnibus. de Statibus lib. 1. de Figuris lib. 2. de Cœleſyria lib. 2. De hoc Philoſtratus Lemnius ſic inquit: Hermogenes, quẽ Tarſi genuerũt, anno ætatis 15 tantã gloriã eſt adeptus, ut Marcus imperator eius audiendi amore caperet. Auditoriũ igitur ingreſſus Marcus, eo diſſerẽte eſt delectatus, & extẽpore loquentẽ admiratus, ſplẽdidis munerib. donauit. Ad uirilẽ aũt ætatẽ cũ ueniſſet, nulla euidenti de cauſa uel morbo, habitũ illũ & facultatem amiſit. Vnde facetiarũ occaſionẽ

Alata uerba. præbuit inuidis, q diceret: uerba omnino alata eſſe, ut dixerit Homerus, quæ Hermogenes tanꝗ alas amiſiſſet. Cum

Facetiæ. apud Marcũ imperatorẽ diſſereret: Adſum, inquit, tibi imperator, pædagogo egens orator, & orator ætatẽ expectãs: pluraꝗ alia ſcurrilia dixit. Obijt ſenio

Cor piloſum. cõfectus, unus de populo habitus. Deſpectus eñ fuit, cũ eſſet ab arte deſtitutus. Mortuũ inciſum eſſe ferũt, & cor eius piloſum, & magnitudine natura humana longè maius inuentũ eſſe tradũt.

Stephani Epitome. HERMOCOPIDAE, qui ſtatuas Mercuriales truncarũt, in Siciliã nauigaturi.

HERMOLAVS grammaticus Conſtantinopolitanus, ſcripſit compendiũ libri Stephani de Gentibus, Imperatori Iuſtiniano dedicatum.

HERMVS, Atticæ municipium eſt, Acamantiæ tribus.

ἑρμώνιος χάρις.) Hermoniũ beneficiũ. Col. 552. Quod neceſſariò datˉ, nõ ex animo, ſed ficte: amicitię ſimulatione, nõ uerè. Her-

Hermon Pelaſgus. mon eñ rex Pelaſgorũ, Dario Thraciã inuadente, & omnia ſubigente, Lemnũ Athenienſibus per beneficij ſpeciẽ conceſsit, cum reuera Darium timeret.

ERAEADAE, municipium Atticæ, Hippothoontiæ tribus.

Amor laſciuus, caſtus. ἔρως.) Amor, ſeu Cupido. Nullus amor eſt elegãs. hæc propoſitio in uniuerſum ꝓnunciãs, refutatˉ: ꝙ nõ omnis amor ſit malus. Diuidimus enim amorẽ, in uehe-

Epicurus. mentẽ rei uenereę cupiditatẽ (ut Epicurus dicit) qui ſcitus eſſe nõ poteſt: & in conatũ induſtriæ, ſuſceptionemꝗ labo-

Stoici. ris, ob pulchritudinẽ elucentẽ, ut Stoici dicunt: aut in recordationẽ conſpectæ

Plato. aliquando pulchritudinis, ut Plato. Elegãtes eñ hi ſunt amores. Cũ aũt hoc poſitum ſit, ſapientẽ amaturũ eſſe: refutare hoc uolẽtes, definiemus quid ſit amare: dicemusꝗ eſſe, amore alicuius capi. Sed quia nõdũ clarũ eſt id qđ dicitˉ, ad amoris definitionẽ ꝓgrediemur: in quo definiẽdo, ſi ſumpſerimus, brutã eſſe cupiditatẽ uoluptatis, à pulchritudine corporis oriũdæ: aut, uehemẽtẽ uenerearũ rerũ appetitũ: ꝓpoſitionẽ refutauerimus. Hæc eñ aliena eſſe ſapiẽte, cõſtat. Itẽ, ſi uehemẽtem appetitũ definierimus: qm̃ uox uehemẽs rurſus obſcura eſt, eã oratione explicabimus. Amorẽ aiũt eſſe conatũ & cupiditatẽ * beneficentiæ ꝓpter * induſtriæ. elucẽtẽ pulchritudinẽ: neꝗ eſſe coitus,

Thraſonides. ſed amicitiæ. Nam Thraſonidẽ quidẽ, quãuis dominũ mulieris, ab amica abſtinuiſſe, cui ſe inuiſum eſſe noſſet. * Eſſe igitur amorem amicitiæ: * non mitti diuinitùs. Formam, eſſe florem uirtutis.

Col. 553. Amor eſt primum & maximũ elementum latè patẽtis rerum naturæ hiſtoriæ, & induſtria atꝗ ſolertia: hic eſt pulchrorum, atꝗ etiam bonorũ omnium acerrimus indagator. Damaſcius.

ἐρώτησις.) Interrogatio ꝓbabilis, ꝓpoſitio dialectica. Non omnis ergo ꝓpoſitio eſt interrogatio, ſed Dialectica. Nõ omnis interrogatio eſt ꝓpoſitio dialectica. ſunt eñ plura interrogationis genera. Nã qui interrogãt, aut de accidẽte

Accidens. Subiectũ. interrogant: ut, Qui ſit ignis naturalis motus? aut quid Socrati euenerit? Aut uice

uice uerſa, definiũt accidẽs, & ſumũt in interrogatione: id uerò cui accidit, id eſt ſubiectum, cognoſcere ſtudẽt. ut ſi quis roget, album aut nigrũ cui animãti accidat? &, quod'nã bonũ ſit p ſe expetendũ? & quis ille ſit, qui ſedet? Eſt & aliud interrogationis genus ex abundantia, cũ * prolato eo qđ in quæſtione eſt, dicit interrogans: Quid eſt homo? eſſentiam enim rei cognoſcere ſtudet, non accidens illius. Tertium interrogationis genus eſt, ueluti cum quis de propoſitione interrogationem aut reſponſionem poſtulans, alteram cõtradictionis partem dicit: ueluti, Eſt'ne mundus rotundus? Sub hoc genus interrogationis cadit propoſitio dialectica.

** ἐκ περιουσίας.* — *τὸ ἕτερον μέρος τῆς ἀντιφάσεως.*

δρόσου.) Cicadæ rore paſcuntur.

ἐρυγή.) Ructus eſt, flatus occultus in feruore alimenti abruptis bullis, per ſuperiora exhalans.

ἐρύθημα.) Nullũ pratũ irriguũ & tenerũ & fœcundũ uerno rore, ruborẽ ęquẽ amœnũ & riſum ſuauiorẽ gignit. At ille frontẽ etiã perfricat, nec mutat colorẽ.

Col. 554. *Erythræũ mare.*

ἐρυθρὰ θάλασσα.) Erythræum mare dicitur ſinus Perſicus, non à rubro colore fluctuum, ut nonnulli putãt: ſed à quodam Erythra, illis in locis rerum potito.

ERYTHRA urbs Ioniæ, cuius ciues Erythræi.

Erythrij benignitas.

ERYTHRIVS prefectus ſub Zenone, cũ neq; fiſcũ ſufficere cerneret: neq; onus imponere maius tributis q̃ cõſtitutũ eſſet, ſuſtineret: aut improbè quicquã facere, quippe uir humanus: * eorũ quæ deberent donatione à Zenone petita, magiſtratu abijt, cum dolore ciuitatis. Solus eñ ille ex ijs qui tum in Republica uerſabant̃, ad cõmune omniũ bonũ natus erat. q & petẽtib. celeriter gratificaretur, neq; ullũ ex ueterib. inimicis ulciſci uellet. Fiſcus aũt tũ ad ſummã penuriã redierat, ut nihil eſſet reliquũ. Nã quæ leo moriẽs in fiſco reliquerat, celeriter à Zenone exhauſta erant omnia, cùm inconſultè amicis largiendo, tum non eam diligentiã adhibendo, ut aliorum quoq; furta deprehenderet.

Zenonis profuſio et negligẽtia.

ERYMANTHVS, Arcadiæ mons: unde aper Erymanthius, ab Hercule occiſus.

ERCHIA, municipium Atticæ tribus *. unde Erchiadæ, & Erchienſes.

Col. 555.

ESDRAS, ſub * Xerxe rege Perſarũ, legis peritiſsimus, libros qui deſiderabantur è memoria depromptos conſcripſit, gentiq; ſuæ tradidit.

Memoria inſignis.

ESTHER, Iudaicæ gentis puella, regium apud Artaxerxem, cognomento Longimanum, eſt adepta honorem: ſuosq; populares, inter quos & Mardochæum auunculum, defendit: qui regi inſidias detexerat, quas propter edictũ regium contra Iudæos in obſcuro loco deliteſcens audierat.

ESSAEI, Iudæi aſcetæ, id eſt, in ſtudio pietatis ſeſe exercentes, à phariſæis & ſcribis è diametro differẽtes: poſteri Ionadabi, filij Rechabi, iuſti illius: inter ſeſe amãtes, & alijs uerecundiores, uoluptatem tanq; probrũ auerſantes, temperantiã & cõtinentiã & uacuitatẽ à perturbationib. uirtutem exiſtimantes. Ac coniugium illi quidem deſpiciunt, ſed alienos pueros, adoleſcentulos adhuc, ad ſe receptos & pro cognatis habent, & ſuis inſtitutis erudiunt: omne flagitium exterminant, dictionem moratam curant, contemplationi plerunq; addicti. unde etiam dicti ſunt Eſſæi, id eſt contemplatores.

Filij adoptiui.

ἔσθιων) τρώγων γλυκερὰ, πικρίας ἕξεις τρόπους: Edens dulcia, mores acerbitatis habebis. ὀνειροκριτικόν.

Explicatio ſomnij.

ἐς κεφαλὴν σοι) In caput tuum. Hoc reſponderi ſolet male precantibus.

Col. 556.

ἐς κόρακας.) Ad coruos. Bœotijs, qui Arnen quondam incolebant, dictum fuit ab Apolline, tum eos ea regione pulſum iri, cum albi corui apparuiſſent. Adoleſcentes autem quidam ebrij coruos ceperunt, & per ludibrium gypſo inductos dimiſerunt. Quibus Bœotij uiſis perturbati ſunt, quaſi exitum iam ſortiente oraculo. Itaque adoleſcentes tumultum illum ueriti, fugerunt, & locum quendam incoluerunt, quem coruos dixerunt, quò poſtea Bœotij delinquentes relegarunt. Alij dicunt, eò ſic dici, quòd hoc animal ſit impudens, & ominoſum hominibus. Ariſtoteles autem ait, peſtilẽtia graſſante, cum multi corui eſſent, eos ab hominibus captos & repurgatos ſiuiſſe uiuere: & peſtilentiæ dixiſſe, Fuge ad coruos. Aeſopus uerò fabuloſè tradit, magnũ graculũ ſe coruis parẽ ratũ, ad illos ſe contuliſſe: à quibus cum uinceret̃, ad graculos redijſſe, qui indignati, eum cædentes dixerint:

Albi corui. — *Coruorum natura.* — *Peſtis ad coruos relegata.* — *Aeſopi graculus.* — Col. 557.

Fuge

Nidi coruorum. Fuge ad coruos. Ariſtides cenſet, ideo ſic dici, quòd corui in aſperis & præruptis locis nidificẽt: ut Ad coruos, ſit idem quod, In tenebras, in interitum.

Galli pugnaces. ἐν κορωδιασμένοις.) Quando gallos committunt, allijs paſcunt, quò acriores ſint in pugna.

Maßilienſium molicies. ἐν μασσαλίαν πλεύσειας.) Maſſiliam nauigato. De effœminatè molliterq́ uiuentibus. Nam Maſſilienſes effœminatè uiuebant, uarijs ueſtibus, ijsq́ talaribus & unguentis utentes.

Pars pro toto. ὁ ἔσω ἄνθρωπος.) Internus homo apud Apoſtolũ, eſt anima: externus, corpus. Eſt enim cum ex parte totum nobis animal cognoſcitur: ut, Effundam de ſpiritu meo ſuper omnem carnem: & Moſes Iſraelitas alloquens: In LXXV animabus, inquit, deſcenderunt patres tui in Aegyptum.

ἐνωματοποιία.) Polybius: Veluti caſus, *Scipio.* & Fortuna quædam, ita res geſtas Scipionis exornabat, ut illuſtriores ſemper & maiores expectatione uiderentur.

Col. 558. *Arceſilaus uecors.* ἐς τὸ ἀρκεσίλας.) Arceſilae quid mihi tantum meri auidè exhauſiſti, ut in mentis errorem atq́ amentiam incideris?

Veſper. Lucifer. ἕσπερος.) Parmenides, uel (ut alij) Pythagoras, primus deprehẽdit, eundem eſſe Heſperum & Luciferum.

Delicati. Imbelles. ἐσθῆσι θάλλειν.) Polybius: Veſtibus & ſeruitijs magnopere ſtudebant, & plerìq ſupra facultates ornabantur: arma uerò negligebant.

ἐν πυρ ξαίνεις.) Ignem diuerberas. De ijs quæ fieri nequeunt.

ἐν τέφρᾳ ἢ ὕδωρ γράφεις.) In cinere aut aqua ſcribis. De ijs qui fruſtra laborant.

ἐστεφάνουν.) Athenienſes, læta nuncian tibus & aduocatis ſuis coronas honoris ergò decernebant.

Tellus. ἑστία.) Veſta. Mulierem fingunt Tellurem, tympanum geſtantem, quod uentos in ſe concludat.

Col. 559. ἑστιάδες.) Veſtales uirgines. Sacrificulæ, quas Helena Conſtantini Magni mater poſt inuẽta ſancta & precioſa ligna, templo extructo in ſepulchro Domini, inſtituit, decreto uictu è publico. Quibus peractis, octogenaria circiter, uitã *Sepultura.* cum morte commutat. Filius uerò, eius corpus Romæ in palatio ſepeliuit. Syneſius: Non dixerim, eos arcani aliquid cælare, ſicut Veſtales ignem.

ἑστίᾳ θύομεν.) Veſtæ ſacrificamus. De ſacris domeſticis, unde nihil aufertur.

ἑστιάτορες.) Epulum præbebant tribubus, alij ultrò, alij ſorte delecti.

ὄψις.) Lucerna corporis eſt oculus.

ἔστι τις δίκης ὀφθαλμός, ὃς μηδέποτε καταφρονεῖν, ἀνθρώπους ὄντας.) Eſt uindictę quidam oculus, mortalium nemini contemnendæ. *Vindicta.*

ἐστωμυλάμην.) Ariſtophanes: Da ueniam, ſi quid homo pauper dixi, & nugatus ſum.

ἐστρατήγησε μετ' ἐρασινάδου.) Dux fuit cum Eraſinade. In calamitoſos. Nã qui *Eraſinades.* ad Arginuſas rem malè geſſerãt duces, hic, Thraſyllus * Pericles & cæteri, qui non ceſſerant, publicè interfecti ſunt. Eraſinades etiã ultrà, peculatus & Helleſpontiæ pecuniæ ſurreptæ accuſatus.

ἐσφαλκυῖαν.) Suam quoque domum, quantum in ipſo fuit, labefactauit, ob propenſionem & defenſionem partis huius.

ἔσχατα ἐσχάτων κακὰ διαπέπρακται.) Extrema extremorum mala perpetrauit. *Col. 560.* Prouerbium, de improbiſsimis. Sicut, Atrociano atrocior: Caninio caninior, id eſt impudentior.

ἔσχατα κακά.) Mala extrema perpetienda potius à popularibus, quàm hominibus perfidis deditio facienda. *Ciues. Hoſtes.*

† ἔσχατος μυσῶν πλεῖ.) Extremus Myſorum nauigat *. Græcis peſtilentia laborantibus, oraculum redditum eſt, ut ad extremum Myſorum nauigarent. Qui cum initio dubitarent, tandem in extremitatibus Myſorum, Aeolidem repererunt. Alij dicunt, Telepho, quo loco parentes ſuos reperturus eſſet, ſciſcitanti, hoc reſponſum ab Apolline fuiſſe, ut ad extremum Myſorum nauigaret. Cum autem in Teuthraniam, quæ loca Myſi tenerent, perueniſſet, incidiſſe in matrẽ ſuam. Prouerbium pertinet ad eos, quibus difficilia mandantur. *† εἰς ἔσχατον μυσῶν πλεῖν. * Ad extremum Myſorum nauigare. Oraculũ. Aeolis. Telephus.*

ἐσχεδίαζον.) Polybius: Omnia prorſus ab initio ad finem uſq́ perpetua ſerie, negligenter & perperam eſſe facta.

ἑταῖραι.) Scipio ſcorta, haruſpices, uates caſtris expulit, quibus milites rebus aduerſis territi utebantur. *Col. 561. Onera exercitus.*

ἑταῖραι κορίνθιαι.) Meretrices Corinthiæ: Lais, Cyrene, Læna, Synope, Pyrrhine, Scione, Rhodopis Thracia: conſerua Aeſopi, fabularum ſcriptoris, quę libertatẽ cõſecuta, in Aegypto manſit. *Corinthiæ meretrices.*

Ari-

Ariſtophanes in Pluto: Atq; etiam meretrices aiunt Corinthias, Si quis eas appellet pauper, non auſcultare: Sin diues, ſtatim illi podicem obuertere.

Eruditi ſodales. Iulianus. ἑταῖροι.) Plato & cæteri philoſophi germanos eruditionis amatores, ſodales uocabant: quos & Iulianus imitabatur, in congreſsibus eruditorum omnes ſodales appellans, non elatus imperio.

Meretricũ ueſtitus. ἑταιρῶν.) Lex fuit Athenis, ut meretrices ueſtes ferrent floridas: id eſt, ut opinor, uarias, aut ornatas & nitidas.

Butes. ETEOBVTADAE, familia Athenis magna & clara, poſteri Butæ ſacerdotis. Ex his deligebantur ſacerdotes Athenis, & Mineruæ urbanæ ſacrificula.

ἐτεόν.) Vere'ne cenſes eſſe deos?

ἑτεραλκὴς νίκη.) Victoria in alterã inclinans partem, cum uicti uincunt.

ἔτερον.) Homerus: Aeque ille mihi inuiſus eſt, ac portæ inferorum, Qui aliud lingua promptum, aliud pectore clauſum habet.

Col. 562. ἑτερόστομος φάλαγξ.) Anceps phalanx uocatur, quæ ſic incedit, ut duces ſuos partim in ſiniſtro, partim in dextro latere habeat collocatos.

ἐτησίαι.) Eteſiæ, uenti quotannis ſpirantes adulta æſtate: quòd Sol à meridianis partibus in Septentriones euectus, & factus altior, humores reſoluit: qui reſoluti, & in aerem ac ſpiritum conuerſi, gignunt Eteſias, qui à Septentrione in Auſtrum feruntur, atque in altiores Aethiopiæ montes multi & denſi incidentes, pluuias cient, quibus inundat æſtate Nilus, è meridionalibus & ſiccis locis fluens. *Nili inundatio.*

ἐτίθετο.) Viſionem ſomniorum nihil curabat.

ἐτιμησάμην.) Equidem omnibus meis opibus redimerem, ut ſublato Antonio Cicero ſupereſſet. *Cicero.*

ἔτισε.) Pœnas facinorum dedit, non celeri morte extinctus, ſed lento ſupplicio conſumptus.

Col. 563. Iugum Dei excuſſum. ἐτραχηλίασεν.) Iugum Dei omnipotentis inſtar tauri contumacis excuſsit. Iob.

ἔτρυχον.) Tellus ſterilitate occupata, grauiſsimè illos afflixit.

Periculum. ἔοικα βοῦς ὑπὸ σφαγὴν μολεῖν.) Bouis inſtar uideor ad mactationem uenire.

ἐοίκασι.) Similes ſunt Lacoonicis Pylii captis. Prouerbium, in pallidos & extenuatos. Pylus urbs eſt Laconiæ, ubi Cleon dux captiuos abduxit è Sphacteria: quos & metu captiuitatis, & quòd diu in deſerta inſula, & omni commeatu deſtituta obſeſsi, & poſt captiuitatẽ longo tẽpore in uinculis detenti eſſent, pallidos & tenues & deformes fuiſſe cõſentaneum eſt.

εὔα.) Eua prima mulier, & primum delictum mundi, quamuis eam maritus Adam uitam appellaſſet, ut matrem futuram uiuentium.

εὐαγγέλιον.) Euangelium, res pulcherrimas annunciat.

EVANGELVS comicus: cuius, Athenæo autore, fabula eſt ἀνακαλυπτόμενος, Retegendus.

εὐαγής.) Pieriam tubam, uerſatilium grauem hymnorum Fabrum, detinet Pindarum hic puluis. *Pindarus.*

εὐάγκαλον.) Aelianus: Aeneas patrem humeris impoſitum extulit, filio pio leue onus. *Col. 564. Aeneas.*

εὐαγόρας.) Euagoras Lindius hiſtoricus, uitam ſcripſit Timagenis, & aliorũ doctorum: quæſtiones ordine alphabeti: Thucydidis artem oratoriam libris V. Quæſtiones Thucydideæ dictionis: hiſtoriam Aegyptiorum regna continentem. *Timagenes.*

EVAGRIVS uaria ſcripſit, & commentarium in prouerbia Salomonis.

EVATHLVS, improbus fuit orator.

εὐανακλήτως.) Placabilem & facilem ſe præbere ijs qui ſuccenſuerint & deliquerint.

εὐανδρία.) Dinarchus: In Panathenæis præſtantiæ uirorum certamen agebatur. *Panathenæa.*

εὐαρμοστότερος.) Videbatur ad omnia tempora Piſiſtrato eſſe accommodatior, quòd & profundiore eſſet ingenio, & conſtantior quàm confidentior. *Piſiſtratus.*

εὐβουλία.) Conſilium: id eſt, capiendi conſilij prudentia, ſcientia uidendi quibus rebus & quomodo agendis utiliter acturi ſimus. *Conſilium.*

EVBVLVS demagogus clariſsimus, diligens atq; induſtrius, cum magnam pecuniam coegiſſet, eam Athenienſibus diſtribuit. Vnde factum, ut ciuitas illo gubernante ignauiſsima & deſidioſiſsima euaderet. *Liberalitas ignauiæ mater.*

EVBVLVS Cettius Athenienſis, filius Euphranoris, comicus, edidit fabulas XXIIII. Fuit Olympiade CI, mediæ & ueteri comœdiæ affinis.

Oraculum.

Εὐγενέστερος Κόδρου.) Nobilior Codro, Melanthi Meſſenij F. qui à Medonte fuit ortus, & Neleo. Hic Codrus cum Dorienſes bellum Athenienſibus inferrent, quòd exules Peloponnēſium, atque inter alios Melanthum ſuſcepiſſent, oraculo accepto, fore ut urbem caperent, ſi regi hoſtium pepercisſent: oraculo cognito, lignatoris habitu ſumpto, & Dorienſium excubias adortus, unum ex militibus occidit. Reliqui igitur, ut Eudemus tradit, irati, comprehenſum eum occiderunt: qui oratores Codrum pro honorato dicere affirmat. Alij ſic narrant: Codro Athenis regnante, cum Laconia ſterilitate laboraret, uiſum eſſe Lacedæmonijs, Athenas expugnatum ire: pulſisq; Atticæ incolis, inter ſeſe partiri agros. Conſultoq; oraculo, & reſponſo accepto, potituros urbe, niſi Regem occidiſſent, expeditionem ſuſcipiunt Sed Cleomenem Delphum, qui oraculum audiſſet, id miſiſſe Athenienſibus. Quo Codrus cognito, progreſſus ex urbe, ſarmenta collegerit: quem cum duo rogarent, quis eſſet: altero falce occiſo, ab altero fuerit interfectus.

Mors pro patria oppetita.

Col. 565.

Cleomenes Delphus.

EVGENIVS Trophinij F. Auguſtopolitanus, Phryx, grammaticus, docuit Conſtantinopoli, in primis clarus iam ſenex, ſub Anaſtaſio imperatore. Scripſit dimenſionem membrorū Melici carminis XV fabularum Aeſchyli, Sophoclis, Euripidis. De Pœonico & Palimbachio. De nominibus templorum, quomodo proferātur: ueluti Dionyſeum, Aſclepieū, id eſt ædes Bacchi, ædes Aeſculapij: Miſcellanea uocabula, ordine alphabetico. Habet etiā admirabilia in tono, ſpiritu, ſcriptura, fabula, prouerbio, *. Accidentia nominum in α deſinentium, cuiuſmodi eſt χρύδεια, χυδία: & quomodo bifariam efferantur, & alia quædam trimetra Iambica.

Felicitas.

Εὐδαιμονία.) Felicitas, eſt uitæ proſperitas. Felix uerò, qui è uirtute uiuit.

Εὐδαιμονέστερος τῶν Καρκίνου στροβίλων.) Felicior Carcini ſtrobilis, id eſt infelicisſimus. ſic Carcini poetæ filios inſectatur Ariſtophanes, ob aſperitatē corporis.

Col. 566.

Media contrariorum.

Εὐδαιμονία.) Quædam contrariorum medio carent: ut in homine, morbus ſanitas, album nigrum. Felix autem & infelix, habent medium. nam ſi quis felix eſt, is non eſt infelix. Non tamen, ſi non eſt felix, neceſſariò infelix eſt. neque enim ſine medio opponuntur, felicitas & infelicitas. Fieri nanque poteſt, ut uir bonus non ſit felix: & qui bonus non eſt, eum eſſe malum neceſſe non eſt. Neque enim medio carent uirtus, & uitium: ac modeſtus homo non inſanit, nec tamen immodeſtus inſanit. Itaque huiuſmodi contraria non ſunt ad confirmandum & refutandum utilia. Sed ſi Græcæ uocis originem ſpectamus, confirmare poſſumus, uirum bonum eſſe felicem. Si enim δαίμων cuiuſque, ut Xenocrati placuit, eſt animus: is cuius animus bene ſe habet, eſt beatus. Vir bonus igitur, cuius animus bene ſe habet, eſt beatus.

Felix.

Bonus.

Genius animus cuiuſque, Xenocrate autore.

Εὐδαίμων.) Multæ res inueniuntur, quæ cum notione felicis coniunctæ; proſint ijs penes quos ſunt. Beatus eſt diues, uirtute præditus. Neceſſe omnino eſt, bonis apud Manes melius eſſe, malis peius. Atq; etiam dum hanc uitā agunt, iuſtos ſequetur felix gratia, iniuſtos infelix pœna.

Beatus.

EVDAEMON Peluſiotes grammaticus, æqualis Libanij rhetoris, cuius à ſtylo abhorrere uidetur eius dictio, ad quem uidetur contentioſè ſcribere. Scripſit poemata diuerſa, artem grammaticam, nominum orthographiam.

Εὐδαίμων ὁ Κορίνθιος, ἐγὼ δ' εἴην Τενεάτης.) Felix eſto Corinthius, aſt ego ſim Tenæates. Tenæa pagus eſt prope Corinthum, conſitus arboribus. Prouerbium inde ductum eſt, quòd Corinthij in urbe magna degentes, ſint inuidioſi & occupati: Tenæatæ uerò, propter tenuitatem fortunarum quietius uiuant.

Viuitur paruo bene.

EVDEMVS orator uaria ſcripſit: De uocabulis, quibus uſi ſunt oratores, & eloquentisſimi quiq; ſcriptores, librum ordine alphabetico utilisſimum.

Εὖ διάγειν.) Bene degere. Epicuri, χαίρειν, gaudere: Cleonis, εὖ πράττειν, bene agere, uel bene agi cum aliquo, aut facile agitare: Platonis, ſalutatio.

Salutationes.

Εὐδ.

Gloria. εὐδοξία.) Gloria deuictis hoſtibus, & pacatis rebus æqui iuris adminiſtratione parta, magis etiam conſpicuum illū omnibus reddebat.

EVDICVS, unus ex ijs eſt, quos uniuerſæ Theſſaliæ Philippus præfecit.

Col. 567. εὐδοκία.) Bona Dei uoluntas.

EVDOXIVS epiſcopus Antiochię, ex Arabiſſa minoris Armeniæ: cuius pa- Ceſarius. ter Cæſarius, ſub Maximiano martyrij corona eſt redimitus, quamuis prius indulſiſſet uoluptatibus. Sed priores maculas, martyrij ſanguine uoluit eluere. Nam utroq; pede magnis clauis ſex transfixo, in ignem eſt coniectus: & cum ſtatim flammæ admotus expiraſſet, ſemiuſtulatum & integrum cadauer cognati eius in agro quodam Subelo nomine condiderunt.

EVDOXVS. Aeſchinis F. Gnidius, philoſophus, Platonis æqualis, tres habuit filias: Actidem, Delphidem, Philtidem. Aſtrologus inſignis, & multa ſcripſit eius generis: & Octaeteridem, id eſt octo annorum circuitum, & aſtronomiam uerſibus eſt executus.

Maiori bono maius malum cōtrarium. εὐεξία.) Bona habitudo, robur corporis, eximia & ſumma ſanitas. In paucis rem non ita ſe habere reperias, ut maiori bono maius malum non ſit contrarium. Sed εὐεξία meliori ſanitate, contraria eſt καχεξία minor morbo. Nam εὐεξία in ſe continet etiam ſanitatem, quo nomine maius bonum eſt, & per ſe expetendum. καχεξία non item morbum: multi enim mala præditi habitudine, non ægrotant. Morbus autem καχεξίαν quoque complectitur. Vt enim ſanitatem εὐεξία, ſic morbus καχεξίαν ſequitur.

Col. 568. εὐεστώ.) Sicut αἰεστώ, à bene & ſemper eſſendo. Democritus Abderites finem & feliciratem eſſe dicit εὐθυμίαν, animi tranquillitatem, non quæ ſit eadem uoluptati, ut quidam perperam acceperunt: ſed qua tranquillus eſt & conſtans animus, nulli timori aut ſuperſtitioni aut perturbationi obnoxius. Eā affectionem cùm εὐεστώ, tum alijs pluribus nominibus appellat.

EVETERIVS ſub Iouiano Imperatore, doctrina & ingenij præſtantia nihilo ueteribus interior, ſed ob molliciem animi, & ſimplicitatem, multos etiam inſontes cauſam dicere coegit.

εὐηθείας.) Nihil erat negocij, loci illius hominibus facere fucum.

εὐημερία.) Alexis in Olynthia: Proſperitas domina, & charæ Muſæ.

EVENI duo poetæ fuerunt Elegiaci, uterq; Parius.

εὐθέσι.) Dauid: Rectos (id eſt, eos qui Col. 569. Deum cognorunt, erroremq; reliquerunt) decet laudatio.

εὐθημοσύνη.) Xenophon: Præclarum Ordo. cenſebat Cyrus, etiam in ædibus inſtitutum eſſe bonum ordinē: ut ſuo quidq; loco poſitū, ſtatim cum opus eſſet, depromi poſſet.

εὐθηνούμενοι.) Paulatim rebus eorum Peregrini. creſcentibus, potentiores hoſpitibus euadent.

EVTHIAS quidam, ut ſycophanta, malè audiens.

EVTHYDEMVS, magiſter Apol- Apollonius Tyaneus. lonij Tyanæi, Tarſenſis Cilix. Apollonius ætate progreſſus, magnas in doctrina uires habuit, & exercitationis facultatem, linguæq; Atticæ, ut omnium oculi in eum conijcerentur. nam & forma conſpicuus erat. Natum autem annos XIIII, pater ad Eudemum ducit Tarſos Ciliciæ, à quo erudiretur. Ac is quidem aſsiduus erat apud præceptorem, ſed mores urbis ineptos iudicabat, & ad philoſophandum ibi minimè accommodatos. Nuſquam Tarſenſes deliciæ. enim delicatius uiuitur: & dicaculi atque inſolentes ſunt omnes, magis dediti * luxui & libidini, quàm Athenienſes ſapientiæ. * rei uenereæ. Vrbem perfluit Cydnus fluuius, cui aſsident ut aues aquaticæ. Patre itaque exorato, effecit ut magiſter in uicinum oppidum Aegas Aegæ. migraret, ubi & tranquillitas apta philoſophaturo, & ædes Apollinis conſpicua hominibus eſſet. Ibi unà cum eo philoſophati ſunt & Platonici, & Chryſippei, & Peripatetici: ac ne Epicuri quidem doctrinam contempſit, Pythagoricam uerò diſciplinam ab Euxeno didicit.

EVTHYCLIS comœdia ſunt ἄσωτοι, Luxurioſi, ſiue Epiſtola, Athenæo Col. 570. autore.

εὐθυλήπτων.) Sic ſolent uehemētes cupiditates, cum deſideratis rebus non facilè potiri licet.

Comicorũ licentia. ΕΥΤΗΥΜΕΝΕS prætor Athenis, ſub quo decretũ, prætore Morychide, ſcriptum, de nemine à comicis perſtringendo, abrogatum eſt.

Theagenes Thaſius. ΕΥΤΗΥΜΥS Locrenſis Epizephyrius, certauit cum Theagene Thaſio pugile: ac ſuperauit quidem Theagenes Euthymum, cum inſectatione, nec tamen oleaginam corollam in pancratio auferre potuit, uictus ab Euthymo, qui tres continentes Olympiades uicit, coronas adeptus: non cum Thaſio illo, ſed cum alijs congreſſus. Idem Euthymi cum Alybãte heroe pugna. Euthymus, etiam cum Alybante Temeſæo heroe pugnauit. Eſt autem urbs Italiæ Temeſa, quò iuxta Siciliam errans Vlyſſes peruenit. ibiq; quidam è nautis uirgine per ebrietatem ſtuprata, ab oppidanis lapidibus eſt obrutus. Temeſij genij uictima uirgo. Ac Vlyſſes quidem eius interitu neglecto, diſceſsit. Cæterùm hoc interfecto, dæmon Temeſæos uexare atque occidere ita inſtitit, ut de urbe relinquenda cogitarent: niſi à Pythia moniti, heroem placaſſent, fano extructo, & quotannis formoſiſsima uirgine deſponſa. Quæ cum multis annis fieri ſolita comperiſſet Euthymus: ædem ingreſſus, uirginis'que ſimul & miſericordia motus, & amore captus, ita ſe parauit, ut qui cum dæmone pugnaturus eſſet. Qui cum noctu apparuiſſet, uictum ita expulit, ut poſthac nunquam ibi cõſpiceretur: uirginemq; uxorem duxit.

Rationes geſti magiſtratus. εὐθυνῶν.) Actio fuit in eos qui aut urbem non rectè gubernaſſe, aut legationem perperam obijſſe, aut publicum aliquod munus non rectè adminiſtraſſe uiderentur. ac iudicia quidem x uiri, Logiſtæ ſeu Ratiocinatores dicti, ſortiuntur: accuſat autem qui uult. & iudicibus permiſſum eſt, conuictis mulctam irrogare. Periclis factum. Pericles præfectus impenſis eburneæ Mineruæ à Phydia factæ, cum L. talenta interuertiſſet, bellum concitauit, ne rationes referre cogeretur.

Col. 571. εὐλυξάμενον.) Ariſtophanes: Non uult apertè ſibi dici, quod cũ moleſtia eſſet auditurus.

εὐθύς.) Ariſtophanes: Mane medium te comprehendi, ut effugere nõ poſsis. Metaphora ſumpta eſt à luctatoribus, qui ſic comprehenſi uincuntur.

εὐθὺ σκοποῦ.) Rectà ad metam: id eſt, accuratè. Sic εὐθὺ τοῦ Διός, Rectà ad Iouem.

εὐκαιρία.) Antiochus rex Epheſum, propter opportunitatem, uehementer appetebat: quòd & contra Ioniam, & Helleſpontiacas urbes, ſitum arcis terra mariq; obtinere, contra uerò Europam propugnaculum Aſiæ regibus commodiſsimum eſſe uideretur. Antiochus. Epheſus.

εὐκαιρίαν.) Admiratus urbis ſitum, & arcis opportunitatem, tam ad loca quæ in Iſthmo, quàm quæ extra Iſthmum ſunt. Mirabantur bonitatem terræ, & Nili opportunitates. De Corintho, opinor, & Aegypto uerba fiunt.

εὔκλεια.) Se non quidem in bonis numerare gloriam, ſed uehementer appetere, propter aliorum utilitatem. Nam ſi philoſophi indecorè agere uiderentur, omne ex uita uerecundiæ, bonorumq; morum ſtudium ſublatum iri. Ioſephus: Pluris gloriam quàm uitã faciebat. Gloria.

ΕΥCLIDES Megarenſis, è Megaris in Iſthmo ſitis, philoſophus, autor ſectæ à ſe Megaricæ dictæ: quam & Dialecticam, & Eriſticam, id eſt litigioſam appellauit. Socratis fuit diſcipulus: cui in ſchola ſucceſſerunt primùm Ichthyas, deinde Stilpon. Scripſit dialogos Alcibiadem, Aeſchinẽ, Critonem, Phœnices, Lampriam, Amatorium, & alia quædam. Secta Dialectica, & Eriſtica. Ichthyas. Stilpon.

εὔκλεισον.) πρόφρων ἡμετέρην εὔκλεισον γενεήν, Alacer noſtram illuſtra familiam.

εὐκτήρ.) Agathias: Franci ſtrenuè urgebant, ut Narſetem capturi uiuum, & paruo cum labore bellum ad optatum exitum perducturi. Col. 572. Narſes.

εὐλαβηθείς.) Piſides: Non reformidaſti urgentes morbos.

εὐλαβῶς.) Philippus cum Achæos à bello Romano abhorrere cerneret, quouis modo ad odium eos concitare ſtudebat.

εὐλαί.) Babrius in Fabuloſis: At Pheretima Cyrenes regina, pœnas facinorum ſuorum dedit uiua enim uermibus ſcatere cœpit.

εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός.) Deus nobis benedicat. Homines cũ Deo benedicunt, Benedictio. uerba

uerba tantùm illi offerunt, reipſa benefacere illi non poſſunt. Deus uerò cum benedicit, uerba facto confirmat, & benedictis bonorum omnis generis copiam ſuppeditat.

εὔλογον.) Probabile, rationi conſentaneum: quod plures rationes habet, ut uerum ſit. ueluti, Cras uiuam. (Col. 573.) Cum aliquando uerba fierent apud Cleanthem philoſophum, & Ptolemæum regem, An ſapiens opinaretur? (*An ſapiens opinetur.*) & quidam eum opinari negaſſet: illum rex co arguere uolens, cerea mala punica iuſſit apponi. Sapiente uerò decepto, exclamauit rex: eum falſo uiſo aſſenſum eſſe. Cui ſapiens argutè reſpondit: ſe non aſſenſum, eſſe mala punica: (*Eſſe. Probabile eſſe.*) ſed probabile eſſe, quòd ſint mala punica. Intereſſe autem inter uiſum certò comprehendens, quæ eſt καταληπτικὴ φαντασία: & εὔλογον, id eſt probabile.

εὐλόφως.) Erecto animo cum ſeditioſis conflictatus, Socratis ſermonem, quem is (autore Xenophonte) cum Iſchomacho habuit, uerum eſſe oſtendit: (*Vir fortis ab inimicis iuuatur.*) Virum fortem ab ijs etiam qui nocere illi ſtudent, iuuari poſſe. facilè & fortiter exercitationem ferebat, neque (*Robur.*) corpore uexato, neque animo afflicto.

εὔλυτος.) (*Mors expectanda.*) M. Antoninus ait: Expecta expeditus, dum receptui è uita canatur: neque iureiurando egens, neque ullo homine teſte.

εὐμάρειαι.) (*Diuitiæ.*) Diuitias parare, promptũ: conſeruare, non facile.

EVMENES Macedonum rex, (*Animo ualidus, æger corpore.*) corpore debili & afflicto, ſplendore animi damnum id penſabat: uir inter plurimos nulli ſui temporis regum ſecundus, ſed in rebus grauiſsimis & pulcherrimis maximus & ſplendidiſſimus. Qui cum primùm à patre regnum prorſus in pauca & tenuia oppidula contractum accepiſſet, ſuum principatum maximis regnis parem effecit, non tam Fortunæ ſuffragio & caſu, quàm ſolertia atque induſtria & labore ſuo. Gloriæ cupidiſsimus fuit, è ſuæ ætatis regibus: & plurimis Græcis ciuitatibus benefecit, plurimos priuatim homines ſibi conciliauit. Tertium eſt, quòd fratres tres* & ætate & uigore animorum præſtantes, omnes in officio continuit, ut & parérent ipſi, & ſatellites eſſent, & regni dignitatem tuerentur. Quod haud temere factum reperias. Hic Eumenes (*Antigonus Eumenis interfector.*) ab Antigono ſublatus eſt, uir ſapientior cæteris Macedonibus, & in ducendis exercitibus reprehenſionis expers, ut & ad poſteros nomen eius celebretur.

εὐμενίδες.) Eumenides, ἐριννύες, Furiæ, ſunt tres: Alecto, à pertinacia: (*Alecto. Tiſiphone. Megæra.*) Tiſiphone, ab ulciſcendis cædibus: Megæra, ab inuidia dicta. Sunt ſubterraneæ dæmones, & (ut Sophocles ait) terribiles deæ, Telluris & Tenebrarum filiæ. Has Aeſchylus in Eumenidibus, (*Minerua placat Furias.*) à Minerua mitigatas fuiſſe tradit, quò æquiores Oreſti ſe præberent. unde εὐμενίδες, id eſt benignæ atque propitiæ dictæ ſunt: quibus Oreſtes, in Areopago maternæ cædis abſolutus, nigram ouem immolarit. Prouerbium, ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλά, Alia alibi pulchra: hinc ortum, (Col. 574.) quòd alij aliter Furias appellent, & alia nomina pulchra ducant: Attici uerò boni ominis ergò Eumenides eas dicant. Philemon uerò σεμνὰς θεὰς, uenerabiles deas ab Eumenidibus diuerſas eſſe dicit.

εὐμεταβολώτερος κοθόρνου.) (*Theramenes Cothurnus.*) Cothurno uerſatilior. Prouerbium, in eos qui ſubinde mutantur. Cothurnus calcei genus eſt, utrique pedi aptum: cognomentum Theramenis, unius è triginta.

EVMOLPIDAE, genus ortum à Thrace Eumolpo, (*Initiationes.*) qui initiationem excogitauit. aut à Muſæi filio, qui fuit à * ſecundo quintus. (*Deuotiones.*) Deuouerunt eum Eumolpidæ & Ceryces, id eſt præcones. (*Infamis Epicuri ſapientia.*) Neglectis grauibus Eumolpidarum & Cerycum, aliarumque ſacrarum & dijs chararum gentium promulgationibus, infamem & effœminatam ſapientiam eſt amplexus.

EVMOLPVS, ſiue Eleuſinus, ſiue Athenienſis, filius Muſæi poetæ, ſeu (ut quidam tradunt) diſcipulus Orphei, uerſificator heroicus ante Homerum. Fuit & Pythionices. nam & Lyricum certamen inter poetas e- (*Lyricum certamen.*) rat. Scripſit initia Cereris, & initia ſuis filiabus tradita. Verſuum ſunt tria millia. Scripſit & de inſpectio- (*Chiromantia.*)

ne manuum librum unum, ſed proſa.

Fames.

Εὐμοιρία.) Fame urgente, inutiles in pomœrium eiccerunt, quos præſtaret ab hoſtibus occidi. Damaſcius: Felicitas quædam ad contemplationem & intellectionem ueri & falſi.

EVNIDAE, familia apud Athenienſes citharœdorum, qui ſacris operam nauabant.

Sophiſticæ argutiæ in Theologiã inuectæ.

EVNOMIVS, ſcriba Aetij, cognomento impij, ſub Valente imperatore. Cyzici epiſcopus deſignatus. Qui cum ex Aetij conſuetudine ſophiſticos illius mores, imbibiſſet, dum uerbis intentus argutias comminiſcitur, ſe ijs inflatum in blaſphemiam impegiſſe non animaduertit: ut qui & Arij dogma profiteretur, & multifariam ueris ſententijs repugnaret. In

Col. 575.

ſacris literis ita parum eruditus, ut eas ne intelligere quidem poſſet: confuſa dictione uſus, eadem ſubinde inculcans, nec is qui propoſitum ſcopum poſſet attingere: ut indicant libri VII, quos ille, & quidem inani labore, in epiſtolam ad Romanos conſcripſit, multis uerbis ita factis, ut ipſius epiſtolæ ſcopum attingere non poſſet. Eiuſdem generis etiam Orationes eius ſunt, uerbis redundantes, ieiunæ ſententijs.

Commentarij in epiſtolam ad Romanos.

Benedictio pro deuotione.

Εὐνοίας.) Exercitum, cuius execrandi ergò accerſitus eſſet, commendatum & acceptum eſſe Deo. De Balaamo, ut opinor.

Εὔνους.) Ariſtoteles in Topicis ait: Si oſtendere uolumus, amicum non ſemper eſſe beneuolum: dicendum eſt, beneuolum eſſe qui & rectè ſentiat, & uera & bona intelligat. non autem in omnibus rectè ſentire amicum. Verùm hic locus habet aliquid plauſibile, probabile, & dialecticum: nec tamen hoc in omnibus uerum eſt, quod eiuſdem uocis alius atque alius uſus eſt: & etymologia ea de cauſa ſæpe fallit, ut Græci ſermonis exempla demonſtrant, εὐθάλασσος, εὔχαρις, μεγαλόψυχος, εὐδαίμων, quæ Latinè, hoc quidem loco, reddi commodè non poſſunt. Ad rem autem ipſam quod attinet, amici officium optabilius eſt quàm beneuoli, & amicitia beneuolentiæ præferenda. Amici enim munus eſt, benefacere amico, idq́ue libenter: Beneuoli uerò, uelle tantum benefacere. Et quia beneuolentiæ præſtat amicitia, munus etiam amicitiæ potius eſt munere beneuolentiæ. Præſtat item benefacere amicis, quàm nocere hoſtibus. Eſt enim beneficentia in amicos, liberalitatis: hoſtium autem læſio, fortitudinis.

Etymologia fallit ob polyſemiam.

Amicitia.

Beneuolentia.

Liberalitas.

Iuſticia.

Εὔνους ὁ σφάκτης.) Beneuolus eſt mactator. De Oreſte, id eſt, homine inſano & miſero dici rectè poteſt.

Epicurus ſemiuir.

Εὔνουχος.) Vir quidam fuit (ſi demus eum fuiſſe uirum) animo diſputationibus Epicuri effœminato, & eneruato.

Euxenus Apollonij magiſter.

Εὔξενος.) Non planè uir bonus, nec actuoſæ philoſophiæ deditus, inguinis & gulæ mancipium, Epicuri gregalis. Pythagoricas autem ſententias ita norat, ut aues ea quæ ab hominibus diſcunt. Nam & Salue, & Bene tibi ſit, & Deus eſto propitius, atque id genus alia, etiam auiculæ optant, nec quid garriant ſcientes: nec hominibus bene cupientes, ſed lingua tantum informata. At ſicut pulli aquilarum infirmis adhuc alis iuxta parentes uolitant, ijsq́ue magiſtris ad uolatum ſe exercent: cum uerò efferre ſe poſſunt, parentes anteuertunt, præſertim cum prædæ auidos eſſe, & ob nidorem humi uolitare ſentiunt: ſic etiam Apollonius Euxenum puer audiebat, eiq́ue auſcultabat. Sed anno ætatis decimo ſexto ad uitam Pythagoricam ſe contulit, à numine aliquo incitatus. Nec tamen Euxenum amare deſijt: ſed deducto in ſuburbanos hortos, & teneros, & fontibus irriguos, Tu quidem (inquit) tuo more uiuito, ego uerò Pythagoram imitabor.

Quis expeduit pſittaco ſuum χαῖρε.

Apollonius.

Col. 576.

EVXINVM pontũ Herodotus marium omnium eſſe maximè admirabilem dicit.

Pontus Euxinus.

EVXITHEVS, proditor Eleorum.

EVODVS, Rhodius, uerſificator heroicus, in Romana poeſi admirabilis. Fuit autem ſub Nerone. Libri eius non extant.

Iuſiurandum.

Εὐόρκου.) Heſiodus: Hominis iuriſiurandi ſeruantis, id eſt religioſi progenies, poſt eum eſt melior. Ariſtophanes: Si uiri religioſi & ſancti moribus delectaris.

εὐάνυ-

εὐώνυμοι.)Euonymi,id eſt ſiniſtri,Ere
chtheiæ tribus municipium.

εὐωρία.)Sic dicitur cura remiſsior,nec
nimis ſolicita.

εὐπάθεια.)Bona affectio diuiditur in
χαρὰν, εὐλάβειαν, βούλησιν: gaudium, cau-
Gaudium. tionem, uoluntatem. Ac gaudium
Dolor. quidem, quòd ſit probabilis animi ela-
Cautio. tio, contrarium eſſe dolori: cautionem,
Timor. timori (neque enim timidum fore ſa-
pientem, ſed cautum) cupiditati repu-
Voluntas. gnare uoluntatem, quæ ſit appetitio
Cupiditas. probabilis. Quemadmodum igitur
primis affectibus quædam ſubijciun-
tur: ſic etiam primis bonis affectioni-
Beneuolentia. bus ac uoluntati ſubijci εὔνοιαν bene-
uolentiam, εὐμένειαν facilitatem, ἀσπασ-
Facilitas. μὸν ſalutationem, ac potius charitatem,
Salutatio. ἀγάπησιν dilectionem: cautioni uere-
cundiam, caſtitatem: gaudio, τέρψιν
delectationem, εὐφροσύνην hilaritatem,
εὐθυμίαν animi tranquillitatem.

Vecordia εὐπάγωγος.) Ariſtophanes: Facilè
leuitas. in quamuis partem traduceris, adulari
ac decipi te gaudes: Semper dicenti in-
hians, tuaq; mens cum adeſt, abeſt. Le-
uior erat, & ob ebrietatis ſtudium faci-
lè mutabat ſententiam.

εὖ πραχθῇ.)Si Deus uictoriam uobis
conceſſerit.

Col. 577. εὐπάρυφα.)Diogenes canis ſplendi-
dè ueſtitum quendam Corinthi cõſpi-
catus: Huic, inquit, me uende.

εὐπετέα.)Naturâ ſe omnes ad facili-
ma quæq; conferunt.

Hortator. εὐπειστικός.) Harmodius horta-
tus eſt milites, naues ut conſcende-
rent. Natura enim in primis aptus
erat ad confirmandos hominum a-
nimos, & in ſuam ſententiam pertra-
hendos.

εὐπείθιος καὶ ἀρχιάδας.) Eupithius
Archiadas. & Archiadas, Hegiæ filij. Quorum
Hegias. Eupithius quidem ingenij dexteritate
atq; induſtria præditus, moribus tamẽ
ad idiotiſmum inclinans, & uerò abſur-
dius etiam aliquid quàm idiotam dece-
ret, præ ſe ferebat: atque (ut ſemel di-
cam) patre multò erat inferior. Archia-
das autem ſegniter, ac potius nihil phi-
loſophabatur, propter paternas opes
aſſentationis non expertes: ſed puræ
conſcientiæ ſtudebat ſupra modum,
nec minus quàm philoſophi. Fami-
liares eius inani ſpiritu ſine mente ple-
ni erant: ac uarijs referti affectibus,
ne in medio quidem rerum gerenda-
rum moderationem ſeruare poterant.
Μισγάγγεια κακῶν: Conuallis malorum. Col. 578.
Philoſophia malis alienis non lædi- Philoſophiæ robur & munus.
tur aut corrumpitur, ſed ſuo tantum:
ut Socrates aiebat. Philoſophiæ de-
decori fuit. Quem enim maximè con-
ſeruari, & ad optima quæque inſtitui
decebat, cùm in uoluptatibus edu-
cãdo, tum animos eius ſuprà quàm de-
cebat exaggerando: ſemetipſos in om-
ne probrum coniecerunt. οὐδὲν ἔχων
ἔξαρμα φύσεως: Ingenio præditus non
excelſo.

εὐπήληκος.) Etiam galeatæ Miner-
uæ in haſta Cicadam uidebis me ô uir,
inſidentem.

εὔπολις.)Eupolis, Soſipolis filius,
Athenienſis comicus: prodire in thea-
trum cœpit natus annos XVII, ac
fabulas edidit XVII. uicit VII. Nau-
fragio perijt in Helleſponto, bello La-
conico. Vnde edictum eſt, ne quis
poeta militaret. Fabulæ eius ſunt, Ca- Poeta ne militet.
præ, Deſertor, ſeu Effœminati, &
aliæ.

εὐπόριστον.)Ferrum apud Turcos rem Ferrum.
eſſe non facilè parabilem aiunt.

εὔποτμος.)Ducis prudentia, & ex ea
proſperæ etiam aliquid Fortunæ.

εὐπραξία.)Ozias ob rerum proſperi- Haud facilè eſt æqua commodamente pati.
tatem impegit ad paterna delicta: ad
quæ illum quoque ſplendor opum, &
magnitudo rerum, quas rectè curare
haud poterat, impulit.

εὐπράττειν.) Epiſtolæ Platonis ſunt Platonis epiſtolæ.
XIII, quæ omnes ad doctrinam mo-
rum referuntur.

εὑρεσιλόγος.)Polybius: Vereor ne cui Col. 579.
ueſtrûm garrire uidear ex ſuperua-
caneo, quamuis haberem plura quæ
dicerem.

εὑρετής.) Expeditiſsimus tum ſua-
rum, tum alienarum dubitationum in-
uentor: non is qui doctrinæ uarietate,
& alienarum fabularum hiſtoria uerita
tem obrueret atque occultaret, ſed qui
dubitantibus ora obturaret.

εὐριπίδου.) Euripides inquit: Alio- Medicus.
rum medicus ipſe hulceribus ſcatens.
Item: Columnæ ſunt ædium liberi ma- Filij.
res, id eſt filij.

εὐριπίδιον.)Amatores amicas ſuas di Diminutiua.
minutiuis nominibus appellant.

EVRIPIDES Athenienſis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit XII. uicit II.

Euripides tragicus, ſuperioris ex fratre nepos, ut tradit Dionyſius in Annalibus: ſcripſit Homericam * editionē, niſi ea fortè ſit alterius. Fabulę ſunt hæ: Oreſtes, Medea, Polyxena.

Euripides Mneſarchi, ſeu Mneſarchidę & Clitonis F. qui * fugientes, in Bœotiam migrarunt: deinde in Attica conſederunt. (** aliàs in exilium.*) Matrem eius holerum fuiſſe uenditricem, falſum eſt. fuit enim admodum nobilis, ut Philochorus demonſtrat. Cum Xerxes Helleſpontum traijceret, in utero geſtatus eſt: eoq́ue die natus, quo Græci Perſas in fugam coniecerunt. *Pictor.* Fuit initio pictor: deinde auditor Prodici, in arte dicendi: *Rhetor.* Socratis, in doctrina de moribus & rebus philoſophicis. *Philoſophus.* Frequenter & Anaxagoram Clazomenium audiuit. *Poeta.* Sed ad ſcribendum tragœdiam appulit animum, cum ob dogmata ſua periclitatum illum uidiſſet. Fuit homo ſeuerus, triſtis, inuenuſtus: unde oſor mulierum habitus. Nihilominus tamen uxorem duxit, primùm Chærinam, id eſt Porciam, Mneſilochi F. è qua Mneſilochum, Mneſarchidem & Euripidem genuit. *Filij Euripidis.* Hac repudiata, duxit alteram, æquè impudicam: *ἀνεγαμία.* Atheniſq́ue relictis, ad Archelaum Macedoniæ regem ſe contulit, ibi que ſummo in honore uixit. *Archelaus.* Perijt inſidijs Arridęi Macedonis, & Crateuæ Theſſali, æmulorum poetarum: *Arrideus Crateuas.* quorum impulſu regis ſeruus canes in eum immiſit. Alij non à canibus, ſed à mulieribus eum laceratum tradunt, noctu euntem ad Craterum Archelai delicias: *Craterus.* ut qui id quoq́ue genus amoribus indulgeret. Alij, ad uxorem Nicodemi Arethuſij. Vixiſſe fertur annos LXXV, & oſſa eius à rege Pellam tranſlata. Fabulæ eius ſunt uel LXXV, uel XCII. Reſtant LXXVII. uicit V. ſuperſtes quater, mortuus ſemel, actore fratris filio Euripide. In ſcena uerſatus eſt annos XXVI totos, obijt Olympiade XCIII.

εὔριπος.) Mare anguſtum, aut locus aquoſus intra duas terras, hoc eſt Atticam & Bœotiam, cuius loci aqua ſepties eodem die mutatur.

εὐρώς.) Situs, humiditas putrefacta.

εὐρώταν.) Eurotas Spartæ fluuius. Lacæna filio ſuo: Relinque Eurotam, abi ad inferos, poſteaquam cognouiſti fugam eſſe miſeram: qui neq́ue meus es, neq́ue Lacon.

εὐρυβατεύεσθαι.) Eſſe improbum. *Col. 581.* Eurybatum enim tradunt unum è Cercopibus fuiſſe, perfoſſorem parietum.

εὐρυβάτης, ἢ εὐρύβατος.) Eurybatum ſcribit Ephorus, Epheſium fuiſſe, qui acceptam à Crœſo pecuniam ad conducendum militem aduerſus Perſas, Cyro tradiderit. *Proditor Crœſi.* Hinc Eurybatas, improbos & proditores dici. Diotimus in Herculis laboribus: Cercopes in triuijs Bœotiorum ambulantes multum nocebant, genere Oechalienſes. *Cercopes.* Olus & Eurybatus duo infauſti uiri: Nicander. *Olus.* Aegineum Eurybatum callidiſſimum, cuius meminit Ariſtoteles lib. I. de Iuſticia. Ariſtophanes in Dædalo, cum Iouem inducit in multas formas ſe transformantem, diuitem & callidum: Si quis, inquit, ueſtrûm uidit Iouem Eurybatum. Ferunt autem Eurybatum furem, dum in carcere cuſtodiretur, iuſſum à cuſtodibus compotantibus ſpecimen edere ſuæ ſolertiæ in ædibus conſcendendis: *Eurybati furis ſolertia.* initiò recuſaſſe, ac uix tandem aſſenſum, ſpongijs & retinaculis ferreis expeditis, per muros curſim aſcendiſſe: dumq́ue illi mirabundi ſuſpiciunt, ſuperato tecto, prius quàm illi circumdare ædes poſſent, deſiliſſe de ædibus.

EVRYCLES, omnis engaſtrimythus: id eſt uentriloquus. ab Eurycle quodam huiuſmodi uate. *Engaſtrimythi.*

EVRYMEDON Pamphyliæ fluuius, iuxta quem Cimon dux Athenienſium Perſas terra mariq́ue uicit. *Cimon.*

EVRYSACES, filius Aiacis Telamonij, cuius ſacellum Athenis Euryſacium dicitur.

εὐσέβεια.) Religio, ſeu pietas, ſcientia eſt diuini cultus. *Religio. Col. 582.* Boni igitur uiri ſunt idonei qui Deo ſacrificent, caſti cū ſint, & puri à peccatis in Deum, & grati Deo, ſancti & iuſti. *Viri boni Deo grati.* Sunt ijdem etiam ſacerdotes, qui ſacrificia, dedicationes, luſtrationes, & reliquia ſacra norint. Pietas res facilis eſt, plenaq́ue modeſtiæ, minimeq́ue grauis. Sophocles: Pietas unà cum hominibus moritur, nec ijs uel uiuentibus uel morientibus perit. *Sola pietas nec in morte deſerit.* Piè colendus eſt Deus. nam cætera omnia minoris

minoris facit pater Iupiter. Via hominibus ad felicitatem à Deo demonſtrata eſt una per uirtutem. Vniuerſæ autem uirtutis decus, & faſtigium quoddam, eſt religio. Sola enim hæc rerum humanarum iuſtam curam ſuſcipit, & ad res diuinas homines recta uia deducit.

Religio uirtutum faſtigium.

EVSEBIVS Pamphili, Arianæ ſectę addictus, Cæſareæ Palæſtinæ epiſcopus, ſacrarum literarum ſtudioſus, & diuinæ bibliothecæ unà cum Pamphilo martyre diligentiſsimus indagator. Multa edidit opera: Demonſtrationis Euangelicę libros XX. Euangelicæ præparationis libros XV. Theophaniæ, id eſt diuinæ patefactionis atque præſentiæ libros V. Eccleſiaſticæ hiſtoriæ libros X. Annalium regularum uariam hiſtoriam, earúmque Epitomen. De Euangeliorum diſſenſione. In prophetam Eſaiam libros decem. In Porphyrium eo tempore, ut putant, in Sicilia ſcribētem, Orationes XXX. Topicorum, id eſt de inuentione librum I. Defenſionum Origenes libros VI. De Pamphili uita libros III. Alia ſcripta de martyribus, & in CL Pſalmos probata commentaria. & alia multa. Floruit maximè ſub Conſtantino Imperatore, & Conſtantio: & ob Pamphili martyris amicitiam, cognomentum eius eſt adeptus. Idem Euſebius etiam ad Marinum ſcripſit: quo in opere dicit, Chriſti eccleſiam duo uitæ genera & rationes ſancire: Vnum quidem excellens, & humana conſociatione ſuperius, cuiuſmodi ſit ſolitarium: inferius uerò alterum, & humanius, in quo etiam coniugium concedatur.

Euſebij ſcripta.

Duo Chriſtianæ uitæ genera.

Euſebius Arabius ſophiſtes, æmulus Vlpiani.

εὐσκευοῦμεν.) Bene parati ſumus, & habemus omnia quibus opus eſt ad mortem.

Paratum eſſe ad mortem.

EVSTATHIVS Epiphanienſis, annalium compendium ab Aenea uſque ad Anaſtaſium Imperatorem, libros IX. & alia quædam edidit. Euſtathius Sebaſtianus, unà cum Baſilio Ancyrano, eiuſdem urbis epiſcopo, ſectæ Macedonianę fuiſſe autor perhibetur.

Macedoniana ſecta.

Col. 583.

EVSTEPHIVS Aphrodiſienſis ſophiſta, * Epiphaniorum Adrottenorum, quod templum ſitum eſt in Lydia. Scripſit declamationes.

EVSTOCHIVS Cappadox ſophiſtes, ſcripſit * tempore Cōſtantis Imperatoris, & Antiquitates Cappadociæ, ac reliqua·um gentium.

** contra Conſtantem.*

εὐσυνείδητος.) Qui ita uiuit, ut bonam habeat conſcientiam.

Conſcientia.

EVSTHENIVS comicus. Ex fabulis eius eſt Empole, id eſt uenditio: Aeliano autore.

εὐσχήμων.) Decorus, non locuples & diues, ſed modeſtus & legū obſeruans, & * concordiæ ſtudioſus.

EVTOCIVS, è Thracia profectus, nec animo probo, nec genere nobili, ſed gregarius miles, multum pecuniæ publicæ cohorti ſuæ ſuffuratus, in Palęſtinam abijt, ſeq; Eleutheropolitanis inſinuare cœpit, largitionibus magnis in ſenatum * aſcitus, & res quærere meliores. Sed ab Eleutheropolitanis non receptus, Aſcalonem tranſijt; à Cratero tum rerum potiente benignè unà cum pecunia ſuſceptus, & libertate ciuili donatus eſt. Qua re Thraces cognita, Eutocium unà cum pecunia repetiuerunt. Quem cum Craterus miſſum non faceret, in ius uocatus à militibus, uincit Thraces. Ea de re tale eſt editum oraculum *.

Euto- ius tantum furatus, quantum & ſibi & iudicibus eſſet ſatis.

εὐτράπελος.) Solus ipſe princeps, ingenio adeò uerſatili, ut apud Athenienſes ſummus eſſet Athenienſis, & Lacō apud Lacedæmonios, & Thebanus apud Thebanos. De Alcibiade, opinor.

Col. 584.

Verſatile ingenium.

EVTROPIVS, Italicus ſophiſtes, Romanæ hiſtoriæ compendium lingua Italica, id eſt Latina ſcripſit, & alia quædam.

Eutropius eunuchus, procurator Theodoſij Imperatoris, ut ait Eunapius. Rufinus enim, qui uir eſſet, aut certè haberetur, & honoribus perfunctus, & uaria fortuna iactatus, nō contra rationē aut præter decorū uidebatur ab omnia innouante fortuna deſtitui. Eutropius uerò cubicularius, illius poteſtatē nactus, uſq; adeò cōcuſsit omnia, tanta tonitrua edidit, ut nō Rufinus modò ipſe eſſet: ſed fabuloſus ille Salmoneus, nihil illi collatus eſſe uidereť: qui quidē eunuchus cū eſſet, ꝑ uim uir eſſe ſtuderet. Ac fabulę qdē tradunt, Gorgonē ſimul & cōſpectā eſſe, & ſpectatores in ſaxa mutaſſe: at noſtra ætas nugas inanes

Rufinus.

Salmoneus.

Gorgones.

& tri-

& tricas apinas fabulam illam eſſe oſtendit. Hominem hunc prolixè inſectatur hiſtoricus, ut moribus eius dignum fuit.

EVTROPIVS, Imperatoris Arcadij * cubicularius, nullum facinus prætermiſit, tum magiſtratus publicè uendendo, tum * milites calumniãdo, tum proceres relegando, tum omnibus contumelijs ſenatum afficiendo. Ac ne à Barbarorum quidem ſocietate ſibi temperauit, quaſi ipſe faſtigij Imperatorij conſcendendi ſpem aleret. Cum autẽ aliquando, etiam eos qui in templa cõfugiſſent, comprehẽdere uellet: legem promulgauit, qua concederet illos uel ab aris abſtrahi. Ac ea lex uix promulgata erat, cũ ultio crudelitatis eſt ſecuta. Nec enim multo pòſt imperatore offenſo, in templum confugit, ſub altari iacens, Ioanne Chryſoſtomo epiſcopo: indeq́ abſtractus, noctu capite plectitur. Sic Eutropius pœnis peccati illius datis, etiam è Conſulum catalogo eſt deletus, ſolo collega Theodoro inſcripto. Sub hoc gens Eunuchorum, ob illius ſupercilium & potentiam, ita creuit, ita auctum eſt, ut nonnulli iam barbatuli, unà cum teſtibus uitam quoque amitterent.

** προκοίτον, qui eſt ante lectũ.*
** τὺς τῶν αὐλαδικ, ως.*
Sua lege captus.
Eunuchorum ſupercilium.

εὐτυχεῖ.) πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ, Abſq; labore nihil ſuccedit.

EVTYCHES, monaſterij princeps Cõſtantinopoli, tertius Manetis & Apollinaris impiæ ſectæ defenſor, alium eſſe * apud ſeſe Chriſtũ, & alium * Deũ ſermonem annuncians: non ſuſtinens homouſiam nobis & ὁμοφυῆ cognatam carnem Domini confiteri. Et negabat * ſeruari (dicere) in Chriſto duas naturas, cum earum unione & concretione. Alia quoque monſtroſa & abſurda cõminiſcebatur, cum è cœlo deſcendiſſe Domini corpus, & tanquam per canalem uirginem tranſiſſe ſermonem cœlitùs diceret, eo indutum ut è muliere natus uideretur, quamuis natus non eſſet. Manichæa eſt hæc oratio, & fanatica, multo magis quàm illa. Naturam unam in Chriſto & hic peruerſo corde prædicauit.

De Chriſti natura, ſectis.
** παρ' ἑαυτῷ.*
** τὸν θεὸν λόγον.*
Col. 585.
** ἀναιρεῖσθαι τὸ ἐφ-διαλί-γαν.*
Domini corpus nec eſſe aſſerit.

εὐφήμει.) Ariſtophanes:

Linguis faueat omnis populus, ore clauſo.
Aedes enim ingreſſus eſt Muſarum cœtus.

Muſe.

εὐφημία ἴστω.) Linguis fauere iubent comici, cum uota faciunt, aut decreta ſcribunt.

Comicum ſilentium.

EVPHEMIVS, patriarcha Conſtantinopolitanus.

EVPHORION, filius Aeſchyli tragici, Athenienſis, tragicus & ipſe: qui fabulis patris nõdum editis, actis, quater uicit. Scripſit & ſua quædam.

Euphorion, Polymneti filius, è Chalcide Eubœæ, cõdiſcipulus in philoſophicis Lacydis & Prytanidis, in poeticis Archebuti Theræi, cui & in delicijs fuerit. Natus eſt Olympiade 126, quo tẽpore Pyrrhus à Romanis uictus eſt. Fuit colore melleo carnoſus, æger pedibus, charus uxori Alexãdri, Eubœæ regis, Crateri filij. Multũ locupletatus, ad Antiochũ magnũ Syriæ regem ſe contulit, eiusq́ Bibliothecæ præfuit: ibiq́ defunctus, uel Apameæ uel Antiochiæ ſepultus eſt. Libri eius uerſibus heroicis ſcripti ſunt hi: Heſiodus: Mopſopia, ſiue confuſa habet enim promiſcuas hiſtorias. Mopſopia, quòd Attica olim ſic dicta fuit, ab Oceani filia Mopſopia, & poematis oratio ad Atticos mille annos extẽditur, argumẽto ab ijs ſumpto, à quibus depoſita pecunia fraudatus erat, qui pœnas etiam longè pòſt daturi eſſent. Deinde colligit oracula, à mille annis euentu comprobata. Sunt autem libri ſex, & Quintus millenarius inſcribitur de oraculis, ut mille annis eueniant.

Col. 586.
Oracula mille annis reddita.

EVPHRAEVS Orita, Platonis diſcipulus.

εὐφρόνῃ.) Quis uocaliſsimæ aui intra ædes perſuaſit, ut nocturnas horas numeraret?

Gallus gallinaceus.

EVPHRON comicus: cuius fabulæ ſunt, Deformis, Muſæ, Synephebi, Spectatores.

εὐφυΐα.) Naturæ & ingenij bonitas. Ingenioſi eſt, amplecti ueritatem, auerſari mẽdacium. Hoc qui habet, is id quoque habet, ut uerum rectè iudicare poſſit. Qui uerò facilè alios ſequuntur ac diſcunt, eodem'que modo erga omnes diſciplinas ſunt affecti: non rectè ingenioſi dicuntur, quòd iudicio carent, quod eſt ingenij præcipuũ & propriũ munus. Ingenioſi enim, ſiue diſciplinæ hæ ſint, ſiue quid aliud, ea quæ alicuius precij ſunt, & parare ſtudent, & amant: cætera & auerſantur & oderunt, idq́

Veritatis amor.
Iudiciũ decus ingenij.

idq; rectè faciunt, & ſunt boni iudices.

εὐχή.) Votū, eſt promiſsio, qua Deo aliquid pietatis ſtudio conſecratur.

προσευχή, adoratio, eſt ſupplex petitio à Deo.

EVCHEMVS, quidam Aegeates.

Curſores. EVCHIDES, Aliappus, Chryſomazus, & Echion, uelociſsimi curſores fuerunt.

Col. 587. Virtus excellens. εὐψυχίαν.) Vt in Epaminōdę, Pelopidę, Braſidę, Cleōbroti interitu accidit, cùm ob uitę uirtutē, tum ob conſtantiā in morte: nō poſſunt hiſtorici animos uirorum illorū pro dignitate celebrare. Non eſſe formidabilem maiorem hoſtium numerū. Fortitudinem enim ſemper eſſe multitudine ſuperiorem. *Fortitudo multitudine potior.*

Etymologia nō ſemper cum uſu loquendi conſentit. εὔψυχος.) Ariſtoteles in Locis, negat uitę uirtutē, & in morte conſtantiā, ſolius eſſe fortis: ſi etymologiā ſpectemus. εὔψυχος enim eſt, qui bonū habet animū: ſic etiā iuſtus eſt εὔψυχος, & temperans & prudens. Sic εὔελπις & εὐδαίμων dicitur, qui bonam ſpem & bonum genium habet. Arrianus: In periculis potiſsimùm declaranda eſt animi conſtantia.

Vltio. ἐφεδρεύειν.) Imminent illis amici & cognati interfectorum, cædem ulturi.

Col. 588. Deſerti muneris pœna. ἐφεδρεία.) Apud Romanos capitale eſt, deſeruiſſe munus ſuum: id eſt, † ſtationem ſeu aciem.

ἔφεδροι.) Captant occaſiones, paratiq; ſunt * ad iſta denuò obtuenda.

*† pro παράταξιν, legendum forſitā παράταξιν. * ad rebellandum.*

ἐφεκτικοί.) Philoſophi qui de rebus dubitant, & eas poſſe cōprehendi negāt.

ἐφ' ἕνδεκα κώπαις.) Vndecim remis magnos fluctus excitate. Acclamatio nautica eſt.

Ephetici. Epheſiæ literæ. Am ſegen für alles vnglück. EPHESIAE literæ: carmina quædam obſcura, quæ & Crœſus in rogo recitauit: & Olympiæ Mileſio & Epheſio certantibus, Mileſium luctari non potuiſſe, propterea quòd alter iuxta talum Epheſias literas haberet. Quibus compertis & demptis, * concidiſſe Epheſium perhibent.

Iudices capitales. Col. 589. ἐφέται.) LXXX iudices capitalium cauſarum, quinquagenarijs maiores, & ſingulari opinione probitatis: dicti Ephetæ, quòd ab eis non eſſet prouocatio. Dicebāt autem ius uel in Palladio, uel in Prytaneo, uel in Delphinio, uel in * Phreate. ** Phreatto.*

ἐφεῖσθω τούτοις ἐξονυχίζειν.) Liceat iſtis enucleare, id eſt argutari, & minutiſsima quæq; perſequi. *Argutiæ.*

ἐφήδοντο.) Cognatorum quidam illius calamitate gaudebant, ut opibus eius qui orbus eſſet, potituri, uitamq; deſidem impudicam & luxurioſam ageret. *Hæredipetæ.*

ἐφημέριοι βροτοί.) Mortales unius dieculæ, quotidianorum gnari, futura non proſpicientes. *Mortales.*

EPHIALTES, uulgò Babuzikarius: medicis eſt exhalatio, è crapula & crudi tatē caput inuadens. *Col. 590.*

ἐφιγίας.) Hiſtrione tragœdiæ prouocante, quod à Polemone initio fabulæ ſcena exactus eſſet: rogauit Antoninus Imperator, quo tēpore id accidiſſet? reſpondente illo, Sub meridiem: perfacetè Imperator, At me (inquit) media nocte domo eiecit, nec tamen prouocaui. Sit hæc ſignificatio Imperatoris manſueti, & magnanimi. *Antoninus.*

ἐφ' ἱερόν.) Hieron dicitur XII deorū templum Boſpori.

ἐφίει.) Quid iſta mihi deſideras toleratu difficilia, ploratum & luctum? *Luctus.*

ἐφίκτον.) Precabatur illi à Deo, cùm alia bona plurima, tū imperij, quàm longiſsima homini cō ceſſa eſſet, duratione. *Votum.*

EPHIPPVS, Athenienſis, comicus mediæ Comœdiæ.

* Ephippus Cumanus, Demophili filius. Iſocratis oratoris auditor, hiſtoricus: habuit filiū Demophilū hiſtoricū. uixit Olympiade XCIII, ut etiā Philippi Macedonis regnum anteceſſerit. Scripſit hiſtoriarū ab Ilij expugnatiōe, Troianoq; bello uſq; ad ſua tēpora, libros 30. De bonis & malis lib. 24. Rerū paſsim admirabilium lib. 15. Quid quiſque inuenerit, libros 2. & alia. ** Ephorus.*

ἐφίππων ὀνόματα.) Equeſtris rei uocabula. ἴλη, turma, continet equites LXIIII. ἐπιλαρχία, CXXVIII. ταραντιναρχία, * duæ turmę equitū, uirorū 1024. * τέλη, duo ephipparchiæ, equitum 1048. *Res equeſtris. Col. 591.*

ἐφίστη.) Magiſtratus eis præficiebat omnibus integerrimos, ne ex auaricia perperam agerent. *Integritas magiſtratus.*

ἐφθοὶ πυροί.) Elixū frumentū excitat ad Venerē, ideoq; Veneri immolabāt. *Liber & alma Ceres Venerē ſectantur amicam: ſi rectè notaris. ſin minus, nequitiæ.*

ἐφόδιον παιδείας ὁ πλοῦτος.) Viaticum eruditionis ſunt diuitiæ.

ἐφόδιον.) Deum orat, ne rerum potiātur improbi, néue opes habeant ad iniuriæ facultatem. *Improbi potentes.*

ἔφορος.)

Deus. ἔφορος.) Omnium rerum inſpector & uindex Deus.

Ephorus. EPHORVS Cumanus, & Theopõpus Damaſiſtrati filius Chius, ambo Iſocratis diſcipuli, ſed ingenijs diſsimilibus. Ephorus ſimplici, & in hiſtorica dictione ſupinus & ſegnis, ſine ulla cõ-
Theopompus. tẽtione: Theopompus acerbo & maligno ingenio, copioſus, dẽſus, uehemẽs, ueritatis in ſcriptis ſuis ſtudioſus. Itaq;
Calcaria. Freni. Iſocrates hũc frenis, illũ calcaribus egere dixit. Miſſus aũt in exilium Theopõpus, ſupplex fuit Epheſiæ Dianæ. Alexãdro ſæpe ſcripſit, * eũq; laudibus ornauit multis. Sed & uituperationẽ eiuſdem ſcripſiſſe fertur, quæ non extat.

Ephorus Cumanus, hiſtoricus, iunior: ſcripſit Galeni hiſtorias libris 27. Corinthiaca de Aleuadis, & alia quædam.

Col. 592. ἔφοροι.) Pericles quam pecuniã Spar-
ἐς τὸ δέον ἀνηλωμένα χρήματα, τὰ τοῖς προδόταις διδομένα. tanorum Ephoris ob uſum Reipublicæ largitus fuerat, in rationes non retulit: quòd magno probro ijs qui acceperant, futurum fuiſſet: ſed in neceſſarios uſus collatam eſſe, ſcripſit.

Cenſores Laconici. ἔφοροι.) Ephori apud Lacedæmonios fuerunt quinq; : ex eo dicti, quòd eſſent ſtatus publici inſpectores.

EPHOD, nomen Hebraicum eſt, declarationem aut redemptionem ſignificans. Forma eius fuit, textum ſpithamæ magnitudine, inſtar pectoralis, ex
Adamantis radiatio, uice oraculi. aurei fili arte uaria cõfectum. In medio habuit ueluti ſtellã, totã aureã: utrinq; binos ſmaragdos, quorum uterq; ſenas trib. Iſraeliticas inſculptas gerebat, Adamante inter utrũq; interiecto. Sacerdos igitur Deũ aliqua de re interrogaturus, colligabat ephod in pallio, in medio pectoris, & inferne manus ſupponebat: ita reperiebat̃ in palmis eius planũ inſtar tabulę, & in ephod intuens ro
Color niger, cruentus. gabat Deũ. Quòd ſi Deo interrogatio placuiſſet, ſtatim fulgurabat adamas, emiſsisq; radijs lucebat. Sin diſplicuiſſet, ſuo loco manebat. Si uerò Deus populũ occidendũ daturus erat, ſanguineus: ſin peſte afflicturus, niger fiebat.

EPHRATA, Bethleem: Hebraicè Mariam ſignificat.

Nuptiarũ ritus. ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον.) Effugi mala, & inueni meliora. De ijs quorũ res in melius mutãtur. Moris enim Athenis fuit, ut puer, cuius uterq; parẽs uiueret, in nuptijs uerſaretur, ſpinasq; cum glãdibus & uannum panibus plenam ferens, diceret; Effugi mala, & inueni meliora: mutationem in melius ſignificãs. Nam coronam ex ſpinis & glandibus malum dicebant.

ἐχέμυθος.) Cùm primis taciturnus erat, Col. 593.
& occulti animi: ſed ad prouehendã uirtutẽ & * comœdiam minuendam toto pectore intentus.

ἐχενηὶς ἡ ναυκράτης.) Echeneis, ſeu nau Philtra.
crates. Remora, piſciculi genus nõ eſcu Iudicia.
lenti, magnitudine gobij, quaternis pinnis, quo quidã ad amatoria pocula, nõnulli ad iudicia utũtur. Nomẽ ex eo tulit, quòd currẽtibus nauib. adhæreſcat.

ECHETVS. Homerus; Mittam eum Tyrannus.
ad Echetum regem, mortalium omniũ peſtem: qui ei & naſum & aures infeſto ære amputet.

ἐχέτω.) Ariſtophanes: Tranquillitas.

Teneat uentos tranquillus æther,
Nec fluctus maris reſonet glaucus.

ἔχει.) Habet uir mulierem: habetur & uir à muliere.

ἔχεις τί; ἢ τοι ὄφιν, ἢ ἰχθῦν.) Habes'ne aliquid? Aut ſerpentem, aut piſcẽ. De piſcãtibus, uenãtib. & aucupãtib. dicit̃.

ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει.) Erinaceus Col. 594.
partũ differt. De ijs quibus mora incõmodat. Erinaceus enim quo diutius partũ differt, eo magis à ſpinis fœtus ſui pungitur in enixu.

ἐχῖνος:) φυγὼν πρὸ ζάλης τὰν περὶ ζάλης: Tẽ Maturè cauendum.
peſtatẽ fugito ante tempeſtatẽ. Prouerbiũ. πρὶν δύο ἐχῖνοι εἰς φιλίαν ἔλθοιεν, ὁ Diſsidium.
μὲν ἐκ πελάγους, ὁ δὲ ἐκ χέρσου: Prius inter duos echinos conueniet, terreſtrem & marinum. De diſsimilibus.

ἔχις.) Vipera, ſola ex ſerpentibus non oua, ſed animal parit.

ἔχθιον.) Sophocles: Nihil magis inuiſum eſt malo conſilio. Hiſce ego legi- Malum cõſilium.
bus non uiuam.

ἐχθρεῦσαι.) Inimicitias interceſsiſſe fe- Aquila & ſcarabeus.
rũt inter ſcarabeum & aquilam, ex eo quòd alter alterius oua diſsipaſſet.

ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα.) So- Hoſtilia dona cauenda.
phoclis Aiax: Abeo ad lauacra, & maritima prata, ut piaculis meis luſtratis grauem deæ indignationem uitem. Ac progreſſus in ſolum aliquem locum, Occulam gladium hunc meum, telum inimiciſsimum, Effoſſa terra, ubi à nemine conſpiciatur: Sed eum nox & Orcus infernè ſeruent. Ego enim ex quò munus

munus hoc ab Hectore in manus ſumpſi, Nihil mihi à Græcis honoris eſt habitum. *Serò ſapit Aiax.* Verùm enim eſt mortaliũ prouerbium: Hoſtium dona non eſſe dona, neq; utilia. *Col. 595.* Proinde in poſterũ ſciemus dijs Cedere: ſciemus & Atridas uenerari. Principes ſunt. Itaq; honori cedendum. Nam & atrociſsima & robuſtiſsima quæq; honoribus *Honores.* (id eſt magiſtratibus) cedunt.

Explicatio ſomnij. ἰχθεσῖς συνίεσθαι ἐις κατάλλαγὴν φέρει.) Cum inimicis edere, affert reconciliationem. ὀνειροκριτικόν.

Cõmeatus. ἴχοντας.) Tridui cõmeatũ in bellũ afferre iubebãt duces, è publico dari ſolitũ.

ἰχόντων μὲν ὄν ὡς ἴχουσιν ἕκαστοι, καὶ ὡς πρίνασθαι φίλον κεινίτω.) Ita quiſq; ſit ut eſt, & ſuo quiſq; iudicet arbitratu.

INITIVM LITERAE Z.

Col. 596. Ζαγρεύς.) Zagreus, infernus Bacchus, Iouis & Perſephones filius.

ZALEVCVS, Locrenſis Thurius, Pythagoricus philoſophus & legis lator: obijt pugnans pro patria. Prius fuit ſeruus & paſtor: ſed accuratè inſtitutus, leges tulit ciuibus ſuis. inter quas & illa fuit, ut mulieres in forum prodeuntes, *Veſtitus mulierum.* ingenuæ quidem cum ſuis cognatis & una pediſſequa candidis, reliquę uarijs ueſtibus induerentur.

ζάλην.) Plato de Republica: Puluerẽ & grandinem fugientes uento iactatã, ſub muro ſubſiſtunt.

ZAMOLXIS Scytha, Pythagoræ ſeruus, ut tradit Herodotus in IIII. reuerſus in patriã, docuit animã eſſe immortalem. Mnaſeas autem ait, apud Getas coli Saturnum, diciq; Zamolxim. *Zamolxis. Saturnus.* Hellanicus uerò ſcribit, Græcum fuiſſe, qui Getis Thracenſibus Initia demonſtrârit: dixeritq;, neq; ſe moriturũ, neq; ſectatores ſuos, ſed ab omni parte beatos fore. Quæ cũ effaretur, ſtruxiſſe *Zamolxidis commẽtum.* ſimul domicilium ſubterraneum. Dein de ſubitò in Thracia nuſquã cõparuiſſe, deſideratũ à Getis. Quarto aũt anno cum rurſus prodijſſet, Thraces omnia illi crediδiſſe. *Col. 597.* Quidam eum Pythagoræ Samiæ Mneſarchi filio ſeruiſſe tradunt, ac libertate donatum, iſta commentum eſſe. Sed diu ante Pythagoram uidetur fuiſſe Zamolxis. *Terizi. Crobizi.* Terizi & Crobizi credunt animorum immortalitatẽ, & mortuos ad Zamolxim ire tradunt: quem rediturum eſſe aiũt, idq; ſemper uerum eſſe putant. Itaque ſacrificant & conuiuantur, quaſi defunctus ſit rediturus.

ἡ ζαμόλξις.) Zamolxis deæ nomen.

ζανὸς ἐλαστρηθεὶς.)

Ἀ Iouis infeſta membra ligante niue Compulſus.

ζαπληθεῖς.)

Steſichorum, ingẽs & immenſum os Muſarũ,
Sepelijt Catanæ fuliginoſum ſolum.

ZERCON, Scytha dictus, Mauruſius genere, deformitate corporis & *Monſtrum hominis.* balbutie ridiculus. Breuis erat, gibboſus, diſtortis pedibus: narib. ita depreſſis, ut naſus inter eas uix appareret. Aſpari Ardaburio in Libya donatus, captus eſt, Barbaris Thraciam inuadentibus, & ad Scytharum reges adductus. Ac Attila quidem nec aſpectum eius *Attila.* tulit. Bledas *Bledas.* autem eo ſupra modũ delectatus eſt, cum non ſolùm ridiculè loqueretur, ſed & ambularet, magnificeq; incederet. Itaq; cõuiuijs & expeditionibus intererat, armis ridiculis inſtructus: Bledæ adeò charus, ut cum Romanos fugitiuos ſecutus eſſet, neglectis cęteris, iſtũ omni ſtudio inquiri iuberet; adductumq; in uinculis cõſpicatus, riſerit. miſſaq; ira, fugæ cauſam quęſierit, & qua gratia Romanorũ res meliores ſuis iudicaret. Is uerò reſpondit, ſe non rectè fugiſſe: ſed peccati eius fuiſſe cauſam, quod ſibi uxor nõ daretur. Itaque *Facinoroſa deſponſa mõſtro.* Bledas maiore etiã cũ riſu deſpondet ei mulierem nobilem è Reginę miniſtris, ſed ab eius miniſterio ob facinus quoddã excluſam. Sic perpetuò cũ Bleda uixit. Poſt obitum uerò eius Attila Occidentalium Romanorum duci Aetio, Zerconem dono mittit, qui eum ad Aſparem remiſit.

ζεῦγμα.) Romani facilimè pontib. flumina ſternũt, ut in quo milites nõ ſecus *Pontiũ conſciendorũ ratio.* atq; alia in re bellica ſubinde exercẽtur, tũ in Iſtro & Rheno, tum in Euphrate. Eſt aũt ratio, quam nõ omnibus exiſtimo eſſe notã, huiuſmodi. *Col. 598.* Latæ naues ſunt, quib. iungitur fluuius. Recedunt autem ſurſum nõnihil ſupra eum locũ, quem iuncturi ſunt: datoq; ſigno, unã primam nauem dimittunt, quæ ſecũdo flumine iuxta ſuam ripam feratur. Quę ubi ad locũ ponte iungẽdũ peruenerit, ſtoreã ſaxis plenã in flumen eõijciunt, funi alligatã inſtar ancoræ: quo deuin-

ćta nauis in ripa conſiſtit, tabulis & iuncturis, quarum rerum copiam uehit, * ſubitò uſque ad excenſum conſtrata. Deinde aliam paululum ab illa dimittunt, & mox aliam, donec in aduerſam ripam perduxerint iuncturam. Nauis uerò ea quæ ad hoſtes accedit, etiam turres habet, & portam, & ſagittarios, & catapultam fert. Cum autem multa tela in ſtratores conijcerentur: Caſsius tela & catapultas immitti iubet. Sed primo Barbarorum agmine deiecto, ſuccedunt alij.

* παραχρῆμα μέχρι τῆς ἀποβάσεως.

Spōſæ adductio.

(ζεῦγος.) Iugo mulorum aut boum lecticæ biſellio ſimili iuncto, accerſunt ſponſam, & è paternis ædibus benè ueſperi currui impoſitã, in ſponſi domum ducũt: ſponſa in medio collocata, hinc ſponſo, inde amico aut cognato honoratiſsimo & chariſsimo aſsidentibus: quem πάροχον dicunt, quòd iuxta ſponſam & ſponſum uehatur.

ZEVXIPPI ſtatuas deſcripſit Chriſtodorus, poeta heroicus.

ZEVXIS, optimus pictor, * Iſocratis tempore: qui in æde Veneris Cupidinẽ pulcherrimum, roſis ornatum, pinxit.

Iouis ſimulacri mythologia.

(ζεύς.) Iouis ſimulacrum tradunt ſedere, nudum supernè, infernè tectum, læua ſceptrum tenens, dextra porrigens aquilam. Ac ſeſsio quidem potentiæ firmitatem innuit: nuditas ſuperiorum, quòd conſpicuus ſit intelligentibus & cœleſtibus mũdi partib. Cætera tegũtur, quòd Deus humi repentib. eſt ignotus. Sceptrũ in lęua, ſignificat poteſtatẽ. Aquila altera manu extẽta, notat, eum ſpiritibus in aere uerſantibus imperare, ut aquilas uolucribus.

Prouidentia diuina.

(ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας.) Iupiter tandẽ diphtheras inſpexit. Prouerbiũ, de ijs qui uel facinorũ pœnas dant, uel beneficiorũ remunerationẽ conſequũtur. Prouidentiã enim eſſe tradunt: & Iouem, quæ fiant, omnia pellibus inſcribere, ac tandem eas euoluere.

Iupiter κτήσιος.

(ζεὺς κτήσιος.) Iupiter opulentus, collocabatur in conclauibus & ærarijs, ut diuitiarum dator.

Col. 599.

(ζῆ, καῖε πῦρ.) Viue, incende ignem. De ijs quæ ægrè fiunt.

(ζῆλος.) Zelus, ęmulatio, boni alicuius cupiditas, ſine ulla inuidia in animo exiſtẽs: uelut, Prędítus es fortitudine: æmulor uirtutẽ tuã. hoc eſt, idem adipiſci bonũ ſtudeo, tibi nõ inuidẽs, ſed & ipſe uir fortis eſſe uolens. Appianus: Dentatũ æmulatione uirtutis ſequebat̃ multitudo delectorũ iuuenum ad DCCC, ad omnia facienda paratorum. Itaq; Senatui grauis erat in concionibus.

Dentatus.

(ζηλοτυπία.) Zelotypia, æmulatio uiri, ex ſuſpicione cõtra uxorem, ſuſpicio in aliũ luxurioſum. Iamblichus: Primo certamine defuncti ſumus, aggrediamur & alterum. etenim opportunè exercitati ſumus.

Pergendũ.

(ζηλῶ.) Sophoclis Aiax filiolo Euryſaci: Te nunc ob iſtud fortunatum iudico, quòd nihil horum malorum ſentis. In nihil enim ſapiendo, ſuauiſsima uita eſt. Ac non ſapere, malum eſt, ualde doloris expers, donec gaudere & dolere diſcas.

Ignoratio malorum fortunata.

(ζηλῶσαι.) Herodotus: Quorũ ſi quis apud nos uitæ rationẽ æmulari conet̃, nihilo rectius habebit ijs, qui cicutã aut aconitum aut helleborum hauſerint.

Peruerſa imitatio.

(ζηλωταί.) Zelotæ apud Iudæos, legis obſeruãtes: quos Ananus in tẽplo concluſit, impoſito pręſidio aſsidens.

Col. 600.

(ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.) Ariſtoph. Vitã ages omniũ beatiſsimam.

(Ζηνόβιος.) Zenobius ſophiſta, Romæ docuit ſub Adriano Cæſare. Scripſit epitomen prouerbiorũ Didymi & Tarræi, libris III. Saluſtij hiſtorici Romani ſcripta Græcè uertit, & * quæ eius Tela uocantur: Genethliacum Adriano Cæſari. & alia edidit.

(Ζηνόδοτος.) Zenodotus Epheſius uerſificator & grãmaticus, Philetę diſcipulus, ſub Ptolemęo primo, primus Homeri corrector, bibliothecis Alexandrinis pręfectus, & filiorũ Ptolemęi p̃ceptor.

ZENODOTVS, Alexandrinus grãmaticus, * in urbẽ uocatus ad ea quę ab Ariſtarcho in poeta improbabant̃. Scripſit aduerſus Platonẽ, de dijs: de Homerico conſuetudine: Solutiones Homericarum dubitationum: in Heſiodi Theogeniam, & alia multa.

ZENON Teleutagoræ Eleatæ filius, tẽporibus Pythagorę & Democriti uicinus (fuit eñ Olympiade LXXVIII) diſcipulus Xenophanis aut Parmenidis. Scripſit * cõtentiones: enarrationẽ uerſuũ Empedoclis: aduerſus philoſophos de Natura. Hunc aiunt inuentorẽ fuiſſe Dialecticæ, ut Empedoclẽ Rhetoricæ

* ἔριδας.

Dialectica. Rhetorica.

Occiſus à tyranno. toricæ. Sed cum uel Nearchũ uel Diomedontem Eleę tyrannum pellere uellet, captus ab eó que rogatus, linguam ſuam præmorſam in os tyranni expuit: & in mortarium coniectus, tundendo contritus eſt.

Zenon Muſæi filius, Sidonius, philoſophus Stoicus, diſcipulus Diodori cognomẽto Saturni, * magiſter & ipſe Zenonis Cittiei: ſcripſit apologiam Socratis, & Sidoniaca.

Zenon, Mnaſeæ ſeu Demij filius, Cittieus (Cittiũ uerò urbs Cypri eſt) Stoicæ diſciplinæ autor. *Stoicorum nomen à loco.* Stoici autem cognomentum tulit, quòd in porticu doceret Athenis, quæ primùm Pyſianactea, deinde à picturis ποικίλην, id eſt uaria dicta fuit: Cratetis Cynici diſcipulus, deinde Polemonis Athenienſis. Obijt nonagenarius, cibo ſubinde abſtinens, donec inedia deficeret. Huic oraculum conſulenti, qua ratione optimè uicturus eſſet? reſponſum ferunt, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς: hoc eſt, ſi mortuis concolor fieret: uel, ſi mortuorum conſuetudine uteretur: id eſt, ſi ſcripta ueterum legeret. *Mortuorũ conſuetudo uita beatiſsima.* Cognomento Phœnix dictus eſt, quod id oppidulũ Phœnices incolas haberet. Floruit ſub Antigono Gonata, Olympiade CXX. Prouerbium, Zenone cõtinentior: ob ſummã eius in uictu frugalitatem. *Zenone cõtinentior.* *Col. 601.* Nouæ hic philoſophiæ autor fuit. Superauit enim omnes genere doctrinæ & grauitate, atque etiam profectò beatitate. Obijt morborum expers, & ſanus perpetuò.

Zenon * Cittieus: orator'ne an philoſophus, dubium. Scripſit de ſtatibus, de figuris, cõmentarios in Xenophontem, in Lyſiam, in Demoſthenem, de Epicherematibus.

Zenon Dioſcuridæ filius, Tarſenſis, aut Sidonius philoſophus, diſcipulus Chryſippi Tarſenſis philoſophi Stoici, & ſucceſſor.

Zenon Alexandrinus, homo Iudæus, qui publicè genti ſuæ nuncium remiſit: albo aſino, per eorum ſynagogam ſabbatho, ut apud eos receptum eſt, traducto. *Albi aſini per Synagogam traductio.* Fuit hic Zeno natura bonus & æquus, ſed tardior in eloquẽtia & diſciplinis: ſemper quidem aliquid diſcere cupiens, & rogitans quod ignoraret. *Homo ſtiue aptior quàm Schole.* Nam & difficilimè percipiebat: & quæ uix tandem perceperat, facilimè obliuiſcebatur.

ZENO alius, Procli temporibus, Pergamenus, ingenio & ipſe ad diſcendum tardiore: ſed bonus, probatiſq; moribus. Vter autem eorum Saluſtio cauſam diſsidendi à Proclo dederit, dicere non habeo. *Diſsidium Procli.*

ZENON imperator, audita clade ſuorum, in caſtellum, quod populares Conſtantinopolim uocabant, in tumulo ſitum, confugit. Quo cognito, ſuis cum gemitu: Homo igitur, inquit, Dei ludibrium eſt, cum & me ſic ludificari uiſum ſit numini. *Homo uatum ludibrium.* Vates enim conſtanter affirmârunt, oportere me Iulio menſe Conſtantinopoli eſſe. Ac ego me in urbe fore putaui: nunc & deſtitutus ab omnibus, & exul, in hunc tumulum ueni, inuenta miſer appellatione conſimili. *Homonymiæ impoſtura.*

ZENO Romanorum imperator, non eâdem fuit crudelitate qua Leo, neque ita inexorabili iracundia, & multis in rebus animo fuit ſplendoris & gloriæ cupido: multáque, quò admirationi eſſet, per oſtentationem potius quàm uere & ex animo faciebat. *Zenonis ingenium.* Sed nec rerum gerendarum peritus erat: nec ea ſcientia præditus, qua regna tutò gubernantur. Lucri autem atq; emolumenti non ita furenter appetens, ut Leo: nec crimina in poſſeſſores comminiſcens, nec tamen prorſus alienus ab auaricia. Ac bonam gubernationem Romani ſenſiſſent, niſi Sebaſtianus, tũ in aula potentiſsimus, illum quóuis ſuo arbitratu impuliſſet, uelut in foro cauponans omnia, nec ſine precio quicquam in regia ſinens confici. *Sebaſtianus deprauator Imperatoris.* Nam & magiſtratus uendebat omnes, precio tum ſibi reſeruato, tum Imperatori cõmunicato. Quod ſi quis acceſsiſſet, qui paulum quiddam adijceret: is præferebatur. In toto denique palatio nihil erat rerum omnium, quod uenale non eſſet. *Omnia uenalia.* Quòd ſi Zeno magiſtratum aliquem ſuis familiaribus contuliſſet, ipſe mancipis inſtar eum ab illis redemptum, pluris uendebat alijs, Zenoni furta præbens.

ZENO Romanorum imperator, filium ſuum admodum adoleſcentem, imperij ſucceſſorem relinquere cupiens, * & dignitatibus ornabat, & cor- *Col. 602.* *Filius Zenonis.*

pus exercere iubebat ad ſtaturæ incrementum. At imperatorij proceres poteſtatem nacti fiſci affatim exhauriendi, curabant ut adoleſcens Sybaritico luxu corrumperetur, & lenocinio ſuo ad inſanos amores æqualium incitabant. Itaque uitæ ratione ad uoluptatem & ſuperbiam comparata, ab omni honeſtate remotus, & iam tum arrogantiam, ob expectationem imperij, é uultu elucentem præ ſe ferens: ſublimis incedere, & erigere ceruices cœpit, ac (paucis ut dicam) erga omnes nō alium ſe præbere, quàm aduerſus ſeruos. *Interitus.* Verùm inſpector omnium rerum, & natiua & edocta eius improbitate perſpecta, ita illū mulctauit, ut alui profluuio multos dies ſine ſenſu lectum inquinans, immatura ætate rebus humanis eximeretur.

ἀναβιόντες. ζῆσαι.) Vixiſſe bis aiunt, & reuixiſſe, Herculem, Tyndareum, Glaucū: quidam etiam Aeſopum.

ζητηταὶ.) Quæſitores, magiſtratus quidā Athenis, certis temporibus creari ſolitus, ſi quando rempublicam lædentes inquirendi erant: aut ij deferendi, qui pecuniam ciuitati debitam non ſoluerant.

Infelicitas. ζητῶ γὰρ ὄψον, θοιμάτιον ἀπώλεσα.) Dū obſonium quæro, ueſtem perdidi. De infeliciſsimis.

Paraſitus. ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία.) Feruet olla, uiuit amicitia. De ijs qui cœnæ cauſa ſunt amici.

ζῶ.) Sophocles: Non tuus ego ſeruus ſum, ſed Apollinis.

ζῶα.) Animantes ſurſum habere capita dicuntur, omnino non reſpectu reliqui corporis, ſed quòd in ijs ſit motionis initium. *Caput.* Cum igitur animalia pleraque, ac penè omnia prona terram ſpectent, ut caput ne poſterioribus quidem partibus ſit eminentius: tamen ſuperiores eorum partes dicuntur eſſe caput, & uicinæ capiti. Col. 603. *Radices.* Sic in ſtirpibus circumcirca ſunt rami & folia: ſed ſi motionis ſpectetur initium, maior'que neceſsitudo: ſurſum quidem ſunt radices, deorſum rami: eaq́; de cauſa proportione capiti, atque etiam ori reſpondent. Per eas enim, tanquam os, alimentum ſuppeditatur, & deriuatur in corpus.

ζωή.) Vita, conſeruatio, & manſio rerum. Vita & uiuere, multis dicitur modis: hoc eſt, cum multę ſint animæ facultates, per quas uita innaſcitur: plures etiam ſunt per eas uitæ, & ipſum uiuere: ueluti ſecundum mentem, ſecundū ſenſus, & cætera. Quare cui uel unum horum ineſt atque adeſt, id uiuere dicitur, quamuis & ſenſu & loco motiua & reliquis careat. Itaq; & ſtirpes alendi prędit æ ui, uiuere quidem dicuntur: eſſe animalia non dicuntur. *Vita ſtirpium.* Quapropter ut curſores dicuntur, non ij qui utcunque currunt, ſed qui uehementer & concitatius currunt: ſic & animalia dicuntur, quæ uita ſunt non qualicunq;, ſed euidentiore prædita. *Animaliū uita.*

ζωὴ πίθου.) Dolij uita. De ijs qui tenuiter humiliterq́; uiuunt. Sumptū à Diogene philoſopho, cui dolium iucundiſſimum fuit domicilium.

ZOYLVS Amphipolitanus (urbs autem Macedonię eſt Amphipolis, olim Nouem uię dicta) cognomēto Homeromaſtix, quòd Homerum derideret. *Homeromaſtix.* Quapropter Olympię ſpectatores cum de *Scironijs rupibus præcipitem egerunt. Ac orator ille quidem fuit, & philoſophus: ſed & grammatica quedā ſcripſit contra Homerū: Poeſeos lib. 9. historiā ab ortu deorum uſq; ad obitū Philippi. Col. 604 Libros tres de Amphipoli, & contra Iſocratē oratorē, aliaq́; plurima, in quibus fuit & Homeri uituperatio.

Vt quimus. ζῶμεν.) Plato in Hippia, de ijs qui non ſuo arbitratu uiuunt: Agimus, inquit, non ut uolumus, ſed ut poſſumus.

ζῶναι.) Zonæ in terra ſunt quinque: Septentrionalis ultra Arcticum circulum, inhabitabilis ab frigus: temperata: combuſta: altera temperata: Auſtralis, inhabitabilis ob frigus.

ZONAEVS ſcripſit amatorias epiſtolas, & de ludo pilæ. Circumferuntur & aliæ eius epiſtolę ruſticanę, ſed *ab eius ſtylo diſſentiunt. ** cum eo genere non conſentiunt.*

ZONA tropicè pro facultate capitur, quòd cincti ad rem gerendam ſint expeditiores.

Explicatio ſomnij. ζωνὴ κοπεῖσα τὴν ὁδὸν, λύει τάχος.) Cingulum diſſectum iter citò ſoluit. ὀνειροκριτικόν.

ζωοδότης.) Qui omnibus uitā impertit, bonus Deus.

ζωὸς γενήσῃ κρομμύου μόνου λαβών.) Reuiuiſces,

uiſces, cepa modò accepta. De ijs qui paruis è rebus magnam gloriã capiunt.

(ζώων.) Viuens matri tuæ manifeſto probro es: Et ualidæ Spartæ patria iura ſoluis.

ZOPYRVS Perſa, in regis ſui gratiã flagris cæſus, naſo'que & auribus à ſemetipſo mutilatus, Babylonem eſt ingreſſus: fidemq́ nactus ob cladem corporis, urbem prodidit.

Col. 605. ZOROASTRES Perſomedus, ſapientia ſuperior aſtronomis, primus autor recepti apud illos magorum nominis. Bellum Troianum antecesſit annis D. Circumferuntur eius libri IIII de natura. De gemmis, I. Prędictionum ex inſpectione ſtellarum, libri V.

Zoroaſtris cineres. Zoroaſtres aſtronomus, ſub Nino rege Aſſyriorum, precatus eſt, ut igne cœleſti abſumeretur: ac monuit Aſſyrios, ut ſuos cineres conſeruarent. Sic enim regnum eis ſemper eſſe permanſurum. Et quidem, etiam nunc ab eis aſſeruantur.

ZOROMASDRES, Chaldæus ſapiens, ſcripſit mathematica & phyſica.

(ζώσας.) Sophocles: Peritorum conſilijs euentus etiam maximè uideo reſpondere.

ZOSIMVS. Alexandrinus philoſophus, ſcripſit χυμευτικὰ, id eſt de fuſione: ad Theoſebiam ſororem ordine Alphabetico lib. 28. à quibuſdam inſcribũtur χειρόκμητα, id eſt manualia: & Platonis uitam.

Zoſimus Gazæus ſophiſta uel Aſcalonites, temporibus Anaſtaſij Imperatoris, ſcripſit oratoriam dictionem ordine Alphabetico: cõmentariũ in Demoſthenem & Lyſiam.

(ζῶσμα.) Romanorũ ferentarij ſinguli ſaga habebant, & cinctũ in femoribus.

Col. 606. Boues iugales. (ζυγομαχεῖν.) Heſiodus: Duos boues mares IX annorum fac habeas. Nam hi & robuſti ſunt, & inter ſe non diſſentiunt.

(ζυγὸς.) Iugum in re militari, multitudo eorum qui ſeſe circumſtant.

Legis iugum. (ζυγὸς.) Lex in ſacra Scriptura iugum dicitur, & Chriſtus: Tollite iugum meum, quia cõmodum eſt, & onus meum leue.

(ζυγῷ.) Viros inermes, exutos, ſingulatim turpiter ſub iugum miſerunt.

(ζῦθος.) Zythus, uinum ex hordeo.

(ζύμη.) Ferunt à ſexta hora decimæquartæ diei menſis, ſigno tuba dato, omnem panem fermentatum, ſi quis Hebræis ſupereſſet, cremari ſolitum. Azyma.

INITIVM DIPHTHONgi EI.

Εἰ γάρ.) Piſides: Vtinam Perſidis extincta eſſet audacia.

ἀβυθοῖ.) Speluncæ Nympharũ irriguæ, tantum aquæ ſtillantes in curuum hunc puteum. Col. 607.

Platonis dictio. εἰδέα.) Plato diuerſis nominibus eâdem utitur de re. Ac ideam uocat εἶδος, formam ſeu ſpeciem & genus, & παράδειγμα exemplum, & ἀρχὴν principiũ, & αἴτιον cauſam, & id quod neque moueatur neque maneat, & idem & unũ & multa. Et uiciſsim, unum nomen diuerſis rebus accommodat. ut φαῦλον ſignificat ſimplex, facile, probum: ut Euripides in Licymnio, de Hercule: φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθὸν πᾶσαν ἐν ἔργῳ σοφίαν περιτέμνοντα: Simplicem, inornatum, maximis in rebus bonum, omnem ſapientiam factis conſtringentem. Interdum pro malo, uili, uulgari, quolibet. Plato de animo: Rem, inquit Cebes, haud magni momenti quæris. φαῦλον πρᾶγμα. Idem: Res erit ſcilicet non contemnenda, nec paruam uirtutem requiret.

Numeri Pythagoreorum. εἰδῶν.) Principia formarum ſeu ſpecierum dicebant Pythagorei monadem & dyadem & triadem, quòd ab unitate uſque ad quaternionem compoſiti numeri efficiunt denarium, quem perfectum & decadem appellant. Aiebant igitur* quaternaria his eſſe principia, tum communiter in omnibus, tum ſeorſim in rebus intellectilibus & naturalibus & ſenſilibus, quæ Græcis νοητὰ ſunt, καὶ φυσικὰ, καὶ αἰσθητὰ*. Ac communiter quidem in omnibus, monas ſunt intellectilia. Impartilis ἀμερὴς enim eſt illorum non eſſentia (οὐσία) modò, ſed & actio quæ in ſtatu & quiete (ἀκινησίᾳ) ſpectatur. Dyas, eſt ſcientia, aut ſcientifica (τὰ ἐπιστημονικὰ) definitè enim id quod ab aliquo eſt, τὸ ἐπί τι, ad aliquid uenit. Nam ſcientia tranſitio eſt ex definitis ad definita. nec enim ſcientia eſt infinita: cum ἐπιστήμη dicatur ex eo, quòd ad ſtatum ſeu ſtationem nos perducat. Trias, ſunt opinabilia & naturalia. Naturalia uerò di- (margin: μονάς. δυάς. τριάς.)

co uniuerſalia in naturalibus, nõ ſingularia. nam uniuerſalium naturalium eſt opinio. Trias igitur eſt opinio, quæ ab aliquo exorſa. non definitè ad aliquid fertur: ſed aut ſic, aut aliter.

εἰδήσεις.) *Cognoſces Alcmanem lyræ pulſatorem Lacenæ*
Eximium, quē Muſarū nouē numerus habet.

Scientia. εἴδησις.) Cognitio triplex eſt. aut enim ſcientia (ἐπιστήμη) dicitur εἴδησις, ut ait in Phædone Plato. Scire enim hoc eſt, ſcientiam quam comprehenderis, tenere, & non amiſiſſe. aut generalior cognitio: aut ſimplex, ſiue communior: & horum utrunque continens, ut ait Ariſtoteles in Phyſicis. Noſſe etenim, & ſcire (τὸ εἰδέναι, καὶ ἐπίστασθαι) in omnibus ſcientijs contingit. Nam uerbo εἰδέναι. εἰδέναι, generalem cognitionem ſignificat: uerbo ἐπίστασθαι. ἐπίστασθαι, accuratam, aut eam quæ communiter de omni cognitione dicitur, quam in Metaphyſicis adhibuit.

εἶδος.) Species, forma, id quod ſub genus ſubijcitur: ueluti ſub animal, homo, apud philoſophos. Proclus mirabatur Iſidori formam, ut diuinã, & intrinſecus philoſophicæ uitæ plenam.

Simulacrum. εἴδωλον.) Simulacrũ, umbratilis ſimilitudo, aut ſpecies corporis, umbra quędam ætheri ſimilis. Bacchylides: Nigro colore tinctum ſimulacrũ uiri Ithacenſis. & poeta de Anticlia: Ter mihi elapſum è manibus umbræ ſimile. Intelligendum igitur eſt, ſimulacra corporũ imaginem exhibere intuentibus, non Simulacrũ ſuſpenſum. etiam ſubſtantiam rerum. Iubet Pythia ſimulacrum quoddam ſpecie mulieris effictum ſublime ſuſpendi: quo facto, εἴδωλα. ὁμοιώματα. conualuit ciuitas. Scriptura dicit: Nõ facies tibi ſimulacrum, nec ullam ſimilitudinē: quaſi inter hęc uocabula interſit. Simulacra enim ſunt, rerum nõ ſubſiſtētium effigies: ueluti ſunt Tritones, Sphinges, Centauri. Similitudines uerò, rerum ſubſiſtentium imagines, ut ferarum aut hominum. Intereſt & inter προσκυνοῦσι. λατρεύουσι. adorare & colere. Fit enim, ut ex metu adoremus, nõ etiam animo ſeruiamus. Sed utrunq; eſt impiũ, & inuiſum Deo. Damaſcius: Pro rebus geſtis ſimulacra quædam deſcribimus, umbrã ſomnio- Col. 609 rum, ſecundum Pindarum. Ephraimitæ, ſimulacrorum cultores fuerunt. Sophocles:

Video nos nihil eſſe aliud niſi Simulacra (id Mortaliũ res caducæ. eſt, effigiem formæ rebus uaniſsimis uaniorem) *quicũq; uiuimus, aut leuem umbrã. Huiuſmodi itaq; intuens, elatum Nullum unquam dixeris ipſe aduerſus deos uerbum: Nec effereris ullo modo, ſicubi præ alijs Vel manu uales, uel magnarum opum copijs. Nam dies inclinat & reducit Omnia humana. Modeſtos autem . Dij amant, & oderunt improbos.*

εἰκάζων.) Prudentiſsimus habitus eſt ſuæ ætatis, ut qui res obſcuras ſolertiſſimis coniecturis indagaret.

εἰκάθειν.) Sophocles: Cum propter tẽpora nihil ualeas, potentioribus eſt cedendum.

εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης.) Etiamſi lupi mentionem feciſſes. id eſt, Lupus in fabula. De ijs, quorum iniecta mentione, ipſi ſtatim adſunt.

εἰκαῖον.) Cultus genij, quẽ quiſq; no- Genij cultus. ſtrûm habet, eſt, ut eũ ab omni perturbatione & uanitate, & querimonia de dijs & hominibus immunem cõſeruet.

εἰκῆ.) hoc eſt, ex ijs quæ temerè credũ Col. 610. tur. μὴ εἰκῆ τὴν Ἄβυδον, Ne temerè Abydum prætereas, aut tranſeas. Dicitur de ijs qui ſe periculis committunt.

εἰκῆ ῥαψῳδεῖ.) Temerè nugatur. Fingit ille inſaniam, temerè ac fortuitò alia atq; alia garriens, ut poſteriora cũ prioribus non conſentiant.

εἰκῆ τῷ ἡρακλεῖ.) Temerè Herculi. De ijs qui res citra calumniam ſine reprehenſione conficiunt.

εἰκοβολεῖν.) Polybius: Lumen parant, ut neque labantur, neque temerè tela conijciant.

εἰκός.) Erat cùm ob alias uirtutes ad- Moderatio in rebus ſecundis. mirabilis, tum ob hãc, quòd in rebus ſecundiſsimis nihil à ſtatu naturæ diſcedebat, neq; ſucceſsib. per licentiã abutèbatur. Probabile eſt, malè etiã cum eo Pericaloſa actiones. agi, qui aliquid ſuſcipiat. &, ut eſt apud Pindarũ: Oportet agentem aliquid, malũ etiã tolerare. Herodotus: Sic exiſtimo, itaq; conſentaneum eſt.

εἰκότως.) Probabili coniectura, quid euenturum eſſet, ratiocinans.

εἰκοῦς.) Sciendũ eſt, accuratiſsimos hi- Chriſti capilli. ſtoricos, in Chriſti imagine magis probare criſpos & raros capillos.

εἰκὼν.) Imaginis elegãtia nõ diu durat.

εἰλείθυιαι.) Ilithyiæ deæ parientium Col. 611 curatrices.

ἥλωκεν ἡ παγὶς τὸν μῦν.) Laqueus murem cæpit. De ijs qui rectè capti ſunt.

εἵλωτες.) Helotes, ſerui Lacedæmoniorum.

εἷμα.) Praxidice quidem fecit, ſed de conſilio Dyſeridis, ueſtem hanc & communis eſt utriq; ſapientia.

Col. 612. εἱμαρμένη.) Fatum. Philoſophi dicunt, unum eſſe Deum, & Mentem & Fatũ, qui alijs atq; alijs nominibus appellet. Eſt autem fatum, cauſa uniuerſorũ cohærẽs: aut, ratio qua mundus gubernatur: aut, ſeries quædã & nexus inuiolabilis ob cauſam ineuitabilem: aut, uis mouens materiã. Nos uerò Chriſtũ Deũ cõfitemur administrare omnia. (Christus διοικητής.) Ea quæ infra Lunã ſunt, à quatuor cauſis pendẽt: à Deo, à fato, à uoluntate noſtra, à fortuna. (Deus. Fatum. Voluntas. Fortuna.) ueluti, Cõſcendere nauẽ noſtri eſt arbitrij: ſed in ſerenitate ſubitò exiſtere tẽpeſtatẽ & procellas, fortuitũ. Nauẽ uerò ſubmergẽdã preter ſpẽ cõſeruari, prouidentię diuinę. Fati aũt multi ſunt modi.

εἱμαρμένην.) Fatum, uim cogentẽ eſſe dixerunt, & materiæ motricem. Fortunam uerò * Plato dicit cauſam eſſe per accidens: aut σύμπτωμα, caſum aliquem naturæ aut uoluntatis. Democritus etiam dixit, alia nos omnes à Deo habere, alia à fato & fortuna, & minutiſsimis illis corporibus, & * manifeſtè ſurſum deorſumq; tendentibus, quę uibrentur & implectantur & ſegregentur, & circũferanẽ neceſſariò, unde nõ ſolũ diuitias & paupertatẽ, & morbũ & ſanitatẽ, ſeruitutẽ & libertatẽ, bellũ & pacem manare: ſed & uirtutẽ & uitiũ ab ijs decerni. Ac alij alia effati, inter ſeſe pugnârũt. (Democritus. Atomi Democriti.)

εἰδώς.) Album ſcire, aut nigrum. Prouerbium.

εἰ μὴ δύναιο βοῦν, ἔλαυνε δ᾽ ὄνον.) Si bouẽ non potes, aſinum age. Prouerbiũ monet, pro uiribus cuiq; agendum eſſe.

εἰ μὴ πατὴρ ἦσθα.) Niſi pater eſſes. Alterum membrum diſsimulatur: dicerẽ, te parum ſapere.

εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἂν ἐσώθημεν.) Niſi citò perijſſemus, ſalui nõ eſſemus. Prouerbium hoc tum omnes qui præcipites ruebant, in ore habebant.

εἶν μὲν.) Ero quidem qui ſum, ſed non is eſſe uidebor: Naturam non mutabo, ſed figuram. (Col. 613.)

εἴπεις τὰ τρία πρὸς τῇ αὐλῇ.) Tria illa dicas iuxta aulam: id eſt, in prætorio. Qui ad capitale ſupplicium abducebantur, ijs licebat cibo & potu plenis tria dicere, quæ uellẽt: deinde ore obturato, ad necem ducebantur. (Condemnatorum tria uerba.)

εἰρεσιώνη.) Ramus oliuæ ſiue lauri, coronatus lana, omnis generis fructibus dependẽtibus. Hunc effert puer florenti ætate, & Pyanepſijs, quod feſtum ab elixandis fabis nomen habet, ante fores ædis Apollinis collocat. Ferunt enim Theſeũ, quo tempore in Cretã nauigaret, tempeſtate ad Delum appulſum, uotũ feciſſe Apollini: ſe * ramos olearũ coronaturũ eſſe, ſi occiſo Minotauro euaſiſſet incolumis, & ſacra facturũ, & ſupplice illo ramo coronato elixaturum ollas plenas ptiſſanæ triticeæ, & pultis, & aram dedicaturũ. Pyanepſia interdum celebrant ad auertendã peſtem. Sic autem canebant pueri: (Theſei uotum. Col. 614.)

Ireſione ficus fert, & pingues panes:
Et mel in cotylâ, & oleum ad abſtergendum:
Et calicem mero plenum, ut ebria dormias.

Poſt feſtum * extra agros ad ipſas fores colloeant aut ſuſpendunt, & quotannis mutant. Crates uerò Athenienſis, de Athenienſium ſacrificijs ait, olim in annonę penuria, ciues oleaginum ramum lana coronatum, ſupplicãdi ergò, Apollini ex oraculo poſuiſſe. Alij tradunt, cum * fames orbem terrarum premeret, Apollinẽ iuſsiſſe Athenienſes ſacra Cereri, quę Procroſia dicuntur, facere pro omnibus. Qua de cauſa undecunq; mitti primitias Athenas, grati animi ergò. Pyanepſijs & Thargelijs Athenienſes ſoli, & Horis, id eſt quatuor anni temporibus, ſacrificant. (* peſtil: Athenienſium ſacrificia pro omnibus. Procroſia.)

εἰρηναῖος.) Irenæus, latinè Pacatus, diſcipulus Heliodori metrici, grammaticus Alexandrinus, ſcripſit de Athenienſium ſupplicationibus & pompis: de Alexandrinorum dialecto, eam oriri ab Attica, libros VII. Atticorum uerborũ libros III. Atticæ conſuetudinis in dictione & accentu ordine Alphabetico, libros III. Regulas Græciſmi, lib. I. De Atticiſmo, lib. I. & alia multa.

εἰρηνεύειν.) Cæſar cum pacatè uiuere poſſet, bellum ſuſcepit.

εἴρων.) Diſsimulator, impoſtor, ſimulator, qui eludit & deridet omnia: qui quod facere poteſt, ſe poſſe negat. ἀλαζὼν, arrogans: huic cõtrarius, ſuperbus. Non animaduertit ſe trãſire uerum uel (Col. 615.)

dicto uel facto, ſiue detrahendo ſibi, ſiue arrogando.

εἰρωνευόμενοι.) Omnes gentes & uerborum uarietate & animi fraudulentia deridentes.

εἰρωνεία.) Ironia diuiditur in deriſum χλεύην, μυκτηρισμόν, σαρκασμόν, ἀστεϊσμόν, ὑπόκρισιν.

Epicuriſmus. ἐρύσατο.) Cum Epicuri nugis gauderet, duo inde mala attraxit, impietatem & intemperantiam.

Col. 616. εἷς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνήρ.) Vnus uir, nullus uir. Quòd ab uno nihil præclarum geritur.

εἰς ἀρχαίας φάτνας.) Ad uetera præſepia. De ijs qui iucundam uitę rationem amiſſam recuperant.

εἰς ἀρρωστοῦντας ἀρρωστῶν ἐλήλυθα.) Ad ægrotos ægrotus ueni. De ijs quorum caſus ſunt conſimiles.

εἰσβολή.) In mente tria ſpectantur, εἰσβολή, παραδοχή, συγκατάθεσις: id eſt, aggreſſio, ſuſceptio, aſſenſio: quę Dauidi ſunt, ἀκρόασις, σύνεσις, πρόσοχή: id eſt, Auſcultatio, Intellectio, & Attentio. Ac auſcultatio quidem eſt conſideratio uerborum, intellectio uerò eſt apprehenſio uerborum, attentio uerò deſiderij conſummatio.

εἰς δέον.) Opportunè, ut decuit, commodo Reipublicæ, &c. Si quis apertè dicere non uult, quomodo pecuniam conſumpſerit.

εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν.) Iudicij nomen, ut res controuerſę declarentur & proferantur. Ariſtoteles ait ad prætorem referri hoc cauſæ genus, qui re expenſa & perquiſita, det actionem.

Col. 617. εἰσήγγειλεν.) Doegus Achimelechum, ſiue Abimelechum (eſt enim binominis) maieſtatis reum fecit, & Saulem regem ad nefariam ſacerdotum cædem impulit.

Perſica deliberatio. εἰσηγήσαντο.) Herodotus Perſas hoc modo deliberare ait: Si quid ſobrij retulerint, de eo conſultare ebrios: Sin ebrij propoſuerint, id confirmare ſobrios.

εἰσιτήρια.) Feſtum Athenis, quo magiſtratus omnes ineuntur: eſt que anni principium.

εἰς θεῶν ὦτα ἦλθεν.) *Diuûm peruenit ad aures.* De ijs quorum facta non latent.

εἰσεκύκλησεν.) Ariſtophanes: Aedepol Fortuna res inexplicabiles in ædes noſtras intulit.

εἰς κόλπον πτύειν.) In ſinum ſpuere: id eſt, præ uerecundia non magnificè loqui.

εἰς κόπρον θυμιᾶς.) In ſtercore thymiama. De rebus inutilibus & futilibus dicitur ab Atticis. Col. 618.

εἰς Κυνόσαργες.) In Cynoſarges. Dictum per contumeliam, & execrationem. Eſt Atticæ locus, ubi nothos pueros collocabant: quòd & Hercules, quamuis nothus, diuinos honores conſecutus fuerit: ſic dictus à cane albo, uel celeri. Nam cum Herculi res diuina fieret, canem album (alij aquilam) coxas abreptas eò detuliſſe: atque oraculo monitos, ibi fanum Herculis condidiſſe tradunt.

εἰς μελίττας γ' ἐκώμασας.) Ad apes comeſſatum ueniſti. Prouerbium, in eos qui ſubitò affliguntur, præter expectationem.

εἰς ὀρθὸν ἑστάναι, καὶ ἐπ' ὀρθὸν καταστῆσαι.) Quenque uirum in priſtinum ſtatū & habitum reſtituere: ueluti ſi reuocati ab hoſtibus iubeantur haſtæ inniti, dein de rurſus erigi, iterū hoſtes petēdi erūt.

εἰς οὐρανὸν τοξεύειν.) In cœlum iaculari. De ijs qui per cōtumaciam aliquid fruſtra faciunt.

εἰς πάγας ὁ λύκος.) In laqueos lupus. De improbis, cum in euidēs inciderint periculum. Col. 619.

εἰς πῦρ ξαίνειν.) Ignē diuerberare. Prouerbiale, de ijs qui * intra ſeſe aliquid fruſtra faciunt aut dicunt. Simile huic eſt, τὸ πέτρας σπείρειν, Saxa conſerere. &, εἰς τέφραν γράφειν, In cineres ſcribere. Ego iuſiurandum eius inſcribendū eſſe cineri iudico.

* καθ' ἑαυτῶν.

εἰς τετρυπημένον πίθον ἀντλεῖν.) In perforatum dolium haurire. Prouerbiū, ſumptū à fabula Danaidū. Iuxta idem dolium, animæ profanorum (id eſt, nō initiatorum) & impiorum cruciantur.

εἰς τὸν ἀγρὸν ἀποβλέπειν.) Agrum intueri ſolent, ij qui obſidētur & oppugnantur, in eo eſſe cupientes.

εἰς Τροφωνίου μεμάντευται.) Trophoniū cōſuluit. De ſeueris & tetricis. Nam qui in antrum Trophonij deſcendebāt, deinceps non ridere ferebant. Trophonium autem aiunt, fratris Agamedis caput tenentem, perſequente Aegæo, in hiatum, ubi nunc eius oraculum eſt, uo to facto incidiſſe.

Si patrij ſpem.

εἰς

εἰς Τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν.) Trœzenem eſt eundum. De imberbibus, aut parum barbatis. Pogō enim, id eſt barba, Trœzeniorum portus eſt.

ἀτ' ἐφ' ὕδωρ κακός.) Ad aquam malus. De pauperibus & infortunatis dicitur. In iudicijs enim uilisſimum munus fuit, aquam litigantibus dimetiri.

εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττῃ τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.) Si Piſandri deteſtaris criſtas, & ſupercilium. Hic uulgò ridebatur, ob ignauiam: ſed belli amans & concitator erat, priuati emolumēti gratia: & utebatur criſta triplici, & armis inſignibus, quò fortis uideretur, cum non eſſet.

εἴ τις ἐς αἴγυπτον σῖτον ἄγοι, καὶ ἐς κιλικίαν κρόκον, ὅμοιον δὴ τὸ γλαῦκας ἀθήναζε.) Si quis in Aegyptum frumentum uehat, & in Ciliciam crocum, perinde fuerit ac ſi noctuam Athenas. De ijs qui fruſtra coaceruant ea quæ antè adſunt.

εἰ τὸ μέσον κτήσαιο κορίνθου καὶ σικυῶνος.) Si mediū poſſederis Corinthi & Sicyonis. Aeſopo ſcriptori fabularum de diuitijs percontanti, Apollo hoc oraculū reddidit. Fertilis enim eſt ea regio. Eſt & Bacidis uatis oraculum: Aſt ubi habitarint lupi, canæq; cornices, unà intra Corinthū & Sicyonē.* Obſcurè innuit, urbē Nephelococcygiā, id eſt Nebulocuculiā intra cœlū & terrā eſſe conditā. *νεφελοκοκκυγία. Schlauraffenland.*

ἄν τι νομίζῃς.) Si exiſtimas poſſeſsionē quandam eſſe contumaciam ſine prudentia, nō rectè ſentis. Si putas te homini cognato malè facientem, non daturū eſſe pœnas, malè ſapis. *Contumacia. Iniuria.*

εἰ φίλου χρῄζεις ὑπουργίας.) Si amici requiris operā. De ijs qui generoſo ſunt animo. Aegrotanti Antiſtheni Diogenes porrecto cultro ſic dixit.

PRINCIPIVM LITERAE

η, quæ latinè ferè tranſit in E longum.

ἢ ἢ σιώπα, μηδὲν εἴπῃς νήπιον.) Ariſtophanes: Age age tace, ne quid ſtultum dixeris.

ἦ.) Præſtat in terra eſſe pauperem, quàm in mari diuitem. Malo guttam fortunæ, quàm ſapientiæ dolium. θέλω τύχης σταλαγμὸν, ἢ πίθον φρενῶν.

Col. 621. ἡ ἀπὸ σκυθῶν ῥῆσις.) Scytharum dictio. De ijs qui apertè alicui malè precantur. Nam Scythæ Darium poſtulantem, ut ſibi parerent, plorare iuſſerunt.

ἡβητής.) Non boni ſunt puberes. Odi pilum illum qui citò creſcit. *Præcocia ingenia.*

ἡβυλλιῶσαι.) Nupturę euellebāt pilos.

EGELOCHVS, tragicus hiſtrio, quem Plato ridet, ut inſuaui præditum uoce. ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις* εὐδίαν ὁρῶ. Euripides in Oreſte: E fluctibus, uel, poſt fluctus, denuò uideo tranquillitatem. ** γαλήν'.*

ἡγεμονία δικαστηρίου.) Principatus iudicij. Magiſtratibus non omnibus licebat quorumuis litium dare actionem. Prætoris, τοῦ ἄρχοντος erant, pupillorum, delirij, & fraudatorū hæreditate diſceptationes. Ratiocinatorum, τοῖς λογισταῖς poſcere rationes geſti magiſtratus. Regis ſacrificuli, capitales cauſæ, & impietatis, & ſacerdotiorum, & ſacerdotum de ſacrificijs controuerſię. Idem * etiam altaribus præconio arcebat, patriæ religioni aduerſantes. Polemarchi, id eſt prætoris peregrini, deſertæ clientelæ, deſertiq; patrocinij crimina: & quicquid apud ciues Archon, id apud inquilinos Polemarchus adminiſtrat. Theſmothetæ, calūniarū, corruptelarū, cōtumeliarū, adulteriorū, inſidiarū, peregrinitatis, falſæ inſcriptionis in albū municipij, aliarumq; rerū iudicia exercebāt. Vndecimuiri latronum, furum, plagiariorum iudicia reddebant. Imperator, στρατηγὸς de Trierarchia, & permutatione facultatum. Hæc igitur qui adminiſtrant, principatum habere iudicij dicuntur. Sed & rex ſacrificulus, unà cum Curatoribus ſacrorum, qui ἐπιμεληταὶ dicuntur, initijs Cereris præeſt, ac ſolus coronam habet. *Magiſtratus Athenienſium. Archon. Col. 622. Logiſtæ. Rex ſacrificulus. Polemarchus. Archon. Theſmothetæ. XI uiri. Strategus. Rex ſacrificulus.*

ἡγεμονικόν.) Princeps ſeu imperatoria pars animi, in qua uiſa & appetitiones exiſtunt, & unde ſermo oritur*, quam eſſe dicunt in corde.

ἡγεμὼν συμμορίας.) Dux claſsis urbanæ, ob diuitias in conferendis tributis.

HEGEMON Thaſius, cognomen to Lens, ſeu Lentulus.

Hegemon, unus ex ijs fuit Athenis, qui Macedonibus ſtudere, & largitionibus corrupti eſſe uidebantur. Ex fabulis eius eſt Philina, Athenæo autore.

HEGESIPPVS, cognomento Crobylus, cuius eſſe putatur ſeptima Philippica de Haloneſo, Demoſtheni inſcripta. Ex eius fabulis eſt Philetęrus, id eſt amans ſodalium, Athenæo autore.

HEGIAS uirtute patri præſtitit, & elo-

eloquentia: & adhuc adoleſcens, eam ſpem & ipſe aluit, & omnibus de ſe fecit, ſe magno Plutarcho non multo fore Col. 623. inferiorem. Itaq; Proclus eum, iuuenem Proclus. etiamnum, ad Chaldaicorum oraculorum auſcultationẽ admiſit. Nam diſcendi ſtudium in eo, & probitas naturalis Diuitiarũ corruptela. fuit. Enimuero diuitiarum natura illa, & conſuetudo eſt ſcilicet, ut magno malo ſint ingenijs, & animis hominum, uberem paſtũ adulatoribus præbentes, nõ auri duntaxat (nam id quidem adeò graue non eſt) ſed & iuuenilis animi, teneri adhuc, qui ab huiuſmodi beluis planè inſtar florentis ſtirpis depaſcitur. Iſti igitur Hegiæ corruperunt animum, ne germanè & uerè philoſopharetur, quamuis aliàs ſtudioſus enarrationis na Sacrorum uſurpatio. turæ. Nam in reliqua uitæ conſuetudine alicubi à recta ratione aberrabat: & præ alijs ſacer eſſe uolens,* affinium ſacra, illis non aſſenſis, peregit in Attica, multaq; alia uetuſtiſsima inſtituta loco mouit, alacritate animi maiore quàm pietate. Vnde in Republica celebris, graues inimicitias ſuſcepit eorum, qui magnam pecuniam, qua ille potiebatur, appetebant, & inſidias illi ex patrijs inſtitutis parabant. * Præditus tamen erat Hegias parte aliqua magnificæ Theogenes. Theogenis naturæ, in benefaciẽdo: ſed eo præſtantius, quòd amicis & egentibus largiebatur.

Lingua Mercurio. *ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.*) Lingua nuncio horum inciditur: hoc eſt, lingua uictimarum Mercurio datur, quam Calliſtratus præconibus dari ſcribit.

ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.) Iuraui lingua, mentem iniuratam gero.

ἠγμένος.) Miratus adoleſcentem, filiolam ei, quæ & ipſa in philoſophia inſtituta eſſet, deſpondit.

ἡγόμην.) Habebar uir, ciuium maximus illic, priuſquã me fortuna talis oppreſsit.

ἠγρίωσαι.) Sophocles:

Delicatæ aures. *Tu efferatus es, neq; ſuaſorem admittis,*
Quòd ſi quis ex beneuolentia te monet,
Eum odiſti, hoſtem atq; inimicum exiſtimans.

ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν.) Aut edendæ ſunt carnes teſtudinis, aut non edendæ. Paucæ teſtudinis carnes tormina gignunt, multæ purgãt. Vnde prouerbium tractũ Demon aſſerit. Alij accommodant ad eos, qui cum detrectent militiam, tamen militent. Aiunt autem Terpſionis hunc uerſum eſſe.

ἤδη.) Iam, pars temporis aut futuri, Col. 624. aut præteriti, uicina præſenti.

ἡδόμενος.) E' Plotino; Voluptates, moleſtiæ, fiducia, metus, cupiditates, auerſationes & dolores, cuius nam ſunt? aut Animæ. animi, aut utentis animi corpore, aut Corpus. tertij cuiuſdam ex utroq; conflati: idq; bi- Commiſtio. fariã. aut enim ipſa miſtio eſt, aut aliud quiddam ex miſtione.

ἡδονή.) Voluptas, leuis motio, aut ge- Voluptatis definitiones. neratio, aut natura ſenſibilis, aut bruta diſſolutio, aut actio habitus ſecundum naturam, non impedito eo fine qui extremas actiones ſequitur. Ex his defi- Concluſiones ex definitionibus. nitionibus confirmare & refutare queas, uoluptatem bonum eſſe, uel non bonum. Voluptas, leuis: labor, *πόνος*, aſpera motio eſt. quarum illa grata eſt omnibus animantibus, hæc inuiſa. Ac uoluptatem corporis eſſe perfectam (non *καταστηματικὴν*, conſtantem illam, poſitã in indolẽtia, ſeu remotione dolorum *, & quaſi perfectam *ἀοχλησίαν*, uacuitatẽ moleſtiarum) dicunt, & differre finem & fœlicitatem. Finem enim eſſe, uolu- Finis. ptates ſingulas: felicitatem uerò, com- Felicitas. pagem quandam, & quaſi congeriem ſingularum uoluptatum, tam præteritis, quàm futuris eo numero cõprehenſis. Ac ſingulas uoluptates per ſe expetendas eſſe: felicitatem uero non per ſe expeti, ſed propter ſingulas uoluptates. Voluptas autem eſt bruta elatio * ob id quod in alio ſitum eſſe uideatur. cui ſubijcitur *κήλησις*, delinitio: *ἐπιχαιρεκακία*, maleuolentia: *τέρψις*, delectatio: *διάχυσις*, hilaritas. Ac delinitio eſt uolu- κήλησις. ἐπιχαιρεκακία. τέρψις. διάχυσις. ptas, quæ aures demulcet. Maleuolentia, uoluptas ex alienis malis. Delectatio, quaſi conuerſio & incitatio animi ad relaxationem. Hilaritas, eſt relaxatio * uirtutis. Confici autẽ poteſt ex utra- * ἀνάλυσις ἀρετῆς. que contradictionis parte ratiocinatio probabilis. nam bonũ quidem eſſe uo- Col. 625. luptatem, hic ſyllogiſmus oſtendit. Id Voluptas bonum an malum. quod appetitur ab omnibus, bonũ eſt: Voluptas appetitur ab omnibus: ergo uoluptas eſt bonũ. Eandem aũt non eſſe bonũ, talis: Bonũ facit bonos: uoluptas bonos nõ facit: ergo uoluptas nõ eſt bonũ. Voluptas eſt motio leuis: Omnis motio eſt actio impfecta: nihil aũt imperfectũ bonũ eſt: uoluptas igiť

non

non eſt bonum.* Voluptas alia impura eſt, alia naturalis ſtatus, quam Epicurus omnis finis actionē eſſe docuit: hoc eſt, primum bonum, quod eſt Deus. Voluptatis faſtigium, id quod nulla moleſtiā permiſtum eſt.

HEDONI, gens Thraciæ: & Hedonia, prouincia.

HEDYLEVM, mons eſt Bœotiæ.

ἠετιώνεια.) Eetionea uocatur alterum Piræei promontorium, ab Eetione terræ illius poſſeſſore.

Col. 626. ἠΐθεος.) Adoleſcentibus non tantus eſt labor, quantus nobis puellis, tenero animo præditis. *Puellæ. Adoleſcentes.*

ἠιών.) Eion, urbs Thraciæ, Mendæorum colonia. quam Theopompus narrat, eiectis Amphipolitis, ab Athenienſibus euerſam eſſe.

ἠθοποιΐα.) Ethopœia, imitatio morum propoſitæ perſonæ.

ἡ κάμηλος ψωριῶσα πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία.) Camelus ſcabioſus multorū aſinorū fert ſarcinas * ad ſplēdorē, quas humi deponit. De Laide meretrice. ** εἰς ἀγλαΐαν.*

ἤνεχον.) *Heroum uati in Io pueri Homero Moleſti fuerunt, gripho Muſico contexto.*

ἥκιστα.) Negociatio minimè lucroſa illi fuit, Minimè uideres illū uel dicto uel facto à uero recedere. Xenophanes iuſsit principū uirorū uti cōſuetudine, Col. 627. uel rariſsime, uel ſuauiſsimè. Ξενοφάνης ἔφη τοῖς τυράννοις ἐντυγχάνειν ἢ ὡς ἥκιστα, ἢ ὡς ἥδιστα. Minime illis curæ eſt ueritas. *Clementia.* Iamblichus: Vir mentiēdi minimè gnarus, ſed cum primis amans ueritatis. Deus cuncta intuetur, & ſupplicia minimè uult atrocia & inclementia eſſe.

ἠκρωτηριασμένοι.) Demoſthenes de Corona: Patrias ſuas mutilarunt. *Proditores.*

ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ.) Canis in præſepi. De ijs qui nec ipſi rebus utuntur, nec alios uti ſinūt. Canis enim cum hordeo non ueſcatur, equum ueſci prohibet.

Col. 628. ἠλεί.) Heli ſacerdos Iſraelis fuit, cuius filios Ophni & Phinees, ob petulantiā, & confuſionem in ſacrificijs, diuina uindicta perſecuta eſt, ut in pugna crudeliter perirent. Ille uerò diuinā uocem audiuit, quæ diceret: Dixi domum tuam tranſituram eſſe coram me perpetuò. Nunc uerò non ſic: ſed eos qui me glorificant, glorificabo: & qui me nihili faciunt, ignominia afficientur, & extirpabo ſemen tuum ex altari meo. Et rurſus: Ecce ego ulciſcor domum Eli uſq; in ſeculum, ob ſcelera filiorum eius. *Pœna profanatæ religionis. Poſteri maiorum delicta luunt.*

ELI Eli Limas abachthane. Deus meus, Deus meus.

ELIAS propheta, ſub Achabo rege. Achabi filius Ochozias impius maximè fuit, uſus Muſca ſimulacro Accaronio. Quos Elias ob idololatriam obiurgauit, & centurionem à quo arceſſebatur, cum L uiris eum comitantibus, igni cœleſti extinxit: alterūq; ſimiliter. Tertius ſupplex illi factus, manſit incolumis, prophetamq; ſecum abduxit.

HELIAEA, maximum prætorium Athenis, ſic appellatū, quòd ſub dio ſit, & ſolis radijs feriatur: in quo qui ius dicebant, mille uiri, aut mille quingenti, publica negocia diſceptātes. è binis aut ternis coacti prætorijs, Heliaſtæ, triobolum accipiebant, poſt iuriſdictionem. Vnde ab Ariſtophane Trioboli cognati dicuntur. Omnes Athenienſes olim dabant iuſiurandum Heliaſticum. *Triobolū iudicum.*

ἠλιθιώτερος τοῦ πραξίλλης ἀδώνιδος.) Stupidior * Praxiles Adonide. De hominibus ſtupidis. ** Praxitelis.*

ἠλιθιάζω.) Mens non ineſt ueſtris comis, qui me deſipere putetis: cum ego de induſtria ſtultè faciā. Supra modum ſtupidus, & tardus, aſino ſimilimus, & qui frenum trahenti parēret, auriculis crebrò agitatis. Simplicitatem & ueritatem, ſtulticiam exiſtimabat. *Stulticiam ſimulare loco, [illegible]tia ſumma eſt.* Col. 629. *Stupor. Improbitas.*

ἥλικες.) Aequales: ſic dicebantur à pari ætate Antiochi Epiphanis cohors, omnes proceri adoleſcentes, Macedonico more armati & inſtituti. *Epiphanis cohors.*

ἠλίκον.) Fabius iubebat, ne tam darēt operam hoſtibus ut nocerent, quàm ne quo ipſi afficerentur incommodo. *Cauere. Nocere.*

ἧλιξ ἥλικα τέρπει.) Aequalis æqualem delectat. Non adoleſcentem adoleſcentes delectabant, ſed pares, nō ætate, ſed morum ſimilitudine.

ἥλιον κρύπτεσθαι, ἄστρα δ᾽ ἀναφύεσθαι.) Solem occultari, aſtra demonſtrari. Hęc rhetores uocant γοργά incitata: grāmatici ὁμοιοτέλευτα, ſimiliter deſinentia: philoſophi πάρισα, comparia.

ἥλιος.) φωστῆρας ἰδεῖν, πραγμάτων δηλοῖ φάος.) Lumina, id eſt ſolē & lunā cernere, actionū ſignificat lucē. ὀνειροκριτικόν. *Explicatio ſomnij.*

ἥλιος.) Poſt obitum Vulcani regis Aegypti, Sol filius eius regnum ſuſcepit, cum uixiſſet dies 4477. qui conficiunt annos *Vulcanus. Sol.*

annos XII, mēſes III, dies V. Nam alij dies pro annis numerabant, alij lunę circuitus, alij quatuor anni tempora. Sed qui pòſt rerum potiti ſunt, & prouincias tributarias effecerunt, prouentu frugum tempora diſcreuerunt, ac propriè uocarunt annos. Sol igitur patris leges conſeruans, mulierem in adulterio deprehenſam publicè traduxit. Vnde Homerus commentus eſt, ſolem oſtendiſſe Martem cum Venere concumbentē. Ac Venus illi quidem eſt* cupiditas: Mars uerò, deprehenſus cum ea miles.

Annorum numeratio. *Homericū Martis adulterium.* ** adultera.* Col. 630.

ἥλους ἔχων, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν βλέπε.)* Clauos tenens, ſtimulos inimicorum caue. ὀνειροκριτικόν.

Explicatio ſomnij.

ἥλῳ τὸν ἧλον ἐκκρούεις.) Clauum clauo pellis. Prouerbium, in eos qui peccatū peccato corrigere ſtudent: id quod fieri nequit.

ἡ Λύκου δεκάς.) Lupi decima, uel decuria. Prouerbium, Lycus Athenis iuxta prætorium heros, lupi imagine: ac primùm *δικασταὶ iudices, apud Lupiformem heroem ſunt appellati.

** δικασταί, largitionū captatores.*

ἠλύσιον.) Elyſium, templum apud inferos, alij in Aegypto, alij circa *Leſoū eſſe tradunt. Elyſius campus, in quo homines iuſti apud Gentiles poſt obitum degūt: ſupplicio uerò digni, in Cocytum frigidiſsimum, & Phlegethontē ardentiſsimum fluuium peruenient.

Elyſium. *Cocytus. Phlegethon.* Col. 631.

ἦμαρ.) Sophocles: Nam quid dies diei adiectus uitam protogans, delectare poteſt?

ἡμεδαπός.) Ariſtophanes: Figura uerborum noſtras eſt.

ἡ μὲν κλέος, ἡ δὲ καὶ ἦσθα.) Qualis de te rumor, talis ipſe eras. De ijs qui famæ ſuæ reſpondent.

Non imminuit præſentia famam.

ἡμέρα δυνάμεως καὶ ἐπαγωγῆς.) Dies potentię. Alter Chriſti aduentus, qui cuiq; affert præmia uita acta digna.

ἡμέρα πονηρά.) Dies mala, id eſt iudicij, & æternum ſupplicium. Qui paruā caſtigationem in hac uita ſubierit, clementius illic iudicium experietur.

ἡμερινὰ ζῶα.) Diurna animalia, quę ab omnibus interdiu cernuntur: nocturna uerò, noctua, eleos, byas, nycticorax, epolius, ſcops: marina, halcyon, aedon, ceyces, fulicæ, larus, charadrius, catarractes, canclus.

Col. 632.

ἡμερίς.) Vitis omnia demulcens, ebrietatis nutricula, mater pomi criſpi, quæ curuas plicas produces corymbi.

Vitis.

ἡμεροδρόμοι.) Curſores, regij adoleſcētes, ephebis paulo maiores, quibus prima lanugo ferè prouenit, qui nihil ſecū ferunt præter arcus, ſagittas, iacula, & lapides ignem eiaculantes. Hęc enim eis ad iter ſunt utilia.

ἡμιμόχθηροι.) Semimprobi, ex ſemiſſe mali, qui peccata uituperant, & tamen peccant.

Col. 633.

ἡμιωβόλιον Πάσητος.) Paſetis ſemiobolus. Paſes hic mollis quidem natura fuit, ſed magia ſuperauit omnes: qui ſubinde reciperet eum nummum, quem uenditori dediſſet: & ſuis carminibus & cœnas ſumptuoſas, & miniſtros menſę exhiberet conſpiciendos, quæ rurſus omnia euaneſcebant.

Necromanticus & flagitiosus nūmus. Paſes ipſe tuis uefcere delicijs.

ἥμισυ.) Heſiodus: Amentes, neq; ſciūt quanto plus ſit dimidium toto. Hiſtoria ſic habet: Duo fratres fuerunt, quorum alter moriens, alterum & filij tutorem & curatorem bonorum inſtituit. Qui cum uir eſſet improbus, dum pupilli bona ſtudet interuertere, ſua etiā perdidit. Huic opem imploranti, & res meliores quęrenti, *reſpōſum eſt: Amens, non intellexit quāto plus ſit dimidium toto. Hæc doctrinam continent, animū purgant, uitam ornant, temperantiam inſerunt, iuſticiam ſanciunt.

Pauca bene parta iniuſtis lucris potiora.

ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.) Num Morſimi quis dicta excerpſit? De abiectis & infamibus. Morſimus enim tragœdus fuit, poeta frigidior, *Philiclis F. oculorū medicus puſillus, filium habuit Aſtydamantem. Piſides: κἀγὼ γὰρ εἷς ἦν τῶν βοᾶν ἐπηγμένων, Et ego unus eorum fui qui ad clamandum incitati erant.

ἦν.) Ariſtophanes in Pluto: Ego fui uir pius & iuſtus, infelix tamē & paup.

ἦν ἄρα.) Fuit igni calidior, & impudentibus urbanorū ſermonibus impudentior. De ijs qui modum excedunt.

Col. 634.

ἠνάριζεν.) *Nullum talem iuuenem cruentus Mars Peremit odioſæ in turbine pugnæ.*

ἐνίσταμεν.) Ab ineunte ætate uitam hanc laudauimus.

ἠνιγμένος.) Oracula perſpicua non erant, ſed obliqua, & uariè inuoluta, ut quæ aliud ſentirent, aliud dicerent.

Oracula.

ἡνία.) Vter ueſtrûm pluribus me beneficijs affecerit, ei concionis habenas tradam.

Autoritas mercenaria.

HENIOCHVS, mediç comœdiæ poeta, cuius fabulç ſunt: Trochilus, Epiclerus, Gorgones, Polypragmō, Thorricium, Polyeuctus, Philetærus, Bis deceptus, cōtra Polyeuctū. Fuit & noſtra
Polyeuctus. ætate Polyeuctus, homo nefaſtus, ſemiuir, inuiſus Deo, iracūdus, Cocyti & Stygis, uitæ grauis & pernicioſus partus.

ἀξίαν.) Procopius: Nolebat actiones accommodare temporibus, ſed quouis tempore quiduis agebat.

Col. 635. ἡπατοσκοπία.) Haruſpicina, uiſcerum inſpectio, è quorū ſectione futura prædicebantur.

Col. 636. ἄπορ.) Rex ijs quæ aderant cōtentus,
Bellum. nolebat (id quod optimū eſt) bello elatus, bellicis cūctibus fidere: ut qui nihil omnino firmi & fidi haberent.

ἡ περγαία ἄρτεμις.) Pergæa Diana. De circulatorib. & tyronib. dicit̄, quòd hæc dea ſemper uagari & errare creditur.

ἤπειρον.) Vſitatū eſt Iſocrati, terrā quç regi Perſarum paret, Epirum dicere.

EPIONE, uxor Aeſculapij, & filia eius Hygiea, Aegle, Iaſo, Aceſo, Panacea, nomina facta à lenitate, ualetudine, ſplēdore, ſanitate, remedijs morborum omnium.

Col. 637. ἥρα.) Iuno, aer: qui quia purgat, ſimu-
Iuno. lacrū eius geſtat forpicē æneū, quo pili reſecari, & corpora glabra fieri ſolebāt.

Heraiſcus idolorum cognitor & menſtruorum. ἡραΐσκος.) Heraiſcus, diuiniore fuit ingenio. Aſclepiades uerò in Aegyptiorū ſapientia minus eruditus: quippe cū ille tandiu domi, hic tandiu peregrè uerſatus eſſet.* Alter uerò par, tamē altero lōgè inferior erat ingenio & ſciētia. Nam Heraiſcus, ipſius naturæ impulſu uiuentia & nō uiuētia ſimulacra diſcernebat. Primo enim aſpectu cor eius uulnerabatur prç admiratione, ut exultaret tam corpore quàm animo, quaſi numine afflatus. Ac ſi quod eum ſimulacrū nō cōmoueret: id uerò inanime erat, & diuinæ inſpirationis expers. Sic dijudicauit ineffabile ſimulacrū Aeternitatis, quod ab eo deo tenetur, quē Alexādrini Oſiridis ſimul & Adonidis nomine, arcana quadā dei cōmiſtione colebāt. Idē Heraiſcus ea natura fuit, quæ naturæ pollutiones auerſaretur. Nam ſi mulierē impuram utcunq; & undecunq; loquentē audiſſet, ſtatim ei caput dolebat: idq; illi argumentum erat ſeceſſus, id eſt, ut opinor, menſtruorum. Ac ita uiuenti ſemper aderat aliquid diuini. Mortuo uerò
Spectra dæmonum in funere. illo, cum uſitata illa ſacerdotibus Aſclepiades tradere pararet, cùm cętera, tum Oſiridis ueſtes, quibus tegeretur corpus: ſtatim cū lumine elucebant undiq; è ſindonibus arcanæ* deſcriptiones, &
** διαγράμματα.* circum ipſum conſpiciebantur formæ ſpectrorū diuinæ, euidenter oſtendentium, quibus dijs eius animus cōtubernalis eſſet factus. Fuit & primus eius ortus uerè myſticus. Fertur enim ex utero
Digito cōpeſce labellum. matris prodijſſe, indice ſilentij digito labijs admoto, quo modo Aegyptij fabulantur natum eſſe Orum: & ante Orum, Solem. Itaq; cum is digitus labijs adhæreret: ſectione illi fuit opus, & labrum ſemper inciſum permanſit, cōſpicuum omnibus ſignum arcanæ illius natiuitatis. Itaq; & uita eius talis fuit, ut eius animus in adytis & initijs perpetuò uerſaretur: utq; non in Aegypto tantùm patria ſacra *moueret, ſed peregrè etiam, ſicubi quid huiuſmodi rerum relictum eſſet. Ac fuit Heraiſcus Bacchus, ut ſomnium demonſtrauit. Aſclepiades uerò
Aſclepiades. diutius in Aegyptiorū libris uerſatus,
Col. 638. peritior erat theologię patrię, cùm prin-
πανθονσία. cipia eius & media meditatus, tum infinitate prorſus extremorū finium indagata, ut ſcire licet ex hymnis quos ſcripſit in Aegyptiorū deos, & ex eo Opere quod ſcribere inſtituit, omniū Theologiarum ſiue religionum conſenſum continente. Scripſit etiā hiſtoriā Aegyptiorū, Ogygiorū res geſtas cōtinentē,
Hiſtoria 30000 annorum. non minus annorū 30000, ſed paulo amplius. At Heraiſcus nō modò bonus erat & lenis, ſed & iræ aliquid aduerſus
μισοπονηρία. ἀνδρεία. improbitatem, & fortitudinis cōtra inſidias hominū habebat: ſic tamē, ne uſpiā iuſticiæ limites egrederet̄. Nam Erythrius quidem Aegyptius, & Ammonius, inter ſeſe Byzantij decertabāt, nec alter alterum in extremum adducere diſcrimen deſiſtebat.
Veritatis amator potius quàm defenſor. Heraiſcus uir Aegyptius, acutiſsimè quidem res intelligebat, ſed refutare mēdacia, & uias à ueritate abducentes inueſtigare, nō æquè poterat: ingenio feliciore præditus, ad ueritatem explicandam.

ἡρακλέους ἄγαλμα.) Hercules Pici, qui & Iupiter, F. philoſophus optimus, pingitur leonina pelle indutus, & clauā geſtans: triaq; mala tenens ſiniſtra, quæ dracone philoſophiæ claua occiſo, eum

abſtuliſſe fabulantur: hoc eſt, cupiditatis impetus uiciſſe, quòd tres animi partes exornatas habuerit. Tria enim mala, ſunt tres uirtutes: nõ iraſci, nõ eſſe auarum, non appetere uoluptates. Leonis exuuiæ generoſum animum declarant.

μὴ ὀργίζεσθαι, φιλαργυρεῖν, φιληδονεῖν.

HERACLEON Aegyptius, è pago Tilote, ſubiecto Heracleæ urbi, grammaticus, Romæ docuit. Scripſit commentarios in Homeri rhapſodias, & in Lyricos, & de Imperatiuis uerbis apud Homerum.

HERACLEA urbs Siciliæ, quæ Minoa dicitur.

ἡράκλεια.) Herculis fana in Attica multa fuerunt, quorũ Marathoniũ & Cynoſargeum Athenienſes maximi fecerũt.

ἡρακλέια λίθος.) Herculanus lapis, magnes, ferrum attrahens.

Piſides: *Omnes attrahẽs ut Herculanus lapis, Aut rectius ut dicã, ipſum Herculanũ lapidẽ. Naturam enim ipſe habet magis attrahentẽ.*

Euripides in Oeneo: Mortalium animos explorans, quemadmodũ Magneſius lapis, Gloriam attrahit, uiciſsimq́ remouet.

ἡράκλεια λουτρά.) Herculana balnea: id eſt, calidæ aquæ, quas Vulcanus Herculi donauit.

HERACLIDES Euphronis filius, philoſophus.

Col. 639. HERACLEOTES Ponticus, oriundus à Damide, uno ex iis qui Thebis coloniam Heracleam duxerunt, Platonis diſcipulus. quo in Siciliã profecto, relictus fuit ut ſcholæ præeſſet. Hic draconem aluit, & manſuefecit, & contubernalem ac concubinum habuit: qui ſolus in lecto inuentus eſt, cum quidem Heraclides ſanus cubitum iuiſſet, non autẽ inuentus eſſet. Ac alij quidem eum immortalem eſſe factum, alij ſe ob immortalitatis opinionẽ in puteũ præcipitaſſe putarunt. Scripſit multa.

Heraclidis draco.

Heraclides Oxyrynchites, philoſophus, Serapionis F. cognomẽto *Lembus. Fuit ſub Ptolemeo VI, & fœdus cũ Antiocho factũ ſcripſit. Scripſit & philoſophica, & alia.

* Lembi.

Heraclides Lycius ſophiſta dixit: Nicetes * purgatus ignorauit ſpolia Pygmæorum ſe aptare coloſſo.

* ὁ λιπαρμονίος.

Heraclides Ponticus, Heracleotes grãmaticus, Didymi clariſsimi doctoris Alexandrini auditor, Hic cum aprũ Ariſtarchi diſcipulũ Romæ celebrem, & Didymũ frequenter perſtringentem audiuiſſet: Sapphico ſiue Phalæcio uerſu tres libros ſcripſit explicatu difficiles, multamq́ dubitationẽ propoſitarũ quæſtionum continẽtes, quos Leſchas ſeu Nugas appellauit. His Romam allatis, & * Apro propoſitis, ibi manſit: ac Scholas habuit ſub Claudio & Nerone. Scripſit & uerſu heroico multa.

HERACLIVS Romanorũ imperator, ab Athanaſio Iacobitarum patriarcha, & Sergio Syro Conſtãtinopolitano, in ſectã Monothelitarũ eſt deuolutus. Heraclio imperatori in Perſide agenti filij duo & filiæ duę obierũt. Ipſe uerò acceptis uiuificis lignis obſignatis, quemadmodum accepta fuerãt, atq́ permanſerant, Hieroſolyma profectus, Modeſto pontifici & eius clero mõſtrauit. Hi & ſigillũ incolume atq́ intactũ agnouerũt, & clauẽ ab eo ſumpſerũt, & adorarũt, & in altum ſuſtulerũt. Imperator igitur ea Byzantium miſit, quæ Sergius in Blachernis repoſuit. nec multo pòſt Heraclius Byzantiũ è Perſide iter habẽs, multis cũ laudibus ſuſceptus, in urbem duxit IIII elephantes, quos in equeſtrib. certaminib. in triũpho duxit, omni genere magnificẽtię uſus. Et quia de opibus magnæ Eccleſiæ pecuniam ſumpſerat: cõſtituit ut è fiſco, & ipſi eccleſiæ & clero annua pecunia penderetur. Filiũ ſuũ Conſtantinũ Cos. fecit: & Heracliũ Martinæ F. Cæſarẽ deſignauit. Cuius morte audita, in palatijs *Erianis uerſabatur.* Ac præfectus cõductis & cõiunctis nauigijs in freto quod Anguſtũ dicitur, tranſijt iuxta littora ſinus Phidaliæ, & per pontem Barybyſsi fluminis in urbẽ introijt. Deceſsit ex aqua intercute. Sub hoc imperatore Heraclio, 200000 uirorũ bello Iſaurico perietunt. Hic cum Sergio patriarchæ maximam pecuniam, & aurum & argentum & gemmas precioſas mitteret, illa omnia ſubmerſa ſunt.

Monothelitæ. Lignas. ✝ Heraclij reditus in urbem. * ἐν τοῖς εἰς τὰ ἱερία παλατίοις. Col. 640 Clades. Naufragium.

Heraclius dux exercitus ſub Zenone, homo audax, & ad manu decertandum paratus, ſed prudentia in periculis carẽs, & incõſultè res aggrediẽs, celeritatem furore percitam uiri fortis eſſe iudicabat: quæ res tandem grauiſsimorũ illi caſuum cauſa fuit.

Miles potius quàm imperator.

ἡράκλειος ψώρα.) Herculana ſcabies: id

id eſt curatu difficilis, cuius ſanatio balnea Herculana deſiderat. Minerua cū Herculi multa lauacra aperuit, ad refocillationem laborum & dolorum.

ἡράκλεις.) Hercules, ut depulſor malorum à calamitoſis inuocabatur: itemq́ Heraclidæ.

Heraclitus obſcurus.

HERACLITVS Bloſonis, ſeu Bleutonis, aut Horacini F. Epheſius, philoſophus phyſicus, cognomēto Obſcurus: nullius philoſophi diſcipulus, ingenio & diligētia magiſtris uſus. Quidā tamē autores ſunt, eū Xenophanis & Hippaſi Pythagorei aſsiduū fuiſſe auditorem. Prorſus negligi corpus iuſsit, idq́ ſterquilinio fœdius eſſe iudicandū: adhibita curatione expeditiſsima, quoad eo Deus inſtrumento iuſſerit uti. Itaq́ aqua intercute laborās, medicorū curationem aſpernatus, ſe totū fimo bubulo perunxit, quē ad ſolem ſiccari ſiuit. Sic ergo iacentem canes lacerarūt. Alij arena obrutum perijſſe dicūt. Vixit Olympiade LXIX, ſub Dario Hyſtaſpis filio. Scripſit multa * poeticè.

Corporis contēptor. *Fimus bubulus hydropis curator.* *Interitus.*

Col. 641. *Purpuræ inuentio.*

HERCVLES Tyrius, ſub Minoe, purpuræ tincturam, quæ conchylium dicitur, inuênit, canis ſui maxillis cruentatis: obtulitq́ Phœnici regi, qui primus purpuram geſtauit.

ἡρακλῆς ξενίζεται.) Hercules hoſpitio ſuſcipitur. Prouerbiū, in ceſſatores. Nā quia uorax heros ille fuit, hoſpites eius tardiores erāt. Nomen ἡρακλῆς factū eſt ex oraculo, ab ἥρα grata, & κλέος gloria.

ἡρακλῆν.) Herculē te Phœbus cognomento uocat. Grata enim ferens, hominibus immortalem gloriā conſequêris.

Sella inſidioſa Vulcani capta Iuno.

ἥρα.) Iuno ſella quadā inſidioſa à Vulcano filio capta eſt, cū inſidiaretur Herculi: autore Pindaro, Clemēte, Epicharmo in Comeſſatoribus ſiue Vulcano.

ἡραῖον τεῖχος.) Iunonium caſtellum, nomen urbis aut caſtelli in Thracia, conditum à Samijs.

ERINNA, Teia, ſeu Lesbia, ſeu Telia (eſt aūt Telus parua inſula iuxta Gnidum) quidā etiā Rhodiā putauerūt, uerſificatrix, ſcripſit uerſu heroico ἠλακάτην, Colum, uerſibus CCC, Aeolica & Dorica lingua. Fecit & Epigrammata. Obijt uirgo XIX annos nata. Verſus eius pares iudicati ſunt Homericis. Fuit amica & æqualis Sapphus.

HERODOTVS, Lyxi & Dryonis F. Halicarnaſſeus, illuſtri genere natus. Fratrē habuit Theodorū. Samū ſe cōtulit, propter Lygdamidē, tertiū ab Artemiſia tyrannum Halicarnaſsi. Piſindelis ēm Artemiſiæ, Piſindelidis filius Lygdamis fuit. Sami aūt Ionicā dialectū excoluit: & hiſtoriā libris IX ſcripſit, auſpicatus à Cyro Perſa, & Candaule Lydorum rege. Sed Halicarnaſſum reuerſus, cū tyranno expulſo tandē inuiſum ciuibus ſe eſſe cerneret: Thurium, quo tum Athenienſes coloniā deducebant, ultrò abijt: ibiq́ defunctus, & in foro ſepultus eſt. Alij Pellæ mortuū tradūt. Libri eius Muſæ inſcribuntur. De Herodoto, in epiſtola ſcribit Iulianus apoſtata: Quis ignorat Aethiopū ſermonē de cibo apud nos optimi alimēti? Nam cū placentā attigiſſent, ſe mirari dixerunt, quomodo ſtercoribus ueſcentes uiueremus? ſi quis fidem Thurio ſcriptori habet. Gentes autē ichthyophagas & ſarcophagas nec per ſomniū quidem noſtrā uictus rationē uidiſſe, tradunt ij qui orbē terrarū deſcripſerūt. Quorū uictū ſi quis apud nos æmulari uellet, nihilo cum eo melius, quàm cum ijs qui cicutam aut aconitum aut helleborum bibunt, ageretur.

Artemiſia. *Piſindelis.* *Lygdamis.*

Aethiopes de noſtra uictus ratione. *Col. 643.* *Idem alijs cibus, alijs uenenum.*

HEROPHILA, quæ & Sibylla Erythræa, Theodori F. ſcripſit heroico uerſu lib. diuinationum III. & uel Conſulū uel Tarquinij temporibus Romam uenit, pecuniæ parandæ ſpe. Sed contempta ab illis, duos libros cremauit, quos ſecum attulerat: unus tertius remanſit, magna pecunia emptus à Romanis.

ἥρωας.) Heroas dicūt, ſuperſtites præſtantium uirorum animas.

HERODES primus rex Iudæorum, tres habuit filios ſibi cognomines, atq́ binomines: Herodem Antipā, qui præcurſorem decollauit, ſub quo & Chriſtus crucifixus eſt: & Herodem Philippum, cui primùm nupta Herodias, Salomen filiam habuit, ſaltatriculā illā: & Herodem Agrippam, qui Iacobum Zebedæi F. ſuſtulit. Hic, cum ei populus tum acclamaſſet, VOX Dei, & non hominis: ſtatim pœnas dedit. Argentea enim ſtola indutus, & in theatro in ſublimi ſolio conſidens, cōcionem habebat. Solaribus autem radijs in ueſtem eam incidentibus, fulgor cum ſplendore ueſtis permiſtus, circumſtantium oculos

Antipas. *Philippus.* *Herodias.* *Agrippa.*

 fulguris

fulguris inſtar perſtrinxit. Qui hac re cõmoti, ut deum illũ cum celebrarent, magis etiam inſoleſcit miſer: quem ſubitò angelus Domini percuſsit, ut è ſolio exiliret, quòd uenter eius uehemẽter torqueretur. *Accuſator D. Iacobi fit martyr.* Iacobum autem accuſator duci ad mortem cum uideret, pœnitentia ductus, ad pedes Apoſtoli proſtratus: Ignoſce mihi (inquit) uir Dei: pœnitet enim eorũ quæ contra te dixi. At beatus ille ſtatim eũ deoſculatus: Pax tibi (inquit) fili, & uenia peccati. Tum is ſtatim ſe palàm omnib. Chriſtianũ profeſſus, martyrij præmium tulit. *Interitus Herodis.* Alter uerò Herodes in dies periens, & uermibus ſcatens, miſerabiliter uitam finijt, ut & impius eius pater. Nam is quoq; uiuus etiamnũ, præmia facinoris contra Chriſtũ & ęquales eius commiſsi ferẽs, turpiſsimo genere mortis interijt.

HERODES cognomento Iulius, Filius Attici, F. Plutarchi, genere Aeacides, Athenienſis, è Marathonio municipio, ſophiſtes, *Theſauri inuentio.* theſauro reperto tantas opes conſecutus, ut & ſtadium conderet Athenienſibus, & theatrum tecto munitum. Pater eius Aſię præfuit. Con- Col. 644 ſulatum bis geſsit. Fuit autẽ ſub Adriano & M. Antonino Impp. eruditus à Fauorino & Polemone. Scripſit Ephemeridas, id eſt acta diurna, ſiue quotidiana, ſcriptũ eruditum, & epiſtolas & orationes ex tempore, quarũ meminit Philoſtratus in uitis Sophiſtarũ. Ei in ſchola ſucceſsit Adrianus ſophiſta. *Adrianus. Ariſtides.* Herodes eodem tempore fuit, quo Ariſtides ſophiſta. Extãt & alia plurima, è quibus magnitudo ingenij & ſummum acumẽ huius uiri perſpicitur atq; elucet. Obijt anno ætatis circiter LXXVI, tabe confectus.

HERODIANVS Alexandrinus grãmaticus, Apollonij grammatici, cognomento Dyſcoli, id eſt Difficilis, F. Fuit ſub M. Antonino Cæſare. Itaq; iunior eſt Dionyſio Muſicæ hiſtoriæ ſcriptore, & Hebræo Philone. Scripſit multa.

HERON Cotyis F. Athenienſis orator, cauſas Athenis actas ſcripſit. Deinde enarrationem Dinarchi: Commẽtarios in Herodotũ, Xenophontem, Thucydidẽ. Selectorũ uerborũ lib. III. Epitomen Heraclidis hiſtoriarũ *. De antiquis oratoribus, eorumq; orationibus, quib. alij alios uicerint. Heron: Cõmi-

ſit ſe Proclus uiro pio, & perfectè inſtructo eruditiõe ſecũdũ rationẽ Alexãdri.

ἥρως.) Heros, ſemideus, potens, generoſus.

ἦσαν.) πάλαι ποτ᾽ ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι. Olim, quõdam ſtrenui fuerunt Mileſij. Prouerbium ex oraculo, in eos qui à uetere præſtantia degenerarunt.

ἡσίοδος.) Heſiodus Cumanus, adoleſcens à patre Dio & matre Pycimede translatus eſt Aſcram Bœotiæ. Col. 645 Genus eius deducitur è Dio Ampelidæ F. F. Melanopi, quẽ quidã aiunt aui Homeri fuiſſe auũ *. ut ſobrinus Heſiodi ſit Homerus, ab Atlãte uterq; oriundus. *Heſiodi poemata.* Eius poemata ſunt hæc: Theogonia, Opera & dies, Clypeus, Heroinarũ enumeratio lib. V. Epicediũ in Batrachũ amaſiũ ſuũ: De Idæis Dactylis, & alia multa. *Interitus.* Interfectus eſt, cũ hoſpes eſſet Antiphi & Etimeni, qui noctu cũ putarẽt ſe ſtupratorẽ ſororis ſuæ interficere, inuiti ſuſtulerũt Heſiodũ. *Aetas.* Fuit Homero, quibuſdã autoribus, maior natu: alijs, æqualis. Sed Porphyrius & pleriq; natu minorẽ Homero C annis ſtatuunt, ut 32. tantum annis primã Olympiadem antecesſerit.

ἡδέα.) Hoc accepto calice ſtatim quiſpiam gaudebit: eſt enim & magnus, & plenus. *Poculum.*

ἧσο.) *Sic haſta extenta in longa columna,*
Sede Panomphæo Ioui manens ſacra:
&, *Sede in hoc diuino fano clypee ſplendide.*

ἠστασίαζεν.) Herodotus: Corinthius dux ſolus è cæteris obſtrepebat, ſe cum nauibus Artemiſio receſſurum iactãs. *Seditioſus.*

ᾔδειν.) Nihil aliud nôrãt niſi mordere.

ἡ συκάμινος συκαμίνῳ ῥύπτεται.) Morus moro purgaĩ. De ijs qui ea quæ in ſeſe habent utilia, à ſemetipſis petunt.

ἡ συρακουσίων δεκάτη.) Syracuſanæ decimæ. De ualde locupletibus.

HESYCHIVS Mileſius, F. Heſychij Col. 646 * cauſidici & Sophiæ, ſub Anaſtaſio imperatore. *[* illegible]* Scripſit nominũ enarrationẽ, ſiue tabulã eorum qui eruditionis ergò nominati fuerũt: *Nomenclatura doctorum.* * cuius cõpendium eſt hic liber. & annaliũ inſtar confectam hiſtoriam, ſex interuallis (ſic enim libros ſingulos appellat) diſtinctam, *διαστήματα βιβλί-α.* quibus res Romanorum imperatorum quolibet tempore geſtæ continentur, & principatus eorum qui in prouincijs rerum ſunt potiti: & Byzantina acta uſque ad Anaſtaſium cognomento Dicorũ. Cæ-

terùm

terùm in ea tabula illuſtrium Eccleſiæ doctorum nullius meminit: ut inde ſuſpicio ſit, non fuiſſe Chriſtianũ, ſed Græca uanitate refertum.

ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τᾶν.) Aut hunc, aut in hoc. Sic Lacæna filio dixit, cum ei clypeum daret.

ἔπτηξ' ἀλέκτωρ.) Victus es ueris. Galli gallinacei uicti, natura duce, ſequuntur uictores. Theocritus:

Criſtatarum auium ſunt iſta ſimillima pugnæ.

ἦτορ.) Homerus: *Animam teneram rapit illi.* Hoc dictum Stoicos mouit, ut opinarentur animam unà cum corpore & creſcere, & minui.

ἤτω.) Eſto gloria Domini in æternũ.

ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι.) Teſſeræ aut ter ſex, aut tres. Nam XVIII uictoriam certiſsimam, tres cladem ſignificant.

Biſchoff oder bader

ἡ φανοῦ θύρα.) Phani ianua: Phanum, ait Demon, cęcum fuiſſe fœneratorem: cui cum conclauis ianua aperiretur, talẽ ab eo factam, ut ſine ſtrepitu aperiri nõ poſſet. Quoſdam uerò tradere, id ab eo factum ob adulterã uxorem, quæ cum mœchos per tectum admitteret, è deriſu uicinorum in prouerbium Phani ianuam abijſſe: de ijs qui cuſtodiendo nihil proficiant.

Obſtreperaianua malè cuſtodit adulteram.

ἥφαιστε πρόμολ' ὧδε.) Vulcane ſic, id eſt actutùm prodi.

ἡφαίστειος δεσμός.) Vulcanium uinculum: De rebus quæ effugi nequeunt.

ἡφαιστία.) Lemni duæ fuerunt urbes, Myrrhina, & Hephęſtia: id eſt Vulcania.

Lemnos.

HEPHAESTION, Alexandrinus grammaticus, ſcripſit enchiridia uerſibus, & carmina uaria. De poematũ perturbationibus, comicarum dubitationum ſolutiones, & Tragicarum, aliaq; plurima, & uerſuum dimenſiones.

Hephęſtion Macedo, ſodalis Alexandri Macedonis. Ferunt Alexandrũ ueniſſe ad tabernaculum mulierum Darij Perſæ, atq; cum uno Hephæſtione ingreſſum. Matrem autem Darij ignaram uter eorum eſſet Rex (cum uterq; eodẽ eſſet ornatu) acceſsiſſe ad Hephæſtionem, eumq; adoraſſe, quod maior illi uiſus eſſet. Qui cum retrò ceſsiſſet, & quidam è reginæ miniſtris Alexandrum illi demonſtraſſet: eam pudore errati retroceſsiſſe. Cui dixerit Alexander: Eam nõ erraſſe, nam & illum eſſe Alexandrũ. Quæ ego neq; ut uera, neq; ut prorſus incredibilia deſcripſi. Nã ſiue res ita geſta eſt, Alexandrum cùm ob clementiã erga mulieres, tum ob fiduciam & honorẽ amici laudo: ſiue probabile uiſum eſt ſcriptoribus rerum eius, eum talia quoq; facturum fuiſſe, ac dicturũ, etiã hoc nomine Alexandrum laudo.

Hephæſtiõ à matre Darij pro Alexandro ſalutatus.

Seu uerũ, ſeu probabile, laudabile.

ἥφαιστος.) Vulcanus, deus & ignis ſic dicitur. Mercurio Aegypti rege defuncto, Vulcanus ſucceſſor regnauit dies 1680, id eſt annos 4, menſes 7. dies 8. Neque enim tum annos Aegyptij metiri norant, ſed diei circuitum dicebant annum. Sed quia & arcanorum religionis peritus, & bellicoſus fuit, deus eſt dictus: atq; ictus in prelio, claudus factus. Idem & legẽ modeſtiæ tulit Aegyptijs, quorum uxores apud maritos perſeuerare ignorabãt. arcanoq; uoto, * ferri tincturam † à Marte accepit, arma ferrea fabricatus rũ bellica tum ruſtica. Nã ante eum res & fuſtibus & ſaxis gerebatur.

Dies pro annis. Col. 648. *Vulcani claudicatio.* *Lex coniugij.* * τὴν ἐξυλάβην. † *ab aere, pro ἀέρος lego ἄρεος.*

ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.) Vallus uitẽ. De ijs qui alicui parent, * uel præſtò ſunt.

* ἐπὶ τῶν ὑπὸ χεῖρα.

ἠχώ.) Echo, fit per refractionem à ſolidis & læuibus corporibus, maximè cauis, aere uoce icto. Nam is qui loquitur, ferè totum circumcirca aerem impellit, præſertim anteriorem. Vnde fit, ut magis exaudiamus aduerſum nobis loquẽtem, quàm auerſum. Is igitur anterior aer impulſus, cum ad aliquid ſolidũ cauitate præditum, fertur cuiuſmodi ſunt antra, quia continuus eſt, nec diſsipatur, eo quòd à cauitate continetur, in ſolidũ corpus delatus, retorquetur inſtar pilæ in parietem cõiectæ: itaq; redit ad eum à quo eſt impulſus, agente nimirũ aere, propter utraq; pro ſua ui * diſiuncta. Nec enim eo ſolùm, quia cauus locus eum diſsipari non ſinit, qualis illatus eſt, ob duri corporis ſoliditatem in contrarium pellitur: ſed eo etiam, quòd in cauum locum incidit, non uacuum, ſed aere plenum: ut eſt aer continuus, & unitus ob cœli ambitum. * Itaq; ab aliquo percuſſus aer clamante, diuiſo ſtrepitu propter impetũ, ab eo ſtrepitu qui eſt continuus & unitus, quia diſsipari non ſinitur, in ſolidum corpus impingit: & quia ulterius pergere non poteſt, cum actione ſua, hoc eſt ſtrepitu, refringitur, retroq; agitur: itaq; fit, ut reciprocetur ſtrepitus. Alexander autem aliter hac de re diſputat.

Vox aduerſi, auerſi. * διεχῆ. *Locus confuſus, et, ut opinor, mẽdoſus.*

Col. 649 ἁ ψελλὰ οὐ πιστεύει.) Balba non chedit: (pro, credit.) De ijs qui ſua incommoda diſsimulare ſtudent.

PRINCIPIVM LITERAE I.

Rhodopis. IADMONIS Samij Rhodopis ancilla fuit: quam genere Thraciã, & mere*Charaxus.* tricem factam, Charaxus Sapphonis frater uxorem duxit, ex eaq́ liberos procreauit.

IAZARTES, Tanais fluuius.

Parentes Iacobi. IACOBVS, Heſychij medici F. cognomento Pſychochriſtus,* ex Damaſcena prouincia. Pater eius Rhodum uenit, atq; Drepanum Argiuũ, ubi uxorem duxit Iacobi matrẽ. Qua unà cum puero relicta, cum annos XIX Alexandriæ & in Italia peregrinatus deceſsiſſe crederet: Iacobi mater alteri nubit, qui filijs & filiabus ex ea ſuſceptis moritur. Iacobus autem cum patrem Conſtantinopolim rediſſe cognouiſſet, ad eum ſe contulit, diſciplinã auſpicatus: & medicinam fecit ſub Leone Imperatore, ſummam eius artis ſcientiam & perfectionem conſecutus, ut qui morbos nõ ſolùm dignoſceret, ſed etiã ſanaret, tam ratione quàm experientia, idq́ diligenter & accuratè. Itaq; omnibus ętatis ſuę medicis gloria præſtitit, ut iam uel anti quis compararetur, eorumq́ pleroſq; ſuperaret, & quaſi diuina facultate præditus amaretur & adorarẽt ab indigen*Præſagia uitæ & mortis.* tibus: itaq; ſibi & artis ſuæ rationibus confideret, ut cum ad ægrotũ ueniſſet, è ſigniſq; morbum perſpexiſſet, ſi uitalẽ eſſe morbum dixiſſet, omnes bonam de ſanitate ſpem conciperent: ſin minus, mortem inſtare crederent: neq; ullum expectatio ſua fefellerit. Solebat & i*Medici munus.* pſe dicere, Medici optimi eſſe, aut ſtatim deſperare de morbo: aut ſi eum attigiſſet, mox nonnihil leuare ægrotantem, & meliuſculè habentem relinquere, nec prius ab eo diſcedere. Ac omnes ferè urgẽtibus malis, aut ſtatim, aut paulo pòſt liberabat. Quapropter alij quidem ſeruatorem Iacobum appellabant, ueluti Aeſculapium: medici uerò criminabantur & inſectabantur, quaſi non *Deocharus.* medicum, ſed Deocharum quendam & ſacrum. Neq; uerò fallebãtur. erat enim *Col. 650.* Deo charus ille uir, & bonus, Deoq́ue rè gratus. Quod ſi illud philoſophi dicere licet, Aſclepiadeam opinabantur eſſe Iacobi animam, & natura Pæoniã: acceſsiſſe etiam amatoriã artis diligen*Artis amor.* tiam, quæ maximè ſoleat artifices ſingulos conciliare, & commẽdare artis præſidibus. Sic & Phidiam numine afflatũ feciſſe ſtatuas: ſic & Zeuxidem pinxiſſe imagines.

Iacobus hic, hauſto ueneno ſub Valente obijt, Libanio rhetore autore: eo quòd inquiſiſſet, quis in imperio Valenti ſucceſſurus eſſet.

ἰαλέμου ψυχρότερος.) Ialemo frigidior. Prouerbium. Ialemus Calliopes filius fuiſſe fertur, infelix* neglectus & pupillus. pro lamentatione uſurpatur. ** poſthumus.*

ἰαμβίζειν.) Sicut Iambus ex breui & longa conſtat: ſic etiam contumelia parua de cauſa orta, fit maior. Homerus:

Exigua eſt primùm, mox ſeſe attollit in auras.

IAMBLICHVS, ſeruili genere dicitur ortus. Scripſit ea quæ Babylonia uocantur, continent autem Rhodinis & Simonidis amorem, libris XXXIX. Agit & de Zobara eunucho, Meſoptes formoſiſsimæ amatore. *Babylonica.*

Iamblichus alius, ex Chalcide Syriæ philoſophus, diſcipulus Porphyrij philoſophi, Plotini auditoris. Fuit ſub Conſtantino Imperatore, ſcripſit libros philoſophicos diuerſos.

IANVARII ſimulachrum eſt quadri*Col. 651.* forme, ob quatuor anni conuerſiones. *Ianuarij pictura.* Alij fingunt eum dextra manu clauem geſtantem, ut principium temporis, & apertionem anni, ac ianitorem. Alij in dextra eius numerũ CCC, in læua LXV tenentem, ut qui ſit annus. Longinus Ianuarium, Aeonoarium, per uim quaſi æui patrem efficere ſtudet. *Aeonoarius.*

IAPETVS, antiquus quidam gigas, pro delyro ponitur. Ariſtophanes: Neque acceptarum plagarum memor, ob ætatem, quę te ab infantia nutrijt & educauit, Iapetum me uocabis.

ἴασις.) Morbi alij curãtur ad tempus, *Iaſis.* ea curatio eſt ἄφεσις: alij prorſus ſanãtur, *ἄφεσις.* quæ eſt ἴασις.

IASO, uxor aut filia * Philari.

IASON Menecratis F. Nyſaenſis à patre, à matre autem Rhodius, philoſophus, diſcipulus & ex filia nepos & ſucceſſor Rhodiæ ſcholæ Poſidonij philoſophi. Scripſit uitas * illuſtrium uirorũ, & philoſophorum ſucceſsiones, & uitam * Græciæ lib. quatuor, ſecundum quoſdam. Scripſit & de Rhodo.

Iaſon

Iaſon Argiuus hiſtoricus, iunior Plutareho Chæronenſe, grammaticus. Scripſit de Græcia lib. 4. eiúſque antiquitates cõmemorat: & à temporibus Medicis res geſtas Alexãdri, uſque ad Athenas ab Antipatro Caſſandri patre captas, perſequitur.

Patria ſtirpium. ἰατροί.) Medici de aere, auibus & aquis ſcripſerunt. Solent autem ex arrogantia patrias ſtirpium nominare: uelu ti ſuccum Cyrenaicum, rithymallũ Laconicum: ut noſtra ætate, Rheum Ponticum, & Rheum barbarum.

Col. 652. ἰαύει.) Neq; indormit Littoribus ærũnoſo ſenio confectus.

IACHEN, uir Aegyptius, Deo charus, & ad multa utilis fuit, ſub Senye rege Aegyptiorum amuletis & carminibus medens, in doloribus & morbis *Peſtilentiæ profligatio.* ſummus artifex: qui & peſtilentiæ graſſationes repulerit, & ſub Canieulæ ortum æſtiuum ardores mitigarit. Itaque ſumptuoſé eſt ſepultus. Quòd ſi quando publicus morbus inualeſcebar, ad fanum huius aceedentes ſacerdotes, & ſacris rité peractis, ex ara eius igne petito, & pyris in urbe incenſis, ac fœtidi aeris corruptricem illam luem tabefaciendo & confirmando, morbum (ô rem admirabilem) igni extinxerunt.

IBERES, nomen gentis, & Iberia regio. Eſt & alia Iberia *, quæ Heſperia & Hiſpania dicitur. Sub Magno Conſtantino baptizati ſunt inferiores Indi & Iberes, & Armenij. ** Occidentalis.*

IBIS auis, ſerpentes deuorans.

IBYCVS, ſeu Phytiæ, ſeu Polyzeli Meſſenij hiſtoriographi, ſeu Cerdantis F.* genere Rheginus. Vnde Samum uenit, cum ibi imperaret Polycrates tyranni pater, Crœſi temporibus, Olympiade 54. Fuit inſanus amator puerorum: & primus ſambucam inuênit, quæ genus eſt triangulæ citharæ. Libri eius ſunt 7, Dorica lingua ſcripti. In ſolitudine comprehenſus à latronibus, uel grues (quæ forté fortuna ſuperuolabant) ultrices fore dixit. Ac ipſe quidem interfectus eſt. Pòſt autem cum unus ex latronibus grues in urbe conſpicatus, dixiſſet, Ecce Ibyci uindiees: quidam eo audito, uerba illa perſecutus eſt, ut latro facinus confiteretur, & cum ſoeijs poenas daret. *Ibyci grues.* Hinc prouerbiũ factũ, αἱ ἰβύκου γέρανοι, Ibyci grues.

IGNATIVS diaconus, & uaſorum cuſtos magnæ Conſtantinopolitanæ eccleſiæ, metropolitanus Nicææ, grãmaticus: ſcripſit uitas Taraſij & Nicephori, ſanctorum & beatorum patriarcharum: Epitymbios elegos, Epiſtolas, Iambos in Thomam * Antarten, & alia multa. Col. 653. ** aduerſarium.*

ἴδ᾽ ἀφύη πῦρ.) Vidit ignẽ aphya. Prouerbium de celeritate. ἅμ᾽ ἔπος, ἅμα δ᾽ ἔργον, dictum ac factum.

IDAEVM antrum eſt in Creta, & Idæi dactyli.

IDAEVS Rhodius, Liſsi F. poeta heroicus, uerſu uerſui inſerto poeſin Homeri cõduplicauit. Scripſit & alia, Rhodia ad uerſuum 3000. *Homeri poeſis conduplicata.*

ἰδόντος.) Cui primo aſpectu amare incipit.

IDA, Omnis mons ſyluoſus, & antrum Cretæ.

ἴδιον.) Sudaui, ut prorſus intellexi.

ἴδιον.) Propriũ duplex eſt. Siue ut partis propriũ: ut pedis eſſe ꝓpriũ dicimus ambulare. Nõ enim quaſi pes nõ indigeret totius, dieimus eius eſſe propriũ ambulare: indiget enim eius: ſed quòd partis huius præter cæteras ſit proprium. Aut quòd non eget totius ad ſubſtantiam, ſiue ut ſit: ut ſi quis dicat, tenacitatem in olco cum aqua confuſo propriam eſſe olei, aut dulcedinem in uino mulſo propriam eſſe mellis. nam talis proprium dicit non ſimpliciter ut partem, ſed ut id quod non egeat totius ad ſubſtantiam. * neq; enim uino eget mel ad dulcedinem cõſtituendam, ſed eſt à toto ſeparabile: eſt enim ea in ſolo melle. Proprium hoe habent Celtiberi in pugna: ut eum pedites ſuos laborare uiderint, ex equis deſcendentes in aciem, equos ordine ſtantes relinquant. extremis enim de loris equorum paruos clauos ſuſpendunt, eos'que ſtudioſé defigunt, ita'que parêre docent equos, & ordine ſtare, dum reuerſi clauos reuellerint. *Proprium partis.* *Pars non egens totius.* Col. 654 *Celtiberi equites.*

ἰδιώτης.) Damaſcius de Iſidoro: Omnium ſuæ ætatis, & indoctorum & philoſophorum, maximè taciturnus, occultiq; animi fuit: ſed in uirtutis incrementa & uitiorum imminutionem toto animo incubuit.

ἴδμονα.) canem omnis robuſtæ uenationis gnarum.

IDOMENEVS, ſcripſit hiſtoriam Samothraciam.

IDRIEVS, Cariæ princeps fuit, Hecatoni F. Mauſoli frater, & Artemiſiæ.

Col. 655. IEZABEL, Achaabi regis uxor, muliercula ſtrenua & audax, eò impietatis & furoris delapſa eſt, ut templum etiam Tyrio & Sidonio deo conſtrueret. Ipſe quoque Achaabus amentia & improbitate omnes ſuos maiores ſuperauit. Sub his fuit Elias propheta, qui cum ab illis uexaretur, in igneo curru eſt aliò translatus. Iezabelem uerò Iehu rex de turri proiectã, canibus deuorandam dedit.

Achaab. Elias. Iehu.

ἴγευσα.) Guſtata uictoria prorſus rerũ potiri uoluerunt.

ἱερὰ νόσος.) Morbus ſacer Lunæ aſſcribitur, ut eius effectrici.

ἱέρακες.)

Explicatio ſomnij.

ἱέρακας κατέχων πάντως οὗ θέλεις τύχοις.

χειρὸς πεταθεὶς ἱέραξ, ἄρχουσιν βλάβη.

Accipitribus prehenſis, omnino eo quod uoles potieris.

Manu elapſus accipiter, magiſtratibus nocet.

ὀνειροκριτικά.

HIERAX unus fuit ex Amphipolitis legatis, Athenas miſſus, cũ urbem & agrum Athenienſibus tradituri eſſent.

ἱερὰ ὁδός.) Via ſacra eſt, qua myſtæ ab urbe Eleuſinem eunt.

ἱερατική.) Sacerdotiũ & philoſophia non ab iiſdem principiis oriuntur. Nã philoſophia quidem ab una illa omnium cauſa, ad fundum & finem rerum pertinet, per media tota genera diuina, & poſt deos præſtantiora, & in tertio (quod aiunt) gradu * apparentia. * Nihil enim unum eſt, ex iis quæ in uniuerſum antè dicta ſunt ab utriuſque ſectæ philoſophis: ut facilis ſit accommodatio iis qui Græca uolunt cum Aegyptiacis coniungere. Sacerdotium uerò, cultura deorum, ab exornantibus cauſis incipit, & in iis uerſatur. * De immortalitate animorum & Aegyptii eodem modo philoſophantur, & de infinitis apud Inferos rebus, locis omnis generis pro cuiuſque uirtute & uitio attributis: & de infinitis uitæ mutationibus, quaſi animæ aliàs in aliis corporibus aut generibus animalium aut ſtirpium degant. Aegyptii enim ſunt primi huius philoſophiæ autores, à quibus hæc omnia Pythagorici ad Græcos tranſtulerunt.

*Philoſophia. * collocata. * ἐμφανῆ ἐν τῇ τῶν τριῶν μοίρᾳ. Ne unum quidem. Sacerdotium. Aegyptii de immortalitate animorum. μετεμψύχωσις.*

ἱερέως ἢ ἱμεραίας ἐνύπνιον.) Sacrificulæ uel Himeraeæ ſomnium. Nam Himeræa quædam anus, fertur ſibi uiſa eſſe in cœlum duci: cúmque in Iouis penetralia perueniſſet, conſpexiſſe uirum rufum, cathena ferrea uinctum ſub Regis ſolio: ac quis eſſet percunctatam, audiſſe, Alaſtorem eſſe Siciliæ. Ac ſomnium quidem eſt huiuſmodi. Aliquot autem annis pòſt, conſpicata Dionyſium tyrannide potitum, & ſomnium ſuum multis retulit, & hunc eſſe quem uidiſſet narrauit. Eam uerò Dionyſius iratus interfecit.

Col. 656. Somnium de Dionyſio Alaſtore Siciliæ.

HIEROBAAL dictus eſt Gedeon, quòd Baalis ædem euertiſſet.

HIEROBOAM ſuſpicatus, ſi populus adoratum Hieroſolyma aſcenderet, reuerſurum à defectione ad Dauidicam familiam, ſe relicto, aut interfecto: uitulos duos aureos cum pergulis, alterum Bethele, alterum in tribu Dania, ad fontes parui Iordanis dedicatos, deos haberi iuſsit, qui maiores eorum ex Aegypto eduxiſſent: ibíque adorari, per cauſam longi itineris, Hieroſolymis neglectis: & ſacerdotes temerè delegit, Leuitis Hieroſolymare legatis. Feſta uerò eadem inſtituit, quæ in templo agitabantur. Populus itaque pronus ad corruptelam, haud inuitus paruit Hieroboamo: qui Sicimis regiam ædificauit, ibiq; degit, itẽq; in urbe Phanuel.

Nouus cultus firmandi regni ergò inſtitutus. Sicima. Phanuel.

Hieroboam alius rex Iſraelitarum annis XL, contumelioſus aduerſus Deum, & periniquus, cultor ſimulacrorum, multorúmque abſurdorum & peregrinorum operum autor, populum Iſraeliticum in infinita mala coniecit.

HIEROGLYPHICA ſcripſit Chæremon.

ἱερογραμματεῖς.) Sacri ſcribæ apud Aegyptios, etiam futura uerè prædicere poterant. Quorum quidam regi prædicit, genitum iri tum quendam apud Iſraelitas, qui educatus Aegyptios afflicturus, Iſraelitas aucturus eſſet, & uirtute oẽs ſuperaturus, & gloriam immortalem cõſecuturus: de Moyſe loquens. Euenes Aegypti rex fuit iuſtiſſimus: cuius

Col. 658. Præſagiũ de Moyſe. Euenes.

cuius uirtutem cùm alia bona diuinitùs comitata ſunt, tum eius ætate Iachen ſacerdos extitit.

Iachen.

HIEROCLES philoſophus Alexandrinus, conſtans & magnificus, excellenti ingenio & facundia, pulcherrimorum nominum & uerborum copia in ſui admirationem auditores rapiebat. Fuit & diſcipulus ei Theoſebius, qui (ſi quiſquam alius eorum, quos nos quidem nouimus) hominum animos introſpiceret. Is aliquando Hieroclem inter narrandum dixiſſe aiebat: Socratis diſputationes ſimiles eſſe teſſeris. erectas enim ſtare, utcunque cecidiſſent. Hieroclis autem fortitudinem & generoſum animum, calamitas eius demonſtrauit Nam Byzantium profectus; offenſis potentibus, ad tribunal ductus, & uerberibus cæſus, caua manu, manante ſanguine excepto, aſperſit iudicem, ſimul dicẽs: κύκλωψ τῆ πῖε οἶνον ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα: Cyclops bibe uinũ, poſt carnes humanas deuoratas. Exilio autem mulctatus, & Alexandriam tandem reuerſus: more ſuo cum diſcipulis philoſophabatur. Excellentiam ingenij eius declarant ea quæ ſcripſit in aurea Pythagoræ carmina, & de prouidentia, & in alijs libris multis, in quibus uidetur ille uir, uita quidem excelſa, ſed cognitione * haud accurata.

Theoſebius. *Socratis oratio teſſeris ſimilis.* *Hieroclis conſtantia in cruciatu.* *Scripta.* * τὴν μὲν φωνὴν ὑψηλόφρων, τὴν δὲ γνῶσιν οὐκ ἀκριβής.

HIEROMNEMONES dicebantur, qui ad Amphictyonicum concilium é ſingulis urbibus, quæ eius concilij ius habebant, mittebantur.

ἱερὸν ἡ συμβουλή.) Res ſacra conſilium. De ijs qui conſilijs pollent.

ἱερὸς πόλεμος.) Duo ſacra bella geſſerunt Athenienſes. unum aduerſus Bœotios, oraculum Phocenſibus erepturos, potitiq; uictoria id Phocenſibus reſtituerunt: alterum eadem de cauſa, contra Lacedæmonios.

Col. 658. *Regni adeptio et adminiſtratio fortunata.*

HIERO tyrannus primus per ſe regnum Syracuſanum, & ſociorum principatum cõparauit: cum nec opes nec autoritatem, nec quicquam aliud à fortuna paratum accepiſſet, atq; etiam neminem occidiſſet, neminem relegaſſet, nulli ciuium moleſtus fuiſſet: eodemq; modo conſeruauit. Nam cum annos LIIII regnaſſet, & patriæ pacem retinuit, & ſibi principatum inſidiarum expertem cuſtodijt: & cuiuſuis excellentię comitem inuidiam effugit. Nam cum ſæpius inſtituiſſet principatum deponere: publicè à ciuibus haud ſitus eſt. Et cum beneficentiſsimus, gloriæq; cupidiſsimus eſſet, & delicijs copijsq; rerum omnium circũflueret, annos amplius XC uixit, omnibus & ſenſibus integris, & partibus corporis ſaluis. Quod ego ſignum non exiguum, ac maximũ potius modeſtiæ & continentiæ eſſe arbitror.

Summa petit liuor.

HIERONYMVS tyrannus fuit, de cuius interitu hiſtorici quidam, & ſæuitia, uerba complura fecerunt: ut nec Phalaris, nec Apollodorus, nec ullus alius tyrãnus acerbior eo fuiſſe uideatur: cum tamen puer ſuſcepto principatu, menſes nõ amplius tres aut duodecim eo functus, mortem obierit. Quo tempore fieri ſanè potuit, ut unus atq; alter excarnificatus, & quidam ex amicis & Syracuſanis cæteris occiſus fuerit. Inſignem uerò fuiſſe illius iniquitatem, & ſingularem impietatem, non eſt conſentaneum. Ac moribus illũ quidem admodum fuiſſe importunis & iniuſtis tradunt: ſed cum nullo tamen ſuperiorum tyrannorum eſt comparandus. Enimuerò qui res ſingulatim deſcribunt, cum argumenta breuia & anguſta ſuſceperint, inopia rerum coacti, exaggerare mihi parua uidentur, & de rebus memoria indignis multa uerba fundere. Nonnulli etiam ex inopia iudicij in idem uitium incidunt. Quanto enim probabilius, narrationis ſermonem, libros explentem & amplificantem, Hieronymo prætermiſſo, ad Hieronem & Gelonem tranſtuliſſent. Sic enim is & audiendi cupidis iucundior, & ſtudioſis omnino utilior eſſet.

Phalaris. *Apollodorus.* *Temporis breuitate refutari hiſtoricos.* *Mendacia ex inopia rerum atq; iudicij.* *Hieron.* *Gelon.*

Hieronymus Cardianus, res temporibus Alexandri geſtas deſcripſit, Cardia uerò, nomen urbis eſt Thraciæ Cherſoneſi.

IEPHTHAE Iudex Iudææ, Iſraelem de manibus Palæſtinorum eripuit: uoto Deo facto, quod primùm ſibi occurriſſet, id ſe immolaturum. Cum itaque filiam ob rem bene geſtam ſaltãtem uidiſſet: eam ſtatim occidit. Quamobrem Iudæorum uirgines quaternis diebus quotannis memoriam eius celebrarũt.

Col. 659. *Immolatio filiæ.*

. . . ia.) In frigidam ſe conijcit, balnea ſenectu-

Balneũ ſenectus hominum.

ἴδμονα.) canem omnis robuſtæ uenationis gnarum.

IDOMENEVS, ſcripſit hiſtoriam Samothraciam.

IDRIEVS, Cariæ princeps fuit, Hecatõni F. Mauſoli frater, & Artemiſiæ.

Col.655. Achaab.

IEZABEL, Achaabi regis uxor, muliercula ſtrenua & audax, eò impietatis & furoris delapſa eſt, ut templum etiam Tyrio & Sidonio deo conſtrueret. Ipſe quoque Achaabus amentia & improbitate omnes ſuos maiores ſuperauit. Sub his fuit Elias propheta, qui cum ab illis uexaretur, in igneo curru eſt aliò translatus. Iezabelem uerò Iehu rex de turri proiectã, canibus deuorandam dedit.

Elias. Iehu.

ἴςητα.) Guſtata uictoria prorſus rerũ potiri uoluerunt.

ἱερὰ νόσος.) Morbus ſacer Lunæ aſſeri bitur, ut eius effectrici.

κίρκος.)

Explicatio ſomnij.

κίρκους κατασχὼν πάντως ὃ θέλεις τύχεις.
χειρὸς πετασθεὶς κίρκος, ἄρχουσιν βλάβη.

Accipitribus prehenſis, omnino eo quod noles potieris.

Manu elapſus accipiter, magiſtratibus nocet.

ὀνειροκριτικά.

HIERAX unus fuit ex Amphipolitis legatis, Athenas miſſus, cũ urbem & agrum Athenienſibus tradituri eſſent.

ἱερὰ ὁδός.) Via ſacra eſt, qua myſtæ ab urbe Eleuſinem eunt.

ἱερατική.) Sacerdotiũ & philoſophia non ab iiſdem principijs oriuntur. Nã philoſophia quidem ab una illa omnium cauſa, ad fundum & finem rerum pertinet, per media tota genera diuina, & poſt deos præſtantiora, & in tertio (quod aiunt) gradu *apparentia.* Nihil enim unum eſt, ex ijs quæ in uniuerſum antè dicta ſunt ab utriuſque ſectæ philoſophis: ut facilis ſit accommodatio ijs qui Græca uolunt cum Aegyptiacis coniungere. Sacerdotium uerò, cultura deorum, ab exornantibus cauſis incipit, & in ijs uerſatur. *De immortalitate animorum & Aegyptij eodem modo philoſophantur, & de infinitis apud Inferos rebus, locis omnis generis pro cuiuſque uirtute & uitio attributis: & de infinitis uitæ mutationibus, quaſi animæ aliàs in alijs corporibus aut generibus animalium aut ſtirpium degant. Aegyptij enim ſunt primi huius philoſophiæ autores, à quibus hæc omnia Pythagorici ad Græcos tranſtulerunt.

Philoſophia. *collocata. *ἐν ὑποδοχῇ τῶν προειρημένων. Ne unum quidem. Sacerdotium. Aegyptij de immortalitate animorum. μετεμψύχωσις.

ἱερείας ἢ ἱμεραίας ἐνύπνιον.) Sacrificulæ uel Himeraæ ſomnium. Nam Himeræa quædam anus, fertur ſibi uiſa eſſe in cœlum duci: cúmque in Iouis penetralia perueniſſet, conſpexiſſe uirum rufum, cathena ferrea uinctum ſub Regis ſolio: ac quis eſſet percunctatam, audiſſe, Alaſtorem eſſe Siciliæ. Ac ſomnium quidem eſt huiuſmodi. Aliquot autem annis pòſt, conſpicata Dionyſium tyrannide potitum, & ſomnium ſuum multis retulit, & hunc eſſe quem uidiſſet narrauit. Eam uerò Dionyſius iratus interfecit.

Col.656. Somnium de Dionyſio Alaſtore Siciliæ.

HIEROBAAL dictus eſt Gedeon, quòd Baalis ædem euertiſſet.

HIEROBOAM ſuſpicatus, ſi populus adoratum Hieroſolyma aſcenderet, reuerſurum à defectione ad Dauidicam familiam, ſe relicto, aut interfecto: uitulos duos aureos cum pergulis, alterum Bethele, alterum in tribu Dania, ad fontes parui Iordanis dedicatos, deos haberi iuſsit, qui maiores eorum ex Aegypto eduxiſſent: ibi'que adorari, per cauſam longi itineris, Hieroſolymis neglectis: & ſacerdotes temerè delegit, Leuitis Hieroſolymã relegatis. Feſta uerò eadem inſtituit, quæ in templo agitabantur. Populus itaque pronus ad corruptelam, haud inuitus paruit Hieroboamo: qui Sicimis regiam ædificauit, ibiq; degit, itẽq; in urbe Phanuel.

Nouus cultus firmandi regni ergò inſtitutus. Sicima. Phanuel.

Hieroboam alius rex Iſraelitarum annis XL, contumelioſus aduerſus Deum, & periniquus, cultor ſimulacrorum, multorúmque abſurdorum & peregrinorum operum autor, populum Iſraeliticum in infinita mala coniecit.

HIEROGLYPHICA ſcripſit Chæremon.

ἱερογραμματεῖς.) Sacri ſcribæ apud Aegyptios, etiam futura uerè prædicere poterant. Quorum quidam regi prædixit, genitum iri tum quendam apud Iſraelitas, qui educatus Aegyptios afflicturus, Iſraelitas aucturus eſſet, & uirtute oẽs ſuperaturus, & gloriam immortalem cõſecuturus: de Moyſe loquens. Buenes Aegypti rex fuit iuſtiſſimus: cuius

Col.658. Preſagiũ de Moyſe. Buenes.

cuius uirtutem cùm ália bona diuinitùs comitata ſunt, tum eius ætate Iachen ſacerdos extitit.

Iachen.

HIEROCLES philoſophus Alexandrinus, conſtans & magnificus, excellenti ingenio & facundia, pulcherrimorum nominum & uerborum copia in ſui admirationem auditores rapiebat. Fuit & diſcipulus ei Theoſebius, qui (ſi quiſquam alius eorum, quos nos quidem nouimus) hominum animos introſpiceret. Is aliquando Hieroclem inter narrandum dixiſſe aiebat: Socratis diſputationes ſimiles eſſe teſſeris. erectas enim ſtare, utcunque cecidiſſent. Hieroclis autem fortitudinem & generoſum animum, calamitas eius demonſtrauit. Nam Byzantium profectus, offenſis potentibus, ad tribunal ductus, & uerberibus cæſus, caua manu, manãte ſanguine excepto, aſperſit iudicem, ſimul dicẽs: κύκλωψ, τῆ, πῖε οἶνον ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα: Cyclops bibe uinũ, poſt carnes humanas deuoratas. Exilio autem mulctatus, & Alexandriam tandem reuerſus: more ſuo cum diſcipulis philoſophabatur. Excellentiam ingenij eius declarant ea quæ ſcripſit in aurea Pythagoræ carmina, & de prouidentia, & in alijs libris multis, in quibus uidetur ille uir, uita quidem excelſa, ſed cognitione * haud accurata.

Theoſebius. Socratis oratio teſſeris ſimilis. Heroclis conſtantia in cruciatu. Scripta.

** τὸν μὲν βίον ὑψηλὸν ὤρ, τὴν δὲ γνῶσιν οὐκ ἀκριβῆ.*

HIEROMNEMONES dicebantur, qui ad Amphictyonicum concilium e ſingulis urbibus, quæ eius concilij ius habebant, mittebantur.

ἱερὰ ἡ συμβουλή.) Res ſacra conſilium. De ijs qui conſilijs pollent.

ἱερὸς πόλεμος.) Duo ſacra bella geſſerunt Athenienſes. unum aduerſus Bœotios, oraculum Phocenſibus ereptuross, potitiq; uictoria id Phocenſibus reſtituerunt: alterum eadem de cauſa, contra Lacedæmonios.

Col. 658.

HIERO tyrannus primus per ſe regnum Syracuſanum, & ſociorum principatum cõparauit: cum nec opes nec autoritatem, nec quicquam aliud à fortuna paratum accepiſſet, atq; etiam neminem occidiſſet, neminem relegaſſet, nulli ciuium moleſtus fuiſſet: eodemq; modo conſeruauit. Nam cum annos LIIII regnaſſet, & patriæ pacem retinuit, & ſibi principatum inſidiarum expertem cuſtodijt: & cuiuſuis excellentię comitem inuidiam effugit. Nam cum ſæpius inſtituiſſet principatum deponere: publicè à ciuibus haud ſitus eſt. Et cum beneficentiſsimus, gloriæq; cupidiſsimus eſſet, & delicijs copijsq; rerum omnium circũflueret, annos amplius XC uixit, omnibus & ſenſibus integris, & partibus corporis ſaluis. Quod ego ſignum non exiguum, ac maximũ potius modeſtiæ & continentiæ eſſe arbitror.

Regni adeptio et administratio fortunata. Summa pe tit liuor.

HIERONYMVS tyrannus fuit, de cuius interitu hiſtorici quidam, & ſæuitia, uerba complura fecerunt: ut nec Phalaris, nec Apollodorus, nec ullus alius tyrãnus acerbior eo fuiſſe uideatur: cum tamen puer ſuſcepto principatu, menſes nõ amplius tres aut duodecim eo functus, mortem obierit. Quo tempore fieri ſanè potuit, ut unus atq; alter excarnificatus, & quidam ex amicis & Syracuſanis cæteris occiſus fuerit. Inſignem uerò fuiſſe illius iniquitatem, & ſingularem impietatem, non eſt conſentaneum. Ac moribus illũ quidem admodum fuiſſe importunis & iniuſtis tradunt: ſed cum nullo tamen ſuperiorum tyrannorum eſt comparandus. Enimuerò qui res ſingulatim deſcribunt, cum argumenta breuia & anguſta ſuſceperint, inopia rerum coacti, exaggerare mihi parua uidentur, & de rebus memoria indignis multa uerba fundere. Nonnulli etiam ex inopia iudicij in idem uitium incidunt. Quanto enim probabilius, narrationis ſermonem, libros explentem & amplificantem, Hieronymo prætermiſſo, ad Hieronem & Gelonem tranſtuliſſent? Sic enim is & audiendi cupidis iucundior, & ſtudioſis omnino utilior eſſet.

Phalaris. Apollodorus. Temporis breuitate refutari hiſtoricos. Mendacia ex inopia rerum atq; iudicij. Hieron. Gelon.

Hieronymus Cardianus, res temporibus Alexandri geſtas deſcripſit. Cardia uerò, nomen urbis eſt Thraciæ Cherſoneſi.

IEPHTHAE Iudex Iudææ, Iſraelem de manibus Palæſtinorum eripuit: uoto Deo facto, quod primùm ſibi occurriſſet, id ſe immolaturum. Cum itaque filiam ob rem bene geſtam ſaltãtem uidiſſet: eam ſtatim occidit. Quamobrem Iudæorum uirgines quaternis diebus quotannis memoriam eius celebrarũt.

Col. 659. Immolatio filiæ.

ιω.) In frigidam ſe conijcit, balnea ſenectu-

Balneũ ſenectus hominum.

ſenectutem hominum eſſe dicens.

Magnitudo inuidioſa.

ἰάς.) Sophocles: Qui ſagittas in magnos uiros dirigit, non aberrat. Sin uilē quempiam petat, non perſuadeat auditoribus. Diuites enim liuor inceſsit.

Baalis cultores dolo circumuenti occiduntur.

IEHV rex Samarię, Iezabelem & Achaabi filios interfecit, ut ab Elia propheta dictū fuerat. Hic totius exercitus multitudine congregata, callidè ac ſubdolè dixit: Achaabus quidē parū Baali inſeruijt, Iehu autem multū illi ſeruiet. Nunc igitur oēs ad me uocate prophetas & ſacerdotes Baalis, quia magnum ſacrificium Baali faciam. Quiſquis enim abfuerit, non uiuet. Iis igitur omnibus congregatis, & idoli æde completa, coràm edixit: Inquirite numquis Domini ſeruus interſit? nulloque reperto, interfecit omnes, Baalemq; cremauit. Non tamen legem diuinam conſtanter tenuit.

ἰήϊος.) Ieius, Apollo, ad quem purgatio peſtilentiæ refertur.

Col. 660.

Theodoſij Iudæi de Chriſti ſacerdotio, & diuino ex uirgine ortu, narratio.

IESVS CHRISTVS ET DEVS NOSTER. Temporibus religioſiſsimi imperatoris Iuſtiniani, fuit homo q̄dam princeps Iudeorū, nomine Theodoſius, plurimis Chriſtianis, & ipſi Imperatori notus. Iiſdemq; temporibus Chriſtianus quidā, Philippus argentarius, Theodoſij familiaris & ſyncerus amicus, hominem hortatus eſt quodam tempore, ut Chriſtianus fieret, his uerbis aggreſſus: Cur tandem, cum uir ſapiens ſis, & pręconia legis & prophetarum de Domino Chriſto ſatis noris, ei nō credis, neq; ſis Chriſtianus? Perſuaſum enim de te habeo, te non ignarum eorum quæ diuinis Scripturis prodita ſunt, de cōmunis noſtri Domini Chriſti aduentu, recuſare Chriſtianiſmum. Properè igitur tuam animam conſerua, credēs in ſeruatorē & Dominū noſtrū IESVM Chriſtū: ne in incredulitate perſeuerans, æterno iudicio fias obnoxius. His Iudæus auditis, Chriſtianum laudauit, gratijsq; actis ad hunc illi modum reſpondit: Approbo tuū diuinum mei amorē, quòd ſalutis animæ meæ ſtudioſus, me Chriſtianū efficere cōtendis. Itaq; tanquā corā Deo, occulta cordiū ſciente & cōtemplante, abſq; dolo & ſimulatiōe, uerisſimū ſermonē habebo tecum. Ac aduenisſe à lege & prophetis prędictum Chriſtum, certus ſum, & cōfiteor fidenter, ut apud ſyncerum amicū meum, & ad mihi benefaciē dum ſemper paratū. Cæterùm humana quadā cogitatione uictus, non fio Chriſtianus. Nunc enim, dum Iudæus ſum, princeps ſum Iudæorū, magnoq; honore & multis munerib. afficior, & omnib. rerum ad degēdam uitam neceſſariarū copijs circumfluo. Quòd ſi Eccleſię catholicę patriarcha fierem, aut magiſtratus atq; honores ampliſsimos à uobis cōſequerer: nō tanta opinor obſeruantia colerer. Ne igitur uitæ huius uoluptatib. excidā, uitā (non rectè ſanè) futurā deſpicio.

Falſæ glorioſæ choragium anteponere ſe ueritati & æternæ ſaluti fatetur Iudæus, furenterne, an fallaciter?

Epicureus ergo es, aut Sadducæus.

Vt aūt rationes meas charitati tuæ ueras probē: credo tibi myſterium, quod eſt apud nos Hebræos occultū: ex quo certò ſcimus, Chriſtū, qui à uobis Chriſtianis adoratur, eum eſſe qui à lege & ꝓphetis eſt prædictus. Eſt autem myſterij hæc ratio. Antiquis temporibus, cū Hieroſolymitanū templum conderetur, cōſuetudo apud Iudæos fuit, totidē ſacerdotes, quot ſunt noſtrates literę, id eſt XXII, in templo conſtitui. Hinc etiā diuinitùs inſpirata uolumina XXII numeramus. Codex igitur repoſitus erat in templo, in quo uniuſcuiuſq; XXII ſacerdotū appellatio, & nomē patris eius & matris deſcribebatur.

Nomenclatura XXII ſacerdotum.

Col. 661.

Vno aūt ex eis defuncto, reliqui in templo cōueniebant: cōmuniq; ſuffragio in eius locū ſurrogabant aliū, quò is numerus compleretur. Addebatur etiā in codice, quo die ille ſacerdos obijſſet, quo patre, qua matre natus: & quis in eius locū ſucceſsiſſet, quo patre, qua matre natus. Hoc more apud gentē Iudaicā durante, accidit, ut ijs tēporibus unus è XXII ſacerdotib. moreretur, priuſquā cœpiſſet Ieſus ſeſe patefacere, & docere homines, ut in ſe crederēt. Conueniunt ſacerdotes reliqui, ut in defuncti locū deſignent aliū. Cum autem quilibet aliquem, qui eo munere dignus uideretur, deſignaret: cæteri eū ut non omnibus ſacerdotij uirtutibus præditum, improbabant. Quamuis enim prudens eſſet, & uita moribusq; probatis: tamen ſi legem & prophetas minus calleret, ineptus ſacerdotio iudicabatur. Ad hunc itaq; modum ſacerdotibus multis deſignatis, & omnibus improbatis: unus quidam ſacerdos ſurgit, & in medio ſtans, ait cæteris: Ecce

Perfecta et doctrina et uirtus ſacerdotum requiſita.

multi

multi à uobis nominati, inepti ad ſacerdotiũ ſunt inuenti. Ferte igitur & me, de quodam homine dicentem, in demortui locum ſurrogando. Neminem enim ueſtrûm ſententiam meam improbaturum arbitror. Poteſtate autem à reliquis data: Volo, inquit, in defuncti locum ſacerdotem fieri IESVM Ioſephi fabri F. qui etſi ætate adoleſcens, eloquentia tamen & uita & moribus eſt ornatus. Atque exiſtimo neminem unquam mortalium eſſe uiſum uel ſermone uel uita & moribus talem, qualis ille eſt: idq́ uobis opinor omnibus, Hieroſolymis habitãtibus, eſſe notum, & extra controuerſiam. Hac oratione cæteri ſacerdotes audita, uirum probarunt, & decretum ſciuerunt: Ieſum, in ſacerdotij ratione, omnibus eſſe præferendum dicentes. Quidam tamen dicebant, eum non eſſe ex tribu Leui, ſed ex tribu Iuda: tum Ioſephi eſſe filium exiſtimantes (ſic enim apud Iudæos uocabatur) Ioſephum uerò è tribu Iuda, non è tribu Leui oriundum eſſe, teſtabantur omnes: eaq́ de cauſa, quòd è tribu Leuitica non eſſe uideretur, ſacerdotem fieri uetabant. Sacerdos autem qui eum nominarat, reſpondit, miſtum eius eſſe genus. Olim enim, antiquis ętatibus, permiſtas fuiſſe duas illas tribus, atque inde Ioſephi genus ortum. Quo reliqui ſacerdotes audito, decretum comprobarunt: communiq́ conſilio toti cœtui ſacerdotum uiſum eſt, pro defuncto ſacerdote Ieſum conſtituere. Quia uerò mos tenebat, ut non modò nomen deſignati ſacerdotis in codicẽ referretur, ſed & patris & matris eius: dixere quidam eorum, oportere prius uocari parentes eius, eorumq́ nomina ex ipſis cognoſcẽda: petendam & aſſenſionem eorum, ſit'ne ipſorũ filius, is qui ſacerdos deſignetur? Placuit & hoc omnibus. Is autem qui antè, Ieſum ſacerdotem deſignarat, dixit: Ioſephũ patrem Ieſu obijſſe, ſolãq́ matrem eius ſupereſſe. Itaque omnes cenſuerunt, matrem eius in concilium eſſe uocandam: ex eáque cognoſcendum, an mater ſit Ieſu, & an eum ipſa pepererit? & nomen mariti eius audiendum, ex quo genuęrit Ieſum. Qua re ab omnibus probata, uocarũt matrem Ieſu, ad eamq́ dixerunt: Quia ſacerdos

Tribus Iudaica & Leuitica permiſta.

Col. 662.

ille obijt, filius iſtius & iſtius, nosq́ in illius ſurrogare locum filium tuum Ieſum uolumus: & moris eſt, nomen & patris & matris deſcribi: dic age nobis, Eſt'ne Ieſus filius tuus? tuq́ eum peperiſti? Maria his auditis, ſacerdotibus reſpondit: Filium meum eſſe Ieſum, cõfiteor. ego enim eum peperi: ac teſtimonium mihi perhibent & uiri & mulieres ſuperſtites, qui me illum pariente adfuerunt. Sed eum patrẽ in terra non habere, argumentis arbitratu ueſtro ex me exquirite. Nam dum uirgo in Galilæa degerem, angelus Dei me uigilante, non dormiente, conclaue in quo eram ingreſſus, mihi lætum nuncium attulit, me è Spiritu ſancto parituram eſſe filium, cui nomen Ieſu me facere iuſsit. Virgo igitur cum eſſem, & uiſionem hanc uidiſſem, concepi & peperi Ieſum: manſi'que uirgo in hunc uſque diem, etiam poſteaquam peperi. His ſacerdotes auditis, fideles obſtetrices accerſiuerunt, eis'que mandarunt, ut accuratè perquirerent & explorarent, an adhuc uerè uirgo eſſet Maria? Illis uerò ipſis rebus certò edoctæ, uirginem eam eſſe affirmarunt. Aduenerunt etiam mulieres adhuc ſuperſtites, quę parientem illam uiderant, teſtificãtes filium eius eſſe Ieſum. Sacerdotes autem oratione Mariæ, & teſtium partus eius obſtupefacti, Mariæ dixerunt: Dic nobis apertè & fidenter, ut ex ore tuo audiamus, * cuius ſit, & cuius filius ſit, ut ita eum inſcribamus. Quos enim nobis dixeris parentes eius: eos nos, & non alios inſcribemus. Tum illa reſpondit: Verè ego illũ peperi, patrem eius in terra neſciẽs: ſed audiui ex angelo, Dei filium eum eſſe. Filius igitur meus eſt, quæ Maria uocor: & filius Dei: & coniugij expers uirgo ego ſum. His ſacerdotes auditis, & codice prolato, ita ſubſcripſerunt: Hac die ſacerdos ille obijt, filius huius & illius: & factus eſt pro eo communi ſuffragio noſtrûm omnium, ſacerdos Ieſus, filius Dei uiuentis, & Mariæ uirginis. Hic codex ſtudio principum apud Iudæos uirorum, è templo Hieroſolymitano ereptus eſt, quo tẽpore id unà cũ urbe captũ fuit, ac Tiberiade repoſitũ: ac myſteriũ hoc per paucis, & fidelib. noſtræ gentis, notum eſt: eoq́ mihi etiam, ut

D. Mariæ narratio, de ortu filij ſui.

Exploratio uirginitatis D. Mariæ.

** τίνος ἐστὶ, καὶ τίνος υἱός:*

Inſcriptio Ieſu in catalogum ſacerdotum.

Col. 663.

Codex Tiberiade repoſitus.

Aut mentiris Iudæe, aut inſanis.

principi

principi & doctori noſtrę gentis, patefactum. Neque enim ex lege tantum & prophetis certi ſumus, Chriſtum, qui à uobis Chriſtianis adoratur, ipſum eſſe filium Dei uiuentis, ob ſalutem mundi profectum in terram: ſed & ex deſcriptione, quæ etiam nunc aſſeruatur uſq; ad hodiernum diem, & repoſita eſt Tiberiade. Quæ cum Chriſtianus è Iudæo audiuiſſet, diuino ſtudio commotus, illi dixit: ſe ſtatim & e ueſtigiò dicta illius relaturũ fideli & pio Imperatori, ut Tiberiadem mitteret, & codicem, de quo is loqueretur, ad Iudæorum incredulitatem coarguendam, promulgaret. At Iudæus Chriſtiano dixit: Cur animam tuam ſcelere obſtringes, iſtis ad Imperatorem referendis: cum tamẽ uoti compos non ſis futurus? Nam ſi quid iſtorum factum fuerit, magnum bellum conflabitur: ſequentur cædes: Iudæi, cum ſe opprimi uiderint, locum in quo repoſitus eſt codex, incendent: fruſtrà laborabimus, uotorum compotes non futuri: & id tantùm effecturi, ut ſanguis effundatur. Hæc enim ut ſyncero amico, charitati tuæ aperui, ut tibi perſuaderem, me Chriſtianiſmum non ex ignorantia, ſed ex ambitione recuſare. His Chriſtianus è Iudæo auditis, uerać; ratus dicta eius: fideli quidem Imperatori ſermonem illum non retulit: ne diuino ſtudio fidelis ille & magnus Imperator incitatus, re infecta, tragœdias moueret. Sed multis notis & amicis eum ſermonẽ retulit: quem nos, cum ab ijs qui ex ipſo argẽtario audierant, accepiſſemus, non paruum ſtudium ad hibuimus, ut uerè ne illa Iudæus an ſecus dixiſſet, cognoſceremus. Itaq; Ioſephũ (qui excidium Hieroſolymorum deſcripſit, cuius mentionem crebram facit in Eccleſiaſtica hiſtoria Euſebius Pamphili) apertè dicere cognouimus, in excidij Commentarijs, Ieſum in templo cum ſacerdotibus ſacrificaſſe. Quod cum à Ioſepho dictum repeřiſſemus, uiro antiquo, & Apoſtolorũ temporibus uicino: operam dedimus, ut is ſermo etiã à diuinis Scripturis cõprobaretur. Proinde in D. Lucæ Euangelio reperimus, IESVM ingreſſum eſſe ſynagogam Iudæorum: traditoq; libro, Eſaiam prophetam legiſſe, dicentem: Spiritus Domini ſuper me, qua gratia unxit me: ad lætum nunciũ pauperibus afferendũ, miſit me. Quapropter cũ animo reputauimus, niſi munus aliquod ſacerdotale Chriſtus IESVS apud Iudæos tenuiſſet, non futurum fuiſſe, ut liber illi daretur, quem audiente populo recitaret. Neque enim apud nos Chriſtianos in Eccleſia cuiquam licet ſacrarum literarum libros legere populo, niſi in ſacerdotes cooptato. Quare cùm ex Ioſephi ſcriptis, tum ex euangeliſtæ Lucæ narratione cognouimus, Iudæum Theodoſium, ea quæ ſuprà commemorata ſunt, Philippo argentario non confinxiſſe: ſed uerè, ut ſyncero amico, myſteriũ apud Iudæos cælatum, communicaſſe.

Codicẽ Iudæis extorqueri poſſe, negat Iudæus.

Ioſephi autoritate, Iudæi narrationem cõprobare ſtudet.

Chriſto liber in ſynagoga traditus.

Coniectura pendet ab hiſtoriæ ueritate.

Col. 664

ἰθεῖα.) *Neq; enim obſcurè*
A Ioue directi nouit momenta iuris.

Iuriſprudentia.

ἴθορος.) Ithoros, prouerbiale nomen de ijs qui adhortantur.

ἰθύφαλλοι.) Ithyphalli: Inſpectores Bacchi, phallum ſequentes, muliebri ueſte induti. Phallus autem dicitur, inguen intentum. Sic & poemata dicuntur, quæ phallo erecto cum tripudio canuntur.

ἱκανὸς ὁ θεός.) Deus ſatis habet uiriũ.

Ἰκαριεῖς.) Icarienſes, municipium Atticum Aegeiæ tribus.

ἱκετηρία.) Supplices, oliuę ramum cõronatum uel manibus tenebant, uel alicubi deponebant.

Col. 665.

ἱκρίων.) Patibulo Iudæi Seruatorem affixerunt. Cenotaphijs tabulas addere ſolebant. Vulgare & uſitatum apud Atticos indicium, eorum qui per calamitatem eſſent mortui, nec Athenis ſepulti.

Tabulæ cenotaphiorum.

οὐδ' ἴκταρ βάλλει.) Ne propè quidem attingit: id eſt, multum aberrat.

ἰκτερικῷ.) Morbo regio laborantibus quiuis humor uidetur eſſe amarus, eo quòd humor circa linguam eo ſapore eſt imbutus: quo primùm guſtato, illa cibum & potum non percipit. Quæri autem poſſit, ſi amarus eſt humor circa linguam, an non melle oblato minus amarus uideri debeat, dulcedine admiſta immoderatum amarorem caſtigante? Nunc dulci oblato, magis amarorem ſentit. Cæterùm quia ante id ſenſus quieſcit, humorem linguæ uicinum non percipit. Nam * ſi nulla re oblata moueatur, magis ſentiet amarorẽ.

Mel amarum ictericо.

Vtigi-

Lingua ſicca, humida. Vt igitur humida lingua præditus, minus ſentit: ſic &, qui eſt nimis ſicca. Oportet enim pati aliquid ſenſus inſtrumentũ à guſtabili humido. Nimis uerò ſiccũ minus afficitur ab humido, & tardius: *Coria.* idq; demonſtrant coria diu ſiccata, quæ ab humore non afficiuntur.

ἴκτερος.) Morbus arquatus, regius, ſiue aurugo, qui morbus è bile naſcitur: quo laborantes colorem auri præ ſe ferunt, oculis etiam inſtar miluorum pallidis & nigris redditis. Dicunt *Charadrius morbi regij remedium.* autem morbum eſſe, qui ex iracundia naſcatur. Sanantur autem, ſi charadrium auem, id eſt rupicem uel hiaticolã inſpexerint.

Col. 666 *Miluus ueris nũcius.* ἰκτῖνος.) Miluus, auis rapax, uere apparens. unde prouerbium προκυλινδεῖσθαι ἰκτίνῳ, procumbere ante miluum: id quod pauperes facere præ gaudio ſolent, hyeme liberati, eum tanquam regem adorantes.

ἱλάριος.) Hilarius Antiochenus, Syrus, princeps ſenatus, natura bonus, diſcendi cupidus, atq; etiam acutus in ſermonibus, libris omnis generis inſtructiſsimus, in philoſophicis tamen diſputationibus parum eruditus. Nam *Reſpublica.* cum Reipublicæ ſuæ muneribus fungi cogeretur, ocium philoſophandi nõ *Luxuria.* habebat. In adoleſcentia quoq; ad modeſtiam nõ facilè perduci poterat: quæ res & ipſa multum eum ab elegantiore uita retrahebat. Sed enim Fortuna ſapientiorem illum reddidit, & tempus, ſimul etiam ætatis in continentia exoleſcente. Domeſtica enim infelicitas, ac *Adultera uxor.* potius felicitas, ei obtigit. Nam uxor eius in adulterio cum familiari quodã eſt deprehenſa. Fuit autem corruptor *Moſchus orator.* ille Moſchus orator: qui pro beneuolẽtia & familiaritate malam Hilario gratiam retulit, ſtupranda coniuge. Ille uerò calamitate illa nihil perturbatus, rẽ fecit uiro forti & prudenti dignã. Cũ enim illũ deprehendiſſet: & uxore homini ceſsit, & ſuo loco, ut ille ſecũdũ legẽ ſenator eſſet. Ipſe uerò (nec enim liberos ex uxore ſuſceperat) patria relicta, ſe ad philoſophicam uitam contulit, in Cariam & Lydiã profectus. Athenas autem cum ueniſſet, Proclũ in phi*Proclus hominem luxurioſum reijcit.*loſophia uoluit audire. Qui cũ eius luxũ non ferret, quẽ cũ concubinis aduenisse audiſſet, & ſolita adhuc intẽperantia: digreſſus Athenis Hilarius, aliã philoſophiæ rationem eſt ſecutus, Proclea ſibi accommodatiorem.

HILARIVS Phryx, ſub Iouiano Ro*Diuinitus afflatus.*manorum Imperatore, non ille quidem doctrina celebris, ſed is cui Deus futurorũ præſcientiã impertiri uideretur. Vates igitur optimus fuit.

ἱλαρός.) Appianus: Cũ feſtiuo clamo Col. 667 re & applauſu illum deducebant, & bono animo eſſe iubebant. Hilaritas animi eum maximè decebat. Vrbem hilari uultu reſpicientes, mortem ſe alacres expectare dicebant.

ἵληκοις.) Propitius eſto Bacche: tuam choream neglexi.

ἰλιὰς κακῶν.) Ilias malorum. De magnis malis.

ἰλιγγιᾶν.) uertigine laborare. Cum torſio circa cor contingit, conſequuntur tenebræ.

ILIVM, Phrygiæ urbs. Cum res *Argonautæ.* Argonautarum geſtæ ſunt, in Græcia *Sibylla.* quidem Erythræa Sibylla uaticinata *Tros.* eſt: in Phrygia uerò Tros, Ili & Gany*Ilus.*medis pater, regnauit. Is Troiam ſuo, I*Ganymedes.*lium filij nomine condidit: & urbibus repletis, omnium locorũ principes, in dedicatione illarum, conuocauit: excepto *Tantalus.* Tantalo Thracum rege. Aliquãto pòſt, Ganymedem filium unicè charũ *Europæus Iupiter.* miſit, qui Europæo Ioui, grati animi ergò, uictimas & dona offerret, adiunctis illi L. uiris. Ratus itaq; Tantalus eũ explorandi regni ſui cauſa adeſſe: adoleſcentem, priuſquam ad templum perueniſſet, cępit: cauſaq; cognita, curauit. Is uerò pauliſper ibi uerſatus, ex morbo deceſsit. Tãtalus autem triſtis, eum in loculo condidit: eiuſq; comites ad patrẽ remiſit, filij obitum nunciaturos. *Mythologia.* Poetæ uerò raptum eſſe à Ioue Ganymedẽ finxerũt, ſub aquilæ ſpecie: celerẽ eius interitum ſignificantes.

ILLVS, fuit magus Zenonis. Col. 668.

ILLYRII, Barbari uel Thracenſes, uel * Perſici.

HIMERIVS, Aminiæ oratoris Pruſiadis Bithyniæ F. ſophiſta, ſub Iuliano imperatore, Proæreſij Athenis æmulus, in ſenectute orbatus oculis. Scripſit declamationes.

ἱμερόεντα.) Ipſa tibi Cytherea amabilem ab uberibus Ceſtum dedit habendum.

ἱμάρω.) Deſiderare uitam, & uiuendi eſſe cupidum, maximæ ignauiæ ſignũ eſt, & improbitatis.

ἰμντόν.) Abari ſe ad Danubium flumen contulerunt.

Col. 669. ἴνα.) Arrianus: Quo loco maximè oppugnari mœnia poſſe uidebantur, caſtra metatus eſt.

Iudicium. Bellum. ἵνα μὴ φάγῃ σκόροδα, μηδὲ κυάμους.) Vt neq; allia, neq; fabas edat: id eſt, ut neq; iudicet, neq; bellum gerat. Alliũ enim in bellũ ferebant: iudices uerò fabas arrodebant, ne obdormiſcerent.

Curſores celebres. INDACVS ſub Leone Marciani ſucceſſore floruit, homo audaciſsimus, & pedibus ualẽtiſsimus, læua manu robuſtior, celeritate præſtans. Fuit enim Euchide & Aſſopo, & Chryſomazo & Echione, & ſi quis alius celeritate pedũ celebratur, uelocior. In eundo conſpiciebatur, & rurſus euaneſcebat, fulguris inſtar, per præcipitia, nõ currẽti magis quàm uolãti ſimilis. Quam enim uiam homo equis mutatis uno die conficere non poterat, eam hũc ſuis pedib. abſq; dolore percurrere aſſerebant. Nam à caſtello Chereo uno die Antiochiã perueniebat, & poſtridiè in idem caſtellũ reuertebatur: ex eoq; denuò, quietem non deſiderãs, uno die Neapolim Iſauriæ proficiſcebatur.

*INGRVSIA, apud Romanos cibus, qui infirmis datur, nec uitam, nec mortem conferens.

Indorũ uexilla. INDI, gens barbara, cuius in bello ſinguli milleni equites uexilla habebãt: draconem in pertica extentum, argenteo capite, dentibus exertis, rictu minitabundo. Reliquum corpus ſerico erat contextum, latitudine & profunditate & coloris uarietate uerum draconem referens. Id uexillum eques qui geſtat, pertica in aerem elata, impetu concitat equum: ſpiritus autem, uti par eſt, ui impulſus, in id incidit, & receſsibus caui texti inſinuatus, nec ſe ob firmitatem explicare ualens, in aere fluctuat, & uarium illud textum extollens, omnes cõuerſiones draconis ueri ſe mouentis exprimit.

Indorũ equitas. Indi neq; corporibus, neq; pecunijs, regi aduerſus Romanos præſtò fuerũt. Religio enim illis eſt, oppugnare eos quibus iniuria fit.

Col. 670. ἰν᾽ ἀδῆς.) Ariſtophanes: At iſtorũ fortaſſe breui nobis pœnas dabis: ut noris quales ſint mores uirorum iracundorũ & iuſtorum, & naſturtia tuentium: id eſt, toruo uultu aſpicientium.

ἰνίον.) Inium, occiput, à cerebri baſi ad latos neruos, qui robur noſtrum continere uidentur.

ἰνοῦς ἄχη.) Dolores Inonis. Hæc duos habuit filios, Learchũ & Melicertã, qui ſagittis ab Athamãte patre cõfixi ſunt. Poſt, dicta eſt Leucothea dea. *Leucothea. Learchus. Melicerta.*

IXION Iunonem adamauit. quo ex illa intellecto Iupiter, ut rem cognoſceret, nubem Iunoni ſimilem illi obijcit. Cum qua ille cũ coijſſet, Iupiter iratus, rotæ illum diſtentum affixit, ſubinde agitatæ, & in orbem redeunti. *Nubes pro Iunone.*

IVBA, Libyæ & Mauruſiæ rex, quẽ Romani captõ, & flagris cæſum, in triũpho duxerũt: nõ tamen occiderunt, ob eruditionẽ. Fuit ſub Auguſto Cæſare: & Cleopatræ filiã Selenen, id eſt Lunã, quã è C. Cæſare natã adoptarat, uxorẽ duxit. Scripſit multa. Eodẽ tẽpore Didymus etiã Chalcẽteros, ab æneis inteſtinis ꝓpter indefeſſum ſtudiũ dictus, qui multa cõtra eum ſcripſit, floruit.

IOBATES, Sthenobœæ pater, ad quem Prœtus literas de Bellerophonte interficiendo dedit.

IOVIANVS imperaror Romanorũ orthodoxus, magna cura & ſolicitudine cõplexus eſt eccleſias, & exulãtes epiſcopos reuocauit: & ad D. Athanaſiũ miſit ut ſynceræ fidei certitudinem ſcripto ſibi declararet. isq; illi miſit epiſtolã rectis ſententijs refertã. Imperauit poſt Iulianũ. qui cũ optionẽ dediſſet militibus, ut aut ſacrificarent, aut exautorarẽtur: hic zonam deponere maluit. Niſibin profectus, urbẽ populoſam, ac duos mẽſes ibi cõmoratus, quicquid pecuniæ habuit, cõſumpſit: incolas nullo benigno ſermone aut beneficio ꝓſecutus. homo nõ ſuapte uirtute, ſed propter paternã gloriã ad tantũ faſtigiũ euectus. Fuit etenim nõ quidẽ prorſus infirmo corpore, nec bellicarũ rerũ rudis, ſed rudis & expers doctrinæ: etiã quod habebat ingenij, per ignauiã obſcurabat, ac delebat. Hic poſt Iulianũ, ut dictũ eſt, imperio Romanorũ potitus, omnibus rebus deſpectis, dignitate, quam conſecutus erat, frui ſtudebat. atque è Perſide fugiens, in fines Romanorum, ad oſten- *Athanaſius. Zonã deponere. Niſibis. Col. 671. Ignauia & luxuria.*

oſtentandā fortunā ſuā, properabat: ac Niſibin urbē Romanæ olim ditionis, Perſis dedit. Deridebatur igitur cātilenis & uerſib. aliò detortis, & famoſis libellis, ob Niſibidis proditionē. Idem Iouianus ab uxore ſua incitatus, ædē elegātiſsimā ab Adriano imperatore ad cōſecrationē Traiani patris conditā, & à Iuliano bibliothecā deſignatā * eunucho cuidā Theophilo, cū omnib. libris cremauit, ipſis cōcubinis cū riſu pyram incēdentibus. Antiocheni aūt Imperatori irati, famoſos libellos partim humi abijciebant, ut quiuis tolleret, ac legeret: partim parietibus affigebant. Erant autem huiuſmodi:

Bibliotheca cremata.

Paſquilli in Iouianum.

Veniſti è bello: utinam ibi periſſes. &,
Dyſpari, forma præſtātiſsime: et reliqua. &,
Niſi ego te captum, & caris ueſtibus exutum,
Lena & tunica, queq; pudenda obtegunt,
Ipſum plorantem in Perſas remiſero.

Dicteria. Anus autem quædam, pulchritudinem & magnitudinem eius conſpicata, cum amentem eſſe didiciſſet: Quanta, inquit, eſt longitudo & profunditas, tanta eſt ſtulticia. Et alius quidam homo priuatus, magna uoce in circo equeſtri clamare auſus, riſum præbuit omnibus, cum inania quædam & * frigida de ſtatura illius dixiſſet. Ac grauius aliqd cōmiſſum eſſet: ni Saluſtius quidā ſeditionem compeſcuiſſet. Iouianus uerò hyeme Ciliciam & Galatiam petens, Dadaſtanis obijt, fungo uenenato deuorato. In principatu autem humanum & liberalem ſe præbuit. Sub Iouiano fuit Acacius, Cæſareæ Palæſtinæ epiſcopus: qui libellum de orthodoxa fide ſcripſit, ſynodum Nicænam comprobans.

** ætatis ſuæ indecora.*

Saluſtius.

Acacius.

IOVII & Herculij, nomina ſunt legionum, ab Ioue & Hercule dictarum.

IOTHOR, ſocer Moyſis.

Col. 672. IOLAVS, ſiue Attice Ioleos, heros quidam qui Athenis colitur.

IONIVM pelagus, quod nunc Adria, & Ionius ſinus.

IORDANES fluuius, ex eo dictus, quòd duo flumina commiſceantur, Ior & Danes.

Aſſentatio inepta. IORTIVS, cum nihil ex ſe promere portentoſum poſſet, facto ſilentio: Annon illud, inquit, chari compotores, cogitatis, rotundā eſſe menſam, & exquiſitè orbiculatam? Ob eam igitur inſignem aſſentationem: magnus, uti par eſt, ortus eſt riſus. Angularis enim fuit, & non rotunda Mecœnatis menſa. Plutarchus.

ἰοστέφανοι.) Splendidæ & amœnæ Athenæ. Pindarus. *Athenæ.*

ἰότητι.) Diana, tua uoluntate & nuptiæ ſimul, & liberi contingant, Lycomedei filiæ, ludo talorum gaudenti.

IVVENALIS, poeta Romanus, ſub Domitiano Romanorum imperatore fuit: qui cū ſaltatore Praſinæ partis Paride gauderet, eaq; de re & à Senatu & à Iuuenale malè audiret: Iuuenalē Pentapolim in Africa relegauit, ſaltatorem uerò locupletatum Antiochiam miſit: qui ibi domo & balneo ædificato, mortuus eſt.

Paris. Praſini.

IVDAS, & Iudæi. Democritus hiſtoricus ſcribit, Iudæos aureum aſini caput adorare: & tertio quoq; anno hoſpitem captū illi immolare, carnibus minutatim inciſis eum interficientes. *Aureum aſini caput.*

IVDITH Hebrea, ſub Xerxe Perſarū rege fuit. Cum Aethiopū reges Perſis arma inferrent, & rex expeditionem contra illos ſuſcepiſſet, Iudæi ad defectionem ſpectabant: eoq; contempto, Hieroſolyma reuertebantur. Ille uerò uictis Aethiopibus, Iudæis bellum infert, Holopherne duce. Quo Hieroſolyma oppugnante, mulier quædā nomine Iudith, amore illius ſimulato, noctu caput ei dormiēti amputat: eoq; in mœnibus de trabe ſuſpenſo, in fugā cōijcit Perſas. Sic obſidione ſoluta, Iudæi metu liberati ſunt. Iudęorū uerò ſacerdos Neemias, qui gratia ualeret apud regē, ab eo impetrat, ut pacem cū illis faciat, & eos inſtaurare Hieroſolyma patiatur, Eſdra duce eorum. Iulius aūt Africanus * Nabuchodonoſorem Cābyſis, Cyri filij, F. aut archiducem, ab ea interfectū eſſe tradit: quę quidē omnes manubias conſecrauerit Deo domūq; reuerſa, exercitationi uirtutis dedita, anno ætatis CL ſit defuncta.

IVDITH.

Holophernes.

Neemias.

Iulius Africanus.

IVTHVNGI, nomē gentis. Traiecerunt Iſtrum, tranſitu à Iuthungis odio Romanorum ultrò dato.

IVLIANVS, Chaldęus philoſophus, pater Iuliani cognomento Theurgi. Scripſit de dęmonibus lib. 4. Eſt autem hominū cuſtodia * aduerſus unāquanque partem, qualia ſunt Theleſiurgica: id eſt, ſacra ſeu Initia Chaldaica. *Col. 673.*

** περὶ ἕκαστον μέρος.*

Iulianus ſuperioris F. fuit ſub M. An-

 tonino

tonino Imperatore. Scripſit & ipſe uerſibus oracula, Theurgica, Initiatoria, & alia huius diſciplinæ arcana. Hunc tradunt quidam Romanis aliquando ſiti laborantibus effeciſſe, ut ſubitò cogerētur nubes caliginoſæ, & imbrem ingentem effunderent, cum tonitribus & fulguribus crebris: idq; ſapientia quadam effeciſſe Iulianū. Alij, Arnuphim Aegyptium hoc miraculum edidiſſe tradunt.

Imber factus.

Arnuphis.

Iulianus Domni F. Cæſarienſis Cappadox, ſophiſtes, æqualis Callinici ſophiſtæ, ſub Conſtantino Imperatore.

Iulianus Halicarnaſſeus, malā Seueri opinionem confirmare uoluit, incorruptibile Chriſti Dei corpus eſſe aſſerens, * ipſius ſcilicet in utero Deitatis unionis & corporis, etiam ante Chriſti è mortuis reſurrectionē. unde cōcludatur, non actione aliqua Iudæos excarnificaſſe, & occidiſſe Chriſtū. Quæ opinio, ut claudicās & infirma, ab antiquis diuinis patribus exploſa fuerat. Tum autem Iulianus, ſiue ſenili delyrio, ſiue inſigni Chriſti ſtudio, à uera & erroris experte ſentētia excidit, ſiue alterius cuiuſdam inſtinctu. Nam & hoc ſuſurratur, ciuitatis cuiuſdam ſacerdotem Iuliano peſsimæ huius opinionis autorē fuiſſe. Eam igitur de Chriſto * ſententiā tanquā ueram diuulgaturus erat: eoq; Marinum Carris, Syriæ urbe oriundū in Orientē * miſit, ut dogma id cōfirmaret: niſi paulo pòſt è rebus humanis exēptus fuiſſet. Iulianus hic prauæ Seueri opinionis patronus fuit uehementiſsimus. Nam cū Seuerus diceret, una præditum eſſe natura Chriſtum, & differētiā in Chriſto nō admitteret: Iulianus & unam ſecundum Seuerū aſſerebat naturam, & differentiam tollebat.

Seueri opinio de Chriſto.

** ob ipſam ſcilicet in utero diuinitatis unionē & corporis.*

Marinus.

** miſiſſet.*

Iulianus Parabata & apoſtata, id eſt perduellis, ſiue tranſgreſſor & deſertor, Romanorū imperator, Conſtantini magni Imperatoris nepos ex fratre Dalmata, & matre Galla: ſcripſit de Cæſarib. ſeu imperatoribus Romanorū, ab Auguſto exorſus. Aliū librū de tribus figuris: & quæ Saturnalia uocantur: Miſopogonem, id eſt Oſorē barbę, ſeu Antiochicum: unde mala ſint ſecundū indoctos. Ad canem, ſeu Cynicū Heraclitum, quo pacto ſecta Cynica tractanda ſit. Epiſtolas omnis generis, & alia. De Empedotimo in Saturnalib. ſic ſcribit Parabata: Nos Empedotimo & Pythagoræ, & ijs quę inde accepta Ponticus Heraclides tradidit, *. & paulo antè: Inclytus nobis uiſus eſt, & hierophātes Iamblichus: * Ad Iulianū multę cauſę deferebātur, cū homines affatim fruerentur ęquitate iudicis. Neq; enim dilationes erāt earū, quę lege ſancitā è receptis ſcriptis haberent iniquitatē, & hominib. iniuſtis alienaq; detinentib. auxiliarentur. Sed aut ſtatim æquitas naturæ cōſentanea demonſtranda erat: aut mora & procraſtinatio ſuſpecta habebatur. Grauis igitur & moleſtus erat, atque ob hæc natio improborū & iniuſtorū * excitabatur. Neq; enim iniuſtè agere, neq; cælare iniurias licebat. Ac faciles ad eum aditus, infeſtiorē etiam eū reddebāt improbis. Nam quia ſæpe in publicum, propter ſacra & uictimas ꝓdibat, naturaq; mitis erat in omni cōgreſſu: nemini colloquium negabatur. Ac ille quidē maledicta & iras improborū diſsimulabat, minimeq; curabat.

Scripta.

Pythagoricus.

Aequitas iudiciorum.

Col. 674

Improborū odium.

Clementia & deſpicientia.

* De obitu Iuliani Parabatæ & impij, oraculum huiuſmodi extabat:

Oracula de obitu.

Sed quando ſceptris tuis Perſicū ſanguinem,
Vſq; ad Seleuciam agitans gladijs domueris,
Tum ſanè te ad Olympū ducet igni fulgēs curRus
Cum procellis permiſtū in uertiginibus,
*Abiecta mortalium * membrorum ærumnoſa moleſtia.*
Venies autē in ætherij luminis paternā aulā:
Vnde cum aberraſſes, humanum in corpus neniſti.

** morum.*

Extat & oraculum ei datum, cū iuxta Cteſiphontem uerſaretur:

Terrigenarum quondam genus deleuit conſilio pollens Iupiter,
Inimiciſſimū beatis Olympias ædes tenētibus.
Romanorū Imperator Iulianus Deo ſimilis,
Pugnans Perſarum urbes & mœnia longa,
Comminus pugnantium deuaſtauit igni, ualidoq; ferro,
Aſſidueq; domuit & urbes & gētes multas.
Quin & occidentaliū uirorum, Alamanico ſolo
Prælijs crebris capto, uaſtauit arua.

Iulianus Conſul empto imperio, ſtatim ſuſcepto principatu luxui & crapulæ uacabat: Reipublicæ uerò curationem ſegniter attingebat, uoluptatibus deditus. Conſtabat & milites ab eo eſſe deceptos. neq; enim de ſuo tantū numorum habebat, & publici theſauri à Commodo erant exhauſti. Qua de cauſa milites indignabantur, & populus in thea-

Ignauus.

Luxurioſus.

Perfidus.

in theatro eum contemnebat.

Philoſopha. IVLIA AVGVSTA, Seueri Imperatoris uxor, à Plautiano multis & atrocibus affecta eſt iniurijs. Prorſus eñ eam oderat, & ad Seuerũ criminabatur: & inquiſitiones cõtra eam, & quæſtiones de nobilib. matronis inſtituebat. Quapropter illa philoſophari cœpit, & uirorum ſapientum uti familiaritate.

ἴυλος.) Epigramma:

Tẽpeſtiuè effloreſcẽtes ſub tẽporib. lanugines
Detonſas, malarum uirilium nuncias,
Phœbo dedicauit Lycon primum munus.

Col. 675. IVNIVS, uir equeſtris ordinis, * ob gulã tribus diuitibus familiaris, cognomẽto Cœliodemon & Tagenor, nithotheras, quaſi Venttideũ & Sartaginaucupem dicas. *⁎*

IVSTINIANVS, condita ſancta Sophia, repurgauit aulã, & marmoribus exornauit, cum prius Auguſtale eſſet: & ſtatuã ſuã equeſtrẽ in columna poſuit, quæ læua globũ tenet, cruce in eo defixa: quæ ſignificaret, eum ob fidẽ in crucẽ, terræ dominũ factũ. Globus eñ is terra eſt, ob rotundã eius figurã. Fides aũt eſt crux, ob incarnatum Deum illi affixum. Dextram porrigit uerſus Orientem, ſeditionẽ Perſarũ ſignificãs: & extenſione ac repulſione manus clàmitans, ne Romanas prouincias ingrediantur: State, nec progredimini. neq; enim id uobis expediet. *Imaginis ſignificatio.*

Magiſtratus improbi. Iuſtinianus Rhinotmetus, id eſt præciſo naſo, Romanorũ Imperator, Conſtantini F. prẹter mala cætera, Reipub. muneribus præficiebat uiros inhumanos & crudeliſsimos: quorũ erat Stephanus eunuchus Perſa, imperatoriæ pecuniæ quæſtor. *Stephanus.* Is cũ obuios quoſq; multũ uexaret, audacia ſua etiã aduerſus Imperatoris ipſius matrem uſus, flagellis eam * in curru, ut literatores pueros, cecîdit: ac Theodorus quidã qui in clauſtro fuerat, in Thraciæ partib. * anguſtiarũ, publicorũ uectigaliũ quæſtor, quẽ uulgus Logothetã generalẽ fecit. *Theodorus.* *ὀν ὀχήματι.* *τῶ γενικῶ τῶν δημοσίων.* *Logotheta generalis.* Is inſigni crudelitate pecuniã exigebat; funib. ſublimes ſuſpendẽdo, & palearũ fumo illuſtriſsimos quoſq; necando.

Leontius. *Patricius Iſaurus.* Leontiũ ducẽ Orientis & Patriciũ Iſaurũ trienniũ in cuſtodia tenuit Iuſtinianus: pòſt Græciæ ducẽ deſignauit. quẽ Paulus monaſterij Calliſtrati monachus, aſtronomus, & Gregorius Cappadox, monaſterij Flori ductor, imperio potiturũ prædixerũt: itaq; factũ eſt. *Monachorũ diuinatio.*

IVSTINVS philoſophus, & habitu philoſophorũ utẽs, ex Neapolitana Palæſtinæ prouincia priſci Bachij F. pro Chriſtiana religiõe ſedulò laborauit. & Antonino Pio, & filijs eius, & Senatui Romanorũ libellũ cõtra Ethnicos conſcriptũ obtulit, opprobriũ crucis nihil ueritus. Scripſit & aliũ libellũ, quẽ Antonini ſucceſſorib. obtulit, Marco Antonino & Aurelio Cõmodo. Eſt & alius eius liber cõtra Ethnicos, in quo de exilio dæmonũ diſſerit: & quartus liber ęquè cõtra Gẽtiles, quẽ inſcripſit Elenchũ: & alius de Dei monarchia: & alius, quẽ nominauit Pſaltẽ: & alius de Animo: & dialogus cõtra Iudęos, quẽ contra Tryphonẽ principẽ Iudęorũ Epheſinorũ cõſcripſit. Sed & cõtra Marcionẽ inſignia uolumina edidit: & alium librũ contra oẽs ſectas, cuius meminit in Apologetico, quẽ dedit Antonino Pio. Cũ aũt Romę ſcholas haberet: * odium ſuſcepit Creſcentis Cynici, Chriſtianis maledicentis, quẽ guloſum & prodigũ & intẽperantẽ appellãdo, & mortẽ ab eo timeri demõſtrãdo, magno probro affecit. Tandẽ huius opera atq; inſidijs, ut Chriſtianus, pro Chriſto ſuppliciũ paſſus eſt. *Scripta Iuſtini Chriſtiana.* Col. 676. *Creſcens Cynicus.*

Iuſtinianus imperator Romanorũ, rectiſsimè de religiõe ſentiẽs, rudis fuit omniũ literarũ: &, quòd dicit, analphabetus. Cõdidit aureũ tricliniũ in palatio, & D. Pauli orphanotropheum, aucta de ſe opinione Iuſtini imperatoris, à quo grauitatis & exquiſitæ diligẽtiæ laus ipſi tributa fuerat. *Iuſtinianus illiteratus.*

IVSTVS Tiberiẽſis, Galilææ prouinciæ: ipſe quoq; Iudaicã hiſtoriam cõſcripſit, & cõmentaria quędã cõtexuit: Sed eum mẽdacij arguit Ioſephus, qui eodem tempore ſcripſit hiſtoriam. *Ioſephi æmulus.*

IOPHON Atheniẽſis tragicus, germanus Sophoclis tragici, & Nicoſtratę F. (habuit enim & nothũ Ariſtonẽ, ex Theodoride Sicyonia) fabulas edidit L. quarũ eſt Achilles, Telephus, Actæon, * Perſis, Dexamenus, Bacchæ, Pentheus, & aliæ quędã • patris Sophoclis. * *Perſarum ſuſcriptor.*

ἰοχέαιρα.) *Tibi quidẽ curuus arcus & ſagittis gaudens pharetra,*
Dona à Promacho Phœbe hæc ſuſpẽſa ſunt.

IO.) Inachus Argiuorũ rex urbẽ Iò, id eſt Lunã (q̃ ſic ab Argiuis dicit) cõdidit. Habuit filiã Io, quam Picus Iupiter rapuit: *Io, Luna.* *Picus Iupiter.*

Libya. puit: ex eaq; filiam Libyã ſuſcepit. quæ ſtupro dolẽs, in Silpiũ montẽ cõfugit, ibiq; obijt. Quo pater eius & fratres cogniro, ædẽ illi extruũt, locũq; Iopolim *Iopolis.* uocãt: atq; ibi uſq; ad obitũ mãſerũt memoriã eius celebrãtes: & alij aliorũ fores quotãnis pulſantes dicebant, Io Io.

ἰὼ.) Hei Nemeſi & fremebũda tonitrua. Ariſtoph. O' beatę teſtudines ob pellẽ, & ter beatę ꝓpter eã. Cętera quã ꝓbè munijſtis, & prudẽter: Heu Praſiæ (urbs eſt Laconię) ter miſerę, & quinqes, & * amplius decies peribitis hodie.

ἰὼ σκότ☉.) O' tenebrę, meũ lumẽ: O' Phœbe, mihi lucidiſsime: capite me, capite me habitatorẽ, capite me. Neq; enim deorum genus, neq; mortaliũ, adhuc dignus ſum qui aſpiciã quempiã, à quibus non adiuuor.

Col.677. *Theologia Ioannis apoſtoli.* IOANNES theologus & euãgeliſta, ab exilio reuerſus, cõpoſuit Euangeliũ cẽtenarius, peruenit em̃ ad annũ ætatis 120. Sed dũ ibi degeret, * Theologiã cõſcripſit. Ioãnes Chryſoſtomus etiã epiſtolas eius 3, & Apocalypſin admittit.

Ioãnes cognomẽto Chryſoſt. Antiochen⁹, principiò presbyter Antiochiæ, & Euſebij Emeſeni & Diodori pediſſequus, multa ſcripſiſſe fert̃: in quib. excel- *Scripta Chryſoſtomi penè infinita.* lũt ſermones de ſacerdotio, tũ ſublimitate & elocutiõe, tũ lenitate & elegãtia uerborũ. His ſuppares ſunt ſermones in Pſal. Dauidicos, & in Euãgeliũ Ioannis annotatiões: & in Matthęũ, Marcũ, Lucam cõmentarij. Cętera eius ſcripta ſunt innumera. Omnẽ em̃ & Iudaicam, & Chriſtianã ſcripturã ita enarrauit, ut nemo alius. Feſtiuitates martyrũ expedito genere dicẽdi adauxit, cũ lingua eius Nili cataractis eſſet uberior. Nemo certè ab omni æuo tãta dicẽdi copia affluxit, quãta ſolus ille abũdauit, & ſolus abſq; fuco aureũ illud & diuinũ nomen eſt cõſecutus. Numerũ aũt ſcriptorũ eius recẽſere, nõ eſt hominis, ſed Dei potius, omnia ſciẽtis. *Mores D. Chryſoſtomi.* Hic S. Ioãnes Chryſoſtomus, ſummoperè ſeſe exercebat: uigilãtiſsimus, & amãtiſsimus trãquillitatis: & ob ſtudiũ modeſtię, oratiõe liberior, & iracũdus: qui animo poti⁹ indulgeret, q̃ reuerẽtiæ rationẽ haberet, dicẽdiq; libertate aduerſus homines immodica utebaẽ. Ac in docẽdo quidem maximos afferebat fructus: in cõgreſſib. aũt arrogãs & cõtẽptor, ipſius ingenij ignatis uidebaẽ. Itaq; & epiſcopus deſignatus, maiore ſupercilio aduerſus populũ utebaẽ: ad uniuſcuiuſq; correctionẽ & ſalutẽ, & mores & orationem mutãdo. Neq; uerò qui aſſentator non *Adulator. Moderatus.* eſt, arrogãs eſt habẽdus: neq; etiã homo adulator & degener, moderatus dicendus. Sed eũ qui ſuo loco hominib. inge- *Doctorem qualem eſſe deceat.* nuis digno ſe cõtinet, magnanimũ eſſe decet, nõ ſuperbũ: fortẽ, nõ audacẽ: comẽ, nõ abiectũ: moderatũ, nõ modeſtię ſimulatorẽ: liberalẽ, nõ ſordidũ, ut & ipſe ait. Quapropter uariũ eſſe decet paſtorẽ & doctorẽ: uariũ dico, nõ occultũ, neq; adulatorẽ, neq; cõtumelioſum, ſed libertatis & cãdoris plenũ: qui ſe negocijs utiliter accõmodare poſsit, & ſeruire tẽpori, lenis ſimul & auſterus. Nec em̃ eodẽ modo ab eo qui præeſt, tractãdi ſunt oẽs: cũ ne medici quidẽ ſit, eadẽ medicamẽta ægrotis omnib. propinare: neq; gubernatoris, eundẽ tenere cur- Col.678. ſum uẽtis reflãtibus. Proinde cogitate, qualẽ eũ eſſe deceat, quẽ tãtę tẽpeſtati, tot procellis, tot fluctib. obſiſtere oporteat. Nã & grauẽ eũ eſſe decet, & nõ inſolentẽ & formidabilẽ: & placabilẽ, & imperioſum, & ſociabilem, & incorruptũ, & obſeruãtẽ & humilẽ, & inuictũ, & hilarẽ, & mãſuetũ, qui hęc certamina facilè cõfecturus ſit. Itaq; homo cãdidiſſimus & cordatus, cauere debet, ne uel ipſe aduleẽ alijs, uel adulari ſibi alios patiatur: ut nec arrogãs ſit, nec adulator: ſed id q̃d nimiũ eſt in utroq; malo, caueat: itaq; liber ſit, ne ad cõtumaciã declinet, aut ſeruilem in modũ ſe abijciat. Erga bonos enim humilẽ eſſe oportet, aduerſus audaces ſublimẽ. Nã illi quidẽ uirtutẽ iudicãt humanitatẽ, illis audacia eſt ꝓ fortitudine. Illis igiẽ obijciẽda eſt modeſtia, his fortitudo quę opinionẽ extinguat audacię: ut illis proſis, horũ elationẽ deprimas. Cuiſq; em̃ rei, ut ait Salomõ, ſuũ tẽpus eſt: hoc eſt, humilitatis, poteſtatis, obiurgatiõis, adhortationis, clemẽtię, libertatis, lenitatis, ſeueritatis, omnium deniq; rerum: ut aliàs humilitatem præ te feras, in eoq; (autore Domino) pueros imiteris: aliàs autoritate utaris, quam tribuit Chriſtus, ad ædificationem, nõ ad deſtructionẽ, cum res ſeueritatem poſtulat. Tempore quidem conſolationis lenitatẽ probes, tẽpore aſperitatis zelũ tuũ demõſtres, & in omnib. alijs rebus rationẽ eximiam & iuſtam adhibeas. Rationes enim iu-

ſtorum

Iſidorus de magiſtratus officio. ſtorum, iudicia ſunt. Atq; etiam Iſidorus: Principẽ, inquit, iuſtũ eſſe oportet, & formidabilem: quo ij qui recte uiuũt, cõfidant: peccãtes aũt, ſint ad iniuriam tardiores. Nã alterũ abſq; altero, principatus euerſio potius eſt, quã principatus. Nã ſi quidẽ eſſent oẽs dicto audientes, & uirtutis amantes: ſola bonitate eſſet opus. Sed ſi improbi & cõtumaces, ſeueritas eſt adhibenda. Quia uerò & boni ſunt, & mali: utraq; ratio principi & præfecto in promptu eſſe debet.

IOANNES grãmaticus Alexãdrin⁹, cognomento Philoponus, plurima ſcripſit grãmatica, philoſophica, arithmetica, rhetorica: ſacras quoq; literas tractauit. Scripſit & cõtra XVIII Procli argumẽta, & cõtra Seuerũ: ſed tñ ab Eccleſię

Tritheitæ. doctoribus, ut Tritheites, id eſt qui tres eſſe deos aſſerat, reijcitur, & in orthodoxorum catalogum non admittitur.

Ioannes Philadelphiẽſis Lydus, ſcripſit de Menſibus librũ unum, de Oſtentis alterum, deq; alijs mathematicis argumentis *. In ijs autem diſſerit cum Gabriele quodam præfecto.

** Dedicat autem illa Gabrieli.*

Ioãnes cognomẽto Stobæus, Florilegiũ ſcripſit ad Epimiũ filiũ, qđ uarias multorũ opiniões cõtinet, libris 4. Præclarũ opus, & omni eruditione refertũ.

Col. 679. Ioannes Damaſcenus, cognomento Manſur, uir & ipſe doctiſsimus, ætatis ſuæ nulli eorũ q doctrina illuſtres fuêre ſecũdus. Scripta eius complura ſunt, & maxime philoſophica: & in S. Scripturã parallela ſelecta, & Canticorũ canones iãbici, & ſoluta oratione. Eodẽ tẽpore

Coſmas. Coſmas etiã Hieroſolymitanus floruit, uir ingenioſiſsimus, & omnino ſpirans modulationẽ illã Muſicã. Cãticorũ certè canones Ioãnis & Coſmę hacten⁹ fuerũt incõparabiles: neq; ẽt, quoad noſtra uita ꝓpagabiť, cõparationẽ admittent.

Princeps bonus. Ioannes Romæ princeps ſub Theodoſio, clemens fuit, & prudens, & uirtutis ſtudioſus, moderate principatu functus, neq; delatoribus aures præbuit: nec, uolens certè quidem, ullam cædem iniuſtam fecit, neq; bona cuiq; eripuit.

Ingenij præſtantia doctrinæ uicaria. Ioãnes Cappadociæ præſes ſub Iuſtiniano, liberaliũ artiũ & doctrinæ rudis fuit (neq; etiã, dum ſcholã frequẽtaret, quicq; pręter literas, & quidẽ malas, male didicerat pingere) ſed ingenij uiribus præſtitit, quos nos quidẽ nouimus, omnibus. nã & quid facto eſſet opus, abundè intelligebat: & in reb. dubijs facilè ſe expediebat. Sed cũ omniũ mortaliũ eſſet improbiſsimus, tũ ingenij ui ad ſcelera abutebať: tũ neq; Dei rationẽ habebat, neq; hominũ uerecũdia mouebať.

Tyrannus auaricia et luxu perditus. Nã & emolumẽti ſui cauſa homines interficere, & totas urbes euertere nõ dubitabat. Itaq; cũ exiguo tẽpore magnã pecuniã cumulaſſet, in luxuriã incidit infinitã, uſq; ad prandiũ, populũ opib. ſpoliãdo, reliquũ tẽpus ebrietate & obſcœnis corporis occupationib. tranſigẽdo. ſibi autẽ nullo modo tẽperare poterat*, nec cibũ diutius quã illo ueſcereť, retinebat: & quãuis prõptus ad rapinas, prõptior enã erat ad pecuniã cõſumẽdã & profundendam, mortalibus omnibus iniquus & grauis. Nam & obuios uerberibus afficiebat, & uniuerſam pecuniam nulla prorſus ratione per latrociniũ auferebat. Proinde uiolator iuris, iuſtas tandem ipſi Iuſticię pœnas exoluit.

** Iuxtã. Ioiadæ uel Iodæ.* *Ioãnes rex Hieroſolymorũ poſt mortẽ *Ionadabi põtificis, neglexit Dei cultum: unaq; cũ eo principes etiã populi ſunt corrupti, ut ritus & inſtituta maiorũ optima uiolarẽt. Quã regis & cæterorũ mutationẽ iniquo animo ferẽs Deus, mittit prophetas, qui & facta illa deteſtarenť, & improbitatẽ illorũ caſtigarẽt. Cuius illi tãto amore tenebantur, ut & Zachariã filiũ põtificis Iodaæ, lapidib. in templo occiderint, eo q illis magnas pœnas prædixiſſet, niſi Deo parérent.

Pugil inuictus. IOB, uerè magnus ille & generoſus ueritatis pugil, primus aperuit gymnicũ illud, & ingẽs atq; adeò totũ terrarũ orbem includẽs ſtadiũ. hic aduerſariũ omnib. cõgreſsibus ꝓſtrauit: hic uibicib. & plagis ad ipſa oſſa penetrãtib. acceptis, ꝑmanſit inuictus: hic uermib. ſcatẽs, corollã meruit. Hũc neq; mors proſternere potuit, neq; à tergo inuadere. *Col: 680.* Inſtar eñi firmiſsimæ colũnæ, aut incudis, impenetrabilis perſtitit, per omnẽ ætatem ſubigens & proſternẽs aduerſariũ. Hic primus diabolũ deuicit. Hic de improbo illo triumphauit, nõ uictor in Olympijs, aut Nemeis, aut Iſthmijs, aut Pythijs, aut certaminib. cæteris, quæ arrogãtibus Græcorũ ſermonib. celebranť: *Calamitates.* ſed pro liberis & poſſeſsionibus, & gregibus & armentis, & omni ſeruitio cultuq; uitæ, ædes ſuas collapſas inuicti animi uir, & ſepulchra & cœmiteria filiorum ſuorũ factas conſpicatus, quos

uno die & hora in mēſa cōuiuātes & genio indulgētes acceruatim proſtrauit cōſceleratus ille, conclaui in eos deiecto: neq; duos aut tres aut quatuor, ſed decē uniuerſos utriuſq; ſexus oppreſsit. Neque hic rabies & inuidia quieuit aduerſarij, donec ipſum pugilem nudū in ſterquiliniū euocatū, & totū ulcerib. cōpunctū, uermibusq; repletū, ſpectaculū horrendū & inuſitatū toti terrarū orbi effecit, ſeptē annis dentib. lancinādo, & lingua uentilādo totū martyris corpus: donec tandē ſuccubuit cōſceleratus ille, & cum dedecore receſsit. Habes & huius philoſophi præmia: habes & librū eius, multo & Homerica & Platonica luſcinia cantillantē argutius. *Liber Iobi præſtantiſſimus.* Neq; eñ fabularū & calamitatū alienarū narrationes cōtinet, neq; de Achille agit audaciſsimo, aut calliḋiſsimo Vlyſſe, quorum cædes triumphi ſunt, & mulierū ſtupra res bene geſtæ. Sed diabolū cōmemorat, q̃ à nudo quodā & inermi & ſolo eludat: & amicorū, uicem eius dolentiū, cōciones & lachrymas, & totius rerū cōditarū naturæ explicationē, & animaliū & auiū naturas, & ſplēdidas quaſdā narrationes: atq; ipſius etiam intorti iſtius ſerpentis imaginē, qui uarie ſeſe implicat, cuius oculi ignis inſtar micāt: & unigeniti filij Dei ad inferos & ſubterranea loca deſcēſum, & ex Orco reditū, & reſurrectionē à mortuis. Idē liber iuſtū illū uictorē pnunciat, & liberos & oēm rē familiarē magno illi cū fœnore reſtituit, uitæq; tēpus cōduplicat, & filiarū nomina mutat. *Iobi uictoria & multiplex felicitas.* Neq; eñ Ledæ aut Europæ, aut Antiopæ, quas deorū ſummus Iupiter ſtuprauit: ſed Hemeræ, id eſt diei, & Caſsiæ, & Amaltheæ nominib. uocant: & omnium mulierū quę ſub cœlo ſunt, præſtātiſsimæ iudicātur: &, quod maximū eſt, hæreditatē & tanq; inſignia nobilitatis Iobi uictoris & triūphatoris acceperūt eximiā. Solus eñ hic eſt nobilis ab ortu ſolis*, hic inclytus ille & exoptatus, qui ſuorū certaminū hoc poſtremū & ultimū lucrū tulit, quod unà cū Chriſto reſurrexit, & hunc mundū denuò uidit, nō ſecundū Herculis fabulā, & Admeti uxoris Alceſtidis, quā inclytus ille uictor atq; trinoctius pro marito defunctā excitauit ſcilicet, cū ipſe tandē à muliere & igni fuerit abſumptus: ſed p inexplicabili Seruatoris noſtri potentia, qui Orcū ſpoliauit, & mortuos è locis ſubterraneis eripuit: qui ſedit à dextris Genitoris, unà cū ſuis clientibus, & omnibus rebus cōditis, tam aſpectabilibus quàm inaſpectabilibus dominatur.

* *uſq; ad occaſum.*

Col. 681.

IOBILAEVS* mēſis apud Hebręos honoratus, q ſeptimū quenq; annū nō minus q̃ diem ſeptimū feriatū agebāt.

* *annus.*

IODAE ſacerdos, ob inſignem pietatem annos uixit* CXXX.

ἰῶ.) Ariſtophanes: *Imploratæ fœneratores,*

Et ipſi & ſors, & uſuræ uſurarum.

Neq; enim mihi quicquā mali dabitis poſthac,

Talis mihi alitur hiſce in ædibus filius,

Ancipiti lingua fulgens propugnaculū meū,

Seruator familiæ, doloris depulſor, paternorū

ingentium malorum.

Obæratus ſenex lingua filij fretus.

ION Chius, tragicus & lyricus, & philoſophus, filius Orthimenis, cognomento Xuthi: Tragœdias edere cœpit LXXXII Olympiade. Fabulas eius eſſe tradunt alij XII, alij XXX, alij XL. Scripſit & de Meteoris, & *compoſitas orationes. Hunc Ariſtophanes per iocum Aæū, quaſi abſq; ouibus, appellat.

* *συνθέτας λόγους.*

Ἴων ὁ τριαγμοί.) Iouis triagmi, ſeu terniones. Principium mei ſermonis, omnia tria, & amplius hoc, plus minus his tribus uno: Cuiuſq; uirtus eſt ternio, Intelligentia & Potentia & Fortuna. ἀρχὰ μοι τοῦ λόγου πάντα τρία, καὶ πλέον τοῦ δὲ, πλέον ἔλασσον τούτων τριῶν ἑνός, ἑκάστου ἀρετὴ τριάς: σύνεσις καὶ κράτος καὶ τύχη.

IONES, Aſiani & Attici. Ioniæ ſunt urbes XII, à Neleo Codri F. cōditæ: Epheſus, Miletus, Myus, Priene, Colophon, Teus, Lesbos, Erythræ, Phocæa, Clazomenę, Chius, Samus. His Darius Scythas inuadēs, cuſtodibus Iſtri uſus, earum nobiliſsimos quoſq; eunuchos, filias concubinas fecit.

IONICE.) Ariſtophanes in Theſmophoriazuſis: Mitras geſtabant, & cernebant Ionicè, id eſt, delicatè. Horatius:

Motus doceri gaudet Ionicos

Matura uirgo. —

IORAM Ochozię regis Iſraelitici F. omnis improbitatis & ſcelerū refertus: homo impius, cæterùm ſtrenuus.

ἰωρός.) Prouerbium, οὐδ' ἐντὸς ἰωροῦ, Nec intra ianitorem. De minacibus & inſolentibus. Lex apud Athenienſes, iubebat homicidas extra ianitorē eſſe: id eſt, ædibus prohiberi.

IOSAPHAT, rex Iudæorū, placuit Deo: ſed Iehu Ananiæ F. eū ob amicitiā Achaabi reprehēdēs: Rex Ioſaphat, inquit,

Col. 682.

Peccati pœna ob pietatem mitigata.

quit, q̃a tu peccatorē iuuas, & ei amicus es, cui Deus eſt inimicus: ideò Deus iratus eſſet tibi, niſi bonæ in te rationes inuenirenť: & q̃a lucos terræ Iudaicæ ſuccidiſti, & cor tuũ ad inquirēdũ Dominũ direxiſti, idq; ad Deũ pfectũ eſt inuētũ. Itaq; Deus tibi pepcit, niſi qđ diſſecta ſunt opera tua, & nauigia tua cõminuta. Hinc docemur, peccatorũ pœnas ob ſuperiora rectè facta minui. Deus enim ita fert ſententiã, ut hæc cũ illis cõparet.

Ioſephi ſcripta.

IOSEPHVS Iudæus, ueritatis amãs, & de pręcurſore, & de Domino noſtro & Deo & ſeruatore IESV Chriſto loquiť. Matthæi F. ſacerdotis Hieroſolymitani. Antiquitates Iudaicas libris XX. deſcripſit. Captus à Veſpaſiano, & Tito filio eius, uſq; ad excidiũ Hieroſolymorũ detētus, eosq; Romã ſecutus, ſeptē libros excidij Iudaici obtulit Imperatoribus: q in publicã bibliothecã ſunt relati. & ob ſcripti illius celebritatē ſtatua donatus eſt.

Bibliothecæ & ſtatuæ honos.

Antiquitates Iudaicæ ab exordio mũdi uſq; ad XIIII Domitiani annũ extēdunť. Scripſit & cõtra Appionē Alexãdrinũ grãmaticũ alios duos Antiquitatũ libros: q à partib. Græcorũ legatus ſub Caligula miſſus fuit, ut oratione quadã Philonem accuſaret, qua gētis Iudaicæ cõdēnatio cõtinereť. Eſt & alius liber eius omni uirtute refertus, de dictatura & principatu rationis: in q̃ etiã ſupplicij Machabæorũ meminit. Hic decimooctauo Antiquitatũ libro apertè fateť, ob ingētia miracula Chriſtũ à Iudæis interfectũ eſſe; & Ioannē baptiſtã uerè fuiſſe prophetã: & ob cædē Iacobi apoſtoli Hieroſolyma uaſtata eſſe. Scribit & de domino noſtro IESV Chriſto ſic: Naſciť & hoc tēpore Ieſus, uir ſapiēs: ſi modò uir dicēdus eſt. Fuit eñ admirabiliũ operũ effector, doctor hominũ ueritatē libēter accipiētiũ: ac multos tũ Iudæos tũ Græcos ſibi adiũxit. Chriſtus ille fuit, quē à primarijs noſtrę gētis uiris delatũ, cũ Pilatus ad crucē dãnaſſet, qui eum initiò dilexerãt, diligere nõ deſtiterũt. Apparuit eñ eis tertio die poſt rediuiuus, cũ diuini prophetæ hæc & infinita alia de eo dixiſſent: ac quæ à Chriſto cognominatur natio, nondum defecit. Hęc Ioſephus de Chriſto ait, xviij libro.

Ioſephus de Ieſu Chriſto.

Veſpaſiano imperiũ prædicit.

Ioſephus Iudęus hiſtoriographus, cuſtodiri iuſſus à Veſpaſiano, ut ſtatim ad Neronē mittereť: hoc audito, habere ſe dixit qđ cũ illo ſolo agere uellet, Cũ aũt ille ſecedere oēs, præter Titũ & duos amicos iuſsiſſet: Tu quidē, inquit, Veſpaſiane, putas Ioſephũ te captiuũ habere: ego uerò tibi adſum nuncius magnarũ rerũ. Niſi eñ Deũ comitē habuiſſes, Iudæorũ interitũ nõ * uidiſſes. Neroni me mittis. Atqui Neronis ſucceſſores uſq; ad te manebũt. Tu uerò Cæſar eris, & filius hic tuus. Vincito aũt me q̃ diligentiſsimè, & cuſtodi tibi. Dominus tu es terrę mariſq;, & totius generis humani. Ego uerò ſi mētitus fuero tibi & Deo, arctiore ſum dignus cuſtodia. Veſpaſianus his dictis initiò parũ credere uidebatur, & Ioſephum comminiſci iſta putabat: ſed ueritate eius cognita, ueſte & alijs ornamentis eum donauit.

Col. 683.

IOSEPH, formoſiſsimus ille, anno ætatis xvij inuidia fratrũ uenditus, cũ ad annos xxx peruenisset, princeps Aegypti cõſtituiť. in qua duob. filijs Ephraim & Manaſſe procreatis, mortuus eſt CX natus annos. Eius autē oſſa Moſes auexit ſecũ. Iureiurãdo eñ Ioſeph filios Iſraelis adegit, his uerbis: Omnino inuiſet uos Deus. oſſa itaq; mea uobiſcũ auferetis.

IOSIAS, rex Hieroſolymitanus. Sub hoc Chelcias ſacerdos librũ legis in templo repertũ, re cũ ſcriba cõmunicata, regi oſtēdit. Qui cũ pius & iuſtus eſſet, eo lecto, diſcîdit ueſtes ſuas, & templũ Domini ab inquinamentis repurgauit: & idolorũ ſacellis tũ in Iudæa tũ Samariæ uaſtatis, redijt Hieroſolyma, & paſcha lõgo tēpore intermiſſum inſtaurauit.

Lex reperta.

Ioſias rex Iſraelis, iuſticia ſuperiores reges lõgè uicit. nã cũ legē Domini recitari accuratè audiuiſſet, ualde ſolicitus & anxius fuit, q ſciret eã tot annis fuiſſe cõculcatã: laceratiſq; ueſtib. ſuis, perterritus ad Oldã fatidicã mulierē miſit ſciſcitatũ, quid'nam de ſe & toto populo Dñs decreuiſſet. Illa uerò reſpõdet: Sic ait Dominus: Quia cõcuſsũ eſt cor tuũ, & pertimuiſti uultũ meum, ubi audiſti quid locutus ſim de hoc loco, & incolis eius: deletum iri ſcilicet, & fore execrabilem, & laceraſti ueſtimenta tua, & ploraſti ante me: ecce appono te ad patres tuos in pace, nec ea mala uidebis quæ ſuper hunc locum adducturus ſum. Ille uerò diuino quodam impetu incitatus, non idola tantùm ubiuis & ſuperſtitiones funditùs euertit: ſed & ſimulacrorũ cultores flagris cæſos deleuit, ac iam mortuos in ſepulchris cremauit. Cum

Olda uates Ioſiam conſolatur.

Ioſias deſtructis idolis, religionem inſtaurat.

autem

aũt ſublatis oculis ad ſepulchrum hominis diuini rogaſſet, qs ſcopulus ille eſſet, quẽ uideret: ut audiuit, eſſe diuini illius hominis, q de ara Bethelis ſermones hoſcè locutus eſſet: monimẽtũ relinqui, & oſſa nõ moueri loco ſuo iuſsit. Atq etiã engaſtrimythos & falſos uates, & oẽs ſordes ac fœditates Hieroſolymis ſuſtulit, ad Dominũ toto pectore atq ex animo, p uirili ſua, cõuerſus, ſecundũ legẽ Moſis. Paſcha quoq celebrauit eiuſmodi, quale à tẽporib. Ieſu Naue & Samuelis celebratũ non fuit, immolatis boum XII. M. ouiũ XXXII. M. Ac facta Ioſiæ ex animo religioſiſsimo pfecta, pbata ſunt Domino. Qui tamẽ ab ira ſua non eſt auerſus, qua cõcitatus fuerat ſuper Iudam, & ob facinora Manaſsis.

Paſcha magnificum.

Col. 684.

IOTAPATA urbs Iudææ: unde Iotapatenus.

HIPPARCHIA, ſoror Metroclis Cynici, Maronitis, philoſopha Cynica, uxor Cratetis Cynici, qui fuit Atheniẽſis Bryſonis * Achæi diſcipulus: aut, ut alij tradũt, Diogenis. Scripſit de rebus philoſophicis, & epicheremata quædã, & quæſtiones ad Theodorũ cognomẽto impiũ. Floruit Olympiade CXI.

* *Achæi F.*

HIPPARCHION citharœdus, mutus dicitur: quòd cum certandum eſſet cùm Rufino, elinguis aſtitit.

HIPPARCHVS comicus antiquæ comœdię. Fabulę eius ſunt * de nuptijs.

* *περὶ γάμων.*

Hipparchus, Stagirites philoſophus, Ariſtotelis diſcipulus, & cognatus: ſcripſit de ſexu maſculo & fœmineo deorum, & de coniugio, & alia quædam.

Hipparchus Nicenus philoſophus, ſub cõſulib. fuit. Scripſit de Arati Phænomenis, de ſtellarũ inerrantiũ cõſtitutione & ſtatione, de motu lunę mẽſtruo ſecundum latitudinem, & in * optimos.

* *καὶ εἰς τοὺς ἀρίστους.*

ἵππαρχος.) Primus dictator creatus Martius, equitum magiſtrum dixit Spurium: qui & ipſe honos à dictatura proximus, tum demum eſt inuentus.

Hipparchus tyrannus Eretriæ: alius Hipparchus Piſiſtrati F. alius Charmi filius, Piſiſtrati tyranni cognatus, ac primus oſtraciſmo eiectus ob ſuſpicionem Piſiſtrati: qui cum demagogus & dux exercitus eſſet, tyrannidem occupaſſet. Alius eſt Hipparchus hiſtrio, cuius meminit Demoſthenes.

Oſtraciſmus primus.

ἵππαρχοι.) Bini apud Atheniẽſes magiſtri equitum fuerunt.

ἱππάρχου πίναξ.) Apud Syracuſanos magiſtri equitum, eorũ nomina qui diſciplinam militarem uiolaſſent, in tabula deſcripta notabant.

ἱππεῖς.) Solõ ſcriptis legib. populum Atheniẽſem oẽm in 4 claſſes deſcripſit, pratione cenſus & rei familiaris: quarũ prima nomẽ habebat à D. medimnis, φ ſcilicet tantũ frugũ è rure ſuo excoleret: hiq diuites erãt. altera equitũ erat, φ de CCCC medimnorũ reditu, ſi neceſſe eſſet, ſingulos equos poſſent alere. hi principiò fuêre DC. pòſt aucta ciuitate, M. CC. Vnde in feſtiuitatib. & põpis eorũ ſacrificia *θυσίαι ἱππάδες* dicebant, id eſt equeſtria ſacra, eiſq licuit honores petere, & comã alere. Tertia Zeugitarũ ſeu Zygitarũ, quorũ bini unũ equũ præbèrent. Quarta mercenariorum, ſeu proletariorum & capite cenſorũ: quibus nullus magiſtratus cõceſſus erat, præter iudicia & conciones, ut è ſportulis & iudicialibus & concionalibus alerentur.

Claſſes Athenarum.

ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖ.) Equites in cãpũ puocas, ubi ſcilicet plurimũ poſsũt.

ἱππόδυμα.) Ariſtophanes: Quàm longo interuallo ſtellarũ tergum perſequeris, cùm diuerſa ſis ab æthere?

Col. 685.

ἱππεῖς λευκοθώρηκες.) Prouerbio celebrãt eqtes Theſſalici & Thracẽſes, ſagittarij & ferẽtarij Indi, Cretẽſes & Cares.

Equites ſagittarij.

ἱππία Ἀθηνᾶ.) Equeſtris Minerua dicitur, quòd prima currũ fecerit, filia Neptuni & Polyphes Oceani F.

HIPPIAS Diopithis F. Eleus, ſophiſtes & philoſophus, diſcipulus Hegeſidami, qui finem bonorũ ſtatuebat *αὐτάρκειαν*, ſiue animum ſua ſorte contentum, ſiue earum rerum facultatem quæ ad uictũ cultumq & corporis & animi pertinerẽt, ſeu potius utrunq. tam latè eñ ipſius uerbi uis patet: ſcripſit multa.

Hegeſidami αὐτάρκεια.

Hippias tyrãnus iræ ſuæ in Atheniẽſes & crudelitati inſecutæ cauſam prætexebat Hipparchi cædẽ. Proptereaq acerbus dominus poſteriorib. tẽporib. factus, nullũ inde fructũ cepit. nam à Cecropidis pulſus eſt. Qui patria eiectus, Perſas auxiliares adduxit, animaduerſa Darij cupiditate Atticæ potiundæ, propter ineptum illius ſtudium, ne Atticas ficus in libero ſolo, ſed in ſua prouincia natas ederet. Patriam igitur ſuam inuadens Hippias cùm Perſis *, & Barbaros percellens, uehementer ſternutauit. Cũ autem ut ſenex, uacillantes dentes haberet,

Vltio acerbior, noui odij & mali cauſa.

* *ἐκπλήττων τοὺς βαρβάρους.*

Dens ſternutamento eliſus. Miſerabilis interitus.

ret, è uehemēti ſternutationis cõcuſsione unus dens excuſſus eſt: & in atenas delapſus, reperiri nõ potuit. Victis Barbaris iterum fugiens in Lemnum peruenit, atq; in morbum incidit, uiſu amiſſo, ſanguine per oculos effluēte, acerboq; mortis genere decedit: his pœnis patrię datis, ad quam ſeruitute opprimendam Barbaros adduxerat, iratis patrijs dijs.

Col. 686.

HIPPIAS Athenienſiũ tyrãnus Darium incitauit, ut expeditionē aduerſus Athenienſes & Græciã ſuſciperet, miſſo Artapherne & Datide ſatrapis cum CCCM. exercitu, hosq; ipſe iã ſenex eſt ſecutus. Eretriã itaq; ſagena circumdederunt. & captiuos regi miſerunt. Is eis iuxta Suſa ſedes aſsignauit, de quibus Platonis extat epigramma:

Euboenſium genus ſumus Eretricũ, ſed prope Suſa Iacemus, heu terra quantũ à noſtrate?

Inde Marathonē uenerũt. Athenienſes aũt Miltiade Cimonis F. duce, cum Barbaris præliũ cõmiſerũt, Lacedæmonijs, quib. ante pleniluniũ in aciem exire per legē nõ licebat, ad opē ferendã uocatis per Philippidē curſorē, qui nocte una ſtadia M.D. cõfecit. Cui redeunti Pan iuxta Partheniũ Arcadiæ montē obuius factus, & ſe ſolũ deorũ ab Atheniēſibus negligi queſtus; opē illis laturũ eſſe dixit. Atheniēſes aũt, cũ è *Decemuiris unus Lacedęmonios expectandos eſſe cenſuiſſet, Miltiades uerò & Callimachus ſtatim exeundum eſſe monuiſsēt: his paruerũt, numero IX. M. cum mille Platęenſibus: eademq; die uiciſſe dicuntur. In his Callimachus haſtæ aſtabat mortuus. Polyzelus oculis amiſsis, ut qui ſpectrũ uidiſſet, barba clypeum obtegens (Pana ſocium fuiſſe putant) pugnabat tanquam uidēs, & uoce ſuos ab hoſtibus diſcernebat.

Panos querela et promiſsio. Callimachus. Polyzelus.

Rei equeſtris diſcrimina.

ἱππικοὶ.) Etiã rei equeſtris tria ſunt diſcrimina. nã partim equis, partim curribus ea cõſtat, partim elephantis. Amphippi dicũtur, q binis equis cõiunctis, nõ ſtratis uehētes, ab altero in alterũ, cũ eſt opus, inſiliũt. Cataphracti cùm ipſi, tũ equi, armis obſepti ſunt. Acataphracti, haſtati, contophori, ſeu xyſtophori, (tribus enim hiſce nominib. appellanť) ex equis cominus cũ hoſte lãceis cõgrediunť, partim Tarētini dicti. partim Hippotoxotę, partim *ἀκροβολισταὶ*, quod eminus feriãt: partim iaculanť, ſed cominus cũ hoſte nõ cõgrediunť: & Hippacõtiſtę, ſed propriè Tarētini dicunť. Alij primùm leuia iacula cõijciũt, deinde propè etiam adequitãtes ad hoſtes, uel gladijs uel ſecuribus rem gerũt, quos leues dicunt, ſeu expeditos.

HIPPOBOTVS philoſophus, IX. dicit eſſe philoſophorum ſectas.

HIPPODAMIA forum eſt Piręei, ſic dictũ ab Hippodamo Mileſio architecto, qui Athenienſibus Piræeũ cõdidit.

HIPPPOTHOOS, Hippothoontię tribui nomen dedit.

HIPPOLYTVS in uiſiones Danielis ſcripſit, & in prouerbia Salomonis.

ἱππόλυτον μιμήσομαι.) Hippolytũ imitabor. de ijs qui ſe caſtos fore pollicenť.

HIPPOCRATES Gnoſidici F. Cous, pater Heraclidis, patris Hippocratis, medicus & ipſe, è familia Aſclepiadiarum * ſcripſit artem medicam. *Col. 688.*

Hippocrates auo ſuo Hippocrati primo prælatus. Magiſtri. Perdiccas. Filij. Obitus. Statuæ.

Hippocrates Cous medicus, Heraclidæ filius *præferť etiã & auo, & Heraclidæ patri, quãuis eiuſdem nominis, quia ſidus & lumē utiliſsimæ medicinæ extitit, ex poſteritate Chryſi, & Elaphi, filij illius, qui & ipſi medici fuerũt. Hic diſcipulus primùm fuit patris, pòſt Herodici Selybriani & Gorgiæ oratoris & philoſophi: ut uerò quidã tradũt, Democriti Abderitæ (adoleſcētem em̄ eũ iã ſenē adijſſe tradũr) nõnulli etiã Prodici. Verſat⁹ eſt in Macedonia, regi Perdiccę admodũ charus. Filios habuit duos, Theſſalum & Draconem. Obijt annos natus CIIII, ſepultus Lariſſæ in Theſſalia. In imaginib. tradiť caput ueſtib. tectũ habere, ſiue qđ hic eius mos eſſet, ſiue ob peregrinãdi amorē, ſeu ritu chirurgico. Scripſit multa, & clarus euaſit apud omnes: adeò ut rex magn⁹ Artaxerxes ſcriptis ad Hyſtanē literis, doctrinã uiri huius expetierit. Rex regũ Artaxerxes Hyſtani Helleſpõti præfecto S. Artis Hippocratis medici Coi, ab Aeſculapio oriundi, ad me fama perlata eſt. Auro igiť illi dato, quantũ uoluerit, & cæteris abũdè, quib. eget, ſuppeditatis, illũ ad nos mittito. Erit em̄ principib. Perſarũ par. Quòd ſi q̃s alius eſt in Europa uir præſtans, eius amicitiã regiæ domui cõcilíato, nõ parcēs opib. Viri em̄ qui conſilio polleant, haud temerè inueniunť. Vale.

Artaxerxis de Hippocrate literæ.

Libri Hippocratis.

Libri ab Hippocrate ſcripti omnib. medicinę ſtudioſis ſunt notiſſimi: tãtiq; ſunt

ab

ab ijs, quaſi diuinæ uoces, non ore humano proditi eſſent. Præcipuos tamen & ipſi recenſebimus. Primus eſt, qui iuſiurandum continet. Alter, qui prædictiones explicar. Tertius, Aphoriſmorum, qui ingenium humanum ſuperat. Quartum locum teneat celeberrimum illud & admirabile opus, quod à LX librorũ numero Hexecontabiblus dictum, omnem medicam ſcientiam & ſapientiam continet.

ἑξηκοντάβιβλος.

Hippocrates tertius.

Hippocrates Theſſali F. Cous medicus, nepos Hippocratis II. filij Heraclidæ. Scripſit & ipſe medica.

4 Hippocrates IIII, Draconis F. Cous medicus, eiuſdem & ipſe generis, medicatus eſt Roxanen.* Obijt ſub Caſſandro, Antipatri filio. Scripſit & ipſe medica.

Hippocrates duo, V & VI, medici, Thymbræi filij, Coi & ipſi, eiuſdem generis. Scripſerunt & ipſi in eâdem arte.

Hippocrates VII Cous, & ipſe medicus, Praxianactis F. eiuſdem & ipſe generis, & de eâdem arte ſcripſit.

HIPPOMANES, id quod in fronte pulli equini naſcitur, quod mater ſtatim deuorat. Eſt autem minus ficu, nigrum, latum, rotundum, ad multa utile.

Pugil. Curſor.

Hippomachus Elæus, tres aduerſarios uicit, ne plaga quidem accepta. Et ciuis quidam Ceramenſis in Thraciæ Caria uim pedum ſuorum oſtentans, à longiſsimo & ualentiſsimo curſu, eoq; minimo tempore confecto, ſeſe ad breuiſsimum & minimum accõmodauit.

Seuerus pater.

Hippomenes Athenienſium prętor, magiſtratu excidit hac de cauſa. Filiam habuit, quam cum à ciue quodam ſtupratam eſſe cõperiſſet, in carcerem coniecit uinctam cum equo, neutri pabulũ præbens. Equus itaque fame ſubactus, puellam deuorauit, & ipſe mortuus eſt. Poſt domo eius deſtructa, locus ille dictus eſt Equi & puellæ.

ἱππόπορνι.) Callias ubiq; ut prodigus perſtringitur à Comicis, & mulieroſus & mollis.

Equus commodus.

ἵππος.) Dexippus: Equus eius ita inſtitutus erat, ut & ſine habenis ocyſsimè ferretur: & illo pedetentim procedente, placidiſsimè ſtaret: & declinante ut circuiret, atq; in gyrum eum duceret, agilimè conuerteretur.

ἵπποι μὲν σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.) Ex equis naſcuntur crabrones, è tauris apes.

Crabrones. Apes. Somnia de equis.

ἵππους μελαίνας οὐ καλὸν πάντως βλέπειν, ἵππων δὲ λευκῶν ὄψις ἀγγέλων φάσις.) *ὀνειροκριτικόν.* Equos nigros uidere *non omnino bonum eſt. Equorum uerò candidorum aſpectus, eſt angelorũ aſpectus.

** Prorſus malum.*

Col. 689. Equi Niſæi.

ἵππος νισαῖος.) Equus Niſæus. intra Suſianam & Bactrianam locus eſt Caſtigona, Græcè Niſus, ubi equi præſtantes, ijq; omnes ruſi naſcuntur. Herodotus Niſęum Medię locum: Orpheus uerò, maris Erythræi eſſe dicit. Polemõ equum Niſæum malè dicit candidum.

ἱπποστρατηγός.) Equitum dux Alexandri fuit Alcetas.

Alcetas. Senectuti minuendi labores corporis.

ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε.) Equo ſeneſcenti onera minora imponito. De ijs qui ob ætatem remiſsione & quiete indigent.

Athenagoras. Comas. Bupalus. Athenis.

Hipponax, Pytheæ & Protidis F. Epheſius, Iambographus, habitauit Clazomenis, à tyrannis Athenagora & Coma pulſus. Scripſit in Bupalum & Athenidem ſtatuarios, quòd ſuas imagines ad contumeliam feciſſent.

HIPYS Rheginus hiſtoricus, temporibus Perſicis, primus res Siculas deſcripſit, quas poſtea Myes in cõpendiũ redegit: Origines Italię, Sicularũ rerum libros V. Annalium libros V. *Argolicarũ rerũ libros tres. Primus etiam ſcripſit Parodiam, & Choliambum, & alia.

** ἀργολικῶν, id eſt, ocioſarum orationum.*

IRIS, nubis humiditas ſole incidente uariatæ arcus inſtar, aut ſplendor ab humidis nubibus refractus, aut cõſpectus partis ſolis aut lunæ in nube roſcida, caua, & in ſpeciem continua, tanquam in ſpeculo apparens rotunditate circuli. Viride iridis, auram ſignificat: rubrum, uentos: nigricans, imbres.

IRVS, Homericus mendicus.

ἱρός.) Locus hic ſacer eſt, ut conijcio, conſitus lauro, oliua, uite. Frequentius item intra eum cantillant luſciniæ.

ISSA, uox eſt de ijs quibus litera z obuenit, & omnia malè cadunt. *Col. 690.*

ISAAC.) Deus Abraami uſus hoſpitio, promiſit fore ut Sara filium ei páreret. Quæ cum riſiſſet: filius Hebræa uoce Iſaac, quæ ſuauem riſum ſignificat, eſt appellatus.

ἴσα γάρ μοι.) Verè mihi iſta mendaciis ſimilia uidentur. De rebus dubijs, & inſperatis. Ariſtophanes in Auibus.

ἴσασι.)

ἴσασι.) οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες, οὐκ ἴσασι πρίν τις ἐκβάλῃ.
Plautus: *Tum deniq; omnes noſtra intelligimus bona,*
Cùm quæ in poteſtate habuimus, ea amiſimus.

ISAEVS, unus decẽ oratorũ, diſcipulus Iſocratis, magiſter Demoſthenis, genere Athenienſis. Demetrius Chalcidenſem eum eſſe dicit. Hic laudatur & ut orator, & quòd Demoſthenem ſine mercede promouerit. Hunc, cum poſt adoleſcentię luxuriam ad bonam frugẽ ſe recepiſſet, quodam rogante, quis piſcis aut quæ auis eſſet eſu ſuauiſsima: Deſij, inquit, reb. iſtis ſtudere. Animaduerti enim, uindemiam meam Tantali hortos fuiſſe. Quo reſponſo innuit, umbras & ſomnia omnes eſſe uoluptates. *Voluptates Tantali uindemia.*

Calculorũ adæquatio. ἴσαι ψῆφοι.) Pares calculi. De ijs qui propemodum cõdemnati eſſent. A' iudicibus enim rei abſoluũtur, cum paria ſunt ſuffragia. Quòd ſi unus calculus dãnatorius accedit, condemnantur.

Col. 691. ISIDORVS ſenex Peluſiota, uir clariſsimus, philoſophus & orator, ſcripſit epiſtolas tres, quæ ſacram ſcripturã interpretantur, & alia quædam.

Iſidorus philoſophus * ſub fratribus, ut ſi quis alius, philoſophatus eſt in Mathematis: ſtudioſus etiam ſacrarum literarum: ſummoq; ſtudio & proſperitate ſingulari, ut paucis dicam, quæ eò pertinerent cõparauit. Ac ut mihi quidem uidetur, uita fuit philoſophus, ſcientia uerò nõ perpolitus, in Dialecticis inexercitatus magis quàm hebes. Adoleſcenti mirum quiddam accidit. Nam æqualis eius, & ex ſorore nepos, annos XVIII natus, à prima ætate diuinam præ ſe ferens indolẽ, tecto delapſus ſtatim obijt. Cuius mors cũ ualde lugeretur, ille Iſidorum dormientem conſolabatur. ** ὑπὸ τοῖς ἀδελφοῖς.* *Mortui cõſolatio.*

ISIS dicitur Io, quam Iupiter Argis rapuit, metuq; Iunonis nunc in candidam, nunc in nigram, nunc in * uiolaceam uaccam mutauit, cum eaq; oberrans in Aegyptum uenit. Iſidem igitur colũt Aegyptij, & in capite ſtatuæ eius cornua bouina ſculpunt, ut puellam in bouem fuiſſe mutatam ſignificent. ** Ionicam.*

ἰσθμιάζειν.) De ijs qui miſerè uiuunt. Morbidũ enim eſt Iſthmiorũ tempus.

ISTHMVS, * mare intra duas terras: porthmus, terra intra duo maria. (tes.

ISMAEL, ſuauis riſus, unde Iſmaelites.

ISMARVS urbs, quæ nunc Maronea dicitur: unde Iſmarium uinum.

ISMENIAS, illuſtris apud Athenienſes polemarchus fuit.

ISODAETES, peregrinus quidam dæmon, cui publicæ mulierculæ ac parum probæ initiabantur.

ISOCRATES Theodori F. fiſtularũ fabri, Athenienſis orator, natus Olympiade LXXXVI: hoc eſt, poſt bellũ Peloponeſiacũ: ob uocis imbecillitatẽ & uerecundiam cauſas nõ egit, ſed plures erudijt. Orationes ſcripſit XXXII. Cumq; annos CVI uixiſſet, obijt. Fratres habuit Tiſippum, Theomneſtum & Theodorũ: magiſtrũ Gorgiã, aut Tiſiã, aut Erginũ, aut Prodicũ, aut Theramenem. autores enim non cõſentiunt. Orationes eius ſunt plurimæ. Col. 692.

Iſocrates Ampelę philoſophi F. Apolloniæ in Ponto aut Heracleæ natus, ut ſcribit Calliſtratus orator, diſcipulus & ſucceſſor maioris Iſocratis, Platonis etiam aſsiduus auditor. Hic Iſocrates cum Theodecte oratore & tragico, & Theopompo Chio, unà cum Erythræo Naucratita, de eloquentia certauit in funere Mauſoli Caris, regis Halycarnaſsi. Orationes eius ſunt v. Amphictyonica: Hortatoria: Philippo ſepulchrũ nõ eſſe faciendũ: De migratiõe: De ſua republica. *Iſocrates Apolloniates.*

Iſocrates dixit: Qui malè conſuluerit ſuis rebus, nunquã bene cõſulet alienis.

ἰσοτελεῖς, municipes.) Inquilinis ſi quo beneficio Rempub. Athenienſem affeciſſent, hic honos habebatur, ut pari iure cũ ijs eſſent qui aſſcripti erãt in ciuitatẽ. ſic dicti, quòd ea pẽderẽt quæ ciues, cõdonato inquilinorũ tributo. ἀτέλειαν immunitatẽ Athenienſes totis urbibus decreuerunt, ut Olynthijs & Thebanis.

ἰσότης φιλότης.) Aequalitas eſt amicitia, eamq; maximè continet.

HISPANIA regio, quæ & Iberia & Heſperia uocatur.

Col. 693. ἱστίον.) Quaſi natura eius ſerò munus ſuũ agnouiſſet, non paulatim, ſed plenis uelis ab inſtituto philoſophico receſsit, cum primùm philoſophatus eſt.

ἱστοῤῥάφος.) Velorum conſutor: id eſt, callidus & malicioſus. Sũt & Aegyptij λινοπλοκοί, id eſt lini textores, gens callida & uerſuta.

ἱστίοις.) Ariſtophanes: Ne iracundè reſpondeas, ſed ſummis uelis contractis. *Moderandũ iracundiæ.*

u Tum

Tum magis magiſq; ꝓcedes, lenemq; uentum, ubi conſtiterit, arripies.

Hecatæus. ἱστόρηνται.) Hecatæus primus hiſtoriã proſa edidit: ſyngraphen (conſcriptionem) Thucydides. Nam Ageſilai ſcripta putantur adulterina. *Thucydides.* *Ageſilaus.*

ἱστορία.) Longè nimirũ alia res eſt initiorum ſpectaculum, Et ipſius Proſerpinæ rapiendæ uoluntas.

ἴστωρ.) Equidem ſcio me eſſe miſeram. Omnes enim dolores ad nos confluxerunt, & apud nos cõſtanter permãſerũt.

ἴστρος.) Iſter, Menandri Iſtri F. Cyrenæus aut Macedo, hiſtoricus, Callimachi ſeruus & diſcipulus. Heranippus autem Paphium eum fuiſſe ſcribit, in opere de Seruis eruditione claris. Scripſit multa & ſoluta oratione, & poeticè.

συκοφάγοι. ἰσχάς.) Ante carnium eſum, aridis ficubus ueſcebantur Athenienſes. Ariſtophanes: Sicut, inquit, qui ficus edũt, expeditè & affatim edunt: eodẽ modo etiã populus Atheniẽſis, ubi in Pnyce conſederit, condemnat & publicat bona.

ἰσχέτω.) Eamus, iam nihil nos moret̃.

ἴσχειν.) Ariſtophanes: Non licebat ligurire, nec pedem pedi imponere: id eſt, ociari.

τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτ᾽ ἴσχει ἡ θύρα.) Hos nunquam fores tenent, quò minus recipiãt hoſpites. De hominibus hoſpitalibus.

ἰσχύων.) Pindarus: Adeò ualens, ut & uolucrem aſſequatur aquilam, & marinum anteuertat delphinem.

ἰσχύων.) Irato Deo, ne ualentiſsimus quidem effugerit.

ἰσχυρίζετο.) Hæc ſcribo non uiſa mihi, ſed audita ex ijs q ſe uidiſſe affirmabãt.

ἰσχυρόν.) Non exiſtimo eam adhuc uiuere, profundo à me uulnere accepto. Ventis uehemẽtib. exortis quidẽ, cũ iumentis in ſubiectum mare ſunt deiecti.

ἰσχυρός.) Ioſephus: Sampſon (adhuc enĩ cordatus & ſtrenuus erat) uiciſsim fallebat mulierẽ. Aelian⁹: Sic atrocia ſupplicia ſæpè in autorũ capita conuertunt̃, ipſiq; patiunt̃ ea quæ alios pati iuſſerũt.

ἰσχύς.) Robur eſt ſimilarium partiũ, ut neruorũ atq; oſsium, & ſpiritus ſymmetria, id eſt cõmoderatio ſeu cõueniẽtia.

ITABYRIVM, mons altiſsimus in Galilæa, Iudææ regione, fontem habẽs unum, unde feræ bibunt.

ITALIA, regio in qua eſt Roma, ab Italo: prius Auſonia dicta, & Oenotria, & Heſperia. Itali, dicuntur indigenæ: Italiotæ, qui in Italia conſederunt.

ITALICA, urbs Hiſpaniæ.

ἰταλιώδης.) Italiodes: ob Pythagoreos, arrogans: propter Sybarim, laſciuus.

ἰταμόν.) Puellã nũc laſciuè ridere, nũc contumaciter loqui, Ob illa dicta nõ erubeſcere, eſt petulantia & impudentia plenum.

ἴτε.) Sophocles: Ite ô celeres noxaleſq; Furiæ.

ITEA, urbs. unde Itæus.

ITEAE, municipiũ Acamãtiæ trib.

ἰτητέον.) Ariſtophanes in Nubibus: Eundum eſt, quid ita ceſſo anxius?

ἰτρία.) Cætera parata ſunt: menſę, ceruicalia, ſtrata, coronæ, unguenta, bellaria, meretriculæ adſunt, amyli, placẽtæ, liba, ſaltatriculæ. Age feſtina quantum potes.

ἴτυς.) Clypeus ego umbonem quidẽ habeo bellis effœtum, effœtumq; umbilicum: ſed uirtute fulgeo, propter partas uictorias.

IYNX, Echônis ſeu Suadę*filia Hieronices & Veneris: quæ cum Iouem ueneniſ peteret, ea de cauſa in ſaxum conuerſa eſt à Iunone. Eſt & rotula ſeu rhombus, ac paruum quoddam inſtrumẽtum iynx, cui & motacilla alligatur, cuius agitatione amaſios ſuos demulcent ueneficæ. Hinc iynx dicitur, quicquid animum ad cupiditatem & amorẽ incitat. In Epigrammate, Iynx uictrix: quę & uirum qui ultra mare eſt, & è thalamis pueros attrahere potes. *Meretriciæ illecebræ.*

ἴυγξ.) Nunc te eſſe oportet acrem, bonam, improbam, grauem, amœnam, uerſatilem. Nam principes Græcorum tua iynge capti tibi omnia permiſerunt. Cleopatra ſe ijſdem illecebris & præſtigijs, quibus Antonium & Cæſarem irretierat, etiam Auguſtum ſuperaturam putabat. Tales inerant Diogenis canis orationi illecebræ.

IPHICRATES ſutoris F. Athenienſis orator & imperator, primus ſpolijs epigramma addidit, quo ducis mentio fieret, cum ſuperiori tempore ſolius urbis nomen inſcriberetur.

ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκεις.) Piſcem natare doces. De ijs qui ea docent, quæ illi quos docent, ſciunt.

ἰχθύς.) Aeſopus Mithridatis anagnoſtes, librum ſcripſit de Helena, in quo di

cit

cit piſcem quendã Cetacei generis Pa-
Aſterites na dici, in quo aſterites gemma inuenia
gemma. tur, qui & accendatur à ſole, & ad phil-
tra faciat.

ἴχνη.) Maiores Domini ſecundũ car-
nem, ἀντάλλαγμα permutationem & ἴχνη
ueſtigia uocarunt LXX interpretes.

PRINCIPIVM Θ TH.

Col.697. THABOR, nomen montis.

θαλαμακοῦς.) Tres in triremibus
fuerũt remigũ ordines, infimi Thalami-
tæ, medij Zygitæ, ſummi Thranitæ.

θαλάττης ἐκ χαράδρας ὕδωρ.) Mari è ca-
uerna aquam. De ijs qui parua magnis
ambitioſè comparant. Eôdem perti-
net, βῶλος ἀρουρῶν, Gleba aruum.

Somnia ma- θάλατταν ἰδεῖν μαλθῶσαν, εὔθετον. (νομ.
rina. φλοῖσβος θαλάσσης, πραγμάτων δηλοῖ κλό-
** νῆξις.* * θνῆξις θαλάσσης, ἀγείας δηλοῖ λύπας.
θνῆξις θαλάσσης, ἡμέρας ὄναρ καλόν.
Mare uidere placidum, opportunum eſt.
Sonitus maris, negociorũ ſignificat cõcuſſionẽ.
** Mare ma-* * *Natatio marina, ſæuos indicat dolores.*
re. *Natatio marina, interdiu bonum eſt ſomniũ.*
ὀνειροκριτικά.

Col.697. θαλίεσιν.) *Hanc ego delicatè alui.
Fuit enim Amorum & Gratiarum puel
la illa immortale germen.

THALES Examij & Cleobulinæ fi-
lius, Mileſius (ſed, ut Herodoto placet,
Phœnix) fuit ante Crœſum Olympiade
XXXV. Phlegonte uerò autore, iam ce
Thaletis lebris fuit * vij Olympiade. Scripſit uer
ſcripta. ſibus de ijs quæ in ſublimi fiũt, de æqui-
Obitus. noctio, & alia multa. Obijt ſenex in ſpe
ctaculo gymnici certaminis, à turba
preſſus, & æſtu reſolutus. Primus Tha-
les cognomen ſapientis tulit, & primus
Inuenta. animã dixit immortalem, & eclipſes &
γνῶθι σεαυ- æquinoctia deprehẽdit. Apophtegma-
τόν. ta ſunt eius plurima: & celebratũ illud,
ἐγγύα, πάρα NOSCE TE. Nam, SPONDE, noxa
δ' ἄτα. præſto eſt, Chilo potius ſibi uendicat:
ut &, NE QVID nimis.

Col.698. Thales phyſicus philoſophus, ſub Da
rio ſolis eclipſin prædixit.

Thales Cretenſis, aut Illyrius, lyricus
antiquior Homero, carmina ſcripſit.

THALETAS Cnoſsius rhapſodus,
poemata quædam fabuloſa ſcripſit.

θαλπνότερον.) Pindarus: Ne quod in-
terdiu ſole ſplendidius aſtrum uacuo in
æthere quærito.

θαλυκρόν.) Et ardens ille hebetatus eſt
ſtimulus inſani amoris. καὶ τὸ θαλυκρὸν
κᾶνο κατημβλυώθη κέντρον ἐρωμανίης.

THAMYRIS, uel Thamyras, Thrax
Hedonus ex urbe Brincorũ, Philammo
nis & Arſinoes filius, uerſificator ante
Homerũ octauus: ſecundũ alios, quin-
tus. Alij Odryſiũ fuiſſe dicunt. Hic Tha
myris ob contumeliã Muſis factã, excæ *Muſæ.*
catus eſt. Extat eius Theologia uerſib. *Pæderaſtia.*
* 3000. Primus puerum adamauit Hym- *Hymnæus.*
næum nomine, filium Calliopes & Ma- *Tallon.*
gnetis. Alij à Tallone quodam Creten- *Rhadaman*
ſi, Rhadamanthum adamatum tradunt. *thus.*
Alij Laium dicunt primũ Chryſippum *Laius.*
adamaſſe, Pelopis filium. Alij hoc Ita- *Chryſip-*
los inueniſſe primos tradũt, ob militan- *pus.*
di neceſsitatem. Sed reuera Iupiter pri- *Itali.*
mus adamauit Ganymedem. *Iupiter.* *Ganymedes.*

Thamyris inſanit, θάμυρις μαίνεται.)
De ijs qui de induſtria quædam, præter
rationem facere uidentur.

θανατᾷν.) Vſq; adeò alter cædis, alter
necis auidus erat.

θανὼν καθ' ὕπνους φροντίδων ἔσῃ δίχα.) *Explicatiõ*
Mortuus in ſomnis curarũ eris expers. *ſomnij.*
ὀνειροκριτικόν.

θάνατος.) Mors eſt effugium malo- *Mors.*
rum, & uelut poſt tempeſtatem neceſſa *Col.699.*
rius portus. Nam ſanitas in morte poti-
us eſt, quàm in uita.

θανατῶν.) Veſpaſianus uetabat, ne cũ
hominib. mortis appetentib. congrede
rentur. nihil enim eſſe deſperatione for-
tius. Aeſchylus: μόνος θεῶν θάνατος δ' οὐ
δώρων ἐρᾷ. *Mors ſola ex dijs munera nõ amat.*

θαῤῥαλέος, Fidens, laudatur ut bonus: *Fidentia.*
θρασὺς, audax, ut malus uituperatũ. Hype *Audacia.*
rides in oratione Cytheriaca: Audaces,
inquit, ſine ratione agũt omnia: fiden-
tes uerò cũ ratione obiecta pericula im
perterriti ſuſtinẽt. Sic θάρσος μὲν τὸ εὔλο-
γον ἔπαρμα τῆς ψυχῆς, θράσος δὲ τὸ ἐναντίον.
Fiducia eſt elatio animi probabilis, au-
dacia contrà.

THARGELIA, feſtum Apollinis &
Dianæ, quo primitias illi Deo coque-
bãt frugũ quæ prouenerãt. Ex eo dictũ
eſt, quòd Apollo, id eſt ſol calefaciat ter
rã. Tũ etiã choreæ ducebãt. Thargelia
bonorũ. Thargelion, mẽſis Aprilis eſt,
Apollini ſacer, quo feſtũ hoc agebatur.

Thargelia, Ageſagoræ filia, Mileſia
genere, Theſſalorum regina fuit annos
XXX, occiſa ab Argiuo quodã, quem
in uincula coniecerat.

THARELLIDES, Symmachus, Aſo *Pumilio-*
u 2 podorus; *nes.*

podorus, Dindymachias frater eius, ob ſtaturæ breuitatem perſtringebantur.

Carthago. θαρσεῖς.) Tharſes, Carthaginē Libyæ principē urbem Eſaias & Ezechiel nominãt. Aethiopis. Saba uerò, gentem Aethiopicã. At Libyes, qui & Afri appellantur, occidentales terræ partes tenēt: Aethiopes, oriētales & meridionales: Arabes, mediam continentem: Inſulares, medium maris. Hos ante Deum procubituros dixit Dauid: Procumbent Aethiopes.

θαρσεῖς, Tharſes Indiæ regio, unde Salomoni aurum ueniebat.

Θάσιον ἐγχεῖν.) Thaſium uinum infundere: Prouerbium. Staphylus. Thaſi habitabat Staphylus, Bacchi amaſius: unde uinum eximium ibi naſcebatur.

Θάσος ἀγαθῶν.) Thaſus bonorum. De ijs qui ſe beatum aliquem & illuſtrem effecturos pollicentur.

Prouidentia. Θάτερα.) Vt omnes res mortalium duræ ſunt, & periculoſæ? Debent autem rebus ſecundis aduerſę prouideri. Et dũ uiuis; uidendum maximè ne uita, te nec opinante, peſſum eat.

Col. 700. θᾶττον ἀναπνοῆς.) Reſpiratione celerius. Conſule præſente, opinione celerius confectum eſt opus.

θᾶττον ἢ ἐπὶ δόξαν.) Ille celerius quàm prudentius amplexus eſt eloquentiam.

Infantia. Citius cor eorũ uideris, quàm ea quę cordi illis ſunt: cũ animi ſenſum lingua promere non poſsint.

θᾶττον ἢ βούτης.) Bute celerius. De rebus quæ facilè cõficiuntur. Huius enim galea tantum & oculus cernebatur, reliqua monte occultabantur.

θᾶττον ὁ τόκος ἡρακλείτῳ πεδανίῳ τρέχει.) Fœnus celerius currit Heraclito Perineo. Prouerbium, in eos qui ęs alienum contrahunt. Heraclitus hic ob celeritatem in admiratione fuit.

θαυμάσια.) Mirabilia, de beneficijs diuinis: δύναμις, potentia, de ultione uſurpantur.

θαυμασταί.) Attoniti ſequebantur; alij ſapientiæ, alij formæ, alij rationis uitæ, alij habitus, alij horum omnium admiratores.

THAEMANITES: id eſt Orientalis.

Liberalitas & magnificētia. THEAGENES, prætor Athenienſis, uir cupidus honoris, & magno ingenio: & inter Græcos, quos plerunq; cõmodè tractabat, ſplendidiſsimus, tum urbium quarundam calamitates ſubleuando, tum egenos homines adiuuando, cum nõ una, ſed utraq; manu (quod aiunt) largiretur. Nam & liberalis & magnificus ſupra modum erat, magnamq; pecuniã & in magiſtros & in medicos, & alia patriæ commoda conferebat. Et hæc quidem laudanda ſunt in Theagene. Cum autem iracũdus eſſet, ac ne minimum quidem ſui contemptum ferre Iracundia & arrogantia. poſſet, ſed & coli ſe ab omnibus * contemptorib. ſtuderet: reſpuens cæteros, Col. 701. in primis potentiores, ac ſplendorē Romanæ ciuitatis captaret, nouasq; dignitates ueterum morum religioni præferret: ſe à Græcis atq; maioribus ſuis auulſum, ad plebeiam delapſum eſſe uitam non animaduertit, & ſuos è ueris amicis fallaces adulatores effeciſſe. Itaq; priſtinam aduerſus philoſophiam reuerentiam nõ retinuit, cum uerbo quidem philoſophos ſecum haberet, reuera autem aſſentatores. Aſſentatores prælati philoſophis. Hoc primum ſuſpicionis initium aduerſus Marinũ extitit. Nam is quidem dignam philoſopho grauitatem retinens, Theagenem, uti par erat, Marinus philoſophus. obſeruabat: neq; ſe aduerſus illum inſolenter aut ruſticè atq; importunè in congreſsibus & colloquijs gerebat, neq; in alijs ſuprà idiotam ſe efferebat, ſed eum palàm & pręſtolabatur & deducebat, & cõuenientē honorē illi habebat, qualē homo princeps urbis, ac fortaſſe totius Romanæ Reipublicæ expeteret. Erat enim ex Romanis patribus, & Senatus Palatini primus, tũ ob ueterũ nobilitatem, tũ ob morũ magnificentiã, tũ propter illuſtre ſtudiũ & curã eruditionis. Itaq; Marinus etiã omne genus ſplēdoris ei⁹ augere atq; amplificare ſtudebat.

Θεαγένους ἑκάτειον.) Theagenis Hecateum. Prouerbium. Fuit hic timidus, & Hecates ſimulacrum, quócunq; iret, cõſulebat: cognomento * Fumus, q̃ multa pollicitus nihil præſtaret. * apo.

Θεαγένους χρήματα, τά τ' αἰσχίνου.) Theagenis & Aeſchinis pecunię. De pauperibus, qui ſe diuites eſſe iactitabant. Fuerunt & alij duo Theagenes: unus, qui de Homero ſcripſit: alter, qui ob molliciē deridetur.

Philoſopha. THEANO Metapontina, uel Thuria, Pythagorea, filia Leophronis: uxor ſiue Caryſti, ſiue Crotonis, ſiue Brotini Pythagorei: ſcripſit de Pythagora, de uirtute ad Hippodamum Thurium, admoni-

tiones

tiones muliebres, & ſcitè dicta Pythagoræorum.

THEANO Cretenſis philoſopha, filia Pythonactis, uxor maioris Pythagoræ, ex quo ſuſcepit Telaugen, Mneſarchum, Myam & Arignoten. Quidam Cratini uxorem fuiſſe tradūt, & genere Crotoniatidem. Scripſit cōmētarios philoſophicos, & Apophthegmata, & poema quoddā uerſibus hexametris.

Theano Locrenſis lyrica, ſcripſit cantica lyrica, & carmina.

Luxuria uulgi. θεατρίζω.) Polybius: Vulgus facta fortunatorū nō conat̃ imitari: ſed luxū imitādo, ſuā incōtinentiā publicè traducit. Idem: Non ipſi modò ſe oculis hominū expoſuerunt, ſed & Græciā euerterunt.

Col. 702. θεαυδέστατος.) Antipho de concordia: Homo, qui ſe dicit omnium belluarum Dei reuerentiſsimum extitiſſe.

THEAETETVS, Athenienſis aſtrologus & philoſophus, uel Socratis uel Platonis auditor, Heracleæ Ponticę docuit: ac primus de quinq; ſolidis corporibus ſcripſit, poſt bellum Pelopōneſiacum natus. *5. ſolida corpora.*

Narſes. θεήλατος.) Narſes hoſtes uincere ſemper ſolitus, quadam numinis ira agitatus, effuſè fugiebat.

θεοπολεῖν.) Deorū ſimulacra circumferendo, pecuniam corrogare.

θέλγειν.) Telchines tradūt, aquis uirides arbores, naturę munus inuidentes, eas areſeciſſe, faſcino uſq; ad ſtirpes extento.

THELXINIA, Ogygis filia.

θελξινόοις.) Quò ſemper blandis philtris uiros domes.

Themis. θεμιστεύειν.) Themis oraculum tenuit ante Apollinem.

θεμιστεύοντος.) Apollonij Tyanei uerba eam habebant autoritatem, quaſi à rege profecta eſſent.

THEMISTIVS philoſophus temporibus Iuliani apoſtatæ, à quo præfectus Conſtantinopolis eſt deſignatus. Scripſit Ariſtotelis naturalis auſcultationis paraphraſin lib. 8. Paraphraſin analyticorum lib. 2. De animo lib. 7. in hoc opere ſua etiam introduxit. De ſcopo & inſcriptione Categoriarum lib. 1. & diſputationes. *Præfectus Conſtantinopoli. Scripta.*

Col. 703. THEMISTOGENES Syracuſanus hiſtoricus, ſcripſit Cyri expeditionem, quæ in Xenophontis Hellenicis extat, & alia quædam de ſua patria.

THEMISTOCLES Athenieſis demagogus, Neoclis filius, prima ætate luxurioſus: deinde imperator deſignatus, cōditoq; Piræeo, & Perſis ad Salamina uictis, pulſus ob inuidiā, per calumniā proditionis, ad Artaxerxē Xerxis filiū: à quo honorificētiſsimè ſuſceptus, inferre bellū Gręcis eſt coactus. Pollicitus enim fuerat, ſe Græciā ſubacturū, ſi exercitus ſibi daret̃, trib. urbib. à Rege acceptis, pro obſonio, pane & uino: Magneſia, Myunte & Lampſaco. Cū aūt nec patriā oppugnare, nec partā gloriam amittere uellet: exercitu Magneſiā perducto, per cauſam rei diuinæ Leucophryniæ Dianæ faciendæ, affatim hauſto bouino ſanguine interijt. Scripſit epiſtolas generoſi animi plenas. *Artaxerxis erga Themiſtoclem liberalitas. Hauſtus bouini ſanguinis.*

THEMISTOCLIS filij Neocles & Demopolis, cum alter ſtadiū, alter Dolichum ludis funebribus uiciſſent: coronati ſunt ab ignaris. Quod cū reſcitū eſſet, inimicis Themiſtoclis inſtigātibus, & legis de exulibus commonefacientibus, parum abfuit quin lapidarentur. *Themiſtoclis filij.*

θεμιτή.) Omnem uiam licitam reddebat lucrum. *Auaricia.*

θεμιτόν.) Aelianus: Deos nequaquā fas eſt intueri mortuos, quāuis ſibi charos, & lethalibus exhalationibus oculū inquinare. *Mors inuiſa dijs.*

THEOGENES Thaſius, puer adhuc, ſtatuā ęneā in foro ſitam, humeris impoſitā, domū tulit. Quod cum ciues ægrè ferrēt, rurſus ſublatam in forum retulit: eaq; res magnæ illi in Græcia laudi fuit. *Aenea ſtatua.*

THEOGITONEM Demoſthenes appellat eum, quem Dimarchus & alij Theogenem uocant.

Theognetus, comicus. Ex eius fabulis, autore Aeliano, ſunt, Phaſma ſeu Philargyrus, Philodeſpotus, Centaurus.

THEOGNIS Megarenſis Siculus, Olympiade 59 natus: ſcripſit elegiam in Syracuſanos, qui poſt obſidionē incolumes manſerant. Sententias uerſib. elegicis 2800. & ad Cyrnum, delicias ſuas, Gnomologiā elegiacā, & alia pręcepta de moribus, omnia uerſu. Ac admonitiones quidē ſcripſit Theognis: ſed his immiſta ſunt flagitia, & puerorū amores, atq; alia à uitę ſanctitate abhorrētia. Col. 704. *Theognidis improbata.*

Theognis poeta tragicus, adeò frigidus, ut nix diceret̃ * XXX natus annos.

THEODECTES Ariſtandri filius, Phaſelites Lycius orator,ſed ad ſcribendas tragœdias ſe cõtulit: diſcipulus Platonis,Iſocratis & Ariſtotelis.Hic &Erythræus Naucrates, & Iſocrates Apolloniates orator,& Theopompus, Olympiade CIII funebres orationes habuerunt in Mauſolũ, Artemiſiæ uxoris eius hortatu: ac uicit, maximè laudata eius tragœdia. Alij Theopompũ aiũt tuliſſe primas.Fabulas edidit L.Moritur Athenis annos natus XLI, patre ſuo ſuperſtite.Scripſit & artem oratoriam uerſu,& alia quædam ſoluta oratione.

Naucrates. Iſocrates Apolloniates. Theopompus.

Theodectes Phaſelites orator, ſuperioris filius,ſcripſit encomiũ Alexandri Epirotæ,hiſtorica & cõmentarios:Inſtituta barbarica, Artem dicendi lib. 7, & alios quoſdam Commentarios.

THEODOTO præfecto legionum ſucceſſorẽ Iuſtinianus dedit,Petrũ Barſyammen cognomento: qui cum olim ad menſam æris ſederet, ſordidiſsimas ex eo quæſtu corraſit opes, obolorum fur ſolers,& contrahentes cum ipſo celeritate digitorum decipiens: & deprehenſus, peierare paratus,manuum peccatum linguæ tegens confidentia.Inter præfectorũ uerò duces aſcitus,eò * inſolentiæ uenit,ut imperatori maximè placeret *,& rerum iniuſtarũ conſilia inexplicabilia facilimè explicaret, tum milites omnibus ſtipendijs fraudando,tum magiſtratus magis etiã quàm olim uenditando.

Petrus Barſyammes.

THEODOSIVS philoſophus ſcripſit ſphęrica lib.3.Commentariorum in Theudæ capita.De diebus & noctibus lib.2.Cõmentariũ in Archimedis uiaticum.Delineationes ædiũ lib.3.Sceptica capita aſtrologica de habitationibus.

Theodoſius Tripolitanus,ſcripſit de uere,& alia diuerſa.

Theodoſius Romanorũ imperator, poſt Maximini tyranni cędem,& cladẽ ab Scythis in paludibus latẽtibus acceptam, cædemq́ Romanorum,decreuerat bellis & pugnis ualere iuſsis,& Promoto mãdatis,ueteris uitę rationis meminiſſe, ſumptuoſis cœnis curioſè inſtruendis,& theatris & equorum decurſionib. ſeſe oblectãdo. Equidẽ miror uitæ eius in utranq; partẽ inclinationem. Nam cum natura ſegnis & admodũ ſocors eſſet, nulla moleſtia aut formidine interpellante,genio indulgebat.Neceſſitate uerò urgente *, & metu ſeruitutis impendente,eiecta ſocordia, & delicijs ualere iuſsis,fortẽ & laborum tolerantẽ ſe præbebat:talis ipſa experientia declaratus,cũ primùm omni ſolicitudine liberatus eſſet,naturæ ſuæ inertiæ cum ſeruiret. Ex ijs qui magiſtratus gerebãt, Rufinũ eximiè honorabãt,natione Gallũ,magiſtrũ ordinũ ſenatus. Cũ aũt filiũ Honoriũ Romanorũ Imperatorẽ deſignaſſet, coegit ſenatum patria inſtituta ſeruantẽ,nec imitari uolentẽ eos qui ad Deorũ cõtemptũ declinaſſent:uerbaq; fecit de ueteri more relinquendo, & Chriſtianiſmo amplectẽdo: cuius promiſsio eſſet,ab omni peccato,omni impietate liberatio. Ei adhortationi cum nemo paruiſſet, nec quiſquam à patrijs inſtitutis iam inde ab urbe condita traditis, recedere uellet, ijsq́ Chriſtianos ritus anteferre : quòd, dum illa tenuiſſent, annos propè 1200 urbẽ incolumẽ tenerent:ſed quid ſibi euenturũ eſſet illis permutatis,ignorarẽt:Tum ille,ſumptibus ſacrificiorum & uictimarũ onerari ærarium,ſeq́ illa ſublaturum eſſe dicebat: quòd neq; rem ipſam probaret, & alioqui etiam res militaris ſumptus maiores poſtularet. Cum uerò ſenatus negaſſet rectè iſta legitimeq́ fieri, &,ut ſumptus publici deeſſent, non propterea ritus ſacrorum prætermittendos eſſe:Romanorum imperium ex parte eſt imminutum.

Ingenium & luxurioſum & bellicoſum. Rufinus. Honorius. Senatus Chriſtianiſmum repudiat. Religioni ueteri diuturnitatem imperij aſcribunt. Sumptus ſacrificiorum.

S.Theodoſius cœnobiarcha ſub Anaſtaſio imperatore fuit Dicoro,hæretico illo.

Theodoſius minor Romanorum Imperator, ſuſcepto à patre principatu, homo imbellis & timidus, pace pecunia, nõ armis parta, Rempublicã Romanã grauiter afflixit. Nam cum ab eunuchis eſſet educatus,omnibus eorum imperatis parebat,adeò ut legiones etiã ope illorũ indigerent, multaq; & in ciuilibus & in militaribus inſtitutis nouarentur: magiſtratib. nõ in uiros qui eos gerere poſſẽt,collatis,ſed in eos qui auro eunuchorũ auariciã explerẽt.Et cũ Sebaſtiani ſatellites piraticis nauib. Helleſpontum & Propontidem infeſtarẽt,eò rem eunuchi deduxerunt, Theodoſium ludicris quibuſdam tanquam pueros detinendo,ut nihil gereret memorabile.

Pacis emptor. Eunuchi potiti rerum. Sebaſtianus.

Nam

Nam cum ad annos L perueniſſet, ipſe quidem ſordidis artibus & uenatui uacabat: eunuchi uerò & Chryſaphius ſumma rerum potiebãtur, quã illo mortuo Pulcheria ſoror ad ſe tranſtulit. In Milio ſtetit Theodoſij ænea ſtatua equeſtris: quam cum poſuiſſet, multa cõgiaria largitus eſt ciuitati. Sed quærendum, cuius illa Theodoſij fuerit.

Chryſaphius. Pulcheria. Statua Theodoſij.

Antiochus. Cyrus. Col. 706.

Theodoſius Antiochum præpoſitum loco motum, in presbyteros retulit. Idem & ſucceſſorem eius Cyrum, eodẽ tempore duas maximas prouincias adminiſtrantem, loco mouit. Cum quidem is tantos ſucceſſus admiratus, effatus eſſet: Non placere ſibi fortunam ita arridentem. Itaque bonis publicatis: *ut gentilis & imperio inhians, ademptis magiſtratibus, factus eſt epiſcopus Cotyaij Phrygiæ. Poſt hunc autem ſolus dominatus eſt Chryſaphius, cognomento Zummas.

*Fortuna uitrea. * ὡς ἕλλην καὶ βασιλείας ἐπιθυμῶν. Chryſaphius Zummas.*

THEODVLVS, martyr factus ſub Iuliano apoſtata.

Logodædalus.

THEODORVS Byzantinus ſophiſtes, quem Plato Logodædalum ob dicendi ſolertiam uocat, ſcripſit contra Thraſybulum & Andocidem, & alia quædam.

Zeno. Bryſo. Pyrrho.

Theodorus cognomento Atheos, audiuit Zenonẽ Cittieum, itemq́ Bryſonem & Pyrrhonẽ, Ephecticũ, à ſuſtinendo aſſenſu dictum, indifferentiam probans: ac ſuam quandam ſectam à ſe Theodoream nominauit, ad eãq́ pertinentia multa ſcripſit, & item alia. Hic Hipparchiæ Cratetis uxori dixit: Hæc illa eſt, quæ ſtamine & radijs relictis pallium geſtet.

Theodorea ſecta. Hipparchia.

*Libertinus ſenator. * σωματίου περὶ σοφιστικήν.*

Theodorus Gadarenus ſophiſtes, ſeruili ortus genere, magiſter fuit Tiberij Cæſaris. Poſteaquam autem *cõparatus eſt de ſophiſtica, & Romæ in ipſa urbe cum Potamone & Antipatro certauit: ſub Adriano Cæſare, filius eius Antonius factus eſt ſenator. Libros ſcripſit 3, de ijs quæ in uocibus quæruntur. De hiſtoria, 1. De poſitione, 1. De Dialectorum ſimilitudine & demonſtratione, 2. De republica, 2. De Cœleſyria, 1. De facultate oratoris, 1. & alia.

Theodorus poeta, ſcripſit uerſibus hexametris de Cleopatra, & alia.

Theodorus unus ex lectorib. magnę Eccleſię Cõſtãtinopolitanę, ſcripſit hiſtoriã Eccleſiaſticã, à Conſtantini tẽporibus uſq; ad Iuſtiniani imperium.

*Apollinaris. * Epiſcopũ. * ἐπὶ διαμέτρου φερόμενος. * ἄνθρωπον ἕνα τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ κοινὸν ἀποκαλῶν.*

Theodorus poſt Apollinarẽ Laodiceę Syriacę, *Mopſueſtię Cilicię principatũ nactus *Apollinari planè cõtrarius, contumelias non uulgares audaci animo & imperterrito corde in Chriſtũ Dominum effudit, *hominem unũ noſtri ſimilem & cõmunem appellando: qui ex progreſſiõe gratia Dei accepta, Deus nominetur, & à baptiſmate in Iordane donum ſancti Spiritus ſit cõſecutus, in primis in nomẽ patris * & filij & ſancti Spiritus baptizatus. Deum uerò λόγον (uerbum, ſeu ſermonem) ob excellẽtem uirtutem eius, per beneplacitum in eo habitaſſe, eoq́ diuinam dignitatem impertiſſe, & adorationem deinceps poſt conſummationem. His & alijs impiè dictis, naturas ἰδιοπεριορίστους, id eſt ſuis finibus terminatas docuit in Chriſto, σχέσει τινὶ habitudine ſeu affectione quadã, & tantum inter ſeſe ὁμωνύμως conciliatas. Altera & hęc blaſphemia eſt, unam naturam & duas naturas in Chriſto non ſecundum rectam rationem confiteri.

Religio libera. Col. 707.

[illegible]) Ne cogerẽtur Chriſtiani, qui in Perſide eſſent, magicæ religioni interceſſe, nẽue inuitis dij Medorum inuocandi eſſent.

THEOCRINES, ſycophanta fuit.

Theocritus orator.

THOCRITVS, Chius orator, diſcipulus Metrodori Iſocratici. Scripſit chrias. Aduerſatus eſt in Republica Theopompo hiſtorico. Extat eius hiſtoria Libyca, & epiſtolæ admirabiles.

Poeta Bucolicus.

Eſt & alius Theocritus, Praxagoræ & Philinnes filius: uel, ut alij, Simmichidæ; alij Coum fuiſſe tradunt, qui migrarit Syracuſas. Scripſit Bucolicos uerſus lingua Dorica. Quidam & hæc illi aſcribunt: Pratidas, Elpidas, Hymnos, Heroinas, Epicedia carmina, Elegias, Iambos, Epigrammata. Sciendum tres fuiſſe Bucolicorum uerſuum poetas: Theocritum hunc, Moſchum Siculum, & Bionem Smyrnæum, è loco quodam Phloſſa.

Theocritus. Moſchus. Bion.

Aeſculapius doctorũ curator.

THEOPOMPVS Theodectis, ſiue Theodori filius, Athenienſis, antiquæ Comœdiæ poeta, ſicut & Ariſtoph. edidit fabulas 24: inter quas eſt etiã Aeſculapius, doctorum curator, qui hunc

tabe laborantem in integrum reſtituit.

Theopompus Chius orator, filius Damaſiſtrati, natus tempore Athenienſis mõnarchiæ, Olympiade 93. quo tempore & Ephorus Iſocratis auditor fuit. Scripſit unà cum Ephoro epitomen Herodoti hiſtoriarum, lib. 2. Philippi res geſtas, lib. 72. Grecas hiſtorias, quæ Thucydideas & Xenophonteas ſequuntur, lib. 11, ea quæ à Peloponẽſiaco bello geſta ſunt, & reliqua cõtinentibus. Scripſit & alia plurima.

Ephorus.

Col. 708.

θεός.) Philo dicti illius, Deus Dominus, interpretari ſenſum dum conatur, ſummæ Trinitatis notionẽ habuit. Nã cum dicat, unum eſſe Deum, non ad numerum decurrit unitatis, ſed ad myſteriũ ſanctę Trinitatis: quod eſt omnib. quæ diuidi poſſunt magis unum, & uerè ſingularibus uberius: tantaq; ui animũ eius occupauit, ut diceret, duas eſſe τοῦ ὄντος, eius qui eſt, facultates: quarum una (inquit) effectrix & actuoſa, uocatur Deus: regia uerò & uindex, Dominus. Deũ aũt eſſe, ſentiunt Grçci, animal immortale, ratione præditum, perfectũ, intelligẽs, beatũ, * nullius mali capax, cõſulens mundo, & mundi rebus: nec tamen eſſe humana forma. eſſe autem * hunc quidem opificem uniuerſi, & quaſi patrem omnium. Communiter autem partem eius omnia penetrantem multis appellationibus accõmodari, pro facultatibus.

Trinitas.

Græcorum Deus.

κακοῦ παντὸς ἀνεπίδεκτον.

** εἶναι δὲ τὸν μὲν.*

θεός.) Dauid ait: Ad Deum, fortem illum, uiuentem illum. Vnde etiam τὸ τεσσάγιον, Sanctus ſanctus ſanctus, à nobis canitur.

θεός.) Sophocles: Cum deorum aliquis nocet, ne robuſtus quidem poſsit effugere. Huic ſimile eſt & Pindaricum illud: Deus etiam uolucrem aquilam eſt aſſecutus, & marinum anteuertit delphinum. Prouerbium, θεὸς ἡ ἀναίδεια, Dea eſt Impudentia: cuius ædem fuiſſe tradit Iſter lib. 14.

θεοσαλὸν, ἢ θεοσαλῶν σόφισμα.) Theſſalicum commentum. De ijs qui non rectè pugnant, ſed ſubdolè agunt.

θεοῦ θέλοντος ἅπαν ἄπορον πόριμον.) Deo præſente omnia inuia ſunt peruia.

θεοὺς.) Iudæorum magiſtratus dij dicuntur. Principi populi tui non maledices: &, Dijs non conuiciaberis. Quia Deus iuſtus iudex eſt, & iudicium hominibus eſt permiſſum: dicti dij ſunt, qui iuſtè iudicant.

Iuſti iudices ſunt dij.

θεοί.) Dij, qui ad Dei imaginem facti ſunt, eamq; inuiolatam conſeruarunt: horum Deus, cogit orbem terrarum in iudicium. & Dauid: Deus deorum Dominus locutus eſt, & uocauit terrã, &c.

θεοίνια.) Theœnia, Bacchanalia ſingulorum municipiorum ſic dicebantur; in quibus Gennetæ, id eſt Curiales ſacrificabant. nam Bacchũ θέοινον Theœnum, quaſi Vinideum uocant.

Col. 709.

θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ τοῖς Ἕλλησι.) Sophocles: Dijs mortuus eſt Aiax, non Græcis: hoc eſt, nutu & uoluntate deorum.

THEOPHILI comici fabulæ ſunt, Medicus, Epidaurus, Pancratia, Bœotia, Prœtides, Neoptolemus.

THEOPHILVS imperator Romanorum, Michaelis Amoræi filius, Michaelis pater, in id Dei odium & amentiam incidit ut odioſam Copronymi & deteſtandam ſectam ſuſceperit & renouarit, nec ulla re inferiorem ſe impietate illius & uæcordia & tyrannide & furore præbuerit, homo uæcors & delyrus. Eo igitur impiorum illorum & ſicariorum fraude & ſtupore implicatus, qui à Manichæa inſania & Ariana rabie propagati ſunt, perſecutionem & ipſe eodem modo contra Eccleſiam inſtituit, alter Nectenabo: collega & adiutore & conſcio patriarcha Ioanne, ac potius Mantiarcha aut dæmoniarcha, nouo omnino Apollonio aut Balaamo noſtris temporibus exorto, lecanomante, & omnis inuiſæ Deo actionis, præſtigiarum omnium acri miniſtro. A' quo literas etiam edoctus homo infelix atque inſtabilis; probatus odioſiſsimarum rerum miniſter, & idoneum diaboli inſtrumentum extitit, quos iure diuinus ſermo execratur, cum querimonia dicens: Væ ipſis, quia uiam Caini ſunt ingreſsi, & errore mercedis Balaami ſunt effuſi, & aduerſatione Coræ perierunt, &c.

Imaginum oppugnator imitatione Copronymi.

Ioannes patriarcha et magus perſtringitur.

THEOPHILVS ex India reuerſus, Antiochiæ uixit. Eccleſiam ſibi aſsignatam nullam habuit: ſed cum quaſi communis eſſet, Eccleſias omnes ei frequentare tanquam ſuas impunè licebat. Nam & Imperator cum maximè & hono-

Vir ſanctus.

honorabat & obſeruabat: & cæteri omnes ad quos perueniſſet, alacritate ſumma recipiebant, ob excellentis eius uirtutis admirationem. Præſtantior enim uir ille fuit, quàm quiſquam dicēdo poſsit conſequi, Apoſtolorum quaſi imago quædam. Ac aliquando reſuſcitaſſe Antiochiæ cadauer cuiuſdā Iudææ fertur: idq; Thalaſsius affirmat, nō exiguo tempore cum illo uerſatus, & in huiuſmodi rebus mendacij minimè ſuſpectus: præſertim multis eiuſdem ætatis id ſuo teſtimonio confirmantibus.

Iudæa reſuſcitata.

THEOPHRASTVS, ſiue Melanthi fullonis, ſiue Leonis filius, Ereſsius, auditor Ariſtotelis, & ſcholæ Peripateticę ſucceſſor, ab eo Chalcidē migrante relictus. Hic initiò Tyrtamus uocabat: ſed ob diuinam dictionem, Euphraſtus ab Ariſtotele, pòſt Theophraſtus dictus eſt: ſicut Plato ab amplitudine ſermonis, cum ante Ariſtocles diceretur. Diſcipulos amplius* 4470. Nicomachū Ariſtotelis philoſophi filium in delicijs habuit. Honoratus eſt à Caſſandro Antipatri filio. Deceſsit, aſsidua ſcriptione fatigatus, * cum deinde ab illa ſtudiorum contentione ad paucos dies ob diſcipuli nuptias receſsiſſet. Libri eius ſunt plurimi, inter quos & hi: Analyticorum priorum 3. Analyticorum poſteriorum 7. Reſolutio ſyllogiſmorum, Analyticorum epitome, Reducti loci, De lapidibus, De ſtirpibus, De metallis, De odoribus, Characteres, & alia.

Tyrtamus. Euphraſtus. Theophraſtus. Col. 710. ** πλέως ἢ δύο. Scripta Theophraſti.*

Theophraſtus, dum quidem laborabat, corpore erat integro: deinde relaxatus obijt, membris mutilatus.

Labor ualentē, ignauia morbidum facit.

THEOPHYLACTVS ſophiſtes, cognomento Simocathes.

θεωθέν.) Deificatum: id eſt, ad maiorem gloriam euectum, non mutata natura propria.

THEON Alexādrinus, philoſophus Stoicus, ſub Auguſto fuit, poſt Arium. Scripſit Apollodori phyſiologicæ introductionis commentariū, artis Rhetoricæ lib. 3.

Theon Smyrnæus philoſophus: & Theon Antiochenus Daphnæus, philoſophus Stoicus, ſcripſit defenſionem Socratis.

Theon è Muſæo, Aegyptius philoſophus, tēpore Pappi philoſophi, qui & ipſe Alexādrinus fuit: uterq; ſub Theodoſio maiore. Scripſit Mathematica, Arithmetica, de ſignis & auſpicijs, de uoce coruorum, de exortu Caniculæ, de Nili aſcenſu. In Ptolemęum expeditum canonem, & in paruū Aſtrolabiū commentarium.

Theon Alexādrinus ſophiſtes, Aelius dictus, ſcripſit artē progymnaſmatū. Cōmentariū in Xenophontē, in Iſocratem, in Demoſthenem, argumenta rhetorica, quæſtiones de ſtructura orationis, & alia plura.

Theon, Valerius dictus, ſophiſtes, cōmentarium ſcripſit in Andocidem.

Theon, Gymnaſij ſophiſtæ filius, Sidonius ſophiſtes: docuit in patria, fuit ſub Conſtantino; & * à Conſulibus, & præfectus.

** ἀπὸ ὑπάτων.*

Theon doctor eloquentiæ à S. Marcella, ſi primam originem repetas, oriūdus: ſin proxima ſpectes, ac paternū genus, ab Ecdicio magiſtro. Scripſit artem rhetoricam, homo non ille quidē admodū ingenioſus & acutus, ſed ſtudioſus & induſtrius ſupra modū. Itaq; breui tēpore maximā ſibi eruditionem comparauit: multas uetuſtas hiſtorias, multas recentes animo complexus.

θεῶν ἀγορά.) Concio deorum. De ijs qui apud ſuperiores aliquid audent dicere.

θεώρημα διαλεκτικόν.) Theorema dialecticum: hoc eſt, quæſtio & propoſitum uel ad res expetendas & fugiendas, uel ad ueritatē & cognitionē pertinens, ſiue per ſeſe, ſiue tanquam adiuuans ad aliquid huiuſmodi rerū. Frequenter enim Ariſtoteles τὸ θεωρεῖν, p ζητεῖν quærere ponit. Fuerit ergò theorema, oratio cōferens nobis aliquā rerū dialecticarū cognitionē, ex eo quòd nobis cōtemplationis & cognitionis alicuius ſit cauſa, theorema nominatum.

THEOREMA eſt aut morale, aut naturale, aut logicum: nec tamē quoduis theorema morale, aut phyſicum, aut logicum aut dialecticum eſt: ſed ea theoremata quæ habent* eorum quæ adiunguntur, aliquam diſtinctionem. Hæ uerò diſtinctiones eorum ſunt, de quibus aut neutro modo opinantur, aut ſecus eruditi quàm uulgus, aut utrique inter ſeſe diſſentiunt. Quæ igitur quæſtio-

** προσκειμένων. * ὅσα ἔχει τῶν * προκειμένων τινὰ ἀφορισμόν, propoſitorum.*

Moralia problemata. quæſtiones ad res expetendas aut fugiendas referũtur, ea ſunt moralia problemata. Nam de bono & malo, de expetendo & fugiendo, quæſtio cum ſit moralis, ad appetitionem & auerſationẽ refertur, non ad nudam cognitionẽ. Qui enim quærit, bonum'ne ſit uoluptas, an'nõ, aut omnino * de bono aliquo acquiſito, expetendi aut fugiendi cauſa quæſtionem inſtituit. Rurius qui quærit, ſit'ne mundus rotundus, animá ue immortalis, an'non? aut aliquid eorum quę natura fiunt & ſunt: finem ſtatuit ueri cognitionem, quod eſt contemplationis proprium. *Problema cognitionis.* Cognitio enim, * eius quæ inter optimos eſt reipublicæ, contemplationis finis eſt. Quæ uerò neq; ut agenda quærũtur, neq; finem habent cognitionẽ ueritatis, quæ ipſis ineſt, ſed ut adiuuãtia ſiue ad expetendarũ & fugiẽdarũ rerũ cognitionẽ, ſiue ad ueri & falſi optionẽ quæruntur: ea ſunt problemata logica. *Problemata logica.* Nam logica diſciplina inſtrumenti locum tenet in philoſophia. Quæ igitur in ea quæruntur, eò quæruntur, quòd utilia ſint Philoſophiæ. Qui enim, exempli gratia, de conuerſione propoſitionis quærit; aut de ſyllogiſtica, illi ue contraria connexione: ut adiuuãtia hæc, atq; utilia ad eorum quæ ſuprà dicta ſunt, & inuentionem & cognitionem quærit.

** περὶ τινος τῶν ἐπικτήτων ἀγαθῶν.*

** τῶν ἐν τοῖς ἀρίστοις πολιτείαις τῶν θεωριῶν.*

τεθεωρημένη.) * Arceſilaus philoſophus ſegni erat ingenio, & oſcitabundus, ſed in arte ſua probè uerſatus. Itaque dictum eſt, geometriã in eius oſcitantis os inuolaſſe.

Contẽplatio potior actione. θεωρία.) Cõtemplatio pręferenda eſt actioni, quia rebus precij maioris occupatur. Nã actio quidẽ in rebus agẽdis, & in noſtra poteſtate ſitis: cõtemplatio in diuinis uerſatur, & quia precioſiſsima parte animi cõficitur. *Mens.* Mens enim animæ facultatum præſtantiſsima eſt, cuius actio eſt contemplatio.

θεωρία καὶ πρᾶξις.) Mens partim contemplatrix eſt, partim actuoſa. *Actuoſa.* Actuoſa, ex habitudine ſeu affectione ipſa ratiocinatur, quę eſt cum corpore. Itaque poſtquã abſoluta fuerit à corpore, non amplius eſt actuoſa, ſed tantũ contẽplatrix. *Cõtemplatrix.* Differt autem actuoſa mens à contemplatrice, fine: cũ ſubiecto nihil diſferat, ſicut nec ſemen & fructus. Nam contemplatrici, finis eſt perceptio ueritatis: actuoſæ, boni adeptio. Mens igitur, inquit, * diuerſum ab anima genus eſſe uidetur, & ſola habere ſeparabilem naturam. Reliqua uerò anima uniuerſa eſt inſeparabilis.

** Vel aliud animæ genus eſſe. γένος ἕτερον ψυχῆς.*

θεωρία.) Contemplatio finis, eſt ſacerdotij nomẽ illud non falſò uſurpantis. Contemplatio porrò & actio nolunt coire ſocietatẽ. Appetitio enim eſt initium actionum, quarum neutra perturbatione uacat.

θεωρικά.) Pecunia quæ ad ſpectacula præbebatur populo Athenienſi, ſiue drachma, ſiue bini oboli, Theorica dicebatur: ne uel pauperes theatrò excluderentur propter inopiã, uel rixæ & pugnæ orirẽtur. Ac ea pecunia olim in militiã conferebatur, quam Eubulus in ſacrificia & ſpectacula & publica ædificia erogauit. Col. 712.

θεωρίς.) Theoris, nauis Athenis, quæ Delũ quotãnis mittebatᷣ, uota à Theſeo in Cretã ituro: nec ante eius reditũ quẽquam damnatũ capitis ſupplicio afficere licebat. Qua de cauſa etiã Socrates lõgo tẽpore in carcere uinctus fuit, dũ nauis illa reuerteretur.

θεωρίς.) Theoris, ſaga fuit: quæ impietatis condemnata, occiſa eſt.

θέωρος.) Theorus, homo periurus, adulator, piſciuorus, improbus, mœchus, Corinthi degens propter ſcorta.

θεωροί.) Theori, qui ad ſpectacula, feſta, oracula, rerumq; diuinarum curationem mittebantur.

θεραπευταί, cultores ſeu curatores.) *Medici animorum.* Sic, inquit Philo, apud Iudæos dicũtur homines utriuſq; ſexus, qui cõtẽplationi rerũ diuinarũ dediti, uirtutẽ colũt: ſiue quòd eorũ animos, qui ſe ad ipſos cõferũt, medicorũ inſtar, à uitijs perturbationũ liberent atq; ſanent: ſiue propter purũ & ſincerũ numinis cultũ & religionem. Hi cũ primùm ad philoſophiã ſe cõtulerint, à cognatis & re ſua familiari recedũt. Col. 713. Deinde omnib. uitę curis repudiatis, atq; urbib. relictis, aut in deſertis agris, aut hortis aut mõtib. degũt. *Veri monachi.* & quia diſsimiliũ cõmercia & inutilia & noxia eſſe norũt, uitã propheticã ęmulantur atq; exercẽt. In unoquoq; cœtu eſt ędes ſacra, quã σεμνεῖον uocãt, & monaſteriũ: *σεμνεῖον.* in qua ſoli ſanctę uitę myſteria peragũt, nemine quicq; afferẽte: nõ potũ, nõ cibũ, nec aliud quicquã eorũ quę

corporis

corporis neceſsitatibus ſeruiunt: ſed leges & oracula uatum, & hymnos, caeteraq; quib. ſcientia & pietas augentur & *Abſtinentia.* perficiuntur. Ac paucis ut abſoluam, cibum aut potum nemo eorum guſtauerit ante ſolis occaſum. Nam philoſophiam quidem luce dignam iudicant: tenebris, corporis neceſsitates. *Allegoriæ.* Enarrant autem ſacra oracula, arcanis ſenſibus per allegorias eruendis. Omnem *Lex animanti ſimilis.* enim legem illi cenſent animanti ſimilem eſſe: cuius corpus ſit, ipſa ſcriptura & uerba: anima uerò, ſenſus obſcurus ſub uerbis deliteſcens. Eadem mulierum quoque ratio eſt, quæ θεραπευτρίδες appellantur, quaſi cultrices uel curatrices dicas.

θεραπευτῆρες, cultores.) ſacerdotes q ſacris Iſidis præſunt apud Aegyptios.

THERAPNAE, Laconiæ locus.

Ob barbariſmum repudiata pecunia. θερίῳ.) Cum ſub Alexandri ſucceſſoribus Athenienſes pecunia egerent, & quidam peregrinus ſe mutuam illis daturum δανειῶ barbarè promiſiſſet: *Col. 714.* tumultuati benignitatem eius repudiarunt. Sed cum errore correcto δανείσω dixiſſet: tum demum liberalitate eius uſi, hominem collaudarunt.

THERMAN, Thracium eſt oppidulum.

θερμόν.) Ariſtophanes in Pluto: Quàm calidum facinus, & nefarium & iniquum audetis facere, Vos duo infelices homunculi. Sophocles: Ne aſſe quidem æſtimarim hominem, qui uana ſpe incaleſcit.

THERMOPYLAE, ab alijs Grecis, quòd ibi Minerua calidas aquas Herculi pararit: Pylæ, ab incolis & uicinis dicuntur.

θερμός.) Perſæ territi ſunt, audito, eum iuuenem eſſe, & audacem. Ariſtophanes: Deſine Aeſchyle, neq; ex indignatione uiſcera incendas ira.

THERMVTIS, Pharaonis filia, quæ Moſem adoptauit.

THERMODON, fluuius Thraciæ.

θέρος.) Aeſtas eſt, aer circundans terram, ſolis ad Septentriones progreſsione calefactus.

θερσίτειον βλέμμα.) Therſiticus aſpect9.

θεσσαλός.) Theſſalus Cous medicus, illuſtris illius Hippocratis filius. habuit & ipſe filios Gorgiã & Hippocratem. Scripſit libros de re medica, ſex.

θεσσαλῶν νόμισμα.) Theſſalorum moneta. Prouerbij ſpecie, pro impoſtura capitur.

θεσσαλονίκη.) Cum Philippus annos in Macedonia 20 regnaſſet, Theſſaliamq; ſubegiſſet: urbẽ in ea condidit Theſſalonicam, ſiue ob uictoriam, ſiue de nomine filiæ ſuæ ita dictam.

θέσεις.) Crãtor philoſophus dicebat, Theophraſti theſes oſtreo ſcriptas eſſe.

θέσις.) Theſis, ſecundũ Ariſtotelem, *Autor admirabilis ſententiæ.* eſt opinio admirabilis, celebris alicuius philoſophi: hoc eſt, problema propoſitũ. Neq; uerò quoduis problema theſis eſt, ſed de cõmunibus opinionib. clari alicuius in philoſophia ſentẽtia. Itaq; *Col. 715.* autorẽ opinionis eorũ qui theſin defendunt, addi tali problemati oportet: uelut, utrũ omnia * cõtinẽter fluãt, & ſemper gignãtur, neq; unquã quicquã ſit, ** πότερον πάντα συνχωρεῖ, lego συνεχῶς ῥεῖ.* ſecundũ Heraclitũ, nec ne? &, utrũ motus ſit, an nõ? ut Zenoni uidetur: &, utrum ſanitas bonũ ſit, an non? ut Chryſippus ait. &, utrum contradici poſsit, an non? ut Antiſtheni placet. θέσει, *θέσει.* id eſt poſitione ſeu autoritate: & φύσει, *φύσει.* id eſt natura, inter ſe opponuntur, ut & in poſitione nominum: quæ cum poſitione conſtare dicimus, natura nõ extitiſſe ſignificamus. Sunt & qui rhetorica problemata theſes uocent, quibus eſt hypotheſeos nomen accommodatius, quòd ſubiectis quibuſdam & definitis rebus conſtent.* Theſes & hypotheſes dicit Ariſtoteles.

θέσθαι.) Demoſthenes de corona: Leges ſibi proprias ferre.

θεσμοθέται, Legumlatores.) Sex uiri è *Correctores legum.* nouem principibus ita dicuntur, quòd legum habeant curam: eaſq;, Aeſchine autore, in oratione contra Cteſiphontem, quotannis emendent.

θεσμοφόρος.) Battus Cyrenarum conditor, legiferæ Cereris Initia cognoſcere cupiebat, & uim inferebat, auidis oculis indulgens.

THESMOPHORIA, ſacra Cereris. Ariſtophanes: Velut in Theſmophorijs ieiunamus abſq; uictimis.

θεσπίζει.) Pythia in tripode ſedens, *Pythia.* reddebat oracula: & pars cui inſidebat, ὅλμος, id eſt mortarium uocabatur.

THESPIS, *Icarij filius, ex oppido Attico, tragicus, q ſedecimus ab Epigene Sicyonio, primo tragico, fuiſſe tradit. Alij

Colores loco perſonarum. Alij ſecundum ab eo ponunt. Alij primùm Tragicum ſtatuunt. Ac primùm fuco illita facie tragœdias egit: deinde portulaca illam texit: pòſt, lineis laruis uſus eſt. Edidit fabulas Olympiade LXI. Cõmemorantur eius tragœdiæ: Prȩmia Pelię, ſeu Phorbas, Sacerdotes, Adoleſcentes, Pentheus. *Col. 716.*

THESIADES Theſpius, è multis mulieribus filias L ſuſcepit, cum quib. rem habuit Hercules.

θετταλὴ γυνή.) Theſſala mulier. De ueneficis. Theſſali enim malè audiunt, ut impoſtores: atq; etiamnum ueneficæ dicuntur Theſſalæ. Aiunt autẽ, Medeam fugientem, ciſtam uenenorum ibi effudiſſe, quæ creuerint. Ariſtophanes: Muliere uenefica Theſſala empta, Lunam deducam noctu: Deinde includam inſtar ſpeculi. Orbis enim Lunæ rotundus eſt ut ſpeculum: eoq; adhibito, dicunt iſtius generis artifices Lunam deducere. Eſt autem Pythagus, ludicrum per ſpeculũ, huiuſmodi: Luna plena, ſi quis ſpeculo ſanguine quantũ uoluerit inſcripſerit, & obuerſo Lunæ ſpeculo, alium à tergo ſtantem Lunã intueri iuſſerit: is leget omnia ſcripta in ſpeculo, quaſi in Luna ſcripta eſſent. *Lunæ deductio. Pythagus ſcriptura in Luna.*

θετταλικαὶ πτέρυγες.) Theſſalicæ alæ. Sic dicuntur chlamydes Theſſalorum, quòd utrinque angulos habeant alarum inſtar.

θετταλῶν σόφισμα.) Theſſalorum commentum. Et de pugna, & de habitu, & de impoſtura, & alijs ſexcentis uſurpatur, tali de cauſa. Arato reduci ab exilio dixit Apollo, cauendum eſſe, ne fortè aduerſarij uotum maius & ſplendidius contra ipſum facerent. Tum ille Hecatomben C uirorum uouit Apollini. Rebus autem quas uolebat confectis, eo quòd id ſacrificium ſacris indecorum eſſet, id uotum ſubinde procraſtinabat. Theſſali malè audiunt ob latrocinia & perfidiam.

THESSALVS, unus ex filijs Cimonis.

θετόν.) Thales uxore non ducta, ſororis filium adoptauit.

Rex iuſtus. THEVDERICHVS rex Gotthorũ, & Italorum qui ipſi parebant, ita præfuit, ut ea quæ regi natura conueniunt, omnia complecteretur. nam & iuſticię ſtudium inſigne habuit; & leges inuiolatas conſeruauit, & à finitimis Barbaris prouinciam tutam pręſtitit: uir ſumma & prudentia & fortitudine præditus. Nec ulla ferè iniuria uel ipſe populum affecit, uel à præfectis affici paſſus eſt: uerbo quidem tyrannus, re uerò uerus rex, nullo eorum qui huius honoris laudibus ab initio floruerunt inferior. Itaque & Gotthis & Italis chariſſimus fuit.

Theuderichus Afer diaconũ quendam habebat orthodoxum, quem ualdè diligebat & fouebat. Is Theuderichò ſe gratificaturum putans, homouſia fide relicta, cum Ario ſenſit. Quo Theuderichus cognito, hominẽ ita charum ſtatim capite plectit, cum hoc dicto: Si Deo fidem non ſeruaſti, quomodo aduerſus hominem ſanam conſcientiam retineres? *Aſſentator punitus. Col. 717.*

THEVDIBALDVS. Leontius quidem hæc dixit: Theudibaldus autẽ ſic reſpondit.

THEVDIBERTVS filius Theuderichi, ſupra modum audax & turbulentus, & periculorum, quàm neceſſe eſſet, amantior.

THEVDERTVS, rex Francorum.

THEVDOSIVS, Theodoſius. Theudoſia, prouincia Scythiæ: quã Satyrus dum oppugnat, obijt.

θεὸς ἄρης.) Deus Mars, in Arabia Petræa maximè colitur. Simulacrum eius lapide nigro quadrato conſtat, nulla figura inciſo, altitudine pedum 4, latitudine 2: baſi aureæ innitens. Huic immolant, & ſanguinem uictimarum affundunt. Tota ædes multo auro eſt ornata, multaq; habet donaria. *Arabes Marticolæ.*

θεύσούμενος.) Aduenerunt, alius luctaturus, alius ſtadium curſurus.

θεῖ.) Ariſtophanes: Nunc, ſecundum prouerbium, neque currimus, neque equos agitamus. Sed argentum nacti ubi fuerimus, omnia & currunt & agitantur. * Neque uentis neque remis nauigamus. *Ignauia ex inopia.* ** ὅτ' ἀνέμοις οὔτε κώπαις πλέομεν.*

θεῖοι.) Diuini ſunt, uiri boni: habent enim in ſeſe quodammodo Deum. Malus Dei eſt expers. ἄθεος autem bifariam dicitur, cùm qui Deo contrarius, tum qui illum nihili facit: id quod non in omnem malum cadit. Sunt & Dei cultores boni uiri, ut periti rituum diuinorum. *Viri boni diuini.*

θεάζουσα.)

θαάζουσα.) Meſyus Senonum rex, & Ganna uirgo, quæ cum Beleda in Gallia uaticinabatur, ad Domitianum uenerunt, & honoribus ab eo affecti domum ſunt reuerſi.

θηγάνη.) Ferriuota cote nuper exacutus Sophocles.

Col. 718. θηλυδρίας.) Deteſtabili uoluptate effœminatus. Effœminati homines comã componunt.

THEMAX, municipium Erechtheiæ tribus, unde Themacenſis.

THERAMENES, Athenienſis orator, Prodici Ceij diſcipulus, cognomento Cothurnus, uir ſapiens: qui ſi quando in mala incidiſſet, in ijsq; iam uerſaretur, è malis ſeſe expediebat. Mutabilis enim erat, & tempori ſeruiebat, ſolers ad omnia: neque aſtragali eius unquam malè ceciderunt, cum ſemper ad felicius latus ſe inclinaret. Ariſtophanes: Subinde ſe conuertere ad molliorẽ partem, uiri eſt ſolertis, & natura Thera-

Col. 338. menis. Fuit hic Theramenes in republica uerſatus, Agnonis F. è Sterienſi municipio, Iſocratis magiſter: qui cùm alia multa iniuſta fecit, tum duo maxima & indigniſsima facinora edidit. Nã & duces qui ad Arginuſas pugnarant, in carcerem coniecit: & oppreſſa libertate, XXX uiros conſtituit. Itaq; uitæ habuit exitum, uitæ ſuæ inſtituto conſentaneum. Nam ab ipſis XXX eſt in-

Col. 339. terfectus, Critia accuſatore. Quidam dicunt, ab ara ad quã confugiſſet, auulſum fuiſſe. Hunc ob uerſatile ingeniũ, Cothurnum cognominabãt: cũ aduerſariorum in Repub. utrique factioni ſe adiungeret, tempori ſeruiens, & priuatam utilitatem fidei anteponens. Nam & Cothurnus tam uiris quàm mulieribus conuenit. Tria decreta pœnalia fecit: * aut in tabula proſcribi, aut cicutam

* exulare. bibere, aut * effugere oportere. Videt ex inſula Ceo eſſe, nec germanus Agnonis F. ſed adoptiuus. Vnde Ariſtoph. Theramenes, inquit, nõ Chius, ſed Ceius. Thucydides aũt hunc laudat: XXX uerò criminatur, ut rapaces.

Col. 718. Theramenes Ceius ſophiſta, ſcripſit declamationum lib. 3. De ſimilitudine orationis, de imaginibus ſiue parabolis, de figuris.

θηρατὴς λόγων.) Venator uerborum: id eſt, amator eloquentiæ.

THERICLIS filius Calix. Thericles primus fictiles calices feciſſe fertur. θηρίκλειον, poculum uitreum.

θηρολέξης.) Venator uerborum, auceps ſyllabarum.

θηρώμενοι.) Honorem ex eo apud alios uenantes.

θησαυροί.) Theſauri uentorum, nõ cellæ, ſed facilis cõmotio tranquillo aere.

THESEVS hiſtoricus, uitas illuſtriũ uirorum lib. 5. ſcripſit, Corinthiacorum lib. 3. quo in opere Iſthmicorum ludorũ inſtitutionem narrat.

θητεύς.) Egẽtiſsimi quiq; apud Athenĩẽſes, qui Thetes dicebãtur, id eſt proletarij, ſiue capite cenſi, pendebãt uectigal quod θητικὸν dicitur: nec ad ullũ magiſtratum admittebantur, neq; militabant. Eius ordinis puellam pauperculã, Col. 719. genere proximi aut ducere, aut minis quinq; datis elocare cogebantur.

θησείοισιν.) Theſea, feſtum apud Athenienſes. Poſteaquam enim Theſeus libertatem Athenienſibus conceſſerat, Lycus quidam per calumniam effecit, ut heros oſtraciſmo pelleretur. Itaque ſe Scyrum contulit ad Lycomedem inſulæ regulum, qui per æmulationem eũ dolo interfecit. Athenienſes autem annonæ penuria laborantes, ulciſci Theſeum iuſsi, Lycomedem occiderunt: & oſsibus relatis; ſacelloq; in eius honorem extructo, diuinos illi honores decreuerunt. Eo feſto & congiaria diuidebantur, & conuiuia agitabantur, eo quòd Theſeus urbem coniunxiſſet, cũ Attica prius pagos tantũ haberet. Hic Theſeus Aegei F. Athenienſis, multa edidit facinora. Omnia enim loca Trœzene Athenas uſque latronibus referta pacauit, & Cercyone & Scirone & Sinnide Pityocampta, dicto à pinibus inflectendis, & * Periphano Corynete interfectisc (uius clauam, à qua cognomen ille inuenerat, ipſe poſtea geſtauit.) Procruſte item, hoſpitum interfectore. Subegit & Amazonum exercitum, Athenas aggreſſum: earumque regina uxore ducta, Hippolytum ex ea ſuſcepit. Poſtea Phœdram duxit. Geſsit & cũ Centauris bellũ, pro Pirithoo rege Lapitharum, & alia quædã.

Theſei exilium et interitus.

Lycomedis interitus.

Theſei res geſtæ.

** Periphete.*

θῆτες.) Mercenarij, qui uictus quærendi gratia ſeruiunt.

θητικὸν πλῆθος.) Perſæ mercenariorũ

Spectatores pugnæ Perſicæ. ingentem numerum, & liberos atq; uxores, patria quadã lege, pugnæ & fortitudinis ſuæ ſpectatores adducebant.

Col. 720. θιασώτης κότυς.) Thiaſotes Cotys: genius qui Corinthi colitur, turpium rerũ inſpector.

THIMBRON Lacedæmonius, miſſus in Aſiam Harmoſtes, id eſt prætor, poſt bellum Peloponeſiacum.

θλαδίας.) Subornat Valentis myſticos, id eſt arcanos, effœminatam in quã cohortem illam: qui, ut rerum malarum ſemper ſunt fomites, Imperatori perſuadere contendunt, Aetium de ipſo accuſando cogitare, quò ipſe poteſtatẽ inuadat. Magnum enim promiſsi auri pondus erat, quòd anteriora eorum demulcebat. Facilimè enim cõſuunt fraudes, auro promiſſo genus hominum inexplebile, & lucro ſemper inhians. neque mali quicquam ſine peruerſitate illorũ in palatio conficitur. Aurem calumnijs prębet Imperator, dictoq; citius ad cædem incitatus, tollit Aetium: & quaſi re bene geſta, cuidam arcana ſolerter conijcienti: Heus, inquit, non'ne rectè Aetium ſuſtuli? Cui reſpondet ille: Rectè ne, an ſecus, ignoro: illud ſcio, te læua dextram tuam amputaſſe.

Eunuchi auari & ſycophantæ.

Aetius dextra imperij manus.

θλῖψις, afflictio.) Multa hoc nomine ſignificantur: cuſtodiæ, cathenæ, exilia, & id genus alia. Furor & ira & afflictio in Deo, acerba ſupplicia dicũtur, & nõ natura & uoluntas.

Col. 721. THOLVS, domus rotunda, in qua ſenatus conuiuabatur: Prytaneũ propriè, ab aſſeruando frumento dicta.

THORAE, municipium Antiochiæ tribus.

THORICVS, municipium Acamãtiæ tribus.

Neſſi uenenum. θορός.) Neſſus Deianiram iubet ſanguine à ſagittis, quibus ictus eſſet, abraſo, & cum ſemine quod emiſerat cõmixto, Herculem aut ueſtem eius inungere.

THVCYDIDES Olori F. Athenienſis, filium habuit Timotheum. Maternum genus à Miltiade duce, paternũ ab Oloro Thracũ rege duxit: Antiphontis diſcipulus. Floruit Olympiade 87. Scripſit bellũ Peloponẽſiũ & Athenienſium. Herodotum puer etiamnum, Olympię ſuas hiſtorias recitantẽ cum audiſſet, quaſi numine percitus, lachrymis eſt oppletus. Ibi Herodotus ingenio eius animaduerſo, patri Thucydidis Oloro ait: Fortunatum te ob liberos, Olore, iudico. nã filius tuus natura præditus eſt ad diſciplinas incitata. Neq; eum fefellit opinio. Hic Thucydides uir inſignis fuit artificio & elegãtia orationis, accurata expoſitiõe rerũ, imperatoria arte, conſilio & argumentis panegyricis.

Herodotus.

Laudes Thucydidis.

Thule. THVLIS, totius Aegypti regnũ uſque ad Oceanũ tenuit, cuius quandam inſulã de ſe Thulen appellauit. Succeſſib. aũt elatus, oraculũ Serapidis adijt, & re diuina facta ita quæſiuit: *Dic nobis Ignipotens uera, Beate qui ætherium commutas curſum: Quis ante meum regnum potuit tantum? Aut quis erit poſt me?* Datum igitur ei eſt huiuſmodi reſponſum:

Oraculum de trinitate.

πρῶτα θεός, μετέπειτα λόγος, καὶ πνεῦμα σὺν αὐτῷ.

Primùm Deus, deinde ſermo, & ſpiritus cum eis.

Pœna ſuperbiæ.

* *Concreta autem ſunt omnia, & in unum euntia, Cuius potentia eſt æterna. Velocibus pedibus uade mortalis, Incertam exigens uitam.* Templum egreſſus, à ſuis eſt occiſus, in Afrorum regione.

* σύμφυτα δὲ πάντα, καὶ εἰς ἓν ἰόντα.

θυμάντις αὐϊσιος.) Nihil quod ad Lyſiſtratũ & Thumantim ędibus carentem attinet, æquo animo prætermittã. Hi, ut pauperes perſtringebantur.

THVRAS, poſt Ninum in Aſſyria regnauit, cui nomen planetæ Martis indiderunt. homo fuit acerrimus: belloq; Caucaſo tyranno illato, ex Iapeti ſtirpe oriundo, eum ſuſtulit. Hunc Aſſyrij ut Deum adorarunt: & ſua lingua Baal, id eſt Martem appellarũt, bellorum præſidem, cuius etiam Daniel propheta meminit.

Col. 722.

Caucaſus.

Iaphet.

Baal.

βουλομάντεις.) Capta Sybari, Thurij dicta eſt urbs, à fonte Thuria, ad quam ædificandã Athenienſes 10000 uirorum miſerũt: inter quos & Lampon fuit uates, qui ædificatiõis rationẽ explicaret.

Sybaris.

Thurij.

Thuria.

Lampon.

THOT, Mercurius.

θῶπα.) Iortium, & hunc Thopa, inſignes fuiſſe adulatores tradunt.

Adulatio.

θῶπτε.) Sic eum colito, ut æquum & philoſophia dignum eſt: non adulatorũ & ſordidorum hominum inſtar.

θωπεία.) Ariſtophanes: Si quis uos per adulationẽ pingues uocauerit Athenas, totũ reperit: ſi ꝓpter pinguedinem,

λιπαρὰς ἀθήνας.

nem, aphyarum preciũ uobis tribuerit. Idem in Tageniſtis: Satis aphyarũ mihi, uenter edendo eſt diſtentus.

Adulatio. θωπεία.) Adulationis eſt, nõ ingenuè agere cum proceribus. Antipho de Cõcordia: Multi ſe amicos habere neſciũt, ſed ſodales aſciſcũt adulatores diuitiarum, & Fortunæ aſſentatores.

Col. 723. ** attollendo.* θωρακίων.) Hannibal Carthaginenſiũ imperator, elephantorũ loricas * ferendo, & belluarũ domunculas, quantum licuit, in altum efferendo, ramos amputans, tutum & facile iter reddidit.

Parthi equites cataphracti. θώραξ.) Thorax Grecè ex eo dicitur, quod mentẽ, que pars noſtrûm diuina eſt, cuſtodiat. Thorax equitis Parthi eſt huiuſmodi. Anteriorẽ eius partẽ, pectus & femora & ſummas manus & crura tegit: poſteriora item, tergũ & ceruices, & caput totũ. Lateribus fibulę ſunt additę, quib. utraq; pars coagmẽtata, facit ut eques totus eſſe ferreus uideatur. Nihil aũt ferrũ impedit, neq; extenſionẽ membrorũ, neq; contractionem: adeò aptè ad membrorũ naturã arma facta ſunt. Eodẽ modo & equũ armant *Equus armatus.* ferro totũ uſq; ad ungulas: quòd nullã ſuorũ armorũ utilitatem caperẽt, equo ante ipſos interfecto.

THORYCION, Athenienſium centurio, bello Peloponeſiaco picem miſit hoſtibus, qua ipſius urbem incenderẽt: uel quòd Thoracionẽ Aeginetam cen-*Proditor.* turionem imitaretur, qui proditor cum eſſet, utres & linum & picem Epidaurũ mitteret, aut hoſtium nauibus pecuniã ſuppeditaret. Quo cognito, ut proditor traducebatur.

θρᾶκες ὅρκια οὐκ ἐπίσταντα.) Menander huius prouerbij meminit lib. 1. Legatum quendam in Thracia, iaculo tranſfixo pectore occubuiſſe, atq; inde apud Iones & Aeolenſes hoc ænigma extitiſſe, Thraces iuriſiurandi & fœderis ignaros eſſe.

Dierum, non noctiũ induciæ. θρακία παρεύρεσις.) Thraciũ cõmentũ. Aiunt Thraces ad Coroneam uictos à Bœotijs, & quinq; dierum inducijs pactis noctu aggreſſos Bœotios, quoſdã occidiſſe, quoſdam cæpiſſe. Qui cũ expoſtularent, dixiſſe Thraces: Se dierũ, non noctium pepigiſſe inducias.

Col. 724. THRASYMACHVS Chalcedonius ſophiſtes, in Bithynia, primus periodũ & colõ demõſtrauit, & adhuc uſitatam rhetoricę rationẽ inſtituit: * diſcipulus Platonis & Iſocratis rhetoris. Scripſit ſuaſiones, Artẽ dicẽdi, Ludicra, Argumẽta ſeu adiumẽta rhetorica. Tulit & *Degener poſteritas.* noſtra urbs ingenia diſciplinis apta. Verùm nõ locus ſcilicet in cauſa eſt, ſed tẽpora, quib. ingenioſiſsimi illi homines floruerũt. Nũc aũt thynnos obſeruãt incolæ, retibus & hamis intenti, gulæ & uentris mancipia, * ut multæ maxillarũ prouinciæ, atq; in diem uiuentes, parũ aut nihil curant eruditionem: quorum ſummus pontificatus ei euẽnit, * qui inter eos qui Trœzenem iuerunt, eſt eminentiſsimus. Intelligant hoc, prouerbij non ignari.

** ὡς πολλαὶ τῶν γνάθων χωρία.*

** Imberbem aut eunuchũ aut cinædũ intelligit.*

Rupiũ diſſectio. θραυλοτόμας.) Igne rupibus iniecto, acetum effuderunt, quò facilius frangerentur.

Rerum humanarum contẽptio. θρέμματα.) Aelianus: Nõ huc ueni, ut mẽſæ incumbã, & brutæ pecudis inſtar saginer, & à magiſtratibus atq; honoribus pendeã, & aulas admirer, & mẽſas, & ſatrapas: neq; me pulchritudo hominum allicit, neq; pecuniam colligo.

THRETTANELO, ſonus eſt citharę, quẽ in epigrãmate ſuo poſuit Philoxenus ſiue dithyrãbopœus, ſiue tragicus, ubi Cyclopẽ amantẽ deſcribit, qui Col. 725. tibia canendo Galateam prouocet.

οὐκ ἔνεστί μοι τὸ θρέττε.) Nõ ineſt mihi Thrette: id eſt, nõ ſum animoſus atq; audax.

* θρινακία, καὶ θρίναξ.) Threnacia, Sicilia. ** Τρινα-κρία. Trinacria.*

θρηνεῖν.) Sophocles: Non eſt prudentis medici, hulceri quod ſectionem deſideret, oggannire carmina.

θρηνεῖ.) Lamentari Barbaricum eſt. Quare Patroclum apud Homerum nõ lamentantur.

Orpheus. θρησκεία.) Fertur Orpheus Thrax primus initia Græcorũ inſtituiſſe, ac Deũ colere θρησκεύειν dixiſſe, quaſi Thraciũ ſit id inuentum: uel à uidendo Deo, ἀπὸ τοῦ θεὸν δέρκεσθαι.

θρῖον. Thrium eſt apud Athenienſes cibi genus, quod cõficitur è ſuillo ſebo, & hœdi lacte, ſimila, & oui luteo, quo dẽſetur. Qui fici folijs iniectus, eſt eſu ſuauiſsimus. Eſt & alia cõficiendi thrij ratio. Adhibetur cerebrũ cũ garo & caſeo, & fici folijs inuoluitur atq; aſſatur: fruſtra eñ in folijs geſtãtur. Sic Didymus. Apud Homerũ nõ thria, neq; cãdylũ, neq; placentæ ex lacte aut melle confectę regibus eximiæ apponuntur.

Calculi fortaſsis geomantici. θριαί.) Vatum calculi: πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες. Multi ſunt qui calculos iaciant, ſed pauci uates.

θρίαμβος.) Triũphus, oſtẽtatio uictoriæ. Dictus eſt à uerſibus, qui primi de Baccho ſcripti ſunt, ex India in curru tigridib. iuncto redeũte. Thriaſum enim dicũt poeticũ furorẽ: uel quòd thria, id eſt folia fici Baccho ſacra ſint: & quòd primùm ante perſonas inuentas, ficulnis folijs facies tegerẽt, & iambicis uerſibus alios inceſſerẽt. Sed & milites, ſce-
Col. 726. nicos imitati, facie fici folijs tecta, dicteria in triumphatores iaciebant.

Explicatio ſomnij. θρίδακας ἐσθίειν, σώματος δηλοῖ νόσον.) Lactucis ueſci, corporis ſignificat morbum. ὀνειροκριτικόν.

θρόμβος.) In tantũ angorem paſſa eſt natura diuina humanam incidere, ut cõcretum ſanguinem ſudaret.

THRONIVM, urbs Locridis.

θρόνοι ἀνομίας.) Solia iniquitatis: id eſt, iniuſti iudices.

θρόος.) Homerus: οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος. Neq; em̃ ſimilis erat omniũ ſonus.

θρυαλλίδα.) ἐκ τῶν πολεμίων ἀσφέρεις θρυαλλίδα, Ab hoſtibus infers ellychnion. Hoc interdictum erat Athenis, ne incẽderetur nauale.

Col. 727. θρύπτεται.) Virago, deliciarum fugitans in conuictu. Epigramma: Laidem habeo, quæ auro ſimul & purpura, & cũ Cupidine Delicias facit, tenera Venere teneriorem.

θρύψις.) Ariſtophanes: O aureola mea cura, Cypridis germen, apicula Muſæ: Gratiarũ deliciæ, Volupiæ uultus, aperi.

θοινάτωρ.) De Ptolemæo epigramma: Peſte perijſti, totam terram deuorãte, priuſquam ſceptrum patriũ iuuenili manu prehenderes.

θύειν.) Sacrificare dijs, Chaldæi gens* Perſica primi inuenerunt, uel Cyprij.

Col. 728. θυηπολοῦσι.) Pollicentur ſacrificijs ſe deos placaturos eſſe.

Reliquiæ Apoſtolorum. θύινα. Sub Zenone imperatore, Barnabæ apoſtoli & comitis D. Pauli reliquiæ, in Cypro ſunt inuentæ: & in pectore Barnabæ Euangelium ſecundũ Matthæũ, quod folia thyina habebat. Precioſi ligni genus eſt thyum.

θύλακος. Ariſtophanes in Pluto: Farina nulla eſt in ſacco.

θυλήματα.) Farina oleo & uino miſta in ſacrificijs offerebatur.

θύματα.) Ariſtophanes: Victimæ nullæ ſunt præter barbas & cornua. De hoſtijs ſine carnibus.

θυμβροφάγος ἀνήρ.) Thymbra (ſiue cunila, ſiue ſatureia) herba agreſtis & acris. Eam igitur qui eſitat, intelligit hominem acrem & perſequentem inimicitiarum.

THYMOETADAE, municipium Hippothoōtiæ trib. à Thymœta heroe.

Explicatio ſomnij. εἰ θυμιᾷ σοί τις, πικρὸν τ' ὄναρ πέλει.) Si quis fumũ tibi facit, acerbũ id eſt ſomnium. ὀνειροκριτικόν.

θυμέλη.) Sæpè in tibiæ cãtu & in ſcenis florens germẽ Acharnẽſe, hedera texit comã. id eſt, ſæpè uictor eſt coronatus.

θυμοβαρής.)

Tumulum iuxta Aiacis in Rhœteo littore
Animo ægra Virtus ploro ſedens.

Col. 729. θυμομαχοῦντες.) Polybius: Partim deſperatione, partim dolore impulſi, animos ſumpſerunt.

θύμον.) Et haſta & clypeo cum eis pugnabimus, epoto thymo acido. Ariſtophanes in Pluto: O qui multum thymi cum domino meo eſitaſtis: id eſt, qui æquè atque ille pauperes eſtis. id eſt: O boni uiri, qui uili cibo cõtenti eſtis, quia iniuriam facere non uultis. ſimul etiam agri aſperitatem criminatur. Alludit ad Heſiodium illud: Non norunt mortales, quanta inſit utilitas maluæ & aſphodelo. Thymum, uilis herba eſt. *Frugalis uictus iuſtitiæ conſeruator.*

Cupiditas & ira quo modo diſtinguantur. θυμός.) Cupiditas & ira ſunt facultates animi appetentes. Sed ira differt à cupiditate, quòd quo pacto fiat, quæri poteſt. Quid enim? An non & iratus uiciſsim lædere cupit eum à quo læſus eſt? Quid uerò? Non ne & ratio diſciplinas appetit, & præcepta? Reſpondemus: cupiditatem & de genere dici, & de ſpecie: ſicut διάθεσις diſpoſitio, & in genere de habitu dicitur, & ſpeciatim, cum ab habitu diſtinguitur. Qui autem iram definit cupiditatem uiciſſim lædendi: non phyſicè, ſed dialecticè definit. Neq; enim iræ eſſentiam explicat, * ſed id quod in iræ eſſentia habet, ipſo eſſe reſecto, definit: è quo ne ea quidem quæ iram conſequuntur, definiri poſſunt. ſicut neque is qui iram feruorem eſſe dicit ſanguinis cor circumdantis, ex cupiditate uiciſſim lædendi. Sic enim ea quæ conſequuntur declarat, quòd palpitatio quædam cordis ſequatur

* ἀλλ' ὅτι οὐ τῷ εἶναι τοῦ θυμοῦ ἔχει τὸ εἶναι ἀπαιτουμένῳ ὥρισται.

quatur iratos: & quòd calor iuxta illas partes exiſtat, quòd rubeſcant irati, idque propter ſanguinis commotionem: quòd affectus animi, qui ſunt utriuſque partis, nè cogitatione quidem ſeparari poſsint. Quia uerò ira eſt in ratione, & in ſpiritu, & in uiuo corpore, uelut cum ratio ſpiritui concedit appetitum: ſpiritus uerò appetitione mouet animantis ſanguinem, qui iuxta cor eſt, quemadmodum ſe res habet in rege, duce atque exercitu. nam duci poteſtatem dat ulciſcendi aliquos: dux cóncitat milites, hi ulciſcuntur. Proinde θυμὸς. ira quæ in ratione eſt, non eſt inſeparabilis ab animante. ea enim à toto corpore ſeparari poteſt. Quæ autem in ſpiritu, ſi non à toto corpore, à terreſtri certè eius parte ſeparari poteſt. Tertia uerò illa, hoc eſt feruor ſeu ebullitio ſanguinis circa cor, inſeparabilis eſt à uiuo corpore.

Affectus cupiditatis et iræ non facilè diſtingui.

Ratio rex. Spiritus dux. Sanguis miles.

θυμὸς ἑπτάβοιος.) Animus ſeptem boum, id eſt magnus. Translatio ſumpta eſt à clypeo Aiacis ſeptemplici. Creon in Oedipode: Iræ nulla eſt ſenectus alia, niſi mors. Mortuos uerò nullus attingit dolor. Prouerbium, ut ex Alcæo apparet, uſitatum, ὅτι ὁ θυμὸς ἔσχατον γηράσκει, Irā poſtremò ſeneſcere: quòd unà cum ætate augeatur iracundia.

Col. 730.

θυμοίτης.) Thymœtes rex Athenienſium. Thymœtadę dicuntur à Comicis Acharnēſes, ut agreſtes & duri: ab iracundia ſcilicet, quę Græcè θυμὸς eſt.

Rhodiorū ſtatuæ.

θύον.) Rhodij tributum exigebant à regibus. Maſſanas enim eis miſit eboris talenta X X X, thyi L, ad conficiendas ſtatuas, quas conficere decreuerant.

θυωρός.) Pherecydes dixit, Menſam à dijs uocari thyorum, fortaſsis ab aſſeruandis uictimis.

θύραζε κᾶρες, οὐκ ἔτ' ἀνθεστήρια.) Foràs Cares, non amplius ſunt antheſteria. Alij ob multitudinem Caricorum ſeruorum dictum putant, quòd antheſterijs non laborarent, ſed conuiuarentur. Eo itaq; feſto peracto, heros ſic dicere ſolitos, cū illos ad opus faciendū ablegarent. Alij ſic efferunt: θύραζε κῆρες, οὐκ ἔνι ἀνθεστήρια. Foràs lemures, non inſunt antheſteria: quaſi animæ antheſterijs per urbem uagarentur.

Animarū uagatio.

Col. 731.

θύραθεν.) Erat inſania illa non extrinſecus, ſed intus: ſed intrinſecus rabie & furore agitabatur homo natura improbus, & poteſtate præditus.

THYRGONIDAE, municipiū Ptolemaicæ tribus.

θύραι οὐρανοῦ ἀνεῳγμέναι.) Cœli fores apertæ: id eſt, ea quæ diuinitùs ſuppeditantur. David.

θυρεπανοίκτης.) Apertor forium Crates Thebanus dicebatur, quòd quaſuis ædes ingrederetur.

θύρσος.) Epigramma: Pani Biton capellā, Nymphis roſas, thyrſos Baccho. Triplex ſub frondoſis munus poſuit comis.

θυσίαι.) Sacrificia quædam δωροφορικὰ offerūt munus, quędā ἀπολυτρωτικὰ redimūt: quædā * placant, quædā ἀποπληρωτικὰ explent, ſeu uota exoluunt.

* pro διαλλακτικαὶ, lego διαλλακτικαί.

THYSTIVM, ſiue Thytium, urbs Aetoliæ.

PRINCIPIVM LITERAE K.C.

CAbyle, Thracię regio, * fanum ad Taxum flumem in Thraciæ meditullio.

Col. 732.

* ἵδρυμα.

καδίσκος.) Vas quoddam, in quod iudices calculos conijciebāt. Phrynichus in Muſis: Hem cape calculum, cadiſcus tibi præſtò eſt: hic qui abſoluit, ille qui condemnat.

CADMEA, Thebanorum arx.

καδμεία νίκη.) Cadmea uictoria, id eſt inutilis & mala: uel quòd Eteocles & Polynices duello congreſsi, ambo perierūt: uel quòd Thebani uictores, pòſt ab Epigonis ſuperati fuerunt: uel quòd Oedipus ænigmate ſoluto, matrē præmij loco uxorem duxit: uel quòd Cadmus dracone, qui Martiū fontem cuſtodiebat, interfecto, annos 8 Marti ſeruijt. Dicitur etiā de ijs, qui cum hoſtes uincant, plures ſuorum amittunt.

CADMVS Pandionis F. Mileſius hiſtoricus, qui ſecundum quoſdā, primus hiſtoriam ſoluta oratione ſcripſit, Orpheo paulò iunior. Scripſit ædificationem Mileti, & totius Ioniæ, lib. 4. Cadmum aiunt primùm literas intuliſſe in Gręciā, quas Phœnices primi inuenerint. Vnde in Epigrāmate in Zenonē:

Inuentio literarum.

Si patria eſt, Phœnicia: quid tum? fuit & Cadmus
Ille, Phœnix, à quo ſcriptā Græcia habet paginam.

Cadmus Archelai F. Mileſius hiſtoricus iunior (quidam Lycinum & Cad-

 mum

mum annotãt. fortaſsis igitur eſt alius) ſcripſit ſolutionem amatoriarũ affectionũ lib. 14. & Atticas hiſtorias lib. 16.

κάδους.)

De tribus uineis tres conſecrauit hoſce
Impletos uino recẽti primùm expreſſo cados.

in Epigrammate.

CADVIAS, rex Scytharum.

CARIA, nomen urbis.

CAIN, Abelis frater, homo auarus: Abel uerò iuſticiæ ſtudebat. Cain Abelis cadauer à ſe interfecti occuluit, facinus ita clàm fore ratus. Quia uerò rapax & auarus fuit, menſuras & pondera & agrorum limites excogitauit: atq; urbe condita, ſuos conuenire eòdem coegit, qui ſe re bellica exercebãt. Quidam diaboli ſatu tradunt editum Cainum, & ex odio fratrem Abelem ſuſtuliſſe. Nam hac de re Chriſti etiam dictũ ad Iudæos in Euangelijs extat: Vos, inquit, filij eſtis diaboli: pater ueſter ab initio homicida eſt, & mendax, & pater mendacij. Quid uerò illud ſibi uult: Qui Cainum occiderit, ſeptuplũ luet? Reſponſio eſt huiuſmodi: Suo quiſque peccato morietur. Qui uerò cędẽ auſpicatus fuerit, eiuſq; peccati autor, ſeptuplum luet: hoc eſt, multifariam. Vſitatũ enim eſt Scripturæ, hoc uti numero indefinitè, ut ſit multitudinis infinitæ ſignificans: ut, Redde uicinis noſtris ſeptuplum. &, Sterilis ſeptenos peperit. &, Nõ dico tibi ſepties, ſed ſeptuagies ſepties. *Poſt condemnationem uerò Cain deterius uixit. nam obitus quidẽ uitæ malorũ affert requiẽ: ſed in metu & dolore uiuere, infinitarum mortium ſenſum affert. Tremẽs igitur & gemẽs Cain, quaſi à dæmone occupatus, in epilepſia uitam ſuã omnẽ exegit: ſigno *eo à quodam accepto, ne interficeretur. Vltionem aũt, ſiue peccata Caini dicas, ſeptem inuenies: ſiue ea quæ de eo Deus dixit, ne ſic quidem aberrabis à ſententia. Nam in Caini facinoribus, 1, ineſt Inuidia, ob Abelem ipſi prælatũ. 2, dolus, cum fratrem ſecum exire in cãpum iuſsit. 3, cædes, additamentum malorum. 4, fratris cædes. 5, quòd primus homicida malũ uitæ exemplũ reliquit. 6, id quod ipſe Cain patefecit: Si me nũc, inqt, eieceris è terra, & à uultu tuo occultatus fuero. grauiſsimum ſupplicium eſt ſeparatio à Deo, ſanis hominibus. 7, quòd pœna non occultatur, ſed ſigno manifeſto denunciata eſt omnibus per tremorem & gemitum. Omnis igitur, inquit, qui nunc te occidere auſus fuerit, malis te huius uitæ liberabit, tuumq; ſupplicium tollet. Quare, inquit, poſuit Deus ſignum in Caino, ne quiſquam qui eum reperiſſet, illum occideret.

Caini inuẽta. Col. 733. *Diaboli filij.* *Septenarij uſus in ſacris.* *Vitæ morte acerbior.* *Septẽ peccata Caini.*

κάθαμμα λύειν.) Nodum ſoluere. De ijs qui aliquid indiſſolubile ſoluere inſtituunt: ſumptum à curru Midæ. Oraculum enim Phrygibus erat redditum, qui nodum eius currus quo Midas uectus eſſet, ſoluiſſet, eum Aſiæ potiturũ: id quod fecit Alexander.

Nodus Gordius. Col. 734.

καθάραι.).) Pro expiatione urbis occidebant quendam * certo habitu ornatum, qui κάθαρμα dicebatur.

Victima humana.

καθάρσιον.) Mos Athenis fuit luſtrare concionem, theatra, deniq; conciliabula populi, minutiſsimis porcellis, quos luſtrales dicebant. Hoc uerò faciebant ij, qui uel à circumeũdo, uel à Veſta, Periſtiarchi dicebantur.

Expiationes.

κάθαρσις γυναικῶν μανεισῶν.) Theopompus libro nono Philippicarum hiſtoriarum, cùm alia plura admiranda de Bacide narrat: tum quòd aliquando Lacedæmoniorum uxores furore percitas luſtrarit, ab Apolline illis expiator datus.

Bacis.

καθ' αὑτοῦ Βελλεροφόντης.) Contra ſeſe Bellerophontes. De ijs qui ipſi ſibi mala accerſunt.

καθ' αὑτὸ, δι' αὑτό.) Per ſeſe, propter ſeſe. Primam oppoſitionem ſumit à cauſis efficientibus, alteram à finalibus. uelut: Viſum per ſeſe habemus, diuitias non per ſeſe, ſed propter aliud. Sic in altera etiam oppoſitione: Virtuti propter ipſam ſtudemus, & non alterius rei gratia. Quamuis enim remuneratio nulla conſequatur, ipſa propter ſeſe amplectenda eſt. Vires autem non propter ipſas habemus, ſed alterius cauſa. Si quid igitur propter ſeſe, id omnino etiam per ſeſe: non autem, ſi quid per ſeſe, id etiam propter ſeſe. ueluti: Propter ſeſe ineſt animo uirtus, & eſt per ſeſe. nam effectrix cauſa uirtutis, ipſi animo ineſt. Neq; enim aliquid externum is requirit ad uirtutis actionem. Eodem modo & corpori ꝓpter ſe bonũ eſt ſanitas, eoq; & per ſeſe.

Oppoſitiones cauſarum efficiẽtium & finalium. *Per ſeſe.* *Propter ſeſe.*

ſeſe.*nec tamen etiam per ſeſe omnino, & propter ſeſe. Per ſe enim animæ ineſt uidere: non autem propter ſeſe, ſed pro- Col. 735. pter uirtutem, aut incolumitatem. Eodem quoq; modo ſi quid propter aliud, id omnino etiam alterius cauſa eſt: non autem è conuerſo. Nam diuitię quidem mercaturæ ſeruiunt, rebus'ue ſimilibus: ſed & alterius gratia ſunt, uirtutis ſcilicet. Videre autem & ualere, alterius quidem gratia ſunt: ſed non item propter aliud, ſed per ſeſe. Opponitur igitur ei quod per ſe eſt, id quod eſt propter aliud: ei uerò quod propter ſeſe, id quod eſt alterius gratia. Fieri tamen per accidens ſiue fortuitò poteſt, ut id quod per ſe eſt, ſit propter aliud. Nam ſanitas per ſe ineſt corpori: ſed fie- *Idē et propter ſeſe et propter aliud expetendum.* ri poſsit propter aliud, ut propter medicum, ut qui ſuſtulerit id quod corpori incommodat. Nam hic quidem ea removet quæ nocent: natura uerò rebus moleſtis liberata, ſanitatem ſibi congruentem efficit. Et uirtus per ſe expetenda, fortuitò etiam bonæ exiſtimationis gratia coletur: uerùm non per ſeſe, ſed fortuitò. Eodem modo ſanitatē etiam per ſeſe corpori expetendam, alterius gratia expetendam eſſe dixeris, ut hæc atq; alia agendi cauſa.

Antiſthenes. καθεῖναι.) Antiſthenem aiunt primùm aluiſſe barbam, baculo & pera uſum.

Col. 736. καθῆκον, officium.) Hac uoce primùm eſſe uſum Zenonem Cittieum ferunt. καθῆκον autem eſſe dicunt, quod cur factum ſit, ratio probabilis reddi poſsit: ueluti id quod conſequens ſit in uita, quod ad bruta etiam & ſtirpes extendatur. cerni enim in his etiam officia. Nomen ex eo factum, quòd ad aliquos ueniat: atque eſſe actionem ſtatui naturæ conſentaneam tradunt. Ea enim quæ appetitione agantur, partim eſſe *Officia.* officia, partim contra officium. Officia eſſe, quæ rationi agere conueniat: ut eſt honorare parentes, fratres, *Contra officium.* patriam, morem amicis gerere. Contra officium, quæ agenda non eſſe, ratio conuincat: ut ſunt, negligere parentes, non curare fratres, amicis non obſequi, deſpicere patriam, & ſimi- *Indifferentia.* lia. Neque officia, neque contra officium, quæ ratio neque fieri iubeat, neque uetet: ueluti, feſtucam tollere, ſtylum tenere, aut ſtrigilem, & ſimilia. Ac alia eſſe officia abſque cir- *Circumſtantiæ officiorum.* cumſtantia, ut hæc: *Caſtitatis rationem habere, & ſenſuum, & ſimilia. **Valetudinis.* cum circumſtantia: ut mutilare ſeſe, & rem familiarem diſsipare. Eadem ratio eſt eius etiam quod eſt contra officium. Polybius: Audent plus quàm decet, contraq; officium faciunt. Præterea quædam officia ſemper conueniunt, quædam non ſemper. Ac ſem- *Mediarum rerum officium.* per conueniunt, interrogare & audire, ambulare, & ſimilia. Eadem ratio eſt eorum etiam quæ ſunt contra officium. Eſt & in rebus medijs quoddam officium: cuiuſmodi ſit, ut pueri pareāt pædagogis.

καθῄρηντο τὰς γνώμας.) Plerique abiecerant animos, uſque adeò ut præ timore, fidei etiam erga reges obliuiſcerentur.

καθῄρει.) Traianus nec inuidebat cuiquam, neq; cuiquam magiſtratum adimebat, ſed prorſus omnes bonos honorabat: eoq; nec timebat quenquam, neq; oderat.

καθεῖα.) Periculum faciebat uiri, eum Col. 737. ſocium ſe habiturum eſſe conatuū ſuorum exiſtimans.

καθιείς.) Subinde falſos nuncios per exploratores ſpargendo, eos aſſueſaciebat, ut modeſte procederent.

καθικόμενοι.) Omnes reges, & ſo- *Fiſtula regia.* cios & amicos appellant eos, qui eiuſdem ſpei ſocij fuerunt: Rerum uerò potiti, e ueſtigio tractant eos qui ipſis crediderunt, non ut ſocios, ſed ut ſeruos.

καθιππάζεσθαι.) Bion ſophiſta uarius fuit, & multas occaſiones ijs dedit, quibus inſectari philoſophiam lubet.

καθιστάμενος.) Cæſar in Aſiam uenit, ut & prouincialium & Parthorum res emendaret. Criton in Geticis: Cum eo congreſſus & bellum gerente, & imperium conſtituente.

καθοσιωθῆναι.) Ne quid mali patiantur, Deos fore ſponſores: quibus conſecratæ, conſuli ſupplicaturæ ſint.

καθ' ὕδατος γράφειν.) In aquam ſcribere. De ijs qui fruſtrà laborant. Col. 738.

καθ' ὕπνους.) *Somniorū explicatio.*

ὄναρ καθ' ὕπνους νυκτερινὰς λέγειν τόδε,
θείων καθ' ὕπνους φροντίδων ἴσον δ' ἔχω,

γελῶν καθ᾽ ὕπνους δυσφόρως ἕξεις τρόπους,
κλαίων καθ᾽ ὕπνους πάγχαρὴς πάντως ἔσῃ.
Somnium hoc uerum & certum ſtatuito.
Mortuus in ſomnis, abſq; curis eris:
Ridens in ſomniis, moroſus eris, & triſtis:
Plorans in ſomnis, lætiſſimus omnino eris.

καλυφῶντα.) Multi in exitiũ ultrò ruebant, ob penuriam, & continentes labores.

καθυφίεντο.) Samuelis prophetæ filij largitionibus & turpibus lucris cõmutabant æquitatem: id eſt, quæſtum pluris faciebant quàm æquitatem.

κακὰ κακῶν.) Mala malorum. Diocles.

κάκη.) Aelianus: Legiſlator morte mulctabat eum, qui per ignauiam ſtationem ſuam deſeruiſſet.

κάκης ἄξιος.) Aelianus in Varia hiſtoria: Nullus famulus fertur, dolore uictus, dominum ſuum prodidiſſe. & rurſus: Neceſsitate uocante, non eſt indulgendum ignauiæ.

κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαιαὶ φρένες.) Menander in Sicyonio: Malus aſpectus eſt, & timidus in eo animus.

κακία.) Vitium. Virtutibus proportione uitia reſpondent. Nam alia prima ſunt, alia his ſubiecta: uelut imprudentia, ignauia, iniuſticia, intemperantia, incontinentia, ingenij tarditas, mala deliberatio. * Oriuntur autem uitia ab ignorantia, & ea quæ cum uitijs coniuncta ſunt, & actiones uitioſæ, & homines uitioſi. ἐπιγεννήματα acceſsiones ſunt, δυσθυμία deſperatio, δυσφροσύνη uæcordia, & ſimilia. Apud Apoſtolum autem eſt κακία malicia, alios lædendi ſtudium.

Ignorantia fons uitiorum.

κακία.) Duplex huius uocis uſus eſt. nam & ueram improbitatem ſignificat: ut eſt ſcortatio, adulterium, auaricia, periurium & perfidia, obtrectatio. Fames autem, peſtilentia, mors, morbi, & reliqua, non ſunt mala, quia ſæpè nobis cauſæ ſunt bonorum. De hoc malo Propheta loquitur, cum negat in urbe malum eſſe, quod non fecerit Dominus.

Calamitates non malæ.

κακοδαίμων.) Infelix eſt, homo * deo inuiſus, & animo præditus perturbationum pleno.

* *grauis ἐπαχθὴς, ſed lego ἀπεχθὴς.*

Col. 739. κακοζηλία.) Callinicus Syrus ſcripſit librum de affectatione, ſeu peruerſa imitatione oratoria.

κακοπινέστερον.)
Tanquam uiro capto forti, ui me ducit.
Ignorat ſe tollere cadauer: aut fumi umbram
Simulacrum inane. neq; enim ualentem
Cepiſſet me. neq; enim paſſus eſſem, niſi dolo.
Nunc deceptus ſum infelix. Quid eſt agendũ?

κακορροθεῖ.) Ariſtophanes: Totam noſtram urbem maledictis inceſsit.

κακὸς κακῶς.) Malus iſte malè pereat, niſi uel ante uotum hoc perijt. Nam dignus fuit, qui ſuperiore tempeſtate periret. Auſus enim eſt parricida grauiore malo extinguere malum.

κακοτεχνιῶν.) Malarum artium actio dabatur in eos, qui teſtes mendacij conuictos ſubornaſſent.

κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν.) Mali corui malum ouum. Prouerbium hoc alij accipiunt de aue, quæ nec ipſa, nec ouum eius ſit eſculentũ. Alij de Corace oratore Syracuſano, qui primus dicendi artem docuit. Nam cum hic à Tiſia diſcipulo mercedem poſtularet, coram iudicibus ille dixit: Si me uiceris, nihil didici: ſin uictus fueris, mercedem non accipies. Iudices adoleſcentis argutias admirati, exclamarunt: Mali corui, malum ouum.

κακῶν.) Malorum Deus cauſa non eſt. Mala uerò propriè dicimus, non ea quæ pleriq; è uulgo ſic appellant: ſed uitia & intemperantiam, & cætera facinora, quæ à nobis ultrò ſuſcipiuntur. Eorum cauſa nos ſumus, nõ qui cõtraria lege ſanxit Deus. *Mala.*

κακῶν πανήγυρις.) Piſides:
καὶ πάντες ὥσπερ ἐν κακῶν πανηγύρει
ἄλλος κατ᾽ ἄλλην συμφορὰν ἐδυστύχει.
Omnes tanquam in ſpectaculis malorum
Alijs alij calamitatibus conflictabamur.
Dicitur de maximis malis.

κακώσεως.) Malæ tractationis actio datur pupillis dotatis contra maritos, & contra liberos parentibus, & contra tutores pupillorum defenſoribus. Col. 740

κακοῖς ὑποσπορίων κακά.) Iochus Perſa Aegyptum diripuit, Apidem occidit, Memphim euertit, mala cumulans malis.

κακοὶ δὲ πονηρίας πίνουσι τὴν ὁμίχλην.) Mali improbitatis bibunt caliginem. De ijs qui iuſtas perſoluunt pœnas.

κακούμενον τὸν πηλόν.) Malè tractare lutum: id eſt, contumelia dignum contumelioſè tractare.

καλαυ-

καλαυρεία.) Calauria inſula prope Trœzenem: olim εἰρήνη, id eſt pax dicta.

καλὰ δὴ κατηχεῖς.) Bene ſanè ſonas: id eſt, dicis.

CALAMINTHA, herbę genus: quę cum uritur, ſerpentes fugat.

CALAMITES.) Demoſthenes de Corona: Heliſio iuxta Calamiten heroem.

CALANVS Indus, unus ex Brachmanibus (ſic autem quemuis ſapientem dicunt Indi) cuius obitum Alexander funebribus ludis ornauit, inſtituto poculorũ meri certamine, ob Indicam uinoſitatem. Hic Alexandro ad omnes quęſtiones ſolerter reſpondit.

CALLIAS, Athenienſis comicus, Lyſimachi F. cognomento Schœnion, quòd pater eius retiarius eſſet: fabulas ſcripſit Aegyptium, Atalantam, Cyclopes, Pedetas, Batrachos, Scholazõtes.

Col. 741. Callias cognomento Laccoplutus, ab opum affluentia, legatus ad Artaxerxem miſſus, fœderis à Cimone facti iuſiurandum firmauit. *Quo tempore Lacedæmonij, Pliſtoanacte Pauſaniæ F. regnante, Eleuſinem & Thriaſium campum igni ferroq; uaſtarũt: quinquagenario fœdere adhuc durãte, quod à pugna Platæenſi inchoatũ, deſijt ſub captiuitatẽ Sami & Corcyræorũ principũ.

ἡ πεντηκονταετία.

Mendax hiſtoricus. Callias Syracuſanus, iurè meritoq; reprehenditur. nam ab Agathocle ſuſceptus, magna mercede nunciam ueritatis hiſtoriam uendidit, nec unquam præbitorem per iniuriam laudare deſtitit. Nam cum is non pauca & aduerſus deos impiè, & contra homines iniuſtè perpetrarit, ſcriptor ille ait, eum & pietate & humanitate multum alios ſuperaſſe. Deniq; ſicut Agathocles bona ciuibus erepta ſcriptori, cum eius non eſſent, præter ius & æquum donabat: ſic præclarus iſte hiſtoriographus ſcriptis ſuis ubiq; principi gratificabatur. Neq; uerò difficile fuit, ſcilicet ad gratiam referendã, ſcribendis laudibus regias largitiones æquare.

καλλίας πτερορρυεῖ.) Calliæ pennæ excidunt. Perſtringitur Callias, quaſi omnẽ pecuniam amiſerit. Nam cum homo generoſi animi ſit, à calumnia uellitur. Atque etiam fœminę pennas eius euellũt. Ad egeſtatem enim redactus eſt, patrimonio in meretrices effuſo.

καλλίας, quaſi pulchellos dicas, Attici appellant ſimios, more ſuo rebus turpibus pulchriora nomina accommodantes: ſicut Furias, Eumenidas, id eſt Benignas uocant. *Simij.*

καλιγόλας.) Caius Cæſar Caligula dictus eſt, uel quòd in caſtris natus: uel q; in ijs aſsiduè uerſatus, militaribus calceis uſus eſſet.

καλλιερεῖ.) Quoduis ſacrificium Deo gratum eſt. Chriſtiani autem Deo tum litant, cum ſe Deo ſiſtunt ſpiritu contrito, & corde ſummiſſo. Græci autem, id eſt ethnici ſeu profani, tum ſe litare exiſtimant, cum dæmoni alicui facto ſacrificio fauſta ſigna, fallacia illa quidem in iecore uictimæ uiderint. *Sacrificia.*

CALLICON, frater Empedoclis.

καλλικυρίων πλείους.) Plures Callicyrijs. Vt Lacedæmonij Helotes, Theſſali Peneſtas, Cretenſes Clarotas: ſic Syracuſani Callicyrios habuerũt ſeruos, qui exulum in colendis agris munus obierunt, ita eorum aucto numero, ut dominos ſuos expellerent.

CALLIMACHVS Athenienſis, bello Perſico inuentus eſt mortuus, haſtis inſiſtens.

Callimachus, F. Batti & Meſatmes, Cyrenæus grãmaticus, diſcipulus Hermocratis Iaſenſis grammatici. Vxorem habuit Euphratis Syracuſani F. Sororis eius filius fuit iunior Callimachus, qui uerſu de inſulis ſcripſit. Tanta diligẽtia fuit, atq; induſtria, ut quouis carminum genere poemata ſcriberet, ac ſoluta oratione plurima componeret. Sunt enim libelli eius amplius DCCC. Fuit temporibus Ptolemæi Philadelphi, cui priuſquam commendaretur, literas in uiculo Alexandriæ Eleuſine docuit: & uſq; ad Ptolemæum Euergetem ætate proceſſit, qui CXXVII Olympiadis anno II regnũ ſuſcepit. Ex eius libris hi ſunt: Ionis aduentus, Semele, Argiuæ urbis ædificationes, Arcadia, Glaucus, Spes, Satyricę fabulę, Tragœdię, Comœdię, Carmina, Ibis (eſt autẽ poema de induſtria obſcuratũ, inſectationẽ continens Ibidis, inimici cuiuſdã ſui, qui fuit Apollonius Argonauticorũ ſcriptor) Muſęũ, Tabulæ eorũ omniũ qui in quauis diſciplina claruerũt, eorũq; quæ ſcripſerũt, libris CXX. tabula & deſcriptio, ſerie tẽporum obſeruata, doctorũ omniũ qui ab

Libri Callimachi 800.

Ibis Apollonius.

ab initio fuerũt. Tabula gloſſarum Democriti,& operum. Menſium apud ſingulas gentes & urbes nomina. Origines inſularum & urbium, mutatáq; nomina. De fluminibus Europæ. De Pelo pōneſi & Italiæ mirabilibus & incredibilibus rebus. De mutatis nominib. piſcium, De uentis, De auibus, De orbis terrarum fluminibus, Miraculorũ ſingulis locis orbis terrarum collectanea.

CALLIMACHVS Cyrenæus, poeta heroicus, ſuperioris ex ſorore nepos, Staſenoris & Megathymæ ſororis Callimachi F.

* CALLINICVS, Caij F. Sutorius cognomēto, ſophiſtes Syrus aut Arabius, ac potius Petræus: docuit Athenis. Scripſit ad Lupum de affectatiōe oratoria: Dedicationem ad Galenum: ad Cleopatrum. De Alexandrinis hiſtorijs lib. x. Aduerſus ſectas philoſophorum. De Romanorũ renouatione, & alias quaſdam laudationes atq; orationes.

CALLIPPVS Athenienſis philoſophus, diſcipulus Platonis, homo improbus, Syracuſis interfectus, cũ tyrannidē affectaret. Ab hoc Plutarchus Dionē quoq; proditum eſſe refert.

Col.743. CALLIRHOE fons Athenis, quæ à IX ſiphonibus, prius Enneacrunus dicebatur.

CALLISTHENES, uel Demotimi uel Calliſthenis F. Olynthius, diſcipulus Ariſtotelis, & conſobrinus, quē Alexandro Macedoni comitem adiunxit. Is uerò eum corti ferreæ incluſum, unà cũ Nearcho tragico interfecit: eo quòd ipſi ſuaſiſſet, ne ſe ab Athenienſibus dominũ uocari uellet. Quidā uerò eos, ut Alexādro inſidiatos, dicũt interfectos. Valuit ex temporali dictione, magnoq; impetu ferebat. Tradunt etiã, Calliſthenem à pediculis conſumptũ eſſe. Vnde iambus ille, Pediculis ſcatentē ut olim Calliſthenes: de artis medicæ contemptu loquens.

Principia. CALLIPHANES, Parabrycontis F. De ijs qui eruditionē ſimulãt. Is em̃ multorũ poematũ atq; orationũ initia uſq; ad ternos aut quaternos uerſus recitando, uariæ doctrinæ famam aucupabat.

καλὸν πρᾶγμα.) Rem pulchrā uocat, ad ſui uſum moderatam. Formę aũt pulchri, boni ſiue honeſti, ſunt 4. iuſticia, fortitudo, modeſtia, ſcientia. His enim res bonas cōtinentur. Pari etiā ratione turpitudinis ſunt partes 4. iniuſticia, ignauia, immodeſtia, imprudentia. Dicitur honeſtũ, id quod laudabiles facit eos qui bono præditi ſunt laudabili: aliter, id quod ad ſuũ munus exequendũ eſt idoneũ, & quod exornat: ut cum ſolum ſapientē bonũ & honeſtũ eſſe dicimus. Aiunt aũt, ſolũ id quod ſapiens ſit, bonũ & honeſtũ eſſe. Dicũt itē ſolũ honeſtũ eſſe bonũ, idq; eſſe uirtutem: & qui uirtutis ſit particeps. Quod perinde eſt ac ſi diceret: Omne bonũ eſſe honeſtũ, & honeſtũ idem ualere quod bonũ. Videntur aũt omnia bona eſſe paria, & omne bonum ſummopere expetēdum: idq; nec incrementũ, nec decremētum accipere. καλὸν, pulchrum etiam eſt, quod oculos aut aures delectat.

κάλλος.) Pulchritudo, diſſimilarium in nobis partium, faciei, colli, manuum, cæterarum partium quæ primis facultatibus poſteriores ſunt, cōuenientia. Eadem ratione demonſtrari queat, uires eſſe pulchritudini præferendas. Priores enim in nobis ſunt ſimilares, in quibus eſt robur: quàm diſſimilares, in quibus eſt pulchritudo. Vnaquæq; enim diſſimilaris pars, ex ſimilaribus conſtat: ueluti facies ex oſſibus & neruis & carnibus. Quapropter unà tollitur, illis ſublatis: ipſa uerò ſublata, illas non unà ſecũ tollit. Robur forma potius.

καλὸς κἀγαθός.) καλὸς de elegantia formæ, ἀγαθὸς de animi bonitate dicitur.

καλοῦ εἴδη τρία.) Honeſti tres formæ ſunt: iuſticia, fortitudo, ſcientia. Col.744

κεκλημένος τε καὶ ἄκλητος θεὸς παρέσται.) Deus, id eſt Apollo, & uocatus & inuocatus aderit. Oraculum datum Athenienſibus.

πάντα κάλων κινεῖν.) Omnem funem mouere, & explicare uela, ut uincas. Sumptum à re nautica.

καλῶς λῃστεύειν.) Latrocinari piè & humaniter, apud Thucydidem: cum neq; bos arator abigebatur, neq; noctu rapinæ fiebāt, & ſine cædib. prēda parabat. Latrocinij honeſta.

καλοί.) Proprium fuit amatorum, ut amaſiorum nomina in parietibus aut arboribus aut folijs ſcriberent, ſic: Ille uel ille eſt pulcher. Inſcriptiones amatorum.

καλυψὼ.) Calypſo, deæ nōmen, non ſimplicis, ſed ſententiam ſuam cælantis. doloſam enim eam Homerus appellat.

κάλχη.)

κάλχη.) Calche, herba quædam, qua purpura tingitur.

Parthi equites. κέμαξ.) Parthi reflectunt equos retrorſum, rectis lignis circum colla eorũ inuolutis.

CAMARINA & Gella, Siciliæ urbes.

καμειραία.) Anaxandrides Rhodius, Camiræus fuit.

Col.745. CANDACE, Aethiopum regina.

Numidæ. κάνναις.) Cannis & ſtipulis utuntur Numidæ, ad caſas faciendas.

κανηφόροι.) Philochorus ait, Erichthonio regnante primùm conſtitutas eſſe *Caniſtra Mineruæ.* uirgines nobiles, ut caniſtra Mineruæ ferrent; quibus ineſſent ea quæ ad ſacra Panathenæorum & aliarum pomparũ pertinerent.

CANTHARVS, comicus Athenienſis, cuius fabulæ memorantur: Medea, Tereus, Symmachiæ, Formicæ, Luſciniæ.

Scarabeorum ortus. κάνθαρος.) Scarabeus inuento aſini ſtercore rotundo, pedibus id uoluit, & inter uoluẽdum ſemen emittit. Omnes autem ſcarabei mares gignuntur, fœmina uerò nulla.

Cantharus, nomen portus Athenis.

Col.746. κανθάρου μελάντερος.) Scarabeo nigrior. Et, κανθάρου σοφώτερος, Scarabeo callidior, de improbis & malicioſis.

κανθήλιος.) Xenophón: Babylone palmæ nõ minores iugeri magnitudine naſcuntur, quæ onere urgente, curuantur ſurſum: ſicut aſini grandiores.

CANNVS & Byblus, ambo calami-(toſi.

CANOPVS.) Olim ferũt Chaldæos, *Ignis pugna cum reliquis dijs.* Ignem deum ſuum celebrare uolentes, paſsim circumtuliſſe, ut eum omnibus prouinciarũ dijs cõpararet: & is à quo ille uictus eſſet, ab omnibus iudicaretur deus. Ac cæterarum nationũ dij, cum ex ære, argento, ligno, lapide, ſimili'ue materia cõfecti eſſent, facilè igne cõſumebantur. Itaq; ignem ubiq; uincere neceſſe erat. Eo audito, Canopi ſacerdos callidũ init conſiliũ. Fictiles hydriæ cõtinuis minutis foraminibus interpunctæ conficiuntur, ut per foramina illa aqua turbida colata, limpidiſsima reddatur. *Aqua igne uicto Canopum deum ficit.* Harũ hydriarum unã accepit, & foraminibus cæra obturatis, uarijsq; coloribus depictã, & aqua repletã, pro deo collocauit: & ueteris ſtatuæ caput amputatũ, quæ ferebatur gubernatoris Menelai fuiſſe, accuratè impoſitũ, ſimulacro illi adiunxit. Adſunt Chaldæi, accẽdit ignis: cæra, qua obturata erãt foramina, liqueſcit. Hydria ſudãte, & per foramina deſtillante aqua, ignis extinguitur. Sic calliditate ſacerdotis Canopus Chaldæos uincit, & ex eo pro deo colitur. Col.747.

κάππα.) Tria Cappa ſunt peſsima: Cappadocia, Creta, & Cilicia.

CAPPARIS, herbæ genus, cuius fructus medicis uidetur eſſe utilis. Zeno Cittieus capparim iurabat, ut Socrates canem.

καπηλικῶς.) Caupones uinum corrũpunt, uappa commiſta.

CAPITOLIVM. Romulus palatio cõdito, Capitoliũ etiã cõdidit, quod caput eſt urbis, quò & Palladiũ Alba ablatum trãſtulit. Mons ille Saturnius olim uocabatur: pòſt, Capitolium: cum inter fodiendũ fundamenta, caput hominis recens occiſi repertum eſſet. *Mons Saturnius.*

CAPITO lyricus hiſtoricus, ſcripſit Iſauriã lib. 8. Metaphraſin epitomes Eutropij, qui Liuij compendium edidit, & de Lycia & Pamphylia.

καπνοῦ σκιά.) Vmbra fumi. De ualde tenuibus.

καπύη.) Capua, nomen urbis maximæ: quæ cum ad Carthaginenſes defeciſſet, autoritate ſua etiam alias urbes ad defectionem impulit. Col.748. *Campani.*

CARANVS, unus ex Heraclidis, delectibus è Græcia habitis in Macedoniam uenit, tum obſcuram: & regno potitus eſt, & ſucceſſores habuit uſque ad Philippũ. *Macedonia.* Amyntas uerò Philippi pater, Eurydice Illyria ducta, filios habuit Alexandrum, Perdiccam, Philippum, *. quos alij Eurydicen ſubdidiſſe aiunt. *Amyntas. Eurydice.* ** ὃν ἔνιοι καὶ ὑποβεβλῆσθαι τὴν Εὐρυδίκην φασί.* Bello autem cum Thebanis geſto, Philippum adoleſcẽtulũ illis dedit obſidẽ: quẽ à Pammene quodã Thebano adamatum ferunt. *Philippus. Pammenes.* Amynta mortuo, Pauſanias olim ab eo pulſus reuerſus, pueris ui facta, regnum occupauit. *Pauſanias.* Sed Eurydice, ducis Athenienſium circa Macedoniam uerſantis uſa auxilijs, Pauſaniã eijcit. *Iphicrates.* Ac dum filij natu maiores rerum potiebantur, nihil eſt nouatum. *Philippi res geſtæ.* Philippus uerò annos XXII natus, ſuſcepto principatu, multos & Barbaros & Græcos euertit. Athenienſibus etiam eripuit Amphipolim, & Theſſaliam ſubegit, & urbes XXXII Chalcidicas: quarum principes erant Olynthij, quibus Potidæam Athenienſibus ereptam *Olynthij.*

fallendi

fallendi cauſa donauit. Nihilo ſecius tamen XL naues, Charete duce, auxilio illis miſerunt: quo tempeſtate impedito,
Laſthenes. urbem ab Euthycrare & Laſthene pro-
Euthycrates. ditam euertit, reliquas cæpit. Reliquias Olynthiorum, Athenienſes ciuitate do-
Methone. narunt. Bellũ cum Methonæis in Thra-
Aſter. cia gerẽs, Aſter quidam ſagittâ (cui inſcripſerat, Aſter Philippo telum mortiferum iacit) oculum illi excuſsit. Philippus uerò & ipſe telum cõiecit, cum hac inſcriptione: Aſterem Philippus captũ
Col.749. faciet penſilem. Promiſſaq; pace, Aſterem ſibi deditum ſuſpendit. Cæpit &
Cerſobleptes. Cerſobleptem Thracũ regem, ſocium Athenienſium: & Haloneſo potitus eſt, atq; alijs urbibus. Pôſt, bellum Phocicũ eſt conflatum.

Perſarum uerecũdia. καρδάμα.) Naſturtium inhibet urinã, & ſputum. Qua de cauſa eo ueſci Perſas tradunt. Cauẽt enim, ne multum expuant, mingant, & emungant.

CARDIA, urbs Thraciæ, & nomen maris. unde Cardianus.

Piſcibus nõ opus pulmone. καρδία.) Aquatica neq; * cor neq; pulmones habent. Quę uerò pulmones habent, eorum calor internus per aſperam arteriam attracto aere refrigeratur. Piſces uerò brãchijs admiſſã aqua, & clau-
Pulmones cordi ſeruant. ſis, calorem internum cohibent, ut pulmonibus eis nõ ſit opus. Alia quoq; ratione aquaticis non eſt opus ingreſſu aeris externi, refrigerationis ergò. Nam inſiti caloris fons eſt cor animalium, ob idq; pulmones dati. Ac per inſpirationem cor refrigeratur, & fuliginoſa recrementa excernuntur. Neq; enim abſque reſpiratione diutius loqui poſſumus: eoq; ſpiritus qui eſt in pectore, cõſumi-
Spiritum attrahere & emittere. tur. Opus ergo nobis eſt alium attrahere, ad uocem alendam. Simul autem inſpirare & loqui nõ poſſumus: ſicut neq; inſpirare & expirare, quæ ſunt cõtraria.
Tragœdi. Itaq; tragœdi carmina prolixiora recitaturi, multum prius hauriunt ſpiritum: itaq; loqui incipiunt, ut ſuppetat quod expirent.

Eleemoſyna. καρδία.) Cor, uirtutis eſt eleemoſyna.

καρδίαν.) Cor ueteres dixerunt ſtomachum: unde Cardiogmus.

καρδιωσάμενος.) Victimarum etiam quas crematuri prorſus erant, corda ſeorſim pinguedine tecta, igni imponebant.

Col.750. κάρδοπος.) Ariſtophanes: Cardopũ (arcam panariam) maſculino genere dicit: ſicut Cleonymum quidam maſculino genere appellant, cum fœminino ſit appellandus. fuit enim homo effœminatus.

CARDVCHI, ſunt funditores optimi.

καρικὴ μοῦσα.) Carica Muſa: id eſt cantilena lamentabilis, quòd Cares alienos mortuos mercede lugerent. Alij barbaram & obſcuram interpretantur, quòd barbara uox ſit Carum.

καρικὸς οἶνος, καὶ καρικὸν θῦμα.) Caricũ uinum, & Caricum ſacrificiũ. Cares canem immolabant. De ijs igitur dicitur, qui oſſa nuda carnibus, & non eſculenta membra immolant.

CARINVS, Cari imperatoris filius, poteſtatẽ adeptus * ſuo arbitratu agendi quiduis, eam acerbiſsima tyrannide *Tyrannica*
commutauit, nomenq; ſuum factis lon- *libido, cru-*
gè ſuperauit. Nam pueris * nobilibus fa- *delitas, aua-*
ctæ contumeliæ, ob aſſuetudinem, con- *ricia, uecordia.*
tumeliæ non habebantur, cum ea delicta familiaria & quotidiana eſſent. Crimina etiam comminiſcebatur, & ius dicebat ijs qui læſi eſſent, neq; litigatorũ ullus incolumis euadebat. Nam cum cędes multæ atq; ineffabiles perpetrarentur: quidã è beatis obiter conſumebantur, ſicut in cõmunibus epulis gallinæ, in Carini delicias. Meminiſſe autem ſe dicebat, quoſdã eorum qui mactabantur, non laudaſſe formam ſuam: alios, ſe adoleſcẽtem, cum orationem haberet, non ita eſſe admiratos, ut uoluiſſet. Periſbant etiam nonnulli, quòd coram ipſo riſiſſẽt: omnia deniq; eius facta grauiora erãt oſtentis, in medijs populis rabie quadam graſſantis. Ac quod publicè prodeſſet, nihil prorſus egit Carinus: ſed delicijs & peruerſæ uitæ rationi deditus, cum luxu cædes innocentium hominũ, à quibus utcunq; offenſus uideretur, cõiungebat. Proinde omnes acerbam illam tyrannidem cum adoleſcentia permiſtam, cum omnia abſurdè & abſq; ratione agerentur, grauiter & iniquis animis patiebantur *.

καρκάδοντα.) Vectigal Charontis eſt, ex obolis collectum, qui unà cum mortuis ſepeliuntur.

CARCINVS, Agrigentinus tragicus, * fabulas edidit CLX. uicit unam.

Carcinus uel Theodectis, uel Xeno-

clis

cles filius, tragicus Athenienſis, Olympiade centeſima floruit, ante regnum Philippi Macedonis. Ex fabulis eius ſunt, Achilles, Semele ſiue Arche, Athenæo autore.

Col. 251. *καρκῖνος λαγὼν αἱρεῖ.*) Cancer leporẽ cæpit. De rebus quæ fieri nequeunt.

CARCINVS poeta Atticus, cuius liberos ſic quidam irridet:

ὄρτυγας οἰκογενεῖς γυλιαύχενας ὀρχηστάς,
νανοφυεῖς σφυράδων ἀκρωνίσματα μηχανοδίφας.
καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ γαλῆν ἐπὶ ἑσπέρας ἀπάγξαι.

Coturnices dicit, quòd ſint rixoſi: uernas, quòd in umbra nutriti, ut domeſticæ auiculæ: *γυλιαύχενας*, uel ob gracile, uel ob nullum collum: ſaltatores, quòd pater eos in fabulis ſaltantes induceret. reliqua ad pumilionum breuitatem ſtaturæ pertinent, præſertim ſtercora ouium & caprarum: quæ parua cùm ſint, paruæ rei pars, parum ac nihil potius erit. *μηχανοδίφας*, quòd pater eorum in fabulis machinas multas induxerit: unde à Platone Dodecamachanos, à xij machinis eſt appellatus, quibus dij aſcenderent aut deſcenderent. Fecerat item fabulã Mures: unde dicit, felem noctu ſuſpenſam eſſe.

καρκίνου ποιήματα, Carcini poemata, id eſt obſcura. nam Carcinus Oreſtem* ab Ilio cædem matris fateri coactum, fecit per ambages reſpondentem.

CARNEADES, Afer, Cyrenæus, Philocomi filius, philoſophus * nouæ Academiæ autor. Hoc mortuo, tradũt lunam deficiſſe, & ſolem obſcuratũ eſſe.

Nunquid unà, & propter illum?

CARNADES alius, Athenieñſis philoſophus, Anaxagoræ diſcipulus.

CASTOR Rhodius, uel (ut quidam tradunt) Galata: ut uerò alij, Maſſilienſis orator, Philoromæus ab amore Romanorum dictus: ducta uxore Deiotari * filia, ab eo unà cum coniuge eſt interfectus, quòd illum apud Cæſarẽ criminatus eſſet. Scripſit duobus libris de Babylone: Catalogũ eorũ qui mari dominati fuerũt: Annalium ignorationes: *IX. De epicheremaſis lib.* v. De perſuadẽdo lib. 2. De Nilo, artem dicendi, & alia.

Deiotarus.

CARNIA, feſtum Apollinis apud Athenienſes.

Col. 752. *καρποῦ δίκη.*) Frugũ actio. Ei qui fruges læſiſſet, mulcta irrogabatur, *καρποῦ δίκη* etiam dicitur, ſi qui agrum ſibi uendicant. Qui ſi poſſeſſorẽ reum peregerint, etiam uſumfructũ iure poſtulant.

κάρτα.) Malum cohiberi nõ poterat: deerat enim imperator. Aiax apud Sophoclem, infanti filio ait: Non intelligere, malũ eſt, doloris admodũ expers: donec, qđ ſit gaudere & dolere, didiceris. *Ignoratio calamitatũ fortunata.*

κάρταλλος.) * Primitias areæ meæ & torcularis, offero Chriſto: cophinum uuis plenum, Spiritui ſancto.

καρτερία.) Tolerantia, ſeu conſtantia, ſciẽtia ſeu habitus rerũ, in quibus perſeuerandum ſit, aut ſecus, & neutrarũ.

CARYANDA, urbs Cariæ.

καρύκη.) Ferculum Lydium, ẽ ſanguine & multis alijs eſcis compoſitũ. Prouerbium, *μήτε Λυδῶν καρύκας, μήτε μαστίγων ψόφος*: Neq; Lydorũ carycas, neq; flagellorum ſtrepitus.

καρχαρόδους.) In fabulis: Aſpero cum riſu, tibi ſatis (inquit) pro medicatione mercedis eſt, caput è lupi faucibus ſaluum abſtuliſſe. Col. 753. *Lupus grui.*

Καρχηδών.) Carthago, quæ & Byrſa, Africę urbs, maxima orbis terrarum, & potentiſſima fuit: quæ à prima origine DCC annos finitimis imperauit, à Scipione ſolo æquata: patria D. Cypriani. *Carthago.*

κασαλβάδες.) Meretrices, quæ amatores, cùm nõ habent, alliciũt: eos quos habent, eijciunt, ut alios admittant. *Meretricũ ingenium.*

CASIVS, mons iuxta Euphratem. Et Caſius Iupiter, cui Traianus crateres argenteos, & cornu bouis maximum inauratum, ſpolia Geticæ uictoriæ, dedicauit. Inſcriptiones donariorum ab Adriano factæ, ſunt:

Ζηνὶ τόδ' Αἰνεάδης Κασίῳ Τραϊανὸς ἄγαλμα,
κοίρανος ἀνθρώπων κοιράνῳ ἀθανάτων.

Ioui hæc Aeneades Caſio Traianus monimenti ergò, (uit.
Dominus hominũ domino immortaliũ dedica

CASII Peluſiotæ, naturali ſolertia nodos implicabant, laqueos cõmittentes. Caſio ſimilia nodo uincula. Epigram:

χρύσεος ἀψαύστου διέτμαγεν ἅμμα κορείας
Ζεὺς διὰ Δανάας χαλκελάτους θαλάμους.

Aureum intactæ diremit nodum uirginitatis Iupiter, cum ſubijſſet Danaes ferreũ thalamũ.

CASPII montes, & Caſpiæ portæ. Col. 744
Eſt ibi mare ab incurſu Oceani, cuius anguſtiæ Caſpiæ portę dicunẽ: reliquũ, mare Hyrcanum. Circumcircà barbaræ

 gentes

gentes habitãt. Caſpij habebant iacula, quibus pugnabant cominus, Caſpio lapide præfixo: quem & acerrimè uulnerare, & uenenum quoddam exitioſum relinquere in uulnere perhibent.

CASTALIA, fuit fons in Daphne, quem accolere dicitur Apollo, & edere oracula, aura & flatu ex aqua aſpirante: unde qui iuxta fontem erãt, ea dicebãt, quæ dæmones dicebant.

Col. 755. καταβραβεύεσθαι dicit Apoſtolus, ſi alio certante, alius coronetur.

Votũ pro longæuitate. καταγηράσαις.) Conſeneſcas ultra Tithonum, Cinyra opulentius, Sardanapalo delicatius: ut Prouerbium in te cõ-

Tithonus. pleatur, bis pueros eſſe ſenes. Tithonus autem ſenio confectus, ex uoto in

Cinyras. cicadam eſt mutatus. Cinyras *priuignus Pharnaces, rex Cypriorum fuit, diuitijs inſignis. Sardanapalus rex Aſſyriorum, ætate in luxu & delicijs exacta deceſsit.

* ἐπίγονος ex poſteritate.

Sardanapalus.

Col. 756. κατὰ δήμους δικασταί.) Populares, ſeu municipiorum iudices olim XXX fuerũt, poſt XL. qui in municipijs ius dicebãt.

καταδυναστεύειν.) Non decet pauperes & infirmos opprimere.

Col. 757. κατὰ θεόν.) Fortè fortuna, diuinitùs: cum aliquid, uel aliquis præter expectationem ſeſe, & commodè offert.

κατὰ κάθετον.) Ad perpendiculum, à ſummo ad imum.

Col. 758. κατακήλευσον.) σιώπα καὶ ἄκουε: Tace & audi.

κατακόρης.) Muliebris ſexus & loquax eſt, & inſatiabilis.

κατακωχή.) Diuinus afflatus paulatim aperit & abſtergit animi lumina.

Col. 759. καταλαλῶ.) Ne obtrecta uicino, ſed potius honorem habe.

καταλογεύς.) Cum Athenienſes decreuiſſent 7000 ciuium Reipublicę ſummã mandare: fuêre quidã, qui ad id munus idoneos deligerent.

Lauatio funebris. καταλοῦν.) Ariſtophanes: Tu quaſi mortuus ſim, rem meã familiarẽ lauãdo conſumis. Moris fuit, elato cadauere, defuncti propinquos luſtrationis ergò lauari.

Col. 760. καταμέμφομαι.) Etiam decreta diuina reprehendentes.

καταμηλῶν.) Specillum immittere: pro, res obſcuras coniecturis quibuſdã indagare.

κατὰ νοῦν τὰ ἄρμενα.) Prouerbium: Naui congruunt uela.

κατὰ νοῦν.) Vtrum acciderit, id ſibi fore gratum.

Deus dans improbitatem, pro permittẽs. κατανυγῶ.) Apoſtolus: Dedit eis Deus ſpiritum compunctionis: non ſignificat actionem, ſed pro conceſsit uſurpatur. Loquitur enim de animi habitu deprauato, & inſanabili & immutabili. Vt

Col. 761. enim qui pietate compunctus eſt, non facilè ab ea diſceſſerit: ſic etiam improbitate compunctus, eam haud temerè mutabit.

Rubra ueſtis militaris. καταξαίνειν εἰς φοινικίδα.) Rubra ueſte in bellis utebantur Lacedæmonij: tum quòd is color uirilis eſſet, tũ quòd *ueſtis ſanguineus color ad fluxum ſanguinis contemnendum aſſuefaceret.

καταπτάς.) Re ex animi mei ſententia confecta, redibis ad nos coronis redimitus.

κατὰ πατέρα.) Onulphus paterna ſtirpe Thuringum, materna *Scirum ſe eſſe dicebat.

κατάπαυσις.) requies. Sabbathi dies, qua Deus deſtitit ab omnibus operibus ſuis: & qua Iudęi terram promiſſam ſũt ingreſsi. Significat & regnũ cœlorũ.

Col. 762. καταπεφρόντικα.) Ariſtophanes in Nubibus: Veſtem amiſiſti? Non amiſi, ſed diſcendi ſtudijs impendi: Jch habs verſtudiert.

κατὰ πῆχυν ἐπιδίδως.) Secundum cubitum: id eſt, nõ ſegniter, ſed ſtrenuè proficere. De ijs qui proficiunt in melius. Philoſophi progreſsiones nulla res impediebat: ſed potius ſecundum cubitũ, ut ita dicam, prorſus proficiebat, * uſque ad Panicam illam calamitatem.

* ἄχρι τῆς πανικῆς δυστυχίας.

κατὰ πόδας βάσιν.) pedetentim. Prouerbium, de ijs qui paulatim aliquid agunt, & arte, non ſubitò.

Col. 763. καταῤῥάκται.) Catarractæ, rupes in Iſtro flumine, montis inſtar, quàm latus is eſt, ſub aqua enati: in quas fluuius incidens, cum maximo ſtrepitu regurgitat: & in rupibus murmurãs, easque ſuperãs, uortices & æſtus & charybdes, in orbẽ agitata fluxu, efficit. Deniquè fluuius ijs in locis non multum abſimilis eſt Siculo freto.

Der ſtrudel.

κατασκεδάζειν.) Moris erat Thracij, in compotationibus, cum cõpotores uini quantum potuerant hauſiſſent, uini reliquum in eorundem ueſtes effundere: idque dicebatur κατασκεδάζειν, aſpergere.

κατασκοδάζειν.) Apud Ariſtotelem ſignificat,

gnificat, uniuerſale demonſtrare, & nõ tollere id quod poſitum erat.

Col.764. κατὰ σκοποῦ βλέπειν ἢ βάλλειν.) Scopum petere, attingere.

Col.765. Lætícia. κατέσχεν.) Lætícia non repreſſa, ſubitò me uíres omnes corporis defecerunt.

κατεπειγόμενοι.) Illo temporis articulo oppreſsi, coacti ſunt nauiũ acceſſum expectare.

κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν ἴσως.) Theophraſtus de legibus: Aediles ſeu fori curatores, duas res curare debent: tum ut in foro modeſtia ſeruetur: tum ut mendacijs abſtineant nõ uendentes modò, ſed ementes etiam.

κατὰ τὸ καρτερόν.) Ariſtophanes: Et manibus & pedibus, pro uiribus.

κατὰ τὸ πρῶς.) Afris & Gallis, odio Romanorum inter ſeſe conſpirantibus.

Col.766. καταψύχειν.) Non eſt uirorum, conficere ſeſe curis periculorum expertibus.

καταφιλοσοφῶν.) Silentio uincens.

καταφθορά.) Interitus, æterna mors, uel uita uitioſa & iniuſta.

καταφρόνησιν.) Thucydides: Dicere nõ poteſtis, quòd tribus his præditi, imprudentia, negligẽtia, mollicie, bellum non geramus: ob ſingularem potius ſapientiam quieſcimus.

κατὰ χειρὸς ὕδωρ.) Aqua lauandis manibus. Vſurpatur de rebus facilimis & expeditiſsimis. Sic Teleclides in Amphictyonibus: Pax primùm omnium fuit, ut aqua ad manus. Affer puer coronã. Aquam lauandis manibus afferat aliquis. Tum ille: Centauri, inquit, ſumus, aut quid? Olim conuiuis imponebãtur coronæ, quò caluam refrigerarent, cùm contra uini uapores, tũ cõtra æſtũ.

καταχειροτονίαν.) Mos fuit Athenis, ut magiſtratus & ſycophantæ apud populum deferrentur. Qui uerò manuum ſuffragijs dãnabãt, in iudiciũ adducebãt.

Col.767. Diuinatio è clypeo. κατάχει τοὔλαιον ἐς τὸν χαλκέον.) Ariſtophanes: Perfunde umbilicum clypei oleo, quo magis explẽdeſcat. Sunt enim qui oleum intuentes, uaticinentur. Quid uides in clypeo? Senem præ metu fugientem, qui clypei ſplendorem ferre non poſsit.

καταχλίων.) Ariſtophanes: Popularis eſt ſententia, ridicula uerò ſplendidioribus, & ijs qui ſigilla habent.

Bellariorũ effuſio in nouitios. καταχύσματα.) Mos fuit Athenis, cum nouitius ſeruus in ædes introducebãt, ut dominus aut domina ficubus, palmulis, nucibus, & alijs bellarijs eum perfunderent, quæ à conſeruis raperent. Idem fieri ſolitum tradunt etiam legatis, & ſacrorum curatoribus nouitijs, & ſpõſis: ijs deniq; omnibus, quibus bene ominarentur, quòd ſignum id eſſet proſperitatis & abundantiæ. Theopompus Hedychare: Affer tu catachyſmata celeriter, perfunde ſponſum & puellam. Rectè ſanè dicis.

καταιβάτης Ζεύς.) Deſcenſor, uel demiſſor Iupiter, apud Athenienſes: uel quod fulmina deijciat, uel quòd ob mulierũ amorem deſcendat. Iupiter deſcenſor.

κατ' αἶγας ἀγρίας τρέπειν τὰ κακά.) In capreas conuertere mala. Prouerbium, de execratione.

καταιονῆσαι.) Eſt & alia ratio pellendi fatigationes ex perfuſione capitis. *Nã deſcenſus in ſolium, aqua meatibus undiq; circũfuſa, ſudoris eruptionẽ obturat: ueluti ſi colum in aquam conijciat. Col.768. Sudoris repreßio.

κατεγλωττισμένον.) Philoſtratus: Apollonius genus orationis uſurpabat non dithyrambicum, & poeticis uerbis ſcatens: neq; etiam affectatũ, & nimis Atticum. Quicquid enim modicum Atticiſmum excederet, inſuaue iudicabat: neq; uerba *extendebat, neq; quiſquã ex eo quicquam ironicum audijt, neq; affectus mouentem auditoribus. Sed tanquam ex tripode, cum diſſerebat: Noui, inquit: &, uidetur mihi: &, Quò ruitis? &, Sciendum eſt. Sententiæ eius fuerunt breues, & adamantinæ: uerba propria, & rebus ipſis inſita: eiuſq; dicta ita ſonabant, quaſi de regio ſolio pronunciarentur. Apollonij dictio. Sententiæ.

κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην.) Deinde experrectus ego fui. In eos qui mentiuntur. Nam cum Bacchus apud Ariſtophanẽ ſe nauali pugna XIII hoſtiles naues demerſiſſe gloriaretur: Hercules ſic ei reſpondet, ſignificans eum id in ſomnis feciſſe. Alij Bacchũ hoc dicere aiunt, quòd hoc uſurpent ij qui de induſtria mentiantur: quò ſignificent, ea quæ dicant ſomnij eſſe ſimilia. Col.769.

κατεγγυᾶν.) Facilè potiturũ eo, quod melius eſſe uideatur.

κατεδημαγώγησε.) Arrianus: Iſta ſolertia, ſingularem humanitatem præ ſe ferente, id conſecutus eſt, ne ſibi diffiderent, quamuis uicinos oppugnanti.

κατ' ἱμαντῶ ὤμνυον.) Qui olim admirationi & conſpicuus fui: nunc iuſiurandum ijs factus ſum, qui me pridē admirabant. Per meas em̄ iurāt calamitates.

κατ' ἐνόπλιον ἢ κορυκτικόν.) Rhythmi genus eſt, ad quē arma cōcutiētes ſaltabāt.

Col.770. *καταγνωσθῆναι.*) Iob metuens ne à Deo deſereretur: Cur, inquit, nomen tuū male audit propter me?

κατεξαναςὰς αὐτὸν τοῦ μέλλοντος.) Prudenti conſilio capto.

κατεξανισάμενος.) Munerum largitionibus & ſumptibus ſuppeditandis, alacres eos ſibi effecit adiutores.

κατέῤῥαξας.) Me cum extuliſſes, alliſiſti. Dauid.

κατεφῶν.) Stipulatus taciturnitatis fidem, ne ſi diſplicuiſſet, arcanū proderet.

Col.771. *κατέσπερχε.*) Illa etiam ratio eum incitabat, Tyrrhenos, homines natura intemperantes, hoſtiumq; aduentū minimè ſuſpicātes, luxuriare, & ociū agitare.

Col.772. *καταχειροτονία.*) Dicebat præco: Cui Midias uidetur iniuſtè feciſſe, manum tollat. Deinde manum qui uolebāt, extendebant. Hæc erat *καταχειροτονία*, cōdemnatio. *ἀποχειροτονία* uerò, id eſt abſolutio, erat huiuſmodi: Cui Midas non feciſſe uidetur iniuriam, tollat manum. Quo facto, dinumerabantur à pręcone manus: & prout numer⁹ maior erat, ita reus uel damnabatur, uel abſoluebatur. *Suffragia manuum.*

κατέχουσιν.) Vrbs mea diligitur ab hominibus.

κατεψηφίσατο.) Deus Adamum ſudoribus & laboribus mulctauit: Sudanti uultu ueſcaris pane tuo.

Col. 773. *κατηγόρημα.*) *λεκτόν φασι, τὸ κατὰ φαντασίαν λογικὴν ὑφιστάμενον*: Dictum appellant, id quod uiſu rationali ſubſiſtit. Dicta quædā ſunt mutila: ut, Scribit, quærimus enim Quis? Quædam perfecta, quæ abſolutam habent ſententiam: ut, Scribit Socrates. Ac in mutilis numerantur categoremata, id eſt prædicationes: in perfectis, axiomata, ſyllogiſmi, erotemata, & pyſmata, id eſt propoſitiones, ratiocinationes, interrogationes, quæſtiones.

Prædicationes & prædicamenta. *κατηγορία.*) Categoria, ſeu prędicatio apud philoſophos, aut latius patet, aut par & æqualis eſt rei: nunquam uerò anguſtior eſt. Latius patet, cum uniuerſaliora de particularioribus prædicantur. Vniuerſaliora autē ſunt ſuperiora, particulariora uerò inferiora. Categoria uerò ſimpliciter, quaſi appellatio quędam dicitur: ſuntq; uniuerſę decem, Generaliſsima ſcilicet genera, ad quę uox quælibet refertur, infraq; ea collocatur: *οὐσία*, eſſentia: *ποσόν*, quantum: *ποιόν*, quale: *πρός τι*, ad aliquid: *ποῦ*, ubi: *πότε*, quando: *ποιεῖν*, facere: *πάσχειν*, pati: *κεῖσθαι*, iacere, ſitum uel poſitum eſſe: *ἔχειν*, habere, affectum ſeu ueſtitum eſſe. Ex his *οὐσία* eſſentia, *ὑποκείμενον* ſubiectum eſt: reliqua nouem *ἐν ὑποκειμένῳ*, in ſubiecto ſunt. *Subiectū. In ſubiecto.*

κατηγορεῖ.) *λαγὼς κατηγορεῖ τὸν ἑαυτοῦ φωλεόν.* Lepus ſuum latibulum prodit.

κατήκοε.) O maxime deorum, & exauditor tuorum famulorum.

κατεγηρακυῖαν.) Ad Tyana ſedentem (Cappadociæ metropolis eſt) obtorpuiſſe ocio, & amittere rei gerendæ occaſiones. Col.774.

κατηρεφία.) Sophocles: Eò te mittēt, ubi nunquam ſolis iubar aſpicias: ſed uiuens in clauſa domo, terræ huius mala decantes.

κατεύχοντο.) Imprecabantur ijs qui illa fecerant, ut extorres & inſepulti canibus & alitibus obijcerētur, neq; manes eorū benignè apud inferos ſuſciperent. *Diræ.*

κατήχθη.) Antipater & ab exilio reuocatus eſt, & illuſtres nuptias conſecutus, atq; diuitias: liberos quoq; ſuſcepit, & ad ſenectutē pūenit felicē & beatā. *Antipater.*

κατόπιν ἥκει καιροῦ.) Poſt tempus, uel amiſſa occaſione uenit. Neque enim id prorſus conficere potuit. *Occaſio.*

τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς κατόπιν τίθεσθαι πάντα.) Honeſtati & uirtuti poſtponere omnia. *Honeſtum.*

κατόπτης.) Age aliquis explorator eat, q̄ certò nobis renunciet, q̄ loco res ſint? *Explorator.* Col.775.

κατολάξ.) *νὺξ ἐφόβει, τὴν πρίν τε κατωλάκα κικλήσκουσι*: Nox terrebat, quam infeſtam uocant. *Nox.*

κάτοχος.) Iam illius deſiderio occupata, & haud diſsimulanter amore capta, nullum iam obſtaculum uidebat. *Amor.*

κατωμαδόν.) Ioſephus: Sampſon portas & poſtes humeris impoſitos, atq; in montem perlatos depoſuit.

Κάτων.) Cato prætor Romanus, adoleſcentulus ille quidem, ſed ſeuerus atque induſtrius, cùm animi prudentia, tum ui dicēdi excellens. Vnde à Romanis Demoſthenes uocabat̄, qui optimū apud Gręcos oratorē Demoſthenē appellatū fuiſſe *Cato Demoſthenes.*

fuiſſe audiuiſſent. Fertur Cato maior, rogatus à quodam quid de Carthagine & Scipione ſentiret, reſpondiſſe: *Scipio.*

οἶος πέπνυται, τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι. (tur.

Hic ſapit: aſt reliqui ſimulacra ut uana uagan

κατωνάκαι.) Tyranni coegerunt Athenienſes pellibus ueſtiri, uſque ad genua demiſsis, quò minus præ pudore in urbem deſcenderent. *Pellicei Athenienſes.*

κατωφαγάς.) Vorax, qui deorſum uergens comedit. Eſt & auiculæ nomen, quæ ſemina effodit.

κάτοιδα.) Sophocles: Non perſpicis, me nihil amplius debere dijs, qui uitam pro derelicta habeam? *Mortui nil dijs debēt.*

καυδώ.) Caudo, inſula uicina Cretæ, in qua maximi onagri naſcuntur.

καύνιος ἔρως.) Caunius amor. De cupiditatibus ſucceſſu carentibus. Nam Caunus & Byblis ſoror infelices fuerūt. Ouidius:

Byblis in exēplo eſt, ut ament conceſſa puellæ.

καυσία.) Cauſia, olim Macedonibus expeditum inſtrumētum fuit, & tegmē in niue, & galea in bello. *Cauſia Macedonica.*

καυχᾷ.) ἐφ' οἷς καυχᾷ, οἱ ἄλλοι αἰσχύνονται. Quibus tu rebus gloriaris, earum rerū pudet cæteros. *Gloriatio.*

κερδώ.) Vulpeculæ calliditatem & rapacitatem odiſſe debes. *Vulpes.*

καχεξία.) Polybius: Perſeus cum tempus & labor produceretur, animo deficiebat, ut minus robuſti pugiles. Nā cū in diſcrimē uentū, & de ſumma rerū decernendum eſſet, animum abijciebat. *Col.777.*

καχρύων.) Saltabat, pedebat, inſtar aſelli hordeo expleti.

CAEADAS.) Apud Lacones & Siculos, regia cuſtodia: apud Perſas, domicilium cineribus plenum: apud Aethiopes, malefici cathenis aureis uinciebantur. In Cæadam Lacones conijcere maleficos ſoliti fuerunt. *Idem fit in Vtopia.*

καὶ γὰρ θεῶν ἀγορᾷ.) Etiā in cōcilio deorū. De inſigniter maledicis prouerbiū uſurpat. Deorū conciliū, locus eſt Eleuſine. *Concilium deorum.*

CAECILIVS Callantianus Siculus (eſt enim Siciliæ urbs Callātis) rhetor, qui Romæ docuit ſub Auguſto Cæſare, uſque ad Adrianū: ſeruili genere, ut quidā tradūt, ortus: Arthagathus antè dictus, religiōe Iudæus. Multos ſcripſit libros: *Cōtra Phryges II. eſt aūt collectio uocabulorū ordine alphabetico, & demōſtratio elegātiæ dictionis: Cōparationē Demoſthenis & Ciceronis: Quo differat Attica imitatio ab Aſiana? De genere dicēdi X oratorū. Cōparationē Demoſthenis & Aeſchinis. Quæ nā Demoſthenis orationes germanæ ſint, quæ adulterinæ? De ijs quæ oratores hiſtoricè, & præter hiſtoriam dixerint? & alia plurima. Quomodo uerò Iudæus eſt? Hoc ego miror, Iudæum literis Græcorum eruditum. *Plutarchus in Demoſthene.*

καινόφιλος.) Quaſi Nouamicū dicas. Sic dicit, q nō iiſdē amicis ſemper utit. *Col.778.*

καίρια.) Sagax in inuadendo, in tempore recedens, in pugna ſtrenuus.

καιρός.) Apud Deum tempus dicitur, numerus ex multitudine ſcelerum conflatus, & calamitates. Erit tempus eorum in æternum. &, Tempus omnis hominis uenit coram me. *Vltio diuina.*

CAESAR Auguſtus, σεβαστὸς græcè, cognomento Octauianus, de ſua uita & rebus geſtis libros ſcripſit 12. *Auguſti uita.*

Cæſar Tiberius, epigrammata ſcripſit, & artem dicendi.

Cæſares dicebantur Romanorū imperatores, à Iulio Cæſare, qui natus nō eſt. nam matrē eius nono mēſe mortuā diſſecuerūt, eūque protulerūt: & Cæſarē dixerūt, à cæſa matris aluo. *Fabula græca de Cæſare.* Olim apud Romanos populus rerū potitus eſt, deinde pauci: denique in unius poteſtatem, Cæſare autore, ceciderūt omnia. Ac reſpublica ſine ſeditionib. uſque ad Marcū Antoninū cōſtitit. Sed cū eius filius Cōmodus, ingenio parū ſano & luxurioſo, neque admodū bellicoſo, ſed timido, dolo cæſus à quibuſdam eſt, crebri motus extiterunt. *Col.779.* *Monarchia Romana.* *Commodus.*

CAESAREA metropolis, *à Cæſare Tiberio *Octauij F. quā ademit Archelao, cum prius Mazaca diceretur, deque ſuo nomine Cæſaream appellauit. *Mazaca.*

CAESARIVS, Gregorij Theologi frater, ſcripſit uaria, & contra Græcos.

καὶ τοῦθ' ἥκοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.) Idque cum in fluctuum ulnis ſimus: id eſt, in magnis conſtituti periculis.

καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν.) Etiam ſphaceli dant immunitatē. Piſiſtratū tyrannū ferūt ab Athenienſibus agrorū decimas exegiſſe. & cū quodā tēpore prætериēs, ſenē quendā rupes & ſaxoſa loca excolentem uideret, rogauit, quos inde fructus caperet? Dolores, inquit ille, & defatigationem. Cuius libertatem ille *Tyrannicæ decimæ ex ærumnis et doloribus.*

admiratus, decimæ immunitatẽ illi conceſsit. Atq; ex eo Athenienſes prouerbium hoc uſurparunt.

Zwann ichs thet, ſprach der wolf. καὶ τὸ τοῦ λύκου.) Etiam lupi illud. Aiunt lupum, cum opilionẽ de grege ueſcentem uidiſſet, dixiſſe: Iſtud ego ſi facerẽ, quantus clamor tolleretur?

CEBES Thebanus philoſophus, Socratis diſcipulus. Dialogi eius extant tres: Hebdome, id eſt Septima: Phrynichus: Tabula, quæ eſt eorum quæ apud inferos fiunt narratio, & alia quædam.

CEBRENA, & Cebren, urbs Troadis, Cumanorum colonia.

Col. 780. *Hoſtile munus.* κεδνός.) Aiax. Ego poſtquam donum hoc ab Hectore mortaliũ inimiciſsimo accepi, nihil à Græcis honoris & glorię ſum conſecutus.

Idola. CEDRI, arbores altæ & ſteriles, quibus Dauid ſimulacrorũ cultũ cõparat.

Explicatio ſomnij. κεκλωσμένα.) νενησμένα κρόκην δὲ προσδόκα λύπας: Fila tenens expecta moleſtias. ὀνειροκριτικόν.

κεκμηκώς.) Hic Callimenes ſapientiæ amatricib. dedicauit Muſis, Senio defeſſus oculos & palmas. hoc eſt, ut cõijcio: ſymbolis his ſignificauit, ſe neq; oculis neq; manibus, neq; legendo neq; ſcribendo Muſas poſthac poſſe colere.

τᾶδε Καλλιμένης φιλομαθέσιν ἄνθετο μού- γήραϊ κεκμηκὼς ὄμματα καὶ παλάμας. (σαις,

Sus elephãti uictor. κεκραγμόν.) Porco ſtatim de turre ſuſpenſo, periculum quod ab elephanto Col. 781. imminebat, effugerunt: quòd is grunnitum ſuis tetrũ moleſtè ferẽs, recedebat.

Non certè, ſi ſit acetũ κεκραμένον τρία καὶ δύο, ἀρίστη κρᾶσις.) Vini duę partes, & aquę tres, miſtio optima.

Neccaricũ. κεκραμένη σπονδή.) Miſta libatio ſoli ☿. Mercurio offerebatur, q & uiuentib. & defunctis præſit, & ab utriſq; honoretũ.

κεκροπίς.) Cecropia, una ex X Athenarum tribubus.

Vir. Mulier. Draco. Promiſcui cõcubitus. CECROPS, genere Aegyptius, Athenis habitauit: unde Athenienſes Cecropidæ dicuntur, aut ij ſaltem qui è Cecropia tribu ſunt. Quidã hunc fuiſſe biformem tradunt, supernè uirum, infernè mulierem, aut etiam ſerpentem: uel quòd legibus inuentis, homines feros manſuefecerit: uel quòd promiſcuo cõcubitu ſublato, cum nec pater filiũ, nec filius patrẽ ſuũ noſſet, curarit ut palàm inirẽt matrimonia, unaq; cõtenti eſſent. Iure igitur biformis, qui & patris & matris naturam inuenerit.

κεκυφότων.) Et homines & iumenta inclinata, & paſtui incumbentia, uoraciſsima & guloſiſsima habentur.

CELAENAE, locus in Atticæ & Bœotiæ confinio: urbs item Phrygiæ. Col. 782.

CELEZENE regio Armeniorum, prope Melitenen, quę Celzene à nobis appellatur.

κελευστής.) Trierarchus naui pręeſt, & ijs quæ in ea ſunt, delectus è claris in republica uiris. Proreta remigibus imperat. Celeuſtæ uerò (quaſi iuſſores, uel hortatores dicas) & his ipſis, & epibatis. Eſtq; uſus eorum maximus. Nam & ut panes ſicut decet coquãt, & * demenſum abſoluant in cœnã remiges, his curæ eſt. Curam habẽt & uini, carnis, olei, omnium talium: quò hæc aſſeruantes, indies debitam portionẽ habeant eius quod ad neceſsitatem datur. *Naualis reſpublica.* * καὶ σιτω- τιλῶσι τὸ μέτρον τῶ δειπνῶν οἱ κωπηλά- ται.

κελητίζειν.) Vni equo inſidere, etiam ante Homerũ fuiſſe moris, ex hoc eius uerſu conſtat: Veluti cum uir ſingulos equos agitandi probè gnarus. Col. 783.

CELSINVS, Eudori F. Caſtabalenſis, philoſophus, collectanea ſcripſit dogmatum omnium philoſophię ſectarũ, & alia quædam.

Celti. Germani. Senones. Albani. κελτοί.) Celti, ſeu Galli, gentis nomẽ, qui Germani dicuntur, Rheni fluminis accolæ: incurſiones fecerunt in terram Albanorum, quos Senones uocant, & bellũ Romanis intulerunt. Ac Gallorũ princeps quidam & corpore decoro, & animo fortiſsimo præditus, ante ſuum agmen pgreſſus, hoſtiũ fortiſsimũ prouocat. Ibi Valerius quidã tribunus cõditionẽ accipit, ac diuino quodã fato uoti fit cõpos. Nã cũ è ſua legione proceſsiſſet armatus, coruus inſidet dextro uiri brachio, & in certamine in Gallũ irruẽs, & unguibus faciem lancinando, & alis oculos eius obtegendo, hoſtẽ Valerio tradidit incuſtoditũ, ſimul & uictoriã uiro & cognomẽ ab euentu largitus. Inde eſt Coruinus dictus, ob teſtatã uirtutẽ, cõtra inſtituta Romanorũ conſulatum adoleſcens etiamnum eſt adeptus. *Valerius Coruinus.*

κέλυφος.) Qui glandes edebant, putamina cremabant.

κεμάς.) Si ut è pelago liberaſti Damin, regina, etiam à paupertate liberaueris: immolabit tibi aureis cornibus ceruũ.

εἰ δ' ὡς ἐκ πελάγους ἐρρύσαο Δᾶμιν ἄνασσα, κἠκ πενίης, θύσει χρυσόκερων κεμάδα.

κενεμβατεῖν.) Res uanas ſuſcipere. (tia:

κενόν.) Nõ utiq;. Abſit à me iſta amẽ- κενῆς.)

Sapiunt. κενοῦς.) Venatores leoninis catulis inſidiantur, cum leænæ abſunt.

κενοδοξία, inanis quędā de ſeſe opinio.

Viri ornāt urbes. κενὴν ἀνδρῶν.) Sophocles ad Oedipū: *Si huic terræ imperabis, ſicut eā tenes: Cū uiris eam tenere pulchrius eſt, quàm inanē. Nihil enim eſt neq; turris neq; nauis deſerta, niſi uiri intus fuerint.*

Col. 784. κενοσπουδία, inane ſtudium: & κενόσπουδος, rebus uanis occupatus.

τὸ κενώσιμον τῆς ἰατρικῆς, καὶ τὸ θεραπευτικόν.) Medicinæ eſt, uacuare & curare.

κενοφωνίαι.) Inanes uoces: impiæ ſcilicet, & hæreticæ.

κενταυρικῶς.) Neq; Centauri Pelij incolæ, neq; Læſtrygones, qui Leōtinos campos tenuerunt, fuēre tales.

* περὶ τὰν κέντει τὸν πῶλον* πρὸς τὴν νύσσαν.) Impelle equum ad metam: id eſt, propera ad propoſitum.

κέντρων.) Centones dicūt etiam orationes è diuerſis collectas, & ad eundē ſcopum tendentes: cuiuſmodi ſunt Homerocentra.

κέπφος.) Larus auis leuis, & fluctib. innatās, maris ſpuma ueſcens: quā piſcatores primùm eminus proijciūt, deinde proximē, deniq; in manu tenēt, itaq; facilè illā capiūt. Prouerbiū dicit̃ in uiros inconſideratos. unde κεπφωθῆ, ineſcari, allici, decipi, in fraudem illici.

Col. 785. Ornamenta capillorum. κέρας ἀγλαέ.) Plicatura quędā fuit capillorū, cornu inſtar. Olim Athenięſes cicadas crinib. inſerebāt: & apud Homerum capilli auro & argento redimiti leguntur.

κεραμέως πλοῦτος.) Figuli opes: id eſt, infirmæ & inconſtantes.

CERAMICI, locus Athenis, ubi bello perēptos ſepeliebāt, & funebres orationes habebāt, ut Menecles & Calliſtratus in ſcriptis de Athenięſib. tradūt: ſtatuis paſsim erectis, quę, ꝗ quiſq; loco occubuiſſet, indicarēt. Eſt & municipiū Ceramicus. Ceramicos Atticæ locus editus, ubi Athenięſes quotannis facularum certamen agebant. Erat autem ibi alta turris, qua conſcenſa monet ſpectare faces: quæ cum iaciantur, & ipſe ſeſe præcipitet. In Ceramico etiam ſcorta proſtabant.

κεραμικὴ μάστιξ.) Flagellum fictile: dicitur oſtraciſmus, quòd teſtulę ſuffragiō inuidioſi homines in exiliū agerentur.

CERAMIS, municipiū tribus Acamātiæ: nomē habet ſiue ab arte figlina, ſiue à Ceramo heroe, qui ibi colebatur.

βαίνων κεράμους, δυσμενῶν βλάβας φύγοις.) Calcans teſtas, hoſtium damna fugias. ὀνειροκριτικόν. Explicatio ſomnij.

κέρας.) Cornu, in ſacra Scriptura robur ſignificat: tranſlatū à cornutis animalibus, quę ſe cornibus defendunt. Cornu.

κέρας τοῦ δικαίου.) Cornu iuſti: id eſt, hominis pij animus illuſtris erit.

κερασβόλους.) Cornua iaciētes, ſeu cornuperas, appellat indoctos & duros, & legibus non obtemperantes. Col. 786.

CERASVS, urbs Græca maritima, Sinopenſium colonia.

κεραυνός.) Fulmē, eſt ardor uehemens, magno impetu cadēs in terrā, nubibus inter ſeſe attritis aut ruptis. Vel, uortex igniti aeris, uiolēter delatus. Cęterùm fulmē nō * occîdit, ſed adurit. Fulmina quędā ſunt καταιβάται, à deſcendendo: quędā ψολόεντες, ardētia, quę tactu perdunt: quędā ἀργῆτες, cādida, raptim erūpentia. Fulmen.

CERBERVS, canis apud inferos fabuloſus.

κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον.) Lucrū pudore potius. Niſi iuſtū lucrū fecerit, & ab impijs reb. abſtinuerit, ſi nō tangēda retigerit: quis eſt qui prohibere poſsit, quo minus iſtorum facinorum det pœnas? Pudor poſt numos.

κερδῷος θεός.) Lucroſus, uel lucrifer deus, Mercurius dicitur. Vocant eundē & nunciū, & furē. Quare illi marſupium attribuunt, & præſidē ſtatuūt ſermonis, & furti, & mercimoniorum. ☿

CERCIDAS, unus fuit è Macedonū ſtudioſis.

κέρκιος.) Lana leporis eſt tenera & delicata, ut ea pro ſpongia utantur, & lemas abſtergant.

καὶ* κέρχορος ἐν λαχάνοις.) Etiam cercuros uel corchorus inter holera. Prouerbium, de re uili. κόρχορος.

CERCOPES duo fratres fuerūt* in terra, omni dediti iniuſticiæ: cognomētum hoc adepti ab atrocibus factis. nā alter eorum peſſulus fiebat, alter incus. Quæ mater eorum Memnonis cum uideret, monuit ut cauerent, ne in Melampygum inciderent: hoc eſt, Herculem, à nigris naribus ita dictum. Xenagoras eos in ſimios mutatos eſſe tradit, ob improbitatem: & Pithecuſas inſulas ab eis accepiſſe nomen. Hi Cercopes, ut alij dicunt, Ecthεæ & Oceani filij, mutati ſunt in lapides, quòd Iouem fallere ſint conati. Vnde Col. 787. * in Lydia. Hercules Melampygus. Mutationes Cercopum.

prouerbiũ κερκωπίζειν, Cercopes imitari. quod Chryſippus ab ijs animantibus *Cercopes adulatores.* trãslatũ dicit, quę cauda mulceãt. Cercopes, callidi, doloſi, impoſtores, adulatores: qui, ut uulpecula canes uenaticos ſeducit, ita & hi ſimplicioribus lenocinio uerborũ fucũ faciunt. Aiunt Cercopes fuiſſe mẽdaces impoſtores, & incredibilia facinora auſos, ſeductores: q multas terras peragrantes, homines feſellerint, oberrantes omnibus diebus.

CERCYON nomẽ latronis, iuxta Eleuſinem degentis, qui prætereuntes colluctari ſecum cogebat.

κέρματα.) Aera minutiſsima. Sub Iuſti- *Pholles oboli.* niano imperatore, cũ argẽtarij ſtaterem aureũ 210 obolis, quos pholles uocant, cõmutarent: ipſe priuati emolumenti ſtudio tantum 180 iuſsit dari, ſexta ſtateris aurei parte ſubtracta.

Col. 788. CERSOBLEPTES, filius Cotyis, quã uis natu minor, Thraciæ rex à patre creatus: Amadocus uerò Amadoci F. auxilio Philippo uenit in bello contra Cerſobleptem.

κερτομῶ.) Multi eũ ſubſannabãt, ut gu (loſum.

κίσκος.) Ceſcus, urbs Ciliciæ fuit, iuxtaq; illam fluuius ἄνους, id eſt amẽs. Quare poetæ, homines amentes per iocum, Ceſcum habere dicunt.

Illecebræ muliebres. CESTVS, lorũ cõpunctũ & uarium, cui omnia delinimenta ad decipiendũ parata ineſſe fabulãtur. Labia roſcida & melle miſta illa Morũ concinnitas, ceſtus eſt Veneris. Africanus ſcripſit Opus, qui Ceſti dicuntur.

κεστρᾶν.) Quidã ceſtras murænas uocant: alij, ceſtras aliud piſciũ genus eſſe dicunt.

CESTREVS, id eſt cephalus, capito: differt à ceſtra, ſeu ceſtrea.

κεστρεὺς νηστεύει.) Ceſtreus ieiunat. De ijs qui iuſticiã colunt, ſed ex eo iuſticiæ *Quid ſi labra ſimiles lactucas habent?* ſtudio nihilo plus cõſequuntur. Nã ceſtreus piſcis eſt purus, & alios piſces nõ deuorat, ſed limo paſcitur: quem dum ſubit, utiq; malè afficitur.

Ceſtroſphẽdona. κέστρος.) Ceſtrũ, peregrinũ fuit inuentũ bello Perſico, huiuſmodi: Telum fuit duorũ palmorũ, canalẽ proiecturę parẽ habẽs. Huic lignũ inſertũ fuit, lõgitudine ſpithamæ: craſsitudine, digiti diame- Col. 789. tro præditũ. In huius mediũ adactæ erãt pinnulæ tres ligneę, admodũ paruę. Hoc in mediũ fundæ duorũ funiũ inter ſe inæqualiũ obliquè immittebatur, ut facilè à funib. reſolueretur. Deinde circũducendo, intentis his manebat. Cum uerò alteruter funis reſoluebatur, in iactu amento excidẽs, inſtar plũbatæ ferebatur è funda: & uiolẽto ictu incidẽs, obuios grauiter lędebat. Liuius Decadis 5 lib. 2, machinã hãc ſic deſcribit: Maximè ce- *Liuiana deſcripto Ceſtroſphendonæ.* ſtroſphendonis uulnerabãtur: hoc illo bello, nouũ genus teli inuentũ eſt. Bipalme ſpiculũ haſtili ſemicubitali infixũ erat, craſsitudine digiti: huic ad libramẽ pinnæ tres, uelut ſagittis ſolent, circundabantur: funda media, duo funalia imparia habebat: cum maiori ſinu libratum, funditor habena rotaret, excuſſum uelut glans emicabat.

κευθωνύμα κλέος ἢ ψόγος.) Ceuthonymi fama, aut probrũ. De ijs qui malè audiunt: aut quorũ nomen ſit cælandum.

κευθμῶνες.) Ceuthenes, ſubterranei dęmones.

κεφάλαιον.) Magna ſumma coacta eſt è minutis numulis. Caput & titulus *Euangeliſtarum tituli & capita.* differunt. Ac Matthæus habet titulos 68, capita 355. Marcus titulos 48, capita * 36. Lucas titulos 83, capita 348. Ioannes titulos 18, capita 232.

κεφαλῆθεν.) Cephalę, municipium Acamantiæ tribus.

CEPHALION, ſiue Cephalõ, Gergethius orator & hiſtoricus ſub Adriano fuit. Exulauit patria ob inimicitias principum, & in Sicilia degit. * Scripſit ** Vtrũ Herodotum? An hic eũ imitatus.* uarias hiſtorias libris 9, quę Muſę inſcribũtur, Ionica dialecto: Declamationes rhetoricas, & alia quædam.

κεφαλισμός. Capitationẽ (ſi dicere liceat) uocat Ariſtoteles, primorũ numerorũ uſq; ad denariũ multiplicatiões. Per horũ enim exercitationem, etiam poſteriorum & maiorum & ijs ſimilium multiplicationes tranſitione cognoſcũtur. Nam cum bis 2 ſint 4: inde cognoſcitur, Col. 790. bis 20 eſſe 40: & uicies 20, 400. & ducenteis 24, * & reliqua eodem modo.

CEPHALVS, Athenienſis orator & *Exordia. Perorationes.* demagogus, primus exordia & perorationes cõpoſuit. Filiã habuit Oeã. Fuit ante anarchiam * annis 75.

κεχαρισμένη.) Animoſior etiam factus eſt, cum donum deo (Apollini opinor) gratum fuiſſet.

κεχηναίων πόλις.) Hiantium urbs. Sic *Hiantium urbs.* Athenæ dicebantur, quòd ciues nugas agerent, opinionibus inflati.

κεχηνότες.) Hiare de fatuis dicitur.

Hiant

Hiant etiam, qui auidè auſcultant.

κειριάδης.) Ciriadæ municipes Hippothoontiæ tribus.

CEDAR alter Iſmaelis F. cuius poſteri in hunc uſq; diē nō procul à Babylone tabernacula habent.

Cedar, locus quidā obſcurus. (ἐμὸν:

Col. 791. κηδεστὴς.) οὐ χρή σε κρύπτειν ὄντα κηδεστὴν Non eſt te cælandum, cum ſis affinis meus.

κηκάδιος.) Cecidius, dithyrāborū poeta uetuſtiſsimus, cuius meminit Cratin' in Panoptis, & Ariſtoph. Vetuſta ſanè, inquit, & Dij polijs ſimilia, & cicadarū plena, & Cecidi & Buphoniorum.

κηλίς.) Sicut ea quæ ex Titanicis ſeminibus nata ſunt, uitæ hominum labem impreſſerunt.

Col. 792. κημός.) κηύβρα διωξικέλευθα, φιλοῤῥωθωνά τε κημόν: Calcaria iter accelerātia, & amantē nares camū. (Romanę.

CENSVS, examinatio multitudinis

CENSOR, examinator ciuilis uitę cōſuetudinis, qui ad modeſtiā & ueteris diſciplinæ conſeruationem ſingulorū ciuium uitam conuertit.

κηπώδης.) Semper odorato unguento perfuſa calua. Et pingues fragrātem halitum ſpirant comæ.

CEPVS, urbs Boſpori.

Inferna flumina. κῆρες.) Fata, Parcæ, eo quòd uſtionē afferāt, & ad inferna flumina deducant: Pyriphlegethontem, id eſt, igni urentē: Acherontem, in quem dolores confluūnt: Cocytum, ab eiulatu dictū. Ferunt & Alibanta fluuium ibi eſſe, qui exiccet omnia, ut nec gutta quidem humoris ſuperſit. κὴρ etiam anima dicitur, quòd ignita ſit. Natiuus enim calor, τὸ ἔμφυτον θερμόν, eſt anima.

Alibas.

Anima.

κηροῦ εὐπλαστότερος, Cera tractabilior. De ijs qui facilè aliquid agūt. Aſclepiodotus Chromaticæ & Diatonicę Muſicę ſtudebat. Vocē itaq; ſuā & naturalia eius inſtrumēta cera molliora efficiebat, & ſuo arbitratu inflectebat: ut, ſi opus eſſet, & omniū animātiū uoces, & quoſuis alios ſonos imitaretur.

Col. 793. κήρυκες.) Ceryces, familia Athenis, dicta à Ceryce Mercurij filio.

κηρύκειον.) Teſſera amicitię erat Barbaris, occurrere cū coronis & ramis oliuæ: quibus ſignificabāt ſe adeſſe, ut nec facerent nec acciperent iniuriam.

κηρύκιον.) Caduceus, baculus habēs utrinq; duos ſerpētes implexos, & inter ſeſe aduerſos, quē p̄cones ſeu caduceatores ſecū ferebāt: nec eos uiolari fas erat, q̄cūq; ueniſsēt. Rectus aūt bacul', ſignū erat rectę ratiōis: ſerpētes ex utraque parte, aduerſos exercitus ſignificabāt, q̄s ambos recta ratio peruaderet.

κηρύλος, ἢ κήρυλος.) Mas alcyon in coitu moritur. Mares aūt ſeneſcētes, in alis femellæ geſtant. Plato comicus: τὸ σπογγίλου κουρεῖον ἔχθιστον τέγος: Sporgili tonſtrina domus inimiciſsima. Halcyon.

CETVS, marina belua multiformis. Eſt em̄ leo, libella piſcis, pardalis, phyſalos, preſtis, q̄ malle dicit̄, inexpugnabilis, & aries aſpectu tetrum animal.

CETTAE, municipiū Leōtiæ tribus.

κηφὴν.) Belliſarius cū riſu æquū eſſe negauit, fucos quidem ab alijs magno labore perdi: alios uerò melle ſine ulla ærūna ueſci. Id uerò dicebat, cū prędā aſſeruaret, ut pro dignitate diſtribueret. Fuci. Mel.

κηφὴν.) Fucus, homo iners & ignauus dicitur.

CEPHISODEMVS, Atheniēſis orator loquax, callidus cauſidicus, Periclis aduerſarius. * Scytharum ſolitudo, id eſt, feritas, interitus. nam Scythæ curribus uehuntur. * σκυθῶν ἐρημία.

CEPHISODOTO Alopeconeſū obſidēti abrogatū eſt imperiū, iudicioq; cōuicto mulcta quinq; talētûm irrogata.

CEPHISODORVS Atheniēſis tragicus, antiquæ tragœdiæ poeta: cuius fabulæ ſunt, Antilais, Amazones, Trophonius, Sus. Alius Cephiſodorus deriſus eſt, ut aſinino prędītus ingenio: alius prędfectus, qui cum Gryllo Xenophontis filio ad Mantineā occubuit. Col. 794.

CEPHISOPHON. Ariſtophanes: Euge ô Palamedes, ô ſapiēs ingeniū: Iſtá ne ipſe inueniſti, an Cephiſophō? Ego ſolus: Cephiſophō uerò acetabula.

κιβδηλία.) Ariſtophanes in Auibus: Multū ſuſtuliſti ę uita adulterini: πολλὴν ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

κιγκλός.) Cigelus, auicula marina eſt, caudā agitans: ita infirma, ut nidum ſibi conſtruere nequeat, ſed in nidis alienis pariat. Hinc Cigelus ꝓ paupere dicit̄.

κίγκαλος, ἢ κίγκλος.) Cinclus auicula tenuis & macilenta. Prouerbiū: Pauperior leberide & cinclo. Col. 795.

CITHAERON, mons Bœotiæ.

CECILIVS Argiuus epopœus. Halicutica, id eſt piſcatoria ſcripſit: ut & Halieutica.

Nume-

Numenius Heracleota, Pancrates Arcas, Poſidonius Corinthius, Oppianus Cilix. Seleucus autem Tarſenſis, Leonides, Byzãtius, Agathocles; Atracius, ſoluta ſcripſerunt oratione.

κίκιννος.) Ariſtophanes: Equidẽ exiſtimo ſenectutẽ meã eſſe pręſtantiorẽ cincinnis, & * habitu, & latis podicibus.

** χῆμα, geſtu affectato.*

CICIS, frater Alcęi.

κιλίκιος ὄλεθρος.) Cilicius interitus. Cilicũ latrocinia & crudelitas atq; improbitas uituperantur. Ciliciſmum, Theopompus hiſtoricus uocat, cædem per ebrietatem factam.

CILICON, cognomẽtũ Achęi Meropis filij, à nutrice Cilisſa, qui patriã * Miletũ Prienenſib. prodidit, & * regem, cũ dux exercitus eſſet. Fuit aũt diues: unde prouerbium, Bona Ciliconis habet. Rogatus aũt ſępe, quid acturus eſſet: reſpõdebat: πάντ' ἀγαθά, Bona omnia. unde prouerbium: Omnia bona, ut aiebat Cilicõ. Sed tandẽ cũ ad Theagenem quendam, carnes empturus, ingreſſus eſſet: isq; iuſsiſſet monſtrare, unde reſecari uellet: extentã ab eo manum amputauit: Iſta, inquit, manu non prodes urbem aliam. Pherecrates:

** Samum.*

Lanius proditoris ultor.

Col. 796.

ἀεὶ ποθ' ἡμῖν ἐγκιλικίζουσιν θεοί.

Subinde dij Cilicum nos more tractant.

CIMON Miltiadis F. dux fuit aduerſus Barbaros à Themiſtocle adductos: & in Cyprũ ac Pãphyliã profectus, bellũ geſsit: & ad Eurymedõtẽ fluuiũ, claſſe & pedeſtri exercitu uicit eadem die. Hic etiam limites cõſtituit Barbaris, ne extra Cyaneas & Chelidonias & Phaſelidẽ (urbs hęc Pãphylię eſt) Medica nauis bellico ritu nauigaret: neq; intra tantum ſpaciũ, quantũ equus una die currere poſſet, rex Perſarũ ad mare deſcenderet, & Græci Aſiani liberi eſſent. Obijt Cittij, in Cypro.

Fœdus cũ Perſis Cimonium.

Cimõ Atheniẽſis, cũ Elpinicẽ ſororẽ ſtupraſſet, malè audijt apud ciues ſuos: eaq; de cauſa oſtraciſmo pulſus eſt. Scripſit librum de equis dignoſcendis admirabilem.

Inceſtum uindicatũ.

Veterinaria.

κινδυνεύειν. Dubitãt, ſit'ne adeundum diſcrimen, cum pugnæ principium ſit penes hoſtes: non æquũ exiſtimantes, ut Reſpublica, uiri nobilis uita in diſcrimen adducta, periclitetur.

κίναιδα.) Cleopatræ cinædus Chelidon, id eſt hirundo uocabatur.

CINEAS, unus fuit ex ijs qui Theſſaliam Philippo tradiderunt.

CINESIAS dithyrãbopœus, ob impietatẽ & facinora malè audiebat.

κίνησις.) Motus ſecundũ locũ, in hominib. cauſa eſt MENS, in brutis animalibus SENSVS. Eſt & aliud ꝙd loco moueat, appetitus ſcilicet: isq; multiplex, & in ratiõe pręditis, & in brutis facultatib. ſitus. Aliter de motu. Non eſt, inquit, glebę naturale, moueri deorſum: neq; igni, ſurſum ferri. neq; em̃ principiũ talis motionis in ſeſe habẽt, ſed extrinſecus ab alio mouenť. Vnumquodlibet em̃ elementũ in ſuo toto acquieſcit. Tota uerò ipſa uel ſtare uolũt, uel in orbẽ moueri. Quapropter motio in orbẽ, ſtatio quędã eſt. Ac gleba hęc ſi ſuapte natura moueať, in ſuo toto manebit immobilis, & hic ignis in ſua ſphęra. Cum uerò cõtra naturã gleba moueť, tũ moueri diciť, & locũ loco cõmutare. * Aqua itẽ hęc, & hic aer, ad ſua tota cõtendũt, & cõuenienti ſibi circulari motu agitanť, incorruptã recuperare ſtationẽ cupiẽtes. Nã ab externa quapiã ui natura ſua relicta, ea uia mouenť, quę eſt cõtra naturã. Itaq; ſic mouẽtur, ut quę ſint in loco alieno, & ſuo toto cõtra naturã priuata. Nõ igiť naturalis eſt motio * ſecundũ naturã. Eodẽ em̃ modo etiã tota moouerenť. Proinde tales partiũ motiones nõ ſunt ſecũdũ naturã, ſed uiæ ad id quod eſt ſecũdũ naturã, & aliter moueri ſecundũ naturã poſſunt. Sic etiã ſanitatẽ naturę conſentaneã dicimus: ægrotationẽ uerò quaſi contrariã. nam illa quidẽ ad naturã reducit, hæc cõtra naturã. Id enim quod primùm mouet, ſiquidẽ corpus ſit, ipſum etiã mouetur. Mouet em̃ baculus ianuã, manus baculũ: ꝗ ipſa nõ manet immobilis, ſed moueť. Si uerò primum mouẽs ſit incorporeũ: nihil neceſſe eſt ipſum quoq; moueri, dũ aliud mouet. Siquidẽ Deus etiã, qui uniuerſum mouet, eſt immobilis, ſtabili pręditus & eſsẽtia & facultate & actione. Atq; aliter etiã nihil eorũ quæ appetunť, quãuis moueat, mouetur. Sicut neq; pulchritudo, cũ ſæpè moueat amatorẽ, mouetur: neq; imago, cũ moueat intuentem, & id genus alia. Plato cum per ſe moueri dicit animũ, non motionẽ localem intelligit. * Anima enim ſæpè mutatur ex eo quod facultate eſt, ad id

Motus localis cauſe.

Mens.

Senſus.

Appetitus.

Col. 797.

Elementorum partes motum totius ſequũtur.

Statio.

Motus circularis.

** contra.*

Sanitas.

Aegrotatio.

Corpus mouens.

Mouẽs incorporeũ.

Deus.

Appetitus obiecta immobilia.

ψυχὴ αὐτοκίνητος.

Animus quomodo moueatur?

Col.798. ad id quod eſt actu:ſicut ex ignoratiõe
Motio. certę rei,ad eiuſdẽ ſcire etiã. Quod aũt
Mutatio. mutatur,etiã mouetur. Eſt aũt talis mo
Generatio. tio & mutatio,generatio quędã,ſed nõ
Actio. ſimpliciter eſſentię generatio. Differt
aũt motio ab actione.Nã motio eſt im-
ἀθρόα. perfecta actio:actio uerò eſt * conſum-
mata.Quamobrẽ diuinæ res ſunt actio
nes ſine facultate. Quęritur porrò,duę
Motio eius ne ſint motiones in eo quòd mouet &
eſt qui mo- mouetur,an una: & utrius ſit motio,mo
uetur. uẽtis ne,an eius qui moueatur? Reſpõ
dẽt,eius qui moueatur. Eum enim eſſe
qui ab imperfecto ad perfectũ progre-
diatur,nõ eũ qui moueat: uti ſe res ha-
Magiſter. bet in diſcipulo & pręceptore. Vnus e-
Diſcipu- nim motus eſt in utroq;,incipiẽs in ma-
lus. giſtro,in diſcipulo deſinẽs. Itaq; anima
etiã mouetur.Mutatur eñ ab imperfe-
cto ad perfectũ,& nõ habet actionẽ cõ
ſummatã prorſus, neq; abſq; facultate.
Prius. Præſertim,cũ in quib.eſt prius & poſte
Poſterius. rius,in ijs etiã ſit tẽpus:in quib.tẽpus,in
Tempus. ijs etiã motio.Hęc etenim inter ſe con-
Motio. uertuntur. Quãobrẽ in quib.motio eſt,
Locus. in ijs etiã eſt tẽpus.Eſt aũt in anima pri-
us & poſterius:eſt igitur & motio. Eſſe
autem in animo prius & poſterius, ex
eo conſtat,quòd is à propoſitione trã-
ſit ad concluſionẽ:nec omnia ſimul co-
gnoſcit,ſed aliud ante aliud: neq; om-
nia ſimul quæ nouit profert, ſed aliud
prius,aliud poſterius: & in uniuerſum,
trãſit à uirtute ad uitiũ,& ab ignoratio-
Motiones ne ad ſcientiã. Rectè igitur ei attribuit
animi aliæ Plato motũ per ſeſe. Sed nec Ariſtote-
quàm cor les, cũ eam per ſe mobilẽ dicit,hanc ei
poris. motionẽ ineſſe negat, ſed naturales &
**congenitas.* nobis unà * cognitas motiones.Etenim
συνεγγυω- neq; augetur,neq; minuitur,neq; quali
μένων. tate neq; quantitate mouetur: ſed alijs
συγγενω- quibuſdã motionibus intelligentibus,
μένων. & maximè uitalibus. Mouetur porrò
animus ſecundũ alterationem,ut cum à
diſpoſitione in habitum mutatur,ex in-
ſcitia ad ſcientiam. Ariſtoteles autem
eam moueri negat, corporearum mo-
tionum reſpectu. Nam ſi moueretur
** animus:nõ* animus * non per accidens,locus etiam
per accidens ei eſſet. Omnes enim motiones ſunt in
locus. loco,corporeæ ſcilicet.Quicquid enim
Locus. in loco eſt,corpus eſt.
Corpus.

κίνησον τὸν ὀνόγυρον.) Moueto onogy-
rum:id eſt,flagellum. eſt enim onogy-
rus,iuncei generis ſtirps,

κινήσω τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς.) Mouebo funem
ſacræ ancorę,uel teſſerã ſacram. De ijs
qui ad extremam opem confugiũt:me-
taphora uel à nautis, uel ab aleatoribus
ſumpta, quòd ut illi ſacram ancoram,
ſic hi calculum ſacrum habent.

κινστέρνα.) Mociſiã ciſternã Anaſtaſi- *Mociſia.*
us Dicorus imperator condidit.

CINYRAS,Thiantis Cypri regis fi-
lius ditiſsimus:quẽ,aiunt,ut Muſicum,
certantem cum Apolline perijſſe.

CIOS,unde Cianus,emporiũ quod-
dam urbis Myſiæ, à Cio ductore colo-
niæ Mileſiorum.

CIRRHA,urbs XXX ſtadijs diſtãs
Delphis. Vnde Cirrhæus campus, a-
pud Aeſchinem.

κίρκη.) Circe,uel à miſcendis uenenis, Col.799.
uel à radio textorio.

κίρκος κατασχὼν, ὃ θέλεις πάντως λάβοις. *Explicatio*
χειρὸς πετασθεὶς κίρκος ἄρχει βλάβην. *ſomnij.*
Accipitribus prehenſis quoduis omnino con-
ſequêris. (*Artibus.ὀνειροκριτικά.*
Manu elapſus accipiter,malũ ſignificat magi-

ὁ κιῤῥὸς οἶνος.) Rubrum uinum, quia
exiccat,facilius concoquit.

CIS, pater Saulis, primi regis He-
bræorum.

CISSENE,mons Thraciæ.

κισσᾶ.) Dauid: Ecce in iniquitatibus
ſum conceptus, & in peccatis me con-
cepit mater mea.

κισοφόρος.) Ciſtofera. Putantur ciſtæ
ſacræ eſſe Baccho, & Cereri atque Mi-
neruæ. (nis.

CITIVM,urbs Cypri,patria Zeno-

CIVS,una ex Cycladibus inſulis.At *Vrbs pro*
ticæ uicina. Eam inſulam urbem uoca- *inſula.*
uit Lyſias:ſed & alij ſæpè oratores inſu
las urbes nominant.

κλάειν λέγειν τινὶ, ἢ τι κλάειν ἐᾶν.) Plora- Col.800.
re iubere,uel ſinere: pro, contemnere,
nihili facere.

CLAROTAE,inquilini:ut Mariãdy-
ni,Heracleæ:Helotes,Lacedemone: in
Theſſalia,Peneſtę:Callicyrij Syracuſis.

CLAVDIANVS Alexãdrinus,poe-
ta heroicus iunior,fuit temporibus Ar-
cadij & Honorij Imperatorum.

CLAVDIVS,ex homine priuato im- *Ingenium.*
perator,ingenio non malo fuit:ſed & in *Valetudo.*
diſciplinis ita exercitato,ut q̃dam cõſcri *Mulieres.*
pſerit: corpore uerò morbido, & capi- *Liberti.*
te & manib. tremulis. eaq; de cauſa uo-
ce etiam hæſitabat, neq; omnia quæ in
ſenatum

ſenatũ afferret, ipſe recitabat: ſed quæſtori dabat, ut is publicè pronunciaret. Quæ autem ipſe legebat, ſedens ferè recenſebat. Primus etiam Romanorum ſella tecta uſus eſt: neque tamen
Sella tecta.
hæc tam propter uitia corporis, quàm propter libertorum & mulierum conſuetudinem malè habebat. Apertiſsimè enim à mulieribus regebatur, ut à
γυναικοκρατουμένη.
puero ſeuerè & in timore educatus: proptereaq́ maiorem uera ſimplicitatem præ ſe ferebat, id quod & ipſe fatebatur. Quia enim longo tempore cum nutrice & matre uixerat, in cœtu mulierum uerſatus: nihil ingenuum & liberale habebat. Inſidiabantur autem ei
Ebrietas.
tum in ſympoſijs, tum in congreſsibus.
Libido.
utriuſq́ enim rei erat inſatiabilis: eoq́ tempore facilè poterat expugnari. Ad
Formido.
hæc etiam formidoloſus erat: ac metu attonitus, nullam officij rationem habebat. nam & illum perterrefaciẽdo, & alijs metum incutiendo, quæſtum faciebant. Quamuis autem talis eſſet: non pauca tamen rectè fecit, cum his affectibus liber erat.
Leges.
Legem tulit, ne ſenatori ultra ſeptimum ab urbe lapidem iniuſſu Imperatoris abeſſe liceret. Et, cũ quidam ſeruos ægrotantes prorſus negligerent, atque ædibus expellerent etiam, quicunque ex ijs incolumes euaſiſſent, eos liberos eſſe iuſsit. Vetuit etiam, ne quis in curru ſedens, per urbẽ ueheretur. Cum ſub eo Iudæi ſeditionem contra Chriſtianos mouiſſent,
Iudaica ſeditio.
Claudium Felicem eis præfecit, eosq́ punire iuſsit. Qui cum in templo conueniſſent, uox ex adytis audita eſt, dicens: MIGREMVS HINC. idq́ factũ eſt * tertiùm, ex quo internecione deleti ſunt.
** triennio antequam.*

CLEANTHES * Caſsius dictus,
Col. 801.
Phaniæ F. Aſsius, diſcipulus Cratetis, deinde Zenonis, cui etiã ſucceſsit: magiſter Chryſippi Solenſis philoſophi, & Antigoni regis. Cum pugil ſuperiori tempore fuiſſet: Athenas profectus, amore philoſophiæ captus eſt: adeò tolerans laborum, ut alter Hercules diceretur. Nam cum deeſſet unde uictitaret, noctu mercede aquam hauriebat, interdiu diſciplinis & libris uacabat. unde Phreantles, hauſtor puteorum, cognominatus eſt. Plurima ſcripſit.

CLEARCHVS Solẽſis, uaria ſcripſit. Clearchus Ponticus, Athenas uenit audiendi Platonis & doctrinæ philoſophicæ cupiditate. Sed eius conſuetudine non diu uſus (erat enim dijs inimicus) in ſomnis uidit mulierem ſibi dicentẽ: Excede Academia, & fuge philoſophiam: neque enim ea frui tibi fas eſt, quæ te infeſtiſsimo uultu intuetur.
Tyrannicũ ingenium philoſophiam cauere iubetur.
Quibus auditis, redit in * expeditionẽ: & oppreſſus inuidia, patria relicta, conſcenſaq́ naue, dum exul oberrat, peruenit ad Mithridatem, caſtriſq́ apud eũ poſitis laudatur.
** patriam.*
Non multo pòſt grauis inter Heracleotas exiſtit ſeditio. Deinde in gratiam & concordiam redire cupientes, pacificatorem deligunt Clearchum. Is in reditu, in diuerſorio quodam rurſus in ſomnis Euopiũ Heracleotarum tyrannum, ſibi dicentem audit: Oportet te tyrannum eſſe patriæ.
Euopius.
Sed & hic philoſophiam eum cauere iubebat, renouata ſomnij Athenienſis memoria. Rerum potitus, crudeliſsimus fuit, & inſuperabili ſuperbia incenſus, humana conditione contempta, adorari ſe, & diuinos haberi ſibi honores poſtulauit: & ueſtes dijs familiares induit, eorumq́ ſtatuis decoras: & filiũ ſuum Ceraunon, id eſt fulmen appellauit.
Sæuitia. Superbia.
Interfecit autẽ eum primùm uindicta: deinde Chionis manus, familiaris Platonis, & eius ad tempus auditor: qui odio tyranni in illius ædibus hauſto, patriam liberauit.
Chion.
Tam præclari facinoris ſocij fuerunt Leonides & Antitheus, ipſi quoq́ philoſophi. Iuſtas autem ſcelerum pœnas eum dediſſe, dictum eſt.
Leonides Antitheus.

CLEOBVLINE, Lindia, Cleobuli ſapiẽtis filia: ſcripſit uerſus, & griphos: & ænigma celebre de anno, cuius initiũ eſt: Vnus eſt pater, filij 12, quorum ſingulis liberi ſunt 30.

CLEOBVLVS Euagoræ filius, Lindius, unus de ſeptem ſapientibus, uiribus & forma æqualibus ſuis antecellẽs, Aegyptiorum philoſophia fuit inſtitutus.
Col. 802.
Filiam habuit Cleobulinem, hexametrorum ænigmatum poetriam. Scripſit cantica & griphos uerſibus circiter * 3000. E' celebratis eius dictis ſunt hæc. Inſcitia & ruditas maiori ex parte eſt inter mortales: ἀμουσία τὸ πλέον μέρος ἐν βροτοῖσι. Dicebat, amico benefaciendum eſſe, quò magis amicus fieret: ex
Apophthegmata.

inimico

inimico amicũ eſſe faciẽdum. In rebus ſecundis,ne ſis ſuperbus:in aduerſis,ne abiectus. Fortunæ uiciſsitudines fortiter ferre ſcitò. Obijt ſenex, anno ætatis 70. Modũ omniũ rerũ eſſe optimũ dixit. Ad Solonẽ hoc modo ſcripſit: Multi quidẽ tibi ſunt amici,& ubiq; domiciliũ.ego tamẽ affirmo, Soloni Lindũ fore optatiſsimã.nã & libera eſt inſula,& in rẽmoto mari ſita.

Literæ ad Solonem.

κλεόκριτος.) Cleocritus. Prouerbio dicitur de cinædis. hic enim à comicis perſtringitᷣ,ut effœminatus,& cinędus, & peregrinus,& ignobilis, & Cybeles filius (Rhææ ſacris enim molles interſunt)& uultu gallinaceo.

CLEOMENES,Ptolemæo Philopatori ſtructis inſidijs malè perijt. Vir fuit & in congreſsibus dexter, & in rebus gerendis ſolers: deniq; ingenio principali & regio.

CLEOMEDES Aſtypalæeus pugil, Icio Epidaurio incertamine occiſo,& uictorię ereptę dolore,mẽtis errore affectus, Aſtypalęã redijt:& ludi literarij colũna euerſa,60 pueros collapſo ædificio interfecit.Cũ aũt à ciuibus iaxis obrueretᷣ,in tẽplũ cõfugit: & ciſtã ingreſſus,attractoq; operculo,nego ciũ faceſſit ciuibus. Qui cũ tandem ligna diſſecuiſſent,neminem repererunt.

ὕστατος ἡρώων κλεομήδης ἀστυπαλαιεύς. Vltimus heroum Cleomedes Aſtypaleus.

CLEOXENVS & Demeoclitus ſcripſerũt de Perſis:quorũ hiſtoriã Polybi⁹ Megalopolita,ut ipſe refert,exornauit.

Perſica.

CLEOPHON Atheniẽſis tragicus: cuius fabulæ ſunt, Actæon, Amphiaraus,Achilles,Bacchę,Dexamenus,Erigone, Thyeſtes, Leucippus, Perſis, Telephus.

CLEON, Clexneti filius, cum obſidio Pyli,quæ & Sphacteria,duceretur, miſſus eſt, homo furioſus, coriarij filius.Aduerſatus eſt Nicię, Nicerati filio. Multis facinorib.editis tandẽ in Thraciã miſſus imperator, multas cæpit urbes.& Amphipolin profectus,cum Lacedæmonijs, quorum dux erat Braſidas,bellum geſsit:ubi pugnans,à Myrcinio cetrato ictus occubuit.

CLEONAE,loci nomen iuxta Neméam,ubi uerſabatur leo, quem ſuſtulit Hercules.

Col. 803. κλεωνύμου δειλότερος,Cleonymo timidior.Ariſtophanes: Cleonymũ thipſaſpidem iſtæ heri cõſpicatæ, ceruæ propterea factæ ſunt.Recentia delicta maius habent dedecus.

κλέπτος, παρὰ τὸ καλύπτειν.)Furtum olim infame non erat, niſi quis deprehenſus eſſet.

κλέπτης μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

Non magis quidem fur,ſed fortunatior fortaſſe.Immutauit uerſum Euripidis de Alceſtide:Te quidem mox habitura eſt uxor non illa quidẽ modeſtior, ſed fortaſſe fortunatior.

κλῆδας κρατεῖν ἢ,συνθέσεως δηλοῖ τρόπων.) Claues tenere, compoſitionem ſignificat morum.Somnij explicatio.

CLINIA,pater Alcibiadis.

CLISTHENES & Strato ſubinde radebãtur,quò iuniores uiderentur.Ariſtophanes:

*O * inſolentem anum raſe,* * θερμόβουλον πρωκτόν.
Talem ô ſimie barbam cum habeas,
Eunuchus nobis ades,arte factus?
Hic uerò quis eſt? non'ne Strato?

* Sophocles: Quo pacto urbs benè morata fiat? Vbi dea femina panopliã geſtat,Cliſthenes radiũ? Cliſthenes ut effœminatus perſtringebatur. Col. 804

κλείσοφος.)Græci Cliſophos celebrãt, & Therionas, & Struthias, & Chærephontas,homines ad faſtidium uſq; uoraces & guloſos.

Guloſi.

CLITAGORA,poetria Laconica.

CLITE,nomen Amazonis.

CLITOMACHVS Thebanus, in Iſthmo luctatores & pugiles & quinquerciones eâdẽ die uicit, & in Pythijs quinquerciones & Olympię,alter poſt * Thaſiũ ob quinquerciũ & luctã proclamatus eſt. Luctatus etiã eſt cũ Eleo Caprò,& quinquercio decertauit eodẽ die. Victore aũt Capro,dicebat Clitomachus,ęquũ fuiſſe uocari ſe ad Pãcratiũ,priuſquã in lucta uulnera accepiſſet. Aduocato itaq; Pãcratio * ſuperatus à Capro * nihilominus indefeſſo robore corporis aduerſus pugiles uſus eſt,& ſolus uno die luctę & quinquercij coronã accepit: in pancratio, Clitomacho,quẽ diximus: in lucta, Pæanio ſuperato,uiro qui multas coronas acceperat. Itaq; nõ ſine magnis laborib. & ingẽti ærũna uictoriæ illi contigerunt.

Caper Eleus pugil. ** Victor Capr.*

CLITVS, ſiue Hieronymus dithyrambopœus,Xenophanti F. ridebatur ob comam,& pueros deperibat. Fuit autem hirſuto corpore,ut equina Centaurorum pars.

κλῆμα κρετήσας ἐγκλῆματα προσδόκα.) Palmite prehenſo criminationes expecta. Explicatio ſomnij.

CLEMENS hiſtoricus ſcripſit Romanorum * imperatores, & dictaturas: & ad Hieronymum, de figuris Iſocratis, & alia. *regn.

κληρονομοῦσα.) Hæreditatis capax eſt Eccleſia in genere: in ſpecie uerò, anima ex pietate uiuens.

Col. 805. κλῆρος.) Clerus, cœtus diaconorum & presbyterorum. Iacob, 12 filiorum pater, numerationem à Beniamine auſpicatus, cum Leuim decimum reperiſſet: hunc Deo conſecrauit, decimis & filiorum & omnium facultatum ſuarum ex uoto oblatis, cum omnia mala effugiſſet. Itaque Leui ſacerdotali ueſte induto, uictimas Deo Bethele obtulit. (Leui Deo cōſecratus.) Ex eo qui uictimis ex lege immolādis, & miniſterio ſacro obeundo ſunt occupati, Leuitæ dicuntur. (Leuitæ. Clerici.) Clerici autem, qui ſacra ex diuina gratia adminiſtrant: eo quòd ſcriptum eſt, Non fore Leuinis ſortem inter filios Iſraelis: Dominum enim eſſe partem illorum, & ſortem. (Sortes Dauidicæ.) Dauid autem ſortes appellat rerum mutationes, diuitias & paupertatem, ſeruitutem & dominatum, pacem & bellum. „In manibus, inquit, tuis ſunt ſortes meæ.

κλῆρος ἑρμοῦ.) Sors Mercurij. Vetere conſuetudine, ſortientes, in hydriam folium oliuæ conijciebant, quod Mercurium uocabāt, & in eius Dei honorem primum eximebant. Altera ſors eius erat, qui Mercurium ſequebatur. Euripides in Aeolo, conſuetudinis huius meminit.

(Sortitio cōuiuiorum.) κληρωτήρια.) Ariſtophanes: Sortitiones quò cōferes? In foro deponam, ſortitrice iuxta Harmodium conſtituta. Sortes omniū iaciam, donec is cui ſors obuenerit, lætus abeat, ſciens in qua litera ſit cœnandum. Proclamabit præco: Quibus B euenerit, ſequantur, in porticu regia cœnaturi. Quibus Th, in ea quæ eſt illi proxima Capitecenſorū. Quibus K, in porticu farinaria ut ſe inflectāt, imò (erraui) ut ibi cœnēt. Quorum uerò litera prolata non fuerit, in qua cœnent: hos cæteri expellunt omnes. Sed apud nos non ita fit. Omnibus enim abundè omnia ſuppeditabimus, ut unuſquiſque ebrius, cum ipſa corona, face accepta, abeat.

κληρούχου.) Sophocles: Reuerere matrem, multos annos ſortitam: id eſt, grādæuam.

κληροῦχοι.) Coloni dicebātur, quos Athenienſes in urbes à ſe captas, deſertas, aut parū populoſas mittebāt, certa portione poſſeſsionum ſingulis aſsignata.

κλῆροι.) Dormire in medio duarum ſortium, eſt, utriuſq; teſtamenti lectioni perpetuò incumbere. Col. 806.

κλητῆρες.) Teſtes adhibebantur, ſi quis alicui iudicium denunciabat, qui κλητῆρες dicebantur. Qui autem ad teſtimonium dicendum uocati, non præſtò erant in iudicio: mille drachmis mulctabantur.

κλιμακίζειν.) Climax, ſcala, eſt tormenti genus, quo corpora diſtorquentur. (Carnificinæ.) Ariſtophanes: Quouis modo eum torque, ſcalis alligatum, ſuſpenſum, flagris cæſum, cute direpta, diſtentum, aceto in nares infuſo, lateribus impoſitis, cæteris adhibitis omnibus. Vnum excipio, ne porro eum percutias, ne'ue allio recenti.

κλισία.)

λέξομαι ἐν μυχάτῳ, κλισίη δέ μοί ἐστιν ἑτοίμη.

Cubabo in extremo angulo, lectulus mihi eſt paratus.

κλίσις ἐπὶ δορύ.) Inclinatio in haſtā: id eſt, ad dextram. Inclinatio in unū, uel in clypeum: id eſt, ad læuam. Col. 807.

CLITORIVM, urbs Arcadiæ.

κλωπαί.) Re nō ſatis explorata, ſed primo aſpectu decepti, ſuis nunciarūt, plures eſſe quàm reuera erant.

CLOTHO. Tres Parcę ſunt: Clotho, Lacheſis, Atropos. (Parcæ.)

Inter mortales non potuit, quamuis cupiens,
Inuenire Clotho huic alium interfectorem.

κλωπιδῶν.) Ariſtophanes: Manus quidem ſunt apud Aetolos (hi enim latrones ſunt) * Mens uerò apud Clopidas: hoc eſt, & latrones & fures ſunt. τὼ μὲν (*Vel, rhe, nūs.)

χεῖρ' ἐν αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν κλωπιδῶν.

κλῶπας μὲν τόξῳ βάλλε, σάου δὲ φίλους.) Fures arcu ferito, tuere amicos.

κλύει.) Quiſquis audit, magis gaudet, & tuis inſultat doloribus.

CLYMENVS, dicitur Orcus, ſiue quod omnes ad ſe uocet, ſiue quòd ab omnibus audiatur. Orpheus etiam immitis, atrox Clymeni ingenium,

Et immitem animum demulſit lyra.

Nunc

Nunc prata Clymeni peruolitat,
Et roſcidos aureæ flores Proſerpinæ.

Col. 808. CLYTEMNAESTRA, uxor Agamemnonis.

κνέπτω.) Ad Xenocratē philoſophū cum diſcendi cauſa quidam ueniſſet, & geometriæ & aſtronomiæ ignarus: Hoc, inquit, uellus apud me nō carminatur. ὅτι ὦ παρ' ἐμοὶ πόκος οὐ κνάπτεται.

κναφεύς.) Ariſtophanes: Si fullones ijs qui egent, lænas præbuerint, cum ſol à nobis receſſerit, nemini noſtrûm lateris dolor incommodabit.

κνησιᾶν τὰς ἀκοάς.) Prurire alicui aures: id eſt, audiendi eſſe cupidum.

Col. 809. κνωσσός.) Cnoſus urbs Cretæ, unde Cnoſius.

Mithridates. κνώσσειν.) Lucullus Romanus, Mithridatis regno euerſo, cū ad Troadem appuliſſet, & iuxta Veneris ædem ſtatiua haberet, huiuſmodi audijt oraculum:
τί κνώσσεις μεγάθυμε λέων; νεβροὶ δέ τοι ἐγγύς.
Quid dormis magnamine leo? hinnuli ſunt prope te. Itaq; ſurrexit: & cū regem in propinquo eſſe audiſſet, * oppreſſum interficit.

Cōtra ſomnum. κυνζομένων.) Canes de propugnaculo ſuſpendebat, ne ijs eiulātibus excubiæ dormire poſſent.

Col. 810. κόγχης ἄξιον.) Conchę precij: id eſt nullius. ταὐτὸν δὴ τοῦτο ὥσπερ κόγχην διελεῖν. Perinde eſt ac ſi concham diuidas. De re facili.

κογχύλη.) Conchylium eſt, unde fit purpura. Vt ex auibus uultures, è quadrupedibus canes, eminus odores ſentiunt, ob aeris uim illos trāſmittentem: ſic ex aquaticis (quia uis eadem etiam aquæ ineſt) eminus odores percipiūt piſces. Itaque & conchylia, cum uiſu careant, eſcam ſequi apparet. Crocodili item carnem in ſumma aqua pendentē conſectantur. *Odor. Aer. Aqua.*

κοδάλη χοῖνιξ.) Codali chœnix. Prouerbium, de ijs qui maioribus menſuris utuntur.

κοδράτος.) Quadratus, Romanus hiſtoricus, Ionica lingua ſcripſit hiſtoriæ Romanæ libros 15, titulo χιλιετηρίδας, à millenario numero, quòd ſcilicet res geſtas Romanorum ab urbe condita uſq; ad Alexandrum Mammææ F. complecteretur.

κόθορνος.) Cothurnus, calcei genus utriq; & pedi & ſexui aptum. Sic dicebatur Theramenes orator Athenienſis, Prodici Ceij diſcipulus. Dicitur de homine uerſatili. nam hic & 30 tyrannis & populo ſe accommodabat. *Theramenes.*

COCCVS, orator Athenienſis, Iſocratis diſcipulus: ſcripſit orationes oratorias.

COCLES, Horatius dictus eſt oculo amiſſo.

κόλαξ.) Adulator, id eſt impoſtor, κολακεία, adulatio, id eſt impoſtura. Col. 811.

κολασσαεῦς.) Colaſſenſes dicūtur Rhodij qui in ſua inſula æneam ſtatuam Solis erexerunt, quam à magnitudine Coloſſum appellarunt, ſub Seleuco Nicanoris * filio Alexandri Macedonis. Epigramma:

Ipſi tibi ad Olympū extenderunt coloſſum
Hunc, Rhodi incolæ Doricæ, ô Sol,
Aeneum: poſteaquam fluctu ſopito Bellonæ,
Ornarunt patriam hoſtium ſpolijs.

COLIA, maritimum promotorium Atticæ, ubi Veneris Coliadis fanū eſt.

κολοκύνθης ὑγιέστερος.) Coloquinta ſanior: prouerbium.

κολοσσός.) Vt Rhodiorū coloſſus ob magnitudinem formidabilis, nō amabilis erat: ſic neq; Sebaſtianus ob abſtinētiam erat admirabilis. *Non idem magnū & gratioſum.*

κολούειν.) Hortabatur, ut armis ſumptis patriam defenderent, ac populū petulantem cohercerent.

COLVTHVS, Lycopolites Thebęus uerſificator, tēpore imperatoris Anaſtaſij ſcripſit Calydonica libris 6. & encomia uerſibus, & Perſica.

κόλουρα.) Quę caudam non habebant, aut mutilatā habebāt, non ſacrificabantur. Quicquid deniq; perfectū & ſanū non erat, dijs non immolabatur. Ariſtophanes: Immolari non poteſt, quia caudam non habet. *Victimæ integræ.*

κόλπος.) Sinus Dei, eſt bonorū theſaurus: manus, eius efficacia. Cur auertis manum tuam à medio ſinu tuo? Col. 812. *Deo attributa.*

κολοιὸς ποτὶ κολοιὸν ἱζάνει.) Graculus graculo aſsidet. Amant enim inter ſeſe hæ aues, & ſunt congregabiles. Vſurpatur de ijs, qui ſui ſimilium familiaritate utuntur.

COLYTENSIS, Aegeię tribus municeps.

κόμμα.) Ariſtophanes: ἔοικεν οὗτος τοῦ πονηροῦ κόμματος. Apparet hunc eſſe malæ monetę: id eſt, è cœtu improborum.

COMANA, urbs, in qua Chryſoſto-

mus primum eſt ſepultus.

Col. 813.

κόμης.)Comes,populi princeps.

Coma philoſophica.

κομήσης.)Comã alebant philoſophi, ſiue ex tolerantia,ſiue ex tenacitate. Ariſtoph. in Nubibus:Quorũ,inquit,nemo prę ſordibus unquam tonſus eſt.

COMETAE,ignis denſi in ætheriũ elati locum fulgor: ignis conferti inflãmatio, qui celeriter circumfertur, & ſpeciem longitudinis præ ſe fert. Quatuor ſunt genera ſtellarum contra naturam: Cometa, cuius infima pars tenuiſsima eſt,ſumma extenſa, ut in coma: δοκίας,ἢ λαμπαδίας, qui totus tenuis eſt,ut haſta, aut facula: πωγωνίας barbatus,cuius pars inferior plana eſt, ſuperior anguſtior: βόθυνος, cum ſtella quæ apparet,profunda eſſe uidetur.

οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ κακὸν φέρει. ψηλώσειε.

Nullus eſt cometa, id eſt capillatus, qui non malum ferat. inceatur.

Affectatio diuinitatis.

COMMODVS imperator Romanorum, neſcio quibus actus intemperijs, ita inſanijt, & debacchatus eſt,ut ſuum nomen repudiaret, & Herculem ſe ac Iouis filium dici, & menſes ſuis appellari nominibus uellet, hoc modo: Amazonius,Commodus,Auguſtus,Herculeus,Romanus,Excellens (ὑπεραίρων) Inuictus, Pius, Felix, Lucius, Aelius, Aurelius.abiectóque Romanorum habitu, leonina pelle ſe inuolueret, & clauam geſtaret: itáque & cum beſtijs & cum hominibus duello publicè congrederetur,reuera ita ſagaciter iaculans, ut omnibus admirationi eſſet. Cum autem ad nefandas cædes animum appuliſſet:omnes ſine clementia miſeros & mutilatos uiros, in theatrum coactos, ſerpentinis quibuſdam * ſpectris ad genua alligatis, tanquam gigantes claua confecit.Cum uerò in gladiatorum tabernis pernoctaſſet, atque inde ad ſpectacula procederet,obuiam eunte ſenatu:ab omnibus malè audiebat, adeò ut Martia etiam, quam inter concubinas maximi faciebat, eũ uituperaret, & ab illis factis dehortaretur.Multi alij quoque ſupplices rogabant,ne quid imperio admitteret indignum.

Menſes Commodiani.

Herculis habitus.

Col. 814.

Comicotragœdia.

* laruis, aut textu.

Gladiator pro imperatore.

κόμπος.)Precib.miſta erat iactãtia Barbarica, & ſignificatio ꝓſperæ fortunæ,

κομποφακελορρήμονα.) Vox compoſita à iactantia & faſcibus uerborum.

κομψὸν.) Ariſtophanes in Nubibus: Primùm comis eſto in congreſsibus. Et,Res ita bella eſt,& tuis perquàm digna moribus.

Col. 815.

κοννᾶς στέφανον μὲν ἔχων, δίψῃ δ' ἀπολωλώς.) Prouerbium:Comas tibicen, coronam quidem gerens, ſed ſiti enectus. Hic ſubinde coronatus in compotationes ſe ingerebat. Vel: Olympionices fuit pauper, nihil habens præter oleaſtri corollam. Vel tibicen optimus, ſed pauper fuit, & ſæpe coronatus. de quo Cratinus:

Ede,& tuo uentri da beneficium,ut tibi. &,
Fames ſit inimica, & Connas amans coronarum te amet.

Ait autem,ei toties uictori nunquam honorem eſſe habitum.

Alapa Herculana.

κονδυλίσας.)Hercules puerorũ, qui aquam ad lauandas manus ingratã obtuliſſet,alapa data occidit.

κόνδυλον.)Ariſtophanes: Si puer uinũ petierit,alapam ei dato. Dictum hoc eò pertinet,ut aſſuefiant pueri, ne quid ſuperuacaneum petant.

De Socrate epigrãma.

κώνειον pro κώνειον.)*Ab Athenienſib.aconitum omnino tu quidem accepiſti: Ipſi uerò ebiberunt id ore ſuopte.*

CONISSALVS,dęmon Priapi ſimilis,ꝙ nõ recuſet uel in puluere coire.

* κόνος ἀντοξύν.)Prouerbium, de ijs qui par pari referunt.

Sardanapalus.

Arbaces.

κονοσκογκόλορος.) Conoſconcolorus Gręcè Sardanapalus, muliebri uir animo,& delicijs deditus,ab Arbace ꝑfecto ſuo eſt euerſus, ultroꝙ ſibi necẽ cõſciſcere coact9,regia unà ſecũ cremata. Idẽ Arbaces regnũ ad Medos trãſtulit.

* ψόφον, ſtrepitum.

Col. 816.

κόννου * ψῆφον.)Cõni calculũ.De rebus nullius precij. Cõnus ſiue lyricẽ, ſiue citharœdus fuit,parum uocalis.

κοντῷ πλεῖν.)Conto nauigare:id eſt, conuenienter uiuere.Prouerbium.

Equorum nomina.

Bucephalas.

κοππατίας ἵππος.)Equus litera κ ſignificatus:ut Symphoras, litera Σ. Alijs V inurebatur.Ne Bucephalas quidẽ uocatus à bouino capite,ſed ob notã eis inuſtam:qualis nimirum etiam Alexandri Macedonis equus fuit, cui mortuo Bucephalam Alexandriam condidit, uirtutem eius ſepulturæ loco urbe remuneratus.

Somniorũ explicatio.

κόπρειος ἀνήρ.)Homo fœtidus,& ſordidus.

κόπρῳ καθεσθεὶς, ζημίας ἕξεις τρόπους.
ἰλὺν πεπλευκὼς, τὸν νόος νόει βλάβην.
ἔκδηλος ἐστὶ βόρβορος ψυχῆς ῥύπος. (bus.
In fimo ſi ſederis, damnoſis præditus eris mori
Limũ ſi nauigaris, mentis intellige damnum.
Lutum manifeſtas animi ſordes notat.

κόραξ ὑδρεύει.) Coruus aquatur. De ijs qui difficulter aliquid conſequũtur.

Col. 817. Pilati aquæductum.

CORBONAS, apud Iudæos ſacer theſaurus, quo Pilatus in aquæductus conſumpto, ſeditionẽ excitauit. Deduxit aũt aquam à ſtadijs CCCC: iuxtaq́ collocatis militibus, multos occidit.

κορδύλης οὐκ ἄξιος.) Cordyle indignus. Prouerbium.

κορέας.) Chryſeus intactæ diſſecuit nodum uirginitatis.

Pirithous. Hades. Core. Perſephone.

κόρη.) Temporibus Iudicum apud Iudæos, Moloſſorum rex fuit Hades: id eſt Pluton, ſeu Orcus, qui filiam habuit quã uocauit Coren, Perſephonen. Formoſas em̃ mulieres Moloſsi Coras appellabãt. Hãc Pirithous adamãs, noctu rapere decreuerat. Quo pater eius Hades cognito, canem ſuũ à magnitudine Tricerberũ dictũ, ante fores alligauit, & ex cõſtituto uenientẽ Pirithoũ interfecit: itemq́ Coren ad opem ferendam egreſſam, quã aiũt à Plutone raptã eſſe.

Tricerberus. * Codrides.

* CORRIDES, Solon dictus eſt, patronymicè.

Mulier uictrix Pindari.

CORINNA, Archelodori & Procratiæ filia, Thebana, ſiue Tanagræa, diſcipula Myrtidis, cognomento muſa lyrica, quinquies uiciſſe fertur Pindarũ. Scripſit libros V. & Epigrammata, & Leges lyricas.

Col. 818.

Corinna, uel Theſpia, uel Corinthia, lyrica, leges Lyricas ſcripſit.

CORINTHVS, dicta à Corintho Marathonis aut Pelopis filio.

Homerus poeſim ſuã à Corinno mutuatus. Palamedes. Doricæ literæ.

CORINNVS, Ilienſis, poeta heroicus ante Homerũ, ut quibuſdam uiſum eſt: primus Iliadem ſcripſit, Troiano bello adhuc durãte: diſcipulus Palamedis, cuius inuenta literis Doricis deſcripſit. Dardani item bellum aduerſus Paphlagonas: ut ex hoc Homerus totum ſuæ poeſis argumentum ſumpſerit, inque ſuos libros retulerit.

κορκορυγάς.) Solue pugnas & clamores, ut te Lyſimachum appellemus.

Cornutus. T. Liuius.

CORNVTVS. Duo Romani hiſtorici fuerunt: Titus Liuius, cuius celebre & illuſtre nomen eſt: & Cornutus, quẽ diuitem & orbum fuiſſe audio, ſed præclari nihil habuiſſe. Verùm tantum diſcrimen fuit horum uirorũ, ut Cornutum quidem audirẽt plurimi, obſequij & aſſentationis ergò ad eum confluentes, & propter orbitatem ſpe hæreditatis: Liuium autem perpauci, ſed uiri & ingenio & eloquentia præſtãtes. Ac tũ quidẽ iſta fiebãt. Tempus aũt, quod ſe nec uendi, nec largitionibus corrũpi ſinit, eiuſq́ phalanx, & pediſſequa & inſpectrix Veritas, nec pecunia egentes, nec hæreditatis ſucceſsionẽ ſomniantes, nec ulli alteri rei turpi & adulterinæ & tabernariæ & ſeruili obnoxiæ: alterũ retexerũt & oſtenderũt tanquã abſcõditũ theſaurũ, multis bonis refertum rebus: alterũ uerò, diuitẽ illũ & pecunijs circumfluentẽ, obliuione obruerunt, ut uel unus uel nemo potius eum norit.

Veritas tẽporis F.

Cornutus hic Lepti urbe Africæ natus, Romæ fuit ſub Nerone, & ante eũ: interfectus unà cum Muſonio. ſcripſit multa philoſophica & oratoria.

Col. 819.

κορώνη τὸν σκορπίον.) Cornix ſcorpiũ: De ijs qui res difficiles & noxias ſuſcipiũt.

CORSIAE, urbs Bœotiæ.

Fluctuum menſor.

COROEBVS, ſtultus quidã, qui fluctus metiebatur.

CORYBANTES & Curetes, ut quidam uolunt, ijdem ſunt Rheæ filij, Iouis nutricij, & cuſtodes & magiſtri, uel nouem uel decem.

Attilæ pictura.

κόρυκος.) Attila, cum Mediolanum urbẽ populoſam perueniſſet, & Romanorũ imperatores in aureis ſolijs ſedẽtes, Scythas uerò ad pedes eorũ depictos uidiſſet: ſe in ſolio ſedentem, Romanorum uerò imperatores ſaccos in humeris ferentes, & ante pedes ſuos aurũ effundentes pingi iuſsit.

κόρχορος ἐν λαχάνοις.) Corchorus inter holera: de uilib. & cõtẽptis hominib9, q honores appetũt ſupra dignitatẽ ſuam.

Col. 820. Peſtilentia ob perfidiam.

κόσσας.) Coſſas Pellenẽſis uir bonus fuit. Cũ aũt Pellenenſib. bellũ eſſet cũ Salaminijs, à finitimis auxilia petiuerũt, agros ſe illis daturos polliciti. quos parta uictoria negarũt: quamuis ſuadente Coſſa, ut pactis & cõuentis ſtarẽt. Sed ob eã perfidiã peſtilẽtia cõflictati, ſentẽtiam Coſſæ laudarunt.

κοσκίνῳ ὕδωρ ἀφέρειν.) Aquã cribro afferre. De rebus quæ fieri nequeunt.

κόσμει ἣν ἔλαχες σπάρταν.) Spartã, quam nactus

nactus es, orna. Et ego mihi uideor in ſatis acquieſcere uelle, Spartã meã ornaturus: certamẽ hoc & quaſi probationẽ uitę propoſitã ratus, ſi philoſophiã quãuis calamitoſam non deſeruero.

Modeſtia. Temperantia. κοσμιότης.) Modeſtia, καὶ σωφροσύνη & tẽperãtia, nõ modò ſunt remotiões & ablatiões oppoſitorũ uitiorũ immodeſtię & intẽperãtię, ſed & uirę euidẽtes & * uolũtarię. Ac altera quidẽ cõuertit deteriora in nobis ad meliora, altera perturbatiões animorũ omnes ordinat & exornat, & uirtutes à ſe ꝓcreatas utraq; in familiarium ſuorum animis gignit.

** αὐτοθελεῖς, αὐτοτελεῖς, perfectæ.*

Mundus. κόσμος.) Mũdus eſt cõpago & tẽperamentũ è cœlo & terra, & ijs quę his ſunt interiecta, & pleuitudo formarũ. Quia uerò nullã ſpeciẽ interire decebat, ne imperfecta eſſet uniuerſitas: neq; fieri poterat, ut eadẽ numero permanerẽt, quę nata & caduca eſsẽt: hęc quoq; ęternitatẽ, ut potuerunt, ſunt adepta. Quapropter omnia ęternitatẽ primi, ut ſui principij, expetũt, & unũquodq; ſuo modo eius eſt particeps. Eſtq; hoc opus Naturæ maximè propoſitũ, ut unaquæq; res naturalis aliã gignat ſui ſimilẽ. Quoniã aũt generatiõe nobis eſt opus, & generatiõis facultas certa magnitudine conſtat: etiã incremẽto egemus. Quod quia cibo fit: alẽdi facultate eſt opus. Ob hęc igitr̃ naturalib. facultatib. prędití ſumus & nos, & brutę animãtes. Itaq; cũ his facultatib. agimus, ut ſtirpes agimus: cũ uerò ira & cupiditate, ut pecudes. Vt homines aũt agimus, cũ rationẽ adhibemus. Itaq; perfacetè Plotinus dixit, eos qui furioſe alẽdi facultates perſequant̃, * in periculo eſſe, ne arboreſcãt: id eſt, in arbores mutent̃. Significat κόσμος quatuor: εὐπρέπειαν, ornatũ: τὸ πᾶν, hãc rerũ uniuerſitatẽ: τάξιν, ordinẽ: τὸ πλῆθος, multitudinẽ, in ſacra Scriptura. Stoici dicũt, Mũdũ eſſe triplicẽ: ipſum Deũ, * qui omnẽ eſſentiã informet, & interitus & ortus expertẽ, ut opificem diſtinctionis, qui temporũ certis interuallis omnẽ eſſentiã in ſeſe cõſumat, & rurſus ex ſeſe gignat: atq; ipſam etiã ſiderũ diſtinctionẽ Mundũ appellãt: & tertiũ, id quod ex utriſq; cõſtat. Eſtq; mũdus, qui eſſentias rerũ omniũ informat, ſiue cõpages cõſtãs è cœlo & terra, & naturis quę in ijs continent̃: ſiue ordo & cõpages ex elemẽtis & hominibus, & ijs rebus quæ ad finem aliquem referuntur. Ac mundum mente regi, & prouidentia per oẽs eius partes mẽte fuſa, quẽadmodũ anima in nobis, alijs in partib. plus, in alijs minus: quę per alia quidem ut habitus tranſeat, non per oſſa & neruos: per alia ut mẽs, ut per partẽ principẽ, quę ἡγεμονικὸν à Gręcis dicitur. Sic igitur totũ mundũ, tanquã animal, principẽ habere partẽ Aetherẽ, & per aerea & animalia omnia penetrare, & per ſtirpes ut habitũ: & unum eſſe hunc Mundum, eumq; finitum; & globoſa figura præditum, quæ ſit ad motum aptiſſima. Extra eum * centrum eſſe circumfuſum, infinitũ & incorporeũ. Eſſe autem corporeũ, quod à corporibus occupari poſsit, cũ non occupetur. In mũdo aũt ipſo nihil eſſe uacuũ, ſed unitũ eum eſſe: quòd id flagitet cœleſtiũ cum terrenis conſenſio & conſpiratio.

*Immortalitatis appetitio atq; adeptio. Generatio. Incrementum. Alimonia. Stirps. Pecus. Homo. Plotini dictum. * ὡς κινδυνεύειν ἀποδενδρῶσαι. Col. 821. Triplex Stoicorum mundus. ἰδιοποιὸν, ἀϊδιοποιόν. Vt anima per corpus, ita prouidẽtia per Mundũ fuſa uniuerſum. Mũdus unus & finitus & globoſus. * ἄπειρον κενόν, id eſt incorporeum.*

Augurium de amore amicæ. κοτταβίζειν.) Ludicrũ apud Athenieſes fuit huiuſmodi. Bacillus humi defigebat̃, & alius imponebatur, qui mouere tur, ut in libella: de quo duę lãces pẽderẽt, & ſub ijs lancib. duo aquę crateres, & ſub aqua æneũ ſigillũ inauratũ, quod Manes dicebatur. Hęc fiebãt in ſympoſijs: ac ludentib. omnibus, aliquis ſurgebat phialam tenens mero plenam: atq; eminus ſtans, uinum omne uno impetu in lancem fundebat, ut repleta mergeretur: & caput ſigilli ſub aqua latentis feriens ſonitum ederet, qui cottabus dicebatur: isq; quo maior, eo melior. Quòd ſi nihil de uino effunderet, uincebat, & ſciebat ſe amari ab amica: ſin minus, uincebatur.

Tragula. Col. 822. COTTA telo utebatur, quę tragula dicitur: qua tam uehementẽ inferebat ictũ, ut quem percuſsiſſet, per thoracem & coſtas terræ affigeret.

Cotinus. Calliſtephanus. κοτίνῳ στεφανοῦν.) Non oleaſtro, ſed oliua, quæ Calliſtephanus dicitur, coronabatur. de quo ſic ad uerbum ſcribit Ariſtoteles: In Pantheo eſt oliua, quæ καλλιστέφανος dicitur. Huius folia, ſecus quàm aliarum oliuarũ, extrinſecus, non intrinſecus alba ſunt: ramosq; gignit, ut myrtus, ad coronas aptos. De hac germen Hercules Olympiæ plantauit, de qua coronæ pugilibus dabantur. Eſt autem iuxta flumen Iliſſum, circumſepta: magnaq; pœna propoſita ei, qui illam attigerit. Xerxes itaq; cum audiſſet,

Xerxes de corollis Græcorũ. diſſet, propter oleaſtrum tantos capere labores Græcos: Quomodo, inquit, iſti pro libertate pugnabunt?

COTYLAEVM, Eubœæ mons: à Cotylo, qui eum occupauit.

COTYLE, inſtrumentum quo ſarcinæ feruntur. primus inuenit Protagoras: baiulus enim fuit.

COTYÓRA, uulgò nunc Cytora, urbs Græca, Sinopenſium colonia, cuius ciues Cotyoritæ dicuntur.

Scortorum præſes. COTYS dæmon apud Corinthios colitur, præſes effœminatorum & impudicorum: ſiue illi ob turpem quæſtum, ſiue ob fœdam libidinem, alia ue de cauſa pudicitiã proſtituant: cuiuſmodi ſunt Cliſthenes & Timarchi.

Barbaris potentior natura. Cotys, uir fuit aſpectu dignitatis pleno, inq́ re bellica excellens, animo etiã quiduis potius quàm Thrax. Nam & ſobrius erat, & clementiam atq; animi altitudinem ingenuam præ ſe ferebat.

Cotys in Thracia XXIIII annos regnauit, ac principiò in uoluptatibus & *Col. 823.* delicijs uixit: ſed rebus eius ſecũdis creſcentibus, crudelis & iracundus euaſit, ut ſuã uxorẽ, è qua liberos habebat, diſſecaret mediã, à pudendis auſpicatus.

κουρήτων στόμα.) Curetũ os: id eſt, fatidicum. uates enim habebantur.

κουροτρόφος γῆ) Puerorum ſeu adoleſcentum altrici Telluri primùm ſacrificaſſe dicunt Erichthonium in arce, & aram dedicaſſe, ut gratiã illi pro ſuppeditato uictu referret: atq; etiã inſtituiſſe, ut qui cuiquam Deo immolarent, Telluri prius immolarent. *Telluris cultus.*

Terra leuis, ignis grauis. *κούφη γῆ τοῦτον καλύπτοι.*) Leuis terra hunc tegat. Dicitur terra leuior & grauior, cũ non ſimpliciter ſit leuis: & ignis igni grauior, cum nõ ſimpliciter ſit grauis. Leue autem eſt, quod ſuapte natura in ſuperiorem locum fertur. Leuis terra dicitur, quòd facilius tollatur & feratur: & ignis grauis, quòd facilius deorſum tendat. dicunturq; hæc ſimilitudine & cõparatione quadã, non propriè.

κούφοις πνεύμασι βόσκε, νέαν ψυχὴν ἀτάλλων.) Leuibus flatibus paſcere, iuuenilẽ animum augens.

Col. 824. *κουφότερος κονιορτοῦ, καὶ ἀσθενέστερος.*) Leuior puluere, atq; infirmior.

Cratini comici Pytine. *κώδιον.*) Niſi te odi, fiam unum è Cratini uellere ibus, & diſcam Morſimo accinere tragœdiam. Sic perſtringitur Cratinus, ut ebrioſus, & lecti permictor. Quo dicterio commotus (quamuis certare & ſcribere deſijſſet) denuò in certamẽ prodijt, fabulamq; Pytinen ſcribit de ſe & ebrietate. Fingit autem comœdiam uxorem ſuam eſſe, quę diuortium ſecũ facere, & malæ tractationis crimen intendere ſibi uelit. Sed Cratini amicos intercedere: precari, ne quid temerè faciat: rogare inimicitiarũ cauſam? Illã reſpondere, quòd comœdias neque ſcribat, neq; agat, ſed ebrietati uacet. Fuit Cratinus antiquæ comœdiæ poeta, uetuſtior Ariſtophane, ualde probatus.

κωδωνίσαι.) Tintinabulis pulſandis explorant generoſos equos, an pugnæ tumultu non percellantur.

κωδωνοφαλαροπώλους.) Nõ terruit eos, cum cygnos induceret, & Memnones, qui pro phaleris equorum, tintinabulis uterentur.

κώδων.) Multa genera ſunt tubarum: Lybicę, Aegyptię, Tyrrhenicę. Primus Archondas, Heraclidis opem ferens, in Græciam intulit Tyrrhenam tubam. *Col. 825.*

κωδωνοφορῶν.) Excubiarum præfecti tintinabula ſecum ferebãt, ad explorandos uigiles, ut ijs auditis reſponderent.

κωλῆ.) Armus uictimarum, Mercurio eſt ſacer.

κωλιάδος κεραμῆες.) Coliadis figuli. Colias Atticæ locus, ubi uaſa bona fingebantur, tincta minio.

κωλιάς.) Colias, ædes Veneris, à quodam Attico adoleſcente condita: qui captus à Thyrrhenis, & cum uinctus apud illos ſeruiret, adamatus ab herili filia, & ſolutus: domumq; reuerſus, hanc Veneri gratiam pro ſalute retulit, fano in littore, unde raptus fuerat, extructo: & nomine à mẽbris, quæ uinculis preſſa fuerant, indito. Alij dicunt, Ione immolãte, *Col. 826.* accipitrẽ *κωλῆν*, id eſt anteriorem uictimæ partem raptam, eum in locum detuliſſe, *κωλιάδα* inde dictum.

κῶλον.) membrum, pars orationis, è duabus aut pluribus etiam partibus cõſtans. Syllabas enim ſecant, & membra ſententiarum. Membrum igitur uerſus eſt, abſolutam ſententiam continens.

COLYPES, municipiũ Aegeię trib.

κῶμα.) *θερμῶς ὡς ὑμέναιον ἐκώμασε*, fletus ad Hymenęũ comeſſatũ uenit. Nam miſera illa cum nondũ mulier eſſet, mortua fuit. Prouerbium, *ὗς ἐκώμασεν*: ſus

 comeſſa-

comeſſatum uenit. De ijs qui aliquid petulanter agunt.

Col. 827. κωμικὸν δορυφόρημα.) Comici ſatellites.

κωνοφόροι.) Græci Bacchum cordis humani præſidem eſſe dicunt.

Conſtantinus Magnus. CONSTANTINVS Magnus, Imperatori Conſtantio obſcurè natus, & è ſignis quibuſdam à patre agnitus: decreuit, relictis ijs locis in quib. uerſabaẽ, ad patrẽ Cõſtantiũ proficiſci, apud tranſalpinas gẽtes & in Britãnia plerunque uerſantẽ. Quẽ pater cũ robuſto eſſe corpore uideret, præteritis Theodoræ filijs, imperatorem deſignat. *Theodoræ filij.* Nouam Romam Conſtãtinus annis CCCLXII ab Auguſti Cæſaris monarchia condidit. *Conſtantinopolis.* De hoc nugas ſcribit Eunapius, quas ob reuerentiam uiri prætereo. *Eunapius.*

Conſtantinus imperator Romanorũ, Leonis Iconomachi Iſauri filius. *Iconomachus.* E' leone autẽ nata eſt uerſuta pardalis, de ſerpentino ſemine aſpis atrox, & ſerpens uolaticus: è Dane Antichriſtus. Col. 828. Hic patris imperij & impietatis ſucceſſor, & libidinibus, & dæmonũ inuocationibus, & alijs improbis ſtudijs deditus atque uacans, eximiũ inſtrumentũ, & ſupra modum opportunũ patris ſui & præceptoris extitit diaboli: eò uæcordiæ & ueſaniæ redactus, ut lege ſanciret, ne quiſque prorſus ſeruorum Domini ſanctus diceret: ſed & ut eorũ reliquiæ cõſpuerenẽ, nec eorũ interceſsio (πρεσβείαν) peteret. nihil enim eos poſſe. Deinde adiecit homo profanus, ne Mariæ quidẽ interceſſionẽ quiſquã petat. neque em̃ eã iuuare quenque poſſe. Neque etiam hæc Deipara nominet. In manus itaque ſumpto ſacculo auri pleno, & omnibus monſtrato, rogauit, quãti eſſet? Qui cũ dixiſſent, magni: rurſus effuſo auro quæſiuit, quanti eſſet ſacculus? cũ reſpondiſſent, nullius eſſe precij: Sic, inquit, Maria etiã. neque em̃ Deiparã miſer illã uocari uoluit. Dũ em̃ Chriſtũ in ſe haberet, honorata fuit: poſtque aũt eum peperit, nihil ab alijs differt mulierib. O' audacẽ blaſphemiã Saracenicæ religionis, & Iudaicę ſentẽtię. Venerẽ em̃ colebat, & humanas hoſtias immolabat ultra urbẽ: ubi S. Maurę ęde deſtructa, & in carnificinã mutata, Mauram locũ illũ dixit, in quo ſacra illa peragebat, & pueros mactabat. Teſtimonio eſt Flauij puer, quem occultè ab eo immolatum Deus patefecit.

Male artes. Sanctorum nomẽ abrogat. Mariam Deiparam dici uetat. Simile de ſacco auri pleno. Idololatria & humanæ hoſtiæ.

Conſtantius, Conſtans & Conſtantinus, filij magni Conſtantini.

Conſtantinopolis. Roma. Conſtantinopolis, tanto eſt alijs omnibus urbibus maior, quãto Roma eſſe minor uideẽ: à qua ſecundã numerari, longè mihi certè quidẽ uideẽ eſſe melius, quàm cæterarũ omniũ primã exiſtimari. Anni CCCLX à Cæſaris Auguſti monarchia exierãt, ueteris Romæ rebus ad finẽ tendentibus, cũ Conſtãtinus Conſtantij F. ſceptris potitus, nouã Romam cõdit. A' noua aũt Roma cõdita, uſque ad imperium Baſilij & Conſtãtini Porphyrogenitorum,* anni ſunt 308. ** ἔτη.*

Κῷος πρὸς Χῖον.) Cous aduerſus Chiũ. Chius ualet intus, Cous foris.

COPAIS lacus Bœotiæ, in quo magnæ anguillæ naſcunẽ. Eſt & urbs eiuſdem nominis.

Corycæus deus. CORYCAEVM deũ quendã comici, audientẽ ea quæ dicuntur, inducunt. Prouerbiũ: τὸ δ᾽ ἄρα Κωρυκαῖος ἠκροάζετο, Col. 829. Hũc Corycæus audiuit. Corycus enim eſt Pamphyliæ promontoriũ, iuxta qđ urbs Atalia, cuius ciues ne à piratis, ibi ſtationes habentibus, malè tractarenẽ * ad eos q in alijs portub. ſtationes habebant, accedentes, ſubaũſcultabant: & latronibus renunciabãt, qui nã eſſent, & quò nauigarẽt? *Corycus. Atalia.* ** ἐπακούοντες Timore mutato habitu.* Dexippus in Theſauro: Ne occultet corpus Corycæus. Atqui audiui omnia, intrò te ſecut⁹. Ephorus lib. 3. Sub promõtorio, inquit, habitabant Corycæi, prominẽte in pelagus, cõuenæ quidã, oppidulo cõdito, uicini Myonneſo: & ad mercatores in portubus accedebant, quaſi nauigaturi unà. Vbi cũ cognouiſsẽt & quid ueherẽt, & quò nauigarẽt: Myonneſijs renũciabãt, qui tum illos inuadebant. Accipiebant autem & Corycæi prædæ partem. *Corycæi. Myonneſus.*

COS inſula, patria Hippocratis, quæ & Meropis dicitur.

κωφὰ καὶ παλαιὰ ἔπη.) Surdi & antiqui uerſus: id eſt, frigidi, obſcuri, nugaces.

κωφῆς ἀσπίδος.) Surdã aſpidẽ Dauid eo dicit, non quòd auditu careat: ſed quòd auribus obturatis incãtationẽ repellat.

κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος.) Mutum eſt telum uiri imbellis: id eſt, hebes, infirmum, nõ ſtridens. Translatio ab auditu ad tactum.

κωφότερος ἢ ἀφωνότερος κίχλης.) Surdior, aut magis mutus Cichla. Toronæ in Thracia Cichle portus eſt, qui anguſtos

&

& longos habet à mari acceſſus, ut maris murmur in eo non audiatur.

παρὰ κωφῷ πορδαλεῖς.) Apud ſurdaſtrum pedis. De rebus* impoſsibilibus.

* *ἀδυνάτων, ἀνηνύτων, irritis.*

κράδη.) Cicadæ menſem unum atq; alterū in ficubus cantillāt. Athenienſes uerò, per omnē ætatē in iudicijs cantāt.

Athenienſes rabulæ.

κράμβη.) Crābas elixas Aegyptij ante alios cibos edebāt: q; grauedinem auertere, & ebrietati obſtare ferunt. Crambe, id eſt braſsica, iuxta uitē nō plantat.

Col. 830.

κραναῶν.) Ariſtophanes: Ita'ne maiorem Cranais urbem quæris? Cranaæ dicuntur Athenæ, uel ab aſperitate ſoli, uel à Cranao rege.

κρανέια.) *Stato hic haſta homicida, neque amplius miſerabilem Aeneum circum unguem ſtilla cædem hoſtium.*

Forma regia.

CRATERUS Macedò, uir admodū procerus, & faſtigio regio ueſtitus ſplēdore proximus, & omnibus ornamētis Alexandro ſimilis, diademate excepto. Adeuntibus humaniſsimū ſe præbebat, comitate grauitate tēperata, & benignitate ſermonis homines maximè ſibi cōciliabat. Itaq; paruitatē corporis Antipatri, & uilitatē, atq; etiā inhumanitatē & aſperitatē aduerſus ſubditos cū Cratero cōparātes, hūc regio honore afficiebāt, & uti par erat laudabāt, ut & fortiſsimū ducem, & rei bellicæ peritiſsimū, eūq; citra dubitationē proximū ab Alexandro tenere locum iudicabāt. Motus igitur ob hoc uniuerſus fuit exercitus, qui Craterū apertè ut regem coleret, & utrunq; pari eſſe dignitate nollet, & Antipatro nullo modo parēre quiſquā uellet. Eumenes aūt reperto in pugna Crateri corpore, adhuc ſpirāte, ex equo deſiluiſſe fertur, eumq; deploraſſe: teſtatus & fortitudinē Crateri, & prudentiā, & ſingularē morū benignitatē, & ſyncerā cū eo amicitiā, & abſtinentiā, & natura inſitū incorruptæ iuſticiæ ſtudiū. Optimū igit eū fuiſſe neceſſe eſt, cuius uirtus & præclara facta etiā ab aduerſarijs conſentienti uoce celebrent. Corpus etiā eius honorificè, & magnificè ſepelijt: qđ & ipſum Crateri gloriā ornat. Habitus eſt temperantiſsimus, & clemētiſsimus, & conſtantiſsimus amicus, ut & natura ad colendam amicitiam propenſus, & exercitatione roboratus. (cit.

Humanitas. *Antipater inuiſus, Craterus gratioſus.* *Teſtimonium hoſtis.* Col. 831.

κρατῶν.) Lepus curſu pſequētes uin-

Tres crateres.

κρατήρ.) Tres crateras ſtatuebant in cœna: primum Mercurio, alterum Chariſio, tertium Ioui ſeruatori.

κρατὴρ δικῶν.) Crater cauſarum forenſium: id eſt, capſa malorum.

CRATES, Athenienſis comicus, cuius frater fuit Epilyrus, hexametri carminis ſcriptor. Fabulę eius ſunt VII. Gitones, id eſt Vicini: Heroes: Theria, id eſt Feræ: Lamia: Pedetæ, id eſt uincti ſeu captiui: Samij. Scripſit etiam quædam ſoluta oratione.

Crates Athenienſis alter, & ipſe ueteris comœdiæ ſcriptor. Eius fabulæ extant tres: Theſaurus: Ornithes, id eſt Aues: Philargyrus, id eſt Auarus.

Crates Aſconidæ F. Thebanus, philoſophus Cynicus, diſcipulus Diogenis & Bryſonis Achæi: re ſua familiari in nummos redacta, pecuniaq; argentario data, mādauit, ſi filij ſui philoſopharent, ut eam Reipub. daret. Sin minus, liberis ſuis redderet. Vxore ducta Hipparchia Maronitide, nuptias ſuas *κυνογαμίαν*, id eſt caninū matrimoniū appellauit, & filiū ex ea ſuſcepit Paſiclē. Fuit Olympiade CXIII, cognominatus *θυρεπανοίκτης*, id eſt apertor ianuarū, eo q, audacter cum ſuis domū ingrederet. Agros ſuos incultos in ouium paſcua reliquit.* Sublatus in aram, dixit: Manumittit Cratetē Thebanū Crates. Philoſophica ſcripſit. Dictum eius eſt, Amorem ſedat fames: ſin minus, tempus: ſi ne id quidem, laqueus. Philoſtratus Lemnius, eum pecuniam ſuam in mare abieciſſe ait.

Bryſon Achæus. *Hipparchia.* *Paſicles.* * *ἀχθεὶς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ.* *Amoris medicina.*

Crates Timocratis F. Mellotes, philoſophus Stoicus, cognomento Homericus & Criticus, ob grāmaticarū & poeticarū rerū ſtudiū ęqualis Ariſtarchi grāmatici, ſub Ptolemæo Philometore cōpoſuit correctionem Iliadis & Odyſſeę libris 9, & alia.

Crates Callimedis F. Athenienſis comicus, ſplēdido ſtylo, ſed bibulus, & fœdæ libidinis mancipiū. Fuit antiquæ comœdię poeta: ſcripſit fabulas 21 uicit 9.

κρατυντήρια, retractationes.) Cratynteria librū inſcripſit, à cōfirmādo dictū, Democritus Abderites: quo cenſuram agit de omnibus libris à ſe ſcriptis.

CRAVALIDAE, uel Craugalidę, regio Phocidis propè Cirrham.

κραυγὴ σοδόμων.) Clamor Sodomorū, deteſtandum & fœtidū iſtud, naturæq; contrarium flagitium, quo Sodomitæ tene-

tenebantur, quaſi uox quædam aſcendens, & magnitudinē impietatis in aures Domini Sabaoth inclamans: qui cū diu illis pepercisſet, tandem cum pœnitentiam non agerent, & uæcordem flagitioſamq́ uitam non corrigerent, ſupplicio iuſtiſsimo illis inflicto: Clamor, inquit, Sodomorū & Gomorrhæ multiplicatus eſt apud me.

Col. 832.

Seſoſtris. *κραιπαλῶ.*) Seſoſtris adeò fuit inſolens, ut curru auro & gemmis magni precij exornato inſidens, reges à ſe uictos illi iungeret.

κραιπάλη) Crapula, uibratio capitis ex multo uino, uel quòd à rebus tempeſtiuis ebrij aberrent.

κραιπαλώδης.) Animi uitia permouerant, ſiue guloſus quis eſſet & ebrioſus, ſiue uoluptarius, & in pudendis gerens cerebrum.

Cycnea cantio. *κρέκω.*) Ariſtophanes: Talem cygni cōmiſtū ſonū ſimul cantantes ediderūt.

κρεμάσαι τὴν ἀσπίδα.) ſuſpendere clypeum: id eſt, pacem agere.

κρέξ.) Crex, auis inauſpicata nuptijs, acutiſsimo roſtro, & ſerrato.

κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.) Creo tibi nihil incōmodat, ſed tute ipſe.

CREOPHYLVS Aſtyclis F. Chius aut Samius poeta, quem quidā Homeri filiam in matrimonio habuiſſe, alij tantùm eius amicum fuiſſe dicunt, atq; hoſpitem, ab eoq́ accepiſſe poema de Oechaliæ captiuitate.

Col. 833. Cæſar. *κράτιστος.*) Prouidentia quadam numinis iſta conficiebat Cæſar, ſagaciter amplectens ea quæ profutura eſſent.

κρείσσων.) Præſtantior gloria inhonorata, eſt uilitas glorioſa, & puſillo principatu magnifica moderatio, & altitudine periculoſa humilitas tuta.

κρημνῷ πεσόντα, δυστυχῆ δηλοῖ τύχην.)

Explicatio ſomnij. Pręcipitio lapſum eſſe, calamitoſam ſortem ſignificat.

κρημνοποιόν.) Ariſtophanes appellat Aeſchylum, quaſi præcipitiorum autorem, ob magna uocabula.

κρήσιος.) Poſt Minoem Cretenſem Cares mari potiti perhibentur.

κρητίζειν.) Cretiſare, id eſt mentiri. Nā cùm Idomeneo commiſſa eſſet æris bello capti diſtributio, optimū ſibi delegit.

κρητίζειν πρὸς κρῆτας.) Cretiſandū aduerſus Cretenſes, Quia mendaces ſunt, & impoſtores.

CRITOTHE urbs Cherſoneſi, ab Athenienſibus habitata: qui cum Miltiade illuc profecti ſunt. Col. 834.

Senex. *κρίμνον.*) *αὐτάρκης ὁ πρεσβύτης ἔχων ἅλα, καὶ δύο κρίμνα.* Seni ſatis eſt ſal, & duo grana hordei.

κρίνοις στεφανοῖς.) Lilijs me coronas: hoc eſt, conuicia tua coronæ mihi ſunt, confectæ ex lilijs.

CRINIS, ſacerdos Apollinis.

κρῖνόν μοι κύριε.) Iudica mihi Domine, quia in ſimplicitate mea ambulaui.

CRIVS, municipium Atticæ.

κριός.) Aries, obſidionalis machina: ſic dicta, q cum impetu & irruit & recedit, idq́ cōtinenter facit, quaſi pugnās. Eſt aūt trabs ingēs, arietina forma: & roſtrū eius pminēs ferro lōgo munitū eſt, ne uel frāgat, uel incēdat. ſuſpēdit aūt * funib. medijs quaſi à libra utraq; trabe, & crucib. utrinq; firmis ſuffultus, à magno uirorū numero retrorſum agit, & ab ijſdem rurſus antrorſum impellitur, ut eminenti ferro mœnia feriat. nec ulla turris adeò robuſta eſt, nulla mœnia tā lata, quin, ut primos ictus ferant, tandem ipſa aſsiduitate euertantur.

Col. 835. * *κάλοις μέσοις.*

κριὸς τροφεῖα ἀπέτισε, καὶ κριοῦ διακονία.) Aries mercedē nutritionis perſoluit. &, Arietis miniſteriū. De ingratis. arietes enim adulti, nutricios ſuos ferire cornibus feruntur.

CRIOA, municipiū Antiochiæ trib.

CRISSAMIS Cous, magna pecuaria habuit: q cū * anguillā currentē, quæ pulcherrimā ouē ei rapuerat, occidiſſet: noctu anguillā ei apparuiſſe, & ſepeliri ſe iuſsiſſe tradunt. Quod cum ille neglexiſſet, cum tota familia ſua perijſſe.

* *ἐγχελυωθεῖν.*

κρίσκης.) * Creſcēs, nomē propriū. Priſcus aūt, nomen filij Cōſtantini Magni, quē indicta cauſa occidit, iā Cæſaris dignitate præditū, ob ſuſpicionē cōſuetudinis cū Fauſta nouerca, legis naturalis nulla habita ratione. quem tantū caſum matrē Helenā ægrè ferentē, ut conſolaretur ſcilicet Conſtantinus, malum malo maiore eſt medicatus. Balneo enim ſupra modum calefacto, Fauſtam in eo collocatā, eduxit mortuā. Quærendū autē, num poſt baptiſmum hoc fecerit?

* Criſpus. Filius & uxor interfecti à Conſtantino. Fauſta. Helena.

CRITON, Atheniēſis philoſophus, Socratis diſcipulus, & ſyncerus amicus, qui omnia neceſſaria illi ſuppeditauit. Scripſit defenſionem Socratis.

CRI-

CRITON, Getica ſcripſit.

Criton Pieriotes (eſt autem Pieria Macedoniæ oppidum) hiſtoricus, ſcri- Col. 836. pſit * Pallenica, Syracuſarum conditionem, Perſica, Sicula, Syracuſarū deſcriptionem, & de principatu Macedonū.

Criton Naxius, ſcripſit Octaeteridē, id eſt octenniū, quam Eudoxi eſſe ferūt.

κροβύζου ζεῦγος.) Crobyzi bigæ. De * συμφρονεῖν. ijs qui ob maliciam & improbitatē * ſocietatem coeunt. Ductum à Crobyzo quodam lenone, qui duo ſcorta cum pernicie multorum haberet. Vſurpatur igitur ad perſtringendos duos inter ſeſe conſentientes, qui prius ſpiritum quàm ſcelera ſint relicturi.

Diſsimilis habitus. κροκωτόν.) Ariſtophanes: At nequeo riſum tenere, cum ſub leonina pelle crocoton uideo. Prouerbium uſurpat̃ de rebus inæqualibus. Item prouerbium κροκωτὸν ἡ γαλῆ, Crocoton feles.

κρόμμυα ἐσθίειν, καὶ κρομμύων ὀσφραίνεσθαι.) Cæpis ueſci, & cæpas olfacere, pro plorare. *Bias Halyatti.* Bias ſapiens, unus de ſeptem, Halyatten, à quo quàm primum uenire iuſſus fuerat, cæpis ueſci iuſsit.

κρόνια.) Cronia, Saturnalia, & feſtum matris Deorum.

κρονικαὶ λῆμαι, καὶ χύτραις καὶ κολοκύνθαις λημᾶν.) Saturniæ lemæ: &, lemas habere ollarum & cucurbitarum magnitudine. De hebeti uiſu præditis. κρονικαῖς γνώμαις λημᾶν τὰς φρένας, Saturniarū ſententiarum lemis obſitam habere mentem: id eſt, mente eſſe ſtulticia excęcata. κρόνον τινὰ ὑπερακοντίσαι, Saturnū aliquem efficere: id eſt, longo interuallo uincere ingenio. κρονίων ὄζειν, Saturnalia olere: id eſt, ſimplicia eſſe, & antiquaria.

Col. 837. κρόνου πυγή.) Saturni anus: id eſt, cannes uetulæ & inſipidæ.

κρότωνος ὑγιέστερος.) Ricino ſanior. Is enim uermiculus undiq; eſt æqualis & planus, nec ullam habet ſciſſuram.

κρουνοχυτρολήραιος.) Fontollinugator: id eſt, ſtupidus inſtar ollæ: & ut fons aquis, ita ipſe nugis ſcatens.

κρώβυλος.) Crobylus, implexi capilli, quibus Athenienſes inſerebant auream cicadam.

οὐκ οἶδ' ὅ κρώζεις.) Neſcio quid garrias. De ijs qui temerè nugantur, cornicum inſtar.

Col. 838. CROESVS Lydus, Halyattis filius, princeps gentium quæ cis Halyn habitant. Hic primus Barbarorū, quos nos ſcimus, Græcos partim ſubegit, & uectigales fecit, partim amicitia ſibi iunxit. Herodotus: Ante Crœſi principatū autem, omnes Græci fuerunt liberi. Nā Cimmeriorum exercitus, qui in Ioniam uenit, Crœſo antiquior, non ſubegit urbes. ſed incurſauit & diripuit.

Crœſi luxuria. Crœſus Lydorum rex, filius Halyattis, princeps antè deſignatus Adramyttij & Bebrij campi. Pater autem ſuſcepta in Cariam expeditione, inter cæteros præfectos, Crœſo etiam filio natu maximo denunciauit, ut copias ſuas Sardeis adduceret. Quod cum ille, ut aiunt, præ luxu facere non poſſet, in crimen uenerat apud patrem. Cum autem crimina facinore præclaro diluere uellet, nec ad conducendum militem (mercenarijs enim auxilijs utebatur) pecunia ſuppeteret: *Halyattis mercatoris inſolentia.* Halyatten mercatorem Lydorum ditiſsimū adit. Is uerò primùm ante fores eum expectare iuſsit, dum lauiſſet. Deinde reſpondet, multos eſſe liberos Halyatti: quibus pecunia ſi danda eſſet, non ſuffecturam. Se igitur petenti illi nihil dare. Ab hoc cum nihil impetraſſet, Epheſum faciendæ pecuniæ cauſa ueniſſe fertur: & uotum feciſſe Dianæ, ſe *Votū Dianæ factum.* regem factum ei totam domum mercatoris illius conſecraturum. Habebat autem amicum ibi Iononum Theocharidis filium, hominis admodum locupletis. *Iononus amicus Crœſi.* Is aurum à patre acceptum, Crœſo tradidit. Crœſus uerò pòſt rex factus, currum auro plenum illi mittit, & mercatoris opes Dianæ conſecrat.

Crœſus Lydorum rex, cum ſe ditiſsimum & beatiſsimum eſſe exiſtimaret, Solonem Athenienſem, uirum ſapientem, accerſiuit: & theſauris cæteriſque opibus oſtentatis, num quem ſe beatiorem uidiſſet? interrogauit. *Solon ante obitum beatum cenſet neminem, nec ſine uirtute.* Tum ille: *Tellus.* Tellum, inquit, Athenienſem, qui feliciter uixit, & pugnans pro patria occubuit. Rege ſciſcitante, Quem poſt illum? *Cleobis & Biton.* Cleobin, inquit, & Bitonem Argiuos: qui cum mater ipſorum Theano ſeu Cydippe ſacerdos eſſet, ſolēni pompa ritu patrio ad fanum Iunonis itura curru, cum tardè iumenta adducerentur, ceruicibus ſuppoſitis currum traxerunt, & matrem in fanum perduxerunt. Quæ cum Iunonem oraſſet, ut optimum rerum humanarum ſuis filijs *Mors optima.* largiretur;

largiretur: ſecuta nocte ambo mortui ſunt inuenti.

Col. 839. CROESVS rex Lydorum, Aſia immenſis opibus ſubacta, ſuperbè cum omnibus Aſſyriorũ regibus agebat. Cyro itaq; Aſſyriorum regi ſcribit ſic: Permittimus tibi excedere regno, ut quod & initiò noſtrum fuerit, & ad noſtros fines pertineat. Neq; enim ſubſiſtes, nobis contra te inſurgẽtibus: neq; tantam noſtram felicitatem ſuſtinebis. Cui Cyrus ita reſcripſit: Siquidem totus mundus tibi nõ ſatis eſt, in tanto ſplendore: rectè nobis iſta dicis. Si uerò tot regionibus dominans, noſtrã etiam adamas: non apud te fortunæ fauor, in certamine cõtra nos permanebit. His ſcriptis, Cyrus in Indiam migraturus erat, ut crudelitatem Crœſi effugeret. At uxor eius Bardane, eo conſilio animaduerſo, monuit ut Danielem quæreret, qui ſibi & Dario multa prædixiſſet: ex eoq;, de Crœſi bello quid ſtatuendum eſſet, cognoſceret. Quo Cyrus audito, uirũ acceſſit. è quo cum uictorem ſe fore Crœſi didiciſſet, bellum apparat. Similiter & Crœſus ad oraculum miſit, & hoc reſponſum accepit: *Noui ego & arenæ numerum, & menſuras maris: Et mutum intelligo, & non loquentem audio. Nidor autem in mentem meã uenit robuſtæ teſtudinis, Elixæ in aheno unà cum agninis carnibus, Cui æs & imminet, & æs in ea erit.* Cum uerò ſe deluſum intelligeret, denuò mittit legatos, quibus Pythia reſpondit: *κροῖσος ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει, Crœſus Halym ſuperans magnam peruertet opum uim.* Peruertit autem ſuas opes. Cyrus uerò, captiuis Iudæorũ dimiſſis, inſtaurat Hieroſolyma.

Superbia Crœſi. *Auaritiæ caſtigatio, & omnino clades.* *Bardane.* *Daniel.* *Oraculum Crœſo redditum.*

κρύφιοι λογισμοί.) Occultæ cogitationes: id eſt, malæ. Dauid: Ab occultis meis purga me.

κρύψις, occultatio: methodus eſt, qua quis cęlare poteſt id propoſitum, quod concludit. Eſt autem propoſitionibus utendum occultè dicturo: ut omnibus propoſitionibus interrogatis, per quas propoſitum demonſtratur, & extremò in interrogatis conſequente concluſione eius quod dictum eſt, obſcurum ſit, quomodo ea ex ijs quæ poſita ſunt, colligantur: & quærat reſpondens, cur hoc ex ijs quæ poſita ſunt inferatur.

Col. 840. CTESIAS, Cteſiarchi ſiue Cteſiochi filius, Cnidius, in Perſia medicus fuit Artaxerxis, cognomento *Mnemonis. Scripſit Perſica libris 23.

** ἀμείνονος melioris.*

κτήσιος ζεύς.) Iupiter poſſeſſorius, ſeu Opulentus, in ærarijs collocabatur.

CTESIPHON, unus è † X legatis, qui cum Aeſchine & Demoſthene ſunt profecti. Eſt autem alius nimirũ: & non is qui decretum ſcripſit de Demoſthene, quem accuſauit Aeſchines.

† δώδεκα, XII.

κτηπεῖ.) Illum inſolenter loqui ratus: Heus tu, inquit, ignoras deſerti itineris feritatem, & in eo loco rerum neceſſariarum penuriam.

Inſolentia ex ignorantia.

κοιλάδα κλαυθμῶνος.) Vallis luctus, in qua apparuit angelus, qui populi iniquitate caſtigata, multitudinem ad fletum impulit. Propriè autem & uerè, uita hæc eſt uallis luctus.

Vita uallis luctus.

κοιλάδα σκηνῶν.) Vallem tabernaculorum appellat Iſraelitarum regionem, ut uaſtatam, & paſtorales tantùm caſas habentem.

κοιλέμβολον.) Caua inſectio ſiue impreſſio uocatur, cum anceps diphalangia, ſequentia cornua cõiunxerit, antecedentia diſiunxerit.

κοιμῆσαι τὸν λύχνον.) Lucernam ſopire, pro extinguere. Sophocles: Mercurius Maniũ præſes bene me ſopiat. Homerus: Dormit æreum ſomnum.

Col. 841. κοινὰ τὰ τῶν φίλων.) Res amicorũ cõmunes ſunt. Hoc Timæus lib. 9. uſurpatum fuiſſe ſcribit in magna Gręcia, quo tempore Pythagoras incolis perſuaſerit, ut opes haberent indiuiſas: neq; pecuniæ modò, ſed mentis etiam fuiſſe cõmunionem, & prudentiæ.

Communio & opum, & opinionum.

κοιναὶ ἔννοιαι.) Communes ſententiæ, ſeu notiones: ſi quando ratio concludit de rebus intellectilibus, non per ſe, ſed cum *mente complexa: ſicut & de ſenſilibus rebus concludit, complexa cum phantaſia. Huius igitur mẽtis ſi nos plebeij non participes ſumus, at ueſtigia quædam eius & ſimulacra ad nos peruenerunt. Ea uerò ſunt, communes ſententiæ, † quæ omnes peruadunt, euidentia mentis ſimulacra. Quamobrem etiã ſcientiæ principium uocant mentem, qua intellectilia cognoſcimus. Rationalis autem anima ὁμοῦ συνεσπαρμένους τοὺς λόγους, natura inſitas ſibi habet rationes rerũ. Sed quia materiam ſubijt: ea uelut adobruta eſt, ut in cinere deliteſcẽs ſcintilla. Sicut

** τῷ νῷ συμπλακεῖσα. f. τῇ αἰσθήσει, cum ſenſu.* *† αἱ διὰ πάντων χωροῦσαι.* *Mẽs in materia, ut ignis in cinere deliteſcit.*

Sicut igitur, ſi cinerem paululum fodicaris, ſcintilla ſtatim emicat: non autem tu qui fodicaſti, ſcintillam feciſti: ad eundem modum opinio quoque à ſenſu irritata, rationes rerum profert. *Magiſtri obſtetrices.* Sic nec magiſtros dicunt inſerere nobis cognitionem: ſed inſitam nobis, & ueluti latentem educere in lucem. Communes itaque ſententiæ ſunt uelut umbræ, proiectæ à mente. Quicquid enim melius ſcimus quàm per demõſtrationem, id notione ſeu ſenſu cõmuni τῇ κοινῇ ἐννοίᾳ ſcimus. Quę uerò ut cognoſcant, oſtenſionem deſiderant: horum cõcluſiones abſque demonſtratione ſcire, opinionis eſt munus atque officium.

κοινὸν.) Commune, impurum, quod non pręſtat cæteris. *Commune uariè dici.* Commune quadrifariam dicitur: uel quod in partes poteſt diuidi, ut terra ſorte diſtribuenda: uel indiuiſum, ut uulgò uſurpatur: uel quod occupatione fit priuatum, quamuis publicũ, ut locus in theatro aut balneo: uel quod indiuiſè ad communem eandemque cognitionẽ pertinet, ut uox præconis. *Cõmunia.* Communia uerò & indiuiſa ſunt, Pater, Filius, & Spiritus ſanctus: & Scripturæ, & ultramundanæ poteſtates: & ſol & luna, & omnis ſtellarum chorus, & ipſe aer, communia ſunt, & indiuiſa * tota penitus. ** ὅλα δι' ὅλων.* Terra item & aqua, aurum & argentum, & omnis metallica natura, & materia ſylueſtris, communia quidem ſunt: ſed tamen diuiſibilia facta ſunt auariciæ auiditate. *Auaricia facta priuata.* Virginitas autem, & cœlibatus, & ſacerdotiũ, & reliqua Dei huiuſmodi dona, neque communia ſunt, neque etiam diuiſibilia. neque enim ſunt de parte communium, aut partitionem admittentium.

κοινὸν γραμματεῖον.) Tabula communis, ad phratores: & gennetarum ληξιαρχικὸν, ad municipiorum inſcriptionem pertinebat.

Col. 842. κοινὸς ἑρμῆς.) Communis Mercurius. *Mercurius fur.* Aiunt Mercurium, qui furaciſsimus fuerit, inſtituiſſe, ut furta cõmunia eſſent: quique ſeorſim furarentur, neceſſe haberent prædam partiri cum ſocijs. Alij, Mercurium oratione, cui præſit, quæque ſociabilis ſit, omnia tranſegiſſe.

κοῖος.) Cœus, Latonę pater, à prudentia ſic dictus.

κοισύρα.) Cœſyra, mulier Athenis nobilis & diues, mater Megaclis & Lamachi, Alcmęonis uxor, ob luxum & ornamenta celebris.

CYATHUS, uncias duas continet, aut cochleare.

κυαμοτρώξ.) Fabarum eſor, iudex: qui fabis, id eſt ſuffragijs uictitat. Nam ante calculos inuentos, in creandis magiſtratibus, & in concionibus, fabis utebantur. Hinc Fabiuori, qui eos deſignant qui plus numerant. Senes etiam iudices arrodebant fabas, ne obdormiſcerent.

κυβέλην.) Cybele, Rhea: ſic dicta, quòd montana ſit dea (nam in Phrygiæ montibus colitur) quare etiam leonibus uehitur: uel, quòd eius ſacris initiati furore corripiantur. Col. 843.

κυβέλης υἱός, filius Cybeles: id eſt, mollis homo, & effœminatus.

κυβεύειν περὶ βίου, καὶ παραβάλλεσθαι.) uitã temerè in diſcrimen adducere.

κύβον τοῦ στρατηγοῦ ἀδύνατα ἔχοντος, &c.) Dux nullo modo poterat de ſumma tanti belli decernere.

κύβος.) οὐδ' ὅτι ῥίπτω πάντα κύβον κεφαλῆς αἰεὶ ὑπέρθεν ἐμῆς. Nec quod iació omnem teſſerã capite ſemper de meo: id eſt, nullum uel capitis diſcrimen reformido.

ἐγκυβιστᾶν τοῖς πράγμασι.) Temerè audere: & dicere, iacta ſit alea.

κυδάζεται.) Epicharmus: Amyce, ne inſectare ſenem meum fratrem.

CYDATHENAEA, municipium Pandioniæ tribus. Vnde Cydathenæus, uel Cydathenienſis.

CYDANTHIDAE, municipium Aegeiæ tribus.

CYDAS, qui & Aletes, ex urbe fuit * Caphya. ** Capua.*

κύδου δίκην ὀφλεῖν.) Maledicti reum peragi: de calumniatoribus dicitur. Col. 844

κυδοιδοπᾶν.) Ariſtophanes: Nihil rectè, ſed ſurſum deorſumque miſcere omnia. οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.

κυρῖνος.) Quirinum ſe audiſſe dici Romulum, Iulius * Proculus cõmentus eſt. ** Patroclus.*

CYZICENI ſtateres celebres fuerũt, ut bene excuſi. typus eorum erat, facies muliebris: ex altera parte, pars anterior leonis.

κυθέρεια.) Cytherea, non quòd Cytheris applicuerit, ut ait Heſiodus: ſed quod in ſe occultum habeat amorem Venus,

quem in omnes emittat. eam enim facultatem ineſſe ceſto eius. Epigramma de Laide meretrice:

MortalemVenerem, cuius proci inclyti fuerūt
Plures, quàm puellæ Tyndaridis.

CYTHERVM, municipium Pandioniæ tribus.

CYTHNVS, una ex Cycladibus inſulis. unde κυθνώδεις συμφορά, Cythnia calamitas: id eſt, ingens, quod Cythnij peſsimè tractati fuerint ab Amphitryone.

Amphitryon.

κυκεών.) Cyceon, è diuerſis rebus commiſtis temperatum poculum.

κύκλια.) Circularia, quę eiuſdem ſunt argumenti.

κυκλιοδιδάσκαλος.) Primus Lagus* Hermionenſis circulares choros inſtituit.

* ὀρχηστήν. ὀρχηστῶν.

κυκλίων.) Callimachus: Adulterinæ floruerunt Camœnę. Perſtringit autem Cineſiam, Cleomenem & Philoxenū, dithyrambopœos.

CYCLOBORVS, Atticæ torrēs obſtreperus. Vnde in eos dicitur, quibus mala & abſona uox eſt. Ariſtophanes: Rapax, uociferator, Cyclobori uoce præditus.

Col. 845. CYCLOPES, homines agreſtes atq; immanes. Cyclopium furtum.

κύκλοι.) Circuli in cœlo ſunt quinq;: Septentrionalis, q ſemper apparet: Tropicus brumalis, Tropicus ſolſtitialis, Aequinoctialis, Antarcticus, qui nunq; apparet. Dicūtur autem paralleli, id eſt iuxta ſeſe: quòd alius alium nō attingit, quamuis circum idem centrum deſcribantur. Zodiacus autem obliquus eſt, * ut cauſa parallelis.

* ὡς αἴτιος τοῖς παραλλήλοις.

κύκνος.) *Cygnum, qui Muſis carmina digna canit.* κύκνου πολιώτερος, magis canus cygno. Etiam hiſce reliquijs animus generoſus ineſt. Nam ego meam exiſtimo ſenectutem meliorem eſſe, quàm multorum cincinnos adoleſcentum, & habitum, & amplos podices.

CYLLARVS, equus Caſtoris. Steſichorus ait, Mercurium dediſſe Dioſcuris Phlogeum & Harpagum celeres * & Podargæ filium Cyllarum.

κύλιξ.) Mercurio ſoli uinum miſtum libabāt, quòd & uiuentibus & mortuis præſit. *Iuſiurandum ad calicem contumacium mulierum: Nunquā ultrò marito meo parebo: ſin me inuitā ui ſubegerit, Malè obſequar, neq; eum adorabo. Non lacunar intuebor,* Perſica. Non ſtabo leæna in tyrocneſtide. Hæc ſi præſtitero, bibam hinc. Sin fecero ſecus, aqua impleatur calix.*

Iuſiurandū muliebre.

κυλλοῦ πήρα.) Mancorum & claudorū pera. Locus fuit Atticę, iuxta Hymettū, in quo ædes Veneris. Fons item, è quo bibere ferebantur mulieres, ut conciperent. Cratinus in Mollibus: Calliam illū dicit, & Cyllоperā. Vſurpaт prouerbiū de ijs, q arte quapiā uim naturæ faciunt. Col. 846.

κυλώνειον ἄγος.) Cylonium piaculum: à Cylone quodam, quem à Furiarū æde auulſum * Pericles Athenienſis occidit.

* maiores Periclis occiderunt.

κύμβιον.) Cymbium, poculi genus oblongum, & anguſtum, cymbę ſimile.

κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον.) In tenues & ſordidos, à ſecando cumino, & ſculpendo naſturcio facta uox. Col. 847.

κύνα δέρειν δεδαρμένην.) Pherecrates: Canem excoriatā excoriare. Obſcœnā habet ſignificationem: ſed de ijs uſurpatur, quorum mala malis cumulantur.

CYNNA & Salabācho, nomina meretricum, quæ Athenis in admiratione fuerunt.

κυνόμυια.) Canina muſca. Impudens eſt canis, muſca uerò audax.

CYNAEGIRVS Athenieñſis, Euphorionis filius, Aeſchyli frater, amputata dextra, qua Perſarū imperatoriā nauem fugientē apprehenderat, ſiniſtrā iniecit. Qua & ipſa præciſa, concidit mortuus.

κυνήγιον.) In Cynegium (loci nomen eſt) abijciebātur uiolenta morte peremptі: eoq; in loco ſtatuæ erāt quædā. Ac Theodorus anagnoſtes cum Himerio chartulario ibi ſtatuā uiderūt, ſtatura puſilla, ſed latā & craſſam. Me aūt admirante, Himerius: Admirare, inquit: Is enim eſt, qui Cynegiū cōdidit. Tum ego: Maximinus, inquā, cōdidit: Ariſtides eſt dimenſus. Protinus aūt ſtatua ex alto delapſa in Himeriū, hominē occidit. Me aūt perterrito, & ad Eccleſiā fugiente, & rē nunciāte: cū nemo crederet, iureiurādo fidē feci. & quidā ex regijs mecū in eum egreſsi locū, ante cōſpectū cadauer hominis, ſtatuæ caſū mirabanт. Tū Ioānes quidā philoſophus, ſe ſcriptū reperiſſe aiebat, clarū uirū ab illo ſigillo interiturū. Quo Philippicus imperator cōperto, ſigillū id eodem in loco iuſsit obrui. Col. 848.

Statua hominis interfectrix.

CYNNEIVS Apollo Athenis celebratur, dedicatus à Cynnide, Apollinis & Parnethiæ nymphæ filio. Socrates lib. 12 ſcribit, cum Latona pueros * po-

ſuiſſet,

ſuiſſet, raptos fuiſſe à canibus: qui, uagitu audito à paſtoribus, ſint conſeruati, & matri reſtituti. Aedē itaq; in Hymetto dictam eſſe à canibus, quam magna multitudo frequentet.

CYNIDAE, familia quædam apud Athenienſes.

** ἄτομος, σύντομος.*

κυνισμός.) Cynica ſecta * uehemens ad uirtutis ſtudium, uel compendiaria ad uirtutem uia, &: Cynicos fore uirtutis ſtudioſos. Finis Cynicæ ſectæ, uiuere ex uirtute: ut Diogenes & Zeno Cittieus. Placebat Cynicis tenuiter uiuere, neceſſario uictu cō tentis: opibus, gloria, nobilitate contemptis. Nonnulli herbis & frigida utebantur, tectis obuijs, & dolijs. Dicebant enim, Dei eſſe proprium, nulla re egere: Deo ſimiliū, egere paucis. Illud etiā eis placet: Virtutem doceri poſſe, amitti non poſſe.

Diogenes. Zeno. Egere paucis. Virtus.

κυνόσαργες.) Cynoſarges, gymnaſiū quoddam Athenis, & fanum Herculis, hac de cauſa conditum. Cum Didymus Athenienſis in ueſtibulo ſacrificaret, canis albus uictimam raptā in quendam locum detulit. Illi autē ſolicito reſpondit Apollo: Quem in locū canis illā detuliſſet, eo in loco arā Herculi eſſe dedicandā. Vnde dictū Cynoſarges, ab albo cane. Quia uerò nothus putabatū Hercules, nothi ibi exercebantur, neq; materno neq; paterno genere ciues.

Col. 849

κυνὸς σῆμα.) Canis ſepulchrū. Vlyſſes Troia diſcedens, cum Maroneæ appellere prohiberetur, pugna facta, omnibus Maronitarū opibus potitur: ibiq; Hecubā, quæ diris deuoueret exercitū, & tumultus excitaret, lapidibus confectā, iuxta mare tumulauit, locūq; Canis ſepulchrū uocauit. Alij Hecubā ipſam, poſt excidiū Ilij captiua cū duceretur, ſe in mare præcipitaſſe ferūt. Vnde Cynoſemon locum Cherſoneſi dictum.

Maronitæ. Hecubæ interitus.

κυνῶν ὑλαγμὸς ἐχθρῶν δηλοῖ βλάβην.) Canum latratus hoſtium noxam notat.

Explicatio ſomnij.

κυίντιος.) Quintius Cincinnatus dictator, multis in prelijs uerſatus, & ſępe ornatus, ea modeſtia fuit, ac tēperantia, ut tenui caſa & modico agello contentus, uita laborioſa gauderet. Dictator deſignatus, cum aranti magiſtratus inſignia eſſent allata, lotus ante cōuiuium, cū ſuis copijs hoſtes inuadit: magnaq; cæde edita, undecimo poſtquā exierat die reuertitur, ſuis ex urgēti diſcrimine ereptis, & hoſtiū uallo direpto, eorūq; duce in triumphum ducto.

Quintio aranti dictatura delata.

κύων ἢ βοῦς ἐπὶ δεσμά: Canis aut bos ad uincula. De ijs qui ſe ipſi offerunt ſupplicijs.

κύων ἐπὶ φάτνῃ.) Canis in præſepi. De ijs qui re aliqua nec ipſi fruuntur, nec alios frui ſinunt.

κύων τις ἐδόκει συμποιεῖν μολοττικός.) Viſus eſt canis quidam Moloſsicus eum in poeſi adiuuare.

κύων παρ' ἐντέροις.) Canis iuxta inteſtina. De ijs qui paratis rebus frui non poſſunt, aut de rebus prorſus inutilibus & nihili. Inteſtina enim canis difficulter uorare & deglutire poteſt.

CYPROTHEMIDEM Tigranes regis Perſarum præfectus præſidio Sami præfecit. Col. 850.

κύρβεις.) Ariſtoteles in Athenienſium Republica: Leges tabulis turbinatis inſcriptas in regia porticu collocarunt.

CYRENAICAE ſectę autor fuit Ariſtippus philoſophus. *Cyrenaici.*

κυρία ἐκκλησία.) Prytanes, id eſt Conſules ſeu magiſtratus, ſenatum quotidiē conuocabant, niſi ſi qua dies immunis erat: populū uerò quater, dum in magiſtratu erant. Eo uerò conuentu, qui κυρία, id eſt ratus & firmus dicebatur, ijs magiſtratus abrogabantur, qui eo perperam fungi uidebantur: de tuendis itē agris, & crimine maieſtatis, ſi qui uolebant, uerba faciebant. Col. 851.

κυριακὴ μεγάλη.) Magna dominica, illa triduanæ reſurrectionis Chriſti.

CYRILLVS, diaconus Helíopoli ad Libanum, cum ſub magno Conſtantino multa ſimulacra confregiſſet: ſub Iuliano uentre diſſecto, iecur eius quoſdā deuoraſſe tradunt. *Iecur deuoratum.*

κυρῖνος.) Quirinus ſophiſta, dicebatū γλῶσσα ταμιεῖον, lingua ærarij, quam habebat ab Imperatore.

κυρίως.) Proprié, idem ualet quod neceſſariò, & omnino.

CYRISICES, cognomentum eſt S. Euſtratij.

κυρκανᾶν.) Iſtud mihi uidetur peſtem quandā propemodū eſſe commoturū.

κῦρος.) Sophocles: Multorū iſta dies malorum autor erit.

CYRVS Panopolites poeta, ſub Theodoſio iuniore præfectus prętorij, & urbium prętor eſt deſignatus, factus *Theodoſium.*

patricius & conſularis. Nam Eudocia imperatrix cum eſſet uerſuum amans, ſupra modum admirata fuit Cyrũ. Quę cum relicto palatio Hieroſolymis in Oriente uerſaretur, Cyrus inſidijs appetitus, & inſpector ſacrorũ factus in Cotyaio Phrygiæ, uſque ad Leonem imperatorem ætate proceſsit.

Cambyſes. *Perſidæ.* *Mandane.* *Aſtyages.*

CYRVS rex, patre natus fertur Cambyſe, Perſarum rege: ex genere Perſidarum, qui à Perſeo ſunt oriundi: & Mandane, Aſtyagis Medorũ regis filia. Hũc Barbari adhuc celebrant, ut & corpore pulcherrimo, & animo humaniſsimo, diſcendique cupidiſsimo præditum: ut & quoſuis labores ſubiret, & nulla pericula recuſaret, ob gloriæ cupiditatẽ. Cyrus aũt dictus eſt, quòd per luſum inter adoleſcentes regni autoritatem (quod Græcis κῦρος eſt) adeptus eſſet. Fuit philoſophiæ, ut ſi quis alius, peritus: à Magis eruditus, & iuſticiam & ueritatẽ didicit, patrijs quibuſdam legibus, quæ optimatibus latæ ſunt. Darium Perſæ uocarunt cauponem, ob tributa impoſita: Cambyſem, dominum: Cyrum, patrem. Nam ille quidem uendebat omnia: Cambyſes ſæuus erat, & * temerarius: Cyrus clemẽs, & populi commodorum ſtudioſus.

Col. 852. *Ingenium Cyri.* *Patri domi nus, domino quæſtor ſuccedit.* ** negligens*

CYRONIADAE, Croconidæ, Phylienſes, & Perithydæ, familiæ quædam.

CYRSILVS, ab Athenienſibus lapidatus eſt, quòd ſuadebat ut Perſis parẽrent.

κυρτή.) Conuexa & caua acies, quæ antè & retrò uertitur, quæ os habet cauum, conuexum aut inflexum, ut ex tribus his ſex eius formæ conflentur.

κῦσόν με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.) Ariſtophanes: Oſculare me, & porrige dextram. Fidei ergò in pactis & cõuentis dexteras porrigere ſolebant.

Col. 853.

κυφόν.) ἐκ παντὸς ξύλου * κυφὸν ἂν γένοιτο: E' quouis ligno curuum aliquid fiet. De ijs quę in ſpeciem contempta, utilia tamen ſunt.

κύφων, Cataſta, dicitur de omnibus rebus moleſtis & pernicioſis.

κυψελιδῶν ἀνάθημα.) Agaclytus in LXXX Olympiade ſic ait: Aedes Iunonis antiqua eſt, cõdita à Scilluntijs Eleorum colonis. In ea ineſt coloſſus aureus, Cypſeli donariũ: qui uouerit, ſe regno potitum, opes omnes intra annos X cõſecraturum: ijsque decimis exactis, Coloſſum illum cõſecraſſe. Sed Didymus à Periandro factum affirmat, ut luxum & audaciam Corinthiorũ reprimeret. Etenim & Theophraſtus libro ſecundo de Temporibus ſic ait: Alij pecuniam in res magis uiriles impendunt, bellis ſuſceptis, & expeditionibus: ut & Dionyſius tyrannus, qui non alienas tantùm, ſed ſuas etiam opes conſumendas eſſe cenſebat, ut adimeretur occaſio inſidiatoribus. Eõdem & Pyramides Aegyptiorum, & Cypſelidarũ coloſſus pertinere uidentur. Fertur epigramma de illo coloſſo:

Cypſelus. *Periander.* *Dionyſius.* *Aegyptij.* *Inopia luxum & audaciam populi minuunt tyrãni.* *Col. 854.*

Ipſe ego aureus fabrefactus ſum coloſſus,
Vtinam intereat Cypſelidarum familia.

INITIVM LITERAE Λ.

Λαβώς.) Bagoas Aegyptius Ochũ Perſam mactauit: & carnes quidẽ deuorauit, ex oſsibus autem gladiorũ capulos confecit.

Immanitas.

λαβαὶ φιλοσοφίας ἀριθμητικὴ καὶ γεωμετρική.) Anſę philoſophiæ ſunt Arithmetica & Geometria.

Anſæ philoſophiæ.

λάβρακες μιλήσιοι.) Lupi piſces, Mileti in Aſia multi & maximi ſunt, ob lacum in mare influentem. Nam piſces dulci aqua gaudentes, è mari eò tranſeunt.

λαγίσκα.) Lepuſcula, meretrix quædam fuit, cuius meminit Lyſias. *Col. 855.*

LAGVS Arſinoen duxit, Ptolemæi Soteris matrem. hunc Ptolemæum, ut ſibi alienum, * fertur in æneo clypeo expoſuiſſe. Macedones autem perhibent, aquilam accedere ſolitam, & expanſis alis ardorem ſolis ab eo prohibuiſſe: & imbrem, & gregales uolucres abegiſſe: & cõturnicibus laceratis, ſanguinem illi pro lacte inſtillaſſe.

Arſinoe. *Aquila nutrix Soteris.*

λαγῷ πεινῶντι καὶ πλακοῦντες εἰς σῦκα.) Lepori eſurienti etiam placentæ loco ficuum. Prouerbium, de ijs qui neceſſaria precioſa putant.

φανεὶς ὁ λαγὼς δυστυχεῖς ποιεῖ τρίβους.) Cõſpectus lepus infelices facit calles.

λαγὼς καθεύδων.) Lepus dormiẽs. De ijs qui ſe dormire ſimulant.

λαγὼς τὴν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει.) Lepus pro carnibus currit. Timidum animalculum eſt lepus: unde Rhegini lepores dicti ſunt, tanquam timidi. Vſurpatur de ijs qui uitę periculum ſummo ſtudio propulſant.

ὁ καρπάθιος τὸν λαγωόν.) Carpathi' leporẽ. De

De ijs qui ſibi ipſi nocent. Nam Carpathij cum inſulã incolerẽt, & lepores nõ haberẽt, eos aliunde intulerunt: qui cũ multiplicati eſſent, fruges lædebant.

λάγυνος.) (δῶρον,

Κύπριδι κεῖσο λάγυνε μεθυσφαλὲς αὐτίκα
ἡ κασιγνήτη νεκταρέης κύλικος
Βακχιάς, ὑγρόφθογγε, συνέστιε δαιτὸς ἰσόης,
στειναύχην ψήφου συμβολικῆς θύγατερ.
θνητοῖς αὐτοδίδακτε διάκονε, μύστι φιλέρωτ
ἀδίνη, δείπνων ὅπλον ἑτοιμότατον.

Veneris eſto lagena præ ebrietate titubans ſtatim munus,
Soror nectarei calicis
Bacchici, uino reſonantis, contubernalis conuiuij æqualis,
Anguſto gutture, calculi ſymbolici filia.
Mortalium ſponte docta miniſtra, ſacrificula amantum
Suauiſſima, cœnarũ inſtrumẽtũ expeditiſſi(mum.

LADON, fluuius Arcadiæ.

λάϊνον ἕσσο χιτῶνα.) Lapideam induiſti tunicam: id eſt, lapidatus es, uel in ſaxeo tumulo ſepultus.

Col. 856. λάθε βιώσας.) Ignoretur te uixiſſe. Ita uiue, ut nemo te uixiſſe ſciat. Prouerbij loco uſurpatur.

λακεδίας.) Aſpidem, ranam, ſerpentem, & *lacertas effuge.

LACINIVM, mons Crotonis.

λακκόπλουτος.) Laccoplutus, Callias Athenienſis eſt dictus, tali de cauſa. Xerxes nauali ad Salamina prælio uictus, Athenis fugit. Cũ aũt quidã Perſa in Calliæ ædibus diuertiſſet, ibiq; impedimenta, Barbaris trepidè fugientibus, reliquiſſet famuli eius multum auri in lacum coniecerunt: ſperantes, ſe reuerſos id eſſe recuperaturos. Sed id factum nõ eſſe dicitur, cum opibus illis Callias prius potitus eſſet.

λάκκος.) Athenienſes & alij Græci, foſſas ſubterraneas excauant latas, uel rotundas, uel quadrangulas: ijsq; tectorio inductis, uinum & oleum excipiũt.

Col. 857. Lacum ſacra Scriptura & ſepulchrum, & ingentia pericula uocat.

Explicatio ſomnij. λάκκον καθεῖναι σαυτὸν, οὐ καλὸν τόδε.) In lacum demittere ſeſe, non bonũ hoc eſt.

λακωνικὴ τάξις.) Laconicus ordo ſuperioribus bellis pulcherrimus inter ueteres extitiſſe putatur. In quinquagenos enim, & Enomotias, & Mœras ordines diuidebantur: & minimus erat Enomotiæ numerus, XXV.

λακωνικὸν τρόπον περαίνειν.) Laconicũ morem perſequi: hoc eſt, hoſpitibus copiam ſui facere. Minimè enim cuſtodiũt uxores Lacedæmonij. Laconica liberalitas.

λακρατίδας.) Hic antiquus prætor fuit Athenis, temporibus Darij: ſub quo maxima nix fuit, quæ omnia obſtruxit, ut nemo prodire poſſet. Itaq; frigida omnia Lacratidas appellarunt. Nix.

LACYDES, Alexandri Cyrenæi F. philoſophus, nouæ Academiæ autor. Scripſit philoſophica, & de natura.

λαλαγεῦσαν.)

Quæ antea ſonabat in ſaltibus agreſtis Echo,
Ad legem noſtræ ſe conuertit lyræ ſtrepentis.

λάλητος.) *Vniuerſa Achaia monumentum tuum eſt, Euripide: Non utiq; mutum, ſed uocale.* Euripides.

λαμάχων.) Lamachus dux Athenienſis, temerarius & bellicoſus, quem Athenićſes cum Nicia & Alcibiade ad bellũ Siculum crearũt ducem. Ariſtophanes: Ocium.

Fœdus ipſe mecum feriam
Negocijs & pugnis, & Lamachis omiſſis.
Multò enim eſt iucundius.

λαμβάνω.) Prior illa confuſio in ordinem eſt mutata.

LAMECHI duo memorãtur in Scriptura: unus Cainius, alter qui ſit pater Enochi. Noe uerò nõ natus eſt à Lamecho Cainio, qui & uirum occidit, & adoleſcentem in uibicem, qui duas cędes fecerit, & duas uxores duxerit Eldam & Selam, qui ſe ipſe incuſat, qui ſe pœna ſeptuagies ſeptupla dignũ pronunciat. Cainus, inquit, ſeptuplas dedit pœnas: Lamech uerò ſeptuagies ſepties. Grauius igitur punitur, quòd caſu eius qui prius deliquerat, non factus eſt cautior: Iuſti etiã Enochi fratres ſuſtulit, qui fidē propterea orauit, ne uideret talem mortem: & uoti cõpos, translatus eſt. Col. 858. Fuit autẽ à Iuſto Setho oriundus Enochus, à quo Lucas euangeliſta ſeriem generis Chriſti arceſsit. Studuit itaq; ſemen impiorum, delere piorum genus. Peccator enim Dei cultum deteſtatur. Caini enim genus execrabile eſt, Sethi benedictum. Neq; uoluit Deus cum iuſtorũ genere, genus impiorum commiſceri, ſed deleri. Impij infeſti pijs. Cum itaq; & cædes facerẽt, & occiſorum uxores ducerẽt, ingentia mõſtra Gigãtes ſunt exorti: ob quos diluuio ſunt extincti omnes, ſolo Noe in ſua gẽte, iuſticiæ obſeruãte, cõſeruato.

LAMIAM, Doris in ſecundo Libycarum rerum refert, fuiſſe formoſam in Libya mulierem, qua à Ioue compreſſa, Iunonem ex zelotypia liberos eius occidiſſe. E' quo dolore facta illa deformis, liberos alienos rapere atq; occidere fertur.

LAMIA, urbs Theſſaliæ: ubi Græci, poſt Alexandri obitum, ducibus Athenienſibus, libertatem recuperaturi, Antipatrum uicerunt.

LAMVS, urbs Læſtrygonum.

λαμπάδια.) Traianus imperator in bello ſauciatos curabat: & cum uincula uulnerum deerant, ne ſuæ quidem ueſti pepercit, quam in faſcias diſſecuit totam.

λαμπάδος.) Lampadis tria feſta agunt Athenienſes: Panathenæis, Vulcanalibus, Prometheis. Iſter ait, Athenienſes primùm facibus eſſe uſos in Vulcani ſacris: qui uſum ignis primus deprehenderit, & mortalibus demonſtrarit.

λάμπων ὄμνυσι τὸν χῆνα, ὅταν ἐξαπατᾷ τινά.) Lampon cum aliquem fallit, anſerem iurat. Primi Socratici hoc modo
Rhadamanthi iuramenta. iurare ſoliti fuerunt. Rhadamanthus autem primus uetuit, ne in iureiurãdo dij nominarẽtur: ſed iurari uoluit anſerem,
Lampon. canem, arietem, & ſimilia. Lampon autem aruſpex fuit, & uates, cui Athenienſium coloniam Sybarim miſſam aſſcribunt. Iurabat autem per anſerem, ut fatidicam auem. Vſurpatur de ijs qui iureiurando interpoſito fallunt.

Col. 859. LAMPRAE duo municipia ſunt Erechtheiæ tribus: unum maritimum, alterum in editiore loco.

LAMPRIAS, Plutarchi Chæronenſis filius, tabulam confecit omnium ſcriptorum patris ſui, de Romana & Græca hiſtoria.

λαμυρόν.)

βροτολοιγὸς ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα
βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πυκνὰ γελᾷ.
Pernicioſus Amor flammantia ſpicula ponit,
Et lætis oculis ridet aſſiduè.

Col. 860. LAPATHVM herba ciet aluum.

Nigro ſucco loliginis. λάρκος.) Sepię, cum piſcatores eas uenantur, atramentum emittunt, quo turbata aqua non conſpiciantur.

λάρος κεχηνώς.) Larus hians. De hominibus rapacibus, & furacibus. Nam & auis hæc rapax eſt, & uorax.

λάρος ἐν ἕλεσι.) Larus in paludibus. De ijs qui citò reddunt.*

LASVS, Charbini F. Hermionenſis, ex urbe Achaiæ *, octaua Olympiade, tempore Darij Hyſtaſpis F. Hunc quidam ſeptem ſapientibus, Periandri loco, annumerãt. Primus hic librum de
Muſica ſcripſit, & dithyrambum in cer-. Muſica.
tamen deduxit, & contentioſas oratio- Dialectica.
nes inſtituit.

LATINI, qui nunc Romani dicun- Col. 861.
tur. Telephus enim filius Herculis, co- Telephus.
gnomento Latinus, eos qui olim Cetij dicebantur, Latinos appellauit. Iidem
Itali dicti, à principe quodam Italo. Ab Italus.
Aenea, cum is Occidentem occupaſſet, Aeneadæ. Poſt eum omnes Romani dicti, cognomento à Romulo accepto.

λατρεύω.) Non coluerũt, diuina præditi ſapientia, res cõditas præ cõditore.

λατρεία, ἡ ὑπὸ μισθῷ δουλεία.) Ipſa merces eſt autoramentum ſeruitutis.

LAVREVM, locus Atticæ, in quo metalla ſunt.

λαφύξας.) Hæ aquilæ (inquit, uexillis oſtenſis) elephantorum uiſcera lacerabunt.

LACHARES, Lacharis F. Athenienſis ſophiſta, diſcipulus Heracleonis ſophiſtæ Athenienſis, magiſter plurimorum, ſed celebrium uirorum: Euſtephij, Nicolai & Aſterij.. Floruit ſub Marciano & Leone Imperatoribus. Scripſit de colo, & commate, & periodo, diſputa-
tiones: hiſtoriam * ſecundum Cornutũ, * de Cornuto.
loca ſelecta ex oratonbus ordine alpha
betico. Lachares ſophiſta tardior fuit Col. 862.
in diſſerendo, ſed uir ipſo uultu uirtutis præſtantiam præ ſe ferens, dignior qui philoſophus quàm ſophiſta nominetur, ut qui uiſum amiſſum receperit. Nã & alioqui uir Deo charus fuit.

λαχών.) Ariſtophanes: Rempublicã deuoras ante mandatum tibi magiſtratum.

λαίθαργος.) *σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ.* Mulces cum mordeas, & canis es clandeſtinè mordens. Prouerbium, in eos qui per beneuolentiæ ſpeciem inſidiantur.

LAESPODIAS ob mala crura, ut & Damaſeas, perſtringitur. Thucydides, Læſpodiam etiam ducem fuiſſe ſcribit. Fuit etiam litium amans.

λιβρείς.) *τυφλότερος λιβρείδος*, cæcior Col. 863.
exuuijs

exuuijs ſerpentis. Alij, γυμνότερος λεβηρίδος, καὶ κινδάλου, καὶ ὑπέρου: Nudior Leberide, & cindalo auicula, & piſtillo. Leberis quidam pauper fuit.

Ezechielis enigma. λέβητα. Ezechiel propheta lebetem uocat Hieroſolyma, carnes uerò incolas, ignem Babylonem: ius, uictum neceſſarium: quo deficiente, carnes crementur.

λεγεών) Legio apud Romanos, 6000 milites.

λέγειν σὺ δεινὸς, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς
σοῦ· δυσμενῆ γάρ καὶ βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί.

Diſertus tu quidem es, ſed ego te audire nolo: quem infeſtum mihi eſſe & iniquum cognouerim.

λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοᾶν. Ariſtophanes in Pluto: Ea mihi dicis, quibus ita lætor ut exclamem.

Col. 864 λεκάνια.) Ariſtophanes: Date mihi patellam ut uomam. Nauſeo enim ob illius ineptias, & bilis ex uerbis illius mihi affluit.

Luxus Perſici ſtudiũ. LEONATVS, dux Macedonicus, cognatus matris Philippi, cum Alexãdro educatus, tum ob conſuetudinem illã, tum ob neceſsitudinem generis, tum uerò ob proceritatem & pulchritudinẽ corporis honoratus. Itaque & uiuente Alexandro animo erat elato: & uitam agebat, more Perſico, delicatam: cùm armorum ſplẽdore, tum reliquo cultu, haud obſcura hoſtium æmulatione. Alexandro autem defuncto, eam rem ſibi laudi etiam ducebat, ſe'que regio cultu ornabat, & non multum à Perſico abhorrente, cùm promiſſo & fluente capillo, tum reliquo apparatu. Erant equi Niſæi & Phaſiani, omnes aureis frenis ante aciem collocati, excellentibus ornamentis inſignes. Deſigebãtur etiam ei tẽtoria magnifica, & arma pulchritudine præſtantia, & ſequebantur amicorum cœtus.

λέοντα ξυρεῖς,) Leonem tondes. Prouerbium, in eos qui res aggrediuntur, quæ fieri nequeunt.

Explicatio ſomnij. λέοντας ἰδεῖν δυσμενῶν δηλοῖ μάχας.) Leones uidere, hoſtium ſignificat pugnas. ὀνειροκριτικόν.

Tripolis. Myſi. LEONTIVS, Tripolis Lydiæ epiſcopus, natione Myſus, ex ijs qui Iſtrũ accolũt: & ab Homero ἀγχέμαχοι, quòd comminus pugnent, dicuntur. Hunc Leontium ſibi adiungit uæcors Philoſtorgius in libro ſuo, ut approbatorem Arrianæ ſuæ uæcordiæ. *Philoſtorgius.* Hic Leontius, cum filium unum haberet, non optimæ ſpei puerum, precibus (ut aiunt) impetrauit, ut adoleſcentulus moreretur: *Filij mors impetrata precibus.* optimum ratus, eum ante ſuſceptũ aliquod dedecus defungi, lubricis uitę caſibus ereptum. Hunc regulam Eccleſiæ uocabant. *Col. 865. κανὼν τῆς ἐκκλησίας.* Animo fuit ingenuo aduerſus oẽs, & ore libero. & quodam tempore concilio indicto cum Euſebia Conſtantij uxor, ſuperbia elata, ab epiſcopis adoraretur: *Euſebiæ ambitio.* ſolus eam adulationem aſpernatus, domi manſit. At illa irritata, & animo inflammato, mittit ad eum expoſtulatum, pollicitationibus etiam hominem alliciens: ſe, Eccleſiam illi maximam extructuram eſſe, & affatim pecuniæ præbituram, ſi ſe conueniret. Cui ille hoc modo reſpondet: Iſtorum quidem ſi quid Imperatrix exequi uolueris, non tam mihi te ſcito, quàm animæ tuę gratum facturam. *Epiſcopalis reuerentia etiã contra Imperatricem defenſa:* Si me uerò ad te uenire uolueris, debita epiſcopis reuerentia conſeruata, ut ego quidem ingrediar: tu autẽ ſtatim de ſublimi iſto ſolio deſcendens, reuerenter mihi obuiam procedas, & caput meis manibus ſupponas, benedictionem acceptura: ac deinde ego ſedeam, tu uerecundè aſtes: cum iuſſero, ſigno dato, ſeſſura: ſi hæ inquam tibi conditiones placuerint, ueniam ad te. Sin alio modo: non tam multa dabis, tam magna non poteris, ut nos honore epiſcopis conueniente neglecto, diuinum ſacerdotij inſtitutum uiolemus. Quæ cum renunciata eſſent, exarſit iracundia mulier, *Euſebiæ indignatio ſedata à Conſtantio.* non ferendum rata Leontij reſponſum: & uehementer commota, & multum conqueſta, multúmque muliebri bile & leui ingenio minitata, rem marito exponit, eúmque ad ſupplicium de illo ſumendum inſtigat. Is uerò ingenuum Leontij animum magis laudat: placatáque ira, uxorem in gynæceũ ablegat. Aliquando item Cõſtantio inter epiſcopos præſidente, & Eccleſijs præſcribere uolente: plerique, quicquid ille dixiſſet, cum plauſu & admiratione accipiebant, rectiſsimè id eſſe dictum aſſerentes. Hic uerò tacebat. *Conſtantij curioſitas caſtigata.* Quem cũ rogaret Imperator: Quid tu ſolus omnium taces? Miror, inquit, qui fiat, ut alijs curandis deſtinatus, alia

tractes: qui cum rei militari & Reipublicæ præſis, epiſcopis ea præſcribas, quæ ad ſolos pertinent epiſcopos? Imperator itaq; uerecundatus, eiuſmodi edictis in poſterum abſtinuiſſe fertur. Talis fuit Leontij libertas.

LEONTIVS Antiochenus epiſcopus, ſe ipſe caſtrauit. * Fuit & cæterà profanus, & Aetius Eunomij magiſter, qui Arij blaſphemiam ſuis argutijs adauxit.

καὶ ἦν τ' ἄλλα βέβηλος.

Leontius, & hic Antiochiæ fuit hæreticus: cõtra quem ſcripſit Photius patriarcha. Nam de homouſio diſputauit cum Flauiano, audacibus & blaſphemis * deliramentis.

** ληρῳδήματα. quid ſi λοιδορήματα, conuicijs?*

Col.866.

Leontius monachus ſub Zenone, cum occulta Scripturæ loca prophetica gratia declararet, multos ſtudioſos habuit aſſeclas. Cum uerò quidam Imperatoris portenta contra eccleſiã moleſtè ferrent: Non, inquit, miranda ſunt ea, quæ fiunt ab homine ad imperium ab hominibus aſcito: cum Saul diuino ſuffragio rex deſignatus, Abimelechũ & eius filios in domo Domini gladio confecerit. Alijs item dubitantibus, & ingenium eius è manſueto ſęuum eſſe factum opinantibus, quòd initiò Imperij quædam egiſſet, quædam pollicitus eſſet, quæ ad bonum tenderent: Nõ mutauit, inquit, naturã: ſed in rebus ſecundis improbitatem declarauit, lõgo tempore * Illi metu diſsimulatam. Idem, cum quidam Clementis Stromatei librũ legeret, & ad locũ perueniſſet, quo ille uiros deridet, qui faciẽ meretricio more pingunt, & capillos tingunt: dixiſſetq; Leontius, Num quiſquam eſt præter Imperatorem, qui capillos tingat, & fucet faciẽ? monachus alius ſubiecit: Nos uniuerſè de homine dubitauimus, nũ is ullo modo ſuſtineret ornatu mutare naturã: nec tamen hoc facere putauimus Imperatorem. Perargutè ſanè monachi deriſerunt eos, qui naturã uirilem transformare in muliebrem ſtuderent. Nam à talibus, ueterum quoq; plurimos, ut ab inconſtantibus abhorruiſſe, multis hiſtoriarum documentis comprobatur: atque etiam Philippi patris Alexandri exemplo, qui cum Antipatrum quenbam ex amicis ſuis in iudices retuliſſet, quem capillos & barbã fucaſſe cerneret, remouit. Qui in pilis,

Non mirãde tyrannorum intemperie.

Non mutati, ſed patefacti mores.

** διὰ τὸν ἐκείνου φόβον.*

Fuci & calamiſtri uirorum.

Compti, leues, & infidi.

Philippus Macedo.

inquit, infidus eſt, eum ne putes in reb. gerendis eſſe fide dignum.

LEONTISCVS Meſſenius Siculus, cognomẽto Acrochерſites: quòd ſummas aduerſarij manus comprehẽſas infringeret, nec dimitteret prius, quàm eum deficere ſenſiſſet.

Confractor manuum.

LEOGORAS, pater Andocidæ oratoris.

LEOCORIVM, ſacellum in medio Ceramico: inde appellatũ, quòd, cũ fame laboraretur, eaq; nõ niſi puella immolata propulſari poſſet: Leos quidam Orphei filius, Cylãthi pater, tribus filiabus ſuis uirginib. Paſithea, Theope & Eubule oblatis, urbem annonæ penuria leuauit.

LEON Byzãtius, philoſophus Peripateticus, & ſophiſtes, diſcipulus Platonis: aut, ut quidã tradũt, Ariſtotelis: res Philippicas & Byzãtinas libris 7 deſcripſit: Teuthranicũ, de Beſalo, Sacrũ bellũ, De ſeditionibus, res geſtas * Alexandri. Hic legatus Athenas miſſus, cũ admodũ obœſus eſſet, Atheniẽſib. riſum mouit. quo nihil turbatus, legationem peragens: Quid, inquit, ridetis Atheniẽſes? An obœſitatẽ meã? Eſt mihi uxor longè obœſior: ac concordes nos lectulus capit, diſſentientes nec tota domus. Hoc opportuno dicto effecit, ut cõſentiret populus Atheniẽſis. Idem cum Philippũ Byzantio repelleret, ab illo talibus literis eſt perſtrictus: Si tantã Leonti pecuniam largirer, quantam à me poſtulauit: primo impetu Byzantium cæpiſſem. Quibus auditis, populus cũ ad Leontis ædes concurriſſet: ueritus ille ne lapidibus obrueretur, ſe ſuſpendit miſer, nullo fructu ſuæ ſapientiæ & eloquentiæ percepto.

Col.867.

Concordia anguſtus locus ſatis amplus.

Philippica calumnia.

Leonis interitus.

LEO Alabandenſis orator, ſcripſit Canicorũ lib. 4. Lyciacorum lib. 2. Artẽ de flatibus, Sacrum bellum Phocenſiũ & Bœotiorum.

Leo Macelles Imperator Romanorũ, habitus eſt ſuperiorũ imperator omniũ felicißimus, & formidabilis omnibus tũ ſibi ſubiectis populis, tũ Barbaris, ad quos eius fama peruenit. Et hãc quidem uulgò de ſe opinionẽ reliquit. Ego uerò, inquit Malchus, felicitatem nõ exiſtimo, ſi quis populi ſui facultates diripit, & eam ad rem ſemper ſycophãtas ſubornat: & ipſe eos accuſat, ſi

Opinio popularis.

Malchus inſectator Leonis.

alium

alium non inuenerit: & aurum ex uniuerſo terrarum orbe coactum, ſibi ſoli recondit: & urbes opibus ſpoliatas eò redigit, ut conſtituta tributa haud facilè poſsint pendere. Deniq; omnis improbitatis diuerſorium Malchus eum fuiſſe affirmabat, qui & Hyperechium grãmaticum in exilium egerit. Cum aliquãdo Eulogio philoſopho ſtipendium dari iuſsiſſet, quodam ex eunuchis dicente, pecuniam illam militibus eſſe impẽdendam, dixit: Vtinam mea ætate fiat, ut ſtipendia militũ in philoſophos cõferantur. Temporibus eius fuit Acacius patriarcha.

Hyperechius. Eulogius. Leonis uotum. Acacius.

LEON ab Eutropio eunucho dux miſſus contra Barbaros, leuis fuit, & ob ſtudium ebrietatis deceptu facilis. Fortitudinem enim ſuam eò detorſerat, ut plures haberet pellices quàm milites, & plus biberet quàm homines omnes.

Dux ſcortorum & poculorũ.

λέων λέων σοι γέγονεν, ἔκμαγμα σόν.) Leo leo tibi natus eſt, effigies tua. De adulteris & fœcundis mulieribus. Ariſtophanes. Cùm cætera prorſus omnia, tũ peniculus eſt tuo perſimilis, curuus inſtar præputij.

At tibi tu verruca places.

LEONAS ſophiſta, natione Iſaurus, celebris inter eiuſdem artis profeſſores Alexandriæ: qui non modò eruditionẽ
Col.868. ſuã Proclo impertijt, ſed & conuictorẽ habere uoluit: curauitq; ut ſuæ uxori & liberis cõtubernalis eſſet, quaſi germanus & ipſe filius: notumq; eum reddidit magiſtratibus Aegypti.

Benignitas in Proclũ.

LEONIDAE dona, λεωνίδου δῶρα. Leonides Lacedæmoniorum rex, Anaxandridę filius, ab Hercule oriundus, dux eorum qui ad Thermopylas ſunt profecti: quo in loco Hercules corpore depoſito, factus eſſe deus perhibet. Cum autem ei nunciatũ eſſet, præ Perſarum ſagittis ſolem non conſpici: Bono animo, inquit, ſimus, ſub umbra pugnabimus. Prandium parantes milites, ita prandere iuſsit, tanquã apud inferos cœnaturos. Xerxe autem aduentante, cæteri quidem omnes multitudine hoſtium perterriti, fugerunt: Thebani ad hoſtes defecerunt *, quos acceptos compunxit rex cum militib. CCC Spartanis. Leonidæ tumulo inſcriptum eſt:

*Hercules. Perſarum ſagittæ. Cœna apud inferos. Fuga ſociorum. *Locus mutilus, [illegible]*

Cum myriadibus aliquãdo hic trecentis pugna
E Peloponneſo chiliades quatuor, (runt

ALIVD EPIGRAMMA IN DVORVM fratrum tumulo.

O' hoſpes, nuncia Lacedæmonijs: nos hic
Iacere, illorum uerbis obſemperantes.

CICERO:

Dic hoſpes Spartæ, nos te hic uidiſſe iacentes,
Dum ſanctis patriæ legibus obſequimur.

Hic Leonidas iuxta Thermopylas cum CCC Xerxi reſtitit, fortiſsimeq; dimicans occubuit, circumuentus per proditionẽ, cum Ephialtes quidã Perſis uiam per rupes demõſtraſſet, eosq; noctu duxiſſet. At Macedon ille, ſiue Leonidæ animo, ſiue Callimachi, ſiue Cynægiri (ſed ſatis eſt eum Romanum dicere) ut uerba medicorum ſentiebat, rogabat, num Romani uiciſſent?

Ephialtes proditor.

λεωπετρία.) Poſſumus per glabrã rupẽ deſcenſu facto è mari in Cherſoneſum, hoſtes à tergo inuadere.

LEOSTHENES, dux Athenienſium, bello Macedonico immodica uſus alacritate, dum ſucceſſus aduerſus hoſtes urgens incautius, impreſsionem facit, ſaxo caput ictus, in acie occumbit.

LEOTROPHIDES dithyrambopœus, pallidus erat, & tenuis: auiculæ ſimilis, ut & Cineſias. Prouerbiũ, λεωτροφίδου λεπτότερος, καὶ θουμάντιδος: Leotrophide tenuior, & Thumantide.

λέπρεον.) Lepręum, Triphyliæ urbs, à candicantib. rupibus, & uarij coloris inſtar lepræ, è quibus eminet: uel quòd conditores eius lepra laborarint. Col.869.

λέπρειον.) Leprium, oppidulum Peloponneſi, cuius meminit & Callimachus in hymnis: καυκώνων πτολίεθρον ὃ λέπρειον πεφάτισται, Cauconum oppidum, quod Leprium eſt appellatum. Col.24.

LEPRAEVS, à Comicis perſtringebatur, ut mollis, maleficus, guloſus, garrulus.

O' uirum inſignem.

λεπτὰ ξαίνεις.) Tenuia nes. De ijs qui uitam inopem degunt.

λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.) Tenuis admodum ſpes eſt, quæ nos alit. Prouerbium, de rebus dubijs & deploratis.

λεπτὴν πλέκει.) Tenuem plicat. De pauperibus.

λεπτολογεῖν ἤδη ζητῶ, καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν.) Hermippus in popularibus: Subtiliter iam diſſerere ſtudeo, & de fumo anguſtè nugari. Ariſtophanes in Nubibus: χάσας τὴν φροντίδα λεπτήν,

καὶ τὰ

τῶν μικρὸν παραφρόνει τὰ πράγματα: Inhibita ſubtili ſolicitudine, paulatim res conſiderato. Item, σὺ ὦ λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ: Tu ô tenuiſsimarum nugarum antiſtes. Sic deridentur à comicis argutiæ philoſophorum.

λεπτυσμός.) Attenuatio eſt, cum profunditas phalangis cõtrahitur, & pro 16 uiris pauciores fiunt.

λέρνη θεατῶν.) Cratinus, Lerna ſpectatorum: id eſt, theatrum improborum. Vel propter hydram, uel quòd Argiui quiſquilias & ſordes eò deferunt. nam

Danaus.

Danaus capita Aegypti filiarũ in Lernam coniecit, & (ut conſentaneum eſt) per contumeliam res mali ominis eò conijci iuſsit. Alij ſcribũt λέρνη κακῶν, Lerna malorum.

λεσβίων ἄξια. (Lesbijs digna. Prouerbium, de rebus irritis.

λεσβίσαι.) Inquinare os, id eſt irrumari: ob quam fœditatem Lesbij malè audiebant.

LESBONAX, Mitylenęus philoſoph9, ſub Auguſto, pater Potamonis philoſophi, ſcripſit plurima philoſophica.

Confeſſus nugatorũ. Col. 870.

λέσχαι.) Leſchas uocabãt publica quędã loca, in quib. homines ocioſi deſidebãt multi. Olim etiã conſeſſus eorũ qui philoſopharẽtur, ſic dicebãtur. Homerus: Nõ uis fabrilem officinã ingreſſus dormire, aut in Leſchã aliquã? Cleanthes ait, attributas Apollini eſſe Leſchas, atq; ipſum etiã Apollinem apud quoſdam Leſchecorion, uel Leſchenhorion cognominari.

Liber Nugatorum. Herodoti luſciniæ.

LESCHAE dicuntur etiam poemata Heraclidis Pontici, uerſu Phalæcio ſeu Sapphico ſcripta. Epigrãma in Herodotum: *At tu ſcilicet Hoſpes Halicarnaſſenſis, iam olim cinis es, Tuæ uerò uiuunt luſciniæ.* αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες.

LESCHIDES poeta heroicus clariſsimus, regis Eumenis cõmilito: ut & Pythoas hiſtoricus, & Menãder medicus.

λευγαλίας.) Precibus & uotis inuocauit deos, ut à partu tuo pernicioſa fata procul amouerent:

ὥστε μετ' εὐχωλῆς ἐκαλέσατο λευγαλίας τοι κῆρας ἀπ' ὠδίνων τῆλε βαλεῖν λοχίων.

LEVI, tribus ſacerdotalis. unde Leuites.

LEVCAS, inſula ante Epirum ſita.

λευκῇ.) Demoſthenes in oratione pro Cteſiphõte: Coronatos fœniculo & populo. Coronabãtur autem populo, qui Bacchicis ſacris initiabantur, quòd arbor illa inferna ſit, infernus itẽ Proſerpinæ Bacchus. Populũ enim natam eſſe iuxta Acherontem tradunt. unde Acherois dicatur ab Homero.

λευκαὶ ἀκταί.) Albę actę (littora) ſunt plures. Lyſias uerò eius meminit, quæ eſt in Propontide.

λευκὴ ἡμέρα.) Alba dies, id eſt bona & hilaris. Sophocles: *Cedit noctis atræ orbis, Candidis uectæ iugalibus Diei, ut iubar accendat.* Phylarchus ait, cubitum ituros proferre pharetram, & ſiquidem citra moleſtiã diẽ exegerint, in eam cõijcerè albũ calculũ. ſin moleſtè, nigrũ. Si quis igitur moriatᷣ, proferri pharetrã, & numerari calculos: quorũ ſi plures albi reperiãtur, defunctum beatum iudicari. Vnde hoc prouerbiũ ortũ eſt. Eôdẽ pertinet λευκὴ ψῆφος, albus calculus.

λευκὴν μάζαν φυρῶ σοι.) Albam placẽtam tibi ſubigo. Prouerbium, de ijs qui magna pollicentur.

λευκὴ στάθμη.) Alba amuſsis. De ijs qui obſcura obſcuris notãt: aut de ijs qui nihil intelligũt. Sophocles in Cidalione:

τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι,
οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη.

E verbis tuis nihil equidem aſſequor,
Non magis quàm ſi alba amuſsis ſit in albo ſa- (xo.

Col. 871.

L. Tarquinius Priſcus.

λεύκιος.) Lucius, Demarati Corinthij filius, Romã profectus eſt, cùm ſeipſo fretus, tum opibus elatus: ſperans, ſe ob occaſiones quaſdã nemine in republica inferiorẽ fore, cũ uxorẽ haberet tum ad alia utilẽ, tum ad omnẽ rem gerendã ingenioſam adiutricem. In urbem profectus, & ciuitatem conſecutus, ſtatim ad obſequium regis ſe accommodauit: celeriterq; propter liberalitatem & ingenij dexteritatem, in primis uerò propter educationẽ à puero, regi opportunus magnã approbationẽ eſt cõſecut9, atq; autoritatẽ. progreſſuq; tẽporis eò proceſsit, ut regi familiaris eſſet, & regnum cum eo adminiſtraret. In qua adminiſtratione cum bono eſſet omnibus, & indigentes adiuuaret atq; proueheret, ſimulq; liberalitate & magnificẽtia in loco uteretur, multos ſibi obſtringebat, omniumq; beneuolentiam alliciebat, & gloriam uirtutis parabat. Ita regno potitus eſt.

L. AEMYLIVS uicto Perſeo Macedonico re-

Macedonica gaza. nico regno potitus (in quo, præter cæteras opes atq; copias, in ipſis theſauris argēti & auri amplius 6000 talenta reperta ſunt) adeò nihil horū appetiuit, ut ne ſpectare quidē ipſe uoluerit, ſed per *Abſtinētia Pauli, & paupertas. P. Scipio.* alios tractāda curarit: quāuis re familiari nō ampla, ac anguſta potius. Nō diu ēm poſt id bellū defunctus, cū germani eius filij P. Scipio & Q. Maximus uxori dotē reddituri eſſent 25 talētûm, ijs cōflictati ſunt difficultatibus, ut id nullo modo poſsēt, niſi & ſupellectili & mācipijs & quibuſdā fundis diſtractis. Pulcherrimū itaq; ſignū ſuæ uolūtatis reliquit mortuus. nā cū plurimùm auri ætate ſua ex Hiſpania Romā pertuliſſet, & maximis in Macedonia theſauris potitus eſſet: talem rem familiarē reliquit, ut uxori dos de ſupellectile tota perſolui non poſſet, niſi etiam fundi aliquot eſſent ucnundati.

λευκόν.) Album, ut & ἀγαθὸν bonum, homonymon eſt. Nam cū de corpore dicit̄, colorē ſignificat, qui eſt qualitas: cū de uoce, actionē. λευκὴ φωνὴ, alba, id eſt clara uox dicit̄, quę facilè exauditur: id eſt, quę auditū uehemēter & celeriter mutat. Eodē modo τὸ ὀξὺ, acutū, etiā eſſe homonymon mōſtrari poſſet.

λευκόπυγος, albis natibus, dicūt timidos: ſicut μελάμπυγος, nigris natibus, fortes.

λευκοὺς λίνους ἔχοντες αὐχοῦσι μέγα.) Albo lino admodum ſuperbiunt.

Col. 872. λεύκωμα, albū: paries gypſo inunctus, ad inſcriptionē ciuiliū rerum aptus.

LEVCON * hagnus Peloponeſiacis tēporibus fuit. Fabulę eius ſunt, Aſinus utrifer, & Phratores. *Hagnuſius.*

LEVCTRA, urbs ſeu locus Bœotię, (iuxta Theſpias.

λευστήρ.) Sceleratus ille homo, dignus qui lapidibus obrueretur, cognomentum Fauſti appetiuit.

Timor ex hepate. λευχηπατίας.) Albi iocinoris homo: id eſt, timidus. Nā quibuſdā aliquid in hepate accidit, q̄d homines timidos facit.

LECHAEVM, nauale Corinthiorū, quod Lyſias ait captum eſſe Mnaſippo prætore.

λείας.) Cū Scythę incurſionē in fines Romanorū feciſſent, magnāq; prædā *Valentiniani obitus.* abegiſſent: Imperator Valentinianus iratus, & uehementius uociferatus, uocis * inſtrumentis ruptis obijt. *ἀρτηρία, canſis.*

λεύστ.) Hippodamus, ciuis optim', in Pirȩeo habitās ȩdes ſuas reip. donauit.

LIXAE & calones, homines operarij, expeditionē cōſectātes: qui cū extra omnē ordinē ſint, neq; tribunū neq; ducē curabant, q; ignorabant: quouis modo lucrū per fas & nefas cōſectantes. Itaq; cū nulla re abſtrahant̄, omne genus excogitāt improbitatis, & ad eam rē nihil nō machinātur. Sed cū neq; ad bellicas aggreſsiones, neq; * cōtra ſemetipſos ſatis uiriū habeāt, eo quòd & armis & fide carēt: cōmunicare cū militib. coguntur, & ſua cōſilia illis aperire, ut eorū uſi auxilijs, rapinas & cȩdes facere poſsint. Itaq; facti ſunt oēs liguritores, totusq; exercitus temeritate & improbitate fuit refertus. Col. 873. *Lixæ et calones, der troß, corruptelæ exercitus.* *lego κατ' αὐτοὺς ad priuatas ſuas graßationes.*

λεῖον.) Ariſtophanes: Noli iracūdè reſpōdere, ſed cōtrahe uela, ijsq; ſummis utitor. Deinde magis ea extēdes & tenebis, uentū lenem & cōſtantē nactus. *Moderatū principiū.*

λειπανδρεῖν.) Cum Athenienſes ob ciuium paucitatem urbem augere uellent, decreuerūt, ut unā ciuem ducerēt, atq; etiam ex meretricula ſuſciperent liberos. Qua de cauſa idem Socratem quoq; feciſſe tradunt. *Digamia.* *Socrates.*

λείπεσθαι.) Polybius: In omnib. rebus bellicis plurimùm momenti habent, tū ad ſuccumbendum, tum ad uincendū, militum animi. *Militum animi.*

λειπομαρτυρίου δίκη.) Deſerti teſtimonij actio. Si quis aliquid factum eſſe norat, ſeq; teſtimoniū in iudicio dicturū pollicitus poſtea refugerat: huic iudiciū dictabatur. Quem ſi actor cōuiciſſet, mulctabatur pro dignitate rei: ſin minus, accuſator ipſe drachmā mulctæ nomine deponebat.

λειπόμεθα.) Simulatq; dux dixerat, magno prȩlio uicti ſumus: tātus terror atq; perturbatio extitit. Capti aūt ſunt 2000, minus 200.

λειποναῦται.) Edictū fecit, ut qui naues deſeruiſsēt in Grȩcia, cōquirerentur, & omnibus manus amputarentur. *Amputatio manuū.*

λειποταξίου.) Turpe admodū, atq; ignauiæ eſſe putabat, ſe bello orto, cum ſuis deſertorū ordinum cōuinci. Heraclius: Romanorum dux deſertorum ordinū pœnas exigebat ab erronibus Romanarum copiarum. *Deſertorū pœna.*

λείμακα.) Sola Gratiarū flores decerpſit: ἡ μόνη χαρίτων λείμακα ἀπεδρέψατο.

λαίθαργος κύων.) Canis, principiò quidem Col. 874.

dem blandiens, ſed clanculũ mordens.

Viuitur ingenio.

λαθεδών.) Obliuio, eſt ſcientiæ amiſſio. — ἔργα δὲ φωτῶν
ἐς ταχινὴν ἔρρει τοιάδε λαθεδόνα:
— Facta uirorum
In celerem ruunt talia obliuionem.

* εἰς τὸ τῆς λήθης γῆρας, in obliuionis ſenectutem.

λάθα.) Diuinos interpretes deſcribebat admodum accuratè: * ad obliuionẽ ſenectutis (ut aiebat Plato) cõmentarios ſibi parans atq; reponens.

λάθης πεδίον.) Campus obliuionis. De ijs quæ fieri nequeunt. uel, de hominibus infirmis.
λάθουσι γάρ τοι κ' ἀνέμων διέξοδοι
θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ.
Latent etiam uentorum exitus
* *Fœminam auem, niſi cum partus inſtat.* Ex Oenomao Sophoclis.

*Gallinam.

Col.875.

ληκύθιον.) Ariſtophanes in Auibus: ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ: Oleum non ineſt lecytho. id eſt, nihil mouemur, non miſeremur. ἔλεος, miſericordia: ἔλαιον, oleum.

λῆμα.) τοιοῦτον ὁ παῖς, ὁ δὲ λῆμα φαίνει. Talem puer iſte præ ſe fert indolem.

λῆμα θούριον, Bellicoſus animus. Efficiam ut uirilem demõſtret animum, & origanum uideat. id eſt, acri ſit uultu.

Artemiſia.

Herodotus: Artemiſia ex audacia & ob uirilem animum militabat, cũ nulla neceſsitas urgeret. Ariſtophanes, de Euripide & Aeſchylo: Animo uterque eſt non imbelli, neq; tardo ingenio. Expectare igitur conſentaneum eſt, Euripidem urbanum aliquid dicturum, & limatulũ: Aeſchylum uerò impetu facto, uerba radicitùs euulſurũ, multosq; uerſuum uortices exagitaturum.

Euripides. Aeſchylus.

Lemmata Dialectica.

λήμματα, προτάσεις) Lemmata, propoſitiones ſunt Ariſtoteli, hoc eſt interrogatio, quæ cauſa eſt reſponſionis: è qua conficitur ſyllogiſmus, quam etiam Lẽma dicunt.

Enthymemata.

μονολήμματος πρότασις, propoſitio unius lemmatis. ueluti: Reſpiras, uiuis ergo. manifeſtũ enim eſt quod prætermittitur: Omne quod reſpiret, uiuere. Huiuſmodi ſunt enthymemata. Hi pœnã merentur, ſunt enim ſacrilegi. prætermiſſum enim eſt, Sacrilegos ſupplicio eſſe dignos.

λῆμαι.) Ariſtoph. in Pluto: ἀλλ' ὦ κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας: O' ueteruli fatui, animi ſtupore ita impeditis, ut lemæ aciem oculorũ impediunt.

λημνία δίκη.) Lemnium iudicium: id eſt, peſsimum. Col.876.

LEMNIVS ignis. In Lemno grauis eſt ignis eruptio.

λήμνιον κακόν.) Lemnium malum. Lẽnij raptis * ex Attica mulieribus, liberos ex illis ſuſcipiebant. At uxores, illos unà cum liberis mactabant, quòd ab illis negligerentur unà cum Thracũ mulieribus, ob fœtorem corporis, quem illas Myrtilus inuaſiſſe tradit, ex Medeæ ob Hypſipylen æmulatione: Caucaſus uerò, quòd Lẽniæ mulieres Veneri honorem nõ habuiſſent. Hinc magna mala, Lemnia dicuntur.

Hircũ olẽtes Lẽniæ, maritos à congreſſu abhorrentes iugulant.

ληξιαρχικὸν γραμματεῖον.) Tabula, in quam inſcribebantur ij, quorum ætas apta erat ad ſortiendos magiſtratus: addito etiã municipij nomine, quiq; iam patrimonio ſuo potiebantur.

λῆξις, & ſortitionem & facultates ſignificat. Hinc ληξιαρχικόν, quòd & patrimonij & ſortitionis ius habeant.

λῆρος.) Multa mihi horum etiam ab adoleſcentulo nugæ & deliria uidebantur.

λῆρος.) Mens, in ſenectute delirijs occupata: non ipſa in ſeſe affectionem illam recipit, ut corruptioni obnoxia & mortalis exiſtimetur. Sed cum inſtrumentum ſit mutatum, & ineptum redditum ad mentis actionem recipiendã: affectio inſtrumẽti, affectio uidetur eſſe mouentis illud mentis. Nam & oculo lemis oppleto, aut etiam ſenectute ita mutato, ut ad uidendum non ſit idoneus, ſenſus ipſe quidem nihilominus manet incolumis: ſed ſenſus inſtrumentum afficitur, aut prorſus inutile atque ignauum efficitur. Cauſa uerò eſt, cur cum ſenſus inſtrumento non etiam uis ſentiendi corrumpatur, * ſed in ſpiritu. Sic etiam ſenum oculi ætate debilitati, & tunicis craſsioribus factis, & ueluti corrugatis, neque ita perſpicuis, atque etiam interioribus humoribus tempore ſiccioribus redditis & denſatis, cum affectiones à ſenſibilibus ad uiſiuum ſpiritum tranſmittere non poſsint, fit ut minus uideant ſenes. Atque in delyris non delyrat mens, ſed inſtrumenti mutatio in deterius, atque ineptitudo (ut ita dicam) afficitur, & delyria efficit, non in ſenectute tantum, ſed etiam in adoleſcentia, corpore phreneticis aliquibus

Non animã ipſam affici, ſed inſtrumentis corporis debilitatis & corruptis, ſuo fungi munere non poſſe.

* ἀλλ' ἐν τῷ πνεύματι.

quibus aut lethargicis morbis occupato. Vehemens noxa mentis παραφροσύνη, amentia dicitur: media λῆρος, delyrium: remiſſa παράληρος, uæcordia ſiue ſimplicitas.

παραφροσύνη. λῆρος. παράληρος.

λητώ.) Latona, mater Apollinis.

LIBADIA, oppidum Bœotiæ.

LIBANIVS, Antiochenus ſophiſta, ſub Iuliano Parabata, uſq; ad Theodoſium maiorem: Phaſganij F. diſcipulus Diophanti. Scripſit infinita, inter quæ Conſtantij Imperatoris encomium: aliud in Iulianum, Declamationes oratorias, Epiſtolas. Fuit etiam temporibus Baſilij & Gregorij. Iulianus autem Parabates, quamuis tanta mole negociorum ſuſcepta, tamen dicendi gloriam expetebat: & Antiochenum ſophiſtã, cui Libanio nomen erat, ſupra modum admirabatur, partim quidẽ forſan quòd eum probaret, partim etiam ut magnũ ſophiſtam Proæreſium dolore afficeret, alterum illi præferendo. Acacius certè quidem, homo dicendi peritus, & Phryx Thuſcianus, ſemper illum propter hæc accuſabant, eiusq; iudicia reprehendebant.

Iulianus Imp. Libanij admirator.

Col. 877.

Proæreſius.

Acacius.

Thuſcianus.

λιβερνίδιον.)* Eodem anno, ſeu motu terræ, ſeu qua ui alia, forum medium fermè, ſpecu uaſto collapſum in immenſam altitudinem dicitur: neque eam uoraginem coniectu terræ, cũ pro ſe quiſque gereret, expleri potuiſſe prius, quàm deûm monitu quæri cœptũ, quo plurimùm Romanus populus poſſet. Id enim illi loco dicandum uates canebant, ſi rempublicam Romanam perpetuam eſſe uellent. Tum M. Curtium, iuuenem bello egregiũ, caſtigaſſe ferunt, dubitantes an ullum maius Romanum bonum, quàm arma uirtusq; eſſet: Silẽtio facto, templa deorum immortaliũ, quæ foro imminent, Capitoliumq; intuentem, & manus nunc in cœlum, nunc in patentes terræ hiatus, ad deos manes porrigentem, ſe deuouiſſe: equo deinde quàm poterat maximè exornato inſidentem, armatũ, ſe in ſpecũ immiſiſſe, donaq; ac fruges ſuper eum à multitudine uirorum ac mulierũ cõgeſtas. Hactenus Liuius. Sequunt̃ uerba Suidæ. Hiatus terræ extitit. Romani autem cum ex Sibyllinis oraculis cognouiſſent, coiturã eſſe terrã, ſi rerũ humanarũ precioſiſsima in eum conijcerẽtur: alij aurum, alij argentũ, alij fruges, alij quod quiſq; maximi æſtimabat, aggerebant, * ſe diuinis reſponſis ſatisfacere arbitrantes. Sed nihilominus permanẽte uoragine, Curtius uir & aſpectu pulcherrimo, & animo pręſtãtiſsimo, ſe quid Sibylla diceret, rectius alijs intelligere dixit. Rẽ enim Reipublicæ maximi eſſe precij, uiri uirtutem, eamq; oraculo poſtulari. His dictis, & arma induit, & equũ bellicũ conſcendit. Admirantibus omnibus quid'nam moliretur: rectà illum in hiatum cõcitat. Quo expleto, heroicos honores uiro illi medio foro quotannis habendos Romani decreuerunt: araq; condita, locum eum *Libernum uocauerunt. Vnde & * Virgilius auſpicatus eſt.

** Locũ hunc ex Suida mutilum, è lib. 7. Liuij, decade 1. huc aſcribere uiſum eſt.*

** καὶ συμβαίνειν τοῖς ὑπὸ τῶν ἱερῶν λεγομένοις ὑπολάμβανον, fortaſſe legendum.*

λιβυκὸν θηρίον.) Fera Libyca, id eſt mõſtroſa. Aiũt enim Libyam feras habere multas, quòd aquis careat. Coeuntibus enim omnis generis uno in loco animalibus, atq; alijs alia ineũtibus, uaria mõſtra ex illo congreſſu naſci.

Africa ſub inde aliquid noui.

λιβυκὸν ὄρνεον.) Libyca auis, id eſt magna, quòd in Libya multæ aues & portentoſæ ſint.

λιβυρνικαὶ.) Liburnicæ naues nõ trierarchico more formatę fuerũt, ſed piratico magis, æneis roſtris & firmę & tectæ, incredibili celeritate.

λίβυσσα ὄρνις.) Libyca auis: id eſt, ſtruthiocamelus.

LINGIS, homo quidã uiolẽtus fuit.

λιγύνς.) Licymnius quorundã ædes incendit: & eſt Euripidis tragœdia Licymnius.

λιγύμοχθος ἀηδών.) Luſcinia, arguto cãtu occupata.

LIGVSTICVM, pelagus. Eſt & Liguſticus Hiſpaniæ locus.

λιγυφθόγγοις.) *Non ſanè poſthac alis argutiſonis cantabis Cicada in fertilibus ſulcis ſedens.*

λιθάζω.) Iuſſu Tatij aurum in puellam coniecerunt, donec confecta uulneribus, obruta eſt.

Col. 879.

λιθομυλία.) Appius Romanus cẽſor, urbẽ lapide molari conſtrauit, & aquęductus fecit.

λίθον ἕψεις, οἷον ἀδυνάτοις ἐπιχειρεῖς.) Lapidẽ elixas. De ijs qui res quæ fieri nequeunt, aggrediuntur.

λίθος.) Abari aurum & argentum & gemmas magni precij poſtularunt.

λίθον.)Demoſthenes in oratione cōtra Cononem:Ex ijs qui aderamus ſeorſim quenq; ad ſaxum adductos, iureiurando adegerunt.

λίθων χοαί.)Lapidum fuſiones:hoc eſt, aurum & argentum.Nam & Euripides ait:quòd candidos lapides * habēt,multum gloriantur.

*fundunt, χέοντες ſ. pro ἔχοντες.

LITHESIVS Apollo, ſicut Marathesius,quòd ad Maleam è ſaxo ſit confectus,& dedicatus.

λικμαία δηώ.)Licmæa Ceres,à uentilabro nomen habet.

λικνοφόρος.)Vannus,ad quæuis initia & ſacrificia idonea eſt:quam qui geſtat, uannifer dicitur.

Col.880.

Marggrafen.

λιμιτανέοι.) Limitanei. Romanorū imperatores ſuperioribus temporibus ubiq; in imperij finibus magnū numerum militum collocarunt, ad tuendos imperij Romani fines,præſertim in parte orientali, ad reprimendas incurſiōes Perſarum & Saracenorum,quos à limitibus Limitaneos uocabant. Hos Iuſtinianus adeò ſegniter & negligenter curabat,ut ſtipēdia illis quatuor aut quinque annis non ſoluerētur. Itaq; pace cū Perſis conſtituta, cogebantur illi certi temporis ſtipendia fiſco condonare.

Iuſtiniani ſocordia.

λιμοδωριεῖς.)Famidorienſes.Peloponneſij,ij qui fame urgēte in Rhodum & Gnidum migrarunt.

λιμός.) γαστρὶ μόνον ἔχοιμι κακῆς ἀλκτήρια λιμοῦ, Modò mihi ſit, unde famē malam à uentre arceam.

λιμὸς μηλιαῖος, ἢ μήλιος.) Fames Meliæa, uel Melia. De rebus difficilibus: uel, de maxima fame. Nam bello Peloponneſiaco Athenienſes Nicia * contra omnes miſſo,tamdiu eos obſederunt,dum fame perirent. Ac primo anno Nicias Melo potitus eſt,non machinis tantum adductis,ſed etiam fame: eo quòd cum tributarij eſſent, defecerant. Melos aūt urbs eſt Theſſaliæ. Thucydides lib.1.

*καθ' ἃ τῶν ἀποστάντων, cōtra eos qui defecerant.

λιμόψωρος.)Famiſcabies. Præ frigore, & ob * neglectas unctiones,& propter ærumnas,omnes ferè & equos & homines id malum inuaſit, quod à ſcabie & fame λιμόψωρος dicitur.

* ἀναλειψίας.

λίνον λίνῳ συνάπτεις.)Linum lino annectis. De ijs qui ſimilia commiſcent, uel qui eludunt & decipiunt.

Literarum in Græciā importatio.

LINVS Chalcidēſis, uel Apollinis & Terpſichores, uel Amphimari & Vraniæ F. primus fertur è Phœnice literas in Græciam deportaſſe. fuiſſe item Herculis magiſter, & Lyricę muſę princeps autor.

Linus alius Thebanus,hoc iunior.

Col. 881.

λιπαρά.) Ariſtophanes: Si quis uobis adulans,Athenas λιπαρὰς pingues & nitidas uocarit,* is rem acu tetigit, uosq; aphyarum(piſcis genus eſt)honore ornauit.

* εὗρε τὸ πᾶν inuenit totum.

λιπάρα.)Lipara,una ex Aeolijs inſulis,& iuxta Siciliam.

λιπαρῶ χρεῖ.)Non ceſſaui:ſed ultrò,inuocatus,ſponte adſum. Obſecro eſto nobis alacer adiutor horum conſiliorum, & declara hominibus remunerationem.

λιπαρία.)Deridebat Dei cultores, ut qui ex tanta aſsiduitate nihil conſequerentur.

Epicureus noſin.

λιπαροκρήδεμνος.) Manibus te ſuis expolierunt Gratiæ: χερσί σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησαν χάριτες.

Col. 882.

λίσπαι.)Liſpæ cognominantur Athenienſes,quòd nauigationib. dediti, ob aſsiduam remigationis ſeſsionem attenuatis ſint natibus. Alij ſic dictos putāt in Theſei honorem,qui cum ad Inferos cum Pirithoo deſcendiſſet,atq; in rupe quadam à Proſerpina collocatus eſſet, poſtq; ab Hercule Cerberū educturo, cōceſſu deæ liberatus.cū ſurgeret, affixam rupi natium partem reliquerit.

LITE, urbs eſt Macedoniæ, cuius Hyperides in oratione contra Demadē meminit.

Animi diuitiæ.

λιτός.)Tenuis ego ſum,heta, atq; infortunata: Dico autem me animo tuas magnas opes uincere. Tenuis aſpectu eſt tumba:ſed magni uiri oſſa tenet.

Tumba.

Inuadunt urbem uino ſomnoque ſepultam.

λιτοῖς.)Polybius:Cum è trāsfuga cognouiſſet,eos publicū feſtū agitare, & cibis ob penuriā paucis uti, uino uerò copioſo, urbem oppugnat.

Meſſorum interfector.

LITYERSES, Midæ nothus filius fuit,Celænis habitans:qui prætereuntes excipiens,metere ſecū cogebat. Deinde amputatis eorum capitibus, reliquum corpus manipulis inuoluebat. Occiſus eſt ab Hercule, atq; in Midæ honorem meſſorius hymnus eſt cōpoſitus,qui Lityerſes & ipſe dicitur.

λιφαιμεῖ.)Appianus: Gallus indignabundus, & ſanguine deſtitutus,perſequebatur Valeriū, ut eū unà ſecū proſterneret.

ſterneret Sed Valerio pedetentim recedente, pronus concidit Gallus. Alterũ eſt hoc ſingulare certamẽ cum Gallis, quo Romani gloriantur.

λογεῖον.) Oraculũ, quod ſacerdos geſtabar, in quo inſculptæ erãt 12 gemmę.

Col. 883.

λόγια, diuina reſpõſa ſoluta oratione: χρησμοὶ, quæ uerſu conſtant, numine afflatis ijs qui illa effantur.

Aurelianus. Zenobia. Odenatus. Phidias. Scripta.

LONGINVS Caſsius philoſophus, Porphyrij magiſter, uir magna doctrina, & acri iudicio. Fuit ſub Aureliano imperatore, ab eoq́ occiſus eſt per cauſam cõſpirationis cũ Zenobia Odenati uxore. Scripſit de Oratiõe, cõtra Phidiã: Dubitatiões Homericas: Vtrũ philoſophus fuerit Homerus: Problemata Homeri, & ſolutiones, libris duobus: Quæ'nã cõtra hiſtoriarũ fidẽ, tanquam hiſtorica, enarrẽt Grãmatici: De uocabulis apud Homerũ multa ſignificantibus, lib. 4. Atticorũ uocabulorum editiones lib. 2. ordine Alphabetico. Vocabula Antimachi & Heracleonis, atque alia multa.

Imperatoris fratres tyranni.

Col. 884.

Scorta pro matronis.

Monialiũ corruptela.

Lõginus & Conon fratres Zenonis Imperatoris, iniuſtè potẽtia utentes, in urbib. omnib. alienas poſſeſsiones ſibi uendicabãt, & mercede grauiſsimorũ delictorũ reos defendebant. Longinus aũt omni quoq; incontinentia refertus erat, ſemper ebriorũ hominũ utens conſuetudine, & multos lenones ſecum habens: qui cum ſe illi principum uirorũ uxores adducturos pollicerentur, ſcorta magnificè exornata in curribus inſignibus adducendo fucum illi faciebãt, quaſi illas ipſas adduxiſſent. Idem etiam monialium cœtum diremit, hoc modo. Cum crebrò Pegis uerſaretur, nunciatum illi eſt à lenonibus, admodum formoſas eſſe illas mulieres. Itaque illis miſit legumina, & ſiccos panes, & ueſtes, & alia quædam, quaſi curaret eas ſcilicet * è ſolicitudine uel conuerſione timorum. Facilè enim cauſas ſpecioſas ad illaqueandas mulierculas • fœminaccipitres cõminiſcuntur. Et monaſterium ingreſſus, multas earum ui potius quàm perſuaſione deduxit. Nam adeò laſciuus fuit, ut & in ingenuas, & magiſtratuum uxores & uirgines importunè faceret impetum, omniaq́; ageret impudenter. In progreſſu autẽ globos argenteos & armillas proijciebat, multaq́; alia mala perpetrauit Longinus iſte.

ἐξ ὑποφορᾶς τῶν φόβων. f. ἐξ ὑποστροφῆς τῶν φόβων, uiciſsimq́; eaſdem perterrefaciebat.

** οἱ γυναικοχιέρακες.*

ἐν σεμνεῖον προελθών.

λογισμός.) Ratio & corpus à ſeſe afficiuntur. Ratio enim quaſi eneruatur, corpore malè affecto.

Ratiocinatores.

λογισταὶ.) Ratiocinatores Athenis numero ſunt decem, qui rationes rerũ adminiſtratarum, expenſæq́; pecunię diebus 30 ſupputant, cum magiſtratu abeunt ij qui illum geſſerunt: pretoria eorum dicuntur λογιστήρια, quaſi Rationaria dicas.

λογιστεύσαι.) Aut nolebat, aut nõ poterat acta expendere, & malefacta odiſſe.

Oratio à ratione. Dictio.

λόγος.) Oratio eſt uox ſignificans, à ratione prodiens. λόγος ſignificat ſex. Differunt λέξις dictio, & oratio. Dictio enim etiam nihil ſignificat, ut blityri: oratio uerò nequaquam. Differunt etiã dici & proferri, προφέρεσθαι. Proferuntur enim uoces, dicunt̃ res: quæ etiam dicibiles ſunt, λεκτὰ, id eſt dici poſſunt. Virtutis orationes ſunt quinq́;: Latinitas, perſpicuitas, breuitas, decorũ, * ἀκατασκευὴ amolitio uel ſupellex.

Col. 885.

λογότροπος.) Logotopos uerbilocus apud philoſophos, id quod ex utriſque cõpoſitũ eſt: ueluti, Si uiuit Plato, reſpirat Plato. At prius uerum eſt: uerum igitur & alterũ. Eſt aũt inſtitutus Logotopos, ne in longioribus conſtructionib. uerborũ cõplexio prolixior, atq́; ἐπιφορὰ illatio, id eſt id quod infertur, ſit repetenda, ſed compendio efferatur.

Verborum negociator.

** à ſeſe, ὑπ' αὐτοῦ.*

λόγοισιν Ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται.) Orationum mercaturam facit Hermodorus. Platonis hic auditor fuit, atq́; orationes * ab illo compoſitas profectus in Siciliam uendidit.

λοκρός.) Locrenſis Aiax, non Salaminius: à Locride urbe.

λοκρῶν ξύνθημα.) Locrẽſi teſſera, ſeu pactione. Prouerbiũ, de impoſtoribus.

LOLLIANVS, Epheſius ſophiſtes, Iſæi Aſſyrij diſcipulus, fuit ſub Adriano Cæſare: ſcripſit multa.

λοξὴ φάλαγξ.) Obliqua phalãx, quę alterutrum cornu, utrum utrum uoluerit, prope hoſtes habet, eoq́; pugnat: alterum retrahit atq́; ſubducit: dextra, quæ dextrum obijcit: læua, quæ læuũ. In Epigrammate: Intuens obliquis Lacænæ inſtar pupillis.

λοξίας.) Loxias Apollo dicitur, uel ob reſponſa perplexa: cuiuſmodi eſt,

Aio te Aeacida Romanos uincere poſſe:

κροῖσος ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει.

Crœſus Haly regnum ſuperato deſtruet ingẽs.

Apollo Sol. Inuidia.

Vel, quòd obliquo itinere incedat (idem enim eſt qui ſol.) Tacendum autem eſt, ne (ut Pindarus loquitur) obliquis intuens oculis inuidia, duro nos feriat lapide.

Sycophanta oratio.

λοπάς.) Ariſtophanes: Ego uerò eã uitam, qua tu me nũc priuas, nec gallinaceo lacte cõmutarim: neq; delicatis piſciculis (βατίσι) neq; anguillis delector, ſed liticulam exiguam in ſcutella ſuffocatam comedere malim.

LVCAS euãgeliſta titulos habet 83, capita 348.

Col. 886.

LVCIANVS Samoſatenſis, cognomẽto blaſphemus, ſiue dyſphem⁹, id eſt maledicus atq; inauſpiat⁹, ac potius impius, q̃ in ſuis Dialogis diuina oracula pro ridiculis inducit. Fertur ſub Traiano Cæſare, & ante eũ fuiſſe. Initio concionator Antiochiæ fuit: quæ res cũ ei malè ceſsiſſet, ſe ad ſcribẽdũ cõtulit, ſcripſitq; infinita. Interiiſſe fertur à canibus, cum rabiẽ ſuã contra ueritatem exercuiſſet. Nã in Peregrini uita perſtringit Chriſtianiſmũ, & ipſi Chriſto maledicit, homo conſceleratus. Itaq; furoris ſui & in hac uita iuſtas pœnas dedit, & in futura æterni ignis cum Satana hæreditatem cernet.

Chriſtianiſmi inſectatio.

Lucianus alius, è pago Orientali ſub Arcadio imperatore. * Hic uerò principatus, uolebat præfectum illi, præeſſe omnibus iis qui prouinciam orientalẽ regerent: & quæ perperam fierent, corrigere. Hic igitur omnem quæ à magiſtratu poſtulatur, uirtutem declarans erga populum, iuſticia & temperantia, omnibusq; rebus quæ uirum principẽ ornare poſſunt celebris, neque perſonas reſpiciebat, neque ulla re alia niſi legum ſanctionibus mouebatur. Itaque & Eucherium Imperatoris auunculum, negata iniuſta poſtulatione, ita commouit, ut ab eo apud Imperatorem deferretur. Cum autem dixiſſet Imperator, in cauſa eſſe Rufinum, qui tali uiro tantum magiſtratum mandaſſet: Rufinus occaſionem nactus, Lucianum globis plumbeis in ceruicibus excruciauit.

* αὕτη δὲ ἡ ἀρχὴ ἐβούλετο τὸν προβεβλημένον αὐτῆς.

Integritas prætoris.

Eucherius.

Rufinus.

Lucianus martyr, Samoſatenus. Syrus, homo nobilis, prima ætate Macarii cuiuſdam Edeſſæ degentis conſuetudine uſus, ſacrorum librorum interpretis, pulcherrima quæque illius inuẽta breui tempore edidicit: & ad ſolitariam uitam declinauit, omnis uirtutis compos factus. Ad ſacerdotium etiam proceſsit, presbyter Antiochiæ factus, & magnam ibi Scholam aperuit, * in dies undecunque ſtudioſiſsimis & optimis quibuſque ad eum confluentibus. Cum autem adulterina multa in ſacros irrepſiſſe libros cerneret, ipſo'que tempore complura deprauata, & continenti ab aliis ad alia translatione, cum etiam improbiſsimi quidam homines, profanæ religionis præſides, ſenſum eorum alió detorquere uoluiſſent, & multas corruptelas inuexiſſent: ipſe libros omnes ex Hebraica lingua in integrũ reſtituit, cuius erat callentiſsimus, maximo emẽdationis labore ſuſcepto. Atq; etiam puritatem diuinorũ decretorũ apud hũc ex omnibus illius ætatis pulcherrimè, ſummoq; ſtudio conſeruatam reperias. Nam & epiſtolas edidit præſtantiſsimas, è quibus facilimè quæ uiri huius de rebus diuinis ſentẽtia fuerit, deprehẽdas. Martyrium obiit Nicomediæ, ſub Maximiano.

Macarius.

* ἰατραχεῖον.

Correctio Bibliorũ.

LVCIVS Sergius Catilina, genere clariſsimo ortus, ſed improba natura: homo audax, factioſus, ingenio uario; in perniciem patriæ coniurauit, audaciſsimis & confidentiſsimis quibuſque ex patriciis aſcitis. Fertur enim, quod fideliores ſibi eos faceret, homine immolato, & calice uino & ſanguine repleto circumlato, ſanguinem coniuratis propinaſſe: ſiue ut huiuſmodi iureiurando atque præſtigiis percelleret homines, ſiue ut eos ad omne facinus & nefandiſsima quæque cõſuefaceret, ut qui cognatũ & ciuilem ſanguinem peteret, per multasq; cædes optimatium, & urbis incendium, tyrannidem affectaret. Incitabatur autem ad talia facinora ſuſcipienda, tum magnitudine æris alieni, quod cẽſum eius ſuperaret: tum peſsimorum facinorum conſcientia. Nam & Oreſtillæ quoque filium ſuſtulerat, * qua de cauſa & conſulatu excidit, Cicerone in eius locum ſuffecto: & repulſæ dolore potiſsimũ teterrimaque moliebatur, irrequieto animo, neq;

L. Sergius Catilina.

Col. 887.

Aes alienũ & ſcelerũ conſciẽtia.

neq; ullum malorũ ſibi finẽ ſtatuebat.

M.T.Cicero.

Cicero autem & eloquens uir, & ueritatis ſolers indagator, & rerũ futurarum ſagaciſsimus cõiector, hoſtem eum appellatum urbe exegit.

LVCVLLVS Cõſul, cũ Mithridate Põti rege bellũ gerẽs, cũ ad Troadem appuliſſet, & iuxta ædẽ Veneris caſtra haberet, uiſus eſt deã ſibi noctu hæc dicentem audire: Quid dormis generoſe leo? en hinuli tibi pręſto. Experrectus, cũ audiſſet claſſem hoſtilẽ in ꝓpinquo ſtationes habere, inuaſit eam: & prælio uictor, omnes unà cũ Iſidoro duce occidit. Cum autem Mithridates ad Tigranem Armeniæ regẽ cõfugiſſet: Lucullus bello illato illi etiam, cùm urbes plurimas cæpit, tum Tigranócerta obſedit. At Tigranes Romanorum exercitum cõtemplatus, paucitate conſiderata, celebre illud protulit: Si quidem legati adſint, eſſe multos: ſin milites, paucos. Sed Romanarũ cõpiarum periculo facto, turbam nihil prodeſſe intellexit. Antiochus certè quidem philoſophus pugnæ illius mentione facta, negat Solem ullam aliam talem uidiſſe. Strabo uerò ait, adeò facilè Romanos ingentem illam cædem fecíſſe, ut re peracta, ſemetipſi deriſerint, qui aduerſus talia mancipia armis uſi fuiſſent. Liuius item ſcribit, prælium illud admirans, nunquam Romanos dimicaſſe numero hoſtium tanto inferiores. Victores enim uigeſimam eorum fuiſſe partem, qui uicti fuerint.

Somnium.

Mithridates.

Iſidorus.

Tigranis ſcomma in paucitatẽ Romanorum.

Antiochus.

Strabo.

Liuius.

Vnus Romanus x x hoſtib. oppoſitus.

LVPERCVS Berytius grammaticus, paulo ante Claudij Cæſaris poſterioris tẽpora fuit. Scripſit de particula ἂν, quæ poſſe, debere, uelle, ſolere aliquid fieri ſignificat, 3 libros: De uoce ταὼς, id eſt pauo: de caride, id eſt ſquilla: de Platonico gallo: * poſſeſsionem Aegyptij Arſinoitæ, Atticas dictiones, artẽ Grãmaticam: De generibus maſculinis, fœmininis & neutris, lib. 13. in quibus Herodianum ſæpè * uincit.

ἂν δυνητικὸν μόριον.

* f. κτίσιν ædificationem.

* inſectatur, κατοδιώκει.

LVSIA, municipium Oeneię tribus: unde Luſienſis, municeps.

Col.888.

λουτρὰ.) Vrbem ingreſsi cum eſſent, quæ lauacra haberet partim manu & arte facta, partim è terræ gremijs ſcaturientia, & cum uoluptate ad utilitatem & delicias hominum * ebullientia: prono, quod aiunt, flumine delatus, uoluptatis ſeruus euaſit.

Balnea effœminant.

* τοῖς φαινομένοις, apparentibus.

λούτρου.) Etiam balneorum bibit ſordes. Procopius: Balneum apparari iuſſit. ἐν παρασκευῇ γενέσθαι, id eſt παρασκευάζεσθαι. Libère enim ſibi poſtridiè ibi lauare.

λουτροφόρος.) Moris fuit Athenis, ut nuptiarum die ſponſo per puerum genere proximũ, balneum è fonte qui nũc Enneacrunos, olim Callirrhoe dicebatur, afferendũ curarẽt. Etiã in eorum ſepulchris qui cœlibes deceſsiſſent, puer ſitulam tenens collocabatur.

Sponſi.

Cœlibes.

λοφείου.) Ariſtophanes: Noctu Lunã deducã, & deductã in rotundã capſulã pro ſpeculo includam.

λοχεύονται.) Deus dicitur αὐτολόχευτος καὶ αὐτογέννητος, ex ſe ipſo natus: id eſt, ἀγέννητος, ortus expers.

Deus.

λόχμας.) Ariſtophanes: Vlnas habebat uepreto magis hirſutas, ut cõuenerunt. Alebant mulieres pilos, ut cũ ſuffragarentur, uiri eſſe uiderẽtur: totoq; perunꝫcto corpore, per diem apricabãtur ad ſolem, ut uirorum inſtar nigreſcerent.

Mulierum transformatio in uiros.

λοχμαία μοῦσα.) Veprium Muſa: id eſt, auicularum cantus in uepribus deliteſcentium.

λόχμην πολλὴν φορεῖς.) Vepretum magnum geſtas: id eſt, euellendi tibi ſunt pili. Phormio ille piloſus erat, & nigras habebat nates.

λόχοι.) Apud Lacedæmonios manipuli erant 4. quibus utebantur reges. λόχος, uel octonos uel duodenos uel ſedenos continet uiros, quorum princeps λοχαγὸς καὶ πρωτοστάτης, ductor manipuli & antiſtes dicitur.

Col.889.

λώϊον.)

λώϊτερος κύκνου μικρὸς θρόος, ἢ κολοιῶν,
κρωγμὸς ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος νεφέλαις.

Melior eſt oloris exiguus ſonus, quàm graculorum crocitatio in uernis diſperſa nebulis.

LOVS apud Macedones, Auguſtus menſis.

LOT, ſobrinus Abrahami. Angeli Sodoma pergebant, urbes ob peccata deleturi. Abraam uerò precabatur, ne iuſtum unà cum impio perderent: fortaſſe propter Lotum, cuius hoſpitio angeli in urbem profecti uſi ſunt, quas Sodomitæ ad ſtuprum abſtracturi fuerãt. Cum uerò Lot ex hoſpitalitate filias illis potius offerret, nec illi acquieſceret,

Sodomorũ conflagratio.

 oculi

Incest. oculi eis ab angelis ſunt perſtricti. Lot uerò cum filiabus ablegatus, & coniuge, quæ conuerſa in ſtatuã ſalis eſt mutata. Lot autem Segorem elapſus, urbi illi ſaluti fuit, uiris è medio ſublatis, ut ferũt: reliquis quatuor urbibus deletis, & lacu unà cum terra euerſo. & in monte inebriatus, cum filiabus coijt, Moabumq́ & Ammonem procreat. At filij

Iſraelitarũ cum Moabitidibus ſtupra.

Iſraelis cũ in Sattia eſſent, ſcortati ſunt cum filiabus Moabitarum, & idola coluerunt, Beelphegore adorato, & uictimas comederunt. Moſes uerò inſontibus aduerſus improbos incitatis, quater & uicies mille occidit. Phinees item ſacerdos, deprehenſo Iſraelita nomine

Col. 890.

Zambra, Madianitidem complexo, cui Chasbith nomen erat, utroq; confeſſo, furorem Dei ſedauit.

Sæuitia.

λωφῆσαι.) Fuit Iuſtinianus ad perdendos quidem homines promptiſsimus, ad parcendum autem minimè à natura paratus.

λοιδίας.) Lœdias, Macedoniæ fluuius, cuius meminit Aeſchines.

λοιδορεῖσθαι τοὺς πονηρούς.) Maledicere improbis non eſt reprehendendũ, ſed potius (ſi uerè quis æſtimet) honori eſt bonis. εἰδέναι τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν.) Noſſe album & nigrum.

λοιμός, καὶ λοιμικὴ κατάστασις.) Peſtilẽtia, eſt corruptela & mutatio aeris, morbus pernicioſus.

λοιμοί.) Homines peſtilẽtes, qui non ſemetipſos modò lædunt, ſed peſtẽ ſuã etiam in alios transfundunt.

λοῖσθος.) *Deinde tandem Alcman Abiecto dolore abit ad Orcum.*

Col. 891.

λύγοι.) Flagella, quibus athletæ cæduntur.

λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπεις.) Lynceo cernis acutius. Lynceus uel Idæ, uel (ut Ariſtophanes in Danaidib. tradit) Aegypti frater, ea præditus acie oculorũ, ut fratrem ſuũ dolo cædi à Caſtore per abietem uiderit, Pindaro autore. Apollonius in Argonautis: *Si uera fama eſt uirũ illum Facile & deorſum per tellurem perſpicere potuiſſe.*

LYNCEVS, Samius grammaticus, Theophraſti diſcipulus, frater Thuridis, hiſtoriographus, qui & Sami tyrannus fuit. Fuit autem Lynceus eodem tempore quo Menander, & in certamine Comico uicit.

Remedium niuis.

λύγος.) Arrianus: Circulis iunceis ad pedes adaptatis, in niuẽ multis locis 16 pedum profunditate abſq; incommodo pertranſibant.

λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει.) Lydus in meridie ludit. Eo quòd Lydi ſub hoc tẽpus laſciuiant. Male audiunt enim ob maſtuprationem. Eodem ſenſu dicitur, αἰπόλος ἐν καύματι, Caprarius in æſtu.

LYAEVS, à ſancto Neſtore interfectus, ἀναιρεθείς.

Col. 891. Lupi.

λυκάβας.) Annus, uel quod celeriter, uel quòd tacitè eat: uel à lupis, qui hyberno tẽpore fluuios tranſeunt ordine, alij aliorum caudas tenentes.

LYCABETVS Atticæ, Parnaſſus Phocidis, montes maximi.

Iupiter inſpector humanarum rerum.

LYCAON Pelaſgi filius, rex Arcadũ, patris inſtituta tuebatur, iuſticiæ ſtudioſus. Qui cum & populum ſuum arcere uellet ab iniurijs, aiebat Iouẽ ſubinde ad ſe accedere, homini peregrino ſimilem, ad intuendos iuſtos & iniuſtos. Aliquando autem cum Deum ſuſcepturus eſſet (ut ipſe aiebat) ſe rem diuinam feciſſe: filios uerò ſuos, qui è diuerſis nati eſſent mulieribus, explorare uolẽtes, qui'nam ſacrificio intereſſent, & uerè ne Deum hoſpitio ſuſcepiſſent: immolato puero, carnes eius cum uictimæ carnib. permiſcuiſſe: quòd id clàm futurum non eſſet, ſi uerè Deus intereſſet. Sed cum diuinitùs magnæ tempeſtates & fulmina extitiſſent, aiunt omnes pueri interfectores perijſſe.

λύκειον.) Lyceũ, gymnaſium Athenis, uel à Piſiſtrato, ut Theopompus: uel ut Philochorus, Pericle curante factum, ubi ante bellũ exercebantur. Antequã enim in expeditiones irent, in Lyceo armabantur, quòd urbi uicinum eſſet, & uiri bellicoſi explorabantur.

Col. 893.

λύκις.) Lycis, ſiue Lycus, perſtringitur ut frigidus poeta. Ariſtophanes: Quid ergo? Erant'ne mihi uaſa hæc ferenda, ſi nihil eorum feciſſem quæ Phrynichus facere ſolet, & Lycis & Amipſias? Hi igitur tres Comici ſunt frigidiuſculi. Phrynichus aũt in Comœdijs ſubinde importunus erat. Perſtringitur etiã ut peregrinus, ob inepta poemara, & quaſi aliena recitet, maloſq; uerſus. Fuerũt & alij tres Phrynichi*, uaſa geſtantes ſubinde in Comœdia.

Phrynichus. Lycis. Amipſias.

λύκον εἶδες.) Lupum uidiſti. De ijs qui ſubitò obmuteſcunt.

λυκό-

λυκόποδες.) Lupipedes uocabant tyrannorum ſatellites (robuſtos enim ſeruos cuſtodiæ corporũ adhibebãt) q pedes lupinis pellibus perpetuò tectos haberent, ne ab aere adurerẽtur, uel quòd in clypeis inſignia lupi haberent.

LYCVS, qui & Butheras, Rheginus, hiſtoricus, pater Lycophronis tragici, ſub Alexandri ſucceſſoribus uixit, inſidijs appetitus Demetrij Phalerei. Scripſit hiſtoriam Libyæ, & de Sicilia.

λύκος ἀετὸν φεύγει.) Lupus aquilã fugit. De ijs qui effugi nequeunt.

λύκος ἔχανε.) Lupus hiauit. De ijs qui ſe aliquid adepturos ſperant, ſed ſpe ſua fruſtrantur. Tradunt enim lupũ aliquid rapturũ, hiantem ad id accedere. Cum autem id quod uoluit non adeptus eſt, dicunt eum fruſtra hiaſſe.

λύκος περὶ φρέαρ χορεύει.) Lupus circũ puteũ ſaltat. De ijs q fruſtra in aliqua re laborãt: q nec ſitiẽs è puteo bibere, nec præda in puteum delapſa potiri poteſt.

λύκος χανών.) Aelianus: Precabatur Deum, ut & ſibi opem ferret, & lupos hiantes dimitteret, qui res ipſius ſibi deſcriberent, ut ne ipſe alijs ridiculus eſſet, ſed illi ipſi.

Explicatio ſomnij. λύκος ἐγχανὼν φλυαρὸς δηλοῖ τρόπους.) Lupus hians ineptos ſignificat mores. ὀνειροκριτικόν.

λυκάνθρωπος.) Nõ lupus ex hominibus, ſecundum Arcadicam fabulam: ſed tyrannus ex rege* fit acerbus.

** βασιλέως, f. ἐκ βασιλέως.*

λύκου δεκάς.) Lyci decima. Prouerbiale eſt. nam Lycus heros dedicatus erat iuxta prætoria, ubi aſsidui erant ſycophantæ. Erat autem ei triobulum aſsignatum in dies ſingulos.

Col. 894. λύκου πτερά.) Lupi alæ. De rebus quæ fieri nequeunt: cum terror ultra uerba non procedit.

LYCVRGVS, unus ex X oratoribus, cuius * auus fuit Lycurgus legislator.

Lycurgus Spartiates, ex poſteritate *Patroclis, legislator. Fertur leges ſuas uel ex Creta petijſſe, uel ab ipſo Apolline accepiſſe. A Pythia deus appellatus eſt. Inſtituit etiã uirginũ gymnaſia: edixit, ne mariti ppetuò cõſuetudine uxorũ uterent. Pueros in clypeo nutriri iuſſit, & infantes recẽs natos in Eurota lauari. Gymnopædiã quoq; inſtituit, qua cogebantur adoleſcentes ſine ueſtibus aſsidui eſſe in gymnaſijs, & publica certamina uirtutis obire, & ſub dio dormire, & ali uenatu. διαμαστίγωσιν flagellationẽ, quæ uirtutis eſſet exercitatio, tetrę cędi ſubſtituit. Olim enim adoleſcẽs Orthoſiæ Dianæ immolabatur. Philitiorũ etiã autor fuit, quæ ſympoſia ſunt, cõiunctos cũ uoluptatibus labores habentia. Neq; enim ſtratũ aliquod ſupponebat cõuiuãtibus, ſed ſub cubitis erat excauatũ ſaxũ aut lignũ. In aciẽ prodire iuſsit ſub tibiarum cantu, & ignominioſam uitã morte acerbiorem fecit. Ignominiã aũt aliquo preclaro facinore abolere licuit: id quod Ariſtodemo cognomẽto Trepido accidit, ob Pyli deſertos ordines, q ad Platæas re bene geſta reſtitutus eſt in integrum. Hiſce legibus matres, cum filijs ad bellũ exituris clypeos darent, ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τᾶς dicebant: hoc eſt, Aut hunc reporta, aut in hoc reportare interfectus. Helotibus cætera opificia demandauit, nobilibus bellicã exercitationẽ. Peregrinos urbe pepulit, corruptelam è cõmercijs ueritus. Breuiloquentiæ & paupertati honorẽ habuit: quòd illa ſapientiæ eſſet iudicium, hæc magiſtra uirtutis: idq; Apollo comprobat, qui ſæpè monuit ut cauerent auariciam. Ariſtocratiam inſtituit, & binos reges ex Herculis genere ordinauit: & * Ephoros, id eſt inſpectores ſenes, quibus populũ parẽre iuſsit, optima quaq; re è qualibet forma Reipublicæ ſelecta. Lacedęmonijs iureiurãdo obſtrictis ne leges abrogarent,* peregrè abijt. Nã cũ Apollo ei reſpõdiſſet, Lacedæmonios tãtiſper fœlices fore, dũ Lycurgi leges nõ ſoluiſſẽt: in Cretã profectus, inedia ſibi conſciuit necẽ, ne ipſe eas abrogare cogereẽ. Lycurgus legislator talẽ uitæ habuit exitum. Rogaturus, ut aiunt, Apollinẽ de quibuſdã reliquis legibus, iureiurando Lacedæmonios adegit, ne quã ex ijs quæ iã ſancitæ eſſent, abrogarẽt, donec redijſſet. Qui cum iuraſſent, audito oraculo, fœlicem fore urbem, ſi leges ipſius retineret: nõ reuertendum ſibi cenſuit, conſeruationem legum iureiurando ſancitam ratus. & Criſſam digreſſus, ſibi ipſe manus attulit. Quo Lacedæmonij intellecto, cùm ob ſuperioris ætatis uirtutẽ, tũ illo tẽpore ipſa morte cõprobatã, ædẽ illi dedicârunt: araq; cõdita, quotannis ut heroi ſacrificãt. Nã dubio procul Spartanis & perpetuę uirtutis

** Herculis Ἡρακλέους, pro Πατροκλέους.*

Diſciplina et leges Lycurgi.

Philitia. *Ignominia.* *Ariſtodemus.* *Matronæ.* *Breuitas.* *Paupertas.* *Reſpub. Spartana.* *Lycurgi mors.* *Col. 895.* *Lycurgi ædes.*

tutis & imperij cauſa fuit, cum olim res eorū nihilo meliores eſſent quàm cæterorū: cùm quòd leges eis tulit optimas: tum quòd ut eis uterentur, impulit inuitos, hoc modo. Duos catulos eiuſdem matris ſeorſim diuerſa ratione aluit, alterum domi obſonijs atq; alijs delicijs, alterū ad uenatū in ſyluis & montib. exercuit. Cum aūt uterq; educationi ſuæ ſimilis euaſiſſet, ac Spartani de bello finitimo ſoliciti deliberarēt, utrunq; in concionē produxit, & unà cum eis capreā & dapes paratas, dixitq;: Non aliā, Spartani, cauſam eſſe felicitatis aut calamitatis, niſi proba aut mala inſtituta, uobis cernere licet. Nam hi quidē (catulis demonſtratis) eâdē matre nati ſunt, ſed cōtraria ratione educati: ob hoc ipſum diſſimiles inter ſeſe euaſerunt. Nā alter qui uenari, alter qui ligurire didicit: nihil aliud, ſi liceat, faciet. ſimulq; catulū utrunque ad ea quæ parata eſſent, dimitti iuſſit. Ac domeſticus quidē ad epulas, uenaticus ad capreā accurrit, eamq; proſtratā lacerauit. Tum denuò Lycurgus: Hæc, inquit, Spartiatę àd uos pertinere putatote, & alios omnes mortales. Qualibus enim inſtitutis & legibus uſi fueritis, tales uos tam ad labores q̃ ad delicias euadere neceſſe erit. Dij enim hominibus omnia diſcenda propoſuerūt. Sequitur aūt ſtudiū laboris libertas, felicitas, uictoria: delicias uerò ſeruitus, calamitas, nequicia. Talia dicendo, Spartanos hortatus eſt, ut recepta uitę ratione mutata, legib. meliorib. aſſueſcerēt. Qui cum obtēperaſſent, nō finitimos tantū, ſed & omnes alios Græcos illuſtri uirtute ſuperârūt: perpetuoq; duces, ex quo leges illas ſuſceperunt, ad annos D. fuerunt, breuiq; tempore magnam potentiam ſunt adepti.

Educatio quantum poßit, duobus catulis demōſtratum.

παθὲ' ἀνθρώποις οἱ θεοὶ μαθήματα ἰδόσαν.

ὑπέρτερον ἀριστεύσαντας ἐγένοντο.

LYCVRGVS Spartanus legislator, poſt Troianū bellum anno * octauo natus, patruus Charilai Spartani regis fuit, Eunomij frater. Spartanis imperauit annos *42. quo etiā tempore, dum tutor eſſet nepotis, leges tulit. atq; ipſe etiam regnauit annos 18, poſt quem Nicander annos 48. Scripſit leges.

Charilaus. *Eunomius.* *Nicander.*

Lycurgus Lycophronis filius, Athenienſis, genere Eteobutades, ex oratorū numero, qui cū Demoſthene recenſentur: uita inculpatè acta. morbo decedit, relictis filijs. Quos Demoſthenes exulās, calumnijs exagitatos liberauit. Germanæ orationes eius, quæ adhuc extāt, ſunt: cōtra Ariſtogitonem, cōtra Autolycū, contra Leocratē, cōtra Lycophronē duo, cōtra Paſiclē, cōtra Menæchmū, cōtra Demadē: Apologia aduerſus eundē: pro relatis rationibus: aduerſus Iſchyriā: aduerſus oracula, de uectigalibus, de religione, de ſacerdotio, epiſtolæ, & alia quædam.

Col. 896.

LYCOPHRON Chalcidēſis, ex Eubœa, filius Ariclis, adoptiōe uerò Lyci Rhegini, grāmaticus, & poeta tragic⁹, unus de ſeptē qui Pleias appellant̃. Tragœdiæ eius ſunt, Aeolus, Andromeda, Aletes, Aeolides, Elephenor, Hercules, Supplices, Hippolytus, Caſſandris, Laius, Marathonij, Nauplius, Oedipus prior & poſterior, Orphanus, Protheus, Pelopidæ, Socij, Telegonus, Chryſippus. Ex his diaſceue ſeu hiſtorica narratio eſt Nauplius. Scripſit & Alexandrā, obſcurum illud poema.

λύε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας.) Solue omnem iniquitatis nexum.

λύπη.) ægritudo, animi ſine ratione contractio. Itaq; uirum bonum doliturum eſſe negant. Formæ eius ſunt, inuidia, æmulatio, zelotypia, odium, perturbatio *ὀχλήσις*, amētia *ἄνοια*, dolor *ὀδύνη*, cōfuſio *σύγχυσις*. Quid hoc mihi doleat, ſi uerbo mortuus, reipſa euaſero, gloriamq; parauero? Nullū equidem uerbū quod lucro ſit, malum duco.

Falſa odemitas.

λυπηρότεροι σταλαγμοῦ.) Stillicidio moleſtiores.

LYSANDER nauarchus Lacedęmoniorū.

λυσσαίνη.) Canē rabidū, aſpidē, ranunculum, ſerpentē, & * Ladiceas effuge.

Col. 897.

** ſ. λαοδικίας Laodicenſes.*

λυσίας.) Lyſias Cephali Syracuſani filius orator, diſcipulus Tiſiæ & Niciæ: unus ex oratorib. qui cū * Demoſthene recenſent̃. Natus eſt Athenis, cū Cephalus eò cōmigraſſet. Anno ætatis 15 Thurios abijt, cū fratrib. duobus, in coloniā: pòſt ob Athenieſiū ſtudiū inde pulſus, redijt Athenas, anno ætatis 47. Orationes eius germanæ eſſe phibēt̃ ultra 300: & aliæ præter eas, de quib. ambigit̃. Puritate dictionis neminē habuit imitatorem, pręter Iſocratem. Scripſit etiā præcepta dicendi, laudationes & orationes funebres: & epiſtolas 7, unam pragmaticam. reliquas amatorias, quarū quinq; ſunt ad adoleſcentulos.

λυσίζωνος γυνή.) Mulier ſoluta zona: id eſt, quæ cum uiro concubuit. nam uirgines nupturæ, uirginales zonas Dianæ dedicabant.

LYSICRATES, dux Athenienſiũ, cum ſimus eſſet, & fœdus, & fur, & obſcurus, medicamento quodam capillos tingebat, ut nigri uiderentur. Prouerbium, *λυσικράτης δωροδοκῶν*, Lyſicrates largitionibus inhians.

LYSIPPI dramatum ſunt, Bacchæ, Thyrſocomus, & alia.

λύσιοι τελεταί.) Bacchi initia. Bœotij capti à Thracibus, cum in Trophonij antrum fugiſſent, iſq; per ſomnium dixiſſet, Bacchũ illis adiutorẽ fore: ebrios aggreſsi Thraces, alij alios redemerũt,

Col. 898.

& Bacchi redemptoris ædẽ cõdiderũt, ut ſcribit Heraclides Ponticus. Ariſtophanes uerò tradit, hoc eò factũ, quòd Thebani uitem à Naxijs redemerint.

λυτρωτής.) Domine adiutor mi, &

Dominus.

redemptor mi. Dominus, ut conditor

Adiutor.

& opifex: adiutor, ut qui legis adiumentum dedit. Legẽ enim, inquit, adiumenti ergò dedit.

Redẽptor.

Redemptor, ut qui per regenerationem baptiſmatis, à priore corruptione liberarit, & à ſeruitute dæmonum uindicet, & incolumitatem atq; immortalitatem largiatur.

λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτεις.) Lucernam in meridie accendis. De ijs qui aliquid intempeſtiuè agunt.

INITIVM LITERAE M.

MAγγανεία.) E' præſtigijs morbo graui afflictus, multos ob eam rẽ captos ſupplicio affecit.

MAGIA.) Vide ſuprà col. 316. *γοητεία.*

Col. 899.

μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς.) Teſtor nubes, teſtor retia, teſtor fontes, teſtor fluuios. Sic temerè quiduis iurabant.

μάγκινος.) Mancinum decreuerunt dedendum eſſe Numantinis.

MAGNES Icarij * Polẽſis F. Atticus, aut Atheniẽſis comicus, adoleſcẽs Epicharmũ ſenem attigit. edidit comœdias 9. uicit 2. Hic antiquæ comœdiæ poeta,

Alluſio ad nomina comœdiarũ.

cũ aduerſarios crebrò inuaderet, uictor trophæa erexit, omnis generis uoces edens, & cantans, & alis plaudẽs, & Lydizans, & Pſenizãs, & uiridi colore tinctus: nec tamen ſtetit, ſed tandẽ in ſenectute (neq; enim in adoleſcẽtia) eſt eiectus, prouectæ ætatis homo, cum dere amplius nõ poſſet, ſed Barbitiſtas cantillaret.

Magnes, homo Smyrnæus, uir pulcherrimus, in poeſi & muſica ꝓbatus. Corpus etiã egregio cultu ornauit, purpuram geſtans, & comam alens aureo nodo implexã, corymbi inſtar: urbesq; circuibat, ut poeſim ſuam oſtentaret.

Veneriolus nepotulus.

Hunc cùm alij multi amabant, tum Gyges præ cæteris deperibat, inq; delicijs habebat. Mulieres certè quidem omnes ad inſaniã adigebat, quócunq; ueniſſet Magnes, præſertim Magneſiorũ, earũq; cõſuetudine utebatur. At * illarũ cognati probra illa ægrè ferentes, per cauſam q; Magnes in cantico de Lydorũ equeſtri cõtra Amazones uictoria, ipſorum nullã mentionẽ feciſſet, impetu facto, & ueſtẽ illi diripuerunt, & comã abraſerunt, & peſsimis modis hominẽ acceperunt. Quæ iniquiſsimo animo tulit Gyges: ſæpeq; in Magneſiũ agrũ impreſsione facta, tãdẽ ipſam urbẽ capit: Sardiſq; reuerſus, magnificos ludos celebrat.

* pro τούτου lego τούτων, τῶν γυναικῶν ſcilicet. Hic ſolet euentus talis probra ſequi.

Gyges Magneſiam capit.

Col. 900.

μαγνῆτις λίθος.) Magnes lapis natura ſua ferrum attrahit. Fuit aũt Alexãdriæ in Aegypto in templo Serapidis machinatio quædã erroris & imposturæ plena. Aeneam ſtatuã cõfecerãt, & intrinſecus in eius capite ferrum defixerãt. Magnetẽ uerò in fornicè templi e regionè ſtatuæ inſeruerant. Ea itaq; ui à lapide attracta, ſublimis pendebat: & ſingulari artificio in medio pauimenti & tecti firmata admirationi erat, quòd non penitùs decideret.

Aenea ſtatua penſilis.

μαγνήτων κακά.) Magnetum mala. Nõ habeo quid de eo dicã, ut res poſtulat, ſiue Magnetum mala, ſiue Termerium malum, ſiue omnes deniq; tragœdias cum Satyris & Comœdijs & Mimis acclamaro. Vſq; adeò ille uir omne flagitium, omnem uæcordiam, ad cuius magnitudinẽ nihil accedere poſsit, aduerſus illos exquiſiuit.

μάγοι.) Magos uocabant, qui falſas imagines ſibi affingebant, *οἷον ψιλὰς φαντασίας περιστιλβόντας ἑαυτοῖς*: id eſt, ut conijcio, qui perſtringebant hominum oculos, ut alij eſſe uiderentur quàm eſſent. Veneficos etiam appellarunt magos. Sophocles: Subornato mago tali, qui machinetur aliquid.

μάγοι.) Magi apud Perſas philoſophi & philothei, id eſt ſapiẽtiæ & Dei amantes.

tes: quorũ princeps fuit Zoroaſtres, cui ſucceſſerunt Oſtanæ & Aſtampſychi.

MAGOG, id eſt Perſa. nam Perſæ à popularibus ſuis Magog & Maguſæi appellantur.

μάζαν ὑφ' ἑτέρου μεμαγμένην ὑφαρπάζειν.) Placẽtam ab alio ſubactam & paratam ſurripere: id eſt, alienis frui laboribus, eoſq; ſibi uendicare.

Col. 901.

μαζουρώθ.) Signa zodiaci Hebraicè Mazuroth dici putant, aut ſidereum canẽ.

μάθημα.) Ariſtophanes: οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Non iſtud dediſces?

μαθών.) Gallus eo uiſo riſit, eumq; deriſit, quaſi uir cum puero congreſſurus. Ariſtophanes: μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν. Etiam ab hoſtibus prudentia diſci poteſt.

Hoſtienſis natatio.

μαϊουμᾶς.) Maiumas, feſtũ fuit Romæ Maio mẽſe, quo principes ciuitatis Hoſtiæ, quæ maritima urbs eſt, delicijs uacãtes, alij alios in marinas aquas cõijciebant. Conſtantinopolitani quoq; * Brytorum feſtum uſq; ad Anaſtaſium Imperatorem egerunt, qui id aboleuit. Canũ quoq; feſtiuitatem Auguſto menſe Romani egerũt. Canes enim interficiebãt: quòd, cùm anſeres uociferati eſſent, urbe à Gallis capta, illi non latraſſent.

* βρυτῶν, uinaceorũ ſeu bordeacorum.

Canicidiũ.

MAIOR, Arabius ſophiſtes, ſcripſit de ſtatibus libros XIII. Fuit æqualis Apſinis & Nicagoræ, ſub Philippo Cæſare, & ante eum.

μακαρία.) Macaria filia Orci, id eſt interitus. βάλλ' ἐς μακαρίαν, Prouerbiũ: Abi ad Macariã, id eſt Beatam: pro, Interi, uerbo rei triſticiã leniẽte. Nam & defuncti μακαρῖται, id eſt Beati dicuntur. Eſt & Herculis filia, quæ ſe pro Athenienſium ſalute deuouerat, magnificè ab eis ſepulta.

μάκαρες σὺν τύχᾳ.) Ariſtophanes: O beate * lautomene, quàm te fortunatũ iudicamus, qui filios genueris ſolertiſſimos artifices.

* ἰαυτόμενος.

μακάριος.) Beatus, qui perpetuò in bonis eſt. Dicitur & Deus beatus, & fidelis, & ſolus potẽs: ſed pro ſua munificentia piè uiuentibus id nomen, ut & Dei, cõmunicauit: Ego dixi, deos eſſe uos. Sũt & alia cõ plura huiuſmodi nomina.

DEVS.

μακάριος.) Macarij duo fuerũt, eiuſdẽ nominis: ijq; celebres ob exercitationẽ, ob uitã, ob mores, ob eruditionem. Ac Aegyptius claruit miraculis, & cũ uerecundia ſe auſterũ præbuit adeuntibus. Alexãdrinus uerò ꝑ omnia ſimilis erat Aegyptio, ſed hilaris, ſuaq; hilaritate adoleſcentes ad exercitationẽ alliciebat. Horũ Euagrius diſcipulus cũ fuiſſet, eius philoſophiæ compos euaſit, quæ in actiõe uerſat: cũ antea uerbo tantũ philoſophus eſſet. Nã cũ Conſtãtinopoli à Gregorio theologo ad Diaconi ordinẽ promotus eſſet: in Aegyptũ profectus, & cũ his quos diximus uiris cõgreſſus, uitam illorũ eſt æmulatus. Ab hoc libri præclari ſcripti ſunt, quorũ unus inſcribitur monachus, ſiue de actione: alius Gnoſticus, ſiue de ijs quib. cognitione potiri datum eſt. capita eius ſunt quinquaginta. alius Antirrheticus, à cõtradicendo, aduerſus tentatores dæmones, in octo partes, pro numero octo cogitationũ diſtributus. & DC capita prognoſtica, & * uerſib. ſcripti duo: unus ad monachos, q in cœnobijs aut † cõuenticulis degũt. unus de uirginitate, in quo ad uerbũ ſic dicit: Neceſſe eſt monachorũ qui anteceſſerũt, uias rectè perquiri, & uitã ad eorũ normã dirigi. multa enim ab eis rectè & dicta & facta ſunt. Inter quæ & hoc quidã dixit: ſicciore & * inæquali uictus ratione, cum charitate cõiuncta, facilius perduci monachum ad uacuitatem perturbationum.

Col. 902.

Euagrius.

Libri Euagrij.

* στιχηρὰ β'.

† συνοδίαις.

Imitatio maiorum.

Victus continentia.

* ἀνώμαλον f. ἀναίμακτον, incruenta, ſi piſcibus & carnibus abſtineatur more Pythagorico.

μακαρῖται.) Beatos dicũt mortuos, ut qui nihil amplius acerbi ſentiãt. Orienſium quidã eoſdẽ ζαμιείτας appellãt, ut melioris iã partis & ſortis cõpotes. Ariſtophanes in Pluto: Vt beatã eius, ô Ceres, uitã prædicas? Si parcendo & laborãdo ne tantũ qdẽ cõpararit, unde ſepeliri queat. Fortaſſe μακαρίτην βίον, id eſt beatã uitã, ꝓ uita mortuorũ, ludẽs dixit.

Beati mortui in Domino.

Paupertat.

μακάρων νῆσοι.) Beatorum inſulę, olim arx Thebanorum, Parmenide autore, dicebatur.

MACEDONIVS plurimis Chriſtianos malis affecit, eumq; ſuis factis colophonẽ impoſuit, quòd cũ audiſſet in Paphlagonũ natione plurimos eſſe Nouatianæ religionis, maximeq; in eo loco qui Mantineum dicitur, ac perſpexiſſet tantam multitudinẽ per Eccleſiaſticos pelli non poſſe: effecit, ut † quaternæ legiones contra Paphlagoniã ab Imperatore mitterent, ut metu * plurimorũ Arrianã opinionẽ amplecterent. Verùm illi ſtudio religiõis nec uitæ parcẽdũ rati,

Paphlagonum Nouatianorum ædes.

Mantineũ.

† τετρακιςχιλίους στρατιώτας.

* φόβῳ τῶν πλειόνων.

&

& milites aggreſsi, cùm ſuorum multos amiſerunt: tum milites, paucis exceptis, occiderunt omnes. Ea de cauſa odium Imperatoris ſuſcepit, præſertim cùm reliquias Magni Conſtantini alium in locum tranſtuliſſet. Id enim populi prohibebant, nefas eſſe dictitantes: commiſſaq́ pugna multi ceciderunt. Tandem etiam loco motus eſt Macedonius.

Reliquiæ Conſtantini Magni.

Col. 903. MACEDONIVS alius, ſub Iuliano Parabate martyrium obijt.

Blaſphemia cauenda.

μάκελλα.) Ariſtophanes: O ſtulte ſtulte, ne deorum animos commoue terribiles, ut ne tuum genus uniuerſum internecione deletũ, ligone Iouis euertat uindicta. Vſurpatur de blaſphemis.

μακκώ.) Macco & Læmo fuerunt attonitæ mulieres.

μακρὰ γραμμή.) Longa linea damnationẽ, breuis abſolutionẽ ſignificabat.

μακραίωνας.) Sophocles: Hac fama de me ſparſa longæuitatem non deſidero.

MACROCEPHALI, id eſt Longicipites. Palæphatus ſeptimo rerum Troianarum, in Libya* ſupra Colchos hanc gentem habitare ſcribit.

Prolixitas.

μακρός.) Ego uerò te ſermones habentẽ nõ audiã prolixos. Omnes ſermones cum re tranſacta comparati, ſunt longi.

Carini tyrannis.

μακρῷ.) Eunapius: Carinus Imperator, poteſtatem adeptus ſuo arbirratu quiduis agendi, eam tyrannidem exercuit, ut tyrannis quam Tragœdię exagitant, aurea præ illa uideatur: ipſumq́ nomen factis longè ſuperauit.

μαλακίζεσθαι.) In morbis Attici dicunt mulieres μαλακίζεσθαι, remolleſcere: uiros ἀρρωστεῖν, infirmos eſſe.

Mollicies carnis ingenij bonitatem arguit.

μαλακός.) Omniũ animaliũ ſapiẽtiſsimũ homo, etiã guſtatu, q tactus eſt, ſubtiliſsimo eſt præditus: & quia molliſsimus, tactũ etiã maximè percipit. Facilius enim diſsipãtur recremẽta, neq; obſcuratur & inquinatur facultas eius imaginatrix & ratiocinatrix. Col. 904 Eſt aũt cõſideratione dignũ, num carnẽ ut cauſam materialẽ cauſetur? Neq; enim ea effectrix eſt prudẽtiæ, ut cõcauſa. Nã propter cõmune uinculũ, motiones animorũ corporis temperamẽtis afficiunẽ, nõ quidẽ ortæ à temperamento, ſed nõ abſq; tali temperamẽto aliter atq; aliter agentes. Si qua uerò alia ſunt carne prædita molliore q̃ homo, ut uermes: reliquis utiq; deficiunẽ. Neq; enim integrã habẽt uim imaginatricẽ. Nunc aũt de integris agitur animalib. Quid ſi ne caro quidẽ eſt uermiũ, ut neq; muſcarũ? Hominẽ aũt eo prudentiorẽ eſſe, quòd carnẽ habet molliorẽ, illud argumẽto eſt: quòd molliores homines prudẽtiores ſunt, & ingenioſiores, etiã cum cæteræ affectiones omnes ſimiles ſunt, naturalesq́ ꝓprietates. Eoq; ſtupidos παχυδέρμους, quaſi craſsipelles aut denſicutes dicas, uocamus.

Animi cum tẽperamento corporis conſenſio.

Vermes. Muſca.

παχύδερμοι.

μαλακόστρακα.) Ea quæ cruſtis tenuibus operiuntur, eaſdem exuunt: ut aſtaci, carides, paguri, cancri. hæc enim ſola exuuias deponunt.

μαλάκια.) Mollia dicuntur aquatilia, quæ oſſa non habent: ut ſepia, polypus. Hæc & ſanguine & uiſceribus carent.

μαλέας.) Malea promontorium, & mons Laconiæ.

μάλεος.) Maleus ſaxũ quoddã confecit, quo fluctus à Phæſto Cretæ urbe arcerentur, idq́ Neptuno dedicauit. Homerus: Phęſti paruus lapis magnum fluctum prohibet.

Phæſtium ſaxum.

μαλιασμός.) Maliaſmus, aſinorũ morbus, catharrus per nares, & torſio circa eaſdem, quorum neutrũ effugit aſinus.

Manliana imperia.

μάλιος.) Manlius conſul filiũ ſuũ ſingulari certamine cũ Pontio Latino congreſſum, proſtrato aduerſario, coronauit ut uictorẽ: ſed ut edicti ſui uiolatorẽ, ſecuri ꝑcuſsit. Hoc atroci facto Romanos magiſtratib. obediẽtiſsimos effecit.

μαλθακόν.) Ille ſibi conſciuit necem, præ mollicie ſapientiæ.

μαλθάξαι.) Quod uirũ illum mollire poſſet, unum fuit, integritas morum, & natura inſitus iuſticiæ amor. Torpor manum meam occupat: gladiũ retinere nequeo: iam mollis ſum. Col. 905.

μάλθη.) Hipponax: Deinde mollita cera moribus inunctis, ἔπειτα μάλθῃ τὸν τρόπον παραχρίσας, aſperitatem animi uel mitigare, uel diſsimulare, ut conijcio.

μᾶλλον μᾶλλον.) Alexis Atthide: Vt nubibus cœlũ obducit Iupiter initiò paulatim, pòſt magis ac magis. τὸ μᾶλλον magis dicitẽ θετικῶς, poſitiuè: ueluti, Nihilo magis pirata malus eſt q̃ mẽdax. A' Scepticis aũt nõ poſitiuè, ſed ἀναιρετικῶς ablatiuè ſeu negatiuè dicitẽ, ut ſi refutãs dicas: Nõ magis fuit q̃ Scylla aut Chimæra. Ac interdũ qdẽ cõparatiuè efferẽ: ut cũ dicimus, magis eſſe mel dulce quàm uuam.

uuam paſſim, interdum uerò poſitiuè & negatiuè: ut cum dicimus, uirtutem prodeſſe potius quàm nocere. Significamus enim, uirtutem prodeſſe, & non nocere.

Quis beatiſsimus? *Crœſus mare, cæteri fluuij.*

μᾶλλον ὁ φρύξ.) Magis Phryx. Prouerbij origo hęc eſt. Crœſo ſeptem Sapientes interrogante, quis omniũ eſſet beatiſsimus? Alij reſponderunt, Feras animantes: nam pro libertate mortem oppetere. alij, ciconias: quòd natura duce, abſq; lege, iuſticiam colãt. Solon autem, ante ſupremum diem quenquam beatum eſſe negauit. Tum aſtans Aeſopus fabulator: Tantum, inquit, cæteros ſuperas, quantum mare fluuios. Quo Crœſus audito: Magis, inquit, Phryx ſcilicet ſcopum attigit.

MALLOTES, Dionyſiades tragicus, Philarchidæ filius.

MALCHVS Byzantius ſophiſta, hiſtoriam ſcripſit ab imperio Conſtãtini uſq; ad Anaſtaſium, qua res geſtas Zenonis & Baſiliſci, & conflagrationem publicæ bibliothecæ, & ſtatuarum Auguſtalis, & alia quædam commemorat magna grauitate, & tragœdiæ inſtar deplorat.

Pons. *Draco.* *Baſiliſcus.* *Zeno.* *Numerianus.*

MAMAS. In S. Mamante magnus pons fuit duodecim fornicibus. multæ enim aquæ decurrebant. Ibidem & draco æneus ſtabat, quod draco illic habitare putabatur. Baſiliſcus (regulus) enim quidam, eo loco adamato, qui fuit Numeriani Cæſaris filius, illuc commigrauit, & ædem ſactã extruxit: quæ ædificia Zeno deſtruxit.

ναὶ, κοὺ μὰ μάκων⊗ χλόλω.) Sanè, per papaueris comam.

MAMONAS, aurum, terrenæ opes: non quæ ſunt à ſathana, ſed ſuperuacaneæ, & plures neceſſarijs.

Mannæ allegoria.

MANNA, ſacrificium, libatio, & ſupernè delabẽs cibus. Significat autem, aliquid hoc. ueſpere ſabbathi tantùm occultabatur, & Chriſtus dulcedo uitæ
Col. 906 in paraſceue ſepulchro cõditur. Dauid, Panem angelorum comedit homo: hoc eſt, ſuppeditatum ab angelis.

Frumenti uenditio.

MANAIM dux, qui Scythas uicit. Valentinianus modium ſtatuit, & XII modios nomiſmate iuſsit uendi & emi, nemine refragante. Quod cum nauta qdã nõ feciſſet, dextra illi amputata eſt.

MANASSES rex Hieroſolymorum, Ezechiæ filius, regnauit in Iudęa annos LV, ſceleratiſsimus & impijſsimus, & iniquiſsimus, omnes mortales inſano ſimulacrorum cultu & effuſione ſanguinis ſupergreſſus. Magno Eſaia diſſecto, & Hieroſolymis innocenti ſanguine impletis, idolis non minus ſeruiit q̃ Amorræi. Quin & tẽplo Domini profanato, & Iouis ſtatua quatuor uultuũ in eo collocato, augurari & intoxicare, & obſcœnitati atq; adulterijs ſtudere, & omnis generis teterrima flagitia & ſcelera perpetrare non deſtitit. Irato itaque deo, à Maradocho Aſſyriorũ rege in uinculis Niniuen captiuus abductus eſt, & æneo ſimulacro incluſus. Cum autem ob delicta iuſtas ſe dare pœnas intelligeret, ueniam peccatorum flagitauit à Deo. neq; enim magnam eſſe Dei laudem, ſeruare iuſtos: illud eſſe boni, peccatoris pœnitentiam admittere. Ac ſimulacrum diuina potentia diruptum eſt. Regẽ uerò mitigauit Deus, ut Hieroſolyma eum remitteret. Reuerſus, diuinamq; clementiam expertus, omnia ſimulacrorum tabernacula euertit, templum Dei repurgauit, legem cuſtodijt: & urbe munita atq; aucta, iuſtè pieq; imperium adminiſtrauit. Dum autem Babylone in carcere ferreis compedibus uinctus fuit, panis exiguus furfuraceus, cum aquæ paululo & demẽſo aceto datus illi fuit, tantum ad uitam ſuſtentandam. Tum ita precatus eſt Dominum: Domine omnipotẽs.* Deus autem exaudita uoce eius, uinculis eum ſoluit: & reuerſus Hieroſolyma, cum tóto corde ſeruiſſet Deo, reputatus eſt iuſtus.

Idololatra. *Tyrannus.* *Eſaiæ interfector.* *Iupiter quadriuultus.* *Maradochus.* *Captiuitas.* *Pœnitẽtia.* *Liberatio.* *Emẽdatio.* *Carceris ærumnæ.*

μανδαλωτὸν φίλημα.) Oſculum mandalotum, apud Ariſtophanem, eſt uarium, ſuaue, effœminatũ, adhibita lingua. Col. 907.

μανδραγόρας.) Mandragora fructus ſoporifer, & obliuionis effector. πολλὼ τὴν μανδραγόραν ἐκπεπωκυίας, Multũ mandragoræ exhauſiſſe.

MANAECHMVS Alopecõneſius, philoſophus Platonicus: ſcripſit philoſophica, & in Platonis Rẽpublicã lib. 3.

Manechmus Sicyonius, Alcibij filius, uel Alcibiadis, hiſtoricus, fuit ſub Alexandri ſucceſſoribus. Scripſit hiſtoriã Alexandri Magni.

MANAETHOS *Mendes ſacerdos Aegypti, ſcripſit de confectione Ciphyorum. *Mendeſius.

MANAETHOS Dioſpolitanus Aegyptius, aut Sebenytes, ſcripſit phyſiologicá, de effectionibus ſiderum uerſibus, & alia quædam aſtronomica.

MANEROS & Perimanos, apud Eubulum in Campylione, cantilenarũ nomina ſunt, ab inſania & incitatione amoris appellata.

MANES, nomẽ proprium ſerui. Ariſtophanes in Auibus: Mancipia, fatuos Manas.

Furor Manichæus. μαίνης.) Manes, homo execrabilis ſub Aureliano imperatore extitit, ſe Chriſtum & Spiritum ſanctũ eſſe commentus. 12 diſcipulos, ut Chriſtus, circumduxit: quicquid ſingulę hæreſes habebant mali, corrogatum, ex Perſia, Dei permiſſu, in Romanas prouincias intulit. *Manes Scythianus.* Hic & Manes & Scythianus dictus, genere Brachman fuit: *Budda præceptor Manetis.* præceptore uſus Budda, qui Terebinthus antea dicebatur, Græcorumq́ literis eruditus. *Lis & amicitia Empedoclis.* Empedoclis ſectam adamauit, duo principia ſtatuentis inter ſe cõtraria, litem & amicitiam. In Perſiam profectus, è uirginè ſe natum iactauit, & in montibus educatum: *Buddæ libri.* & libris 4. conſcriptis, unum uocauit Myſteria, id eſt Initia ſeu arcana: alterum, Euangelium: tertium, Theſaurum: poſtremum, Capita. *Manes Buddæ ſeu Terebinthi hæres.* Ac Buddas iſte, qui & Terebinthus, ab impuro ſpiritu contritus interijt. Mulier autem quædã, apud quam diuerſabatur, hæreditatem & pecuniæ & librorũ eius adepta, puerum ſeptennẽ emit, nomine Cubricum: *Cubricus. Manes.* quẽ literis eruditũ, & manumiſſum, hæredem omniũ bonorũ ſuorũ inſtituit. Is uerò Buddæ libris acceptis, atque opibus, Perſiã perambulabat, Manem ſe appellans: & erroris Buddę cõſcius, libros illos à ſe factos perhibẽs. *Interitus Manetis.* Hũc rex Perſarũ uiuentẽ excoriauit, ut cauſam interitus filij ſui: quẽ ægrotantẽ, cũ à medicis diligẽter curaret, Cubricus iſte ſe abſq; medicis ſanaturũ pollicitus, remotis illis interfecit. *Errores Manetis.* Hic igitur Manes reiecto ueteri teſtamẽto, & creationẽ omnẽ, & hominis cõditionẽ, blaſphemè negabat boni alicuius Dei eſſe, ut quæ corruptioni & mutationi eſſent obnoxia: Nouum autem, ut boni Dei ſcilicet, admittebat, & Chriſtum phantaſia quadam & opinione apparuiſſe fingebat: & ſpeluncas quaſdam ſacras, atq; nocturnos & illegitimos coitus & obſcœnitates, & fatum, & μετεμψυχώσεις, id eſt animorũ in alia corpora ingreſſus, & alia quædã Græcanica docebat. *Col. 908. Theodorus presbyter.* De hoc Theodorus Rhaiti presbyter ſic ait: Manes phantaſia quadam nuda, & figura inani corporis humani, apparuiſſe Dominum commentus eſt, atq; ſomniauit: ut pati quidem uideretur, & agere, quæ ageret & pateretur, *noſtro more. ** καθ' ἡμᾶς, uel, apud nos.* Sed nihil horum uerè & reipſa extitiſſe: opinione tantum & impoſtura ab eo deluſos eſſe homines, quorum familiaritate uti uiſus eſſet. Quapropter duas in Chriſto naturas recuſat dicere, ſed unam tantùm aſſerit diuinitatis. *Paulus Maneti cõtrarius.* Paulus uerò quidam æqualis eius, magnæ Antiochiæ epiſcopus, nudum hominẽ dicebat eſſe Dominum, tanquam unũ prophetarum. Ab hoc Pauliani habẽt nomen.

Manes, nomen Perſę, qui ex Perſide ſub * Conſtantino Magno profugus, Chriſtianorum dogmata turbauit.

μανίαι δ' οὐ πᾶσιν ὅμοιαι.) Inſania non omnibus ſimilis eſt. Alia enim abſurda eſt, ut delirantium: alia expetẽda & exoptanda, ut poetarum & uatum.

Ebrietas inſaniæ ſoror. μανιῶν.) Ariſtophanes & Homerus in eadem lance collocant ebrietatem, in qua inſaniam.

MANICHAEVS hæreſiarches, aut ſectator Manientis.

μανθάνειν.) Diſcere, eſt ortus ſciẽtiæ. *Menãder.* Etiam Menandrum, poetam comicũ, uix euaſiſſe iudicium audio, ob nullum aliud crimẽ, niſi propter amicitiã illius.

μαντινέων διοικισμός.) Mantinenſium diſiunctio, cum à Lacedæmonijs urbs eorum in quinq; pagos redacta eſt. Eſt autem urbs Arcadiæ Mantinea.

MAXENTIVS Imperator Romanorum, malè Romanos attriuit, tyrannico more potius quàm imperatorio. *Col. 909.* Nam & palàm ſtuprabat ingenuas matronas, & multos interficiebat, & his conſentanea cætera faciebat. *Conſtantini crux.* Quo Magnus Conſtantinus cognito, liberare illos dominatu eius ſtudebat: ſtatimq́; quo pacto illũ euerteret, cogitabat. Ei cogitationi intentus, ſub meridiem uidit *ſtylũ ignis forma crucis ſcribentẽ IN HOC VINCE: factusq́; eſt Chriſtianus. ** στῦλον πυρὸς σταυροειδῆ γράφοντα columnam.* Licinius uerò collega eius, frigidas Grẹcorũ fouẽs opiniones, Chriſtianos oderat: metu tamen Con-

Licinij perſecutio. ſtantini perſecutionē apertam inſtituere reformidabat, ſed clàm per inſidias multos occidebat. Tandem etiā apertē graſſatur, atq; certo loco exiſtit perſecutio: quæ res Conſtantinum nō latebat. *Epiſcoporum cōuentus ſublati.* Edicto enim uetuerat Licinius, ne inter ſeſe cōuenirēt epiſcopi, ne res Chriſtianorum incrementi cauſam haberēt. Dirupta itaq; ficta amicitia, odioq; erūpente, tandem à Conſtantino interfectus eſt Licinius.

*MAXIMINVS, Romanorū imperator, ſuſcepto principatu magnā mutationem inſtituit, poteſtate aſperrimè & magno cum terrore utēdo, & à clementi regno ad tyrannicā crudelitatem omnia reuocādo. Erat enim ingenio, ut & genere, *Barbarus tyrannus.* Barbarus, & cædis auiditate gentilicia præditus. Statim igitur & amicos omnes qui familiares Alexandro, & à Patribus conſcriptis aſſeſſores appellati fuerant, remouit: nolens eos eſſe in exercitu, neq; ſecum eſſe quenquam * nobili ortum genere. ** [illegible] è conſcientia nobili.* Plurimos etiam eorū interfeeit, inſidias ueritus. Dum autem in Oriente uerſatur, multa ſceleſta & ſupra modum nefaria facinora edidit, *Perſecutio.* perſecutione crudeli & inhumana contra Chriſtianos per omnes prouincias excitata, in qua plurimi celebres uiri martyrium obierunt. Sed digna impietate ſua præmia imminentis *Morbus.* ſupplicij meritò pertulit. Nam cum in morbum atrociſsimum incidiſſet, uehementes dolores omnem carnem eius uexabant: & inteſtina eius ex acerrima inflammatione interna corrumpebantur, & caro tota ceræ inſtar liqueſcebat: eoq; incendio aucto, ipſa etiam oſſa toſta ſunt, ut & humanę formę character deleretur. Miſerabiliter itaq; putreſcens, tantoperè olebat, ut à cadaueribus in ſepulchris corruptis nihil differret: exiguoq; ſpiritu præditus, cum gemitu obiret.

MAXIMVS Tyrius philoſophus, Romæ uerſatus eſt ſub Cōmodo. Scripſit de Homero, & quæ ſit apud eum antiqua philoſophia. Rectè'ne Socrates ſe non defenderit in iudicio: & alias quaſdam philoſophicas quæſtiones.

Maximus Epirota, aut Byzantius, philoſophus, Iuliani Cæſaris Parabatæ magiſter. Scripſit de inſolubilibus oppoſitionibus.* ** περὶ καταρχῶν.* De exotdrijs, De numeris, Commentarium ad Ariſtotelem, & alia quædam, ad eundem Iulianum.

MARATHON, locus Athenis, à Maratho filio Apollinis. *Col. 910.* Hunc Callimachus Ennotion, hoc eſt humectum appellat, & aquoſum. Marathonium facinus, & Marathonomachi.

MARANATHA, Hebraicè, uidi Chriſtum: uel, Dominus noſter uenit. *Chriſti charitas.* Sic autem dicit incarnationis ſermonē, confirmandi cauſa, quaſi diceret: Omnium noſtrûm Dominus, uſqueadeò ſe demittere eſt dignatus: uos autem in iiſdem peccatis perſeueratis, nec inſignem charitatem, bonorum caput, reueremini? Hoc, inquit, unum conſiderato, idq; tibi ſufficiet ad omnem uirtutis progreſsionem: ſic omne peccatum poteris extinguere.

MARAS Berrœus Syrus, homo ditiſsimus, *Diues æquus & bonus uicinus.* nullo tamen propter opes faſtu elatus. Ac ne copiæ quidem ullæ pecuniæ apparebant, cum, ea inſtrumentum illi eſſet iuſticiæ & humanitatis, tū pauperibus largiendo, tum ſplendori politico ſeruiendo. Adeò ſe aduerſus omnes æquum & iuſtum præbuit, ut neq; ciuium quiſquam illum ulla in re unquam accuſarit, neq; hoſpitum, neq; finitimorum, neq; eorum qui uicinos illi agros habebant. Neq; tamen hæc officia iuſticiæ cenſebat, ſi nulli ciuium faceret iniuriam: ſed illud potius, ſi bene merendo non defatigaretur. Itaq; non ſuum tantùm negocium agebat, ſed & aliena curabat, maximeq; res uicinorū in urbe & ruri. Cuius rei maximum argumentū illud eſt, *Bonus uicinus æſtimationē prædij auget.* quòd, ſi quis aliquid uenditurus aut empturus erat, quod ei uicinum eſſet: uenditor aliquid amplius exigebat, emptor adijciebat ultra iuſtum precium, quòd Maram uirum longè optimum uicinum eſſet habiturus. Itaque in Prouerbium abijt, Maras: ut ponatur pro eo, qui uicinū bonū agit.

μαργαρῖται δ'ἄλλων δακρύων ῥόον.) Margaritæ ſignificant lachrymarum flumē. *Explicatio ſomnij.*

μαργίτης.) Aeſchines in oratione cōtra Cteſiphontem, ſic à Demoſthene Alexādrum cognominatum ſcribit: ob Margitē, qui Homero aſcribitur, quod poema Callimachus admirari uidetur. Margitæ autem appellabantur uæcordes, quod Margites quidā ultra quinq; numerare non potuerit. *ſ. numerare.*

MAR-

MARDI, gens latrocinijs dedita, quos neque beneficijs in fide retinere: neq; tantis afficere malis poſsis, ut metu liberati nō ſtatim ad ingeniū redeāt. Eſt aūt populoſa natio, terrā aſperā colit: ac uix tantum excolit, ut ſuppetat unde uiuant, pauperes ſunt, & equis carent, ut & prima fortuna fide careat. ὡς καὶ τὴν πρώτην τύχην ἀπιστεῖσθαι.

Col. 911.

MARES, Chalcedonis Bithynicæ epiſcopus, cum Iulianū Parabaten Fortunę immolantem in imperatoria Conſtantinopoli deprehendiſſet, manu ductus (nam præter ſenium etiam ſuffuſione oculorum laborabat) acceſsit, impium uocitans, & deſertorem, & à Deo alienum. Is uiri conuicia uerbis ulciſcebatur, cæcumq; uocabat. Nec Galilæus, inquit, Deus tuus, te curauerit. Galilæum enim ſolebat appellare Chriſtum. Mares itaq; confidentius Imperatori dixit: Gratias ago Deo meo, qui me cæcauit, ne uultum tuum uideam, qui ſic pietate excideris. Nihil adhęc Iulianus reſpondit: nā & hoc callidè agebat. Cū enim uidiſſet, eos qui ſub Diocletiano martyriū obijſſent, à Chriſtianis honorari, multosq; ultrò atque alacres ad martyrium currere: ut hoc ipſo quodāmodo Chriſtianos ulciſceretur, aliam eſt ingreſſus uiam, ac atrocem illam ſub Diocletiano perſecutionem diſtulit, neq; tamen perſecutione prorſus abſtinuit. perſecutionem appello, cum homines quieti quouis modo turbant. Turbabat autē ſic: Chriſtianis lege lata diſciplinis interdixit, Ne (inquit) linguam exacuentes, expeditè Gręcorum dialecticis occurrant. Sed cum alia atq; alia machinaretur, quibuſdam perſuaſit ut immolarent: interq; illos & Hecebolio, Conſtantinopolitano ſophiſtæ.

Iuliani callida perſecutio.

Perſecutio.

Hecebolius.

MARIANVS Marſi * cauſidici prefectorum Romę F. nam ab antiqua ſtirpe Romanus fuit. Cum aūt pater Eleutheropolin, quæ primæ Paleſtinæ urbs eſt, habitatum conceſsiſſet, ex pręfecto patricius etiam factus eſt: id quod illuſtrius eſt, ſub Imperatore Anaſtaſio. Scripſit libros plurimos: Metaphraſin Theocriti, iambis 3150. Metaphraſin Apollonij Argonauticorum, iambis 5608. Metaphraſin Callimachi Hecales, Hymnorum & Cauſarum, & Epigrammatum, iambis 6810. Metaphraſin Arati, iambis 1340. Metaphraſin Nicandri Theriacorum, iambis 1370. & alias multas metaphraſes.

**δικηγόρου τῶν ὑπάρχων ῥώμης, Dicægori ex præfectis Romæ.*

Metaphraſes poetarum.

MARINVS Neapolitanus philoſophus & orator, diſcipulus Procli philoſophi, & ſucceſſor: ſcripſit uitam Procli magiſtri ſui, & ſoluta oratione, & uerſu: & alias quaſdam philoſophorum quæſtiones. Suſcepta Procli ſchola, cum Iſidorum philoſophum Ariſtotelica doctrina erudiſſet, isq; Athenas denuò ueniſſet, communi pręceptore defuncto, oſtendit ei cōmentariū à ſe ſcriptū multorū uerſuū in Platonis Philebū, eumq; legere & iudiciū de eo facere iuſsit, an edendus eſſet liber? Quo ille accuratè lecto, ſententiā ſuam minimè diſsimulauit, nec tamē ullā inelegantē uocē edidit, hoc tantum dicto: Sufficere præceptoris commentarios in eum dialogū. Tum ille, iudicio eius intellecto, librū combuſsit. Sed & prius per literas ſuā illi ſententiam communicarat, de argumentis & enarrationibus in Parmenidem: rationesq; expoſuerat, quib. perſuaſum Marino fuerat, eum Dialogum non eſſe de Dijs, ſed de formis. Itaq; & commentarios cōfecit, qui dialecticas Parmenidis hypotheſes ad eum modū explicabant. Hic uerò & ad illas literas reſpondet, rationibus propè infinitis probans, uerisſimam eſſe diuiniorem Dialogi expoſitionē. Ac niſi liber iam editus fuiſſet, fortaſsis & hunc aboleuiſſet. Fortaſsis autem illi etiam obſtitit ſomniū Procli, qui ſe uidiſſe in ſomnis dixerat, fore * ipſius Marini cōmentarios in Parmenidem.

Iſidori modeſta reprehenſio.

Philebus Platonis.

Col. 912.

Parmenides Platonis.

**αὐτοῦ τοῦ μαρίνου.*

MARCELLINVS uir bonus, & ſtrenuus regulus Dalamatiæ * Illyriorum in Epiro habitantiū, Romanis diſciplinis inſtitutus, etiam diuinationis peritiſsimus, & eruditionis amantiſsimus. Principatum tenuit liberum, neq; Romanorū imperio, neq; ulli alij gentibus imperāti ſeruiēs, ſed ſui iuris fuit, ſuoq; populo iuſtè præfuit: ſatis etiā prudentiæ habuit, ratione gubernationis, & fortitudine mirabili præditus, & in re militari exercitatus. Huic familiaris fuit Saluſtius philoſophus.

**Illyrijs in Epyro collocatis.*

Saluſtius philoſophus.

MARCELLVS, magiſter Arcadij imperatoris, * mundus uniuerſæ uirtutis: aut, ut aptius dicam, uirtus quædā animata.

** ornamentum.*

MARCELLVS Sidites medicus, ſub M. Antonino. Scripſit uerſibus heroicis medicos libros 42, in quibus etiam *de Lycano.

** περὶ λυκάνου.*

Marcellus prętor ſub Commodo, tā alienus à corruptela munerū, quàm humanitati & manſuetudini familiaris. Vt enim totam noctem lucubraſſe uideretur, eaq; de cauſa nec alius quiſquam familiarium ſuorum dormiret: duodenos codicillos, quales è tilia confici ſolent, quolibet pené ueſpere conſcribebat: alicuiq; mandabat, ut alios alijs horis aliquibus apportaret, ut quaſi peruigil admirationi eſſet.

Vigilantiæ oſtentatio.

Quamuis enim natura ſomno facilè reſiſteret: Vigilantiam tamē ratione uictus multùm auxerat. Nam & cæteris nequaquam ſeſe replebat: & ut ne pane quidem ſaturaretur, Roma ſibi afferendum illum curabat: non quòd alterius loci ueſci non poſſet, ſed ut præ uetuſtate ne paulò quidem plus quàm omnino neceſſe eſſet, ederet. Nam gingiuæ eius malè affectæ, facilè ſiccitate panū cruentabantur. Sed tamen uigilantiæ ſuæ opinionem augere atq; amplificare ſtudebat.

Col. 913. MARCIANVS, ſub Valente imperatore fuit, & Angelio epiſcopo Conſtantinopolitano: uir clarus, qui olim in palatio militarat, tum autem * Nouatianæ eccleſiæ presbyter fuit. Grammaticam docuit Imperatoris filiā Anaſtaſiam.

** πρεσβύτης τῆς ναυατιανῶν ἐκκλησίας, ſenex Nauatianorum fuit Eccleſiæ.*

Marcianus familiaris fuit Muſonio Pamphylio, uir omni uirtute examuſſim perpolitus. Nam cum honeſtatis & bonorum uirorum amans eſſet Muſonius, undecunq; ut magnes ferrum, ſic ipſe homines ad ſe attrahebat. Neq; uerò querebatur, qualis eſſet aliquis: ſed ſi auditum eſſet, Muſonij amicum eſſe, bonum eſſe uirum conſtabat.

Muſonius.

Marcianus ſub Zenone floruit: & quo in * oratorio presbyter delectus fuerat, in eo degebat: & maximā apud illum nactus autoritatē impoſtor hic, ſeq; diſputationibus Epicureis indies corrumpens, ſponté natum eſſe mundū affirmabat: nec adminiſtrari à Deo, ſed effectione ſiderū. Quatenus enim eorū quodlibet ſuo motu circumactū, in editi infantis momentum inciderit, catenus illi dominari.

** εὐκτηρίῳ.*

Plus tribuit aſtris quàm Deo.

MARCIVS, dux Romanorum, in exilium actus à populo, cum gemitu & commiſeratione deducentium deploraretur: neq; ingemuit, neque fortunas ſuas deplorauit: nec aliud quicquam dixit aut fecit, magnitudine animi ſui indignum. Domum uerò reuerſus, conſpecta uxore & matre, quæ ueſtes ſuas lacerarent, & pectora plangerēt, & (ut in huiuſmodi calamitatibus fieri ſolet) lamentarent̄, eaq; dicerēt quæ in promptu ijs ſunt quæ morte aut exilio à chariſsimis diuelluntur: magis etiam tolerantiam & conſtantiam ſuam declarauit: neq; filiorum lachrimis eſt commotus, quorum alter decimum ageret annum, alter adhuc in ulnis geſtaret̄. Sed porta feſtinanter egreſſus, nemini quò abiret ſignificauit. Erat autem uir bellicoſiſsimus, & in omnibus uoluptatibus continens: & quæ iuſta eſſent, non legum imperio magis præſtabat omnibus, quàm ultrò & naturali bonitate: nec ipſe duntaxat omnis expers eſſe criminis ſtudebat, ſed eandem integritatē ab omnib. flagitabat, uir magnanimus & liberalis, & ad emendationem paratiſsimus. Cæterùm fieri ſcilicet non poterat, ut omnes uirtutes in unius hominis exiſterent animo. Neq; enim quiſquam è mortali & calamitoſo naſcitur ſemine, bonus ab omni parte. Illi certè quidem omnia & omnes uirtutes largitus Deus, alia parum commoda fata & calamitates adiunxit. Nam clemētia & hilaritas ab erat ab eius moribus, itēq; comitas aduerſus alios in ſalutationibus & congreſsibus: nec minus placabilitas & moderatio, ſi cui iratus eſſet: &, quæ omnia humana exornat, gratia. Semper erat acerbus, & difficilis. Quæ res in multis illi incommodabat: in primis uerò iuris & legum obſeruantiæ ingens & inexorabilis, & nihil æquitati concedens, aſperitas. Omnino uerū eſſe uidetur, quod à ueteribus dicitur philoſophis, morum uirtutes in medio, non in extremo ſitas eſſe, potiſſimum uerò iuſticiam. Hæc enim non modò ſi deficiat, ſed etiam cum excedit modum, ab æquitate ſeiuncta eſt: nec ijs ipſis penes quos eſt, utilis, ſed potius cauſa magnarum calamitatum. Marcio etenim ſummum ius ita nocuit, ut patria pelleretur. Nam cum iniuſta

Animus inuictus rebus aduerſis.

Seueritatē ferre improbi non poſſunt.

Cum magnis uirtutibus ferocia & pertinacia coniuncta.

Col. 914.

Noli nimium eſſe iuſtus.

ſta omnia oppugnaret, odia ſuſcipiebat. Quòd ſi corporibus intereuntibus, unà etiam animus, quicquid is eſt, interit, neque uſquam quicquam eſt: equidem haud ſcio, quomodo beatos illos exiſtimemus, qui nec ullos uirtutis ſuæ fructus perceperunt, & ob eam ipſam perierunt. Si uerò aut immortales atque æterni ſunt animi noſtri, aut poſt diſceſſum à corporibus longiſsimo tempore permanent præſtantium uirorum, breuiſsimo improborum: iuſtus honos ijs qui uirtuti ſtudent, tribui uideri queat, etiam iniquiorem expertis fortunam, gratia quæ illis à uiuentibus grati animi recordatione quàm diutiſsimè perſoluitur. Id quod illi etiam uiro contigit. Neque enim Volſci tantùm, quibus præerat: ſed Romani etiam, publicè illum priuatimq́ꝫ luxerunt: matronæ item auro & reliquo ornatu poſito, pullaq́ꝫ ueſte indutæ, annum integrum eum luxerunt. Atque annis iam quingentis ab eius obitu elapſis, memoria illius nondum defecit.

Mortalis ſi ſit animus, malè agi cum uirtute.

Paſcitur in uiuis LIVOR, poſt fata quieſcit.

MARCION hæreſiarcha.

MARCVS, qui & Antoninus, laudatus ille per omnia philoſophus, cùm alios audiuit, tum Romæ Sexti Bœotij philoſophi fores ipſe frequentauit. Cum autem eum Lycius quidam, orator, Herodis Athenienſis rhetoris diſcipulus, prodeuntem rogaret, quò iret, quaq́ꝫ de cauſa? Marcus: Etiam ſeni, inquit, diſcere honeſtum eſt. Eo igitur ad Sextum philoſophum, cogniturus quę nondum ſcio. Ibi Lycius manu ad cœlum ſublata: O ſol, inquit, Romanorũ imperator ingraueſcente ætate libellũ tractans, magiſtrum adit: meus autem rex Alexãder, annos 32 natus obijt. Hic ſcripſit de Vita ſua libros 12.

Senex Imperator Sexti philoſophi frequentat fores.

Lycius orator.

Alexãder.

Marcus Romanorum imperator, is fuit, quem facilius tacitè admireris, quàm laudes: cum nulla oratio uiri huius æquare uirtutes poſsit. Nam cum à prima ætate conſtantem & quietam uitam ſibi delegiſſet: ſemper eodem uultu conſpectus fuit, nec lætitia, nequè metu mutato. Philoſophos Stoicos probauit, non uitæ modò inſtituto, ſed & ſtudio diſciplinarum. Sic ille quidem adoleſcens etiamnum reſplenduit, ut Hadrianus ſæpè de imperij hæreditate in illum conferenda cogitaret. Sed quia Pium iam antè legibus adoptarat, ei quidem ſucceſsionem conſeruauit: hunc autem affinitate Pio coniungere uoluit, ut ſucceſsione generis, principatu potiretur. Vitam priuatam ſic egit, ut ſe nihil efferret ſupra cæteros, non mutatus adoptione, & imperium ſumma cum poteſtate adeptus, ad nullam unquam inſolentiam deflexit, ſed fuit ingenuus & largus in dandis beneficijs, & bonus atq́ꝫ moderatus in regendis populis.

Cõſtantia.

Stoica philoſophia.

Hadrianus.

Pius.

Vita priuata principatus.

MARCVS Romanorum Imperator, cognomento Pius, cùm alijs omnibus uirtutibus præditus fuit, tum poteſtate omnium optimè uſus eſt: eo excepto, quòd corpore parum robuſto fuit, quod ipſum tamen ex infirmiſsimo tolerantiſsimum reddidit. Beneficentiæ ſtudioſiſsimus fuit, eiq́ꝫ fanum condidit, nomine conuenientiſsimo, & inaudito prius, indito. Nam ipſe quidem peccata omnia cauebat: neq́ꝫ uolens, neq́ꝫ imprudens delinquebat. Aliorum uerò peccata, uxoris ſuæ in primis, ferebat, neque curioſè inquirendo, neque puniendo. Sed ſi quis boni quippiam agebat, laudabat, & ad id illo utebatur, cæteros negligebat. Dicebat enim, Effici homines tales, quales habere uelis, nullo modo poſſe: ijs uerò qui ſint, ad Reipublicæ utilitatem eſſe utendum. Vixit annos 50, menſes 10, dies 20. annos 19, dies 11 potitus eſt imperio, ſemper ſui ſimilis in omnibus, nec in ulla re mutatus. Bonus fuit, nec quicquam habuit ſimulatum. ab eruditione quoq́ꝫ multum habuit adiumenti, & in eloquentia & in philoſophia exercitatus. Vnde factum, ut plurimi ſe philoſophari fingerent, quo ab eo ditarentur. Plurimùm tamen ab ipſa natura eſt euectus. Infinitas alias laudes in eũ confert Dion.

εὐεργέτου νεώς.

Vtendum ijs qui utiles ſunt.

Pſeudophiloſophi aucupes pecuniæ.

M. APICIVS Romanus, homo extremè luxurioſus ſine controuerſia, adeò ut luxuria ſuam in eo magnificentiam atque ſolertiam oſtentare uoluiſſe uideatur. Agitabantur quotidiana conuiuia: ea uita erat, quæ gulæ & inguini mancipata eſſet. Aliquando inter epulas Fabius, uir conſularis, magnum & precioſum cryſtallinum poculũ imprudens confregit, eaq́ꝫ de cauſa triſtis

Luxuriæ exemplar.

Comitas Apicij.

dolebat. Cui Apicius mœrorem adimere cupiens: Quin tu iſtud, inquit, miſſum facis, teq́ nobis hilariorem Comitas. compotorem præbes? Num tibi iſtud amico facere non licebit, quod multi ſæpè pincernæ & ære empta mancipia factitant?

M. MANLIVS, patricius, cum Galli Romam inuaſiſſent, ob conſeruatam urbē honoribus maximis eſt affectus. Liberator. Poſt, cum ſenem, qui ſæpè militarat, à Factioſus. creditore in ſeruitutem abripi cerneret: æs alienū pro eo diſſoluit. Ob quod factum cum laudaretur, omnibus ſuis debitoribus debita condonauit: gloriaq́ elatus, pro alijs etiā diſſoluit. Itaq; Col. 916. populi ſtudijs impulſus, iam nouas tabulas cogitabat: aut illud certè æquum cēſebat, ut populus creditoribus, agris publicis uenditis, ſatis faceret.

Carnificina. MARCVS Arethuſiorū epiſcopus, eloquentia & uita ornatus, quem ſub Iuliano multis cruciatibus affecerunt: * εἰς ὑπονόμους. & * in cuniculos cōiectum, pueris compungendum aciculis dederunt. Deinde caueæ incluſum, garoq́ & melle perunctum, in ardore æſtatis ſub dio ſuſpenderunt, ad eum depaſcendum crabrones & apes allicientes. Verùm ille conſtanter hæc omnia pertulit.

Marcus Euangeliſta titulos habet 48, capita 36.

MARONEA, locus Atticæ, cuius meminit Demoſthenes in exceptione aduerſus Pantænetum. Eſt & urbs Thraciæ, quam ab Homero cenſent Iſmarus. Iſmarum dici.

MARON, Maronææ primus conditor.

MARSYAS, Periandri F. Pelleus, Alexāder. hiſtoricus. Principiò literator fuit, Antigonus. Antigoni frater, qui pòſt regno potitus eſt, & unà cum Alexandro rege educatus. Scripſit Macedonica libris decem, à primo rege Macedonum auſpicatus, uſq; ad Alexandri Philippi filij ingreſſum in Syriam, poſt Alexandriam conditam. Attica libris 12. & ipſius Alexandri educationem.

Marſyas, Critophemi F. Philippenſis, hiſtoricus iunior.

Marſyas, Marſi F. Tabenus hiſtoricus, ſcripſit antiquitates lib. 12. Fabuloſorum libros 7. & alia quædam de ſua patria.

Marſyas, uir ſapiens, temporibus Iudaicorum iudicum uixit. Marſyas. Arte muſica inuenit tibias è calamis, & æneas. Et tore mentis affectus, ſe conieci in fluuiū: Fluuius. qui ab eius interitu dictus eſt Marſyas. Fabula fertur, eum perijſſe, quòd ſe deum feciſſet. Iiſdem temporibus res Iaſonis & Argonautarum geſtæ ſunt, Argonautica. ut ait Apollonius Rhodius. Narratur & fabula, eum ab Apolline excoriatum eſſe. Fertur etiam dictum Hormiſdæ Perſæ, qui ad Conſtantinum Hormiſdæ malè cedūt minæ. Magnum profugit. Is uenatum egreſſus, & in regiam reuerſus, cum uocati ad cœnam, ei non, ut decebat, aſſurrexiſſent, minitatus fuerit, ſe Marſyæ morte illos mulctaturum. Quo ex quodam qui audierat, proceres Perſici cognito, poſt obitum patris filium iuniorē deſignant regem: ipſum uerò ferreis compedibus uinctum, in carcerem conijciunt, quem uxor, per piſcis machinam limam illata, eduxit. Lima in piſce. Profugus itaq; ad magnum uenit Conſtantinum.

MARTIVS Verus, Thucydidem Col. 917. ablegat, ut * Synæmum in Armeniam * fratrem. reſtituat: Qui * terrore armorum, & * δια ſ pe ritia. quicquid accidiſſet prompto conſilio fretus, ſtrenuè pergebat. Is autem erat Arma. Martius: qui non armis tantum cogere poſſet hoſtes, Celeritas. aut celeritate anteuer- Dolus. tere, aut dolo circumuenire, quibus in Facundia. rebus ducis poſita uis eſt: ſed & com- Liberalitas. moda oratione perſuadere, & magnificis muneribus conciliare, Pollicitatio. & ſpe bona allicere: grataq́ erant, quæ dicebat aut Conuiuia. faciebat, omnia. Nam & querelas atque iras cuiuſque leniebat, & ſpem augebat, & qui ſeruandus eſſet modus in blanditijs munerum, & inuitatione cōuiuiorum, non ignorabat. Itaque & epularum frequentatione, & rei gerendæ celeritate atque induſtria efficiebat, ut Barbari amicitiam eius inimicitijs optabiliorem iudicarent. In nouam autem urbem cum ueniſſet, Noua urbs Armeniæ. quæ præſidio Romanorum à Priſco imp. o- Priſcus. ſito tenebatur, militibus nouas res ſpectantibus, & dicto & facto caſtigatis: principem illam Armeniæ urbem effecit.

μαρτύριον.) Teſtimonium dicitur tabernaculum, Lex. quòd in eo ſint legis tabulę. Legem enim mandata & teſtimonia & iura uocabant.

μαρτύ-

μαρτύρομαι.) Audi popule mi: Loquar tibi Iſrael, teſtificorq́; tibi.

MARPSIAS, orator fuit garrulus, & turbulentus.

Libertas antiquior patria.

μασσαλία.) Maſſilia. Iſocrates ait in Archidamo, Phocæenſes regis Perſarũ dominatum fugientes, Maſſiliam in coloniã abijſſe. Hiſtoriam hanc Ariſtoteles etiam confirmat.

Recuperatio & amplificatio imperij.

μασσανάσσης.) Maſiniſſa rex Numidarum, uir fuit in omnibus rebus fortunatus: cui Deus id largitus eſt, ut regnum paternum à Carthaginenſibus & Syphace ſibi ereptum, recuperaret, ac plurimùm amplificaret, à Mauruſijs Oceani accolis uſq; ad Cyrenenſis ditionis mediterranea propagatum: & multum terræ manſuefaceret, cum Numidæ ferè ob incultum ſolum * ueſcerentur, & theſauros pecuniæ magnos & ueteranos exercitus relinqueret, & excidij Carthagini cauſa eſſet, quã prorſus debilitatã Romanis tradidit. Fuit & procero atq; robuſto corpore in longa ſenectute uſq; ad mortem: & equum ſine adiutore conſcendebat. Ac roboris eius maximum hoc argumentum eſt, cũ multi ei filij & naſcerentur & morerentur, quòd nunquam pauciores decem habuit, & puerum quadrimum nonagenarius reliquit. Ac iſta ætate, & hoc habitu corporis obijt.

** τῶν φαγόντων.*

Col. 918.

Robur corporis.

MASINISSA, Numidarum in Africa rex, uir noſtra ætate regum optimus & beatiſsimus, annos amplius 60 regnauit, ſaluberrimo corpore præditus ad annum ætatis uſq; nonageſimũ. Fuit & robuſtiſsimo corporis habitu, qui & cũ ſtandum eſſet, in iiſdem ueſtigijs totum diem perſiſteret, & ſedens nõ ſurgeret, & uexationem in equis ſine ullo incommodo toleraret. Signum inſignis in eo roboris afferre poſſum, 90. quos uixit, annos: Stemba filio quadrimo, cum decederet, relicto: quem Micipſa adoptauit, & præter hunc filios quatuor. quorum inter ſeſe concordia factum eſt, ut regnum ſuum per omne tempus ætatis expers inſidiarum & domeſtici piaculi conſeruaret. Et quod maximum eſt, cũ tota Numidia ſuperiore tempore non poſſe fruges manſuetas ferre crederetur: ſolus & primus ipſe demonſtrauit, nullum eſſe frugum & fructuum genus, quod illa non gigneret: nihilo minus, quàm ulla alia regio, * ampliſsimus in ſpacijs, agris fertiliſsimis innumeris inſtructis.

Stemba. Micipſa. Numidia exculta.

** οὐ διαστάσει, certo interuallo.*

μάσθλης ἄνθρωπος καὶ γλοιός.) Homo lorum. id eſt, uerbero, notis compunctus, leuis & inconſtans: uel mollis, & in malicia exercitatus: uel ita firmus, ut lorum.

μασεύων.) Amplius aliquid ſcire cupiens, atq; inueſtigans Deo duce.

Col. 919.

μάστειρα.) Octaua Philippica Demoſthenes: Thracijs malis. Quis enim aliter appellet Drongilum & Cambylen, & Maſtiram? Quid uerò ſi Baſtirã ſcribendum ſit, pro Maſtiram? aut Piſtirã. aut Epimaſtum? Has enim Reſpub. apud Anaximenem reperimus libro 7. Philippicarũ rerum, cum Maſtiræ nuſquam fiat mentio.

Maſtira. Baſtira. Piſtira. Epimaſtus.

μάστορον, μαστροὶ οἱ πόλιν, καὶ μαστῆρες οἱ ζητηταί.) Indagatorum magiſtratus quidam fuit, ad inquirendas res populi cõmunes conſtitutus.

MELITE, municipium Atticæ.

μαστός.) Ad dexteram caſtelli fuit tumulus: quẽ, ſi occuparetur, pòſt ad multa fore utilem cenſebat.

μασχάλην αἴρειν.) Axillam tollere: pro, inebriari. Nam ebrij axillas tollentes, boum inſtar mugiebant.

Ebrij boues.

μασχαλισθῆναι.) Solent in occiſorũ capitibus abſtergere enſes, quaſi remouẽtes piaculum cædis: uel, quòd propter expiationes, extrema interfecti amputabant, & de axilla eius ſuſpendebant, ut ſcilicet uiribus deſtitueretur ad ulciſcendũ homicidam: uel, quòd ij qui bellum ciuile geſſerant, interemptos mutilabant, ab omni parte corporis aliquid reſecantes, ne quo deinceps incõmodo ab eis afficerentur: & extrema illa inter ſeſe cõnexa de ſemetipſis ſuſpendebãt, his ſe uires illis eripere opinantes, ne quid in poſterum mali ab illis paterentur. Sophocles: Cogita, num ipſi tibi benignè uideatur, Inferias has in ſepulchro accepturus mortuus. A' qua interfectus, & inſtar hoſtis Mutilatus eſt, & in balneis capite Maculas abſterſit. De Agamemnone uerba fiunt.

Homicidarum ſuperſtitio.

Metuunt incurſationem cadauerum, aut etiam animos credũt mutilari.

μὰ τὰ λάχανα.) Per holera ſiue herbas. adhuc multi & clari apud Armeniacos uiri μὰ τὰ καλά, Per pulchra iurant.

Col. 920.

MATTHAEVS, euangeliſta, titulos habet 68, capita 355.

ματρέας.) Matreas impoſtor populi, beſtiã alebat, quę ipſa ſe deuorabat: quę cuiuſmodi fuerit, quæritur.* Poema fecit ex Ariſtotelis dubitationibus: Quare ſol Oceanum ſubeat, & non natet?

* *ἐποίησε περὶ τὰς ἀριστοτέλους ἀπορίας.*

ματρυλλεῖον.) Matrylleũ dicunt locũ fuiſſe quendam, in quo aniculæ ſuſciperent eos qui inebrari uellẽt. Menander in Permittentibus: Non infortuniũ ferret Perdita in Matrylleo uita? *οὐκ οἱ μόξυνται καταφθαρεὶς ἐν ματρυλλείῳ τὸν βίον;*

μάσσοντας.) Euripides fecit Herculem eſurientem, Bacchũ timidum, Iouem adulterum, & ſeruum eiulantem.

μὰ τόν.) Antiqui, & inter hos Plato ſępe, iuraturi, Deũ omittunt, boni ominis ergò, & ex reuerentia numinis: Per, nõ, Per Iouem, dicentes.

MAVRICIVS Romanorum imperator dicitur eloquentiam maximi feciſſe, & in optimis quibuſq; diſciplinis uerſatos maximis honoribus affeciſſe. Fertur & trientem uectigalium remiſiſſe ſubditis. Deſignatus à Tiberio Cæſare dux Orientis, quamuis in bellis & prælijs non uerſatus, uir tamen cordatus fuit, & grauis & accuratus: ac duas res inter ſe contrarias coniunxit, ſummam & magnitudinem animi, & clementiã, ab omni deſpicientia & ſupercilio alienam. Hoc ingenio præditus Mauricius, principatu ſuſcepto, magis etiam gloriam ſuam illuſtrauit.

Tiberius Cæſar.

μαυρούσιοι.) Mautuſij, gens inuicta ab illius loci barbaris ob audaciam & celeritatem, & quòd per occaſionem cum impetu conferti irruere, & facilè refugere, & ex fuga denuò in unum coire conſueuerunt, ut cõuerſi in improuidè nulloq; ordine inſequentes irruant. Quòd ſi quam illi cladem acceperint, non Romanæ legiones, ſed auxilia, eaq; Barbarorum periclitantur.

Col. 921.

MAVSOLVS princeps Carum, quẽ Theopompus pecuniæ cauſa à nullo ſacinore temperaſſe ſcribit.

μαχάων.) Suſurrabant inter ſeſe, qui Chironis & Machaonis artem factitãt, id eſt medici & chirurgi, unà cum telo animam etiam exituram. de Epaminonda opinor.

μάχαιρα.) Celtiberi fabrica gladiorum alijs multum præſtant. Nam & pungunt acriter, & ictum utraque manu potentem ferunt. Itaque Romani patrijs gladijs depoſitis Hannibalico bello, Ibericos receperunt, forma quidem mutata, ſed ferri bonitatem & fabricæ ſolertiam imitari nõ potuerunt.

Celtiberici enſes.

μάχλην μάχαιρα ζωγραφεῖ κρατουμένην.) Pugnam gladius depingit arreptus.

Explicatio ſomnij.

μάχλος.) Vitam illa prius intemperantem egerat, diſſolutis moribus, multum uſa conſuetudine paternorum ueneficorum.

μαχλοσύνη.) Heſiodus, de Prœti filiabus: Ob laſciuiam tetram tenerum amiſerunt florem.

MAEANDER, fluuius Lydiæ.

μαιμακτηριών.) Mæmacterion, quintus menſis apud Athenienſes * Ianuarius: dictus à Ioue Mæmacte, id eſt attonito & turbulento. Cum aũt eo menſe hyems incipiat, aer turbatur.

Col. 922.

μαιονίδαι.) Si captus es, ignoſcendũ. nam & princeps hymnorum Mæonides ob griphos piſcatorũ perijt. Quòd paria Muſis locutum eſt caput, ô hoſpes, Mæonidæ.

MAEOTIS, palus Scythiæ.

μέγα.) Magnum & paruum, de auditu dicitur, & de ſtrepitu, ſiue ſono: in quo magnum & paruum ſolus auditus dijudicare poteſt. Quod uerò in corpore eſt continuum, id tactus & guſtus diſcernunt. Cum autem uocem dicimus * claram aut obſcuram: proportione & ſimilitudine à coloribus ſumpta ſic loquimur. Ac in ſtrepitu magnum & paruum non aliam habet oppoſitionem, niſi acutum & grauem ſonum: ut in tactu, circa calidum & frigidum. Alia prorſus oppoſitio eſt graue & leue, aſperum & læue, & cæterarum quælibet, * ſed remiſſionem aut intentionem ſonorum ſignificat. Hoc uerò non eſt alterius oppoſitionis proprium. Tale igitur magnum & paruum inuenire licet: ut, exempli gratia, mellis magnum, aridæ ficus paruum: quia intenſa eſt dulcedo mellis, remiſſa in ficu. Sed & niger color, affatim niger, dici magnus poteſt: qui non ita ſe habet, ſed remiſſus eſt, paruus: ut uehemens ſimpliciter & obſcurũ, magni uoce & parui nominetur. Illud etiam quærere eſt operæprecium, quamobrem cum de ſolis magnitudinibus magnum & paruum dicatur, de ſolis uehementibus &

Vox

* *λευκὴν ἢ μέλαιναν,* albam aut nigram.

Locus mutilatus, aut certè per obſcurus, mihi quidem.

Sapor.

Color.

Col. 923.

bus & obſcuris ſonis metaphora ea propriè utamur, magnũ ſtrepitũ dicentes, & paruũ: nõ item magnũ, quod ualde dulce eſt: neq; paruũ, quod obſcurã habet dulcedinẽ, neq; de ullo alio. Dico igitur, ſtrepitum non * eſſe rem, quæ ſimul & ſubitò ſubſiſtat: ac eum ne in naſcendo quidem ſubſiſtere, ſed fieri in tempore. Omne autem tempus eſt continuum. Itaq; ſtrepitũ qui longo tẽpore fit, magnũ dicimus: paruum, qui breui. Sed ualde dulce, & ualde nigrum, itẽq; alia, uehemẽtia qualitatis talia ſunt, nõ longitudine temporis.

* ὑφεστηκός τι ἀθρόον πρᾶγμα.

μεγαλεῖον μύρον.) Megaleũ unguentũ, à Megalo Siculo inuentore.

Aenigmata. μεγαλοδωρία.) Tanta munificentia & ſapiẽtia uſus eſt. Neq; enim uidebatur, cum uidebatur: nec inueniebatur, cum inueniebatur: neq; deprehendebatur, cũ capiebatur. Zeno quendã aggreſſum magnùm ſpirare (id eſt, efferri animo) alapa data monuit, bonitatem non in magnitudine, ſed magnitudinem in bonitate ſitam eſſe.

Magnitudo in bonitate ſita.

Claßis 150000 uirorum. μεγαλομερεία.) Polybius: Claſſis Carthaginenſiũ uiros habuit circiter centies quinquagies mille: qua non is modò qui adeſſet, coramq; cerneret, ſed qui uel audiret, obſtupeſceret, ob periculi magnitudinem, & utriuſq; Reipublicę amplitudinem atq; potentiam. Theologus: Iis qui maxima, aut maximũ, aut ſupra magnum appetunt, maxima, ut in tribus perſonis * homœuſijs: maximum, ob eſſentiæ unitatem, & identitatem diuinitatis: ſupra magnum, quia nõ quãto aliquo aut magnitudine aut quãtitate * circumſcribitur.

* ὁμοουσίοις, f. ὁμοουσίοις.

* περιγράφεται lego, pro χάριται.

μεγαλοπρεπής.) Magnificẽtia, poſita eſt in magnitudine ſumptuum: liberalitas, in conſuetis ſumptibus uerſatur.

Col. 924.

Magni animi opes maximæ. μεγαλόφρων.) Magnanimus, eſt habitu præditus ſuper omnes euentus æquè malos & bonos ſe efferente, & ab antiquis maxima dicitur opulentia.

Aurum. μεγαῦρος.) Multum poteſt AVRVM: ac neruus belli, ſecundum Pindarum, dicitur.

Megarenſes. μεγαρέων ἄξιοι μορίδος.) Megarenſium digni parte: id eſt, inhonorati. Non ſumus homines obſcuri, neq; Megarenſis conditionis: ſed ex ijs qui ſapientiæ principatum tenent.

μεγαρέων δάκρυα.) Megarenſium lachrimę. Quia in agro Megarico multũ allij naſcitur. Prouerbiũ in eos dicitur, qui lachrimis expreſſis ſimulatè flent, non ex animo.

μεγαρικαὶ σφίγγες.) Megaricę ſphinges, dicuntur meretrices.

μεγαρίσαι.) Stilpõ philoſophus Megarenſis Græcus, tantum acumine ingenij, docendiq; dexteritate pręſtitit alijs, ut tota penè Gręcia illum intuens, Megaricam ſectam amplecteretur. *Stilpon.*

μέγας βασιλεύς.) Magnus rex: id eſt, Perſarũ, quòd maxima eſt eius potẽtia. Cæteris aũt regibus etiã nomina prouinciarũ adijciebant: ueluti, Lacedęmoniorum aut Macedonum. *Rex Perſarum.*

μέγα τὸ σῶμα τοῦ φοινικτοῦ.) Magnum eſt os anni: id eſt, bonis animis ſumus, ob annonæ copiam, & omnium rerum abundantiam. *Copiæ cornu.*

μέγα τι ἄγγελος ἐσθλός.) Magna res eſt nuncius bonus. De ijs qui læta nunciant. Col. 925.

μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ.) Magis ea re fidit, quàm Peleus gladio ſuo. Eũ gladium aiunt illi à Vulcano modeſtiæ gratia dono fuiſſe datum, quo ſiue in bellis, ſiue in uenatu uterer̃, omnia ex ſententia conficeret. *Gladius fortunatus.*

MEGAENETVS, homo fuit inſolens, audax, auidus imperij.

μεγαίνετος.) Audies iſtius & meos diſcipulos. Iſtius quidem Phormiſius & Megænetus Manes. Sunt nomina ſeruorum.

μέγεθος.) Duplex eſt magnitudo • cõmunis ſenſus. Poteſt etiã proportione de olfactu & guſtatu intelligi. Nã hi ſuã magnitudinem apprehendunt, alter odorum, alter ſaporum, etſi conſuetudo nomen magnitudinis ignorat.

μεγιστᾶνες.) Proceres, regis illuſtres miniſtri & præfecti.

MEGISTVS fluuius, qui in Aegæũ mare influit.

MEDIMNVS, mẽſura Chœnicũ 48. Prouerbiũ, μεδίμνῳ ἀπομετρῶ τὸ τοῦ πατρὸς ἀργύριον: Paternũ argentũ medimno metior. De ijs qui magnũ & ſubitũ lucrum expectant. Medimnus eſt modiorum 6, ſextariorum 72, ſiue librarum 108.

MEDIOLANVM, urbs Italiæ populoſa, direpta ab Attila.

MEDVSA, quę & Gorgone. Perſeus; Danaes

Perſeus præſtigiarum peritus. Danaes & Iouis Pici F. oēs myſticas phātaſias, id eſt arcanas præſtigias edoctus, cū peculiare ſibi regnū inſtituere uellet, Medicū cōtempſit: multasq; regiones peruagatus, puellā uirginem uidit ſqualidā & deformē: eāq; intuitus, quæ uocet, rogat: Illa: *Meduſa.* Meduſa, inquit. Amputato itaq; capite eius, * confecit id, ut edoctus fuerat, atq; geſtabat: eoq; ** ἐπιλαβὼν αὐτὴν, intuiaut.* percellebat & tollebat omnes intuentes. Id caput Gorgonē appellauit, ob actionis celeritatē. Inde in regionē profectus quæ Cepheo regi parebat, puellā uirginē Andromeden nomine, in templo repertam, uxorem ducit, * uicumq; ** καὶ κτίσει κώμην εἰς πόλιν, & ex pago urbem facit.* condit in urbe quæ Amandra dicitur, erecta ſtatua quæ Gorgonem geſtaret. ea dicta eſt Iconium, ob Gorgonis effigiem, ſeu ſigillū, quod eſt Grecè εἰκόνιον. *Amandra. Iconium. Andraſus.* Bellū geſſit cū Cilicibus & Iſauris: urbemq; Tarſum cōdidit, cum Andraſus antea diceretur. Nam cum oraculo iuſſus eſſet, quo loco poſt uictoriam, ubi ex equo deſcendiſſet, pedem primò po *Tarſus.* ſuiſſet: urbem cōdere, pro uictoriæ munere: eam Tarſum appellauit. *Media.* Medis quoq; uictis, nomen regionis mutauit, *Perſia.* ac Perſiam uocauit. Edocuit etiā Perſarum quoſdam, quos Magos uocauit, *Col.926.* nefaria ſacra Gorgonia. quo tempore *Cœleſtis ignis.* globus ignis cœlo delatus eſt: unde Perſeus ignē acceptū à Perſis cuſtodiri, & ut cœlo miſſum coli iuſſit. Bellum cū Cepheo gerens, qui ob ſeniū cæcus erat, cum caput Gorgones nullā in eum *Gorgones Perſeū interfecit.* uim haberet: ratus inutile id eſſe, ad ſe cōuertit, eoq; conſpecto moritur. Hoc poſtea filius eius Merrus cremauit.

μιθαρμοσου.) Attentè me audi. Sicubi uerò quid perperā dixero, corrige.

μίθιδαι.) Morem gere amicis, & curas iſtas miſſas facito.

Ebrioſa religio. μίθυ.) Antiqui moris non fuit, uel uino, uel ullis alijs delicijs ultra modū indulgere, niſi deorum cauſa id facerent. Hinc ſunt θοίναι, θαλίαι, μίθαι, quarū uocū origo conuenticula religionis ergò atq; conuiuia declarat.

METHODIVS Olympi Lyciæ, aut Patararū, & poſtea Tyri epiſcopus, ſplēdida & compoſita oratione libros ſcripſit contra Porphyrium: & Conuiuiū decem uirginū: & de reſurrectione ſermonem optimū contra Origenem, & aliū contra eundem de Pythoniſſa & libera uoluntate. Scripſit & in Geneſin, & in Canticum canticorum commentarios, aliaq; multa, * quæ paſsim legūtur. In extrema perſecutione ſub Decio & Valeriano, Chalcide, quæ eſt in Oriente, martyrio eſt coronatus. ** χύδαῖον καὶ ταγμεναὶ μεγα.*

METHONE, urbs una ex Halcyonijs. Demoſthenes in Philippicis de ea quæ eſt in Thracia loqui uidetur: quam dum obſidet Philippus, dextrum oculum amiſit. Quatuor eſſe Methonas ait Demetrius Magnes. *Col.927.* *Methonæ 4.*

μίθυ.) Odoratum & ſuaue merum humi fundatur, ut & cinis tuus & oſſa uoluptate afficiantur.

MELAMPVS, diuinationū gnarus. Symbolum illud Melampodē aut Poletem requirebat, qui res futuras optimè iudicare norant.

μελαμπύγου τύχοις.) In Melampygū incidas. * Melampygi duo quidā fuerūt, fratres improbi, Memnonidis filij. Qui cum petulanter multa facerent, mater eos cauere iubebat, ne in Daſyproctū, id eſt uirum hirſuto podice inciderent. Cum autem in Herculem incidiſſent, ligno q; alligati riderent. Hercules eos ridentes & circumſpectantes uidēs, cauſam quærit. Illi uerò reſpondent, ſibi oraculum à matre datū, fore ut inciderēt in uirum hirſuto podice. Hercules itaq; & ipſe ridens, eos dimiſit. ** Cercopes.*

μέλαν.) Niger color cōtrahit uiſum.

μελαναιγίδας διόνυσος.) Melanægidā Bacchum hac de cauſa conſecrarunt. Eleutheris filiæ, ſpectra Bacchi nigris caprinis pellibus amicti conſpicatæ, eū reprehenderunt. At is iratus, furore eas affecit. Pòſt Eleuther oraculū accepit, ad auertendum furorem, Bacchum Melænægidem eſſe uenerandum.

μελανίωνος σωφρονέστερος.) Melanione caſtior. Hic nuptias fugiens, in ſolitudinē uenit: & in mōtibus habitauit, cane ſuo uenatus lepores, neq; præ odio domū redijt. adeò mulieres ille deteſtabatur. Nos uerò nihilo ſumus Melanione *modeſtiores. Ariſtoph. in Lyſiſtrate. ** ſaniores, ευφρονέστεροι.*

*MELANIPPEVM, ſacellū eſt Melanippi Theſei filij, in Melita. *Col.928.* ** Menalippeum.*

MELANIPPIDES Melius, Critonis F. Olympiade 65 natus, ſcripſit Dithyrambis plurimos libros, & poemata uerſu heroico, & epigrammata, & elegias, & alia plurima.

Melanip-

Mclanippides, ex filia nepos ſuperioris, Critonis filius, qui & ipſe Lyricus fuit, in Dithyrambica modulatione plurima innouauit, & apud Perdiccã regẽ ætatem exegit. Scripſit & ipſe Cantica lyrica, & dithyrambos.

Melanthius. Morſimus. μελάνθιος.) De Melanthio & Morſimo ſic dicit Ariſtophanes: Ambo ſunt Gorgones, guloſi, Batidum piſciculorũ ſpeculatores, harpyiæ, uetularũ ſubagitatores, impuri, hircum olẽtes, piſciũ peſtes, contra quos magno ſcreatu edito atq; amplo Muſa & dea feſtum hũc diẽ mecũ per ludũ agito.

MELANOPVS, affinis Diophanti (oratoris.

MELANTIAS, quæ nũc uulgò Melitias dicitur. Thraciæ pagus, 102 ſtadijs Byzantio diſtans: quem Athyras fluuius præterfluit: paulumq; progreſſus, & uerſus Cæciam uentum paulatim declinans, in Propontidem influit. Vnde nauale quoq; quod eſt in illo littore, nomen idem accepit. *Athyras.*

μελεάγρια.) Radicibus eos Meleagriorum, & medullis calamorum excepit.

MELEAGRIDES aues paſcebãtur in arce: alij Meleagri ſorores, alij familiares Iocallidis Lerneæ uirginis, quã ſupra modum uenerãtur, in has aues mutatas eſſe tradunt. *Iocallis.*

Col. 929. Romanorum gymnaſia. μελίτη.) Qui Romanorum tirocinia & exercitationes, prælia incruenta: & prælia, cruentas exercitationes dixerit, non aberrabit.

** minus, id eſt aquì ac.* μέλει.) Prouerbium: Ego non* magis iſtiuſmodi curo, quàm ranas in paludibus: μέλει μοὶ τῶν τοιούτων ἀλγὼ ἢ ἧττον τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων.

MELES, Homeri pater.

MELESERMVS, Atheniẽſis ſophiſta. Scripſit meretriciarum epiſtolarum lib. 14. Agreſtiũ unum: Culinariarũ unũ: Conuiualium unum.

μελησία.) Videt Meleſiã, & amat eam: ὁρᾷ τὴν μελησίαν, καὶ ἐρᾷ αὐτῆς.

Mel. μέλι.) Mel dulce quidem eſt ſenſui, amarum autem exhalatione, ac bilem facere dicitur, & conuertere humores in ſui ſaporis contrarium. Id quod argumento ſit, ortum eius eſſe ex amariſsima natura.

MELIBOEVM, Olyzon urbs.

MELIBOEVS agricola, Oedipum educauit.

μελίνα.) Impunè auferebãt uinũ, legumina, panicũ, ficus. Omnia enim bona habebat regio illa, prærer oleum.

μελιταῖον κυνίδιον.) Melitęus catellus. Canum alij ſunt ſagaces, alij feras inuadũt, alij domos cuſtodiũt: alij uoluptatis gratia alũtur, ut Melitæi catelli. *Col. 930.*

MELITE, ut Demoſthenes in oratione cõtra Cononẽ, municipiũ eſt Cecropiæ tribus, dictũ à Melite, quę ſecundũ Heſiodũ filia fuit Myrmecis: Muſæo uerò autore, Dij, filij Apollinis.

μέλιτος μυελός.) Mellis medulla. De rebus ſuauiſsimis.

MELITVS tragœdię poeta frigidior, improbo ingenio, * Socratẽ accuſauit. Ariſtophanes:

Obliqua Meliti Caricorum carminum.

Caricæ cantilenæ fuerunt lugubres. *Caricæ cãtilenæ.*

Melitus Lari F. Atheniẽſis orator, cũ Anyto Socratẽ accuſauit. Fecit & comœdias, & lapidatus eſt ab Athenienſibus*. Fuit tẽporib. Zenonis Elcatę, & Empedoclis. Scripſit de ENTE. aduerſatus eſt Pericli: & dux Samiorũ nauali prælio pugnauit, cum Sophocle tragico Olympiade 84. ** Locus opinor, mutilus.*

Interitus duorum amentium. Melitus amat Athenis adoleſcentẽ nobilẽ & diuitẽ. Erat is adoleſcentulus & magnifico genere ortus, & forma præditus incõparabili. Amatori nomẽ erat Melitus, formoſo Timagoras, ut aiunt. Erat aũt immiſericors & inexorabilis ille puer, multaq; amatori laborũ & periculorũ pleniſsima imperabat, quę parũ ab interitu abeſsẽt. *Meretricia cupiditas & inſolentia.* Eæ res erãt, ut canes bonos uenaticos peregrè adduceret, & equũ hoſtilẽ cuiuſcunq; generoſum & ferocẽ, alterius elegantẽ chlamydem, & id genus alia. Deniq; aues etiã apportari ſibi iuſsit cuiuſcunq; altiles, & ſeruos miro genere natos. Enimuerò cũ hæc quoq; attonitus ille amicus cõfeciſſet, formoſo donabat magnã & precioſam rẽ, ea quę iam dicta ſunt. At hic immani ingenio, etiã illa repudiauit. Melitus itaq; amore ardẽs atq; inſaniẽs, atq; etiã ſui contẽptũ indigniſsimè ferẽs, teſſus irritis ſimul & infinitis ærũnis, incitato curſu in arcẽ ſe ꝓripuit, & de rupib. deiecit. Nõ tamẽ uindex iuſticia, inſolẽtẽ & cõtẽptorẽ puerũ irridere paſſa eſt Meliti interitũ. Nã auib. acceptis, & in ulnas impoſitis, illius ueſtigia perſequẽs, quaſi ui traheret à calamitoſo ſodali, ſe poſt Melitũ eodẽ ex loco ꝑcipitauit, tardus & inſc- *Col. 931.* *ὡς ἀπώλετο καὶ ἄλλος ὃς ἐν τῷ αὐτῷ γε ῥίψει.*

O' præclarum monimentum. & infelix redamator. Eius calamitatis ſimulactum eo loco poſitum eſt, puer formoſus & nũdus, gallos duos admodum generoſos in ulnis ferens, & in caput ſe præcipitans.

Mortuorũ uiaticum. μελιτῶττα.) Mellitam placentam Trophonij oraculum petituri, ſerpentibus, ut putabant, afferebant. Mortuis item mellita placenta dabatur, ad placandũ Cerberum: obolus, quem nautæ darent: & corona, ut uitæ certamine perfunctis.

μελόμενοι.) Deo ſe charos eſſe credebant, quòd genio illi curæ eſſent.

Rex philoſophus. μέλον.) Quamuis rex & Perſa tot gentium & negoçiorum curis diſtrictus: nihilominus doctrinã aliquãtiſper deguſtare, & illius gloria illuſtrari uolebat.

μελλονικιᾷν.) Ariſtophanes: Nõ eſt oſcitandũ nobis, neq; Niciæ exẽplo ceſſandũ: ſed primo quoq; tẽpore gerẽda res eſt. *Nicias.* Nicias Nicerati F. differebat expeditionem Siculam. Tardus enim erat in exeundo, & (ut obtrectatores dicebant) non * prouidus, ſed cunctator.

** προνοητικὸς, f. πρακτικὸς, ſtrẽnuus.*

Ceſſatio. μέλλω.) Sophocles: Dum ſubinde ceſſo, remq; differo: ſpem & quam habui, & quam non habui, perdidi.

Col. 932. MELCHISEDEC, ſacerdos Dei, rex Chananæorũ. Is urbẽ in Sione mõte condidit, Salemq; dixit, hoc eſt εἰρηνό πολιν, Pacificam: in qua cum regnaſſet annos 113, obijt, uir iuſtus, & * uirgo. Genealogia uerò eius nõ explicatur: quòd prorſus non eſt de Abraami ſemine, ſed genere Chananæus, & ex deteſtabili ſatu oriundus. Quamobrem genealogiæ honore caret. Minimè nanq; decuiſſet, eum qui ſummæ iuſticiæ compos eſſet, cum ſumma iniuſticia prædita familia coniungi. Itaque eum & patre & matre carere dicũt. Natione autem fuiſſe Chananæum, cùm ex eo clarum eſt, quòd in climate Chananæo regnauit: & quòd improbiſsimis Sodomis uicinus fuit: tum etiam quòd Salem, cuius rex erat, celebris illa eſt Hieroſolyma, ſyllabis Hiero ueteri nomini adiectis. Cũ de gente Melchiſedecitarum audieris aliquid, memento dicti Apoſtolici, alterius eam eſſe generis, Chananæi.

** παρθένος, per omnẽ ætatẽ caſtus.*

Plus ergo gẽti quàm menti tribuitur.

CHRISTI SACERDOTIVM. MELCHISEDEC ſacerdos non Iudæorum tantum, ſed & gentium: ſic & Chriſtus non pro Iudæis ſolùm, ſed etiam pro uniuerſis hominibus ſeipſum obtulit Deo. Auſpicatur autem ſacerdotium ea nocte, poſtquam ſuppliciũ pertulit, cum accepto pane, & gratijs actis, eum fregit, & dixit: Accipite, edite, & reliqua. Hic Melchiſedec Abraami tẽpore floruit, uir religioſus, ethnicus, genus ducens à Side, filiò Aegyptiorũ regis * Libyæ.

** τῆς λιβύης.*

Melchiſedec rex Chananæorũ, & ſacerdos ſummi Dei, Abraamo à bello reuertẽti occurrit, & panib. ac uino oblatis, illi dixit: Benedictus Abraã Deo ſummo, qui condidit cœlum & terram: & benedictus Deus altiſsimus, qui hoſtes tuos poteſtati tuę ſubiecit. Abraam autem decimas omnium ei dedit. Melchiſedec ſignificat regem pacis.

MELCHOM, idolum quoddam. Sacræ autem literę ſimulacra προσοχθίσματα καὶ βδελύγματα, id eſt offendicula & piacula uocant, quòd inuiſa & deſpuenda ſint.

μεμαγμένη μᾶζα.) Placenta ſubacta, ſiue parata. De bonis quæ in promptu ſunt. Prouerbium. μᾶζαν μεμαχὼς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην, Placentam ſubegit à me ſubactam: id eſt falſam alienæ glorię hereditatem cernit. Col. 933. *Socordia populi ex bitteſi.*

μεμαῦῖα.)

οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσιν ἐδύνατο καὶ μεμαυῖα,

εὑρέμεναι κλωθὼ τοῦδ' ἕτερον φονέα.

Nec enim inter mortales potuit, quãuis quæritans,

Reperire Clotho huic alium interfectorem.

μεμιλτωμένον.) τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον. Funem rubricatum fugiũt. Ariſtophanes: Cum Athenieſes in cõcione ſegniter conuenirent; ſolèbant duo miniſtri fune rubricato extẽto per forum, turbam in concionem compellere: ut ait Plato comicus. Qui uerò inuncti erant, mulctam ſoluebant. Memnon, qui ad Troiam militauit, dux Aethiopũ fuit, cũ Aethiops non eſſet, ſed è Suſis Perſicis, & Choaſpe fluuio, illius loci gentibus imperans.

Victimæ. μεμυτιλωμένα.) Lex uictimas pingues & integras flagitat, eodẽq; modo Malachias propheta: & execratur eos, qui cum tales habeant, mutilatas offerant.

μεμύρωμαι.) Ariſtophanes: O' me beatam, quæ caput præſtantibus unguẽtis delibutum habeam. Ea tamen multum ſuperantur à Thaſijs urnulis. *Anus ſæpe re mauult quàm olere.*

Col. 934. ** Memphis.* * MEMPHIS bos Soli ſacer fuit, ut Apis

ut Apis Lunæ apud Aegyptios.

MENANDER Athenīēſis, comicus antiquus: & Menāder alius Athenienſis, Diopithis & Hegeſiſtrates F. celebris apud oēs, nouæ Comœdiæ poeta, ſtrabis quidē oculis, ſed acuto ingenio, & inſanus mulierū amator. Scripſit comœdias 108, & epiſtolas ad Ptolemæū regē, & alias plurimas orationes proſa.

Menander Laodiceæ natus, quæ eſt ad Lycum fluuium, ſophiſta, ſcripſit cōmentarium in Hermogenis artem, & Minuciani progymnaſmata, & alia.

Doctus, ſed ignauus & uoluptarius.

Menander Protector hiſtoricus, ſic de ſeſe ſcribit: Mihi pater eſt Euphrates Byzantinus, minimè ille quidem eruditus. Herodotus mihi frater eſt, qui legū doctrina deguſtata, ab eo ſtudio receſſit. Ego uerò & leges non negligendas eſſe, & ad finem laborum perueniendū exiſtimaui: idq; feci ut licuit, minimè tamen eius ſtudij profeſsione ſum uſus. Neq; eñ cordi mihi erat cauſas agere, aut regiā porticū frequētare, & eloquētiæ facultate curas aliorū in me trāsferre. Itaq; reb. ſerijs neglectis, amplexus peſsima hiāti ore circuiui. Ac placuêre mihi ſtrepitus* curruū, & equorū decurſiones, atq; etiā pantomimorū ſaltatio. Adhęc, & palęſtras ſum ingreſſus: eoq; demētiæ ueni, ut & penulā exuerē, & ueſtem illi proximā, & quicquid ad uitę ornatū facit. Poſteaquā uerò Mauricius imperatoriā poteſtatem ſuſceperat, cùm ſolicitus maximè de populo, tū Muſarum amator, & poematum atq; hiſtoriarum auidus auditor, ut qui & magnam partem noctis in ijs ſtudijs conſumeret, & pecunijs hebetiora ingenia acueret & excitaret: perlibēter ego tum oberrans, & æger animo, quòd non ea quibus eſſet opus haberem: reputabā, non decere me fruſtrà oberrare. Itaque ne prorſus nihil agerem, hāc hiſtoriam ſcribendā ſuſcepi, ab obitu Agathię auſpicatus. (dita.

** χρωμάτων, colorum, f. δερμάτων.*

Mauricius imperator.

Paralipomena Agathiæ.

MENDA, urbs ab Eretrienſibus cō-

MENDE, urbs una ex Pellenæis: unde Mendæus.

Pan.

MENDEN appellāt Pana Aegyptij, à caprino uultu: cūq; colūt, ut procreatricis facultatis præſidē (eſt enim ſalax hoc animal) itaq; uenerantur, ut capris non ueſcantur.

MENDESII ædes fuit apud Aegyptios, in qua ſimulacrū fuit caprinis pedibus, intento inguine.

Huic rigidum cornu durius inguen erat.

μενδήσιον κέρας.) Mendeſium cornu: id eſt, hoſtium Nili.

MENECRATES comicus, de cui⁹ fabulis eſt Manector, ſiue Hermionēſis. Col. 935.

Menecrates Syracuſanus medicus, qui ſacrū morbū curabat, nullā mercedē accipiebat: ſed à ſanatis poſtulabat, ut ſe ipſius ſeruos eſſe faterentur: ſeq; Iouem appellabat, & deos quos ſanauerat, nomine cuiq; indito, alij Mercurij, alij Apollinis.

MENELAVS, frater Philippi, à patre: ut Demoſthenes tradit in Philippicis.

Menelaus Aegæus, poeta heroicus, Thebaidem ſcripſit libris 12, & alia.

μενετοὶ θεοί, καὶ μὴ ἀποδιδοῦσι μισητέως.) Dij ſunt placabiles, nec ſtatim flagitia ulciſcuntur.

MENIPPVS, comicus, cuius fabulę ſunt Cercopes, & aliæ.

Hem tibi uirum politicum.

μένω.) Olympias in ſuis cōſilijs perſeuerabat. Menō Athenīēſis haud obſcurè diuitias appetebat, & magiſtratus, quò plus acciperet: & honorari cupiebat, ut plus lucrarerī: & potentiſsimorū amicitias ambiebat, ne facinorū ſuorū daret pœnas. Expeditiſsimā cōficiendi quæ uellet uiā, fraudes, mēdacia, periuria credere: candorē & ueritatē ſtulticiā putare. Amari ab eo neminem cōſtabat: cui uerò ſe amicū profitebatur, ei haud obſcurè inſidiabatur. Hoſtem nullum deridebat: ſed quaſi familiares ſuos omnes derideret, ita perpetuò loquebatur. Hoſtiū poſſeſsionib. non inſidiabatur (difficulter enim auferri putabat res eorū, qui eas cuſtodirent) ſed res amicorum, ſolùm ſe ſcire putabat, incuſtoditas facilimè ſurripi. Quos periuros & iniurios eſſe norat, ut probè armatos metuebat. Viris autem ſanctis & ueri amantibus, ut effœminatis utebatur. Sicut alij religione & iuſticia gloriantur: ita Menon facultate fallendi, commentis mendaciorum, & deriſu amicorū gloriabatur. Non callidum neq; uerſutum, rudē & indoctū iudicabat. Apud quos primo loco eſſe cupiebat,* principes amicorum calumniando, parādas eſſe amicitias opinabatur. Societate iniuriarum efficere ſtudebat, ut milites dicto audientes haberet. Coli & obſeruari ſe uolebat, oſtentās ſe & poſſe & uel- Col. 936.

le facere iniuriam. Si quis ab eo deſciuiſſet, in beneficij loco commemorabat, quòd familiaritate eius uſus, cum non perdidiſſet.

μεραρχίαι.) Merarchię ſunt duæ chiliarchiæ uirorum, 2048. Appellant & Telos, & Merarcham Telarcham.

μερὶς ὁ πνίξ, ἢ μερὶς ὁ πνίγει.) Cum robuſtiores uictum imbecilliorum raperent, eosq́ iugularent: cum ſe defendere illi non poſſent, excogitata eſt partitio, & æquam quolibet partem accipiente clamatum: Portio, non iugulatio: uel, Portio non iugulat.

μερίτης.) Polybius: Cuſtos ſtatim aperit, ſperãs ad ſe quoq; aliquid prędę peruenturũ: quòd eorũ quæ apportarentur, particeps eſſe conſueſſet.

μερμερόους.) Mermeroes nobis ſignificat, nõ eſſe bonam regionẽ, neq; armis uindicandã, neq; regia expeditione dignã: ſed eſſe ex gentib. Caucaſi accolis.

MEROE, inſula Oceani. εἰ καὶ τηλοτέρω μερόης τεὸν ἴχνος ἐρείσεις: Etiãſi ultra Meroen tuum ueſtigium fixeris.

MEROPIS, Cos inſula.

MESSAPIONEM tyrannũ Proxenus Athenieẽſibus ait intuliſſe bellum.

μεσεγγύημα.) Pecunia depoſita apud ſequeſtrẽ, cõmunem amicum, quò rata ea ſint, quæ duo inter ſeſe pepigerint in rebus parum probatis, quæq́ non ſunt è republica.

Col. 937. μεσοβασιλεύς.) Interrex. Poſt mortem Romuli, cum Romæ interregnum eſſet, annũ totũ Senatus autoritatẽ rerum cõmuniũ adminiſtrãdarũ habuit, quinque dierũ principatu illuſtriorib. ſenatoribus per ſucceſsionem delato, quos Interreges nominarunt.

μεσολαβηθείς.) Filio perſuaſit, ſi ipſe fatis interciperetur, ut bellum Romanis inferret.

MESOMEDES Cretenſis, lyricus,

Adrianus. Adriani tẽporibus, ſiue libertus eius, ſiue ex pręcipuis amicis. Scripſit in lau-

Antinous. dẽ Antinoi, deliciarũ Adriani, & alia di-

Antoninus. uerſa carmina. Antoninus Syllæ ſepulchrũ perueſtigatũ inſtaurauit, & Meſomedi cenotaphiũ excitauit: huic, quòd & cithara canere didiciſſet: illi, quòd eius crudelitatem imitabatur.

μέσον.) Medium, quod paris & æqui eſt particeps. Nam in moralibus uirtutibus, exceſſus & defectus inter ſe contrarij, in uitio ſunt: habitus autem inter eos interiecti, ſunt alterius generis, & ad uirtutem referuntur. Fit autem, ut non medię modò ſint uirtutes, ſed & utriſq; extremis contrariæ. Nã è paruo & magno, quorũ hoc in exceſſu, illud in defectu cernitur, id quod inter ea interiectũ eſt, par & æquale eodem genere continetur. Eſt igitur propriè medium, quod cõmiſtione extremorum eſt tale: neceſſarioq́ ſub eo genere eſt, ſub quo ſunt extrema. Virtus autem nõ ita media eſt uitiorum. Aequiuocè enim dicitur mediũ. Nam in circulo mediũ dicitur, centrũ. Sed & in terminis medius dicitur, qui alteri ſubijcitur, de altero prædicatur: atq; adeò qui bis ſumitur in cõplexionibus propoſitionũ, & ſimilibus. Dicitur enim medius, ſi utriuſq; extremi ſit particeps. Poſitu enĩ & miſtione, & tẽperie affectionis, in omnibus cauſam medius habet. Homerus:

Medium eiuſdẽ generis, diuerſi.

Mediũ terminus.

ὡς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε,

In medium utriſq; iudicate: non eſt, in mediũ progreſsi, ſed mediè iudicate, neque illi gratificantes, neq; mihi. Deinde ſubijcit, οὐδ' ἐπ' ἀρωγῇ. Neq; opitulãdi gratia. ἐγὼ δ' ἔχομαι μέσος, Ego medius teneor: id eſt, uictus ſum: a ſimilitudine pugilũ. Medietas & modus nõ poteſt plus & minus fieri: exceſſus uerò & defectus, poteſt: qui quia infinitè procedit, eò infinitam dyadem eum dixerũt.

Modus plus & minus excludit.

ἀόριστος δυάς.

μεσρέμ.) Meſrem Chami F. à quo etiam Aegyptus Meſrem, quæ nunc Meſer dicitur. Chami tabernacula, id eſt Aegyptus. Col. 938.

μέστα.) O' improbum caput: nihil hæc ad te, nihil.

Hæc regio tantundem mea refert,
Quantum ueſtra Doleo autem & fero,
Vrbis omnia ægrè negocia.

μεταβολή.) Mutatio fit quatuor modis: corruptione, alteratione, incremento, decremento. & in quatuor cernitur categorijs. in eſsẽtia, ut ortus & interitus: in quãtitate, ut incrementũ & decremẽtũ: in qualitate, ut alteratio, cuiuſmodi eſt fieri nigrũ, fieri cãdidum: in loco, ut ſurſum, deorſum: in Lyceo, in foro. Magis tamen ad motionem pertinet mutatio. Quod enim mouetur, eſſe oportet ut moueatur. quod uerò fit aut interit, non manet quod fuit: * & quia id quod mouetur in eo ipſo ſubiecto habet mutationem

Mutatio.

* καὶ ὅτι οὐ νόμενον, cum mouetur.

tationem,motu nihil ad eſſentiam ſubiecti cõferente. Sed quod oritur & interit,non in ſubiecto oritur, ſed uelut è materia in formam mutatur id quod oritur,& interit uicisſim.

Mutatio ſeu auerſio militaris. μεταβολή.)Eſt etiam mutatio,quę bis in idem fit inclinatio, in tergum uultus armatorum transferens:aut duo diſcrimina,unum ab hoſtibus, quod & epuram uocant,alterum ad hoſtes. Alij ſic eam deſcribunt.Mutatio eſt, translatio prioris ſuperficiei, ad ſuperficiem quæ in cauda eſt,aut ab hac in cõtrariam ac mutatio ab hoſtib.fit,cũ bis inclinarint in haſtam:ad hoſtes,cum bis in clypeũ.

μετὰ νοσούντων μαίνεσθαι καλόν.)Cum ęgrotis inſanire pulchrũ eſt. Mores accommodandi ſunt ijs qui adſunt. Huic illud ſimile eſt.ὁ μαινομένοις μὴ συμμαινόμενος,οὗτος μαίνεται: Qui cum inſanis nõ inſanit,is inſanit.

METAGENES Atheniẽſis, ſerui filius,comicus.ex fabulis eius ſunt,Aurę, Mãmacuthus,Thurioperſæ, Philothytes,Homerus ſiue Aſcetæ.

μεταγειτνιών.)Metagitnion,alter mẽſis apud Atheniẽſes,quo Apollini Metagitnio ſacrificant.

Col.939. μεταδιδάξαι.)Neq; duci aliud docenti parebant:neq; quiritante illo & ſupplicante,precibus mouebantur.

μετάδος γοῦν ἄρτου.) Imperti egenti panem.

μετὰ λέσβιον ᾠδόν.)Poſt Lesbium cantorem. Prouerbiũ de ijs dicitur qui ſecundas ferunt.nam Lacedæmonij Leſbios citharœdos primos aduocabant. Cum enim urbs eorum inquieta eſſet, oraculo iuſsi ſunt Lesbium accerſere cãtorẽ.

Terpãder Lesbius. Itaq; Terpandrũ ob cædem exulãtem, Antiſſa accerſitũ, in Syſsitijs cũ audirent,acquieuerunt. Lacedæmonij in in ſeditione Lesbo accerſiuerunt muſicũ Terpandrũ,qui animos eorũ cõpoſuit,ſeditionẽq; cõpeſcuit.Si quãdo igitur muſicũ aliquẽ audiebãt Lacedęmonij,dicebant: Poſt Lesbium cantorem.

μεταλλεύω.)ἐρεῖς τί μεταλλεύεις τὸν μυχὸν ὦ φιλόλυχνε: Quid uerò angulum hunc perſcrutaris Philolychne:id eſt,amans lucernarum.

Iupiter Picus. Faunus. Metalla. μεταλλεύς.) Faunus filius Pici, qui & Iupiter,quem de ſtellæ errãtis nomine Mercuriũ appellarũt, metallũ inuenit auri & argenti & ferri, eorũq; fabricam tradidit Occidentalibus. Vnde à popularibus dator diuitiarũ eſt appellatus.

μεταμαθών.)Si nunc ſaltem id quòd è re ueſtra eſt,amplexi fueritis:nihilo deteriore conditione eritis. Ariſtophanes in Pluto: Non mutares ingenium? Non ſi mihi dares Plutum ipſum, aut Batti ſilphium.

μεταμέλεια.)Pœnitentia,affectus humanus. In Deũ eñ nulla cadit pœnitẽtia. In mutationes uerò certo cõſilio res humanas ſinit incidere.ſicut Iudęorũ ſacerdotiũ terminauit:& regnũ Aſſyriorũ,Babylonis,Macedonum ſuſtulit. Vices rerũ humanarum.

μετὰ μουσῶν.)Cum Muſis. De erudito,aut communiter de indocto eruditorum conſuetudine utente. Legendum eſt cum geſtu.

μεταξύ.)Traianus ſocietate laborũ leuabat multitudinis defatigationẽ,& inter proficiſcendũ aliàs aliter ordinabat. Alexander inter bibendũ, & ebrietate incenſus,rixari cum Clito cœpit:& haſta ſatelliti rapta,quaſi furore percitus, Clitum traiecit. Col.940

μεταξιλογία.) Cũ intermiſſo paulìſper propoſito,alia de re uerba fiunt.

μεταπήδα.)Celeriter cũ hæſitaris,ad aliã ſententiã tranſilito. Hoc dicto Socratẽ uult deridere, ut qui in quæſtionibus uexetur, & prę anguſtijs aliò trãſiliat. Docet igiť eum,ſicubi aliqua de re dubitaris,celeriter ad aliã ſententiã trãſilito. Qui aũt alij præcipit, ipſe nimirũ periclitatus eſt ea quæ præcipit. Heſitationis remedium aberratio à propoſito. Socrates.

μεταποίνιον.)Iuſticiam, inſpectricem uniuerſi,Metapœnion,id eſt uindicem ſiue ultricem appellant.

μετὰ τὴν ἐν μαραθῶνι μάχην: καὶ, μετὰ τὸν πόλεμον ἡ συμμαχία.)Poſt Marathoniam pugnam:&,Finito bello,auxilia. De ijs qui rei gerendæ tẽpus negligũt, ſeroq; ueniunt.

μετάφερε σαυτόν.) Mutari nos decet, & rem gerendam ſuſcipere.

* μεταχορία: * μεταχθονία. Col. 941. Aquila. Cochlea.

τίς γάρ ἐμοὶ σοῦ μισθὸς ἐπάξιος ἤν σε διδάξω
ὑψοῦ ὑπὲρ πόντοιο μεταχορίην πετέσθαι.

Quæ nam mihi abs te digna merces dabitur,
Si te docuero ſublimem ſupra pontũ & tellurem uolitare?

μέτοικος.)Adeò mẽdicus obijt, & inops à pecunia,ut è publico ſepeliretur.

μετεβάλετο.)Simulatq; in cõſpectum uenit,defecit ad hoſtes.

κατὰ πάντα νεώτερος. μετῆλθε.) Homo * per omnia iunior, & magis etiam principatu elatus, ultrò ſe contulit ad Barbarum.

μεταμέλεια.) Pœnitentia in Deo non eſt. Sed pœnitentiam dicit, caſtigationis ceſſationem ſeu finem.

μετεξέτεροι.) Herodotus: Horum alij cubitum, alij ad ludendam aleam abierunt.

μετεωρισθέντων.) Bœotios rebus ſecũdis elatos Chabrias caſtigauit.

μετεωροκοπεῖν.) Temere & fruſtrà laborare. Philoſophos Ariſtophanes in Nubibus μετεωρολέσχας appellat, quòd de rebus cœleſtibus garriant.

μετέωρος.) Satellites ſublimem arreptum Syphacem, ad Triacontopoda perlatum (loci nomen id eſt, à XXX pedibus factum) deiecerunt. Erant animis dubijs & incertis, quò res euaſura eſſet.

Col. 942. μετεωροφένακες.) Quaſi Sublimiimpoſtores, aut Sublimicaluinos dicas, qui commemoratione rerum ſublimiũ decipiunt homines,

μέτεισι.) Ob iniuſtas cædes uindicta perſecuta eſt Athenienſes, ſterilitate afflictos.

μετὸν.) Ariſtophanes: Ne fur quidem ullus erit, ditatis omnibus. Quis enim furaretur, cum haberet ipſe?

Μέτων.) Meton medicus & aſtronomus optimus fuit. Huius eſt annus qui Metonis dicitur: & eius donarium & monimentum quoddam in Colono eſſe dicit Calliſtratus, ſiue fontem eò induxerit, ſiue ſimulacrum aut aliquid aliud aſtronomicum parauerit.

μετρείτω.) Ariſtophanes: πυροὺς πεινῶσι μετρείτω, frumentum eſurientibus metiatur.

μέτρησον.) Heſiodus: Cura, ut bene tibi metiatur uicinus: bene etiã reddito. Theopompus in Cauponibus: Imperti, aut mutuò dato, aut primùm accipe.

Col. 943. μετριοπαθεῖν.) Ariſtoteles ait, ſapientem moderatis quidem eſſe affectibus, ſed nõ expertẽ eſſe affectuum. ἀριστοτέλης λέγει τὸν σοφὸν μετριοπαθῆ μὲν εἶναι, ἀπαθῆ δὲ μὴ εἶναι.

μέτριος.) Mediocris, uel moderatus, ſiue is qui * modicas facultates habet, ſiue qui eſt ingenio moderato.

* μεμετρημένην, dimenſas.

μέτριοι.) Athenis Seleuciã Syrię profectus Aſclepiodorus, mores hominũ cõſiderabat, & in toto illo circuitu ſe in tres tantũ moderatos homines dicebat incidiſſe: Ilapiũ philoſophũ Antiochiæ Laodiceæ: Syriæ altera urbe, Marẽ, iuſtiſsimũ noſtrę ętatis hominũ: & Domninũ philoſophũ cognomẽto Ariſtidẽ. Ilapius. Mares. Domninus.

μετρονόμοι.) Magiſtratus quidã Athenis fuit, XV uirorum in Piręeo, nouẽ in urbe: cui curæ erat, ut uenditores iuſtis menſuris uterentur.

μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες. ἀμέτρως μάζαν ἔδοντες.) Menſura aquã bibentes, ſine menſura placentas edentes Sybaritæ, homines inſolentes & ebrioſi, à Crotoniatis interierũt. Horũ reliquijs hoc oraculũ datũ eſt, quod in prouerbium abijt.

μετοίκιον.) Inquilinus ſeu incola eſt, qui in alia urbe natus, in alia habitat, neque ad breue tẽpus ibi uerſatur ut hoſpes aut peregrinus. Soluebat aũt quotannis 12 drachmas uir, mulier 6. Soluẽte matre, nihil ſoluebat filius: filio, mater. Idem tributũ & ſerui à dominis manumiſsi pendebant. Acceſsiſſe ferunt & triobolum, quod fortaſſe publicano daretur. Id tributum qui non pendebãt inquilini, ad * ciues adducti, ſi conuicti eſſent, uendebantur. Inquilinos etiam naues conſcendere iubebant, ut Demoſthenes in Philippicis ſignificat. Eoſdẽ Comici σκαφίας uocant, quòd in pompis ſcaphas ferrent.

* πωλητὰς uenditores.

μέτοικοι.) Inquilini, pars ciuium uilis, ut paleæ hordei. Ariſtophanes: Inquilinos paleas ciuium dico.

Col. 944. μετοιωνίσασθαι.) Mutare inauſpicatũ augurium: de integro aues conſulere.

μέχρι τῶν ἀμφωτίδων.) Vſq; ad ambas aures. De ijs qui ſupra modũ repleti ſunt.

μειαγωγεῖν τὴν τραγῳδίαν.) Tragœdiã ad librã adducere: id eſt, expendere nũ redundet aut deficiat. Cum aliquis filiũ adultum ad Phratores introducebat, uictimã certo pondere iuxta eum ſtatuebat, nec minus dare licebat. Ea oue lancibus impoſita, qui circumſtabant, μεῖον μεῖον, id eſt minus minus eſt, per iocum & deriſum clamitabant. Eam ouẽ oportebat minus habere certo pondere, propter oſtentatores.

μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης.) Magis uociferatur laurũ quę uiridis crematur. De clamoſis.

μεῖον) Ad augendã uirtutem, & uitia minuẽda, toto animo incũbebat, nihilo

minus

Col.945. minus quàm Socrates ad inueſtigationẽ ueritatis. Nam is quoq; à XXX tyrãnis, diſputationibus interdictus, illi interdicto parẽre non potuit.

μείζ.) Xenophõ: Cyrus Araſpæ exploratori dicebat: Ne minores facito, ueris, neq; extenua res hoſtium. præſtat enim eas opinione minores uidere, quàm auditis maiores inuenire.

μή.) Callimachus: ἠρνόμην θανάτοιο πάλαι καλέοντος ἀκοῦσαι μὴ μετὰ δὴν. Negaui pridẽ me mortẽ uocantẽ exaudire *, ut paulo pòſt te mortuum deplorarem.

μὴ ἐκστροφανίσῃς με.) Ne me in malam rem eijcito.

μηδ' ἄκανθα ἀμύξῃ τοὺς ἀγαθούς, μηδ' αὖ πελάσῃ.) Ne ſpina quidẽ pupugerit bonos, ac ne propè quidẽ acceſſerit. Hoc eſt, procul à me aberit iſtud quod dicis.

μηδ' ἀμελῶ.) Non negligo. De ijs qui aliquid contemnunt.

μηδὲ κάρφος κινεῖν.) Ne feſtucam quidẽ mouere. De homine quieto.

μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας.) Nec mel, nec apes. De ijs qui unà cum bono, mali aliquid ferre nolunt.

μηδ' γε μακρὰν ἀπέλθῃς.) Ne longius abieris.

μηδ' γε πότ' εἴην ἄλλο πλὴν θεῷ φίλος.) Nihil unquã fuerim aliud, niſi Deo char⁹, Dũ ſub eius ditiõe & potẽtia numeror.

μηδέποτε δουλεύσασα γυνὴ δέσποινα γένηται.) Abſit, ne mulier quæ ſeruitutẽ ſeruijt, domina fiat.

MEDEA Colchica, Aeetę filia, ueneficiſsima (ut ita dicã) omniũ mulierũ, effecit ut Iaſon ignẽ ſpirãtib. tauris aratro iũctis, citra noxã terrã ꝓſcinderet. Itaq; aureo uellere potitus, Medeã abduxit.

μηδικὸς φόρος.) Medicis temporibus decretum factum eſt, ut quiſq; pro uirili tributum conferret.

Col.946 μηδισμός.) Pauſania Perſicæ proditionis conuicto, in idem crimen & Themiſtocles uocatus eſt.

μὴ δῶτε τὰ ἅγια τοῖς κυσί.) Ne date ſancta canibus.

μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπερέχθεο, μήτ' ἐπιλάθου. χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός.) Neq; ultra quàm ſat eſt exerceto inimicitias, neq; obliuiſcere. Tẽpus enim cõmodè præterit.

μήθ' ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι, μήθ' ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι.) Neq; adoleſcẽtia inſoleſcas, neq; ſenectute hebeſcas.

μὴ κινεῖν καμάριναν, ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων.) Ne mouete Camarinã: immotã em̃ eſſe præſtat. De ijs qui ſibijpſi nocẽt. Camarinã aiũt paludẽ eſſe, urbi eiuſdẽ nominis uicinã: quam cũ Camarinęi aliò deriuaturi eſſent, oraculo moniti ſunt, ne id facerent: ſed cùm Deo non obtemperaſſent, damnũ eos feciſſe. Alij Camarinã fœtidã ſtirpem eſſe dicunt, cuius ramos agitatos peius etiam olere.

μὴ κινεῖν ἀκίνητα, μηδ' ἄκρῳ δακτύλῳ. μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον.) Ea quę mouenda nõ ſunt, ne extremo quidẽ digito moueto. Ne moueto malũ bene ſitũ. In eos q ſibi ipſi per ignorantiã mala accerſunt.

μῆκος φάλαγγος.) Longitudo phalangis. Prima cohors è manipulorum ductoribus, quę rectà extenditur, à cornu ad cornu pertinens. Vocatur & facies & os, & frons, & acies, & protolochia, & protoſtatis. Series hanc pari ordine inſequens, alterum iugũ dicitur, & tertia tertium, & ſic deinceps.

μηκύβερνα. Mecyberna, Thracię urbs, ſtadijs 20 diſtans Olyntho.

μήλιος ἡρακλῆς.) Melius Hercules. De uilibus. Nam cũ bos effugiſſet, quẽ Herculi immolaturi erãt, * malũ quatuor ramis impoſitum ſacrificarunt. * μῆλον, ouem.

μήλης ἐντιθεμένης.) Mele (medicũ quoddam inſtrumentum eſt) oculo inſerta, non percipimus ſenſibilia: neq; interiectum & quemuis aerem, ſed illuminatum. Et hæc cauſa eſt, cur ſenſus ſua ſenſibilia non percipiant.

μηλιακὸν πλοῖον.) Meliacũ nauigium. De ueteribus & perfluẽtibus nauigijs. Tradũt Hippoten in coloniã abiturũ, eos qui nauigare unà recuſarẽt, execratũ: precatũ eſſe, ne unquã ſolidã haberent nauem, & ut parẽrent mulieribus. Col.947

MELOBIVS unus è 30 tyrannis apud Athenienſes, cuius meminit Hyperides in oratione contra Autoclem.

μηλόβοτος.) Deliberanti quomodo tractanda urbs eſſet, Thebani autores fuerunt, ut Attica in ouiũ paſcua conuerteretur. Phocenſes uerò ſunt refragati.

μὴ λόγους αὐτ' ἀλφίτων.) Ne uerba pro farina. De ijs qui facta, non uerba poſtulant.

μῆλος.) Melus, & urbs & inſula.

μήλῳ βληθῆναι.) Malo petitũ eſſe. De ijs qui ad amorem inuitantur.

μή με προῇ.) Ne me neglexeris.

μή μοί ποτ' ἔλθοις ὅτ' ἐγὼ πράττω καλῶς.) Ne quan-

Ne quãdo ad me uenias, cũ benè mecũ agit̃. id eſt, malè. Prouerbiũ in eos, qui in periculis amicos deſerũt Ariſtophanes per luſum: κακῶς in καλῶς mutauit.

μηναγύρτης.) Menagyrtes. Rheæ ſacerdos, qui ſingulis mẽſibus ſtipẽ colligit.

μηνᾶς.) Cũ ædes S. Menę repurgaret̃, magna multitudo oſsiũ gigantũ in ampla quadã foſſa eſt reperta. Quæ Anaſtaſius imperator cõſpicatus, in palatio ut rem admirabilem repoſuit. [Oſſa gigãtum.]

Col.948 μῆνιγξ.) Meninx, mẽbrana cerebrũ tegens. Verùm ſi is qui Meningophylax dicit̃, id eſt cuſtos, impoſit⁹ meningi fuerit: animal & ſenſu & motu priuat. Sẽſus em̃ à cerebro incipiẽtes, per neruos uſq; ad ſenſoria procedũt. Procedit igitur & audiẽdi uis uſq; ad radices auriũ, quas Meningas uocãt. Eſt aũt neruus peruius, procedẽs à cerebro, in q̃ meatu eſt * audiẽs ſpiritus. Eſt em̃ aer quidã in cauitate auris incluſus, meningi & mẽbranę * cõiunctus. Is aer ab externo aere ſtrepitus ſeu ſonos accipiẽs, prędiṫus & ipſe perſonãdi facultate, per ſeſe in meningẽ illos trãſmittit. Prodit aũt à latiore meatu meningis. Neq; uerò exiſtimãdũ eſt * hoc ſolũ aerẽ, etſi cõiunctus eſt, eò etiã eſſe incorruptibilẽ, ut unũ & eũdẽ numero. Eſt em̃ ſecundũ partes corruptibilis, & generabilis, ut & reliquũ hominis corpus. Sine medio aũt recipit externi aeris acceſſum. Quare etiã à magno ſtrepitu afficit̃ auditus, externo aere uehementer impulſo, & ui impellẽte aerẽ cõiunctum, qui eſt in auribus, & ſępe eũ diſsipãte. Propter actiones etiã periculoſas, ut ſi aqua ſubeatur, inędificatus eſt hic aer, ad cuſtodiã ſenſorij. Proptereaq; anfractuũ inſtar fecit Natura meatus auriũ, ne quid facilè ingrediatur, & meningem feriat.

[* τὸ ἀκουστικόν. f. ἀκουστικόν.] [* συμφυής.] [* τοῦτο μόνον. f. τοῦτον τὸν ἀέρα, hunc aerem.]

μὴ πάντα * περὶ βοὸς ἕξεις.) Nõ omnia cõtra bouem habebis. Monet hoc dicto, nõ in uotis ponẽda eſſe omnia, & ſpe diuina: ſed & per nos aliquid agendum.

μὴ παιδὶ μάχαιραν.) Ne puero gladiũ: uel τὰ κοινὰ, Rempublicã. In eos qui temerè aliquid alijs tradunt.

μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον.) Ne ſæpius ad eundem impingito lapidem, cum certã habeas occaſionem.

Col.949 μήπω γε μήπω.) Nondũ ſanè, nondum. Cõduplicatio dicitur hęc figura ſermonis, cum bis iiſdem nominibus utimur, faciteq; orationem acrẽ & uehementẽ. Qui enim terret ei, mora eſt opus.

μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα.) Ne aduerſus me uaria: uel, Nihil ad me calliditates.

μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψομαι μάχης.) Nũ ego caprea cum leone pugnã ſuſcipiã? De iis qui ſunt uiribus impares.

MESTARNE, urbs Cilicum.

μὴ σύ γε μελαμπύγου τύχοις.) Ne in Melãpygũ, id eſt nigris natibus uirũ, hoc eſt fortem incidas. In homines iniquos, ne poenas dent facinorum.

μήτε νεῖν, μήτε γράμματα ἐπίστασθαι.) Neq; natare, neq; literas ſcire. De prorſus indoctis. Nã apud Athenienſes ſtatim à puero diſcebant natare & literas.

μήτε πλαστὸν, μήτε μιμηλόν.) Imaginem neq; fictam, neq; pictam.

μὴ τῶν.) Ne ceſſa, & tardus eſto, ne morare, ne proroga, ne cineres fugiens in prunas incidas.

μῆτιν ἐλαφροί.) Cõſilio leues, uęcordes, qui nõ firmiter neq; conſtanter ſapiũt.

μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.) Ne in meo habita animo: habes enim ædes. uel, ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω. Ego enim ſatis ero.

μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι.) Ne ſis in poteſtate dicentis.

μὴ πάντα τοῖς διαβάλλουσι.) Ne obtẽpera criminatoribus.

μητραγύρτης.) Quidã pfectus in Atticã initiabat mulieres matri deorũ, ut illi aiũt. Atheniẽſes uerò eũ in barathrum pręcipitatũ occiderũt. Graſsãte aũt peſtilẽtia, oraculũ acceperũt: Placandũ eſſe interfectũ. Itaq; ædificarũt curiã, quo in loco Metragyrten ſuſtulerãt: eamq; circumſeptam matri deorum conſecrarunt, etiã ſtatua Metragyrtæ erecta. Vtebãtur autem Metroo pro curia, & cuſtodia legum, barathro etiam expleto. [Col.950.] [Metroum.]

μητρὶ πλακῆναι καλὸν εἰς ὄναρ τόδε.) Matrẽ amplecti, bonũ eſt ſomniũ. [Explicatio ſomnij.]

μητροπόλεις.) Metropoles, q̃ colonias miſerũt.

METROPHANES Eucarpiæ Phrygiæ Sophiſtes, ſcripſit de Phrygia ipſe libros 2. De formis orationum, de Statibus, in Hermogenis artem cõmentarium. in Ariſtidem commentarium.

Metrophanes, Corneliani oratoris F. Lebadiẽſis (ea Bœotię urbs eſt) ſcripſit de characterib. ſeu dicẽdi generib. Platonis, Xenophontis, Nicoſtrati, Philoſtrati, declamatiões, oratiões panegyricas.

Alius, ex genere Lacharis, infans adhuc puer ſubitò exclamauit, Ego ſum Ariſtophanes caluus: cũ nondũ q̃cquã

tale

tale audiuiſſet. Iis uerò qui audierãt rogantibus, quid dixiſſet? ſe quicq; eorũ noſſe negabat. Cõtra hũc Metrophanẽ orationẽ ſcripſit Superianus ſophiſta.

μητρωακοὶ ἡμέραι.) Dies ſacri matri deorum, Romanis, & ante hos Phrygibus ſolennes.

μηχανοῤῥάφος.) Subornato mago, talium ſutelarũ cõcinnatore. Sophocles:
Equidem hæc & cætera omnia
Dixerim hominibus machinari deos.

μῆχος.) Eodem die tale commẽtum exagitauit. *Perforatũ enim cum poſuiſſet manu cribrum bene per denſos*
Iuncos, ſoles plures repræſentauit.

μία λόχμη οὐ τρέφει δύο ἐριθακούς.) Vnũ fruticetum non alit duos erithacos. De ijs qui parua ex re lucrum quærunt. Erithacus auis eſt ſolitaria.

μία μάστιξ πάντας ἐλαύνει.) Vnum flagellum omnes impellit. De re facili.

μιαρὰ κεφαλή.) Sceleſtum caput, ſicut charũ caput. E` principe parte corporis totũ ſignificat uirũ. Ariſtophanes: *Sceleſte, parricida, graſſator. Rurſus me ijſdem nominibus, & pluribus appella. An neſcis me cõuicijs multis audiendis delectari?* Plato: Ab homine ſceleſto munera neque uirũ bonũ, neq; deũ uncq; rectũ eſt accipere. Irritus igitur eſt multus erga deos nefariorum hominum labor: ſanctorum uerò opportuniſsimus.

Col. 951.

Sycophantica conuicia.

μιαροί.) Ariſtophanes: *O` improbe & audax & impudens tu, Et ſcelerate & cõſcelerate, & ſceleſtiſsime. Quod nam tibi nomẽ ſit, nõ dices ſceleſtiſsime? Cuias es? dic mihi ſceleſtiſsime. Nõ mehercule mortẽ effugies, Niſi mihi dixeris quod tibi nomẽ ſit ſceleſtiſsime. Trygæus Athmonẽſis ſolers uinitor. Nõ ſycophãta, neq; amãs litiũ. Cur aũt aduenis? Vt carnes has tibi afferã. O` Dilacroniõ, ô Gliſchrõ (ô ueſpertine Saturne, ô Tenacule) ne tibi amplius uidear ſceleſtiſsimus.*

μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.) Vna hirũdo nõ facit uer. Prouerbiale eſt. Quid autẽ dicit? Vnus dies ſapientẽ nõ perficit: nec unus infauſtus dies eum indoctũ facit.

μίδας.) Midas auri ille amator, cõditor urbis quę nũc Ancyra dicit̃. Prouerbiũ: μίδας ὄνου ὦτα ἔχει, Midas aſini aures habet. Aliud prouerbiũ, μίδας ὁ ἐν κύβοις * εὐβουλότατος. Midas in alea prudẽtiſsimus: uel, proſperrimus. Eſt enim Midas, iactus nomen.

* εὐβολώτατος.

MIDAS Phrygũ rex, aures aſini habere dictus eſt; uel ꝙ multos habuit delatores ὠτακουστάς (aſinus enĩ, excepto mure, alijs animalib. acutius audit) uel q̄d Phrygiũ pagũ occupauit, q̃ aures aſini dicebat̃. Huic ferũt Pactolũ auro fluxiſſe: eũq; feciſſe uotũ, ut quicq̄d cõtrectaſſet, aurũ fieret. Alij dicũt, eũ, ꝙ Bacchũ aliquãdo reprehẽdiſſet, mutatũ eſſe in aſinũ: uel ꝙ Bacchicos miniſtros prætereũtes læſiſſet, aſininas aures illi fuiſſe additas: uel ꝙ aures magnas habuerit. Dicitur prouerbiũ * de ijs qui minimè latent: uel, de ijs quos nihil latet.

* ἐπὶ τῶν μηδὲν λανθανόντων.

μιαιγαμίαι.) Impuræ nuptiæ. Sethi, Enochi & Enoſi filij, Dei filij intelligantur, q̃ uicti libidine, ad filias Caini ſunt ingreſsi. unde orti Gigãtes, propter iuſtum, robuſti & maximi: propter iniuſtum & profanum, improbi & peſsimi.

Gigantum ortus.

Mithæcus grãmaticus, ſcripſit de cõdimẽtis opſoniorũ, de uenatiõe, & alia.

MITHRAN Perſæ ſolẽ eſſe cenſent, multasq; illi uictimas immolãt. Neq; illi quiſquã initiari poteſt, niſi per quoſdam ſuppliciorum gradus ſe ſanctũ & à malis immunem eſſe probarit.

μικρὸν κακὸν, μέγα ἀγαθόν.) Paruũ malũ, magnũ bonũ. Interdũ enim paruũ malũ magnorũ cauſa fit bonorũ: ut & cõtrà.

Col. 952.

μικροῦ τοῦ ὀβολοῦ τίμιον.) * Ferè oboli precio. Dicitur de improbis.

* Parui.

μικρός γε μῆκος οὗτος, ἀλλὰ πᾶν κακόν.) Parua q̄dẽ ſtatura hic eſt, ſed oẽ malũ. Ariſtophanes de Nicarcho ſycophãta.

μικρὸς, ἡλίκος μόλων.) Paruus, quãtus Molon. De admodũ breui ſtatura. Duo fuerũt Molones, ambo hiſtriones & fures.

μικρὸς ὁ σὸς ἀεὶ πῶλος.) Páruus tuus ſemper eſt pullus. De ijs qui ſe ob ſtaturæ breuitatem iuuenes eſſe dicunt.

μίλακος ὄζειν καὶ ἀπραγμοσύνης.) Milacẽ redolere, & ocium: id eſt, bene olere, & ſecurum eſſe. Ariſtophanes.

μίλιον.) Milium, menſura terrę: id eſt, 1000 paſſus, decem milliaria habent ſtadia 80. ſtadium, pedes habet 600.

μίλιον.) Miliũ, Byzãtij locus. In fornice Milij ſtatuę ſunt Conſtãtini & Helenę. Ibidem & crux eſt, & Fortuna ciuitatis, itéq; Sophiæ uxoris * Iuſtiniani, & Arabię filię eius, & Helenę cõſobrinę eius, & Arcadij, & Theodoſij filij eius propè ſtatuam Theodoſij, equeſtres ambo. In Milio * cũ quatuor igneis equis currus uolitans fuit iuxta duas colũnas ab antiquis tẽporib. Ibi † laudatus eſt Conſtantinus Azocio uicto. Nam & Byzas ibi

Statuæ.

* σὺν τέτρασιν ἵπποις πυρίνοις, triticeis: ſed æquè abſurdum.

† εὐφημήθη, Imperator ſalutatus.

 *lau-

** rex appellatus.*

* laudatus fuit. Cum autem is currus in Hippodromum ſatellitibus comitantibus delatus eſſet, ſigillum nouũ à Conſtantino paratum, quod à ſole ferretur, Fortuna urbis in os ingrediebaẽ, & coronatum exibat. Collocabatur autem in ſenatu uſq; ad natalẽ urbis. Sed quia in capite illius crucem ſculpſerat Conſtantinus: Iulianus id in foſſa obruit.

Mnaſitheus. *Col. 953.* *Robur Milonis.*

MILO Crotoniates, luctando ſex cõtinuas Olympiades uicit: ſeptima uerò Mnaſitheum ciuem ſuum, iuuenem, & propè conſiſtere nolentem, uincere nõ potuit. Stabat enim in uncto diſco, & incidentes atq; delabẽtes ex eo deridebat. Frontem uinciebat chorda, quaſi tenia aut corona, & ſpiritu intra labia cõtento, & uenis capitis ſanguine repletis, robore uenarũ chordã tanquã papyrum diſrumpebat: & dextræ manus eã partẽ quæ ab humero eſt uſq; ad cubitum, ad ipſum latus demittebat: cam uerò quæ eſt à cubito rectà ad digitos, extendebat: pollice quidẽ erecto, reliquis ordine inter ſe iunctis. Ac minimũ eius digitũ nemo ulla ui incuruare deorſum potuit. Mortuus eſt hoc modo. Cum lignum aridum repeririſſet, cui inſerti eſſent cunei: in id, uiribus fretus, manus inſeruit, ut dirupturus. Sed cuneis elapſis, & manibus comprehenſis à ligno, lupis prædæ fuit: quæ fera in agro Crotonienſi admodum frequens eſt.

Interitus Milonis.

μιλτιάδης ὁ κίμων@.) Miltiades Cimonis F. è Cherſoneſo ueniens, duplici interitu euitato, dux eſt factus Athenienſiũ. Nã & Phœnices eũ Imbrũ uſq; perſecuti, comprehendere magnopere ſtuduerãt, ut ad regẽ adduceret: & cũ hos effugiſſet, domũq; ſe in tuto eſſe putaret, inimici eum aggreſsi, tyrannidis in Cherſoneſo uſurpatæ reũ egerũt. Quibus ſuperatis, dux ab Athenienſi populo eſt deſignatus. Iactabat enim Tiſſaphernẽ dixiſſe: Omnino ſe (dũ quicq; ſuarũ rerũ eſſet reliquũ) Athenieſes (ſi fidẽ illis habere poſſet) nõ priuaturum eſſe cõmeatu: & Phœnicũ naues nõ Peloponeſijs, ſed Athenieſib. frumentũ allaturas. Sic autẽ duntaxat fidẽ habiturũ Athenieſibus, ſi ipſe Miltiades ad ſe profectus id promiſiſſet. His auditis, dux creatus eſt, ſumma rerum mandata.

Imperium poſt duplex periculum captis. *Tiſſaphernes.*

MIMAS, mons Thraciæ.

Col. 954. MIMERMNVS Ligyrtiadæ F. ſiue Colophonius, ſiue Smyrnæus, ſiue Aſtypalæeus, elegiacus poeta, fuit Olympiade 37. Septẽ ſapiẽtib. antiquior. Qui dã eũ illis ęqualẽ fuiſſe tradũt. Vocabaẽ Ligyoſtades, ab arguto & ſuaui cantu. Scripſit libros huius generis cõplures.

μυρθι@.) Caprarij, cũ capræ rigore laborãt, earũ ſtercore narib. earũ inũctis ſternutamẽtum elicientes, pecus ſanãt.

MINVCIANVS, Nicagoræ ſophiſtę filius, ſophiſtes Athenienſis, ſub Galeno fuit. Scripſit autem rhetoricam, & progymnaſmata, & orationes uarias.

MINOA, urbs Siciliæ, prius Heraclea dicta.

Rapti Ganymedis honores. *Tros.* *Illus.* *Aſſaracus.* *Ganymedes.*

MINOS mari potiebatur, & quouis nauigabat, & multis hoſpitia denũciabat. In Aſiã uerò profectus, auditaq; in Phrygia fama Trois Troiæ regis & filiorũ eius, urbẽ Dardanũ eſt ingreſſus, in qua Tros degebat. Erãt aũt ei tres filij: Illus, Aſſaracus, Ganymedes, q ob formã maximè celebrabaẽ. Trois igiẽ utẽs hoſpitio Minos, ſtrenas & dabat & accipiebat: eiuſq; filios uocari iubebat, ut eos uideret, doniſq; afficeret. Qui cũ in uenatu eos eſſe dixiſſet: hic ſe quoq; unà uenari uelle ait. Sed prius quendã è famulis eò mittit, ubi pueri uenabantur, ad Cranicum fluuium: in eumq; nauibus perductis, paulo pôſt ipſe pueros conuenit: & Ganymedis amore primo aſpectu captus, Cretenſibus puerũ abripere iuſsis, eo in nauem impoſito ſoluit. Locus is, à raptu, Harpagia dictus eſt. Puer autem in Cretam perductus, caſu illo dolens, gladio ſe traiecit: quẽ Minos in tẽplo cõdidit, unde Iouis uti cõſuetudine diciẽ Ganymedes.

Harpagia.

MINYA, nomẽ urbis: unde Minyæ, Argonautæ.

μινύρι).) Sophocles: Vbi potiſsimùm arguta frequenter quiritatur luſcinia, uiridi in ſaltu. Col. 955.

μιξιονίδης.) πᾶσαί τε μίξεις πρόξενοι μακρῶν πόθων. Omnes * congreſſus longa deſideria conciliant.

Explicatio ſomnij, ut opinor. ** coetus.*

MIRVS, Phrygiæ fluuius. (ciæ.

MISCOLAVS, Theodamantis deli

μισθαρνεῖν.) Qui aduerſarijs mercede ſeruire nõ recuſabãt, arcana ad ꝓdẽdos ſuos effutientes: hi rẽ certò haud norãt.

μισθαρχίδης.) Mercenarius magiſtratus, qui mercedem accipit ob adminiſtrationem, ut ſolebant Athenis.

μισθοφορεῖ.) Ariſtophanes: Quantas opes de ſtipendijs militũ ſuffuratus eſt? Col. 956.

μίσθωμα.)

μίσθωμα.) Aelianus: Illa repudiãs, meretricium eſſe dicebat, ignoto uito ſui facere copiam.

μισόδημος.) Oſor populi, monarchiæ amator, Braſidæ familiaris, ferẽs aureas fimbrias in coronis, & barbam intonſam alens.

μισολάμαχος ἡμέρα.) Dies pacata, q Lamachus dux bellicoſiſsimus eſſet. Ariſtophanes: *Dies illuxit inuiſa & inimica Lamacho.*

Virtutis omnis laus in actione conſiſtit.

μισοπράγμων.) Is qui uitã tranquillã & quietam eſt amplexus. Solẽt homines uirtutem tribuere uitæ à rebus gerẽdis abhorrẽti: cũ non ita ſe res habeat, meo quidẽ iudicio. Nam quæ in media republica, per ciuilia & dicta & facta uerſaẽ uirtus, cùm animũ exercet & cõfirmat, eiusq́ ſanitas & integritas experiũdo roboratur: tũ quicquid in humana uita adulterinũ & cõmenticiũ deliteſcit, id omne coarguitur, faciliméq; corrigiẽ.

μίτος.) ὥς με πόνων ῥύσαιο πανεγρύπνοιο μερίμνης. *ἄδε μίτωσαμένη φθόγγον βροτοπλανόν: *Quò me laboribus liberes peruigilis ſolicitudinis, Cantro compoſito ſono qui amorem fallat.*

* ἄειρον.

MITYLENAE, Lesbos inſula: unde Mitylenæus.

Michael Leonis imitator.

MICHAEL imperator Romanorũ, poſt Leonẽ Armeniũ nonnihil remiſſa ſuperioris tẽporis uexatione, tantiſper dũ ij qui in carcere, ærũnis, exilio erãt, libertatẽ & relaxationẽ ſomniarẽt: clàm ſui anteceſſoris, infamis & impij, Deo inuiſam ſentẽtiã fouebat: eodemq́ reti atrocis ſectę, ueluti piſcis irretitus, putidis & impijs dogmatib. per ſummã uæcordiã & amẽtiã eſt immortuus. Supra modũ eñ & profanus & illiteratus fuit, atq; inſcitiã paternæ uæcordiæ & inſolentiæ, iuſti patrimonij loco, hæreditario iure acceperat.

Col. 957. Michael Syngelus Hieroſolymorũ, ſcripſit encomium magni Dionyſij.

μνᾶ.) 100 drachmę unã minã cõficiũt.

μνᾶαῖος.) Balearium inſularum funditores libralia ſaxa conijciebant.

MNASEAS Berytius ſcripſit artem dicendi, & de Atticis uerbis.

MNEVIS deus Aegyptius.

μνήμη.) In animo, expectatæ rei ſpes eſt: pręſentis, ſenſus: abſentis, memoria. *Nihil habebit anima, quæ ex complexione corporis ei acceſſerũt, ſicut cogitare. Itaq; nihil meminit. Hic eñ fluxa eſt eius cognitio, egetq́ memoria ad cognita retinẽda. Tũ aũt non habet prius & poſterius cognitio, niſi quatenus theoremata proferunẽ: ſed ſemper cõſiſtit, & in eo quod nũc eſt cernit: & poſt corpus, quippe ſtabili cognitione prædita, & ipſas res amplectens, memoria nõ indiget. Memoria eñ eſt antẽ cognitorũ retentio. Itẽ: Memoria eſt habitus, retinẽs opinionẽ. Ariſtoteles in libello de Memoria, de ſomno & ſomniorũ diuinatione locos quoſdã poſuit, quib. & ex cõtrarijs & ex ſimilib. & ex alijs quibuſdã recordemur. Loci enim hi cauſæ nobis ſunt recordãdi. Exẽpli gratia: Per cõtrariũ ſtatim in cõtrariũ progrediẽtes, recordamur: ut à dulci in amarum, ab albo in nigrũ, à frigore ad æſtũ. Tres autẽ docilitatis ſunt partes: ſolertia, memoria, acumen. Memoria, conſeruatio eſt eorum quæ didiceris.

* οὐδὲν ἕξει ἡ ψυχὴ ὅσα δὲ συμπλοκῆς τοῦ σώματος αὐτῇ προσεγένετο.

Memoria. Recordatio & ex contrarijs, & ex ſimilibus.

εὐμάθεια, ἀγχίνοια, ὀξύτης, μνήμη.

μνησικακεῖν.) Polybius: Romani ueterũ offenſarũ memoriã nullã prę ſe ferebãt.

MNESIMACHVS poeta medię comœdiæ. Ex fabulis eius ſunt, Hippotrophus, Buſiris, Philippus: ut Athenæus ait in Dipnoſophiſtis. Col. 958.

μνηστῆρας.) Iis qui conſulatum ambiebant neglectis, hominem rei militaris peritiſsimum, & multis fortibus atq; illuſtribus factis inſignem, cõſulẽ faciũt. *Conſul.*

μνῆσις.) *Age mei quoq; memento: uirum enim decet Meminiſſe, ſi quid iucundi perceperit. Qui uerò beneficia obliuioni tradit, Is uir generoſus eſſe nequit.* Itẽ: Mater filiũ pugnæ deſertorẽ poſt interitũ ſociorũ interfecit, partus memoria repudiata.

μογῶντες.) Duobus urgeor malis. nã & inſomnia cõſumor, & metu cõficior.

MOLOCH, idolum Moabitarum.

MOLPAGORAS, uir apud Ceios & eloquẽs & prudẽs, ſed ingenio auaro: q populo aſſentãdo, & homines locupletes turbæ dedẽdo, & quoſdã prorſus è medio tollẽdo, quoſdã in exiliũ agẽdo, opib. eorũ plebi diſtributis: hac ratione celeriter regiã autoritatẽ eſt adeptus. Col. 959. *Tribunus plebis.*

μολπή.) Cantum & ſaltationem Homerus corollaria conuiuij appellat.

μόλπις.) Decem uiri Pyræeo præfuerunt, quorum unus Molpis fuit.

μοναρχία.) Polybius: Principum ſalus poſita eſt in beneuolentia & uiribus peregrini militis.

μοναχός.) Dionyſius: Sacrũ monachorum inſtitutũ, ordo altior eſt ijs omnib.

qui

Monacho- ophiſticas ſtas elegan ſtius uertāt alij melius.

qui initiantur, omnibus purgatus modis, totis uirib. & perfecta ſuarū actionum caſtitate: ciq; fas eſt contemplari omne ſacrificiū, in cōtemplatione intelligenti & cōmunione cōſtituta, & hierarcharū initiatorijs facultatib. tradito, & diuinis eorū illuminationibus & hierarchicis traditionib. erudito*, ſecundū conſpecta quæ in eo ſunt ſanctorū initiorū ſacrificia, quę à ſacra ipſorū ſcientia, ꝓportione in perfectiſsimā ducanẽ perfectionē. Vnde diuini proceres noſtri, cognomenta eis ſacra indiderūt: ac alij eos θεραπευτὰς. cultores: alij μοναχὺς, ſolitarios appellârūt, à Dei puro miniſterio, & cultu, & impartili & unica uita, tanq; uniēte eos in rerū diuiſibiliū ſacris implicationib. in deiformem monadē & Dei amantē perfectionē. Quapropter initiatoriā eū ordinē ſacra legislatio gratiā uocauit: & quodā eos dignata eſt cōſecratorio cognomento, nō ſacerdotali. Illud enim perſeuerātet fit in ſacerdotalib. ordinibus, ſed ſacerdotaliter à ſanctis ſacerdotib. hierarchica teliurgia ſecundariè cōſecrata. Eo in loco phrontiſteriū fuit, hominū philoſophicā uitā agentiū. hi Monachi nominantur: quorū occupatio eſt, ut ante obitū migrēt è corporib. & uiuentes ſint mortui, & ſobrio quodā furore tranſeāt ad præſtantiora: id eſt, ad res diuinas.

* καὶ. f. λεπτὰ τάς.

Veri monachi.

μονήρης βίος.) Solitariā uitā amplexi, degāt ut ſolitariam: cui ſacerdotiū obtigit, ſanctè fungaẽ ſacerdotio: quiſq; ea tractet, in quibus eſt exercitatus.

Spartam quiſq; ſuā ornet.

Col. 960

μονῆτα.) Iuno à Romanis hac de cauſa Moneta dicit̃. Cùm bello Tarētino cū Pyrrho, pecunia egerēt, uotū Iunoni fecerūt. Ea uerò illis reſpōdit: Si armis intenti fuerint cū iuſticia, pecuniā eos nō defecturā. Voti itaq; cōpotes facti Romani, coluerūt Iunonem Monetā, hoc eſt conſultriccem: & ut nummi in eius fano cuderentur, decreuerunt.

Monetariorum bellum.

MONETARII ſub Aureliano, adulterârunt monetā: ſuoq; præfecto Feliciſsimo interfecto, inteſtinū bellū concitârūt, quos Aurelianus uix ſubactos, exq̄ſita ſuppliciorū atrocitate cōfecit.

μονοκέρως.) Monoceros, animal eſt, quod unum à natura cornu accepit. Sic & pietatis alumni unam adorant Deitatem. Dauid: Erigetur ut monocerotis cornu meum.

μονόκρηπις ἑρμῆς.) Mercurius unicrepidus. Aiūt Mercuriū Perſeo ad occidendam Gorgonen abeunti, alterū ſuū calceum dediſſe, altero tantum retento.

μόνον καὶ ἕν.) Solum & unū differunt. Monas eſt in intellectilibus, unū uerò in ſenſilibus numeris: ac monas quidē paritate & mēſura capitur, dyas exceſſu & defectu.

μονότροποι.) Vniuſmodi: id eſt, boni, cœlites, qui unum ſibi ſcopum proponunt, quiq; ſoli uirtuti ſtudent, & non aliàs alia ſuſcipiunt.

μονῳδεῖν.) Omnia ferè in Tragœdia ſcenica cantica, lamentationes ſunt.

μονῳδία.) Monodia eſt lamentatio, quæ neq; perſonarum fictionem, neq; motum expreſsionem habet. Et, quod maius eſt, alij eos qui ſapientia exciderunt, lamentantur: tu uerò ut nefarios, & planè illius rudes, eos deploraſti. Col. 961

MOXVS Lydus, multis reb. geſtis, Meleſq; tyrannide euerſa, Lydos hortatus eſt, ut decimas dijs redderēt, quēadmodum ipſe uouiſſet. Paruerunt illi: & poſſeſsionibus numeratis, decimas ex omnibus delegerūt, & immolârunt. Ex hoc, maximo diſcrimine Lydiam ut gente, multas expeditiones ſuſcepiſſe dicitur, maximaq; apud Lydos fuiſſe gloria propter iuſticiam & fortitudinē. Poſt hæc Crambe capta & uaſtata, homines in uicina palude ſubmerſit.

μορίαι.) Moriæ fuerūt oliuæ ſacrę Mineruæ: quarum oleum, præmium erat eorū qui Panathenæa, id eſt Quinquatria uiciſſent. Moris fuit, ut qui in palæſtra ſe exercebāt, uncti in ſole currerēt.

μορμολύκεια.) Simulatio erat illa aduerſatio, larua aſpectus, & animi perculſio.

ἀσκίῳ μορμολύττεις.) Vtre * terres. De ijs qui uana timēt. Inanis enim eſt uter. Horrorem eis inculſerunt: multitudinem quæ ſuſtineri haud poſsit, in eos inuadere.

* terreris, μορμολύττῃ.

μορμυρωπός.) Sol obſcurus in ſomnis cōſpectus, malum omnibus ſignificat.

μορᾶν.) Xenophon in Laconū republica: Singulæ ciuiū claſſes unū habent * dictatorē, Lochagos quatuor, Pentecoſtyas octo, Enomotarchas ſedecim.

* μόναρχον.

μόρσιμον.) ἀμφὶ δ᾽ ἐριννύς
φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἦκεν ὄπα.
Iuxtà Erinnys Cruenta ex ore fatalē emiſit uocem. Col. 962

μωρύχου ἠλιθιώτερος.) Morycho ſtupidior. De ijs qui inepte aliquid faciunt.

μορφὴ καὶ εἶδος.) Forma eſt animatorum, ſpecies inanimatorum.

μόρφνος.) Morphnus aquilæ genus, quod ſolum non uenatur, ſed cadaueribus alitur.

μοχλεύων.) Ita permanentes, clam alebant bellum.

MOSCHVS Syracuſanus grammaticus, Ariſtarchi familiaris, alter à Theocrito poeta Bucolicus.

μόσχος ᾄδων Βοιώτιον.) Moſchus cantans Bœotiam cantilenã. Moſchus hic malus citharœdus fuit, qui uno ſpiritu multum cantabat.

Col. 963. μόσχος λιβάνου.) Vitulus Libani, quem in Choreb pro deo erexerunt, quemq; Moſes contriuit atq; comminuit.

* decimus. μουνυχιών.) Munychion* ſecũdus menſis apud Athenienſes, quo Dianæ Munychiæ ſacrificabant.

MVNYCHIA.) Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte. Locus eſt Atticæ maritimus, Hellanico à rerum Atticarũ autore, à Munycho rege, Panteuclis filio ſic dictus.

Inquiſitionem ſequitur eruditio. μοῦσα.) Muſa, id eſt cognitio, ab inquiſitione & inueſtigatione dicta, quę omnis eruditionis cauſa eſt, meritoq; ſic appellata à ueterib. Sunt Muſæ 9. Clio, Cur Muſæ plures? Erato, Euterpe, Thalia, Melpomene, Terpſichore, Polymnia, Vrania, Calliope. Plures autem Muſas à Theologis perhiberi tradunt, quòd magna uarietas ſit diſciplinarum, & eruditionis, & ad omnem uſum accommodata.

μοῦσα τραγική.) Quæ agerent, uel Tragica Muſa recuſaret dicere. neq; enim hæc fieri uult, & dici uetuit.

μοῦσαι καλαί.) O' pulchræ Muſæ & Apollo, quibus ego ſacrifico. Muſæ, ala Sirenum coronabantur.

MVSAEVS Eleuſinius, Athenienſis, Antiphemi filius, Ecphanti nepos, Cercyonis pronepos, quem debellauit Theſeus, & Helenæ uxoris eius: Orphei diſcipulus, ac potius illo antiquior: uerſus heroici ſcriptor, floruit ſub altero Cecrope. Scripſit præcepta ad Eumolpũ filiũ uerſib. 4000, & alia plurima. Præcepta ad filium. Præcepta ad filium degenda.

Muſæus Thebanus, Thamyrę filius, Philammonis nepos, poeta lyricus, fuit diu ante bellum Troianum, Scripſit carmina & cantica.

Muſæus Epheſius, uerſificator & * ipſe ex Pergamenis circulis. Scripſit Perſeidos lib. 10, & de Eumene & Attalo. * τῶν ἀπὸ τῆς περγαμηνῶν καὶ αὐτὸς κύκλων.

Muſæum apud Gręcos philoſophũ, alij Thracem, alij Eleuſiniũ indigenam fuiſſe tradunt. Apud Lyſiam, quidã ex ſeruis alterum Muſæum, Heſiodum appellat alterum.

μουσόμαντις.) Poetę & uates ſunt iactabundi.

μουσουργοί.) Cum rex potare deſinebat, etiã cantilenæ deſinebant: cum infundere iubebat, rurſus incipiebant canere & pſallere. Col. 964.

μουσωθεῖσα.) Lyſiſtratus: Ego mulier quidem ſum, ſed Muſa ineſt mihi: neq; malo prędita ſum ingenio: auditisq; patrum & maiorum natu ſermonibus, nõ malè ſum inſtituta. Docta mulier.

MVSONIVS, Capitonis filius, Tyrrhenus Volſinieñſis, Dialecticus & Stoicus philoſophus, ſub Nerone: Apollonij Tyanei & multorũ aliorũ diſcipul⁹. Ad quẽ & epiſtolæ ferũtur Apollonij, & illius ad Apolloniũ. Hic ob cõfidentiam & arguẽdi ſtudiũ, & immodicã libertatẽ, à Nerone occiſus eſt. Feruntur eius orationes & epiſtolæ diuerſæ philoſophicæ. Occiſus à Nerone. De hoc Muſonio ſic dicit Parabates in epiſtola: Cõtumeliã, quã princeps Græciæ nobis fecit, ea tuliſti animi altitudine, ut nihil eorũ tibi accidiſſe putares. Velle aũt illi urbi ſtudere, & opẽ ferre, in qua Scholas habuiſti: animi philoſophici eſt argumentũ. Itaq; prius illud mihi cõuenire Socrati uidetur alterũ hoc, Muſonio. Nã ille quidẽ fas eſſe negabat, uirum bonũ ab ullo improbo lędi *: Muſonius uerò mœnia curabat, cũ exulare à Nerone iuberetur. Iulianus imperator.

Muſonius ſub Ioiiano fuit imperatore: tanta altitudine, & ingenij actuoſa profunditate, ut optima quæq; cũ eo collata, exigua uiderentur: ob quæ iure meritoq; laudatus, & maritimam Aſiæ orã peragrauit, & procõſul eius aduentũ eſt admiratus. Itaq; omnia loca obiens, intra paucos dies mare Aſianis tributis impleuit: neq; fuit quiſquam, qui ea in re de ulla iniuria quereretur. nam iocus & ludus erant omnibus, ea quæ pendebantur. Eunapius eñi Phrygius orator rei gerendæ præerat. Tributorũ exactio. Eunapius.

μοχθηρία.) Lycurgus cõtra Lycophronem: Nefas eſt leges ſcriptas, per quas Reſpublica conſeruatur, uiolare: & improborum Col. 965. Legũ obſeruantia.

* ἀνευγενῆ lego.

proborum inſtitutorum* autorem & legislatorem impunè dimittere.

Orbus pater.

μοχθηρός.) Antiphon oratorum uetuſtiſsimus: Ego (inquit occiſi filij pater) ærumnoſus, quem mortuum eſſe decebat, uiuo, ridiculus inimicis.

μοκία.) Mocia & Moceſia ciſterna, quam Anaſtaſius Imperator condidit.

MOLY, herba ueneficijs reſiſtens, ruta agreſtis.

μῶμος.) In uirtute ita exercitatus, ut nec ipſe Momus eum reprehenderet, nec inuidia odiſſet. Tanta erat uiri manſuetudo, tanta iuſticia.

μῶν ὑστερόντες βοηθῶ.) Nū ſerò adſum ad opem ferendam?

μώνυχα ζῶα.) Animalia ſolidis ungulis, equus, aſinus, mulus, & ſi quod aliud eſt, quod nō natet, & * lophyris clauſum ſit.

* λοφύροις.

Felix temeritas.

μωρά.) *Sermo quidam maiorum fertur: Nos etſi ſtulta & temeraria conſilia cæperi-(mus, Omnia tamē nobis bene ceſſura eſſe.*

Col. 966.

μωρά μοι δοκεῖς φρονεῖν.) Videris mihi ſtultè ſentire.

Chriſtiana ſtulticia.

μωρία διὰ χριστόν.) Stulticia propter Chriſtum. Cum noſtras cogitationes opportunè contrahimus, cum inanem & uacuam profanæ doctrinæ mentem habemus: ut cum doctrina Chriſti recipienda eſt, ocioſam & conuerſam ad diuina oracula ſuſcipienda exhibeamus.

μωροκακοήθης.) Dicitur homo improbus & inſtabilis, ὁ κακοῦργος καὶ εὐπαράγωγος, qui facilè à ſententia deducitur, atque decipitur.

Iuriſiurandi eluſio.

ὦ μωροί.) ô fatui, num ignoratis ſapientiſsimum Tragicum dixiſſe:

Iuraui lingua, mentem iniuratam gero?

μωρότερος μορύχου.) Morycho ſtultior. Polemon ait, apud Siculos hoc ſic efferri: Stultiores Morycho, qui domo relicta pro foribus ſedet. Morychum autem Bacchū ab eis dici, quòd fecibus, ficubus & muſto contaminetur. Eaq; de cauſa ſtultum iudicari, quòd eius ſtatua extra ædem in ueſtibulo ſit collocata. Vſurpatur de ijs, qui ſtulti aliquid admittunt.

Fatui.

μωρὸς.) Stultos* dicit mundi ſapientes. Stulti & uęcordes, & hiantes, Mammaculi, Melitides, Bupaliō, Corœbus.

μωῦ.) Moy, aqua apud Aegyptios, unde Moyſes nomen habet, propheta & legislator. Anno huius octogeſimo egreſsi ſunt filij Iſraelis ex Aegypto, in qua inquilini fuerāt annos 215. Quomodo igitur dicit Abrahamo Deus: Semē tuum inquilinum erit annos 400? Sed apertum eſt, ab aſcenſu Abrahami * è Charran, populi inquilinatum eſſe numerandum. Is enim nō in Aegypto tantùm fuit, ſed & in terra Chanaan. Moſes enim dicit, inquilinatū filiorū Iſraelis in terra Chanaan & Aegypto fuiſſe annorum 430. Ac Abraami ab aſcenſu è Charran uſq; ad Iſaaci natiuitatē, anni ſunt 25. ab Iſaaco uſq; ad Iacobum, anni 60. à Iacobo uſq; ad Leui, 87. à Leui uſq; ad Caath, 45. A' Caath uſq; ad † Amrā, 63. * A' Moſe uſq; ad exitum, 80. Et ſic egreſſus eſt Iſrael ex Aegypto. † Moſe nato, parentes eius metu Aegyptiorum ſtoream papyraceam ciſtæ ſimilē, ea magnitudine ut infans commodè in ea iacere poſſet, confecerunt, eamq; bitumine illitam in flumen abiecerunt. Thermutis autē filia regis eum ſuſtulit. Trimus cum eſſet, Deus mirabilē ei ſtaturæ proceritatem dedit. Ieiunauit Moſes dies 80: quadragenos priores, & totidē poſt confractas tabulas in gemma ſapphiro digito Dei ſcriptas. Nemo ita ſtupidus fuit, quin Moſe conſpecto, pulchritudine formæ eius percelleret.

Chronologia peregrinationis Iſraelitarum.

* ἐκ χαρρὰν lego.

† ἀμράμ lego, pro ἀβραὰμ.

* ab Amrā ad Moſem 70. uidetur addendum.

† Moyſis educatio.

Thermutis.

Col. 967.

Ieiunium.

Forma.

μοῖρα.) Ioſephus: Maxima fuit pars belli, captus Ioſephus.

μοιχάγρια.) Mœchagria dicebať mulcta in adulterio deprehenſi.

Adulteriū. Veneficiū.

μοιχεία, καὶ φαρμακία.) Adulterium & ueneficiū ſunt idem. utrunq; enim clàm fit. Dicuntur etiam inſidiæ: neq; adultera neq; uenefica maritum amat.

μοιχὸς.) Aduerſus adulteros carnifices armāt leges: & hortulani raphanos plantant, quib. ſtatim cōuictus puniať.

μυῖα.) Myia, id eſt muſca Theſpiaca, lytica, carmina ad lyram accommodās.

MYIA Spartana poetria, hymnos in Apollinem & Dianam ſcripſit.

Myia, Pythagorę magni & Theanus filia, Samia.

μυίας δάκρυον.) Myiæ ſeu Muſcæ lachryma: ob Thebanorū facinus in Dodonæum oraculū admiſſum. Vnde & illud dictum eſt: ἀεὶ Βοιωτοῖς μαντεύεσθαι, Apud Bœotios uaticinare. Nam & hi ſacrificulam uiolarunt, in Dodonæum lebetem coniectam, cum unius ex legatis amore capta fuiſſet.

μυῆται.)

μυᾶτε.) Quid conniuetis atq; innuitis? Cur mutatus eſt color? Quid lachrymatis?

Col.968. μύδρος.) Solē ignitū lapidē, Peloponneſo maiorē, aliquādo dixit eſſe: Et ob hoc interficiendus fuit Anaxagoras.

μυζήσας.) Demoſthenes ueneno, qđ ſub pala ſigilli habebat, exucto perijt.

Initiatorū perſuaſio. μυηθῆναι.) Initiati putabantur in piorum cœtū recipi. Ariſtophanes: Initiari me prius oportet, quàm moriar. Myſteria dicta ſunt, qđ claudendi ſunt ſenſus, & ultra corporis phantaſias euectis diuinæ illuſtrationes ſunt admittendæ.

μῦθος.) Fabula, eſt oratio falſa, ueritatem ſub imagine repreſentās. αἶνος non pueris, ſed uiris factus eſt: nec ad delectationem tantum refertur, ſed & præceptum aliquod cōtinet. Per ambages enim aliquid monere & docere uult, ut fecit Heſiodus.

μύκητα.) Ne quādo lucerna fungum feras, ne'ue imbrem excites.

μυκώνιος γείτων.) Myconius uicinus. Prouerbium, in homines ſordidos, & qui inuocati ſe in conuiuia ingerunt.

μύλος πάντα ἀκούει.) Molaris audit omnia. In eos qui ſurditatem ſimulant, & audiunt omnia.

μύξος.) Myxus: Prouerbij loco uſurpatur de iactabundis & glorioſis. Myxus enim fuit Dianę ſacerdos, homo facetus & iactabundus.

μυόδοχος γέρων.) Murium ſuſceptor ſenex: id eſt, nullius precij.

MYRA, locus quidā Lyciæ prouinciæ: unde Myrenſes.

Col.970. μυριάμφορον.) Ariſtophanes: Vnde accipiā uerbū decies mille amphorarū, q̄ te alloquar? Domi enim nō ſuppetit.

μυριέλικτος.) Eunapius: Grauis ille & ſinuoſus ſerpens, quaſi Medea in ſuſurrante, depreſſo animo, & ueterno oppreſſus, ſe dedidit.

μυρρίναι.) Myrto coronabantur magiſtratus. Hinc ambitioſi myrtum appetere dicebantur. Accepta myrto aliquid Aeſchyli mihi recita. Nam in conuiuijs pueri, ramum lauri aut myrti geſtantes canebant.

Arcadum concilium. μύριοι ἐν μεγάλῃ πόλει.) Decies mille Megalopolitani, cōcilium eſt commune omnium Arcadū: cuius Demoſthenes in oratione contra Aeſchinē, & ſæpe hiſtorici meminerunt.

MYRTEA, urbs Bithyniæ, quæ nūc Apamea dicitur.

μυρμήκων ἀτραποὺς, ἢ τί διαμινυρίζεται;) Formicarum ſemitas, aut quid gannit? De Agathone poeta, qui tenuia & intorta carmina cantillabat.

MYROCLES, genere Salaminius, ex ijs qui * rēpublicā Athenis geſſerūt. ** ἐν ἀπο.*

μύρον ἐπὶ κεφαλῆς.) Vnguentū in capite. Pontificiū oleū è ſuauibus odoribus erat cōpoſitū: nec per ſeſe ita fragrabat, ſed miſtio & tēperatio omniū maximā odoris ſuauitatē efficiebat. Huic fraternam cōcordiā meritò cōparauit. Nam plurium rectè factorum collatio, perfectæ uirtutis fragrantiam efficit. *f. ἐ καλῶς, non bene. Concordiæ ſuauitas.*

MYRO, Byzantia poetria, uerſus heroicos, elegiacos, & carmina μέλη ſcripſit, Homeri tragici filia: uxor Andromachi, cognomento Philologi.

Myro, Rhodia philoſopha, ſcripſit Chrias reginarum, & fabulas.

μύρτης.) Myrtes. Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte, ſingularum urbium proditores recēſens, Argiuos nominat Myrten, Teledamū, Mnaſeam. Theopōpus uerò, Paſeā & * Amyrtoū nominat Argiuos, Macedonū ſtudioſos. Videndū igit̄, an ſit librarij erratū. ** Amyrtaum.*

MYRTILUS, Athenieſis comicus, filius Lyſidis, frater comici Hermippi. Fabulæ ei' ſūt, Tetanopanes, Amores. Col. 971.

MYRTONIUM, ut Demoſthenes ait in oratione pro Cteſiphonte, caſtellum fuit in Thracia.

μῦς.) Mus, nomen pugilis. μῦς ἄρτι πίττης γευόμενος: Mus modò picem guſtans. De ijs qui prius audaces & impudentes, ſubitò formidoloſi cōſpiciunt̄.

μῦς δ' αὖ ἀναφανεὶς· δόλιος γὰρ τρόπος τούτου. Mus cōſpect' doloſos mores arguit. *Explicatio ſomnij.*

μυσάχνη.) Scortorū cognomēta ſunt: Myſachne, id eſt fœda pruina, operaria, publica, craſſa: Borboropis, id eſt cœni facie: Anaſyrtopolis, à retegenda urbe ſua: Pādoſia, id eſt caupona: Leophoros, uia publica: Maniocepus, inſaniæ hortus: Ilipus, pedes implicans. *Meretricū elogia.*

μυσὶ κανθαρὶς.) Muribus cantharis. De nullius precij rebus.

μυσίων θρακικῶν.) Partes Thracię multæ ſunt, Myſiæ finitimæ.

μύσκελος.) Myſcelo datū eſt oraculū, ubi ſereno cœlo à pluuia deprehenderet̄, ibi ut urbē cōderet. Is uerò cū id nō *Pluuia ſereno cœlo.*

poſſe fieri putaret, atque in Italiam profectus, de cõdenda urbe ſollicitus ambigeret: accidit ut concubina illi aſsidens, lachrymaret. Quæ lachrymæ cum ſereno cœlo cecidiſſent, oraculi hunc ſenſum eſſe ratus, urbem ibi condidit.

Crotonis conditor.

μῦς λευκός.) Mus albus. Vſurpatur de libidinoſis. nam domeſtici mures, albi præſertim, ſunt admodum ſalaces.

μυσῶν λεία.) Myſorũ præda. Prouerbium eſt ortũ à finitimis & latronibus, qui Telepho abſente, Myſiam incurſârunt, & prædati ſunt. Vſurpatur de ijs, qui miſerè ſpoliantur.

μῦς πίττης γεύεται.) Mus picẽ guſtat. De ijs qui defeſsi recedunt.

Col. 972.

ὥσπερ μῦς ἐν πίσσῃ.) Quæ Mus Piſæ. De Mure Tarentino pugile, qui malè acceptus Olympia diſceſsit.

Myſteria tacenda.

μυστήρια.) Initia dicta ſunt myſteria, eo quòd auditores os claudunt, neque cuiquam illa enunciant.

μυττωτόν.) Myttotũ, eſt intritũ quoddam è caſeo, allijs & ouo confectum.

μυχθίζεις.) Simis naribus, hianti que rictu nos derides. Quid ſi riſum rideas Sardonium?

INITIVM LITERAE N: HVL*dericho Fabro Conſtantienſi, Vuolfij auditore, interprete.*

Romanam linguã appellat corruptã iſtã, quæ eſt Italica nunc.

NAβα.) Naua, uidetur in multis nõ differre à Græca lingua, Romana.

Ναβαταῖοι.) Nabatæi, gens Arabica.

Νάβις.) Nabis. Lacedæmoniorum tyrannus.

Nabot non intelligit, rogando cogere, qui roget potẽtior. Plato: αἱ τῶν τυράννων δεήσεις μετὰ ἀνάγκης.

Ναβουθαί.) Nabutha. Hic fuit ſub Achaabo, ex Izaro urbe, uicinus illius. Quẽ cum rex Achaabus oraret, ut ſibi quantiuis uenderet agrum ſuo uicinũ, ut illis coniunctis unam faceret poſſeſſionem: quòd ſi pecuniã nolit, permiſſum ei eſſe, ut ex ſuis agris eligat quemcunque uelit: cumque ille id ſe facturũ negaret, ac patrimonio ſuo frui ſe uelle diceret: rex dolens, tanquam iniuria affectus, quòd alienis potiri non potuiſſet, neque balneis neque cibo uſus eſt. Cumque Iezabel eum rogaret, quid triſtis eſſet? Nabuthæ uæcordiam illi retulit: ſe appellaſſe eum lenibus uerbis, & regia dignitate indignis: & ita contumelia affectum eſſe, quòd ea quæ uoluiſſet, non eſſet aſſecutus. Illa hortatur, ne animũ propterea deſpondeat: ſed omiſſa triſticia, more ſolito agat. nã curæ ſibi fore, ut Nabutha det pœnas. Et ſtatim literas ad principes Iudæorum mittit, nomine Achaabi, ut indicant ieiunium: & conuocato populo præſidem faciant Nabutham, qui ſit illuſtri genere natus. Ipſa uerò ſubornatis tribus hominibus audacibus, qui teſtarentur eum Deo & regi maledixiſſe, effecit ut lapidaretur. Illo itaque ſic interfecto, cum gratis, tanquã hæreditario iure, Achaabus uineam poſsideret: Deus indignatus, mittit Heliam prophetã ad Achaabum, qui illius facinus argueret. Is dixit Achaabo: Quia iniuſtè occidiſti dominum uerum huius uineæ, eo ipſo in loco in quo Nabuthæ cadauer à canibus cõſumptum eſt, & tuus ſanguis & uxoris tuæ profundetur, & tota ſtirps tua peribit ob tantam impietatem. Achaabus uerò reſipuit, & ſacco induto nudis pedibus ambulauit, cibo abſtinens, & peccata ſua confitens, quò Deum placaret. Deus autem ad prophetam dixit, ſe ſtirpis ſupplicium dilaturum eſſe, quãdo illum facinorum pœniteat, ac de filio Achaabi ſumpturum pœnas.

Scelerata mulier falſo teſtimonio innocẽtem opprimit.

Col. 973.

Helias exitium denũciat Achaabo ob iniuriam Nabothæ factã.

Pœna ob Achaabi pœnitentiam prorogata, & translata in poſteros.

Ναβουχοδονόσορ.) Nabuchodonoſor rex Babylonis, cum condidiſſet Babylonem urbem magnam, & ciſternam, & ſupra eam hortum penſilem feciſſet, omnibus ſtirpium generibus conſitum, in eo uixit: & uxor eius quæ hortum eum frequentaret, omnem regionem illam intuens, gaudebat ſe à nemine conſpici. Nabuchodonoſor autem illum perambulans, cum faſtu & iactantia, An non hæc, inquit, eſt Babylon illa magna, quam ego in domũ regiam potentia uirium mearum, ad honorem meum ædificaui? Sed cum adhuc loqueretur, VOX è cœlo facta eſt: Dico tibi Nabuchodonoſor, regnum tuum à te ablatum eſt, & ab hominibus expellam te, & apud feras habitatio tua erit, & gramine tanquam bouem te paſcent: ſeptemque tempora tranſibunt ſuper te, donec agnoſcas altiſsimum Dominum eſſe regni hominum, & cui uoluerit daturũ eſſe. eademque hora ſermo eſt completus ſuper Nabuchodonoſorem. nam ex hominũ conſortio eiectus eſt, herbamque bouis inſtar comedit, & de rore cœli bibit, & corpus eius tinctum eſt, & pili eius tanquam leonis grandes

Babylon.
Ciſterna.
Hortus penſilis.

Elatio & iactantia Barbari.

Diuinitis caſtigatur ſuperbia.

Rex fit beſtia.

grandes facti ſunt, & ungues ſicut auis. Poſt hæc rurſus ait idem de ſua reſtitutione: Illo tempore mens mea reuerſa eſt ad me, & ad gloriam regni mei reuerſus ſum: decus meum & ſplendor meus reuerſus eſt ad me. Et optimates principesq́ mei requiſierunt me, & in regno meo confirmatus ſum, & magnificentia amplior addita eſt mihi. Nunc ergo ego Nabuchodonoſor laudo & extollo & magnificè glorifico regem cœli: quia omnia opera eius uera, & uiæ eius iudicia ſunt: & omnes qui ſuperbè incedunt, deprimere poteſt. Eſaias quoque de eo loquitur.

Reſtitutio in integrū.

Agnitio Dei.

Col.974.

Ναζαρηνὸς, ἢ Ναζωραῖος.) Nazarenus, uel Nazoræus, à Nazareth oppido Galilææ.

Ναζωραῖος.) Nazareus, Deo gratus & conſecratus monachus. Sciendum eſt, ijs qui prius dicti ſunt Nazaræi & Galilæi: poſt, ſub Claudio Cæſare Romano, cum Petrus apoſtolus Antiochiæ epiſcopum delegiſſet Euodium, nomē inditum eſſe Chriſtianorum.

Ναΐδες.) Naides, fontes: aut nymphę iuxta fontes habitantes.

Ναΐς.) Nais, uel Lais: meretrix quædam, cuius meminit Lyſias, & Ariſtophanes in Pluto: Non'ne uerò propter te (Plutū, id eſt, diuitias intellige) Lais amat Philonidē? Præſtat ſcribere Nais, quàm Lais: ut & Athenæus ſignificat.

Νάκλις.) Naclis, urbs iuxta Heliopolim.

Νάκος.) Ioſephus: Iuſsit ingreſſuros magna ex parte repere, dorſo pellibus caprarum tecto: ut ſi quis eos noctu cōſpexiſſet, canes eſſe putaret.

Νακώλεια.) Nacolia, nomen Phrygię urbis, à Nacola nympha. Dicitur etiam Nacoleū, & Nacolea plurali numero.

Νάννακος.) Nannacus uir priſcus, quē ante Deucalionem regnaſſe ferunt. Is futuræ inundationis præſcius, omnib. conuocatis in templum, lachrymās ſupplicauit. Vnde prouerbium, ἐπὶ Ναννάκου, à Nannaco: de rebus admodum priſcis & uetuſtis.

Νάννιον.) Nannium. Apollodorus in libro de Meretricibus, hanc meretricē capram ait fuiſſe dictā, propterea quòd Thallum (id eſt germen) cauponē deuoraſſet. delectant̄ enim capræ germine. Fit eius etiam mentio in Comœdia. Antiphanes uerò iunior in lib. de Meretricibus, Nanniū ait proſceniū cognominari, q̄ foris formoſior eſſe uideret̄.

Νάνος.) Pumilio: de paruis dicitur, & inſtar infantium inclinatis. Pumiliones ſuperiora grandiora, & pudenda magna habent.

Νάξος.) urbs: & Ναξία λίθος, cos Cretenſis. Naxus enim urbs eſt Cretæ. Is q̄ ſcripſit Naxiā Cariæ urbem eſſe, cuius ciuis ſit Naxiēſis & Naxiota: dicit etiā Siciliæ urbem eſſe Naxum, atq; etiam Cretenſem: unde Naxius lapis. Quanquā ſi prima ſyllaba per ι ſcribatur, non per η, κρητικὴ pro κριτικὴ, ſignificare lapidem, qui diſcernat, quicq; demōſtret. Eſt & Naxus celebris inſula ex Cycladibus, ſic dicta uel à Naxo quodam, uel à ſacrificando. In qua aiunt Naxias mulieres ſolas octauo menſe parere, munere Iunonis. Bacchum item ita genitum perhibent. Eſt etiam fons ibi (ut ſcribit Heraclides) ex quo uinum ſuauiſsimum profluit. Col.975.

Ναξιουργὴς κάνθαρος.) Naues fuerunt dictæ canthari, in Naxo factæ: ut nunc ſilphas dicunt quædam nauicularū genera. Cratinus uerò ait, Naxios quondam cum mari potirentur, uſos eſſe his cantharis. Sic nauibus ueteres nomina imponebant ab urbibus, quæ earū ædificationem inueniſſent. & Naxiurges dicebantur, qui nunc Lembi: & Cnidiurges, à Cnido: & Corcyra, ab ea inſula: & Paron, à Paro. Fuit & in Piræeo Canthari portus. nam Piræeus tres portus habuit: hunc Canthari, & Aphrodiſium, * & in circuitu quinq; porticus, à Cantharo heroe.

Ναπάται.) Napatæ, urbs Lybiæ, prope Aethiopiam. Incolæ, Napatæi.

Νάπη.) Nape, urbs Lesbi, à quo Apollo Napæus dictus eſt. Sunt & Epirotæ Napæi.

Νάπις.) Napis, urbs Scythiæ.

Νάπος.) Xenophon: Cum duces ad ſaltum magnum atq; imperuium perueniſſent, ſteterūt ambigentes, eſſet'ne tranſeundus an non.

Νάπυ.) ἔβλεψε νάπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν: Toruum uidit, frontemq; corrugauit.

Νάρβων.) Narbon, ſeu Narbonenſis mercatus, & urbs Gallica. Eſt & palus Narbonitis, & Narbis urbs Illyriorum.

νάρθηξ.) Narthex eſt, ut aiunt, inſula prope Samum, appellentibus ad dextram, cuius gentile eſt Narthecuſæus, ſeu Narthecuſius.

NARMALIS, urbs Piſidiæ.

νάρυξ.) Naryx urbs, quæ & Naryciũ & Naryce, è qua fuit Locrenſis Aiax.

Col. 976. *νάρσης.*) Narſes, dux Romanorum prudentiſsimus & ſtrenuus, qui ſciret ſe accommodare negocijs: ac modica ſanè fuit eruditione, nec eloquentiæ ſtuduerat: ingenij autem dexteritate præſtabat, conſiliaq; ſua poterat oratione explicare: quanquam caſtratus eſſet, & in regia delicatiſsimè educatus. Fuit etiam breui ſtatura, & tenuiſsimo corpore: incredibili uerò fortitudine & magnitudine animi præditus. Fuit ſub Iuſtiniano.

νασαμών.) Naſamon, nomen uiri: à quo Naſamônes, gens Libyæ.

νάστος.) Naſtos, urbs Thraciæ, quæ & Neſtos dicebatur.

ναυαγίων.) Ex uno malo totus campus naufragijs implebatur: id eſt, uno curru alliſo, etiam cæteri frangebantur.

Nouatus ſacramẽtis arcet, qui idolis immolarant.

ναυάτος.) Nouatus. Hic presbyter cum eſſet, ab eccleſia Romana diſceſſit, cum Cornelius epiſcopus eos fideles, qui in perſecutione, quam Imperator Decius contra Eccleſiam mouerat, ſacrificarant, ad communionem recepiſſet. Hanc igitur ob cauſam ſeceſsione facta, & Epiſcopus, ab ijs Epiſcopis qui in eadem cum illo ſententia erant, electus, ſcripſit omnibus Eccleſijs, ne eos qui ſacrificaſſent, ad myſteria admitterent ſed ut hortarẽtur eos ad pœnitentiam: & remiſsionem Deo omnipotenti, & poteſtatem remittendi peccata habenti commendarẽt. Has epiſtolas cum prouinciales accepiſſent, pro ſuis quiq; moribus, ea quæ ſignificata erant iudicarunt. Nam cum ille ſignificaret, non impertienda eſſe ſacramenta ijs qui poſt baptiſmum, peccatum (ut uocant) mortale feciſſent: alijs hæc uidebatur acerba & crudelis Canonis expoſitio: alij illum ut iuſtum, & qui Rempublicam erigeret, recipiebãt. Interim dum hæc agitabantur, superueniunt Cornelij epiſcopi literæ, quæ concedebant, ut ijs qui poſt baptiſmum peccaſſent remitterentur peccata. Cum uerò ita ambo contraria ſcriberent, & uterq;

Diſſentientibus doctoribus, populus ſibi opportuna ſequitur.

ex diuinis literis ſua dicta munirent, quiſq; (ita ut fit) amplexus eſt id quod illi prius magis placuerat. Omnes enim ad peccandũ propenſi, tum conceſſam ueniam amplexi, etiã deinceps in quouis peccato ea ſunt uſi. Sed Nouatus ſub Valente Imperatore, qui perſecutionem contra Chriſtianos commouerat, martyrium obijt. *Nouatus martyr.*

ναυατιανοί.) Nouatiani hæretici, qui Nouati ſententiam ſequuntur. horum epiſcopus fuit Siſinnius, uir præſtans, & ſacrarum literarum peritus, & inculpatus: in ratione uictus autem delicatus, & uarius. Interrogatus enim quam ob cauſam bis lauaret? reſpõdit, Quòd ter lauare mihi commodum non eſt. Cum autem etiam alba ueſte utentem quidam Catholicæ eccleſiæ eum deriſiſſet, dixit ad eum: Dic ergo ubi dictũ ſit, ueſtem nigram eſſe induendam? Qui cum hæſitaret, ſubiecit: Tu quidẽ nunquam iſtud oſtendere poteris. Me uerò & Salomon ſapiẽtiſsimus monet, cum dicit, Veſtimenta tua candida ſint. Ipſe etiam Chriſtus albatus in Euangelio apparens, Moyſen & Heliam tales oſtendit Apoſtolis. Sunt & alia multa feſtiuè ab eo dicta. Col. 977. *Innocentia cum delicijs coniuncta.*

ναύκρατις.) Naucratis, olim Aegypti mercatus fuit, urbs à Mileſijs condita, cum mari dominarentur. Naucratita fuit doctus ille Athenæus.

ναῦλος.) *καὶ ναῦλος ἡμῖν ἐστὶ πῶς ὀφείλεται.* Etiam uecturæ precium nobis debetur.

ναύπακτος.) Naupactus, urbs Aetoliæ: ab eo dicta, quòd ibi Heraclidæ ante occupatam Peloponneſum naues fabricaſſent. Incolæ uocantur Naupactij.

ναυπλία.) Nauplia, urbs Argiua, ab appulſu nauium dicta. Cuius incolæ Nauplienſes.

ναῦς.) Nauis. Arrianus: Traianus Imperator traijciens flumen, quinquaginta naues habebat, quarum quatuor ſigna Imperatoria uehebant, atq; etiam imperatoriam longis rudentibus annexam attrahebant. Erat autem nauis longitudo, ut triremis maximè: latitudo uerò & profunditas inſtar onerariæ, cuiuſmodi maxima illa eſt Nicomedia aut Aegyptiaca, in qua Imperatori conclauia quot ſatis eſſent cõfecta erãt. Ea Col. 978.

uerò

uerò & apluſtria ferebat, & in ſummis uelis Imperatorum nomen, cæteraqꝫ omnia Imperatoria ornamenta auro erant inſculpta. Tota autem claſsis trifariam diuiſa erat, ne continenti nauigatione turbaretur.

ναυσικάα.) Nauſicaa, quaſi nauium or natricem, uel nauibus ornatam dicas. Meminit Homerus Nauſicaę Phæacię puellæ, conuenienter illi regioni. Nam cũ rei nauticæ peritiſsimi eſſent, naues pice inurebant, quò tutiores eſſent.

ναῦς ἱκετεύει πέτρας.) Nauis ſupplicat petræ. Prouerbium, de planè ſtupidis.

ναῦς νικομηδὶς καὶ στρατηγός.) Nauis Nicomedia & prætoria: quarum altera à loco dicta eſt, altera à dignitate.

ναῦς παλαιὰ πόντον οὐχὶ πλώσει.) Nauis antiqua mare non traijciet. De ijs qui ad nullam rem ſunt utiles.

Ναύσων ναυκράτει.) Nauſon Naucrati. De ijs qui ex æquo ſibi inuicẽ reſpondent. Nomina conficta ſunt ex uocum ſimilitudine.

ναύσταθμος.) Statio nauium. Ea loca etiam corijs tegebantur, ne tabulata læderentur.

ναύτης.) Imaginem * ramicis Baccho hîc dedicaui. (* εἰκόνα τῶν λίθων.)

Conſeruatus è nautis quadraginta ſolus.

(Zenonis diuitiæ.) ναυτικῶς δανείζειν.) Aiunt Zenonem, cum ultra mille talenta haberet, ueniſſe in Græciam, eaqꝫ nautis mutuaſſe.

ναυτοδίκαι καὶ ναυφύλακες.) Prætores & cuſtodes nauales, magiſtratus Athenis, cuius munus ex ipſo nomine clarum eſt.

ναύφρακτον βλέπεις.) Nauphracton tueris. Ariſtophanes: Homo, per deos, quiddam obtuere claſsicum: id eſt, latè diductis oculis me intueris. Solẽt enim in triremibus magna quædam ineſſe foramina ſpecie oculorũ, quibus remos inſerentes remigant.

Col. 979. ναυφράκτῳ στρατῷ.) Nauali exercitu, id eſt claſſe. Athenienſes mari dominabantur: maximè poſt nauale ad Artemiſium & Salaminem prælium.

νάφθα.) Naphtham Medi uocant, quam Græci Medeæ oleum.

ναὶ μὰ τόν.) Peccantem obiurgabat, & iniuſtè facientẽ arguebat, atqꝫ ab iniurijs paterna omnino uir egregius libertate retrahebat.

ναὶ μὰ τό.) Per rugoſam pellem meã.

Callimachus in Hecale: Per arborem hanc quamuis aridam. Veteres non temerè per Deum iurabãt, ſed per obuia quæqꝫ, ut & Menander: Teſtor Apollinem hunc, & fores. Et Homerus: Iuro per hoc ſceptrum. Informat autem hoc genus orationis ad honeſtatem & religionem. (Iuramenta ueterum.)

ναὶ ναὶ, μὰ μήκωνος χλόην.) Certè herclè, per papaueris comam. Iuſiurãdum ridiculum.

νέαι.) Neæ inſula uicina Lemno, ad quam annataſſe dicitur Hercules: atqꝫ in eâdem, ut quidam tradunt, Philoctetes à natrice morſus eſt.

νέα.) Myſiæ caſtellum, unde Neæus.

νεαλεῖς.) Appianus: Populus de mœnibus ſpectans, fatigatis ſubinde recentes ſubmittebat. Galli autem defeſsi cũ integris congredientes, effuſè fugiebant.

Νεάνδρεια.) Neandreia, uel Neandrium, urbs Troadis Helleſpontia, quam quidam Leandriam per L perperam ſcribunt.

νεανισκεύεται.) Poſidippus in Demotis: Vxorem habebat perelegantem & bonam. Ea pubem meam expetebat.

Νεάνθης.) Neanthes Cyzicenus orator, diſcipulus Philiſci Mileſij. Col. 980.

Νεάπολις.) Neapolis, urbs Italiæ inſignis, in qua Parthenopes Sirenis ſtatua collocata eſt. Sunt & aliæ multæ Neapoles, id eſt nouæ urbes.

νεαροί.) Pueris ſtolidiores ſunt, qui Deum negant res humanas intueri. (*Prouidentia.*)

Νέαρχος.) Nearchus cum Alexandro militauit, de eoqꝫ hiſtoriã ſcripſit. Mentitus autẽ eſt in eo, quòd ſcripſit ſe præfectum claſsis fuiſſe: cum gubernator fuerit.

νεβρίζω.) Demoſthenes pro Cteſiphonte: Alij dicunt, ipſum ſacrificulum hinnuli pelle indutum eſſe: alij, pellibus hinnulorum indui ab eo initiãdos: alij, lacerari hinnulos arcana quadam ratione.

νεβρεία καρδία.) Hinuli cor. De timidis.

νέα χελιδών.) Noua hirundo: de ijs qui aliquos decipiũt. Ariſtophanes in Auibus: Decepi coquos, dicens: Aſpicite pueri, an non uidetis? Noua hirundo. Illis circumſpiciẽtibus, ego interim carnes ſum furatus.

νεβρώδ.) Nebrod, ſeu Nebrodes, nomen eius à quo Gigantes ortum habent.

Νέγρα.) Negne, oppidulum Arabiæ.

Νέδα.) Nede, ſiue Nedea, urbs Arcadię, à nympha Nede. Ciuis, Nedeeſius.

Νέδων.) Nedon, fluuius & locus Laconicus. Hinc Minerua Neduſia uocatur.

νεήλατα ἄλφιτα.) Recentem farinam melle perfuſam, uuis paſsis additis, & uiridi cicere permiſtam, ſacerdotibus dabāt, eaſq; placentas Neelata, & Ambroſiam & Macariam appellabant.

νεκρῷ λέγουσα μύθους εἰς οὖς.) Mortuo fabulas ad aurem narrans. De ſtupidis, & nihil intelligentibus.

Explicatio ſomnij. Νεκρὸς ὁρῶν, νέκρωσιν ἕξεις πραγμάτων.) Tibi occident res, mortuos ſi ſomnies.

Nectar & Ambroſia, potuſq; cibuſq; deorum. νέκταρ.) Nectar, deorum potus, itemq; cibus: inde dictus, uel quòd bibentibus adoleſcentiam conferat, uel quòd uulgus eo potiri nequeat. Eodemq; modo Ambroſia, non eo tantùm quòd corruptionis ſit expers, ſed etiam quòd nemo eam mortalis habeat. Col. 981.

νεκυόμαντις.) Necromantis, qui mortuos percontatur.

νεκύσια.) Mortuorum feriæ. Inanis terra apud Perſas ſunt Græcæ inferiæ. Epigramma:

Diogenes. *Canem Diogenem mortuorum ſuſcipe portitor,*
Qui totius uitæ latentem ſcenam patefecit.

Νέμαυσος.) Nemauſum, urbs Galliæ; à Nemauſo Heraclide.

Νέμεα καὶ ἴσθμια.) Loci in quibus celebrabantur annua certamina. unde & leo Nemeæus, quem ibi paſcentem Hercules occidit. Nemea ubicina, & Nemea ſelina.

Νεμέα χαράδρα.) Locus quidam in Peloponneſo ſic uocabatur.

νεμεσηθείς.) Reprehenſus à coniuge in ſaltatione, iaculo ſauciatus è uita excedit. Ioſephus: Rogabat Deum, ut & hoſtium ſpem infringeret, & populi ſui miſereretur. Et alio loco: Si ſucceſſu caruerint inſidiæ, ſcito me non præter ſpem uoti impotem futurum.

Indignatio. Inuidia. Νεμεσητικὸς ὁ ἐναντίος τοῦ φθονεροῦ.) Indignans diuerſus eſt ab inuido: hic enim ob ſucceſſus proſperos bonorum dolet, cum inuidia etiam talis ſit. Indignans uerò eſt, qui dolet ob felices malorum ſucceſſus. talis enim eſt indignatio. Itaque indignans non eſt inuidus. Eſt autem problema finitiuum: * Aemulatione oratorum hoc dicit: nam ſi quis eum etiam qui indignans dicitur, inuidum definiat, quòd & ipſe aliquibus ſuccenſeat, opponimus aliam definitionem: Non indignantem eſſe talem, ſiquidem rectè aliquibus ſuccenſeat: ſed eum eſſe inuidum, qui ſuccenſeat ubi non deceat.

νεμέσια.) Fortaſsis feſtum eſt Nemeſeos, quo defunctis iuſta ſoluebāt. nam Nemeſis mortuis attribuitur.

Νεμεσίων.) Nemeſio efferebatur, & ſpe ſuſpenſus erat: ſeq; magno bono potitum eſſe putabat, cum in me incidiſſet.

Νέμεσις.) Iuſticia, ultio. Ariſtophanes: *Heu Nemeſis, grandiſtrepaq; tonitrua.* Arrogantium ultricem Nemeſim cognouerunt, quæ iure illos inſectata eſt: Et alio loco: Non fefellit omnibus ſuperbis aduerſantem Nemeſim, ſed ſuapte calamitate erudiri eſt coactus. Adfuit Nemeſis quæ terram intuetur, uel quæ iniurias inſpicit. Aelianus: Nemeſeos inſpectricis, quæ arrogantes & ſuperbos punit, euidentia teſtimonia. Hinc prouerbium, Νέμεσις δ᾽ ἴχνη παρὰ πόδα βαίνει: hoc eſt, Nemeſis e ueſtigio inſequitur: eo quòd ultio eos qui deliquerunt, celeriter perſequitur. Clanculum aſſectaris; inſolentes ceruices deprimis, ſub cubito ſemper uitam tenes.

νέμειν προστάτην.) Inquilini ſinguli cogebantur habere ciuem aliquem patronum, cum quo res ſuas adminiſtrarent, & uectigal quod μετοίκιον dicitur, ſoluerent.

νεμήσεις ὑποκριτῶν.) Diſtributiones hiſtrionum. Poetæ ſumebant tres hiſtriones ſorte diſtributos, qui fabulas agerent: inter quos uictor deinceps ſine iudicio adhibebatur. Col. 982.

νενημένων.) Ariſtophanes ad ſpectatores: Quid ſedetis lapidum inſtar, numerus, oues ſtolidæ, amphoræ coaceruatæ? Per ſtultū, prudens exploratur.

Νεοκαισάρεια.) Neocæſaria, Pontica (ut aiunt) urbs, cuius ciues Neocæſarienſes dicuntur. Iidemq; etiam Adrianopolitæ. Eſt & Bithyniæ ciuitas.

Νεοκλῆς.) Neocles Athenienſis philoſophus, Col. 983.

ſophus, frater Epicuri. Scripſit de ſua ſecta. Neoclis eſt dictum illud, λάθε βιώσας: id eſt, Ita uiue, ut nemo te uixiſſe ſciat.

O' bellum oratorem. νεοκλείδης κλεπτίστατος.) Neoclide furacior. Hic in Comœdia perſtringitur, ut qui orator fuerit, & cæcus, & ſycophāta, & fur. Ariſtophanes: Neoclides cæcus ille quidem eſt, ſed furando uincit etiam uidentes.

νεολαία.) Vt Romana pubes laudabiliter & confidenter decertaret. Aelianus: Peſtis in urbe Epheſo uehementiſſimè graſſabatur. Ante diem moriebantur adoleſçentes, ſteriles& erant nō fœminæ modò, ſed & quadrupedes. (Peſtis.) (Sterilitas.)

νέον τεῖχος.) Nouus murus. Locus eſt Aeolidis, cuius ciues Neotichitæ ut & χωλὸν τεῖχος, id eſt Claudus murus, in Caria, cuius incolæ Cholotichitæ dicuntur.

νεόπλουτος.) Nuper ditatus, ſicut Latini Nouum hominem dicunt.

νεόρτον.) Quid uerò, Laij fili, denuò extitit noui?

νέος δὴ, καὶ ὀξύς.) Iuuenis eſt, & pernix: id eſt, indoctus & temerarius. Plato in Gorgia.

νεοττόν.) Ariſtophanes: Perdix fiat patris pullus. Piſię filius ſimilis uult fieri patri. Fuit autem Piſias proditor. Alio loco: Tres beſtiæ impudentes, Piſias, Oſphyon, Dijtrephes.

νεοττόν.) Luteum oui dictum fuiſſe νεοττὸν, teſtatur & Chryſippus in libro de Oraculis. ait enim, quendam in ſomnis oua de lecto ſuo conſpicatum pendere, percontatum eſſe coniectorem, qui dixerit: Si foderis, inuenies iuxta locum illum theſaurum. Qui cum uaſculum, in quo argentum eſſet & aurum, repeřiſſet: aliquid argenti attuliſſe uati. illum uerò dixiſſe: De uitello uerò nihilne mihi das?

Col. 984 νεοττός.) Equidem noui totis octo diebus conſumptum ab eo eſſe domeſtię gallinæ pullum non magnum.

νεοφρῶν.) Neophron, ſiue Neophon, Sicyonius tragicus: cuius, Medeā Euripidis, eſſe aiunt. Primus induxit pædagogos, & ſeruorum tormenta. Edidit tragœdias 120. Pòſt familiaris fuit Alexandro Macedoni: & quia Calliſthenis philoſophi amicus erat, unà cum illo per cruciatum eſt interfectus.

νεοχάρακτα.) Sophocles: Veſtigia ipſius nuper impreſſa. Nam cum nuper impreſſa ſunt ueſtigia ferarum, facilius uenatores ſequuntur, priuſquam à uento odor aboleatur.

νεοχμός.) Cum non præſtò eſſent qui magiſtratus poſsēt gerere, multa in Republica ſunt nouata.

νεοχμοῦν.) Nulla uetera inſtituta conſeruanda ſibi putabat: ſed omnia ſubinde nouare uolebat.

νεοχμώσειν.) Cum bello occupati eſſent, nihil nouarunt.

νέων.) Neonem, dicit Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte, Philippi fuiſſe amicum.

νεώνητον.) Cū Cleon nō eſſet genere Athenienſis, ſed nuper ad Rēpublicam acceſsiſſet: nouiciū ſeu nuper emptū eū appellat. His ipſis uerbis etiā Atheniēſes perſtringit, qui cū germanis ciuibus & optimè de Repub. meritis potius crędere deberent, maiorem Cleoni honorem habuerint. Solemus enim ſeruis etiam magis credere, qui domi noſtrę nati, unaq; educati ſunt, quàm ijs quos poſtea emimus.

νεώρια.) Homo Bœotius blattā accenſam in nauale cōiecerit. id eſt, cremabit nauale. Tiphę, quę & ſilphę, animalculū eſt inſtar ſcarabęi: quo Bœotij putāt, facula infixa* ſe quiduis incēdere poſſe. Idē & per uulpes & teſtudines fiebat. (*τῷ λαμ- [illegible] ἐμπυ- ρίζειν ὁ δὲ ναυται.)

νεῶσι.) Neon, ſiue Neones, urbs Phocydis. Col. 985.

νεώσοικοι.) Polycrates Samiorum tyrannus, ciuium ſuorum liberos & uxores in naualia coniecit: eo conſilio, ſi iſti exules fouerent, ut unà cum naualibus illos crematet.

νέωτα.) αἰεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος: Semper agricola in alterum annum eſt diues.

νεωτερίζειν.) Thucydides: Diei æſtus moleſtus erat: noctes uerò autumnales & frigidæ, illa mutatiōe nouos morbos gignebāt. Barbarus neque in fortunam, res nouare ſolitam. conferre culpam potuit: quaſi iuſtum prælium aperto Marte commiſiſſet.

νεώτερον.) Metuere ſe dicebat, ne quod inopinatum & nouum malum ingrueret.

νήπετος.) Nepetus, urbs Italiæ, unde Nepeſinus.

νέπος.) Nepos, montis ſine aquis nomen.

νέρβας.) Nerua, Imperator Romanorum, euangeliſtam Ioannem ab relegatione Patmica reuocatū, Epheſum reduxit: quo tempore etiam Manichæorum dogma prodijt, ipſo Manente apertè præeunte.

νέρων.) Nero Imperator Romanorū, principatu confirmato in impia facta incidit: & alienis rebus, indignis imperio, dedit operam, cithara ludens, tragœdias recitans, & ſaltans in theatris: atq; pietatis etiam odiū adiunxit, primus diuini ſermonis perſecutor. Tandē & matrem & ſemetipſum ſuſtulit.

Col.986. νέρων.) Nero cum adhuc iuuenis eſſet, philoſophis operam dabat, & de Chriſtò quædam diſcebat. adhuc enim eum inter homines habitare putabat. ſed cum à Iudęis crucifixum eſſe intellexiſſet, indignè tulit: mādauitq; ut uenirent ſacerdotes Annas & Caiaphas, & ipſe Pilatus, qui tunc præfectus erat, ferro uincti & cum in Senatu conſediſſet, quæ de illo acta eſſent audiebat. Annas igitur & Caiaphas dicebant, ſe legibus obtemperantes, illum tradidiſſe, & læſę maieſtatis non eſſe reos. Prætorem enim poteſtate prędītum, quæ uoluiſſet, egiſſe. Nero igitur indignatus, Pilatum in carcerem coniecit: Annam uerò & Caiapham dimiſit. Tum Simon quoque Magus florebat. & cum Petrus & Simon, præſente Nerone, inter ſe diſputarent: eductus eſt è carcere Pilatus. Hi tres cum aſtarent, Nero Simonem interrogat, Num tu es Chriſtus? Ille uerò ſe eſſe ait. Deinde & Petrum, Num ipſe eſſet Chriſtus? Ille negat. me enim, inquit, aſtante in cœlum ſublatus eſt. Tum Pilatum rogat, uter horum eſſet is, qui Chriſtus diceretur? Is uerò: Neuter, inquit. nam Petrus quidem diſcipulus eius fuit, & apud me pro diſcipulo eius delatus, cum eum neſcire ſe diceret quis homo eſſet, dimiſſus. Simon uerò iſte nequaquam mihi notus eſt, neque ullam habet cum illo ſimilitudinē. Nam hic quidem & Aegyptius eſt, & * corpulentus, & denſis capillis, & niger, omninoq; ab illius forma alienus. Iratus igitur Imperaror, Simoni quidē, quòd mentitus eſſet, ſeq; Chriſtum eſſe dixiſſet: Petro autē, qui negaſſet magiſtrum: eos è concilio eiecit. Pilato uero caput amputauit, qui tantum hominem iniuſſu Imperatoris interficere nō dubitaſſet. Neronem autem dictum fuiſſe lutum ſanguine maceratum, alibi eſt expoſitum.

Annas. Caiaphas. Pilatus. Simon.

* ἐμπλαθος.

νέσος.) Neſus centaurus, de quo Sophocles ſcribit: Deianira, inquit, itá ne ſe res habet? Nam opinari quidem licet: nondum uerò ſum experta. Atqui facto res eſt cōprobanda. Nam tametſi tenere te putaueris: non tenebis, niſi periculum feceris.

νέσσων.) Neſſon, urbs Theſſaliæ, & ſtagnum Neſſonium.

νεστόριος.) Poſt Manentem, & Paulū, & Apollinarem, & Theodorum, prodijt Neſtorius, ex Germanicea urbe Syriæ, ſede Conſtantinopolitana potitus: æquè atq; Paulus & Theodorus, maiores eius, uoce duarum in Chriſto naturarum ſtolidè abuſus. Filius enim fuit Cilicis, Samoſateni uerò nepos. proptereaq; aduerſus ſanctam Deiparam bellum ſuſcepit irreconciliabile: tertiusq; defenſor extitit Iudaicæ iſtius ſectæ, quæ alium eſſe apud ſeſe Chriſtum, & alium Deum uerbum, ſecundū patrium ſuum errorem, tradidit. Huic ſucceſſit Eutyches. Hic Neſtorius cū natura eſſet facundus, eruditus eſt habitus, cum reuera indoctus eſſet. Cùm ueterum ſcripta interpretaretur, diſcere recuſabat. Nam ob uolubilitatem linguæ tumens, non admodum curabat ueteres, ſed omnibus potiorem ſe eſſe iudicabat. Col.987.

Linguæ uolubilitas, pro eruditione. Arrogātia.

νέστωρ.) Neſtor Larandenſis, ex Lycia, poeta, pater Piſandri poetæ. Fuit ſub Seuero Imperatore. Scripſit Iliadem, * omiſſis quibuſdam literis aut elementis. Eodemq; modo, ut ille, Tryphiodorus ſcripſit Odyſſeam *. Eſt enim in libro primo, non reperiri primum: & ſic in ſingulis Rhapſodijs eam literā quæ deſit. Scripſit etiam Metamorphoſes, ut & Parthenius Nicenus, & alia.

* λειπογράμματον, ἤτοι ἀγράμματον.

* Fortaſſis: Quocunq; quoque libro prætermiſſit Homerus, id in eodem ordine & numero librorū fuit omiſſum.

νεάν.) νέοις μὲν ἔργα, βουλαὶ δὲ γερόντων: Iuuenibus opera, conſilia ſenibus.

νεῦρα πολέμου ὁ πλοῦτος.) Nerui belli diuitiæ. Piſides: Maximè cum uideret, etiam belli neruos, diuitias, ad Barbaros confluxiſſe.

νευροί.) Neuri & Hippopodes, ijdem &

& Neuritæ dicuntur, Sarmatiæ populus eſt: regio Neuris dicitur.

νεῦρον.) Neruus, ex eo dictus, quòd corpus per eũ inclinetur: uel à natãdo, quòd nerui per totum corpus ſint fuſi.

νδυσάμενοι.) Xenophon: Exuti, pugiones tenentes nudi, tanquã nataturi tranſire conabantur.

νεφέλη.) Nubes, fumoſa terræ exhalatio.

νεφέλας ξαίνεις.) Nebulas diuerberas uel petis. De fruſtra laborantibus, & ea quæ fieri non poſſunt, conantibus. Verbum hoc ex eo fortaſſe ſumptũ eſt, quòd alter dixerat, Nubes extẽtas uelleribus ſimiles eſſe.

νεφελοκοκκυγία.) Nephelococcygia quaſi Nebulicuculiam dicas. urbs apud Ariſtophanem in aere efficta, quam ille per iocum ab auibus eſſe conditã dicit.

νεφθαλῖται.) Nephthalitæ, gens quæ Orientem tenuit, apud Ioſephum.

νεφροί.) renes, id eſt cogitationes. Nã inguinis appetitum renes excitant, unde cupiditatis cogitationes cientur.

νεφροί.) Renes corporis, per quos urina colatur.

νεῖκος.) Ille me uehementibus litibus & contentionibus exagitat.

Col. 988. νείλεως.) Nilei colonia deducta in Aſiam * celebratur.

* πεπαίδευ-ται.

νεῖν.) Arrianus: Expeditiſsimũ quẽq;, & leuiſsima armatura indutum, & natãdi peritiſsimum, data teſſera enatare iubet. Quemadmodum aues uolare, nare piſces, & cerui currere natura poſsũt, neq; doctore indigent*.

νήϊον.) Neium, mons Ithacæ, qui & hyponeium.

νηία.) Neia, dicũt Sami extitiſſe beſtias, quib. uociferantib. terra rumperetur: quæ dictæ ſint Neiæ, ut tradit Enteon.

νηΐτας.) Aelianus: Lacedemonij bellis naualibus parum exercitati.

Explicatio ſomnij. νηνσμῖνα κρατῶν δὲ πεσσόντα λύπας.) Vbi glomera tenueris, expecta moleſtias.

Col. 989. νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν τ' ἐπίληθες ἁπάντων.) Helenæ potio & luctum ſedans, & iracundiam reprimens, & malorum omnium obliuionem inducens.

νήπιος.) Philippus Macedo multis interfectis, tandem uerſum hunc adiecit:

Fatuus eſt, qui occiſo patre filios relinquit, Immane fortaſsis hoc eſt. Præcipere enim uidetur, ut inimici internecióe deleantur, ne infantibus quidem relictis. Heſiodus:

Stolidi ignorant quanto plus ſit dimidium toto. Fit enim interdum, ut qui plus appetit, etiam id quod habet amittat.

νηποινί.) Cum præcipuus ſeditionis autor fuerit, crimen illud impunè haud euaſurum eſſe. Non impunè laturos eos iniurias ſibi factas eſſe, dicebat.

νηπύτιος.) Ariſtophanes in Nubibus: Fatuus eſt, & ſcalis hiſce non aſſuetus.

νηρεύς.) Nereus, Deus marinus.

νηρηΐδες νύμφαι.) Nereides nymphæ, numero ſunt quinquaginta. Sophocles: Centipedum Nereidum pediſſequam, uel aſſeclam.

νηρίς.] Neris, urbs Meſſeniæ.

νήριτον ὄρος.) Neritum mons. eſt & Neritum, quòd Actoricum dicitur, locus Epiri, póſt Leucas dictus.

νῆσσα.) Diſſaules quidam Baben in matrimonio habuit, ex eaq; ſuſcepit Protonoen & Neſſam.

νησιώπη.) Neſiope inſula Lesbi, quæ Sigrem portum efficere dicitur. Col. 990

νῆστις.) Ieiunium* amaris lachrymis uerſat mortale genus. * uel, aqua.

νήτη.) Nete, chorda muſica, acutum edens ſonum.

νηφάλια ξύλα.) Sobria ligna, quæ neque uitea ſunt, neque ficulna, neque myrtea, ſed ex thymo. Nam illa quidem οἰνόσπονδα dicuntur, quòd accendantur, cum non aqua, ſed uinum libatur. Et præcipua hæc materia eſt igniti ſacrificij: unde etiam nomen accepiſſe dicunt thymum, uoce facta à ſacrificando, id eſt παρὰ τὴν θυσίαν καὶ τὴν θυλήν. Sunt & quædam ſacrificia, ſine ulla libatione fortuitò in uſum recepta. Eumenides dicuntur etiam ἄοινοι, id eſt ſobriæ, & ab ebrietate ſemper alienæ, ob diuinæ uindictæ uigilantiam.

νηφάλιος θυσία.) Sobrium ſacrificium. Apud Athenienſes hoc ſacrificium fiebat Mnemoſynæ, Auroræ, Soli, Lunæ, Nymphis, & Veneri cœleſti, ut ait Polemon.

νηφάλιοι θυσίαι.) Nephalia ſacra, in quibus uinum non libatur, ſed aqua mulſa.

νῆφε.)In cauſa eſt, quò minus opportunus ſit inſidiatoribus, dictum illud Epicharmi præclarum:

νᾶφε καὶ μέμνασο ἀπιστεῖν, : ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν: id eſt,

Nerui atq; artus eſſe ſapientiæ non credere.

νίβα.)Niba, fons quidam Thraciæ.

νίβις.)Nibis, urbs Aegypti.

νιγρῆτες.)Nigretes, gens Libyca.

Col. 991. νικαγόρας.)Nicagoras, filius Mneſæi oratoris, Athenienſis ſophiſta. fuit tempore Philippi Cæſaris. Scripſit uitas præſtantium hominum, de Cleopatra in Troade, Legationem ad Philippum Romanorum Imperatorem.

νίκανδρος.) Nicander, Xenophanis filius, Colophonius: aut, aut alij, Aetolus, idem & grammaticus & poeta, & medicus. Fuit temporibus Attali minoris, ultimi ſcilicet, eius qui Galatas uicit, quem Romani euerterunt. Scripſit Theriaca, id eſt de uenenatis beſtijs: Alexipharmaca, remedia cõtra uenena, Ruſtica. De * diſſolutè uiuentibus libros quinque, Collectanea remediorũ: Prognoſtica uerſibus ſenarijs, translata ex Hippocratis prognoſticis, De omnibus oraculis libros tres, & alia plurima uerſibus heroicis.

*ἑταιρομένων.

νικάνωρ.)Nicanor Hermiæ filius, Alexandrinus grammaticus. Fuit ſub Adriano Cæſare, quo tempore etiam Hermippus Berytius. Scripſit de punctis apud Homerum, & quod diſcrimen in ſententijs inde exiſtat. De punctis in uniuerſum libros ſex: & horum epitomen, librum unum. De punctis Callimachi, Comica, De ſtatione nauium, De uoce ὦναξ, id eſt ô rex, & de pũcto, & alia. Ob quod opus à quibuſdam per deriſum Stigmatias, id eſt Notis cõpunctus uocabatur.

Hermippus Berytius.

νικάνωρ.)Nicanor. Tres fuerunt Nicanores: unus filius Balacri, alter Parmenionis, tertius genere Stagirita, cuius etiam Hyperides meminit in oratione contra Demoſthenem.

νικασία.) Nicaſia, inſulula propè Naxum.

νικᾷ τὸν ὀνηλάτην.)Vincit agaſonem. In eum qui monitorem non audit, ſed ultrò in exitium ruit.

νικάτορις.)Nicatoris, urbs Syriæ, condita à Seleuco Nicatore.

νίκαια.)Nicæa, urbs Bithyniæ, quam præterfluit fluuius Pharnutis.

νίκαια.)Aeſchines in oratione Falſæ legationis. Nicæa urbs eſt Locridis maritima, Bottiæorum colonia; eadem & Antigonia dicta. Nomen factum eſt à Nice, Lyſimachi uxore. Eſt etiam Illyrica urbs Nicæa, & Indica, & Corſicæ inſulæ, & Leuctrica, & Gallica, & Locrẽſium Epicnemidiorum, & iuxta Thermopylas, & in Thracia. Viri inde orti ſunt multi, laude digni. Gentile eſt Nicænus.

Multæ Nicææ.

νίκη ἀθηνᾶ.) Victrix Minerua, cuius ſimulacrum ſine alis, in dextra malum punicum, in ſiniſtra galeam tenens, honoratum fuiſſe ab Athenienſibus, ſignificauit Heliodorus hiſtoricus in libro primo de Arce.

νικήτης.)Nicetes. Heraclides Lycius ſophiſta ait: Nicetes, purgatus ille, ignorauit ſe ſpolia Pygmæorum accommodare coloſſo.

νικηφόριον.) Nicephorium dictam fuiſſe Conſtantiam, iuxta Edeſam, tradunt.

νικίας.)Nicias, dux Athenienſis Cithera inſulam cæpit: & de ipſa Sparta terrorem incuſſit Lacedæmonijs, ut præſidium in urbe collocarent. Pacem octo annorum confecit. Fuit enim pacis adeò ſtudioſus, ut timidus propterea haberetur. Pax autem ſeptimo anno rumpitur, cum illam Alcibiades uiolaſſet: cum quo ad bellum Siculum eſt profectus. Victus autem, & morbo renum affectus, ſcripſit ad Athenienſes, ut aut exercitum, quem haberet, reuocarent, aut alium mitterent. Miſerũt itaque alium duce Demoſthene, qui & ipſe uictus eſt. Ac milites quidẽ fugerunt: duces autem in fuga uiui capti, & in uincula cõiecti, à Siculis interfecti ſunt. Col. 992.

νικίου κώμη.)Niciæ pagus, in Aegypto eſt: incola, Niciota.

νικόλαος.)Nicolaus, è Myris Lyciæ urbe, acerrimus Chriſtianorum & æmulator, & ſacerdos Deo familiariſsimus: nihil quidem ſcripſit, ſed in ſomnis Imperatori Conſtantino apparuit. tres duces, à quibus inuocatus fuerat, ob calumniatorem quendam capitis condẽnatos, liberauit. Atq; alios etiam milites æquè ex morte eripuit: neq; deſiſtit in hunc uſq; diem, eos qui interceſsionem

nem eius expetunt, ab omni neceſsitate liberare.

νικόλαος δαμασκηνός.) Nicolaus Damaſcenus, familiaris Herodis Iudæorum regis, & Auguſti Cæſaris, philoſophus Peripateticus, aut Platonicus: *Hiſtoria.* Scripſit hiſtoriam uniuerſalem libris 80, & uitæ Cæſaris inſtitutionem. *Auguſti deliciæ.* Tanti autem eum faciebat Cæſar, ut placentas mellitas ſibi miſſas Nicolaos uocaret: id'que in hunc uſque diem permanet. Scripſit etiam de ſua uita, & educatione. Hic Nicolaus Damaſcenus in reliquis diſciplinis educatus, eo quòd & pater eius illis maximè operam dediſſet, poſteaquam & opibus & gloria inde eſt auctus, magis etiam auxit illam, cuius inexplicabili quodam tenebatur amore: id'que, cum non mediocri eſſet ingenio, & imberbis adhuc, in patria celebris, atque ſuorum æqualiũ princeps haberetur. Nam & in arte Grammatica nemine fuit inferior, inque Poeſi etiam excelluit, & ipſe tragœdias & comœdias probatas faciebat. Id'que ſtudium & eam facultatem unà cum ætate auxit. Rhetoricæ etiam & Muſicæ dedit operam, & contemplationi mathematum, & Philoſophiæ uniuerſæ. *Doctrinæ munera.* Nam cum Ariſtotelis æmulator eſſet, & uarietatem doctrinæ uiri illius adamaſſet, ſubinde dixit, ſe omnibus diſciplinis habere gratiam, quòd & perliberales, & uitæ perutiles eſſent. In primis autem, quòd & adoleſcentiam & ſenectutem oblectent', & tædium adimant. *Muſæ plures.* Dicebat item, Muſas quoque propterea plures à Theologis tradi, quòd diſciplinæ & magnam haberẽt uarietatem, & ad omnem uitæ uſum eſſent accommodatæ, neque peritiam earum neque inſcitiam ſimilem eſſe ſordidis artibus: ſed contrà & ignora*Col. 993.*tionem harum ignominioſam eſſe mediocribus hominibus, & opificiorum ſcientiam. Neque uerò ulla diſciplina ad quæſtum, faciendámque pecuniam eſt uſus: ſed uniuerſam eruditionem peregrinationi ſimilem eſſe dixit. *Philoſophiæ domicilium, reliquæ diſciplinæ diuerſoria eruditorũ.* Nam ut in illa accidit peregrinantibus, & longum inter facientibus, ut alicubi diuertant atque pernoctent, alicubi prandeant, alicubi plures dies permaneant, quædam uerò obiter ſpectent, reuerſi autem in ędibus ſuis habitent: ſic etiam per omnes diſciplinas peruagantes, oportere in quibuſdã diutius immorari, in quibuſdam breuius, quaſdam integras, quaſdam ex parte, quarundam rudimenta tantum aſſumere: earumq́ꝫ utilitate retenta, in ueram patriam reuerſos philoſophari.

νικόλαος.) Nicolaus orator, diſcipulus Plutarchi & Procli: eius inquam Plutarchi, cui cognomen fuit Neſtorij. Scripſit Progymnaſmata, & declamationes. Floruit ſub Leone Imperatore ſeniore, uſque ad Zenonem & Anaſtaſium.

νικόλαος.) Nicolaus, è Myris urbe Lycię, frater Dioſcoridis grammatici, * & Hipparchi, & * Hypati patricij. ** magiſtri equitum. * Conſulis* Docuit & ipſe Cõſtantinopoli. Diſcipulus fuit Lacharis. Scripſit artem rhetoricam, & declamationes.

NICOMACHVS Athenienſis tragicus, pręter opinionem omnium Euripidem & Theognidem uicit. Eius tragœdia eſt Oedipus.

νικόμαχος.) Nicomachus Alexandrinus, Troianę regionis, tragicus. Scripſit tragœdias undecim, ex quibus hę ſunt: Alexander ſiue Eriphyle, Gyriones, Aletides, Ilethya, Neoptolemus, Myſi, Oedipus, Perſis ſeu Polyxena, Trilogia, Metecbænuſæ, Tyndareus ſeu Alcmænon, Teucer.

νικόμαχος.) Nicomachus Stagirita philoſophus, filius Ariſtotelis philoſophi, diſcipulus Theophraſti, & (ut quidam tradunt) amaſius. Scripſit de moribus libros ſex, & de phyſica auditione patris ſui.

νικόμαχος.) Nicomachus medicus, & ipſe Stagirita, Machaonis filius, Aeſculapij nepos: à quo genus duxit Nicomachus pater Ariſtotelis philoſophi, ipſe etiam medicus: ſcripſit de medicina libros ſex, & rerum naturalium unum.

νικόστρατος.) Nicoſtratus, Macedonũ orator. Relatus eſt in numerum eorũ, qui ſecũdum à decem oratoribus locũ tenuerunt, æqualis Ariſtidis & Dionis Chryſoſtomi. fuit enĩ ſub Marco Antonino Imperatore. Scripſit Decamythiã, à numero decem ſabularum. Imagines: polymythiã, id eſt multiplices fabulas: thalatturgos, & alia plurima, & encomia in Marcum & alios.

νικόστρατος.) Nicoſtratus, comicus. huius men-

tus mentionẽ facit Athenæus tertio libro Dipnoſophiſtarum: & fabulas eius eſſe dicit, Pandarum ſiue Antyllũ, quæ & Piletæri eſſe uidetur, & Hierophantem, & Clinen, atque etiam Habram, & Heſiodum, & Diabolum, & Anteroſam, & Hecaten, Magirum, Otim, Plutum, Syrum repulſum, Pſeudoſtigmatiam, & Tociſtem*. hæc in margine annotata reperi. Prouerbium: ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ νικόστρατον, Ego omnia faciam ad exemplum Nicoſtrati. Hic præſtantiſsimus actor comœdiarum eſt habitus.

Col. 994

νικόφρων.) Nicophron, Theronis filius, Athenĩẽſis comicus, æqualis Ariſtophanis comici. Ex fabulis eius ſunt, Ab inferis reuerſus, Veneris natalis, Pãdora, Euchirogaſtores, Sirenes.

νικοχάρης.) Nicochares, Athenienſis comicus, æqualis Ariſtophanis. Fabulæ eius ſunt, Amymone, Pelops, Galatea, Hercules ſponſus, Hercules choragus, Cretenſes, Lacones, Lemniæ, Centauri, Chirogaſtores.

νίκων.) Nicon pugil fuit, pugnis & lucta, & pancratio, & curſu, & alijs certaminibus in Olympijs, & Nemeis & Iſthmijs, & alibi uictor: accepit coronas, ut aiunt, mille quadringentas. Cum uerò è uiuis exceſsiſſet, quidam acceſsit ad ſtatuam eius, quaſi uiueret, & flagellis eam cæcîdit: in quem illa collapſa, hominem contumelioſum ulta eſt. Interfecti autem filij, cædis ream egerunt ſtatuam. Thaſij itaque eam in mare abiecerunt, ſecundum legem Draconis Athenienſis, qui etiã inanimata ob cædem factam in exiliũ agit. Pythia uerò Thaſios calamitate conflictantes, eam ſtatuam reſtituere iuſsit. Qui cum dubitarent, quo pacto illa è mari extrahenda eſſet: piſcatores retia cum laxaſſent, ut piſces caperent, eam extraxerunt. quam Thaſij in priſtinum locum reſtituerunt.

ὁ καλλίνικος ἡρακλῆς.

Etiam mortuus inimicum occidit.

Statua Niconis è mari reducta.

νικωνία.] Niconia, urbs in Ponto, ad oſtia Iſtri.

νίψ, αὐτὸν.) Sophocles: Tu de eo loqueris, non ego. Tu enim rem admittis, facta uerò dictant orationem. τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται.

νίναια.) Ninæa, urbs Oenotriorum, in mediterraneis: ciuis, Ninæus, aut Ninæenſis.

νινόη.) Ninoe, urbs in Caria Aphrodiſias, ædificata à Pelaſgis Lelegibus: propterea etiam uocata eſt Lelegum urbs. Pòſt autem, magna urbs: deinde à Nino, Ninoe. Gentile eius, Ninoetes.

νῖνος.) Ninus, urbs Aſſyriorum, quam condidit Ninus, maritus Semiramidis, in* Aturia. Gentile, Ninius. Vſum huius apud Herodotum habes, in loco de Ninijs, quæ uocantur, portis.

* Fortaſsis ἀσσυρίᾳ, id eſt Aſſyria.

νιρεύς.) Nireus, pulcher ille & formoſus apud Homerum.

νισαία.) Niſſæa, Megaridis nauale. Niſſæa etiam uocabatur tota ipſa Megaris, à Niſo Pandionis filio. Hellanicus: Niſſæam cœpit, & Niſum Pandionis filium, & Megareum Oncheſtium: id eſt, ex Oncheſto, Bœotiæ urbe.

νισαῖον.) Niſæum, locus Perſidis, ubi naſcuntur equi celerrimi, qui Niſæi dicuntur. Alij dicunt, magnum campum eſſe Mediæ, cui nomen ſit Niſæum. Equos magnos gignit campus ille.

νίσυρος.) Niſyrus, inſula una ex Cycladibus, quæ etiam Porphyris, à purpuris quæ in ea naſcuntur, dicitur. Nomen ex eo factum tradunt, quod maximam partem inſulæ Co Polybotes gigas, percuſſæ à Neptuno tridente, ex ira aduerſus Iouem, ſecum traxerit. Ac Neptunum quidem tridente aduerſus Iouem coniecto, eo ictu fruſtratum eſſe: ſed magno illo inſulæ fragmẽto gigantem obruiſſe, atq; inſulam indefactam. Videtur autem conficta eſſe fabula, ob uicinitatem Niſyri & Co, & ob paruitatem illius. Fert autem bonum uinum Niſyrus.

Col. 995.

Polybotes. Iupiter. Neptunus.

νιτθάριον καὶ βάττιον.) Nittarium & battium diminutiua ſunt, quibus amatores mulierculis blandiuntur. Symmachus Nittarum quendam fuiſſe dicit, ob molliciem perquam infamem.

νιφάτης.) Niphates, mons Armeniæ, ταύρου περυμνώρειαν εὐσκόπελόν τε νιφάτην: Tauri extremitatem, & pulchris ſcopulis præditum Niphatem.

νιφετός.) Quatuor ſunt condenſationes aquoſæ humiditatis in aere: ſupra terram quidem ſupernè, minus denſa, nix: denſior uerò, grando: in terra uerò minus denſa, pruina: magis denſa glacies.

glacies. *νιφετὸς* uerò, id eſt nix quę minutatim defertur, non eſt condenſatio: ſed * qualitas illa magis eſt in colore diuerſo, cum regio Scytharum crebrò niuibus tegatur, neque illi ullo modo poſsint ſine gelida aeris conſtitutione uiuere. In tuam regina gratiam, quæ talis ſis, etiam niuoſum frigus pomiferum eſt.

* ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλλοιοχροιάν.

νίφ.) ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα, Verba niuibus ſimilia.

νιφοσιβεῖς.) τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει. Et callidiſsima & robuſtiſſima honoribus cedunt. Nam niuoſa hyems locum præbet frugiferæ æſtati.

NIPSA, urbs Thraciæ, apud Herodotum.

νόαι.) Noæ, urbs Siciliæ: cuius ciuis, Noæus.

νόημα.) Conſilium quidem deæ eſt, furtum uerò meum: id eſt, Dea quidem ſuſcepit, ego uerò rapui. Sic enim demagogi captantes urbanitatem, dicebant, ſua conſilia Mineruæ eſſe cõſilia.

νοητὰ) Intellectilia, ſeu intelligibilia, ea quæ non cernuntur, & omnino ea quæ percipi ſenſibus nequeunt.

νοθεία.) clandeſtina natiuitas, ſcortatio, & ea quę nothis ex patrimonio dãtur. Neq; uerò ultra mille drachmas ijs dare licebat: ut tradũt Lyſias, Iſęus, Ariſtophanes, Hyperides & Demoſthenes, in actione contra Ariſtocratem.

Col. 996. *νόθος.)* nothus. Diuinum quiddam eſt, & legitimum in natalibus hominũ. Quo qui caret, nothus dicitur, quaſi numine priuatus, uel à diuinitate alienus.

νομάδες.) Nomades gentes ſunt Scythicæ, quæ dicuntur Hamaxophoreti & Hamaxobij. Inter uagabundos Scythas oberrat Strato: Ariſtophanes, de hominibus obturbantibus, & in eodẽ loco non permanentibus. Nam Scythæ, ob intolerabile frigus hyemis, rebus ſuis in currus impoſitis, in aliam regionem ſe conferũt. Qui uerò iſtic currum non habet, infamis apud illos iudicatur. Ait igitur & hic (idq; præ moleſtia) Laboramus morbo contrario, Sacæ morbo. Sacas ilic tragœdiarum fuit ſcriptor. Sic autem uocabatur, quòd peregrinus eſſet. Idem Ariſtophanes: Ille quidem cum non ſit ciuis, ui irrumpit. Nos uerò tribu & genere honorati, ciues cum ciuibus, arcente nemine, deuolamus ex patria ambobus pedibus, * hoc eſt, omnibus uiribus.

* ἀμφοῖν ποδοῖν, ἀντὶ τοῦ πτερεῖν.

νομαντία.) Numantia, urbs Hiſpanię apud Iubam.

νόμβα.) Nomba, urbs Iudææ, apud Ioſephum in Originibus.

νομάρχαι.) Nomarchæ, magiſtratus locis certis diſtributi apud Aegyptios, ſub Ptolemæo, qui ſucceſsit Alexãdro Philippi filio. *νόμοι* eius (quaſi diſtributiones dicas) præfecturæ dicebantur.

νομᾶς.) Numa, Romanorum legiſlator.

νομιζόμενα.) Receptum fuit, ut uictimæ reliquias caperet ſacerdos, coria & uentres.

νόμισμα.) Ariſtophanes in Nubibus: Primũ deos nullos eſſe iudicamus. qua ſi dicas, nullum apud nos numiſma eſt, quod Deus dicatur. Tenui nomiſmatę utebantur Byzantini.

νομογράφοι.) Apud Romanos, trecenteſimoprimo anno ab urbe condita, ab rogato conſulum magiſtratu, Decemuiris Reipub. adminiſtratio commiſſa fuit: qui ad tempus Rempub. ex uſu & commodo ciuium gubernantes, moderati uiſi ſunt, & digni imperio. hi enim leges & populares & Græcas in decem tabulas retulerunt. Altero uerò anno magiſtratus cum tyrannicè graſſari uiderentur, abrogatus eſt eis magiſtratus, cum Appius maximè multitudinem in odium Decemuiratus impuliſſet: qui Virginij cuiuſdã, uiri re bellica non obſcuri filiam uirginem uitiare cogitabat, uehementi amore puellæ captus. Quam pater ſua manu interfecit, impotentiam Appij ueritus, qui per uim puellam ſtuprare conaretur. Quo facinore uniuerſus exercitus commotus, Decemuiros abrogato magiſtratu delictorum pœnas dare coegit. Col. 997. Decemuiratus.

νομοθέται.) Legumlatores, quondam Moſes, deinde Chriſtus. Legumlatores.

νομοθέται.) Legumlatores apud Athenienſes fuerunt, primus Dracon, alter Solon, & poſt illum Thales, & poſt hũc Aeſchylus.

νόμοι κιθαρῳδικοί.) Apollo dicitur adhibita lyra hominibus tuliſſe leges, ſecundum quas uiuerent, delinita in primis cãtu inſita eis feritate, quo facilius propter numerorum ſuauitatem mandata admitterent. Inde dictæ ſunt leges citha- Apollinis cithara.

citharœdicę, muſici moduli, ſecundum quos canimus, exaggeratione quadā: ut & Ariſtoteli uidetur.

νομοθετῶ.) Præſcribe mihi Domine leges & iura tua.

Nomus & Ianuarius.

νόμος καὶ ἰαννουάριος.) Nomus & Ianuarius, cum humanitate & iuſticia ciuibus ac potius omnibus etiam alĳs hominibus qui nunc uiuunt, & in Republica uerſantur, excellerent, cùm à ciuibus, tum à peregrinis laudabantur & amabantur. Nam & patriæ utiliſsimi fuerunt, & erga hoſpites humaniſsimi. Sed tranquillam & ocioſam uitam amplexi, rei familiaris facere iacturam malebant, quàm alienis opibus rem augere. Et hæc quidem illis communia fuerunt. Seorſim uerò Nomus ingenioſior fuit, & doctrinæ amantior, tam philoſophicæ, quàm eius qua præparantur adoleſcentes. Et inter omnes claros uiros omnium optimè iudicare potuit uirtutes & uitia cùm poematum omnium, tum aliorum ſcriptorum. Et, ut omnino dicam, neque Seuerianum, neque Agapium philoſophum crediderim iudicio eloquentiæ tantum ualuiſſe. Ianuarius uerò rerum peritior & prudentior in rebus ciuilibus erat fratre ſuo Nomo, atque etiam modeſtior, & alĳs in rebus ordinis obſeruantior.

Nomi doctrina & iudicium. *Seuerianus.* *Agapius.* *Ianuarius.*

Col. 998.

νόμος.) Citharæ accommodatus melodiæ modus, harmoniam habens certam, & numerum definitum. Septem autem à Terpandro uſurpati fuerunt, quorum unus erat ὄρθιος, id eſt arduus ſeu altus: τετράδιος, id eſt quaternio: ὀξὺς, id eſt acutus. Dorienſes autem nomon pro nomiſmate uſurpant: & Romani uoce nonnihil inflexa, nummum dicunt. Attici diſtributas terræ partes, ut & Aegyptĳ, nomon dicunt, & ius ſcriptū. Darius habuit modos & Phrygios, & Lydios, & Ionicos.

Legis definitio.

νόμος.) Apoſtolus: Sub lege uolentes eſſe, legem non auditis. Legem bonam eſſe demonſtrabimus, ſi eam definiamus rectam rationem, ad ſalutem utentium comparatam.

Lex naturæ.

νόμος.) Lex tria ſignificat. Nam alia abſque literis, per creationem data eſt hominibus. id enim quod cerni in Deo ex creatione non poteſt, ipſis effectibus intellectum perſpicitur. Alio loco: Cum gentes quæ legem non habent, natura faciunt quæ legis ſunt: hæc cum legem non habeant, ſibi ipſæ ſunt lex. Altera, lex ſcripta, per Moyſen, eorum gratia qui legem uiolarant, donata. Et tertia, lex gratiæ. Nam lex ſpiritus uitæ, liberauit me à lege peccati & mortis.

Lex Mosaica. *Lex gratiæ.*

νόμος.) Lex uerbum eſt, quod multa ſignificat, & uarĳs uocibus declaratur. νόμος, id eſt lex, diſtributio dicitur: ut quæ optimam uitæ rationem conſtituat & ordinet. Dicitur & μαρτυρία, id eſt teſtimonium, quòd teſtimonium contra peccantes dicat, pœnamque transgreſsionis demonſtret. δικαίωμα, id eſt ius, quòd doceat iuſta, & uetet iniuſta, & rectè agentes iuſtos pronunciet. ἐντολὴ, id eſt mandatum, quòd quid agendum ſit præcipiat, & inſtar heri iubeat. κρίματα, id eſt quod ſuffragia demonſtret, ac doceat quibus eam obſeruās bonis ſit potiturus, & quibus tranſgreſſor pœnis ſit afficiendus.

Diſtributio. *Teſtimonium.* *Ius.* *Mandatū.* *Iudicium.*

νόμος.) Lex, ſecundum Apoſtolum ſignificat quatuor: Legem Dei, de qua ait, Delector lege Dei: * & eam quæ repugnat legi Dei: tertiam, de qua dicit, Lege mentis meæ: quartam, de qua ait, Lege quæ eſt in membris meis.

νόμος καὶ χώρα.) Lex & regio, quia quæuis gens ſuis legibus utitur.

νομοφύλακες.) Nomophylaces, magiſtratus quidam Athenienſis ſic dicebatur, differens à Theſmothetis, qui magiſtratus cogebant uti legibus.

νομοφυλακεία θύρα.) Nomophylaci ianua, per quam condemnati educuntur ad ſupplicium.

νόναι.) Nonæ, dies ſunt menſis, qui ſtatim calendas ſequuntur: ſiue circa primā nouilunĳ, alter ſcilicet dies menſis. Nonas ſequuntur Idus. A' Nonis etiam Annona dici uidetur, quòd ĳs diebus ea dari ſolebat.

νόννος.) Nonnus, Panopolita Aegyptius, eloquentiſsimus: qui uirginem Theologum, id eſt Ioannem euangeliſtam, uerſibus heroicis interpretatus eſt.

Col. 999.

Aeſtus & frigus in morbis.

νόσος.) Animaduertimus in morbis æſtuare nos, aut frigere, non quòd ſenſitiui nerui aut carnes caleant: ſed quòd humores, ſanguis & ſpiritus. Cum igitur

tur ſentiendi uis primò in carnibus & neruis ſit, meritò partibus humidis intemperie affectis, ſpiritu inquam & ſanguine, quæ ſentientibus partibus ſunt uicinæ, tactu eas percipimus, ut & aerē calefactum aut frigefactū. Etiam ipſas ſolidas partes febris corripere poteſt, cum non æquabiliter caleſcant, ſed inæqualiter. Sunt enim quædam particulæ ſecundum naturam affectæ, quædam uerò contra naturam. Non accidit, ut ea quę ſecundum naturam affecta ſunt, percipiant ea quæ contra naturam ſunt affecta Fieri enim nō poteſt, ut æqualis

Febris hectica. ſit tēperies. Qui uero hectica febri laborant: hoc eſt, quorum ſolidæ partes febricitant, cum æqualis in eis ſit intemperies, calorem ſuum nullo modo ſentiunt, eo quòd æquabilis ſit calor in omnibus partibus, nec alia agat, alia patiatur.

νοσία.) Noſtea, uilla Arcadię. Ephorus autem, cum patrium nomen faciat Neſtanius, uidetur Neſtaniam eam ſenſiſſe dici.

Reſtitutiones exulū. νόσ⊙.) Conſtat non unum reperiri, ſed multos, qui reditum ſcripſerint. Poetæ etiam qui reditus celebrarunt, ſequuntur Homerum, quantū poſſunt.

νόσ⊙.) νόσιμα dicuntur dulcia, ob dulcedinem reditus in patriam. Neque enim, Homero authore, ſua cuique patria quicquā eſt dulcius, οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδ⊙ αἴης. Eſt & Εὔνοσ⊙, id eſt Eunoſtus, deus quidam (ut aiunt) molaris.

νοῦβαι.) Nubæ, gens Libyæ, iuxta Nilum.

Mulier. νυβισικόν.) Mulierem, rem eſſe dixit refertam ſapientia.

νουκερῖνοι.) Nucerini, populus Italiæ, cuius & Polybius meminit.

νουκρία.) Nucria, urbs Tyrrheniæ, quæ & Nacria dicitur.

Col. 1000 νουμᾶς πομπίλι⊙.) Numa Pompilius. Hunc Romani, quamuis peregrinum, poſt interregnum regem deſignarunt,

Leges & inſtituta Numæ. illiq; omnem principatum ex Senatuſconſulto dederunt. Hic ciuilia inſtituta primus præſcripſit, & annum primus inuenit, & in duodecim menſes ſolis circuitum diſtribuit, cum ante eum temerè & prorſus imperitè apud Romanos agitaretur. Templa & lucos inſtituit: & pontifices & flamines ſacerdotibus præfecit, & Salios Veſtales que uirgines ignis & aquæ curam habere iuſsit; quæ in ſummo honore apud Romanos fuerunt, & per omnem ætatem uirginitatem ſeruarunt. Quòd ſi qua ex illis cum uiro conſuetudinem habuiſſet, uiua defodiebatur: ea que de cauſa non unguentis, non floribus, non ueſte niſi alba, uti eis conceſſum fuit. Salij. Veſtales.

νουμηνία.) Nouilunium, id eſt menſis initium. Nouilunio ſerui uendebantur, & duces deſignabantur apud Athenienſes.

νουμήνι⊙.) Numenius Apamenſis Syrus, philoſophus Pythagoricus. Hic eſt, qui Platonis ſententiam coarguerit, tanquam ex Moſaicis ſcriptis, de Deo & ortu mundi ſurreptam. ea que de cauſa dicit: Quid eſt Plato, niſi Moſes Atticè loquens? Plato Atticus Moſes.

νουμήνι⊙.) Numenius orator, ſcripſit de Dictionis figuris, Hypotheſes, Thucydidis & Demoſthenis chriarum collectanea, Conſolationem ad Adrianum de Antinoo.

νοῦν.) Ariſtoteles mentem immortalem eſſe dicit.

νοῦν ἔχων.) Polybius: Duces prudentia & audacia præditos eſſe oportet, quæ duæ res plurimùm ualent in periculoſis & dubijs actionibus.

νουνεχῶς.) Videbatur prudenter adminiſtrare Rempub. pro ratione illorum temporum.

νοῦν τὸν ξένον.) Mentem peregrinam: de ijs qui ſuſpectum aliquem habebant. Anaxagoras ſophiſta Mens cognominabatur, quòd materiam & mentem omnia cuſtodire diceret. Anaxagoras.

νοῦς.) Mens omnium rerum in ſeſe rationes λόγους habet. Sed eorum quæ ipſam antecedūt, ratione imaginis: quę ſequuntur, ratione exempli. εἰκονικῶς. παραδειγματικῶς.

ὀρθεὶς νόον, γίνωσκε γῆν ναίειν ξένην.) Elato animo, ſtatue peregrinam terram tibi incolendam eſſe. Pythagoras hominis animam in tres partes diuidi dixit, νοῦν, φρένας, καὶ θυμόν. Ac νοῦν quidem & θυμὸν eſſe & in cæteris animalibus, φρένας uerò tantum in homine. Eſſe autem principium animæ à corde uſque ad cerebrum. Et partem eius quæ in corde ſit, eſſe θυμὸν, iram: φρένας uerò & νοῦν, id eſt Explicatio ſomnij. Pythagoras diuiſio animæ.

Modi intelligendi. præcordia & mentem, in cerebro. Eorum quæ intelliguntur, alia caſu cognita ſunt, alia ſimilitudine, alia proportione, alia tranſpoſitione, alia compoſitione, alia contrarietate. Ac caſu quidem, κατὰ περίπτωσιν occurſu ſenſibilia: ſimilitudine uerò καθ' ὁμοιότητα, è uicinio uel adiuncto aliquo: ut Socrates ex imagine, proportione, κατ' ἀναλογίαν αὐξητικῶς ἢ μειωτικῶς, per amplificationem, ut Tityus & Cyclops: per diminutionem, ut Pygmæus. atque etiam centrum terræ proportione intellectum eſt, à * minoribus ſphæris.

Col. 1001. Tranſpoſitione, κατὰ μετάθεσιν, ut ſi oculi transferãtur in pectus. Compoſitione, κατὰ σύνθεσιν, ut Hippocentaurus: & contrarietate, κατ' ἐναντίωσιν, ut mors. Intelliguntur & tranſitione, κατὰ μετάβασιν, quędam: ut dicta & locus. Phyſice uerò intelligitur & eſſe aliquid, & bonũ eſſe, & priuatione, κατὰ στέρησιν: ueluti mancus.

τὸ τοῦ νοῦ ἔργον.) Mentis munus eſt, * conſiderare res ſimplici apprehenſione, & præſtantius quàm demonſtratione: ſicut ſenſus, ſi fortè album aut hanc figuram apprehenderit, cognitionem eius habet demõſtratione præſtãtiorẽ. Non enim hæc indiget ratiocinatione. Mentis uerò actio illis contingit, quib. datũ eſt ut ad ſummã puritatem & ſciẽtiam perueniret, quiq; per purgatorias uirtutes ſine imaginatione, & abſq; ſenſu agere conſueuerunt. Eſt enim mens miſtio animę perfectiſsima. Ac * exiſtit mẽs in intelligibilibus: ratio, ἡ διάνοια, in ratiocinabilibus: opinio, in opinabilib. Harum uerò facultatũ primum locũ obtinet mens, medium ratio, ultimum opinio. Ac * ratio familiaris eſt animæ noſtræ, quoniam & ipſa mediũ locum in uniuerſitate rerum obtinet: ac ratione ſubducitũ anima noſtra ad intelligibiliũ cõtemplationem, quæ eſt animæ perfectio. Nam cũ familiaris & cognata ſenſibilib. ſit anima noſtra, non poteſt propter aſſuetudinẽ ſenſuum ad cõtemplationem intelligibiliũ & materia carẽtiũ ſeſe rerũ perducere: ſed putat illa etiam corpora eſſe, & magnitudine prædita: & quæ de ſenſibilibus, eadẽ de illis etiã ſibi fingit. Et Plato in Phædone: Hoc, inquit, eſt difficilimũ eorum quę in nobis ſunt, quòd cum ab occupationibus corporeis paululũ uacui ſumus, & contemplationi rerũ diuinarũ uacare uolumus, phãtaſia ſeſe ingerens tumultum nobis mouet, & facit ut ſuſpicemur corpus eſſe Deũ, & magnitudine figuraq; præditũ, neq; ſinit nos ſine corpore & figura de Deo cogitare. Propterea q; oportet animã iter facientẽ ad ſuã perfectionẽ, primùm agere ſecundũ rationẽ, quę eſt circa media rerũ: ut ſunt rationabilia, & anima noſtra, & cõtemplatio illius. Præterea etiam in mathematicis.

Mentis officium.

* ἁπλαῖς ἐπιβολαῖς ἐπιβάλλειν τοῖς πράγμασι.

* γίνεται.

* ἡ διάνοια προσῳκείωται τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ.

Animi abductio à ſenſibus et cõſuetudine oculorũ.

νοῦς οὐκ ἔνι κενταύροισι.) Centauris mens non ineſt. Prouerbium dicitur de rebus quæ fieri non poſſunt, & de ſtolidis hominibus. Alio loco, Mẽs non ineſt pagis ueſtris: νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κώμαις ὑμῶν. Cum me deſipere putatis, ego uerò de induſtria hæc ſtultè facio.

Horatius: Stultitiam ſimulare loco ſapiẽtia ſumma eſt.

νῶε.) Noe patriarcha, dictus à natando, ſeu nauigando.

νωθρία.) Natura ſegnior erat, quàm regni maieſtas poſtularet. Col. 1002.

νῷν.) Ariſtophanes: Nihilo quidem maiorem, ſed commodiorem dicebat nobis ſententiam dicturum eſſe Tereum. *Optimum nobis eſt fortiſſimè oppetere mortem. Maximè expedit nobis bouinum haurire ſanguinem. Themiſtoclis enim interitus eſt optabilior.* Sophocles: ἐμοὶ δὲ λῷον αἷμα ταύρειον πιεῖν.

νῶλα.) Nola, urbs Auſoniæ apud Hecateum: cuius incolæ dicũtur Naulani.

νωμεντός.) Nomentum, urbs non procul à Roma, cuius ciues Nomentani.

νωμῶν.) Sophocles: O' qui omnia iudicas Tireſia, & arcana, & cœleſtia, & terreſtria.

νωνακρίνη.) Nonacrine, dicitur Calliſto.

νώνακρις.) Nonacris, urbs Arcadiæ, iuxta Elidem: cuius ciuis Nonacrita, ſeu Nonacriata, ſeu Nonacrienſis.

νώνυμος.) Nullus erit Lyricæ Sapphus obſcurus ſol: id eſt, Sappho perpetuò celebrabitur.

νῷ πείθου.) Menti obtempera. Prouerbiũ ſimile illi, Obtempera Deo: uel, Sequere Deum.

νώνυμνα.) Nonymna, urbs Sicilię, apud Philiſtum.

νῶροψ.) Splendidus. nam Etymologi à priuatione uiſus deducũt. Obſcurant enim, aiũt, uiſum ualde ſplendida, & diffundũt. Itaq; νῶροψ χαλκός. id eſt Norops ęs dici, quod ſe aſpici nõ ſinat. Epaphroditus aũt, qui Noracum Pannoniæ urbem, cuius ciuis Noracius dicitur, uidit, in Pan-

in Pannonia ferrū naſci narrat: quod ſi acuatur & poliatur, fiat ſplendidiſsimū. Vnde νώροπα χαλκόν, id eſt ſplendidū ęs dici aiunt, tanquam Noracium.

Col.1003. νύκτα.) Calamitates ſæpe Scriptura uocat Noctes, ꝑpterea ꝙ ij q in calamitatē incidunt, in tenebris degere ſoleant.

νύκταλος.) Diogenes Cynicus nō fuit noctis amans, & ſomnolentus.

νυκτερινοὶ κύνες.) Nocturni canes, ideſt lupi. (interdiu.

νυκτίβιος.) qui noctu degit, tanquam

νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος.) Nocti celeri par. Homerus res formidoloſas nocti cōparat. Et alibi, ὁ δ' ἤιε νυκτὶ ἐοικώς: Ibat ille nocti ſimilis.

νυκτικόραξ.) Bubo genus auis, in ſolitudinib. degētis: quę domus cultas fugiens, in deſertis & deſtructis degit. Sic & paſſerculus timida auicula, præ ſolicitudine repellit ſomnum.

Hiſtoria deorum. νύμφαι.) Dionyſius omnem deorum hiſtoriam libris tribus & triginta perſecutus eſt.

νυμφαῖον.) Nymphæum in Ponto eſt: &, ut Craterus nono decretorū ait, Athenienſibus pendebat talentum.

νύμφη.) Aelianus: Videbant̄ iratę eſſe Nymphæ, ob penuriam aquarum.

νυμφεῖος.) ἤματι ᾧ νυμφεῖος ἀνήπτετο λαμπάδι παστὰς
τούτῳ πυρκαϊῆς Οὐαλάμων ἔτυχες.
Quo die nuptialis thalamus facib. collucebat,
Eo die Vnalamon in incendium incidiſti.

νυμφίος.) Nymphius. Piſides: Etiā maximo fluuio ſuperato, qui in Tigridē influens, Nymphij nomen amittit.

νυμφίων βίον.) Prouerbiū, uos quidem profectò ſpōſi uitam uiuitis, propterea

Col.1004 quòd proci frōdibus & ſertis coronari ſoleant ad dies nuptiales.

νύμφις.) Nymphis, Xenagoræ filius, Heracleotes Ponticus, hiſtoricus. Scripſit de Alexandro & ſucceſſorib. eius, eorūꝙ poſteris, libros 24, de Heraclea libros 13. Continet autē res geſtas poſt Epigonos uſꝙ ad euerſionem tyrannorum, & uſꝙ ad tertium Ptolemæum.

νῦν.) Ariſtophanes ad Aeſchylū: Nūc omnes tibi ſunt rudētes laxandi, & magnus animus ſumēdus, & cohortes feroces: uel collocādæ inſidiæ ineuitabiles, quibus iſtum ſuperes. Vir enim ruſticus eſt Euripides, qui uel è deſperatiſſimis reb. ut euadat, rationes inuenit.

νῦν.) Plato de Repub. lib. 8. Paulo antè, cum in hos ſermones incidiſſemus, nondum iſta poſueramus: nunc uerò ſumus obliti.

νῦν εὐπλόηκα, ὅτε νεναυάγηκα.) Iam bene nauigaui, cum naufragiū feci. De ijs, quibus præter ſpem aliquid feliciter euenit. Zeno enim Cittieus, relictis prioribus præceptoribus, Cratetis philoſophi diſcipulus factus, hoc dixit, naufragium perpeſſus: Rectè ſanè facit Fortuna, quæ nos ad philoſophiam appulerit. eoꝗ dicto, ſe contuliſſe ad philoſophiam fertur. Zenonis Cittiei acceſsus ad philoſophiam.

νῦν εἰς χώραν ἦλθον.) Iam in regionem ueni. De ijs qui primùm recuſarunt uenire quò oportuit, poſtea uerò ultrò eò peruenerunt.

νῦν ἦλθον εἰς χορόν, νῦν τ' ἐπέπαρδες.) Nūc ad chorū ueni ego, nunc tu pepediſti.

νῦν πᾶς κίνδυνος ἐνθάδ' ἀνεῖται σοφίας, ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.) Nunc omne ſapientiæ certamē hîc eſt patefactum, de qua meis amicis eſt certamen maximum.

νῦν ὀσπρίων ἄμητος.) Nunc eſt leguminum meſsis. De ijs qui tempeſtiuè ſingula facere debent.

νῦν σωθείην, ἵν' ᾖ μοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου.) Nunc ſeruer, ut hoc documento mihi ſit in poſterum. Hoc de fabula teſtudinis, quæ cùm ab aquila uolare didiciſſet, decidit, dictum eſt. *Terentius: Sat ſcio incolumē fore me poſthac, nunc hoc ſi deuito malum.*

νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος.) Nunc hoc illud uenit Datidis carmen. De gaudentibus. nam Datis ſatrapes, re bello bene geſta, Græcè loqui uolēs, dixit: ἥδομαι καὶ εὐφραίνομαι καὶ χαίρομαι. id eſt: Delector, lætor, & gaudeor. in quorum poſtremo barbariſmus eſt.

νύξ.) Nox, eſt umbra terræ: non quælibet tamen, ſed ea cuius ſol cauſa eſt, quando eſt ſub terra: quantum ad eorū hemiſphærium attinet, apud quos nox eſt: quemadmodum non qui à qualibet uoluptate uincitur, incontinens eſt, ſed qui à quadam.

νυσήιον.) Nyſeium, mons Bacchi. Col.1005.

νύσια.) Nyſia, genus ſaltationis. nam ſaltatio alia Berecynthiaca dicitur, alia Cretica, alia Parica. Nyſias igitur eſt Berecynthiaca. Nyſiæ enim & Cnoſsi, diligenter colitur hæc ſaltatio. Saltationū aliæ ſunt Bacchicæ, aliæ Corybanticæ, armatæ ſcilicet, quæ in armis fiunt. Ny-

ſiæ uerò ſunt Bacchicæ, Cnoſsicæ autē Corybanticæ. Cnoſſus enim urbs Cretæ. In Creta autem à Corybantibus nutritus eſt Iupiter.

INITIVM LITERAE Ξ.

Helia Ebingero Auguſtano, Vuolfij auditore, interprete.

Col. 1005. Ξανθίζετε.) Carnes rectè aſſatæ ſunt, cum mellis inſtar flaueſcunt.

ξανθικός.) Menſis Aprilis, apud Macedones.

ξάνθιος.) Xanthius Bœotus fuit, qui in ſingulari certamine à Melātho Athenienſe interfectus eſt.

Caſtratio mulierum. XANTHVS Candaulis Lydi filius, Sardianus hiſtoricus, fuit eo tempore quo Sardes captæ ſunt. Scripſit Lydiacorum libros quatuor, in quorū ſecundo narrat primùm, *Alcimus Lydorū rex.* Gygem Lydorū regem mulieres caſtraſſe, ut eis ſemper iuuēculis uteretur. Idem Xanthus refert, Alcimon quēdam ijs in locis regnaſſe, religioſiſsimum & manſuetiſsimum hominē: ſub eoq́ fuiſſe pacem, & magnas opes, & ſine inſidijs & abſq; metu uixiſſe quēlibet. Qui cum ſeptem annos regnaſſet, totam Lydorū nationem eum conueniſſe: uotisq́ factis optaſſe, ut tales anni darentur Alcimo ad Lydorum bonum. id quod factum eſt: nam rebus ſecundis uſi, feliciſsimè uixerunt.

ξαίνω.) Apud Sophoclem Hector pugnaturus cum Græcis: ἡδὺ, inquit, ξαίνεσθαι καὶ πεγυμνάσαι χέρα. Suaue eſt defatigari, & exercere manum.

ξ ante ε.

Col. 1006 ξεναγία.) Sunt bis quingēti uiri & 24. Pleriq; autem eam multitudinem χιλιαρχίαν uocant, & Chiliarchum ducem.

ξεναγῶν.) Apud Thucyd. ξεναγοὶ ſunt mercenariorū militū duces: quos ξένους, id eſt hoſpites uel peregrinos uocabāt.

ξέναρχος.) Comicus, e fabulis eius eſt Bucalion, ut Athenæus ait lib. 2. Dipnoſophiſtarum, & Purpura, & Scythæ, ut idem tradit: & Didymi, id eſt gemini: & Pentathli, id eſt quinquerciones: & Priapus, Somnus, Miles.

ξενηλατεῖν.) Lacedæmonij uerberibus expellebant hoſpites. Ariſtophanes: *Hoſpitum expulſio.* Quid eſt mali? ſicut Lacedæmone expelluntur hoſpites, & commotæ ſunt multę admodū plagæ per urbem. Nam cum aliquando cineres ibi fuiſſent, hoſpitum expulſio facta eſt.

ξενία.) Cruentus Mars cum hoſpitio nō excepit: hoc eſt, nō interfecit. Hoſpitia enim Martis ſunt uulnera, & cædes.

ἀρχίλοχος.) ξείνια δυσμενέσι λυγρὰ χαριζόμενος: Strenas hoſtib. acerbas præbēs.

ξενικόν.) Mercatus ubi hoſpites negociant: ſicut urbanus mercatus, ubi ciues.

ξενικὸν ἐν κορίνθῳ.) Demoſthenes in Philippicis, & Ariſtophanes: Mercenarias copias primus Conō Corinthi coegit, quib. poſtea Iphricates & Chabrias uſi, Lacedæmoniorum legionem ceciderunt, Iphicrate & Callide ducibus.

ξενικός.) Alienus. Cum uideret ſtatuā peregrinam, & ſacrificium alienigenū, numen illud contumelioſè tractauit.

οἱ ξενικοὶ μισθοφόροι.) Peregrini milites ſolent omnino eſſe utiles in bellis. Athenienſes nolētes belligerare per ſeſe aduerſus Corinthios propter periculum, milites ſtipendiarios ad id bellum aduehunt. Idq; in multis bellis faciebant, eaſq́ copias ξενικὸν nominarunt. (cipi.

ὅτι ἀνοίκειον.) Alienū à Græcis eſt, de-

ξένιος ζεύς.) Iupiter hoſpitalis: id eſt, inſpector hoſpitum. Virgilius:

Iuppiter (hoſpitib. nam te dare iura loquūtur)
Hunc lætum Tyrijsq; uelis, Troiaq; profectis
Eſſe diem, &c. —

ξενοκράτης.) Agathonis, aut Agathanoris, Chalcedonius, diſcipulus & ſucceſſor poſt Speuſippum Platonis. Xeno- Col. 1007 crati ſucceſsit Polemō, Polemoni Crantor. Huic cum Alexander Macedo auri talenta 30 miſiſſet, ipſe remiſit: & regi pecunia eſſe opus dixit, non philoſo- *Aurum repudiatum.* pho. De Platonis Republica ſcripſit.

ξενοκράτης.) Xenocrates philoſophus ob tēperantiā celebris. Ille uerò temperantia Platonico Xenocrati non cedebat. Hic ſcripſit auguria domeſtica, * uelut ſi in tecto conſpecta ſit muſtela aut ſerpens, quid'nam ſignificent. ** οἰκετικὰ ἱερά.*

ξένος.) Conueniebant eū legati urbiū, eumq́ & hoſpitē putabāt, & cōſiliariū uitę, atq; etiā dedicationis altariū & ſtatuarū. Is uerò hæc omnia corrigebat. In ſua quiſq; patria hoſpitia conſtituit.

ξενοφάνης.) Xenophanes. Elegia de trāſitu animarū in alia corpora. Cū aliquādo canis cęderetur, pręteriens ferē eum miſeratus eſſe, & hoc dixiſſe uerbū: De- *In cane amici anima.* ſine, neq; uerbera, quoniā amici uiri eſt anima, quā cognoui cū audirem uocē eius. Deriſit eum etiam Cratinus, in Pythago-

Sophiſtæ indoctos non erudiunt, ſed præſtigijs uerborum eludunt.

thagoriſſante, & in Tarētinis. Mos eſt illis, ſi quē indoctū alicunde ingreſſum nacti fuerint, periclitantē robur eloquētiæ: perturbare illū, & confundere oppoſitus finibus, comparib. aberrationibus, magnitudinib. admodū ſapienter.

ξενοφῶν.) Grylli filius. philoſophus Atheniēſis Socraticus. Primus deſcripſit uitas philoſophorum, & memorabilia dicta & facta. Filios ex Phileſia ſuſcepit Gryllum & Diodorū. qui etiā Dioſcori, id eſt Caſtor & Pollux appellabātur. Ipſe uerò Attica apes cognominabatū. Fuit condiſcipulus Platonis, & floruit nonageſimaoctaua Olympiade. Scripſit libros amplius quadraginta, quorū e numero etiam hi ſunt: Cyri inſtitutionis lib. 8. Cyri expeditio lib 7. Rerū Grecarū libri 7. Conuiuium, & alia multa.

ξενοφῶν.) Socratis diſcipulus. Militauit contra Perſas, cum Cyro profectus contra fratrem eius Artaxerxen. Cyrus uerò fuerat poſt Tiſaphernen à Dario patre præfectus Aſiæ conſtitutus. Mortuo autē Dario, Cyrum Artaxerxes in calumniam adductū à Tiſapherne, occiſurus dimiſit, Paryſatidis matris rogatu, quæ etiam exercitum eius illi conſeruauit. At ille quaſi Tiſapherni bellū illaturus, copijs coactis fratrē oppugnare decreuit. Quadringenti aūt ex comilitonibus armati, & peltaſtæ 3500. Cyrū reliquerunt. Xenophon uerò unà cum eo aſcendit. Centū millibus igitur Barbarorū congregatis, quaſi Piſidas inuaſurus proficiſcebatur. Vt autem gentes pertrāſierat, quas ſe oppugnaturū eſſe profeſſus fuerat, Greci cum animaduertiſſent expeditionem aduerſus regem ſuſceptā eſſe, illā detrectabant. Sed cum Clearchus dixiſſet, rediū eis non patêre, niſi Cyrus auxilium ferat, ſecuti ſunt. Cyrus autem cum nudo capite aduerſus Tiſaphernem pugnans, prohibente Clearcho ne pugnaret, occubuiſſet: Græci, qui Clearcho parebant, Ariæū regem deſignarunt. Is recuſauit. Rex Cyri caput & manum amputatam Grecis miſit, poſtulans ut tanquam uicti arma ſibi traderent. Illi uerò non dederūt. Tiſaphernes aūt iureiurādo fraude uiolato, prodit regi Grecos. Is Clearchū & Menonē, & reliquos duces Grecorū occidit. Xenophō uerò dux deſignatus, omnes uincit. Cū aūt decies mille incolumes in Thraciam ueniſſent ſtipendia fecerūt apud Seuthem regem.

Cyri expeditio contra Artaxerxem.

Defectio à Cyro.

Græcorum retentio.

Col.1008

Cyri interitus.

Ariæus.

Tiſaphernis perfidia Clearchi et Menonis cædes.

Xenophon.

Seuthes.

ξενοφῶν.) Xenophon hiſtoricus, ſcripſit Babylonica. ſunt autem amatoria.

ξενοφῶν.) Xenophon Epheſius hiſtoricus, ſcripſit Epheſiaca libris decem. ſunt autem amatoria: de Abrocoma & Anthia, & de urbe Epheſiorum, & aliæ.

ξενοφῶν.) Xenophō Cyprius hiſtoricus, ſcripſit Cypriaca. ſunt autē & ipſa amatoriorum argumentorum hiſtorię, de Cynira, & Myrrha & Adonide.

ξέρξης.) Xerxes Perſarum rex cū Darius pater moriēs dixiſſet, Marathonis memento: aduerſus Græciā bellum ſuſcepit. ac primùm præcones miſit, poſtulantes terram & aquam. Verùm Athenienſes legatis urbe interdixerunt, & eū q ſuaſerat ut parêrent, lapidarūt cum uxore & liberis. Lacedæmonij uerò ijs in puteum cōiectis, terram ingeſſerunt. Irato autem Deo, peſtilentia conflictati ſunt. Et cum Pythius iuſsiſſet, ut pro nece caduceatorum ſatisfacerent Xerxi, Bulis & Sperchis ultrò ad Perſas aſcenderunt, daturi pœnas. Rex uerò admiratus, reliquit eos incolumes, & morbus deſijt. Tum uerò peditū plurimas myriades ex Aegypto Phœnicia & Cypro cum haberet, caſtrametatus eſt. Cùm Sardes ueniſſet, ſol defecit. Habuit etiā electos milites decies mille, quos Immortales nominauit. Perfodit & Atho montem Macedonicum, & Helleſpontum intra Seſtum & Abydum ponte iunxit. Cuius parte tempeſtate diſſoluta, compedes in mare demiſit, & aquam flagellauit. Cùm autē frumentatiæ naues Græcæ allatæ ipſi eſſent, eas repudiauit, ſeruorū annonā eſſe dicens. Exploratores uerò cōprehenſos, mōſtratis omnibus copijs, dimiſit.

Xerxis legati à Græcis uiolati.

Bulis & Sperchis.

Solis eclipſis.

Immortales Athos. Helleſpontus.

Litera ξ, ſequente η, ι, ο, υ.

ξηραλοιφεῖν.) Siccos ungi dicebant ſinè balneis. fortaſsis aūt idem eſt, quod alij ξηροτριβεῖσθαι dicunt, id eſt fricari ſiccos.

ξηρόλοφος.) Xerolophum quidam antea thema appellarūt. In illo enim teſtudines ſunt ſedecim, & Dianæ cōpoſita ſtatua, & Seueri cōditoris, & thematiū tripes. Ibi Seuer' immolauit multas uictimas, eoq; in loco multa oracula reddita ſunt. Quo tēpore etiā puella uirgo immolata eſt. Fuit etiā theſis Aſtronomica, quę annos triginta ſex durauit.

Col. 1009 ξηρὸς ἱδρώς.) Siccus ſudor, qui non balneis, ſed exercitationib. & laborib. ciet.

ξηρὸς λίθος.) Siccũ ſaxũ, quod ſine cæmẽto ædificijs adhibetur. Erat lapidi ſicco caſtellum extructũ, id eſt ex magnis ſaxis coagmentatum.

ξυφισμός.) Digladiatio, eſt ſaltationis comicæ gentis. (quatiens.

ἀκπαλλιν- τρυὸν. ξουθόν.) Inſtar flaui * equigalli criſtas

ξυγγνώμη πρωτοπείρῳ.) Venia tironi. De ijs qui principio errant in aliqua re.

Piſander cccc Athenis præficit. ξυγγραφεῖς.) Piſander cũ Athenas ueniſſet, primùm populũ cõuocauit, & dixit, cõſcriptores ſumma autoritate eſſe eligẽdos: ſcribẽdũ eſſe decretũ, certoq; die promulgandũ populo, qua ratione urbs rectiſsimè adminiſtrari queat. Cũ uerò dies ille ueniſſet, cõcionẽ in eo loco coegit, quo erat tẽplũ Neptuni. Ac conſcriptores aliud nihil attulerunt, quàm hoc, licere quidẽ Athenienſib. euertere decretũ, quod quiſq; uellet. Si quis uerò eũ q id feciſſet, uel uiolatarũ legũ reũ ageret, uel alio modo ederet magnas pœnas ſtatuerũt. Tum uerò apertè iam dicebatur, neq; magiſtratũ * ut prius gerendũ, neq; ſtipendia faciẽda. Et præſides quinq; deligendos eſſe. Ab his eligẽdos cẽtũ uiros: & ex centũ illis quẽlibet ternos ſibi adſciſcere debere. Cum autem ipſi qui quadringẽti eſſent, in curiã ueniſſent, pro autoritate Rempub. ut optimũ uideretur, gerere oportere. Huius decreti autor Piſander fuit, qui in cęteris etiã apertè populũ oppreſsit.

* ἐκ τῶ αὐτῶ κόσμου.

Col. 1010. τὸν ξύοντα ἀντιξύειν.) Mutuò ſcabere.

ξυλλαβεῖν.) Iſocrates in Paræneſi: Video fortunam nobis adiumento eſſe, & hoc tempus auxiliari.

ξύλον ἀγκύλον, οὐδέποτ' ὀρθόν.) Lignum curuum, nunquam fiet rectum. Significat, difficulter è malis fieri bonos.

ξυλυφίων.) Quemadmodũ in teneris lignis fit, cũ ea inflexa dimittimus. Diocles Athenienſis primus inuenit harmoniã in teſtaceis uaſis, q̃ pulſabant ligno.

Col. 1010. ξυμφοράν.) Calamitatem Thucydides dicit infortunium fortuitò oblatũ, non propria temeritate aut uitio accerſitũ.

ξυμβαίνοντα.) Priuſquam facta cum dictis conſentire uideantur.

ξυμβατεύσεις.) Velle ſe facere pacem, ubi cognorit pacis conditiones.

ξύμβολον.) Quicquid primũ in egreſſu ædiũ eis occurriſſet, id omen atq; augurũ putabant: itemq; ſternutationes, quæ ad Cererem referebantur.

ξυμμίξασα.) Non memini me ullã cordatiorem matronam conueniſſe.

ξυμφέρω.) Age fer, ego unà tecũ fero.

ξυναλλαγῇ.) Dolóne interijt, an cõmutatiõe morbi? Morbis miſer perijt ſcilicet, & tẽporis diuturnitas exitiũ illi attulit. Col. 1011.

ξυναυλίαν) Cùm duo tibicines idẽ canunt, aut cùm cithara & tibia concinũt, νόμοι leges ſeu modi uocant, hymni in deos. Vnà lugebimus Olympi modis. Olympus tibicen fuit, Marſiæ diſcipulus: qui & ipſe propter Muſicã in calamitatẽ incidit. Sicut igitur Olympus inuenit concentũ: ita & nos ſimili ratione tanquam una uoce lamentabimur. Imitabimur in lugẽdo concentũ Olympi. Hic Olympus in Phrygia modos tibicinum fecit: ſcripſit etiã modos flebiles.

ξὺν δίκῃ.) Meritò hæc poſtulare dixit regem. Præmia inter hos, uti æquum erat, diſtributa ſunt.

ξυννενημένων.) Thucydid. Cadauerib. inter ſe congeſtis fœtor fuit intolerabilis.

ξυννεφεῖ.) Ariſtophanes in Anagyro: Nubilũ cœlũ eſt, & hyberna exiſtũt tonitrua. Idem in Inſulis: Ecce ut obſtipo capite & nubilo uultu incedit.

ξυνήσεως.) Mitis erat, & ſingulari prędi tus prudẽtia, & uirtutis ſtudioſiſsimus.

ξυνθήματα.) Sophocles: Vbi Theſei & Pirithoi fidelia monimẽta ſita ſunt, quę inter ſeſe pepigerunt de deſcenſu ad inferos. Tanq̃ ex cõpoſito Imperatorem eũ ſalutauit exercitus. Vno ſigno dato, ſed diſsipato, & nõ cõſentiẽte clamore. Col. 1012.

ξυνουσία.) Sophoc. Iſta, hoſpes, nõ uerbis, ſed reipſa probantur.

ξυνωμότης.) Factioſus homo, & tyrannico præditus ingenio.

ξυνωμότων.) Coniurati dicũtur, qui iureiurando fidẽ inter ſeſe dederũt, & pacta fecerunt, ad aliquos euertendos.

ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κ' ὀδύρεται.) Deo uolẽte quiuis & ridet, & ringitur: hoc eſt, Deo uolente mala etiam mutantur in iucunditatem.

ξυπεταιών.) Xypetæa, municipiũ Cecropiæ trib. unde ξυπεταιὼν municeps.

ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ ὥστε μὴ χαίρειν τινά.) Radit uſq; ad cutem, ut nemo gaudeat: id eſt, acerbus eſt, & crudelis.

ξυρὸς εἰς ἀκόνην.) Nouacula in cotẽ: prouerbiũ, in eos qui uotorũ cõpotes fiũt.

ſimile

ſimile illi, ὄνος εἰς ἄχυρα, aſinus in paleas.

Col. 1013. ξυστόν.) Locus, ubi athletæ ſeſe exercent. Arrianus: Signa delectus, exercitus aquilæ. Coronæ regiæ, omnia aurea extant, in haſtis argento inductis.

PRINCIPIVM LITERAE O.

Ioanne Baptiſta Hebeſtreit Auguſtano, Vuolfij auditore, interprete.

O *cum* A *&* B.

Οβελός.) Prouerb. τὸ θερμὸν ὀβελοῦ: id eſt, Calidã ueru partẽ. In eos qui deteriora pro melioribus amplectũtur.

Ὀβολὸς χαλκοῦς λεπτόν. Locus omnino corruptus. ὀβολός.) Obolus apud Athenienſes ſex ualet æra, ςs uerò ſeptem teruncios *. talentum uerò, uti nunc ſunt, quatuor, & numiſma octo & ſex. Mina uerò ſexageſima pars eſt talenti: auri ſeſcuplum eſt. ὀβολοῦ πρεσκύνεις τὴν βουλὴν ἀναλαβὼν ἐλήλυθα. Ariſtophanes: Obolo ſenatum in meas ſentẽtias pertraxi. Obolos Byzantij Pholles uocãt. Iuſtinianus, numularijs pro uno ſtatere aureo dare ijs cũ quibus cõtrahebant ſolitis denos & ducenos obolos, proprium commodum ſpectans, 80 & 100 tantũ pro ſtatere dari iuſsit. Ariſtophanes: Heu quãtũ duo oboli ubiqꝫ ualent? propterea quòd bini oboli mortuis in os conijci dicuntur.

ὀβολοστάτης.) Oraculũ Pythiæ: Quod uolo, da: noli dare, quod nolo.

ὀγδόη.) Δὸς μερίδα τοῖς ἑπτά, καίγε τοῖς ὀκτώ. Da partẽ ſeptenis, atqꝫ etiã octenis.

ὄγκος.) Sophocles: μικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν μικρῷ κύτει. Exigua moles aduenis in exigua urna, de Oreſtis reliquijs.

Col. 1014. Mauricius. ὄγκος.) Imperator Mauricius contemperauit, quæ inter ſe erant cõtraria, ſummã & magnitudinẽ animi, & clemẽ-

Craterus. tiam. Craterus Macedo & procero corpore, & non procul à faſtigio regio.

ὄγμος.) ἐπόγμιος δημήτηρ, Ceres inſpectrix meſsis.

Diogenes. ὀδάξ.) Diogenes: Dic quænam abſtraxit te mors ad orcum? Me feri canes mordicùs arripuerunt.

Odenath⁹. Plutarchus. ὀδαίναθος.) Odænathus Syrus, cõſuetudine Plutarchi philoſophi utens, dubitationib. implebat magiſtri diſputatiões, nec ſinebat orationẽ perfici interpellãdo. Nam ad intelligendã ueritatẽ, non ſatis ingenij habebat Odænathus.

Et interrogãdi & reſpondendi cautio. * Non cenſebat ille philoſophũ temerè interrogãdũ eſſe, neqꝫ extẽporè quicqꝫ reſpondendũ: in primis uerò difficile & impoſsibile ꝑpemodũ eſſe, nos hominesde dijs aliqd uel dicere, uel ſentire.

ὁ δεῖνα καλός.) Ille formoſus eſt. Proprium amatorum erat, amaſiorum nomina ſcribere in parietibus, uel in folijs arborum, hoc modo: Ille formoſus eſt, aſcripto eius nomine.

ὁ Διὸς κόρινθος.) Iouis filius Corinthus. Prouerb. in eos qui olim quidẽ felices fuerũt, pòſt aũt parũ bellè ſe habuerũt.

ὀδόμαντες.) gens Thracia. Ariſtophanes: Quis Odomãthũ penẽ circũcidit? Thraces circumciſi.

ὁδός.) Ariſtophanes: ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς, τὸ λεγόμενον. Cum uia adſit, ſemitam quæris, ut dicitur.

ὀδός, ἀντὶ τοῦ οὐδός.) Sophocles de inferis: Poſteaquã uenit ad obſeptum limẽ, æneis clauis humi defixum.

ὅρμου παρόντος, τὴν ἀτραπὸν κατεστράφην.) Cum portus adeſſet, à ſemita deflexi.

ὀδωδεν.) Enã ſepulchrũ eius odorato redolet croco. ἦ καὶ ἐπ' ἀίδος τύμβος ὄδωδε κρόκον. Col. 1015.

ὀδυνήφατον.) Quod dolores tollit.

ὀδύρομαι.) Libanius: Nũc tacitè cineres deploro.

ὀδρύσαι ἢ ὀδρύσαι.) Odryſe, id eſt Thracia.

ὀδύσσειος μηχανή.) Odyſſea machina. In callidos. Ille inſtructus omni Vlyſſea & multiplici machina uitam conſumebat, Vlyſſeam & Themiſtocleam calliditatem ſupergreſſus.

ὁ ἐν τεμέσῃ ἥρως.) Temeſæus heros. Cũ quis aliquid repetens, ipſe potius debere deprehenditur.

O cum Z & Θ.

ὀζάν.) Ozan. Dauid poſt uictoriam gentis Palæſtinæ, omnibus adultis conuocatis, ad arcam quæ Cariathamæ repoſita erat, proficiſcitur. Quã ex Aminadabi * ædibus ablatam uehiculo nouo impoſuerũt, & ut à fratribus & liberis una cum bob. traheretur, mãdauit. Arca Domini.

Antecedebat aũt eam rex, & cũ eo populus, laudans Deũ, & cantans omnis generis cantilenas apud ſe receptas, & cũ multitudine uariorũ inſtrumentorũ & ſaltationũ & pſalmorũ arcã Hieroſolyma deducebãt. Cum aũt uſqꝫ ad Chidonis areã (loci nomẽ eſt) perueniſſent: Ozan irato Deo morit̃. Nam cũ boues arcã inclinaſſent, ille extẽſa manu eã tenere uolẽs, occiſus eſt à Domino: quòd cum ſacerdos non eſſet, eam attigiſſet. Rex autem & populus dolore affecti ſunt morte Ozan.

ὄζειν

Hippias.

ὄζειν.) Ariſtophanes: Nunc odorem præbere res plurimæ & maximæ mihi uidẽtur: in primis uerò olfacio Hippiæ tyrãnidẽ. Hic tyrãnus fuit, iuſsitq́; Athenienſes pelles longas ferre, quo minus manus proferre poſſent. hũc autẽ lapidibus obruerũt Lacedæmonij. * Cum quatuor Piſiſtratidæ eſſent, Hippias cæteris ætate grandior tyrannidẽ inuaſit.

Oziæ ingenium. Victoriæ.

ὀζίας.) Ozias Amathiæ filius, ingenio bono & iuſto, & magnanimus, & in rebus proſpiciendis ſumma induſtria, & in multis bellis uictor: cum omnia uſq; ad fines Aegyptiorum ſubegiſſet, Hieroſolyma tandem curare cœpit, & mœniũ partes uetuſtate collapſas reſtituit, & multas turres adiecit octo cubitorũ & centũ, & caſtella in locis deſertis extruxit, & multos aquæductus effodit, & iumentorũ infinitam multitudinem habuit. & quia agricola erat, magnę fuit illi agricultura curæ. Delectorum militum habuit millia trecenta & ſeptuaginta bis mille, & omnis generis arma. Rebus autem ita comparatis atque inſtructis, ſuperbia eius animũ corrupit, ut caducarum rerum copijs inflatus, immortalẽ & per omne tempus durantẽ fortitudinem neglexerit. Ea uerò erat pietas erga Deũ, & obſeruatio legũ. Lapſus enim rerum ſucceſsibus in paterna delicta impegit: ad quæ illũ etiã bonorum ſplendor & rerũ magnitudo, quib. rectè uti non poterat, impulerat. Cum autem ſolennis dies inſtaret, quæ omni populo erat feſta, ille induta ſacerdotali ueſte ingreſſus eſt delubrum, Deo in aureo altari immolaturus. Cum autem pontifex Zacharias, & qui cũ eo erant Aaroniæ ſtirpis octoginta ſacerdotes, reclamarent, eumq́; exire iuberẽt (neq; enim licere illi ſacrificare, id quod ſolis Aaroniæ ſtirpis cõceſſum eſſet: monerentq́; ne Deũ offenderet) iratus, mortem eis minatus eſt, niſi quieſcerent.

Subſtructiones. *Col.1016.* *Exercitus Oziæ.* *Tribunos Ozias ob arrogantiã & curioſitatẽ plectitur.*

ὀζίας.) Rex Iſraelis, pius fuit: ſed reb. ſecundis elatus, per uecordiã ipſe Deo per ſeſe ſacrificare uoluit: id quod ſolis licebat ſacerdotibus. Cumq́; odores in in templo incendiſſet, confeſtim leproſus factus eſt. Obducta enim eſt eius facies lepra in templo Domini: itaq; eũ inde abſtraxerunt.

ὄζειν ἀμβροσίας καὶ νέκταρος.) Olere ambroſiã & nectar. De reb. approbati one dignis. Loquitur autẽ de Bacchanalibus.

ὄζων.) Artemo poeta Melicus perſtringebatur, quaſi hircum oleret.

ποδαπὸν τὸ γένος; ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.) Cuiate hoc eſt? Ex eo loco unde pulchrę triremes ſunt: hoc eſt, Atticum eſt. Nam Athenienſes multum ſibi ob nauales pugnas tribuebant.

ὀθόνη.) Deriſores ſunt, & contumelioſi homines: plusq́; tribuunt uelo, id eſt rei nauticæ Athenienſes, q̃ ſapientiæ.

Non hi ſoli, nec huic ſoli, ſed plerique plerisque alijs.

ὄθων.) Otho poſt Galbã imperauit, homo generis ignobilis & obſcuri, & ſuperiori tẽpore minimè illuſtris, Neroni ob uitæ intẽperantiã * familiariſsimus. Verùm in imperio cõſueta uti ratione non potuit, eum difficilia in eum bella ſtatim erupiſſent.

** ὁμοιότατος, ſimillimus.*

ὀθνεῖον.) Bellũ ciuile geſſerũt deterius externo. Alienũ quiddã, & abhorrens à uiri ſapientis moribus eſt, mentiri.

Col. 1017.

ὀθρυάδης.) Othryades, unus è trecẽtis delectis ciuib. qui ad Thyream pugnârũt: qui uulneratus inter mortuos latẽs, cũ Alcenor & Chromius, qui ex Argiuis ſuperſtites fuerãt, diſceſsiſſent, ipſe ſpoliatis Argiuorũ cadauerib. trophæũ humano ſanguine inſcriptũ erexit, ſtatimq́; mortuus eſt: atq; in cauſa fuit, ut Lacedæmonij denuò Thyræã ſibi uendicarent, ac prælio uincerent.

οἰζυρῶς.) Parauit liberis diuitias, calamitoſa profligata paupertate.

ὄις τὴν μάχαιραν.) Ouis gladium: de ijs qui ipſi ſibi malè conſulunt.

οἴ.) ô infelix, quorſum nauigauimus. ὢ δύστηνος, οἷ πεπλεύκαμεν; Ariſtophanes. Et fugerũt quò quiſq; potuit. Mihi eſt eũdũ, quócũq; me ſapiẽtia & Deus trahit. Vide in quã me ignominiã perducas.

οἶ.) Fortunatũ prędico ſenem, eiq́; gratulor, q aridos mores & uitam reliquit.

οἶ.) Appianus: Malum arte grauius, & ope mortalium ſociorum potentius.

οἵα κατέχει.) Qualis fortuna oppreſsit infeliciſsimã domũ. Ariſtophanes: Alterã maxillã acues ad liticulas, alterã uerò ad maiores res: id eſt, ad iniurias.

οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμων ἐμέ.) Noui Simònem, & Simõ me. In eos qui inter ſe ob improbitatem norunt.

Col. 1018.

οἰδήματα.) Oratione cordata militaris inſolentię tumorẽ cõpreſsit Imperator.

οἰδίπους.) Laius Thebarũ rex uxorẽ habuit Iocaſtã, ex qua ſuſcepit filiũ Oedipodem:

podē: quo procreato, oraculū accepit parēs, filiū cum ſua matre congreſſurū eſſe. Itaq; in montē eum abijci, & pedes eius ligno traijci iuſsit: quē inuentū ruMelæbus. ſticus quidā, nomine Melæbus educauit, & Oedipodē nominauit, quòd pedes haberet tumidos ob ligni traiectionē. Vir aūt fortis factus, latrociniū exer-

Sphinx. cuit. Quo tempore Sphinx etiā extitit, mulier tetra, & ferino ingenio. Nam cū maritum amiſiſſet, coacta manu, & loco inacceſſo occupato, prætereūtes occidebat. Oedipus itaque callido inito conſilio, ſe cum ea coniungit, quaſi unà cum ea latrocinaturus: captatoq; tempore opportuno, & ipſam & ſocios eius haſta traijcit. Thebani autem id facinus admirati, regem eum proclamāt.

Laij cædes. Laius uerò eis iratus bellū infert, & ſaxo caput ictus occumbit. Iocaſta autē Oedipi & matris loca ſtæ nuptiæ. metu amittendi regni reducit Oedipodem, & regem deſignat, eiq; nubit ignorans ſe eius eſſe matrem. Suſcepit autē ex ea filios duos, Eteoclem & Polynicem. Deinde cum cognouiſſet, eum fi- Oedipi interitus. lium ſuum eſſe, rem illi indicat. Quo ille audito, clauis in oculos impactis, ſibi necem conſciſcit, regno duobus filijs relicto, qui alternis annis regnarent. Ve- Eteoclis & Polynicis mutuæ cædes. rùm hi orto diſsidio, bellū inter ſeſe geſſerunt: & Polynices ab Eteocle expulſus, Argosq; profectus, uxorem duxit regis Adraſti filiā: adductoq; exercitu ad Thebas, ac duello congreſſus, fratrē occidit, ab eoq; uiciſsim occiſus eſt. ſocij autem domum redierunt.

οἶδμα.) ἄγριον οἶδμα θαλάσσης: Agreſtē fluctum maris.

οἰδῶσαν.) Ars tumens præ iactātia, &

Col. 1019. uerbis inſolentibus. Eunapius:

Tanto malo intumeſcente & exoriente,
Non uiſum eſt illi rectà mittere exercitum,
Cum res adhuc in motu eſſent.

οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν.) Noui noui, quid uelis: deſine deſine uerba facere: Etiāſi me percuſſeris, tamen tibi non refragabor.

οἰέτεας.) Homerus:

ὄτριχας οἰέτεας σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας.
Eiuſdem pili & ætatis, uuæ ſupra dorſum ſimiles equi.

οἰῆθεν.) Oeca municipium Pādioniæ tribus. Philochorus ait, Oeam filiā Cephali, Charippi uxorem fuiſſe.

οἰκέως.) Polybius: Apud Carthaginēſes etiā res ita procedere, nō erat mirū,

οἰκειοῦμαι.) Conciliat ſibi ſimplicem regis animum.

οἰκητής.) Nunquā poſtuleť ut hoc fiat me uiuente, & patriā urbem incolenté.

οἰκογενής.)

οἰκογενὴς αἴλουρος ἐμὴν πέρδικα φαγοῦσα,
ζώειν ἡμετέροις ἔλπεται ἐν μεγάροις.
Verna feles mea perdice deuorata,
Se uicturam noſtris ſperat in ædibus.

οἰκογενής.) Canthari cuiuſdam uerna; cū ſe flagris cædi iuſsiſſet, aufugit, quaſi contumelioſè tractatus à dominis.

οἰκοδομή.) ædificatio.

τὸ οἰκοδομεῖν, καὶ ἵππους τρέφειν, δοκεῖ δαπανηρὰ εἶν.
ὅπερ καὶ τῇ λακωνικῇ πως ἐξεύρηται κατάρα.
ἔστι δὲ αὕτη, οἰκοδομάς σε λάβοι καὶ ἀμβολά.
ὅ, τε ἵππος, καὶ ἁ γυνά τοι μοιχὸν ἔχοι.
ὡς τούτων πάντων δαπανηρῶν ὄντων καὶ ἐπιζημίων.

Aedes extruere, & equos alere, ſumptuoſa eſſe uidentur: id quod Laconica compertum eſt execratione. Eſt autem huiuſmodi: Aedificatio te occupet, procraſtinatio & equorum alimonia, & uxor tua adulterum habeat: quod hæc omnia magni ſumptus ſint, & noxia.

οἴκοθι.) Prouerbium: οἴκοθεν ὁ μάρτυς, domeſticus teſtis: uel, teſtis ex ipſis ædibus. In eos qui poſt mendacium, uerum fatentur.

οἰκοδομήματα.) Subſtructionibus Aſ- Functiones. Subſtructiones. ſyrijs & ſumptuoſis muneribus ualere iuſsis, principibus magiſtratu fungendum eſt. Vituperandus enim eſt princeps, qui delectatur ædificationibus ornatis.

οἰκονομία.) Dei prouidentia tribus fit Prouidentia. modis: diſpenſatione, bona uoluntate, conceſsione. Rei familiaris ſtudioſum, quidam illiberalem uocant.

οἰκονομῶ.) Me quidem magna iam Col. 1020. Solitudo. uitæ pars deſtituit: neque diutius ſuſtinere poſſum, quæ abſque parentibus contabeſcam: cuius nemo homo amicus curam ſuſcipiat. Nam inquilini inſtar, indignis modis paternas ædes ædifico, inquit Electra. id eſt, maximam uitæ partem in malis uixi, maiorq; uitæ pars me deſeruit, quæ nunquam ſpem bonam aluerim. Nam ha- Cum FORTUNA ſtatq; caditq; FIDES. ctenus nihil unquā factum eſt pro Agamemnonis ultione, quā nullus amicus ſuſcipit: ſed omnes, calamitatibus obſtricti, reformidant. ſecundum illud:

ἀνδρὸς

ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι. Viri, cum quo malé agitur, amici ſunt procul.

οἰκονομῶν.) Poetæ utuntur diſpoſitione, hoc eſt diſtributione perſonarum.

οἰκοποιός.) Sophocles: *οὐδ' ἔνδον οἰκοποιὸς ἐστί τις τροφή.* Neque uictus, quo ædes extruuntur, intus eſt.

οἰκόσιτος.) Oecoſitus, qui ipſe ſeſe alit, mercenarius.

οἱ κρῆτες τὴν θυσίαν.) Cretenſes ſacrificium. Prouerbium: Si quando turbulentum ſacrificium ſactum eſſet, Creticum uocabatur: eo quòd Agamemnon illuc tempeſtate appulſus ſacrificauit, Polyrrhenum profectus: ſed naues interim captiui cremarunt. Quo ille audito, uictimis relictis, ad littus uenit: & una reperta naue, ea conſcenſa ſoluit, execratus incolas.

οἰκτρῶς.) Stultus eſt, qui parentum miſerabiliter interfectorum obliuiſcitur.

Ariſtagoræ legatio. *οἶκοι τὰ μιλήσια.*) Prouerbium, Domi Mileſia: in eos, qui ubi non debent, oſtentant delicias. Ariſtagoras enim Mileſius profectus aliquando Lacedæmonem, petebat ut Ionibus, quos Perſæ bello peterent, opem ferrent. Concionabatur autem ueſte indutus ſumptuoſa, reliquis'que Ionicis delicijs utens. Cui quidam ex Ephoris dixit, Domi Mileſia.

οἴκοι γενοίμην.) Vtinam domi eſſem. De ijs qui optant, ut effugere pericula liceat.

οἴμοι.) *οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.* Alij defuncti ſunt, ſuperſtites uerò mali. De ijs qui ob penuriam aliquarum rerum inquiruntur. Ariſtophanes in Ranis introducit Bacchum, qui Euripidis deſiderio ad inferos uelit deſcendere, dicentem ſibi opus eſſe poeta ſolerti, atque ſubijcientem hæc uerba: *οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.*

Col.1021. *οἶμος.*) Parœmia, prouerbium: id eſt dictum populare, ſeu peruulgatum. *τὸ παροδικὸν διήγημα.* Opus Alexandri Macedonis, qui aliquando regem Darium ultimo itinere ſecuti ſumus.

οἴμοι.) Sophocles: Hei mihi, quam protuliſti fili orationẽ, quæ infecta fieri nequit? Quod enim euênit, quis infectum reddere poſsit? Ariſtophanes: Hei mihi miſero, cur non & ipſe anno ſuperiore nauali prælio interfui? De ijs qui libertatem exoptant. Ad Arginuſas enim Athenienſes nauali prælio ſeruorum ope uicerunt, cum antè alijs prælijs cladem accepiſſent, eosq; manumiſerunt. Ad illud igitur alludens facetè ait, ſe, ſi nauali bello interfuiſſet, libertate fuiſſe donatum. Euripides in Bellerophonte:

οἴμοι. τί δ' οἴμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν.
οἴμοι, τῷ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν.
τὸ δ' αὖ δ' ὁρᾶν φρονοῦντα τίς ποτ' ἂν φέροι;

Hei mihi. Cur uerò heu mihi? Mortalia ſcilicet perpeſsi ſumus: id eſt humana iſta ſunt. Hei mihi, ægrotanti quidem iraſci eſt malum: ſed uidere ſic affectum, quis nam ſuſtineat.

οἴμοι κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.) id eſt, *Heu calicem ex æquo temperatum.* id eſt, qui tantundem aquæ, quantum uini habet. hoc ait Mercurius, cui ſoli temperatam libationem afferebant. Nam propterea quòd & uiuentibus & mortuis imperare fertur, ab utriſque honoratur.

ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι.) Aut ter ſex, aut tres teſſeras.

οἰναῖοι, ἡ οἰνόη τὴν χαράδραν.) Onæi, uel Oenoe torrentem. De ijs qui iuuandi cauſa accerſiti nocent. Nam cum Oenæi charadram ad ſe deriuarent, multa uis aquarum irrupit, atque inundauit. Aliter: Quando aliquis contra ſeipſum aliquid facit, cum ſibijpſi nocet. Nam Oenoe municipium Atticæ eſt, cuius incolæ torrentem qui ſupra ipſos deferebatur, in ſuam regionem auerterunt. torrens uerò auctus, & aruis eorum nocuit, & ædes euertit. Simile huic eſt illud, *ὁ καρπάθιος τὸν λαγωόν*, Carpathius leporem. Aiunt enim quendam, cum Carpathus lepores non haberet, eos intuliſſe, ad ſobolem procreandam. unde tanta leporum copia extiterit, ut fruges illorum grauiter læſerint.

οἰνηίς.) Oeneia, una ex decem tribubus Athenienſium.

οἰνόη.) Oenoe municipium, alterum Hippothoontię trib. iuxta Eleutheras: alterum Aeaciæ, uerſus Marathonem.

οἰνόμαος.) Oenomaus Gadarenſis, philoſophus Cynicus, non multo maior natu Porphyrio: ſcripſit de Cyniſmo, id eſt ſecta Cynica, de Homerica philoſo- Col.1022.
phia, de Cratete, Diogene, & cæteris.

οἱ νομοφύλακες.) Nomophylaces quinam

nã ſunt: Viſum eſt quibuſdã, eoſdẽ eſſe cum Theſmothetis: ſed nõ ita eſt. nam Theſmothetæ patrio ritu coronati, in Areopagũ aſcẽdebãt: Nomophylaces uerò faſcijs albis utebant, qui ſpectacu lis in ſolijs ſedebant eregione nouem principũ, & Palladis pompam adornabãt, cũ ſimulacrũ ad mare ferebat. Cogebãt etiã magiſtratus legibus uti, & in cõcionibus aſsidebãt prælidibus: uetabãtq; decretũ fieri, ſi quid cõtrariũ legibus & cõtra Rempub. eis eſſe uideret.

θεσμοθέται. νομοφύλακες.

Mulierum epitheta.

οἰνοπίπας.) Vinolẽtas. ſicut Homerus ait. παρθενοπίπας, uirginũ ſectatores, Ariſtophanes: ubi mulieres nõ perſtrinxit, ubi, *quibus ſuppetit ſpectaculũ & tragœdia & chorus, adulterinis præditas moribus, uirorũ amatrices uocãs, ebrioſas, proditrices, garrulas, in quibus nihil ſit ſani, quę uiris magno malo ſint.

* ὅπου τῆς ἐμβαχὸ οἷς.

οἰνοποτάζων.) In conuiuijs, cum uinũ adeſt, magnifica iactantur.

οἰνοπότης.)

ὦ ξένε τόνδε τάφον ἀνακρέοντος τὸν ἀμείβων,
σπεῖσον μοι παριών, εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.
Hoſpes hoc ſepulchrum Anacreontis prætereiens, libato mihi.
Sum enim uini potor.

οἶνος.) Vinũ, cum Deo tribuitur, ſignificat ultionem. Dauid: Poculũ in manu Domini eſt uino mero plenum.

οἶνος ἄνευ παίδων.) Vinũ ſine pueris. Duo prouerbia ſunt. alterũ eſt, οἶνος καὶ ἀλήθεια, uinum & ueritas: alterum uerò, οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς, id eſt uinũ & pueri ſunt ueraces. Intelligitur de ijs qui ſimplicitatem præ ſe ferentes, uerum dicunt.

Explicatio ſomnij.

οἶνος κενωθεὶς ἀγγείων, παύει λύπας.
οἶνος ῥυπώδης, ἐκφαίνει πολλὰς λύπας.
οἴνου μεταλχὼν, προσδόκα δεινὰς μάχας.
Vinum effuſum è uaſis, ſedat moleſtias.
Vinum mucidum, declarat multas moleſtias.
Vino hauſto, atroces expecta pugnas.

οἶνος.) Vinum dictũ eſt ab Oeneo: ut teſtatur Epigrãma. Oeneus cũ in cauis poculis uuas expreſsiſſet, Oenon, id eſt uinũ appellauit. Plato uerò uinũ οἰόνουν appellat, eo quòd opinione atq; arrogantia impleat animum. Poteſt & ab utilitate dici, quæ Græcè eſt ὄνησις. Homerus: ὀνήσεαι αἴκε πίνῃσθα. Iuuaberis, ſi biberis. Idem epulas etiam ὀνείατα uocat, quòd nos iuuent. Cyprius autem Poeta ait:

οἰνόν τοι, μενέλαε, θεοὶ ποίησαν ἄριστον
θνητοῖς ἀνθρώποισιν, ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας.
Vinum ſanè ô Menelâe, dij fecerunt optimum mortalibus hominibus, ut diſsiparent curas. Alius poeta:

τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω τοῖς εὖ φρονοῦσι.
τὸν μὲν ὑγιείας εἵνεκα. ὃν πρῶτον ἐκπίνουσιν.
τὸν δὲ δεύτερον ἔρωτος ἡδονῆς τε.
τὸν τρίτον δ' ὕπνου. ὃν ἐκπίνοντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι οἴκαδε βαδίζουσ'.
ὁ δὲ τέταρτος οὐκ ἔτι ἡμέτερός ἐστιν.
ἀλλ' ὕβρεως. ὁ δὲ πέμπτος, βοῆς.
ἕκτος δὲ, κώμων. ἕβδομος δ' ὑπωπίων.
ὁ δ' ὄγδοος τοῦ κλήτορος. ὁ δ' ἔνατος χολῆς.
δέκατος δὲ μανίας. ὥστ' ἐκβάλλειν ποιεῖ.
πολὺς γὰρ εἰς ἓν ἀγγεῖον χυθεὶς ὑποσκελίζει τοὺς πεπωκότας. Id eſt:

Tres tantum crateres miſceo ſapientibus.
Vnum ualetudinis cauſa, quem primũ ebibũt.
Alterum amoris, & uoluptatis gratia.
*Tertium ſomni cauſa, quo epoto uiri ſapientes domum eunt. Quartus non amplius noſter eſt, ſed contumeliæ. Quintus eſt clamoris, Sextus comeſſationum. Septimus apparitoris uulnerum & cicatricum. Octauus laſciuiæ. Nonus bilis. Decimus furoris, *adeò ut eijcere faciat.* Multũ enim uini uni uaſi infuſum, ſupplantat potores. * uel proſternat, uel uomitũ cieat.

Epicharmus: ἐκ μὲν θυσίας θοίνη: ἐκ δὲ θοίνης πόσις ἐγγένετο: ἐκ πόσιος δὲ κῶμος, ἐκ κώμου θυανεία: ἐκ δὲ θυανείας δίκη, ἐκ δὲ δίκης πέδαι τε καὶ σφάκελος καὶ ζημία. Ex ſacrificio conuiuium, ex conuiuio compotatio facta eſt, ex compotatione comeſſatio, ex comeſſatione lis, ex lite iudicium, ex iudicio compedes & ulcera & mulcta. Panyaſis: Col.1023.

οἶνος γὰρ πυρὶ ἶσον ἐπιχθονίοισιν ὄνειαρ
ἐσθλὸν, ἀλεξίκακον, πάσης συνοπηδὸν ἀνίης.
Vinum in mortalibus uim habet igni parem,
Bonam, & depultricem malorũ: omnis comitem doloris. Erat & uinum hordeaceum in crateribus,
Inerat & ipſum hordeum uſque ad ſumma labra.

οἴνου πιεῖν.) Medici qui acceſſerant, iubebant uinum bibere. Nam ſalutem & interitum hominis in hoc illi conſiſtere dicebant, arte ſua freti. Num quid uino efficacius inuenias? ad imitationem dicti Homerici:

ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
Viro defeſſo robur magnum uinum addit.

Herodotus ait Perſas hoc inſtitutũ

 ſeruare:

ſeruare : Si quid ſobrij propoſuerint, de eo deliberare ebrios : ſin ebrij propoſuerint, id confirmare ſobrios. Porus Indorum rex ait: Vini tantum bibo, quantum Soli libo.

οἰοβώτης.) Quaſi dicas, ſuam uoluntatem amplectens, ſuum animum paſcens, & nemini obtemperans, ſolitarius, errore mentis affectus. Nunc errore mentis magnum amicis luctum affert.

οἰόθεν.) Solus ad ſolum.

οἴον.) Nequaquam amplius uirū hūc uidebitis : uerbum magnificū eloquar. Ariſtophanes de Cleone: Vt deteſtabilis ille inclinato capite uocat? ex geſtu uoracitatem eius notat. Etenim & homines & iumenta ad cibum maximè inclinata & incumbentia, uidentur inſatiabiliter & magno ſtudio comedere.

οἶον.) Nihil æquè præclarum eſt, atq; audire ipſam legem. Homo erat Demophilus patriarcha Conſtantinopolitanus, qui impetu quodam perturbato permiſceret omnia, inſtar uagi torrentis, multum ſordium ſecum trahentis.

Οἶον.) Oeum. Duo ſunt municipia Atticæ, à ſolitudine ſic dicta : alterum Ceramicum Leontiæ tribus, alterum Decelicum Hippothoontiæ.

Col. 1024 οἶος.) Ille omnia anxiè inquiſiuit. Is enim erat, qui neque humanum neque diuinum quicquam imperueſtigatum relinqueret.

οἶος. (Ariſtophanes : Non poſſum ultra è ſentina emergere, id eſt ſuſtinere & conficere negocium. Translatio ſumpta eſt à nauibus, quæ aqua redundantes periclitantur. Viri ſapientis iſtud eſt, qui paucis multa uerba complecti poteſt. O' infelix Aiax, qualis es? ut es affectus? ut ſis & ab inimicis deplorandus?

οἰωνισάμενος.) diuinitùs res futuras coniecturis aſſecutus.

οἰωνίζοντο.) Eum adoleſcentes quidē & oderant, & auerſabantur; ſeniores uerò charum habebant, & laudabant. &: Melioribus auſpicijs & apparatu firmiore bellum denuò aggreſſurus.

Auſpicia. οἰωνιστικὴν.) Augurium Phryges repererunt, hoc partim ad auſpicia pertinet, ſi aue antè uel retrò uolante, & uel ad dextram uel ad ſiniſtram declinante dicas, hoc ſignificari.

* οἰκοσκοπικὸν ἢ οἰκονομικόν. *οἰκοσκοπικόν.) Cū ea quæ domi accidūt, obſeruātur: ueluti ſi in tecto apparuerit aut muſtela aut ſerpēs, aut oleum effuſum fuerit, aut mel, aut uinum aut aqua, aut cinis, aut crepitus lignorum auditus fuerit, aut aliquid aliud, hoc ſignificat : cuiuſmodi opus conſcripſit Xenocrates. Domeſtica. ἐνόδιον aliud eſt: ut ſi exponas ea quæ obiter in uia occurrunt, ſi quis tibi obuiam factus fuerit hoc geſtans, & hoc tibi eueniat: cuiuſmodi opus conſcripſit Polis. Obuium. Aliud eſt χειροσκοπικόν, ut cum manibus extentis, è rugis aut fiſſuris palmæ dicimus, Procreabit filios, aut aliquid ſimile: cuiuſmodi opus ſcripſit Helenus. Manuum inſpectio. Aliud eſt παλμικόν, quando ex uibratione corporis aliquid cognoſcitur : ueluti palpitauit dexter aut ſiniſter oculus, aut humerus, aut femur, aut pes prurijt, aut auris tinnijt, ergò hoc eueniet: cuiuſmodi opus conſcripſit Poſidonius. Palpitatio.

οἶσι.) Sibi quidem diuitias illa non contemnendas parauit : illum autem paulatim tabeſcentem amore, ſuſtulit è medio. Col. 1023.

οἶδα.) Noſti quoſdam, qui in referendis rationibus pecunia * mulctati, aut omnino una calamitate impulſi ſunt, ut in meridie uitæ, id eſt ætate ad occaſum uergente, philoſopharentur: ex eo ſolo quod Deum obteſtati ſunt, & iurarunt more Platonico, quos uel umbra opportuni aliquid locuta anteuerterit. * ἀποδῶνται, ἢ ἀποδῶνται.

ἐξοῖδα.) Sophocles : Tu præſens noſti, à nemine amicorum admonitus, ſed ipſe nobis omnibus expoſuiſti.

οἰστά.) Thucydides : Ob magnitudinē impendentis adhuc periculi, tolerabilia illis uiſa ſunt. & * ſi pro paruis erit magnum malum, tolerabile tamen aliqua ex parte fiet. * εἰ μὲν ἀντὶ μικρῶν ἂν διαφορὰν κακὸν, οἰστὸν δ' ὅμως πῶς γίνεται.

οἰστροῖ.) Appianus : Omnino omnes furor quidam atque impetus & alacritas contra Barbaros inuaſit. Et, hæc fecit tanquam furibundus & temulentus. Herodotus : Furorem atque inſaniam propter mulieres nihili faciebat.

οἶστρος.) Piſides: Furor eſt, præſertim Barbarorum, ut procliues ſint ad mutationes.

Οἰσύμη.) Oeſyme, urbs Thraciæ.

Οἴτη.) Oeta, mons * Lacedæmoniæ, unde Oetæus. Theſſaliæ.

οἶτος.)

οἶτος.) Non iniuria deformi conficior interitu.

οἴχωκ'.) Perij, interij, deuaſtata ſum, Tecmeſſa inquit, ob Aiacis mortem.

O cum K

*Storea calathus. *Col.1026 ὁ κάνης τῆς τύχης ὑπερέχει.)* Canes fortuna ſuperior eſt. Prouerbiũ, in eos qui maiora & plura quàm neceſſe eſt, poſsidẽt. hoc eſt, qui opibus ita muniti ſunt, ut fortuna eis nocere poſſe nõ uideat.

ὁ κάτωθεν νόμος.) Lex quæ infrà eſt. Demoſthenes in oratione cõtra Ariſtocratẽ, aut Heliæam dicit, inquit Didymus, eo quòd prætoria quędã ſuperiora, quędã inferiora nominantur: aut ob figurã ſcripturæ Axonum obliquæ: aut eam legẽ quæ à ſiniſtra incipit, inferiorẽ nominat Demoſthenes. Nã *obliquè ſcriptos fuiſſe Axones & Cyrbes, indicat Euphoriõ in Apollodoro. Vel quia, inquit, Axones & Cyrbes de ſuperiore loco ex arce in curiã & forum tranſtulit Ephialtes, ut Anaximenes in Philippica oratione ait. Errare Demoſthenẽ aiũt in oratione aduerſus Neæras, cum ait Plateenſes pictos eſſe in uaria porticu. neminẽ enim id dixiſſe. Sexies mille talentũm eſſe Atticæ æſtimationem. Demoſthenes in oratione de Claſsibus ſic dicit: Nobis agri noſtri æſtimationẽ ſuppetere * octies mille talenta audiet. Aut igitur librarij erratum eſt: aut orator callidè hoc dicit, ut uideatur Reſpublica plus facultatum habere, ad bellũ cum rege gerendum.

[Margin: ἄξονες. κύρβεις. *βουστροφηδὸν, taurina conuerſione. Num ſatis non eſt, ipſum uidiſſe? Atticæ æſtimatio, 6000. 8000.]

ὁ καρπάθιος τὸν λαγωόν.) Carpathius leporem. Dicũt Carpathios inſulam incolentes, adduxiſſe lepores, cum in ſua regione nullos haberent: qui cum plures eſſent facti, agros eorum læſerint.

ὀκνεῖ.] Xenophon: Metuentes ne Gręci, ponte ſuperato, manerent.

ὀκνεῖν.) Nullũ exploratorẽ hoſtiũ eſſe timendũ: ſed ę re ſua potius eſſe putandum, ſcire illos, quantis & quomodo armatis copijs adſint.

ὄκνον.) Sophocles: Si mentis compos eſſet, nõ eũ formidarẽ. Malè facit, qui dum pericula abſunt, atq; adhuc impendent, lingua ferox ſit, & ad feſtinationẽ incitatus: cũ uerò res ipſa adeſt, ceſſet & formidet. Demoſthenes prima Philippica: Dico bifariã auxiliũ eſſe ferendũ nobis, tũ urbes Olynthiorũ conſeruãdo, & milites qui id faciant mittẽdo:

Col.1027

tum illius regionẽ deuaſtando, & triremibus & exercitu alio. Si uerò horum alterutrum neglexeritis, uereor ne inanis nobis futura ſit expeditio. Homerus: οὔτ' ὄκνῳ εἴκων, οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο. Id eſt, Nõ timori cedens, neq; ſtulticię. Id eſt, Neq; metu, neq; imprudẽtia impedit*.

ὀκνῶν.) Sophocles: φιλεῖ ὀκνεῖν πᾶς ἀνὴρ πράσσων μέγα. Solet tergiuerſari quiuis homo magna agẽs: id eſt, potentes non ſtatim ea concedunt, quæ petũtur.

ὄκολλος.) Horatius, oculo amiſſo, Cocles cognomento dictus eſt.

ὁ κρὴς τὴν θάλασσαν.) Cretenſis mare. Prouerbium, in eos qui ſimulant ſe illa fugere, in quibus excellunt. Rei enim nauticæ Cretenſes fuerunt peritiſsimi.

ὀκελόεις.) Recipe me, etſi tua magnopere urgetur horrida nauicula, mortuũ canem Diogenem.

ὀκτάμετρον.) Tetrametri inuentor Ariſtophanes poeta fuit, itemq; Octametri.

ὀκτώπουν ἀνεγείρεις.) Octipedem excitas, id eſt ſcorpium. Prouerbium.

ὀχή.) Extitit pacis baculus, fulcrum ſenectutis.

O cum Λ.

ὀλβίζειν.) Sophocles: Nemo beatus dicendus eſt, priuſquam terminum uitæ confecerit, nihil graue perpeſſus: Ouidius:

—ſcilicet ultima ſemper
Expectanda dies homini eſt, diciq; beatus
Ante obitum nemo, ſupremaq; funera debet.

ὄλβου παντὸς ὑπέρπτεται.) Omnes felicitates ſuperat.

ὀλαὶ καὶ ἅλαι.) Sic dicuntur grana hordei, ſale miſta, quæ uictimis aſperguntur.

ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.) Internecio nobis impendet: ſicut dicunt δεδέσθαι τοῦ ὀλέθρου, uinctum eſſe interitu.

ὀλέκρανον.) Ariſtophanes: Quiſquis paci bellum anteponit, nunquam, ô Bacche rex, deſinat è cubito cuſpides ſagittarum eximere. Is enim locus ſi uulneretur, maximos dolores ciet. Col.1028 *Votum pacificum.*

ὀλιγαρχούμενοι.) Tres ſunt Rerumpublicarũ formæ: Regnum, Oligarchia, Democratia.

ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν.) Ad incrementum uirtutis & uitiorũ diminutionem toto animo incubuit.

ὀλίγον.) Homerus: Vt diſsimilem ſibi

filium genuit Tydeus. ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο τυδεύς.

ὀλιγαρκία.) Paucis rebus eſſe contentum.

ὀλιγωρήσεις.) Neglectis honoribus, qui defunctis haberi ſolent.

ὀλιζῶνες.) Olizones gens Thraciæ.

ὄλισβος.) pudẽdum coriaceum, quo utebantur Mileſiæ mulieres, ut Tribades & obſcœnæ. Vtebantur ijs etiam uiduæ. Ariſtophanes: Nihil uidi: neque penem octo digitorum, qui uobis eſſet coriaceum auxilium. Alludit ad prouer-

ἐπικουρία bium, συκίνη ἐπικουρία, ficulnum auxiliũ:

συκίνη, id eſt imbecillum.

συκίνη. ὁλκάς.) Apud Thucydidem: Nauibus onerarijs longis Barbaricam multitudinem tranſuexerunt.

ὁλκοῖσιν.) Troiani multis attrahentibus, multiſq; funibus annexis, equum rotis inſiſtentem traxerunt in urbem.

Col.1029 Virg. —*Pedibusq; rotarum Subijciũt lapſus, & ſtuppea uincula collo Intendũt.*

ὅλῳ ποδί.) toto pede, id eſt totis uirib.

ὀλόλυξαν.) Mulieres omnes cũ eiulatu manus ad Mineruam extenderunt.

ὀλολυξάτω πίτυς ὅτι πέπτωκε κέδρος.) Eiulet pinus, quòd cecidit cedrus: hoc eſt, fortibus cadentibus, infirmiora erudiantur & ſapiant. Dicit & Solomon: Impijs cadentibus, iuſti formidoloſi fiunt. &: Peſte afflictus inſipiens aſtutior euadit.

ὀλολύζει.) Eiulat ſenex, effœminatum eius animum & laſciuiam intuens.

ὅλος καὶ πᾶς.) Toto animo intẽtus erat in bellũ: totis uiribus, totoq; animo in impendentia pericula intentus erat.

ὀλόφυξις.) Thracia urbs, iuxta Atho montem, cuius ciuis Herodotus Olophyxius de Nymphis, ut aiunt, ſcripſit, & ſacrificijs.

Cambyſes. ὀλοφέρνης.) Holofernes imperator Cã byſis, filij Cyri, qui cũ bellũ gereret cũ

Arphaxad. Arphacſad rege Medorũ, & auxilia ab omnibus gentibus uſque ad Aegyptũ poſtulaſſet, eaq; negata illis eſſent, uicto Arphacſad, bellum intulit eis qui

Col.1030 auxilia non miſerant, miſſo Holoferne

Bethulia. cũ magnis copijs, qui omnes ſubegit.

Achior. Cum autem ad Bethuliam Iudææ urbẽ ueniſſet, Achior tribunum ſuũ miſit cõminatus, ni urbẽ cæpiſſet, ſe interfecturũ eum. Achior aũt potitus aquæductibus, eò redegit oppidanos, ut à deditione facienda nõ abhorrerent. Cæterùm

Iudith ſpõſæ ornatu egreſſa, decollauit Holofernem: itaq; cõſeruata eſt urbs. Iudith.

ὁλοοίτροχος.) ſaxum è machina in inuentorem eius artificij exiluit, eiq; ambos excuſſit oculos.

ὀλυμπία.) Olympia. Sic uocatur apud Annus dierum 365.

Græcos certamẽ quarto quoq; anno ce- horarũ 6.

lebrari ſolitũ, ob diẽ qui quarto quoq; * pro τεῶν,

anno cõficitur * è ſenis horis, quotãnis lego ὡρῶν ἕξ.

curſui Solis additis. Inchoata eſt prima Olympias ſub Solomone, ut feſtũ Iouis in toto terrarum orbe ageretur.

ὀλυμπιάς.) Certamen quarto quoque anno celebrari ſolitũ. Sunt autem quatuor certamina: Olympia, Iſthmia, Nemea & Pythia.

ὀλυμπιόδωρος.) Olympiodorus philoſophus Alexãdrinus, cuius fama celebris eſt. Ad hunc audiendũ Proclus Lycius, Ariſtotelicę doctrinę cognoſcẽdę cauſa ſeſe cõtulit. Olympiodorũ uerò cũ audiret, uirũ eloquentẽ, quiq; ob linguæ uolubilitatẽ & celeritatẽ à paucis auditoribus intelligeretur, ſic approbatus ab illo eſt, ut filiolã, & ipſam philoſophicè inſtitutã, deſpondere ei uoluerit.

ὀλύμπιος.) Olympius frater Generoſę, è Cilicia Alexandriã uenit ad curatio-

nem * Sarpedonis. Fuit in omnib. rebus * Serapidis.

natura admirabili, corpore magno & procero, facie bona & honeſta: & ea ætate, qua homines ſapientiſsimi ſunt: in congreſsibus comis & ſuauis, & obtẽperantibus in primis utilis. Neq; uerò quiſquam erat adeò duro & barbaro ingenio, qui non obtemperaret ac deliniretur ſancti illius oris ſermonibus. Talis ſuadela ſeſsitabat in labijs illius uiri: res non humana, ſed potius diui-

na. Itaque Alexandrinorum factus eſt Propagator idololatriæ.

ſacrorum magiſter, qui iam Reipub. tẽpeſtate proni ferebãtur. Ille uerò ſubinde obuios quoſq; cogens, uetera inſtituta edocebat, & comitantẽ ea fœlicita-

tẽ, quãti ſcilicet & qualis diuinitùs ob- Serapidis

tingeret, accuratè illa obſeruãtibus. Sic fuga.

aũt Olympius erat plenus Deo, ut prędixerit amicis, Serapidẽ relinquere tẽplum: id quod factum eſt.

ὄλυμπος.) Olymp⁹ Myſus, tibicẽ, & poe- Col.1031.

ta Melicus, & Elegiacus, princeps fuit * * κρουματικῆς, id eſt

Chromaticę Muſicę in tibijs, diſcipulus quæ pulſa-

& amaſius Marſyę, q erat genere * Saty- tione con-

ri, auditoris & filij Hyagnidis. Fuit aũt ſtat.

ante

ante bellum Troianũ Olympus, à quo & Myſiæ mons nomen habet.

ὄλυμπος.) Olympus modulos cytharœdicos expoſuit, & docuit.

ὄλυμπος.) Olympus Phryx iunior tibicen, tẽporibus fuit Midæ Gordij filij.

ὄλυμπος.) Olympus cœlum, quaſi ὀλόλαμπος, id eſt totus lucidus: & θεῶν οἰκητήριον, id eſt Dei domicilium.

ὄλυνθος.) Olynthus, urbs Thraciæ.

O cum M.

Sol. ὄμμα.) Oculus ætheris eſt ſol. Oculus ætheris indefeſſus lucet. nam & tragici ſolent appellare Solem oculum.

ὁμαλές.) Procopius: Hi uerò fugam arripuerunt, cum neq; Burgaonis cacumen conſcendere poſſent, neq; planiciem, ob urgentes hoſtes.

χρυσίον ὄβρυζον.) Obryzum aurũ, id eſt ſæpè excoctum & putum putum.

ὁμαιχμία.) Herodotus: Ad exiguum tempus confœderatio durauit. Deinde orta contentione, Lacedæmonij & Athenienſes bellum inter ſe geſſerunt. &: Auxilia Gotthorum ſibi aſciuit. &: Tempore Hannibalis Carthaginenſium ducis, uniuerſa Italia ſocietatem cũ Romanis inierat.

ὁμηρεύειν.) Samij, quamuis adoleſcentes cum eis conſentirent: tamen nõ permanſerunt, ſed inſurrexerunt aduerſus cuſtodes urbis Macedonum.

ὁμηρίδαι.) Homeridæ, qui recenſent Homericos uerſus. Alij dicunt eſſe familiam in Chio, quæ nomen habeat à
Col. 1032 Poeta. Alij dicunt, errare eos qui ita ſentiant. ſic enim eos dici ab obſidibus. Nam cum Chiorum uxores aliquando Bacchanalibus furore correptę, pugnã conſeruiſſent cum uiris, ſponſis obſidibus datis, eos redijſſe in gratiam: quorum poſteros Homeridas dicant, quaſi obſidum filios.

Obſides. ὅμηρον.) Apud Thucydidem eſt pignus, quod inita pactione firmandę pacis cauſa datur. Aelianus: Ille aufert tintinabulum, idq; amicitiæ ſymbolum & pignus primum offert amico ſuo. ὅμηροι, id eſt obſides, ſunt qui propter pacta & conuenta dantur. Theopompus ait, ὁμηρεῖν apud antiquos eſſe ἀκολουθεῖν, id eſt ſequi. Eos igitur qui dati eſſent ad perficienda pacta & conuenta, ὁμήρους, id eſt obſides ex eo appellari, quòd facta ſcilicet dictis eſſent conſentanea.

ὅμηρος.) Homerus poeta, Meletis fluuij Smyrnæi & Critheidos: ut alij, Apollinis & Calliopes Muſæ filius: ut Charax hiſtoricus, Maronis aut Mitiæ & Eumetidis matris: ut alij, filius Telemachi Vlyſsis, & Polycaſtes Neſtoris filiæ. Ordo generis illius, autore Charace hiſtorico, hic eſt. Aethuſæ Thraciæ mulieris filius fuit Linus, huius Pierus, huius Oeagrus, huius Orpheus, huius Dres, huius Euclees, huius Iamonides, huius Philoterpes, huius Euphemus, huius Epiphrades, huius Melanopus, huius Apelles, huius Mæon: qui unà cum Amazonibus Smyrnam uenit, & ducta uxore Eumetide, Euepis Mneſigenis filij filia, procreauit Homerum. *Genealogia Homeri Charace autore.* *Mæon.* *Eumetis.* *Homerus.*

Itemque de patria eius ambigitur, eo quòd non creditum eſt, eum eſſe mortalem, ob magnitudinem ingenij. Nam alij Smyrnæum, alij Chium, alij Colophonium, alij Cumanum, alij Troianũ ex agro Cenchreorum, alij Lydum, alij Athenienſem, alij Ithacenſem, alij Cyprium, alij Salaminium. alij Gnoſsium, alij Mycenæum, alij Aegyptium, alij Theſſalum, alij Italum, alij Lucanum alij Gryinum. alij Romanum, alij Rhodium eum eſſe tradiderunt. *Patria ambigua.*

Ac ſuo quidem nomine Meleſigenes appellabatur, quòd iuxta Meletem amnem, ſecundum eos qui Smyrnæum fuiſſe tradunt, natus eſſet. Vocatus autem Homerus eſt, ſiue quòd, cum bellum Smyrnæis aduerſus Colophonios eſſet, obſes datus fuerit: ſiue quòd conſultantibus Smyrnæis, diuino quodam afflatu exclamârit, & conſilium dederit in concione de bello. *Meleſigenes cur Homerus dictus.*

Anteceſsit autem primam Olympiadem annis 57. Porphyrius autem in Philoſophica hiſtoria, c & xxx annis eam anteceſſiſſe ſcribit. Inſtituta autem prima Olympias fuit poſt Troianum excidium annis 400 & 60. Quidam uerò, 100 & 60 poſt excidium Ilij natum eſſe Homerum tradunt. Porphyrius autem, quem modò citauimus, poſt 275. *Chronologia Olympiadum anceps.*

Ducta in Chio Areſiphone, Gnotoris Cumani filia, duos ſuſcepit filios, & filiam quæ Staſino Cyprio nupſit. Filij eius dicti ſunt Eriphon & Theolaus. *Coniugiũ & liberi Homeri.*

Poemata eius ſunt, de quibus non ambigitur, Ilias & Odyſſea. Scripſit Iliadem non ſimul, neque continua ſerie, uti *Poemata.* *Ilias ſparſim ſcripta.*

nunc cohæret, ſed cum ipſe libros ſingulos ſcripſiſſet & oſtentaſſet, eo quòd quærendi uictus cauſa urbes obibat, in

Col.1033.

ijs illos reliquit. Poſt autem compoſiti ſunt, & ordine diſtincti à multis,

Piſiſtratus.

maximè uerò à Piſiſtrato Athenienſium tyranno. Aſcribuntur ei & alia

Poemata Homero aſcripta.

quædam poemata, Amazonia, Ilias parua, Reditus, ἐπικιχλίδας nomine à turdis facto, Ethiepactos ſiue Iambi, Ranarum & murium pugna, Araneorum pugna, Gruum pugna: Ceramis, id eſt teſtula: Amphiarai exitus: παίγνια, id eſt Ludicra ſeu ioci, Siciliæ captiuitas, Epithalamia, Circulus: ὕμνοι, id eſt laudes diuinæ: Cypria, id eſt Venerea, uel de Cypro inſula. Senex de-

Sepultura.

Cecitas.

functus, in Io inſula ſepultus eſt, cæcus à puero natus: uel (quòd uerius eſt) eo nomine dictus cęcus, quòd cupiditate, quæ ab oculis incipit, uictus nō eſt. Inſcriptum eſt ſepulchro eius hoc elogiū, quòd tandem ab Ietis factum eſt:

Epitaphium.

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

MELANCHTHON.

Hac ſacrum terra caput occultatur Homeri,
Qui canere Heroum præſtantia facta ſolebat.

Modeſtia prima uirtus.

Dioſcorides in Homericis legibus ait, Poetam, cum uideret modeſtiam maximè eſſe propriam adoleſcētiæ uirtutem, maximeq́ illi decoram, & omnis honeſtatis cauſam: atque eorum animis inſerere uellet, ut omne deinceps ocium & ſtudium ſuum in honeſtis factis cōſumerent, benefici'que eſſent, & inter ſeſe ſociabiles: uitam propoſuiſſe omnibus frugi & paucis contentam, ratum cupiditates & uoluptates uehementiſsimas exiſtere, atque etiam primum inſitas eſſe, cibi & potionis. Eos autem qui frugalis uitæ rationem conſeruaſſent, in reliqua etiam uita fore continentes. Itaque ſimplicem uictus rationem omnibus aſsignaſſe, regibus æquè ac plebeijs, cum ait: Raſam extendit menſam. & poſtea: Cibum uerecunda proma, coquus lances carnium appoſuit, carúmque aſſatarum, & ferè bubularum. Præter hæc uerò neque in diebus feſtis, neque in nuptijs, neque in alijs conuentibus apponit quicquam aliud, quamuis ſæpe fecerit Agamemnonem inuitantem optimates. Menelaus item Hermiones nuptias celebrans, & filij & filiæ, & cum Telemachus ad eū ueniſſet, aſſum bouis tergum ſuſtulit, quod ei ipſi appoſitum erat. Neque enim Homerus cupedias & delicias, mellitas'ue placētas regibus ſeorſim apponit: ſed ea, à quibus & corpus & animus eorum benè eſſet habiturus. Et Aiacem poſt ſingulare certamen tergo bubulo donat Agamemnon: & Neſtori, quamuis ſeni, aſſum bubulum dat: atque etiam Alcinoo delicatam uitam agenti, quò nos à perturbatis remoueret cupiditatibus. Neſtorem etiam facit iuxta mare Neptuno gratum quoddam ſacrificiū offerentem, multis conuiuis inuitatis, ſic hortantem: Age uerò alius in campum exeat, ad bouem afferendum: & reliqua. Et Alcinous conuiuium præbēs delicatiſsimis Phæacibus, & Vlyſſem hoſpitio excipiens, horti apparatū illi oſtendit, & ædium & uitæ ſuæ rationē, talesq́ apponit menſas. Procos quoque homines luxurioſos & uoluptatibus deditos, neque piſces edentes facit, neque aues, neque mellitas placentas, coquorum præſtigijs quantum potuit ſublatis.

Voluptates cibi & potionis moderandæ.

Panis & aſſum bubulum, Homeri deliciæ.

Homerum orbatum oculis oberraſſe tradunt, & ueniſſe ad Glaucum paſtorem, qui eum ad ſuum dominum adduxerit. Qui cū eum ingenioſum & multarum rerum eſſe peritum uidiſſet, petit ut apud ſe maneat, & liberos curet. quod ille facit. Et Cercopes, & Muriū ranarūq́ pugnā, & Pſarorū pugnam, & Heptapactium, & Epicichlidas; & alia quæ Homeri ſunt ludicra, apud Chium illum in Bolisſo componit. Deinde uenit ad nuptias, & inuenit mulierem Curotropho, id eſt altori puerorum ſacrificantem, & hos uerſus pronunciat: Audi me precantem Curotrophè: Da ut mulier hæc iuuenum aſpernetur amorem, & coniugium, & oblectetur ſenibus, quorum penes hebetati ſint, animus uerò eſt ſalax. Poſtea cum in contubernium, ubi conuiuabantur, ueniſſet, ignem accenderūt, ibi Homerus dixit: Viri quidem filij ſunt coronæ, turres autem urbis: equi cāpi ornamenta ſunt, naues maris. pecunia auget ædes: ſed uenerandi reges, ſedentes in foro, ornamento ſunt alijs cōſpecti, ardente aūt igne, honoratior domus eſt. Idem Home-

Col.1034

Ad Curotrophum.

Ornamenta hominū & locorū.

Quia uerſus hi ita deprauati ſunt, ut coniectorem & uatem potius quàm interpretē requirere uideantur: maluı doctiſſimi uiri Phil. Melan. conuerſionem apponere, quàm incertis coniecturis temerè uagari.

Homerus nauigaturus, & à nautis receptus, hos uerſus pronunciauit:

Audi qui pelagus ualido Neptune tridenti,
Imperioq́; regis, ſpacioſaq́; culta Heliconis:
Da precor his nautis reditum, uentosq́; ſecun-
dos, (ſtri:
Qui mihi ſunt comites placidi, nauisq́; magi-
At mihi da miſero ſacram contingere terram;
Aerius qua parte Mimas ad ſidera ſurgit.
Inde hominis iuſti me fac ſuccedere tectis,
Vlciſciq́; uirum qui me improbitate fefellit,
Læſit et hoſpitij ſacra iura, Iouemq́; benignū.

Precatio nautica.

Idem Homerus cum in quoſdā Chium nauigaturos incidiſſet, rogauit eos ut ſe ſuſciperent: à quibus non receptus, uerſus hos pronunciat:

Inſectatio nautarum.

Infidi nautæ, gens Diris triſtior ipſis,
Sæua quibus ueluti mergis dant æquora uictū,
Si uobis nulla eſt hominum reuerentia cordi
At ſperate Iouē, ſummo qui regnat Olympo.
Triſtis enim uultus Iouis eſt, pœnæq́; paratæ
His quibus hoſpitij non eſt pia teſſera curæ.

In nuces pineas.

In eundem noctu ſub pinu quieſcentē, fructus eius arboris, quem alij ſtrobylum, alij conum uocant, id eſt nucem pineam, cum cecidiſſet, hos pronunciat uerſus:

Funduntur fructus alia magis arbore dulces,
Quàm fouet umbroſis fœlix in collibus Ida.
Hinc ueniet ferrum Martis, ualidæq́; ſecures,
His ubi conſiſtet campis Cebrenia pubes.

Idem cœnans cum Glauco, cum canes aſtarent latrantes, ſic dicit:

Canum curatio.

Glauce precor paucis me audi, pareq́; monēti:
Præ foribus ſtabuli canibus ſua fercula pri-
mùm
Fac tradas, nam ſic melius: cuſtodibus illis,
Nec fera nec fures uenient ad ſepta doloſi.

Caminus.

Quæ cum audiſſet Glaucus, admiratus eſt. Eundem cōſpicati figuli, caminum incendentes, tenuia fictilia facturi, ad ſe uocârunt, cum audiſſent eum ſapientem eſſe: iuſſeruntq́; ſibi canere, fictilia ſe illi daturos polliciti. Homerus igitur hæc eis cantat carmina:

Si mihi mercedē dabitis, figuli, iſta canemus:
Huc ades ô Pallas, dextraq́; foueto caminum,
Pulchrè ut dureſcant calices, & mollia cun-
cta,
Siccenturq́; probè, & figulis lucra magna re-
portent,
Vendita perq́; forum multa, & per compita
multa.

Col. 1035

Sic illis quæſtus creſcat, prudentia nobis.
At ſi depoſito iuuat irridere pudore,
Huc precor ut peſtes ueniant, quæcúnque per
orbem
Graſſantur, fundant & in hunc mala cuncta
caminum.
Irruat huc Smaragus grauis, Asbetus, atq́; Sa
bactes.
Contere tu Pallas flammamq́; et uaſa camini;
Ille licet rapido multum nunc ferueat æſtu.
Inſuper Omodamus perdatq́;, & damna det
arti,
Omnia miſceto, fornacem, uaſa, domumq́;,
Vt fragor immenſus fiat, figuliq́; tremiſcant:
Non ſecus ac malæ crepitu claudūtur equinæ;
Sic ſubita fornax crepitetq́; cadatq́; ruina,
Inq́; lutum redeant calices & uaſa minuta.
Huc quoq́; ſolis adēs nata, incantare perita,
Inq́; ipſos & opus tua noxia ſparge uenena.
Huc ducat longo Centauros agmine Chiron:
Quiq́; manu Herculea cecidere, ſuperq́; fue-
runt,
Illi cōtundant opus omne, ipſumq́; caminum
In nihilū penitus redigant: figuli iſta uidentes
Plorēt, & lachrymis ſpectent ingentia dāna:
Improbitatis ego ſpectabo hæc præmia lætus.
Deniq́; qui pronus fornacem reſpicit, illi
Flāma uorax faciē rapiat, penitusq́; perurat,
Sic ſcelus agnoſcent omnes, atq́; inde cauebūt.

Ireſione.

Idem hybernans Sami, & adiens ad ædes excellentiſsimorum uirorum, accipiebat aliquid, cum canebat uerſus, qui uocantur Ireſione. Deduxerunt eū, comitati ſubinde ſunt ex indigenis aliquot pueri:

Venimus ad magnas ædes, ciuemq́; potentem,
Cuius diuitijs reſonat domus, atq́; redundat.
Vos aditum præbete fores, fœliciter intrent
Diuitiæ, et requies hilaris, Charitesq́; ſequan
tur,
Vaſa opibus tumeāt, nihil hic uideatur inane:
Sintq́; laboratæ Cereris repleta caniſtra,
Excelſo curru nurus hic portetur, & ipſam
Veloci curſu reuehant ad limina muli:
Hæc premat electrum pedibus, telaq́; laboret:
Aſt ego uos repetam, repetam mihi crede
quotannis,
Nō ſecus atq́; redit ſub tectū garrula Progne.
Aſſumus in porta, ſeu munera ferre placebit,
Seu nihil, eſt tamē hinc abeundi certa uolun
tas.
Non etenim hic habitare diu, nec adeſſe para-
mus

Canebantur hæc longo tempore pòſt à pueris Sami. Abijt inde Ium, & in ea uia cœpit ægrotare: & egreſſus naui, quieuit in littore complures dies.

Appulerunt autem ibi pueri piſcatores, & egreſsi nauicula acceſſerunt ad eum, ac dixerunt: Agite ô hoſpites audite nos, an poſsitis intelligere ea quæ uobis dicturi ſumus? Tum quidam ex ijs qui aderant, eos dicere cum iuſsiſſet: Nos, inquiunt, quæ cæpimus, reliquimus: quæ uerò nõ cæpimus, afferimus. Alij dicunt uerſu eos pronunciaſſe:

Quod captum eſt, perijt: ſed quæ non cæpimus, adſunt. Cum autem ij qui aderant, nõ poſſent intelligere quæ dixiſſent, enarrârunt pueri, ſe piſcantes nihil potuiſſe capere: ſed in terra ſedentes, pediculos quæſijſſe: & quotquot cæpiſſent, abieciſſe: quos autem non cæpiſſent, domũ referre. Quo Homerus audito, hæc carmina pronunciauit: *Ir ſeit loſe fiſcher, vnd wie ir ſeit, alſo redet ir.*

Hi uos ô pueri tales genuêre parentes,
Nec latis fundis, gregibus neq; mille potentes.

Col.1036 *Mors.* Accidit autem, ut Homerus ex eo morbo moreretur in Io, non quòd minus poſſet intelligere quæ à pueris eſſent dicta, ut quidam putant: ſed morbo. & ſepultus eſt in Io, in littore, cui Ietæ hanc inſcriptionem addiderunt:

Hac ſacrum terra caput occultatur Homeri,
Qui canere Heroum præſtantia facta ſolebat.

Poeſis autem eius diuulgata, omnibus fuit admirationi.

ὅμηρος.) Homerus ignotus eſt hominibus. Herodotus hiſtoricus ſcripſit uitam Homeri, magis conſentaneam uero quàm hæc eſt.

ὅμηρος.) Homerus Andromachi & Myronis Byzantiæ filius, grammaticus & tragœdus. Quapropter ſeptem illis annumeratus eſt, qui ſecundas partes inter Tragicos obtinent, & Pleiadis cognomentum habuerunt. Floruit Olympiade 24. ſcripſit tragœdias 45.

ὅμηρος.) Homerus, Sellius cognomento, grammaticus, conſcripſit hæc: Hymnos, Ludicra, * uerſibus: Formas plurimas, & ſoluta oratione de Comicis perſonis, Argumenta Menandri fabularum. ** κατὰ γένη uerſus.*

ὁμίχλη.) Ariſtophanes: Præ bello & nebula, quæ patras, non perſpiciuntur. hoc eſt, Ob mala quibus urgetur, non inquirit in tua ſcelera populus.

ὄμνυμι.) Ariſtophanes in Auibus: Nõ iurat, ſed orat. Iuro in his permanſurum me, ut omnium iudicum ſuffragio uincam. Facetè autem optat uictoriã. nam Comici ſuos habebant iudices. Qui uerò ſeptẽ ſuffragia tulerant, cum ijs præclare agebatur.

ὁμολογία.) Confeſsio, ſiue conuenientia. Ariſtoteles, qđ in Analyticis ex hypotheſi, id eſt ſub cõditione ſeu fictione generalius dixerat, id in Topicis ſpecialius ἐξ ὁμολογίας, id eſt ex confeſſo appellauit. *ἐξ ὑποθέσεως, ὁμολογίας.* Nam cum non ſatis ſit, rem in uno aliquo demonſtrare eorũ quæ uni alicui communi ſubijciũtur, ut commune & uniuerſale cõprobetur (nam particulari non demonſtratur uniuerſale) oportere ait in primis confiteri atq; paciſci, ut quemadmodũ in uno ſe res habeat, ita etiam in cæteris: ut in uno ſenſu, ita etiam in omnibus. Cum igitur oſtenderimus in uno, exempli gratia, tactu, eum percipere paſsione quadam: probare poſſumus, cæterorũ etiam eandem eſſe rationem. Et in oppoſitis, ubi Col.1037 demonſtratum fuerit, aut in relatiuis, contrariorum eandem eſſe ſcientiam, aut contrarium è contrario naſci: concludi poteſt, in alijs etiam oppoſitis ita ſe rem habere.

ὁμολογία.) Aelianus: Pactis accuratis cũ Arcadib. initis, captiuos receperũt.

ὁμολογῶ.) Ariſtophanes: Iupiter à ſolis bonis uiris colitur. Aſſentior tibi, inquit Plutus.

ὁμολώϊος ζεύς.) Iupiter Homoloius. Thebis & in alijs Bœoticis urbibus, & in Theſſalia cultus fuit Iupiter hoc cognomento, ſiue ab Homoloia ſacrificula Ennyis filia, quæ uates Delphos miſſa ſit, ut tradit Ariſtophanes 2. lib. Thebanarum rerum: ſiue, ut Iſter duodecimo collectaneorum tradit, quòd Aeoles cõcordiam & pacem Homolon dicunt. Eſt & Ceres Homoloia Thebis. *Ceres Homoloia.*

ὁμόσε.) Aelianus: Acarnanes hiſtorici propè faciunt cum Poetis. & alio loco: Non collegit oſſa, nõ obſecutus eſt dæmoni, qui id * mandarat. & : Occurrendum eſt hoſtibus. ** συντάξαντι lego, pro προστάξαντι.*

ὁμόστολος.) Animam comitatur immaculatum corpus.

ὁμοῦ τι τῆς πληγῆς ἡ παῖς ἦν.) Puella ictui erat proxima: & occiſa fuiſſet, niſi fulmen inter utrunq; delatum fuiſſet.

ὁμοῦ.) Ariſtophanes: Priuſquam propius accedamus, tacete: ut audiamus ipſam. Sophocles: Dijs adiutoribus uel nihili homo uictor euadat. Ego uerò *Arrogans impietas.*

rò uel ſine ijs, cōfido me hanc gloriam aſſecuturum. Demoſthenes in oratione contra Ariſtogitonem: Athenienſes ferè ſunt * uicies mille. Iſæus: Tanta fuit eius improbitas & audacia. Apud Homerũ Patroclus ait: Ne mea oſſa remota à tuis collocẽtur, ſed eodem in loco, ſicut educatus ſum domi ueſtræ. Aelianus: Syphax, † penè immortalis cum eſſet, ſubitò elocutus eſt iambicos tragœdiæ uerſus, quo perterrefaceret Macedonem. Vide dum legẽ iſtam fers mortalibus, Ne cladem tibijpſi & pœnitentiam feras. Non tamen attraxit eius ille funiculus: hoc eſt, nihil profecit. &; Cum párere non poſſet, parum abfuit quin rumperetur.

** διςμύριοι χιλιάδες, uicies millies mille.*
† Morti propinquus, ἐγγὺς τῷ θανάτῳ. f. ἀθάνατος.
Col. 1038

ὁμώνυμα.) Homonyma dicuntur, quę uariam habent interpretationem. Ac uerba quædam ſunt, quæ duplicem habent ſignificationẽ, eaq; dicuntur Homonyma: id eſt, ut uulgò loquuntur, Aequiuoca. Quæ uerò in oratione uariè accipiuntur, philoſophi dicunt ἀμφίβολα, id eſt ambigua. Ac Homonyma quidem perſpicua ſunt, * ambigua non item. ueluti Scientia, quia plurium eſt, plura etiam ſignificat, & eſt ambiguũ. Alioqui enim plurium eſſet eadem & una ſcientia, cuiuſmodi eſt ſciẽtia finis, & eorum quæ ad finem ſpectant. Sicut architectura, ſtruendæ domus ſcientia eſt, tanquam finis, & eorum per quę cõſtruitur domus, quæ ad finem ſpectãt, & eorum quæ ad finem pertinent. Ad plura igitur Scientia eadem pertinet. Eodemq; modo Medicina ſanitatis effectrix, ueluti rationis uictus, & ſectionis & uſtionis, & aliorum plurium.

Aequiuoca. Ambigua.

ὁμοχαίτας.) Thucydides: Deos qui eodẽ templo, eodemq; tecto continentur, Bœotij Homochætas uocant.

ἔμπνιος χείρ.) Sophocles: Diues manus eſt ſacrificium.

ἔμπνιος δημήτηρ.) Alma Ceres dicitũ ἔμπνιος, quaſi cauſa reſpirationis, id eſt uitæ.

ὁμοιομέρεια.) Anaxagoras philoſophus affirmabat lunam domos habere, & colles & ualles: principia rerũ autem, eſſe partes ſimilares. Quemadmodum enim è ramentis dicimus aurum conſtare, ſic ex paruis corpuſculis ſimilaribus uniuerſitatem rerum cõflatam eſſe.

Anaxagoræ luna. Homœomeria.

ὁμουγ.) Phileas Andocidem ſacrilegij reum egit: quaſi uerò non ipſe is eſſet, qui Gorgonium Mineruæ ex arce ſuſtuliſſet.

ὁμοιόστομος.) Homœoſtomos diphalangia in itinere eſt, quæ duces utriuſque phalangis ab ijſdem partibus collocatos habet, ſiue à dextra, ſiue à ſiniſtra.

ὁμοίωσις.) Similitudo duplex eſt. nam alia idem ſignificat, alia aliud. Cum autem Plotinus ſimilitudinem Dei dicit, aliter accipiendum eſt.

ὀμφακίαν.) Ariſtophanes: Adeo'n' acerbos eſſe animos hominum, ut & iaciant & uociſerentur, neq; æqui quicquam audire uelint?

ὀμφαλητομία.) Obſtetrices umbilicũ infantis recidunt. nam umbilicus ueluti radix eſt infantis. per eum enim augeſcit & alitur. Col. 1039 *Vmbilicus.*

ὀμφαλός σου οὐ περιετμήθη.) Vmbilicus tibi non præciſus eſt: id eſt, ut opinor, homo imperfectus es: uel, materculæ adhæreſcis.

ὄμφαξ.) Parœmia, σικελὸς ὀμφακίζεται: Siculus immaturas uuas decerpit.

O *cum* N.

ὄν.) Ens, id eſt res, uel id quod eſt, quod facere poteſt aut pati.

ὄναγροι.) Machinæ quædam, quæ & harpagones dicuntur: eo quòd iniectę, accedentes comprehendere poſſunt.

ὀνάσιμος.) Onaſimus Cyprius, aut Spartanus hiſtoricus & ſophiſta, fuit ſub Conſtantino imperatore. Scripſit Statuum diuiſiones, Artem iudicialem ad Apſinem, de Altercandi arte, Progymnaſmata, Declamationes, Laudationes, & alia plurima.

ὄνασθαι.) Deinde fauſta omnia regi precabantur, optabantq; ut earum rerum fructum caperet.

ὀναίατο.) Sophocles: Nunquam uoluptate gloriæ fruantur, tali facinore perpetrato, qui patrem meum interfecerint.

ὀνεία.) Et ſarcinam iumenti, & corium aſino detractum illi impoſuit: Babrius inquit.

ὄναρ.) O' magnum Battiadæ ſapientis celebre ſomnium: omnino è cornea porta prodijſti, non ex eburnea. Imitatione Homerica ſcriptum hoc eſt, apud quem geminæ ſomniorum inaniũ portæ ſunt.

ὀνειδίζω.) Tu ſanè miſer es, hæc exprobrans, quæ fortaſſe nemo horum tibi non obijciat. hoc eſt, Paulo pòſt Oedipe (inquit Tireſias) idem cæcitatis crimen à te mihi obiectũ, tibi quoq; obijcietur. Oedipus enim, cognito & parricidio & inceſto ſuo, ipſe tibi præ animi dolore eruit oculos. Putate Solomonem acriter uobis exprobrare. Nemini calamitatem ſuam exprobres. Quis eſt ille, qui aciẽ Dei probro affecit? Abſit, ut mihi etiã hoc obijciat.

Co.1040 ὄνειδος.) Viuere ſine omni probro uoluit* Hecaſta hoſpes, manu ſua uictum quæritans.

** in ſingulis rebus.*

ὀνειροπληκτος.) Qui à ſomnijs percellitur. Pythagoras ait etiã iumenta ſomniare, ægrotare, & ſigna habere.

Inſomniũ. ὄνειρον.) ἐνύπνιον, id eſt inſomnium, ἀσήμαντον nihil ſignificat aut prædicit: ſed in ſolo ſomno uim ſuã habet, & aut ex bruta cupiditate, aut nimio timore, aut ſatietate, aut penuria oritur. ὄνειρον

Somnium. uerò, id eſt Somnium, id dicitur, quod poſt ſomnum efficax eſt, atq; eueniet, ſiue bonum ſit, ſiue malum. Sæpe autẽ hæc uocabula confunduntur, ut apud Homerũ θεῖος μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος. Id eſt, Diuinum mihi in ſomnis uenit ſomnium.

ὄνειρος.) id eſt, ſomniorum Deus mihi inſomnium miſit.

Somnia ex dæmonum præſtigijs. ὀνειροπολῶ.) ὀνειροπολεῖν quidem eſt, in ſomnis agitare, eorum qui inſomniũ uident: ut ὀνειρώσσειν, eorum qui ſponte ſemen emittunt: id quod amore captis accidit, ſiue è cibo, ſiue dæmonum præſtigijs id accidat.

ὄνειρος.) Ancones, anguli, & omnia ea quæ in ſomnis occurrunt, mundanũ uitæ ſignificant inſomnium. Inſomnia dementes concitant: id eſt, uel terrent, uel in ſpem erigunt.

ὀνησίκριτος.) Oneſicritus ita differt à Xenophonte, ut exemplum ab exemplari. Id eſt, imitatus ille quidem eſt Xenophontem, ſed eius præſtantiam non aſſecutus.

ὀνήτωρ.) Onetor. Contra hunc Demoſthenes ſcripſit orationes Vnde ui. Vnus fuit ex ædilibus, cuius & Iſocrates in oratione de Permutatione mentionem facit.

ὄνθος.) Dicunt ſcarabeum animalculum ſemen emittere in fimum bubulũ, & ita pedibus agitare, donec fœtũ procreet. Scarabeus autem fœmina non naſcitur, ſed omnes mares.

ὀνόγυρος.) Stirps ſalutaris, quæ trita olet, quam nonnulli Anagyrum dicunt. unde prouerbium ductum ſit, κινεῖς τὴν ἀνάγυρον, Anagyrum commoues: In eos qui ſibijpſi mala accerſunt.

ὀνομακός.) huius leo ueſtigia perſecutus eſt, uirorũ fortium terror: ſed quem gallus ne mimini quidem facit. Col.1041 *Leo, gallus.*

ὀνόματα.) Dauid: Qui numerat multitudinem aſtrorum, & illa omnia nominatim compellat. hoc eſt, eorum diſcrimina & ſitum & diſpoſitionem & affectiones inter ſeſe nouit. Neque enim nominibus Deus aſtra compellat. inanimata enim ea ſunt, & rationis expertia: homines nomina his indiderunt. *Aſtra inanima.*

ὀνόσανδρος.) Onoſander philoſophus Platonicus, ſcripſit de inſtruenda acie, & Commentarios in libros Platonis de Republica.

ὄνον ἀποτρίψαι κνώμενον.) Aſinũ abige, ſe ſcabentem. *Aſinina prouerbia.*

ὄνος ὄρνις.) Aſinus augurium. Narratur huiuſmodi quiddam: Cum quidam per ambages de infirmo rogaretur, eum uidiſſe aſinum prolapſum reſurgentem: atque alterum etiam dicentem audiuiſſe, quomodo cũ aſinus ſit, ſurrexit? tum ille: Aegrotus, inquit, reſurget, itaq; factum eſt.

ὄνος ἄγων μυστήρια.) Aſinus portans myſteria. In eos qui ſecus quàm decet, * agũt. Aſini enim in Cereris Initijs neceſſaria ex urbe Eleuſinem uehebant. Prouerbium inde ortum, quòd malè in primis afficiantur aſini onera portantes: *quaſi idem eis eueniat, quod impoſito oneri.

** δὲ πρεπόντων, qui rebus ſecũdis utuntur, quibus indigni ſunt.*

ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος.) Aſinus audit tubam. Eupolis in Taxiarchis.

ὄνος πρὸς αὐλόν.) Aſinus ad tibiã. Prouerbium, in eos qui non aſſentiuntur, neq; laudant, ob extremum ſtuporem.

ὄνος ἐν μελίτταις.) Aſinus inter apes.

ὄνος ἐν μύροις.) Aſinus in unguento.

ὄνος εἰς ἄχυρα.) Aſinus in paleas. Prouerbium, in eos quibus præter ſpem bona contigerunt, quiq; ijs affatim fruuntur.

ὄνος εἰς κυμαίους.) Aſinus ad Cumanos. In

In inopinata & rară, propterea quòd Cumanis aſinus formidabilis eſſe uidebatur. Iis temporibus omnes fuerunt Cumani, terrę motu & grandine formidabiliorem aſinum exiſtimantes. Maxima apud Parthos ignominia habita eſt, nudum aſino imponi.

Parthica ignominia.

ὄνος λύρας.) Aſinus lyram. Menander in Pſophodee, id eſt, comœdia de eo qui ad quemuis ſtrepitum expaueſcit: ὄνος λύρας ἤκουε, καὶ σάλπιγγος ὗς: Aſinus lyram audijt, & tubam ſus. In eos qui non aſſentiuntur, neq; laudant. Ammoniano grammatico contigit, ut aſinum haberet auditorem ſapientiæ.

Co. 1042

Nihil miri, cum etiam docerent aſini.

ὄνος τὰ ὦτα κινῶν.) Aſinus aures mouens. In ſtupidos utraque ratione. nam & animal eſt ignauum, & motio aurium eſt quaſi ſimulatio eius, qui antequam alius loqutus fuerit, omnino ſe id audiuiſſe ſimulat. Id quod ſtupiditatis eſt. Quomodo enim poſsit omnia noſſe, antequam ei dicta fuerint, etiamſi aures magnas habeat inſtar aſini?

Audi, priuſquam reſpondeas.

ὄνος ὕεται.) Aſinus compluitur. De ijs qui re aliqua non mouentur. Cephiſodorus in Amazonibus: Cauillaris me, ego uerò tuis ſermonibus aſinus compluor.

ὄνου θανάτους.) Aſini mortes: In abſurda narrantes.

ὄνου παρακύψεως.) Ob aſini proſpectũ. De ijs, quibus ridiculè crimen impingitur, prouerbium dicitur. Dicunt figulum quendam, aut pupparum fictorem, formaſſe multas aues in officina. aſinum autem prætereuntem, negligenter agaſone ſequente,* per ianuam ingreſſum, ſubuertiſſe aues, & officinæ uaſa contriuiſſe: quam ob cauſam dominus officinæ, in iudicium adduxerit agaſonem. Qui interrogatus ab obuijs quibuſque, cuius nam rei accuſaretur, reſpõderit: ὄνου παρακύψεως, ob aſini proſpectum uel ingreſſum.

** per feneſtram inſerto capite.*

ὄνου παρακύψαντος.) Cum aſinus introſpexiſſet, gallinæ territæ telam diruperunt. dominus autem ſtaminis, aſini dominum accuſauit: unde prouerbium ortum eſt.

ὄνου πόκαι.) Aſini lanæ. Attici prouerbio hoc utuntur, de ſtolidis, & rebus nihili. ſicut & his: πλίνθον πλύνειν, id eſt Laterem lauare: ἀσκὸν τίλλειν, id eſt Vtrem uellere: χύτραν ποικίλλειν, id eſt Ollam depingere: εἰς κόπρον θυμιᾶν, id eſt Suffire fimum. Ariſtarchus ait inde ductum eſſe prouerbium, quòd Cratinus finxerit quendam apud inferos funiculum plicantem, quem aſinus deuoret, perinde ac ſi tonderet. Ex eo ducto figmento, quòd res apud inferos inanes ſint.

ὄνου σκιά, καὶ περὶ ὄνου σκιᾶς.) Aſini umbra, &, De aſini umbra. Sophocles in Gedalione: Quicquid actum fuerit, omnia erunt aſini umbra. Ariſtophanes in Dædalo: Qua nam de re nunc bellum gerimus? De aſini umbra. Ariſtoteles etiam in Diſciplinis fabulam quandam refert, cuius inſcriptio fuerit Aſini umbra. Alij putant, primùm loquutum hoc eſſe Demoſthenem, cum quendam defenderet grauiſſimè accuſatum. Nam cum tumultuantes auditores uideret, rogauit eos ut paululum auſcultarent, ac cœpit narrare: Se Megara euntem, conduxiſſe aſinum. cum autem in itinere æſtuaret, ſe ſub umbra aſini uoluiſſe requieſcere: neq; enim arborem, neq; quicquã aliud ſimile affuiſſe. Agaſonem uerò prohibuiſſe, & dixiſſe: aſinum ſe tantum, non etiam umbram locaſſe. Itaq; longã moram & contentionem ea de re interceſſiſſe. His dictis, cum uidiſſet Athenienſes admodum attentos & alacres, & cætera audiendi cupidos: caſtigauit eos, dicens: Cupere eos aſini umbrã audire, & rogare: de homine autem in periculo capitis conſtituto, nolle audire. Conſtat autem hoc dicto uſum eſſe Demoſthenem, ex eo quòd in Philippicis detorto nonnihil prouerbio, contendere Athenienſes ait de umbra Delphica.

Demoſthenica fabula.

ὄνου σκιᾶς.) De aſini umbra: id eſt, de re nihili. Aiunt enim, adoleſcentẽ Athenis Delphos aſinum cõduxiſſe, in meridie autem aſini umbram ſubijſſe. Col. 1043

Ὁνωρία.) Honoria, ſoror Valentiniani, quæ & ipſa imperium tenuit. Sed cũ deprehenſum eſſet, eam clanculum uti conſuetudine Eugenij, cuiuſdam procuratoris ſui: ob id delictum ille quidem interfectus, ipſa uerò regia expulſa eſt.

ὄντα.) Eorum quę ſunt, alia bona, alia mala, alia neutra ſunt. Bona, uirtutes: mala autem, his contraria, imprudẽtia, iniuſticia,

Diuiſio rerum.

iniuſticia, & reliqua. Neutra uerò, quæ * f. neq; innant. neq; lædunt*, ut ſunt, uita, ualetudo, uoluptas, pulchritudo, robur, diuitiæ, gloria, nobilitas: & contraria, mors, morbus, labor, turpitudo, infirmitas, ignominia, paupertas, ignobilitas, & conſimilia. Negāt enim Stoici ea eſſe bona, ſed indifferentia: aut ſpeciali nomine, prælata. Nam ſicuti proprium ſit caloris, calefacere: ita etiam boni, prodeſſe. Non magis autem prodeſſe quàm nocere, diuitias & ſanitatē. ac ne uoluptatem quidem eſſe bonum: eſſe enim uoluptates turpes: nihil autem turpe eſſe bonum.

O cum Ξ.

Acetum. ὄξος.) Acetum, Græcè etiam ἄλιβας dicitur, quòd non libetur dijs: quia mortuum uinum ſit, dijs uitæ autoribus minimè conueniens.

ὀξεία.) Prouerbium, δι' ὀξείας δραμεῖν: Per enſem currere. De ijs qui res periculoſas ſuſcipiunt.

ὀξίνην.) Ariſtophanes: Pugnabamus inter nos hauſto animo acido. Sic Plautus dixit, Acetum habere in pectore.

ὀξίς.) Ariſtophanes in Pluto: Acetabula omnia, & ſcutellæ, & ollæ, factæ ſunt æneæ.

ὀξὺ καὶ βαρύ.) Acutum & graue per * τοῦ ἔγγυεις γάρ ἐστι. translationem de auditu dicitur. *In magnitudine enim ſunt & acutum & graue. nam acutum in tactu, id quod celeriter agit, dicitur: ueluti cultellus acutus, quòd cito pungit & ſecat. Hebes autem, qui tardè agit, neq; tam ſecat aut pungit, quàm premit atq; impellit: ut piſtillum. Nam quæ ad pungendū idonea facere uolumus, acuimus: quæ uerò ad impellendum, obtuſa facimus. • Sic igitur etiam in ſtrepitu, acutum dicimus, qui citò ad ſenſum penetrat, & celeriter deſinit: grauem uerò, proportione reſpondentem hebeti & obtuſo, qui tardè ad ſenſum penetrat, & non citò deſinit. ut fides magis intentę, qualis nete, quæ ijs quæ minus intentæ ſunt, cuiuſmodi eſt hypate, ſonos acutiores Co.1044 edunt. Nete enim magis cæteris in pulſando, celeriter feriens aerem propter intentionem, acutiſsimum edit ſonum. * f. δὲ ἐπὶ πολὺ, nec diu. Ac breui quidē tempore id facit, *diuq; retinet. Acutum uerò & hebes diuerſis generibus, & nō ſubalternis ſubijciuntur, in uoce, in ſapore, in gladio.

ὀξύβαφον.) Aiunt Dioclem Athenienſem inueniſſe harmoniam in oxybaphis, id eſt fictilibus, quæ pulſauerit bacillo.

ὀξυθύμια.) Oxythymia dicebant purgamenta ædium, quæ Athenienſes noctu in triuia ſolebant abijcere. Hyperides in oratione cōtra Demadem: Eius, inquit, ſtatua rectius in quiſquilijs & ſterquilinijs, quàm in tēplis ueſtris poneretur. Nonnulli, quorum eſt & Ariſtarchus, oxythymia dicūt appellari ligna, de quibus aliqui ſe repentino animi motu ſuſpēderint, quæ exciſa & exterminata comburi ſoleant.

ὀξυρεγμία.) Illa frequenter deambulabat, cibum ſibi in ſtomacho aceſcere ſimulans.

ὀξύτης.) Tres partes ſunt docilitatis, Solertia, Memoria, Acumē. Ac Memoria quidem eſt, conſeruatio eorum quę addidiceris: Acumen uerò, celeritas ingenij: Solertia, eorum quæ non didiceris, ex ijs quæ didiceris inueſtigatio.

ὁ ὤν.) Is qui eſt: hoc eſt, æternus Deus noſter.

O cum Π.

ὀπαδός.) Tempus, † quod ſe redimi non ſinit, nec largitionibus corrumpitur: eiuſq; cuſtos & comes & * inſpectrix, ueritas. † ἀδέκαστον lego. * ἔφορον lego. TEMPORIS FILIA VERITAS.

ὀπώσεως.) Nulli hoſtium gloria tuæ cædis obtigit.

ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον.) Puer glaciem. In eos qui neq; retinere quippiam poſſūt, neq; tamen amittere uolunt.

ὀππιανός.) Oppianus Cilix, ex urbe Co.1045 Coryco, grammaticus & poeta fuit ſub Marco Antonino imperatore. Scripſit Piſcatoria libris quinque, Venatoria libris quatuor, de Aucupio libros duos. Cuius poemata cum apud Imperatorē recitata eſſent, donatus eſt in ſingulos uerſus aureo ſtatere: ut 20000 millia aureorum pro omnibus acceperit.

ὄπιμα.) Coſſus rege Gallorum occiſo, ſpolia Ioui opima dedicauit.

ὀπισθόδομος.) Pars quædā arcis Athenienſium, ubi erat ærarium poſt ædem Mineruæ: locus in quo reponebant pecuniam.

ὀπισθόπους δίκη.) Vltio à tergo inſequēs facinoroſos.

ὅπλα φωτός.) Apoſtolus, arma lucis uirtutum opera uocat.

ὁπλῖται.)

ὁπλῖται.) Armati, peltaſtæ, ferentarij ſeu nudi, ſunt pedeſtrium & bellicoſarum copiarum. Habẽt autem ſua diſcrimina. Hoplitæ enim dicuntur, qui grauiſsima utuntur armatura, more Macedonico, ſcutis rotũdis, & haſtis longioribus. Ferentarij uerò, qui leuiſsima utũtur, arcu & iaculo, & lapidibus ſiue è funda ſiue è manu. Peltaſtæ uerò media ferè utuntur armatura. pelta enim paruum quoddã & leue ſcutum eſt: haſtæ etiam longè breuiores ſunt, quàm hoplitatum. Sunt etiam curulium certaminum tria diſcrimina.

Co.1046 ὁπλότερος.) Duas natiuitates Gratiarum ponit Homerus, ſeniorem & iuniorem.

ὅπου γε δὴ, ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι.) Vbi cerui cornua abijciunt. Dicunt ceruos atterendo ad frutices cornua abijcere. * Vnde in eos, qui in opere nimiam motam trahant, dictum ſit prouerbium.

Ὀπούντιος.) Opuntius, perſtringebatur pro improbo & monoculo. Ariſtophanes: Non uellem eſſe Opuntius, ſi daretur talentum aureũ. hoc eſt, cæcus.

ὀπωρώνων.) Paradiſos regios excîdit, qui pleni fructiferarum arborũ fuerũt.

ὁπωσοῦν.) Luculli copijs ſemper ſeditioſis ſuſceptis, Pompeius ſine ulla ſeditione uſus eſt.

O *cum* R.

Co.1047 ὅρασις.) Euangeliſta: Deum nemo uidit unquam. id eſt, perfectè cognouit.

ὀρθόπους.) Horatius pedibus captus, conſulatum neq; in bello neq; in pace, ob pedum uitium, conſecutus eſt.

ὁρατὸν καὶ ἀόρατον.) Viſibile & inuiſibile, tum color: tum id quod oratione quidẽ explicari nequit, ſed nomine caret. talia ſunt, cicindelæ, capita piſcium, ſquamæ, oculi echinorum, teſtæ marinorum, quę in luce uideri non poſſunt, in tenebris cernuntur. Non enim uidetur eſſe color, id quod in his igneum apparet in tenebris. Coloris enim proprium eſt, in luce cerni: illud autem quod in his igneum apparet, in luce non cernitur. Ex eo enim uiſio contingit, quòd aer pellucidus eſt, & colores tranſmittendi uim habet, cum ille colore careat. Viſibilium autem rerum quatuor ſunt differẽtiæ. quædã enim ſolum interdiu uidentur, quædam noctu ſolum, quædam interdiu & noctu, quædam prorſus non exiſtũt in tenebris. Viſibilium enim rerum quędã ſunt colores, quędã nominari nequeunt. Ac colores quidẽ tantum interdiu cernuntur, noctu uerò nequaquam. Ea uerò quæ ſplendida dicuntur, quædam noctu tantum uidentur, quædam interdiu ſolum, quædam interdiu & noctu. Ex his enim quædã ſunt illuſtria, quædam obſcura, quædã mediocria. Quæ igitur ſplendorem habent obſcurum & obtuſum, ſolum noctu cernuntur: qualia ſunt, cicindelæ, ſquamæ, & ſimilia. horũ enim interdiu ſplendor non apparet, uictus à maiore: atq; etiam pleræq; ſtellæ. Media uerò interdiu & noctu, ut luna, & quædã ſtellæ etiam: ſicut Lucifer, cum ad horizontem ſol uenit, & Lucifer ipſe terræ propior eſt, atq; etiam ignis: is enim quantum poteſt aerem perficit, & perſpicuũ eius reddit efficax, ut & qui in eo colores ſunt oſtendantur. De cęteris autem ſemetipſum quidem oſtendit ignis, aeris autem pellucidum nõ ad actum adducit. unde illius quidem pellucidũ cernimus in tenebris, procul cũ abſumus: nullum uerò colorẽ iuxta nos. Interdiu autem ignis uiciſsim relucet, ſplẽdidus ille quidem, ſed nihil agẽs in aerem, eo quòd iam à maiori lumine afficitur: & lunæ iubar, quia non ualde obſcurũ eſt, uidetur interdiu. Illuſtria autem ſolùm interdiu uidenẽ, ut ſol: quia is lucis diurnæ cauſa eſt.

Color.

Eorũ quę ſub aſpectũ cadunt diſcrimina.

Colores.

Splendida.

ὀργαίνεις.) Tu quidem uel ſaxeum ingenium ad iram commoueris.

ὀργάς.) Pericles accuſauit Megarenſes, quòd terram ſacram, quę ὀργὰς dicitur, coluiſſent: eamq; ob cauſam bellũ Megarenſibus Athenienſes intulerũt. Co.1048

ὀργεῶνες.) Plato quarto de Legibus: Ne habento in priuatis ædibus ſacella, quẽ uerò cõſtiterit alia habere, & præter publica ſacrificia, &c. Aeſchylus in Myſis: Fluminis Cayci ſalue prime ſacerdos, uotiſq; conſerues dominos Pæoniæ. Philochorus: Phratores neceſſe habẽt etiã ſacrificulos recipere, & collactaneos, quos Gẽnetas uocamus.

ὀργή.) Quod aliquam rem conſequitur, nõ eſt eius genus. Nam iram quidẽ conſequitur moleſtia, non tamen ut genus. neq; enĩ ira eſt moleſtia: neq; propterea eſt moleſtia, quæ cum ira cõiun

Moleſtia. Ira.

cta eſt, eo quòd ira eſt, ſed quòd ob moleſtiã ira exiſtit. prior enim moleſtia eſt ira. Nam qui tanquam affectus iniuria dolet, iraſcitur: non autem tale id genus eſt, quale antecedens ſpeciem. Ira uerò eſt moleſtia, cum opinione ſui neglectus. Quare moleſtia ob hanc opinionem orta, ira eſt.

ὄργια.) Statim omnibus promptum eſt dicere, hominem hũc Chiorum deę & Ithyphallis ſacrificaſſe; id eſt, luxu & libidine eſſe perditum.

Co.1049 ὀρέστης.) Oreſtes quidam ſimulans inſaniam, prætereũtes exuebat. erat enim

Oreſtes latro. latro. Prouerbiũ: ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, Oreſti lænam texere. Nam ſi quis mortalium noctu conueniret heroem Oreſtem, nudus erat, ab eo percuſſus in toto latere dextro.

Heroes iracundi. Heroes iracũdi & ſęui erãt aduerſus accedentes: quapropter & ij qui eorum ſacella prętenibant, tacebant. Per Oreſtem autem hic intelligendus eſt, nõ filius Agamemnonis, ſed latro quidam. Tradunt etiã, ijs qui noctu Heroes adirẽt, peruerti ſolitos oculos.

ὀρειβάσιος.) Oribaſius Sardianus, familiaris Iuliano Parabatæ, à quo Conſtantinopolis quæſtor eſt conſtitutus.

** ἀπορῶντας, dubitantes.* Scripſit ad * conſilij inopes medicos, libros 4. ad Iulianum imperatorẽ, lib. 72. Epitomen eorum, libris 9 ad Euſtathiũ filium, & de regno, & de affectibus.

Col.1050 ὄρη ἔρημα.) Montes deſerti. hoc eſt, q non incolunt: Septentrionales ſcilicet, & Auſtrales partes. hæ enim ob frigus & æſtũ prorſus inhabitabiles pmãſerũt.

Definitionum ratio. ὁρισμός.) Definitionum aliæ ſumuntũr ex materia, aliæ ex forma, aliæ ex utriſq;. Ac ea quæ à forma ſumitur, principium eſt demonſtrationis: quæ à materia, concluſio eſt. Quæ uerò ex utriſque conſtat, efficit demonſtrationẽ po-

Iracundia. ſitu differentem. Cuiuſmodi ſit, ſi quis definire uolens iracundiam, huiuſmodi utatur Syllogiſmo:

Iratus cupit uiciſsim lædere eum, à quo læſus eſt prior. Eius qui uiciſsim lædere eum cupit, à quo læſus eſt prior, feruet ſanguis circa cor. Sequitur concluſio: *Irati igitur ſanguis feruet circa cor.* Huius ſyllogiſmi & demonſtrationis definitio ex materia, eſt iracundiæ cõcluſio: ea quæ à forma ſumitur, eiuſdẽ principiũ. Prima enim propoſitio dicit: *Iratus uiciſsim lædere eũ cupit, à quo læſus eſt prior.* Altera: *Eius qui uiciſsim lædere eũ cupit, à quo læſus eſt prior, feruet ſanguis circa cor.* In definitione autem ex utroq; uice uerſa incipimus. Dicimus enim: Feruor ſanguinis circa cor. Deinde, ob appetitũ ultionis. Perfecta autem definitio nõ ſolùm fieri aliquid, ſed & cauſam cur fiat oſtendit, & docet.

ὀρθῶς φρενός.) Oculis rectis & recto animo: id eſt, uero & ſyncero. Col.1051

ὀρθία.) Ardua dicitur phalanx, cum *in cornu incedit, & profunditas longè maior eſt longitudine. ** ἐπὶ κέρως.* In uniuerſum enim omnis acies oblonga dicitur, cuius longitudo maior eſt ꝓfunditate: ardua uerò, cuius profunditas maior eſt longitudine.

ὀρθιασμάτων.) Timotheus tibicen, modulum aliquando tibia canens Mineruæ, qui arduus dicitur, ita concitauit Alexãdrum ijs carminibus, ut inter audiendum arma corriperet, ac tales debere eſſe regias cantilenas diceret. Timotheus autem ſe ad eum contulit, magno ſtudio ab illo accerſitus.

ὄρθιον νόμον καὶ τροχαῖον.) Arduum modum & trochaicum, hos duos modos à numeris appellauit Terpander. Erant autem intenti & acres.

ὀρθός.) Marcus: Erectus ſis, & non erigendus. ὀρθὸν εἶν', καὶ μὴ ὀρθούμενον.

ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων.) Ariſtophanes: Volo his relictis, rectingredictibuſycophantijuridicimiſeris moribus, agere uitam ingenuam, ſicut Morychus, quẽ hoc facere phibẽt.

ὄρθριος νόμος.) Sæpe me intempeſta nocte excitatum, in cõcionem compulit matutino modo. Mutauit ὄρθριον in ὄρθρειον: ſignificãs ſomnũ ſibi excuſſum, priuſq; uellet, importunitate mulieris. *Matutinæ mulierum conciones.*

ὀρκαπάτην.) Sic dicitur, qui tanquam nucibus pueros, ſic iureiurando uiros fallit.

ὀρμαθός.) Tot flagitijs coopertus, Tiberij delicta obſcurauit. Quæ enim Auguſtus multo tempore comparauerat, ille uno die prodegit. Col.1052

ὁρμή.) Appetitus primus animalibus ineſt ad ſui cõſeruationem, conciliatus ijs ſtatim à primo ortu. Primùm enim cuilibet animali propriũ eſt, ut ſe & eſſe & tueri uelit, ſeq; amet. Quapropter & noxia repellunt, & ſibi apta aſciſcunt, neq; ad uoluptatem fertur primus animantium *Animantia ſe uitã corpusq; tuentur.* *Voluptas ſalute poſterior.*

mantium appetitus. Ipſum enim eſſe, ſi *uoluptas eſſet, acceſsio eſſet: ſicq; eam per ſe natura deſideraret, ea quę ipſa cō ueniunt, in conſtitutione recepiſſet. Qua nam ratione ſentirent animalia, & florerēt ſtirpes? Neq; enim natura differret in plantis & animalibus, ſi abſq; appetitu & ſenſu etiam ibi gubernaret. Etiam in nobis quædam ſtirpium more fiunt. Cum uerò ex abundanti appetitus animalibus acceſſerit, eo utentia ambulant. Ac ijs quidem ſecundum naturam eſt, ab appetitu regi. ratio autem hominibus ad perfectiorem gubernationem data eſt: & uiuere ſecundum rationem, eſt ſecūdum hominis naturam uiuere. Sic enim ars accedit ad appetitum. Quare etiā Zeno dixit, finem eſſe, naturæ conuenienter uiuere: quod eſt, è uirtute uiuere. nam & natura nos ad eam ducit.

** Locus corruptus, quo certam ſententiam colligere nequeo.*

ὅρμον.) Aelianus: Cum quieſcerent, poſtremumq; in portu ſederent, Deus non neglexit uiros bonos.

Col. 1053 ὄρνις.) Ariſtophanes in Pluto: En tibi uirum & auguriū Dei, id eſt Apollinis.

Signa. Omne ſignum ſiue adhortans ſiue dehortans, Græci ὄρνιν uocant: cuiuſmodi eſt auis omen ſeu uox, ſternutatio, & ſimilia. &: Nemo nouit theſaurū meū, niſi forte auis aliqua. Prouerbiale hoc eſt: Quid cum eo collocutus ſim, nemo nouit, niſi fortè auicula quæpiā. De rebus occultis. Nemo me uidet præter auem præteruolantem. &: Augurium exiſtima, omnia quę uaticinatione dijudicantur. Fama enim uobis augurium eſt, & ſternutatio: ſignū, uox ſeu omen, miniſter, & quæcunq; ad diuinationē pertinent. Eſt & aſinus augurium.

Nemo niſi auis.

ὅρος.) Terminos ſeu limites uocârūt Attici, libellos oppignoratis ædibus & prædijs additos, qui ſignificarent oppignorata eſſe illa creditori.

ὄρος.) In diuina Scriptura, Mons ſanctus olim fuit Sion: nunc diuinæ cognitionis altitudo.

Explicatio ſomnij. ὄρει προσέρπειν πραγμάτων δηλοῖ βίαν.) Arrepere in montem, negociorū ſignificat difficultatem.

ὅρος.) Definitio eſt, oratio quæ per reſolutionē integrè effertur, aut apodoſis, id quod interrogāti reſpōdetur. ὑπογραφὴ, id eſt Deſcriptio eſt, oratio quæ breuiter forma quadam ad res introducit.

ὀρτιάγων.) Ortiagon Galata, rex Aſianorum, omnem omniū Galatarū principatū ad ſe trāsferre inſtituit: ad eamq; rem multa & naturæ & exercitationis habuit adiumenta. Nā & liberalis erat, & bellicoſus, & in rebus bellicis potēs. Co. 1054

ὀρτόβριγα.) Vrbs Ortobriga, & magnitudine & multitudine hominū inter præcipuas habetur.

ὀρτυγοκόπος.) Ludus quidam eſt, in quo coturnices in orbē collocant, quorum capita feriūt: & qui in gyro coturnicem proſtrauerit, ordine reliquas capit. Qui uerò aberrat, tradit alteri coturnices uerberādas, idq; per uices faciūt. Dicit igitur in Alcibiade: Non arridere te decet, reſpicientem eum qui coturnices ferit, & alios eiuſdem generis. In Phædone: Quia nō cum quibuſuis certamen eſt, ſed cum optimis: non eſt ceſſandum, neq; uerberandæ ſunt coturnices, aut huiuſmodi rerum admiratione obſtupeſcendum. *Coturnicū percuſsio.*

ὅροι.) Fines cōſtituebat & indicia Iſidorus, ſeparata à diuina indagine, ad humanarum rerum dijudicationē: tum induſtriæ aſsiduum laborē, ſuprà quàm dici poſsit: tum perſpicacis ingenij ſeceſſum, à conſpicuo & conſueto uulgò ordine: tum amoris ſui incitationem, ad fruendum pulchritudine, quæ mente comprehenditur, & quidem ad nihil aliud aberrantem.

ὄρυγμα.) Orygma, id eſt foſſa. Sic propriè uocabatur is locus, in quo Athenis ſupplicium de maleficis ſumebatur.

ὀρφανισ.) Orphaniſtæ, qui pupillos alunt: aut magiſtratus Athenis, qui de cauſis pupillaribus iudicabat.

ἀπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων ὅσον κακόν;
A tutoribus inimicis quantum eſt mali?

ὀρφεύς.) Orpheus ex Libethris, Thraciæ urbe ſub Pieria, filius Oeagri & Calliopes. Oeager autē quintus ab Atlante fuit: ex Alcyone, una ex filiab. illius.* Fuit undecim ætatibus ante bellū Troianum. Aiunt etiam diſcipulum eum fuiſſe Lini, & uixiſſe ætates nouem: alij dicunt undecim. Scripſit Triaſmos, id eſt ternarios numeros, qui dicūtur eſſe Ionis tragici. In his etiam ea quæ Hieroſolyca dicunt, Coſmicænas, Neoteuctica, Sacros ſermones libris 24, q dicūtur eſſe Theogneti Theſſali: alij tribuūt Cercopi Pythagoreo. Oracula quæ aſcribuntur *Aetas Orphei.* *Scripta.*

H 2 buntur

buntur Onomacrito. Feſta, ſeu initia, quæ itidē dicuntur eſſe Onomacriti. In his eſt liber de Gemmarum ſculptura, qui ab 80 gemmis Ogdoecontalithus inſcribitur. Soteria, id eſt gratiarū actio Col.1055 de incolumitate: quæ Timoclis Syracuſani & Pergini Mileſij eſſe dicūt. Crateras: hæc Zopyri eſſe aiūt. Thronismos, ſeu ſeſsiones matris deûm, & Bacchica: hæc Niciæ Eleatis eſſe uolunt. Deſcenſum ad inferos: hæc Herodico Perinthio aſcribuntur. Peplū & Rete: & hæc Zopyro Heracleotę tribuūtur. alij Brotini eſſe dicunt. Verſus qui Onomaſtici dicuntur, mille ducētos: Aſtronomian: Amocopian: Thyepolicon, id eſt de ſacrificijs. Oothytica, aut Ooſcopica, de immolatione, aut inſpectione ouorū, uerſibus. Catazoſticum: Hymnos: Corybanticum: & Phyſica, quæ Brontini eſſe dicunt.

ὀρφεύς.) Orpheus Ciconæus, aut Arcas, ex Biſaltia regione Thraciæ, poeta heroicus. Fuit & hic ante Homerū duabus ætatibus, Troiano bello antiquior. Scripſit fabulas, Epigrāmata, Hymnos.

ὀρφεύς.) Orpheus Odryſius, poeta heroicus. Dionyſius, ne natum quidem eum eſſe affirmat: ſed tamen poemata quædam ei aſcribuntur.

ὀρφεύς.) Orpheus Crotoniates, poeta heroicus: quem Piſiſtrato tyranno familiarē fuiſſe, Aſclepiades libro Grāmaticorū ſexto dicit. Scripſit Decaeterian, id eſt decennium: Argonautica, & alia quædam.

ὀρφεύς.) Orpheus Camarinæus, poeta heroicus, cuius eſſe dicūt Deſcēſum ad inferos.

ὀρφεύς.) Orpheus, rex Thracum, cuius tempore Amazones à Phrygibus tributa exegerunt.

ὀρφεύς.) Orpheus. Sub Iudæorū iudicibus regno Athenienſiū abrogato, ferūt Orpheū claruiſſe, uirū prǽſtāti ſapi- Orphei Theologia. entia, multorūq́ arcanorū peritū. Ferūtur enim eius orationes etiā de cognitione Dei, è quib. hæc ſunt. Dixit enim, ab initio ætherē à Deo fabrefactū extitiſſe, & ab utraq; parte ætheris fuiſſe chaos, & noctē terribilē omnia tenuiſſe, & occultaſſe ea quæ ſub æthere fuerint: ſignificās noctē fuiſſe priorē. Idem dixit ſummū ætherē cōprehēdi nō poſſe, & ſummū & antiquiſsimū eſſe, & omniū rerū opificē. Terram itē dixit inuiſibilē. Dixit etiā, lumē rupto ęthere illuſtraſſe terrā, & omnes res cōditas. Illa, inquit, lux, ſuprema omnium, inacceſſa, omnia continens: quam nominabat cōſilium, Conſilium. lucem, uitam. hæc tria nomina unā uim Lux. declarârunt, & unam potētiam omniū Vita. rerum opificis Dei, qui omnia ex nihilo effecerit, ut eſſent & uiſibilia & inuiſibilia. De genere humano autē dixit, ipſum etiam ab opifice rerum omnium Homo. Deo formatum eſſe, & animam accepiſſe rationis capacem, ſecutus ſcripta Moſaica. Dixit etiam genus humanū miſerum eſſe, & multis obnoxium calamitatibus & animi & corporis, capax bonorum & malorum operum, & ad uiuendum miſerè affectum.

ὀρχάδες.) Orcades, inſulæ Oceani.

ὄρχησις.) Duas ſaltationes nouit Homerus: unā cybiſteteres, à ſaltatione capitis: alteram ſphæricam. Sphæriſticam uerò luſit Ariſtonicus Caryſtius, regis Alexandri ſphæriſta.

ὄρχησις.) Saltatio * Pantimus. Hūc Cę- Col.1056 * παντόμιμος. ſar Auguſtus inuenit, tractatā primùm à Pylade & Bacchylide. & Anagallis Corcyræa grāmatica, ſphærę inuentionem Nauſicaæ Alcinoi filiæ aſcribit.

O cum Σ.

ὅσπερ μῦς ἐν πίσσῃ.) Quę mus in pice. Di- Mus pugil. ctum eſt prouerbium in eos, qui multo labore uicerunt. Nec de animalculo dicitur hoc: ſed Mus fuit Tarentinus pugil, qui Piſæ certans, cum multos haberet aduerſarios, multis acceptis plagis, uix uicit. Hic Mus, cum pugil eſſet * centeſima Olympiade ſemel uicit. * ἐπὶ τῆς ρ. ὀλυμπιάδος.

ὁσίαν.) Sepelierunt mortuos, nō dedecorantes eorum ſacra. &: Mortuos ſepelierunt: omniaq́; confecta ſunt, uti fas eſt.

ὁσίη.) Non magnū eſt donū, ſed ſanctum: id eſt purū, & ex animo dedicatū.

ὁ σικελὸς τὴν θάλασσαν.) Siculus ma- Mare ficus expetit. re. Dicunt Siculum mercatorem ficus uehentem, nauem fregiſſe. Deinde in rupe ſedentem, cum mare tranquillum uideret, dixiſſe: Scio quid uelis: ficus uelles.

ὁσιουργεῖον.) Ariſtophanes in Lyſiſtrata: O amabilis Lucina, cohibe partum, donec in locum, ubi parere fas eſt, peruenerit. Damaſcius: Nefas eſt erudiri Rudimenta. in magnis, cū qui parua diſcere nequit.

ὁσιότης.)

Sanctus. ὁσιότης.) Sanctitas. Ille ſanctus eſt, qui ſeſe fide & bonis operibus ſanctificauit, & Deo conſecrauit. unde Moſes, de eo q relinqueret Deũ, & pactũ cũ Deo initũ negaret: Ne dixeris, inquit, in corde tuo, Fas mihi ſit deficere à Domino. Quemadmodũ igiẽ qui à Deo deficit, atq; maleficus eſt, ꝓfanus: ſic qui Deo fide & beneficentia conciliatur, meritò ſanctus & iuſtus dicitur. Col. 1057

Te ſerua, ſi alios non potes. ὅσιον.) Quidam ex ſanctis dixit: Non poſtularur à nobis omnibus, ut alios cõſeruemus: ſed ut noſmet ipſos, ab omnibus flagitatur. &: Tu qui ſeruas, ſerua tuum ipſe animum.

ὅσιοι.) Sancti, qui piè educati ſunt, quamuis non ſunt ſacerdotes.

ὄσιρις.) Hunc alij dicunt eſſe Bacchũ: alij alium, qui à dęmone Typhone ſit laceratus, & magnoperè ab Aegyptijs deploratus, qui lacerationis illius omni tempore mentionem faciant.

ὁ σκύθης τὸν ἵππον.) Scytha equum. In eos qui clàm aliquid appetunt, quod apertè repudiant & reſpuunt.

Explicatio ſomnij. δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν. Id eſt, Fœtorem exiſtima moleſtiam.

ὁ δὲ γ' ὕπνῳ.) Is uerò etiã reputãs, mox fore penuriã cõmeatus, ſoluit obſidionẽ.

Parũ bene partum. ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός.) Q: tanto plus ſit dimidiũ toto. hoc eſt, autore Heſiodo: Parum cum iuſticia, magnis opibus iniuſtis præſtat.

ὀστᾶ.) Oſſa tropicè ſunt cogitationes, eo quòd ſolidiore ſunt natura, & animans geſtant.

ὀστᾶναι.) Oſtanæ olim apud Perſas Magi dicti ſunt.

Col. 1058 ὀστέοις.) Tibię olim è ceruinis oſsibus conficiebantur. Ariſtophanes: Fiſtulis inflate podicem canis.

ὀστρακισμός.) Omniũ ſceleratiſsimi à populo relegabantur, & cõdemnabantur. Eius enim qui relegandus erat, nomen teſtulis inſcribebatur. Differt Oſtraciſmus, id eſt relegatio, ab exilio: quòd exulũ bona publicabanẽ, relegatis uerò bona populus nõ adimebat. ac ijs quidẽ tẽpus præſcribiẽ, & locus: exules uerò neutrũ horũ habẽt. Cimõ, ꝙ cũ ſorore Elpicine cõcubuiſſet, apud populum in crimen adductus, relegatus eſt. Relegatio. Exilium. Cimon. Elpinice.

ὀστράκου περιστροφή.) Teſtę cõuerſio. Prouerbiũ, in eos q celeriter aliquid faciũt. Eunapius: Quaſi teſtula inuerſa eſſet, negocia Romanis melius ſucceſſerũt.

ὀστρεα.) Traiano apud Parthos agenti, multorumq; dierum itinere diſtanti à mari, Apicius guloſus ille, oſtrea recentia miſit, ſolerter aſſeruata. Apicius.

ὀσφραντικόν.) Odoratus inſtrumentũ eſt in anteriore cerebri parte, apophyſis maſtoides, poſt oſſa eiuſdem formæ interiora. Percipiunẽ aũt odores, aeris facultate, eos tranſmittẽtis. Nam apud Theophraſtũ dioſmus eſt, facultas trãſferendi odores. Neq; uerò naſus eſt ſenſus inſtrumentũ: ſed apophyſis maſtoides cerebri, ſiue apotheſis. κατέκειτ' ὀσφραινόμενος, decũbebat olfaciens. Nã qui præ metu deficiunt, odoratu dolorem ſedant, qui dolor è corde uenit. Odoratus. μαστοειδὴς ἀπόφυσις. δίοσμος δύναμις.

ὀσχοφόροι.) Oſchophori, duo fuerũt, genere & opibus excellentes. Oſche autẽ eſt palmes, ex quo dependent uuæ.

O *cum* T.

ὅτε.) Ille quid futurum eſſet prudenter auguratus, cogitauit, ſe præſidium Ptolemaicum reiecturum.

ὅτ' ἂν σε καιρὸς εἰσάγῃ.) Cum te occaſio introduxerit, id eſt opportunitate data.

ὅταν σὺ πρὸς ἄλλοις σχολάζῃς.) Animo tuo alijs rebus intento.

ὀτοτυζομένη.) Ex ipſo legatorum uultu coniectura capta, gemere & lamentari multifariam cœperunt.

ὅτι νόμος.) Lex eſt, ut quadragenario maior, pueris ſũptus ad ludos prębeat. Co. 1059 Aedilitas.

ὅτι ξένους.) Suos quoſdã hoſpites fodiẽtes in Philippi uinea, * precãtes, Satyrũ in cõuiuio impetraſſe à Philippo, ait Aeſchines in oratione de falſa legatione. Demoſthenes uerò in oratione cõtra Aeſchinẽ ait, eũ Apollophanis filias liberaſſe: ac ueriora dicere uidetur. Nã & Ariſtoteles in quadã ad Philippũ epiſtola dicit, eũ Satyro hiſtrioni filias Apollophanis cõdonaſſe. Puero & uxori * non licere ultra modium hordei immittere. * δεδεμένους, ligatos. Satyri redemptio. * ἐν ἐξὸν ἐμβάλλειν.

ὅ,τι περ ὄφελος ἐν τῇ πόλει.) Quicquid utile eſt in urbe: id eſt, nobiles.

ὅτι πρὸς τὴν φυλήν.) Serui accuſabantur in tribu domini ſui.

ὅτι τὰ ἐπικηρυττόμενα.) Pecunia promiſſa interfectori alicuius proſcripti, in ara collocabatur.

ὅτι οἱ ποιητοί.) Filijs adoptiuis reuerti in paternam familiam non licuit, niſi liberos germanos, in familia eius à quo adoptati fuerant, reliquiſſent. Adoptio.

ὅτι οἱ ἁλόντες.) Fortuitæ cædis conui- Fortuitæ cædes.

H 3 ctos

ctos habuiſſe poteſtatem adminiſtrandi res ſuas, & Demoſthenes in oratione contra Ariſtocratem, & Theophraſtus decimotertio Legum ſubindicant.

ὅτι χιλίας.) Mulieres quæ in uijs immodeſtæ fuiſſent, mille drachmis mulctabantur.

ὄτλος.) *τάλας ἐφώνει, μόχθον οἷον ὀτλεύεις;*) Miſer, clamabat, qualem ærumnã toleras?

ὅτῳ γὰρ φίλον.) Cui placet. Quem uerò hæc non delectant, is alterius ſententiam ſequatur: ego hanc.

ὀτρέσας.) Ariſtodemus tremulus ſeu timidus uocatus eſt, quòd cum Euryta Perſicam pugnam ſpectare recuſauit.

ὁ τρύγητος τούτων πάντ' ἰάσεται.) Vindemia iſtis omnibus medebitur. In eos qui bona in aliqua re pollicentur.

οὕνεκα.) id eſt, Qua gratia, uel cuius
Cuius. — cauſa, bifariam dicitur: Cuius, & Cui.
Cui. — Nam anima quidem, inquit, finis eſt, ut cuius: animal uerò, ut cui. Facit enim inſtrumentale corpus natura animæ cauſa, ut anima utatur eo tanquam finis, ut
Col.1060 — cuius: finis autem, ut cui, animatum. Vt enim animantis actiones non impediantur, omnia natura facit. Aut igitur
Aeternitatis appetitus. — ſic, cuius & cui: aut aliter. Cuius quidẽ cauſa, creationis mundi & æternitatis: hoc enim omnia appetunt. Cui autem, animę: huic enim inſtrumentũ ad uſum parat, id quod uerius eſt.

οὐαλεντινιανός.) Valẽtinianus, Roma-
τὸ ὁμοούσιον. — norum imperator Chriſtianus, cum eiuſdem cum patre naturæ Chriſtum eſſe ſentiret, nulla in re aduerſarios læde-
Leges. — bat. Fuit & ad leges ferẽdas promptiſſimus, in id quoq; intentus, ut theſauri iuſtè acciperentur: id eſt, ne per iniuriã
Fiſcus. — fiſcus augeretur, aut per incuriã exhau-
Magiſtratus. — riretur. In deligendis magiſtratibus accuratus, & inexorabilis contumacium
Fortitudo. Seueritas. — ultor: in bellis fortiſsimus. Valens au-
Valens. — tem Arij opinioni addictus, multos in
Liberius. — exilium miſit: quo tempore Romanæ
Athanaſius. — eccleſiæ Liberius præfuit, Alexandrinæ uerò Athanaſius, & Conſtantino-
Eudoxius. — politanæ Eudoxius, Arianæ ſectæ magiſter.

Valentinianus. — *οὐαλεντινιανός.*) Valentinianus imperator Romanorũ, per matrem Iuſtinã à
Iuſtina. — recta fide auerſus eſt, & imperio eiect⁹.
Theodoſius. — Cum autẽ ueniſſet ad Theodoſium, in recta fide eſt inſtitutus. Dicebat enim ei Theodoſius, Imperatoriã aciem ſtare non armis, ſed iuſtis cauſis. &, Noui, inquit, Valentiniane, religioſiſsimos imperatores, quieſcẽte exercitu, uictoriã obtinuiſſe: & hoſtes ſubactos, tributarios factos eſſe periculo * antegreſſo. — * ὑποστάδε γεγονότος τοῦ πολεμίου ὄντος αὐτοῦ.
Sic & Conſtantinus Magnus, erectus, Licinium tyrannum † naufragio trucidauit. Sic etiam Valentinianus pater tuus, felicius imperium, & ab hoſtibus illæſum gubernauit: Deo eũ defendente, innumerabilibus prælijs uictor, multis & diuerſis Barbaris ſublatis. Valens uerò patruus tuus, Deũ diuellẽs, inquinauit Eccleſiam, homo profanus, cæde ſanctorũ & ſacerdotũ relegatione: diuinaq; prouidẽtia à Gotthis oppugnatus, cõbuſtus eſt. Rectè Chriſtũ colit is, qui nõ immeritò te eiecit. Incredulitas tua, Maximo facultatem dedit. Si Chriſtum nõ uidemus, quem inuocabimus pugnaturi? Hæc, & plura etiam his, admonitus à Theodoſio Valentinianus, ad fidem rectam adductus eſt. — Conſtantinus. Licinius. † οὐ ναυαγίῳ. Valentinianus. Valens. Maximus.

οὐάλης.) Valens, imperator Romanorum, peruerſis imbutus opinionibus, hæreticorũ defenſor, uia ſuorum patrũ eſt ingreſſus. — Graſſationes in Eccleſia.
Nam & epiſcopos relegabat, & presbyteros & diaconos & monachos, Tatiano tum Alexandriæ præſidente. Multos Chriſtianos excruciauit, & quoſdam cremauit. Verùm hæc omnia fecit defuncto Athanaſio. Homines igitur orthodoxi, in urbe Conſtantinopolitana, ſpe cõcepta clemẽtię Valentis, legatos ad eum Nicomediæ degentem miſerunt, ſacri ordinis uiros 80: quorum duces erant Theodorus, & Curbagus, & Menedemus: quos uniuerſos unà cum naui ſuccẽdi iuſsit. Omnes itaq; cũ naui conflagrarũt: quę quidem uſq; ad Dacibiza durauit, ibiq; diſſoluta eſt. — 80 ſacerdotes in naui cremati.
Col.1062 — Huius execrãdi Valẽtis tempore, Lucius epiſcopus quidam ſectæ
Lucius. — Arianæ, ſtatim inſtar lupi in Eccleſiam
Petrus. — impetum fecit. Et Petrus Romam aufugit. Lucius autẽ ita graſſatus eſt, ut nec in gentiliũ perſecutionibus ſimile quicquam ſit factum. Nam tria millia hominũ emiſit, qui è medio tollerent & perderent uiros pios in deſerto.

οὔαρος.) Varus, Laodicenſis ſophiſta, eodẽ tẽpore fuit quo Polemon & alij.

οὐ γὰρ ἄκανθαι.) Nõ enim ſpinæ. Dicitũ de reb. utilibus, ob uictũ mitiorẽ factũ.

οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς.) Non perſuadebis, ne ſi perſuaſeris quidem. Hyperbolicè

perbolicè loquitur. id eſt, etiãſi perſuaſeris, non obtemperabimus tibi.

οὐδ' ἀπὸ γῆς ὤνησεν.) Ne terra quidem iuuit. De re minima.

οὐδὲ γρῦ λόγων ἀψάμενος.) Ne minimũ quidem in literis eruditus, quantũ quidem è literis tuis conijcere licet.

οὐδὲ ἡρακλῆς πρὸς δύο.) Ne Hercules quidem aduerſus duos. Molionidas effugit. Dion autem in lib. 2 ſecũdi operis Herculẽ Dactylum Idæũ, qui Olympiorũ fuerit autor, tradit, cum duobus pugilibus congreſſum ſuccubuiſſe.

οὐδὲ ἡρακλῆς πρὸς δύο.) Ne Hercules quidem aduerſus duos. Aiunt Herculẽ propoſito certamine Olympico, uirib. ſuis fretum, priore quinquennio cum duobus pugnaſſe, Teato & Euryto, Neptuni & Moliones filijs, eosq́ occidiſſe. Altero uerò, eodẽ modo denuò cum duobus decertantem, ſuccubuiſſe.

οὐδὲν αὐίει.) Nihil ille prætermiſit, exẽplum ſeſe ſtatuens cùm reliquę exercitationis, tum omnis operis militaris.

οὐδ' ἐν δέρματι.) Neq́ pelle indutus: id eſt, nudus.

Col. 1062 οὐδὲν ἔλαττον.) Demulcebat auditores

Vlyſſes. non minus, ac potius magis, quàm V-

Alcinous. lyſſes apud Homerum Phæaces. nã Alcinous quidem plenus eſt defenſione: quæ quidem, ſi propius intuearis, uera eſt, palàm uerò crimen habet mendacij.

οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις.) Nihil ex agro dicis: id eſt, nihil uile, aut uulgare.

οὐδὲν ἐς ἄμεινον, οὐδ' ἥδιον, ἢ * φῦσαι πατρός.) Nihil melius nec iucundius eſt, quàm dici patrem.

Fœmina. οὐδὲν ἔστι θηρίον.) Nulla belua eſt fœmina ferocior, neq́ ignis, neq́ adeò impudens ulla eſt pardalis.

Philoſophia. οὐδὲν ἧττον.) Philoſophi non eſt profiteri diuinationem, & proferre, neque ul-

Diuinatio. lam ſacram diſciplinam. Diſtincti enim

Sacerdotium. ſunt philoſophorum & ſacerdotum fines, non minus quàm Myſorũ & Phrygum, ut dicitur.

οὐδὲν ἐπαύετο.) Nõ deſiſtebat perpetuò uerſari in libris.

οὐδὲν ἱερόν.) Nihil ſacri, Hercules di-

Adonidis xiſſe fertur, Adonidis conſpecto ſimu-

ſtatua. lacro: ſignificans eos tantum eſſe honorandos, qui hominibus benè feciſſent. Aut, quòd ſerui eò confugientes, tuti non erant.

οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος ἢ σκυτοτομεῖν.) Nulla alborum uirorum utilitas eſt, quàm ut coria incidant. In eos qui nihil proſunt: propterea quòd nigri albis ſint efficaciores.

οὐδὲν μᾶλλον.) Nihilo magis. Sceptici, hoc eſt Pyrrhonij, cum diſciplinarum omnia decreta euertant, nihilq́ ipſi pronunciant dogmaticè: id eſt, nihil affirmant: ſed afferunt ſententias, ad declarandam aſſenſionis retentionem, ut uel nutu, ſi liceret, ſuam ſententiam ſignificarent. Voce nihil definiente, affectus animi neutram in partem inclinans ſignificatur: eodèmque modo uoce οὐδὲν μᾶλλον, id eſt nihilo magis. & illa: Omni orationi oratio eſt oppoſita. & ſimilibus. Dicitur autem *Nihilo magis* poſitiuè, quaſi ſimiles inter ſe ſint. uelu-ti, Nihilo magis pirata malus eſt, quàm mendax. Scepticis autem non poſitiuè, ſed negatiuè id dicitur, tanquam à refutãte, & dicente: Nihilo magis Scylla fuit, quàm chimæra. Ipſa uerò uox μᾶλλον, aliàs comparatiuè effertur: ut cum dicimus, Dulcius eſſe mel quàm uuas paſſas. aliàs etiam affirmatiuè & negatiuè: ut cum dicimus, Magis uirtus prodeſt quàm nocet. ſignificamus enim uirtutem prodeſſe, non autem nocere. Sceptici autem etiam hanc ipſam uocem *Nihilo magis* tollunt: ut, Non magis prouidentia eſt, quàm non eſt. ſic etiam Nihilo magis eſt, aut non eſt. Significat igitur uox nihil definitum, ſed appoſitum *. Dictum autem illud, παντὶ λόγῳ, id eſt omni rationi, & ipſum adducit retentionem aſſenſus. Nam res quidem diſſentientes, & uerba æquipollentia, ueritatis ignoratio conſequitur. Sunt autem modi decem, quibus ea quæ ſuprà poſita ſunt, differre pronunciabant.

Sceptici: ἀπροσθετικοί. ἀφασία. Nihilo magis. μᾶλλον θετικῶς. ἀναιρετικῶς. συγκριτικῶς. Magis: Col. 1063 * ἀλλὰ προθετικόν. οἱ δέκα τρόποι.

οὐδὲν μέλον αὐτοῖς.) Romanorum multitudo pugnæ expers erat, neque rem curabat alienam, ijs rebus quæ fiebant intenta.

οὐδὲν πρὸς ἔπος.) Nihil ad uerſum, id eſt fortuitò & temerè, nulla de cauſa. Nihil adeò temerè proferã, priuſquã cognouero rem omnem, ut ſe habeat.

Epigenes. Bacchus. οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.) Nihil ad Bacchũ. Cũ Epigenes Sicyonius tragœdiam in Bacchũ feciſſet, hoc quidam acclamârunt: unde prouerbium ortũ eſt.

Satyrica. Tragica. Hiſtorica. Fabuloſa. Melius uerò ſic. Olim carminibus de Baccho ſcriptis certabant, quæ & Satyrica dicebantur. Poſt uerò aggreſsi ad Tragœdias ſcribendas, paulatim ad fabulas & hiſtorias ſe conuerterunt, nulla amplius Bacchi mẽtione facta. unde & hoc acclamatũ eſt: & Chamæleon in libro de Theſpide cõſimilia narrat. *Parrhaſij Bacchus.* Theætetus in libro de Prouerbio: Parrhaſiũ ait pictorem, certantem apud Corinthios, pinxiſſe Bacchum pulcherrimũ. Eos uerò, cum uiderent, & aduerſariorum eius opera, quæ multò eſſent inferiora, & Parrhaſij Bacchũ, acclamaſſe: Quid ad Bacchum? In eos, qui garriũt ab inſtituto aliena. Corœbum dixit callidũ eſſe Vlyſſem. Atqui cum ad hoc exemplum nõ afferas, *ad præſcepe adducis canem, neq; ducis quicquã quod faciat ad Bacchum. *τῇ φάτνῃ προσάγαν τὸν κύνα.*

Eudami annulus. οὐδ᾽ ἐγὼ προτιμῶ σου.) Nihil te curo. fero enim annulum hunc ab Eudamo drachma emptum. Fuit hic Eudamus philoſophus.

Hortorum ſelinum. οὐδ᾽ ἐν σελίνοις.) Ne in ſelinis quidem. In eos, qui ne principium quidem attigerunt. Sumptum eſt ab ijs qui hortos ingrediuntur. nam extremitates, quæ Græcè προσέλκυστοι dicuntur, quaſi ueſtibula hortorum dicas, ſelino & ruta conſerebant.

οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἀστικὸς ἀνήρ.) Nihil cogitat iuſti uir urbanus.

οὐ δέον.) Non decere ijs locis excedere, quæ Theudibertus, contrà quàm deceat, ſtudeat occupare.

τὸν ἁρμόδιον ᾄδειν. οὐδέποτ᾽ ἐγὼ τὸν ὑποδέξομαι.) Nunquam ego eum recipiam, neque apud me unquam Harmodium cantabit. Ebrioſus, inquit, homo eſt. Nam in compotationum congreſsibus, cantilenam quandam, quæ uocabatur Harmodius, canebãt, cuius initium erat: Chariſsime Harmodi, nondum ſcilicet es mortuus. *Harmodius.* Cantabant autem de Harmodio & Ariſtogitone, ut qui Piſiſtratidarum tyrannidem euertiſſent. Fuerũt & aliæ cãtilenæ: *Admetus. Lampon.* una, quæ dicebatur Admeti: altera, Lamponis. Sententia eſt: Nunquã iſte à me conuiuio excipietur. eſt enim ebrioſus & petulans.

Co.1064 οὐδὲ πυρφόρος.) Ne ignifer quidem. Cum multos interijſſe ſignificare uolumus, dicimus ne igniferum quidem eſſe ſuperſtitem: hoc eſt, ne eum quidem qui ignem in urbem ſit laturus. Perinde ac ſi diceremus: Ne tabernaculi quidẽ cuſtos, aut ſimile aliquid.

οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη.) Ne ignifer quidem ſuperfuit. De magnis prælijs dictum eſt hoc prouerbium: quia in omni belli apparatu oportebat uatem præcedere, lauri habentem ramos, & coronas & facem. Ac moris erat, ut ſoli huic parcerent hoſtes. Prouerbium, in eos qui internecione deleti ſunt, opportune dictum.

οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου γινώσκεις.) Ne tria quidem Steſichori noſti. De indoctis & imperitis dici ſolitum prouerbium. nam celebris ille poeta fuit.

οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας.) Nullus difficilis emptor bonam emit carnem.

οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ ψηφαίνεται, οὐ ψωλίζεται.) Nullus capillatus, qui non ſubigatur.

οὐδ᾽ ἴκταρ βαλεῖ.) Longè à ſcopo iaculatur.

οὐδ᾽ ὅσον ἀηδόνες ὑπνώσσουσιν.) Neq; quãtum luſciniæ dormiunt. De uigilantibus: eo quòd luſcinia uigilat propter Itym, ac potius propter timiditatem.

οὐηστῖνος.) Iulius Veſtinus ſophiſta, ſcripſit compendium Pamphili gloſſarum, libris quatuor: Selectorum uerborum ex Demoſthene, librũ. Selecta ex Thucydide, Iſæo, Iſocrate & Thraſymacho, & alijs oratoribus.

οὐ θᾶττον.) Non accelerabis? nõ quam primùm efficies?

οὔθ᾽ ὕεται, οὔτε ἡλιοῦται.) Neque compluitur, neq; ſole aduritur. De ijs qui omni uacant cura.

οὐκ ἀδυνάτοι.) Non infirmi. Dictio hæc mediocritatem ſignificat: neq; prorſus potentes, neq; prorſus infirmos eſſe.

οὐκ ἀθεεί.) Non ſine diuina prouidentia. Col.1065

οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νέκυν.) Non poſsis uentre lugere mortuum. & Homerus:

γαστέρι δ᾽ οὔπως ἔστι νέκυν πενθῆσαι ἀχαιούς.

Id eſt,

Vẽtre nullo modo licet mortuũ lugere Græcis.

Theſeus. Meleager. Pirithous. Hercules. οὐκ ἄνευ Θησέως.) Non abſq; Theſeo. Theſeus etiã Meleagro adiumẽto fuit in uenatu apri, & Pirithoo aduerſus Cẽtauros, & Herculi contra Amazones. Cũ ergo aliquid admiratione dignũ geſtum

ſtum eſt, dicimus, Non abſq; Theſeo.

Aliquid. Superuacuum. Neceſſarium. Noxium.

οὐκ ἄνευ τινός.) Nō ſine aliquo. hoc trifariam dicitur. Aut enim ſignificatur aliquid quod nec obeſt nec prodeſt: ſicuti dicimus, Non ſine umbra corpus qđ in luce eſt. Aut neceſſarium aliquid: ut inſtrumentum. Aut aliquid ſimile: ut cū dicimus, Pręclarè ſe geſsit Achilles, ſed non ſine haſta. non enim nudus potuit pugnare. Aut calamitas impediens: ſicut dicimus, Cum in tēpeſtate nauigârit, euaſit, ſed non ſine periculo.

οὐκ ἀπεικός.) Non immeritò: duabus negationibus una affirmatio.

οὐκ αὖ ὀρθῶς.) Non rectè attuleris, nec rectè diuiſeris. Peccaſti, quieſce.

Leticia.

οὐ κατασχών.) Cum læticiam non cohibuiſſem, omnes uires corporis mei ſubitò ſunt reſolutæ.

οὐκ ἔθ' ὁμοίως.) Non poſthac æquè honoratus eris.

οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.) Non intus intus eſt, ſi ſapis. Quomodo intus, ſi non intus eſt? Rectè ô ſenex. Sententia eſt: Mens quidem eius, foris colligens argutias, non eſt intus: ipſe uerò eſt intus, atque alto in loco facit tragœdiam. Cauillatur Euripidem ut ſyllogiſticum, & contrarium eius quod dicit confirmantem. Veluti, Iuraui lingua, mentem iniuratam gero. Homerus enim diſtinxit animas à corporibus, cum dixit: Multas egregias animas demiſit ad Orcum. Deinde, ipſos lacerandos obiecit auibus.

Euripidis argutiæ.

Co.1066

Laudationes ſilicerniorum.

οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδὲ γὰρ πολλοῦ ἄξιος.) Non laudaberis, ne in ſilicernio quidem. In eos qui nullius precij ſunt, dictum prouerbium. Soliti enim ſunt in ſilicernijs defunctum laudare, quamuis improbum.

οὐκ ἔπεσεν εἰς γῆν εὐχή.) Non cecidit in terram uotum: pro, Exauditum eſt. Deus enim miſertus eius, ſomnum ei reſtituit.

σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.) Fodere neſcio.

οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς.) Non eâdem anchora nititur, qua cæteri. Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte.

Nulla ſolida felicitas.

οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.) Nullus homo in omnibus felix. Aut enim cum bonus ſit, non habet unde uiuat: aut cū ſit degener, diuitem arat campū.

οὐκ ἔστιν ἄλλως.) Ariſtophanes: Aliter fieri non poteſt, niſi in cœlum aſcenderimus.

οὐκ ἔστι συκοφάντου δήγματος.) Nō ineſt remedium contra ſycophātæ morſum. Prouerbium, de rebus irritis.

οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι.) Non temerè à nobis proficiſcuntur tragœdiæ. Nullæ enim ſunt præter Neptunum & Scapham. Prouerbiū, de ijs qui in eadem re uolutantur, nihil autem aliud cogitare poſſunt. Senſus eſt: Ad nullam rem utiles ſumus, niſi ad concumbendū & procreandum. Neptunus enim cum Tyro rem habuit, & procreauit Neleum & Pelian.

οὐκ ἔχων ὅ, τι χρήσηται τοῖς παροῦσι κακοῖς.) Neſcit quò ſe in hiſce malis uertat.

οὐκ ἔχω φράσαι, ὅμως γε μὴν τοῖσι δι' αἰνιγμῶν φρῶ.) Non habeo dicere, per ambages tamen innuam. Col.1067

οὐκ ἀμὶ τούτων τῶν ἡρώων.) Non ſum ex iſtis heroibus. Hoc prouerbium uſupatur de ijs qui benè mereri uolunt. Heroes enim paratiores ſunt ad lædendū, quàm ad benefaciendum.

Malidemones ergo ſunt iſti heroes.

οὐ κομῶ.] Ariſtophanes in Nubibus: Et ego quidem, talis cum ſim poetā, nō ſuperbio.

οὐκ οἶδ' ὅ κρώζεις.) Neſcio quid crocites. In eos qui fruſtrà garriunt, ut cornices. Ariſtophanes: Scio quid crocites: quaſi ego furatus aliquid ſim, particeps fieri cupis.

οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις.) Non linum lino nectis. In eos qui eadem, non ijſdem rationibus agunt.

οὐ λόγων ἀγορὰ δεῖται Ἑλλάς, ἀλλ' ἔργων.) Non uerbis forum eget Græcia; ſed rebus. In iactabundos.

οὐλοθυτεῖν.) Hordeū affundere ſacrificijs. οὐλὰς enim uocabant hordeū, oppoſitione placentarū, quæ erat farina mola cōminuta. οὐλὰς enim eſuri concidebāt, eorū cōfectione nondū inuēta. Ac hordeum quidem, etiam hodie integrū affundunt ſacrificantes libationibus, argumentum ueteris uictus: placentas autem rotundas addunt, ad ſignificandā huius temporis elegantiam.

οὐλός.) Homerus de Vlyſſe: Rigidis erat humeris, nigro colore, criſpus. *Vlyſſes.*

οὐλπιανός.) Vlpianus Emeſenus ſophiſta. Scripſit de patria Emeſa, de Heliopoli, de Boſporitis & alijs plurimis, Progymnaſmata, Artē rhetoricam.

οὐλ-

* f. neq; iuuant.

iniuſticia, & reliqua. Neutra uerò, quæ neq; lædunt*, ut ſunt, uita, ualetudo, uoluptas, pulchritudo, robur, diuitiæ, gloria, nobilitas: & contraria, mors, morbus, labor, turpitudo, infirmitas, ignominia, paupertas, ignobilitas, & conſimilia. Negāt enim Stoici ea eſſe bona, ſed indifferentia: aut ſpeciali nomine, prælata. Nam ſicuti proprium ſit caloris, calefacere: ita etiam boni, prodeſſe. Non magis autem prodeſſe quàm nocere, diuitias & ſanitatē. ac ne uoluptatem quidem eſſe bonum: eſſe enim uoluptates turpes: nihil autem turpe eſſe bonum.

O cum Ξ.

Acetum. ὄξυ.) Acetum, Græcè etiam ἀλίβας dicitur, quòd non libetur dijs: quia mortuum uinum ſit, dijs uitæ autoribus minimè conueniens.

ὀξεία.) Prouerbium, δι' ὀξείας δραμεῖν: Per enſem currere. De ijs qui res periculoſas ſuſcipiunt.

ὀξίνην.) Ariſtophanes: Pugnabamus inter nos hauſto animo acido. Sic Plautus dixit, Acetum habere in pectore.

ὀξίς.) Ariſtophanes in Pluto: Acetabula omnia, & ſcutellæ, & ollæ, factæ ſunt æneæ.

* οὐ ὄγκῳ γάρ εἰσι.

ὀξὺ καὶ βαρύ.) Acutum & graue per translationem de auditu dicitur. *In magnitudine enim ſunt & acutum & graue. nam acutum in tactu, id quod celeriter agit, dicitur: ueluti cultellus acutus, quòd cito pungit & ſecat. Hebes autem, qui tardè agit, neq; tam ſecat aut pungit, quàm premit atq; impellit: ut piſtillum. Nam quæ ad pungendū idonea facere uolumus, acuimus: quæ uerò ad impellendum, obtuſa facimus.

Sic igitur etiam in ſtrepitu, acutum dicimus, qui citò ad ſenſum penetrat, & celeriter deſinit: grauem uerò, proportione reſpondentem hebeti & obtuſo, qui tardè ad ſenſum penetrat, & non citò deſinit. ut fides magis intentę, qualis nete, quæ ijs quæ minus intentæ ſunt, cuiuſmodi eſt hypate, ſonos acutiores

Co.1044 edunt. Nete enim magis cæteris in pulſando, celeriter feriens aerem propter intentionem, acutiſsimum edit ſonum.

* f. ἐκ ἐπὶ πολὺ, nec diu.

Ac breui quidē tempore id facit, *diuq; retinet. Acutum uerò & hebes diuerſis generibus, & nō ſubalternis ſubijciuntur, in uoce, in ſapore, in gladio.

ὀξύβαφον.) Aiunt Dioclem Athenienſem inueniſſe harmoniam in oxybaphis, id eſt fictilibus, quæ pulſauerit bacillo.

ὀξυθύμια.) Oxythymia dicebanť purgamenta ædium, quæ Athenienſes noctu in triuia ſolebant abijcere. Hyperides in oratione cōtra Demadem: Eius, inquit, ſtatua rectius in quiſquilijs & ſterquilinijs, quàm in tēplis ueſtris poneretur. Nonnulli, quorum eſt & Ariſtarchus, oxythymia dicūt appellari ligna, de quibus aliqui ſe repentino animi motu ſuſpēderint, quæ exciſa & exterminata comburi ſoleant.

ὀξυρεγμία.) Illa frequenter deambulabat, cibum ſibi in ſtomacho aceſcere ſimulans.

ὀξύτης.) Tres partes ſunt docilitatis, Solertia, Memoria, Acumē. Ac Memoria quidem eſt, conſeruatio eorum quę addidiceris: Acumen uerò, celeritas ingenij: Solertia, eorum quæ non didiceris, ex ijs quæ didiceris inueſtigatio.

ὁ ὤν.) Is qui eſt: hoc eſt, æternus Deus noſter.

O cum Π.

ὀπαδός.) Tempus, † quod ſe redimi non ſinit, nec largitionibus corrumpitur: eiusq; cuſtos & comes & * inſpectrix, ueritas. † ἀπαρατον lego. * ἔφορος lego. TEMPORIS FILIA VERITAS.

ὀπάσας.) Nulli hoſtium gloria tuæ cædis obtigit.

ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον.) Puer glaciem. In eos qui neq; retinere quippiam poſsūt, neq; tamen amittere uolunt.

ὀππιανός.) Oppianus Cilix, ex urbe Coryco, grammaticus & poeta fuit ſub Marco Antonino imperarore. Scripſit Piſcatoria libris quinque, Venatoria libris quatuor, de Aucupio libros duos. Cuius poemata cum apud Imperatorē recitata eſſent, donatus eſt in ſingulos uerſus aureo ſtatere: ut 20000 millia aureorum pro omnibus acceperit. Co.1045

ὄπιμα.) Coſſus rege Gallorum occiſo, ſpolia Ioui opima dedicauit.

ὀπισθόδομος.) Pars quædā arcis Athenienſium, ubi erat ærarium poſt ædem Mineruæ: locus in quo reponebant pecuniam.

ὀπισθόπους δίκη.) Vltio à tergo inſequēs facinoroſos.

ὅπλα φωτός.) Apoſtolus, arma lucis uirtutum opera uocat.

ὁπλῖται.)

ὁπλῖται.) Armati, peltaſtæ, ferentarij ſeu nudi, ſunt pedeſtrium & bellicoſarum copiarum. Habēt autem ſua diſcrimina. Hoplitæ enim dicuntur, qui grauiſsima utuntur armatura, more Macedonico, ſcutis rotūdis, & haſtis longioribus. Ferentarij uerò, qui leuiſsima utūtur, arcu & iaculo, & lapidibus ſiue è funda ſiue è manu. Peltaſtæ uerò media ferè utuntur armatura. pelta enim paruum quoddā & leue ſcutum eſt: haſtæ etiam longè breuiores ſunt, quàm hoplitarum. Sunt etiam curulium certaminum tria diſcrimina.

Co.1046 ὁπλότερος.) Duas natiuitates Gratiarum ponit Homerus, ſeniorem & iuniorem.

ὅπου γε δὴ, ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι.) Vbi cerui cornua abijciunt. Dicunt ceruos atterendo ad frutices cornua abijcere. * Vnde in eos, qui in opere nimiam moram trahant, dictum ſit prouerbium.

ὀπουντιος.) Opuntius, perſtringebatur pro improbo & monoculo. Ariſtophanes: Non uellem eſſe Opuntius, ſi daretur talentum aureū. hoc eſt, cæcus.

ὀπωρώνων.) Paradiſos regios excīdit, qui pleni fructiferarum arborū fuerūt.

ὁπωσοῦν.) Luculli copijs ſemper ſeditioſis ſuſceptis, Pompeius ſine ulla ſeditione uſus eſt.

O cum R.

Co.1047 ὅρασις.) Euangeliſta: Deum nemo uidit unquam. id eſt, perfectè cognouit.

ὀρθόπους.) Horatius pedibus captus, conſulatum neq; in bello neq; in pace, ob pedum uitium, conſecutus eſt.

ὁρατὸν καὶ ἀόρατον.) Viſibile & inuiſibile, tum color: tum id quod oratione quidē explicari nequit, ſed nomine caret. talia ſunt, cicindelæ, capita piſcium, ſquamæ, oculi echinorum, teſtæ marinorum, quę in luce uideri non poſſunt, in tenebris cernuntur. Non enim uide-
Color. tur eſſe color, id quod in his igneum apparet in tenebris. Coloris enim proprium eſt, in luce cerni: illud autem quod in his igneum apparet, in luce non cernitur. Ex eo enim uiſio contingit, quòd aer pellucidus eſt, & colores tranſmit-
Eorū quę ſub aſpectū cadunt diſcrimina. tendi uim habet, cum ille colore careat. Viſibilium autem rerum quatuor ſunt differētiæ. quædā enim ſolum interdiu uidentur, quædam noctu ſolum, quædam interdiu & noctu, quædam prorſus non exiſtūt in tenebris. Viſibilium enim rerum quędā ſunt colores, quędā nominari nequeunt. Ac colores quidē Colores. tantum interdiu cernuntur, noctu uerò nequaquam. Ea uerò quæ ſplendida di Splendida. cuntur, quædam noctu tantum uidentur, quædam interdiu ſolum, quædam interdiu & noctu. Ex his enim quædā ſunt illuſtria, quædam obſcura, quædā mediocria. Quæ igitur ſplendorem habent obſcurum & obtuſum, ſolum noctu cernuntur: qualia ſunt, cicindelæ, ſquamæ, & ſimilia. hōrū enim interdiu ſplendor non apparet, uictus à maiore: atq; etiam pleræq; ſtellæ. Media uerò interdiu & noctu, ut luna, & quædā ſtellæ etiam: ſicut Lucifer, cum ad horizontem ſol uenit, & Lucifer ipſe terræ propior eſt, atq; etiam ignis: is enim quantum poteſt aerem perficit, & perſpicuū eius reddit efficax, ut & qui in eo colores ſunt oſtendantur. De cęteris autem ſemetipſum quidem oſtendit ignis, aeris autem pellucidum nō ad actum adducit. unde illius quidem pellucidū cernimus in tenebris, procul cū abſumus: nullum uerò colorē iuxta nos. Interdiu autem ignis uiciſsim relucet, ſplēdidus ille quidem, ſed nihil agēs in aerem, eo quòd iam à maiori lumine afficitur: & lunæ iubar, quia non ualde obſcurū eſt, uidetur interdiu. Illuſtria autem ſolùm interdiu uidenē, ut ſol: quia is lucis diurnæ cauſa eſt.

ὀργαίνειας.) Tu quidem uel ſaxeum ingenium ad iram commoueris.

ὀργάς.) Pericles accuſauit Megarenſes, quòd terram ſacram, quę ὀργὰς dicitur, coluiſſent: eamq; ob cauſam bellū Megarenſibus Athenienſes intulerūt. Co.1048

ὀργεῶνες.) Plato quarto de Legibus: Ne habento in priuatis ædibus ſacella, quē uerò cōſtiterit alia habere, & præter publica ſacrificia, &c. Aeſchylus in Myſis: Fluminis Cayci ſalue prime ſacerdos, uotiſq; conſerues dominos Pæoniæ. Philochorus: Phratores neceſſe habēt etiā ſacrificulos recipere, & collactaneos, quos Gēnetas uocamus.

ὀργή.) Quod aliquam rem conſequitur, nō eſt eius genus. Nam iram quidē conſequitur moleſtia, non tamen ut genus. neq; ēm ira eſt moleſtia: neq; propterea eſt moleſtia, quæ cum ira cōiun Moleſtia. Ira.

cta eſt, eo quòd ira eſt, ſed quòd ob moleſtiā ira exiſtit. prior enim moleſtia eſt ira. Nam qui tanquam affectus iniuria dolet, iraſcitur: non autem tale id genus eſt, quale antecedens ſpeciem. Ira uerò eſt moleſtia, cum opinione ſui neglectus. Quare moleſtia ob hanc opinionem orta, ira eſt.

ὄργια.) Statim omnibus promptum eſt dicere, hominem hūc Chiorum deę & Ithyphallis ſacrificaſſe; id eſt, luxu & libidine eſſe perditum.

Co.1049 ὀρέστης.) Oreſtes quidam ſimulans inſaniam, prætereūtes exuebat. erat enim latro. Prouerbiū: ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, Oreſti lænam texere. Nam ſi quis mortalium noctu conueniret heroem Oreſtem, nudus erat, ab eo percuſſus in toto latere dextro. Heroes iracūdi & ſęui erāt aduerſus accedentes: quapropter & ij qui eorum ſacella pręteribant, tacebant. Per Oreſtem autem hic intelligendus eſt, nō filius Agamemnonis, ſed latro quidam. Tradunt etiā, ijs qui noctu Heroes adirēt, peruerti ſolitos oculos.

Oreſtes latro. *Heroes iracundi.*

ὀρειβάσιος.) Oribaſius Sardianus, familiaris Iuliano Parabatæ, à quo Conſtantinopolis quæſtor eſt conſtitutus. Scripſit ad * conſilij inopes medicos, libros 4. ad Iulianum imperatorē, lib. 72. Epitomen eorum, libris 9 ad Euſtathiū filium, & de regno, & de affectibus.

** ἀπορούντας, dubitantes.*

Col.1050 ὄρη ἔρημα.) Montes deſerti. hoc eſt, q non incolunt: Septentrionales ſcilicet, & Auſtrales partes. hæ enim ob frigus & æſtū prorſus inhabitabiles pmāſerūt.

ὁρισμός.) Definitionum aliæ ſumuntūr ex materia, aliæ ex forma, aliæ ex utriſq;. Ac ea quæ à forma ſumitur, principium eſt demonſtrationis: quæ à materia, concluſio eſt. Quæ uerò ex utriſque conſtat, efficit demonſtrationē poſitu differentem. Cuiuſmodi ſit, ſi quis definire uolens iracundiam, huiuſmodi utatur Syllogiſmo:

Definitionum ratio. *Iracundia.*

Iratus cupit uiciſsim lædere eum, à quo læſus eſt prior. Eius qui uiciſsim lædere eum cupit, à quo læſus eſt prior, feruet ſanguis circa cor. Sequitur concluſio: *Irati igitur ſanguis feruet circa cor.* Huius ſyllogiſmi & demonſtrationis definitio ex materia, eſt iracundiæ cōcluſio: ea quæ à forma ſumitur, eiuſdē principiū. Prima enim propoſitio dicit: *Iratus uiciſsim lædere eū cupit, à quo læſus eſt prior.* Altera: *Eius qui uiciſsim lædere eū cupit, à quo læſus eſt prior, feruet ſanguis circa cor.* In definitione autem ex utroq; uice uerſa incipimus. Dicimus enim: Feruor ſanguinis circa cor. Deinde, ob appetitū ultionis. Perfecta autem definitio nō ſolùm fieri aliquid, ſed & cauſam cur fiat oſtendit, & docet.

ὀρθῶς φρενός.) Oculis rectis & recto animo: id eſt, uero & ſyncero. Col.1051

ὀρθία.) Ardua dicitur phalanx, cum *in cornu incedit, & profunditas longè maior eſt longitudine. In uniuerſum enim omnis acies oblonga dicitur, cuius longitudo maior eſt pfunditate: ardua uerò, cuius profunditas maior eſt longitudine.

** ἐπὶ κέρας.*

ὀρθιασμάτων.) Timotheus tibicen, modulum aliquando tibia canens Mineruæ, qui arduus dicitur, ita concitauit Alexādrum ijs carminibus, ut inter audiendum arma corriperet, ac tales debere eſſe regias cantilenas diceret. Timotheus autem ſe ad eum contulit, magno ſtudio ab illo accerſitus.

ὄρθιον νόμον καὶ τροχαῖον.) Arduum modum & trochaicum, hos duos modos à numeris appellauit Terpander. Erant autem intenti & acres.

ὀρθός.) Marcus: Erectus ſis, & non erigendus. ὀρθὸν εἶναι, καὶ μὴ ὀρθούμενον.

ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων.) Ariſtophanes: Volo his relictis, rectingredictibuſycophantijuridicimiſeris moribus, agere uitam ingenuam, ſicut Morychus, quē hoc facere phibēt.

ὄρθριος νόμος.) Sæpe me intempeſta nocte excitatum, in cōcionem compulit matutino modo. Mutauit ὄρθιον in ὄρθριον: ſignificās ſomnū ſibi excuſſum, priuſq; uellet, importunitate mulieris.

Matutinæ mulierum conciones.

ὀρκαπάτην.) Sic dicitur, qui tanquam nucibus pueros, ſic iureiurando uiros fallit.

ὁρμαθός.) Tot flagitijs coopertus, Tiberij delicta obſcurauit. Quæ enim Auguſtus multo tempore comparauerat, ille uno die prodegit. Col.1052

ὁρμή.) Appetitus primus animalibus ineſt ad ſui cōſeruationem, conciliatus ijs ſtatim à primo ortu. Primùm enim cuilibet animali propriū eſt, ut ſe & eſſe & tueri uelit, ſeq; amet. Quapropter & noxia repellunt, & ſibi apta aſciſcunt, neq; ad uoluptatem fertur primus animantium

Animantia ſe uitā corpuſq; tuentur. *Voluptas ſalute poſterior.*

mantium appetitus. Ipſum enim eſſe, ſi *uoluptas eſſet, acceſsio eſſet: ſicq́ eam per ſe natura deſideraret, ea quę ipſa cō ueniunt, in conſtitutione recepiſſet. Qua nam ratione ſentirent animalia, & florerēt ſtirpes? Neq; enim natura differret in plantis & animalibus, ſi abſq; appetitu & ſenſu etiam ibi gubernaret. Etiam in nobis quædam ſtirpium more fiunt. Cum uerò ex abundanti appetitus animalibus acceſſerit, eo utentia ambulant. Ac ijs quidem ſecundum naturam eſt, ab appetitu regi. ratio autem hominibus ad perfectiorem gubernationem data eſt: & uiuere ſecundum rationem, eſt ſecūdum hominis naturam uiuere. Sic enim ars accedit ad appetitum. Quare etiā Zeno dixit, finem eſſe, naturæ conuenienter uiuere: quod eſt, è uirtute uiuere. nam & natura nos ad eam ducit.

*Locus corruptus, quo certam ſententiam colligere nequeo.

ὅρμον.) Aelianus: Cum quieſcerent, poſtremumq́ in portu ſederent, Deus non neglexit uiros bonos.

Col. 1053

ὄρνις.) Ariſtophanes in Pluto: En tibi uirum & auguriū Dei, id eſt Apollinis. Omne ſignum ſiue adhortans ſiue dehortans, Græci ὄρνιν uocant: cuiuſmodi eſt auis omen ſeu uox, ſternutatio, & ſimilia. &: Nemo nouit theſaurū meū, niſi forté auis aliqua. Prouerbiale hoc eſt: Quid cum eo collocutus ſim, nemo nouit, niſi forté auicula quæpiā. De rebus occultis. Nemo me uidet præter auem præteruolantem. &: Augurium exiſtima, omnia quę uaticinatione dijudicantur. Fama enim uobis augurium eſt, & ſternutatio: ſignū, uox ſeu omen, miniſter, & quæcunq; ad diuinationē pertinent. Eſt & aſinus augurium.

Signa.

Nemo niſi auis.

ὅρος.) Terminos ſeu limites uocârūt Attici, libellos oppignoratis ædibus & prædijs additos, qui ſignificarent oppignorata eſſe illa creditori.

ὄρος.) In diuina Scriptura, Mons ſanctus olim fuit Sion: nunc diuinæ cognitionis altitudo.

ὄρει προσέρπειν πραγμάτων δηλοῖ βίαν.) Arrepere in montem, negociorū ſignificat difficultatem.

Explicatio ſomnij.

ὅρος.) Definitio eſt, oratio quæ per reſolutionē integré efferť, aut apodoſis, id qď interrogāti reſpōdetur. ὑπογραφή, id eſt Deſcriptio eſt, oratio quæ breuiter forma quadam ad res introducit.

ὀρτιάγων.) Ortiagon Galata, rex Aſianorum, omnem omniū Galatarū principatū ad ſe trāsferre inſtituit: ad eamq́ rem multa & naturæ & exercitationis habuit adiumenta. Nā & liberalis erat, & bellicoſus, & in rebus bellicis potēs.

Co. 1054

ὀρτόβριγα.) Vrbs Ortobriga, & magnitudine & multitudine hominū inter præcipuas habetur.

ὀρτυγοκόπος.) Ludus quidam eſt, in quo coturnices in orbē collocant, quorum capita feriūt: & qui in gyro coturnicem proſtrauerit, ordine reliquas capit. Qui uerò aberrat, tradit alteri coturnices uerberādas, idq́ per uices faciūt. Dicit igitur in Alcibiade: Non arridere te decet, reſpicientem eum qui coturnices ferit, & alios eiuſdem generis. In Phædone: Quia nō cum quibuſuis certamen eſt, ſed cum optimis: non eſt ceſſandum, neq; uerberandæ ſunt coturnices, aut huiuſmodi rerum admiratione obſtupeſcendum.

Coturnicū percußio.

ὅροι.) Fines cōſtituebat & indicia Iſidorus, ſeparata à diuina indagine, ad humanarum rerum dijudicationē: tum induſtriæ aſsiduum laborē, ſuprà quàm dici poſsit: tum perſpicacis ingenij ſeceſſum, à conſpicuo & conſueto uulgò ordine: tum amoris ſui incitationem, ad fruendum pulchritudine, quæ mente comprehenditur, & quidem ad nihil aliud aberrantem.

ὄρυγμα.) Orygma, id eſt foſſa. Sic propriè uocabatur is locus, in quo Athenis ſupplicium de maleficis ſumebatur.

ὀρφανισταί.) Orphaniſtæ, qui pupillos alunt: aut magiſtratus Athenis, qui de cauſis pupillaribus iudicabat.

ἀπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων ὅσον κακόν;
A tutoribus inimicis quantum eſt mali?

ὀρφεύς.) Orpheus ex Libethris, Thraciæ urbe ſub Pieria, filius Oeagri & Calliopes. Oeager autē quintus ab Atlante fuit: ex Alcyone, una ex filiab. illius.* Fuit undecim ætatibus ante bellū Troianum. Aiunt etiam diſcipulum eum fuiſſe Lini, & uixiſſe ætates nouem: alij dicunt undecim. Scripſit Triaſmos, id eſt ternarios numeros, qui dicūtur eſſe Ionis tragici. In his etiam ea quæ Hieroſolyca dicunť, Coſmicænas, Neoteuctica, Sacros ſermones libris 24, q dicūtur eſſe Theogneti Theſſali: alij tribuūt Cercopi Pythagoreo. Oracula quæ aſcribuntur

Aetas Orphei.

Scripta.

buntur Onomacrito. Feſta,ſeu initia, quæ itidẽ dicuntur eſſe Onomacriti.In his eſt liber de Gemmarum ſculptura, qui ab 80 gemmis Ogdoecontalithus inſcribitur. Soteria, id eſt gratiarũactio Col.1055 de incolumitate:quæ Timoclis Syracuſani & Pergini Mileſij eſſe dicũt.Crateras:hæc Zopyri eſſe aiũt. Throniſmos, ſeu ſeſsiones matris deûm,&Bacchicã: hæc Niciæ Eleatis eſſe uolunt.Deſcenſum ad inferos: hæc Herodico Perinthio aſcribuntur.Peplũ & Rete: & hæc Zopyro Heracleotę tribuũtur.alij Brotini eſſe dicunt.Verſus qui Onomaſtici dicuntur,mille ducẽtos:Aſtronomian: Amocopian:Thyepolicon.id eſt de ſacrificijs. Oothytica, aut Ooſcopica, de immolatione, aut inſpectione ouorũ, uerſibus. Catazoſticum:Hymnos:Corybanticum: & Phyſica, quæ Brontini eſſe dicunt.

ὀρφεύς.)Orpheus Ciconæus,aut Arcas,ex Biſaltia regione Thraciæ, poeta heroicus.Fuit & hic ante Homerũ duabus ætatibus,Troiano bello antiquior. Scripſit fabulas,Epigrãmata,Hymnos.

ὀρφεύς.)Orpheus Odryſius,poeta heroicus. Dionyſius, ne natum quidem eum eſſe affirmat: ſed tamen poemata quædam ei aſcribuntur.

ὀρφεύς.) Orpheus Crotoniates, poeta heroicus: quem Piſiſtrato tyranno familiarẽ fuiſſe,Aſclepiades libro Grãmaticorũ ſexto dicit.Scripſit Decaeterian, id eſt decennium: Argonautica,& alia quædam.

ὀρφεύς.) Orpheus Camarinæus, poeta heroicus, cuius eſſe dicũt Deſcẽſum ad inferos.

ὀρφεύς.) Orpheus,rex Thracum,cuius tempore Amazones à Phrygibus tributa exegerunt.

ὀρφεύς.) Orpheus. Sub Iudæorũ iudicibus regno Athenienſiũ abrogato ,ferũt Orpheũ claruiſſe,uirũ pręſtãti ſapi- Orphei Theologia entia,multorũq; arcanorũ peritũ.Ferũtur eñ eius orationeſ etiã de cognitione Dei,ẽ quib.hæc ſunt. Dixit enim,ab initioætherẽ à Deo fabrefactũ extitiſſe,& ab utraq; parte ætheris fuiſſe chaos,& noctẽ terribilẽ omnia tenuiſſe, & occultaſſe ea quæ ſub æthere fuerint:ſignificãs noctẽ fuiſſe priorẽ. Idem dixit ſummũ ætherẽ cõprehẽdi nõ poſſe, & ſummũ & antiquiſsimũ eſſe, & omniũ rerũ opificẽ.Terram itẽ dixit inuiſibilẽ. Dixit etiã,lumẽ rupto ęthere illuſtraſſe tęrrã,& omnes res cõditas. Illa, inquit, lux,ſuprema omnium,inacceſſa,omnia continens: quam nominabat cõſilium, Conſilium. lucem,uitam.hæc tria nomina unã uim Lux. declarârunt,& unam potẽtiam omniũ Vita. rerum opificis Dei, qui omnia ex nihilo effecerit,ut eſſent & uiſibilia & inuiſibilia.De genere humano autẽ dixit,ipſum etiam ab opifice rerum omnium Homo. Deo formatum eſſe, & animam accepiſſe rationis capacem, ſecutus ſcripta Moſaica. Dixit etiam genus humanũ miſerum eſſe, & multis obnoxium calamitatibus & animi & corporis, capax bonorum & malorum operum, & ad uiuendum miſerè affectum.

ὀρχάδων.)Orcades,inſulæ Oceani.

ὄρχησις.) Duas ſaltationes nouit Homerus:unã cybiſteteres,à ſaltatione capitis:alteram ſphæricam.Sphæriſticam uerò luſit Ariſtonicus Caryſtius, regis Alexandri ſphæriſta.

ὄρχησις.)Saltatio *Pantimus.Hãc Cę Col.1056. *παντόμιμος. ſar Auguſtus inuenit, tractatã primùm à Pylade & Bacchylide. & Anagallis Corcyræa grãmatica,ſphærę inuentionem Nauſicaæ Alcinoi filiæ aſcribit.

O cum Σ.

ὅσπε μῦς ἐν πίσσῃ.)Quę mus in pi[illegible].Di- Mus pugil. ctum eſt prouerbium in eos,qui multo labore uicerunt.Nec de animalculo dicitur hoc:ſed Mus fuit Tarentinus pugil,qui Piſæ certans,cum multos haberet aduerſarios, multis acceptis plagis, uix uicit.Hic Mus,cum pugil eſſet* centeſima Olympiade ſemel uicit. * ἐπὶ τᾶς ς. ὀλυμπιάδος.

ὁσίαν.) Sepelierunt mortuos, nõ dedecorantes eorum ſacra. &:Mortuos ſepelierunt:omniaq; confecta ſunt, uti fas eſt.

ὁσίη.) Non magnũ eſt donũ, ſed ſanctum:id eſt purũ, & ex animo dedicatũ.

ὁ σικελικὸς τὴν θάλασσαν.) Siculus mare. Mare ficus expetit. Dicunt Siculum mercatorem ficus uehentem, nauem fregiſſe. Deinde in rupe ſedentem,cum mare tranquillum uideret, dixiſſe: Scio quid uelis: ficus uelles.

ὅσιον χωρίον.)Ariſtophanes in Lyſiſtrata:O` amabilis Lucina,cohibe partum, donec in locum,ubi párere fas eſt, peruenerit. Damaſcius:Nefas eſt erudiri Rudimenta. in magnis,cũ qui parua diſcere nequit.

ὁσιότης.)

Sanctus. ὁσιότης.) Sanctitas. Ille ſanctus eſt, qui ſeſe fide & bonis operibus ſanctificauit, & Deo conſecrauit. Col.1057 unde Moſes, de eo q relinqueret Deũ, & pactũ cũ Deo initũ negaret: Ne dixeris, inquit, in corde tuo, Fas mihi ſit deficere à Domino. Quemadmodũ igit᷑ qui à Deo deficit, atq; maleficus eſt, pfanus: ſic qui Deo fide & beneficentia conciliatur, meritò ſanctus & iuſtus dicitur.

Te ſerua, ſi alios non potes. ὁσίων.) Quidam ex ſanctis dixit: Non poſtulatur à nobis omnibus, ut alios cõſeruemus: ſed ut noſmet ipſos, ab omnibus flagitatur. &: Tu qui ſeruas, ſerua tuum ipſe animum.

ὅσιοι.) Sancti, qui piè educati ſunt, quamuis non ſunt ſacerdotes.

ὅσιρις.) Hunc alij dicunt eſſe Bacchũ: alij alium, qui à dęmone Typhone ſit laceratus, & magnoperè ab Aegyptijs deploratus, qui lacerationis illius omni tempore mentionem faciant.

ὁ σκύθης τὸν ἵππον.) Scytha equum. In eos qui clàm aliquid appetunt, quod apertè repudiant & reſpuunt.

Explicatio ſomnij. δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν. Id eſt, Fœtorem exiſtima moleſtiam.

ὅσον οὔπω.) Is uerò etiã reputãs, mox fore penuriã cõmeatus, ſoluit obſidionẽ.

Parũ bene partum. ὅσω πλέον ἥμισυ παντός.) Quanto plus ſit dimidiũ toto. hoc eſt, autore Heſiodo: Parum cum iuſticia, magnis opibus iniuſtis præſtat.

ὀστᾶ.) Oſſa tropicè ſunt cogitationes, eo quòd ſolidiore ſunt natura, & animans geſtant.

ὀστανὰι.) Oſtanæ olim apud Perſas Magi dicti ſunt.

Col.1058 ὀστίνοις.) Tibię olim è ceruinis oſsibus conficiebantur. Ariſtophanes: Fiſtulis inflate podicem canis.

ὀστρακισμός.) Omniũ ſceleratiſsimi à populo relegabantur, & cõdemnabantur. Eius enim qui relegandus erat, nomen teſtulis inſcribebatur. Differt Oſtraciſ- *Relegatio. Exilium.* mus, id eſt relegatio, ab exilio: quòd exulũ bona publicabant᷑, relegatis uerò bona populus nõ adimebat. ac ijs quidẽ tẽpus præſcribit᷑, & locus: exules ue- *Cimon. Elpinice.* rò neutrũ horũ habẽt. Cimõ, q cũ ſorore Elpicine cõcubuiſſet, apud populum in crimen adductus, relegatus eſt.

ὀστράκου περιστροφή.) Teſtę cõuerſio. Prouerbiũ, in eos q celeriter aliquid faciũt. Eunapius: Quaſi teſtula inuerſa eſſet, negocia Romanis melius ſucceſſerũt.

Apicius. ὄστρεα.) Traiano apud Parthos agenti, multorumq; dierum itinere diſtanti à mari, Apicius guloſus ille, oſtrea recentia miſit, ſolerter aſſeruata.

Odoratus. ὀσφραντικόν.) Odoratus inſtrumentũ eſt in anteriore cerebri parte, apophyſis maſtoides, poſt oſſa eiuſdem formæ interiora. *μαστοειδὴς ἀπόφυσις.* Percipiunt᷑ aũt odores, aeris facultate, eos tranſmittẽtis. Nam apud Theophraſtũ dioſmus eſt, facultas trãſferendi odores. *διόσμος δύναμις.* Neq; uerò naſus eſt ſenſus inſtrumentũ: ſed apophyſis maſtoides cerebri, ſiue apotheſis. κατέκειτ' ὀσφραινόμενος, decũbebat olfaciens. Nã qui præ metu deficiunt, odoratu dolorem ſedant, qui dolor è corde uenit.

ὀσχόφοροι.) Oſchophori, duo fuerũt, genere & opibus excellentes. Oſche autẽ eſt palmes, ex quo dependent uuæ.

O *cum* T.

ὅτε.) Ille quid futurum eſſet prudenter auguratus, cogitauit, ſe præſidium Ptolemaicum reiecturum.

ὅτ' ἂν σε ὁ καιρὸς εἰσάγῃ.) Cum te occaſio introduxerit, id eſt opportunitate data.

ὅταν σύ που ἄλλοσε σχάσῃς.) Animo tuo alijs rebus intento.

ὅτι δὴ ὁμοῦ.) Ex ipſo legatorum uultu coniectura capta, gemere & lamentari multifariam cœperunt.

Co. 1059 *Aedilitas.* ὅτι νόμος.) Lex eſt, ut quadragenario maior, pueris ſũptus ad ludos prębeat.

Satyri redemptio. ὅτι ξένους.) Suos quoſdã hoſpites fodiẽtes in Philippi uinea, * precãtes, Satyrũ in cõuiuio impetraſſe à Philippo, ait Aeſchines in oratione de falſa legatione. *δεδεμένους, ligatos.* Demoſthenes uerò in oratione cõtra Aeſchinẽ ait, eũ Apollophanis filias liberaſſe: ac ueriora dicere uidetur. Nã & Ariſtoteles in quadã ad Philippũ epiſtola dicit, eũ Satyro hiſtrioni filias Apollophanis cõdonaſſe. Puero & uxori * non licere ultra modium hordei immittere. *ἐκ ἐξῆν ἐμβάλλειν.*

ὅ,τι περ ὄφελος ἐν τῇ πόλει.) Quicquid utile eſt in urbe: id eſt, nobiles.

ὅτι πρὸς τὴν φυλὴν.) Serui accuſabantur in tribu domini ſui.

ὅτι τὰ ἐπικηρυττόμενα.) Pecunia promiſſa interfectori alicuius proſcripti, in ara collocabatur.

Adoptio. ὅτι οἱ ποιητοί.) Filijs adoptiuis reuerti in paternam familiam non licuit, niſi liberos germanos, in familia eius à quo adoptati fuerant, reliquiſſent.

Fortuitæ cædes. ὅτι οἱ ἁλόντες.) Fortuitæ cædis conui

ctos habuiſſe poteſtatem adminiſtrandi res ſuas, & Demoſthenes in oratione contra Ariſto cratem, & Theophraſtus decimotertio Legum ſubindicant.

ὀπιχιλίας.) Mulieres quæ in uijs immodeſtæ fuiſſent, mille drachmis mulctabantur.

ὄτλος.) τάλας ἐφώνει, μόχθον οἷον ὀτλεύεις;) Miſer, clamabat, qualem ærumnã toleras?

ὅτῳ γὰρ φίλον.) Cui placet. Quem uerò hæc non delectant, is alterius ſententiam ſequatur: ego hanc.

ὀτρέσας.) Ariſtodemus tremulus ſeu timidus uocatus eſt, quòd cum Euryta Perſicam pugnam ſpectare recuſauit.

ὁ τρύγητος τούτων πάντ' ἰάσεται.) Vindemia iſtis omnibus medebitur. In eos qui bona in aliqua re pollicentur.

οὕνεκα.) id eſt, Qua gratia, uel cuius
Cuius. causa, bifariam dicitur: Cuius, & Cui.
Cui. Nam anima quidem, inquit, finis eſt, ut cuius: animal uerò, ut cui. Facit enim inſtrumentale corpus natura animæ cauſa, ut anima utatur eo tanquam finis, ut
Col.1060 cuius: finis autem, ut cui, animatum. Vt enim animantis actiones non impediantur, omnia natura facit. Aut igitur
Aeternitatis appetitus. ſic, cuius & cui: aut aliter. Cuius quidẽ cauſa, creationis mundi & æternitatis: hoc enim omnia appetunt. Cui autem, animę: huic enim inſtrumentũ ad uſum parat, id quod uerius eſt.

Οὐαλεντινιανός.) Valẽtinianus, Roma-
τὸ ὁμοούσιον. norum imperator Chriſtianus, cum eiuſdem cum patre naturæ Chriſtum eſſe ſentiret, nulla in re aduerſarios læde-
Leges. bat. Fuit & ad leges ferẽdas promptiſſimus, in id quoque intentus, ut theſauri iuſtè acciperentur: id eſt, ne per iniuriã
Fiſcus. fiſcus augeretur, aut per incuriã exhau-
Magiſtratus. riretur. In deligendis magiſtratibus accuratus, & inexorabilis contumacium
Fortitudo. Seueritas. ultor: in bellis fortiſsimus. Valens au-
Valens. tem Arij opinioni addictus, multos in
Liberius. exilium miſit: quo tempore Romanæ
Athanaſius. eccleſiæ Liberius præfuit, Alexandrinæ uerò Athanaſius, & Conſtantino-
Eudoxius. politanæ Eudoxius, Arianæ ſectæ magiſter.

Valentinianus. Οὐαλεντινιανός.) Valentinianus imperator Romanorũ, per matrem Iuſtinã à
Iuſtina. recta fide auerſus eſt, & imperio eiectus.
Theodoſius. Cum autẽ ueniſſet ad Theodoſium, in recta fide eſt inſtitutus. Dicebat enim ei Theodoſius, Imperatoriã aciem ſtare non armis, ſed iuſtis cauſis. &, Noui, inquit, Valentiniane, religioſiſsimos imperatores, quieſcẽte exercitu, uictoriã obtinuiſſe: & hoſtes ſubactos, tributarios factos eſſe periculo * antegreſſo. * ἐκποιλάς γεγονότας τοῦ προλαβόντος ἐνιαυτοῦ.
Sic & Conſtantinus Magnus, erectus, Licinium tyrannum † naufragio trucidauit. Sic etiam Valentinianus pater tuus, felicius imperium, & ab hoſtibus
Conſtantinus. illæſum gubernauit: Deo eũ defendente, innumerabilibus prælijs uictor, mul-
Licinius. † οὐ ναυαγίῳ. tis & diuerſis Barbaris ſublatis. Valens uerò patruus tuus, Deũ diuellẽs, inquinauit Eccleſiam, homo profanus, cæde
Valentinianus. ſanctorũ & ſacerdotũ relegatione: di-
Valens. uinaque prouidẽtia à Gotthis oppugnatus, cõbuſtus eſt. Rectè Chriſtũ colit is, qui nõ immeritò te eiecit. Incredulitas
Maximus. tua, Maximo facultatem dedit. Si Chriſtum nõ uidemus, quem inuocabimus pugnaturi? Hæc, & plura etiam his, admonitus à Theodoſio Valentinianus, ad fidem rectam adductus eſt.

Οὐάλης.) Valens, imperator Romano-
Graſſationes in Eccleſia. rum, peruerſis imbutus opinionibus, hæreticorũ defenſor, uia ſuorum patrũ eſt ingreſſus. Nam & epiſcopos relegabat, & presbyteros & diaconos & monachos, Tatiano tum Alexandriæ præſidente. Multos Chriſtianos excruciauit, & quoſdam cremauit. Verùm hæc omnia fecit defuncto Athanaſio. Homines igitur orthodoxi, in urbe Conſtantinopolitana, ſpe cõcepta clemẽtię Valentis, legatos ad eum Nicomediæ degentem miſerunt, ſacri ordinis uiros
80 ſacerdotes in naui cremati. 80: quorum duces erant Theodorus, & Curbagus, & Menedemus: quos uniuerſos unà cum naui ſuccẽdi iuſsit. Omnes itaque cũ naui conflagrarũt: quę quidem uſque ad Dacibiza durauit, ibique diſ-
Col.1061 ſoluta eſt. Huius execrãdi Valẽtis tem-
Lucius. pore, Lucius epiſcopus quidam ſectæ Arianæ, ſtatim inſtar lupi in Eccleſiam
Petrus. impetum fecit. Et Petrus Romam aufugit. Lucius autẽ ita graſſatus eſt, ut nec in gentiliũ perſecutionibus ſimile quicquam ſit factum. Nam tria millia hominũ emiſit, qui è medio tollerent & perderent uiros pios in deſerto.

Οὔαρος.) Varus, Laodicenſis ſophiſta, eodẽ tẽpore fuit quo Polemon & alij.

οὐ γὰρ ἄκανθαι.) Nõ enim ſpinæ. Dicitur de reb. utilibus, ob uictũ mitiorẽ factũ.

οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς.) Non perſuadebis, ne ſi perſuaſeris quidem. Hyperbolicè

perbolicè loquitur. id eſt, etiãſi perſuaſeris, non obtemperabimus tibi.

οὐδ' ἀπὸ γῆς ὤνησεν.) Ne terra quidem iuuit. De re minima.

οὐδὲ γρῦ λόγων ἁψάμενος.) Ne minimũ quidem in literis eruditus, quantũ quidem è literis tuis conijcere licet.

οὐδὲ ἡρακλῆς πρὸς δύο.) Ne Hercules quidem aduerſus duos. Molionidas effugit. Dion autem in lib. 2 ſecũdi operis Herculẽ Dactylum Idæũ, qui Olympiorũ fuerit autor, tradit, cum duobus pugilibus congreſſum ſuccubuiſſe.

οὐδὲ ἡρακλῆς πρὸς δύο.) Ne Hercules quidem aduerſus duos. Aiunt Herculẽ propoſito certamine Olympico, uirib. ſuis fretum, priore quinquennio cum duobus pugnaſſe, Teato & Euryto, Neptuni & Moliones filijs, eosq́ occidiſſe. Altero uerò, eodẽ modo denuò cum duobus decertantem, ſuccubuiſſe.

οὐδὲν ἀνίει.) Nihil ille prętermiſit, exẽplum ſeſe ſtatuens cùm reliquę exercitationis, tum omnis operis militaris.

οὐδ' ἐν δέρματι.) Neq; pelle indutus: id eſt, nudus.

Col. 1062 οὐδὲν ἔλαττον.) Demulcebat auditores

Vlyſſes. non minus, ac potius magis, quàm V-

Alcinous. lyſſes apud Homerum Phæaces. nã Alcinous quidem plenus eſt defenſione: quæ quidem, ſi propius intuearis, uera eſt, palàm uerò crimen habet mendacij.

οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις.) Nihil ex agro dicis: id eſt, nihil uile, aut uulgare.

οὐδὲν ἐς ἄμεινον, οὐδ' ἥδιον, ἢ *φῦσαι πατέρα.) Nihil melius nec iucundius eſt, quàm dici patrem.

Fœmina. οὐδὲν ἔστι θηρίον.) Nulla belua eſt fœmina ferocior, neq; ignis, neq; adeò impudens ulla eſt pardalis.

Philoſophia. Diuinatio. Sacerdotium. οὐδὲν ἧττον.) Philoſophi non eſt profiteri diuinationem, & proferre, neque ullam ſacram diſciplinam. Diſtincti enim ſunt philoſophorum & ſacerdotum fines, non minus quàm Myſorũ & Phrygum, ut dicitur.

οὐδὲν ἐπαύετο.) Nõ deſiſtebat perpetuò uerſari in libris.

Adonidis ſtatua. οὐδὲν ἱερόν.) Nihil ſacri, Hercules dixiſſe fertur, Adonidis conſpecto ſimulacro: ſignificans eos tantum eſſe honorandos, qui hominibus benè feciſſent. Aut, quòd ſerui eò confugientes, tuti non erant.

οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος ἢ σκυτοτομεῖν.) Nulla alborum uirorum utilitas eſt, quàm ut coria incidant. In eos qui nihil proſunt: propterea quòd nigri albis ſint efficaciores.

Sceptici. οὐδὲν μᾶλλον.) Nihilo magis. Sceptici, hoc eſt Pyrrhonij, cum diſciplinarum omnia decreta euertant, nihilq́ ipſi pronunciant dogmaticè: id eſt, nihil affirmant: ſed afferunt ſententias, ad declarandam aſſenſionis retentionem, ut uel nutu, ſi liceret, ſuam ſententiam ſignificarent. Voce nihil definiente, affectus animi neutram in partem inclinans ſignificatur: eodémque modo uoce οὐδὲν μᾶλλον, id eſt nihilo magis. & illa: Omni orationi oratio eſt oppoſita. & ſimilibus. Dicitur autem *Nihilo magis* poſitiuè, quaſi ſimiles inter ſe ſint. ueluti, Nihilo magis pirata malus eſt, quàm mendax. Scepticis autem non poſitiuè, ſed negatiuè id dicitur, tanquam à refutãte, & dicente: Nihilo magis Scylla fuit, quàm chimæra. Ipſa uerò uox μᾶλλον, aliàs comparatiuè effertur: ut cum dicimus, Dulcius eſſe mel quàm uuas paſſas. aliàs etiam affirmatiuè & negatiuè: ut cum dicimus, Magis uirtus prodeſt quàm nocet. ſignificamus enim uirtutem prodeſſe, non autem nocere. Sceptici autem etiam hanc ipſam uocem *Nihilo magis* tollunt: ut, Col. 1063
Non magis prouidentia eſt, quàm non eſt. ſic etiam Nihilo magis eſt, aut non eſt. Significat igitur uox nihil definitum, ſed appoſitum *. Dictum autem illud, παντὶ λόγῳ, id eſt omni rationi, & ipſum adducit retentionem aſſenſus. Nam res quidem diſſentientes, & uerba æquipollentia, ueritatis ignoratio conſequitur. Sunt autem modi decem, quibus ea quæ ſuprà poſita ſunt, differre pronunciabant.

ἀπροσκλισία. ἀφασία. Nihilo magis. μᾶλλον θετικῶς. ἀναιρετικῶς. συγκριτικῶς. Magis. * ἀλλὰ προθετέον. οἱ δέκα τρόποι.

οὐδὲν μέλον αὐτῷ.) Romanorum multitudo pugnæ expers erat, neque rem curabat alienam, ijs rebus quæ fiebant intenta.

οὐδὲν πρὸς ἔπος.) Nihil ad uerſum, id eſt fortuitò & temerè, nulla de cauſa. Nihil adeò temerè proferã, priuſquã cognouero rem omnem, ut ſe habeat.

Epigenes. Bacchus. οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.) Nihil ad Bacchũ. Cũ Epigenes Sicyonius tragœdiam in Bacchũ feciſſet, hoc quidam acclamârunt: unde prouerbium ortũ eſt.

Melius uerò ſic. Olim carminibus de Baccho ſcriptis certabant, quæ & Satyrica dicebantur. Poſt uerò aggreſsi ad Tragœdias ſcribendas, paulatim ad fabulas & hiſtorias ſe conuerterunt, nulla amplius Bacchi mētione facta. unde & hoc acclamatū eſt: & Chamæleon in libro de Theſpide cōſimilia narrat. Theętetus in libro de Prouerbio: Parrhaſiū ait pictorem, certantem apud Corinthios, pinxiſſe Bacchum pulcherrimū. Eos uerò, cum uiderent, & aduerſariorum eius opera, quæ multò eſſent inferiora, & Parrhaſij Bacchū, acclamaſſe: Quid ad Bacchum? In eos, qui garriūt ab inſtituto aliena. Corœbum dixit callidū eſſe Vlyſſem. Atqui cum ad hoc exemplum nō afferas, * ad præſepe adducis canem, neq; ducis quicquā quod faciat ad Bacchum.

Satyrica. Tragica. Hiſtorica. Fabuloſa. Parrhaſij Bacchus. τῇ φάτνῃ προσάγειν τὸν κύνα.

Eudami annulus. οὐδ' ἐν πεντιμῶ σου.) Nihil te curo. fero enim annulum hunc ab Eudamo drachma emptum. Fuit hic Eudamus philoſophus.

Hortorum ſelinum. οὐδ' ἐν σελίνοις.) Ne in ſelinis quidem. In eos, qui ne principium quidem attigerunt. Sumptum eſt ab ijs qui hortos ingrediuntur. nam extremitates, quæ Græcè πρόλιπτοι dicuntur, quaſi ueſtibula hortorum dicas, ſelino & ruta conſerebant.

οὐδ' ἐν φρονεῖ δίκαιον ἀστικὸς ἀνήρ.) Nihil cogitat iuſti uir urbanus.

οὐ δέον.) Non decere ijs locis excedere, quæ Theudibertus, contrà quàm deceat, ſtudeat occupare.

τὸν ἁρμόδιον ᾄδειν. οὐδέποτ' ἐγὼ τοῦτον ὑποδέξομαι.) Nunquam ego eum recipiam, neque apud me unquam Harmodium cantabit. Ebrioſus, inquit, homo eſt. Nam in compotationum congreſsibus. cantilenam quandam, quæ uocabatur Harmodius, canebāt, cuius initium erat: Chariſsime Harmodi, nondum ſcilicet es mortuus. *Harmodius.* Cantabant autem de Harmodio & Ariſtogitone, ut qui Piſiſtratidarum tyrannidem euertiſſent. Fuerūt & aliæ cātilenæ: *Admetus.* una, quæ dicebatur Admeti: altera, *Lampon.* Lamponis. Sententia eſt: Nunquā iſte à me conuiuio excipietur. eſt enim ebrioſus & petulans.

Co.1064 οὐδὲ πυρφόρος.) Ne ignifer quidem. Cum multos interijſſe ſignificare uolumus, dicimus ne igniferum quidem eſſe ſuperſtitem: hoc eſt, ne eum quidem qui ignem in urbem ſit laturus. Perinde ac ſi diceremus: Ne tabernaculi quidē cuſtos, aut ſimile aliquid.

οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη.) Ne ignifer quidem ſuperfuit. De magnis prælijs dictum eſt hoc prouerbium: quia in omni belli apparatu oportebat uatem prę cedere, lauri habentem ramos, & coronas & facem. Ac moris erat, ut ſoli huic parcerent hoſtes. Prouerbium, in eos qui internecione deleti ſunt, opportune dictum.

οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου γινώσκεις.) Ne tria quidem Steſichori noſti. De indoctis & imperitis dici ſolitum prouerbium. nam celebris ille poeta fuit.

οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας.) Nullus difficilis emptor bonam emit carnem.

οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ ψαίνεται, ἀψωνίζεται.) Nullus capillatus, qui non ſubigatur.

οὐδ' ἴκταρ βάλλει.) Longè à ſcopo iaculatur.

οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνώσσουσιν.) Neq; quātum luſciniæ dormiunt. De uigilantibus: eo quòd luſcinia uigilat propter Itym, ac potius propter timiditatem.

οὐηστῖνος.) Iulius Veſtinus ſophiſta, ſcripſit compendium Pamphili gloſſarum, libris quatuor: Selectorum uerborum ex Demoſthene, librū. Selecta ex Thucydide, Iſęo, Iſocrate & Thraſymacho, & alijs oratoribus.

οὐ θᾶττον.) Non accelerabis? nō quam primùm efficies?

οὔθ' ὕεται, οὔτε ἡλιοῦται.) Neque compluitur, neq; ſole aduritur. De ijs qui omni uacant cura.

οὐκ ἀδύνατοι.) Non infirmi. Dictio hęc mediocritatem ſignificat: neq; prorſus potentes, neq; prorſus infirmos eſſe.

οὐκ ἀθεεί.) Non ſine diuina prouidentia. *Col.1065*

οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νέκυν.) Non poſsis uentre lugere mortuum. & Homerus:

γαστέρι δ' οὔπως ἔστι νέκυν πενθῆσαι ἀχαιούς.

Id eſt,

Vētre nullo modo licet mortuū lugere Gracū.

οὐκ ἄνευ γε Θησέως.) Non abſq; Theſeo. *Theſeus.* Theſeus etiā Meleagro adiumēto fuit *Meleager.* in uenatu apri, & Pirithoo aduerſus Cētauros, *Pirithous.* & Herculi contra Amazones. *Hercules.* Cū ergo aliquid admiratione dignū geſtum

ſtum eſt, dicimus, Non abſq; Theſeo.

Aliquid. Superuacuum. Neceſſarium. Noxium. οὐκ ἄνευ τινός.) Nō ſine aliquo. hoc trifariam dicitur. Aut enim ſignificatur aliquid quod nec obeſt nec prodeſt: ſicuti dicimus, Non ſine umbra corpus qđ in luce eſt. Aut neceſſarium aliquid: ut inſtrumentum. Aut aliquid ſimile: ut cū dicimus, Pręclarè ſe geſsit Achilles, ſed non ſine haſta. non enim nudus potuit pugnare. Aut calamitas impediens: ſicut dicimus, Cum in tēpeſtate nauigâ-rit, euaſit, ſed non ſine periculo.

οὐκ ἀπεικός.) Non immeritò: duabus negationibus una affirmatio.

οὐκ αὖ ὀρθῶς.) Non rectè attuleris, nec rectè diuiſeris. Peccaſti, quieſce.

Læticia. οὐ κατασχών.) Cum læticiam non cohibuiſſem, omnes uires corporis mei ſubitò ſunt reſolutæ.

οὐκ ἔθ' ὁμοίως.) Non poſthac æquè honoratus eris.

οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.) Non intus intus eſt, ſi ſapis. Quomodo intus, ſi non intus eſt? Rectè ô ſenex. Sententia eſt: Mens quidem eius, foris colligens argutias, non eſt intus: ipſe uerò eſt intus, atque alto in loco facit tragœdiam. *Euripidis argutiæ.* Cauillatur Euripidem ut ſyllogiſticum, & contrarium eius quod dicit confirmantem. Veluti, Iuraui lingua, mentem iniuratam gero. Homerus enim diſtinxit animas à corporibus, cum dixit: Multas egregias animas demiſit ad Orcum. Deinde, ipſos lacerandos obiecit auibus.

Co.1066 *Laudationes ſilicerniorum.* οὐκ ἐπαινεθείς, οὐδ' ἐν περιδείπνῳ.) Non laudaberis, ne in ſilicernio quidem. In eos qui nullius precij ſunt, dictum prouerbium. Soliti enim ſunt in ſilicernijs defunctum laudare, quamuis improbum.

οὐκ ἔπεσεν εἰς γῆν εὐχή.) Non cecidit in terram uotum: pro, Exauditum eſt. Deus enim miſertus eius, ſomnum ei reſtituit.

σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.) Fodere neſcio.

οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς.) Non eâdem anchora nititur, qua cæteri. Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte.

Nulla ſolida felicitas. οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.) Nullus homo in omnibus felix. Aut enim cum bonus ſit, non habet unde uiuat: aut cū ſit degener, diuitem arat campū.

οὐκ ἔστιν ἄλλως.) Ariſtophanes: Aliter fieri non poteſt, niſi in cœlum aſcenderimus.

οὐκ ἔστι συκοφάντου δήγματος.) Nō ineſt remedium contra ſycophātæ morſum. Prouerbium, de rebus irritis.

οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι.) Non temerè à nobis proficiſcuntur tragœdiæ. Nullæ enim ſunt præter Neptunum & Scapham. Prouerbiū, de ijs qui in eadem re uolutantur, nihil autem aliud cogitare poſſunt. Senſus eſt: Ad nullam rem utiles ſumus, niſi ad concumbendū & procreandum. Neptunus enim cum Tyro rem habuit, & procreauit Neleum & Pelian.

οὐκ ἔχων ὅ,τι χρήσηται τοῖς παροῦσι κακοῖς.) Neſcit quò ſe in hiſce malis uertat.

οὐκ ἔχω φράσαι, ὅμως γε μήν τοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ.) Non habeo dicere, per ambages tamen innuam. Col.1067

οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων.) Non ſum ex iſtis heroibus. Hoc prouerbium uſurpatur de ijs qui benè mereri uolunt. Heroes enim paratiores ſunt ad lædendū, quàm ad benefaciendum. *Maledentes ergo ſunt iſti heroes.*

οὐ κομῶ.] Ariſtophanes in Nubibus: Et ego quidem, talis cum ſim poeta, nō ſuperbio.

οὐκ οἶδ' ὅ κρώζεις.) Neſcio quid crocites. In eos qui fruſtrà garriunt, ut cornices. Ariſtophanes: Scio quid crocites: quaſi ego furatus aliquid ſim, particeps fieri cupis.

οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις.) Non linum lino nectis. In eos qui eadem, non ijſdem rationibus agunt.

οὐ λόγων ἀγορὰ δεῖται Ἑλλάδος, ἀλλ' ἔργων.) Non uerbis forum eget Græciæ, ſed rebus. In iactabundos.

οὐλοθυτεῖν.) Hordeū affundere ſacrificijs. οὐλὰς enim uocabant hordeū, oppoſitione placentarū, quæ erat farina mola cōminuta. οὐλὰς enim eſuri concidebāt, eorū cōfectione nondū inuēta. Ac hordeum quidem, etiam hodie integrū affundunt ſacrificantes libationibus, argumentum ueteris uictus: placentas autem rotundas addunt, ad ſignificandā huius temporis elegantiam.

οὖλος.) Homerus de Vlyſſe: Rigidis erat humeris, nigro colore, criſpus. *Vlyſſes.*

Οὐλπιανός.) Vlpianus Emeſenus ſophiſta. Scripſit de patria Emeſa, de Heliopoli, de Boſporitis & alijs plurimis, Progymnaſmata, Artē rhetoricam.

οὐλ-

οὐλπιανός.) Vlpianus Antiochenus, Syrus, ſophiſta. Docuit prius Emeſæ, temporibus imperatoris Conſtantini. Orationes ſcripſit diuerſas. Declamatiões, diſputationes, & alia quædam.

οὐλπιανός.) Frater Iſidori philoſophi, ingenio promptiſsimo ad diſciplinas Mathematicas, ut multas etiam introduxerit nouas dubitationes, & ſolutiões dubitationum ad mathematum expoſitiones, & nomine celebri fuit ob mathemata Athenis. *Syrianus.* Syrianus aūt admirans eius ingenium, narrauit multis, nullam ei ſeram poſſe obijci adeò intricatam & artificioſè confectam, quam non facilè ſponte aperiret. Sed tamen in reliqua philoſophia nihil præſtitit memorabile. Col.1068 Fuit etiam modeſtus, & ornatis moribus Vlpianus: eaq́ re uidebatur fratrem ſuperare, ea fortaſſe de cauſa, quòd à gerenda Republica ab initio ad finem uſque abſtinuit. *Modeſtia in ocio.* Solent enim homines ocioſæ uitæ uirtutem tribuere: cùm res non ita ſe habeat, mea quidem ſententia. *Virtutem in actuoſa potius quàm ocioſa uita cerni.* Quæ enim in media Republica uerſatur uirtus, ciuilibus muneribus & ſermonibus exercet animū ad fortitudinem, & confirmatur magis per experientiam, quod in ea ſanum & integrum eſt. quicquid autem adulterinum & fucatum latitat in uita hominum, id omne coarguitur, & paratius efficitur ad emendationem. Iam quanta eſt beneficentia atque utilitas in gubernatione? fiducia & conſtantia quanta? Quapropter in angulo ſedentes eruditi, & multa grauiter admodum de iuſticia & modeſtia differētes, res aggredi coacti turpiter ſe dant. *Ocioſi in negocijs ridiculi.* Nam omnis oratio, ſi res abſuerint, uanum quiddam uidetur, & inane. Talis Vlpianus cum eſſet, adoleſcens etiānum & cœlebs deceſsit, magna ſuæ bonitatis laude relicta.

οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς.) *Non cuiuis homini contingit adire Corinthū:* quòd meretrices uotum Veneri feciſſe ferūt, in magno illo bello pro Græcis. *Corinthiæ meretrices.* Aut ꝙ periculoſa eſſet illa nauigatio: aut quia multę ibi erāt meretrices, & ſolis diuitibus patebat nauigatio.

ὕπρ.) Agathias: Cum animaduertiſſent, in qua calamitate uerſarentur, degenerem & turpiſsimam amplectuntur ſalutem.

οὔπω πεπλήρωνται αἱ τῶν ἀμοῤῥαίων ἁμαρτίαι.) Nondum impleta ſunt Amorræorum peccata. De ijs quæ non celeriter ad exitum perducuntur.

οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτός.) Non decet ſelem crocotum. Prouerbiū eſt, ſimile illi, Feli tunica.

οὐράνιος.) Vranius, Syrus genere, in urbe imperatoria uagabatur, artem medicam profitens. Col.1069 *Oſtentator eruditionis.* Nullum Ariſtotelis dogma accuratè nôrat: ſed tamen plurima ſe ſcire iactitabat, quòd contentioſus eſſet in conuentibus. Sæpè enim ante regiam porticum ambulans, & in bibliopolijs ſedens, contendebat, & magna iactabat apud eos qui conueniebant. Et hæc ſanè conſueta uerbula de Deo inculcans, qualis eius natura eſſet, & ſubſtantia, & patibile, & incommiſcibile. Quæ plurimi, qui ne Scholam quidem frequentarunt, ut opinor, non ignorant: tantum abeſt ut in uita optima uerſari neſciant. Idem Vranius aliquando ad Perſas uenit, ab Areobindo legaro adductus.

πόλον* βλέπειν θέοντα μυστικὸν τόδε.
Polum uidere currentem arcanum eſt.

** πῶλον, id eſt pullū ſeu equum: niſi fortè cœli rotationem intelligit.*

οὐρανός.) Cœlum eſt extrema circumferentia, in qua omne diuinum conſtitutum eſt.

οὐρανοὶ δύο.) Cœli ſunt duo. unus, cum terra procreatus: alter, qui in medio aquarum exiſtere iuſſus eſt, quod & firmamentum uocârunt. *Firmamentum.*

οὓς ἐγὼ βόσκω καὶ δίκαια κ' ἄδικα.) Col.1070 Quos ego paſco & iuſtis & iniuſtis rebus. Cleon ait ad iudices: nam paſcere ad bruta pertinet.

οὐσία.) Eſſentiæ ſeu ſubſtantiæ nomen & appellationem, nullo modo prolatam inuenimus in Sacris literis. *οὐσία res familiaris.* Vulgi autem conſuetudo utitur hac appellatione, ad ſignificanda quæ quiſque poſsidet: cuiuſmodi ſunt. domicilia, iumenta, & reliquæ materiæ. hæc enim οὐσίαν poſſeſſoris appellant. Quo ſenſu etiam eum qui hæc poſſidet, πλούσιον uocamus, quaſi dicas πολυούσιον, id eſt multam eſſentiam habentem: & περιούσιον λαόν, populum acquiſitum: & Iſraelem περιουσιασμόν, id eſt poſſeſsionem ſuam. *οὐσία res.* Logicus autem uſus, nomen Eſſentiæ nouit à uerbo εἶναι, id eſt eſſe, deductum: ipſam rem quæ eſt, Eſſentiam uocans.

nam

nam Ens, commune nomen eſt omnium eorum quæ ſunt. Hoc igitur Ens diuiditur in Eſſentiam & Accidens. Definiunt autem Eſſentiam ita: *οὐσίας ὅρος.* Eſſentia eſt nomen commune & indefinitum, de omnibus ſubſtantijs illi ſubiectis, pari honore præditum, & uniuocè prædicatum. Aut, Eſſentia eſt, quæ de ſubiectis ſubſtantijs dicitur, & in ijs omnibus pari honore cernitur. Aut, Eſſentia eſt res per ſe ſubſiſtens, nullo alio egens ut exiſtat. Id ſcilicet quod in ſeſe eſt, & non in altero habet ſuam ſubſtantiam, ſicut Accidens. Eſſentia igitur eſt, eorũ quæ ſunt ſimplex ſubſtantia.

Actio in rem. οὐσίας δίκη.) Eſſentiæ actionem intendunt ijs, qui priore iudicio æris alieni aut uſusfructus ſunt condemnati, ut è tota eorum re familiari accipiãt ea quę iudicio adepti ſunt.

οὐσίας δίκη.) Qui ambigerent de agris aut ædibus, aduerſus eos qui rem habebant, alteram intendebant actionem. In ædibus, de locario: in prædijs, de uſufructu: tertiò poſt has, unde ui. Ac in actione uſusfructus aut locarij, etiamſi altera actione de eſſentia uicti eſſent, * cõdemnatis tenere licebat poſſeſsiones. Si uerò etiã unde ui condemnati eſſent, non amplius licebat tenere, ſed cedendum erat poſſeſsione ijs qui uicerant. ** lego τοῖς ἀλοῦσι, & κατὰ τὴν δίκην.*

οὐσία φανερὰ καὶ ἀφανής.) Opes apertæ & obſcuræ. Lyſias in oratione pro Phe renico ait: Si quidẽ agros reliquiſſet Androclides, aut alias apertas opes: liceret dicere cuiuis, nihil quidẽ eum mentiri, ſed ipſi datũ id eſſe, de argento & auro & obſcuris opibus: * Nimirũ quẽ ea habere conſtat, illi dedit.

οὐσιῶσαι.) Piſides: Omnes nos cõdere uis, & Dei filios facere indies.

Col. 1071 οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.) Neque cum malis, neq; ſine malis. Prouerbium: Malũ uxores. Sed tamen, ô populares, non inuenitur domus abſque malo.

οὔτιδες καὶ σωρῖται.) Vtides & Soritæ, ſunt cauillationes quædam. οὔτις apud Homerum, Vlyſſes dicitur.

Dauidis optio. οὗτοι.) Dauid à Domino tentatus dixit: Tres iſtę pœnæ in ſummas me anguſtias redigũt: uerùm cadã in manus Domini. Et elegit mortẽ: mortuiq; ſunt à matutino tẽpore uſq; ad horã prãdij millia ſeptuaginta. Tũ dixit Dauid: Ego ſum paſtor qui peccauit, non uerò oues.

οὐ τρέφει μία λόχμη δύο ἐριθακούς.) Non alit unũ fruticetum duas rubeculas. In eos qui in paruis lucrum captant.

οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.) Nõ eſt curę Hippoclidi. Prouerbium, cuius meminit Hermippus in Popularibus. Hippoclides Tiſandri filius, uxorem ducturus Agariſten, Agathoclis Sicyonij tyranni filiam, nuptiarum die ſuprà modum ſaltauit. Cum autem * Cliſthenes mutato conſilio Megacli Alcmæonis filio filiam dediſſet, & Hippoclidi apertè dixiſſet, quòd à nuptijs Agariſtæ excidiſſet: protinus ille dixit, Non eſt curę Hippoclidi. *Agariſte. Agathocles.* ** Agathocles.*

οὐχὶ Γλαύκου τέχνη.) Non eſt Glauci ars. De rebus elaboratis, & quæ non facilè intelliguntur.

οὐχ ὅσον.) Qua de cauſa * Parthenus adeò non abiecit animum, ut & cùm in cæteris ſuperbè illi reſcripſerit: tum ſeſe regem regum, illum uerò Cæſarem tantum nominârit. ** f. ἄχει Βυ- ἄσσ. Parthus.* Col. 1072

οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.) Leonis catuli in urbe non ſunt alendi. Maximè quidem leo non eſt in urbe alendus: ſin aliquis educatus iñ ea fuerit; moribus eius ſeruiendum eſt. *Leonum catuli.*

οὐχ οἷόν τε.) Hæc quidem infecta fieri nequeunt, poſteaquam dij ea inulta eſſe paſsi ſunt.

οὐχ οἷόν τ' ἀνέχοντο.) Eam orationem adeò non tulerunt, ut ipſum oratorem lapidarint. &; Adeò eis non auſcultârunt, ut ne audire quidem eos dignarentur.

οὐχ οἷός τ' εἰμί.) Non poſſum continere riſum, cum uideam leoninam pellem ſupra crocotum ſitam. Bacchi ueſtis erat crocotus. Ferebat autem leoninam pellem, tanquam Hercules. Dicitur autem prouerbium hoc in res diſſimiles.

οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα.) Non ab alijs, ſed noſtris pennis capimur. Hoc eſt, horum ipſi nobis nos autores ſumus. Sic aquilam dixiſſe ferunt, ſagitta ictam. *Noſtris cõficimur pẽnis.*

O cum Φ.

ὄφελον.) Vtinam directæ eſſent uiæ meæ, ad cuſtodienda iudicia tua.

ὄφεις παρείας.) Serpentes Parias, qui habent elatas maxillas, manſueti eſ- Col. 1073

ſeu-

ſe uidentur, & non lædere homines, ſed deuorare uiperas, & eſſe Initiorum ſacri.

Explicatio ſomnij. ὄφεις πατεῖν, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν λύει.) Serpentes calcare, ſtimulos hoſtium ſoluit.

ὀφιομάχος.) Ophiomachus, genus cicadæ ſine alis.

ὀφθαλμιῶσα.) Vulgus cupiditate pecuniæ uaria de eo conſilia inibat.

ὀφθαλμός.) Dubitat Ariſtoteles, num ſenſus ea quę ſentiuntur apprehendat? Cum autem etiam ſenſoria, per quę ſentimus, ſenſibilia ſint: cur nõ unũquodlibet horum ſenſus apprehendat, etiã ſi nihil extrinſecus adſit? ueluti, cur oculus ſeipſum non uidet, cum ex ijs quę uideri poſſunt, conſtet, elementis inquã? Quę igitur eſt ſolutio? Quòd ſenſus facultate illud eſt, quod eſt. Quicquid autem facultate eſt, producitur in actum ab aliquo, quod actu eſt. Proinde & ſenſus qui facultate eſt, producitur in actum à ſenſibili: & eo quidẽ ſenſibili, quod extrinſecus actu eſt. Atque ſi à ſenſibili producitur in actum, ſenſibile autem etiam ſenſorium eſt, in quo eſt ſenſus: cur non & ab eo producitur in actum? Ac ſi nequit ſenſus ſuum ſenſorium percipere, cum ſenſibile ſit: cur tandem ea quæ illud excedunt, apprehendit? Naturalem enim calorem, qui in toto corpore eſt, tactus nõ percipit. Vbi uerò calor in nobis immoderatus factus fuerit, ut in febricitantibus, tum eum ſentit: eodem modo & uiſus nõ apprehendit oculum, quatenus ſecũdum naturam ſe habet: ueluti, cuiuſmodi ſit color humorum, qualis color tunicarũ? Poſtquã autem pręter naturam aliquid patitur, ut fit in ictericis, tum ſentit oculi pallorẽ: eoq; putãt illi omnia eſſe pallida. Similiter etiam ſi quis alius humor cryſtallinum inuaſerit, & colorem & figuram eius apprehendit. Vnde & in principijs ſuffuſionum, priuſquam prorſus prohibita fuerit actio pupillæ, putant ſe uidere culices, & talia quædã.

Facultas.

Actus.

Immoderatus.

Nebulæ cæcitatis indices.

ὀφθαλμὸς βασιλέως.) Oculus regis. Ita uocârunt ſatrapas, per quos omnia rex ſpectaret: ſicut Regis aures, delatores, per quos audiret omnia quæ ab unoquoq; agerentur.

Co.1074 ὀφλήσειν.) Ariſtophanes in Nubibus: Condemnandus abſentibus teſtibus. Si qui aliquem accuſaſſent, & crimen non probaſſent, ijs mulcta irrogabatur. Quam ſi quis ſtato tempore nõ ſoluiſſet, & diem præterijſſet, ſoluebat quadruplum. Qui uerò non eſſent ſoluendo, conijciebantur in carcerem: idq; & alijs multis accidit, & Ariſtogitonis Oratoris patri.

ὄφλων.) Ne ab eo in crimen adduceretur apud Achæos, & improbitatis argueretur. Diſcedo, id debens, quo mihi ſandapila emenda eſſet: hoc eſt, tanti ſum condemnatus, ut in extrema inopia mihi ſit moriendum. De ſenibus, in iudicijs uerſantibus.

ὀφρύνιον.) Ophrynium, urbs eſt Troadis.

ὀφρῦς ἀνασπῶντες, καὶ γνάθους φυσῶντες.) Supercilia attollentes, & buccas inflantes. In arrogantes & elatos.

O cum X.

ὀχεῖον.) In monumento Sardanapali ſcriptum fuit: Ede, bibe, coi, nam cætera quidem nullius precij ſunt. uel: Nam cætera quidem ne huius quidem ſunt. ſtatua enim marmorea, more Lydio ſuccincta, monumento inſiſtens, manu ſupra caput elata, digitis crepat. *Sardanapali epitaphium.*

ὄχημα) Ariſtophanes: Iure igitur, ut qui uehiculo ſcarabei conſcenſo cõſeruârim Græcos. Idem: An non contumelia hæc eſt, & magna ignominia, me Bacchum filium Dolij ire & fatigari: iſtum uerò uehere, ne affligetur, aut onus ferat? Col.1075

ὄχλου.) In cæteris parebat patri, & erat ualdè continens aduerſus percontatores, & turbarum concitatores, & linguæ imperabat.

ὀχοζίας.) Ochoſias rex Iudæorum, Samariæ degens, improbus fuit per omnia, ſimilis parentibus ambobus: & Ieroboamo primo legũ uiolatori, qui populum ſeducere cœperat.

O cum Y.

ὀψαρτυτικά.) Artemidorus pſeudoariſtophanius, uocabula rei culinariæ collegit.

ὀψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐπὶ πολυανδρὸν ἴθι.) Serò uenisti, ſed tumulũ pete. In eos qui poſt tẽpus aduenirent, & in mercenarios.

ὄψις.) Ea quæ ante urbem erant, argento & auro fulgebant: quo aſpectu nihil amicis iucundius, nihil hoſtibus formidabilius accidit.

Viſus

Colorum iudicium. *Sonorum.* *Odorum.* Col.1076 *Saporum.* * *στρυφὸς.* *στυφός.* *Tactus.*

Viſus duodecim colores iudicat: album & nigrum, & intermedios: flauum & fuſcū: pallidum, rubrū, purpureum, aqueum, ſplendidum, & obſcurum. Auditus iudicat ſonum, acutum & grauē. Olfactus iudicat fragrantes & fœtidos odores, & interiectos eorum quę putreſcunt & madefiunt, aut tabeſcunt, aut adolentur. Guſtus autem iudicat dulces & amaros ſapores, & interiectos quinq;. *Septē enim ſunt ſapores: Dulcis, amarus, acutus, acer, * acerbus, mollis, ſalſus, auſterus. Tact⁹ plura iudicat: grauia, leuia: & interiecta inter aſpera & læuia, & interiecta ſicca & humida. & hi quatuor ſenſus in capite ſunt, ſ̄q; & ꝓprium quiddā habent, & inſtrumentis ſuis includuntur. Tactus autem per caput & per corpus tranſit, & communis eſt omnium ſenſuum.

ἐφιδρύτα.) Occidit eum caupo, qui ſerò uenientem exceperat.

Philoxenus ad ferenda calida ſe aſſuefecit.

ὀψοφαγία.) Philoxenus Leucadius fuit homo guloſus, unde ſunt Philoxeniæ placētę: adeò quidē, ut palàm in balneis manū conſuefaceret in aquā calidā immittēdo, & os aqua calida eluendo, ne calidis faciiè moueretur: & coquos aſſuefaciebat, ut cibos calidiſsimos apponerent. Conſimilia etiam narrant de Archyta. & Crobylus ait: Ego ad calida hæc Dactylos Idæos habeo, id eſt digiti mei minimè læduntur à calidis. Pharynga iucundiſsimè incendam fruſtis piſcium.

Archytas. *Crobylus.*

ὀψώνια.) Apoſtolus: Merces carnis mors eſt.

ὀψώνιον.) In ſacra Scriptura, eſt cibus ſeparatus.

INITIVM LITERAE Ω.

Col.1076 *Explicatio ſomnij.*

Ω*ὰ κρατεῖν, ἔσθειν τε, σημαίνει λύπας.*) Oua & tenere & edere, ſignificat moleſtias.

OBARENI, pars Armoniæ, ad Gyrū flumen ſita.

ὀβελίσκε.) Veru libris additum, nota improbationis eſt.

Og. *Seon.* Col.1077 *Allegoria.*

OG rex Baſanis, & Seon rex Amorrhæorū, potentia ſua elati fuerunt. Og uerò etiam ferreo lecto ob corporis magnitudinem utebatur, nouem cubitos longo, & quinque lato. Og rex Baſanis, id eſt maceria turpitudinis, quæ nobis aditum ſalutis intercludit. Eum occidet Dominus, ad eos liberandos qui oppreſsi tenentur.

ὀγκώδη.) Ex eo magis intumuit quàm res ſinebat.

ὤγενος.) Ogenus, antiquus deus. unde Ogenidæ & Ogenij dicunt antiqui. Der alt gott von Schaffhauſen.

ὠγύγια κακά.) Ogygia mala: id eſt uetera, uel permoleſta. Cadmus enim Ogygis filius, ob filias ſuas in calamitates incidit: & Ogygus, primus regnauit Thebis.

ὦδε.) Cratinus in Fugitiuis: Hic tantū tumultuantur, & aliqui eſſe uolunt.

ᾠδεῖον.) Odeum theatrum Athenis, à Pericle ad oſtentationem Muſicorum extructū eſſe fertur. Eſt ibi etiā prætoris curia. Ibi etiam farinā metiebantur. nomen habet à cantilenis.

Moderatio diuitum. *Fiducia pauperum.*

ᾠδικός.) Et diuitijs tumefactum animum reprimit, felicitatem alibi ſitam eſſe oſtendendo: & abiectum ob paupertatem erigit, & ab humilitate omni reuocat eloquio melle dulciori aures omnium demulcendo: quo uel Xerxem in ſuam ſententiam pertraxiſſet: Xerxē illum inquam, qui ingentem illum contra Græcos duxit exercitum.

ὠδῖς.) Ille dolorem quo cruciabatur, efferre non audebat: ea fortaſſe ſpe, ſe taciturnitate uoti aliquando fore compotem.

ὠδῖνες θανάτου, καὶ παγίδες.) Dolores & laquei mortis ſunt lethalia pericula, & calamitates, quæ propè ad mortem adigunt.

ὠδινεν.) In uirum opibus & genere conſpicuum, atrox ciuium inuidia eruptura erat.

ὀδυποίητον.) Iuſtæ caſtigationi reliquit locum, neq; ultionem humanitate ſua excluſit. Col.1078

ὦ Ζεῦ.) O' *Iupiter, quid iſta? beata ne dicā, An atrocia quidem, ſed lucroſa? Sed moleſtum eſt, ſi meis malis uitam conſeruaro.*

ὦ ἡράκλεις τί μαίνῃ.) O' Hercules, quid inſanis? Hoc aiunt ab Argonautis eſſe dictum, Herculem reuocātibus, qui uoluntate Iunonis emanſiſſet.

OCALEA, urbs Bœotiæ.

OCEANVS, mare totam terram ambiens, è quo ſunt & fluuij omnes, & omnia maria & fontes: quodq; * ob aſperitatem & tenebras nauigari nequit. * *βραχώδη καὶ πηλώδη καὶ ζοφώδη.*

ὠκύμορα.) Res humanæ ſunt breues, & unius dieculæ. Et tamen ſeriò in ijs *Humana breuia.*

I labora-

laboratur, & ueniam meretur immodicum ſtudium.

ὠκυτόκιον Τηλέφου.) Ocytociū (id eſt, accelerans partum) Telephi, liber eſt dignus qui paretur ad copiam ſermonis, atq; amabilis.

Adulterorum raphani. οἱ Λακιάδαι.) Laciadæ, municipium Atticæ, in quo multi raphani naſcebantur, quibus ad exagitandos adulteros uti ſolebant. Sin hi deeſſent, capulos ſecurium adhibebant. Dicitur de adulteris.

Co. 1079 ὠλήν.) Olen, ſiue Dymæus, ſiue hyperboreus, poeta heroicus: ſed uerius eſt Lyciū eſſe Xanthiū, ut Callimachus indicat, & Polyhiſtor in hiſtoria Lyciæ.

ὤλισθον.) Non temerè exciderunt uota, & inimicæ contra Deum imprecationes.

ὦ μυσαρῶς.) Abſit abſit. Reticētia eſt, ſicut apud Demoſthenem: Sed quo te quis nomine rectè appellet?

ᾧ μὴ 'στι τάρβος δρῶντι, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.) Qui à facinore non abhorret, num reformidabit orationem?

ὠμότης.) Nicolaus Damaſcenus: uereor ne crudelis & immanis uidearis, atrox adeò ſupplicium ſumens.

ὤμιλλα.) Omilla ludi genus, quo qui nucem ita in circulum conijcit, ut in eo maneat, uincit.

Col. 1080 ὠμοῖς.) Crudis (id eſt duris & aſperis) cum patris legibus domari; & ingenio illi reddi ſimilem oportet.

ὁ ὤν.) Is qui eſt: de Deo æterno dicit.

ὠνητήν.) Abgarum regnum ſuum permittere Traiano, quamuis magna pecunia emptum à Pacoro. Idq; gratū accidit Imperatori.

ὠνίως.) Salus precio dato redimenda, & retinenda. Iudices uenales abſoluunt hominem.

ὠνοῦμαι.) Hoc illud eſt, quod Philippus pecunia, quanta uſpiam inueniri poſsit, emat.

Virg. Poſtquam exempta fames epulis, menſæq; remotæ, Crateras magnos ſtatuunt, & uina coronāt. ᾠνοχόει.) Nemo uinū infundebat: neque moris eſt apud Barbaros Orientales, bibere inter cœnandum.

Dij peregrini. οἱ νῦν θερμοὶ βωμοί.) O' nunc calentes aræ. De ijs, quorum ſerò tandē cura ſuſcipitur. Ariſtophanes in Lemnijs ſignificat, ſubinde apud Athenienſes peregrinos aliquos deos fuiſſe cultos.

ὁ νῦν μὲν οὐδείς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας.) O' qui nunc nihil es, cras ingens futurus. De ijs qui præter ſpem honorantur.

Col. 1081 OXVS fluuius in regione Bactrianorum, qui Alexandro tranſiri nō poſſe uidebatur. Nā latitudine erat ſex omnino ſtadiorum: profundiorq; multò quàm pro ratione latitudinis, & arenoſus, impetuoſo flumine, ut facilè euerteret ea quæ in illo defigerentur, ut arenę parum firmiter inhærentia.

ᾠόν.) E' quadrupedibus ſola teſtudo parit oua.

ὦ παῖ.) Sophocles: O' fili, utinam patre ſis felicior: ſed cætera illi ſimilis. neque enim malus fueris.

ὦ ἐν πάσαις προδοσίαις ἐξηταζόμενε καὶ κακίᾳ.) O' in omni proditione & improbitate uerſate. Ariſtophanes de Cleone: Sicut apes omnia facilimè conſecutus es, cum nullam ſpem haberes tantę gloriæ adipiſcendæ. Vtinam uerò eandem amittas. Tum ego canam illud Simonidis, Pota pota ob felicem euentum: πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖς, ὦ πλέον. *ἄλως αἱμύλης ἀλώπεκος.) Aſtutam uapido geſtas ſub pectore uulpem. ὦ πόσ' αἴσχισθ' οἱ ἀνθρώποισι γίγνεται ἔργα.) O' quot turpiſsima facinora committunt homines?

ὥρα.) Aelianus: Matrona decoro uultu, caſto ingenio. Idem: Homo periurus, nullam Numinis rationem habens, conflatus ex impoſturis & mendacijs: qui nihil unquam ueri, nihil æqui dicit his artibus * affluentes opes conſecutus eſt. *lego, ἐπιῤῥητορ. Sed ἐπίῤῥητορ ſuprà expoſuit ἐπάρατορ, execrabilis.

ὥρα.) Hora, duodecima diei pars: inde dicta ὥρα, quòd interualla diei diſtinguat.

ὥρα.) Si pacem expetunt, tempus eſt ut arma tradant. Theologus: Iſta quidem ratione tu uel regnum Dei cōtempſeris, quod grano ſinapis comparatur. Procopius: Cura mei tandem ſuſcipienda tibi fuerit: qui præter familiæ interitum, tanta pecunia ſim ſpoliatus. Col. 1082

ὡρακιάσας.) Eorum qui animo linquūtur, color inprimis mutatur, quādo cor premitur.

HORAPOLLON, ex Phœnebythi de pago Panopolitanę præfecturę, grāmaticus, Alexandriæ docuit, & in Aegypto, tandem Conſtantinopoli ſub Theodoſio. Scripſit τεμενικά, id eſt de lucis & templis: & Cōmentarios in Sophoclem,

phoclem, Alcæum, Homerum: homo ob artem celebris, gloria nulli ueterum doctiſsimorum grammaticorum ſecundus, * Aegyptius, ſub Zenone imperatore. Nicomedes quæritabat Harpocratem, nec inueniebat. Iſidorus uerò philoſophus eo cognito*, per literas id ſignificauit. Captus autem tabellarius, à quo miſſus eſſet, confeſſus eſt. Capiunt itaque & Horapollinem, & Heraiſcum: & neruis utrunque manu ſuſpenſum, Harpocratem & Iſidorum repetunt. Horapollo autem non erat moribus philoſophicis: ſed & aliquid eius opinionis de dijs quos norat, in profundo occultabat: & Heraiſcus prædixerat, fore ut Horapollo deficeret ad alios, patrijs legibus repudiatis. Id quod & euenit. Nulla enim neceſsitate urgente, uiſa fuit facta eſſe illa mutatio, ac potius ſpe quadam inexplebilis cupiditatis explendæ. Neque enim facile quicquam aliud ad defectionis defenſionem offerri poteſt. Videtur Chriſtianus eſſe factus, aut cōtrà fortaſsis.

Neſcio quā inepta & prorſus ſine capite Aegyptiaca fabula.

ὤργων.] Alter alterius gloriæ in ſeſe transfundendæ cupiditate æſtuabat.

ὠρείθυια.) Orithyia, nymphæ nomen. Homerus: *Mæra, & Orithyia, & capillata Amathea.* Eſt & Orithyia Boreæ amica.

Col.1083

ORIGENES, qui & Adamantius, uir clariſsimus, & in omnibus diſciplinis exercitatiſsimus: auditor fuit Ammonij philoſophi, cognomento Saccæ, qui maximos in philoſophia progreſſus habuit: qua de cauſa etiam in arte dicendi plurimùm à magiſtro eſt adiutus. Is enim uir perpetua conſuetudine Platonis utebatur, & in Numenij & Chronij & Apollophanis & Lōgini & Moderati & Nicomachi, & clarorum Pythagoricorum ſcriptis uerſabatur. Chæremonis item Stoici & Cornuti libris utebatur, à quibus * metalepticum Græcorum myſteriorum cognouit modum: magna omnino præditus philoſophicorum decretorum ſcientia, non tantum Græcorum, ſed & diuinorum & noſtrorum, hoc eſt Chriſtianorum. Et quid dicas de eius propè immortali & beato ingenio? Nam Dialecticam, Geometriam, Arithmeticam, Muſicam, Grammaticam & Rhetoricam, & omnium dogmata philoſophorum ſic edidicerat, ut ſtudioſos mundanarum rerum haberet auditores, & in dies ijs aliquid enarraret, magnúſque ad eum concurſus fieret. Origenes, qua ingenij magnitudine fuerit, Porphyrius etiam, qui rabiem ſuam contra Chriſtianos exercuit, meminit his uerbis: Abſurditatis ille modus à uiro erat, in quem & ipſe admodum adoleſcentulus incidi, qui ualde celebris fuit, & adhuc eſt, ex ijs quæ reliquit ſcriptis. Adhibeatur Origenes autor, qui eſt apud iſtius doctrinæ aſſertores illuſtri gloria. Hoc teſtimonium Origeni à prophanis hominibus perhibetur, ijſque inimicis. Hæc Porphyrius libro tertio contra Chriſtianos ſcribit: uerè ille quidem huius uiri exercitatione, ſed aperto de cæteris mendacio. Quid enim non auderet is, qui contra Chriſtianos inſanijt? cum dicat eum à Græcis defeciſſe, Ammonium autem à Dei cultu ad uitam ethnicam deſciuiſſe? Et hæc ad commendationem Origenis, & multiplicis eius Græcarum literarum cognitionis. ob quam à quibuſdam reprehenſus, id ſtudium epiſtola quadam his uerbis defendit: Cum me religionis doctrinæ deditum, fama de habitu noſtro uulgata, aliàs hæretici, aliàs Græcis diſciplinis ac in philoſophia præſertim eruditi conuenirent: uiſum mihi fuit examinare iſta & hæreticorum decreta, & philoſophicas de ueritate pollicitationes. Et hæc ab eo in defenſione ſuæ exercitationis dicta ſunt.

Ammonius Saccas.

** μεταληπτικὸν, trāſſumptiuū. ſ. explicationem arcanorum.*

Multiplex Origenis eruditio.

Porphyrius de Origene.

Co.1084

Origenes de ſuo diſciplinarū ſtudio.

Sub id autem tempus & Alexandri Romanorum imperatoris mater Mammæa, Antiochiæ cum Origene collocuta eſt, & ab eo doctrina religionis imbuta. Ab eo tempore Commentarios in ſacras literas eſt auſpicatus, Ambroſij potiſsimùm non modò aſsiduis adhortationibus, ſed liberali etiam rerum neceſſariarum omnium ſuppeditatione impulſus: in primis autem incredibili uiri illius ſtudio, & in diuinis oraculis exercitatione. Tantum uerò ſtudium habuit diuinarum Scripturarum, eámque diligentiam adhibuit, ut & Hebræam linguam contra & ætatem & ingenium ſuum ediſceret: & alias, præter illam LXX interpretum, editiones

Mammæa.

Ambroſius autor Cōmentariorum ſcribēdorum.

Hebræa. Interpretationes Bibliorum.

editiones in unum colligeret, Aquilæ inquam Pontici, & Theodotionis & *Ebionæi.* Symmachi Ebionæorum, quæ ſecta purum hominem eſſe Dominum opinatur: & commentario in Matthæi Euangelium edito, ſuum dogma per illud confirmare contendit: quintam item & ſextam & ſeptimam editionem. Hæc ex Euſebij Pamphili hiſtorijs, de Origene. Adeò exquiſitum diuinæ Scripturæ ſtudium fuit in Origene, ut, ſolas primas ipſis Hebræorum elementis ſcripturas poſſeſsionem ſuam faceret, & inueſtigaret aliquas * amicorum, præter LXX editiones, ſacras Scripturas interpretatos: & alias quaſdam à receptis interpretationibus diſcrepantes Aquilæ & Symmachi & Theodotionis inueniret, quas ex abſcondito, neſcio ubi nactus, ſuperiore latentes tempore, in lucem indagatas protulit. Ac in Hexaplis (id eſt, ſextupla interpretatione) Pſalmorum, poſt inſignes quatuor editiones, non modò quinta, ſed & ſexta & ſeptima addita interpretatione: in una quadam notatum eſt, eam Hierichunte in dolio inuentam eſſe. His uniuerſis in unum congregatis, & * membratim pellectis, & inter ſeſe collatis, unà cum ipſa Hebræorum annotatione, Hexaplorum, quæ uocantur, exempla nobis reliquit. Seorſim uerò Aquilæ & Symmachi & Theodotionis editionem, unà cum interpretatione LXX in Tetraplis concinnatam, denique omnem Scripturam eccleſiaſticam notatam, plurima & innumera reliquit: ut ab eo omnes poſteriores Eccleſiæ doctores fuerint adiuti, ut ait Theologus Gregorius: ὠριγένης ἡ πάντων ἡμῶν ἀκόνη, Origenes omnium noſtrûm cos. Neque uerò noſtræ tantum Eccleſiæ, ſed etiam exteris & hæreticis & philoſophis plurimùm attulit adiumenti, qui præter diuina, tantum non & in philoſophicis erudirentur. Quos enim ualere ingenijs uidebat, eos ad philoſophicas diſciplinas, Geometriam & Arithmeticam & cæteras perducebat, & ad ſectas philoſophicas promouebat, earum'que ſcripta enarrabat, Commentarijs additis, & ſingulis excuſsis: ut iam & apud Græcos magnus philoſophus prædicaretur. Cuius in hoc genere ſolertiæ, teſtes ſunt Græci philoſophi, qui eius tempore floruerunt, in quorum ſcriptis multa uiri huius fit mentio, cum aliàs * eum appellent, aliàs ad eius iudicium tanquam præceptoris labores ſuos referant. Origenem igitur more ſuo Cæſareæ degentem, multi conuenerunt, non modò ex popularibus, ſed & peregrini infiniti relicta patria ad eum audiendum uenerunt: quorum maximè inſignes nouimus, Theodorum, qui ipſe fuit inter noſtræ ætatis epiſcopos percelebris: Gregorium Thaumaturgum, & fratrem eius Athenodorum: quos philoſophiæ cupiditate flagrantes, & Græcas Latinas'que literas admirantes, ut cum priore ſtudio diuinam exercitationem commutarent, impulit. Qui totis quinque annis eius uſi conſuetudine, in rebus diuinis eos progreſſus fecerunt, ut etiamnum adoleſcentes epiſcopatu Ponticarum Eccleſiarum digni haberentur. Eodem tempore Origenes in Eſaiam, ſimulq́ in Ezechielem XXV libros cōpoſuit, è quibus in tertiam partem Eſaiæ uſque ad uiſionem quadrupedum in deſerto, XXX ſunt tomi. In Ezechielem XXV, quos ſolos in totum prophetam confecit. Quo tempore hos ſcribebat, annum agebat ſexageſimum: quo & ſanctus martyr Pamphilus martyrio uitam confecit. Enarrationis in Euangelium Ioannis apparet priores quinque libros eum, dum adhuc Alexandriæ fuerit, compoſuiſſe. Operis in totum Euangelium ſunt tomi XXII. In Geneſin XII. In primos XXV Pſalmos, & in Threnos, & de Reſurrectione, & de Principijs. Scripſit & Stromatum lib. 10. quos Alexandro imperante compoſuit. In expoſitione primi Pſalmi expoſuit ſacrarum Scripturarum ueteris Teſtamenti catalogum, ſic penè ad uerbum dicens: Non ignorādum eſt, libros eſſe Teſtamenti, ut Hebræi tradiderunt, XXII. quantus apud eos eſt numerus literarū. Poſtea ſubijcit: Sunt autem hi libri ſecundum Hebræos, Geneſis, Barenſid, id eſt in principio: & reliqui ordine. Vixit uſq; ad Gallum & Voluſianum, hoc eſt uſque ad annum ætatis 69. Obdormijt Tyri, ubi & ſepultus eſt. Pater uerò eius Leoni-

Hexapla: Sextupla.

** τινὰς τῶν ἑταίρων τινῶν.*

** κατὰ κῶλον ἀντιδιαστολὴν, à puncto ad punctum.*

Col.1085

Origenes cos omnium.

Et Theologiæ & philoſophiæ magiſter.

** libros ei dedicent.*

Auditores Origenis.

Commentarij.

Pamphilus martyr.

Col.1086

ἐνδιαθήκους βίβλους.

Obitus Origenis.

Leonides Origenis pater.

Leonides, martyrio propter Chriſtum eſt conſummatus.

ORIGENES Leonidem habuit patrem, epiſcopum & martyrem: floruit ſub Seuero imperatore. Dum Alexandriæ fuit, magnum ſtudium diuino ſermoni impendit. Eius ſtudioſi permulti fuerunt, maximè Ambroſius: qui cum illi innoteſcere ſtuduiſſet, à ſecta Valentini & Marcionis diſceſsit. Plurimi etiam prophanorum philoſophorum eum adeuntes, maximum eius doctrinę fructum cæperunt. Nam ab ijs quoque magnifiebat, docens Geometriam & Arithmeticam, & reliquas primas diſciplinas. Quapropter non pauci Græci philoſophi eius meminerunt, ut ſui præceptoris. Abundauit enim ingenio à puero, & ſtudioſiſsimus fuit.

Ambroſius patronus Origenis.

Qui cum puerili ætate ſenſum ſacrarum literarum profundius ſcrutaretur, pater eum obiurgabat, ne quid ſupra ętatem quæreret. Sed noctu accedens, & pectus intuens quaſi ſancti Spiritus templũ deoſculabatur, ſeq́ꝫ tali filio beatum iudicabat. Caſtitatis & cõtinentię fuit ab adoleſcentulo ita ſtudioſus, ut quaternis obolis in diem uictitaret: idq́ꝫ per annos complures fecit, & humi in ſtorea dormiuit: & breui tẽpore noctu quieſcens, maiorem eius partem in ſacram meditationẽ ſanctorũ oraculorũ contulit: atq́ꝫ ita & inſomnia & inedia nuditate ſeſe ſubigens, uſq́ꝫ adeò uigorem corporis edomuit, ut emarcuiſſe uideretur. Nam cum uino & oleo & reliquis abſtineret, * euerſionem thoracis maximam ſuſtinuit. Hinc celebris factus, ut & agendo & dicendo excellẽs, multisq́ꝫ Græcis ad idolomaniam deteſtandam impulſis, ad martyrij coronam adipiſcendam ſe parauit. Magna itaque fama de eo increbreſcente, & multis è lõginquo ad eũ cõfluentibus: non tantum Græcos & philoſophos & hæreticos primarios ad pietatem attraxit, ſed Chriſtianos etiam rectius inſtituendo confirmauit. Quamobrem is quem diximus Ambroſius, multis precibus impetrauit, ac penèui adegit hominẽ Cæſareæ, ſeptem conductis notarijs, & pluribus qui eleganter ſcriberent, ut ſacras Scripturas interpretaretur. Hoc igitur rerum neceſſariarum præbitore uſus, ociumq́ꝫ nactus, notarijs dictauit ea quæ librarij cum mulieribus eleganter ſcribere edoctis deſcriberent. Sic omnem diuinam Scripturam annis 18 eſt interpretatus. Fertur autem ſtãs libros compoſuiſſe. Tantum enim enarrationis diuinorum oraculorum Ambroſius ardorem declarauit, ut magnum eius ſtudium teſtificans Origenes, ad quendam ſic ſcribat: Sacer Deo, & uerè dicatus Ambroſius, ſæpè me appellauit: qui cum me amicum eſſe & cupidiſsimum Dei putaret, ſua me induſtria coarguit, ſuoq́ꝫ diſcendi amore. Tantum certè quidem me ſuperauit, ut periculum mihi ſit, ne deficiam in eius poſtulationibus exequendis. Neque enim cœnare licet, * niſi opponenti: neque cœnato deambulare, ac refocillare corpuſculum: ſed & illis temporibus doctrinæ uacare, & exempla corrigere cogimur. neque totam noctem ad curationem corporis dormire licet, ſed & eius magnam partem lucubrationibus impendimus. Mitto matutinos labores, ad nonam uſque & decimam horam. Omnes enim homines ſtudioſi id tempus indagationi diuinorum oraculorum, & lectionibus conſecrant.

Curioſitas in pueritia.

Frugalitas & continẽtia Origenis.

Morbus.

** ἀνατροπὴν τοῦ θώρακος ὑπέμεινε.*

Scripturæ ſacræ interpretatio.

ταχυγράφοι, καλλιγράφοι.

Col. 10 7

Anni 18.

Statio.

Ambroſius ἐργοδιώκτης.

** ὅτι μὴ ἀντιβάλλοντα.*

Omnem igitur diuinam Scripturam interpretatus eſt. Iis enim temporibus uetus Teſtamentum in dolio quodam repertum, perquàm ingenioſè & eruditè adornauit. Nec tamen ad extremum uſque gloria eius inextincta manſit. Nam multiplicis eruditionis induſtria in lapſum eum ingentem impulit, & multos offendit, multos in exitium deiecit. Nam cum Sacrarum literarum nihil non interpretari uellet, in peccati calamitatem incidit, & mortifera enarrauit uerba Nam ab eo & Arius argumenta ſumpſit: & ſecuti * inæquales, & profani, & reliqui omnes. Initio enim dicere non dubitabat, unigenitum Filium uidere Patrem non poſſe, neque Spiritum ſanctum uidere poſſe Filium, neque angelos Spiritum. Neque ex patris eſſentia eſſe filium uult, ſed creaturam: & ex gratia dici filium, humanam autem animam * eſſe priorem. & ſi quæ aliæ ſunt eius blaſphemiæ. Multa certè quidẽ in ſingulis Scripturis cõpoſuit: & colloquia & proœmia eius de moribus & naturis animantium & brutorum, medio pleraque ſcripta genere oratio-

Labes aſperſa Origenis gloriæ.

Occaſiões hæreticis datæ.

** ἀνόμοιοι καὶ ἀνόσιοι. f. ἄνισοι, qui Chriſtum Deo diſsimilem & imparẽ dixerunt.*

** προϋπάρχειν.*

Proœmia.

Dogmata

rationis, iucundam habent expoſitionem. Dogmata uerò de fide omnium abſurdiſsima inueniuntur. Viſum illi quoque fuit, uitam aſceticam (id eſt, exercitationi uirtutis deditã) inſtituere: & quidẽ talem, ut & thoracem eius dicant ex immodica inedia & dura uictus ratione euerſum eſſe. Contra ſuum uerò corpuſculum id eſſe machinatum, ut uel (ut alij dicunt) neruum incideret: uel, ut alij, pharmaco impoſito pudenda exiccaret. Alij alia de eo referunt. Fertur multa pro Chriſto perpeſſus eſſe, cum admodum eſſet eloquens, & in Eccleſia educatus. Ex inuidia igitur in calumniam turpitudinis adductus* apud poteſtatis principes, calliditate diabolicæ maliciæ* uirum aiunt excogitatum eſſe ab improbitatis operatoribus. Aethiopem igitur ſubornarunt, ad abuſum corporis eius. Is uerò tam nefariũ facinus nõ ferens, uocem rupit, ambabus illi propoſitis rebus: & aſſenſus eſt, ſe immolaturum: & thus in manus eius iniectum, in altaris pyram demiſerunt. Sic & à iudicibus à martyrio reiectus eſt, & eiectus Eccleſia. Relicta igitur propter probrum Alexandria, in Iudæam ſe contulit: ac Hieroſolyma cum ueniſſet, enarrator & eloquens, rogatus eſt à ſacerdotibus, ut in Eccleſia ſermonem haberet (presbyter enim iam erat) atque etiam ui coactus, ſurrexit, & hãc tantum ſententiam elocutus: Peccatori autem dixit Deus: Cur uerò tu enarras iura mea? & aſſumis teſtamentum meum in os tuum? complicauit librum, aſſedit cum eiulatu lachrymans, omnibus unà cum eo eiulantibus. Alia item multa & dicuntur & canuntur, propter multitudinem cognitionis eius, & compoſitionis librorum. Vnde Syntacticus, id eſt Compoſitor dictus eſt, quòd multos feciſſet libros, non audiens ſcilicet Solomonem dicentem: Fili caue, ne facias libros multos: & ne feſtinato ore tuo, & cor tuum non acceleret ad efferendum ſermonem à facie Dei. Nam Deus ſuprà in cœlo eſt, & tu in terra infrà. Quapropter ſermones tui ſint pauci. Multi enim ſermones multiplicant uanitatem. Et ne ſis nimium iuſtus. eſt enim iuſtus qui peccat iuſticia ſua: & ne argutare ſuperua-

Vita aſcetica Origenis.

** πρὸς τὰς τῆς ἐξουσίας ἄρχοντας.*

Col. 1088

** ἄνδρα φαῦλον ἐπισυνθῆναι.*

Origenes fœditati præfert idololatriã.

Origenis luctus Hieroſolymitanus.

Syntactici à Solomone improbantur.

canca, neque ſis impius. His omnibus ille repudiatis, decoro excidit.

ORION, Thebæus Aegyptius, ſcripſit collectanea ſententiarum, ſeu Florilegium ad Eudociam, Theodoſij iunioris uxorem, libris tribus.

Orion Alexandrinus grammaticus, ſcripſit Florilegium, Atticarum dictionum collectanea, de Etymologia, Encomium Adriani Cæſaris.

ORVS Alexandrinus grammaticus, Cõſtantinopoli docuit: ſcripſit de ancipitibus: Gentilia quomodo efferenda ſint: Solutiones propoſitionum Herodiani. Tabulam ſuarum rerum: De encliticis particulis: Orthographiam ordine alphabetico: De ει diphthongo. Orthographiam αι diphthongi: Cõtra Phrynichum ordine alphabetico: Florilegium ſententiarum. Col. 1089

ὠρωπία χώρα.) Demoſthenes cum Calliſtratum oratorem Oropios defendentem uidiſſet, eloquentiã adamauit. *Demoſthenes. Calliſtratus.*

OROPVS, locus dictus eſt, quòd Orus oculos ibi amiſit.

ὡς.) Parmenides incredibili eſt pertinacia.

ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.) Vt omnia ſummatim bona tibi afferam. De ijs qui multa bona pollicentur.

HOSANNA, gloriam ſignificat. Etenim alius Euangeliſta dicit, Pax filio Dauidis. alius, Gloria filio Dauidis. Alij perperam interpretantur, *σῶσον δή*, Age ſerua.

ὡς ἂν ὑπὲρ τηλικούτων.) Vt tantis de rebus.

ὡς ἀπόλοιτο κἂν ἴσαι γίνωνται αἱ ψῆφοι.) Pereat, etiamſi urnæ adæquarint. Hyperbolicè dictum eſt. Cum enim pares erant calculi, reus abſoluebatur.

ὤσατο.) Equo illum quidem deiecit: ſed ereptum à ſatellitibus è diſcrimine, in quod ſe coniecerat, uulnerare non potuit.

ὅς γ' ἐμοὶ κριτῇ.) Meo quidem iudicio lucidiſsimus eſt, inquit Sophocles.

ὡς ἐκ τῶν παρόντων.) Cum eò loci ſe redactam audiret, data à ſingulis optione mortis leniſsimæ & leuiſsimæ: diadema, quod in capite geſtabat, ſignum ſcilicet & teſtimoniũ principatus, auulſum collo innexuit: eoq; uſa p laqueo, *Diadema pro laqueo.*

ut illius temporis dura conditio poſtulabat, necem ſibi conſciuit.

ὡς ἐνὶ μάλιστα.) Diuerſoria ſunt quàm fieri poteſt tutiſsima.

ὡς ἐπίπαν, ὡς πλήθει, ὡς ἐπὶ πολύ.) Dion hiſtoricus Romanarum rerum lib. 17. πέφυκεν ὡς πλήθει τὸ μὲν εὐτυχοῦν θρασύνεσθαι, τὸ δὲ κακοπραγοῦν μετριάζειν: Alioqui etiam ferè ita fieri ſolet, ut & fortunati inſoleſcant: & quibus res aduerſæ ſunt, ſe præbeant moderatos: eoq; hi quidem ex metu modeſtè uiuunt, illi pro-

Co. 1090 pter fiduciam petulanter. Idq; magis etiam eſt in illo deprehenſum. Idem 13. Plerunq; ſecuritas tarditatem, ſubita inclinatio celeritatem conſilij ſequitur.

πέφυκεν ὡς πλήθει τὸ μὲν βέβαιον ἐκ βραδυτῆτος, τὸ δὲ ὀξύῤῥοπον ἐκ τάχους διανοίας ὑπάρχειν.

ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὡς εἰπεῖν ἔπος, ὡς ἔπος φάναι, ὡς φάναι ἔπος, ὡς φάναι, ὡς εἰπεῖν.) id

* ἑνὶ est, ὡς φαίνεται καὶ * ἑνὶ λόγῳ εἰπεῖν, ut uidetur, & ut uno uerbo dicam. Alibi dicit Ariſtoteles, ὡς τύπῳ περιλαβεῖν, ut pingui Minerua complectar. Hoc autem dixit, quòd non ſubtiliter diſtincteq; dici poſsit, propoſitiones quæ ad expetendum & fugiendum referantur, eſſe morales: quæ ad cognitionem & ueritatē, naturales.

ὡς τύπῳ εἰπεῖν.) Vt communius & uniuerſè dicam.

ὡς εἰς πᾶσαν ἀπορίας ἀφικέσθαι.) Eò redactus, ut conſilij prorſus inops eſſet.

ὡς ἔοικεν.) Vt apparet, uti par eſt, ut fieri ſolet.

ὡς ἡδέως ἂν φάγοις δὴ ὄξος δίκην.) Quàm libenter, ô ſycophanta, ex aceto ederes litem?

ὡς καλὸν ὦ Πόσειδον.) Quàm pulcher eſt, ô Neptune, cœtus eorum? Quàm denſus & expeditus, inſtar cibarij panis, & publici epuli. Nam cum publicè conuiuantur, unoquoq; ſuam cœnam afferente, denſa uidētur omnia, partim ſacrificiorum apparatu apportato, partim ab ipſis epulantibus. Epulum.

ὡς οὐκ ἀρκέσει.) Teucer nō effugiet, quo minus lapidibus obruatur.

ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος.) Ex Chæremonis Therſita prouerbialis uerſus: Non inferens, ſed depellens iniuriam.

ὥσπερ κογχύλην διαλεῖν.) Vt concham diuidant. Prouerbium, in ualde ſordidos.

ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι.) Inſtar uictorum circumire, uel circumduci. Ferunt pugilibus uictoribus pręmia nō fuiſſe data: ſed ipſos circumeuntes, quod quiſq; uellet.* Pugilum premia.

ὡς Πυθώδ' ἰέναι βουλόμενοι, Βοιωτῶν δίοδον αἰτούμεθα.) Tanquam Delphos ituri, tranſitum à Bœotijs petimus. Delphi ſiti ſunt intra Atticam & Bœotiam. Delphi.

ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελών.) Quaſi clypeum Argis ſuſtuliſſet. In arrogantes. Alij dicunt, ſacrum eſſe Argis clypeum, qui munitus dicatur, & ſuſtineri non poſsit: alij, cohortem eſſe Argis robuſtiſsimorum iuuenum, quæ clypeus dicatur. Arginus clypeus. Col. 1091

Ὠστία.) Ancus Martius rex Romanorum, præter cætera, ad oſtia Tiberis fluuij locum munijt, & ad ipſum æſtuariū urbem condidit, Hoſtiam à ſitu ita dictam, ad lapidem decimumſextum Roma diſtantem.

ὠστικῶς.) Non impetu & cum uiolentia ruendum in mortem.

ὡς τὸν υἱός.) Tanquam filium ſuum, ſacra ratione, uti par erat, diligebat.

ὡς φάσαν ἡ πληθύς.) Homerus: Sic ait populus.

ὠσφόρον.) Vinum in libationibus adhibebatur.

ὠσχοφόρια.) Oſchophoria, Sciradis Mineruæ feſtum, à racemis uuarum dictū. Oſchophori autem duo erant, genere & opibus præſtantes, qui palmitem ferebant uuis dependentibus.

ὦτα κατεαγότα.) Iam nonnullis qui cō fractas aures & corruptos animos habent, in comœdiam conuerſa ſunt, & magnū riſum, arcana philoſophiæ (Damaſcius ait) eo quòd quidam arcana philoſophiæ eliminaſſent.

ὠτακουστεῖν.) Per emiſſarios & delatores aliquid exploratum ire.

ᾧ τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔστι φυσῆσαι.) Sacrum ignem ei ſufflare non licet. Timæus 38 hiſtoriarum tradit, Democlidem contra Democharem dixiſſe: Soli ipſi omnium Athenienſium non licere ſacrum ignem ſufflare, ut qui ſuperioribus partibus ſit impuris. Duris uerò lib. 10. Pytheam idem obieciſſe Demoſtheni ait. Col. 1092

ὠτοκάταξις, καὶ ὠτοθλαδίας.) Aurifractus dicitur, cui aures in palæſtra ſunt confractæ.

ὦτος.) Aſio auis eſt, quæ cum laudatur, & contrà ſaltat, ſicut nycticorax, capitur. Itaqꝫ Otos dicũt inflatos, & uanæ gloriæ cupidos.

ὤφελε.) Vtinam prius æthere͂ ſubijſſet magnum, aut multis commune͂ Orcum, ille uir, qui inuiſum monſtrauit armorum Græcis communem Martem: id eſt, utinam prius è medio ſublatus eſſet, quàm arma bellica in Græciam intuliſſet.

Quis fuit, horrendos primũ qui protulit enſes? Quàm ferus, & uerè ferreus ille fuit?

ὠφελέας.) Publius urbem ingreſſus, quoſuis obuios occidi iuſsit, nec parci cuiquam, neqꝫ ad prędam diſcurri, ante ſignum datum.

ὠφέλιμον πρᾶγμα.) Res utilis, quæ eiuſmodi eſt ut iure expetatur ad incrementum & additamentum. παρὰ τὸ ὀφέλλειν, τὸ αὐξάνειν.

OPHELIONIS comici, libro 2. Dipnoſophiſtarum dramata eſſe ait Athenæus, Deucalione͂, Callæſchrum, Centaurum, Satyros, Muſas, Monotropos, id eſt Solitarios.

Philoſophicum ſupercilium.

ὦ 'φήμερε.) O' unius diei homuncio. Sic loquentem inducit Socratem Strepſiadi Ariſtophanes, quaſi ipſe diuinis rebus & ſublimibus intentus, præ ſe contemnat ſenem rebus caducis intentum. Vel, quia Socrates Sileno ſimilis eſſe dicebatur. Fuit enim & ſimus, & caluus. Nam Silenum Pindarus ſic affantem facit Olympum: O' miſer, unius dieculæ, fatue: Narras mihi res inſolenter.

Socrates. Silenus.

Col.1093

Mithridatis interitus.

ὦ φῶς.) O' lumen malis meis ades: præbe te amicum mihi, dextram tuam imploranti. Eſto in extremo miniſterio mihi alter Mithridates. Hæc ait Mithridates, cum hauſto ueneno difficulter moreretur.

OCHVS philoſophus apud Phœnices, Zamolxis apud Thraces, Atlas apud Afros.

ὤχου.) Mortuos coronare, & lecythos eis imponere ſolebant.

ὦχρος.) Vt uidi Meliten, pallor me inuaſit.

ὠψοποιός.) Coquus Spinther Mercurio hæc ſigna artis ſuæ dedicauit, ſeruitij iugo excuſſo.

INITIVM P LITERAE, Georgio Hamaxurgo Menchingenſi, Vuolfij auditore, interprete.

P cum A.

Πάγαι.* Pagæ, uel Pagaſæ. Demoſthenes in Philippicis: Nauale eſt Pheræorum, unde Pagaſiticus ſinus, & urbs. Col.1093 *f. παγασαί.

πάγαις.) Id quod Aeſchylus ait: In ſuas pennas incidit, & comprehenſus laqueis, quos alijs poſuerat, legibus, ut æquum erat, pœnas dedit.

Inſidias alij fabricans, ſibi fabricat ipſe.

παγκρατιασταῖς.) Pancratiaſtæ, athletæ, pugiles, qui manibus & pedibus pugnant. Co.1094

PANCRATIVS ſophiſta, in Minuciani artem commentarium ſcripſit.

Pancratius. Huius feruntur libri de arte culinaria, ſecundum quamuis conuerſionem. Floruit tempore Leonis ſenis, uſqꝫ ad Zenonem.

πάγκοινος.) Pancœnus, quaſi cõmunis omnibus, palus apud Inferos. Neqꝫ em̃ illũ ex Orci Pancœni ſtagno, nec lachrymis nec precib. reuocabis, in quod omnibus perueniendum eſt. Sententia eſt: Neqꝫ lamentãdo, neqꝫ obteſtãdo deos, eum reſuſcitabis. imitatione Homeri:

Panditur ad nullas ianua nigra preces.

Vtilitas quoniam luctus eſt nulla moleſti.

Et Aeſchylus: *Sola dearum Mors munera non amat, Non admittit dulcẽ parte͂ ſpei.*

μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ: οὐ δ' ἄχεται γλυκόφρες μόρος ἐλπίδος.

πάγοι.) *Aedes, Nympharumqꝫ ſacer pagus, atqꝫ petrarum, Fontes aſtat aquis inde propinqua larix.*

PADVS, nome͂ fluuij, qui apud Grçcos Eridanus appellatur.

πάθας.) Commemorat ademptã pecuniam, & cõdemnationem, atqꝫ etiam priores ſuas iniuſtas calamitates. Sophocles: Atqꝫ * ea quæ intus acciderũt, nõ poſſum eloqui. Oedipus: Acquieſcere me, ærũnę & te͂pus longinquũ docet: & tertio loco, animi conſtantia. Id eſt, ut boni conſulere͂ res aduerſas, multum effecit tempus, & calamitatũ multitudo, & fortitudinis excellentia.

* inteſtinas calamitates.

Quod malè fers, aſſueſce: feres bene.

πάθη.) Cum uideam calamitatem pediſſequam, quæ * effugi non poteſt. Et rurſus: Ac alias infinitas dixerim, neglectam iuſticiam, ſecutas ærumnas. *fati.

πάθη.) Quales affectiones animi in ſpectaculo, tales exitus eſſe neceſſe eſt.

Affectus

Affectus duo, Dolor & uoluptas. Et uoluptas quidē leuis eſt motio, dolor aūt dura motio: ac uoluptas accepta omnibus animalibus, dolor autem odioſus.

πάθος.) Affectio, dictionis eſt homonymia, quam uulgo æquiuocationē dicunt, cuiuſmodi eſt canis: itē metaphora, ut nutrix tellus, id eſt alma. Hinc oritur abuſio & obſcuritas.

Paſsio corruptionis, perfectionis.

πάθος.) Nomen πάθος (paſsio, perpeſsio, affectus, affectio) dupliciter dicitur: uel de eo quod ad corruptionem, uel de eo quod ad perfectionem perducit. Lignum enim pati ab igni dicitur, quod corrumpatur. Senſus etiam pati dicuntur à ſenſibilibus, hoc eſt perfici, & à facultate ad actionem perduci. E' corporis affectionibus ad animum aliquid tranſit. Eo enim dolente, unà dolet: beneq; affecto, unà lætatur: & corpus aliter atq; aliter affectum, impedimēto eſſe animo, nemo ignorat. Quod non fieret, niſi ab affectione erga illud, conuenientia quædam & coniunctio, quæ συμπάθεια dicitur, ad animum perueniret: ueluti ſi poſterior uentriculus cerebri patiatur, memoriæ uis patitur.

Corporis & animi mutuæ affectiones.

DE AFFECTIBVS.

Partes animi ſunt, quinq; ſenſuū inſtrumenta,* uox, & intelligendi facultas, quæ eſt mens. E' rebus falſis autem inuadit animum peruerſitas, à qua multæ affectiones procedunt, & turbarum cauſæ. Eſt autem ipſa perturbatio, ſine ratione & contra naturam animi motus, aut impulſio nimia. Affectuum quatuor ſumma ſunt genera: Aegritudo, metus, cupiditas, uoluptas. Videntur autem affectus iudicia (δόξας) eſſe. Nam & pecuniæ ſtudium, eſt perſuaſio, pecuniam eſſe bonam: ac ebrietas & intemperantia, eodem modo, & reliqua, ac ægritudinem quidem eſſe dicunt contractionem ſine ratione: ſpecies uerò eius, miſericordiam, inuidiam, æmulationem, zelotypiam, angorem, *obturbationem, amentiam, dolorem, & confuſionem: & miſericordiam quidem eſſe, miſerari aliquem, tanquā nullo ſuo merito rebus aduerſis afflictum: inuidiam uerò, bonis alienis dolere: æmulationem, dolere alij ineſſe, quæ & ipſe habeas: angorem, ægritudinē prementem: obturbationem, dolorem angentem, & difficultatis plenum: amentiam, dolorē è cogitationibus reſiduū, aut dolorem laborioſum, qui augeatur: cōfuſionem, dolorē ſine ratione, prohibentem & uetantē præſentia intelligere. Immortalitas, uitæ affectus eſt, aut accidens quoddā. Eſſe autem affectionem aut accidens quoddā uitæ immortalitatem, perſpicuū erit ex hypotheſi illa: è mortali ſcilicet, immortalem naſci. Neq; eñ participatione alterius uitæ, immortale erit mortale: ſed tanquā accidenti quodā, & affectu. Eadem enim ipſa uita certo modo affecta, immortalitas eſt. Quod ſi affectionis cauſa uita, fit immortalitas,* erit certè uita affectus immortalitatis. Si igitur paſsionis propriæ, id quod paſſum eſt, nō eſt genus, (eſt enim caſus aliquis & accidens affectus, eius quod paſſum eſt, & non forma) nec immortalitatis genus erit uita. Neq; eñ dulcedinis genus eſt corpus, neq; uoluptatis aut doloris animus.

** τὸ φωνητήριον, uocalitas.*
Mendacij peruerſitas.
Col.1095
Motus animi nimius, à ratione auerſus.
Iudicium affectus ſequitur.
** ἐνόχλησιν. ἔλεον. φθόνον. ζῆλον. ἄχθος. ἐνόχλησιν. ἀνίαν.*
σύγχυσις.
ἀθανασία.
** ὅτι καὶ πάθος ὁ βίος τῆς ἀθανασίας, ſ. τοῦ ζῆν ἡ ἀθανασία.*

PACATVS Minucius, græcè Irenæus, Alexandrinus grammaticus, de Alexandrinorū dialecto, ſiue de Græciſmo libros 7 ſcripſit, ordine alphabetico: de Attica conſuetudine dictionis & Proſodia libros 3, ordine alphabetico: de Proprietatibus Atticæ & Doricæ dialecti: de Atticiſmo, & alia multa.

πάκορος.) Pacorus. Ferunt Craſsi cū legionibus interitui, æqualem fuiſſe Pacori & copiarum eius interitum.

παλλάδιον.) Palladium. Fuit hoc ſigillum paruum ligneum, quod * perfectū dicebāt eſſe, quodq; regnum Troianū tueretur. Datum autem eſt Troi regi, condenti urbem, ab Aſio quodam philoſopho & initiatore. Quam ob rem in Aſij honorem, regionem quę ſub imperio eius erat, cum Epirus prius diceretur, Aſiam appellauit. Poetæ uerò qui hac de re ſcripſerunt, ex aere dicunt Palladium hoc Troi Phrygū regi eſſe delatum. Hoc Diomedes & Vlyſſes, cum ad Priamū legati eſſent, è templo ſurripuerunt, prodito illo à Theano Antenoris uxore, quæ erat ſacerdos templi, idq; cuſtodiebat. Cognouerāt enim ex oraculo, quandiu Palladium Troiæ maneret, tādiu incolume fore Phrygū regnū. Magna igit̄ cōtinuò inter * Aiacē & Vlyſſē orta eſt cōtentio, uter id in patriā deportaret, alijs regib. & ducib. hac de re iudicātibus. Multis igitur rationibus

** τετελεσμένον, initiatum, cōſecratum.*
Aſius.
Epirus. Aſia.
Theano proditrix Palladij.
Co.1096
** Diomedi. Aiacis & Vlyſsis contentio.*

bus adductis, & ueſpere facto, uiſum eſt illis deponere ſimulacrũ apud Diomedē, dum diluxiſſet. Quod cum eſſet factũ, inuentus eſt Aiax noctu clàm interfectus: ſuſpicabantur aũt, ab Vlyſſe dolo fuiſſe occiſum. Atq; ita altercantes, oram ſoluerunt.

PALLADIVS, Palladij F. Methonæus ſophiſta, natus eſt ſub Conſtantino imperatore. Scripſit de Romanorũ feſtis, diſputationes, orationes diuerſas, Olympiacam, Panegyricā, forēſem.

παλλαδίων χρυσωμένων.) In proris triremium Athenienſes ſimulacra quædā lignea Mineruæ collocabāt, quorum nauigaturi rationem habebant.

παλάμαι.) O` conatus mortalium, ô infelix mortaliũ genus, quibus ne mediocre quidem eſt æuum.

παλαμᾶσθαι.) Adhæc quicquid oportet, conetur, & quiduis contra memoliatur. Nam bonum mecum eſt, & iuſtũ
** me opprimet calamitas.* adiumento mihi erit, neq; * ullius ſceleris conuincar.

παλάμῃ.) Herodotus: Dicebat eis, uideri ſibi, ſe artē habere, qua ſperaret, ſe optimos regis ſocios ad defectionē impulſurum eſſe.

PALAMEDES, Eleates grammaticus, edidit Comicam & Tragicam dictionem, nomenclaturam, commentarium in Pindarum poetam.

Palamedes Nauplij & Climenes filius, Argiuus, uerſificator. Fuit conſobrinus Agamēnonis regis. Bona indole præditus ad philoſophiā & poeſin, inuenit literā z, η, φ & χ. itē arithmeticā, talos, teſſeras, calculos, mēſuras & pon-
** ab Homero.* dera. Poemata eius deleta ſunt * à poſteris Agamemnonis, ex inuidia. Exiſtimo
Summa petit LIVOR. perflant altiſsima VENTI. aũt etiam hũc feciſſe. * Inuadit aũt maximos etiam uiros inuidia, quæ utinā nō irrepſiſſet in uitam: aut poſteaquam irrepſit, ne me uincat. Valeat potius, atq; abſit. Quoties enim cor mihi doluit? qualia uidi longo tēpore? Cæterùm ſit mihi uita, cui nihil deſit. Vultũ aũt meũ nunquā exigui temporis ſpe feriat inuidia: ait quidam ueterum.

Palamedis remi pro literis. παλαμήδης.) Palamedes: Noui ego prius cōmentũ Palamedis: quemadmodũ ille, remos inſcriptos projiciā: quemadmodũ gubernaculũ Nauplio depingit parenti, Palamedem, diuerſiq; remi in mare proiecti: ut unus ſaltē ad Nauplium perueniat. Vnde autē mihi ſuppetunt remi? hæc ſimulacra, remorum uice depicta projiciam: idq; longè præſtat. Nam & hæc ſunt ligna, & illud lignum fuit.

παλαμναῖος.) Babrius: Timui ne pellem meam morderet fugiens, ne iubam meam fœdaret. Loquitur de mure. Et rurſus: Non homines eſſe uiſi ſunt, ſed dæmones infeſti quidā, & nefarij. Aelianus: Ille uerò ante congreſſum cũ hoſtibus, tanquā populũ ſuũ perire uideret, maiori malo malum eſt reſtinguere auſus, nefarius ille. Impetrat itaq; miſeram uirginem in duas partes ſecari. παλαμώμενον. Col.1097

παλλάντιον.) Romulus, cōſtituta Republica, renouauit etiam regiam, quæ à Pallante palatium uocatur.

PALLAS, uirgo inſignis. Eſt aũt epitheton Mineruę à uibranda haſta, aut à ſublato Pallante uno ex gigantibus.

παλατῖνοι.) Palatini, genus panum, quos populo Conſtātinus Magnus in ſuo cōſulatu largiebaẽ: ita dictos, q; ex palatio præberenẽ. Adiecit his etiā carnes, uinũ & oleũ: quorũ aliquandiu ciuitas fructum cepit, cum notas * eorum quos ille proieciſſet, ferret. ** ἀπείλησι τῶν ὑπ' αὐτοῦ ῥιφθέντων φέρων γνωρίσματα.*

παλαιγενεῖς.) Homines ſimplices, ἀρχαίους καὶ παλαιούς, antiquos & uetulos dicebant.

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι.) Fuerũt olim ſtrenui Mileſij. De ijs qui olim floruerunt, nunc uerò ſunt imbecilles.

παλαίσμασιν.) Ariſtophanes: Phrynichi certaminibus. Phrynicho enim duce uicti ſunt Athenieſes: qui & in multorũ odiũ incurrit, quaſi mala fide bellũ adminiſtraſſet. Quidam uerò hunc Comicum poetā dicunt, qui choros mobiles & decertantes introduxerit. Fuit autem prætor, ſub quo multi Tragici impegerunt, & capite diminuti ſunt.

παλαιστής.) * Eſt ille quidem callidus luctator. Verùm callida etiam ingenia ſubinde impingunt.

παλαιστίνη.) Palæſtina. Multorũ dierũ itineribus diſtat Babylon à Palæſtina. Col.1098

παλαίστρα.) palæſtra. Cum inueniſſet campum decliuem, & opportunũ uſui equorum & phalangis: eum repurgauit atque effodit, ut belli exercitationibus ſeruiret.

PALAEPHATVS, Athenis uerſificator,

cator, filius Actæi & Biūs: aut, ut alij dicunt, Iocliſ & Metaniræ: alij, Mercurij. Fuit, quorundam ſentētia, poſt Phemonoen: aliorum uerò, etiam ante illam. Scripſit Coſmopœiam, id eſt mundi fabricam, uerſibus circiter quinquies mille: Apollinis & Dianę partum, uerſibus ter mille: Veneris & Cupidinis uoces & ſermones, uerſibus quinquies mille: Mineruæ & Neptuni contentionem, uerſibus mille: Latonæ comam.

Palæphatus, Parius aut Prieneus, tēpore Artaxerxis: ſcripſit libros quinq; incredibilium.

Palæphatus Abydenus hiſtoricus, edidit Cypriaca, Deliaca, Attica, & Arabica. Fuit ſub Alexādro Macedone, amaſius Ariſtotelis philoſophi: * ut Philō in litera α, de Admirabili hiſtoria li. 1. & Theodorus Iliac. ζ Troicorū, tradūt.

Palæphatus Aegyptius, aut Athenienſis grammaticus, edidit Aegyptiacā Theologiam, Fabuloſorum lib. 1. * Explicationes fabuloſè dictorum: Argumenta in Simonidem: Res Troianas, quas quidā Athenieſi, quidā Pario adſcribūt. Scripſit etiā peculiarē hiſtoriā.

Nat.f.λύcas.

παλεύει καλῶς τὴν ἀλώπεκα.) Pulchrè fallit uulpeculam. Prouerbium.

PALLENE, municipiū Antiochiæ tribus. In Thracia quoq; Pallenen eſſe, notum eſt. Eſt & Pallene una ex Halcyonijs inſulis.

παλληνικὸν βλέπειν.) Pallenico eſſe uultu, id eſt generoſo, animo infenſo atq; aſpero aduerſus hoſtem: quòd in Pallenenſi municipio Athenienſes cum Piſiſtrato tyrannidem affectante, prælium commiſerunt. Quòd ſi pro παλλὼν legatur βαλλὼν: ſignificat, eum lapidibus eſſe obruendum.

παλίγκοτος.) Ariſtophanes: Ne ſis iratus nobis ſupplicantibus, ne denuò ſuccenſeas, teq; rurſus pœniteat beneficiorum, quæ in nos fuiſti collaturus. Et in Epigrammate:

Pluribus in rebus Venus aſpera, mitis in uno,
Odit quæ tumidus pectora faſtus agit.

παλίγκυρτος.) Polybius: Cum hoſtes ultrò ſeſe ueluti in naſſam conieciſſent, atq; ipſe inimicos in poteſtatem redigere poſſet, eos prætermiſit.

Co.1099 παλιμβολία.) Agathias: Ducum magnus fuit comitatus, magna cuſtodia, magna uigilia, multæ prehenſationes populi, opes & timor & inconſtantia.

παλίμβολον.) Scythicæ gentes ſunt mutabiles, & infidæ.

παλιναίρετοι.) Denuò electi: uel qui calumniæ cōdemnati, ſoluta mulcta in integrū reſtituuntur: uel qui abrogata, ob magiſtratum, denuò deſignantur. Polyeuctus: Quos calumniabatur, eoſdem accepta pecunia defendebat.

παλινῳδίαν ᾄδειν.) Palinodiā canere. Prouerbiū, contraria prioribus dicere.

παλιντριβῆ.) Sophocles: Nihil perijt. nam bene curant illa dij, ac neſcio quomodo calliditatē & uerſutiā ex inferis euertere gaudēt: rectè facta autem ſemper bonum nuncium afferunt.

παλίωξις.) Agathias: Romani cum ſe explicuiſſent, cōuerſi, obuij perſequentibus proceſſerūt: & fortiter atq; inceſſanter pugnātes, illos repulerūt, atq; ita in locum fugæ inſecutio ſucceſsit. Col.me.

παλμικὸν οἰώνισμα.) Poſidonius de ſaltibus ſeu uibrationibus librum ſcripſit: ueluti ſi dexter oculus ſalierit uel palpitauerit, quid ea res ſignificet.

πάλος.) Darius iubet hos ſortiri. Poſtquam uerò ſortiti erant, ſors ex omnibus Bagæo obuenit.

παλτόν.) Cyrus cum aſcendiſſet in equum, haſtā in manus ſumpſit: Xenophon. Et Arrianus: Emittebant in eos qui ad mœnia pugnabant, alij quidē haſtilia, alij iacula. In dextra autē habebat haſtam ſex ferè cubitorum, cuius prima pars cuſpidem habebat, extremitas uerò ligni rotunda erat.

παλυνομένας.) Regio Scytharū ſubinde niuibus albeſcit.

πάμβορον.) Ioſephus: Omnia uorans genuit cibum ſitauem ex ſeſe. Leonem ſignificans, & fauum.

παμβωτάδαι, καὶ * παμβῶται.) Pambota, municipium Erechtheiæ tribus. * παμφωτάδαι.

PAMPREPIVS Panopolita, heroici carminis poeta, floruit tēpore Zenonis imperatoris: ſcripſit Etymologiarū expoſitionem, Iſaurica oratione ſoluta. Hic multū potuit apud Zenonē, natione Thebæus Aegyptius, natura ad omnia ingenio apto præditus, uenit Athenas: & ab urbe grammaticus delectus, multos ibi docuit annos: ſimulq; doctrina recondita eruditus eſt à magno Proclo. Cum autem apud Theagenē, hominem ibi potentem, delatus eſſet,

&

& grauius quàm magiſtrum deceret,exagitatus: Byzantium uenit. Ac cætera quidem bonum & probum ſe præbebat: ſed,ut in urbe in qua Chriſtiani omnes eſſent, Greca ſua religione(quã non diſsimulabat,ſed confidenter aperteq́ oſtentabat) effecit, ut opinionem afferret hominibus, ſe alia quoq́ arcana doctrina eſſe præditum. Itaq́ Hillus eum ſibi commendatum, humaniter ſuſcepit,& poemate quodam recitato honorificè tractauit: & ſtipendium dedit, partim priuatim de ſuo,partim è publico,tanquam doctori.Et cum abijſſet in Iſauriam,inuidi eius cõficta calumnia, tum ex ſuperſtitione eius, tum quòd ariolari & uaticinari eum Hillo aduerſus Imperatorem dicerent: perſuadent Zenoni & Berinę,quæ tum plurimum ualebat,ut urbe relegaretur. Itaque ille Pergamon Myſiæ urbem uenit. Hillus autem cum audiſſet, ſua cauſa pulſum eſſe,eum in Iſauriam reuocatum & conſiliarium & contubernalem aſciſcit, & (erat enim uir rerum politicarũ in primis peritus) eas res principatus ſui, quas adminiſtrandi ocium ipſi deerat, illi mandat: ac Byzantium profectus, eum ſecum adduxit. Cum autem Marciani conſpiratio extitiſſet,Hillum animi dubium ipſe confirmauit: tantumq́ effatus,Prouidentia nobiſcum facit: ſuſpicionem præbuit ijs qui tum ſubauſcultarant, quaſi ex obſcura quadã prænotione illa diuinitùs diceret. Et cum res ita eueniſſet,ſicut ſcilicet euenit, ſermonem eius cum euentu comparãtes, eum omnium (ut uulgus ſolet) autorẽ ſolum exiſtimabant, quæ miro modo euenire uidebantur. Sic quidem ſapientes de eo coniecerũt:ſi uerò quid aliud fuit,neq́ conſtanter refutare,neq́ affirmare poſſum. Hillus tamen & maxima & minima quæq́ cum illo primùm cõmunicabat. Tum uerò illo aſſumpto, Nicæam uenit hybernatum, ſiue populi offenſionem declinans: ſiue fatum illud quod cædibus urbem infeſtabat, euitare paulifper uolens. Cæterùm Hillus cum eſſet literarum amans, præſentibus uiris eruditis, prolixam de animo orationem audire uolebat. Cum autẽ multi ex ijs qui aderant, ad quæſtionẽ eius uariè philoſopharentur, & è diſſenſione orationem ſibi non conſtare appareret: dixit Marius, Pamprepiũ quæſtionem illam ſine ullo errore poſſe explicare. Fuit aũt hic nigro colore, deformi uultu, profeſsione literator, è Pane Aegypti urbe oriundus, longo tempore ratione affinitatis in Gręcia uerſatus. Cũ igitur à Marſo ad Hillũ eſſet deductus, & orationem de animo, lõgo tempore meditatam, eleganter recitaſſet: quoniã ignarus ſciẽte inter ignaros, ut Plato dixit, perſuadere facilius poteſt: deceptus Hillus artificioſa eius loquacitate, eruditiorem eum omnibus Conſtantinopoleos doctoribus iudicauit. Quapropter cum ei multum pecuniæ ex ærario dediſſet, eos qui ſcholas frequentare ſolebant, *cum delectu docere iuſsit. Huius igitur ſecundæ res ab hoc ortę principio, multarum calamitatum Reipub. cauſa fuerunt. Fuit autem Pamprepius Aegyptius: & cum poeta eſſet, & natura ad poeſim aptus, Athenas etiam ſe contulit, poetico ſtudio ad uitam degendam neceſſaria conquiſiturus: Athenienſes uerò Grammaticũ eum crearũt, & iuuentuti docẽdæ præfecerũt. Ille autem honoris cupidus, & nulli ſecundus uideri uolens, aduerſus omnes decertabat, Proclo & alijs philoſophis exceptis. Hanc autem ſapientiã ne attingere quidẽ poterat: in reliquis ergo primis diſciplinis ita elaborauit, & tantopere ſe exercuit Pamprepius, ut paruo tẽpore præſtantiſsimus & doctiſsimus eorum qui ibi literis uacabãt, haberetur: Plutarchũ etiam, & Hieriũ hominem Athenienſem, & Alexandrinum Hermiã rhetorem, doctrinæ gloria ſuperare ſtuderet. Et hactenus quidem honorabatur ab Athenienſibus, ut magiſter non ignobilis. Poſt hæc autem, alia eum rerum commutatio eſt ſecuta, maximarum ſanè & peſsimarum: ut intelligamus fortunæ commutationes, quæ ſubinde animorum uarias uoluntates, non minus quàm ulla ebrietas, coarguit.

Hillus Pamprepium fouet.

Col. 1101.

PROVIDENTIA NOBISCUM FACIT.

Oſtentatio pro ſapientia.

* [illegible]

Col. 1102.

PAMPHILE, Epidauria ſapiens, filia Soteridis: cuius etiam libri illi eſſe dicuntur, ut Dionyſius lib. 30 Muſicæ hiſtoriæ tradit: uerùm (ut alij ſcripſerunt) Socratidis, mariti eius: ſcripſit Hiſtoricos commentarios libris 33: Epitomen Cteſiæ lib. 3: Epitomas hiſtoriarum, aliorumq́ librorum plurimas. De con-

controuerſijs, de rebus Venerijs, & alijs multis.

PAMPHILIDAS Rhodiorum nauarchus, ad omnia momēta accommodatior eſſe Piſiſtrato uidebatur, quòd & natura grauior, & conſtantior quàm ferocior eſſet. Solet enim uulgus hominum non ex ratione cōſiliorum, ſed ex euentu iudicare.

PAMPHILVS, Amphipolita, aut Sicyonius, aut Nicopolita, philoſophus, cognōmento Philopragmatos: ſcripſit Imagines ordine alphabetico, de arte Grammatica, de Pictura & pictoribus illuſtribus, de Re ruſtica libros 3.

Pamphilus Alexandrinus, grammaticus Ariſtarcheus, ſcripſit Limonē, id eſt uariarum rerum collectanea. De gloſsis, id eſt obſcurioribus uerbis, li-
*75. bros 205 *. Sunt autem ab E litera uſq; ad Ω. Nam quæ incipiunt ab A uſque ad Δ, Zopyrion fecerat: in Nicandri nondum explicata, & quæ ὀπτικὰ dicuntur: Artem cenſoriā, & alia cōplura Grammatica.

Pamphilus. Hic ſemper metricè loquebatur in cōuiuijs. Infunde quod bibam, & perdicis crus: matulam det aliquis, aut placentā det aliquis. Sic Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Pamphilus demagogus Athenis, ærarium cōpilabat. cui in ipſo furto deprehenſo magiſtratus eſt abrogatus, ut inquit Ariſtophanes.

πάμψυχος.) Amphiaraus ſic dicitur, quòd omnes regat animas apud inferos, aut quòd integram ſuam animam conſeruarit: aut quòd perpetuò animā conſeruet, id eſt immortalis ſit.

PAN, nomen dei Græcorum, hircinis cruribus, ſolitudine gaudens, ocioſus, in humeris * neruum habens, & bacillum, & fiſtulam.

* νεβρίδιον, hinnuli pellem.

Pan, Panos. Aeſopus Mithridatis anagnoſtes, de Helena ſcripſit, in quo libro pana piſcē cetacij generis dici ſcribit: in eo aſteritē lapidē inueniri, q à ſole accendatur, atq; etiā ad philtra faciat.

Col. 1103. πᾶν.) Vniuerſum, eſt mundus, & alio

Mundus. modo † compages è mundo & uacuo, quod eſt extra mundum. Ac mundus quidem eſt finitus, uacuum autem infinitum: & ſidera alia ſunt inerrantia, & cum cœlo mouētur: alia errantia, & ſuis cientur motibus. Sol obliquè per ſigniferum incedit, itemq; luna habet anfractus: & ſol purus eſt ignis, & maior terra, & orbiculatus, pro ratione mundi. Ac ignis quidē, quod eadem quæ ignis operatur, maior terra, quòd illa tota ab eo illuſtratur, & cœlum etiam: & quòd terra umbram turbinatam projcit, eo quòd maior eſt, & undiq; cernit ob magnitudinē. Luna uerò magis terrea eſt, quia terræ propinquior. Aluntur autē hæc ignea, & alia aſtra: ſol magno mari, cum ſit * tarda quędam inflammatio: luna dulcibus aquis, cum ſit ex aere mixta, & terræ uicina: reliqua aſtra, terra. Placet ijs etiam rotunda eſſe aſtra, & terram immobilem: lunamq; non habere proprium lumen, ſed à ſole accipere, ab eoq; illuſtrari: & deficere ſolem, à luna obumbratū in parte nobis obuerſa. apparet enim eam ſubire illum, & in coniunctionibus obtegere, ac rurſus ab eo digredi (cernit hoc in peluí aquæ plena) lunam uerò deficere, cū in umbrā terræ incidat. unde & plenilunio deficiat, quamuis ex oppoſito ſingulis menſibus in hemiſphærio conſtituatur, & ex obliquo uerſus ſolem moueatur: & ab eo recedere, cū uel ad ſeptentrionem, uel ad meridiē magis uergat. Sed cū latitudo eius ſoli, mediæq; lineæ reſpōdet: tum ſoli opponitur, & deficit. * Latitudo autem eius eſt, cum ſoli atq; eclipticæ lineæ reſpondet, in libra, & ariete, & tauro, atq; ſcorpio.

† Lego, σύστημα.

* νωθρὸν ἔναμμα ἀνάμμα.

* γίνεται ἢ τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τ̃ ἠλιακὸν ἢ τὸν διὰ μέσων.

πανυχίς.) Illa uerò currebat, & omnes cum ea arrephori, ſacroſanctæ matronæ: longoq; tempore ſtupor & tenebræ eos occuparunt.

παναθήναια.) Panathenæa, Quinquatria, feſtum Athenienſiū, ob urbis coniunctionem inſtitutū, primùm ab Erichthonio, Vulcani & Mineruæ F. poſtea à Theſeo, qui municipes in urbem congregauit. Celebrantur autē hi ludi * quinto quoq; anno: & † decertat puer in Iſthmijs, non ſenior & imberbis, & uir. Victori autem datur præmium, oleum in amphoris: & uictor redimitur oleagino ſerto.

* quarto.

† ἀγωνίζεται παῖς ἰσθμια.

PANATHENAEA. Duplicia panathenæa Athenis fuêre, alia ſingulis annis, alia luſtris peractis: quæ & magna uocabant. Primus autem Erichthonius Vulcani F. feſtum celebrauit. Panathenæa, antè Athenæa dicebantur.

PANACTVS, urbs inter Atticam & Bœotiam.

πανάρκης ἥλιος.) Sol magnus, & ad illuſtranda omnia ſufficiens.

πανερμόνιον.) Ab omni parte ordinatum, & diſtincta ſeries rerum.

πανδαισία.) Pandæſia, cõuiuium, ubi ſuũ quiſq; cibum affert atq; deponit, & omnes omnia communicant: uel, conuiuium omni rerum copia inſtructum, in quo nihil deſideratur.

πανδόκται.) Non miſi, ne pœnas datem Publicanis, qui ſcalpellis abradunt nomina.

πανδελετίους γνώμας.) Pandeletias ſententias, hoc eſt moroſas. Quia Pandeletus ſycophanta fuit cõtentioſus, & ſcriptor decretorum, & ex eorum numero qui in iudicijs uerſabantur. Meminit eius Cratinus in Chironibus.

Col. 1104 *πάνδια.*) Pandia, feſtũ quoddã Athenis, quod poſt Bacchanalia celebratur.

πάνδημος ἀφροδίτη.) Pandemos, ſiue communis uocabatur Venus, cuius ſtatua collocata erat prope uetus forum, quòd ibi more antiquo omnis populus congregaretur.

πανδιονίς.) Pandionia, una decem tribuum apud Athenienſes, à Pandione Athenienſi ſic uocata.

πανδοκεύτριαι.) Caupones, *κάπηλοι* Græcè ex eo dicunt, q uinũ corrũpant.

PANDOSIA, urbs una in Caſſopia.

PANAETIVS Rhodius, ſenior philoſoph⁹, à philoſophis multũ celebrat. Ferunt eius libri philoſophici plurimi.

Panætius minor, Nicagoræ F. Rhodius, philoſophus Stoicus, Diogenis diſcipulus, præceptor fuit Scipionis, cognomento Aphricani, poſt Polybium Megalopolitam. Mortuus eſt Athenis.

Panætius Cocus, paruæ ſtaturæ, quẽ perſtringit Ariſtophanes, quòd uxorẽ ſuam in adulterio deprehenderit. Nam cum magna illa eſſet, ab ea regebatur.

PANEMVS, Iulius menſis apud Macedones.

Col. 1105. *πάνθεον.*) Pantheon, locus. In Romanorum campo templum fuit commune omnium deorum.

Zu nachts ſein die katzen all ſchwartz. *πάνθ' ἰσ' ὅμοια, καὶ ῥοδῶπις ἡ καλή.*) Omnia ſimilia, etiam Rhodopis formoſa illa. Rhodopis meretrix fuit. Eos igitur prouerbium denotat, qui magna conſumpta pecunia, diuerſitatem coitus in alijs mulieribus conſpiciunt.

πάνθ' ὅσ' αὖ.) Omnia quæ Deus uult, & fortuna dirigit, ex animi ſentẽtia ſuccedunt, alterum alteri horum per tempus occurrit.

πανικῷ δείματι) Panici terrores exiſtunt in caſtris, cũ ſubitò & equi & homines conſternantur, nulla apparente cauſa. Pani autem ſacra celebrare ſolebant mulieres, cum clamoribus. Et Menander in Dyſcolo, negat hunc deum tacitè accedendum eſſe. Ea quorũ cauſa non apparebat, Pani tribuebant. Exiſtimatur enim hoſtium acceſſus eſſe: & præ tumultu armis arreptis, inter ſeſe pugnãt. Theodorus Rhodiorũ dux in Commẽtarijs ait, optimũ eſſe huiuſmodi temporibus manere in armis, & quieſcere: & ipſe circuncurſans clamabat, & per miniſtros denunciabat, ut omnes armati in tabernaculis manerent. Panici terrores. Remedium Panici terroris.

PANION, nomen loci, ubi etiam caſtrum eſt iuxta littus quod dicitur Panion, in finibus Heraclææ.

PANOLBIVS poeta, ſcripſit diuerſa. Et ad Aetheriũ poſt morbũ uerſib⁹, & ad Erythrium, ac ad Dorotheũ principem & comitẽ, ad Aphthoniũ comitẽ, & epitaphiũ Hypatiæ filiæ Erythrij.

πανσέληνον.) Græci omnes Luna obſeruata res ſuas gerebãt. Cum Datis igitur & Artaphernes regis Perſarum duces, in Marathonem impetũ feciſſent, expectabãt plenilunium, ut tum demũ ad bellum exirent. Sed priuſquam auxiliarentur Lacedæmonij, iam confecerant Athenienſes bellum. Col. 1106 Bellum lunam non expectat.

πάντα κάλων σείειν.) Omnem rudentẽ mouere. Prouerbium, de ijs qui omnia experiuntur. Tranſlatum eſt ab ijs qui uela relaxant.

πάντα κινήσω πέτρον, ἢ λίθον.) Omnem mouebo lapidẽ: Prouerbium. Victo Mardonio ad Plateas, fama erat, eum in ambitu tentorij theſaurum obrutũ reliquiſſe. Polycrates igitur Thebanus mercatus eum locum, longo tempore quæſiuit. Cum autem nihil proficeret, miſit Delphos ſciſcitatum, quo pacto illum reperiret: Tum Apollinem reſpondiſſe ferũt: Omnẽ lapidẽ moue. Alij ab ijs ductum putant, qui cancros uenantur.

πάντα μὴ βούλου κρατεῖν.) Ne tenere uelis omnia. De ijs qui in omnibus felices eſſe uolunt.

πάντα

πάντα ὀκτώ.) Omnia octo. Quidam, Steſichorum dicunt Catanæ ſplendidè ſepultum, prope columnas, quæ ab eo Steſichoriæ dicunt̃, monumento octo columnis conſtructo, octo gradibus, octo angulis. Quidam Haletem, qui ex oraculo Corinthios in unam ciuitatem coegit, ciues in octo tribus, & urbem in octo partes diſtribuiſſe ferunt.

παντοδαής.) Quis opus tantum peregit, quantum omniſcius oſtendit Democritus?

παντομιγής.) Si quando prędium multifarium & fertile erat, dominus ſtatim comprehendebatur: quorundã inſidijs ficto crimine probabili circumuentus: & is cui fiebat iniuria, cauſam dicebat, iniuriæ autore iudicante.

Col. 1107. PANYASIS, Polyarchi F. Halicarnaſſeus, aruſpex & poeta heroicus, extinctam poeſim quaſi poſtliminiò reuocauit. Duris aũt ſcripſit, Dioclis fuiſſe filiũ, & Samiũ: quẽadmodũ Herodotus, Thuriũ. *Herodotus.* Memorię traditũ eſt, Panyaſim Herodoti hiſtorici eſſe patruelẽ. *Lyxus.* Natus enim eſt Panyaſis ex Polyarcho: *Polyarchus.* Herodotus uerò, è Lyxo Polyarchi fratre. *Lyxe.* Quidã uerò nõ Lyxẽ, ſed Rhœo, *Rhœo.* matrẽ Herodoti, Panyaſidis ſororẽ fuiſſe tradiderũt. Natus eſt Panyaſis olympiade 78: quorundã ſentẽtia multo antè, temporibus Perſicis. occiſus eſt à Lygdamide, tertio Halicarnaſſeorũ tyrãno. Inter poetas poſt Homerũ recenſet̃, quorundã iudicio etiã poſt Heſiodũ & Antimachum. Scripſit etiã Heracliada libris 14, uerſib. circiter nouẽ *: Ionica pentametris. *nouies millibus* Sunt aũt de Codro & Neleo & Ionicis colonijs uerſus ad * ſeptics mille.

Panyaſis Halicarnaſſeus, iunior, philoſophus, ſcripſit de Sõnijs libros duos.

πάνυ γὰρ ὅταν ᾖ πολὺ σχολὴ πολύ. τὸ δὲ πολὺ, κἂν ᾖ γλυκὺ, μοχθηρόν.) Admodũ nũc multũ eſt ocij. Multũ aũt quamuis ſit dulce, malum eſt. Ariſtophanes in Ranis.

† λόγιος. PAXAMVS † eloquens, ſcripſit de Arte culinaria, ordine alphabetico: Bœotica libris 2. Duodecim artes, id eſt de obſcœnis motibus, libros de Arte tingendi 1 t. de Re ruſtica 11.

PAPPVS, Alexandrinus philoſophus, fuit ſub imperatore Theodoſio ſeniore: quo tẽpore & Theon philoſophus floruit, qui in canonem Ptolemæi ſcripſit. Col. 1108. Libri eius ſunt: Vniuerſalis orbis deſcriptio: in quatuor libros Ptolemæi magnæ Syntaxeos cõmentarius: in Fluuios qui ſunt in Libya: Explicationes ſomniorum.

παππῷον.) Fuit temporibus Medicis decretũ, ut unuſquiſq; ad uſũ Reipub. pecuniã pro uirib. ſuis cõferret. Ariſtides aũt ſtatuit, quantum eſſet dandum ſocijs, ſi barbaris bellum inferretur.

παραβαλλόμενος.) Iudas cum uir eſſet ſtrenuus, periculum pro fratre conſeruando non recuſandum exiſtimauit.

παραβάλλεσθαι.) Reliquum erat, audere, & periculum adire.

παραβαλῶν.) Ille uidet Meleſiam, & amat eam: & mittit ad eam, quo uoti cõpos fieret, decies & quinquies mille aureos: & ſi plus peteret, dicebat ſe daturum. Illa autem non accipiebat munus, meretriciam mercedem eſſe inquiẽs, ſe uiro ignoto committere, & formã tanquam proſtituere.

παραβαλλόμενοι.) Cũ niue Thracum decertãti, nõ licebat donare tapetes. Principiò cũ optimis regibus cõparabatur.

παραβαλών.) Ariſtophanes: Cum tanquã luctator dentes molares remiſiſſet.

παράβασις.) παράβασις dicitur, id qđ chorus cõuerſus ad ſpectatores loquit̃. Ea uerò eius rei ratio eſt. Cũ relictis ijs quę ad fabulam pertinẽt, poeta conſiliũ dat ſpectatoribus, aut aliud quid extra argumentũ dicit. παράβασις aũt dicitur, eo quòd ab argumẽto ſeiũcta eſt, aut quia chorus à ſuo loco digreditur. * Ordine enim ſtant, orcheſtrã inſpiciẽtes. ** ἑξῆς κατὰ στοῖχον.* Cum aũt prætereũt ordine ſtantes, & theatrũ reſpicientes, uerba faciũt. *Col. 1109* Deinde commemorata (quæ uocatur) παράβασις, in priſtinã ſtationẽ redeunt. Ac ipſi poetę ſignificant, cõuerti ſeſe, & pręterire. Plato Comicus in Puello: Niſi magnopere, uiri, cogerer me conuertere huc, nõ prodijſſem ad taliũ uerſuũ recitationẽ.

παραβέβλησαι.) Vitam tuam in diſcrimen adduxiſti, propter tuam in me beneuolentiã, nulla neceſsitate coactus.

παραβλῶπες.) Homerus de Litis, quæ Ates graſſationes reſarcire coguntur: Claudæ, inquit, ſunt, & rugoſæ, & diſtortis oculis. *Quod Noxa pauſo momẽto uaſtat, id SALVS uix lõgo tempore inſtaurat.*

παραβλύσας.) Si quando uino uictus, reiecta crapula cubitum ſe confert.

παραβολή.) Parabola, oratio obſcura & occulta, & conducibilis. Aperiam in parabolis os meum: id eſt, in commemoratione ueterum hiſtoriarum.

παράβολος.) Ariſtophanes in Sphingibus: Improbus es, & iners, & ſubditus.

παραβόλως.) Polybius: Poſthæc quantam potentiam temerè appetiuit?

παράβυστον.) Parabyſtum dicebatur Athenis id prætoriũ, in quo XI uiri ius

Col. 1110. dicebant. Sic dicebatur & in ſponſalibus ædibus lectulus quidam, ab occultando ſcilicet, & inculcando.

παραγάγετε.) Conſolari deſine, cum non amplius adſunt Spei cõmunis nobilitatis adiutores.

παράγγελμα.) Plauſus frequens non ex edicto, ſed ſtudio ſpectatorum ultrò excitatus.

παραγγέλλοντα.) Fabius magiſtratum adeptus, Publiũ cõſulẽ deſignat, qui ne ipſe quidẽ magiſtratũ illum ambiebat.

παραγγέλλοντες.) Illi cum eſſent Ariani, per ſpeciem dogmatis ſui Carthaginem profecti, ad eos qui ſacerdotiũ ambiebant, ut Genzerichus paratus eſſet, utcꝫ ſentiret, cognoſcere ſtuduerũt. Et Xenophon: Ille ad exercitum ſuum cõfugit, & ſtatim arma ſumi iubet.

παραγωγαῖς.) Fallacijs & dolis cũ nobis quotidie illuſiſſent, rerum noſtrarũ præter expectationem potiti ſunt.

παραγωγή.) Paragoge dicitur, cum exercitus procedit, aut à dextra aut à ſiniſtra duces habens: qui ſi à ſiniſtra fuerint, ſiniſtra paragoge dicitur: ſin à dextra, dextra paragoge appellatur. Si autem profectio ſuſcipitur, ita ut uel adducas, uel præterducas: ordine aut unius aut duorum, aut trium, aut quatuor laterum incedet. Vnius, cum ab uno duntaxat latere metus inſtat: duorum uerò, cum à duobus locis: trium, cũ à tribus: quatuor, cum hoſtilis aggreſsio ab omnibus partibus formidatur.

Non licere bis eadem de re iudicium adipiſci.

παραγραφή.) Præſcriptio, ſiue exceptio, aut ut iuriſconſulti dicunt, declinatio fori eſt, cum quis rem dicit, de qua controuerſia eſt: quæ antè in iudicium adducta, & de qua ſentẽtia lata eſt, proptereacꝫ denuò de ea iudicandum eſſe

Col. 1111. negat: ſed leges potius iudicibus recitat, quæ ſæpius eadem de re iudiciũ fieri uetant. Ipſa tamen de re uerba facit, ſimul ut iudicibus oſtendat, eos qui pridem rem iudicarint, & iuſtè & ex legibus pronunciaſſe. Hęc igitur eſt pręſcriptio: atcꝫ etiã ea de cauſa dicitur, de qua legibus nihil eſt conſtitutum, & in qua nemo eſt qui det actionẽ: ut in alijs cauſis fieri ſolet, quarum ſingulæ à ſuis magiſtratibus in iudiciũ adducuntur. Præſcriptione igitur uti licet ijs etiam, quibus crimen aliquod intenditur, de quo lex nulla extat.

Aequitatis cauſæ integrorum demonſtratio.

Cauſa, de qua lex nulla extat.

παράδειγμα.) Paradigma, imago ſiue character ſenſibilis rei. Sciendum, aliud eſſe exemplum, aliud parabolã. Exemplum eſt, cum ſimile ſimili confertur: ueluti rationis capax rationi capaci. Parabola, cum diſſimile diſsimili: ut bruto rationis particeps comparatur, aut cõtrà. Vel, Exemplum eſt, oratio à ſingulis ad uniuerſa, aut demonſtratio quæ indiuiduum per ſimile indiuiduum probat.

παράδειγμα.) Exemplũ & Inductio ſunt diuerſa. nam Inductio eſt, à ſingulis ad uniuerſa progreſsio: Exemplum autem eſt ſimile, & notius ſimili, & minus noto. Quapropter Inductio ꝑ unũ non fit: exemplum autem, per unum fieri poteſt: Inductio Dialectico eſt familiarior, exemplum Oratori. Sed tamen & Dialecticus exemplis utitur ob perſpicuitatẽ orationis, ſi non ſit dilucida: cuiuſmodi eſt interrogatio per ſimilitudinem. Huiuſmodi enim quæſtio eſt paradigmatica: Eſt'ne contrariorum eadẽ diſciplina, ſicut & ſenſus? Exempli autem & parabolæ hæc eſt differentia. Exemplum uidetur eſſe factum aliquod, quod ad oſtendendum aliquid nondũ factum adducitur, proptereacꝫ incertũ. Parabola autem imago eſt, ſimilitudinem cum re facta oſtendens. Sciendum, exempla non ab omni parte ſumi, necꝫ cum propoſitis rebus congruere. alioqui enim exempla non eſſent, ſed res eadem. Sed deligendum eſt nobis id quod expedit, & cuius cauſa adhibitum eſt, reliquis neglectis omnibus: cuiuſmodi eſt Patriarchæ illud, cũ de Seruatore loquitur: Cũ recubuiſſet ut leo. Non omnia accommodamus Chriſto, ſed uim inexpugnabilem & formidabilem & regiam intelligimus: immanitatem autem, & ſi quid aliud leoni ineſt, omittimus. Et cum dicit, Occurram illis ut urſa cui catuli ſunt ſurrepti: ſolã ulciſcendi cupiditatem intelligemus, nec quicquam aliud eorum quæ urſæ inſunt.

Inductionis & exẽpli diſcrimen.

Exempli & parabolæ diſcrimen.

Exemplorum accommodatio.

παράδεισος.) paradiſus. Cum Deus ex uiſibili & inuiſibili creatura formare hominem uellet, ſecundum ſuam imaginem & ſimilitudinem, tanquam regẽ Col. 1112.

aliquem,

aliquem, & principem totius terræ, & eorum quæ in ea ſunt: præparauit illi quaſi regiam quandam, in qua degens, beatam & felicem ageret uitam. Et hic eſt diuinus paradiſus, Dei manibus in Edem plantatus (Edem autem, uictum ſignificat) in Oriente ſitus, omni terra altior, & temperatus aere ſubtiliſsimo & puriſsimo reſplendens, arboribus ſemper uirentibus ueſtitus, fragrātia & lumine plenus, omnis uenuſtatis ſenſibilis & pulchritudinis cogitationem ſuperans. Ac nonnulli quidem Paradiſum ſenſibilem eſſe putauerunt, quidā autē intelligibilem. Cæterùm mea ſententia, quemadmodum homo ſenſibilis & intelligibilis ſimul cō ditus fuerat: ſic & huius ſanctiſsimum nemus ſenſibile ſimul & intelligibile, & duplici ſpecie eſt præditum. Corpore quidem, in diuiniſsimo loco & elegantiſsimo (ut dictum eſt) degens: animo autem, in ſuperiori, incōparabili, & longè pulcherrimo uerſans loco, & Deum habens domicilium atq; incolam, eundem q; glorioſum indumentum, & gratia eius amictus, & ſolius dulciſsimi ipſius contemplationis fructu fruens, qui uelut angelus quiſpiā hac aleretur. Quod & lignū uitæ eſt appellatum. Dulcedo enim diuinæ participationis, ijs qui eam conſecuti ſunt, uitā quæ morte non interrumpitur, impertit. Id quod & omne lignū Deus uocauit, cum, De omni ligno (inquit) quod eſt in paradiſo, edito (ipſe enim eſt OMNE, in quo & per quem Omne eſt conſtitutum) Boni autem & mali ſcientiæ lignum, eſt multifariē contemplationis perſpicientia. hæc autem eſt propriæ naturæ notio, pulchra quidem in perfectis, quiq; in diuina cōtemplatione uixerunt (per ſeſe magnificentiam opificis promulgans, ijs qui mutationem non timēt, quòd progreſſu temporis habitum ex iſta contemplatione ſibi comparauerunt) adoleſcentibus autem, & qui curioſiori ſunt ingenio, non bona. Quos propter inconſtantiā perſeuerationis in bono, & infirmum ſolius boni ſtudiū, corporis proprij cura & diligentia ad ſe pertrahere & rapere ſolet. Sic duplicem arbitror eſſe paradiſum; & uerè diuini patres, ſiue hoc, ſiue illo modo docuerint, docuerūt. Paradiſus autem dicitur à δεύω, id eſt irrigo. inde uerbale δεῦσος, mutato υ in ι. Alij deducunt παρὰ τὴν δῦσαν ποιεῖσθαι, à collectione herbarum.

Vt hominem, ita & paradiſum eſſe duplicem.

Lignū ſciētia boni & mali.

Etymologia.

παρὰ δόξαν.) Occuparant anguſtias, ſperantes ſe impetum facturos, illis nō opinantibus.

παραδοῦσι.) Cōcurrit deinde Iudæorum concilium, ut opificem & conditorem omnium rerum morti traderent. Col. 1113.

παραδύομαι.) Prouerbium: cum pauperes diuitum cœtui ſe immiſcent.

παραζήλου.) Ne æmuleris improbum, cui res ſecundæ ſunt.

παράβολμος.) Cum natura eſſet audax & mobilis, multa inſani inſtar admittit, tantum ſtulticia alios ſuperans, ut neq; euentu doceretur, ſe in ipſo (quod aiūt) limine impegiſſe.

παρέβαλις.) Cum animi ſui erga eos qui ſe ipſius fidei commiſiſſent, ex comparatione ſpecimen edere uellet, contumaces obſidebat. Non poſſe quicq; melius cum eo comparari.

παρακαταβολή.) Additio decimæ partis æſtimatæ litis. Qui actionē inſtituebant aduerſus Rempublicam, de publicata pecunia quorundam, & qui de hæreditatibus aut pupillorū bonis aduerſus homines priuatos litigabāt, aliquid pecuniæ deponebant, & hac priuabantur, ſi cauſa cecidiſſent. Ac in cauſis publicis conſtat, quintam partem controuerſæ pecuniæ deponi ſolitam eſſe.

παρακατεῖχον.) Legatos dolo circumuētos detinebāt, ut populū cōuocaturi.

παρακεκινδυνευμένον.) Ariſtophanes: Fœcundum poetam non reperies amplius. id eſt, naturalem, non coactum, aut qui aliquid ſublime dicat. ut eſt: ut Aethera Iouis ædiculam, aut Temporis pedem, aut Animum qui per ſacra quidem iurare nolit, ſed linguam quæ priuatim peierarit. Euripides: Iuro ſplendidum æthera domiciliū Iouis. Et: Alexandri & temporis procedebat pes. & ex Hippolyto: ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος: Iuraui lingua, mentem iniuratam gero. Col. 1114.

παρακινοῦντα.) Nō ita uęcordes ſumus atq; attoniti, ſed magnitudine malorū huc redacti.

παρακόψας.) Mortuus eſt mero multo exhauſto, & delirus, natus annos 75.

παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν.) Apud ſurdū crepitum edere. Perſpicua eſt prouer-

bij cauſa.nō enim audit ſurdus. Dicitur de ijs qui non ſentiunt.

παρακρουσάμενος.) Liberos nobiliſsimarū familiarū deceptos urbe eduxit.

παράκρουσιν.) Cum perfidi eſſe uiderentur Samnites, & pro ratione calamitatum ad decipiendum uictorem ferire fœdus, adeo nullam pactionem impetrarunt, ut irreconciliabile ſibi bellū pararint.

Col. 1115. παράλλαξιν.) Mutatio, quæ paulatim fit, efficit ut tota natura mutationes ferat: ut in anni temporibus.

παραλλάττουσι.) Alter alterum præterit, itinerum diuerticulis deceptus, Procopius & Valens imperator.

παράμηλον.) Cum ex utraq; parte ad mœnia, quæ iam collapſura uidebātur, cuniculos egiſſent ſub terra, aduerſarijs occurrerunt.

παράλογον.) Reliqua multitudo rē inopinatam cum animis ſuis reputātes, inſtitutum illius furioſum eſſe iudicabat. Procopius: Romani magis obſtupuerunt, minusq; crediderūt ea quæ fiebāt, quàm ij qui mirabilia ſomnia cernunt.

παράλογος.) Thucydides: Athenięſes prorſus abiecerāt animos, neq; quicq; minus expectarāt. Multo etiam magis expeditionis eos ſuſceptæ pœnitebat.

παραλόγως.) Nemo fuit qui nollet, ſe ſpectatorem fuiſſe tanti tamq; incredibilis apparatus.

Nauis Paralos & Salaminia. PARALVS, nauis Salaminia. Hę fuerunt triremes ſacræ & publicæ: quæ cū celeres eſſent, ad uſum Reipub. mittebantur, tanquam celeres miniſtrę, quarum altera ſpectaculis & ſacrificijs, altera Reipublicæ ſeruiebat. Athenienſes mittunt paralum, ut Alcibiadem ad iudicium arceſſerent.

πάραλος.) Nomen parali ab heroe quodam factum illi naui: eaq; de cauſa quaternos obolos accipiebant, qui in ea nauigabant, ijq; maximam anni partem domi manebant: atq; etiam alijs cō modis è publico fruebantur.

Athenienſium nomina. Πάραλοι.) Paralij dicuntur, qui oram maritimam Atticæ accolunt: ſicut alij Pediaſij, quaſi campeſtres: & Diacrij, id eſt montani.

πάραλος.) Paralus triremis ſacra uocabatur, quæ continentet urgentibus Reipublicæ negocijs inſeruiret, & ducem peregrè acceſſeret, ut Alcibiadem ex Sicilia. Dicitur eadem Salaminia: poſtea etiam aliæ duæ acceſſerūt, Antigonia & Demetriaca.

παράλων.) Attica olim in quatuor partes diſtributa fuit. Pandion enim * ſuſcepto Cecrope, & Megarico agro in poteſtatem ſuam redacto, regionem liberis ſuis in quatuor partes diſtribuit: Aegeo ſuburbana uſq; ad Pythium, Pallanti maritimam oram, Lyco montanam; Niſo Megaricum agrum. * διξάμενος. f. διαδεξάμενος, cū Cecropi ſucceſſiſſet. Col. 1116.

παραλοῦμαι.) Vnà lauor: prouerbialiter. Solebant enim olim pauperes unà cum diuitibus lauare, eorumq; ſpongijs uti.

παραλῦσαι.) Volebat refocillare, & fatigatione milites ſuos leuare. Simocatus: Illi ademptis armis, non poterant explere iracundiam ſuam.

παρανάλωμα.) Macrinus imperator, cū ſe luxurioſæ & delicatę uitæ dedidiſſet, obiter cędes etiam miſcebat hominum inſontium.

παρανοίας.) Reum'ne patrem delirij peragam?

παρέπαν.) Dixit ſe ad hoc negocium eo potiſsimum fuiſſe impulſum, quòd Europa nunquam talem uirum genuiſſet, qualem Philippum Amyntę filium. Philippus Amyntæ F.

παραπέμπου.) Mundum hunc potius tranſmittunt in futurū: id eſt, ex hac uita morientes migrant in æternam.

παραπεπληγμένα.) Quæcunque fecerint, tanquam ebriorum furores ſunt.

παραπίσαλοι.) Triremes erant ſplendidæ, roſtris argento, puppibus auro exornatis.

παράπηγμα.) Vis'ne plebeiam regulam, quæ cor penetret, aduerſus mortē ut dicam?

παραπλῆγας.) Aelianus: Ille non ferēs eius deliria, rabidæ uerborum inſaniæ ſilentium impoſuit.

παραπλὴξ.) Ad hominē uæcordē ingreſſus, Scortis & aleæ obijcior: inquit Plutus. Col. 1117.

παραποδίζειν.) Polybius: Ea loca cum ſenticoſa ſint, ueſtes implicare, & armorum uſum impedire.

Παραπολύ.) Dexippus: Multū aberat, ut quietis & ocij ſuaſorib. obtēperarēt.

παραπρεσβεία.) Falſa legatio, cum legatus aliquid agit extra ea quæ in mandatis accepit. Rex, ut par erat, ſuccenſuit: & falſæ legationis reus agebatur Iohannes, ut qui eam nō è Repub. obijſſet.

παρα-

παρασάγγης.) Paraſanga, genus menſuræ Perſicæ, 30 ſtadia continens.

παράσημον.) Id dictum ſuſpectũ erat, & exilium ſignificare uidebatur.

παράσημος ῥήτωρ.) Adulterinus orator: Demoſthenes pro Cteſiphonte. id eſt, qui utilitatem Reipub. non ſpectat.

PARRASIVM pictorem fuiſſe, ſatis conſtat. Filium & diſcipulũ Euenoris eum eſſe aiunt, genere Epheſium.

Col. 1118. παράστασις) Alacritas animi ad recuperandã libertatẽ inuaſit populũ. Quãob rem alij alios miſerabãtur. Et: Romani ꝓpter robur corporis, & animi magnitudinẽ propè totũ orbem ſubegerunt.

παράστασις.) Eſt drachma, quã litigatores in priuatis cauſis pendũt. Ariſtoteles in Athenienſiũ Republica, de Theſmothetis loquens ait: Actiones ad eos deferũt, ob quas drachma pendiť, ut ꝓpter peregrinitatẽ, & eius criminis per largitionẽ abſolutionẽ, ob falſam inſcriptionẽ, ob falſam citationẽ, ob inſidias, ob nõ inſcriptũ nomen, ob adulterium. Demetrius uerò Phalereus in libris de Legumlatiõe, arbitros accipere ſolitos drachmas illas ait, unã in citatione, quã paraſtaſin dicerent: alteram in quolibet iuramento calumniæ.

παραστάται.) Præſtites, manipuli eiuſdẽ iugi, qui præſunt cornibus: & epiſtatæ, qui tertium in regendis his locum tenent, quia propè ſeſe ſtant.

παραστατεῖν.) Ariſtophanes in Pluto: Vt nobis dij præſtò ſint, quamuis mulieribus.

παραστάτης.) Eunapius: Cum longè à ſe inuicem diſtarẽt, ſecedere iuſsit, ne fortè tinnirent arma, neq; ab aſtite attererentur, neq; in geſtãte propter cõpreſſionem reſonarent.

παρασταυρούντων.) Illi ligna erecta erigẽtes, iuxta deſcenſum & mediũ: alij trãſuerſis firmantes, & tegetes materiæ ſubijcientes, mollierunt pręcipitium & lubricitatem.

παραστήσομαι.) Aſtabo corã te, in cõſpectu tuo ſtabo, mane aſtabo. Hoc ijs dicere cõuenit, qui Eliæ more uixerũt, & perturbationibus ſuperiores extiterũt.

παραστήσασθαι εἰς κλῆσιν.) Accuſator nomine & ſigno ſuo tabellæ inſcripto, per miniſtrum tradit aduerſario.

Col. 1119. παρατετολμηκότων.) Audacter inuaſerunt, ſalute prorſus deſperata.

παρατετᾶναι.) Eubœã noui à nobis & à Periclè attritam eſſe.

παρὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν.) Tyranni pręter ingenium ſuum ueriti ſunt ſacrificulũ ullo malo afficere.

παρατίλλεται.) Mœchis pauperibus ea pœna ſtatuta erat, ut raphanis pungerẽtur, & pili podicis eis euellerentur: idq; publicè patiebanť. diuites uerò pecunia numerata dimittebanť. Ariſtophanes in Pluto: Ille in adulterio deprehenſus, propter te nõ uellitur. E' naribus aut ulnis pilos euellunt, qui dũ aliquid expectant, tempus dubitatione & deſperatione conſumunt, nõ aſſecuti propoſitum ſcopum.

παράπειρον.) Ex imperitia, atq; etiã propter ęſtus maris, in loca mala inciderũt.

παράποσιν.) Ad tantã redacti ſunt egeſtatẽ rebus aduerſis, ut uenatu alerentur.

Col. 1120. παράφορος.) Vnà cum illis inſanientes, & ueſana iſta ambitione, peſsima dæmonum, incenſi perierunt.

παραχαράξῃς.) Nihil addito, ſed quæ dicẽda ſunt cautè dicito: ne quid eorum quę demonſtrãda tibi ſunt, depraues.

παραχωρῆσαι.) Solio cedere quibuſuis.

παρεγγύημα.) Dexippus: Omnes ad rẽ gerendam erant incitati.

πάρδαλις.) Ariſtophanes: Nulla bellua muliere inuictior: nec ignis, nec æquè impudens ullus pardus.

Admonitio. παραίνεσις, Pręceptio, uel admonitio. Parænesis à conſilio differt. Parænesis enĩ cõtradictionẽ nõ admittit: ut ſi quis dicat, numẽ eſſe colendũ. nemo enĩ repugnat huic parænesi, niſi inſanus. Cõſiliũ aũt contradictionẽ admittit: ut ſi quis dicat, eſſe belligerandũ, multa enĩ eſſe ex bello emolumẽta. alius uerò neget gerendum bellum, quòd multa ſint belli incommoda: ut ſtrages, captiuitas, uulnera, urbium excidia. Col. 1121. Conſilium.

παραιρήσαντες. Thucydides: Cõſciuerũt ſibi necem alij funibus lectorum, alij ueſtium lacinijs ſeſe ſuſpendentes.

παραιτοῦνται.) Quorũ nos ijs ueniam dare nullo modo poſſumus, magnitudine ſcelerum miſericordiam negante.

παραιτεῖσθαι.) Artaxerxes Cyrum occiſurus dimiſit, Paryſatide apud eum intercedẽte, & præturã ei cuſtodiente. Ille Dercetæum à morte liberat, apud matrẽ pro eo intercedẽs. Amicis deprecatis, criminis eum abſoluit.

παρῃτεῖτο.) Is cũ ueniſſet, deprecabat̃ Perſam. Cũ aũt nihil eorũ quę petierat, impetraſſet, ipſe ſoluit. Herodotus.

παραιτησάμενος.) Aurũ reſtituit, quaſi Dei iram illo placaturus: ignorans homo fatuus, quid ſibi perpetiendum eſſet. Nã mens deorũ nõ ſubitò mutatur.

παραιτοῖτο.) Perinde iſtud eſt, ac ſi quis nomine dato in ludis gymnicis, cũ pugnandum eſſet, ueniã peteret à ſpectatoribus, ſi non pugnaret.

Col. 1122. παρέβαλεν.) Homines turbis obiecit, ut cũ omni contumelia comprehenſi, in uinculis abducerentur.

παρέδωκε.) Tradidit eos, inqt Apoſtolus, in reprobã mentẽ: hoc eſt, cõceſsit.

πάρεδρος.) Ariſtoteles in Republica ait: Aſciſcunt etiam aſſeſſores & prętor & polemarchus, binos uterque, quos uult: & hi explorantur in iudicio, priuſquam aſsideant: & rationes reddunt, cum aſsederint.

παρειθέντος.] Ille in periculis uerſatus, corpore reſolutus eſt, & moleſta morte tandem perijt. Ioſephus: Dextræ eorũ multitudine hoſtium ſunt defatigatæ. Ac illis quidem uniuerſus metus eſt ademptus, ſed ſingula crimina acerbè obiecta.

παρείληφε.) Accepit urbẽ, nõ eam quæ tempore maiorũ fuerat: ſed anum ſandalijs indutam, & ptiſanam ſorbentem.

παρεμβολή.) Parembole & Parentaxis

Col. 1123. differunt. Parembole enim eſt, ſimiliũ interpoſitio: ut armatorũ ad armatos, aut inermium ad inermes. Parẽtaxis autem, diſsimilium: ut armatorum ad inermes, aut inermium ad armatos. Eſt etiã parembole, cum quibuſdã in prima acie collocatis, in interiecta interualla ex ſubſidiarijs quidam rectà aduerſus illos conſtituuntur.

παρεξηυλημένον νοῦν.) Mens corrupta & imbecillis præ ſenio. Translatum eſt à lingulis tibiarum. nam hæ attritæ dicuntur ἐξηυλῆσθαι, id eſt extibiatæ (ſi ita liceret dicere) Ariſtophanes: Homines nihili, ſed mutos & perditos. Homerus: Mutum telum eſt uiri imbecillis.

παρεπίδημος.) Vita noſtra eſt peregrinatio.

παρέργως.) Ne illa quidem tumida ſunt, quæ obiter ab illo, tanquam egregio artifice, dicta factaq; ſunt. Loquitur de Scipione Polybius. Decreuerũt Lacedæmonij, non negligere claſſem.

παρέωσις.) Appianus: Latini Romanos accuſabant, quòd ab ijs quorũ fœderati & cognati eſſent, negligerentur.

παρίστη.) Cum undecunq; cingerentur, præ hoſtium multitudine neſcierũt quò ſe uerterent.

παρεωκότος.) Ille ad omnia impudẽs, colorem non mutat.

παρέχοντας.) Herodotus: Melius eſt aliquid facientes & ulciſcentes oppetere mortem, quàm ultrò præbentes iugulum turpiſsimè interfici. Col. 1124

πάρα.) Quem ſermonem ad me habens amice acceſsiſti? Communem, tutum, iuſtum, ſuauem, utilem.

παρεῖαι.) Pareæ. Appellantur ſic ſerpentes quidam, quòd maxillas habeant maiores. Hyperides in oratione contra Demadem ait, Oratores ſimiles eſſe ſerpentibus. nã ſerpentes odioſos eſſe omnes: ex ipſis autẽ ſerpentibus, homines quidem à uiperis lædi, à parijs autem ipſas uiperas deuorari.

παρείκοι.) Miſsis equitibus qui excurrerent, ubi occaſio dabatur, cõmeatum cõquirebant. Maximè uos inſectabimur, quacunq; occaſione, quocũq; modò fieri poterit, ubi locus erit bello. Traianus decreuerat in primis, ſi liceret, gentem illam delere: aut ita ſaltem atterere, ut immodica eius ferocia repri meretur.

παρείμην.) Sophocles: οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν, Non conceſſerim ijs quibus deſipere uideor.

παρείς.) Neglectis rebus, abiectoq; animo, præ dolore decumbebat.

παρηγορίας.) In Epigrammate: Ludicra curant quæ animos exhilarent, & in uicis uagantur.

παρῆκον.) Nõ in omnia curioſius inquiremus: ſed uti res tulerit, uel uoluntates eorum, & uires explorabimus.

παρῄρητο δὲ ἐξουσίας ὅσον μέρος αὐτοῦ.) Magna illi pars adempta eſt poteſtatis.

παρῃρῆσθαι.) Gaudebat ille, pedeſtrẽ illis reditũ ſoluta glacie eſſe ademptum.

παῤῥησία.) Illi gladijs ſtrenuè graſſati ſunt. Oratores dicẽdi libertate utunt̃, cũ inuehi in auditores uolũt: cũ inter dicẽdũ, eorũ quæ quondã inhoneſtè acta ſunt, mentionẽ faciũt. ut Aeſchines cõtra Timarchũ: Nicodemus ab Ariſtagora uiolẽta morte eſt perẽptus: eruti ſunt *Candoris premium*

miſero

miſerò ambo oculi, & reſecta lingua, qua liberè loquebaĩ, fretus legibus. Et in oratione falſę legationis: Decreui libertate uti, & ingenuè ſimul & uerè locutus, euadere incolumus.

παρῃτεῖτο.) Se boues reſtituturũ pollicebatur, & malè excuſabat peccatum.

παρίας.) Aelianus: Oſtendiĩ etiã nũc ſub lapide Theopompi, more maiorũ profitente eũ Eprigrãmate, imago Parij ſaxi, & eſt ſimulacrum calamitatis ualde euidens. Lectus & ipſe ſaxeus.

παρία..) Aelianus: Quin & Parij ſaxi currum Baccho dedicatum, fabricam mirabilem ſuſtulit ſacrilegus.

παρεγγύαι.) Obteſtabanĩ Philippũ, ne occaſionem amitteret, ne'ue ceſſaret.

Col. 1126. παρίημι.) Si quis ueſtrûm caſtra ingredi audebit, ei concedã cõtra patriã loq.

πάριον.) Pariũ: nomẽ agri, à Paride, qui & Alexãder, appellati. Illuc enim alendũ eũ pater Priamus miſerat, cũ antea

Amander. locus ille Amãdrus diceretur, ubi Alexãder annos 30 uerſatus, & ingenio acuto prędirus, omni Græca ſapiẽtia eſt eruditus.

Ingenium et eruditio Paridis. Iudicium Paridis. Venus, cupiditas.

Scripſit etiã orationẽ in laudẽ Veneris, maiorẽ eam eſſe dicens Minerua & Iunone. Venerẽ aũt cupiditatẽ dixit, è qua omnia mala hominibus oriuntur. Hinc fertur fabula, Paridẽ de Pallade Iunone & Venere iudicaſſe, & Veneri pomũ dediſſe, id eſt uictoriã.

Ceſtus hymnus. Cecinit & hymnũ in eã, qui Ceſtus dicitur. Hãc belli cauſam fuiſſe ſcribunt. Completis enim triginta annis, eum pater accerſitum ad ſacrificia miſit.

Raptus Helenæ. Qui cum Spartam ueniſſet, & Helenã reperiſſet, rapuit illam.

παρ' ἵππον καὶ κόρην.) Ad equũ & puellã. Locus Athenis, ex eo dictus, ꝙ quidã ex genere Codridarũ, Hippomanes nomine, qui & poſtremus imperauit, filiã in loco quodã cũ equo furibundo incluſit, eo ꝙ clãdeſtino cõcubitu uirginitatẽ ſuã lęſiſſet, & equus puellæ uim intulit. A' quo παρ' ἵππον καὶ κόρην locũ illũ, in quo calamitas ea accidit, uocant.

παρίστασαι.) Sophocles: Aufers quæuis, & ui abripis: Et mihi urbem uacuã uiris, aut ſeruam putaſti eſſe.

παρίστασθαι.) Arrianus: Alexander mãdauit, loca in itinere obuia uel ui expugnare, uel deditiõe occupare. Et Damaſcius: Pecuniã nõ temerè largiebaĩ, neq; pecuniã iuſtè debitã contemnere ſolebat, ſed arguebat, & conquirebat, fraudatores etiam iudicio perſequens.

PARTHENIVS Heraclidis & Eudorę F. Hermippo autore, Tithę F. Nicænus, aut Myrleanus, elegiaci & diuerſorũ carminũ poeta, captus eſt à Cinna, cũ Romani Mithridatẽ debellarũt: poſtea manumiſſus propter doctrinã, uixit uſque ad Tiberiũ Cęſarẽ. Scripſit elegias in Venerẽ, Arctes uxoris epicediõ, Aretæ encomiũ 3. libris, & alia multa. Col. 1127.

Parthenius Chius uerſificator, Theſtoris F. cognomento Chaos, ab Homero oriũd'. Scripſit de Theſtore, patre ſuo.

παρθένοι.) Erechtei filias Parthenos nominarũt, & * coluerũt, numero ſex. Fuit aũt natu maxima Protogenia, altera Pãdora, tertia Procris, quarta Creuſa, quinta Orithyia, ſexta Chthonia. Ex his Protogenia & Pandora mactãdas ſe ꝓ patria obtuliſſe dicũtur, exercitu ex Bœotia profecto. Immolatæ autem ſunt in pago qui dicitur Hyacinthus, ſupra Sphendonios. Qua de cauſa etiam uirgines Hyacinthides uocãtur: ut Phanodemus in quinto Atticę hiſtoriæ, honorem eorum memorãs, teſtatur: & Phrynichus in Monotropo.

Erechthei filiæ. * pro ἐτιμήσαντο, lego ἐτίμησαν. Victimæ humanæ. Hyacinthides.

πάρθοι.) Parthi, Perſica lingua Scythę: quos Seſoſtris Aegyptiorũ rex in coloniam deduxit, Aſſyrijs ſubactis.

PARMENIDES Pyretis F. Eleates philoſophus, diſcipulus Xenophanis Colophonij: aut, ut Theophraſtus, Anaximãdri Mileſij. Succeſſerũt illi, Empedocles cùm medicus tũ philoſophus, & Zeno Eleates. Scripſit Phyſiologiã uerſibus, & alia quædam ſoluta oratione, quorum Plato meminit.

παρνήσιοι.) Parnes mons Atticæ, copiam lignorum ſuppeditans.

παρνάσσιοι.) Parnaſſus mons Phocidis, Apollini & Baccho ſacer.

πάρνοψ.) Locuſtę genus. Alij apes ſylueſtres, alij culices appellãt. Ariſtophanes: Ille uociferatus cõparauit ſeſe culici, cũ palliũ amiſiſſet, ficulna folia. Et rurſus: Quanta multitudo culicũ accedit? Militum multitudinem ſignificat.

πάροδος.) Biduò eò peruenit, non tamen ſtatim aditus illi patuit: ut & ipſa mora Romanis oſtenderet barbarus, ſe legationem non deſideraſſe.

παρόν.) Ille indignatus, magnũ malũ iudicauit, niſi poteſtas ſibi daretur, cũ liceret labore nullo uictoria totius belli potiri. Col. 1128.

παρο-

παροπλίσας.)Quater mille ademptis armis, agro aſsignato rus colere iuſsit. Et rurſus: Cum* Iſombris iterum arma ademiſſet, catenis uinctos in Romaniā ablegauit.

* for. Ἰσαύρων.

παρορᾶσθαι.)Meritò uidebātur Carthaginenſes armorum traditionem ſuſpectam habere.

παροργίσαι.)Appianus: Continuò irritarunt Britannos ad periurium: criminidantes, quòd fœdere icto, adhuc adeſſet exercitus.

παρ' ὅσον.) Cum ſigna formæ uidiſſet uaſtata, cum ſuſpirijs tantam mutationem deplorauit.

παρουσία.) Crates: Suauem agentes uitam, & opibus affluentes.

παρ' οὐδὲν θέμενος.)Decepto illo, & fœdere cōculcato, & iureiurando pro nihilo habito, Alexander Pelopidam in carcerem coniectum cuſtodijt.

πάροχος.)Ariſtophanes in Auibus: Venuſtus CVPIDO, aureis fulgēs alis, habenas tenebat uerſatiles, nuptiarum Iouis comes.

παρῳδία.) Parodia dicitr, cū à tragœdia ſermo ad comœdiā demittitur. cuiuſmodi eſt illud apud Euripidē: Dignū eſt Græcia, &c. & apud Ariſtophanē.

Col. 1129. παρὼν ἀποδημεῖ.)Præſens abeſt. De ijs qui cogitatiōe alijs in rebus occupanī. Ariſtophanes: Mēs tua pręſens abeſt.

Cambyſis interitus.

παρῴνησεν.)Cambyſes Cyri F. in Aegyptiorū deos contumelioſe eſt inuectus, atq; inſanijt: & femore uulnerato atque inflāmato malè habuit, & acerbiſsimè uitam finijt, ut Herodotus ait. Et: Hęc quidem petulanter egerūt barbarico furore & rabie. Dederunt itaq; pœnas nō pœnitendas, capra enim eorū urbs eſt. Et: Ille Iouis etiam filias, quantum in ipſo fuit, uiolauit.

παρωνυχία.)Paronychia, herbę genus, eò dicta, quòd unguium incommoda curet. uis eius tenuis eſt, & ſiccans, neque mordax.

Vindicta.

παρ' ἑπόδα.)Si te Iuſticia e ueſtigiò uindex non ulta eſt, reuertetur illa, & duplices à te pœnas exiget.

παροικία.)In uita hac inquilini ſumus.

παροιμία.)Parœmia, prouerbiū. Quid eſt Parœmia: oratio utilior. abuſiuè autem, omnis expoſitio alieni aliquid referens. Aut, parœmia eſt oratio obſcura, quæ per aliā perſpicuā ſignificatur.

παροινικώτατος.) Fuit eorū qui adfuerunt longè petulantiſsimus, quamuis adeſſet Hippolytus, Antiphō, Lycon, Lyſiſtratus, Theophraſtus, Phrynichus. Ex his omnib. fuit nemo eo petulantior. ut enim multis bonis repletus fuit: ſtatim inſultauit, ſaltauit, pepedit, deriſit.

παροίνιος.) Ariſtophanes: Nunquā ego illū recipiā, neq; unquā apud me Harmodiū canet, qui contumelioſus eſt. In cōuiuiorū cōgreſsibus carmē quoddā canebant, quod Harmodius dicebatur, cuius initiū: Chariſsime Harmodi, nequaquā ſcilicet mortuus es. Cantabant autem id in Ariſtogitonem & Harmodium, ut qui Piſiſtrati tyrannidem ſuſtuliſſent. Fuerūt & alia carmina, ut quod dicitur Admeti & Lamponis. Sententia eſt: nunquam apud ne conuiua erit, quia contumelioſus eſt.

Παρύσατις.)Paryſatis, mater Cyri. Col. 1130.

πᾶσα γῆ πατρίς.)Quęuis terra patria; Prouerbium. Ouidius: *Omne ſolum forti patria eſt, ut piſcibus æquor, Vt uolucri uacuo quicquid in orbe patet.*

πάσσαλος.)

ἥλους κρατῶν, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν βλέπε.

Clauos tenens, ſtimulos hoſtium caue.

Explicatio ſomnij.

τὸ Πάσητος ἡμιωβέλιον.)Paſetis ſemiobolus. Paſes aūt hic mollis fuit naturâ, ſed oēs mortales magia ſuperauit: adeò ut ex incantationib. eius & cœnæ ſumptuoſę apparerēt, & miniſtrātes quidā. Habuit aūt ſemiobolū ex* mina à ſe factū, quem cū uendentibus, à quibus emere aliquid uolebat, daret, cū uolebat, ad eum redibat. Meminit eius etiā Apion grammaticus, in libro de Mago.

* in græ. αὐτῷ πεποιημένον.

πάσῃ τέχνῃ ἢ μηχανῇ.) Omni arte aut machina, pro quouis modo. Ariſtophanes in Lyſiſtrate: Nec ſi ocioſus fueris, omni arte cum ad ueſperā ueneris, illi glandem inſeres.

πάσχειν.)Alteratio, & in uniuerſum pati, eſt duplex. alterū eīm ad corruptionē, alterū ad perfectionē perducit. Patitur eīm & diſcipulus à magiſtro, & alterać: uerùm nō ad corruptionē. ſed ad perfectionē ducitur. Quod enim facultate in eo eſt. producitur in actionē. Sic & ſenſus alteratur & patitur à ſenſibilibus, & ad perfectionem ducitur, atq; ex facultate ad actionem promouetur.

Magiſter obſtetrix, diſcipulus parturiēs.

PATTAECION, uir ſycophantia ſeſe ſuſtentās, & aduerſari florētib. adoloſcētibus ſtudens. Perſtringebatur etiam ut Col. 1131.

fur,

fur, & parietum perfoſſor: & à Comicis hoc nomine exagitatur.

* Phœnicij.

πάτταικοι θεοί. Pattæci dij *purpurei, in puppibus collocati. Aurea ornamenta pura * puta, Pattæcis ſimilia.

* ἄπεφθα.

πατάξῃ.) Cũ Propheta dicit, Percutiet terrã ſermone oris ſui: nõ de terra, ſed de peccatis loquitur. ut, Facta eſt terra omnis labrũ unum: de peccatis. Et Abraham ſe ipſe extenuans: Ego ſum terra (inquit) & cinis. Et: In uita eius ad nihilum redacta ſunt inteſtina eius. de uẽtre loquens.

πανταχόσε.) Dexippus: Dux ad omnẽ nũciũ erat perturbatus. nã præ innata timiditate, & rei militaris imperitia, arrectis auribus, oculiſq; perturbatis, corde palpitãte, ſemper ſe aliqd auditurũ ſperãs, fugã parare populo uiſus eſt.

πατῆσαι.) Ariſtophanes: Indoctus es, & non curioſus, nec Aeſopum triuiſti. De idiotis.

PATRICIVS floruit ſub Iouiano imperatore. fuit ex Lydia, qui ex apparentium aut conſequentiũ ſignorũ coniectura accuratus cenſor fuit.

πατρίκιος.) Patricius, pater Reipub. Mittit legatos, ſenatorij ordinis principes uiros: erãt ẽm patricij. Et: Imperator Theodoſius ex ira aduerſus Antiochũ ꝓpoſitũ, læſæ maieſtatis reũ edicto uetuit, ne quis eunuchus inter patricios locũ haberet. Quapropter præpoſitus honore eſt priuatus: & publicatis bonis, in ſacerdotũ collegium cooptatus.

Priuilegiũ eunuchis irrogatũ.

ἐκ πατροκλέους.) E' Patroclis ędibus. De ſordidis & ſquallidis. Patrocles ẽm fuit Athenięſis admodũ locuples, ſed malæ uitę, auarus & ſordidus, qui prę parſimonia neminẽ ad ſe admittebat, ob pecuniã ſeruandã, & tenacitatẽ. Plutus ergo interrogatus, unde iret? reſpõdet, A' Patrocle, qui nõ lauit ex quo natus eſt.

Col. 1132.

πατρονομούμενοι.) Qui leges à maioribus traditas obſeruant.

πατρῴων.) πατρῷα dicũt Oratores, cũ uerba faciunt de pecunia aut locis: πάτρια uerò inſtituta, & ritus, & myſteria, & feſta: πατρικὸν, cũ de perſona loquũtur. ut: Hic honos illi habitus eſt, quòd paternus eius amicus eſſet.

παῦε.) Deſine deſine domine Mercuri. nã Cleoni defuncto cõuiciabatur. Mos autem fuit ueteribus, defunctis non conuiciari.

παῦσις κακοῦ κακὸν μεῖζον.) Quies ſeu amotio mali maius malũ. Quia in malorum delectu minus eſt deligendum.

PAVLVS Aegineta medicus, ſcripſit libros medicos diuerſos.

Paulus Tyrius orator fuit tẽporibus Philonis Byblij, qui ſub Adriano imperatore cum legatũ egiſſet, metropolim Tyrum effecit. Scripſit artem Rhetoricam, progymnaſmata, declamationes.

Paulus philoſophus, ſcripſit introductionẽ Aſtrologię, & de effectib. ſiderũ.

Paulus Germinus ſophiſta, ſcripſit lib. 2. de dono Iphicratis, eſſe Lyſiæ: cõmentarios in reliquas Lyſiæ orationes.

Paulus Aegyptius, ex urbe Lycorũ, ſophiſta, filius Beſarionis, qui & Didymus dicitur. fuit ſub imperatore Conſtantino: ſcripſit commentarium.

Paulus, fuit Manẽtis æqualis, genere Samoſatenſis, Antiochię magnæ præſul, qui nudũ hominẽ eſſe Dominũ per blaſphemiã dixit: & ſicut in propheta unoquoq;, ita etiã in illo diuinũ uerbũ habitauiſſe. Vnde etiã duas naturas diuiſas & ſeparatas à ſeſe, omnino eſſe in Chriſto: tanquã Chriſtus aliud quid ſit, & aliud in eo habitans Dei uerbũ. Hi quidem primi ortus ſunt, ut una natura & duæ malè & maledicè in Chriſto dicantur, altera ad diuinitatem, altera ad humanitatem tollendam.

Samoſateni & Manichæorũ contrariæ ſectæ.

Paulus cũ Chryſantho Nouatianę eccleſię præſul, fuit primùm Romani ſermonis magiſter. Relicto aũt labore grãmatico, ad uitã monaſticã ſe cõtulit: & inſtitutis uirorũ bonorum monaſterijs, nõ aliter ætatẽ exegit, quàm qui in ſolitudine degũt. Talis fuit, quales Euagrius ait monachos in ſolitudine uiuere. Nam in omnibus eos conſtanter imitabatur: frequẽs ieiunium, pauca loqui, abſtinentia ab animatis. Plerunq; etiam uino & oleo abſtinuit. atq; etiã in pauperes, ſi quiſquam alius, liberalis fuit: captiuos ſedulò uiſitauit. Sub hoc Iudæus quidam, qui Chriſtianiſmũ ſimulabat, eſt deprehenſus. Col. 1133.

πένης.) Conſtantius, magni Conſtãtini pater, dicebatur Pauper, quòd frugaliter uiueret: adeò ut nec uaſa argentea multa admodum haberet, nec quicquã aliud delicatũ, ſed in ſacris & publicis feſtiuitatibus hominũ priuatorum argento & ſtratis ornaret regiam.

Conſtantius Pauper.

πηχῦρα

Menelai Laconiſmus. παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος.]Pauca quidem,ſed planè argu ta:neq; enim multiloquus erat. Homerus. Et Ariſtophanes:]Parum moleſtus,multum iucundus fuiſti.

PAVROLAS, filius fuit Phalaridis Agrigentinorum tyranni, ex Erythea uxore.

PAVSANIAS Lacon hiſtoricus,ſcripſit de Helleſponto, Laconica, Annales,de Amphictyonibus, de feſtis Laconicis.

Pauſanias Cæſarięſis ſophiſta,ęqualis Ariſtidis,cuius Philoſtratus in uitis Sophiſtarũ,ut inepti oratoris,meminit. Scripſit de Syntaxi librũ unũ, Problematum librum unum,& alia.

Pauſanias, Cleombroti & Anchitheę F. Lacedæmoniorũ rex, poſt Platæenſem pugnam tripode Apollini dedicato ſubſcripſit: GRAECORVM imperator,poſtquam exercitum Medorũ perdidit Pauſanias, Phœbo monumẽtum hoc dedicauit. *Inſcriptio tripodis.* Cum aũt Medis fauere cœpiſſet, ab Aegyptijs & Phœnicibus Byzantij eſt ſtipatus, & uictu & menſa uſus Medica:uxorẽq; ambijt Xerxis filiã,ut regno Græciæ poneretur. *Studium Medorum.* Cum aũt in iùs eſſet uocatus, & cõdemnatus, confugit in delubrum Mineruæ:mater autem eius prima laterem collocauit ad introitum,deinde reliqui, atq; ita intus obijt. *Interitus.* corpus uerò eius in Ceadã barathrum abiecerunt,& Epigrãma de Tripode aboleuerunt, & urbes inſcripſerunt. Græci autem, etiam propter eum ad Athenienſes defecerunt. Cum peſtis in urbe graſſaretur,erecta Pauſanię ſtatua remiſit. *Peſtis.*

PAVSON & Irus,nomina pauperũ. Aeſculapius Pauſonem & Irum,& quẽuis alium inopem ſanauerit. Ex oculis enim quidam laborabat.deinde illi aſtitit Aeſculapius, iuſsitq; apri pinguedine aceto liquefacta inungere oculos. *Oculorum curatio.* Is cum rem cum ſuo medico communicaſſet : ille cauſas afferre conatus eſt. Nam acrimonia aceti ſiſti tumorem, pinguedine uerò paulatim inungi & ali oculos.

παύσωνος πτωχότερος.)Pauſone mendicior.Fuit hic pictor, cuius paupertas in prouerbium abijt.

Col. 1134

PAPHLAGON Cleon Athenienſium dux,propter uocem abſonã,à balbutiendo.Peregrinus enim fuit,& barbarus.

PAPHNVTIVS,unius urbis earum quæ ſunt ſupra Thebas epiſcopus, uir Deo charus,& ſigna faciẽs, cui tempore perſecutionis oculus eſt effoſſus. Hũc imperator accerſebat, & oculum eius deoſculabatur. Cum autem uiſum epiſcopis eſſet, in concilio, legem nouam in Eccleſia cõſtituere,ut initiati (epiſcopos dico, presbyteros, diaconos, ſubdiaconos) cum uxoribus rem non haberent,quas laici duxiſſent,eaq; res ad deliberandum propoſita eſſet:in medio conuentu epiſcoporum ſtans Paphnutius,clara uoce clamabat,Non eſſe graue iugum imponendum uiris initiatis:honeſtum eſſe coniugium: cauendum,ne nimia ſeueritate magis Eccleſiam læderent. *Deliberatio de coniugio initiatorum.* Non enim omnes ferre poſſe continentiæ exercitationem: neq; forte uxoris cuiuſq; incolumẽ fore pudicitiam : & * cõtinentiã appellauit, legitimæ uxoris congreſſum. *Cõiugium eſt continẽtia.* Et ſatis eſſe,qui † clericus eſſet factus,non amplius matrimonium contrahere, ſecundum antiquam Eccleſiæ traditionem: non tamen diſiungendum ab ea quenquam eſſe,quam, cum laicus eſſet, duxiſſet.Et hæc dixit cœlebs, & omnino mulieris noticiam non habens. Nam à puero inter monachos uerſatus, laude pudicitiæ, ſi quiſquam alius, fuit illuſtris.Itaque Paphnutij uerbis omne epiſcoporum concilium obtemperauit, & huius rei quæſtionem reiecit:iudicio ijs relicto, qui conſuetudine uxorũ abſtinere uellent. *Concilium uni aſſenſum.*

** σωφροσύνην ἐκάλεσε τὴν νομίμου γυναικὸς τὴν συνέλευσιν.*

† τὸν φθάσαντα κλήρου τυχεῖν, μηκέτι ἐπὶ γάμον ἔρχεσθαι.

παχεῖς.)Athenienſes,diuites ſuo more pingues uocant. Ariſtophanes: Quàm rudis es,& pinguis. id eſt, ſtupidus. Herodotus:In exilium acti ſunt à populo uiri diuites è Naxo.

παχὺς καὶ ἀρχαῖος.) Pinguis & antiquus,pro ſtulto ponitur apud ueteres.

Col. 1135.

πρήθων τὸ σῶμα, δυσκλεὴς ἔσῃ λίαν.
Ardenti corpore,admodum infamis eris. *Explicatio ſomnij.*

πάχνη.)Cum ex terra aut è mari à ſole humor ſublatus,non conficitur, ſed refrigeratur,pruina dicitur.

παχύνουσι.)Tantam pinguedinem & inſcitiam cognouimus,ut non dubitauerimus tantæ eos inſcitiæ coarguere quanta illius unquam fuit.

παῖ.)Ariſtophanes : Quid eſt puer?

Puerum

Puerum enim uocare æquum eſt etiam ſenem, qui uerberibus afficitur.

Pæan. παιᾶνες.) Pæanes duo fuerũt: bellicus, cũ incipiebãt, qui ante pugnã canebatur: & alter, cum uiciſſent. Duos pęanas cecinerunt ueteres: ante bellũ Marti, poſt bellum Apollini. Martis. Apollinis.

παιανιεῖς.) Pæanienſes, & Pæonidæ: municipia duo ſunt Pæaniorũ Pãdioniæ tribus, ut Diodorus appellari ait, Pæanieam ſuperiorem & Pæaniæam inferiorem: municipem autem utriuſq; municipij, æquè Pæanica uocari. Differunt autem hi à Pœonidis, quòd municipium eſt Leontiæ tribus.

παιανίσαι.) Moris fuit etiam opus aliquod incipientibus, & poſt uictoriam, Pæanem canere.

παιανισμός.) Pæaniſmus, canticũ ad auertenda mala.

PAEDARITVS, eſt ex ijs qui Lacedæmone ad gubernandas urbes ſunt ablegati, uir unus è numero præſtantiũ uirorum.

*παῖδας κρατῶν κίνδυνον ἐλθεῖν προσδόκα. Pueros tenens, periculum imminens expecta. *πέδας. f. compedes. Explicatio ſomnij.

Col. 1136. παιδεία.) Eruditionẽ uerã eſſe exiſtimamus, nõ quæ in uerbis & linguę uerſatur concinnitate: ſed affectionem ſanam ingenij cordati, & ueris de bonis & malis, honeſtis & turpibus opinionibus præditi. Quiſquis igitur alia ſentit, alia docet diſcipulos, tantum ab Eruditione abeſſe uidetur, quantum à uiro bono abeſt. Eruditio uera. Alia ſentire, docere.

Nucum diuinatio. παιδιά.) Luſus quidam talis eſt apud Athenienſes. Interrogabat aliquis nucib. cõprehenſis extenſaq; manu, Quantũ habeo? Quod ſi alter diuinarit: ſumit quotquot ille habet in manu. Si uerò errauerit in reſpondendo, tot ſoluit, quot interrogator in manu tenuit.

Antinous. παιδικά.) Ferũt Antinoum delicias Adriani fuiſſe: * ante quem cum obijſſet, ubiq; ſtatuis eum honorari iuſsiſſe Imperatorem. Deniq; ſtellam quãdam uiſam in cœlo, quam Antinoum eſſe, & cœlum aſpicere dicebant.

PAEDOPOLITES Ortiagontis F. adultiore ætate iudex eſt deſignatus.

Col. 1137. παῖε.) Ariſtophanes: Verbera uerbera hominẽ nefariũ, & callidũ artificem, equeſtres turmas perturbantem, publicanum, gurgitem & charybdim.

παιήων.) Pæeon, medicus deorum.

παιπαλώδεις.) Callidas mulieres, Circas dicimus. Circe.

παῖς μοι τριτογενὴς εἴη, μὴ τριτογένεια. Puer mihi ſit tritogenes, id eſt tertiò genitus: non tritogenia, hoc eſt Minerua.

* πεδιάκα.) Pedica, tractus Atticæ, ſic dictus ab accidentibus: habuit enim ouium paſcua. * πεδιακά.

* πεζαίτεροι.) Rex circiter 40 ſatellites ſequi ſe iuſsit: mortem comminatus, ſi plures ſequerentur. * πεζέταιροι.

* πεζαίτερος.) Anaximenes lib. 1. Philippicarum, de Alexandro loquens ait: Deinde clariſsimos quoſq; ad equitationem aſſuefactos, ſodales appellauit: pleroſque etiam pedites in manipulos & centurias, & alios ordines diſtributos, πεζαιτέρους, id eſt pedites ſodales uocauit: ut utriq; regiæ ſocietatis participes, paratiſsimi perſeuerarent. * πεζέταιρος.

πεζῇ βαδίζω. νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.) Pedibus ingredior. nã natare non didici: id eſt, non poſſum. Prouerbium.

Col. 1139. πελαργικοὶ νόμοι.) Ciconiariæ leges, quibus liberi parentes uiciſsim alunt. Ariſtophanes.

πέλλα.) Pella, urbs Macedoniæ.

πέλας.) Romanis magnæ ſemper curæ fuit, ne quando priores alijs manus inferrent, & ne iniuriam facere uiderentur.

πελεκᾶντι.) Pelecanus genus auis, per forãs arbores, unde *δρυοκολάπτης, id eſt arborum perfoſſor dicitur. * δρυοκολάπτης.

πελειάδων.) Aquila ait: *Timidæ timidis inſident columbæ: Sed nos intrepidis uiris delectamur.* Et: Inſtar oculi uolucris columbæ ſum perterritus.

πελληναῖος χιτών.) Pellenæa ueſtis. De ijs qui uetuſtas ueſtes gerunt. nam Pellenæ, diuerſæ ueſtes fiebant.

πέλωρος.) In Epigrammate: Vt leo occurrit ingens, qui ad prędam rictum fert aſperum. Eſt & nomen loci.

Col. 1140. πενέσται.) Peneſtę dicũtur apud Theſſalos, non natura ſerui, ſed à Bœotijs orti, qui Arnæ ab Hæmone uicti ſunt, cũ ſeruire illis non recuſaſſent: & ad tertiã uſque ætatem, eo loco delectati, remanſiſſent. Tradiderunt autem ſeipſi iureiurando interpoſito, ut neque opus facientes malè tractarentur, neque è regione illa excederent. Et à manendo μενέσται, poſtea mutata litera πενέσται ſunt di- Helotes. Peneſtæ.

cti: quosque Lacedæmonij Helotas, hos Theſſali πενέστας nominant. Vſurparunt autem hoc uocabulũ & Lacedæmonij & Theſſali, de ijs qui bello uicti eſſent, & uictoribus ſeruirent. Demoſthenes in oratione contra Ariſtocratem. Peneſtæ apud Theſſalos dicuntur, qui apud Lacedæmonios Helotes: neque hos ſolos appellari ita ait, ſed & Theſſalicos.

πένθος ἱερόν.) Sacer luctus, cuiuſmodi celebratur in Libano, propter Adonidem & Byblum.

πενία.) Per iniuſtas calamitates paupertate eſt oppreſſus. Nõ'ne paupertatem mendicitatis ſororem eſſe dici-
Col. 1141. Paupertas mendicitatis ſoror. mus? Ariſtophanes in Pluto: Vos qui & Thraſybulo Dionyſiũ ſimilẽ eſſe dicitis. nam Dionyſius nefarius tyrãnus: Thraſybulus autem urbis amans, & omni oratione melior. De ijs qui diſsimilia comparant.

πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε.) Paupertas ſapientiã ſortita eſt: id eſt, Artes multas exercent pauperes.

Pauper. Diues. πενία.) Pauper eſt, non qui nihil poſſidet, ſed qui multa appetit: & diues, nõ qui multis rebus affluit, ſed qui nõ multis eget.

Democritus. πένταθλος.) Quinquercio. Sic dictus eſt Democritus Abderites. callebat enim Phyſica, Ethica, Mathematica, liberales diſciplinas, artiumque omnium peritus erat. Huius eſt etiam dictum illud, λόγος ἑρμοῦ αἰκία. Oratio Mercurij flagellum.

πεντακοσιομέδιμνον. Quatuor cenſus fecit Athenienſium omnium Solon, quorum unus τῶν πεντακοσιομεδίμνων à cenſu quingentorum modiorum appellatus fuit.

πέντε τάλαντα Χίων πόλις διὰ τὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.) Quinque talenta Chiorum urbs propter podicem debebit. Hos ut incontinentes & molles, Ariſtophanes cauillatur, qui ex mollicie ampliores podices habeant, & paratos ad excernendum.

πεντετάλαντος δίκη ἐπεγέγραπται. Quinque talentorum crimen præſcriptum eſt. (ab Euboea.

PEPARAETHVS inſula, non lõge

πέπαται.) In Epigrãmate: Nõ poſſedit magnã particulã in ſterili iſto tumulo.

Col. 1142 πεμπτημόριον.) Ex ferijs Athenis dies quidam tribuebantur dijs quibuſdam: ut Calendæ & ſeptimus dies Apollini, quartus Mercurio, octauus Theſeo.

πέπειρον.) Vetula, apud Ariſtophanẽ: Neque enim adoleſcentibus ſapiẽtia ineſt, ſed maturis. Ouidius:

— Non omnia grandior ætas,
Quæ fugiãtur, habet: ſeris uenit uſus ab annis.

Vtinam ille nihil magis amare uelit, quàm ego amicum: id eſt, utinam in amore mihi reſpondeat.

πεπιασμένοις.) Aelianus: Comedit trigla, & homines mortuos, & piſces: delectatur autem in primis contaminatis & fœtentibus.

πεπιλημένη.) Ioſephus: Niger, corpore exiguo, carne dẽſa, ſed heroicus quidã animus in tenui corpore habitabat. Statius:

Maior in exiguo regnabat corpore uirtus.

πεπλεγμένη.) Eſt implicita phalãx, quę cogitur ſeſe accommodare locis in quę incidit, inſtar teredinis & enſis, & multiformi ordine.

πέπλος.) Peplũ eſt uelũ Panathenaicę nauis, quã Athenięſes Mineruę quarto quoque anno inſtruxerãt: cuius etiã pompam per Ceramicũ Eleuſinẽ uſque ducebãt. Peplũ aũt hoc uocarũt, quòd laneũ ſit. Depictus in eo eſt Enceladus, quem Enceladus. Minerua ſuſtulit (fuit is unus ex gigãtibus) * Athenięſes uictoria parta peplũ fecerunt Mineruæ, & optimos quoſque in eo depinxerunt.

πεποδισμένοι.) Perſarum equi plerũque ligatos pedes habent, ne fugiant, ſi ſoluti fuerint. Equi Perſici.

πεποδισμένοι.) Xenophon: Malus eſt nocte exercitus Perſicus, nã equi illorum ligati ſunt.

πέπορδα.) Ariſtophanes: Lætor, & pedo, & rideo, magis quàm ſi exuiſſem ſeniũ. Metaphora ſumpta à ſerpentibus, qui ueterem pellem exuunt. Et, Gaudeo euitato clypeo: id eſt, bello.

πεπορπημένος.) Veſtis duplex inducta, quæ fibula conſtringitur, ne de humeris decidat. Extat apud Lycurgũ in oratione cõtra Timocratẽ. Ex uiris qui corporibus erant imbecillis, & ætate adultiores, & ex legib. militare deſierãt, uidere erat per totã urbẽ in limine ſenectę oberrãtes, ueſtib. duplicib. indutos.

ἡ ψυχή μοι πεπότηται.) Anima mea uolitat. id eſt, exulto, & alta ſpecto: Ariſtophanes. Col. 1143

πε

πεπρωμένον.) Fatum, quaſi à Parcis ad finem perductum.

πέφιε.) Exigebant tributa maiora, quàm tolerare diutius poſſent. Cū Iotomi facinus narraſſet, effecerunt ut ulterius dubitare deſierit. Ariſtophanes. Scin'ſi mihi Iupiter moleſtus eſſe perrexerit, me ædes eius & domū Amphionis in fauillas redacturū? Et rurſus: Ille Seleuciam ſæpius inuadere deſijt.

ἀφύκτων ἀξυνέτων τε καὶ κακῶν πέρα.) Eiuſmodi quæ dicendo nemo aſſequi queat, & pluſquam mala.

πέρατος.) Date uitę exitum, & finem, niſi ſubinde minoribus malis conflictari uideor.

περγασῆθεν.) Pergaſe, municipium Erechtheiæ tribus.

Magnitudo uirtutis inuiſa. PERDICCAS Macedo, quē ex inſidijs Macedones occiderūt, uirū bellicoſiſsimū, & excellenti ingenij magnitudine, & propter animi præſtātiā pericula omnia cōfidenter adeuntē, & immodica magniloquentia, qua Macedones oēs deſpicere uidebatur, ſuāq; felicitatē inuidię reddebat obnoxiā. Inuidiā odiū eſt ſecutū, & indignatio: cū eū ſuperiorem & eſſe & dici, ferre non poſſent. Vnde poſt acceptam cladem ex iracundia magis ſuperioris deſpicientiæ, quàm ueri iudicij ratione inſidias illi ſtruxerunt.

Πέρδικος ἱερόν.) Perdicis ſacellū, iuxta arcem. Nam Eupalamo liberi fuerūt Dædalus & Perdix: cuius filius Calos. cui cū Dædalus ob artē inuideret, eū de arce præcipitauit. ob quod Perdix ſeipſa ſuſpēdit. Athenienſes aūt eam coluerūt. Sophocles uerò in Comicis, ei qui ſit à Dædalo ſublatus, Perdici nomen fuiſſe ait. *Eupalamus. Dædalus. Perdix. Calos.*

Pugilum honores. περιαγαζόμενοι.) Primò propoſuerūt præmia certantibus, quē modū & Homerus & alij poetæ tradiderūt. Cū aūt ſine præmijs pugnare cœpiſſent, uictores ab amicitia & cognatione iunctis, ſunt coronis ornati: aliorū aūt cognati ſedentes, & * qui propinqui erant, res maioris precij deponebāt, remotiores uerò flores & folia in prætereuntes cōijciebant: ut etiā nūc in eos qui egregiè pugnarūt, petaſos & zonas conijciūt, aut ueſtes. Hinc moris fuit, ut in orbem circumeūtes pugiles, acciperent ea quę darētur. Vnde Simonides Aetilli F. ſic ait: Quis noſtra ætate tot frōdibus myrtorum, aut coronis roſarum uictorias in certamine finitimorum eſt adeptus? Quidam tradunt, hanc conſuetudinem à Theſeo eſſe ortam. Nam in illū è Creta reuerſum flores & folia cōiecerūt, & fructibus qui aderant honorarunt. *Theſei flores.*

περιαγωγές.) Aquilæ ſex in orbē circum caſtra uolitantes, ad dextram ſeparatæ ſunt.

περιαλγός.) Ariſtophanes in Lyſiſtrata: Immerſus malis, algens & eſuriens ſemper, exceptis triginta diebus menſis cuiuſq;.

PERIANDER Cypſelli F. Corinthius, ex ſeptem Sapientibus, qui fuit Olympiade 38. Scripſit præcepta de uita humana, carminibus 2000. Hic eſt Periander ille, qui præ mœſticia mortuus eſt, ut & Epigramma de eo teſtatur, quod ſic habet: Col.1145

Fruſtrari te re noli mœrere cupita,
Gaude ſed, dederit quæ tibi cunq; Deus:
Triſticia ſapiens obijt Periander acerba,
Id neq; quod uotis ſollicitabat habens.

Periander Cypſelli regis Corinthij F. imperium paternum ratione ætatis ſuſcipit: & crudelitate & ui in tyrannidē delapſus, ſatellitibus circiter trecentis ſtipatus, uetuit ne ciues ſeruos haberent, & ocium agerent: ſubinde inuſtingens, quod agerent. Si quis autem in foro ſedebat, multabat, timens ne quid contra ſe deliberarent. Dicitur & aliud flagitium commiſiſſe, qui præ amore cum mortua uxore rem habuerit. Continenter bella geſsit. & cum bellicoſus eſſet, triremibus fabricatis, utroq; mari eſt uſus. Quod autem quidam dicunt, eum ex numero ſeptem ſapiētum fuiſſe, id falſum eſt. *Ocium ademptum ciuibus. Coitus cū mortua. Bella.*

περιβεβλημένος.) Multis ſpolijs partis, copias ad nuper conditum propugnaculum adduxit. Apollonius Leonidæ Spartani ſepulchrum non modò ornauit, admiratus uirū, &c. Diuitijs beat uirum, pauperem illum quidem, ſed pium, & ædis ſuæ perpetuum cultorē. Exiguo tempore magna eruditione parta, &c.

περιβαλλομένους.) Familiarium alios aliter dimiſit, ut excurrerent: iuſsitq; ſuos, quencūq; inueniſſent, cōprehenſum ad ſe ducere. Et Polybius: Attalus lōgiorem orſus orationem, reuocauit eis in

memoriam maiorum uirtutem.

περιβόλαιον.) Abyſſum diuinæ literæ uocant, humidam ſubſtantiam. Quia igitͬ terra undiq; aquis cingitur, magnis & paruis maribus, non immeritò terræ amiculum aquas dixit Dauid.

περιβολή.) Arrogantes ait eſſe Græcos, qui ſuas res geſtas inſcriptionibus, uerborúmque lenocinijs & amplificationibus extollant. Turba & opifices ὑπὸ τῶν ἐν περιβολῇ, à locupletibus dicuntur Gergethes.

Col.1146 Vagina linguæ. περιγλωττίς.) Pityllum aiunt, cognomento Tenthem, uaginam linguę mẽbranaceam geſsiſſe, & munijſſe linguam ad perfruendas uoluptates. Fertur etiam digitalibus adhibitis eſitaſſe obſonia, ut illa calidiſsima linguæ ingereret.

περίεργα.) Gregorius Theologus ait in oratione quæ συντακτήριος, ab ordine & concordia inſcribitur: Si ego in gloriam Dei, hoc fitͤne propter me: forceps propter plauſtrũ, aut ſerra propter ianuam: uinco cauſa.

περίδεια.) Metu, quem ipſo aſpectu præ ſe ferebant, quibus uexati eſſent calamitatibus indicabant.

περιδέξιος.) Ambidextrũ eſt omne dilemma. utrinq; enim concludere uult. Ambidexter eſt etiam ſapiens.

Sacculi cõtra niuem. περιδεῖν.) Xenophon: Ille ad pedes equorum & iumentorum ſacculos alligandos eſſe docet, cũ per niuem ea ducant, ne immergantur.

περιδινοῦντες.) Babylonij iniectá in fundas oua in orbem circumagentes, rudis & uenatorij uictus nõ ignari: ſed ijs rationibus quas ſolitudo poſtulat exercitati, etiam crudum oúum impetu illo coxerunt.

περίδου.) Ariſtophanes: Age accingere, ut celeriter uir fias.

Col.1147 περιδύσας.) Templũ ſpoliauit, Deiq; uaſa abſtulit.

περιαιρεῖν.) Conceſſum eſt Celtiberis à Tiberio, ut legatos ad Senatum mitterent: rogarentq;, ut iſtorum aliquid, ſi poſſent, imminuerent. Illi uerò à Senatu petierunt, ut & milites & tributa minuerent.

περιελῶ σ' ἀλαζονείας· ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου. Eripiam tibi iſtam inſolentiam, & inſidias in uia tibi collocabo.

περιημεκτήσας.) Ille ægrè ferens peririum, hoſpitio renũciato, iſta faciebat.

περιεπτισμένοι.) Ariſtophanes: Nos nunc ſanè excorticati ſumus. id eſt, perpurgati.

περιέπτυξαν.) Romani à barbaris circundati, & quadrangulari forma interrupta, & in manipulos diſſoluta circũuenerunt eos, à quibus circumuenti fuerant. Sed reſpiratione celerius, eos circumuentos & concluſos omnes iaculis confecerunt: una die documento edito, quomodo effugiendum ſit, ſi circumuentus ſis ab hoſte: & quomodo excellenti fortitudine circumueniendus ſit hoſtis.

περιέρχομαι.) Ariſtophanes: Videte nunquid ſapienter eos circumueniam, qui ſapere ſibi uidẽtur, meq; decipere.

περιέσεσθαι.) Non alia ratione ſuperatum iri ducem ferocem, & prorſus inuictum. Col.1148

περιέσπασαν.) Aelianus: Aram euerterunt, & omnem eius ornatum auellerunt.

περιέχεσθαι.) Romani parum eum curant.

περίζωμα.) Romani pudendis tantũ tectis, nudi pugnabant.

περιέσχεν.) Tempeſtas peccatorum me circumuenit ſeruator.

περίζυγα.) Xenophõ: Habere oportet & lora. His eñi attritis & ruptis neceſſe ocium agere, niſi quis habeat funes.

περίειμι.) Et ipſe dixit, in Myſia bellum geſsi, & nũc ſuperſtes ſum, & haſta extenſa: In hac (inquit) nobis fides eſt. Haſta fides.

περιεῖναι.) Vidit urbem non niſi fame expugnari poſſe. In primis fratrem ſuum Caium non paſſurum eſſe, uiuere illum, qui ſeruus hoſtiũ factus eſſet. Hoſtes ſuperare non potuit, quòd negocia corrumperet ſordibus ſuis.

περιεστεμμένος.) Ioſephus de Moſe: Cauit, ne multi uerborum illius petulantiã imitarentur.

περιείδε.) Mos fuit, ut dicentes in primis coronarent. Col.1149

PERITHOEDAE, municipiũ trib. Oeneiæ, à Pirithoo Ixionis F. Lex autem fuit Athenis, ut quoſuis hoſpites Græcos admitterent. Ac Theſſalos inprimis ſuſceperunt ob Pirithoi & Theſei hoſpitium. His etiam agrum aſsignarunt, quem uocarũt Pirithoi. Sic Ephorus lib. 3. refert.

περι

περικεκλασμένοις.)Inſidias collocarat in locis interruptis, quæ perſpici facilè non poterant.

PERICLES Atheniēſis.Sub hoc cœpit bellū Peloponeſiacū, & Cyllonium piaculū pellebaš ab Athenienſibus, cui obnoxius erat Pericles.Nā Cyllonē Athenienſem Olympiæ uictōrē, generū Theagenis Megarenſiū tyranni,affecta ta Athenis tyrannide cū ſtatim fugiſſet, & ad Furias cōfugiſſet,* Pericles auulſum occiderat.Illi* uiciſsim imperabāt: Pericles uerò refragabatur.Fuit autem Xanthippi Athenienſium ducis F. Anaxagoræ familiaris. Ferunt matrem eius,cū Periclem eſſet enixura, in ſomno uidiſſe,ſe leonem părere. Hic cum aliquando fulminaſſet, & Athenienſes ad pugnam ipſo duce perturbati egrederenrur: duos lapides concutiens, & igni excuſſo: Hoc,inquit, eſt fulmen.

Somnium de Pericle.

Vxorem duxit Aſpaſiam Mileſiam, ex qua ſuſcepit filios, Xanthippum & Paralum: quem contra patria inſtituta ſic appellauit,herois indito nomine,cū non liceret.

Aſpaſia. *Herois nomen.*

Pericles,Xanthippi & Agariſtes F. Athenienſis orator & demagogus,primus ſcriptam orationem in iudicio habuit:cum ij qui illum anteceſſerant, ex tempore dixiſſent. Fuit diſcipulus Anaxagoræ Alazomenij,eúmque è morte eripuit.

Anaxagoras.

Pericles autor fuit Athenienſibus,ut agrū hoſtilem,ſuū:ſuū uerò,hoſtilem:& naues,diuitias:diuitias uerò,egeſtatem ducerent. Eoſdemq́ iuſsit, cum Lacedæmonij in Atticam impreſsionem facerent,non egredi, ſed intra mœnia ſe continere: & ut claſſe Laconicam inuaderent, ac opes terreſtres inopiam iudicarent, ſuaſit: quod uerò mari acquireretur, eas eſſe opes ducerent. Aliter. Pericles ſententiam dixit,Atticam,hoſtilem agrum eſſe ducendam, & permittendum ut uaſtetur: Laconicam uerò claſſe circumeundam. Suaſit etiam,hoſtilem agrum dum nauibus obeundum,nec pugnandum dum uaſtaretur Attica:unam pecuniæ parandæ rationem putandam, naues quàm plurimas habere, alias uerò extra illam rationes nullius momenti exiſtimandas: cuiuſmodi eſſet, pecunia quæ in ſpectacula,in iudicia,& in conciones inſumeretur. Suadebat igitur, ut omnes ſumptus qui in hæc impenderentur,nauibus aſsignatentur. Cum hac ſententia,id etiam quod ſequitur cōſentit. ait enim * Dionyſus:Iudex pecuniam deuorat ſolus, quòd ſcilicet in mercedem iudicum magni ſumptus conferrentur.

Periclis arguta conſilia. *Luxu repudiato neceſſitati cō ſulendum.* Col. 1150 * *Bacchus.*

περικόμματ' ἐκ σου κατακόψω.)In fruſta te concidam.

περικόμψους.)Ariſtophanes: Linque* ſuſpiciones noſtras elegantes,quib.garrimus inuicem:& uenia quadam mitiori temperato mentem.

* *τὰς ὑπονοίας.*

περιλαλοῦσι.) Noli celeriter aſſentiri hominibus loquacibus.

περίληψις.) Oſtendit, quibus partibus Rhetorica conſtet. Primùm enim oportet inuenire,deinde eloqui inuentum, quod eſt poſtremum opus orationis oratorię.Rhetorica definitur ars bene dicendi de propoſitis quæſtionibus. Cur uerò? Quia ars ordo eſt pręceptorum,exercitatione pattorum.

Rhetorica. *δεῖ πρῶτον εὑρεῖν, εἶτα ἑρμηνεῦσαι τὸ νοηθέν.*

περιλέποντες.)Arborum cortices detractos comederunt.

περιλιχμώμενος.)Mulieri longo tēpore blandiens, & pedes implicans, effecit ut uir putaretur.

περὶ λύχνων ἁφάς.) Crepuſculo, paulo pôſt accenſas lucernas, cum modò ad cœnam iuiſſent, imperu ex improuiſo facto, multos hoſtium occiderunt.

περίνεως.)Thucydides. Multi pereuntibus naufragio ſcaphis,enatatūt:quos in claſſem uiris non ſatis inſtructam retulit. nautæ autem, & qui ſuperuacanei erant, ptæ ſe ferebant, ſe id non paſſuros eſſe.

Περινθίοις.) Perinthijs captum Byzantium muneri darum eſt, & in ſeruitutem traditum, à Seuero Romanorum imperatore: ſicut & Antiochia Laodicenſibus.

Perinthus. *Byzantiū.* *Antiochia.* *Laodicea.* *Seuerus.*

περίοδος.)Herodotus:Spartani cum ex transfugis circuitum Perſarum cognouiſſent,deliberabant, & inter ſeſe diſsidebant.

Col. 1151.

περιοδικὰ νοσήματα.) Periodicos morbos uocant medici, qui certo tempore remittunt,& redeunt:ut tertiana,quartana,& ſimiles. His enim diebus ægrotantes, uidentur ſibi non ægrotare,ſed ualere.

περὶ ὄνου σκιᾶς.) De aſini umbra. Pro-

L 3 uerbium,

uerbium, de ijs qui rebus nullius precij occupantur.

περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς.) De Delphica umbra. Demoſthenes in Philippicis. Didymus ait, prouerbium de aſini umbra detortũ eſſe ab Oratore, qui de Delphica umbra dicat. Dici aũt id de ijs, qui de rebus nullius momenti certent.

περιιόντες.) Agathias: Aiebãt ſe omnibus in rebus morẽ illi geſturos, modò ſuperſtites uiderent obſides.

Neceſſaria. περιουσία.) Neceſſaria ſunt, ſine quibus eſſe non poſſumus: ἐκ περιουσίας aũt, id

Superuacanea. eſt ſuperuacanea, quę adeſſe neceſſe nõ eſt &, ut Ariſtoteles ait, cum neceſſarijs ſuppetentibus, alia quædam pulchra illis adiungũtur: ut, uiuere neceſſariũ, beue uiuere ſuperuacaneũ. Nã uita, quæ neceſſaria eſt, acceſsiõe bonæ uitę, quæ neceſſaria non eſt, exornatur.

Col. 1152. περὶ παντὸς ἐποιεῖτο.) Cyrus in eo ponebat omnia, ut bonos uiros locupletaret.

περιπῆξαι.) Romani contos aqua defixerunt, ut ſcaphæ barbarorum in eos impingerent.

περιπέτεια.) Omnia fuerũt plena graſſante ueneno, eorũ qui ſe in puteos & de locis arduis pręcipitarẽt: * ut (quod aiunt) etiam inimicus ſpectans, hominum eo tempore caſum miſeraretur. Principatum imperijs ſui temporis parem effecit, non tam fortuna propitia utens, aut caſu, quàm ſolertia atque induſtria, ac ſuis actionibus.

* ὥστε καὶ ἐχθρὸν ὁρῶντα κατελεῆσαι

περιπέττουσι.) Ariſtophanes in Pluto: Nomine obtegunt improbitatem. Et Menander: Veriti & ſuſpicati, machinari aliquid Romanos, & inuolucro fuge fraudem aliquam obtegere.

περιπεφθείς.) His uerbis delinitus, ut ipſe tibi imperares.

Explicationes ſomniorum. περιπλακῆναι, καλὸν εἰς ὄναρ τόδε:
Complecti bonum inſomnium hoc eſt.
ὄλβιστον ἀνδρὶ συμπλακῆναι φιλτάτῳ:
Vtile uirum complecti chariſsimum.
πᾶσαι τε μίξεις πρόφρονι μακρῶν πόθων:
Omnesque miſsiones denunciant diuturna deſideria.

Col. 1153. περὶ πλείστου.) Plurimùm in eo ponebat operę, ut & inũgeret capillos, & in cincinnos digereret.

*ſcilicet ab exortu ſolis. περὶ πλήθουσαν ἀγοράν.) Pleno foro. Hora quarta, *aut quinta, & ſexta. Nã tum maximè plenum eſt forum. Planicies erat ingens, ubi ſub tempus completi fori excitabantur, prius etiam quidam hoſtium, tumultus impetum in prandentes facientium.

περίπολος.) Ariſtoteles in Athenienſiũ republica, de ephebis ſic inquit: Alterũ annũ cõcione in theatro habita, accepto clypeo & haſta à populo, circumeũt regionẽ, & in ſpeculis degũt. Obſeruandũ aũt, Ariſtotelem uno dicere anno adoleſcentes eſſe inter cuſtodes regionis, Aeſchinem duobus.

περιπόλων) Cuſtodum quidam circumcurſat, amittit æneum ſcutum ſuperfoſſam: quod cum latum quidem, ſed conuexum eſſet, non magnoperè ſonuit.

περίρρωγος.) Sub colle quodam aſpero & prærupto extruxerunt illis propugnaculum, quod ſatis eſſet cuſtodiendo tanto exercitui.

περιττά.) Imparia dicũtur in Arithmetica, ἄζυγα: id eſt ſine iugo ſeu pari, ut unũ, tria, & ſimilia. Paria autem iuga: ut, duo, quatuor. Superuacanea uerba miſſa fac, neq; mater quàm mala ſit doce me, neq; ut Aegiſthus patrimonium noſtrum exhauriat, atq; effundat & diſſipet fruſtrà. Neq; enim tempus patitur prolixam orationem. Aufert enim, inquit, occaſionem eorum quæ gerenda ſunt, loquacitas. Oreſtes ad Electram.

περισκελής.) Aiax inquit: Omnia longum & infinitum tempus, & occulta profert, & prolata occultat: nec eſt inſperatum quicquam. Quin capitur etiã graue iuſiurãdum, & durus animus. Et ego qui tum grauia illa perpeſſus ſum ut tinctura ferrũ, ſic effœminatus ſum, ut nec hiſcere poſsim, ab hac muliere. Col. 1154 Tempus.

περισπᾶν.) Fuit Romanis in animo, in Libyam nauigare, & bellum illuc traducere.

περισπασμός) Periſpaſmus eſt, ex duabus conuerſionibus aciei motio, ut poſteriorem locum occupet. Ecperiſpaſmus uerò eſt, ex tribus conuerſionibus cõtinuis aciei motio, ut occupet, ſi quidem in haſtam facta fuerit, ſuperficiem ad læuam: ſi autem in clypeũ, eam quæ ad dextram eſt.

περισπερχές.) O' grauem perturbationem.

περισπειραθείς.) Eunuchus ille (Eutropius) obtinebat regiam, aulaq; inuoluta coarctabat omnia, inſtar robuſti ſerpentis,

pentis,ad ſuũ uſum cõtorquens omnia.

περίστασις.) Ille exiſtimatione & opibus nulli Hiſpanorũ ſecundus, beneuolentia uerò & fide in Carthaginẽ multũ alijs præſtare putabatur. Polybius: Fortaſsis ob Xanthippi uerba in populo & apud duces uulgata, duces reuocare eũ decreuerũt, eiusq; periculũ facere.

περίστατοι.) Iſocrates in oratione de Permutatione: Præſtigiæ nullius utilitatis, ſed uulgi ſtudijs celebratæ.

Col.1155. Explicatio ſomnij. περιστερὰς βλέπειν τί προξενοῖ βλάβην.) Columbas uidere denunciat damnum.

περιστίαρχος.) Luſtrans ſedes, & concionem & urbem. Iſter in Atticis, Periſtia dicit appellari luſtrationes, & eos qui templa purgent Periſtiarchos. Extrinſecus enim circumeunt, quolibet ſacerdotum gladium ferente.

περιστοιχίζεται, ἢ περισχοινίζεται.) Demoſthenes in Philippicis: Cunctãtes nos, inquit, & ſedẽtes quaſi caſsibus circundat. Trãslatio ſumpta eſt à uenatoribus, qui qua parte feræ excurrunt, retia extẽdũt, in quę incidãt, ſi ipſos effugerint.

περιτεχνᾶσθαι.) Mente eius prorſus cognita, & moliri aliquid eum arbitrati; non curarunt quid ille diceret, ſed quid ipſi ſuſpicarentur.

Περίτιος.) Peritius, Februarius apud Macedones.

Circumciſio. περιτομή.) Circumciſio Iudæis tribus de cauſis data eſt, ut & ſignũ eſſet fidei, & Abraamici generis indiciũ, & ſymbolũ & ęnigma uitę purę & tẽperãtis. Itaq; Col.1156. nõ data eſt ut iuſticiæ effectrix, ſed ſigillum & ſignũ iuſticiæ Abraami ex fide.

περίτιλος.) Saluſtius aulæ præſes fuit, uir in primis ad humanitatẽ propenſus.

περιττότερα.) Mala aurea (quæ dicuntur) Heſperidum, non aurea fuerũt, ſed alijs grandiora.

Vltio. περιτροπέων.) Nec Agamemnonides filius negligens, neq; qui apud Acherontem deus imperat.

περίφασις.) Polybius: Iuſsit exponere illi omnia quę fiebãt per flammas in Tiſæo. Eſt aũt Theſſaliæ mons, bellè ſitus ad locorũ (quæ diximus) illuſtrationes.

περιφρονεῖν.) Socrates: ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, In aere ambulo, & ſpecto ſolem.

περιχαίνω.) Sic faciũt canes, qui lapides, quibus petunt, mordicùs arripiũt.

περιχαρῆθι τῷ ἀγαθῷ.) Reb. bonis lętare.

πόρναι.) πόρνη meretrix dicit̃, quod uendat coitum, aut quod mentem excæcatam habeat. Col.1157.

PEROCES, rex Perſarum.

Hoſtia luſtralis. περίψημα.) Sic dicebãt ei, qui quotannis luſtralis hoſtia deſtinabatur: Purgamentum noſtrũ eſto, aut ſalus & redemptio: & ſic eum in mare conijciebant, quaſi Neptuno hoſtiam immolantes.

περπερεία.) Dilectio non temeraria eſt, ait Apoſtolus.

Πέρσαι.) Perſæ Magia & Aſtrologia à Maguſæis primùm incœpit. nã Perſæ Magog à popularibus ſuis appellãtur; & ijdem Maguſæi.

PERSAEVS Citieus, philoſophus Stoicus, Dorotheus dictus. Fuit temporibus Antigoni Gonatæ, filij Demetrij, diſcipulus & alumnus Zenonis philoſophi.

Perſei ἐγκώμιον. Perſeus renouata cũ Romanis amicitia, ſtatim Græcos ſibi conciliare inſtituit, in Macedoniã accerſendo tum ob æs alienũ exulãtes, tũ iudicio cõdemnatos, tũ eos qui ob regia crimina exceſſerant. Ac ſcripta quibus hęc exponebantur, & in Delo & Delphis proponebantur, nõ tantum impunitate data reducibus, ſed & bonis reſtitutis quibus unuſquiſq; excidiſſet. Quin & ipſos Macedones regijs debitis liberauit, dimiſit etiam captiuos lęſę maieſtatis reos. Quę cum faceret, ſæpenumero pulchrã de ſe ſpẽ Græcis præbebat. In belli etiã principatu regni dignitatem præ ſe ferebat: nam & aſpectu erat nõ indecoro, ad omnia corporis miniſteria obeunda idoneus: & in uultu elucebat ſeuerũ quiddam, & contentio nõ inconueniẽs ætati. Vitabat etiã patriã petulantiã cùm erga mulieres, tũ in cõpotationibus. Ac initia eius huiuſmodi fuerunt.

Perſeus Lonchodrepano, id eſt haſta falcata. Gorgona ſuſtulit, occultatus, ne ab ea uideretur, Orci galea.

Perſeus Macedo. Perſeus cùm iam paulatim poſt fugam reciperet animũ: Niciam & Andronicum, quos ad pecuniã & naues demergendas miſerat, conſeruatis ſibi & nauibus & pecunijs, conſcios ducẽs fœdi timoris, & ne alijs annunciarent metuẽs, nefariè occidit. Ex eoq; ſtatim mutatus, crudelis & præceps in omnes fuit: nec in eo ſanum, nec prudens quicquam poſtea fuit. Et Nicias. Andronicus. Col.1158.

cum antea conſilio & ratione multum ualuiſſet, & audaciſsimus in pugnis fuiſſet, quatenus ex imperitia non lapſus eſſet: ſubitò & præter expectatione͂ ad timiditatem & ſtulticiam ſe conuertit, & leuis & mutabilis repente͂, & ineptus aduerſus omnes fuit, fortuna relinquere eum incipiente: ut multos uidere eſt, mutatione progrediente, ſolito imprudentiores factos.

Prudentia cum Fortuna amittitur.

PERSEI nauis, cùm cæteris rebus magnificè adornata erat, tum remigiu͂ habebat ſedecim ordinibus factum.

Cædes. Adulteriu͂. περσεφόνη.) Proſerpina, ſubterraneus dæmon. Electra ait: O' domus Orci & Proſerpinæ, ô ſubterraneæ Mercuri, ô uenerandæ Diræ, grauesq; Furiæ, quæ per iniuriam occiſos cernitis, & furtiuis cubilibus deditos: uenite, uindicate patris noſtri cædem.

PERSES Aſcræus uerſificator, frater Heſiodi poetæ.

περσικὸς ὄρνις.) Perſica auis, gallus gallinaceus. propter criſtam: uel, quia preciosa omnia, quibus rex utebatur, Perſica dicebantur.

Draconis interitus. πέτασος.) Draco legumlator Athenienſis, petaſis pluribus & ueſtibus in eum coniectis, in theatro eſt ſuffocatus.

PETEON, urbs Bœotiæ.

Col. 1159 Explicatio ſomnij. καλὸν πέτεσθαι, πράξεως καλῆς τόδε.) Volare bonum eſt, actionis bonæ hoc ſignum eſt.

PETOSIRIS Aegyptius philoſophus, ſcripſit, quemadmodum & Græci & Aegyptij delectus deorum inſtituerint: è ſacris libris Aſtrologica, & de Aegyptiorum myſterijs.

Explicatiō ſomnij. πέτρᾳ καθεσθεὶς ἐλπίδας χρηστὰς ἔχει.) Saxo inſidens, ſpem bonam habeto.

PETRA, urbs Palæſtinæ.

πετροβόλον.) Machinæ robur, ſaxa eiaculantis, qua Veſpaſianus in obſidione Iudeæ uſus eſt, eiuſmodi fuit, ut cuiuſda͂ caput ab ea icti, Ioſepho in mœnibus aſtante, eliſum ſit, & calua ad tria ſtadia proiecta. Eade͂ poſtridie mulieris prægnantis uentre percuſſo, cu͂ ædibus modò exiret, eliſit infantem ad dimidiu͂ ſtadium. Tanta uis lapidis fuit, ac inſtrumentis terribilior erat ſtridor, & eorum qui feriebantur ſtrepitus.

PETROSSA, inſula Ciliciæ.

PETRVS orator, & magiſter, & hiſtoricus, legatus ad Choſroen miſſus, ualde conſtans & inuictus in arte dicendi fuit, demulcendo barbarica ingenia, dura & ſuperba. Scripſit hiſtorias, & de ſtatu Reipublicæ.

PETRVS Mongus, Alexandriæ epiſcopus fuit, ſed hæreticus feruidus. Euphemius autem patriarcha, fuit ſectator orthodoxæ fidei.

Petrus ſub Iuſtiniano fuit, & ad magiſtri dignitate͂ eſt prouectus, qui ſemper & quotidie imperàtores furtis innumerabilibus depeculabat͂. Fuit ille quidem comis, & minimè ferox, ſed omniu͂ hominu͂ furaciſsimus & ſordidiſsimus.

πεύκης τρόπον.) Inſtar piceæ. Prouerbiu͂, de ijs qui funditus pereunt: quonia͂ picea ſucciſa, non amplius germinat.

πεφασμένης.) Cum tandem conſtaret, quod nam eſſet illud ſtudium.

πεφρονηματισμένος.) Sæpe ſecundo Marte cu͂ pugnaſſet, animoſior factus eſt. tanquam uir fortis.

πεφυρμένος.) Is uerò cęde͂ adhuc ſpira͂s; & cruore maculatus, ad hoſtes uenit. Col. 1160

πειθανάγκη.) Suaſio, cum ui cōiuncta. Exiſtimabat ſe per hæc uel inuitos adducturu͂ Leucadios, ut quæ à ſe imperabantur, cō cederent. Multas mulieres ui potius quàm ſponte perduxit, adeò laſciuus fuit. Et: Ceſsi Theſſalicæ uiolentæ perſuaſioni, meo domino occiſo.

πείθει δῶρα καὶ θεούς.) Munera deos etiam flectunt. Num quid uobis his uerbis perſuademus: an alia deſideratis? Neceſſe eſſe duxi, ueſtris parère conſilijs. Obtemperate ducibus ueſtris.

οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.) Nō eſt Suadę templum aliud, quàm oratio.

πειθοῖ.) Et perſuaſione adducti, & dolo uerboru͂ artificioſe͂ decepti, conceſſerunt illi tra͂ſire flumen. Et: Ambroſius ſuadela Græca & Muſa exercitatus.

πεῖνα.) Fames eſt aridi & calidi cupiditas, ſed nō ſine frigido. Nam cum corpora noſtra ex his conſtituta ſint, alunt͂ per eadem, cum perficere & cōcoquere & aſsimilare quæ ingeruntur poſſunt.

πεῖρα) Semper Vlyſſes uideo te dare operam, ut hoſtiu͂ cō ſilia anteuertas.

πειράζειν.) Scipio Romanus ita conſuluit, aut non auſpicandu͂, aut ſic agendum ut omnimodo actioni finis imponatur. Nam bis aduerſus eundem experiri, cùm periculoſum eſſe, tum maximu͂ párere contemptum ſolere. Col. 1161

πειραιεύς.) Piræeus, port' Athenienſiū.

πειρήνη.) Pirene, nomē fontis amœni;
Laidē habeo ciuem bene ſuccinctæ Corinthi,
Pirenes albis hilariorem laticibus.

PISANDER, Piſonis & Ariſtæchmę F. Camiræus ex Rhodo. nam Camirus fuit urbs Rhodi. Quidam eum Eumolpi poetę ęqualem & amaſium fuiſſe tradunt, quidam etiam Heſiodo antiquiorem, quidā eum ad 33 Olympiadē referūt. Habuit & ſororem Diocleam. Poemata eius ſunt Heraclea, libris 2. cōtinent autem labores Herculis. Hic primus Herculi clauam attribuit. reliqua poemata falsò ei aſſcribuntur, cùm ab alijs, tum ab Ariſteo poeta condita.

Piſander Neſtoris poetę filius, Larandenſis aut Lycaon, fuit ſub Alexandro imperatore, Mammeę F. uerſificator & ipſe. Scripſit hiſtoriā uariam uerſibus, quam inſcribit Iunonias nuptias. Scripſit & alia oratione proſa.

πεισάνδρου δειλότερος. ἔνθα καὶ πείσανδρος ἦλθε δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπε.) Piſandro timidior. Vnde & Piſander uenit, metuens ne animam uideret, quę uiuum illum reliquit. Timidus enim ſupra modum fuit. Ariſtophanes: Si quid Piſandri deteſtaris criſtas, & ſupercilia. Hic enim timidus fuit, ſed amans & cōcitator belli, priuati emolumenti cauſa, & ob magnitudinem uocatus eſt aſinus Cnidius. Vſus eſt triplici criſta, & armis inſignibus, ut fortis uideretur, cum non eſſet.

Col. 1162. ποικίλη στοά.) Porticus, à Polygnoto pictore Pœcile, id eſt uaria dicta.

πεισιθάνατος.) Mortis perſuaſor Hegeſias dicebatur.

PISON, fuit unus apud Athenienſes triginta tyrannorum.

πηγαί.) Pegæ, locus in Megaris.

f. νοός. πηγὴ διαυγὴς τὰς νοὸς λύει λύπας.) Fōs limpidus animi diſcutit triſtitiam. Explicatio ſomnij.

Feſtina lentè. πηδαλιουχεῖν.) Ariſtophanes: Oportet prius remigem eſſe, quàm clauum aggrediaris: deinde in prora uerſari, & uētos obſeruare, & tum demum ipſum tibi gubernatorem eſſe.

Iouis ſepulchrum. πῖκος.) Picus, qui & Iupiter, tradito Occidētis imperio filio ſuo Mercurio, moritur, cū annos 120 uixiſſet. & moriēs iuſsit ſepeliri corpus ſuū in Creta inſula, ubi ſcriptū eſt: HIC IACET DEFVNCTVS PICVS IVPITER. Meminerūt ſepulchri huius plurimi in ſcriptis ſuis.

PELAGONIA, regio Macedoniæ.

πηλέως μάχαιραν.) Pelei machærā. Et hoc prouerbium Ariſtophanes deſcribit his uerbis: Magis ſuperbit quàm Peleus ſua machæra, quam putabatur modeſtiæ præmium à Vulcano accepiſſe.

PELVSIVM, nomē loci, clauis Aegypti & ingreſſus & exitus. Col. 1163.

πῆμα.) Sophocles: Ne malum malò remedium adhibēs, maius malum ipſo damno facito. Et rurſus Sophocles: Creon nullū dat tibi dānū, ſed tute tibi.

Cteſias. πημανεῖ.) Ariſtophanes: Nec Cteſias ſycophanta oberit. Hic enim ob ſycophantiam eſt exagitatus.

πημήνειαν.) Ille non prius remiſit, ꝗ̃ uehementer afflixiſſet hoſtem, & quàm plurimos interfeciſſet.

πήρα.) πίθος τετρημένος... πῆχυς πήρα οὐ πίμπλαται.) Mēdici perà nō implet. De ijs qui expleri nō poſſūt.

αὐτὸς γὰρ εὗρες τὴν πυτίαν τοῦ κακοῦ.) Ipſe inueniſti mali coagulum. De ijs qui ſibi ipſi incommodant. Col. 1164.

πῆχυς.) Cubitus, habet pedes 2. Pes, digitos 16.

πιαλέοι ὄφεις.) Pingues ſerpentes. Propriè de ijs, qui iuxta Hiericho potiſſimum inueniuntur, è quibus medici theriacam plerunq; conficiunt. Hierichūtij ſerpentes.

πίασος.) Amauit Piaſus Theſſalus Lariſſam filiam ſuam, amore illicito & calamitoſo.

PIGRES Car, ex Halicarnaſſo, frater Artemiſiæ, quæ in bellis claruit, Mauſoli uxoris, ſingulis Iliadis uerſibus ſingulos Elegiacos inſeruit. ut: Ilias elegiacis aucta uerſibus.

Iram diua mihi memora Pelidis Achillei: μοῦσα σὺ
Artis enim cunctæ notio Muſa tibi. γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

Scripſit etiam Margitem, qui Homero tribuitur: & Ranarū muriumq; pugnā.

πιαίνων.) Aelianus: Auidum oculum, & impudicum paſcens malo conuiuio, Proſerpinæ ſacra uidere cupijt, cum nō eſſet initiatus.

στιλβίδην πιέζει.) Ariſtophanes: Stilbidem premit. Stilbides autem uates optimus & celeberrimus fuit.

PIERIA mons Macedoniæ, & Pierides Muſæ. In Epigrammate: Nō Muſis tantæ curæ ſum, quantæ Cupidini, quæ ſacra eius tanto deſiderio curem.

πιάναντα.) Halyatte Priēnē obſidente, Bias ſapiēs ille duos mulos ſaginatos in caſtra expulit: quibus ille cōſpectis, admiratus,

admiratus, eorum annonam etiam brutis ſufficere: pacis faciendæ cauſa caduceatorem in urbem miſit.

Col.1165. πιθανόν.) Probabile eſt axioma, ad aſſenſionem ducens. ut, Si qua aliquid peperit, illa illius mater eſt. falſum autem hoc: neq; enim gallina eſt oui mater.

ταχυπειθεῖς. Creduli. πιθανός.) Xenophon in Cyri inſtitutione: Ita creduli quidam ſunt, ut priuſquam id quod agitur cognouerint, ſit illis perſuaſum. Appianus: Vnus eorū fidus, & ad eam rem aptus, congreſſus cum cōſulibus, clam fidem ſibi dari poſtulauit. ex eoq; caſu quædam hominibus perſuaſa ſunt, quæ Romani ambitioſiores quàm par erat, comminiſcebantur.

διαπιθηκῆσαι.) Eludere ſimiæ inſtar, curioſiſsimæ animantis.

ἄπληστος πίθος ὁ ἐν ᾅδου.) Inexplebile dolium apud inferos.

πιθήκειον βλέμμα.) Simiæ aſpectus: &, πιθηκισμοῖς περιελαύνειν, ſimiarum more exagitare: hoc eſt, decipere, & adulationibus uincere, aut etiam imitationibus.

γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται: ἁλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνου δ' ἁλίσκεται.) Senex ſimia non capitur: capitur quidem, ſed poſt tempus. De ijs qui cladem acceperunt.

πίθηκος ἐν πορφύρᾳ.) Simia purpurata. Prouerbium ſignificat, homines improbos, etſi multis inuolucris utantur, nihilominus tamen eorum elucere improbitatem.

πείθου τί μοι. πρὸς σοῦ γὰρ, οὐ θ' ἐμοῦ φράσω.) Parum obtempera mihi. Ea enim dicā, quæ è re tua, non mea ſint.

πιθών.) Ariſtophanes: Clam uenit dominis non conſcijs.

PILATVS ſub Chriſto Deo & ſeruatore noſtro, Iudææ, à Romanis miſſus, præfuit. Crucifixo autem Chriſto, imaginem Cæſaris & uexilla noctu in templo collocauit. *Seditio Iudæorū contra Pilatū.* Diluculo autem facto, Iudæi illis uiſis, adeò tumultuati ſunt, ut Pilatus perterritus, illa transferret. *Col. 1166* Atq; etiam corbona ſacro theſauro direpto, cauſa cædium multarū & confuſionum Iudęis, odio illorum, fuit. Rebellionem enim eorum metuens, ante tribunal ſuū milites collocauit, qui extrinſecus ueſtem haberent uulgarē, nec ſuſpectam: ſub ea uerò arma geſtarent. Cum igitur ſeditionem mouiſſent, milites in eos immiſit: quorū alij fuſtibus, alij lapidibus eos cædentes & uulnerantes repulerunt: quoſdam occiderunt, multi etiam ipſorum alij ab alijs impulſi & conculcati perierunt, & ſanguis eorum miſtus eſt cum eorum uictimis.

πίλοις.) Geſtāt in capitibus thoraces farctos, quorum fundus eſt firmus, ob farcturæ bonitatem.

Exemplū ducis. πιμμελῆ.) Appianus: Primus laborare cœpit, quamuis ſexagenarius, & graui atq; obœſo corpore.

πινακίοις.) Moris fuit, ut centuriones militibus ſuis decretá per præconē annunciarēt: ueluti quò eundum, & quot dierum eſſet commeatus pręparandus. Ariſtophanes in Auibus: Cogitate, quę præſcribemus in tabellis.

πινακοπώλης.) Pingues gallinas, aut aues in tabulis expolitas uendebant.

Parentes et magiſtri. PINDARVS Thebanus, Scopelini F. quorundā ſentētia Daiphanti: quod probabilius eſt. Nam Scopelini F. eſt obſcurior, & Pindari cognatus. Quidā etiā Pagonidæ eum fuiſſe tradunt, diſcipulus Myrtidis mulieris. *Aetas.* Fuit Olympiade 65, ſub expeditionem Xerxis natus annos 40. *Liberi.* Fuit illi frater nomine Erotion, & filius Diophantus: filiæ, Eumetis & Protomache. *Obitus.* Contigit illi ut uita fungeretur, quemadmodum precatus fuerat. Nam cum petijſſet ut pulcherrimum in uita ſibi daretur, mortuus eſt ſubitò in theatro, inclinatus in amaſij ſui Theoxeni genua, annos natus 55. *Scripta.* Scripſit libros 17, Dorica dialecto: Olympionicas, Pythionicas, Proſodia, Parthenia, Enthroniſmos, Bacchica, Laureata, Pęanas, Saltationes, Hymnos, Dithyrambos, Scolia, Encomia, Threnos, Fabulas tragicas 17. Epigrāmata uerſu hexametro, & oratione proſa Paræneſes ad Græcos, & alia plurima.

Alexander Pindari familiæ parcit. Pindarus Scopelini F. Thebanus, & ipſe Lyricus, conſobrinus prioris. Thebas urbē Alexandrū aiunt ſolo æquaſſe: & reliquos, exceptis ſacris & ſacerdotibus, omnes in ſeruitutem abduxiſſe: Pindari tamē poetæ domum & cognatos (inquit Arrianus hiſtoricus in primo tranſitu Alexandri) incolumes ſeruauit, ob reuerentiam Pindari.

πίνος.) Quin & dicendi peritus fuit, non ſophiſtas recentiores imitatus, ſed ad ueterum grauitatem ſeſe accommodauit. Damaſcius.

πίνοσα.)

Alex ab Vlyſſe uictus. πινωσα.) Afflicto animo Virtus ploro, ſedēs paſſis capillis ſordidata: quòd apud Græcos non uirtus, ſed dolus uictoriam obtinuit.

πινυτὸς.) Ob eruditionem cordatam, quam melliſluus ille inter Muſas & Gratias excoluit.

PIXODARVS. Dexippus Cöus medicus, Hippocratis diſcipulus, accerſitus ab Hecatomno Carum rege, filios eius deſperatos Mauſolum & Pixodarum ſanauit, cum ille promiſiſſet ſe bellum, quod Cares tum cum Cois gerebant, compoſiturum. *Hecatomnus. Mauſolus. Pixodarus.*

Col. 1168. PIOR monachus ambulans edebat. Quærente autem quodam, cur ita ederet? Nolo, inquit, cibo tanquam rˉe neceſſaria uti, ſed tanquam ſuperuacanea. Reſpondit item alij interroganti: Ne edendo, inquit, uoluptatem corporis ſentiat animus. *Ambulando edere.*

Opinio. Fides. πίστις.) Fides, incertæ rei ſpes. Errant qui dicunt, fidei genūs eſſe opinionem. ſequitur enim fidē opinio. Fides enim eſt opinio. quamuis enim fieri non poſſit, ut ſine opinione fiat fides: non tamē genus fidei opinio eſſe poteſt: cum fieri poſſit, ut eadem opinione præditus, aliàs credas, aliàs non: quod in genere fieri nequit. Nam fieri nō poteſt, ut idē animal nunc ſit homo, nunc non: homo enim mutatus, nec animal eſt. itaq; ne opinio quidem eadem manebit, ſi non ſit coniuncta cum fide. Nam opinio dū adhuc creditur, manet. Non enim impeditur quiſquam, eandē de re aliqua opinionem habens, interdum credere ei, interdum non. ut ſi quis opinetur, animam eſſe immortalem: nihil obſtat quó minus poſtea rationibus quibuſdā adductus, id non credat.

Chriſtiana fides. πίστις.) Fidem ſolā definimus eſſe ueram & puram hāc, in Patrem & Filium & Spiritum ſanctum, unam Deitatem, & dominationem omnium uiſibilium & inuiſibilium opificem, & reginam omnis apparentis & intelligibilis creaturæ: per quam * tria unum intellecta colimus, & unum in tribus ſpectatum adoramus: quorum hoc eſſentia cognoſcitur, illud perſonis denunciatur: nihil horum minuentes, aut præterea quid † addentes, ſed unietes eſſentia, ut & dignitate & eodē honore & gloria: diuidentes autem ſubſiſtētijs, id eſt perſonis & proprietatibus, unaquaq; earum eſſentialiter ſubſiſtente, in ſubſtantia propria impartibiliter intellecta: id quod admirabile eſt. Et nouimus cauſam & genitorem & productorem, patrem principio carentem, & cauſæ expertem abſq; tempore, & ſempiternū. Alterā perſonam * quæ nata ſit, filium, unà cum patre abſq; principio: & unà cum illo cauſam, immutabilem & impatibilem: & abſq; † fluxu, à patre ortū, quiq; ad cauſam & initium patrem refertur. Tertiā perſonam * progreſſum aut proceſsiuū aliquid, & ſanctificādi uim habens, Spiritum ſanctum: abſq; tempore ſemper è patre procedentem, non generabiliter, ſed proceſsiuè, habentem progreſſum cūm patre & filio exiſtentem æternum: qui unà cum illis, ut aſſeſſor, & honoris & gloriæ eiuſdem particeps, & æquè Deūs adoratur: per quem & angelis & hominibus & omni rationis capaci naturæ, diuina effunduntur beneficia, & ſic trifariam lucentis diuini principatus inacceſſus nobis & perpetuò fulgens illuceſcit fulgor, ex quibus & idētitas & unitas eſſentiæ creditur, & trinitas perſonarum glorificatur. Eorum uerò qui confundunt & diuidunt ea quæ confuſionem & diuiſionem non admittunt, profanitas & abſurditas proſtrata & obſoleta eſt.

** καὶ ἓν ἐν τρισὶ, ἐν τὰ τρία νοούμενα θεωρ.* *† ὑπερτιθέντες.* PATER. FILIVS. ** γεννημα.* *† ῥεύσεως.* SPIRITVS S. ** ἐκπόρευμα.* *Proceſsio ſpiritus è ſolo patre.* Col. 1169.

πίστις.) Peccatum eſt, fidem definire uehementiam opinionis. Sic enim definiens genus, ſumit uehementiam: differentiam autem opinionem, cum res cōtrà ſe habeat. Nam ſi opinio genus eſt: uehementia eſt differentia. Nam opinionum aliæ ſunt uehementes, aliæ moderatæ. hæ ſunt enim opinionum differentiæ, * & eſt fides opinio uehemens.

πίσση.) Qui picem è balneis ſuſtulerunt, & mulieres quæ pilos euellebant, in priſtinum ſtatum omnia redegerūt. Itaq; & palæſtræ refloruerunt, & philitia redierunt, & ſui ſimilis facta eſt Lacedæmon.

πιττάκειον.) Simonides ait, uirum bonum uerè fieri difficile eſt, ſecundū Pittacium illud: Difficile bonum eſſe.

PITTACVS Mitylenæus, filius Caici, aut Hyrradij Thracis, matris Lesbię: fuit Olympiade 32, unus & ipſe ex ſeptē ſapientibus. Scripſit leges, & Olympiade 42 Melanchrum tyrannū Mitylenes ſuſtulit:

χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι, κατὰ πιττάκειον ἄδον λόγον. *Melāchrus tyrannus.*

Phrynon. ſuſtulit: & Phrynonem ducem Athenienſium obſidentem urbem propter Sigæum, duello occidit, reti in eum coniecto. Cum autem ſenex dux belli eſſe cogeretur, inquit: ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι, Quàm difficile eſt bonum eſſe. Huius apophthegma eſt, NOSCE TEMPVS. Fecit etiã elegiaca carmina 600, & de Legibus oratione proſa ſcripſit.

πιτθεύς.) Pitthenſes, municipium Cecropiæ tribus.

Col. 1170 πιτυάνη εἰμί.) Pityanes mẽtio fit apud Alceum: deq́ ijs uſurpatur, qui crebris & calamitatibus & ſucceſsibus utũtur. Talia enim, ut & Hellanicus meminit, negocia Pityanę obiecta ſunt: quam & à Pelaſgis in ſeruitutem abductã, & rurſus ab Eretrienſibus in libertatem aſſertam eſſe ait.

πιτυοῦς.) Pityus oppidum in finibus maris Pontici ad dextrã ſitum, Romani imperij terminus, barbaris & crudelibus populis finitimum.

πλαγία φάλαγξ.) Obliqua phalanx, quæ multo longior eſt, quàm profundior.

πλαγγόνων.) Puerulos qui apud nutrices delicatè uiuunt, garrire, & dicere de filo & telis & pupis ſinamus.

PLACIADAE, municipiũ Atticæ, ubi raphani magni naſcuntur.

πλάζοντος.) Metus perſtringit oculos, & in errorem conijcit.

πλάθειν.) Non poteris contendere cũ potentibus: τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ πλάθειν.

PLACILLA, uxor Theodoſij maioris, pia, & pauperum amãs, per ſeſe ipſa ægrotantibus & mutilatis ſeruiebat. Ante maritum obijt. Cum primis oſtendit imperatoris erga eam amorem, ira

Ira Theodoſij in Antiochenos. eius aduerſus Antiochenos, cum ſtatuã eius per plateas tractam confregiſſent: quòd moleſtè ferrent publica tributa, quæ imperator urbibus per cauſam cõtinentium bellorum impoſuerat. quo

Andriãtes Chryſoſtomi. tempore Chryſoſtomus Andriantas, id eſt orationes de ſtatuis ſcripſit.

πλάνη.) Error, aberratio à ſcopo.

Col. 1171. πλανήτης.) Heraclius imperator erro

Animaduerſio in errones. nibus Romanarum legionum, deſertorum ordinũ pœnas irrogabat: & quicunq́ labore ualere iuſſo, temerè huc atque illuc uagabãtur, cruciatibus ad modeſtiam reuocabantur.

πλαξίν.) In tabulis à Deo ſcriptis hæc fuêre ſcripta: EGO SVM DOMINVS DEVS TVVS, qui eduxi te è terra Aegypti, ex domo ſeruitutis. Non erunt tibi dij alij præter me. Non facies tibi ſimulacrum, ullius rei effigiem, eorũ quę in cœlo ſuprà, & in terra infrà, & quæ in aquis ſub terra ſunt: non adorabis ea, neq́ coles ea. Non ſumes nomen Domini ob rem uanam. Memento ut diem Sabbati ſanctifices. Honora patrẽ tuũ, & matrẽ tuam, ut bene tibi ſit, & ſis longæuus in terra. Non mœchaberis. Non furtum facies. Nõ occides. Non falſum teſtimonium contra proximum tuum dices. Non concupiſces uxorem proximi tui. Non concupiſces domum proximi tui, neq́ agrum proximi tui, neq́ ſeruum eius, neq́ bouem eius, neq́ ancillam eius, neq́ iumentum eius, nec omnia quæ proximi tui ſunt. Decalogus.

ἐκ κηροῦ εὐπλαστότερος.) Cera tractabilior. Prouerbium: de ijs qui facilè aliquid docentur.

πλάστιγξ.) Aenea Troum conſiliarie, ubi ſunt minæ tuæ, & ea quæ Troum regibus in conuiuio promiſiſti?

πλαταγώνιον.) Platage, inſtrumentum quoddam æneum fuit, ſonum & ſtrepitum edens, quo pollici & indici impoſito atq́ impulſo, explorabant amaſiorũ ſuorum affectum. Nam ſi ſonuiſſet, amabantur: ſin minus, contrà.

πλάτη.) Nauem decem millium capacem, turribus & omnis generis munimentis ornatam, ſecundo flumine ferri ſinit.

PLATO Ariſtonis Ariſtoclis F. & Perictiones, aut Potones F genus à Solone trahentis. ſexta enim fuit ab illo, filia Dropidis poetæ, fratris Solonis. Solon autem à Neleo genus trahit: & Ariſto Platonis pater, à Codro, Melanthi filio. Col. 1172. Natales.

Memoriæ proditum eſt, ex uiſu quodam diuino, matrem Platonis * cõcepiſſe, cum Apollo ei apparuiſſet: & cum Platonem in lucem ediḋiſſet, tum demum maritus eius cõſuetudine uſus eſt. Apollinis ſpectrum. * ἐγένετο. ſ. a. ἐγκυεῖ.

Natus autem eſt Aeginæ Olympiade 88, poſt initia belli Peloponeſiaci, & uixit annos 82, mortuus Olympiade 108, & nuptiarum & omnis commiſtionis corporeæ expers. Epulatus autem in feſto, & dormiens, uita exceſsit. Obitus.

Etiam alij poſt eum Ariſtoni filij nati ſunt, Adimantus & Glaucus, & Potone filia. Adimãtus. Glaucus. Potone.

Litera-

Inſtitutio. Literarum rudimenta à Dionyſio quodam didicit: in palæſtra etiã ſe exercuit, apud Ariſtonem Argiuum: deinde poeſi percepta, ſcripſit Dithyrambos & tragœdias. His autem neglectis, apud Socratem circiter annos 20 eſt philoſophatus. *Socratis de Platone ſomnium.* Et fertur Socrates uidiſſe in ſomnis, quo die ei traditus fuit Plato, cygnum genibus ſuis inſidentem. *Ariſtocles cur Plato dictus.* Ariſtocles primò eſt dictus: ſed ob latitudinẽ pectoris, Plato eſt cognominatus. Alij ob amplitudinem orationis, Platonem dictũ aiunt. *Dionyſij.* Ter in Siciliam uenit Plato, ad tyrannos Dionyſios: & uenditum à tyranno emit Anniceris quidam Afer, & dimiſit. *Academia.* Verſabatur in Academia, ibiq; docebat. *Succeſſores.* In ſchola ſingulatim ei hi ſucceſſerunt: Speuſippus, Xenocrates, Polemon, Crantor, Crates. Alij tradunt,* Socratis F. Arceſilaum, Lacydẽ, Euandrum Phocæenſem, Damonem, Leonteum, Moſchionem, Euandrum Athenienſem, Hegeſinum, Carneadem, Harmadam. Sunt germani eius dialogi omnes 56. ex quibus alij Phyſiologici, alij Ethici, alij Dialectici. Et Reſpublica eius diuidit̃ in libros 10. Leges in libros 12, *Dialogi.* quaterni Dialogi reſtant 9.

PLATO Athenienſis comicus, fuit temporibus Ariſtophanis, Phrynichi, Eupolidis & Pherecratis. Fabulæ eius ſunt 28. Adonis, Aphieron, Gryphes, Dędalus, Feſta, Gręcia aut inſulę, Europa, Iupiter afflictus, Io, Cleophon, Laius, Lacones aut poetæ, Inquilini, Formicæ, Mammacuthus, Menelaus, Victoriæ, Nox longa, Xantæ aut Cercopes * Dolens, poeta Piſander, Senes, Puerulus, Sophiſtę, Societas, Syrphax, Hyperbolus Phaon. *(* πείσανδρος.)* Vtitur autem illuſtri dicendi genere, ut Athenæus in Dipnoſophiſtis ait. Sunt etiam fabulæ Platonis Homicida, & Vnà decipiens. & Panegyriſtæ, & aliæ plurimæ.

Plato philoſophus pauper fuit, & ſolum in Academia tenuit hortum, qui pars minima fuit * uicariorum. Hortus enim tres aureos numos pendebat: omnis autem prouẽtus pòſt, mille aut paulò plurium fuit. Sed auctus eſt & ipſe poſterioribus ſeculis, hominibus ſanctis & ſapientiæ ſtudioſis aliàs alijs morientibus: & in teſtamentis philoſophis opes, ad philoſophicæ uitæ ocium & tranquillitatem relinquentibus.

** διαδοχῶν, eorũ qui illi ſucceſſerunt. Teſtamentis auctæ opes philoſophorum, ut ſacerdotum & monachorum.*

PLATO in Legibus ait, liberum eſſe animum, & dominum affectionum: & ſeipſum uincere, omnium uictoriarum primam & optimam eſſe: uinci autem à ſeſe, turpiſſimum ſimul, & peſſimum. *Col. 1175. Animum uincere.* Scimus enim affectiones in nobis eſſe, ut neruos aut funes quoſdam: noſq; attrahere ad diuerſas actiones, cum inter ſe contrarij ſint.* In quo ſanè uirtus & uitium diſtinguuntur. ** ἡ διὰ. ſ. ἣ uel ῷ.* Ratio enim ait, unum habitum ſemper ſequendum eſſe, & nuſquam ab eo recedendũ, ac reliquis mẽſuris aduerſandum. eum autem habitum, eſſe ductum rationis. Oſtendit igitur ſapiens ille uir, conſilio animi rerum meliorum & deteriorum *diuiſionem eſſe attributam. *ſ. αἵρεσιν, optionem ſeu delectum.* Idem Plato Theologicè loquens ait: Quid eſt, quod cum ſit ſemper, ortum nõ habet? & quid quod fiat quidem, ſed nunquã ſit? *Aeterna. Caduca.* quorum illud quidem intelligentiæ rationis cõſpicuum eſt ſemper eodem modo ſeſe habens: hoc uerò ſenſu bruto opinabile, quod & oritur, & rurſus interit, reuera autem nunquam eſt. Hęc uerò omnia pars ſunt temporis, fuiſſe & fore. Quæ per errorem transferimus ad æternam eſſentiam. *τὸ ἦν καὶ ἔσται.* Nec enim rectè dicimus eam & fuiſſe, & eſſe, & fore. Nã τὸ Eſt tantum uera ratione Deo conuenit. τὸ Fuit autem, & τὸ Erit, dici cõuenit de ortu qui eſt in tempore. Quod uerò eodem modo immobiliter ſe habet, neque recentius neq; uetuſtius eſt dicendum. Nam quod ſemper eſt, & antè eſt, ortu omni eſt ſuperius. *τὸ ἀεὶ ὂν καὶ πρότερον.* Id uerò quod naſcatur, & alterationes multas recipiat, meritò nunquam eſſe dixit. Idem Plato ait: Bonus quidem eſt reuera Deus: ac dicendum, cauſam eum eſſe bonorũ, malorũ autem omnium cauſam in eum nullam conferendam. *Deus bonus, & bonorum autor.* Idem in Legibus oſtendit nobis, rerum omnium rectorem eum, qui mundi uniuerſi gubernacula teneat. *Diuina rerum omnium gubernatio.* Nam Deus initium & finem & medium rerum omniũ habens, rectà ſemper progreditur, ſecundũ naturam circumiens. Semper autem eum comitatur Iuſticia, eorum qui diuinam legem deſeruerũt uindex. *Iuſticia. Modeſtia. Inſolentia.* cui qui felix eſſe uult adhærens, ſequitur humilis & modeſtus. Si quis uerò elatus iactantia, aut opibus tumidus, aut honoribus & corporis pulchritudine unà cum adoleſcentia & amentia inſolenter loquitur, *Homo deſertus à Deo.*

M quaſi

quaſi nec principe nec duce egeat, ſed & alios ducere poſsit: relinquitur deſtitutus Deo. relictus autem, & præterea alios tales nactus, laſciuit, perturbans omnia ſimul, & multis uidetur eſſe aliquis. Pòſt autem pœnas non reprehendendas dans Iuſticiæ, & ſe & familiam
Pœna propter emendationem & exemplum. & urbem funditùs ſimul euertit. Per hæc philoſophus etiam uniuerſitatis curatorem oſtendit, & in quibuſdam patientiam, & quæ inde ad amentes peruenit noxam, & quæ poſtea eos inſequitur internecionem.
Col. 1174 Idem in Gorgia pœnæ cauſas explicat his uerbis: Conuenit omni qui punitur, & ab alio rectè caſtigatur, aut meliorem fieri, & aliquid reuera iuuari: aut exemplo alijs eſſe, ut illi uidentes perpetientẽ ea quæ
Sanabiles. perpetitur, metu meliores fiant. Sunt autem qui fructum capiant, cum & à Deo & ab hominibus puniuntur, hi, qui ſanabilia delicta committunt: ſed tamen per dolores & cruciatus utilitas ad eos peruenit & hîc, & apud Inferos. Fieri enim non poteſt, ut ab improbitate
Inſanabiles. aliter diſcedãt. Qui uerò extrema commiſerint, ob talia facinora prorſus curari nequeunt: & hi exempla relinquunt, nihilq; amplius iuuantur, ut qui inſanabiles facti fuerint: alij autem iuuantur, qui hos uident, propter peccata huiuſmodi acerbiſsimos & atrociſsimos dolores perpetientes, & in æternum tempus omnino exempli loco ſuſpenſos. Hæc è ſacris libris ſurripuiſſe uidetur,
Plato Moſen compilaſſe uiſus. Pharaonia. per Moſem à Deo ad Pharaonem dicta: In hoc ipſum excitaui te, ut oſtenderem in te potentiam meam, ut narraretur nomen meum in omni terra. Cum enim ille improbiſsimus eſſet, omnis generis ſupplicia ei Deus immiſit, non ut meliorem redderet (nouerat enim & eius præfractum animum, & malum immedicabile) ſed ut narrationes de illo, omnibus utilitatis fierẽt exempla: ſicut urbes alunt carnifices, non quidem uoluntatem eorum probantes, ſed eorum miniſterium propter neceſsitatem tolerantes. Sunt & reliqua perſpicua. Idẽ
Sortitus animarum. de ſortitu & collocatione animorum, in Phædone ait: Profanus & impurus ubi ad Orcum peruenerit, in cœno iacebit: initiatus autem & purus cum eò tranſierit, cum dijs deget. Et alio loco: Qui uitam iuſtè exegit, & ſanctè, poſteaquã obierit, in Beatorũ inſulis habitat in omni felicitate, malorũ expers: ſed q iniquè & impiè, eos in iudicij & pœnæ ergaſtulum, quod Tartarum uocent, deſcendere ait. Hæc ex Aegyptijs didicit.

πλαίσιον.) Quadrangularis ordo exercitus, & ex lignis quadratis compago, quam quidam πλινθίον, id eſt laterem dicunt, cum acies ad omnia latera inſtruitur, figura altera parte longiore.

πλέθρα.) Menſura terræ continens cubitos 68 cum * ſemiſſe, ſtadij ſextam partem. Nam totum ſtadium eſt cubitorũ 400: ſeu quod ab omni parte pedes habet 38, cum Plethrum habeat 100 pedes. Xenophon ait, palmas iugeri magnitudine naſci Babylone, aut etiam maiores ſtadio, cubitorum 400. Elocauit urbs Athenienſiũ filias Ariſtidis: & Lyſimacho filio eius binas drachmas in ſingulos dies, & terræ arboribus cõſitæ octo iugera, arui centum dedit. Col. 1175. * beſſe, δίμοιρον. *Palmæ Babyloniæ.* *Athenienſiũ liberalitas in Ariſtidis liberos.*

πλησίον.) Solẽt autores multis uti uerbis nõ in propria ſua ſignificatione, ſed uicina, & propè accedente: præſertim ubi apertè eloqui aliquid minus licet.

πλεονεκτεῖ ἡμᾶς ὁ διάβολος.) Diabolus iniurijs nos afficit.

πλεονεξία.) Sophocles: O' Plute & tyrannis, & ars arti prẽſtans in uita beata, Quanta apud uos inuidia ſeruatur? *Sũma petit LIVOR.*

πλεῖν.) Ariſtophanes: Et hoc amplius mille ſtateres ualet. πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι: Amplius anno ſenior diſcedo, inquit Ariſtophanes, cum aliquid iſtiuſmodi argutiarum audiui. Alludens ad Homericum illud, *Moleſtia.*

αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι:
In rebus aduerſis homines ſubitò cõſeneſcũt.

Et ad Heſiodium illud, ὠμῷ γήρᾳ ἄγουσι: id eſt, Ante tempus ſenem facit.

πλεέτω.) Nõ noſter duxerit, & inhiabit urbi: ſed nauiget ſolus ipſe ad coruos. Col. 1176.

πληγαί.) Quadraginta diebus plagæ Aegyptiacæ acciderunt.

πληθούσης ἀγορᾶς ἐν μέσῳ στὰς εἶπε.) Completo foro in medio ſtans dixit.

πληθυόντων.) Aliquanto pòſt, cum Minyę augerentur: inſolenter ſe gerebant, & regnum appetebant. Te longitudo tẽporis ſenem ſimul facit, & uecordẽ.

αἶρε πλῆκτρον ἀμυντήριον.) Tolle plectrum propugnans: Prouerbium. Galli gallinacei enim æneis ſtimulis ad pugnam armantur.

πλημ-

πλημμελεῖν.) Lyſis: Fateri rem inutilẽ ſibi eſſe charam, prauum eſt. Ille ob ſuum peccatum à me imperio priuabitur.

πλησῶτο.) Plenis uelis in eius philoſophiam ſe demiſit.

Col.1177. πληρωτής.) Demoſthenes in oratione contra Ariſtogitonem. πληρωτὰς uocarunt eos, qui ſtipem reddunt ijs qui uel ſortitò acceperunt, uel emerunt.

πλίνθους πλύνεις, χαμαὶ ἀντλεῖς, φακὸν κόπτεις.) Prouerbia tria: Laterem lauas, humi hauris, lentem ſecas. De ijs quæ fieri non poſſunt, & nihil conferunt, & non ſunt.

πλίνθος.) Agis Pauſaniæ F. aliquando impreſsione in agrum Mantinẽſem facta, ciues in urbe concluſit: & præterfluenti amne auerſo, mœnia deſtruxit, facta ex crudo latere, qui ad machinas bellicas tutior eſt cocto & ſaxis. Nam illi franguntur & exiliũt è compagibus. Incoctus autem later nõ æquè læditur: diſſoluitur autem ab aqua, non minus quàm à ſole cera. *Lateres crudi, cocti.*

πλόκιον γοργόνος.) Capillamentũ Gorgonis, datum Aſteropæ Cephei filiæ, quo tempore Cepheus cũ Hercule militauit in * Lacedæmonia, ut eo abſente urbs incolumis maneret.

Diuitiæ. Valetudo. πλουθυγίειαν.) Quaſi locupleti ſanitatẽ dicas: duo uocabula commiſcuit Ariſtophanes, earum rerum quibus homines maximè gaudent, ſeq; res ſuas conſtabilire putant, ex eo uim felicitatis oſtendens.

Col.1178. πλουθυγίειαν.) Ariſtophanes: Dabimus uobis, & ipſis liberis, & liberorum liberis locupleti ſanitatem, felicitatem, uitã, pacem, adoleſcentiam, riſum, choræam, conuiuium, lac gallinaceum, ut defatigemini bonis: adeò diteſcetis omnes.

Plutarchi apud Traianum autoritas. PLVTARCHVS Chæronẽſis, Bœotius, fuit Traiani Cæſaris temporibus, & antè. Traianus autem dignitate conſulari eum ornauit: edixitq́;, ne quiſquam Illyriæ magiſtratuum, quicquam abſque conſenſu eius ageret. Scripſit multa.

Plutarchus Neſtorij F. Athenienſis philoſophus, magiſter Syriani, qui præceptor fuit Procli Lycij, & ſcholæ philoſophicæ Athenienſi præfuit: cuius ſucceſſor Marinus. Scripſit multa.

ὅτι πλουτεῖν ἢ πεινῆν βέλτιον, ἐκ τῆς ἑκάτης ἔστι μαθεῖν.) Melius'ne ſit eſſe diuitem, an eſurire, ex Hecate cognoſcere licet.

πλοῦτος.) Parare opes eſt facile, cuſtodire difficile.

πλοῦτον.) Ariſtophanes: Pluto dat funiculum Aeſchylo redeunti ab Inferis: eum afferto Cleophonti, & quæſtorib. Symbolum mortis, & necis laqueo conſciſcendæ, fortaſſe funis ſignificat.

PLOTHIA, municipium Aegeiæ tribus: cuius popularis, Plothenſis.

PLOTINVS Lycopolita, ex familia philoſophica, diſcipulus Ammonij, qui baiulus antè fuit, & magiſter Amelij: quem Porphyrius audiuit, Porphyriũ Sopater. Sub Galieno ſenex manſit uſque ad annos ſeptem, & compoſuit libros 54: qui in nouenos diuiſi, dicuntur Enneades. Fuit corpore imbecilli, ob morbum ſacrum. Scripſit & alia.

πλῷ χρησάμενος.) Triduo Athenis Mitylenem nauigio peruenit.

πλοῖον, ἢ κυνῆ.) Nauis, aut galerus. De rebus ambiguis. Ariſtophanes in Auib.

πλυνεῖται.) Menander: Si adeò maledixeris meæ uxori, patrem & te & iſtos tuos ego ſic arguam.

πλύνον.) Ariſtophanes: Me coram tot uiris traducis.

PLYNTERIA, feſtum Athenienſium.

Hactenus Hamaxurgus: reliqua huius literæ Vuolfius.

πνεῦμα.) Spiritus, anima hominis. Spiritum dabo eis, ſpiritum nouum. Non de ſacroſancto loquitur, ſed de * impetu rationis. Col. 1179 ** τοῦ λογικοῦ τὴν ὁρμήν, de rationalis appetitu.*

πνευματικὸν σῶμα.) Spirituale corpus. Dicunt poſt glorioſum à corpore † diſceſſum, animo circundari corpus ſubtile, magis aereum, & lucidius, quod omnino ſenſurum ſit dolorem. Et hæ ſunt nugæ Græcanicæ: & ab eo corpore ſeparari negant iram & cupiditatem. In Locis Ariſtoteles, omnem ſpiritum corruptibilem eſſe dicit. *† ἀπαλλαγήν.*

πνεύμων, ἢ πλεύμων.) Non omnia animalia uocem habent: ſed ea ſolum quæ pulmones habent, & reſpirant. Materia enim uocis eſt, * qui exhalatur aer. Sed neq; inſecta reſpirant, neque ſanguine caſſa, neq; amphibia (id eſt, quæ & in aquis & in terra degunt) prædita uoce ſunt omnia: nec ea quæ teſta teguntur, *Vocales animantes.* ** ὁ ἐκπνεόμενος.*

ut cochleæ:nec ea quæ cruſtis tenuibus operiuntur,ut cancri,ſcytalę.Ex amphibijs autem ſonum edūt hippopotamus & crocodilus: hic enim exiguum ſonū edit. Piſces autem Acheloi cum ſonare uideantur,non ſonant. neque enim per inſtrumēta uocis ſonū edunt, ſed motu quodam branchiarū.Nam cum in ſumma aqua natant,multū aquæ intra branchias recipientes, easq́ poſtea contrahentes,aquā reijciunt,eaq́ reiectione illā turbāt.Ea uerò turbata, aliquid aeris recipit,qui in terram eliſus ſonat. Vnde fit,ut uocales eſſe uideātur. Cicadæ autem per membranā quandam pectore & ſuperficie inſito aere * elidentes alis incluſum aerem,ſonant.Neq́ enim per inſtrumenta uocis ſonant. Muſcæ uerò alis,quæ aſperæ ſunt,aerem ferientes ſonant. Vbi uerò conſtiterunt,ſonare deſinunt.Scari quoq́ ore aquā impellētes, ſonū edunt:in profundo aūt non ſonāt.

Hippopotamus. Crocodilus. Acheloij piſces. Cicadæ. * ὀθλίβοντες. f. ἐνθλίβ. *Muſcæ. Scari.*

πνίω.) Suſpiria & eiulatus ſpirans. Ille, ut adoleſcens & contentioſus, inflatus erat.

Col. 1180 πνύξ.) Pnyx Athenienſium concio, ſiue à denſitate lapidum, ſiue à frequenti hominum conuentu ſic dicta.

πνυκός.) Vt habenis equi,ſic à magiſtratibus populi reguntur.

ποδάγρα.) Foueas effodit, & ferramenta,quibus pedes configerentur,iniecit contra hoſtes tanquam feras.

Explicatio ſomnij. πόδας καθαίρειν φροντίδων δηλοῖ λύσιν. πόδας πλατεῖς ἔχοντα σημαίνει λύπας. ποδῶν κοπέντων μὴ δόλως ἄρχου τρίβων. Pedes purgare,curarum ſignificat ſolutionem. Pedes latos habere,ſignificat moleſtias. Pedibus amputatis nullo modo iter auſpicare.

ποδεῖων.) Perforatos perones agricola dedicauit Cereri Parmis, moleſtis relictis laboribus.

πόθεν.) Vnde, Ariſtotele autore, de quauis mutatione accipiendum.

ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα, καὶ μάτην καλεῖς.) Deſideras abſentem, & fruſtrà uocas.

πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.) Multa nos latent:id eſt,Non omnem rem nouimus.

Col. 1181. πολλὰ καινὰ τοῦ πολέμου.) Multa ſunt noua belli. Polybius:Cum luna ſub Perſeo Macedonum rege defeciſſet, fama uulgò increbuit,defectum regis ea re ſignificari. Idq́ ut Romanos animoſiores, ſic Macedones timidiores fecit.Ita uerū eſt qđ uulgo fert̃,Multa eſſe belli noua.

Lunæ defectus.

πολλὰ κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσαις.) *Multa quidem noris,quis numē fallere poſſis.* Prouerbium,in eos qui ſe Deo putant fucum facturos.

πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.) *Multa cadunt inter calicem,ſupremaq́; labra.*

πολλά τοι σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη, καὶ κατώρθωσαν βροτούς.) Mortales ſæpè leuiculis rebus & læduntur, & iuuantur.

πολλὰς ὑποτελέσθαι.) Multis uerberib. affectus eſt,ut qui Muſas aboleret.

πολλαχῶς.) multifariam,uariè,nō uno modo Hoc bifariam uſurpat̃. uno modo,in uerbis quæ homonyma, id eſt æquiuoca dicunt̃:altero in oratione,quę ἀμφίβολα ambigua dicere ſolēt,cuiuſmodi eſt BONVM.Id enim aliter dicitur de iuſticia,& fortitudine: aliter de uiribus, & ſanitate.nam & hæc bona dicuntur.

πολλαὶ δ' ἀπειλαί, πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κ' ἀδηπέλυσαν:ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν αὐτοῦ γένηται, φροῦδ' ἄτ' ἀπειλήματα.) *Multæ ſunt minæ,multaq́; inania uerba Per iracundiam effutiuntur:ſed mente In integrū reſtituta,cōminationes euaneſcūt.*

πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται.) Multis ictib. quercus domat̃. Prouerbiū,de ijs qui difficulter capiunt̃ & cōficiunt̃.

πολέμαρχος.) Polemarchus, Athenis unus fuit è nouē principibus:cuius magiſtratus cùm alia munera ſunt, tum actiones inquilinis dare deſertæ clientelæ,deſertiq́ patrocinij,hæreditatū item & pupillariū cauſarū: in cæteris quoq́ rebus,quas ἀρχῶν prætor ciuibus præſtat,has Polemarchus inquilinis.

POLEMARCHVS, frater Lyſiæ oratoris.

POLEMARCHI magiſtratus apud Aetolos, qui portas claudebat, intereaq́; claues tenebat,quotidieq́ in portis uerſabatur.

πολεμητέα γ' ταχέως.) Eſt bellum maturandum.

πολέμησον σὺ πολεμοῦντάς με.) Oppugna oppugnatores meos. Col. 1182.

πολέμων.) Polemon Philoſtrati aut Philocratis F. Athenieñſis philoſophus, diſcipulus Xenocratis qui Platoni ſucceſsit,ipſe quoque Academiæ præfuit. Fuit autē perquàm libidinoſus, deinde philoſophatus eſt,multoſq́ libros conſcripſit, quorū nihil extat. Delectabat̃ Sophocle

E' luxu perdito continentiſſimus philoſophus.

Sophocle & Homero, & utrunq; pari præditum ſapientia dicebat: ac Homerum quidem heroicum eſſe Sophoclē, Sophoclem uerò tragicum Homerum.

POLEMON Euegeti F. Herſis (nomen id eſt pagi * dulcis, Athenis in ciuitatem aſcriptus, eoq; inſcribebatur Helladicus, deſcriptor orbis dictus, hiſtoricus tempore Ptolemæi illuſtris. Sed ut Aſclepiades Mycleanus tradit, æqualis fuit Ariſtophanis grammatici, ac Rhodiū etiā Panætiū audiuit. Edidit Ilij deſcriptionē libris tribus: Origines Phocenſiū urbiū, & de Ponticarū urbiū cū Athenieſibus cognatione: de Laconicis urbibus, & alia plurima: inter quę & Orbis deſcriptio eſt, ſiue Geographia.

* κώμης γλυκείας.

Polemon Laodicēſis, ex ea urbe quę eſt ad Lycum fluuiū, orator & ſophiſta: Smyrnæ docuit, Ariſtidis oratoris magiſter. Fuit ſub Traiano, & poſt eum, diſcipulus Timocratis philoſophi, Pontici Heracleotæ, & Scopeliani ſophiſtæ: *Viuus ſepultus.* obijt anno ætatis 56, ſeq; ipſe in ſepulchrum coniecit, necemq; ſibi conſciuit inedia, propter morbi articularis crucia- *Impatientia doloris.* tus. Cum autem à propinquis & amicis lugeret, dixiſſe fertur: Date mihi aliud corpus, & aſcendam. Et medicis à quibus * diutius ſecabatur, Quamprimùm, inquit, Polemonis lapidicidinas excidite.

* ἐπὶ συχνῷ, magna mercede.

Polemon ſophiſta iunior, fuit ſub Commodo.

Auguria Occurſus, Omina. POLLES uates, auguria occurſuum in uijs ſcripſit: ut, Si quis hoc geſtans occurrerit, hoc ſignificat.

Polles Aegienſis (Aegæ autem urbs Aſiæ, uicina Magneſię & Smyrnæ) philoſophus, ordine alphabetico ſymbolica ſcripſit, id eſt coniecturas libris 2. Au-
Col. 1183. guria lib. 8. Arithmetica lib. 2. Medicamenta lib. 2. de Homericis auſpicijs: de Tyrrhenorum haruſpicina: Iatroſymbolica, id eſt coniecturas medicas: de pico martio: Sacram orationem, κατοικιδίων domeſticorum ſiue altilium lib. 1. De uenatione. De ſympathijs & antipathijs, id eſt de conuenientia & repugnantia rerū inter ſeſe, lib. 3. De fulminibus, eorumq; obſeruatione, & alia.

πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.) Magnæ eſt amentiæ, conſectari inania.

πολιήτης.) Λαΐδ' ἔχω πολιῆτιν ἁλιζώνοιο Κορίνθου.

Lais anima mea eſt bimari prognata Corintho.

πόλιν.) γλῶσσα ποῖ πορεύῃ; πόλιν ἀνορθώσουσα, καὶ πόλιν καταστρέψουσα.) Lingua *Lingua.* quò uadis? Vrbem inſtauratura, & urbem euerſura. Prouerbium, de ijs qui oratione uel proſunt, uel nocent.

Ain gůte zung vil gůtes ſtifft/
Ain böſe zung vil leutt vergifft.

πολιόν.) Neq; mons umbroſus, neq; nubes ætheria, neq; glaucum mare eſt, quod iſtum exulem ſuſcipiat.

πόλιον.) Polij herbæ duo ſunt genera: quorum minus calefacit & ſiccat tertio interuallo ſeu gradu (ut uocant.) Itaq; omnium uiſcerum obſtructiones aperit, & urinas & menſtrua ciet: ac uiride quidem adhuc magna uulnera cōglutinat, aridum uerò hulcera maligna curat impoſitum.

πόλεις παίζειν.) Vrbes ludere. Ludi etiam nomen eſt Vrbs.

πόλις δ' ὁμοῦ.) Sophocles: Vrbs ſimul *Peſtilentia.* & thymiamatum plena eſt, & pæanum, & ſuſpiriorum. Qui peſtilentia conflictantur, ad auertendum malum rem diuinam faciunt, & hymnos canunt: quos uerò peſtis corripuit, ob ſua mala gemunt.

πολιτεία.) Formæ rerumpublicarum ſunt tres. Sed oratores peculiariter ſolent Democratiam, id eſt popularem rempublicam uocitare politiam.

πολιτικὴν ἀρετὴν τῇ ἱερωσύνῃ συνάπτειν, συγκλώθειν ἐστὶ τὰ ἀσύγκλωστα.) Ciuilem uirtutem cum ſacerdotio coniungere, eſt ea conglomerare, quæ ſe conglomerari non ſinunt. Sapienti capeſſenda eſt reſpublica. nam is eſt qui & improbitatem cohérceat, & ad uirtutem impellat.

πολιτισμός.) Plato, relicta urbe in Academia uerſatus eſt.

πῶλον βλέπειν θέοντα, μυστικόν τόδ' ἐστι.) *Explicatio ſomnij.* Pullum equinum cernere currentem, arcanum quiddam eſt.

πόλος.) uertex. Polum ueteres, non ut recentiores punctum quoddam & axis extremitatem, ſed uniuerſum cœlum appellarunt. πόλος ὀρνίθων, cœlum Col. 1184 auium, apud Ariſtophanem.

πολλός.) Arrianus: Bacchi multa eſt mentio, Herculis non multa.

πολλοστῷ.) Nec ætate tibi par eſt, nec ulla re alia præſtat, ſed omnibus rebus unus eſt de multis.

πολλοῦ.) θρασὺς εἶ πολλοῦ, Admodum es audax. πολλοῦ γε καὶ δεῖ, Multum abeſt.

πολλῷ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι.) Multo quidem magis, tametſi mille adfuerint. De ijs qui ſe modis omnib. uictores fore pollicentur.

πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.) Multa nouit uulpes, ſed erinaceus unū magnum.

πολλοὶ θριόβολοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες.) Multi ſortilegi, pauci fatidici.

πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι.) Multi ſunt inimici, pauci adiutores.

πολλοί σε μισοῦσιν, ἐὰν σαυτὸν φιλῇς.) Multi te odio proſequētur, ſi te ipſe amaris. Hoc aiūt Nymphas dixiſſe Narciſſo, ſe ob pulchritudinē in fontib. contēplāti.

πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν.) Multi duces Cariam perdiderunt. Propter Halycarnaſſi obſidionē. In eos qui non conſentiunt.

POLYBIUS Lyci F. Arcas, Megalopolitanus, Scipionis Africani unà cum Panætio philoſopho preceptor, temporibus Ptolemæi Euergetæ: ſcripſit prolixam illam hiſtoriā Romanam lib. 40. auſpicatus ab exilio Cleomenis Spartani, & Philippi Perſei filij: ac ſucceſſioni Macedonū, res geſtas Romanorum ordine attexuit. Sciendū, hiſtorię

Poſidonius. Polybij ſuccedere Poſidonium Olbiopolitā ſophiſtā. Scripſit & Strabo Ama-

Strabo. ſienſis, ea quæ poſt Polybiū geſta ſunt.

POLYGNOTUS pictor, Thaſius, filius & diſcipulus Aglaophontis, ciuitate Athenienſi donatus, ſeu quòd Pæcilen porticum gratis pinxit: ſiue, ut alij cenſent, picturas in theſauro & Anaceo, id eſt æde Caſtoris & Pollucis, ut tradit Iuba in opere de Pictura.

Col. 1185.

Robuſtus pugil. POLYDAMAS Scotuſæus pancratiaſta, maximus omnium ætatis ſuæ hominum. Hic etiamnum adoleſcens, leonem in Olympo Macedoniæ, nullo telo armatus occidit: & ad armentum ingreſſus, maximum & ferociſsimum taurum poſterioribus pedibus prehendit: ſummaq́ ungula ita tenuit, ut eam taurus ſaliēs, in manu eius relinqueret. Idē aurigam currum celeriter agitantē inhibuit, ne pergeret, curru altera manu prehenſo, & equos ſtitit. Huius facinorib. Darius, nothus Artaxerxis F. auditis, muneribus hominem ad ſe pellexit. Is tres ex ijs qui Immortales dicuntur ex prouocatione duello interfecit. Hæc eius facta inſcriptione ſtatuæ Olympicę celebrata ſunt. Cæterùm robur ei, ut & alijs robore elatis, exitium attulit. Sicut Homerus de Hectore ſcripſit:

Tua te fortiſsimè uirtus Conficiet.

Fiducia uirium exitij cauſa. Nam æſtiuo tempore cum compotoribus ſpeluncā ingreſſus, cùm ſpeluncæ cacumen fortuitò rumperet, mortemq́ minitaretur, cæteriq́ curſim fugerent: ipſe manibus extētis mãſit, quaſi ruinā ſpeluncæ fulturus: ibiq́ oppreſſus eſt.

πολυδεύκης.) Pollux Naucranita (quidam Arduennæ, quæ Phœniciæ urbs eſt, natū per iocum tradūt) docuit Athenis ſub Commodo Cæſare, obijt anno ætatis 58. Scripſit libros hos: Onomaſticon libris 10. Eſt aūt collectio eorū quæ diuerſè dicūtur de eodē. Diſputationes ſiue Sermones, Declamationes, Epithalamiū Cōmodi Cæſaris, Romanā orationē: Buccinatorē, ſiue certamē muſicū: contra Socratē, cōtra Sinopēſes: Panelleniū id eſt, orationē in totius Græciæ conuentu, Arcadicam, & alia.

POLYAENUS Sardianus ſophiſta, ſub primo Cæſare Caio ſcripſit orationes forenſes, & iudiciorum ſeu patrociniorum formas, triumphi Parthici tres libros, & alia.

Polyænus Macedo rhetor, ſcripſit de Thebis, de Acie inſtruenda lib. 3. & alia.

POLYEUCTUS comicus, cuius fabula eſt Auriga, ut tradit Athenæus in Dipnoſophiſtis. Fuit & noſtra ætate Polyeuctus homo deteſtabilis, ſemiuir, inuiſus Deo, multæ iracundiæ, Cocyti & Stygis dirus & peſtilens uitę partus.

πολυζηλος.) *O diuitiæ et regū, et ars artis*
Inſignis in uita multum optata,
Quanta penes uos inuidia deliteſcit?

POLYCELUS comicus, cuius fabulæ ſunt Niptra, id eſt lauacra: Demotyndareus, Muſarū partus, Bacchi partus, Veneris partus.

Polyzelus ſpectro uiſo, maiore quàm quod oculi eius ferrent, barba clypeū occultante, (Pana adiutorem fuiſſe credunt) excæcatus, pugnabat tanquam uidens, uoce diſcernens ſuos ab hoſtib. Col. 1186.

πολυΐστωρ.) Non multos audierat libros, ſed ui ingenij penè diuina admirabilis erat in enarrationibus. Itaq; ex auditorib. eius quidam dixit, * oracula uirum illum, non uerba loqui.

** πραγμάτων οὐσίας, rerū eſſentias.*

Bucolus.

Polycarpus. POLYCARPUS, Ioānis euāgeliſtæ & theologi auditor, ſucceſſor Bucoli, primi

primi Smyrnæorum eccleſiæ epiſcopi, * qui & poſt ipſum alter epiſcopatū tenuit, martyrio pro Chriſto cōſummatus *Scripta.* eſt ſub M. Antonino. Scripſit epiſtolā ad Philippenſes præclariſsimam, & ad magnū Dionyſiū Areopagitā, & ad ali- *Paſcha.* as eccleſias. Hic ob quædā crimina paſchatis, Antonino Pio imperante, Ro- *Anicetus.* manæ eccleſiæ epiſcopo Aniceto, Romā uenit, ubi multos qui dogmati Marcionis & Valentini aſſenſerāt, ab errore *Marcion.* reuocauit. Cum aūt forte fortuna Marcion illi obuiā factus dixiſſet, Agnoſce nos Polycarpe: Agnoſco, inquit, te filium diaboli primogenitum.

POLYCRABS Athenienſis, orator uehemens, ſcripſit Anyto & Melito orationes, contra Socratem.

Polycrates Cypri princeps, ſub Ptolemæo puero, fide fuit præditus, & uirtutem coluit. Pòſt uerò progreſſu ætatis, prorſus in luxuriam impegit, uitamq́ indecoram egit.

Col. 1187 POLYMNESTVS, & Ariphrades, & Oeonichus, fellatores fuerunt. Supplicanti ut ſui rationem haberet, & ad res meliores ſe eueheret, non annuit.

πολύποδος.) Inſtar polypi ſeipſe deuorat.

πολύποδος ὁμοιότης.) Polypi ſimilitudo. Ad eos qui ſe aliquibus comparāt.

πολυπραγμοσύνη.) Oſtenſuri uinū bonum non eſſe curioſum, πολυπράγμονα multa agentem, in φιλοπράγμονα amantem negocia mutamus. Nam in agēdo multa, nullum euidēs eſt delictū: quòd forte fortuna obijci multa negocia poſſunt. Amans uerò negocia, affectionē ad negocia, propenſionem & ſtudium & inſtitutum declarat: id quod eſt à bono uiro alienum.

πολύῤῥηνον.) Pollyrrhenum, Cretæ locus, ubi Dijs immolabant.

POLYSTRATVS accuſatus, q̄ ſtatuas Mercuriales mutilaſſet, occiſus eſt *μὴν περὶ ἑρμῶν.* ab Athenienſib᷑: cuius meminit Lyſias. Alius eſt, pro quo idē orationē ſcripſit Lyſias. Alius item eſt, cuius meminit Demoſthenes in Philippicis: quem aliquando peregrinū aluiſſe Corinthi militem dicit. Sed quid ſi ſibi ſcribendum *ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ.* eſt Polytropū, pro Polyſtrato? Apud neminē enim, inquit Didymus ſe repeririſſe, quòd Corinthij exercitus dux fuerit Polyſtratus: Polytropū uerò Athenienſem fuiſſe. Cęterùm neq; peregrinū aluiſſe Corinthi militē dixit Xenophō, neq; ipſum fuiſſe Athenienſem Polytropum.

πολύχειρ ζῶα.) Fœcūda animalia ſunt; (homo, canis, leo, & alia.

πολυφόρον.) Ariſtophanes, ὥστε πολυφόρον συγκέκραμαι δαίμονι: Mea fata eodem mihi tempore multa important mala, & uaria. Col. 1188.

πολυφόρος καὶ ὀλιγοφόρος οἶνος, uinū q̄d uel multū uel parū aquę fert: hoc eſt, plenum & forte, uel tenue & leue.

πόμα κεκραμένον δύο καὶ τρία.) Optima tēperatura eſt, duę partes uini, tres aquæ. Ariſtophanes: Minerua tale uinū ꝑduxit, quod tres aquæ partes ferre poſſet. *Miſtio uini.*

πομπαῖος.) Pompæus, qui à terreſtribus ad cœleſtia mittit. πομπαῖος ἑρμῆς, Mercurius Pompæus, qui animas ad inferos mittit, & comitatur.

πομπεῖα.) Pōpea dicunt᷑, uaſa ad pompas cōparata. Philochorus ait, olim uſos fuiſſe Athenienſes ijs, quæ de bonis tyrannorum parata fuerint: tandē uerò Androtionem alia confeciſſe.

πομπεῖαι.) Cōuicia dicunt᷑ pōpię: trāſlatione ducta ab ijs qui in Bacchanalibus pompis uecti curribus, alij alijs maledicebant.

πομπήιος.) Pōpeius, cognomēto Magnus, conſul & imperator Romanorū, bellū aduerſus Mithridatē & Tigranē ſuſcepit. *Mithridates.* Ac Mithridatē in minore Armenia nocturno ꝑlio deuicit, ut & caſtra diriperet, & 30000 armatorū cæderet. Mithridates itaq; omnibus copijs exutus, bene ſecū actū putauit, quòd cū cōiuge & duob. pediſſequis effugiſſet. Deinde ſeditione Pharnacis filij apud milites ſuos oppreſſus, & ad mortē neceſſariā cōpulſus, ueneno hauſto apud Boſporū morit᷑: eiq; in regno ſuccedit Pharnaces filius. *Pharnaces.* Pōpei᷑ uerò aduerſus Tigranē ducit exercitū: qui nō è re ſua *Tigranes.* fore ratus, cū Romanis acie decernere, deditiōe facta, Pōpeiū adit: & genib. eius aduolutus, diadema capiti ſuo detractū in illius manib. depoſuit. Quib. reb. Col. 1189 motus Pōpeius, eū erigit, & diadema illi reſtituit, atq; ipſe in Armenij caput reponit, ac uirū in cęteris quoq; reb. honorificè tractat: regni tn̄ parte & magna pecunia mulctat Armeniū. Nā & Syriam *Mulcta Tigranis.* & Phœniciā illi ademit: & quòd iniuſta Romanis arma intuliſſet, 5000 talēta ſoluere coegit. Poſthęc Albanos ſubegit, & Iberum regem Arſacen in fugam *Arſaces.*

Deiotarus. cõpulit. & Armeniã minorẽ Deiotaro *Attalus.* Galatię principi donauit, & Attalũ atq; *Pylæmenes.* Pylęmenẽ in Paphlagonię regnũ reſtituit, à Mithridate pulſos: & Colchis ducẽ præficit. Deinde Syros & Arabes ſubegit, & Iudęos tertio mẽſe ad deditionẽ cõpulit: ſacra tñ donaria nõ diripuit, ſed deſcripta omnia Ariſtobulo tradidit: Hyrcanũ eñ uinctũ Romã miſit.

πομπήιος.) Pompeiũ Romanorũ du- *Cæſar, Antonius, Sextus.* cẽ, Põpeij filiũ, dicũt pace facta Cęſarẽ & Antoniũ conuiuio in naue pretoria excepiſſe; hãc eñ ſibi ſolũ paternã domũ relictã eſſe. In qua cũ iam eſſent, & conuiuiũ ferueret, Menã piratã, Põpeij fideliſsimũ miniſtrũ, tum quoq; placidè ad illũ acceſsiſſe, & Vin' (inquit) reſcĉtis ancoris, te non Siciliæ & Sardiniæ, *Fides Romano imperio potior. Sed adultera mens eſt.* ſed Romani imperij dominũ efficiam? Cui Põpeius reſpõderit: Hoc te Mena feciſſe oportuit, iſtud uerò conſiliũ non prius mihi aperuiſſe. Nunc (neq; enim noſtrum eſt peierare) in ijs quæ adſunt, acquieſcimus.

πομφολυγοπαφλάσμασι.) Vt bulla rupta euaneſcit, ſic memoria ſuperbi perit poſt mortem.

πονεῖσθε.) Traianus imperator uir bon⁹ fuit, & robuſto corpore. Quadrageſimum ętatis annum agens, imperio potitus, eoſdem quodammodo labores cum cæteris obire uoluit.

πονηρὰ τῶν τρυγόνα ψάλλεις.) Improbè turturis inſtar cãtullas. In eos qui miſerè & laborioſè uictitant. Turtur enim cùm maximè eſurit, cantat maximè.

Col.1190 πονηρία.) Improbitas ab Apoſtolo dicitur, negociũ quod alicui de induſtria faceſsitur.

πονηροῖς.) Hominibus improbis, & improborum filijs, utimur ad omnia, quibus antehac Reſpublica ne pro piaculis quidem uſa fuiſſet.

οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ καλλιφῶν.) Nihil mali, ſed idem quod Calliphõ: hoc eſt, ut Calliphon ſiue Miletum ſiue Samũ Prienenſibus prodidit, cum ſe omnia bona diceret agere: ſic ego nihil facio mali, ſed ſacrilegium facio.

πόνου πονηρὸς.) Prouerbio, labore improbus, pro ualde improbo dicitur.

πόνον σπείρειν.) Serere laborẽ. Prouerbium, in eos qui fruſtrà laborant.

πόνος πόνῳ πόνον φέρει.) Labor labore cumulat. Sic ἔργον ἐπ' ἔργῳ, opus poſt opus. Homerus: πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικ-

κται, Vbiq; malũ malo denſatum eſt. Sophocles in Trachinijs: νὺξ ἐσάγει καὶ νὺξ ἀπωθεῖται δεδεγμένον πόνον, Nox adducit & nox repellit ſuſceptum laborem.

PONTIFEX, magnus ſacerdos, quẽ Col.1191. Numa Romanorũ legislator cõſtituit, cũ Tiberis magno impetu in pontẽ antiquiſsimũ irrueret: is uotis factis, ne põtem rũperet, flumẽ placauit: effecitq; ut placidè intra ſuũ decurrẽs alueum, ponti parceret: & eos qui põtifices & flamines dicuntur, ſacerdotibus præfecit.

πόντος.) Põtus propriè is dicit̃, qui intra Cherſoneſum & Euxinũ eſt: abuſiuè autem, quoduis mare. πόντος ἢ θάλασσα ἀγαθῶν, Pontus aut mare bonorũ: de multis & magnis bonis.

πόπανα.) Poſt quatuor placẽtas immolabant bouẽ, qui bos quintus dicebat̃.

πόπλιος.) Publius glorię ſtudioſus in optimatiũ republica, tantã apud populũ beneuolentiã, tantã apud Senatũ ſibi fidẽ cõciliauit, ut cũ quidã eũ more Romano pro cõcione accuſaret, atq; acerbè in eũ inueheret̃: alius nemo ꝗcquã loqueret̃: ipſe uerò diceret, Nõ decere po *Magnanimis defenſio.* pulũ Romanũ, quẽquã audire P. Corneliũ Scipionẽ accuſantẽ, per quẽ dicẽdi facultatẽ haberẽt accuſatores. His populus auditis, e ueſtigiò è concione diſceſsit uniuerſus, ſolo accuſatore relicto. De hoc imperatore nõnulli quę- *Fortunáne Scipionis maior, an prudentia.* rũt, quo pacto clariſsimus euaſerit? quo ingenio prẹditus, qua ratiõe educatus? Ac cęteri quidẽ oẽs hominẽ fortunatũ, & pleraq; præter opinionẽ & fortuitò rẽ benè geſsiſſe ſtatuũt: diuiniores quaſi & admirabiliores huiuſmodi uiros exiſtimãtes, quàm eos q ratiõe & cõſilio adminiſtrẽt omnia: ignari nimirũ, horũ alterũ eſſe laudabile, alterũ beatũ: & hoc cum quibuſuis cõmune, illud uerò * eximium & propriũ eſſe cordatorum **pro ἴπαινετὸν, lego ἐξαίρετον.* & prudentium hominum, quos & diuiniſsimos eſſe, & dijs gratiſsimos ſit iudicandum. Mihi uerò uidetur Publius *Scipionem Lycurgo Polybius comparat.* (inquit Polybius) Lycurgo Lacedæmoniorum legislatori naturam conſimilem habuiſſe, & uoluntatẽ. Neq; enim Lycurgum exiſtimandum eſt per ſuperſtitionem, & in omnibus ſacrificulæ Delphicæ obtemperantem, Laconicam rempublicam conſtituiſſe: neq; Publiũ ſomnia & omina ſecutum, tantum patriæ principatũ perperiſſe. Sed cũ uterq; uideret, pleroſq; mortales nec inopi-

Diuinæ autoritatis ſimulatio.

inopinata cõſilia facilè admittere, neq; periculis & diſcriminib. abſq; diuini auxilij ſpe, ſeſe cõmittere audere: Lycurgus Pythia, ſemper cõſiliorũ ſuorũ duce & auſpice, aſcita, facilius perſuaſit, & ad exitũ conatus ſuos perduxit. Publius uerò cõſimiliter, quaſi diuino afflatu incitatus res gerendas aggrederetur, animos ſuis addidit ad pericula prõptè adeũda, quamuis omnia conſilio & ratione faceret, & exitus negociorũ omniũ cõſilijs eius reſponderet. Nã beneficũ quidẽ eum fuiſſe, & magnanimũ, conſtat: ſolertem uerò fuiſſe, & ſobriũ, & cœpta urſiſſe, nemo cõceſſerit pręter familiares eius & ſpectatores, explorato eius ingenio: quorum unus fuit C. Lælius, ab adoleſcentulo & factorum & dictorum eius omnium uſq; ad obitum ſocius, qui hanc de eo opinionem commouit, eo quòd probabilia dicere, & conſentanea rebus ab illo geſtis uidebatur. Primo Publio ex claris uiris, dextra remuneratione à Romanis graminea corona data eſt. Aliquando adoleſcentes Romani uirginem adultam & præſtanti forma ad Publiũ, quẽ mulieroſum eſſe cernerẽt, adduxerũt, atq; donarũt. Is uerò inſignẽ pulchritudinẽ admiratus, ſe, ſi priuatus eſſet, nullũ munus iſti prælaturũ eſſe dixit: nũc quia ſit imperator, quiduis potius accepturũ. eo reſpõſo innuẽs, huiuſmodi uoluptates in ocio & remiſsionib. iucũdiſsimas eſſe adoleſcẽtibus: rei aũt gerẽdæ tẽporibꝰ, maximo & corporib. & animis eſſe impedimẽto. Ac adoleſcentibus gratias egit. Virginiſq; patre uocato, eã illi è manu tradidit, & cui uellet ciuium collocare iuſsit. Quare & continentia & moderationè ſua declarata, populorum magna ſibi ſtudia adiunxit.

Col. 1192

C. Lælius.

Graminea corona.

Virgo ſuis reddita.

Minoris Africani abſtinentia.

P. SCIPIO, Lucij natura F. Publij maioris adoptiõe nepos, Carthagine potitus (quę urbs totius orbis terrarũ locupletiſsima credebatũ) nihil quicquã inde in ſuã rẽ cõuertit, neq; emptũ, neque ulla alia ratione acquiſitũ, quãuis in re parum lauta, ſed modica pro Romano. Ac tantũ abfuit ut Carthaginenſe quicquã, ut nihil ex tota Africa ad uſus ſuos admitteret. Idq; apud Romanos extra controuerſiam eſt.

Gladij capulus ſanguine manans.

P. Scipio Africanus, cum eius exercitũ, qui Carthaginẽ ſolo æquauit, corruptũ reperiſſet, correxit. Belli aũt exitũ, gladij capulũ ſanguine multo manãtem portendiſſe ferunt: qui cum ſæpe abſtergeretur, ſubinde magis cruentatus fuerit. Id enĩ portentũ magnã hoſtium cædẽ ſignificare, aruſpices dixerũt.

P. VALERIUS, Bruti in cõſulatu collega, cùm multis alijs nominib. laude & admiratiõe dignus eſt, tũ ob uitæ frugalitatẽ: quę philoſophia quædã in eo ſpõte edocta fuit, multis rebus declarata.

πόππυζε.) Lude ſola, & inania oſcula tibi habe. Col. 1193.

πορθμεύει.) Hercules inuenit Neſſũ mercede tranſuehentẽ, ab eoq; impetrat, ut Alcmenam & Deianiram trajciat.

Importunæ mulieres.

πορθμεῦς.) Ariſtophanes: Perincõmode eſſetis nautę, trahẽdo uectores exanimaretis. Solẽt nautę prętereũtes cogere, ut ipſorũ nauiculas conſcendant.

πορθμεῖον.) Callimachus:

τοὔνεκα καὶ νεκύων πορθμήϊον οὔτι φέρονται.

Nec mortui naulũ ſoluũt. In Aegialo eſt deſcẽſus ad inferos, quò Ceres cũ ueniſſet, ex accolis, ubi Proſerpina eſſet, cognouit: eaq; de cauſa nauli immunes eos fecit.

πορθμός.) Porthmus, autore Demoſthene pro Cteſiphõte, oppidũ eſt Eubœę.

πορθμός.) Iſthmus eſt terra anguſta, utrinq; cincta mari: Porthmus ſeu fretũ, mare utrinq; terrã habẽs. Porthmi aũt duo ſunt, unus in Helleſpõto iuxta Seſtũ & Abydũ: alter in faucib. Euxini Põti, cuius templũ celebratur. Ac in Helleſpõto teloniũ nequaquã erat, ſed magiſtratus quidã à rege miſſus Abydi ſedebat, perquirens ſingula*. Qui uerò ad alterũ porthmum mittebatur, ſemper mercedẽ à rege afferebat, neq; quicquã à nauigantibus eò accipiebat.

πορνεία.) Scortatio, idolorũ cultus. Extirpas omnẽ ſcortatorẽ, deficientẽ à te: mihi uerò adhærere Deo, bonum eſt. Col. 1194

πόρος.) Porus, municipiũ eſt Acamãtię tribus, apud Demoſthenem in appellatione aduerſus Eubulidem. unde Porius, municeps.

Ouidius: Viue tibi, et ſemper nimium prælustria uita: Sæuum prælustri fulmen ab arce uenit.

πόῤῥω Διὸς καὶ κεραυνοῦ.) Procul à Ioue & fulmine. Quia principes* familiaribus ſuis inſidiari ſolent. Prouerbium hoc monet, ocij ſecuritatẽ illuſtris uitæ periculis eſſe potiorem.

πόῤῥω τῶν νυκτῶν.) Quidã ex eius familiaribus, quibus ſcilicet purus erat animus,

mus, ſub mediam noctem ſe uidiſſe dicebant ſpectrum diuinum.

PORPHYRIVS proprio nomine Baſilius, Tyrius philoſophus, contra Chriſtianos ſcripſit, Amelij diſcipulus, diſcipuli Plotini, Iamblichi magiſter,
Col. 1195 fuit Aureliani temporibus, & ad Diocletianũ uſq; uixit. Scripſit libros quàm plurimos, philoſophicos, rhetoricos & grammaticos: audiuit & Longinũ criticũ. De diuinis nominibus, 1. De principijs, 2. De materia, 6. De anima ad Boethum, 5. De abſtinendo ab eſu animalium, 4. De ſeipſo cognoſcendo, 4. De incorporeis. Vnam eſſe Platonis & Ariſtotelis ſectam, 7. In Iuliani Chaldęi philoſophi hiſtoriam, lib. 4. Cõtra Chriſtianos, lib. 15. De Homerica philoſophia: Ad Ariſtotelem, Animam eſſe entelechiam: Philologæ hiſtorię lib. 5. De genere, ſpecie, differentia, proprio & accidente: De Nili fontibus, ſecundum Pindarum: Qui fructus ex Homero capiendus ſit regibus, lib. 10. Miſcellanearum quæſtionum lib. 7. In Thucydidis procemium: Ad Ariſtidem, 7. In Minutiani artem: aliaq; plurima, præſertim Aſtronomica: & inter illa, Iſagogen aſtronomicarum rerum, lib. 3. & Grãmaticas dubitationes.

Scripta Porphyrij.

Iſagoge aſtronomica.

ποσεπλᾶς.) Cum animi amore conſentit etiam caro, eiuſq; uoluntati non repugnat.

ποσειδεὼν.) Sextus menſis apud Athenienſes, December, in quo dimenſa dies dicebatur. Ea uerò erat aquæ menſura, ad dimenſum diei interuallum fluens. Hoc enim menſe cauſæ maximę, & à maximis uiris agebantur.

μεμετρημένη ἡμέρα.

POSIDONIVS Apamenſis Syrus aut Rhodius, philoſophus Stoicus, cognomento pugil, ſcholam habuit Rhodi, diſcipulus & ſucceſſor Panętij. Venit & Romam ſub M. Marcello. Scripſit multa.

Poſidonius Alexandrinus, philoſophus Stoicus, Zenonis Cittiei diſcipulus: ſcripſit hiſtoriã poſt Polybium lib. 52. uſq; ad bellũ Cyrenaicũ & * Ptolemęum, & Declamationes rhetoricas, in Demoſthenẽ argumenta: quæ quidem potius eſſe credo Poſidonij ſophiſtæ Olbiopolitæ.

** Ptolemei.*

Argumẽta in Demoſthenem.

Col. 1196 Poſidonius Olbiopolites, ſophiſtes & hiſtoricus. Scripſit de Oceano, & reb. quæ iuxta eum ſunt: De regione quæ Tyrica dicitur: Atticas hiſtorias libris 4. Libyca lib. 11. & alia quædam.

Poſidonius ſcripſit auguria palpitationum, ſeu uibrationum: ueluti ſi dexter oculus palpitarit, hoc ſignificat.

τὸ παλμικὸν οἰώνισμα.

POSIDIPPVS Caſſandrẽſis, Cyniſci F. comicus, tertio anno poſt Menandri obitum comœdias edidit. Fabulæ eius ſunt ad 30.

ποσόν.) Quantũ, in magnitudine ſpectatur: ut, magnũ aut paruũ. ποιόν, quale autem, in materia ſpectatur.

πόσου πρίωμαι.) Quãti emã tibi porcellos, dic? Alterũ quidẽ horũ allij caſeolo, alterum uerò tantum chœnice ſalis.

ποστόμιος.) Poſthumius Cõſul nobilitate generis elatus, & gemini Conſulatus ornamẽtis, effecit ut collega eius initio quaſi pari dignitate priuatus, indignaretũ, ſępeq; in ſenatu cũ eo expoſtularet. Deinde uerò idẽ ſe & ſplẽdore nataliũ & amicorũ aliarũq; rerũ copijs eſſe inferiorẽ reputãs (plebeius eñ erat, & homo nouus) collegæ ceſsit, belliq; imperiũ conceſsit. Idq; crimini datũ eſt Poſthumio percõtumaciter ſe gerenti. Acceſsit grauius aliud, quàm ducẽ Romanorũ decere uideatũ. uiros eñ amplius 2000 é ſuo exercitu delectos, in ſuos agros duxit, quos abſq; ferro ſaltũ excindere iuſsit, uiroſq; in agris ſeruili opere detinuit. Alijs item plurimis indigniſsimis facinoribus editis, iuſti odij populo cauſam præbuit.

Poſthumij arrogãtia & auaritia.

POSTHVMVS Romanus, Capuanus, Græcis literis poſt trigeſimum ætatis annum eſt eruditus, cum initio aurifaber fuiſſet. Semel autem iſto doctrinę amore commotus, Athenas abijt, ibiq; Græcorũ diſciplinas addidicit, & præclara eruditione ornatus conſenuit. Iure itaq; & hic Heracliti illud de ſeſe dicere potuit, ἐμαυτὸν ἐδιζησάμην, Me ipſe quæſiui.

Qui diſcit, ſeipſum quærit.

ποταμός.) Potamus, municipium Leontiæ tribus: cuius incolæ perſtringebantur, quòd facilè admitterent perperam relatos in album municipij.

ποταμοδαρτης.) Excoriator fluuij, qui ſubinde fluuium traijcit.

ποταμὸς θαλάσσῃ ἐρίζεις.) Fluuius cum mari contendis. De ijs qui ſe potentioribus exæquare ſtudent. Col. 1197

χύσις ποταμῶ δυσμενῆ δηλοῖ παρῶν.

Innu-

Explicatio ſomnij. *Inundatio fluminis inimicū ſignificat caput.*

ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγεις.)Fluuio magno aquæductū inducis. In eos qui augent * ea quæ redundant.

** τοῖς δεῖ.*

POTAMON Alexandrinus philoſophus, ante & poſt Auguſtum uixit. Extat eius in libros Platonis de Republica commentarius.

Potamō Mitylenæus, filius Lesbonactis, orator, docuit Romę ſub Cęſare Tiberio. Qui cū aliquādo in patriā reuerteret, talib. ab Imperatore literis eſt inſtructus: Potamonem Lesbonactis F. ſi quis afficere iniuria fuerit auſus, an bellū gerere mecū poſsit, conſideret. Scripſit de Alexandro Macedone, Limites Samiorum, Bruti laudationē, De perfecto oratore.

Bellum denūciat iniurijs.

πότε.)Quando, refertur ad NVNC, utroq; modo & præteriti & futuri habita ratione: ueluti, Quando factū eſt? & Quando fiet?

πότης λύχνος.) Bibula lucerna, quæ multū abſumit olei. Ariſtophanes: Cur mihi lucernam accendis bibulam?

πότμον.)Miſerabiliter & ærumnoſè peruenit ad ſenectutem, infelici morte terminatam.

πότος.) Feruente conuiuio per inſidias, conuiuator ipſe quidem parum bibit, famulos autem conuiuis multum iuſsit infundere.

POTONE, Platonis philoſophi ſoror.

Ingenioſa & Deo dicata uirgo.

PVLCHERIA Arcadij filia, imperatrix, nondum annos 15 nata, imperiū optimè adminiſtrauit: & fratrem etiam Theodoſium erudijt. Nā cum ſapiētiſſima eſſet, diuinoq; pręditа ingenio: uirginitatē ſuā Deo conſecrauit, & ſorores ut idem facerent impulit: & fratrem in omnib. eſt moderata, in moribus & ſermone, in riſu atq; inceſſu, in ueſtitu, in ſolio & ſtatu imperatorio: ante omnia uerò pietate erga Deū inſtituit, nec idem munus præſtare ſororibus deſtitit. Multas eccleſias, multa pauperū & peregrinorum diuerſoria, monaſteria multa cōdidit, & reditibus inſtruxit: & præter alia innumera rectè facta, ſæpe etiā numē ei ſe oſtēdit. Sorores eius fuerūt Arcadia & Marina. Frater uerò natura ſocors & incōſideratus erat in omnibus: in primis uerò, ſi qui munera & priuilegia petebāt, literis nō lectis ſubſcribebat. Quo ſapiētiſsima Pulcheria ſemel animaduerſo, callidè illū circumuenit, donari ſibi pro ancilla uxorem eius petens. Cui petitioni cum ſubſcripſiſſet ille, nondum lectæ, acriter ab ea eſt obiurgatus. Neſtorio autem adeò infenſa fuit Pulcheria, ut qui illum adamabant, rumorē ſpargerēt, eò inuiſum eſſe Pulcheriæ Neſtoriū, quòd illā inceſtus cum fratre Imperatore Theodoſio criminatus eſſet. Idem illi & Paulinum illius temporis magiſtrū obijciebat. Inclitæ illius Pulcheriæ ſtatua in Chalce ſita fuit, propè palatium, cum ad ambulacrum itur.

Imperatoris imperatrix. *Benignitas in pauperes.* *Arcadia. Marina.* *Venditio Eudociæ.* Col. 1198 *Neſtorij odium & calumnia.* *Paulinus.*

ποῦς.)Pes digitos habet 16.

ποῦ σχήσειν δοκεῖς;) Vbi appulſurum putas?

πώγων.)barba. Pogon, portus Trœzenius. unde prouerbium, εἰς Τροιζῆνα βαδίζειν, Trœzenem eundum eſt: in malè barbatos.

πωλῆς.)Quia gubernatores urbis rēpublicam uendebant, οἱ πολιτευόμενοι πωλοῦντες τὰ τῆς πόλεως. Ariſtophanes nomina fingit in poles (id eſt uenditor) deſinentia, eiſq; imponit: ut Probatopoles, Styppiopoles, Allantopoles, uēditor ouium, ſtuppæ, farciminum, ſiue ſalſamentorum.

πωληταί.) Vēditores magiſtratus Athenis deni uiri, è ſingulis tribubus delecti ſinguli, ſi qui reipub. debētes ad ſtatū diē nō ſoluebāt, rē eius familiarē uendebāt. Obnoxij uenditoribus ij etiā erant, qui deſcriptā pecuniā in bello nō pendebant: atq; etiam peregrinitatis cōuicti, & inquilini ſine patrono, & deſertę cliētelę rei. horū em̄ bona uendebāt, & in ærariū referebāt. Omnia denique reipub. nomine uēdenda curabāt, uectigalia, metalla, locationes, publicata bona. πωλητήριον, locus in quo cōueniebant uenditores, appellabatur.

πωλικῶς.)Puer inſtar ſtellæ nitet, inſtar equi ſtrigili purgati.

Col. 1199 πωλίων.)Aſinius Pollio, Trallianus ſophiſta & philoſophus, Romæ docuit ſub Pōpeio Magno, ſchola Timagenis ſuſcepta. Scripſit epitomē Atthidis Philochori: Dicta & facta memorabilia Muſonij philoſophi: Epitomē Diophanis: Georgicorū lib. 2. Ad Ariſtotelē de animalibus, lib. 10. De ciuili Romanorū bello Cæſariano & Pompeiano.

POLLIO Valerius, Alexandrinus philoſo-

philoſophus, ſub Adriano: cuius filius Diodorus philoſophus, enarrationem ſcripſit eorum quæ apud Oratores quæruntur. Scripſit collectanea uerborum Atticorum, ordine Alphabetico: & alia quædam philoſophica.

Pollio grammaticus, de Erratis in literis ſcripſit. Polus Agrigentinus orator, ac potius ſophiſta uetus, Licymnij magiſter, ſcripſit Genealogiam eorum qui ad Ilium militarunt, tam Barbarorum quàm Græcorum, & ut eorũ quiſque obierit (quidam id opus Autodamaſtæ inſcribunt) Nauium catalogum, De uocabulis.

πωλῶ.) Demoſthenes: Et rempublicam & ſuam priuatam exiguo lucello uendunt proditores.

πωλῶσι.) Demoſthenes in oratione contra Neæram: Lex pro adultero cõprehendi apud eam nõ ſinit, quæ uel in proſtibulo ſedet, uel in foro* ex profeſſo aliquid uendit. (* ἀπεκει φχομένους.)

PORVS rex Indorũ pulcherrimus, ea proceritate, qua uir nemo poſt Troianum bellum fuit. Cum Alexãdro admodum adoleſcens bellũ geſſit. *Hũc de ratione uictus percontatus eſt Apollonius. Tum is: Tantum, inquit, uini bibo, quantum Soli libo. In uenatu autem quod capio, eo ueſcuntur alij: ego uerò ipſa exercitatione ſum contentus. Mei enim cibi, herbæ, & palmarum capita, & fructus palmarum, & quæ flumen mihi irrigat. Multa etiam ex arboribus mihi naſcuntur, quorum cultrices ſunt hæ manus. Hæc audiens Apollonius, ſupra modum gauiſus eſt, Damidem ſubinde intuens. (* ſ. Damidem. Continentia gymnoſophiſtarũ in uictu.)

Col. 1200 πράγματα.) οὐδὲ ἦν Λυδῷ πράγματ' οὐκ ἦν: ὁ δ' ἐξελθὼν ἐπρίατο. Lydo nihil negocij: ſed ipſe egreſſus, mercatus eſt.

πράγματ' ἐξ ἀπραξίας.) Negocia ex ocio. De ijs quæ præter opinionem & ſpem eueniunt.

πραγματεία.) Dinarchus in oratione contra Menœchmum: Inimicitiæ & negocia ob rempublicam, priuatorũ cauſæ ſunt diſſidiorum.

πραγματεία.) Vrbem frequentem & magno præſidio munitam, abſq; negocio cæpit rex.

πραγματωδῶς.) Romani experientia edocti, inconſtantiam fortunæ ſuſpectam habebant.

πρᾶγμα ἀτίζειν οὐδὲν τῶν ἀνθρωπίνων, χρεὼν ἀνθρώπου ὄντα.) Nulla res humana uituperanda aut contemnenda eſt homini.

τὰ πρακτέα ὀρθῶς διατακτέον.) Actiones ritè ſunt diſtribuendæ.

πρακτικαί.) Neq; actiuæ intellectiones infinitæ ſunt, neq; ſpeculatiuę: quia ne rationes quidem harum ſunt infinitæ. Nuncij autem cogitationum ſunt ſermones: qui etſi poſteriores ſunt actiuis intellectionibus & ſpeculationibus, nobis tamen ſunt euidentiores & notiores *. reliqua deſunt. Col. 1201

πραξάμενος.) Manlius proconſul 300 talentis ab Ariarathe acceptis, Romanorum ei amicitiam conciliauit.

PRAXIDICE dea, cuius caput tantum dedicabant. Mnaſeas in opere de Europa, Soteris & ſororis Praxidices (Seruatoris, & exactricis Iuſticiæ) fuiſſe filium ait Cteſium (poſseſſorem) & filias Homonœam & Areten (concordiam & uirtutem) quæ de nomine matris Praxidicæ dictæ fuerint. Dionyſius uerò in Originibus, Ogygis filias Alalcomeniam, Thelxiniam, Aulidem fuiſſe tradit, quæ pôſt Praxidicæ fuerint dictæ.

πρᾶξις.) Nomine generali omnem rationis compotem actionem ſignificat: in ſpecie uerò, & magis propriè, eam quæ fit cum delectu, hoc eſt cum uirtute aut uitio. Quarum igitur rerum actiones magis ſunt expetendæ, eæ res magis ſunt expetendæ: ut ſi iuſtè agere præſtet quàm fortiter, etiam iuſticia fortitudini præſtat. Eſt autem praxis, actio tendens ad finem: opus uerò, ſiue munus, ipſe finis. (πρᾶξις, ἐνέργεια, ἔργον, τέλος.)

πραόνως.) Ariſtophanes:

Tu uerò ne quid iracundè feceris Aeſchile, ſed mitius age:
Argue, arguere: nam conuiciari non decet
Homines poetas, tanquam panum uenditrices.

σὺ μὴ πρὸς ὀργὴν, αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως
ἔλεγχ', ἐλέγχου. λοιδορεῖν δὲ μὴ πρέπει
ἄνδρας ποιητὰς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.

(Hoc ſibi dictum cum omnes docti, tum uerò ſacri oratores putent.)

πρᾶος.) Si quis clementiæ genus continentiam faciat, eamq; iræ continentiã eſſe dicat: non rectè fecerit. Neq; enim quod aliquid ex hypotheſi ſequitur, idem etiam eius genus eſt. Genus enim ſeparari nequit. Col. 1202

πρᾶος θεός.) Clementia Dei, eſt mitigatio

tigatio pœnæ. Dauid: Clementia uenit ſuper nos, & caſtigabimur.

πρασιανός.) Praſianus & Venetianus, & palmularius & ſcutarius dicit̃ apud M. Antoninum.

πρασινὸν χρῶμα.) Viridis color, ſeditionis occaſio. *Hemeros, obiecto praſij amore, Iuſtinianus tollebat.

πράσον.) Porrum mali ſucci eſt, acre, & (ut ait Dioſcorides) moleſta ſomnia gignit: uentriculo prodeſt, urinam ciet, attenuat, abſtergit.

πράσῳ φύλλῳ τὸ τῶν ἐρώτων δέδεται βαλάντιον.) Porri folio uinctus eſt Cupidinum loculus. De ijs qui ob amorē multum inſumunt, & luxurioſè uiuunt.

Satyri. Tabulati ruina.

PRATINAS Pyrrhonidę ſiue Encomij F. Phliaſius, poeta tragicus, certauit cum Aeſchylo & Chœrillo ſeptuageſima Olympiade, & primus ſcripſit Satyros. Cum autem ſe oſtentaret, accidit ut tabulata quibus ſpectatores inſiſtebant, conciderent. Qua de cauſa theatrum extruxerunt Athenienſes. Fabulas edidit 50, quarum 32 fuerunt ſatyricæ. Vicit ſemel.

πράττω.) Malè cum eo agebatur, & tota eius familia ægrotabat.

πραίτωρ.) Poſt tribunos denuò ad Conſules Romani redierunt, & primus prætor deſignatus eſt Furius Camillus, eius Camilli F. qui ſæpius dictator fuit.

πραίφεκτοι.) Duodecim præfecti deſignati ſunt à Coſſ. qui opportuniſsimos quoſq; ad rem gerendam ex equitib. & peditibus ſociorum deligerent, qui Extraordinarij dicuntur.

Col. 1203 πρέσβευε.) Hercules apud Sophoclē animam agens: O` fili, eſto mihi germanus filius, Neque matris nomen tibi ſit antiquius.

πρεσβεῖα.) Præclara memoriæ præmia illi & nunc & ſemper tribuit.

πρεσβεῖον.) Periander Cypſelli F. regis Corinthi regnum ut natu maximus ſuſcipit.

Philoſophi in Perſiam profecti.

πρέσβεις.) In Perſiam legati cū Areobindo iuerunt hi philoſophi: Damaſcius Syrus, Simplicius Cilix, Eulalius Phryx, Priſcianus Lydus, Hermias & Diogenes Phœnices, Iſidorus Gazęus. Hi omnes domū redierunt, ſpreta Barbari liberalitate. Fructū tamen eius peregrinationis non exiguum, neq; contemnendū tulerūt: ſed eum, unde uita eorū deinceps gratior & iucundior facta eſt. ut enim Romani & Perſæ pacē ac fœdus fecerunt, hoc etiam inter cætera in illo præſcriptum fuit: uiris illis in patrias ſedes reuerſis licere deinceps uiuere ſuo arbitratu, nec neceſſe habere ſentire quicquam ſecus quàm ipſis uideretur, neq; cogendos eſſe ad patriam opinionem mutandam.

Religionis libertas.

πρεσβύτερος Κόδρου.) Antiquior Codro. Prouerbiū, de ualde uetuſtis, à Codro qui Athenis regnauit ductum. Col. 1204

πρηστήρ.) Preſter, ignis cœleſtis, aut nubes inuoluta igni, cum uento uehementiſsimo.

πρῆστις.) Piſtrix, genus ceti marini inexpugnabile, quæ Malthe dicitur.

Priapus. Bacchus. Sol.

PRIAPVS, idē eſt qui Bacchus. Simulacrū Bacchi, qui Orus apud Aegyptios dicitur, humana forma fingūt, dextra ſceptrū tenēs, quòd ab eo & terra & mare ſit monſtratum: læua uerò penem intentum contrectet, quòd occultata in terra ſemina producat. Alæ uerò, motus celeritatem ſignificant: diſci, orbis rotunditatem. Eundem enim cum Sole ſtatuunt.

Iuno ueneficio lædit prægnantem Venerem.

Priapus, ex Ioue & Venere eſt cōceptus. Iuno eñ ex zelotypia uentrē Veneris cōtrectauit, & ut deformis & fœdus & pręPinguis naſcereť infans effecit. Quē à matre in montē abiectū, paſtor educauit. Habebat autem pudenda ſupernè iuxta nates. Colitur à paſtoribus. Eius ſimulacrum eſt, puer ingenti pene, & intento.

Romana militia.

PRINCIPES dicūt Romani robuſtos, & integræ ætatis: iuniores & tenuiores, groſphomachos ſeu uelites: ſeniores, triarios & haſtatos, qui priores ſunt principibus. Et hæ quidem appellationes ſunt. armatura uerò * Triarij ſunt 600. Principes * 9200, haſtati totidem, uelites amplius 4000. Ferunt autem gladium & pilum.

πρὶν ἢ πέψαι τὰ ἄλευρα.) Priuſquam farinam pinſas.

πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, σὺ τὴν ἅλμην κυκᾷς.) Ante captos piſces, muriam cōmiſces.

πρὶν ἐσφάχθαι δέρεις.) Priuſquā iugulata eſt, pecudē excorias. In eos qui pręproperè aliquid agunt.

πρῖνος.) Ariſtophanes: Tu uerò ſtatim tanquā ilex incenſa clamas.

πρὶν καὶ λύκος ὄϊν ποιμαίνοις.) Prius ouē

 paſcet

Egregium uerò custodem ouium (quod aiunt) lupū.

paſcet lupus. De re quæ fieri nequit.

πρὶν λαχεῖν, τὰ κοινὰ κατεσθίεις.) Ante ſortitionem rempublicam deuoras.

πρὸ διανομῆς ἁρπάζεις.) Ante diſtributionem cibi, rapis.

ὁ πρίων ἀπῆν, οὐδ᾽ ᾔδειν τὸ πρίω.) Ariſtophanes: Cum ager iſta ferret, non opus erat emere (πρίων ſerra eſt, πρίω emo) neq; noram quid eſſet ſerra.

PRISCVS Panites ſophiſta, temporibus Theodoſij iunioris: ſcripſit hiſto*riā Byzanticam & Attalicam lib. 8. Declamationes rhetoricas, & Epiſtolas.

Priſcus magni Conſtantini filius.

Falſarius inſignis.

Priſc⁹ Emeſenus alienas literas mirabiliter imitari potuit, artifex in eo fraudis genere nimiū ſolers. Acciderat aūt, ut Emeſenorū eccleſia multis antè annis, à quodā homine locupletiſsimo hæres eſſet inſtituta. Erat & homo quidam dignitate patricius, nomine Mamianus: & genere & pecuniæ copijs illuſtris. Priſcus uerò hic dinumeratis ſub Iuſtiniano urbis huius facultatibus omnibus, ſi quos inuenerat opibus florētes qui magnā mulctā ſuſtinere poſſent, horū maiorib. accuratè peruestigatis, antiquas eorū literas nactus, libellos multos quaſi ab illis ſcriptos cōpoſuit, qui cōfiterētur, ſe Mamiano pecuniam magnā redituros, ut quam ab eo depoſiti nomine accepiſſent. Ac pecunia ficticijs iſtis libellis cōprehenſa, nō minus centū cētenarijs confecit. Atq; etiam uiri cuiuſdam (de quo magna eſſet & ueritatis & uirtutis opinio, qui tum temporis in foro ſedens, cum ſuperſtes eſſet Mamianus, omnes cōficiebat ciuium tabulas, ſuis literis ſingulas illarum obſignādo, quem tabellionem Romani uocant) literas ſolertiſsimè imitatus procuratoribus Emeſenæ eccleſiæ tradidit, partem

Mamianus.

Col. 1206

ita partæ pecuniæ ipſi pollicitus. Quia uerò lex obſtabat, cauſas omnes ad annorū 30 præſcriptionem redigens, paucas uerò quaſdā & hypothecarias oēs 40 annorum ſpacio excludens: Byzantium profecti, & Imperatori Iuſtiniano pecuniam largiti, ſine ulla cunctatione impetrarunt, ut legem ferret, ut * appellationum cauſæ non conſtitutis temporibus, ſed 100 annorum ſpacio concluderentur.* Summa Iuſtiniani 105 multitudine confirmatum.

* τὰς ἐναγωγάς.
* κεφάλαιον ἐστὶν ἐν τῷ πλάτει πρατιῶν μέρ.

πρὸ, ἀντὶ τοῦ ἀντί.) Philemon in Pancratiaſte: δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου: Seruus pro ſeruo, herus pro hero. Fortaſsis, Seruus ſeruo, herus hero præſtat. Homerus: ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος.) Laborans pro rege, uel ante regem.

προβάλλειν κυσὶν ἄρνας.) Agnos obijcere canibus. In eos qui homines quietos ſycophantis obijciunt.

προβάτων οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ὁ ποιμὴν ἀπῇ.) Ouium nulla utilitas, ſi abſit opilio. De rebus aut hominib. neceſſarijs.

προβατίου βίον ζῆν.) Ouiculæ uitam degere. In ſtolidos & amentes, aut inertes. oues enim ita uiuunt, ut nihil agant.

Cognominata magiſtratuum.

προβατοπώλης.) Ouium uenditor Callias dicitur, eiúsque Reipublicæ adminiſtratio,* aut Lyſicles filius Aſpaſiæ: Styppiopola uerò Eucrates, qui & Styppax dicebatur: Byrſopola uerò Cleon dicebatur, non quòd corium uēderet, ſed quòd Rempublicam.

Col. 1207

προβεβηκόσι.) Conuenit Dei amor ijs, qui & ætate & philoſophia longè ſunt progreſsi.

εὖ προβιβάζεις.) Rectè mones.

πρόβλημα.) Problema, id quod diſceptandū proponitur: quæſtio, quæ ad cōtemplationem & cognitionem facit. Quæſtiones cuiuſq; rei ſunt quatuor: An ſit, Quid ſit, Cuiuſmodi ſit, Cur ſit. Ac eſſe quidem accidentia, ex actione ſumimus: item * quid ſit, quod eſt definitionis, ex ipſis conijcimus. Verùm è definitione haud cognoſcimus eſſe * accidētia. Per definitionis autem quæſtionem Quid ſit, reliqua problemata ex accidentibus.

Quæſtionum genera 4.
* τὸ τί ἐστι ἐγνωσμένον.
* τὰ συμβεβηκότα.

προβολή.) Probole, actio dicebatur in calumniatores.

πρόβολος ἐμὸς, σωτὴρ δόμοις.) Propugnaculum meum, familiæ ſalus.

προβούλευμα.) Senatuſcōſultum, decretum ſenatus, priuſquam ad populū referretur.

πρόβουλοι.) Poſt cladem Sicilienſem, præter eos qui iam erāt, 20 ſunt delecti, qui decernerent quid è Republica futurum eſſe uideretur.

πρὸ γῆς.) Ego ex alia regione fugio in aliam, ſæui domini metu, qui equos plus quàm homines curat.

προδικασία.) præiudicium. Qui cædis rei fiebant, in Prytaneo tres menſes age-

Col. 1208

ſes agebant, ante iudicium, quibus utrinque argumenta proferebantur: idque
Præiudicium. præiudicium dicebatur.

PRODICVS Ceius, ex inſula Ceo, urbe Iulide, philoſophus Phyſicus, & ſophiſtes, æqualis Democriti Abderitæ, & Gorgiæ & Socratis, diſcipulus Protagoræ Abderitæ, Athenis hauſta cicuta perijt: quòd adoleſcentes corrumperet.

προδίκου σοφώτερος.) Prodico ſapientior: Prouerbiũ. Ariſtophanes in Nubibus: Non alteri nũc ex Meteoroſophiſtis parebimus, niſi Prodico, propter ſapientiam & ingeniũ. Hic primus quinquaginta drachmis declamitauit. Meminit & Plato eius in Protagora, & Xenophon in Apomnemoneumatis, atque etiam Ariſtophanes in Tageniſtis: Sic uirũ hunc aut Liber corrupit, aut Prodicus, aut nugatorũ quiſpiam. In Auibus item eũ perſtringit: Meo nomine Prodicum flere iubete in poſterum. Magiſter hic fuit etiam Theramenis cognomento Cothurni, quod & tyrannidis 30 eſſet particeps, & populo ſtuderet. Extat & liber Prodici Horæ inſcriptus, in quo facit Herculem cũ Virtute & Vitio colloquentem: à quarum utraque cum alliciatur, Virtutis ſudores uoluptatibus Vitij non diu duraturis anteponat.

πεντηκοντάδραχμος ἐπίδειξις.

πρόδικον.) Ariſtophanes in Theſauro: Ego ſi qua re te læſi, cedò quemuis arbitrum ex amicis tuis.

Proditionis nemo temerè inſimulãdus.

προδότας.) Polybius: Difficile iudicatu & explicatu eſt, quem rectè proditorem exiſtimes. Conſtat enim, neque eos qui rebus integris autores ſunt ſocietatis cum regibus aut principibus coeundæ, ſtatim proditores eſſe nominãdos:
Col.1208 neque eos etiam, qui ob Reipublicæ tempora, patriam ſuã ad alias amicitias & ſocietates, relictis ueteribus, traducũt: nequaquam uerò. Nam hi ſępè optimè ſunt de patria meriti. Ii uerò qui difficilibus temporibus, ſiue ſuę ſecuritatis & utilitatis gratia, ſiue ad opprimendos aduerſarios, hoſtibus urbes tradiderũt: aut qui præſidia recipiunt, & externis auxilijs ad conſilia & conatus ſuos exequendos plurium potentiorum imperio patriam ſubijciunt: tales nomine proditionis haud iniuria cõplecti queas: * quos conducibile quidem uerè aut malum nullum unquam eſt conſecutum: * neque contraria omnibus confitentes.

Proditores.

προϋπισχνούμενος.) Facilis ad pollicendum, nec ea præſtans quę pollicetur, iactantiæ proditor dicitur.

πρὸ δουλείας.) Præcipitem ſe dedit, ſeruituti mortem anteponens.

PROAERESIVS Cappadox, Cęſarienſis, Pancratij F. ſophiſtes, Vlpiani diſcipulus, Antiochiæ fuit. Libaniũ ſophiſtam paulùm anteceſſit, docens Athenis, maximis honoribus affectus ab imperatore * Conſtantino. Scripſit declamationes * Floruit ſub Iuliano, æqualis Libanij ſophiſtæ: & ut huic moleſtus eſſet Iulianus, Libanium maximi fecit.

προαίρεσις.) Delectus. Ariſtoteles in Locis ait: Oſtenſuri non eſſe in bruto delectum, ſumemus definitionem delectus: quæ eſt, aliud præ alio deligere. Atqui aliud præ alio deligere, eorum eſt, quorum eſt deliberare. nam aliud alij præferre, fit cum ratione. Nullum autem brutum deliberat: nullum ergo delectu utitur.

PROAERESIS appetitio eſt deliberatiua, aut deliberatio appetitiua, in ijs rebus quæ in noſtra poteſtate ſitæ ſunt. Qui enim id appetit, quod eſt per deliberationem prælatum, deligit. βουλὴ, Conſilium uerò eſt appetitio inquiſitiua, ſuſcepta ijs de reb. quæ agi poſſunt à nobis. Deliberat enim quiſpiam, remne aggredi debeat, an non: Deinde iudicat, utrum præſtet: & fit iudiciũ. Deinde afficitur, & amat id quod eſt conſilio iudicatum: ac dicitur id ſententia. Demum poſt affectionem fit delectus. Proæreſis enim eſt: duobus propoſitis, eligere hoc, & amplecti prę altero. idque conſtat, delectum eſſe conſilium, interpoſito iudicio: idque ipſa docet etymologia. προαιρετὸν enim eſt, cum hoc præ illo eligitur. Neque uerò quiſquam pręponit aliquid ſine deliberatione: neque deligit, niſi præpoſuerit.

προαίρεσις. βουλή. Deliberatio. Iudicium. Sententia. Delectus. βουλή. κρίσις. γνώμη. προαίρεσις.

προεδρία.) Alijs ſtudio eſt princeps locus, ἄλλοις προσαποδίδοσιν ἡ προεδρία. Cuius honoris ea ratio fuit, ut qui eum conſecutus eſſet, tam in curia quàm in concione, & quouis alio conuentu, eos qui anteuerterant, transferret, locoque motos ibi ſedere iuberet, ubi

eos decebat. πρόεδρος ex eo nomen habet, quòd primam ſedem teneat, princeps & dux Reip.

PROEDRI, quouis Senatus conuẽtu ſorte legebantur, ſinguli è ſingulis tribubus: ea excepta, quæ res adminiſtrabat, & conciones curabant: ſortitũ autem illos fuiſſe eum qui Epiſtates diceretur, Ariſtoteles in Athenienſium Republica retulit.

Amicitia mater uirtutum. προϊέμενος.) Conſilijs amicorum utebatur, omiſsis ſuis. Nulli enim uirtuti æquè ſtudebat, atque matri earum (ut ſecundum Pythagoram loquar) ipſi amicitiæ.

προμνηστεύειν.) Cum imperatorẽ obſeruarent & colerent omnes: ipſe quieſcebat, nolens in eius noticiam ſe ingerere.

τὰ ὄπισθε τίθεσθαι τὰ ἐπ.) Operam dabat, ut à tergo ſibi & exercitui omnia eſſent amica.

προΐεσθαι.) Arrepto enſe M. Porcius, & ab hoſtibus occupatus cædebatur, ſtatuens uitam potius quàm enſem amittendum: multisq; acceptis uulneribus, mirabiliter euaſit. Neq; * meum, neque cuiuſquam boni uiri eſt, utilitatem Reipublicæ negligere.

* τὸ ἐμὸν, legò πρὸς.

Col. 1211. προηρόσια.) Proetoſia dicebantur ſacrificia, quæ fiebant ante arationem, pro futuris frugibus, ut ad maturitatem peruenirent. Facta hæc ſunt ab Athenienſibus, pro Græcis omnibus, Olympiade quinta.

προΐκτης.) Fœnerator apud Ariſtophanem, pecuniam non temerè credendã eſſe alijs, ait.

προθέματα.) Valentinianus imperator edicta propoſuit, uti, ſi cui à Saluſtio prętorij pręfecto iniuria facta eſſet, ſe adiret. Idem Imperator & Chryſaphium præpoſitum cremauit.

πρόθεσις.) Neminem de induſtria læſit, neque ad ſe pertinere duxit, neque prorſus inquiſiuit quicquam eorum quæ accidiſſent.

Col. 1212. Homo proponit, Deus diſponit. προθεσμία, ſtatus dies, cum nos aliquid certò tempore fieri oportere ſtatuimus: nõ eſt προθέσπισμα, id eſt oraculum. Sed cũ Deus aliquid præfinit, tum uerò eſt oraculum: ut cum quo die alicui ex hac uita migrandum, & quando totus mundus ſit deſtruendus.

προθύματα dicebantur olyræ, hordeũ aut thus, quòd ante alias uictimas offerrentur.

πρόθυμος.) ἀθρόα λεύσσειν ἃ ἦν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί: Coràm ea cernere licet, quæ ſemper optaſti.

προκαλοῦντα.) Archelaus hortabatur Syllam, ut Mithridati reconciliaretur: quo aſſenſo, fœdus eſt factum.

προκαταβολή.) Cum uectigalia uendebantur, duo tempora pręfiniebantur publicanis, quibus pecunia perſoluenda erat. Quam igitur ante exactionem in ærarium inferebant, προκαταβολὴ dicebatur: quam altera penſione, προκαταβόλημα.

προκέφαλος.) Acuto capite erat Philocles comicus, upupæ inſtar.

πρόκλησις.) Solebãt litigatores interdum poſtulare ancillas, aut ſeruos ad quæſtiones, aut ad rei teſtimonium: & tabella ea de re ſcripta, πρόκλησις, prouocatio ſeu poſtulatio dicebatur.

PROCLVS Mallotes Cilix, philoſophus Stoicus, commentarium ſcripſit Diogenis ſophiſmatum, & aduerſus Epicurum. Proclus alter Mallotes, philoſophus & ipſe Stoicus. Col. 1213.

Proclus, Proculeius dictus, Themiſtionis filius, Laodiceæ Syriæ ſacerdos, ſcripſit theologiam: in Heſiodiã Pandoræ fabulam: in Aurea carmina: in Nicomachi Iſagogen arithmeticæ, & alia quædam.

Proclus Lycius, diſcipulus Syriani, auditor etiam Plutarchi philoſophi, Neſtorij filij, Platonicus & ipſe philoſophus, philoſophicæ ſcholæ Athenis præfuit. Diſcipulus & ſucceſſor eius dicitur Marinus Neapolitanus. Permulta ſcripſit Philoſophica & Grammatica: Cõmentarium in totum Homerum: Commentarium in Heſiodi opera & dies. De Chreſtomathia, id eſt bona diſciplina, ut opinor, libros III. * De educatione duos. In Rempublicam Platonis lib. IIII. In Orphei theologiã. De conſenſu in oraculis Orphei, Pythagoræ & Platonis. De Homericis dijs: Argumenta contra Chriſtianos 18. Hic eſt Proclus ille, qui alter à Porphyrio impurã & contumelioſam cõtra Chriſtianos linguam exacuit. Sed Ioannes Philoponus præclariſsimè 18 eius Propoſitiones refutauit: eumq; in Græcis etiã, quibus efferebatur, rudẽ atq; indoctũ eſſe

Marinus. Scripta.

* περὶ ἀγωγῆς.

Philoponus.

μητρωακὸν βιβλίον. esse oſtendit. Scripſit Proclus Metroacum librum: id eſt, de matre deorum: quem ſi in manus ſumpſeris, non ſine diuino afflatu eum omnem theologiam de dea illa protuliſſe dicas: ut ne poſthac perturbentur aures fletibus, qui in ea compatent.

PROCLVS Imperatotis Iuſtini quæſtor, uir bonus, & abſtinentiſsimus. Itaque non temerè legem ullã ſcripſit, neque inſtituta uetera mutauit.

PROCOPIVS Illuſtrius Cæſarieñſis, Palæſtinus, orator & ſophiſta, ſcripſit hiſtoriã Romanam, bella ſcilicet Belliſarij: Res Romæ & in Africa geſtas. Fuit tẽporibus Iuſtiniani Imperatoris, * librarius Belliſarij dictus, & comes in omnibus bellis, & rebus à ſe deſcriptis interfuit. Scripſit & aliũ librum qui Anecdota dicitur, quaſi non editus, de ſuis actis: ut eius libri ambo ſint nouẽ. In eo opere uituperationes & inſectationes Iuſtiniani, & Theodoræ coniugis eius, atque etiam Belliſarij & uxoris eius, continentur.

* ὑπογραφεύς. ἀνέκδοτα.

Procopius: In æde S. Procopij, magni martyris, in teſtudine, cuiuſdam eunuchi ſtatua ſita eſt, cuius in pectore ſcriptũ eſt: * Qui loco mouerit hîc ſita, ſtranguletur. Fuit aũt ſtatua illa Platonis cubicularij, qui temporibus Baſiliſci crematus eſt. Cum autem parẽtes eius poſtulaſſent, ut is eunuchus monimenti ergò, aduerſus eos qui Imperatori aduerſarentur, ſtatua donaretur: impetrarunt. Cum uerò ædes magni martyris renouaretur, translatus eſt in circum equeſtrem. * Aedes uerò eunuchi extant in teſtudine.

* ὁ μετατιθεὶς θεμάτια. Plato cubicularius. Col. 1214 * οἱ δὲ οἶκοι.

προκώνεια, Frumentum aut hordeũ melle unctum, aut quæuis grana cõdita aromatibus, ad immolandum.

πρόκριδος ἄκοντα.) Procridis iaculũ. De ijs qui omnium uotorum fiunt cõpotes. Procris enim eiuſmodi iaculum habebat, quo omnes feras aſſequebatur.

προλάλος.) Compeſcuerunt hominẽ ineptè garrulum & petulantem.

προκυλινδεῖσθαι.) Regum peculiaris honos, ut ab hominibus in genua prolapſis adorentur.

πρόληψις.) Diſcrimẽ eſt ueritatis & cõſuetudinis. Nam ueritas quidẽ ritè quæſita, omnino inuenitur. Conſuetudo autem utcũque ſuſcepta fuerit, ſeu uera ſeu falſa, à ſemetipſa confirmatur. Quicq; eã ſuſcipit, nec ille delectatur, ſi uera ſit: nec ſi falſa, dolet. Nec enim iudicio is, ſed præiudicio nititur, ſpe ſua, incerto euentu, in maiorum prudentia collocata. Neq; facilè eſt patriam exuere ueſtẽ, quamuis eam oſtendatur omnino abſurdam & ridiculam eſſe. Chryſippus 12. Naturalium quæſtionum libro, tria dicit eſſet criteria, id eſt uelut inſtrumẽta iudicandi: ſenſum, cognitionem, & anticipationem. Eſt aũt anticipatio, notio natura inſita uniuerſalis. Epicurus philoſophus prolepſin eſſe dicit, ueluti cõprehenſionem, aut opinionẽ rectã, aut uniuerſalẽ intellectionem in animo repoſitam: hoc eſt, memoriã eius quod ſæpe extrinſecus apparuit. ueluti, Talis eſt homo. ut, cum primùm dixeris homo, ſtatim ex notione etiam forma eius intelligitur, ſenſibus antecedentibus, & quaſi ducentibus. Quouis igitur nomine id quod initio eſt oblatum, eſt euidens, neq; quæſiſſemus id quod quæritur, niſi prius id nouiſſemus. uelut, Id quod eminus ſtat, eſt'ne bos an equus? Neceſſe enim eſt, ex anticipatione aliquando cognitã eſſe formã equi aut bouis. Euidẽtes itaq; ſunt prænotiones, & opinabile à priore quopiã euidenti dicitur, ad quod animũ referẽtes aliquid dicimus: ueluti, unde ſciamus hoc eſſe hominem? Opinionẽ aũt etiam ὑπόληψιν, id eſt exiſtimationem dicunt.

Veritas. Mos. Patriam ueſtem exuere difficile. κριτήρια. [illegible] πρόληψις. Col. 1215. ὑπόληψις.

πρὸ λιμοῦ.) Iudæi bello quàm fame & ſiti perire maluerunt.

προμέρου κύνες.) Promeri canes. Hũc aiunt ſeruum regium tanto fuiſſe in Euripidẽ odio, ut efferatos in eum canes immiſerit, à quibus ſit diſcerptus.

προμηθεύς.) Prometheum temporibus Iudicum Hebræorum apud Græcos celebrem fuiſſe tradunt, qui primus inuenerit grammaticam philoſophiam: id eſt, literatam ſapientiam. Is homines finxiſſe dicitur: quòd effecerit, ut rudes atq; indocti illi, ſapientiam cognoſcerent. Epimetheus inuenit Muſicam, Atlas aſtronomiam declarauit: unde Cœlum geſtare perhibetur: & multis oculis præditus Argus, quòd conſpicuus eſſet, ob artificioſam ſcientiam à ſe primùm excogitatam. Eo tempore fuit & fatidica Sibylla, regnante

Epimetheus. Atlas. Argus. Sibylla fatidica.

Cecropi coniugij autor. apud Aegyptios Pharaone, qui & Taracho dicitur: Athenis, apud Græcos Cecrope, qui bicorpor dictus eſt, ſiue ob magnitudinem corporis, ſiue quòd legem tulit, ut fœmellæ uirgines adhuc, uni marito nuberent, easq; Nymphas appellauit. Nam ante illum, eius loci mulieres more pecudum coibant. Nullius enim ulla erat uxor, ſed pro ſcorto cuiuis ſui copiam faciebat. Nemo item ſciebat, cuius nam eſſet filius aut filia editus infans. Matris erat id dicere, quæ partum ſuum dabat, cui uolebat. Hoc inſtituit Cecrops, ut ex Aegypto

Vulcanus. oriundus, Legum Vulcani illius loci

Col.1216. non ignarus. Dicebat autem Atticam

κατακλυσμὸς pœna libidinis promiſcuæ. ob illius petulantiæ conſuetudinē undis fuiſſe obrutam. Ac ab eo tempore terræ Græcorum incolæ modeſti fuerunt. Regnauit Cecrops annos 50. Dicebatur autem διφυὴς bicorpor, ſeu duplici natura: quòd ex Aegypto profectus, regnum in Græcia tenuiſſet.

Orpheus. πρὸ μολῶσι.) Orpheū, Thracia iuxta cacumina Olympi, Tumulus habet.

πρὸ μοίροις.) Immatura morte peribat adoleſcentia.

πρὸ μύλιος θεός.) Deus Promylius ante molas collocabatur, * ob felicem reditum.

* ὡς εὐτόπορ.

Cyclopica uox. πρὸ νόμων.) Quid uerò naturam ego & leges curo?

Amentia impietatis pœna. προνούστερος.) Sophoclis Minerua de Aiace: Vides Vlyſſes quanta ſit potentia deorum. Quis fuit iſto uiro prudentior? Quis opportunius omnia geſsit.

Prudentia. πρόγνωσις.) Sophocles: Pare. nullum melius eſt lucrum mortalibus prouidētia, & mente ſapienti.

πρόναια. πρόνοια. ἀθηνᾶ πρόνοια.) Minerua Pronœa Delphis dicitur, quòd ante templum collocata ſit: uel quòd curarit, ut Latona pareret.

Col.1217. πρόοπτος.) Iſti homines in euidens exitium nos conijcient.

πρὸ δώσουσι.) Finitimos orabat: quòd ſe neglecto, & ipſi periclitaturi eſſent.

πρὸ παιδεύματα.) Origenes geometriam & arithmeticam, & alias diſciplinas quibus ingenia præparantur, tradere non deſiſtebat.

πρὸ πίνειν.) Antiqui reges epulum publicè præbentes, uinum phialis aureis aut argenteis temperatum à pincernis accipiebant ipſi: eoq; libato, quod magni amoris ſignum eſſet, etiam calicem cui uolebant, dabant. Id propinare dicebatur: & dies qua id fiebat, Philotheſia, nomine ab amicitia ducto.

προπόλειος.) Suburbana oppidi ornamenta deuaſtata. Col.1218.

πρόπολος.) Ariſtophanes Nubibus: Fidenti animo te ſeruis committe noſtris.

PROPONTIS, mare ante Pontum, Byzantio uicinum.

προπύλαια.) Heliodorus arcem Athenienſem ait quinq; annis omnino perfectam fuiſſe, talentis 2012 conſtitiſſe, quinq; portas habuiſſe. Arx Athenarum.

προσαίτως.) Nec intempeſtiuè, nec odioſè rogandum. Col.1219

προσαναστάμενος.) Rogauit eum, & urbanum dictum adiecit huiuſmodi: Semper adoleſcentum animi ambigui pendent.

πρὸς αὐτοῦ.) Quę apud aduerſarios gererentur, non contra ſe, ſed pro ſe fieri ratus: Marcū adijt, quo audaciam eius refringeret, impetumq; anteuerteret.

προσέβαλε.) Ferit aures eorum modulatus diuinorum canticorum ſonus.

πρὸς βίαν.) Non pepercit ei ſceleratus amator: ſed templo eductum, ui perquàm immiſericorditer * conſtuprauit.

* διέφθαρε, interfecit.

προσβλέπω.) Ne intueri quidē poſthac eam potero.

πρὸς αἵματος.) Sophocles: Cum optimus ex duobus optimis ſim natus, nū dedecori ero gentilibus meis?

προσέληνοι.) Herodotus Arcades Proſelenos dici tradit, hoc eſt antiquos. Ouidius: Col.1220

Orta prior Luna (de ſe ſi creditur ipſi)

A magno tellus Arcade nomen habet.

προσεπιμετρῶν.) Indigentibus ſubinde plus addebat, ut omnes ſine detrectatione gratiam de ijs haberent.

προσεκτραγῳδήσουσι.) Veritus ne ſucceſſum illum exaggerantes, & magnificis uerbis iactitantes, percellerent dominatu tyrannico oppreſſos.

προσεποιεῖτο.) Quamuis iratus, quòd reiectus eſſet, tamen in præſentia diſſimulauit. Damaſcius: Animaduertebat ille quidem eos ita ſentire: neque tamen præ ſe tulit, ſe id curare. Quamuis ſæpe audiret, tamen diſsimulabat.

πρὸς

πρὸς * ἐῤῥωγυῖαν, ἢ λεγυλῆ ἄδεις.) Ad ruptam uel inanem canis, uel rupi canis. In eum qui fruſtra laborat.

προσεῖσθαι.) Ariſtophanes: Quòd tacet, ac ne gry quidem dicit, id me non poteſt adducere.

προσέσχε.) Quis te, fili, huc appulit? Quæ adduxit cauſa? quis impetus? quis amiciſsimus uentus?

προσεπετρίψατο.) Vitæ mortalium labẽ impreſsit.

Col. 1221. προσευχή.) Precatio eſt familiaritas & unitio Dei & hominum: Vel, petitio bonorum ſupplex à Deo. * Vel, præmium uirtutis, quo Deus maximè delectatur, quoq́ remuneratur pios. Vel, Precatio eſt colloquium mentis cum Deo. Vel, is ſtatus mentis, qui omnes terrenas cogitationes deſtruit. Vel; Precatio eſt, cũ pij bona petunt à Deo, uel petitio eorum quæ Deus hominibus ſolet ad ſalutem dare. Cum Dei maieſtate conſiderata, aliquid ab eo peto, tum adoro.

*ἡ τῶν περὶ τὰ ῥηθέντα λεκτὰ τοῦ τετυχηκότος μετὰ προθέσεως αἴτησις. Qui ſenſus ſit horum uerborum, ignorare me fateor.

προσεῖχεν.) Libros, † non admodum curabat.

† οὐ δὲ πάνυ τι προσεῖχε, prorſus negligebat.

προσέλα.) Aelianus: Ita'ne homo petulantiſsime, non contentus tot hoſtibus, me quoq́ in numerum tuorum inimicorum recepiſti?

προσηγόρευε.) Ariſtophanes in Auibus: Non oſculatus es, non allocutus, non amplexus.

προσηγγελμένοις.) Cum ea quæ modò nunciata ſunt, defenderitis: nihil uobis deinde potius erit, quàm ut pro uiribus opem illis feratis.

προσήγορος.) Mortalium ibi nemo me alloquetur.

προσήκει.) Romanos decet abſq́ periculo uincere, ut qui nõ neceſſariò bellum gerant, ſed opes augeant.

προσήκων.) Cognati eius, pincernas, ueneficos rati, occiderunt.

PROSELYTI, qui à gentibus ad Iudæos ſe cõferebant, & uitam ex diuinis legibus inſtituebant.

Col. 1222. πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίεις.) Ad nouercæ tumulum ploras. De incogitante, aut ſimulante, & rebus quæ fieri nequeunt.

προσίστασθαι.) Conſules fœdera protulerunt, & coram omnibus dixerunt, ſe ceſſuros eſſe potius, quàm Tarquiniũ ſuſcepturos.

προσίεται.) Ariſtophanes: Cætera quidem mihi probãtur omnia, ſed unũ non admitto, ut ſolus ius exorbeas.

προσίσχε.) Cratinus: Noli appellere ad barbaros bubulcos. Eupolis: προσίσχε τὸν νοῦν τῇδε, Huc àduerte animum.

προσκαθῆσθαι.) Quia nemini quicquã rerum futurarum in mentem uenerat, omnes perculſi fuerunt.

προσκαθίει.) Qua parte hoſtes irrupturos putabat, ibi denſabat aciem.

πρὸς κᾶρα καρίζεις.) Aduerſus Carem Cariſſas. In ſimiles. Sicut, πρὸς Κρῆτα κρητίζεις, Aduerſus Cretẽſem Cretiſſas. In eos qui fruſtrà laborant. Polybius: Is uerò ignorabat ſe aduerſus Cretenſem Cretiſſare, ut dicitur.

προσκατατιθέναι.) Ariſtophanes: Iuſiurandum adeò non curo, ut tres obolos additurus ſim, ſi mihi iuſiurandum detuleris, inquit ſycophanta. *Iurandi temeritas.*

πρὸς κέντρα λακτίζεις.) Aduerſus ſtimulos calcitras. Col. 1223.

προσκήνιον.) Fortuna eo prætextu uelut in proſcenium protracto, uera conſilia detexit.

πρόσκλισις.) Nihil ex odio aut beneuolentia agendum.

πρὸς κρείττονα γυμνάζεσθαι.) Aduerſus fac cum ſe exercere. De ijs qui fruſtrà fatigantur.

προσκυνῶν.) Te adorabo Iuſticię ſolẽ.

πρὸς λέοντα δορκάδες ἅπτουσι μάχην.) Damę aduerſus leonem ineunt pugnã. In eos qui cum potentioribus litigant.

πρὸς λύραν ᾄδειν.) Moderatè res geſta eſt, non ut uel Dei uel hominum indignationem incurramus.

πρὸς νῦν σε.) Nunc te per matrem, Col. 1224 perq́ patrem, ô fili, perq́ quicquid tibi charum eſt in ædibus, ſupplex adeo, ne me deſtituas ita ſolum, deſertum, in hiſce malis quæ uides, quibusq́ me oppreſſum uidiſti.

προσοδίου ἀρχῇ.) Quid pulchrius incipientibus aut deſinentibus, quàm uel odium equorum agitatores celebrare?

πρόσοδος.) Cæſat eos primo tantùm acceſſu perterrefecit.

προσοχή.) Diligens cura ualetudinis. Corpus eſt moderatè curandum, neq́ ut ſis uitæ amans, neq́ ad elegantiam: neq́ etiam negligendũ: ſed ſic tractandũ, ut ad perpauca medicorũ opera ſit *Curatio corporis.*

 opus,

opus, neq; pharmacis deglutiendis, neque emplaſtris foris imponendis.

Vindictæ cupiditas. πρόσω.) Iotomæ, quanquã moribundo, caput amputari iuſsit, ne maleficorum mortem effugeret.

Vultus Dei. πρόσωπον.) Dauid: Vultus Chriſti cõtra eos qui mala faciunt. Significat uultus Dei etiam depulſionem malorum, & bonorum ſuppeditationem.

PROSPALTA, municipium Acamantiæ tribus: unde Proſpaltius.

Col. 1225. προσαπτῆλαιῶσω) Solent agricolæ & oleaſtro & alijs arboribus affigere donaria & armos, & caluas, ad auertendũ faſcinum, ne areſcant.

Franci. Belliſarius. Romani. προσαποιεῖται.) Franci, cum Belliſariũ rem bene gerere intellexiſſent, & Italiã ſibi uendicare cuperent: de ineunda ſocietate deliberant. Negligunt Romanos afflictos, quanq; ab antiquo ſummi eorum amici.

πρόσταξις.) Adordinatio, cum uel ex utraq; parte aciei, uel ex altera in ipſo cornu agmen quoddam uniuerſæ phalangi adijcit, rectà uerſus frontẽ aciei.

Col. 1226 προστάτης.) Proſtatæ dicebãtur Athenis, inquilinorũ patroni. Neceſſe enim habebãt omnes inquilini, ciuem aliquẽ Athenienſem aſſciſcere patronum. *Magiſtratus improbi.* Menander initio Perinthiæ: Ad me quidẽ iſta regio æquè pertinet, atque ad uos. Doleo autem & grauiter fero Res urbis. eam enim uideo ſemper improbis patronis uti: Quorum ſi quis uel unũ diem fuit bonus, decem eſt improbus.

προστατῶν.) Inſequens tempus Me ſemper ſolicitam habebat, ut morituram. Hoc uerò die liberata ſum metu. Sophocles.

πρὸς τῇ πυλίδι ἑρμῆς.) Mercurius ad paruam portã. Nouem principes mœnium Piræci auſpicati ſtructuram, Mercurij ſtatuæ ſubſcripſerunt*. Mœnia primi auſpicati hunc dedicarunt, Senatus populiq; decretis obtemperantes.

πρόσκητ' ἀναγκαίας τύχης.) Adiutores eſtote urgentis negocij.

Pœna temerè litigantium. προστιμήματα.) Sunt mulctæ quædam conſtitutæ legibus in iniurios, ut Epobelia, ſexta pars æſtimatæ litis. Sunt & aliæ quas irrogant iudices, ut Demoſthenes indicat in oratione contra Timocratem.

πρὸς τιμῆς.) Erat philoſophus honoratus apud regem.

πρόστιμα.) Talia præmia malè conſulentibus decernit uindicta.

πρὸς τὸν σωρὸν ἀμᾶσθαι.) Ad aceruum metere. In eos qui magnas res aggrediuntur: uel de ijs qui exhortantur.

προστρόπαιος.) Sophocles: Supplex ſedet, In manibus habens comas meas, & huius, & tui tertij Supplicum theſaurum. *Supplicum geſtus.*

πρὸς τρόπων αὐτοῦ.) Antiochus promiſsione ſibi accõmodata & inopinata ſupra modũ lætatus, omnia pollicebat. Col. 1227.

πρὸς οἰωνοῦ δεξιοῦ.) Augurium bonum ratus, in hoſtili uallo ſtatiua habere.

πρόσοιτο.) Damaſcius: Facilè uidebat quæ ratio futilis, quę grauis eſſet, ut hãc admitteret, illam repudiaret. *Iudicium.*

προσφερής.) Obuiam profectus Barbaris, flammæ inſtar, ea facinora edebat, quæ & manus hominis & audaciã ſuperarent.

προσχαιρητήρια.) Feſtum Athenis agĩtari ſolitũ, cũ Proſerpina abire uideat.

προσχήματι οἰκονομίας.) Per cauſam tuendæ rei familiaris, Barbaricæ ſtudent tenacitati.

πρόταξις.) Præordinatio, cum uelites in bello ante alios collocant. ὑπόταξις, Subordinatio, cum alijs ſubiunguntur.

προσσύνταξις, ἢ πρὸσύνταξις.) Inſertio, cũ implicati phalãgi ſinguli ſingulis alternatim iunguntur.

πρότασις.) Propoſitio, eſt oratio duobus terminis cõſtans, ſignificatione ſua aliquid de aliquo indicans: ſiue quòd ſit, ſiue quòd non ſit. *Propoſitio πρότασις.* Modus uerò ſimpliciter eſt duarum propoſitionum ſimplex communio, tres terminos habentium, è quibus neceſſe eſt & unum bis ſumi, & utrique ineſſe. *Modus τρόπος. Termini 3. ὅροι.* Col. 1228. Figura uerò eſt modus, in quo medium certa ratione collocatur. *Figura σχῆμα.* Protaſis eſt propoſita quæſtio: & Problema, propoſita interrogatio. *Protaſis. Problema.* πρότασις, ἡ προτεινομένη ἐρώτησις: πρόβλημα, τὸ προβληθὲν ἐρώτημα. Differũt autem modo tantum, & componuntur etiam ex contradictionibus. Problema & protaſis eorundem ſunt ſignificãtia, & in ijſdẽ, modoq; efferendi in dictione tantùm diſcrimen habẽt. Eadẽ enim quæſtio, ſi addatur, Vtrũ, problema eſt: ſi An, protaſis: eaq; ſunt dialectica problemata, & dialecticæ propoſitiones. *Vtrum πότερον. An ἆρά γε.* Ac problema quidem eſt huiuſmodi: Vtrum rotundus eſt mundus, an non? *λιπτὸ λόγημα.*

Protaſis

Protaſis uerò, Eſt'ne mundus rotũdus? particulis, An non, prætermiſsis.

προτέλεια.) Protelia, quaſi præparatoria dicas, diem appellant, qua nuptã uirginem parentes in arcem ducunt ad deam, & uictimas ob coniugium, quod & τέλος dicitur, immolãt. Protelia item dicuntur, ea quæ fiunt, aut dantur, priuſ quam perficiatur eorũ aliquid quæ ad diuinam rem pertinent.

* ἀλλὰ τὸ κράτος ἰσχ. προτέλειον.) Qui Muſas non præparationem eſſe retur, *ſed robur ipſum ſapientiæ in ijs collocat: neq; ſi quid eximium aliquando per ambages innuũt, id intelligere uult, †& ab hoc detinetur, ei multa bona eueniant, id eſt (ut opinor) is ualeat.

† καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται, in eo errore uerſatur.

ἀλλὰ καὶ πρὸ.) Sacra fiant etiã ante Dionidis nuptias, & adulteri prima uictima eſto maritus.

προφθάσαντες.) Romani prioreſ utroq; potiti flumine, contos ſub undis defixerunt. Penes nos eſt, ut uel funditùs pereamus: uel hoſte occupato, aliquam temeritatis opinionem incurrentes, noſtro tamen arbitratu uiuamus.

πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα.) Prius teſtudo anteuertet lepori.

πρότερον αἷμα ὕσει.) Prius ſanguine pluet. De rebus quæ fieri nequeunt.

προτείνειν.) Talenta 500 illi offerebat, ſi Cypro ceſsiſſet: aliaq; emolumenta & honores, ſi hac in re morem geſsiſſet.

πρὸ τῆς δίκης.) Sacrilegi lucrũ iure antiquius ducentes * dent graues pœnas.

* προτιμότερον τῆς δίκης.

πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ᾄδεις.) Ante uictoriam encomiũ canis. De ijs qui negocia anteuertunt.

Col. 1229 προτιμᾷ.) Si Dei & hominũ cõtentio fiat, res'ne humanas Deo antepones?

Pandoræ lanea. προτόνιον.) Prima Pandora cum ſororibus laneã ueſtem hominibus cõfecit.

προτρέπω.) καλεῖν τὸν πομπαῖον ἑρμῆν, Mercuriũ manium ducem uocare: pro, mortem optare.

προτροπάδην.) Tergo hoſtibus obuerſo effuſè fugiebant, fortitudinis omnis obliti.

Col. 1230. προγραφή.) Marcus uir nobilis, dignitate ædilis, proſcriptus, cum latêre uellet, radit caput & barbam, Aegyptia ueſte induta.

προκινδυνεύων.) In prima acie pro populo dimicabat, non imperatorio, ſed militari more.

πρόνικος.) Aiunt Xenocratem in urbem abiturũ, omnes turbas atq; tumultus tranſitu ſuo inhibuiſſe. Xenocratis autoritas.

προυργιαίτερον.) Sequitur hoc naturã hominũ, ut in extremis periculis ſuę potiſsimùm ſaluti conſultũ uelint. Polybius: Nihil in uita illi potius fuit, quàm ut uenaretur. Vltrò ire audebat: difficultates à fortuna obiectas, pluris eſſe ratus, quàm edicta imperatoris. Sibi quiſq; proximus.

προύργου.) Operæprecium eſſe duxi, euitato eo in quo & hi & illi nimij fuiſſent: quæ antiquis hiſtorijs conuenirẽt, ea adiungere.

PRVSIAS rex odioſo aſpectu, * quãuis ex ratiocinatione melior, dimidius uir externa ſpecie, & ad res bellicas inutilis, & muliebris. Nec enim timidus duntaxat erat, ſed & à tolerãdis ærumnis alienus, deniq; & animo & corpore per omnẽ ætatem effœminatus: quas res abeſſe à Regibus cùm alij uolunt, tũ uerò Bithyni. Multa etiã libido eius erat, & petulãtia, in cupiditatibus corporis. Doctrinæ & philoſophiæ, & quæ in his ſunt præceptorũ protſus rudis: & quid honeſtas eſſet, ne cogitarat quidẽ unquã, ſed barbarã Sardanapali uitã agebat noctes dieſq;. Itaq; cũ ij qui regno eius parebãt, uel exiguã ſpem cõcepiſſent: toto impetu ferebantur non modò ad defectionem, ſed & ad pœnas de eo ſumendas. Pruſias rex Attalo uicto Pergamũ ingreſſus, ſumptuoſum ſacrificiũ in Aeſculapij templo obtulit: cumq; litaſſet, in caſtra eſt reuerſus. Poſtridie copijs ad Nicephorũ adductis, & templa deorũ immortaliũ ſpoliauit, & ſtatuas ſaxeaq; ſimulacra. Deniq; etiam Aeſculapij effigiẽ inſigni artificio à Philomacho fabrefactã, ad ſe trãſtulit, cui pridie immolarat, & libarat: cuiq;, uti cõſentaneũ eſt, uota fecerat, ut propitius eſſet. Huiuſmodi affectiones ſunt inſanæ. nam ſimul immolare & placare numen, adorantem & altaribus affixum, id quod Pruſias facere ſolebat, flexis genibus muliebrem in modum: eademq; ſimul perdere, & ijs transferendis cõtumeliam facere numini: quis neget animi eſſe rabie perciti, & hominis errore mentis affecti?

* καὶ πρὸς ἐκ συλλογισμοῦ βελτίων ὑπάρχων.

Rex degener. Col. 1231. Sacrilegia. Inconſtantia.

προύχειν.) Quid dicendum aut agendum mihi ſit, age dic? Ars enim alia uincit aliam.

προφέρω)

πρόφερε.) Homerus: Ne mihi munera iucũda obijce aureæ Veneris. Heſiodus: *Aurora.* Aurora & in itinere, & in opere faciendo longè præſtat.

προφερεῖς.) Præcoces, qui cùm adoleſcentes ſint, ſeniores eſſe uidentur.

προφητεία. Prophetia alia ſpiritualis eſt, alia diabolica. Dicuntur enim eodem apud illos quoque nomine prophetiæ: media & inter has interiecta, naturalis eſt, ſeu artificioſa: alia communis eſt, & popularis. *πνευματική.* Ac ſpiritualis quidem præcipuè ſanctorum eſt: certo autem conſilio profanis etiam contingit, ut Pharaoni, Balaamo, & Caiaphæ. *διαβολική.* Diabolica, ad ſolos diabolorum cultores pertinet. Eius generis ſunt, qui ex farina & hordeo diuinant, & querna Pythia, & Dodonæa ſacrificula, & haruſpices, & auſpices, & augures, & obſeruatores ſignorum, ſternutationum & ominum & fulminum, & murium, & muſtelæ, & ſtridoris lignorum, & ſoni aurium, & palpitationum corporis: itemq́ꝫ diuinatio per nomina & mortuos, & aſtra & aquas, & alia infinita. *ὀνειρική.* Nam diuinatio ex ſomnijs, apud nos quidem eſt ex afflatu diuino: eorum uerò prædictio, non uirtute, ut noſtra, ſed malis artibus conſtat. Ac Deus prædicens aliquid, ſimul etiam explicationem adiungit, & exitũ Col. 1232. accuratè gubernat. Illi uerò quædã fortuitò aſſequuntur, in plurimis aberrantes. *φυσική.* Naturalis autem diuinatio brutarũ eſt animantium. Hirundines enim & grues & formicæ hyemem aduentantẽ ſentiunt, echini item & halcyones naturæ munere. *τεχνική.* Artificioſa uerò prophetia eſt apud medicos, & conſiliarios, & gubernatores. Nam illi quidem morbos, eorumq́ꝫ curationes prædicunt: hi, uentorum mutationes: medij, ſagacitate ingenij res futuras deprehendunt. *λαϊκὴ καὶ δημώδης.* Communis autem & popularis cognitio futurorũ eſt: ueluti, poſt tres menſes hyemem fore. omnes enim, uices anni temporum norunt. Nihil igitur magni eſt *Præſcientia dæmonum.* præſcientia dæmonum, cum & formicæ & acuti homines res futuras coniecturis deprehendant. Non autẽ ut diabolus prędixit, hominem ſciturum eſſe bonum & malum, ita factum eſt. *Balaami prædictio.* & Balaam prædixit: Meretrices proſtitue, & per eas irretietur Iſrael. itaq́ꝫ factum eſt: quæ coniectura potius eſt, quàm prædictio. nihil enim admirabile huiuſmodi prophetiæ continent. Prophetiæ uerò proprium eſt, linguam præbere adminiſtram gratiæ ſpiritus. *Prophetiæ proprium.*

προφυλακαί.) In quatuor uigilias diſtribuitur nox, quarum ſingulæ ternas horas continent.

προχαριστήρια.) Procharisteria, dies *Gratitudo.* qua magiſtratus omnes ſub finem hyemis, frugibus herbeſcentibus Mineruæ ſacrificabant. Lycurgus: Antiquiſſimum ſacrificium propter deæ (Proſerpinæ) reditum, procharisteria dictum, ob germinationem frugum naſcentium.

πρόχειρος.) Quia expedito erat ingenio propter peritiam, negabat eſſe cunctandum, ſed occurrendum & dimicandum cum hoſtibus. Polybius: In cauſa eſt cur nõ incautus opprimatur, præclarum illud Epicharmi dictũ: Sobrius eſto, & memento non credere. *Diffidere.* Nerui hi atq́ꝫ artus ſunt ſapientiæ.

προχειροτονία.) Videtur huiuſmodi mos fuiſſe Athenis, cum ſententia quępiam decreta à ſenatu, fertur ad populum: prius in concione ſuffragia rogantur, uideatur'ne ea ſententia conſultanda populo, an uerò Senatuſconſultum ſufficiat?

πρόχουν.) Oſſa in urnam argenteam Col. 1233. coniecta filio miſit, ut monimentum patris haberet.

ἀρχομένων σικύων καὶ λήγουσα τῶν κολοκυνθῶν. πρῶ. Prouerbium, primi cucumeres optimi, poſtremæ cucurbitæ.

πρωΐ.) Manè, in ſacra Scriptura ſunt calamitatum mutationes. Dauid: Mane repleti ſumus, Domine, miſericordia tua. Mane, eſt omne interuallum à gallicinio.

εἰς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε.) Canis culum intuere. hoc prouerbium dicebatur lippis.

πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνεται.) Podex uincit lotionem. Prouerbium, de rebus inutilibus & irritis. Ariſtophanes: Ea ſum dexteritate ingenij, ut populum & amplum & anguſtum poſsim facere. nam & podex meus hac ipſa eſt ſolertia.

πρωκτοτηρεῖν.) Iis qui pudicitiam ſuã proſtituiſſent, concionari non licebat.

PROTAGORAS Abderites, Artemonis F. aut Mæandrij. Quidam eum Teiũ fuiſſe tradũt. Hic cũ baiulus eſſet, Col. 1234 collocutus

σοφιστής. ἐριστικοὶ λόγοι. λόγος ἔμμισθος. ● *Orationis diuiſio.1. 2. 3. Alcidamantis. Dubitatio de dijs igni caſtigata. τὸ τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν.*

collocutus cum Democrito, eruditionis amore captus eſt: & philoſophatus, ad eloquentiã ſe contulit, primusq́ ſophiſta eſt cognominatus, & primus cõtentioſas orationes inuẽnit, & certamẽ uerborum inſtituit, & * centum minas à diſcipulis exegit. Itaq; Sermo mercenarius eſt cognominatus. Fuit & Iſocratis oratoris magiſter. Primus hic omnem orationem diuiſit in partes quatuor: Optationem, interrogationẽ, reſponſionem, iuſsionem. Poſt hunc 2. alius hæc in ſeptem diſtribuit, narrationem, interrogationem, reſponſionem, mandatum, annunciationẽ, uotum, uocationem. 3. Alcidamas quatuor ait eſſe formas orationũ: Enumerationem, negationem, interrogationem, appellationem ſeu ſalutationem. Libri Protagoræ ab Athenienſibus cremati ſunt, quòd aliquãdo ſic exorſus eſſet orationem: De dijs ſcire non poſſum, neq; an ſint, neq; an non ſint. Antiquior eſt Platone philoſopho. Magiſter Prodici Ceij fuit, & aliorum multorũ. Hunc, narrat Eudoxus, rationem inferiorem & ſuperiorem feciſſe: ac monſtraſſe diſcipulis, quo pacto idem & laudandus eſſet, & uituperandus.

Principia non demonſtrantur, ſed demonſtrant. Principia definiũtur. Figura prima.

πρῶτα φύσει αἱ ἀρχαί.) Prima naturâ ſunt principia: poſtrema naturâ longiſſimè à principijs remota. Sunt autẽ hæc problemata argumentantibus difficilia oſtenſu, reſpondentibus facilia. Prima enim difficultatem habent, quòd per alia non poſſunt oſtendi. Nã quæ oſtenduntur, per prima oſtenduntur. Primis autem nihil prius eſt. Fit enim principiorum cognitio non per demonſtrationem, ſed per definitionem. Definiri enim in primis oportet, quid ſit principium. Quod cum hoc eſſe poſuerit, eo utendum eſt ad demonſtrandum id quod ſequitur. Itaque tractatu difficilia ſunt principia, nec facilia oſtenſu. Extrema uerò, quòd per multa media oſtenduntur. Prima autem figura dicitur in ſyllogiſmis, non ut cauſa, neque ut gignens illos, ſed ordine & perfectione. non quòd gignat illos, & producat: ſed quòd plus poſsit, & demonſtratiuis tractationibus aptiſsima ſit.

Bacchus Rhodius.

PROTOGENES pictor Xanthius, Lycius, graphica ſcientia celebris, qui Rhodium Bacchum pinxit, prodigioſum illud & mirabile opus, quod & Demetrius Poliorcetes magnopere miratus eſt, cum Rhodum obſideret totum biennium, mille nauibus adductis, armatisq́ militibus amplius 55000. Scripſit de graphica & figuris lib. 2.

Apoſtoli et primi & poſtremi.

πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας.) Quæritur, quomodo primos ponat apoſtolos Paulus? Primos proportione certaminum, diuinæq́ gloriæ. Poſtremi autem ſunt, quòd in fines ſeculorum inciderunt. Itaque & primi & poſtremi ſunt, ut & in hoc magiſtrum imitentur, ſe & primum & poſtremũ eſſe dicentẽ.

πρωτόπειρος.) Homo admodum adoleſcens, & opera bellica primùm periclitatus, nuper guſtato altiore dignitatis gradu, ambitioſus fuit, & contentioſus, & appetens principatus. Col. 1235.

πρώτῳ ποδί.) Primo pede, dicere ſolent augurantes.

προίκιος.) Gratuita hominibus uiatoribus cantatrix: cicada inquit in Epigrammate.

πρύμναν κρούεσθαι.) Puppim ferire remis: eſt, paulatim ſe ſubducere, diſsimulata fuga.

πρυτανεύεται.) Dei nutu adminiſtrantur res hominum.

πρυτανεύοντος.) Loci natura progredi eos ulterius non patiebatur, ſed foſſę longitudinem eis dimetiebatur, & modum ſtatuebat. Aderant legati Parthos & Romanos reconciliaturi.

Senatus per uices.

πρυτανεία.) Prytania, numerus eſt uel 36, uel 35 dierum, quibus ſingulę decem tribuum Athenis ſummæ rerum præerant: anno Lunari, quo utebantur, ita diſtributo, ut quatuor tribus, quibus prima ſors obuenerat, 36. reliquæ 6, dies 35 gubernarent.

πρυτανεῖα.) Sportulæ: pecunia erat, quam uterque & reus & accuſator in iudicio mulctæ nomine deponebat, ſi uictus eſſet, ad rempublicam redituram. Decima item debiti parte iudicibus numerata, debitores in iudicium adducebant. Col. 1236.

πρυτανεῖον.) Prytaneum, curia apud Athenięſes, in qua publicè uictus præbebatur ijs qui honorem illum rebus præclarè geſtis, qui quidem maximus habebatur, conſecuti erant. Eodem in loco & granariũ erat, & ignis æternus, ubi adorabant. *Ignis æternus.*

πρυτάνεις.)

πρυτάνεις.) Decima pars ſenatus Quingentorum Prytanes dicebantur, quinquageni de ſingulis tribubus, qui munera Senatus omnia per ſucceſsionem ſortitò obibant.

πταρμὸς.) Ariſtophanes: κἆτα πῶς οὐκ ἔπταρον; Et qui factum eſt, ut non ſternutarim? id eſt, non animaduerterim. Ita, inquit, ictus ille me tetigit, ut feſtuca tangit nares.

πταίειν.) Ne ſæpius ad eundem lapidem impingito, cum occaſionem habeas exploratam.

Captatio loci in bello. πτερνίσης.) Vt lateas inſidiatores, nulloq; incommodo afficiaris, aptiora ſunt loca edita & plana ſyluoſis, eo quòd lõgè proſpicere poſsis omnes inſidias. In pleriſq; autem locis multa ſunt quæ uiſum impediãt. nam uel minimus amnis cum exiguo colle, interdum calami & filices & dumi, non pedites modò, ſed equites etiam cælare poſſunt, mediocri adhibita prudentia, ut arma inſignia ſupina collocẽtur in terra, & galeæ armis ſupponantur.

πτέρις.) Filix herba, ſiccandi ui prædita: unde & fœtus corrumpit atq; eijcit, & latos lumbricos interficit.

Col.1237. πτερινῶν.) Polybius: Exornantur Romani criſta plumea, pennis rubris aut pullis erectis tribus cubiti magnitudine: quibus uertici impoſitis, unà cum alijs armis, uir duplo maior apparet: aſpectus uerò pulcher eſt, & formidabilis hoſtibus. *Die federbanſen.*

πτερόφυτι.) Abſurda atque inepta genealogia eſt, dicere, Aues ex ala Cupidinis eſſe natas.

Columbæ allegoria. πτερύγων περιστερᾶς.) Alę columbæ, dona ſpiritus ſancti. Eius autem alæ ſunt argento inductæ, tergum uerò auro eſt ornatũ. Nam ſimpliciora & candidiora ſimplicioribus, altiora perfectioribus conueniunt. Myſteria mea, ſint mea & meorum.

πτερυγίζειν.) Iactare alas: id eſt, nihil proficere, ſeu nugas agere: translatione à pullis auicularum ſumpta.

πτῆμα.) In orbem uolabant alites.

Col.1238. πτίλου.) Qui difficulter uomunt, pluma utuntur, quò facilius euomant.

Litigioſa anus. πτολεμαῒς δίκη.) Ptolemaidis iudiciũ. Anus quædam fuit Ptolemais, quæ ſubinde quæſitis dilationibus uſq; ad obitum in iudicio litigauit.

PTOLEMAEVS Cytherius uerſificator, ſcripſit de Pſalacantha, quam ſtirpem ait mira quadam ui eſſe præditam. *Pſalacantha.*

CL. Ptolemæus Alexandrinus philoſophus, fuit temporibus Marci imperatoris. Scripſit libros Mechanicos tres: De ortu & ſignificationibus ſtellarum inerrantium, lib. 2. * Extenſionem ſuperficiei ſphæræ: Canonem † expeditum: Magnum opus aſtronomicũ, ſeu Syntaxin, & alia. ** ἅπλωσιν.* *† πρόχειρον.*

Ptolemęus Alexandrinus grammaticus, Pindarion cognomento, filius Oroãdri, Ariſtarchi diſcipulus, ſcripſit Homericorum exemplorum lib. 6. De charactere Homerico: Ad Neotalidẽ, de dictione, de Vtide Homerico, de Aſteropœo, cuius meminit Homerus, & alia.

Ptolemæus grammaticus Epithetes dictus, quòd ſequeretur Ariſtarchum: audijt ſiue Hellanicum grammaticum, ſiue Agathoclẽ, ſiue Zenodotũ Epheſium. Scripſit de * plagis Homericis, cõmentarium in Odyſſeam. ** πληγῶν.*

Ptolemæus Ariſtonici grammatici pater, & ipſe grammaticus. Ambo Romæ ſe oſtentarunt. Scripſit, quæ ſimiliter dicta ſint à Tragicis: Libros in Homerum: Quæ à poetis peregrinè dicta ſint. de Muſis & Nereidibus.

Ptolemæus Alexandrinus grammaticus, Hephæſtionis F. fuit ſub Traiano & Adriano imperatoribus, Chennus appellatus. Scripſit de Admirabili hiſtoria: Sphingem, quæ fabula eſt hiſtorica: Anthomerũ, quæ poeſis eſt librorum 24. & alia quædam.

Ptolemæus Aſcalonites grammaticus, Romæ docuit. Scripſit proſodiam Homericam, de Helleniſmo, ſeu recta locutione Græca lib. 15. De metris. De Ariſtarchea Odyſſeæ correctione. De differentia uocabulorum, & alia grammatica.

Canes oſſa deuorant, non homines. Ptolemæus rex Aegypti. Hyrcano cum Ptolemæo rege cœnãte, & omnibus qui accũbebant carnes edentibus, oſſa uerò ante Hyrcanũ cumulantibus, Tryphõ ſcurra regis: Vides, inquit, Domine, oſſa ante Hyrcanũ ſita? Hinc collige, patrem eius Syriam omnẽ ita nudaſſe, ut hic oſſa nudauit carnibus. Ad quem Tryphonis ſermonem cum riſiſſet rex, & Hyrcanũ rogaret, Qui fieret

ut

Col.1239. ut tót oſſa ante eum iacerent? Non immeritò, inquit, domine: nam canes oſſa unà cum carnibus deuorant, ut iſti. cæteros conuiuas innuẽs, quòd nulla ante eos ſita eſſent oſſa. homines uerò carnes edunt, oſſa abijciunt. Itaq; & ego feci ut homo. Eius hoc adeò ſolers reſpõſum admiratus rex, approbata urbanitate eius, omnes iuſsit applaudere.

PTOLEMAEVS, Cypri dux, minimè fuit Aegyptiacus, ſed cordatus & ſtrenuus. Nam cum inſulã, rege adhuc infante, gubernandam ſuſcepiſſet, ſtudioſè quidem pecuniam congeſsit, ſed nemini prorſus quicq; dedit, quamuis à regijs quæſtoribus ſæpè flagitaretur, eoq; nomine acerbis couicijs peteret. Regi uerò iam adulto magnã pecuniã miſit, ut & à Ptolemæo, & ab ijs qui antè inſectati eum fuerant, laudaretur.

Caſus. πτῶσις.) Caſus philoſophi nomine cõmuni dicũt qualeſcunq; inflexiones ab alijs formatas: ut grammaticè, caſus eſt à grammatica: ſic iuſtè, muſicè, prudenter, fortiter, caſus ſunt à Iuſtus, prudẽs, *Cõiugata.* muſicus, fortis. Interdum coniugata & *Denominatiua.* denominatiua, quæ cum inter ſeſe finitima eſſe uideantur, differũt. Loci à caſi- *Loci à caſibus ratio.* bus hæc ratio eſt: ſi caſus alicuius utcunque pluribus dicit̃ modis, & ipſum pluribus dicitur modis. Quòd ſi ipſum, etiam caſus. ueluti, cum iuſti caſus ſit iuſtè, iuſtè aũt pluribus dicat̃ modis, plurib. dicit̃ etiã iuſtũ: & uiciſsim. Dicitur autẽ *Iuſtè.* Iuſtè pluribus modis. nã & qui pro ſuo iudicio pronunciauit, & quæ ipſi iuſta uiſa eſt ſententiã dixit, iuſtè dicitur iudicaſſe, etſi id non ita iuſtũ fuerit. dicitur & is iuſtè iudicaſſe, qui ut decet iudicauit: atq; etiã qui legẽ ſecutus eſt, etſi germana iuſticia ſecus ſe habet. Iuſtũ igitur etiã pluribus dicitur modis: & tot modis, quot modis ipſum iuſtè. Nã & pro cuiuſq; iudicio, & uerè iuſtum & legiti- **modum.* mum dicitur iuſtũ. Ac *locũ hũc couerti apparet. nã ſi ipſum iuſtũ pluribus dicitur modis, & caſus inde factus Iuſtè Col.1240 pluribus dicetur. Grammaticè autẽ caſus eſt nominis, aut nominalis alicuius in fine facta motio atq; mutatio.

Paupertas. πτωχεία πενίας ἀδελφή.) Paupertas eſt modica indigentia, labore neceſſaria queritans. Dicitur enim πενία, παρὰ τὸ *Mendicitas.* πένεσθαι, à laborando. Mendicitas eſt extrema inopia, & rerum omnium penuria. Dicuntur πτωχοὶ παρὰ τὸ πτώσσειν, à trepidatione, quòd omnibus ſint ſupplices: uel παρὰ τὸ ἐκ πεπτωκέναι τοῦ ἔχειν, quòd omnibus bonis exciderint. Ariſtophanes: Non'ne mendicitatis paupertatem ſororem eſſe dicimus? Vos quidem, qui Thraſybulo similẽ eſſe dicitis Dionyſium. Horum alter tyrãnus, alter tyrannicida fuit.

πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται.) Mendici pera non repletur. πτωχῶν οὐλαὶ ἀεὶ κεναί, Mendicorũ cicatrices ſemper ſunt inanes. In inexplebiles.

πτοίη.) Scythæ formidine & trepidatione omnia compleuerant, ut uel unus inermis 10000 armatos, ne reſiſtere quidem audentes, fugaſſet. Terror quidam inuaſit exercitum ob rem improuiſam, & quia paratus non erat.

πτυχαί.) Laxatis poli illuſtribus receſsibus, myſtes introſpicit.

ποῖ.) Sophocles: Quò uſq; tandẽ manebis ſocors? Quid adhuc bonæ ſpei tibi propoſitum eſt?

ποῖ γῆς ἀπολώλαμεν;) Cliſthenes leuibus malis, & eunucho ſimilis, à Comicis ob molliciem & flagitia perſtringitur. Col.1241.

ποίθιοι.) Pœthij, quatuor uiri delecti apud Lacones, bini ſingulis regibus in Syſsitijs attributi.

ποικίλη στοά.) Pœcile, porticus uaria Athenis, in qua Marathonia pugna depicta eſt, cũ hac inſcriptione: PRO Grȩcis propugnantes Atheniẽſes in Marathone. Ceciderunt Medorum 200000.

ποικιλῳδός.) Sphinx intricatis ambagibus effecit, ut ijs quæ ante pedes erãt omiſsis, obſcura inquireremus.

ποικιλώτερος ὕδρας.) Magis uarius hydra. In eos qui ob calliditatem in admiratione ſunt.

ποιναί) Pœnæ ultrices maleficos ſequuntur, non propè ut umbra, ſed longo tempore pòſt. *Sera tamẽ tacitis pœna uenit pedibus.*

ποινή.) At hic apud ſuum populum manet, magna mulcta ſoluta. Illius uerò cor & magnus animus pœnis ſumptis acquieſcit. Sophocles: Deus magnus Olympius faxit, ut clades ultrices eos inuadant. δίκη μεταποίνιος, ultio pœnam ſecum ferens. Ne quæſo domina, ne tales ſumito pœnas. Aelianus: Apollo reſpondet Locrenſibus, *2. Virgines pro Caſſandra immolandæ.* calamitatis illius nullum fore finem, niſi quotannis binas uirgines Ilium miſerint,

rint, Mineruæ mulctam pro Caſſandra, donec deam placarint. ποινιμοὶ ἐριννῦς, Furiæ ultrices. Sophocles:

Ite ô celeres & ultrices Furiæ,
Guſtate, ne parcite, uniuerſum exercitum.

Omnium impietatum & iniquitatum quas commiſerat, obiecerunt illi quaſdam ultrices Furias, & piacula eorum quos ille cladibus affecerat.

πεινάλαστωρ.) Philoſophus illū, ut qui diris ultricibus agitaretur, declinauit.

Col.1242 πυανεψιών.) Mēſis inde dictus, quòd legumina ſeptimo eius menſis die in honorem Apollinis elixentur. Lycurgus in oratione contra Meneſæchmū: Nos Pyanepſiam id feſtum uocamus, reliqui Græci Panopſiam, quòd oculis ſuis fruges omnes uiderint.

PYGELLA, ſeu Phygella, locus unde fretū traijcitur, quo in Cretam itur. Pygela urbs Ioniæ, inde dicta fertur, quòd quidam ex Agamemnonis ſocijs è natibus laborantes, ibi manſerint.

ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν καὶ τριῶν ἀλωπέκων.) Canis & trium uulpium nates intueri iuſſerunt lippientes.

πυγιδίων.) Ariſtophanes: Si quis uos coronis ornatos dicat, ſtatim ſummis natibus inſidetis. Qui libenter aliquid audiunt, uidentur ſupra nates ſedere.

Pythagoræ natales. PYTHAGORAS Samius, ſed natura Tyrrhenus, Mneſarchi ſculptoris anulorum filius. Nam adoleſcens cum *Magiſtri.* patre Samum migrauit. Audiuit primùm Pherecydem Syrium, Sami: deinde ibidem Hermodamantem, Creophi *Col.1243.* li nepotem: pòſt, Abaridem Hyperboreum, & Zaretem magum. Apud Aegyptios etiam & Chaldæos eruditus, *Polycrates.* Samum redijt: quam cum à Polycrate tyrannide oppreſſam reperiſſet, Crotonem in Italiam abijt: *Schola Crotonienſis.* ſcholaq́ aperta, diſcipulos habuit amplius 500. Habuit & *Fratres.* fratres duos, natu maiorem Eunomū, *Zamolxis.* medium Tyrrhenum: & ſeruum Zamolxidem, cui Getæ ut Saturno immo*Vxor.*lant. Vxorem duxit Theanonem, Brontini Crotoniatæ filiam: è qua filios duos *Liberi.* ſuſcepit, Telaugem & Damonem: uel, ut alij, Mneſarchum: ſecundum quoſdā filiam Myam, id eſt Muſcam: uel, ut alij, *Scripta.* Arignoten. Conſcripſit Pythagoras tres tantùm libros, παιδευτικὸν Inſtitutiones, πολιτικὸν de adminiſtratione Reipublicæ. Tertius autem qui nomine Pythagoræ circumfertur, Lyſidis *Lyſis.* eſt Tarentini, diſcipuli illius qui Thebas profugus Epaminondam inſtituit. *Epaminondas.* Quidam aurea quoq; carmina illi tribuunt. Primus Pythagoras fuit autor abſtinendi eſu animalium & fabarum. Obijt Pythagoras hoc modo. Cum in *Interitus.* ædibus Milonis familiarib. ſuis aſſideret, accidit ut ædes ex inuidia ſuccenderētur, à quodam qui in eum cœtum receptus non fuerat. Alij dicunt, ab ipſis Crotoniatis id eſſe factum, metu tyrannidis. Ac Pythagoram egreſſum, cum ad agrum fabis plenum perueniſſet, reſtitiſſe, ac dixiſſe: Capi præſtat, quàm calcare: interfici, quàm loqui. & ſic à perſequentibus eſſe iugulatū, eodemq́ modo plurimos ſociorum eius perijſſe, qui ad 40 eſſent. *ἁλῶναι μᾶλλον, ἢ πατῆσαι, ἀναιρεθῆναι ἢ λέγειν, ἢ λαλῆσαι.* De Pythagora Philoſtratus: *Philoſtratus de Pythagora.* Qui Pythagoram, inquit, laudant, ſic de eo dicunt, eum Ionem non fuiſſe: ſed Troiæ olim Euphorbum fuiſſe, & mortuum reuixiſſe. Sic autem eſſe interfectum, ut cecinerit Homerus. *Veſtitus.* Veſtitum de morticinis recuſaſſe, purū fuiſſe ab eſu & immolatione animaliū. *Sacrificia.* Neq; enim eum altaria cruentaſſe, ſed mellitam placentam & thus cum hymnis obtuliſſe dijs: qui quidem *Familiaritas deorū.* ſciret ea dijs acceptiora eſſe, quàm hecatombas & cultrum in caniſtro. Vſum enim fuiſſe deorum conſuetudine, ex eisq́ didiciſſe, quatenus hominibus delectentur, & quatenus eoſdē auerſentur: ex eoq́ de natura diſſeruiſſe. Nam alios quidē ex coniecturis loqui de dijs, & opinionibus inter ſeſe diſsidentibus uti: ad ipſum uerò ueniſſe Apollinē, profitentē nomē ſuū: ſe uerò quāuis nō profitētes cognouiſſe Mineruā & Muſas, & deos alios, quorū formas & nomina nondū norint homines: & quicquid dixerit Pythagoras, id eius familiares legem iudi*Autoritas.*caſſe, & honoraſſe illum ut à Ioue profe*Silentium.*ctū: & ſilentio, religionis ergò, ſtuduiſſe, quòd multa diuina atq; arcana audiſſent: quæ tacere difficile eſſet, niſi prius didiciſſent: etiā ſilentiū ſermonem eſſe. *ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος.* *Empedocles.* Agrigentinū quoq; Empedoclē hanc amplexū fuiſſe tradunt ſapientiā. nam illa: Valete, ego uerò ſum deus immor*Col.1244*talis, nō iam mortalis: &, Iam aliquādo fui & puella, & puer: &, bos Olympiæ è bellarijs immolatus: eius ſunt, qui Pythagoream diſciplinam probet.

PY.

Examinatio dictorũ factorumq́ omnium.

PYTHAGORAS Samius philoſophus, ueritatẽ nõ minus quàm Pythius Apollo dicebat. Is diſcipulos ſubinde monebat, ut ædes ingreſsi dicerent: πῆ παρέβην; τί δ᾽ ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη; *Quò prætergreſſus? quid geſtum in tempore? quid non?*

Symbola Pythagorica.

Symbola Pythagoræ fuerunt hæc: πῦρ σιδήρῳ μὴ σκαλεύειν, Ignẽ gladio ne fodicа: ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, Stateram ne ſuperes: ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν, Modio ne inſideas: καρδίαν μὴ ἐσθίειν, Cor ne edito: φορτίον μὴ συγκαθαιρεῖν, μηδὲ συνεπιτιθέναι, Oneris neq; deponendi, neq; imponendi adiutor eſto: τὰ στρώματ᾽ ἀεὶ συνδεδεμένα ἔχειν, Stragula ſemper colligata habeto: ἐν δακτυλίῳ θεοῦ εἰκόνα μὴ περιφέρειν, In annulo Dei effigiem ne circũferto: χύτρας ἴχνος συγχεῖν ἐν τῇ τέφρᾳ, Ollæ ueſtigium in cinere confundito: ἐλαδίῳ εἰς θᾶκον μὴ ὀμόργνυσθαι, Oleo ſellam ne abſtergito: πρὸς ἥλιον τετραμμένον μὴ ὀμιχεῖν, Ad ſolem conuerſus ne meijto: ἐκτὸς λεωφόρου μὴ βαδίζειν, Extra uiam publicam ne ambulato: μὴ ῥᾳδίως δεξιὰν ἐμβάλλειν, Ne facilè dextrã inijcias: ὁμορόφους χελιδόνας μὴ ἔχειν, Contubernales hirundines ne habeto: γαμψώνυχα μὴ τρέφειν, Vncis unguibus prædita ne alito: ἀπονυχίσμασι καὶ κουραῖς μὴ ἐπουρεῖν, μηδὲ ἐφίστασθαι, Segmentis unguium & pilorũ nec immeijto, nec inſiſtito: ἀποδημοῦντα, ἐν τοῖς ὅροις μὴ ἐπιστρέφεσθαι, Peregrè abiens, in finibus ne reſpecta: ὀξεῖαν μάχαιραν ἀποστρέφειν, Acutum enſem auertito. Quibus dictis monere uoluit, Potentum iram, & iratorum animos non eſſe commouendos: Ius & æquum nõ eſſe uiolandum: *Futura æque curanda eſſe atq; præſentia. per chœnicem enim, ſeu modium, quotidianum uictum notauit. Animũ curis & moleſtijs non eſſe conficiendũ: Iis qui è uita migrent, uitam non eſſe appetendam, nec huius uitæ uoluptatibus ſuccumbendum. Cætera item, ne longiores ſimus, conſimili ratione ſunt intelligenda. In primis autem erithyni & loliginis & cordis & fabarum & matricis & triglæ eſu interdixit. Plerunq; contentum eum fuiſſe tradunt ſolo melle, aut fauo, aut pane: uinum interdiu non guſtaſſe, eius obſonium fuiſſe ferè herbas elixas & crudas, rarò marinis eſus uſum. Veſtis ei fuit candida & pura, & ſtratum candidum & laneum, linea

Col. 1245

Victus Pythagoræ.

Veſtis.

enim nondum eò loci peruenerant. Nunquam * cognitum eſt, eum uel exoneraſſe aluum, uel rei Venereæ operã dediſſe, uel ebrium fuiſſe. Abſtinuit & deriſu, & omni obſequio: ut ſalibus, & narrationibus inſolentibus. Iratus neque ſeruum ullum, neq; ingenuum caſtigauit. Admonitionem uocabat πελαργᾷν, uerbo à ciconijs facto: quòd, uti ſuſpicor, ea res ſummi amoris eſſet argumentum. Diuinatione utebatur ominum & auguriorum: ea quæ per ignem fit, minimè: thure excepto, ſacrificijs utebatur inanimis. Alij gallinis tantũ, & hœdis, & ſubrumis: itemq́ animata omnia eum conceſsiſſe, modò eſu bouis aratoris & ariete abſtineretur. Dogmata ſua accepit à Theoclia ſorore. Tradunt eum, cum ad inferos deſcendiſſet, Heſiodi quidem animam æneæ columnæ alligatam, ſtridentem: Homeri uerò de arbore pendentẽ, ſerpẽtibus circundatam uidiſſe, propter ea quę de dijs dixiſſent. Puniri etiam illos, qui rem habere cum ſuis uxoribus nolint. Mactatas pecudes offerre dijs uetabat. Aram adorari iubebat incruentam. Non iurandum eſſe per deos, ſed operam dandam ut quiſque fide dignus haberetur. Natu maiores colendos eſſe: & quod tempore antecederet, honorabilius exiſtimandum: ut in mundo ortum occaſu, in actionibus principium fine, in uita ortum interitu. Ac Deum quidem præponendum dæmonibus, heroas autem hominibus: ex ipſis hominibus colendos eſſe maximè parentes. Ea ratione in uitæ conſuetudine utendum, ut non ex amicis inimicos, ſed ex inimicis amicos faciamus. Priuatum nihil eſſe iudicandum, legem defendendam, iniquitatem oppugnandam: ſtirpem manſuetam neq; excidendam, neq; lædendam, ac ne animal quidem quod homini non noceret. Verecundiæ & obſeruantiæ rationẽ habendam. Neq; deriſu teneri, neque tetrico uultu eſſe oportere. Obœſitatẽ eſſe fugiendam. In itinere faciendo & remiſſionem & contentionem adhibendam. Memoriam exercendam. In ira neq; dicendum, neque faciendum eſſe quicquam. Omnem diuinationem eſſe honorandam. Cantu ad lyram utendum: hymnoq; & dijs & uiris bonis, eam quę decеat,

** ἐγνώσθη διαχωρῶν: hoc eſt, nemo uidit eũ hæc facientem. Verecũdia eius, ut opinor, non diuinitus prædicatur. Liberos certè ſuſcepit, &c.*

Theoclia.

Homerus & Heſiodus apud inferos.

Vxorius.

Officia erga deos & homines.

deceat, gratiam eſſe referendam. Fabis autem abſtinendum, eo quòd flatuoſæ ſint, & facultatis animalis maximè participes: & alioqui etiam, non adhibitas, uentres efficere modeſtiores, eoq́ uiſa etiam ſomniorum lenia & placida reddere.

Phyſiologia Pythagorica.

Præterea in commentarijs Pythagoricis etiam hęc inuenta ſunt: Principium rerum omnium eſſe monadem: ex monade infinitam dyadem, ut materia monadi ut cauſæ ſuppeteret. Ex monade porrò & infinita dyade numeros, ex numeris puncta, ex his lineas, ex lineis planas figuras, è planis ſolidas, ex his ſenſilia corpora: quorum elementa ſint quatuor, ignis, aqua, terra, aer, quæ mutentur: ex ijsq́ fieri mundum animatum, intelligentem, globoſum, qui terram in medio contineat, rotundam & ipſam atq́ habitabilem.

Col.1246

Eſſe & Antipodes: & quę deorſum nobis ſunt, illis eſſe ſurſum.

Anni tempora.

Aequalium in mundo eſſe partium lumen & tenebras, calidū & frigidum, ſiccum & humidum, pro quorum quaſi dominatu & redundantia anni tempora exiſtant: calidum ſi uincat, æſtas: ſi frigidum, hyems: ſin æqualia ſint, amœniſsimum eſſe tempus, ac florens illud quidem, uer ſalubre: autumnum autem, morbidum, ac in ipſa etiam die auroram florere, ueſperam deficere, eoq́ morbidiorem eſſe: & aerem qui ambiat terram, & * inconcuſſum & morbidum: & quę in eo degant, mortalia eſſe omnia. Summum uerò perpetuò moueri, & purum & ſalubrē: & quæ in eo ſint, immortalia eſſe omnia, proptereaq́ diuina.

** ἄσειστον stabile & ἀκίνητον. Aer inferior, ſuperior. Calor.*

Nam calorem in ijs uincere, qui ſit uitæ cauſa. Lunam à ſole illuſtrari. Hominum eſſe cognationem cum dijs, eo quòd homo particeps ſit caloris, & fatum tum uniuerſorum, tum ſingularum partium cauſam eſſe gubernationis. A' ſole pertingere radiū per * ætherē, eūq́ frigidū & craſſum. Eum radium etiam profunda penetrare, eoq́ uitam impertiri omnibus. Reliqua prætermiſimus, ne longiores eſſemus.

** aerem. O' ſtultum & deteſtandum compendium. Quid enim prolixum, quod utile & eruditum?*

Quæ de menſa deciderent, tolli uetuit Pythagoras: ſeu ne homines aſſueſcerent auide uorare, ſeu quòd ad * initiationem alicuius illa pertinerent. Aristophanes enim, ea quæ decidant, heroum eſſe dicit: ac ne illa quidem tollenda, quæ in menſam decidant. Albo gallo ueſcendum nō eſſe, quòd Soli ſit ſacer, & horas indicet. Fabis autem interdixiſſe creditur, quòd pudendis ſint ſimiles. Salem eſſe apponendum, ut commonefaciat iuſticiæ: ſal enim quicquid apprehenderit, conſeruat, ortus ex puris aquis & mari. Panem non eſſe frangendum, quòd * multa grana in unum coeant: neq́ diuidendum, qui ad ſeſe colligat: uel, quòd ad bellum timidos efficiat.

** ἐπὶ τελετῇ τινός.*

** ὅτι ἐπὶ τὸ ἓν οἱ παλαιοὶ ἐφοίτων, quòd ad unum ueteres conuenirent.*

Aristophanes de Pythagoricis dicit: Se † ad inferos deſcendiſſe, & ſingulorum uidiſſe uiuendi rationem. ac Pythagoriſtas multum reliquis præſtare mortuis: ſolos enim hos ait à Plutone ſuo conuiuio adhiberi, ob pietatem. Næ tu facilem Deum dicis, ſi ſordidiſsimorum hominum conſuetudine delectatur. Nam & holera deuorant, & aquam poſtea ingerunt. Pediculos autem, & lacernas, & illotum corpus, nemo iuniorum tolerauerit.

† pro αὐτῶν, lego τῶν ἑκάστων. Aristophanes in Pythagoreos.

Silentium Pythagoricum.

Prouerbium: σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν Πυθαγόρα τελεσθέντων, Taciturnior ero ijs etiā qui Pythagoræ ſacris initiati ſunt. Nam hi quinq́ annorum ſilentium exercebant. Ex Pythagoreis, qui contemplationi rerum uacabāt, σεβαστικοί, id eſt cultores numinis dicebantur: qui mathematis, Geometrici & arithmetici: & qui Pythagoræ conſuetudine uſi fuerant, Pythagorici: horum uerò diſcipuli, Pythagorei: cæteri extra familiaritatem, admiratores eorum, Pythagoriſtæ. Abſtinebant autem animalibus. Ab Aegyptijs Pythagoras opinionem ſuam in Græciam attulit.

σεβαστικοί. μαθηματικοί. Πυθαγόρειοι. Πυθαγορικοί. Πυθαγορισταί.

Co.1244

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ Epheſius, euerſo per inſidias eorum qui Baſilidæ uocabantur, principatū, tyrannus acerbiſsimus extitit. Ac populo quidem & multitudini & erat & uidebatur gratioſus, cùm bona ſpe illos lactando, tum exigua lucella diſtribuendo. Dignitate uerò & potentia præditos, ſpoliando & proſcribendo, nullo modo erat tolerabilis: ac punire etiam acerbiſsimè non dubitabat, & crudeliſsimè interficere nihil commeritos. Ad eam rabiē & immenſa pecuniæ cupiditas hominem impellebat, & quòd calumnijs aduerſus proximum quenq́ facilimè incendebatur. Ac ſatis quidē hæc fuiſſent, ut peſsimè omnium mortalium periret: ſed & deos contemnebat, nam ex ijs quos diximus,

Popularis. Optimatium carnifex. Auaricia. Crudelitas. Violatio templorū.

ximus, quos inuadebat, complures in ipſis templis interfecit. Cuiuſdam autem filias, quæ in templum confugerãt, ui quidem abſtrahere nõ fuit auſus: ſed perpetua cuſtodia adhibita, eò uſq; illas afflixit, dum præ fame laqueo ſibi necem conſciſcerent. Itaq; peſtilentia publicè, & annonæ penuria conſecuta eſt. Anxius autem de ſeſe Pythagoras, Delphos miſit, malorumq; remedium petijt. Cui Pythia reſpondit: ædem eſſe condendam, & placandos manes. Fuit autem ante Cyrũ Perſam, ut ait Baton.

Puellæ ad laqueum adactæ. *Peſtis & fames.*

Col.1246 PYTHEAS Athenieñſis orator * Mylothri F. homo audaciſsimus, cũ Athenis è carcere ob æs alienũ profugiſſet, in Macedoniam uenit, deinde in patriã redijt. Scripſit conciones & orationes forenſes, & alia quædam. Non autem annumeratus eſt cæteris oratoribus, ut homo audax & * diſſolutus. Mylothrus autem dicitur, & qui molam poſsidet, & qui in ea laborat.

** molitoris.* ** διασπασμένος, diuulſus, diſtractus.*

Col.1247 PYTHIA & Delia. Aiunt Polycratẽ Sami tyrannum, cum Pythia & Delia ſimul feciſſet, Delum miſiſſe percontatum, an ſacrificium præfinito tempore offerret: cui Pythia, id eſt Apollinis ſacrificula, reſpõderit: Hæc tibi & Pythia ſunt, & Delia. ſignificare uolens, ea eſſe ultima: paulo poſt enim perijt.

ταῦτά σοι καὶ Δήλια καὶ Πύθια.

PYTHIVM, ædes Apollinis Athenis, à Piſiſtrato condita, in qua tripodes dedicabant, qui Cyclio choro Thargelia uicerant.

πύθου χελιδόνος.) Percontare Chelidonem. Prouerbium, à Chelidone quodã theologo & ariolo, qui de feſtis locutus eſt, ut Mnaſeas Patarẽſis in * deſcriptione orbis tradit. Si interpreteris, Percontare hirundinẽ: de uere intelligẽdũ erit.

** περίπλῳ circum nauigatione, ſi liceat dicere.*

πυθώ.) Phocis regio eſt Græciæ, in qua urbs Delphi: in eaq; urbe templũ Apollinis, quod Pythò dicitur, in quo tripos æneus collocatus erat: ſupraq; illum phiala, quæ fatidicos calculos continebat, qui conſultoribus interrogantibus ſaliebant: & Pythia deo plena & furẽs ea dicebat, quæ ſuggerebat Apollo. Delphi autem dictum eſt templũ Apollinis, eo quòd Delphines draco ibi eſt inuentus, quẽ Apollo interfecit: & Pytho, quòd ibi cõputruit: uel à percontando, quod Græcè eſt πυθέσθαι.

Pythium oraculum. *Delphines draco.*

PYTHON Byzantius orator, actus in exilium, in Macedonia degens, multos impulit ad proditionem, ut ad omnia Philippo adiumento eſſent. quibus rex ad perdendos hoſtes utebatur.

πύθων.) Python, dæmoniũ fatidicũ. Petebat, ut ſpiritu Pythonico afflatę, & ob agitationẽ dæmonis initiationis ſpeciẽ præ ſe ferẽtes, quid futurũ eſſet prędicerẽt. Qui uerò à dæmonijs poſsidebantur, dicebant penes Medos fore uictoriam. Col.1248

Dæmoniaci uates.

PYCNE, & Pnyx, prætorium & concio Athenienſium. πυκνίτης δῆμος, Concionalis populus.

πυκνός.) Sic tu quidem rectè feceris, ſi tibi prudentia ineſt.

πύκνωσις τῶν πρὸς στάτην καὶ ὑποστάτην.) Denſatio aciei in longitudinẽ & profunditatem. Denſatus autẽ uir, obtinet cubitos duos: ſimpliciter locatus, quatuor.

Interualla militum.

PYLAGORAE mittebantur ad concilium Amphictyonum, ad Pylęam. Pylæa uerò dicitur & locus in quo legati ſedent, & ipſum conciliũ. Iidem & Hieromnemones erant. Athenienſes uerò * oppidatim mittebãt qui ſacrificarẽt & aſsiderent. Dicunt autem Pyladem primùm, ob cędem Clytæmneſtrę cauſam ibi dixiſſe, atque inde Pylæam dictam. Iidem & Delphos abibant, inſpectores ſumptuum in ſacrificijs.

πυλαγόραι. ἱερομνήμονες. ** κατὰ πόλιν, in ſingulas urbes.* *Pylades.*

PYLADES Cilix, * paganus mercenarius, ſcripſit de ſaltatione Italica à ſe inuenta: de comica ſaltatione, quę Cordax dicitur: & de tragica, quæ Sicinnis: & de ſatyrica, quæ Emmelia.

** ἀπὸ κώμης μισθαρνῶν, à coma mercenarius.*

PYLAE, & Pylæa, dicũtur Thermopylæ, eo quòd anguſtus inde ſit à Theſſalia ingreſſus in Phocidem. Col.1249

πύλαι δικαιοσύνης.) Portæ iuſticiæ dicuntur, diuerſa uirtutum genera. Per illas enim Deus, uniuerſitatis autor, ritè celebrari poteſt. Dauid: Aperite mihi portas iuſticiæ.

Portæ iuſticiæ.

πυλαιστοί.) Pylarum ſtatores. Qui nihil ſani neq; dicunt, neque faciunt, eo quòd tales quidam homines locum illũ frequentabant.

Scurræ.

πύλας οὐρανοῦ.) Cœli portas Homerus nubes dicit.

Nubes.

πυνδάξ.) Prouerbium, ἀπυνδάκωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ, Calix ſine fundo in menſa non collocatur. Fortaſsis, hominem futilem arcanis conſilijs nõ adhiberi, ſignificat.

πωλεῖσθαι.) Dinarchus in oratione contra Philoclem: O` uos felices, quòd nõ difficilioribus temporibus auaritiã & ſordes eius cognouiſtis. Demoſthenes in oratione falſæ legationis: Hic falſa renunciauit, uos credidiſtis, Phocenſes audiuerunt.

Col. 1250 πῦρ.) Ea quæ natura creſcunt, eoq́ aluntur, terminum habent incrementi, Ignis. certoq́ modo circumſcripta ſunt. Ignis autem nec alimentum, nec incrementũ eſt definitum. Non igitur ignis eodem quo animalia modo alitur & augetur. Si non eodem modo, animatis ne cauſa quidem erit alimenti & incrementi. Ac talis motus ignis generatio potius erit, quàm incrementum aut alimentũ. Creditum autẽ eſt, hoc ſolum elementum ali & augeri: quòd in cęteris redundantia euidenter eſt appoſitio. Nam ſi aquę aqua, terra terræ apponatur, ſic fit redundantia. Ignis uerò fit maior non igni adiecto, ſed alterius generis materia, ueluti lignis & ſimilibus: quæ cum ui ignis in eandem naturã mutata ſunt, ſic copia ignis exiſtit.

PYRRHA, urbs quædam Lesbi.

PYRAMVS, Ciliciæ fluuius, ſtadij latitudine.

ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.) Noſter eſt pyramus. Placentæ quoddam genus ex melle elixo, & toſto frumento, præmium eorum qui in conuiuijs uſq; ad diluculum peruigilaſſent.

πυράνδρου μηχανήματα.) Pyrandri machinamenta. Hic improbus fuit, & ſycophanta.

πυραύστου μόρον.) Aeſchylus: δέδοικα κάρτα πυραύστου μόρον. Admodum timeo Pyrauſtæ mortem. Pyrauſta muſca eſt, quæ lucernis aduolitans comburitur. Dicitur in breuis æui homines.

Philoſophiæ propagatio. πυργῶσαι.) Damaſcius: Philoſophiã latiſsimè propagarunt & exaggerarunt, ex antiquis Pythagoras, Plato: ex recentioribus, Porphyrius, Iamblichus,

Syrianus. Syrianus.

πυργοφόρος.) Turrigera, Rhea dicitur. Epigramma in Aeſchylum:

ὦ τραγικὸν φρόνημα, καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν
πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν ἀγλαΐῃ.
O` qui tragicum ſpiritũ & ſuperciliosum carmen
Exaggeraſti ualido primus eloquio.

Col. 1251. πῦρ ἐπὶ πυρί, κακὸν ἐπὶ κακῷ.) Ignis igni, malum malo additum.

πύρεθρον.) Pyrethrum, herbæ genus, cuius radix urendi uim habet, & dentium * prurientium dolores lenit, & ad febrium circuitum teritur cum oleo: prodeſt & † attonitis, & reſolutis.

* ἐψυγμένων, frigeſctorum.
† ναρκώδεσι, ſtupore affectis.

πυρεῖον.) Græci reliquerunt thuribula, & facem dederunt Sinoni, qui explorator eſſet. At Heraclius & urbes deſtruebat, & ignes Perſarum diſsipabat.

πυρήνη, καὶ πυρηναῖα ὄρη.) Pyrene, & Pyrenæi montes, pertinentes ad Heſperiam & Iberiam, eius loci tutela ſunt.

πυῤῥίας.) Byrria, ſeruile nomen, à rubro colore.

πυρίβια.) Pyribia, animalia in ignem incidentia. nam animalia quædam ſine coitu naſcuntur: ut Pyribia, & Phœnix auis, & lumbrici.

πυριλάμπιδες, καὶ λαμπυρίδες.) Pyrilampes & lampuris, inſectum paruũ, quod in tenebris lucet.

Celtibericum bellũ. πύρινος πόλεμος.) Romanorum bellum cum Celtiberis mirabilem habuit rationem, & continentes pugnas. Nam Græcanica & Aſiana bella unum ferè prælium dirimit, raro alterũ, ipſaq; prælia unum tempus primo congreſſu & concurſu copiarum. Hoc uerò bello ſecus accidit. nam dimicationes plerunq; nox dirimebat, uiris neq; animis cedere, neque corporum contentionem remittere uolentibus, ex defatigatione: ſed redeuntibus, & quaſi actorum pœniteret, pugnam redintegrantibus. Ac totum bellum & continentes dimicationes uix hyems dirimebat. Omnino enim ſi quis igneum bellum cogitet, nõ aliud niſi hoc inueniet.

πυρίνῳ σίτῳ.) Victitabant perpetuò leporibus & caſeo, & pane triticeo. Sed dignum telluris fructum, & Marathonij trophæi percipientes.

πυρίφλεκτος.) De miraculo Deiparæ uirginis, & rubo dicitur πυράφλεκτον: quòd ignis quidem arſerit, ſed non combuſſerit. πυρίφλεκτον uerò, de Chaldaico camino: Caminum pueri inflammatum olim, rori diſtillanti ſimilem effecerunt.

πυράφλεκτον. πυρίφλεκτον.

πυῤῥίχη.) Pyrrhiche, ſaltatio armata. Babrius: Vtinam in uia proecedam non ridiculus, neque Pyrrhichen ludam. ὁ κάμηλος πυῤῥίχην ἔμαθε τὴν Κινησίου, Camelus Pyrrhichen didicit Cineſiæ. Cineſias hic dithyrambopœus

Cineſias.

Col. 1252 ramboporus fuit, Thebanus genere, & fecir Pyrrhichen: uel, quòd in choris multo motu utebatur, & operam dabat ne Comicis ſumptus ſuppeditarentur. Putatur etiam Hecates ſimulacrum contaminaſſe. Agathias: Narſes copias contrahebat, & offirmabat animum quotidianis exercitationibus, tum currendi, tum ſcitè in equum inſiliendi, & armata ſaltatione in orbem ſeſe conuertendi, & ſubinde claſsicorum clangorem auribus ingerendi.

πυρραγὴς.) ὁ κέραμος πυρραγὴς γενόμενος σαθρὸν ἠχεῖ, Fictile igni ruptum malè ſonat.

Sicilia. PYRRHVS ſecundum in Italiam traiecit, cum ei res Siculæ non ex animi ſententia ſuccederent: quòd principatus eius non regius, ſed herilis urbibus uidebatur. Nam Syracuſas à *Soſiſtratus.* Soſiſtrato, qui tum urbe potiebatur, & *Thonon.* Thonone præſidij præfecto introductus, accepta ab illis pecunia, & nauibus roſtratis 200, totáque Sicilia ſubacta, Lilybeæo urbe, quam ſolam adhuc Carthaginenſes tenebant, ſubacta, ad contumaciam tyrannicam ſe *Fanū Proſerpinæ fruſtrà ſpoliatum.* conuertit. Cum autem pecuniæ & conſilij inopem, omnis generis quæſtus exquirentem, peſsimi & ſceleratiſſimi ex amicis eius Euegorus Theodori, & Balacrus Nicandri, & Dinarchus Niciæ F.F.F. impiorum & nefariorum dogmatum Epicuri ſectatores, uiderent: inueniendæ pecuniæ rationem illi nefariam ſuggerunt, ut ſacros Proſerpinæ theſauros aperiat. Erat enim templum multo auro refertum, ab omni æuo inuiolatum, in quo auri maxima uis, paucis nota, in terra condita erat. Ab his adulatoribus ſeductus, & ob urgentem neceſsitatem id conſilium omnium optimum ratus, uiris illis ſacrilegij miniſtris eſt uſus, aurúmque nauibus impoſitum Tarentum miſit. Cæterùm iuſta prouidentia uim ſuam declarauit. Naufragio enim facto aurum templo reſtitutum eſt.

πυρός.) Elixum frumentum ad Venerem incitat.

PYRRHON, Pliſtarchi F. Eleus philoſophus, Philippi Macedonis temporibus, Olympiade CI & amplius, principiò pictor fuit: pòſt ſe ad philoſophiam contulit, aſsiduéque Bryſonem audijt, Clinomachi diſcipulum. Deinde Alexandrum, Metrodori Chij diſcipulum, cuius magiſter fuerat Metrodorus Abderites. Senſit, nihil honeſtū aut turpe eſſe natura, ſed opinione & conſuetudine. Col. 1253. *Dogma nefarium, honeſti et turpis diſcrimen tollens.*

Pyrrhon Phliaſius, Timarchi F. diſcipulus Timonis philoſophi.

PYRRHONII dicebantur, qui Pyrrhonem ſequebantur hæretici, nomen à magiſtro adepti: ijdémque dicti Aporetici, & Sceptici, & Ephectici, & Zetetici. Zetetici, quòd ueritatem perpetuò quærerent: Sceptici, à perpetua conſideratione, cum nihil unquam inuenirent: Ephectici, ab eo quod illis poſt inquiſitionē accidebat, ut ſuſtinerent aſſenſionem: Aporetici, quòd ipſi etiam * dogmatici dubitarent. *πυρρώνειοι. ἀπορητικοί. σκεπτικοί. ἐφεκτικοί. ζητητικοί. Mirum uerò, non tandem quæſitādo fruſtrà, eſſe defatigatos.* Theodoſius uerò in Scepticis, negat Pyrrhonium uocari Scepticum. nam ſi * alius animi motus comprehendi non poſsit, non ſcituros eſſe nos Pyrrhonis affectionem: ſi neſciamus, non dictum iri nos Pyrrhonios. *Theodoſius de Scepticis. * τὸ καθ' ἕτερον κίνημα, motus ſecundum aliud.* Ad hæc, nec primum Pyrrhonem Scepticam inueniſſe, nec decretum ullum habere. Dici autem poſſe Pyrrhonium, quòd conſimilis ſit illi ſectæ. Ac Scepticam primus auſpicatus eſt Homerus: nec enim definitè de rebus pronunciat. Sunt & ſeptem Sapientes Sceptici, cuiuſmodi eſt: Ne quid nimis, & reliqua. Atque etiam Archilochus & Euripides. Archilochus, cum dicit: Mens ea eſt mortalibus hominibus, quam communi die Iupiter inſerit, τοῖς ἀνθρώποις νοῦς γίνεται θνητοῖς, ὁ ποίην Ζεὺς ἡμέραν ἄγει. Euripides:

Quid ergo miſeros ſapere mortales,
Dicunt? nam à te pendemus, eaque facimus
quæ tu uis.

τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς φρονεῖν
λέγουσι; σοῦ γὰρ πάντοτ' ἐξηρτήμεθα,
δρῶμέν τε τοιαῦθ' ἃ ἂν σὺ τυγχάνῃς θέλων.

πῦρ παλάμη, καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί.) Palma ignis eſt: &, Tractans ignis inſtar. De eo qui celeriter aliquid cogitat.

πυρσεύω σοὶ τὴν σωτηρίαν, καὶ ἀναδεικνύω τὸ κάλλιστον.) Oſtendo tibi ſalu-

rem, & ſuperiore loco monſtro quod ſit pulcherrimum.

Pyræ. πυρσουρίδας.) Perſeus Macedo, pyris per totam Macedoniam paratis, celeriter quid ubique fieret cognoſcebat. Laternæ. Ita nunc laternæ Barbarorum aduentum indicant.

πυρφόρους.) Igniferos, ſacerdotes dicebant, quòd ignem altaris incenderent: quibus uictores in bellis parcere ſolent. De ijs autem qui prorſus uicti & obtriti ſunt, per amplificationem dicũt, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη: Eos internecione deletos eſſe, ut ne ignifer quidem ſuperfuerit.

πυρφόρος.) Ignifero cado Piſiſtratus Rhodiorum nauarchus eſt uſus. Ex utraque proræ parte binæ ancoræ iuxta interiorem parietum ſuperficiem collocatæ erant, quibus inſerebantur conti * protenti in fluctus maris: de quorũ faſtigio cadus ferrea cathena ſuſpenſus erat, igni plenus, ut in impreſsione & aggreſsione ignis in hoſtilem nauẽ excuteretur, à ſua uerò propter inclinationem multum diſtaret.

* προτείνοντες τοῖς κύμασιν εἰς θάλασσαν.

πύσει.) Notandum, eorum qui peregrè obibant oſſa, in patriam reportari ſolita.

πῦσμα.) Recentiores, eas interrogationes quæ quid res ſit inquirant, pyſmata ſolent appellare: ut, quid eſt homo? Dialectica uerò propoſitio eſt, ad quam is qui interrogatur, reſpõdere poteſt, Sic, uel Non.

πύσεως.) Ab omni interrogatione & percontatione oraculum eos deterrebat.

PRINCIPIVM LITEræ R.

Explicatio ſomnij. Κλασθεῖσα ῥάβδος οὐ καλὸν φέρει τέλος. Confractus baculus non fert bonum finem.

Col. 1254 ῥαβδοῦχοι.) Baculigeri, ſiue miniſtri in Thymele, qui curabant, ut modeſti eſſent ſpectatores: aut certaminum iudices, qui αἰσυμνῆται dicuntur. Ariſtophanes: Lictores uerberare debebant poetam comicũ, ſi quis progreſſus ad auditores, ipſe ſeſe laudaret. Polybius: Lictor aderat ab imperatore, qui regem accerſeret.

ῥαγδαῖος.) Antiphanes in Agreſtibus: Impetuoſus, inuictus, res maior opinione tua.

ῥαδαμάνθυος κρίσις.) Rhadamanthi iudicium. De ijs quorum teſtata eſt iuſticia. Col. 1255

Iuſiurandũ per anſerem. ῥαδαμάνθυος ὅρκος.) Rhadamanthi iuſiurandum: quod fit per anſerem, aut canem, aut platanum, aut arietem, aut aliquid huiuſmodi. Cratinus in Chironibus: Quibus maximum erat iuſiurandum in omni ſermone, Canis, deinde anſer: deorum uerò nulla mentio.

ῥαδινά.) Caput hominis robuſtum eſt in ſole uerſatum, imbecille in umbra enutritum.

Imprudentia. ῥᾳδιουργός.) Polybius, de uerna proditore: Quid cauſæ tandem eſt, quòd eodem modo & ab ijſdem cum decipiamur omnes, diſcedere ab amentia non poſſumus? Hoc enim genus improbitatis, iam ſæpe à multis eſt uſurparum. Ac id apud alios uigere, fortaſſe non eſt mirandum. Apud eos autem, penes quos fons eſt iſtius ſceleris: id uerò mirandum eſt. Iniuria. Idem alibi: Priuata iniuria nihil differt à publicis, niſi numero & magnitudine euentuũ. Nam priuatim quoque nebulonum & furum natio hac una maximè ratione impingit, quòd alij alijs non præſtant ea quæ æqua ſunt, & alios alij lædunt.

Col. 1256 Cautio. ῥαθυμεῖν.) Cum omnes Publium fortunatum dicerent, & ut quieſceret, perfecto bello, & genio indulgeret hortarentur: ſe beatos iudicare illos dicebat, qui in iſta eſſent opinione.

Peccatum. ῥάμνος.) Omne peccatum ſentes uocat Scriptura.

RHAMNVS, de eruditis & claris dicitur. Rhamnus enim eſt Atticæ municipium, in quo Antiphon arte dicendi floruit: quem multi uolentes imitari, prouerbium uitæ reliquerunt, ut pulchri & honeſti Rhamni dicerentur. Antiphon.

ῥαμνουσία νέμεσις.) Rhamnuſia Nemeſis. Hæc primùm dedicata fuit Veneris ſpecie, eoq; mali ramum geſtabat. Dedicauit autem eam Erechtheus, matris ſuæ nomine, quæ Nemeſis dicebatur, eóque in loco regnarat. Statuam Phidias fecit, cuius inſcriptionem conceſsit Agoracrito * Pario, amaſio ſuo, homini formoſiſsimo. Qui & Olym-

Erechtheus. Nemeſis. Phidias. Agoracritus. * Argiuo.

Olympiæ digito Iouis inſcripſit, αὐτάρκης: id eſt, ſua ſorte contentus, uel abſolutus.

Rharus. Celeus. Triptolemum. ῥαρίας.) Rharias Ceres dicitur. Rharus enim filium habuit Celeum, Celeus Triptolemum. Rharus autem Cererē errantem, & Proſerpinam quęrentē, hoſpitio excepit. Pro quo beneficio Ceres nepotem Rhari, Triptolemum, frumenti culturam edocuit.

Col. 1257 ῥαστώνη.) Diō 38 Romanæ hiſtorię: In ocio degentes, uitæq; delicatæ dediti.

Adulterorū pœna. ῥαφανιδωθῆναι, καὶ τέφρᾳ τιλθῆναι.) In adulterio deprehēſos ita excruciabāt. raphanos in podicē eorū immittebāt, & pilis euulſis calidos cineres ingerebāt, abūdè illos excarnificātes. Ariſtophanes: Adoleſcentib. cœnātib. nō licebat raphani caput, aut anethū ſenioribus, aut ſelinum rapere, aut ligurire, aut turdos edere, neque pedem pedi imponere.

Modeſtia adoleſcentum.

ῥαχίας λαλίστερος.) Littore loquacior. De garrulis: quòd fluctus ſubinde alliſi littoribus, reſonent.

Laus & uituperatio. ῥαψῳδεῖν.) Ariſtophanes: Decātare licebit pueris, eos qui ſe uiros in bello fortes prębuerunt: & ſi qui ignaui fuerūt, ut præ uerecundia cœna abſtineant.

Homerica. ῥαψῳδοί.) Rhapſodi, qui Homeri uerſus in theatris recitabāt: ſic dicti ꝙ inter canendum baculos manibus tenerent.

Col. 1258 REBECCA, mater Iacobi.

ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.) Homerus: Stultus poſt rem factam ſapit.

Col. 1259 RHEGINVS grāmaticus, ſcripſit opus quod Polymnemon dicitur, à multa memoria.

πολυμνήμων.

Xenarchus calūniator. ῥηγίνου δειλότερος.) Rhegino timidior. De ualde timidis. Xenarcho, Sophronis mimographi filio, perſuaſit Dionyſius tyrānus, ut Rheginos tāquā timidos in Comœdijs perſtringeret.

Regulus. ῥῆγουλος.) Carthaginenſes multis fracti cladibus, Regulum ducem Romanorū, quem paulo antè in poteſtatē ſuā redactum acerbè & Barbaricè uexarāt, ſolutum uinculis, cęteriſq; rebus inſtructum, ad ſuos ablegarunt, ſe æquam pacificationem & captiuorum commutationem uiri illius interceſsione impetraturos eſſe rati. Is uerò unà cum legatis Carthaginenſiū Romam profectus, & ſenatū ingreſſus, deferri ſolitos Conſularibus honores repudiauit, ſe ciuē eſſe negans, ex quo ſibi Fortuna dominos Carthaginenſes impoſuiſſet. Patres cōſcriptos tamen monuit, ut pacem planè repudiarent, neq; ſpem præberēt hoſtibus iam ad deſperationem redactis. Neq; enim eſſe par, uno ſolo uiro, eoq; iam ſene, paucisq; alijs qui apud Carthaginenſes relicti eſſent, multis millibus permutatis, hoſtium augere uires. Qua de cauſa Romani eum mirati, legationē Carthaginenſium rebus infectis dimiſerūt: ipſum uerò per uim ijs à quib. ducebatur, eripere uoluerunt. At ille negans ſibi manendum in urbe, cuius ciuis patrijs inſtitutis non eſſet, lege belli ſeruire alijs coactus: ultrò Carthaginenſes ſequebatur, & lachrymis & lamentationibus ſuorum inuicto animo neglectis. Itaq; Carthaginem reuerſus, omni genere ſuppliciorum conficitur. Nam præter cæteros cruciatus, domūculæ anguſtæ incluſus, quæ magnitudini corporis eius reſponderet, intus crebris clauis ferreis transfixæ perijt: cum nec immotus ſtare poſſet, & quieturus ſtatu corporis utcunq; inclinato, in ferreas cuſpides incideret. Ac ita cum illo actum eſt.

Captiuum ſe ciuē eſſe negat. Diſſuadet pacem. Recuſat manere apud ſuos. A Carthaginenſibus per cruciatum occiditur.

Col. 1260 ῥήματα ἀντ' ἀλφίτων.) Verba pro farinis. In eos qui nō ea quæ petuntur dāt, ſed uerba tantum dant.

Romulus. ῥῆμος καὶ ῥωμύλος.) Remus & Romulus fratres Romani, è ſcortatiōe nati, & abiecti, à muliere quadā ſunt educati.

RHENEA, & Rhenia, inſula quædā prope Delum.

ῥοίτειον.) Sepulchrum Achillis rum piuiri, quòd olim Achæi condiderunt, Troianorum etiam poſteris terrori futurum.

ῥῆξον φωνήν.) O' qui multis ſeniores inſtitutis bonis coronaſti, Rumpe uocem qua gaudes, & tuam naturam dic.

ῥησίαρχος.) Rheſiarchus, uir dicēdi ueri ſtudioſiſsimus. Vox hęc etiam uatem ſignificat, cum eſt appellatiua.

Rheſus Byzantius. Rheſium. ῥῆσος.) Rheſus, dux Byzantiorū habitauit extra urbem in loco qui Rheſium dicitur, ubi nūc ædes Magni Theodori cernitur. Is cum Troianis opem laturus in campo ſuburbano caſtra poſuiſſet, ab Vlyſſe & Diomede eadē nocte eſt interfectus.

ῥητορικὴ γραφή.) Olim nō omnes cau-

ſas

ſas agebant oratores,ſed quaſdam. Alij oratoriam cauſam dicunt,qua orator accuſetur,quòd aut ſcripſerit aut dixerit,aut fecerit aliquid contra leges. Fortaſsis autem hac ratione actiones Oratoriæ quædam uocantur, quòd ex diuerſis legibus actio detur * oratoribus: ſicut ſenatoria actio, quæ contra ſenatorem:& * curatoria,quæ contra curatorem.

Oratoriæ cauſæ.

* *f.* κατὰ τῶν ῥητόρων, *contra oratores.*

* ἐπιτατικῇ.

ῥητορική.)Rhetorica,eſt ſciẽtia iuſtorum.Proprium oratoriæ audaciæ eſt,nõ quidem negare crimen, ſed probabilẽ rerum afferre cauſam. Damaſcius de Iſidoro:Eloquentiæ non dedit operam, quod quidẽ memoratu dignũ ſit, † inſolentiam & arrogantiam eius aſpernatus,& odio proſecutus.

† *Et rectè quidem, ſi nihil ſit niſi mentiendi artificium.*

ῥήτωρ.)Orator olim dicebatur, qui populo ſuadebat, & apud populũ uerba faciebat,ſiue dicendi peritus eſſet, ſiue ea facultate careret,ſiue boni publici & æquitatis ſtudio id faceret,ſiue priuato emolumento impulſus.Ac Demoſthenes hunc oratorem uocat, cum dicit: Orator dux & autor eſt, & imperator huic obnoxius. & alibi:Ego uerò, ſiquidem is qui conſulit uobis,quod è re ueſtra eſſe cenſet,orator eſt: neque negarim,neque recuſarim nomen hoc. Si uerò is, quales ego,atque etiam uos uidetis,indoctos,& ueſtris opibus locupletatos:is ego non ſum.Multis decretis aſſcriptum eſt,Oratorium:ſi quis ſenatuſconſultum afferebat, & non ipſe ſuam ſententiam proponebat.

Oratorum non unum genus. Col.1261. *Germanus orator.* *Adulterinus.* *Oratoriũ decretum.*

ῥήτωρ.)Orator,patronus,cauſidicus, qui ſententiam ſuam dicit:apud Sophoclem iudex.

ῥῆτραι.)Rhetre,ſcripta,ſermones,pacta conuẽta.Tarentini leges & decreta ſic uocant.Apud Lacedæmonios,Rhetra Lycurgi lex eſt, ex oraculo ſancita. Propter milites lata lex eſt: ut quiſquis eorum tergum dediſſet,in caſtra reuerſus,pro hoſte lapidibus ab amicis petitus,acerbo genere mortis interiret.

Ignaui lapidati.

RHIANVS,Cretenſis,Benæus.Bene enim eſt Cretæ oppidum,quod quidã Ceræten dicunt. Alij ex Ithaca Meſſenea eum eſſe tradunt. Hic primũ fuit palæſtræ cuſtos,& ſeruus:deinde eruditus,grãmaticus euaſit, æqualis Eratoſthenis.Scripſit uerſus,& poema Heracliadem uel Herculidem libris 4.

ῥιγηλή.) Non ego ſum adeò frigori obnoxia.

ῥικνά.) Omni uictu carentes, ſqualidi & macie confecti iacebant.

ῥικνοῦσθαι.)Indecorè & in cõgreſsibus & in ſaltatione flectere lumbos.

RHINTON, Tarentinus comicus; autor Hilarotragœdiæ,quæ eſt Phylacographia. Nomina facta ſunt ab hilaritate Tragœdiæ,& ex cubiarum deſcriptione.Figuli filius fuit,ſub primo Ptolemæo.Fabulæ eius Tragicæ & Comicæ ſunt 38. Col.1262

ῥιπός.)κέρδους ἕνεκα κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι: Lucri cauſa uel in uimine nauigaret. In hominem auarũ. ὁ σὺν θεῷ πλέων, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι: Qui Deo propitio nauigat, uel in uimine nauiget.

ῥίψασπις.)Rhipſaſpis,timidus: φέρασπις,Pheraſpis,bellicoſus. Alter ab abijciendo, alter à ferendo clypeo dicitur.

ῥιψοκινδύνως.)Offirmarat animum, ſe periclitantibus opem laturum, & ijs quibus opus eſſet auxilijs cum periculo manifeſto coniunctis. Eiuſmodi enim tempus ſuum putabat eſſe proprium. *Heroicus animus.*

ῥοδίων χρησμός.)Rhodiorum oraculũ. Rhodij Lindiæ Mineruæ ſacrificantes, quotidiè in templo conuiuia agitabãt. Neq; uerò mos erat inferre matulam. Quod cum oraculum eis conceſsiſſet: rurſus ſciſcitati ſunt, æneam'ne an fictilem? Tum Deus iratus, reſpondit, Neutram. Prouerbium itaque conuenit in eos, qui curioſius percontantur. Col. 1263 *Matula in templo.*

RHODOGVNE,uxor Hyſtaſpis,Xerxis & Darij mater.

ῥόδον ἀνεμώνῃ συγκρίνεις.] Roſam papaueri comparas. In eos qui inæqualia comparant.

ῥόδα μ' εἴρηκας.) Verba tua mihi roſæ ſunt.

ῥόδον παρελθὼν, μηκέτι ζήτει πάλιν.) Roſam ubi præterieris, eam ne denuò quærito. De ijs * qui aliquos celebrant.

* ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινάς.

τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἢν δὲ παρέλθοι,
ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

Verna breui R O S A flore nitet. Simul ille receſſit,
Non R O S A quærenti, ſed R V B V S aſper erit.

ῥοδόπη.)Rhodope, mons Thraciæ, unde Hebrus fluuius oritur.

ῥόδος.)

ῥόδος.) Rhodus inſula, quæ & Lindus dicitur: & Coloſſenſes, eius incolę, propter Coloſſum, κολοσσαεῖς.

Cadauerũ una & eadem forma.

ῥοδῶπις.) ἅπαντ' ὅμοια καὶ ῥοδῶπις ἡ καλή.) Omnia ſimilia ſunt, & Rhodopis illa formoſa. Significat, ex ęquo caſibus fortuitis obnoxios eſſe mortales.

ῥοδώπιδος ἀνάθημα.) Rhodopidis donariũ, ſunt obeliſci Delphis multi. Apellas uerò Pōticus tradit, Aegyptiã quoque pyramidẽ eſſe Rhodopidis. Sed Herodotus eam opinionẽ arguit. Fuit aũt Thracia genere, & cũ Aeſopo ſeruijt * Idmoni Mitylenæo. Eam redemit Charaxus, Sapphonis frater. Sappho autem eam uocat Dericham.

Aeſopus. Charaxus. Sappho. Dericha.

ῥοΐσκοι.) Globuli auro texti, malis punicis ſimiles, ad ſtolæ ſacerdotalis ornamentum.

Col.1264 ῥομβοστωμυλήθρα.) Eubulides (inquit) eriſticus, id eſt contentioſus, ceratinas interrogans, & falſarrogãnbus uerbis oratores agitans, abijt: habens Demoſthenis Rhomboſtomyletlırã, quaſi uolubilinguitatem dicas.

ῥόπαλον) τίς νοῦς; κόθορνος καὶ ῥόπαλον ἐς ταὐτὸ ξυνῆλθον; Quid iſthuc? Iráne cothurnus & claua coniunguntur? De rebus diſſentientibus. Hoc Baccho dicit Hercules. nam cothurnus muliercu lis conuenit.

ὁρμή. ῥοπή.

ῥοπή.) Animi proprius eſt appetitus ὁρμή: Corporis momentum ſeu inclinatio, ῥοπή. Eſt igitur horme præſtãtior quàm rhope, cum animus corpori antecellat. Melius enim & deterius cum inter ſe conferuntur, proprietatibus ſuis differunt: eáque ratione melius præſtat deteriori. ueluti, Si animalia ſunt Deus & homo & equus, communis quidem generis ratione nihil differunt. Sed quia Deus melior eſt homine, homo autem equo, reſtat ut diſcrimen ſit ex proprietatibus. Quòd ſi Dei propriũ eſt, immortalitas: hominis, doctrinæ capacem eſſe: equi, facultas hinniendi: immortalitas doctrinæ, hæc hinnitui præſtat. Eodem modo & inclinatio & appetitio. Melius autem & peius in iiſdem generibus cernunt. Nam & comparatio eorum eſt, quæ cō munione quadam continentur. Eodem momento & ducis uoluntas, & præſcripta ratio, legionibus, ut paratæ eſſent, denunciabant.

Proprietatibus ſuis res diſtinguuntur.

Melius & peius.

ῥοπή.) Patriæ principatum in diſcrimine uerſari ratus, facinus edidit memorabile.

RVTILIVS Rufus * Scipioni tribunus militum fuit, ut Appianus tradit in Romana hiſtoria. Scripſit res illo tempore geſtas. Col.1265

** uel, Scipionis tum tribuno militũ commilito fuit.*

RVFINVS ſub Theodoſio fuit, homo profundi conſilij, occultiq́ animi, tutor cum Stilicone Theodoſij liberûm. Hi ambo rapiebant omnia, in diuitijs imperium ſitum eſſe iudicantes: neque quicquam erat cuiquam proprium, niſi iſtis placuiſſet: omnesq́ controuerſiæ ab ijs diſceptabantur: magnáque multitudo erat circumcurſantium, ſi cui prædium eſſet locuples atque fertile: ac dominus ſtatim arripiebatur, crimine probabili conficto, & per inſidias emiſſariorum quorundam coniecto. Ita is cui fiebat iniuria * condemnabatur, autore iniuriæ ſententiam dicente. Rufini autem improbitas ad tam immenſam auariciam proceſsit, ut & publica mancipia uenderet, & publica prætoria omnia Rufino ſeruirent. Ac magna circa eum fuit adulatorum turba, & eorum quidem adulatorum, qui non ita dudum cauponis inſeruierant, & ſubſellia & pauimenta purgarant. Ii iam chlamydes prætextatas geſtabant, aureis fibulis connexas, & ſigillis auro incluſis ornabant digitos. Rufini criminationes pleraſque reperias in Eunapij Sardiani Chronographia, ſub Arcadio & Honorio. Qui cum uerbo tenus imperium obtinerent, omnis principatus & poteſtas in Oriente penes Rufinum, in Occidente penes Stiliconem erat: omnésque cauſæ ab ijs pro imperio diſceptabantur: uictorq́ abibat, qui ſententiam magna pecunia redemerat, aut familiaritate prætoris beneuolentiam ſibi conciliarat. Poſſeſsiones uerò, quarum domini uno ore omnium felices prædicabantur, ad iſtos tranſibant, cum alij donis eos placarent, & calumnias hiſce redimerent: alij ſua donarent, quo magiſtratu potirentur, aut aliam quampiam urbium peſtem mercarētur. Cum autem omne genus improbitatis & calamitatis in urbibus uigeret, diuitiæ undecunque in Rufini & Stiliconis

Auaricia.

** ὑ. [illegible], uidetur pro κατεδικάζετο poni.*

Rufinus.

Adulatores.

Eunapij Chronographia.

Arcadius. ὄνειρος.

Venalia omnia.

ædes

ædes confluebant: Paupertas uerò locis in omnibus locupletes olim domos peragrabat: nihil horũ Imperatoribus animaduertentibus, qui ea tantũ ſcribebant quæ Rufinus & Stilico iuſsiſſent. Cum uerò iam immenſas opes cõgeſsiſſent, Rufinus iam imperiũ quoq; animo agitabat.

O' Rupo-rem.

RVFVS Epheſius medicus, ſub Traiano, cum Critone. Feruntur eius libri plurimi, quorum & hi ſunt: De ratione uictus, V. De uictu nauigantium, I. De uulnerum medicamentis, I. De confractione articulorũ, I. De ficubus, I. De uetere medicina, liber unus. De uino, liber I. De melle.

Col.1266

Imperij Romani amplitudo.

ῥωμαίων ἀρχή.) Romanorum imperiũ, regna Aſſyriorum & Perſarum & Macedonum ueterum, longo interuallo ſuperauit, limitibus conſtitutis uerſus Orientem, Indis, & Erythræo mari, & Nilo, & catarractis, & Mæotide palude: ad Occidentem uerò, Oceano ipſo, quem eſſe fabulam, rebus ipſis eſt declaratum, neq; aliter niſi ad delectationem à poetis nomen eius decantari: ſiquidem & Britannorum regio, quam circumfluens, inſulam efficit, nunc inuenta, in finibus imperij Romani numeratur. Dicat igitur, cui uiſum id fuerit, ab hoc citra controuerſiam res ueterum ſuperari, tum longitudine temporis * præteriti, tum utrorumq; audacia & diſciplina militari, tum machinarum excogitatione & aduerſariorum uirtute. Dexippus autor eſt, Romanũ imperium eſſe auctum propter bellicoſos populos, & diſciplinam militarem. Omnes enim Occidentales ſunt animoſiores ijs qui ex altera parte habitant. Excellunt autem Romani & ordine & arte in bellis, qua & Gallos uicerunt: & finitimorum bellis exercitati, ut Barbaros ſolertia, ita Græcos natura & fortitudine uicerunt.

Oceanus. Britannia.

** πλῆθει καιροῦ τῶν ἐπιλθόντων εἰκάζοντι.*

Occidentales bellicoſiores Orientalibus.

Ordo. Ars.

ῥωμαίων πόλις.) Vrbs Roma dum externorum bellorum rudis fuit, cenſu acto, ciuium numerum comperit 300000 non multo minorem: idq;, cum bellis cõtinentibus attererentur, neq; unquã diuturna & conſtanti pace fruerentur.

ῥώμη ἡ πόλις.) Roma urbs, à prima origine 377 annos, nullum externum bellum geſsit. Cum uerò bellum primùm Punicum iamiam imminere putarent, cenſu acto, propè 300000 ciuium inuenit.

ROMAM, compendium orbis terrarum dixit Athenæus.

ῥώμη ἐπιτομὴ τῆς οἰκουμένης.

ῥώσαντο.) Barbari ſe offirmarunt denſata acie, ne denuò Romanis commentis & artibus circumuenirentur.

Col.1267

ῥωχμός.) Procopius: Abigas fluuius ex Auraſio deſcendens in campum, in quo multæ ſunt abruptę rupes, in quibus Abigas ſeſe findens, ſupra terram apparet. Quod cum in largiſsimo campi ſpacio contingat, facultatem accolis præbet, aggere cauernas implendi: & rurſus ijſdem apertis, aquis fluuij ſuo arbitratu utendi.

Abigas. Auraſium.

ῥυθμός.) Rhythmus eſt, metri pater: hoc, ſpecies eſt rhythmi: ille patet latius. Vetuſta eſt metrorum & rhythmorum doctrina. Rhythmus cernitur in ijs etiam, qui manibus & pedibus plaudũt. Cum enim celeris & tarda pedum ſublatio & poſitio rationem inter ſeſe habent, rhythmus exiſtit. Hinc translatione ſumpta, certa ſyllabarum implexio, quam ad uerſus gignẽdos adhibemus, pedes dicuntur. Etiam de tibijs, & id genus alijs rhythmus dicit͂, qui eſt * modulatio temporis, in quo fit motus. Nã & foramina tibiarum, partim diutius digitis tegunt, partim breuius: itaq; ſonũ modò longiorem efficiunt, modò breuiorem. Atq; etiam foraminum alia maiora ſunt, alia minora: atq; alia lingulæ uiciniora, alia remotiora: & anguſtiora ſunt acutiora latioribus. Itaq; & puerorum uoces, & mulierũ, ſunt acutiores, Latiora uerò ſunt grauiora, itemq; uiciniora ſunt remotioribus acutiora, per quorum ſymmetriam carmẽ fit harmonia: rhythmus uerò per celeris & tardi fit ſymmetriam. Ac rhythmus aliarum rerum celeritate & tarditate diſtinguitur: orationis autem, quę ore profertur, rhythmus, lõgitudine & breuitate, qui ſolus etiam uerſus (μέτρον) dicitur. Neque uerò in poetica tantum hæc, ſed & in oratoria dictione cernuntur.

Col.1268

** συμμετρία, certa menſura.*

ῥύκου κριθοπομπία.) Rhyci hordei miſſio. Eratoſthenes lib. 9. ſcribit, regem hunc cum à captiuitate in ſuum regnũ rediſſet, ciuitati Athenienſium hordeũ miſiſſe.

ῥύμη.) Eunapius: Tanto impetu ad laſciuiam atque luxuriam ferebantur, ut ma-

ut magiſtratus eſſent magis quàm ipſi hoſtes infeſti.

ξυμός.] Ab Heraclito tres caudæ urſę ſtellæ, temo dicuntur.

ξυππαπαῖ.) Nautica exclamatio eſt. A-
* μάζαν. riſtophanes: Nihil norant, niſi * placentam & Rhypapæ nominare.

ξυπῶ.) Ariſtophanes: Nunquã mihi, ex quo purgor, calx ita ſupercilia momordit. Id eſt: Per omnẽ ætatem nunquam animo meo ita ægrè fuit.

ξύπορα.) Atcheanaſſæ meretricis etiã rugis, ſuauis inſidet Amor.

Col.1270 ξυνέχιτος.) Ariſtophanes: Athenienſium tumultum quis'nam compeſcuerit?

INITIVM LITERAE S.

Σαβάζιος.) Sabacius à Barbaris Bacchus dicitur, qui σαβάζειν, pro θυάζειν pronunciant. Sabi etiam dicuntur loca illi cõſecrata, & cultores eius. Mnaſeas uerò Patarenſis, Bacchi filium eſſe ait Sabazium.

σαβακῶν ἄνθημα σαλμακίδων.) Bacchicarum donarium Salmacidum: id eſt, meretricum.

σάββατον.) Sabbathũ, ſeptimus dies: ocium ille quidem corporis, ſed ſpiritualem occupationẽ multiplicem complectebatur.

σάββατον δευτερόπρωτον.) Sabbathũ, qui ſecundus erat Paſchatis dies, & primus Azymorum. Sabbathum, quietem ſeu ocium ſignificat: ſed omne feſtum ſic appellatur. Expletur autem quælibet hebdomas, occaſu ſolis poſt Sabbathum.

σαββάτου ὁδός.) Sabbathi uia eſt 2000 cubitorum. Tanto enim ſpacio arca caſtra antecedebat: tãtoq; interuallo, quibus id fas erat, arcam mouebant in Sabbatho.

SABELLIVS, hæreſiarcha.

σάβειροι.) Indignatur & ſuccenſet Cæſar, quòd Sabiros & Albanos omnes prorſus non profligaſſent.

SABINVS ſophiſta, ſub Adriano Cæſare, ſcripſit Iſagogen & argumenta declamationum lib. 4. In Thucydidem & Acuſilaum & alios, commentaria, & alias quaſdam enarrationes.

SAGALLAESVS, urbs Piſidiæ.

* ὀπὸν SAGAPENVM * ſuccus eſt ueluti ferulæ, calidus, & tenuium partium. Habet etiam purgans aliquid, ut & oculorum cicatricibus & lippitudini conducat.

SANGARIVS, fluuius Lydiæ & Phrygiæ, quem Caius conſul Romanus tranſiens; quamuis profundum & traiectu difficilem, ponte conſtrauit, & iuxtà ipſum fluuium caſtra metatus eſt.

SANCHONIATHON Tyrius philoſophus, belli Troiani tempore fuit. Scripſit de Mercurij phyſiologia, quæ tranſlata eſt in aliam linguam: Inſtituta Tyriorum, Phœnicum dialecto: Aegyptiacam theologiam, & alia quædam.

SACAS, poeta tragicus: & Sacę gẽs Thracia. Ariſtophanes:

Iſte cum ciuis non ſit, ui ſe ingerit.
Nos uerò & tribu & genere honorati,
Ciues cum ciuibus, & exagitante nemine
Auolauimus è patria.

SALACON, ſe diuitem eſſe ſimulabat, cũ eſſet pauper. Hinc σαλακωνίσαι, Salaconẽ agere, id eſt oſtentatorẽ eſſe. Col.1272

SALAMANDRA, beſtiola magnitudine lacertę, natura gelidiſsima, ut & ignem ſubiẽs flammam extinguat, nec ipſa cremetur.

σαλαμῖνος.) Poſt Marathonem Salaminis meminit, ubi Perſę claſſe dimicarunt: in Marathone pedeſtre prælium eſt commiſſum. Sita eſt autem Salamis non procul ab urbe Eleuſine, quæ eſt Cereris & Proſerpinæ ſacra, plena illuſtrium Græciæ factorum. In hac enim multas Perſarum deuicerunt triremes Athenieẽſes, exiguo numero, duce Themiſtocle. Ibi & rupes eſt Ireſia (id eſt Ireſia.
remigium) uelut ipſo nomine trophæũ ſignificans. Eſt & rupes Agelaſtos (id Agelaſtos.
eſt riſus expers) dicta ab Athenienſibus, in qua ſediſſe Theſeum ferunt, ad inferos deſcenſurum, unde etiã nomen habet: ſiue quòd ibi ſedit Ceres plorãs, dum Proſerpinam quæritat.

σαλδία.) Orbis terrarum dominus, à quo pendent omnia. Quaſi non in extremum adducta diſcrimen agere audeat quodlibet. Cum plerîq; tenui ſpe alerentur. Multis conſilijs animo agitatis, felicem pro eo rerum ſtatu iecit aleam, cum omnem fortunam ſuam recidere in diuerſum uideret.

SALMONEVS, Aeoli F. rex Theſſalorum, homo impius, machina

Hem flammæ Iouis, & sonitus incitator Olympi.

quadam fulgurabat, tonabat, populi animos conturbabat. Itaque pœnas impietatis dedit, diuinitus fulmine ictus.

SALOMON, à pacata regni gubernatione dictus.

SALVSTIVS ſophiſta, ſcripſit in Demoſthenem & Herodotum commentarium, & alia.

Saluſtius, Mopſeates medicus, ſub Tiberio Cæſare ſcripſit medica.

Col. 1273

Saluſtius Athenis Alexandriam cũ Iſidoro philoſopho uenit. Admirabiles autem Saluſtij mores omnibus hominibus fuerunt, qui & conſtantiſsimè philoſopharetur, & perridiculè iocaretur, utrumque opinor ultra modum. Iudicium enim hæc uitã, ut ſi qua alia, requirit. Natus eſt patre Syro Baſilide, matre Emeſena Theoclea. Fuit ingenioſus ad multa, & moribus auſteris & ambitioſis. Initio multum expetitam iuriſprudentiam appetebat, & eloquentiæ præceptis Emeſæ ab Eunoio rhetore erudiebatur. Pòſt autem nõ forenſi, ſed ſophiſticæ uitæ intendit animum: eóque ſtudia ſua referebat, non minore induſtriæ, quàm ingenij admiratione. Publicas enim Demoſthenis orationes memoriæ mandauit omnes. Adhæc ſatis erat diſertus, non recentiores ſophiſtas imitans: ſed cum uetere ſcriptionis * ſquallore certans: orationesq́ ſcripſit non multò illis inferiores. Noſtrum quoque ciuem Marcellum, Eunoij ſodalem, octo libros hiſtoriæ Thucydidis edidiciſſe referebat, qui tamen nihil auditu dignũ diceret. Nonnum item aiunt totum Demoſthenem ſexies edidiciſſe, ſed ne os quidem ad commodam orationem habendam aperire potuiſſe. Neque enim idem eſt, ad populum * habere conciones, & ſcribere eleganter. Saluſtius uerò artis ſtudio ſeriò ſuſcepto, Eunoium ſibi inſtituendo imparem ratus, Alexandriã abijt, eloquentiæ magiſtrorum periculum facturus.

*Memoriæ exercitatio. Imitatio ueterum. * πίνον. f. ῥύπον, formis. Thucydides memoriæ mandatus. Nonnus. Scribere. Dicere. * δημηγορεῖν f. δημηγορεῖν.*

Philoſophari difficile.

Saluſtius philoſophus dicebat, Philoſophari hominibus non eſſe facile, ac potius impoſsibile. Quo ego audito, ſermonem hunc ſum auerſatus, ut neq; uerum, neq; dignum qui diceretur. Cæterùm Saluſtius * norat meum dicere. Neq; enim omnino philoſophis infeſtus erat, ſed natura oſor improborum: Heracliti more inſectator turbæ, omnes increpabat delinquentes: & quouis modo, quauis occaſione, quoſlibet arguebat, & ſalſè perſtringebat, interdum ſeriò, ſed plerunque nugis & ridiculis gaudens, atque dicterijs. Admodum enim urbanus erat, & ad deridendum etiã ingenioſiſsimus atq; promptiſsimus: talibus gratijs ipſe quidem eximiè præditus, ſed tamen è familia ſua acceptis. Nam qui uirtutem quintam nominarit, opinionem de dijs ueram, quæ interdum ineſſe improbiſſimis uideatur, Saluſtius eſt. Aliquando peregrinis quibuſdam, cætera quidem eum laudantibus, unum uerò ei deeſſe dicentibus, quòd non ita de dijs ut uulgus ſentiret: Sinite, inquit, propter Nemeſin ſaltem, hoc adeſſe mihi. Cum Pamprepium maxima iam potentia præditum adijſſet, is'que, qui elegans uideri uellet, Quid dij ad homines? diceret: Quis uerò, inquit, ignorat, neque me unquam deum, neque hominem te fuiſſe? Hoc de Saluſtio. Philoſophabatur autem Cynico ferè more.

ἴδιον τὸ ἐμὸν ἀγών.

Inſectator uitiorum. Religio quinta uirtus.

Col. 1274

Saluſtius aulæ præfectus ſub Iuliano, uir fuit inſigni humanitate, adeò manſuetus & benignus erga omnes, ut cum à Marcello illo, dum Cæſar eſſet, ignominioſè tractatus fuiſſet, quamuis puer eius conuictus eſſet ſeditionis ob amicitiam Conſtantij, adoleſcentulum mulctarit: Marcellum uerò ipſum ex conſcientia ſuperiorum actorum perterritum, inſigni honore affecerit.

Innocẽtiæ fiducia.

Saluſtius præfectus prætorio, Valentinianum deſignauit imperatorem. Qui cum imperium ſuſcepiſſet, edicta propoſuit, ut ſi quis à ſe affectus eſſet iniuria, Imperatorem adiret. Verùm nemo queſtus eſt. Fuit enim integerrimus Saluſtius. Hic Valentinianus præpoſitum Rhodanum, qui Berenicen uiduam iniurijs affecerat, mulieri de illo conqueſtæ iudicem dedit Saluſtium: à quo condemnatus præpoſitus, cum iudicium illius nihili faceret, ab Imperatore in Hippico crematus eſt, omnibus archieunuchi bonis uiduæ aſsignatis. Quo exemplo territi mortales, omni iniuria abſtinuerunt.

Valentinianus. Rhodanus. Berenice.

σαλπιγγολογχυπηνάδαι.) Tubhaſtibarbatij. Taxat Phormionem grandi barba: uoce compoſita ex tuba, haſta & barba.

σάλπιγξ.) Tubis Indi non utuntur, ſed harum loco eis ſunt flagella, quibus aerem & tympana uerberantes, horribilem quendam bombum edunt.

σαμβύκαι.) Sambucæ, muſica inſtrumenta triangula, ab Ibyco inuenta, ad quæ Iambi cantabantur, quaſi ἰαμβύκαι.

σάμαινα.) Nota, qua Athenięſes Samiorum captiuos inurebant, contraq; Samij Athenienſes alia nota.

σαμίων ἄνθη.) Samiorum flores. De ijs qui poſtremis uoluptatibus utũtur.

σαμίων ὁ δῆμος.) Samiorum populus. Ariſtophanes, in Babylonijs deridet notis compunctos. Nam Samij à tyrannis exhauſti, ob paucitatem ciuium, ius ciuitatis quinis ſtateribus ſeruis conceſſerunt, ut tradit Ariſtoteles in Republica Samiorum. Vel quòd apud Samios primos repertæ ſunt XXIIII literæ à Calliſtrato, ut Andrō in Tripo- de tradit. Athenienſibus autem, ut Ionum literis uterentur, Archinus Atheneæi F. prætore Euclide perſuaſit. Babylonias autem per Calliſtratum edidit, annis ante Euclidem XXI, Eucle prætore. De eo uerò qui id perſuaſerit, narrat Theopompus. Alij dicunt, ab Athenienſibus Samios bello captos, noctua: à Samijs, Athenienſes ſamæna compunctos fuiſſe.

Litera Attica, Ionicæ.
Col.1275

σαμαίνη.) Samæna biremis eſt genus, à Polycrate Samiorum tyranno, Duride architecto, inuentum, ut tradit Lyſimachus libro 2. de Reuerſionibus. Alij Samænam nomiſma eſſe dicunt. Vſurpatur de ijs qui extremas malorum calamitates timent, eo quòd Athenienſes Samios compunxerunt.

σαμοθράκη.) Samothracia inſula, ſita eſt eregionè Thraciæ, cui nomen à Samijs factum eſſe tradunt, qui eam occuparint. Antiphon in Samothracica oratione: Primi inſulæ huius incolæ Samij fuerunt, è quibus nati nos ſumus. Eò uerò ſe coacti neceſſitate, non inſulæ cupiditate contulerunt, Samo pulſi à tyrannis: ea'que fortuna uſi, capta è Thracia præda in inſulam peruenerunt.

SAMVELEM prophetam peperit Anna, uotis Chriſto factis, hoc indito nomine, quod à Deo exoratus eſſet: quaſi Deo optatum, uel Adeo datũ dicas. Recordata uerò mater uoti quod feceraţ apud Eli pontificem max. cum Heli tradit, & conſecrat prophetam Dei futurum. Promiſſum itaque capillum alebat, & aquam potabat, & in templo educabatur. Helcanæ pòſt ex Anna filij naſcuntur tres, & filia una. Samuel autem anno ætatis duodecimo prophetare cœpit, & eum aliquando dormiętem nominatim uocauit Deus. Ille uerò Pontificem acceſſit, ab eo ſe uocatum exiſtimans. Qui cum ſe illum uocaſſe negaſſet, terq; Deus id feciſſet, Eli miratus: At ego, inquit, Samuel tacui, ut prius: Deus uerò eſt, qui te uocet. Tu igitur dic: En adſum. Cumque Dei orationem rurſus audiſſet, perijt, ut quid uellet, ſibi exponeret. Se enim, quæcunque iuberet, miniſteria obiturum. Tum Deus: Quoniam, inquit, ades, cognoſce calamitatem Iſraelitis imminentem, & Eli filios uno die non ita multò pòſt morituros.

Samuel. θεαίτητος. Deoptatus. Adeodatus.
Anno ætatis duodecimo prophetat.
Cladis prædictio.

SAMPHORAS, equus cui litera S impreſſa eſt. Signa enim Dores San appellant.

Col.1276

SAMPSON filius Manoæ, iudex Hebræorum, uir robuſtus. Qui quandiu corporis uoluptatibus imperabat, ſuperior erat hoſtibus: ſed cum ei Dalila ſcortum ſanam mentem eripuiſſet, unà cum temperantia uires amiſit, ab aduerſarijs captus, uinctus, cæcatus, in piſtrinum deditus. Itaque templi columnijs ſubrutis: Abeat, inquit, Sampſon cum alienigenis. itáque perijt, cum populum iudicaſſet annos 20.

Scorta Sãpſonem euertunt.

σαμψών.) Sub Sampſone uir quidam in urbem profectus, Beniamiticæ tribus, uxorem ſuam raptam à popularibus, & conſtupratam, recepit mortuam: atque in XII diſſectam partes, in XII miſit tribus Iſraelis, ut teſtimonium eſſet contra Beniamin. Qui cum eam accepiſſent, ſtatim urbes aggreſsi, tribum Beniamiticam euerterunt, 87000 uiris eo bello abſumptis.

87000 uirorum ob unam cæſã mulierculam.

SANATRVCES, Armeniorum rex, corpore mediocri, animo ad om-

nia magno, in primis uerò ad res bellicas. Fuit & Iuſticiæ accuratus cuſtos, & in uictu non minus quàm optimi quique Græcorum & Romanorum frugalis.

SANDON Hellanici F. philoſophus, argumenta ſcripſit in Orpheum, librum unum.

SANNYRION Athenienſis comicus, cuius fabulę ſunt, Riſus, Danae, Io, Pſychaſtæ: ut tradit Athenæus in Dipnoſophiſtis.

*Pannonia. SAVS & Draus fluuij, ſecundam * Pæoniam includentes, in Iſtrum fluuiū deferuntur.

σαῦ.) Diana: Arcu fures pete, amicos conſerua.

SAVL, rex Iſraelis, qui à dæmone tenebatur, ut neque dormire neque quieſcere poſſet. Hunc Dauid canticis demulcebat.

Nunquid et Saul inter prophetas? SAVL propheta, inauguratus à Samuele rex & propheta, cum eum quiſpiam uidiſſet, dicebat: Nunquid & Saul inter prophetas? & ſermo hic in prouerbium quoq; abijt. Dum enim aſinas amiſſas quæreret, pro ijs regnum inuenit.

SAVLO regi Iudæorum, ut ab omnibus honoraretur, occaſio fuit bellum cum Naaſe Ammanitarum rege: qui multis cladibus Iudæos afficiebat. & præter cætera mala, quoſcunque iure belli cæperat, ijs dextros oculos eruebat, ut ſiniſtro eorum oculo à ſcuti ſ tecto, prorſus inutiles eſſent. Hunc igitur Saulus debellauit.

Naaſes. Dextri oculi eruti.

Col.1277

Maior in exiguo dominatur corpore uirtus. σκυθρ.) Heraclio, Heraclij imperatoris patre, urbem Perſarum Beiudaes oppugnante: Saper uir quidam fuit, corpore quidem quaſi Tydeus apud Homerum celebratur, animo uerò Tydeo ſuperior. Hercules enim erat animo, & ſi quis illo fuit unquam fortior. Neque enim dubito Herculem uirtutis magnitudine inferiorem illo facere, * etiam ſi in collatione poſteriores ſumus. Palos acutos ſecum ferens, inſilit in munitionem, & labefactat, uno quidem palo in turre defixo, in iuncturis ædificij (erat enim è duro lapide * conſtructum caſtellum) pede palo inſiſtit: deinde altero inſerto, pedem alterum ſuffulcit: & eminentibus ſaxis,

* εἰ καὶ οὖν τῷ παραλλήλῳ λειπόμεθα.

* ἀνισωσα σμοδομ, habebat inſertos certis locis.

manibus fortiter prehenſis aſcenſum machinatur: & quia hoſtes ſpectaculum telorum ſuſtinere non poterant, firmiter propugnaculum tenebat Saper. Ac prima coitione captum fuiſſet caſtellum, niſi quidam Perſicæ cohortis ſubitò coortus, uno ex clypeis, qui munitionem tegebant, fortem illum uirum deieciſſet, ut unà cum clypeo retrorſus in puluerem caderet, alliſo ſyncipite & humeris, caſu Homerico. Non tamen perijt. nam clypeis eum excipiunt commilitones, & uulneratum conſeruant: iaculorum enim cuſpides parum admodum eum compunxerant. At uerò inuicti animi uir, idem opus denuò aggreditur, atque ad propugnaculum aſsilit, ita manibus iniectis, ſicut polypus acetabula ſua ineuitabilia defigit, fortiter munitionem tenet. Perſes uerò aduerſarius, priore ſuo facinore iterato, propugnaculū ſuperioribus Romanorum oppugnationibus labefactatum, unà cum uiro forti præcipitat. Qui quamuis uulneratus, cum eum caſum, à commilitonibus ereptus, ſaluus euaſiſſet: tertium etiam certamen ſuſcipit, quaſi inuicta & diuina quadam ui ad facinus incitatus. Cum uerò arrepſiſſet, atque coronam munitionis teneret, ſtricto acinace, fucum illum, uirtutis ſuæ interpellatorem Perſam interficit, & caput eius amputatum ad oppugnatores deijcit. Id factum Romani conſpicati, recipiunt animos, & diſcrimen appetunt. Frater autem quidam Sapiris illius, homo iam ſenex, ſpectatam illius uirtutem æmulatus, & ipſe ſtatim aſcendit, fratris ſecutus exemplum. Deinde poſt hunc alius, & multi deinceps. Qui enim mœnia occuparant, iam funibus cæteros attrahunt: effractis'que portis, Romanum exercitum introducunt, qui hoc modo profligatis hoſtibus caſtello potiti ſunt.

Caſus ex propugnaculo.

Alter aſcenſus & caſus.

Tertius aſcenſus, & expugnatio caſtelli.

Col.1278

SAPORIS, rex Perſarum.

σαπρὸς.)

Simonides, quamuis ſenex & putris,
Lucri gratia uel in uimine nauigaret:

σιμωνίδης ὁ δ᾽ ἢ γέρων ὢν κἀν σαπρὸς,
κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

SAPPHO

Sapphonis natales. SAPPHO, ſiue Simonis, ſiue Eunomini, ſiue Eurygij, ſiue Ecryti, ſiue Semi, ſiue Camonis, ſiue Etarchi, ſiue Scamandronymi, & matris Clidis filia, Lesbia Ereſia Lyrica; fuit Olympiade 42, quo tempore & Alcæus fuit, & Steſichorus, & Pittacus. *Fratres.* Fratres eius fuerunt tres: Larychus, Charaxus, Eurygius. *Corcolas.* nupſit cuidam Corcolæ Andrio, uiro ditiſsimo: ex eoq́ *Clis.* filiam ſuſcepit, quæ Clis appellata eſt. Sodales eius & amicæ fuerunt tres, *Amicæ.* Atthis, Teleſippa, Megara: ob quas in ſuſpicionem uenit turpis conſuetudinis. Diſcipula eius fuit, Anagora Mileſia, Gongyla Colophonia, Eunica Salaminia. *Scripta.* Scripſit carminum Lyricorum lib. 9. & prima plectrum inuenit. Scripſit & Epigrammata & Elegias, & Iambos, & monodias.

SAPPHO Lesbia Mitylenæa pſaltria, *Phaon.* ob amorem Phaonis Mitylenæi, de Leucate ſe in mare deiecit. Quidam huius etiam Lyricam eſſe poeſin tradiderunt.

σαραπίων, Serapion, Aelius dictus, Orator Alexandrinus, ſcripſit de Erratis declamationum: * Auſcultationum libros VII. Panegyricum in Adrianum imperatorem, * Senatoria ſeu Deliberationes ad Alexandrinos. Recténe Plato è ſua Republica Homerum ablegarit: aliaq́ multa, & artem dicendi.

ἀκροάσεων.
** βουλευτικά.*

Vir, cuius uirtuti amplißimum theatrum fuit Conſcientia. SERAPIONEM in amicitiam recepit Iſidorus, cum, ipſo uno excepto, nemo hominum eius philoſophiam & pietatem ſciret. Tantum erat in eo uiro & rectæ rationis, & ueræ uitæ, ut quod prouerbio dicitur, ab eo re ipſa comprobatum fuerit. Sic enim uixit, ut nemo eius ætatis hominum, ſeu iuniorum ſeu ſeniorum, eum uixiſſe ſciret: aut ſe ſciturum putaret, id quod ego dico. Neque quiſquam cognouiſſet, neque ego nunc eum noſſem, niſi mihi idem ille philoſophus oratione Serapionem demonſtraſſet. Neque enim perſuaderi illi potuiſſe, ut alium quempiam conueniret: præſertim cum ſenuiſſet, rarò eum domo exiſſe: habitaſſe enim in *Solitudo.* exigua domuncula ſolum, reuera ſolitariam uitam amplexum, ad res maximè neceſſarias duntaxat uicinorum quorundam utentem opera. Precibus ſupra modum intentum, idiotæ *Pietas.* habitu templa omnia frequentaſſe pro ratione feſtiuitatis. Plerunque autem domi commoratum, uitam non humanam, ſed prorſus (ut ita dicam) diuinam egiſſe. Nam preces aut uirtutes uel apud ſe recitaſſe: uel ad Deum, ac potius tacitè cogitaſſe. Cum autem natura eſſet indagandi ueri cupidus, & contemplationi deditus: non in ſubtilioribus philoſophiæ quæſtionibus uerſari ſolitum, ſed grandioribus & diuinioribus cogitationibus intentum fuiſſe. Itaque ſolum ferè Orpheum habuit & legit, ſubinde Iſidorum de oblatis quæſtionibus rogitans, ſumma, ut ita dicam, Theologiæ ſcientia inſtructum: quem ſolum familiarem norat, & admittebat: *Orphei lectio.* qui ſe in eo perſpexiſſe dicebat, celebratam à poetis Saturniam uitam. Nihil enim quicquam aliud uel egiſſe uel dixiſſe illum, niſi quod ſubinde ſeſe collegerit atque contraxerit in interiora, atque in anguſtias. Opes ita *Paupertas.* contemnebat, ut nihil poſsideret præter duos tantum aut tres libellos, inter quos erat & Orphei poeſis: itemque uoluptates corporis, ut à prima *Continentia.* ætate neceſſarijs tantum ad uitam ſuſtentandam uteretur, & à rebus uenereis per omnem ætatem purus permaneret. Gloriolam humanam ita negli- *Modeſtia.* gebat, ut nec nomen eius in urbe ſciretur: neque pòſt etiam innotuiſſet, niſi deorum quiſpiam Saturniæ uitæ exemplum hominibus donare uoluiſſet, ne fabuloſa uideretur ea oratio, quæ teſtem hiſtoriam non haberet. Nam Chiron quidem in confinio ma- *Chiron.* gis Saturnij & Iouij regni conſtitit, unde bicorpor fuiſſe traditur. Serapion uerò à philoſopho cognitus, ſic deſcriptus ſit, qui Iſidorum hæredem reliquit, cum neminem cognatum haberet, neque alium quenquam dignum facultatum ſuarum, duorum aut trium inquam libellorum, hæredem iudicaret. Hoc tempore alius uir Alexandriam uenit, ex diametro, & magis etiam quàm ex diametro, ſi fie- *Pamprepius.* ri poſsit, Serapioni contrarius. Nam hic quidem Saturnius quiſpiam fuit, aut Iouius: ille uerò Typhonius, & Typhone bellua multo uerſutior atq́ furioſior,

λάθε βιώσας.

rioſior. Nemo enim eorum qui nunc uiuunt hominum ignorat, quo animo, qua fortuna fuerit Pamprepius.

Serapidis ſtatua.

σάραπις.) Serapidis ſtatuam Alexandriæ Theophilus euertit archiepiſcopus, ſub magno Theodoſio. Eum alij Iouem eſſe dicebant, alij Nilum, quòd modium & cubitum in capite geſtaret, aquæ menſuram ſcilicet. alij Ioſephum, alij Apidem quendam fuiſſe, hominem locupletem, regem Memphidis, urbis Aegypti: qui Alexandrinis fame laborantibus, de ſuo uictum præbuerit. Cui mortuo ſit ædes extructa, in qua taurus aleretur, agriculturæ ſymbolum, qui quaſdam in colore notas haberet.
Col. 1280 Ex ipſo autem nomine apparere, quis ſit. Nam loculum in quo Apis conditus ſit, Alexandriam eſſe translatum: & Serapidem dici, quaſi loculum Apidis, σορὸν ἄπιδος. Huius ædes ab Alexandro condita eſt, ingens & ſplendidiſſima.

Alcæus Pittaci inſectator.

σαράπους.) Pittacum philoſophum Alcæus Sarapum, à latitudine & attractione pedum appellauit, quaſi Plancum dicas, & Chiropodem, à fiſſuris pedũ: & Gaurica, ut inſolentẽ, & temerè gloriantẽ: & Phyſconem & Gaſtronem, à pingui aqualiculo: atq; etiam Zophodorpida, ut qui lucernam non haberet: & Agaſyraſtum, ut impurũ & ſordidũ.

Rex muliere corruptior.

SARDANAPALVS, Aſſyriorũ rex, à Nino & Semiramide oriundus, Nini degens, perpetuò intra regiam ſe continuit, neq; arma tractans, neq; uenatũ exiens, ut ueteres ſolebant reges: fucata facie, depictiſq; oculis, cum concubinis de pulchritudine certauit, & cincinnis capillorum, muliebrem denique in modum uitam egit. Aiunt eum à nemine ſuorum conſpectum eſſe, niſi ab eunuchis & puellis, atq; incendio regiæ conflagraſſe. Nihilominus tamen uetere inſtituto * ad fores præſtolabantur aliarum gentium duces, copijs ſuis adductis. Occiſus eſt à * Perſeo. Adulatores autem, & libidinum eius & crapulæ atq; inſaniæ æmuli, ſub eius perſona

Iniquæ uitæ fœtor defuncto reliquus impio.

monimento inſcripſerunt: *Hæc habeo quæ edi:* & reliqua. falſò utiq;. Neq; enĩ defunctus habet quæ uorauit & exhauſit, ſed in fœtidum interitum illa omnia abierunt: neq; habet ille quicquam, niſi iniquæ uitæ fœtorem, quæ continenter miſeram eius animam affligit atque excruciat, peſsimè ſibi conſciam, & iniuriarum atque flagitiorum admiſſorũ memorem.

Sardanapali duo.

SARDANAPALOS libro Perſicarũ rerum ſecũdo fuiſſe duos tradit Calliſthenes: unũ, ſtrenuũ & fortem: mollẽ alterum, atq; effœminatum. Nini aũt in eius monimento inſcriptũ eſſe: SARDANAPALVS Anacyndaraxi F. Anchialum & Tarſum uno die condidit. Tu uerò hoſpes Ede, & bibe, & lude. nã cætera quidem humana, ne tanti quidẽ ſunt: hoc eſt, nec digitorum crepitu digna. Simulacrum enim monimento impoſitum ita factum eſt, ut manibus ſupra caput elatis, digitis crepet. Illud idem etiam Anchiali propè Tarſum extat, quæ nunc Epizephyrium dicitur.

Fortis epitaphium. Anchialus. Tarſus.

Col. 1281. Riſus.

σαρδάνιος γέλως.) Sardonius riſus: id eſt, ſimulatus, qui ſic dicitur à nudatis dentibus. Prouerbium etiam uſurpatur de ijs qui ſuum interitum uident: quod inde ortum, tradit Demon, quòd Sardi captiuorum pulcherrimos & ſeptuagenarijs maiores Saturno immolarint, qui ad fortitudinem ſuam declarandam riſerint. Timæus uerò ait: eos qui iuſtum ætatis tempus uixiſſent, ſolitos in Sardinia fuſtibus in foueam, in qua ſepeliendi eſſent, à filijs compelli, riſiſſe. Alij à nudatis dentibus, cum amentia. Et Clitarchus & alij ſcribunt, Carthagine in ſolennibus ſupplicationibus, puerũ æneo Saturni ſimulacro in manus impoſuiſſe, cui ſubiectus eſſet clibanus: quo incenſo, puer igni correptus, ridentis ſpeciem præbuerit. Simonides uero ſcribit, Talum à Vulcano fabrefactum, Sardos, quòd ad Minoem traijcere nollent * in ignem deſilientẽ, ut qui æneũ pectus haberet, hianti ore ſuſtuliſſe. Idem Simonides lib. 2. rerũ Syracuſanarum, herbam eſſe tradit in Sardinia ſuauem, ſelino ſimilem: quam qui guſtarint, & maxillas & carnes ſuas præmordere. Quidã Sardoniũ riſum interpretantur, ſuauem. Homerus:
Riſit diuus Vlyßes Sardonium.

Captiuorũ immolatio Saturno. Parentum cædes.

Carthaginenſis Saturnus.

Talus æneus.

** εἰς νῆσ̃ ναυσ ἐμβῆναι.*

Herba Sardinia.

SARDII gẽmæ perquàm perſpicuæ, quæ uſque ad fundũ eodem colore infectæ uidentur: quippe cum uiſus profunditatem non perſpiciat.

σαρδώ.) Sardinia inſula maxima iuxta Italiam, in qua gignuntur purpuræ inſignes,

insignes, & acutiſsimæ. Prouerbium, βάμμα σαρδιανικόν, Tinctura Sardinia: id eſt rubra, purpurea. (dones.

SARISSA, longa haſta apud Mace-

Explicatio ſomniorũ.

σάρκας μελαίνας, οὐ καλὸν πᾶσι τόδε·
λευκὰς ὁρᾶν τὰς σάρκας, ἔσθ' ἐν τῷ λίαν.
ὅλον καθαίρειν φροντίδων δηλοῖ λύσιν.
Carnes nigras uidere, nemini bonum eſt.
Carnes albas uidere, eſt ualde commodum.
Totum corpus purgari, ſolutionem curarum ſignificat.

Col. 1282.

σαρκινός.) Volucrum ſolus ueſpertilio carnem gignit, cum reliquæ oua pariant. Sicut uiciſsim quadrupedum ſola teſtudo oua parit.

σαρκοφαγία.) Corpus eius eſum carnium poſtulabat. Sed quòd immolatũ non eſſet, eo ueſci recuſabat. uetus illud exemplum morticinis abſtinendi, hoc ſignificare exiſtimans.

SARMYDESSVS, locus Thraciæ.

σάρξ.) Ariſtoteles ſenſoria dicit, carnem, & ſenſum tangendi, unum eſſe, & interiectum ſeu medium.

σαρπηδονία ἀκτή.) Thraciæ promontorium eſt Acte Sarpedonia. Eſt & inſula iuxta Oceanum, in qua Gorgones habitant.

σάροι.) Sari, mẽſura & numerus apud Chaldæos. Nam 120 ſari, faciunt *annos 2224, qui fiunt anni 10, & menſes 6.

σάτα.) Sata, menſura Hebraica, ſignificat modium repletum, ut ſit modius *ἀδδάν.* * liquidorum uerò ſextariorum 15, aut librarum 25.

σατὰν καὶ σατανᾶς.) Satan, ſeu Satanas; Hebræorũ lingua dicitur apoſtata, ſiue transfuga, qui & diabolus: ut qui Deũ apud homines calũnietur, & inter ipſos homines contentiones & pugnas exci tet. Dæmones autem ab initio non ſunt ab uniuerſitatis autore Deo mali conditi, ſed animi peruerſitate à melioribus ad peiora deciderũt liberè atq; ultrò: & rebus à Deo datis non contenti, ſed maiora appetentes, ſuperbiæ perturbationem admiſerunt, & honore initio dato exciderũt, & bellum aduerſus homines ſuſceperũt: & contra eos, ut qui imagine Dei ſunt ornati, inſanierunt, ſed angelorum præfectura cuſtodiũtur. Concertationem aũt & pugnam Deus non ꝓhibuit, ut lucta optimos demõſtraret.

Diabolus diſcordiarum autor. *Sponte malus factus.* *Angelorũ cuſtodia.* *Lucta uirtutis index.*

σαυτὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ.) Ipſa te laudas, ut Aſtydamas olim, Aſtydamanti Morſimi filio, cum tragœdiam magno ſucceſſu egiſſet, cõceſſum eſt ab Athenienſibus, ut Parthenopœi imaginem in theatro dedicaret. Is uerò inſolens, hoc epigramma de ſemetipſo fecit:

Col. 1283.

Parthenopœi imago.

Vtinam ego inter illos fuiſſem, aut illi unà nobiſcum,
Qui linguæ ſuauis prima uidentur ferre.
Nam uerè iudicatus eſſem, in certamẽ miſſus, illũ par:
Nunc tempore antecedunt ij, quos inuidia non comitatur.

Propter mille annos uni cõcedit Homero:

Ob inſignem itaq; arrogantiam repudiata eſt inſcriptio, & in prouerbium abijt apud Comicos.

σαφέστερόν μοι κ' ἀμαθέστερον φράσον.) Si ea quæ adſunt infida, fida duxerimus: ea uerò quę fida ſunt, infida: dic, quomodo? nõ aſſequor. Rudius aliquanto dic, & planius. Tum ille: Si ciuibus, inquit, quibus nunc credimus, ijs diffiſi fuerimus: quibus uerò non utimur, ijs utemur: ſalui erimus. Si nunc in his calamitoſi ſumus, quomodo ſi contraria fecerimus, non conſeruabimur? Euge Palamedes, ô ſapientiſsima natura: Iſta numquid ipſe reperiſti, an Cephiſophon?

σαφής.) Sophocles: Si Iupiter adhuc eſt Iupiter, etiam Iouis filius Phœbus eſt uerax.

σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λαίθαργος εἶ.) Demulces me cum mordeas, & canis es ſubdola. In eos qui beneuolentiã ſimulant, cum clanculum inſidientur.

SEBASTIANVS ſub Valente fuit, ſub quo cum bellicoſorũ hominũ delectus ageret, uir hic omni ſpe melior eſt inuẽtus, nullius uirtutis expers. Nemo enim erat, nõ modò illius ætatis, ſed ne ueteris quidẽ memorię hominũ, eorũq; qui apud omnes celebrantur, cũ quo iure cõparari nõ poſſet. Qui cũ belli amãs eſſet, pericula tamẽ minimè amabat, nõ propter ſe, ſed propter populum. Pecunię copias carenus diligebat, ut corpus armis ornaret. Victu utebatur duro & aſpero, & qui fatigato ſatis, ad laborem eunti impedimẽto nõ eſſet. Cũ milites maximè amaret, militib. minimè indulgebat: ſed à ſuis omnem auariciã auertebat, & rapacitatẽ in hoſtes cõuertebat. eos qui ſecus feciſſent, grauiter mulctabat: obediẽtibus aũt,* ne qua re carerẽt, adiumẽto erat. Deniq; exemplũ & formã uirtutis ſe præbebat. In magnis autẽ

Vir præſtanti uirtute.

Col. 1284

** τοῖς πειθομένοις εἰς τὸ εἶναι συνηγωνίζετο.*

Virtus non gratioſa.

& ſplendidis imperijs uerſatus, ut Rhodiorum coloſſus ob magnitudinem formidabilis eſt, non amabilis: ſic & ille ob abſtinentiã admirabilis, gratia carebat.

Eunuchi ſplendore uirtutis offenduntur.

Itaq; eunuchis, qui imperatores ſopiũt, animi eius rectitudine offenſis, ut qui homo eſſet expeditus ob paupertatẽ, & facilis ad mutãdum locum, ſucceſſorem habuit imperij.

σεβαστὸς.) Ariſtophanes: Fide integra ſum in colendo & celebrando Deo, ἀπίστως τοὐμὸν δαίμονας ἔχει σεβίσαι.

SEVERIANVS Damaſcenus, primarij generis, Auxentij Callinici F. ortum ſui generis ad Romanos maiores referens, qui patriam Alexandriam incoluerint: præter ingenij celeritatem, poetica & oratoria doctrina eruditus, atq; etiam iuris ciuilis Romanorum peritus, excellere uiſus eſt inter æquales ſuos. Animo uehementi fuit: & quæ cũ animo cogitaſſet, ad rem conferre paratus, agendo conſiliũ anteuertebat. Itaq; uita eius ſæpe impegit. Ab initio enim animum ad philoſophiam appulit, ſeq; Proclo inſtituendum tradere uoluit. Vigebat enim tum, & florebat Proclus, Athenis. Sed pater, qui eũ cauſas agere, & eo quęſtu locupletari uellet, illi obſtitit. Quo nõ multo pòſt defuncto, Athenas profectus, ſomnium uidet huiuſmodi. Videbatur ſibi cacumini montis tanquam currui inſidere, ac ueluti agitare montem. Fatum ſcilicet eum, & decretum diuinum excitabat, & *mala etiam uolũtas, ad uitam aliã, quæ excelſa quidẽ & magnifica eſſe uideretur, ſed aſpera eſſet, atq; inanis: quod & ipſe cõprobauit, & euentus demonſtrauit. Loco enĩ philoſophiæ, beatiq; ocij, ad Rempublicam gerendam & magiſtratus adipiſcendos ſeſe cõtulit. Quia uerò natura erat contentioſus, & in omni propoſito pertinax, & ita gloriæ appetens, ut haud ſcio an quiſquam alius *honorificis factis & dictis, quæ uirtutem ex animo foras producũt, intentus: rei faciendæ nullam curam habuit, neq; ad iniuriam & auariciam procliuis fuit: ſed appetens inimicitiarum, ſemperq; cũ eminentioribus contendit, neq; cuiquã maiorum magiſtratuum quicquam concedere præter ius & æquũ uoluit: inq; dicendo iure acerbiſsimus, interdum iracundia impellente, quo ſe à contemptu

Eruditio. *Temeritas.* *Proclus.* *Somnium.* ** τὸ ἀνθαίρετον ὅτι ἐστὶ ἱκανὸν.* *Vita negocioſa.* *Ocioſa.* *Gloriæ quàm pecuniæ auidior.* ** ἀλλ' ἐπιτιμίοις ἔργοις, &c.* *Contentiones.* *Crudelitas.* *Col. 1285.*

uindicaret: cædes quaſdã fecit neq; iuſtas, neq; felices, quibus ſecutam deinceps uitæ calamitatem acceptã retulit. Suſceptis autẽ etiã Ardaburij inimicitijs, filij Aſparis, hominis Barbari quidẽ illius, ſed maximæ apud Imperatorẽ autoritatis, & legionum Orientaliũ ducis, multũ quidẽ & illi & patri eius negocij faceſsit. ſed pluribus & grauioribus iniurijs & cõtumelijs affectus, nullũ iſtius pertinaciæ fructũ tulit. Sanctiſsimus etiam cultor Græcæ religionis fuit: neq; multis & minis & terroribus ceſsit, homo ſceleratus. Mihi etiã Iſocraticas orationes maiores, & de republica agẽtes enarrauit, nõ artificio dicendi, ſed prudentia rerũ & philoſophia tractanda. In quibus copiam & amplitudinẽ ingenij in rebus ciuilibus enarrandis uiri illius perſpexi, atq; etiã iudiciũ orationũ. Fratrem uerò meũ natu minorẽ Iulianũ ſic ad eloquentię ſtudium inflammauit, ut eum & poetas mandare memoriæ, & celebres oratores pateretur, procq; mercede alacritatis honorem illi haberet, alteri conuenientem, conuiuium. Ac cæteros quidẽ poetas modicè probabat: ſed Callimacho in manus ſumpto, nunquam non Afrum poetã deriſit, ac præ moleſtia ſæpe librũ deſpuit. Huic pollicitus eſt Zeno Imperator *ſi inter proceres referretur, maximũ poſt Imperatorem magiſtratũ. Sed ne ſic quidẽ illi perſuaſit, nec perſuaſurus unquã fuit. Ac nobis literas illas literales, ſed irritas recitauit. Arcadiũ etiã Lariſſæũ per literas increpuit. Quo in genere multũ ualuit Seuerianus: & homo cordatus fuit, ut ex eius epiſtolis perſpicitur.

SEVERVS Romanorũ imperator, legiones miſit, quæ Byzantium obſiderent: eò enim Nigri duces confugerãt. Capta urbs eſt fame, & tota euerſa: & theatris & balneis omniq; ornatu & honore priuata, in pagum redacta, qui ſeruiret Perinthijs dono data, ſicut & Antiochia Laodicenſibus. Cum interdictũ militibus eſſet, ne rem haberẽt cum mulieribus: Seuerus hoc cõceſsit, eoſq; aureis anulis donauit. Cum Seuerum Byzantini cum oleaginis ramis celebrarent, ſalutemq; peterent, ſeq; excuſarẽt, cædibus quidem abſtinuit: ſed denuò Perinthijs eos ſubiecit, & porticus eis theatri & *uenationum præbuit, & circulum

Ardaburius. *Aſpar.* *Profanus.* *Iſocratis orationes.* *Iulianus.* *Callimachi oſor.* ** εἰ γένοιτο τῶν κρατούντων, Si obſequeretur ijs qui rerum potirentur.* *Byzantium à Seuero exciſum.* *Antiochia.* ** κυνηγίων Cynegiorum.*

culum equeſtrem condidit, tabulatis & repagalis ornatum, emptis ædibus & hortis quorundam pupillorum fratrũ: reſectisq́ arboribus quæ circulo immi nebant, ea figura quæ nũc cernitur, exornauit, adiunctis etiam balneis* cum æde Iouis quæ Zeuxippus dicebatur.

** ἐν τῷ ἱερῷ, in æde.*

Col. 1286 Renouauit & Strategium. Atq́ hæc omnia Seuerus auſpicatus eſt, filius eius Antoninus perfecit. Seuerus Alexandriam ingreſſus, inſcriptionem reperit in* prima, DOMINI NIGRI EST VRBS. Quod cum ægrè tuliſſet, obuiam illi proceſsit Alexandrinus populus, uociferans: Nouimus dixiſſe nos, DOMINI NIGRI ESSE VRBEM. Tu enim es Nigri dominus. Expedita igitur defenſione probata, illis ignouit.

Nigri Dominus.

SEVERVS ſophiſta Romanus, in Arabiam è Syria & Palæſtinam uenit, & in Aegyptum ſuperiorẽ nauigio per Nilum aſcẽdit, eamq́ totam paucis exceptis perluſtrauit. Nam Aethiopiæ cõfinia propter peſtilentiam ingredi non potuit, omniaq́ etiam occuluſsima indagauit. Is enim erat, qui neq́ diuinarũ neq́ humanarum rerum quicquam im peruestigatum relinqueret: eoq́ libros arcanos omnes, quos reperire potuit, ex omnibus adytis ſuſtulit, & Alexandri monimẽto incluſit, quo nec corpus eius quiſquam cerneret amplius, neq́ libris inſcripta legeret.

Aegyptij libri.

Seuerus natione Afer, in rebus gerendis ſtrenuus ſimul & iracundus, & duræ atq́ aſperæ uitæ aſſuetus, facilimè labores tolerabat, & ſtatim quid facto eſſet opus perſpiciebat: & quod decreuiſſet, ſine mora exequebatur. Palatium ingreſſus, Albini amicos apud Senatũ accuſauit: eorumq́ literas, quibus conuincerentur, protulit: & alijs alia crimina obijciẽdo, omnes ſenatus principes & ſingularum prouinciarum nobiliſsimos & ditiſsimos quoq́ interfecit. Auri etiam auidiſsimus fuit, ut fortitudinẽ uinceret auaricia.*

Crudelitas & auaricia.

Seuerus hic ſub Anthemio imperatore fuit. Alexandriã profectus, in ocio philoſophatus eſt, in maxima copia & uarietate librorũ. Viros doctrina præſtantes, ſi quiſquã alius, facilè ad ſe pertraxit: *reliqua deſunt.

σεδεκίας.) Sedechias, impius per omnia, defecit à Nabuchodonoſore rege: cum Deum eſſet obteſtatus, ſe in fide permanſurum. Itaq́ ille biennium obſedit Hieroſolyma.

SECVNDVS, Athenienſis ſophiſta, cognomento Plinius, & Epiurus, ut fabri filius, magiſter fuit Herodoti ſophiſtæ. Scripſit declamationes.

SELEVCIA, urbs Iſauriæ. Col. 1287

SELEVCVS Alexandrinus grammaticus, cognomento Homericus, Romæ docuit. Commentarios ſcripſit in omnes penè poetas. De Synonymorũ differẽtia, de falſò creditis rebus, de Alexandrinorũ prouerbijs: de Dijs lib. 100. & alia miſcellanea.

Seleucus, Emiſenus grammaticus, Piſcatoria ſcripſit lib. 4. In lyricos commentarium. Parthicorum lib. 2. Vidi & alium Seleucũ inſertum, qui libros non haberet.

Seleucus cognomento Nicanor, filio ſuo Antiocho dedit uxorẽ ſuã Stratonicen, amore illius capto, & ex amore ægrotanti, & diſsimulanti morbum: quem Eraſiſtratus medicus deprehenderit. A' Seleuco tradunt, cum Alexandrum immolantem taurus effugiſſet, beſtiã cornibus prehenſam eſſe retractam: eaq́ de cauſa capiti ſtatuę eius addi cornua.

Seleucus Nicanor. Antiochus. Stratonice. Cornua in ſtatua Seleuci.

σελήνη.) Lunam non modò humidam eſſe, ſed & calefacere corpora, æquè ac ſolem, tradunt. Dauid: Interdiu ſol non aduret te, neque noctu luna.

φωστῆρας ἰδεῖν, πραγμάτων δηλοῖ φάος. Solem & Lunam uidere, actionum ſignificat lumen.

Explicatio ſomnij.

σελλίζειν καὶ σελλίζεσθαι.) Selliſare, id eſt arrogantem eſſe. A' Sello quodam paupere, qui ſe diuitem eſſe fingebat: aut ab Aeſchine Selli filio, qui erat glorioſus in diſſerendo.

σελίνου δεῖται ὁ νοσῶν.) Selino eſt opus ægrotanti. Cum animã agebant, ſepulchra in quibus cõdituri erant mortuos, ſelino ſpargebant.

σελίνου στέφανος.) Selini corona, id eſt lugubris. Selinum enim in luctu adhibebatur, ut Duris libro de Certaminibus ſcribit.

SELLIVS, ſeu Sillius, qui & Homerus, grammaticus, ante Menandrum.

SEMIRAMIS, Aſſyriorum prima regina & princeps, multis mortalibus interfectis, metalla primùm inuenit, & captiuis eorum tractationem mādauit: *Niniue.* prima Niniuen mœnibus cinxit, muta- *Babylon.* toq; nomine Babylonē uocauit, & flumina munijt aggeribus, & pyramides erexit: enauigatoq; Oceano, eius acco- *Aethiopes.* las (hi ſunt Aethiopes) uidit. Nam & Homerus ait:

Iupiter ad Oceanum, ut Aethiopes integros adiret, Heri abijt. ac quoſdam dixit abſque pilis eſſe, à ſolis ardore aduſtos, pecudum inſtar uiuentes: oræ autem maritimæ accolas, terra naſcentes herbas ignorare, piſcium eſu cōtentos. Ibi etiā *Paradiſus.* paradiſum eſſe: omnia enim odorata *Semiramis.* & neceſſaria ijs in locis inueniri. Semi- *Rhea.* ramidem etiam Rheam dicunt.

Dercetæus. Semiramis ait Dercetæo: Abi, ador- *Exercitus immenſus.* na in tertium annum expeditionem, auſpicatus ab Helleſponto & Libya, uſq; ad Bactra, peditum myriadas 300, equitum 100, falcatorum curruum myriadas 10, uirorum è camelis pugnantium totidem. Aliorum camelorum ad quoſuis alios uſus myriadas 20, coria boum cruda ad 30 myriadas. Naues lōgæ Bactris ædificentur 3000, roſtris æneis: quæ cō- *Expeditio Indica.* pleantur uiris itidem è Syria, Phœnicia, Cypro, Cilicia, & ora maritima uſq; ad Helleſpontum. Eadem Indos aggreſſu- ** ἄδωλα ἐλεφάντινα, ξύλινα, eburnea, lignea.* ra, ad * ſimulacra elephantorum lignea 200000 circiter cōpegit, quæ cameli ge-ſtarent, intrinſecus impleta uirgultis & puluere, quò facilius ferri poſſent: exteriora uerò corijs contexit, & ſingulis camelis binos Aethiopes ſagittarios & ia- *Indi traiectus.* culatores impoſuit: Indumq; flumen, qui eſt amplius 100 ſtadiorum latitudine, traijcit: ponteq; iungit, quà anguſtiſsimus eſſe uidebatur. * Fuit autem longitudo 60 ſtadiorum, latitudo 300. Simulacrorum autem fuerunt 200000. Eodem traiecto flumine Indo, & inte- ** koitwn.* rioris * lecti palatijs conditis in altitudinibus * enchoregis bituminatis, rurſus in ſuum lectum diſceſsit.

Col. 1289 σεμνομυθῶν.) Superbus ille Haſdrubal Imperatori ad genua accidit, obli- *Summa ſeueritas cū ſumma humanitate iuncta.* tus magniloquentiæ.

σεμνόν.) Idem, quamuis grauiſsimus & ſeueriſsimus, iucundus tamen erat in congreſsibus, nec ulli cedebat eorum qui comitatis laude florebant.

σεμνοπροσωπεῖς.) Sunt homines qui graues eſſe uideantur, quorum mores uultui tamen non reſpondeant.

σεμνυνόμενος.) Dionyſodorus gloriabatur ſe à nemine uel ad fontem, uel in triremi auditum eſſe, quemadmodum Iſmeniam. (tū.

SEMPRONIVS, primus Romanorum.

σενάτορες.) Romulus poſt Remi fratris cædem, è finitimis urbibus certum uirorum numerum attraxit, & centum *Senatores 100.* ſenioribus & prudentioribus Rempublicam commiſit, & decem ex his præ- *Patricij 10.* ſtantiſsimos Patricios à paterna ciuium curatione appellauit. Trecentos item *300 equites.* equites, & 3000 pedites ad urbem tuendā deſcripſit, populumq; in tribus qua- *3000 pedites.* tuor diuiſit: & eos quorū conſilio urbs adminiſtraretur, Senatum uocauit.

SENIES, rex Aegypti.

SEXTVS Chæronenſis, Plutarchi ex ſorore uel fratre nepos, philoſoph[9], M. Antonini Cæſaris temporibus, Herodoti Philadelphæi diſcipulus, Pyrrhoniæ ſectæ, in tanta apud Imperatorem autoritate, ut * unà cum eo ius dice- ** συνεδίκαζεν αὐτῷ.* ret. Scripſit de moribus, & † Scepticos *† ἐπισκεπτικά, lego καὶ σκεπτικά.* lib. 10. Poſt obitum Commodi quidā auſus eſt ſe dicere Sextum, & ſucceſsionem opum & dignitatis petere. & multa rogatus à multis, non inſcitè reſpondit. Sed cum Pertinax de rebus Græcis eum percontaretur, quarum ille rudis erat, grauiſsimè impegit, cū uerba ipſa non intelligeret: uſq; adeò uultu quidē naturâ, cætera uerò ſtudio illi ſimilis erat, doctrina uerò eādē excult[9] nō erat.

Sextus Libycus philoſophus, Sceptica & Pyrrhonia ſcripſit libris 10. Col. 1290

SEPPHORA, Moſis uxor.

σεραφίμ.) Seraphim inflammatores, ignea ora, calefactores, cognitiōis multiplicatio, ſapientiæ flumen.

σερβίλιος.) Q. Seruilius Romanorum Cos.

SERGIVS Zeugmatēſis, Aphthonij F. à Dicegoris Hipparchis oriundus, præfectus & ipſe prætorij, & cōſularis, & patricius: epitaphium ſcripſit in ſophiſtam Sabinum, fratrem ſuum. Scripſit & alium librum pro cauſidicis, ad Ariſtidem.

SERDICE, urbs Daciæ.

σερῆνος.) Aelius Serenus, qui & Athenæus dicitur, grammaticus, ſcripſit epitomen

epitomen operis Philonis de urbibus,
& qui in ſingulis clari fuerint, lib. 3. Epi-
tomen commentariorum Philoxeni in
Homerum, librum 1.

σέριφος γραῦς.) Seriphus anus, quæ in
uirginitate conſenuit, translatione ab
agreſti locuſta ſumpta, quã & Seriphã
anum & uatem uocant.

Idololatria. SERVCH, à tribu Iapheti ortus, ido
lolatriæ fuit autor. Vetuſtas enim homi
nes uirtute præſtantes imaginibus &
ſtatuis ornãdos cẽſuit, & honorãdos ut
benemeritos. Idq; uiguit uſq; ad Thar-
Abraamus. ram, Abraami patrem. Abraamus uerò
uir iuſtus, & Dei cognitione imbutus,
cum animo ſuo reputans, à patre ſeduci
homines, qui efficeret, ut ſimulacra &
ſtatuas adorarẽt, & factorẽ omniũ Deũ
nõ agnoſcerẽt: patris operib. communu
tis, Carris ex Meſopotamia & finibus
Chaldæorũ diſceſsit, & in partibus eius
Chronologia. regionis quæ nunc Paleſtina dicitur, ha
bitauit, ultra Iordanem fluuium, ipſe &
cognati eius, & Lot fratris eius filius *
** ἑτῶν ἑβδ.* anno 75 ætatis ſuæ. Sunt igitur à dilu
uio uſq; ad Abraamum, anni 1403. Ab
Adamo uſq; ad Abraamũ, anni 3745.
Fuit Abraamus ſupramodum diues: iu
mentis ita abundans, ut eos uicinia illa
nõ caperet. Itaq; Loto dedit agros trãs
Iordanem: quo tempore duæ urbes pe-
rierunt, Sodoma & Gomorrha, diuino
igne in eas delato, eo q; hoſpites præ-
tereuntes contumelijs afficiebant.

Col. 1291. Seruch, defunctos præſtantes uiros
Idololatriæ ortus ex admiratione benemeritorum. quotannis adorari iuſsit, tanquã adhuc
uiuentes: & memoriã eorũ celebrari, &
in ſacros cõmentarios referri, & deos
eos iudicari tanquã benefactores. Hinc
orta eſt idololatria, & multitudo deorũ:
atq; uſq; ad Tharrã Abraami patrẽ du-
rauit. Is enĩ ſtatuarius fuit, qui ex diuer-
ſa materia imagines faceret, easq; deos
eſſe diceret, & adorandos, ut bonorum
autores. Inde orta opinio hæc pleraſq;
nationes peruaſit, maximè uerò Græ-
ciam. Hi enim errorem eum iam recepe
Hellen gigas. rant, & Hellenem uenerabantur, gigan
tem è tribu Iaphet oriundũ, & cõdendæ
turris ſociũ: ob quã linguę hominũ ſunt
μέροπες. diuiſæ, ipſiq; ex eo dicti μέροπες.

SERTORIVS Romanorũ prætor,
quamuis Hiſpani elati ſucceſsibus, fero
ces eſſent, nunquam de ſumma rerum
decernere fuit auſus.

σέρφος.) ἔνεστι κἀν μύρμηκι κἀν σέρφῳ χο
λή: In eſt & formicæ & uermiculo bilis.

σέσωστρις.) Seſoſtris, Aegypti rex: qui
ut Aegyptios deprimeret, eorũ mores
mutauit, ac officia uirorũ mulieribus,
* mulierum uiris lege lata mandauit. ** τὰ δὲ τῶν γυναικῶν τοῖς ἀνδράσι.*

SEVTHES, unus ex Thraciæ regibus.

SEVERVS, poſt Dyſtychen (Euty
chen, Felicem, uocat infelicem, ob here
ſin) extitit. qui rapto Antiochiæ thro- Col. 1292
no, Manichæam & Apollinaris & Euty
chis hæreſim * inſtaurare ſtuduit, pro ui ** ἀνανεῶν.*
rili ſua perturbans Eccleſiæ pacem. Pul
ſus autem Eccleſia, ut ſeditioſus & tur-
bulentus, in Alexandrinorum leuita-
tẽ turbinis & procellæ inſtar irruit. Vbi
cum alius quoque turbo ipſi & popu-
lo reflaſſet, confudit & perturbauit om
nia. Iulianus enim quidam Halycarnaſ-
ſeus, Aſiæ epiſcopus, eos diſsipauit.

SVETONIVS Tranquillus, gram-
maticus Romanus.

σειροφόροι.) Reſtiferi, genus Partho-
rum, pugnantium ex equis, qui commi
nus aggreſsi hoſtes, laqueis iniectis, &
equis ui retractis, illos impetu equo-
rum uel uiuentes uel mortuos abſtra-
hunt.

σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξένον δὲ μέλισσα.
Siren quidem amicum nunciat, hoſpitem uerò apis.

SIREN, inſectum eſt cerificum, api
conſimile.

SIRENAS, mulieres quaſdam ca-
noras uetus Græca fabula celebrat:
quæ in inſulula ſedentes, ita præter-
nauigantes ſuauitate uocis delecta-
rint, ut eos ibi uſque ad obitum deti-
nerent. A pectore uſque ad uerticem
forma fuiſſe traduntur muliebri, infer-
nè paſſerum. Mythologi dicunt, Si-
renas eſſe quaſdam fœminea facie præ-
ditas auiculas, quæ prætereuntium nau
tarum canticis quibuſdam meretricijs
demulceant aures: nec * alium cantus ** τῆς ᾠδῆς ἡ ἡδονὴ, lego.*
ſuauitas finem habet, niſi mortem.
Narrationis autem ueritas ita ſe ha-
bet. Loca eſſe quædam maxima, mon-
tibus anguſtata: quibus alliſi fluctus,
argutũ ſonum edant. quo audito, præ-
tereuntes fluctui uitam ſuam com- Col. 1293.
mittant, ipſiq; unà cum nauibus pe-
reant. Sirenes uerò & * Onocentau- *Sirenes.*
ri, quorum meminit Eſaias, dæmones ** Onocentauri.*
quidam ſunt, ea figura apparentes
in

in deſolatione urbis ira diuina inflicta. Olores. Syri autem olores eſſe dicunt, qui poſt lauationem ex aquis in aerem ſubuolantes, ſitaue quoddam carmen canant. Iob uerò dicit: Frater factus ſum Sirenum, & ſodalis paſſerum: hoc eſt, cantillo meas calamitates, quemadmodum Sirenem. Paſſeres autem dicit, quem Struthiocamelus. nos Struthiocamelum appellamus: qui auis cum ſit, pedes & collũ aſini habet.

σειρῶν.) Sirenes, animi compoſitæ & Muſicæ facultates. σειρώνιον μέλος, Sirenia cantilena.

σεισάχθεια.) Excuſsio oneris. Sic appellauit Solõ nouas tabulas, omni ære alieno & publicè & priuatim ſublato. Nomen inde factum, quòd Athenis pauperes creditoribus ſuis laborare corporibus cogebantur. Diſſoluto autem debito, uelut onus quoddam excutiebant.

σεῖσαι.) παύσασθαι δηκῶν ἀλληλοφάγων. Deſiſtere à contentionibus, quæ mutuò ſeſe deuorant. Ariſtophanes in Dætalenſibus: Exagitabant, pecuniam flagitabant, minitabantur, calumniabantur denuò.

Terræmotus. σεισμός.) Terræmotus fit uento in terræ cauitatibus incluſo: quorum alij ab hiatu Chaſmatiæ, alij Braſmatiæ à fremitu dicuntur.

σεῖστρον.) Radit ille caput & barbam, quò lateret: habituq́ꝫ Aegyptio ſumpto, quali cultores Iſidis utuntur, & ſiſtrum quatiens oberrabat.

σηγώρ.) Segor, nomen urbis, in qua Lot Sodomiticum incendium fugiens conſeruatus eſt.

Col.1294 σήθ.) Seth, Adami filius. De hoc illud dictum eſt, Ingreſsi ſunt filij Dei ad filias hominum: hoc eſt, Cainiæ ſtirpis. Sethus deus. Deum enim, Sethum illius ætatis homines appellabant, eo quòd & Hebraicas literas, & ſtellarum appellationes inueniſſet, ob inſignis eius pietatis admirationem, ut qui primus & cognominaretur & appellaretur deus. Dei appellatio communicata hominibus. quemadmodũ & Moſi dicit Dominus: Deum dedi te Pharaoni. & de uirtute præditis & iudicibus, & ſpiritualibus dicit: Deos non contemnes, & principi populi tui non maledices. Meritò igitur Sethi & Enoſi & Enochi, filij dei, & deorum filij, autore Symmacho, intelligũtur: qui uicti libidine, ad Caini filias ſunt ingreſſi, è quorum impari & impuro cõiugio nati ſunt Gigantes, ob iuſtum quidem robuſti & maximi: ob iniuſtum autem & profanum, improbi & peſsimi.

SELYBRIA, urbs Thraciæ.

σημαῖαι.) Pilatus Tiberij imagines, quæ ſigna uocantur, in Iudæam tectas intulit. Pilati uexilla. At Iudæi ſic perculſi ſunt, tanquam patria eorum inſtituta conculcata eſſent. Nolebant enim ullam imaginem in urbem inferri. Cõſtãtinus crucis formã in uexillis ferebat, loco ſimulacrorum, quę in aliorum Romanorum uexillis erant. Col.1295 Crux Conſtantini. Signa Romanorum in tumulum quendam cõfugerant. Ibi cũ omnes ſententiam dixiſſent, Scipio ait: Cum re integra deliberent, magis operam eſſe dandam, ne quid ipſi capiant detrimenti, quàm ut hoſtibus noceant.

σημαίνομαι.) Ac partim coniecturas ſequor, partim attonitus ſum, nec quid ſit conijcere poſſum. Sophocles.

σημεῖα σκυθικά.) Vexilla Scythica, texta quædam ſunt, tincta coloribus, ſerpentum maximè ſimilitudine, ſuſpenſa de contis mediocribus: eo conſilio, ut eis currentibus, aut equos incitãtibus, exaggerentur, & ſerpentum ſimilitudinem referant, & flatu uehementiore impulſa ſtridant.

σημεῖα αἴρεσθαι ἑκατέροις.) Signa tolli utrinq́ꝫ, apud Thucydidem. Habebant enim ſigna quædam, quæ tempore pugnæ oſtendebantur: quibus erectis, pugnam incipiebant: detractis, deſinebãt.

σημεῖον.) Signũ, quo res obſcuræ deprehenduntur apud Scepticos, quod ratiocinationibus deſtruunt. Signum item, concione indicta ponebatur.

σημός.) Semus, Eleus grammaticus, ſcripſit Deliacos libros 8. Circuitus duos. De Paro, 1. De Pergamo, 1. De Pœanibus, quo in opere meminit Muſicorum quorundam generum, Autocabalorum, Ithyphallorum, Phallophororũ. Autocabali. Ac Autocabali quidem, ut aiunt, hederaceam coronã geſtabant, poſtea Iambi dicti. Ithyphalli uerò laruas ebriorũ habebant, & manicas floridas, & tunicam ad talos uſq́ꝫ demiſsã. Ithyphalli. Phallophori aũt, non abſq́ꝫ ſerpillo & pæderote facies obtegebant, hedera & uiolis coronati. Phallophori.

SEON, rex Amorrhæorum.

SERANGIVM, locus quidã Pirçei.

σῆρες.) Seres, gens ubi ſericum naſcitur, quam Græci olim ueſtem Medicã appellabant. Col.1296 Sericum.

appellabant. Sub Iuſtiniano legatos miſerunt Chriſtiani ad Aethiopes, ut ſericum ex India mercati, Romanis uenderent, ipſiq; magna pecunia potirentur: & id tantum lucri Romanis cõferrent, ne pecuniam ſuam poſthac ad hoſtes transferre cogerentur.

σήσαμα.) Seſami & papaueris & ſiſymbrij folijs olim coronabãtur ſponſi.

Sibylla. Diana. SIBYLLA Delphica, etiam Diana dicta, bellum Troianum anteceſsit, & uerſibus heroicis ſcripſit oracula. Pater *Beroſus.* Sibyllæ Chaldææ Beroſus dictus fuit, mater Erymanthe.

Sibylla Apollinis & Lamiæ filia, ſecundum quoſdam autem Ariſtocratis & Hydoles: ut uerò alij tradunt, Crinagoræ: ut Hermippus, Theodori. Erythræa, eo quòd nata eſſet in loco Ery*Varia patria.*thrarum, qui Batti appellabatur. Nunc ipſe locus in urbis modũ exædificatus, dicitur Erythre. Quidam eam Siculã, quidam * Sardanam, quidã Gergethiã, ** σαρδιάναν.* quidam Rhodiam, alij Libycam, alij Lucanam, alij Samiã eſſe putauerunt. Fuit autem poſt excidij Troiani tempora *Scripta.* annis 483. & hos libros compoſuit: De palpitationibus, Carmina, Oracula. Dicitur & triangulari forma lyram prima inueniſſe.

Sibylla Colophonia, Lampuſa dicta, à Calchante oriunda, & ipſa diuinationes & oracula & alia quædam uerſibus edidit.

Sibylla Theſſalica, Manto dicta, à Tireſia oriunda.

Col. 1297 Sibylla à quibuſdã Sarbis, à quibuſdam Caſſandra dicta, ab alijs Taraxandra, oracula & ipſa edidit.

Sibylla Cumana, & Sibylla Theſprotia, eodem modo oracula ediderunt.

Sibylla Chaldæa, quæ à quibuſdam Hebræa nominatur, & Perſica, ſuo no*Sambethe.*mine Sãbethe dicta, à beatiſsimo Noe oriunda. De Alexandro Macedone uaticinata eſt: cuius meminit Nicanor, qui *Vaticinata de Chriſto.* uitam Alexandri ſcripſit. Hæc de Domino CHRISTO, & eius aduentu, plurima prædixit. Sed & reliquæ cum ea conſentiunt, niſi quòd huius libri ſunt 24, de gente qualibet atq; regione agen*Verſus cur imperfecti.*tes. Quod autem uerſus eius imperfecti & uitioſi reperiuntur, nõ Prophetidis culpa eſt, ſed notariorum: qui orationis impetum aſſequi non potuerũt: aut etiam indocti fuerunt, & imperiti grammatices. Vnà enim cum afflatu, etiam eorum quæ ab ea dicta eſſent, memoria deſinebat. eaq; de cauſa & uerſus imperfecti reperiuntur, & ſentẽtia claudicans. Aut etiam certo Dei conſilio factum hoc eſt, ne à multis indignis oracula eius cognoſcerentur: aut longum tempus, ut & aliorum multorum, huius rei cauſa fuit. Atq; etiam obſcuritas eorũ quæ à Prophetide dicta ſunt, & crebra librorum deſcriptio, nihil miri eſt ſi & ſententiæ confuſionem, & uerſuum perturbationem attulerunt.

SIBYLLAE diuerſis & locis & tem*Sibyllarum catalogus.*poribus fuerũt decem. Prima Chaldæa ſeu Perſica, ſuo nomine Sambethe. Altera, Libyca. Tertia, Delphica, Delphis nata. Quarta, Italica, quæ *Cumis in Ita** ἐν λύμῃ lego, pro, ἐν λιμμιέρᾳ.*lia fuit. Quinta, Erythræa, quæ ante bellum Troianum diuinauit. Sexta, Samia, ſuo nomine dicta Phyto, de qua ſcripſit Eratoſthenes. Septima, Cumana, quæ & Amalthæa, & Hierophile. Octaua, Helleſpontia, nata in pago Marmiſſo, iuxta oppidulum Gergitiũ*, quæ aliquando Troianæ ditionis fuerunt tem** αἳ τῆς οἰκείας ποτὲ τρωάδος ἐτύγχανον.*poribus Solonis & Cyri. Nona, Phrygia. Decima, Tiburtina, nomine Albunea. Cumanam tradunt nouem libros ſuorum oraculorum obtuliſſe Tarquinio Priſco, Romanorũ regi: quos cum ille repudiaſſet, cremaſſe duos. Sibylla uatem ſignificat: itaq; omnes fatidicæ mulieres hoc nomine appellantur.

σιβυλλιᾷν.) Sibylliſſare, oracula deſiderare, decipi, uaticinari, diuinationes ſibi fingere, efferri, & ſuperbire.

SIBYNTIVS, Theodectis Phaſelitæ anagnoſtes & famulus, qui primus ſeruorum arti dicendi ſtuduit. Scripſit præcepta rhetorica.

SIGEVM, urbs Troadis, non procul Col. 1298 ab Ilio, itemq; promontorium. unde Sigeenſis.

σιγὴ βαθυτέρα πάσης ἐρημίας.) Silentiũ quauis ſolitudine altius.

σιγᾷ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.) Tacet ille quidem, & odit, ſed habere uult.

SIDE, Pamphyliæ metropolis, ita dicta à Side Tauri filia, Moli uxore. Ciuis, Sidetes dicitur.

σιδηρέαν ψυχήν.) γλαύκου τέχνη, Glauci ars: de ijs qui facilè aliquid conficiunt. *Tinctura ferri.* Glaucus quidam Samius, ferri conglu-

tinationem primus inuênit: quod qui
molle eſſe uolũt, oleo: qui durum, aqua
tingunt.

σιδηρίτης.) Sideritis gemma uires mi
• rabiles habere dicitur, * ultra Magne-
παρὰ τὴν tem.
μαγνῆτιν. σιδηροῦς ἄνθρωπος.) Homo ferreus, qui
multa mala tolerat.

Tilla telle σίδια.) Tantillus cum eſſet puer, do-
beuslepa- mi ſtruebat ædes, naues ſculpebat, &
uen. currus coriaceos fabricabat, & è mali
punici corticibus ranas faciebat. Quid
cenſes?

SICARII ſub Claudio imperatore
incuruis enſibus, id eſt ſicis, homines
occidebant: quos ab Aegyptio latrone
in deſertum eductos, Felix ultus eſt.

Archida- σικελίζειν.) Siculiſſare, uel auſterum
mus. eſſe, uel improbũ. Archidamus Ageſi-
lai F. oraculo Delphico iuſſus eſt caue-
re Siciliam. Is itaq; cum inſulam Siciliã
formidaret, in trigemino Atticæ colle
Sicilia pugnans, occubuit.

σικελικὴ τράπεζα.) Sicula menſa. De
ſumptuoſis & delicatis.

Col. 1299 σικελὸς ὀμφακίζεται.) Siculus immatu
ras uuas uindemiat. De ijs qui ſpe parui
commodi magnum faciunt damnum.
Poteſt & de ijs dici, qui maturiſsima
quæq; ſeligunt, atq; pulcherrima.

SICERA, facticius potus, uinum cõ
dimentis permiſtum.

SICIMA, Ioſepho à Iacobo relicta
urbs.

SICYON urbs, nunc Hellas dicitur,
cuius primus rex fuit Aegialeus, cuius
900 anno- regnum durauit annos 900. Prouerbiũ,
rũ regnũ. σικυώνιος ἐπαπέδυν, Sicyonius in arenã
deſcendit.

σικχός.) Plutarchus: Animalia robu-
ſtioribus ſtomachis ſcorpios & ſerpen-
tes deuoratos concoquunt: imbecilles
uerò & morbidi, pane & uino uſi nau-
ſeant.

SILVANVS philoſophus, cæterà
quidem uir bonus & ſanctus, ſed ſim-
pliciore ingenio, & minus acuto.

Timon Sil- σιλλαίνει.) Sillographus fuit Timon
lographus. Phliaſius, Pyrrhonius philoſophus. Sil-
li autem, à motu oculorum ad deriden-
dum comparato dicuntur.

SILXIBVLVS, dux quidam Tur-
corum.

σίλφιον.) Battus, qui & Ariſtoteles,
urbem in Africa Cyrenas condidit. Cy
renęi autem regi ſuo pro hoc beneficio
gratiam relaturi, * annulum fecerunt, * δακτύ-
in quo urbs eorũ regi offert ſilphium, λιον.
cuius & folium & fructus, & ramus &
ſuccus magni eſt precij. Silphium ra- Col. 1300
dix ſuaueolens in Africa naſcens, & ad
condimenta & ad curationẽ utilis: pul-
cherrima uerò eſt Cyrenaica. Ariſtæus Ariſteus.
primus Silphij condituram, ſicut & mel
lis, inuênit.

SIMAETHA, meretrix Megarica,
quam & Alcibiades amauit.

SIMMIAS Rhodius grammaticus,
ſcripſit Gloſſarum lib. 3. Poematum di-
uerſorum lib. 4. Fuit à primo ortu Sa-
mius, & in Amorgi colonia dux, & ipſe
miſſus eſt à Samijs. Amorgum in tres Amorgũ.
urbes diſtribuit, Minoam, Aegialum,
Arceſimen. Fuit 406. annis poſt bellum
Troianum. Scripſit ſecundum quoſdã
primus iambos, & alia diuerſa, & anti-
quitates Samiorum.

Simmias, Thebanus philoſophus, di
ſcipulus Socratis: ſcripſit de ſapientia,
de amicitia, de ueritate, de Muſica, de
rebus expetẽdis & fugiendis, de animi
curatione, & alia philoſophica.

SIMVS apud Demoſthenẽ, in ora-
tione pro Cteſiphonte, unus Aleuada-
rum, qui Philippum adiuuiſſe putatur.

SIMONIDES, Leoprepis F. Iulia-
tes, ex urbe Cei inſulæ, lyricus, Steſicho
ro temporibus poſterior, cognomento
Melicertes, ob ſuauitatem. hic memo-
riæ artem inueniſſe dicitur. Inuenit & Simonidis
longas literas, & duplices, & tertium inuenta.
lyræ ſonum. Natus Olympiade 56,
uel (ut alij ſcribunt) 62, uſque ad 78:
uixit annis 87. Scripſit lingua Dorica Scripta.
Cambyſis & Darij regnum, & Xer-
xis prælium nauale, & pugnam ad Ar-
temiſium uerſu elegiaco, Salaminiam
uerò melico: Thronos, Encomia, Epi-
grammata, Pæanes, Tragœdias, &
alia. Hic Simonides, ſi quiſquam a-
lius, memoria ualuit: eiq; ſimilis fu-
it Apollonius Tyaneus, qui uocem Apolloni-
quidem ſilentio continebat, plurima us Tya-
uerò in memoria reponebat, & cente- neus.
narius firmitate memoriæ Simonidem
ſuperabat, &c.

Simonides lyricus, primus uidetur Col. 1302.
& * ſordes in cantica intuliſſe, & canti- * μικρολο-
cum ſcripſiſſe. Habuit duas capſulas, γίαν.
alteram Gratiarum, uacuam: alteram Duæ ca-
* plenam. pſæ.

*plenam. Ariſtophanes, Simonidis carmina uocat malicioſa & uaria. Huius dictum eſt, ἀνάγκῃ δὲ θεοὶ μάχονται, Neceſsitati ne deos quidem repugnare.

Dijs charus Simonides.

Vt autem dij melopœum Simonidem & honorarint & amarint, & euocatum liberarint, conclaui in quo conuiuium agitabatur, collapſo, alibi dicam. Sed ne hæc quidem prætermittenda ſunt.

Sepulchri uiolatio.

Agrigentinus dux fuit Phœnix, qui bellum cum Syracuſanis gerens, & Simonidis ſepulchro perquam ſuperbè & inclementer diſsipato, è lapidibus turrim condit, qua capta urbs eſt. Hæc & Callimachus confirmare uidetur. miſeratur enim facinus impium, & ſuauem poetã ipſum loquentem facit Cyrenæus: Nec inſcriptionem ueritus eſt, quę indicat filium Theoprepis ibi ſitum eſſe, Ceium uirũ. Deinde poſt alia dicit: Neq; uos, ô Caſtor & Pollux reformidauit, qui me domo collapſura euocaſtis olim è conuiuis ſolum, cum Cranoniorum* fato corruit magna domus in Scopadas. Vindices itaq; dij ſunt præſtantium uirorum, eosq; honorant, & Olympij* etiam in tertio principatu: *quod mihi non uiſum eſt curioſè conſectari. Sed & hæc commonefactio ſint rectè uiuendi, ut deos & hic curatores habeamus, & illic, cum fatale & neceſſariũ iter fuerimus ingreſsi.

** ἀίσας.*

** εἴ τι οἱ ἐπὶ τρίτους ἀρχῆς.*

SIMONIDES Ceius, ſecundum quoſdam, ſuperioris è filia nepos, cognomento Melicertes, à miſtione mellis, ut opinor, facto, quaſi mellifluum dicas. Fuit ante bellum Peloponneſiacum. Scripſit Genealogias lib. 3. Inuenta lib. 3.

Simonides Magnes, Sipyli F. uerſificator, fuit ſub Antiocho Magno, cuius res geſtas ſcripſit, & pugnam cum Galatis, *cum elephantis equitatum eius confecerunt.

** ſ. ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτῶν ἔφθειρε: Quando cũ elephantis equitatum eorum contriuit.*

Simonides Caryſtius, uel Eretrienſis uerſificator, conuentum Græcorum in Aulide ſcripſit, trimetrorum lib. 2. de Iphigenia, 1.

Simonides alius ſub Iouiano fuit, ob philoſophiam celeberrimus.

Simonides, Crinis F. Amorginus iambographus, ſcripſit Elegiarũ libros 2. Fuit & ipſe annis 406 Troiano bello poſterior. Iambos, ut quidam tradunt, primus ſcripſit.

σίμωνος ἁρπακτικώτερος.) Simone rapacior. Sophiſta hic fuit, & peculator. Ariſtophanes: Simonem ubi uiderunt, ſtatim lupi facti ſunt. Quòd ſi Iupiter periuros fulminat, cur neq; Simonem cremauit, neq; Cleonymũ, neq; Theorum, homines perfidiſsimos.

σίμυλος.) Demoſthenes pro Cteſiphonte: Nauauit operam mercenariã ſuſpirioſis iſtis hiſtrionibus Simylo & Socrati Aeſchines.

SINA & Sinæum, mons, ubi Moſes miraculum illud rubi uidit.

σινιάσαι.) CHRISTVS ad Petrum. Quæſiuit te ſatanas, ut te cribraret inſtar frumenti. Ego uerò oraui pro te, ne fides tua deficeret. Non pro Petro ſolo orauit Chriſtus, ſed pro omnibus Petri fide præditis: cribro nihil aliud ſignificante, niſi terrenum orbem, doloribus & uoluptatibus plenum, per quas res tanquam per foramina excidunt terreni ab almo frumento ſecreti in Orcum: alijs tanquam per meatum, gaſtrimargiam, effluẽtibus, quorum uenter deus eſt: alijs per ſtudium uoluptatũ, de quibus Propheta ait, Spiritu ſcortationis errauerunt: alijs per iram, alijs per alios affectus.

Chriſtus pro omnibus orat.

Cribri allegoria.

SINOPE urbs, & meretrix, quæ uetula facta, Abydus (quòd fundo careret, opinor) dicta eſt: unde σινωπίσαι, turpiter facere, à moribus illius mulierculæ.

σίντης.) Lupis graſſatoribus in montibus, ne quis meæ Paſtor nunciet ſenectutis imbecillitatem.

Videtur canis loqui.

σιὼν ἡ ἐπουράνιος.) Sion cœleſtis, & Hieroſolyma cœtibus ſanctorum ornata: cuius portæ ſunt infernæ eccleſiæ. Sion etiam eſt pia Reſpublica.

σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν πυθαγόρα τελεσθέντων.) Taciturnior ero ijs etiam, qui Pythagoræ ſunt initiati. Prouerbiũ in planè tacentes, eo quòd Pythagoræ diſcipuli pręceptum habebant exercendi ſilentij per annos quinq;.

Col. 1303.

σιπύη.) Ariſtophanes: Ciſta panaria plena eſt alba farina. θεὺς δὲ σιπύας δ' ὀλιγησιπύων.

Nos è pauperibus locupletes effice, quæſo.

Hinc colligas, nõ malè apud Ariſtotelẽ ἀπελιτικῶν legi ἡμεσιπύας: pro quo alij ἡμισίτυς.

SIPYLINE, urbs: & Sipylus, nomẽ loci aut fluuij.

SIRICIVS Palæſtinus Neapolitanus ſophiſta, diſcipulus Andromachi,

 qui

qui aliquandiu docuit Athenis. Scripſit Progymnaſmata, & Declamationes.

SIRIS fluuius: & Sir magna urbs & populoſa, & princeps gentis Illyriorum.

Eruditio. SISINNIVS, Nouatianorũ epiſcopus, uir eloquens & ſummus philoſophus, in dialecticis ualde exercitatus. Itaq; Eunomius hęreticus ſæpè diſputationes eius uitauit. *Munditiei.* Victu nõ tenui, ſed in ſumma continentia, ſumptuoſo utebatur: & candida ueſte nitidus, quotidie bis in publicis balneis lauare ſolit⁹. Quamobrem rogatus, Cur, epiſcopus cum eſſet, bis in die lauaret? Quia, inquit, temporis excludor anguſtijs, ne ter lauem. Alio tempore, cum Arſaciũ epiſcopũ *honoris cauſa uiſeret, à quodam ex illius comitatu rogatus, Cur ueſtem epiſcopo nõ cõuenientẽ ferret? & ubi ſcriptum eſſet, ut ſacerdos candido amictu uteretur? Tu uerò prius, inquit, dic, ubi ſcriptum ſit, ut nigris ueſtiatur epiſcopus? Illoq; hæſitãte, ſubiecit: Tu quidem iſtud demonſtrare nõ poteris: me aũt Salomon docuit, ueſtimẽta candida eſſe oportere. &, Seruatorem, ex Euangelijs apparet, candida ueſte eſſe uſum, atq; etiam Moſen & Heliam diſcipulis in candidis ueſtibus oſtendiſſe. Hæc & alia cum dixiſſet, in admiratione fuit. *Leontius Ancyranus.* Cum autem Leontius Ancyranus Galatiæ epiſcopus eccleſia Nouatianis adempta Conſtantinopolim ueniſſet: Siſinnius ab eo petijt, ut eam illis reſtitueret. Illo uerò aſperè reſpondente: Vos Nouatiani eccleſiam habere non debetis, qui pœnitentiam tollatis, & Dei liberalitatem excludatis: Siſinnius, Atqui neminem, inquit, ita pœnitet ut me. Illo, Cuius rei, ſciſcitante: Quòd te uiderim, inquit. *Concionandi munus repudiãdo retentum.* Idem, cum Ioannes epiſcopus diceret, Vrbem duos epiſcopos habere non poſſe: Neque enim habet, inquit Siſinnius. Quod cũ Ioannes grauiter tuliſſet, ac diceret: Vides, te ſolum eſſe uelle epiſcopum? Nõ hoc, inquit, dico, ſed me tibi ſoli non eſſe epiſcopum, cum ſim alijs. Ibi Ioãnes: At ego efficiam, ne cõciones habere tibi liceat. hæreticus enim es. Tum Siſinnius feſtiuè: At ego, inquit, mercedem etiam tibi ſoluam, ſi me tanto labore liberaris. Ibi Ioannes factus mitior: Non te liberabo, ſiquidem habere concio-

* κατὰ τιμὴν ὁρῶντος.

nes oneri tibi eſt. Adeò facetus fuit Siſinnius. Col. 1304 Multa ſcripſit, in quibus uerba cõſectatur. *Vita uox.* In dicendo magis, quàm in legendo, admirationi fuit. Nam & uultui eius, & uoci & oculis, & toti corporis motui gratia inerat.

SISINNIVS epiſcopus Nouatianorum, uir eloquentiſsimus, & philoſophicorum dogmatum & ſacrorum librorum peritiſsimus, & ad diſputandũ promptiſsimus: ut & Eunomius eo nomine celebris, eaq; re occupatus, ſæpè cum eo diſputare recuſarit. *Eunomius.* Fuit adeò continens in uita, ut nullum calumniæ relinqueret locum: *Frugalitas.* quiq; eum ignorabant, hominem ita delicatum, continentem eſſe poſſe non crederent. Moribus feſtiuis fuit, *Mores.* & in congreſsibus iucundus: eaq; de cauſa Catholicis etiam epiſcopis & magiſtratibus atq; procerib. gratus. Cauillari feſtiuè, & dicteria ſine offenſa ferre, & eleganter atq; ex tempore quæſtionibus reſpondere, cõmodiſsimè potuit, &c. ut ſuprà. Multæ etiã eius aliæ facetiæ commemorantur.

σισόης.) Deus Moſi mandauit, ut omni populo ediceret, ne barbas euellerẽt, ne'ue ſibi caluicium inducerent.

σισύρα.) Boream cum ſole certaſſe ferunt, uter eorum agricolæ iter facienti ueſtem poſſet exuere? Ariſtophanes: Col. 1305. Quo pacto ſerues talem urbem, cui neque læna neq; lacerna eſt? Cui neq; bonus neq; turbulentus ciuis prodeſt? *ἄσωτοι οἱ παλίμβολοι.*

σίσυφος.) Ariſtophanes: Age Siſyphi machinas expedi. neq; enim certamen hoc excuſationẽ accipit. *Siſyphus.* Tempus iam eſt, ut forti ſis animo. Siſyphũ acrẽ & callidum perhibent poetæ, uno uerbo ab Homero edocti: Ibi Siſyphus erat, qui omnium mortaliũ callidiſsimus fuit. Hinc Siſyphus pro callido uſurpatur. Fuit autẽ Corinthi rex, qui unguibus & ungulis ſuorum animalium ſingulas literas inſcribebat. *Siſyphiæ literæ.* Quæ cum Autolycus, homo periurus, & fur ſolertiſsimus ſurripuiſſet, eorumq; figuram mutaſſet: *Autolycus ſtupro filiæ redimit furtum Siſypho factũ.* Siſyphum non latuit, qui ex literis ea agnouit. Itaq; ut eum placaret, hoſpitio excepit: & filiæ ſuæ Anticliæ copiam illi fecit, ex eoq; grauidam puellã Laerti uxorem dedit: qua de cauſa Siſyphides Vlyſſes dicitur. *Vlyſſes Siſyphi F.*

σῖτα.) Philopœmen poſt alterum expeditionis diem monuit, ut è duobus prandijs *Contractio prandiorum.*

prandijs tria facerent, unũ diem adiuncturus: interdum, ut è duobus 4. (ciæ.

SITALCVS, ſeu Sitalces, rex Thra-

σιτοποιεῖσθαί τε ἀνάγκη, καὶ κοιμᾶσθαι.) Et cibum capere, & dormire neceſſe eſt.

σιτοφύλακες.) Annonæ præfecti, magiſtratus Athenis, qui curabat ut frumẽtum, farina & panes rectè uenderentur. Erant autem numero 15 in urbe, in Piræeo 5.

σιφνιάζειν.) Siphnios imitari, id eſt digito nates tangere: ſicut λεσβιάζειν, λεσβίζειν.

Religione neglecta, Fortuna aduerſata. SIPHNII nõ inſularium modò, ſed multorum etiam è mediterraneis ditiſſimi fuerunt. Ac dum decimas ritè Delphos mittebant, ut oraculo iuſsi erant: opes eorum creſcebant, argentifodinis inuentis. Cum uerò primitias mittere deſtitiſſent, æſtus maris opum affluentiam illam demerſit. Itaq; ad egeſtatem inſularem, & extremam penuriam ſunt redacti * ab Ionis præſidijs. Ariſtophanes: Deſiderat quidem, & odit, & habere uult: hoc eſt, Athenienſes deſiderant Alcibiadem, ut ſtrenuum: oderunt, ut tyrannicum. Infert enim: Odi ciuem, qui in iuuanda patria tardus eſt, eâdemq; magnis detrimentis afficienda celer: ſibiq; conſulentem, patriæ uerò inutilem.

** in τῷ περὶ τῶν φρουρῶν, ut ſcribit Ion in opere de præſidijs. Alcibiades.*

¶ Ea quæ ſequuntur uſq; ad uocem, σκύγερα, conuertit Nicolaus Schuueigerus Auguſtanus, Vuolfij auditor.

Col. 1307. *Sthenebœa. Prœtus. Bellerophon. Iobates.* Σθενέβοια.) Sthenebœa Prœti uxor, quæ Bellerophontis amore capta, cum repulſã, ob caſtitatẽ eius, tuliſſet, apud Prœtum eum falſò detulit, tanquã uim ſibi afferre uoluiſſet. Itaq; Prœtus indignatus, miſit illum ad Iobatem patrem Sthenebœæ, ut ille eũ interficeret. Prœtus enim eum è medio tollere noluit, quòd eum filij loco educauiſſet. Iobates uerò, cum illum falſò accuſatum fuiſſe reſciuiſſet, Bellerophõti pepercit. Poſt *Acriſius.* Prœtum, Acriſius regno potitus eſt.

σκαμβὸν ξύλον, οὐδέποτ' ὀρθόν.) Curuum lignum nunquam erit rectum.

σκαμωνίδαι.) Scammonidæ, municipium Leontiæ tribus.

σκάνδεια.) Scandia, urbs in Cytheris.

Euripides ob matrem perſtringitur. σκάνδιξ.) Scandicopolam Euripidẽ uocarunt, quòd matrem quæ olera uendidiſſet, habuiſſe dicunt. Scandicem mihi da, à matre acceptã. Et: Ne mihi obijcito ſcandicopolæ uerba, qui uenerabilem appellat pacis aquam. Andocides: Non denuò uidebimus carbonarios è montibus aduenientes, & oues & boues, & plauſtra in urbem, & mulierculas & ſeniores uiros, & operarios armatos, neq; etiã amplius oleribus agreſtibus & ſcandicibus ueſcemur.

σκάρος.) Nomẽ piſcis. Aelianus: Solus marinus ſcarus ruminat, ſicut & oues. Col. 1308

σκαφηφόροι.) ſcaphã ferentes. Dinarchus in oratione contra Ageſiclem inquit: Adoleſcẽtes qui loco eorum ſunt qui ſcaphas ferunt, in arcem aſcendent: nõ uobis habẽtes gratiã ob datã ciuitatem, ſed pecuniæ.* Iſti enim ſcaphas ferebãt Athenis. Demetrius quidẽ in tertio Legislationis: Legẽ ait inquilinis, ut in põpis ſcaphas ferant, filiæ uerò illorũ hydrias & umbellas geſtent, iniunxiſſe. *Inquilinorum onera. * pro ὄντες, f. οἱ μέτοικοι inquilini.*

σκαιός.) Ariſtophanes in Nubibus: Non uidi uirum adeò agreſtem ullum, neq; ineptum, neq; indoctũ, neq; obliuioſum. Et iterum Ariſtophanes: Nõ ineptus homo fuit, ſed norat anus putidæ Dictum deuorare. Et iterũ: Ille quidem in cõgreſsibus parũ urbanus erat, in rebus autem gerendis è cõtrario ualde benignus, & ſatis prudens.

σκελλίου υἱός.) Ariſtocrates. Ait igitur Ariſtophanes: Et Scelliæ filiũ execror; Ariſtocratem ſcilicet. Per Ariſtocratem autem, intelligit Ariſtocratiam. *Ariſtocratiæ periphraſis.*

σκευή.) Sacerdos habitum carnificis ſumpſit, ueſtitu honeſtiſsimo in miſerrimum mutato.

σκεῦος.) Polybius: Erat Damocles inſtrumentum commodum, & multas habens anſas ad res gerendas. Col. 1309

σκίρωμα.) Sciroma, id eſt duricies, malum hepatis eſt immedicabile.

σκηνή.) Scena, eſt media ianua theatri. Paraſcenia uerò, ex utraq; parte mediæ ianuæ, ut dilucidius dicam, poſt ſcenã ſtatim: &* paraſcenia, eſt orcheſtra. Ea uerò eſt locus q ex tabulis pauimentũ habet, ex quo ſpectacula exhibẽt mimi. Eſt poſt orcheſtrã ara Bacchi, quæ Thymele dicitur. Poſt Thymelen autẽ area, hoc eſt infimũ theatri pauimentũ. ** proſcenia. Scena. Paraſcenia. Orcheſtra. Thymele. Area.*

σκήνωμα τοῦ θεοῦ.) Tabernaculum, id eſt templum Dei.

σκηπίων.) Scipio Romanorum imperator, cum Hannibale Carthaginenſiũ duce *Scipio & Hannibal diſsimiles.*

duce inibat pactionem. Cum uerò congreſsi eſſent, uideres Scipionē corpore formoſo, & magnanimum, naturaq; iucundum magis quàm formidabilem. Hannibalis uerò uultui acri & contorto truculentum quiddam inerat. Cum uerò pactis & conuentis nō ſtarēt, quidam Carthaginenſes ab Hannibale ad ſpeculanda caſtra hoſtium miſsi, in Romanos inciderūt: quos ad ſe perductos Publius nullo malo affecit, ſed caſtra circuire iuſsit, cœnatosq; dimiſit incolumes, ut Hannibali, cuiuſmodi caſtra Romanorum eſſent, renunciarent.

Col. 1310. σκήπτων.) Nimirum ſapiens fuit, qui uetuit ſententiam ferre, priuſquam utraq; pars audita eſſet. Tu uerò iam longè illum uiciſti: itaque omiſſa ira clauas abijcio.

σκηπτός.) Inſtar grandinis marini, aut uiolenti fulminis, ſubitò erupit.

σκῆψαι.) Scythæ quidam, Cruthingi dicuntur.

σκῆψις.) Illud uide, ne cauſam uanam prætexas.

σκῆψις.) Scepſis, urbs eſt Troadis, cuius meminit Demoſthenes in oratione contra Ariſtocratem.

σκιὰ θανάτου.) Vmbra mortis: id eſt, pericula ducentia ad mortem.

σκίαθος.) Sciathus. Inſula eſt proxima Eubœę, cuius in Philippicis Demoſthenes meminit.

σκιαμαχῶ.) Id eſt, cum umbra pugno: de rebus quæ fieri nequeunt.

σκιὰ ὀνείρων.) Vmbra ſomniorum: de rebus incertis. Damaſcius: Quando pro rebus geſtis ſimulachra quædam conſcribimus, umbram ſomniorum ſecundum Pindarum.

σκιάποδες.) Sciapodes, Libyæ populus, latos habens pedes: qui in æſtu umbra ſe pedum protegit, apud occidentalem Oceanum, iuxta torridam zonā.

σκιάποδες.) Hos dicunt habere plantas toto corpore maiores. Quòd uerò non habeant domos, ſed æſtu cōſumantur, quadrupedum inſtar ingredientes, altero pede erecto reliquum corpus obumbrare. Hoc enim illis natura donauit, quòd terra illorum æqualis eſt, & aſpera, & latebras nullas habet ad æſtū effugiendum.

σκιάποδες.) Antiphon in libro de Concordia: Gens eſt Libyca. Cteſias in deſcriptione Aſiæ: Supra hos, inquit, ſunt Sciapodes, qui & pedes anſerum inſtar habent, ualde latos, & in æſtu ſupini iacentes umbra ſe pedū protegūt.

σκίλλα.) Squilla, herbæ genus amarę, & mortem ijs qui edunt ferentis. Col. 1311.

σκιμαλίσω.) In conuiuio, cū is qui Zenoni aſsidebat, eum qui infra ipſum accumbebat, pede fodicaret, ipſe genu eū tetigit. Qui cum ſe conuertiſſet, Quid ergo, inquit, eum ſentire cenſes, qui infra te ſedet?

σκιρῖται.) Sciritæ, cohors Arcadica ſexcētorum uirorum, quæ & pugnā auſpicatur, & prælio extrema excedit.

σκιπίων.) Scipio dux fuit Romanorum, qui oracula potius locutus eſt, q̃ uerba fecit. Euerſa enim Carthagine, cum Romani confiderent ſe pacatè & tranquillè uicturos in poſterum, in medium progreſſus: Nūc quidem, inquit, exiſtimandum eſt hæc bellorum initia eſſe, in periculo enim erimus. Cæterùm Romanos ſublatis Carthaginenſib. alij hoſtes aggreſsi, ſatis uirium habuerunt ad eos caſtigandos. Nam cum *rex poteſtatem ſuo arbitratu quiduis agendi nactus eſſet, mirabilibus quibuſdam affectibus in animo eius exortis, ad bella externa & res longè abſurdiores ſuſcipiendas totius regni uiribus cōtractis eſt impulſus.

Victoriam unā recta pax nō ſecuta.

Videtur de Philippo aut Perſeo loqui.

σκίρον.) Scira, feſtum apud Athenienſes, à quo menſis etiam σκιροφοριὼν appellatur. Dicunt autem ij qui de menſibus & feſtis Athenienſium ſcripſerunt, ſcirum eſſe umbellam, quam habeant, qui ex arce in quendam locum qui Scirus dicatur, abeant, Mineruæ ſacrificula, & Neptuni & Solis ſacerdos. Eā uerò umbellam geſtari ab Eteobutadis, quę ſignum ſit temporis ad ædificandū commodiſsimi. Atq; etiam Mineruam Sciradem colunt Athenienſes, quam Philochorus libro ſecundo Atticarum rerum à Sciro quodam Eleuſinio uate appellatam eſſe, Praxion uerò libro ſecundo rerum Megaricarū à Scirone affirmat. Mineruā Sciradem fecit Theſeus, Minotauro occiſo reuerſus. Scira autem terra alba eſt, gypſi inſtar. Alij cognomentum hoc à Sciro, conditore Salaminis, deducunt. Col. 1312.

σκιροφοριών.) Mēſis Athenienſiū duodecimus, dictus à Scirade Minerua.

σκίρωμα.)

σκίρωμα.) Sciroma, id eſt duricies: malum hepatis eſt immedicabile.

σκίρταλος.) Diogenes Sinopenſis ſenex, à Scirtalo pirata captus eſt.

Impudentiæ dæmones. σκίταλοι.) Apud Ariſtophanem dicuntur homines nihili & mali. Fuit Sciton homo uilis, & ob improbitatem infamis. Ariſtophanes: Agedum Scitali & Phenaces inquam e-
*Coalemi. go: Bereſcheti, & * Cobali, & Mothones, forum'que in quo puer inſtitutus ſum. Nunc mihi & audaciam & linguam uberem date, & uocem impudentem. Nomina dæmonum quorundam impudentiæ præſidum per deriſum confinxit, eáque tanquam deorum pronunciat, quaſi cohortans ſeſe & confirmans ad confidentiam & impudentiam. Nam Scitali quidem, ſunt uiles & improbi: Bereſchethi, uæ-
*Cobali. cordes: * Coalemi, qui ſtultè & ſentiunt, & garriunt: Mothones, ſunt pediſſequi, aut ſaltatores.

σκίφη.) Cuiuſdam poetæ uerſus Crator philoſophus dixit ſciphes eſſe plenos: id eſt, uel gladiorum, uel pudendorum, uel culicum.

σκλαβινῶν.) Sclaui, gens ultra Iſtrum.

σκληρὰ βροντᾶ.) Interim tonitrua dura ſonuerunt, & aqua è cœlo delata Barbaris neruos laxauit.

σκληρότερον ὑλακτῶν ἠπειρώτου κυνός.) Aſperius latrans Epirotico cane, calamitate atterebatur & inſaniebat.

σκληρόκηροι δέλτοι.) Libelli, qui ob ceræ duriciem difficulter inſcribuntur: diu autem, quæ inſcripta ſunt, retinent.

Col. 1313. σκληφρός.) Acharnenſes perſtringebantur tanquam agreſtes & duri.

σκνὶψ ἐκ χώρας.) Scnips è regione. De ijs qui locum mutant, prouerbium dicitur. Eſt enim ſcnips animal paruum, erodens ligna.

Melitus accuſator Socratis. σκολιὰ μελίτου καρικῶν αὐλημάτων.) Obliqua Meliti Caricorum carminum. Melitus hic tragicus fuit poeta, qui Socratem accuſauit. Sed reprehenditur, ut frigidus in Poeſi, &
Carica carmina. malis moribus præditus. Carica uerò carmina, cantiones lugubres ſunt.

Cantionũ tria genera. σκολιόν.) Cantus ad pocula. Dicæarchus in libro de Muſicis certaminibus tradit, tria cantionum genera eſſe. Vnum, quod ab omnibus caneretur ſingulatim ordine: alterum, à doctiſsimis quibuſque, utcunque ferret ordo, quod ob ordinem obliquum uocaretur. Vt autem Ariſtoxenus & Phyllis muſicus, quod in nuptijs circum unam menſam multos lectos collocantes, alternis ordine, myrtos tenentes, canerent ſententias & amatorias contentiones. Circuitus uerò ille fuit obliquus, ob lectorum collocationem.

σκολιὸν ὑπόμνημα.) Scripſit Tyrannion de obliquo metro, quod propoſitũ ei fuit à Caio Cæſare.

σκολιόν.) Facilè per contrariam locutionem carmen quoddam paucos uerſus continens, ueluti: Bonorum humanorum aliud eſt antiquius, aliud uerò ſecundarium, ut & Plato inquit. Scolion carmen canit, cuius initium eſt: Diuitiæ & ualetudo.

σκολιόν.) Timocreon poeta heroicus, ſcripſit Scolion contra diuitias, cuius initium eſt: Vtinam cæcæ di- Inſectatiõ
uitiæ nunquam neque in terra, neque diuitiarũ.
in mari, neque in continente conſpectæ eſſetis, ſed in Tartaro & Acheronte habitaretis. Veſtra enim cauſa omnia inter mortales mala. His ſimi-
lia ſunt uerba in decreto Periclis, quo Periclis de-
uetuit Megarenſes neque foro, neque cretum.
mari, neq; in continente recipi: uerbis obliquis uſurpatis, quæ Timocreontis uerſibus eſſent ſimilia.

σκόλοψ.) Conſueuerant ſtimulos occultare in uineis, ne quis primo impetu & facilè incommodaret. Palus & ipſis ſtimulus infigar, ne amplius bibant uites meas. Stipites, qui poſt ſucciſam ſyluam eminebant, reſecabãt, ſolumq; complanabant.

σκόπας.) Scopas Aetolorum dux, eum excidiſſet magiſtratu, cuius gratia leges ſcribendas ſuſceperat, ſpe pẽ-
debat. Profectus enim Alexandriam, Col. 1314.
perſuaſum habens, ſe ſpe, quæ inde affulgeret, quod rei familiari deeſſet, expleturum, ſemperq; plura appe-
tens: non contentus fuit ijs quæ ade- Miles aua-
rant, homo inexplebili auiditate. præ- rus.
ter enim ea emolumẽta quæ in eius poteſtate erant, eo quòd ſumma rerum eius fidei commiſſa eſſet, rex in ſingulos dies decem minarum ſtipendium ei

largitus eſt: ijs uerò qui poſt eum magiſtratu aliquo fungebantur, minæ unius. Non tamen contentus his, æquè ac prius, ſemper amplius aliquid appetiuit, ex auaricia ipſis præbitoribus inuiſus, * ſpiritum appoſuit auro.

*uel, toto animo in aurū intentus.

σκοπελιανός.) Scopelianus Clazomenius ſophiſta, fuit ſub Nerua. docuit Smyrnæ, auditor fuit Nicetæ, floruit temporibus Apollonij Tyanei: ad quem & epiſtolas ſcripſit Apollonius.

Superbia inuiſa Deo.

σκοπιά.) Aelianus: Non laudat Deus eos qui menſuras conculcant, quiq́ appetunt ampliora ſorte ſua, & ſublimes ſpeculas.

Allium.

σκοροδίοις.) Ariſtophanes in Pluto: Abſtergemus nos non pumicibus amplius, ſed cauliculis allij, præ luxu. Ridiculè hoc dictum, pro ſapone. Quia uerò ſubinde comedebant allium, hoc ait, quòd locupletati ueterem uictus rationem contemnerent. Quidam σκορόδια interpretantur, allij caules, quibus Athenienſes famē cō-

Col. 1315.

flictantes uſi ſunt. Neque uerò ſimpliciter hoc dicit, ſed ut oſtenderet, res ſuas ita eſſe mutatas, ut quæ antea libenter ediſſent, his nunc anum purgarent. Delectantur allio Thraces, non immeritò, utpote calido: cum regionem incolant frigidam. & prouerbium, σκόροδον ἐν δικτύοις, Allium in retibus. Athenienſes quoties nauigationem aut expeditionem adornabant, commercabantur allia: eaq́ retibus impoſita, ſecum ferebant.

Archimedes.

σκορπίδια.) Mechanicum auxilium. Archimedes, iterum aliud inſtrumentum parauit, aduerſus eos qui è nauibus pugnabant, ferè uiri altitudine: multis locis mœnia perforauit, palmi circiter magnitudine in exteriore ſuperficie, iuxta quæ ſagittarijs & arcub. intra mœnia collocatis, eos qui naues conſcendebant, repellebat.

Babylonicæ inferiæ.

σκορπισμὸς.) Milites cū̃ ſerò ueniſſent, cadauera uiderunt, & ritu Babyloniorum in ea coniecerunt, alius pileum, alius chlamydem, alius maſſam panis, alius fructus arborum: & magna ſumma paruorum numulorum coacta eſt.

σκότιος.) Fuit Iuſtinianus ſimulator, iræ occultator. Fugite è caſa obſcuri mures: Neq́ enim paupercula cella Leonidæ mures poteſt paſcere.

σκότος.) Tenebræ, dicuntur afflictiones: lumen autem, liberatio ex his, itēq́ ignorantia & cognitio.

σκώλια.) Scolia, feriæ apud Athenienſes, quibus perunctos utres, inſilire ſolebant, in honorem Bacchi.

Mollibus in pratis unctos ſaliere per utres.

σκῶλος.) Huius ego uiuentis impudentis hominis infigerem ſpinas oculis: & ſi fas eſſet, crudos deuorarem. Exime mihi ſpinam aſperam, quæ ungulam læſit: inquit aſinus ad lupum.

Col. 1316.

σκυζᾶν.) Camelus decem menſes geſtat in utero, undecimo parit, & anno intermiſſo rurſus prurit.

σκῦθαι.) Sub Claudio Romanorum imperatore, Scytharum reliquiæ ſuperioribus impreſsionibus ſub Galieno iuniore elati, Erulis & Peuceſtis & Gotthis aſſumptis, congregati circa Tyram fluuium, impetum fecerunt in Pontum: & nongentis nauibus conſtructis, trecentis que & uiginti millibus in eas impoſitis, Ponto enauigato, aggreſsi Tomos urbem, repulſi ſunt: eodemque modo à Marcianopoli. Cum autem anguſtias Propontidis occupaſſent, naues aliæ alijs alliſæ nullo ordine ferebantur, gubernatoribus gubernacula remittentibus. Itaque nonnullæ unà cum uiris ſubmerſæ ſunt, quædam etiam abſque uiris alliſæ, plurimi que perierunt. Reliqui uerò uerſus Cyzicum nauigarunt: & uſque ad Atho circumuecti, nauibusq́ refectis Caſſandriā & Theſſalonicam obſederūt. Sed repulſi, & in mediterranea progreſsi, omnibus agris direptis, diuerſis in locis perierūt. Quotquot uerò euaſerunt, Romanis ſunt annumerati, & ad agriculturam ſe contulerunt.

320000 Scytharū. 900 naues.

Tomi. Marcianopolis.

σκύθης ὁρᾷ.) Scytha uidet. & σκύθης τὸν ὄνον. Prouerbium, aduerſùs eos qui uerbis auerſantur, quod re cupiunt. Quidam enim conſpecto aſini cadauere, dixit: En quod cœnes, ô Scytha. Ille primùm aſpernatus atque abominatus, poſtea uerò diligenter quæſijt, eo que apparando fuit occupatus. Anacharſis Scytha fuit, matre Græca: hancq́ ob cauſam duas linguas

Col. 1317.

Anacharſis.

linguas calluit, & leges Scythis tulit.

Seueritas Platonica. σκυθρωπάζω.) Ὁ Plato, ut nihil noſti præterquam tetricus eſſe, tanquam cochlea, grauiter ſublatis ſupercilijs.

σκύλα.) Heſperio Marcellus redit ex bello, prædam ferens ad fines Italiæ oblongæ. Ariſtophanes: Quicunq; neq; lectum neq; ſtragulas habēt, eant cubituri ad coriarios. De ijs qui latêre nequeunt.

σκύλλα.) Scylla, in Tyrrheno mari mōſtrum ferebatur eſſe, uſque ad oculos mulieris pulcherrimæ forma præditum: utrinque uerò canum capita ſena habens, reliquum corpus ſerpentinum.

Carianda. σκύλαξ.) Scylax Cariandenſis. Eſt autem Carianda urbs Cariæ, propè Halicarnaſſum. Mathematicus & muſicus, ſcripſit nauigationem extra columnas Herculis. De Heraclide Mylaſſorum rege, terræ ambitum, * ſcriptum contra Polybij hiſtoriam.

** ἀντιγραφὴ πρὸς τὴν Πολυβίου ἱστορίαν.*

Leoninica tuli graues urbibus. σκύμνος.) Non eſt leonis catulus in urbe alendus. Ac potiſsimùm quidem fuerit, leonem in urbe nō ali: ſin aliquis altus fuerit, moribus eius ſeruiatur. Aeſchylus dicit de Alcibiade: Nō educandum eſſe hominem elatum: ſi quis uerò educatus fuerit, non eſſe irritandum, ſed cicurandum. Et Euripides quidē conſuluit, non recipiendum. Aeſchylus uerò talem quandam ſententiam attulit: Non eſſe recipiendum: aut ſi receptus ſit, mores eius ferendos. Aeſchylus itaq; ſapienter, Euripides uerò euidenter locutus eſt.

σοφῶς, σαφῶς εἶπεν.

σκυρία δίκη.) Scyriū iudiciū. Qui in iudicijs tergiuerſabantur, ſe peregrè in Scyro abfuiſſe dicebant.

Scytala. σκυτάλη.) Epiſtola Laconica. Fuit autem ſcytala lignum politum oblongū. Duæ apud Lacedæmonios fuerunt ſcytalę, quarum alteram Ephori retinebant: alteram duci quem ad bellum ablegabant, tradebant. & cum aliquid mādare ei uolebant, corrigiam albam in ſcytala complicabant: in eaq; ſcribebāt, & inuolutam tabellario tradebant. hoc uerò faciebant, ne tabellarij cognoſcerent quid in ea ſignificaretur. Dux uerò corrigiam acceptam ſuæ ſcytalæ circūplicabat, itaq; ſcripturam cognoſcebat. Dicitur & epiſtola, & lignum ipſum in quo epiſtola eſt. Dioſcorides in libris de inſtitutis ait: creditores Spartæ diuidere ſcytalam duobus præſentibus teſtibus: & ſcribere pactum in utraq; parte, & alteram uni ex teſtibus dare, alteram uerò ipſos ſeruare. Vtebantur illa & iam aliter, ut Ariſtoteles in Ithacenſium republica lib. 42 ſcribit.

Syngraphæ Spartanæ.

Col. 1318.

σκυταλίδες.) Scytalides, uel Scytalia tormenta ignē eiaculātia, lignea, alia pedis, alia cubiti magnitudine, acuta, quæ ſummo digito uix auſis attingere, & in capitibus diſtincta ferreis ſtimulis, quibus implicita erat ſtuppa & faces, eadēque perfuſa pice, ac alij quidem incenſa porrigebant, alij contenta iaciebant in primam * aciem: quæ cum ut irruerent, & ſtimuli tabulatis infigerentur, perſeuerabat ignis, celeriterq; incendebat.

** αὐλίας. f. οἰκίας, in primas ædes.*

σκύτινος.) In capite galeæ erant coriaceæ, cuiuſmodi ſunt Paphlagonicæ, criſtam habentes in medio, ferè tiaræ inſtar.

σκυτοτόμος.) Sed mirum in modum concio plena erat candoris. De mulieribus loquitur, quòd albæ eſſent: quoniam coriarij in umbra ſedentes, munère ſuo funguntur.

Anulus Polycratis. σμάραγδος.) Smaragdus, gemma precioſa. Argumentum firmiſsimum pietatis Polycratis Samij fuit ſmaragdus in mare coniectus, repertus, captusq; piſcis qui eum deglutierat.

Col. 1319.

σμικύθης.) Smecithi dominus. Fuit Smecithus Thracum rex cinædus. Athenis autem ea conſuetudo uiguit, ut cum mulier in ius uocabatur, proclamaret præco, nomine mulieris edito. exēpli gratia: Aſpaſia & Dominus eius, id eſt maritus, citatur.

Mel Colchicum. σμήνη.) Impreſsione in Colchos acta, nihil admirati ſunt præterquam apum examina, quæ multa ibi erant: & quicunque milites de fauis ederant, omnes errore mentis ſunt affecti, eosq; euomuerunt: multique decumbentes poſtridie ſurgebant, tanquam uenenū hauſiſſent.

σμῆνος.) Homerus de Neſtore: Huius ex ore melle dulcior manabat oratio.

σμινύην.) Hoc ipſum uolo, niſi ligo mihi præciderit ſpem meam.

σμώχετε.) Ariſtophanes: Viriliter manus

manus iniјcite, & edite ambab. buccis. Nullũ eñ, ô ærumnoſi, alborũ dentiũ munus eſt, niſi aliquid mandant.

σμοῖος.) Smœus inter ipſas equeſtri ſtola indutus, mulierũ perpurgat patellas.

Col. 1320 σοβαρός.) ſuperbus. nã Sybaritas dicunt opibus & delicijs excelluiſſe, unde nomen hoc factum ſit.

Inſectatio neſcio cuius. σοβαρός.) Talẽ delineo uti par eſt, neq; ſecus quàm decet luſcioſum illum & auarũ & callidũ & ſtupidiſsimũ ad meliora, guloſiſsimum uerò ad internecionem eorũ à quibus aditur, maximo furore percitum. Cæterùm perditus, immatura ætate per contumeliã in malã rem abijt, præmia facinorib. ſuis digna conſecutus, homo nefarius, & atro diei ſimilis: qui ius perperam dicendo, iniuſtè multos condemnauit, iram non ueritus, non curãs Adraſtiam, neque Nemeſin reformidans. atque hæc argumẽta euidentia ſunt Tartarei & Tantalei eius ſupplicij:

Qui mala multa patrat, qui mala multa luet.

SODOMA & Gomorra, nomina urbium turpium & impiarum.

Σολομῶν.) Solomon rex Hieroſolymorum, filius Dauidis, ex Vriæ uxore Berſaba: qui uxores duxit ex gentibus, præter mandatum Dei. uniuerſæ uerò illi fuerũt uxores unà cum Iſraeliticis, ſeptingentæ: cõcubinæ uerò trecentę. Prouecta uerò ætate, ab Ethnicis mulieribus deprauato animo, ad idololatriam deflexit. Coluit enim Aſtartem deam Sidoniorum, & Chamos deum Ammonitarum: & ex mille uxoribus ſolus illi mas natus eſt Roboam filius, & ipſe ex alienigena Naama Ammanitide, indignus imperio. Multitudo enim coniugiorum orbitatem facit.

ἀλλοφυλοπολυγαμία.

εἰδωλολατρεία.

E mille mulieribus unus filius.

σολομῶν.) Solomõ, Filius Dauidis, rex Iudæorũ, ſapientia, potentia & diuitijs præſtans & illuſtris, ius prudenter & ſapienter dicendo ab æquitate nunquã recedebat, in omni ſe exercens ſapientia, diuina gratia plenus: doctrinæ audi-

Col. 1321. tores plurimos habuit. Hæc & id genus alia cum ageret, naturæ imbecillitate à corporis uoluptatibus ſubactus, uxores numero mille ducit: ab eiſq; perſuadetur, ut idololatra fiat. propterea mandauit Deus, ut regnum eius diuideretur, non ipſius temporibus, ob memoriam Dauidis patris eius: ſed poſt eius obitum, quòd potentibus (ut inquit Solomon) ualida inquiſitio imminet: hoc eſt, Deus ab uirtute perfectis exactiſsima quæq; poſtulat, & alijs hominibus grauiter delinquentib. parcit, ſanctis uerò non eandem dat ueniam. Idem Solomon alio loco: Minimo quidem uenia datur, & miſericordia, potẽtes uerò potenter punientur. Solomon à pace dictus, quòd eius temporibus pax fuit.

Ob ſimulacrorum cultum regnũ diuiſum.

Potentum acris examinatio.

σόλων.) Solon Execeſtidę filius, Athenienſis philoſophus, legumlator, & populi princeps. Fuit Olympiade 47, alij tradũt 56. inſidijs uerò petitus à Piſiſtrato tyranno, ſeceſsit in Ciliciam: & ciuitatem condidit, quam à ſuo nomine Solos dixit. Alij etiam Solos in Cypro ab eo nomen habere dicunt, & deceſsiſſe eum in Cypro. Scripſit leges Athenienſibus, quas axonas nominarunt, quòd ſcriptæ eſſent in ligneis tabulis. Eſt & eius elegiacum poema, quod Salamis inſcribitur: & præcepta morũ elegiaca, & alia. Eſt & hic unus ex ijs qui ſeptem ſapientes dicuntur, & fertur eius ſcitè dictum hoc: NE QVID NIMIS, aut NOSCE TE.

Soli Ciliciæ, Cypri.

Athenienſes axones.

Scripta.

σόλων.) Hũc, ij qui delecti erãt ad bellũ inferendũ Cirrhæis, in conſiliũ adhibuerũt Oraculũ aũt de uictoria ſciſcitãtibus, reſpondit Pythia: Non prius urbis diſijcietis turrim captam, priuſquã meum templum glaucæ Amphitrites fluctus alluat, reſonans in nigrum mare. Suaſit igitur Solon, ut Deo Cirrhæã conſecrarent, ut ædi Apollinis uicinũ eſſet mare. Excogitauit Solon alium quoque aſtum aduerſus Cirrhęos. nam fluuij aquam per canales in urbem fluentem, aliò auertit. Nihilominus illi obſidentibus adhuc reſiſtebant, tum è puteis, tum aquam pluuiam bibentes. At ille hellebori radicibus in flumẽ iniectis, eum animaduertiſſet aquam ſatis eſſe infectam, fluuium in ueterem alueum reduxit. Itaque Cirrhæi aqua affatim hauſta, profluuio uentris perierunt. Amphictyones uerò, qui in caſtelli præſidio erant, & caſtellum & urbem cæperunt.

Cirrhæa conſecratio.

Infectio fluminis.

σόλων.) Solon legumlator Athenienſium, ab amicis uictus, ære alieno oppreſsis, nouas tabulas inſtituit.

σεισάχθεια.

συλπίκιος.) Sulpitius Rufus conſul,

uir

uir fuit cùm in re bellica clarus, tum in Republica mediam uiam ingreſſus.

σόλοι.] Ciliciæ urbs, & Cypri: à quibus ſolœciſmus, cum ſua lingua barbarè loquerentur. hanc Solon condidit, à quo cognomen ſortita eſt.

Col.1322. σολοικισμός.) Barbariſmus eſt, ex uitijs dictionis, præter conſuetudinem probatorum Græcorum. Solœciſmus uerò eſt, ſermo incongruè compoſitus, ut illud: Ego ambulans murus cecidit. pro, me ambulante.

σορός.) Heus tu fumoſe & attritis manibus, deſideras atq; amare uideris elegantem ſandapilam. Ariſtophanes: Pollinctoribus inſaniam eius narrabo. hoc eſt, nihil ei medebitur niſi mors, & paranda ſunt illi funebria.

σοῦ.) Ariſtophanes in Crabronibus: Vbi ubi eſt meũ rete? tuum tuum rurſus tuũ ſupra aues eſt. Idem: Sapiẽtis eſt uiri, compendio pulchrè multa uerba complecti. Ego uerò cõmuni calamitate percuſſus, ſupplex accedo ad te.

Potor ſtrenuus.

σουβαρμάχιος.) Subarmachius ſatellitũ fuit dux, fideliſsimus eunucho Eutropio: plus uerò uini bibebat, quàm capere poterat: ſed tamen eius uenter, propter conſuetudinẽ & exercitationem adeò robuſtam & ſtrenuam, omnia ferebat ad naturalem humorũ exceſſum. Semper itaq; fuit ebrius, ſiue potaſſet, ſiue non potaſſet: ebrietatem aũt diſsimulabat, incerto pedum ingreſſu & caſui reluctans ob iuuenilẽ ætatẽ, & ſubſiſtens. Erat autem regij generis Colchus germanus, ex ijs qui ultra Phaſidem & Thermodontem habitãt, ſagittarius optimus, niſi immodicus luxus ſuis eum ſagittis confeciſſet.

Sagittarius Bacchi ſagittis confixus.

σούκινοι.) Annuli è ſuccino atq; eburnei, conducunt mulieribus.

σούπερβος.) Tarquinius, ſeptimus & ultimus rex Romanorum, cognomẽto Superbus, omnem poteſtatem in ſe trãſtulit, ac Rempublicam oppreſsit: ut qui talibus artibus regno potitus eſſet, cùm legibus abrogandis, tum magiſtratibus contra morem maiorum deſignãdis, per eaq; populo excarnificãdo: uincula item excogitauit, & flagella, & cõpedes ligneas ac ferreas, cathenas, metalla, exilia, contemptor & arrogãs, unde & cognomen habuit.

σουπεριανός.) Superianus ſophiſta, genere Iſaurus, Lacharis diſcipulus, ſerò quidem ille ad diſcendum acceſsit, & ingenio tardiore fuit: adcò uerò laborioſus & diligẽs, ut cum annos amplius triginta natus Oratorum libros legere cœpiſſet, & ut paucis dicã, liberalib. diſciplinis operam dare, à ſeipſo illa per uim exigeret, nec obiurgationib. nec flagris parcẽs: atq; ea ætate ediſceret, quæ ab alijs omnib. in puericia pædagogi & magiſtri exigunt. Cæterùm Superianus ipſe à ſeſe flagris cæſus, ſæpè in balneis uidebatᷣ. Nequaquã igitur ſpe fruſtratus fuit: ſed paulo pòſt Athenis, ſplẽdida illa & celebri urbe, deſignatus ſophiſta, Lachare gloria non multo inferior. Noui eñ etiã Lacharem ſophiſtã eſſe factũ, diligentia magis quàm ingenio. Legi enim eius orationes: ac mihi ex ijs coniecturã capiẽti, ualdè fuiſſe diligẽs uiſus eſt, ingenio uerò tardiore. uidi etiã imaginẽ uiri, omnino denunciãtẽ qua natura fuerit Lachares, ad eruditionẽ quidẽ tardior, ſed uultu ad uirtutẽ optimè formato: dignus magis qui philoſophus, quàm ſophiſta uocetᷣ. nã alioqui etiã Deo charus uir fuit Lachares, ut qui amiſſum uiſum receperit.

Exactor ſeuerus, et caſtigator ſui. Col.1323. *Lachares.* *Viſus receptus.*

σούσιον.) Cadauere cremato Suſij oſſa patri Tithono afferunt.

De Memnone fit ſermo.

σοφία.) A' latere ſanctę Sophię, colũnæ ablatæ ſunt gẽtiles 27 deorũ gentiliũ, & Cari patrui Diocletiani, & duodecim ſignorũ Zodiaci. Imperatorũ aũt Chriſtianorũ ſtatuæ octoginta, quibus Iuſtinianus urbi diſtributis, magnũ templum extruxit. Sapientia ſtulti, ſermones imperij. Sapientiam communiter omnium rerum doctrinam, & artẽ, & prudentiam, & ſcientiam, aut mentem dicunt. Semel uſus eſt hac uoce Homerus, non ut nunc, de morum conformatione per inſtitutionem & uſum rerum, ſed de arte fabrili.

S. Sophiæ templum. *Sapientiæ*

σοφός.) Sapiens, qui ſapientiam profitetur: is uerò fuerit animo ad ſummũ perpolito. Philoſophus autem, ſapientiæ ſtudioſus. Sapientia eſt etiam facundia, & diuinarum rerum cognitio. Sapientiam Plato exiſtimat maximè propriè, eam quę ſit earum rerũ quę intelliguntur, & uerè ſunt, ſcientia: quam uerſari dicit circa Deum, & animam à corpore ſeparatam. propriè ſapientiam etiam philoſophiam uocat, quę ſit cupiditas

Sapientia Platonica. *Philoſophia.*

ditas diuinæ ſapientię. Apud eum item ſapientia dicitur omnis experientia: ut cum ſapientem dicit opificem.

σοφιστής.) Impoſtor. Dicitur & ſophiſta, qui oratione ſeducit: & magiſter, ut qui ſapientes reddat. Olim ſapiens dicebatur ſophiſta, aduerſus dolores & morbos ſummus artifex. Col.1324 Sophiſta, omnis artifex, & qui eloquentiam profitetur, & qui uolens in uerbis cauillatur.

σοφιστής.) Priſci ſophiſtas dicebant omnes eruditos, & ſapientiam tribuebãt etiam Muſicæ. Philoſtratus Lemnius: Sapientes quidem nos ſumus, ſed non in omnibus rebus artifices. Ariſtophanes in Nubibus: Quàm plurimos alunt nubes ſophiſtas. loquitur de ijs, qui de rebus ſublimibus nugantur. Abuſiuè ſophiſtæ dicuntur, omnes qui diſciplinis eruditi ſunt. Neque uerò mirum, id eſt, cum ne tibicines quidem ſic appellare dubitauerint. Plato certè quidẽ comicus poeta in fabula Sophiſtis, etiã Opuntium poetam Bacchylidem nomine ſophiſtarum comprehendit. Sophiſta eſt, qui poteſt oſtentatione ſapientiæ rem facere.

σοφοκλῆς.) Sophocles, Sophili Colonei filius Athenienſis, tragicus poeta. Natus eſt Olympiade ſeptuageſima tertia, ante Socratẽ annis ſeptendecim. Hic primus tribus actoribus uſus eſt, & eo qui uocatur Tritagoniſta. *Tres actores. Tritagoniſta.* Primus etiã chorũ ex iuuenibus quindecim introduxit, cum antea duodecim tantũ introducerentur. *Chorus 15.* Appellatus aũt fuit Apis, ob orationis ſuauitatẽ. *Apis cognomen.* Primus quoq; tragicas contentiones ac compoſitiones inſtituit, ſed non delectũ* militum. ** ἀλλὰ μὴ στρατολογίαν.* Scripſit inſuper Elegiam, & Pæanas, atque orationẽ proſam. quũ de choro aduerſus Theſpidem & Chœrilum cõtenderet. *Filij.* Filios habuit Iophontẽ, Leoſthenem, Ariſtonem, Stephanũ, Meneclidem. Obijt ſexto anno poſt Euripidis mortem. *Fabulæ.* Exhibuit fabulas centum uiginti tres: quanquam alij dicunt multo plures. uictorias autem uiginti quatuor reportauit.

σοφοκλῆς.) Sophocles Ariſtonis filius, nepos ſuperioris Sophoclis ſenioris, Athenienſis, Tragicus poeta, edidit tragœdias 40: alij dicunt undecim. uicit ſeptẽ. Scripſit & elegias. *Apollonius Sophocle caſtior.* Apollonius temperantia excellebat Sophoclem, nã ille quidẽ furioſum & agreſtẽ dominũ ſe dixit effugiſſe, cũ conſenuiſſet: Apollonius uerò Tyaneus, pro uirtute ſua & modeſtia, ne in adoleſcẽtia quidẽ ab illis uictus eſt, ſed florenti ætate & robuſto corpore, & furioſo iſti domino eſt dominatus. Quidã tamẽ eũ calũniantur, ut qui in re amatoria impegerit, eaq; de cauſa annũ apud Scythas exegerit. Cæterùm ne Euphrates quidem unquam ob rem Veneream uirum calumniatus eſt, quamuis falſas literas contra eum commentus. *Euphrates.* Aduerſabatur enim Apollonio, qui eum pecuniæ cauſa omnia facere dicebat: reuocabatq; à quæſtu, & cauponatione ſapientiæ.

σοφοκλῆς.) Sophocles Athenienſis, tragicus poeta, & Lyricus, nepos antiqui Sophoclis: fuit poſt Pleiadẽ, hoc eſt ſeptem illos tragicos qui nominati fuêre πλειὰς. Tragœdiæ illius ſunt quindecim.

Σοφὸς σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' εὐριπίδης, ἀνδρῶν δὲ πάντων σωκράτης σοφώτατος.) *Sophocles. Euripides. Socrates.* Sophocles ſapiẽs quidẽ, Euripides uerò ſapientior, ſed omnium Socrates ſapientiſsimus.

σοφοὶ τύραννοι τῇ σοφῶν συνουσίᾳ.) Col.1325. Sapiẽtes fiũt principes cõſuetudine ſapientũ.

σωκράτης.) *Socrates ſtatuarius.* Socrates Sophroniſci ſtatuarij, & Phænaretes obſtetricis filius, primùm ſtatuarius fuit: itaq; dicũt, Gratias ueſtitas Athenis, eius eſſe opus. Deinde philoſophatus eſt, audito Anaxagora Clazomenio, deinde Damone, deinde Archelao. *Anaxagoras. Damon.* Ariſtoxenus uerò Archelaũ primùm eũ audiuiſſe dicit, & fuiſſe ei in delicijs, & acerrimũ ad res Venereas: ſed ſine iniuria, ut Porphyrius in Philoſophica hiſtoria tradit. *Libidines. Militia.* Vir factus, militauit ad Amphipolim, & Potidæam, & ad Delium. In matrimonio habuit uxores duas: Xanthippen, ex qua habuit filium Lamproclem: & alteram Myrto, Ariſtidis Iuſti filiam, ex qua natus fuit Sophroniſcus & Menedemus, aut Menexenus, ut quibuſdam uidetur. *Xãthippe. Myrto. Liberi.* & quidẽ bello Peloponeſiaco fuit, ut paucis dicã, Olympiade 77. Vixit annos octoginta. *Interitus.* Deinde imprudẽtia, ac potius temeritate Athenieſium, compulſus ad bibendam cicutam, deceſsit, nullo ſcripto relicto: aut, ut quidã uolunt, hymno in Apollinẽ & Dianã, & fabula Aeſopica uerſib. reddita. *Nullũ ſcriptum Socratis.* Philoſophos uerò effecit, Platonẽ (qui relicto Ly- *Diſcipuli.*

Lyceo (qui locus eſt Athenis) ſcholam in ſuburbiũ, quę Academia dicitur, traduxit, eiuſq; ſectatores Academici philoſophi uſq; ad Ariſtotelem dicti ſunt. Is enim auditor Platonis cum fuiſſet, in horto quodã ante urbẽ aperto ludo, ſuos diſcipulos à loci illius deambulatione (Peripateticos appellauit) et Ariſtippum Cyrenæum, (qui peculiarẽ ſectã inſtituit, & ludum aperuit, Cyrenaicum dictum, et Phædonem Eleum (qui & ipſe peculiarem ſcholam aperuit, Eliacã ab ipſo dictam: pòſt autem hæc Eretriaca uocata eſt, cum Menedemus Eretrię docuiſſet. Ab eo autem magiſtro etiam Pyrrho prodijt.) Antiſthenẽ, qui Cynicam inſtituit hæreſim: Euclidem Megarenſem, qui & ipſe peculiarem aperuit ſcholam, quæ ab eo Megatica uocata fuit, à Clinomacho uerò diſcipulo Euclidis dicta fuit Dialectica: Xenophontem Grylli filium, Aeſchinem, Lyſaniã Sphettium, Cebetem Thebanũ, Glauconem Athenienſem, Bryſonem Heracleotam, qui diſceptatricem Dialecticam inſtituit, unà cum Euclide. Clinomachus autem auxit: cumq; multi in ea uerſati eſſent, deſijt in Zenone Cittieo: hic enim de ſeſe Stoicam, propter locũ, ſcholam nominauit, qui fuit Olympiade 125. quidam uerò Bryſonem non Socratis, ſed Euclidis auditorem fuiſſe ſcribunt. Huius uerò & Pyrrho auditor fuit, à quo Pyrrhonei dicti ſunt. Alcibiadem, Critobulum, Xenomedem, Apollodorum, Athenienſes, prætereaq; Critonem & Simonẽ, & Eumarem Phliaſium, Simmiam Thebanum, Terpſionẽ Megaricũ, Euenũ, Chærephõtẽ. Theodorus etiã cognomẽto impius, eum audiuit. Cum autem inter res nihil intereſſe putaret ac traderet, peculiarem ſectã inſtituit, quæ Theodorea uocata eſt. Hæc de Socrate. Socrates philoſophatus, tandem Archelai phyſici diſcipulus fuit: eamq; philoſophię partem quę eſt de moribus & uita, excoluit. Habuit diſcipulos ciues, Platonem, Xenophõtem, Alcibiadem, Critiam, Antiſthenẽ: Thebanos, Simmiam & Cebetem: Cyrenæos, Ariſtippum, Phędonem, Euclidem Megatenſem. Numen quoddã ſibi familiare eſſe dicebat. fidibus didicit apud Connum iam ſenex. quo nomine irriſus, Solonis illud dixit, ὀψιμαθὴς μᾶλλον ἢ ἀμαθὴς, pręſtat ſerò quàm nũquam diſcere. Et Xanthippe ſuſcepit Sophroniſcum & Lamproclem. Cum autem pleriq; adoleſcẽtes eum adamaſſent, inuidiam ſenſit. & primus Ariſtophanes, Nubibus ſcriptis eum exagitauit, tanquam corrumpentem adoleſcẽtes: & Atheũ uocauit, propterea quòd canem & platanum ob inſignẽ religionem ac numinis reuerentiam iurabat. Pòſt Anytus & Melitus hoc nomine eum accuſarunt, & reum peregerũt. In æſtimatione mulctæ, ſe dignum eſſe dixit qui in Prytaneo aleretur. Illi uerò capitis eum condemnarunt. In uinculis fuit longo tẽpore, donec ſacra nauis è Delo rediret: neq; enim licebat ante eam reuerſam, quenquam iudicio damnatũ occidere. Critone uerò fugam ei ſuadẽte, recuſauit: Leges, inquit, uiolare non licet. Epotaq; cicuta, uoti recordatus: Immolate, inquit, Aeſculapio. Cyrſas uerò quidã nomine, genere Chi9, Athenas uenit, Socratis conſuetudine uſurus: cui iuxta ſepulchrũ dormiẽti, inſomnis uiſus atq; locutus eſt. Itaq; ſtatim abijt ille, hoc tantũ fructu capto ex philoſopho.

Academici.
Peripatetici.
Cyrenaici.
Eliaci.
Eretrisci.
Cynici.
Megarici.
Dialectici.
Stoici.
Bryſo.
Col.1326.
Theodorus.
Numen.
Cõnus fidicen.
Gratis inuidiam, inuidia calũniam, calũnia cicutã parit.
Fuga recuſata.
Socrates Cyrſæ dormienti apparet.

Σωκράτης.) Socrates Melius, & Chærephon, qui nouit pulicũ ueſtigia. De ijs qui arcana quædam dicunt. Erratũ autem eſt in hiſtoria. Athenienſis enim fuit Socrates. Sed quoniam Diagoras Melius malè audiebat, ut numinis oppugnator: & Socratem, tanquam atheum, Comicus criminatur. Vocem Melius quidam ſic accepérũt, quòd ingenia diſcipulorum acueret, priuſquã acceſsiſſent efferata: translatione ſumpta à brutis beſtijs. nã mela gręcè, ſunt pecudes. Diagoras Melius, ſuperiori tẽpore * depoſito fraudatus à quodã, ad impietatẽ ſe cõtulit. Quapropter Athenięſes indignati, Melũ afflixerũt. Fuit & Ariſtagoras Melius dithyrãbœus, q Eleuſinijs initijs uulgatis, omnium maximè impius iudicatus fuit: & ab eo Melios ob impietatem criminantur. nomẽ hoc & de blaſphemis uſurpatur.

Diagoras Melius.
Melus Ariſtagoras.

σῶμα.) Quicquid agit, eſt corpus: uox autem à loquentibus prodiens ad audientes, agit: corpus igitur eſt. Col. 1327.

σῶμα ὅλον καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.) Totum purgare corpus, curatum ſignificat ſolutionem.

Explicatio ſomnij.

σωματοποιῶν.) Corroborauit equos: refecit corpora & animos hominum. Zeuxis ſimulabat quidem ſe ſtare pactis & conuentis, ſed reuera corpus exercere Philippũ noluit. Illi uerò cogebantur per omnia dicto audientes eſſe, & omnẽ ſpẽ confirmare atq; amplecti.

σωματοποιήσαντες.) Me celeriter aſſenſo, & confirmante conatũ uultu, quòd tale argumentum expeteret.

σωματοποιῆσαι.) At ille dicebat, non amittendos è manibus eſſe hoſtes, neq; detrectatione pugnę corroborandam eorum audaciam. Ille exigua ſpe cõceptam, eam per eos qui obſidebantur confirmabat. Polybius: Ille tanquã ſalutaris amicus omnia conabatur ad hoſtes cõfirmandos, ipſorum uerò res ad ſummum diſcrimen adducendas.

Sopater à Cõſtantino interfectus. σώπατρος.) Sopater Apamẽſis, ſophiſta & philoſophus, diſcipulus Iamblichi, quem Cæſar Conſtantinus interfecit: ut cõfirmaret, ſe nõ amplius eſſe gẽtili religioni addictũ. Erat enim ei familiaris prius. Scripſit de prouidentia, & de ijs qui præter meritum felices ſint, aut infelices. Sopatrum Conſtantinus non iuſtè occidit * bonus enim non neceſſariò, ſed ex charitate.

** ſ. χριστὸς: Chriſtus nõ ui cogit, ſed charitate allicit.*

σώπατρος.) Sopater comicus. Ex fabulis illius ſunt, Hippolyt⁹, Phyſiologus, Silphia, Cnidia, Nycia, Pylæ, Oreſtes Phace: ut Athenæus in Dipnoſoph.

σώπατρος.) Sopater parodus. huius fabula eſt Bacchi, ut Athenęus in Dipnoſophiſtis.

σώπατρος.) Sopater Apamẽſis ſophiſta, aut potius Alexandrinus, epitomas plurimorum ſcripſit: quidam uerò etiã excerpta hiſtoriarum eius eſſe dicunt.

σώρανος.) Soranus, Menandri & Phœbes filius, Epheſius medicus Alexãdrię uerſatus, Romæ etiam medicinã fecit ſub Traiano & Adriano imperatorib. cõpoſuit & libros plurimos & pulcherrimos. Soranus Epheſius medicus iunior, muliebrium rerũ libros quatuor ſcripſit, uitas & ſectas medicorũ, & libros duos cõpoſitionũ, & alia diuerſa. *Aſclepidotus.* Aſclepiodotus philoſophus, & medicinã edoctus, nihil recentiorum medicorum probabat, præterquam Iacobi. Ex antiquioribus autem, poſt Hippocratem, Soranũ Cilicem, cognomẽto Mallotẽ. *Col. 1328*

σωρός.) Ariſtophanes: O' aureum nũcium. Quomodo? inquis. Itera dum eãdem iſta mihi: ſignificas enim eum pecuniarum aceruum afferre.

σῶς.) Ariſtophanes: O' uir charisſime & fortiſſime, quantam abſens iniecisti nobis ſolicitudinem? Nunc uerò poſtquam incolumis redijſti, annuncia nobis qnomodo rem geſſeris?

σωσάννα.) Contra Sextum Aphricanum ſcripſit Origenes, eiq; refragatus eſt de Suſannæ libro in Danielem.

σῶσαι.) Quidam ex ſanctis dixit, Nõ poſtulatur à nobis omnibus ut alios ſeruemus: ſed ut noſmetipſos, omnino ab omnibus. Omni ſtudio conſerua tuam ipſe animam. *Sit prima tue tibi cura ſalutis.*

σωσίβιος.) Soſibius Lacedæmonius grammaticus, ex ijs qui à reſoluendo uel explicando dicuntur: in quibus & hoc narrat, genus Comœdię eſſe quod dicatur Dicliſta & Mimela, à duplici cõcluſione, & imitatione, & de Mimelis in * Laconia dictis ueterib. Et alius Soſibius, falſus curator Ptolemęi, homo callidus & ſenex, atq; etiã maleficus in regno. ac primùm fertur inſtruxiſſe necẽ Lyſimacho filio Arſinoes: deinde multa cõtumelia urgente: rurſus incendit uetera uulgi in ſe odia. *οἱ ἐπιλύοντες καὶ κλαδόμενοι.*

σωσίθεος.) Syracuſanus, aut Athenienſis, ac potius Alexãdrinus, ex Troiana Alexandria, unus ex Pleiade, æmulus Homeri tragici, filij Myronis & Byzantiæ, floruit Olympiade 164. Scripſit & poemata, & proſam.

σωσικλῆς.) Soſicles Syracuſius tragicus, edidit fabulas 73. uicit ſeptẽ. Eſt & ipſe unus ex ſeptem tragicis, qui nominati ſunt Pleias. Fuit ſub extrema tẽpora Philippi, aut (ut alij tradunt) Alexandri Macedonis. Obijt Olympiade 111. alij 114. alij floruiſſe eum * ſcribunt.

σώστρατος.) Soſtratus Sicyonius, cognomẽto Acrocherſites. arreptis enim extremis aduerſarij manibus, eas frãgebat: nec prius dimittebat, quàm ſenſiſſet eum deficere. Fuit & Leõtiſcus Meſſenius Siculus, qui eodem modo quo Soſtratus certauit. Nã quod ille in pancratio, hoc Leõtiſcus in lucta faciebat. Tradũt eum inſtitutũ eſſe apud Clearchum, diſcipulum Euchiri Corinthij, & Chilonis Paterenſis.

σῶσις.) rex Aegyptiorum, ex tribu Cham, qui ſubegit Aſſyrios, & omnem

Aſiam

Aſiam & Europam: & in Aſſyriorũ regione collocauit Scytharum myriadas * quingenties mille, qui dicti fuêre Parthi, quod eſt Perſica lingua Scythæ: & in hunc uſq; diem & ueſtem & linguã & leges Scytharum retinent.

Col. 1329. σωτάδας.) Byzantinus philoſophus, ut lib. 6. de philoſophia tradit Ariſtot.

σωτάδης.) Sotades Athenienſis comicus, mediæ Comœdiæ poeta.

σωτάδης.) Sotades Cretenſis, Maronita, à dęmonio uexatus, iambographus, φλύακες. ſcripſit Phlyacas, ſiue Cinædos, lingua Ionica. nam Ionici ſermones ſic uocabãtur. Vſus eſt hoc genere etiam Alexander Aetolus, & Pyrrhus Mileſius, & Theodoras, & Timocharidas, & Xenarchus. Sunt aũt eius genera plurima: ueluti Ad inferos deſcẽſus, Priapus, ad Beleſtichen, Amazon, & alia: & Incluſæ, & Redemptus, ut Athenæus ait in Dipnoſophiſtis.

σωτάδης.) Sotades Athenienſis philoſophus, qui ſcripſit de Myſterijs lib. 1.

σωτήρ.) Seruator, Deus noſter. O lucifera Diana, aſsiſte finibus Athenarum, & iucundũ lumen tuũ uiro dato.

σωτηρίδας.) Soteridas grãmaticus, Pamphilæ maritus, cui etiam hiſtorias attribuit: ſcripſit Othographiam, Quęſtiones Homericas, Commentarium in Menandrũ, de metris, de Comœdia, in Euripidem.

Soteridas Epidaurius, pater Pãphilę, cui Cõmentariorũ ſcripſit (ut Dionyſ. ait in 30. de Muſica hiſtoria) libros tres.

σωτήριχος.) Sotericus Aſites, poeta heroicus. Fuit ſub Diocletiano. ſcripſit encomiũ Diocletiani: Baſarica ſeu Bacchica, libris quatuor: de Pãthea Babylonia, de Ariadne, uitã Apollonij Tyanei, Pythonẽ ſiue Alexandriacũ. eſt aũt Alexandri Macedonis hiſtoria, cum & Thebas & alia cæpiſſet.

Apollonij uita.

σώφιλος.) Sophilus Sicyonius, aut Thebanus, comicus medię comœdię. Fabulæ eius ſunt: Citharœdus, Philarchus, Tindareus ſeu Lęda: & Demia, id eſt carnificula, ut ait Athen. in Dipnoſoph. & Porcellus, & Depoſitum.

Mulier ne ſit curioſa. σωφρονῶ.) Sophocles: Ne iudica, ne inquire. Nunc modeſtia pulchra eſt, nõ curioſitas. In his enim maximè modeſtiam mulieres cõſeruant, ſi nõ curioſè ſcrutentur quid agat maritus.

σωφρονισθέντας.) Deſperabũdi, & cladibus ſuperioribus facti modeſtiores.

σωφρονοῖ.) Modeſtiorem te faciat uirginum exemplum.

σωφροσύνη.) Modeſtia, alia eſt quàm ciuilis illa uirtus, & maior: eodem aũt nomine utimur, etymologia quadam de conſenſu appetitus cũ ratione. Quod ad modeſtiam attinet, ego iuſtiſsimè etiam cum Bellerophonte certarem, ait Ariſtophanes. * Ariſtoteles: Quæ faciendo diſcimus, ea diſcendo facimus, uidelicet cũ diſcimus imperare uoluptatib. modeſti euadimus: & facti modeſti, uoluptatib. imperamus. Temperantia: hanc metaphoricè quidã definiunt concentũ. eſt aũt Temperãtia, qualitas & habitus. Concentus aũt ꝓpriè eſt in carmine, & eſt ad aliquid. Sonis etiã attribuitꝰ cõcentus. σωφροσύνη, integritas mentis, opponitur inſaniæ: ſic dicta, quòd mentẽ habeat incolumẽ. Et Apoſtolus, cum è prætore audiſſet, Inſanis Paule, multæ te literæ ad inſaniam redigunt: Non inſanio, inquit, ſed prudẽtiæ & ueritatis profero uerba: inſaniæ prudentiam oppoſuit. σωφροσύνη igitur dicitur, quicquid fit abſq; peccato. Hanc uocem quidam rectè tribuunt caſtitati, aliarum rerum præſtantiſsimæ.

Diſcere agẽdo, & agere diſcendo.

Col. 1330. συμφωνία.

σωφροσύνη.

Caſtitas.

σώφρων.) Sophrõ Syracuſanus, Agathoclis & Damnaſyllidis filius, temporibus Xerxis & Euripidis, ſcripſit mimos muliebres ſoluta oratione: ac dicũt Platonem philoſophũ ſemper eos lectitaſſe, adeò ut interdum ijs etiã indormiret. Sophrõ * comicus: huius fabulæ & comœdię ſunt, Penthera, id eſt Socrus, ut Athen. ait in Dipnoſophiſt.

σπάδων.) eunuchus, i. caſtratus. Hũc petulantem & impurũ animũ, & actionem eorũ qui ultrò muliebria patiuntur, probè exagitans atq; inſectans magnus Cyrillus, ſic ait: Libidinis gratia miſeri hoc faciunt, muliebria pati uolentes, cũ uiri ſint. Nullius enim utilitatis gratia, ſed ꝓpter laſciuiã, naturã mutãt, diuinitùs fictam & uiro dignã figuram ultrò ſæpè corrumpunt: aut ab alijs hoc ferre cogunť, ut peſtes naturæ & ſexus uirilis hoſtes, & labes Reipub. & uitæ probra: inſtar inſanarum mulierũ, immodicè ſubagitati, turpiſsimis tractati modis, miſera uita cum ratione uiuendi ſcelerata & impura permiſta, ambigu-

D. Cyrilli inſectatio eunuchorum.

os & muſſos uultus circumferentes, & rem adulterinam, à ſacris ſeptis longè diſcedāt. Nam cùm turpiſsimo & peſsimo animo præclarū & diuinum opus in malū & inuidioſum decretum mutarunt & inuerterunt, & ſpirituale̅ caſtrationem interdictæ rei ſeruire coegerūt, digni ſunt non modò qui legib. puniātur, ſed & ex dicto angelico & Apoſtolico in exteriores tenebras penitus abiiciantur. De talibus enim dixit Moſes:

Col. 1331.

Fractus & abſciſſus non intrabunt in domum Domini. Videre aūt licet refertas ædes procerum huiuſmodi mōſtris, aureas lunulas in collo ſerentibus, natura uirili, facie muliebri præditis. Delicatè loquūtur, nō minus indecorè quàm meretrices.

Virorum mulieres, mulierum uiri.

Huc illuc caput agitant, rident intemperanter & impudenter, inſaniam manifeſtā præ ſe ferentes: unde cum uiris, ut mulieres, molliter cubantes, effœminati corrumpūtur: cum mulieribus autē, ut cuſtodes ſimul, & temperantiæ ſcilicet exempla, dormientes, impudēter & ſine rubore turpia faciūt. & iſti quidem ſic à uiris impijs & profanis corrupti & effœminati, fœdāt & fœdantur, fœditate & impuritate naturæ contraria: ipſi aūt mulieres miſeras, &* cumulatas (ſecundum dictū Paulinū) peccatis conſpurcāt & lædunt, ut rabioſi canes: & quod grauius eſt, ex eo cauſæ fiunt & autores & participes infiniti ſupplicij, tam q corrūpunt, quàm qui corrumpūtur. ô uecordiam, ô impoſturam & furorem. Iſtos'ne homines, & in primis excellentes, tanquā modeſtos, ſuſcipiunt, & in ædes recipiunt, eiſq; fidem habent? qui recepti & libertatem nacti, uerè iuſtos & uirtutis ſtudioſos, paulatim ineſcatos, in Sodomorū turpe barathrū miſerè deijcit, & in æternū ignē mittūt.

** ἐκτριβομένας, exagitatas.*

Eunuchi illices peccati Sodomitici.

Quapropter eos cōuenientiſsimè & lex & oratio euāgelica, & optima uita, & religioſa Reſp. ualde execraṫ, tanquam Deo inuiſos & impuros. Iſti enim execrabile̅ iſtam uitā amplexi, quantū in eis eſt, urbes delēt, ſeminale̅ naturæ ratione̅ corrumpunt & corrumpuntur: uigens aūt uiri robur, & ætate̅, & uirilem faciem, & generoſam uim atrociter abſumunt. Deniq; iuuenilis ætatis robore atq; uigore apertè corrupto, miſeros ac ridiculos efficiunt eo flagitio captos: qui laxis habenis fugiēdi & deteſtandi ſunt meritò, ut animarū interfectores, & corporū corruptores, & nefarios, & naturę adulteratores. Nihil enim uerè ſceleſtius aut impurius eſt ijs, qui ita ſubagitātur & ſubagitāt. Solent enim, ut certò didicimus, nō ſpadones tantùm, quicq; membra flagitioſa aliquo modo habent, laſciuire immodicè, & luxuriare impudēter & inſatiabiliter: ſed & ij quib. uirilia planè amputata ſunt, ſicut & ij qui à primo ortu ijs priuati ſunt.

Libidines eunuchorū.

Heu extremā abſurditate̅ & dementiā. Itáne manibus & digitis corrūpere mulieres, & fœditate̅ adeò furioſè perpetrare? Et hoc ſignificans Sapiens: Beatus, inquit, eunuchus, qui nō exercuit manu flagitium: & uirgo, quæ non experta eſt cubile in delicto. Meritò igitur ſine mammis euirati, ἀνδρόγυνοι, compediti & inſani mulierū amatores appellati ſunt. Audiant igitur qui puros & modeſtos illos fruſtrà opinantur, & ne credāt mendacio, & ſimulatæ puritati & modeſtiæ. Ab impuro enim quid purificabiṫ, & à mēdace quid uerè diceṫ? Atq; utinā manu caſtratus eunuchus, uita honeſta eſſet educatus: ſic dimidia mali pars tolleretur.

Col. 1332.

Educatio eunuchorū.

Nūc ſunt terræ inteſtinū quoddā, uentris famuli, amatores fœminarū, ꝓterui, ebrij, ſcortatores, mancipia, illiberales, argēti famuli, ab ipſo ortu ad ſerrū cōdēnati, nō uiri, nō mulieres, furioſi, q ſæpè theatricas puellas in ſatyricis cōuiuijs in humeris geſtarūt, capite hedera coronato: & cratere̅ manu tenētes, uinū inſuderunt, habitu fabuloſi Bacchi. Ac ita quidem modeſti ſunt abſq; mercede, ꝓpter ferrum: & ſine fructu inſaniunt, ꝓpter ſuā turpitudinem. Sub Eutropio eunucho, tutore Theodoſij imperaroris, genus eunuchorū, propter illius autoritate̅ & potentiā adeò creuit, itaq; auctū eſt, ut nonnulli iam barbati, cum eunuchi fieri uellēt, & ſe Eutropios fore ſperarent, uita priuati ſint, unà cum teſtib. etiā Eutropio amiſſo. aureæ ſtatuæ paſsim collocabanṫ, & ædificia extruebātur, & ab eo illuſtrabanṫ, ſplendidiora tota urbe.

Eutropij eunuchi ſplendor.

σπαδᾷν.) In eam neceſsitatem redacti ſunt penuria commeatus, ut orobos madefactos iumentis darent.

σπαλίωνες.) Agathias: Romani ſpalionas parauerūt, & magnorū ſaxorū tormenta. Eſt aūt Spalion, textū quoddā è iuncis,

è iuncis ad formam tecti confectum, & ſolidũ denſitate, & undiq; tectũ, quòd utrinq; latera deorſum etiã ſunt extẽſa, & * excutiunt omnem ictũ. Pelles aũt & coria ſupernè iniiciẽtes, undiq; circũ tegunt machinã, quò munitior ſit, & te la excutiat: uiri uerò intus in tuto deliteſcẽtes, & apertè eã tollunt, & quò uolunt transferũt. Cum uerò admota fuerit ſiue turri ſiue mœnib. tum illi infrà, terrã adiacentẽ effodiunt, & puluerẽ extrahentes fundamẽta detegunt, ac deinde uectib. & malleis cõtinuò feriendo ædificiũ deiiciũt. Apud Menandrum ſunt ſpaliones, machinę, tegumẽta quędam bubulis tergorib. in longũ cõpoſita, quæ cõtis uiri lõgitudine attollunt, quas armati ſubeũtes, & ꝓximè aggreſſi mœnia, inſtrumẽta lapidicidarũ effodiẽdis muris idonea tractãtes, ſub terra foſſas faciũt: & incũbentes ac ſodiẽtes, aut mœniũ partẽ aliquã deiiciunt: aut alio quopiã modo excauata loca penetrantes, alterutrum conſequũt ut aut reuulſa terra intra mœnia ſint: aut cauitatibus illis ductis ad puteum, qui intrà eſt, rectà exhauriunt atque attrahunt aquam in rotunda ac caua loca foſſæ.

παραβαλλαρτὸ ἰκτῆ χίμινον.

Col. 1333.

σπάνις.) Sophoc. Quis errabundum Oedipum quotidie iis muneribus donabit, quibus nunc indiget? qui quidẽ parum petit, & petitis multo minora fert: idq; mihi ſatis eſt.

σπάρτη.) Sparta, urbs Lacedęmoniorum: unde Spartiates.

σπαρτωλός.) Spartolus, urbs Bottices.

σπαρτάλη.) Mures nunc ſaltant, arre pro tuo cibo.

σπερμολόγος.) Sic dicitur auicula quædam graculo ſimilis, à colligendis ſeminibus. Hinc uilis & contemptus homo etiam ſpermologus dicitur, & is fortaſſe qui de alieno uictitat.

σπέρχις καὶ βοῦλις.) uiri * Atheniẽſes, ultrò in Perſiam uenerũt, pœnas daturi Xerxi Perſarum regi, pro caducearorib. ab eo miſsis, & obrutis ab * Athenienſib.

σπιλάδιον ἀπὸ ῥυτῆρος.) axis habenis feſtinare: uel, *ἀπὸ ὑποδήματος*, quantum pedes ſinunt.

Col. 1334. *σπεύσιππος.*) Speuſippus, Eurymedõtis filius, nepos Platonis philoſophi, ex Potone ſorore, auditor ipſius Platonis, & ſucceſſor Academiæ Olymp. 108. Cõſcripſit plurima, & maximè philoſophica, auſtero ingenio, maximeq; iracũdo.

ἐπὶ σπάρτῳ χοινίον τὸ ἀναγκαιότατον. Poſt funiculum funis maximè neceſſarius. Aelianus: Draco ſpiris ſuis cadauera cõplexus cuſtodiuit integra, ut neq; fera neq; uolucris ad ea lædenda accederet.

σπιθαμή.) Tropicè de Deo propheta hac uoce uſus eſt, quòd res conditas cõtineat, eaſq; complexus ad ordinẽ omnia & ornatum reuocet, mõtibus æqualitate & menſuris omnibus quæ in mũdo ſunt ſuo ordine attributis, qui cœlũ totum exigua parte totius ſuæ potentiæ continet, quam ſpithamã dicit, quæ & breuiſsimam uitæ partem ſignificat.

σπίνθαρος ἡρακλεώτης.) Spintharus Heracleotes, tragicus poeta. fabulæ illius ſunt hæ: Conflagrans Hercules, & Semele fulmine icta.

σπίνθαρος.) Spintharus: hic exagitatur tanquam barbarus & Phryx.

σπίτταλος.) Spittalus, medicus apud Athenienſes illuſtris. Ariſtophanes: Abi ad Spittalum. Tu uerò mihi ſtillã pacis inſtillato hanc. hoc eſt, æneã aut argenteam ſtillã, quales habent medici.

σπόγγος.) Dicunt Acconem, fatuam mulierem, ſpongia percuſsiſſe clauum. Spõgia pro malleo.

σπονδή.) Libatio, uini effuſio, in honorem dæmonum: aut amicitia. Col. 1335.

σποράδες.) Inſulæ, quas nonnulli Cycladas dicunt, quæ in Aegæo mari ſunt duodecim.

σπόρος.) Sporus, Neronis amaſius, q & Sabina uocatus fuit, nõ ob ſimilitudinẽ mulieris tantũ, ꝙ caſtratus erat: ſed ꝙ etiam nupſerat ei, quemadmodum illa.

σποργίλος.) Qui fuit tonſor. & Plato inquit: Sporgili tonſtrina inimiciſsimum tectum.

πλούσιον μὲν ἀκούω, σπουδαῖον δὲ οὐδὲν ὄντα.) Diuitem quidem eum eſſe audio, ſed nulla in re bonum.

σπουδή.) Studiũ, uehemens in rebus honeſtis occupatio. Iſidor. inquit, ſtudium quidẽ in philoſophia uiro iuniore doctrinã philoſophicã recẽs amplexo magis eſſe dignũ: alacritatẽ aũt piam & Dei amantẽ maximè cõuenire ꝓuectis, longeq; ꝓgreſsis ætate & philoſophia.

σπυρίδων.) Spyridõ, unius urbiũ Cypri Trimethũtis epiſcopus, qui ob animũ ab omni ſuperbia alienum, epiſcopatui intentus. pauit oues. Media uerò nocte fures ſtabula pecudũ aggreſſi, dum ſur- Col. 1336.

Pares uincti fine funib. ripere eas ſtudent, inuiſibili ui apud ſtabula uincti ſunt. Cum diluxiſſet, acceſsit ad gregem. Cum uerò illos uidiſſet uinctos, factūq; cognouiſſet, ſoluit fures: multum hortatus, ut iuſtis laboribus, & non per iniuriam uictum quærerent. arieteq; donatos dimiſit, feſtiuo dicto addito: Ne fruſtra (inquit) uigilaſſe uideamini. Fecit & alia complura miracula. interfuit etiam Niceno cōcilio.

Hactenus Schuueiggerus: cætera Vuolfius.

σταγειρίτης.) Stagirita Ariſtoteles, ab urbe Stagiris. Piſides: Quales duces ** f. στρατιώτας, milites.* aut * Stagiritas habens, ueniſti in terram fortunatorum barbarorum? Omnino Stagirita magis illi deuorandus eſt, quàm oratori Pręanienſi, filius Oloti: id eſt, Demoſtheni Thucydides.

Spaciorum uocabula. στάδιον.) Stadiū, ſeptem & ſemis cōficiunt milliare. decem milliaria habent ** 75.* ſtadia * 80. Stadium pedes habet 600. milliare pedes 4000. Iugerū pedes 100. ἄρουρα, aruum pedes 50. pes, digitos 16. cubitus, pedum unum & ſemis.

Col. 1337. σταθερός.) Bellum regis celeritate & prouidentia factū eſt ſtabile & tutius.

σταθήσεται.) ex Euangelio: In ore duorum teſtiū aut triū ſtabit omne uerbū.

σταθμᾶσθαι.) Non uerbis, ſed factis ſemper conſueuerunt iram aduerſus ſeſe ponderare homines.

σταθμός.) Nazianzus, diuerſorium & caſtellum eſt Cappadociæ.

Geræi. στακτή.) Confirmata libertate Gerǫi; *Antiochus.* ſtatim Antiochū regem 500 argenti talētis, 1000 thuris, & ſtactes 200 ornarūt. *Tylus.* Ac nauigabat ille ad Tylum inſulam, Seleucia ſoluens: aromata uerò erant in rubro mari.

Col. 1338. στατήρ.) Stater, nomiſma quadratum aureum. Sacculorū alter æneos habebat obolos, alter ſtateres aureos, magis inter ſe ſimiles quàm equi Eumeli.

Crux uēturæ uitæ ſymbolum. σταυροί.) Sub Theodoſio maiore, cum gentilia tēpla deſtruerent, in æde Serapidis Hieroglyphicæ literæ, crucis forma, ſunt inuentæ. Quibus ij qui ex Ethnicis ad Chriſtianiſmū tranſierant, uiſis, crucem apud hieroglyphicarū peritos, futuram ſignificare uitam dixerūt.

Somnij explicatio. σταφυλή.) βότρυς κατεσθίειν ὀμβρικὴν δηλοῖ κλύσιν. Vuas comedere, ſignificat imbris inundationem.

Pinguedinis allegoria. στέαρ.) Sebū, ſeu pinguedo, apud Dauidem beneuolentiam & fraternū amorem ſignificat. Sebum ſuum occluſerūt, os eorum locutum eſt ſuperbiā. In diuina item Scriptura pinguedo proſperitas & opulentia dicitur. Egredietur tanquā è pinguedine iniuſticia eorū: hoc eſt, Confidentiſsimè iniuſta loquuntur.

στέαρ πυροῦ.) Pinguedo frumēti: id eſt, pulcherrimum frumentum, & panis.

στέατα.) Eunapius: Ferens literas in æneo uaſculo * pinguedine oblitas, in *Farina.* peram cōiecit: & panes alios impoſuit, ne quis arcanum reſciſceret.

στεγανόποδα καὶ πλατυώνυχα.) Animalia ſolidis pedibus, & latis unguibus, dicūtur, olor, anſer, pelicanus, & anatum omne genus, aquis gaudens.

στεγανώτερον.) ἀλλά τι καὶ φρονεῖς στεγανώτερον. *Col. 1339.* Occultius aliquid animo clauſum habes. Illi utribus compunctis nebula denſiſsima obumbrarunt aerem fuligine illa.

στέγει.) Vrentem iſtum Solem tolerat, calido ſudore ubiq; manans.

στειλεόν.) Babrius fabularum ſcriptor.

Niſi uos omnes capulos gigneretis,
Nullus agricola ſecurim haberet in ædibus.

Στελίχων.) Scilico, ſub Arcadio & Honorio, unà cū Rufino diripuit omnia.

στέμφυλον.) Exuuijs uuæ & olearum pro obſonio utebantur.

στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ.) Subtiliter diſputare de fumo.

στεντόρειος φωνή.) Stentorea uox.

στερίφοις.) Si quis locus nimium uliginoſus & lacuſtris erat, eum profundis foſsis omnino ſolidum efficiebant.

στέρνα καὶ νῶτα καὶ αὐχένες γῆς.) Terræ pectus & dorſum dicuntur, planicies: ſicut collum & fauces, anguſtiæ.

στέρξω.) Sophocles: Iſtos ego uiros nūquam ferā, ſed lapidoſa Scyrus ſatis mi- *Col. 1340.* hi erit poſthac, ut ſolus me oblectē. Po- *Scyrus charior Athenis.* lybius: Nunc (neq; enim iuſtum eſt pe-icrare) in hiſce acquieſcimus.

στερεόν.) Theocritus: γόνυ χλωρόν, Genu uirens: id eſt, robuſtū & iuuenile. Tranſlatio ſumpta eſt à calamis, qui dum uirent, teneri ſunt: ſiccati, rigidi fiunt.

στεροπή.) Cō citatus inſtar uelocis Auſtri, ſplendido abſq; fulgure deſinit: & nūc ſibi redditus, nouo dolore cruciat. Signa quædā ſunt uentorū, diūne dura- *Signa uentorum.* turi, an citò deſituri ſint? In Comœdia: Celeriter deſijt. ſerò enim dolere cœpit.

στεφανηφόρον ἡρῷον.) Coroniferũ ſacellũ fuit Athenis, ſiue alicuius filij Herculis
Vrbani. ex Theſtij filiab. ſuſcepti, ſiue * Attici coroniferi, ut ait Hellanicus 2. li. Atthidis.

στεφανικὸν τέλεσμα.) Coronale tributũ
Rhodiorum immunitas. apud Rhodios dicebatur, quia liberi erant, & exiguum quiddam Romanis mittebãt quotãnis, nõ tã tributũ, ut ducibus, quàm coronã amicis. Gallogræ
Ancyrani. ci itẽ Ancyrani *στεφανικὸν* appellãt, quid quid in muneris & beneficij loco dať.

στεφανοῦν.) Coronare, pro ornare & honorare uſurpãt. Lycurgus: Calliſthenẽ 100 minis coronaſtis. id eſt, donaſtis.

στεφανωσάμενος καλάμοις.) Corona è culmis aut arundinibus Caſtori & Polluci dari ſolebat, tenuis ſcilicet, & minimè ſumptuoſa.

αἰθέρια στέφη.) Coronæ ex Hyperboreis àllatæ dicebantur æthriæ, quód ſemper ſub dio collocarentur.

στελλόμενοι.) Facinus id Perſeus cælare ſtuduit ille quidem, ſed non potuit.

Col.1341. *στελεός.*) Quæ uis ineſſet ferro ueſtro, niſi capulus ei inſertus eſſet?

τί γὰρ ὄφελος ἔσται σιδήρου
ὑμέων, εἰ μή οἱ ἐνὶ στελεὸς ἀραρήει;

Στειριεύς.) Stiria, municipium Pandioniæ tribus, cuius municeps Stirienſis.

στέρνον.) Rationem, quæ huc eunti mihi uenit in mentem, expende cum animo tuo. Nam parua quidem illa dictu eſt, ſed admiratione digna.

στήλη.) Statua non ſolum ſepulchris imponitur, ſed & uictoribus erigitur; & inſcriptiones recipit.

παρά τινι τῶν πεπλασμένων, apud aliquem, uel aliquid cõfictorum. *στηλιτευτικὸς λόγος.*) Proſcriptio * eſt oratio, quę ſolas res geſtas exequiť, adhibita interdũ etiã cõparatione. Differt autẽ à uituperatione, quòd hæc per capita laudationũ producitur: ut genus, educationem, acta, comparationẽ. Proſcriptio autem dicitur *στηλιτευτικὸς*, à columna, quæ uel ſaxum eſt, uel æs oblõgum quadrãgula forma erectũ, in quo facinora proſcripti perſcribũtur. Sæpè etiam bene meritorum beneficia in literarum monumenta referuntur.

STENIA & Scyra, feſta mulierum.

Col.1342. *στήριγμα ἄρτου.*) Fulcrum panis, non triticum tantum, & hordeum, ſed quicquid alendi uim habet.

STESICHORVS ſiue Euphorbi, ſiue Euphemi, ſiue Euclidis, ſiue Hyeti, ſiue Heſiodi F. Siculus Himetæus. Sic enim dicitur. Alij tradũt eũ Matria Italiæ, alij Pallantio Arcadiæ profugũ Catanã ueniſſe: atq; ibi defunctũ, ante portã ſepultũ eſſe, quæ ab eo Steſichoria dicta ſit. Iunior fuit Alcmane lyrico, Olymp. 37 Fratres.
natus: obijt 56. Fratrem habuit geometrię peritũ Mamertiũ, & alterũ Heliana ctem legislatorem. Fuit lyricus: eiusq; poemata Dorica dialecto, lib. 26 extãt. Dicũt eũ ſcripta uituperatione Helenę Helenæ uituperatio & palinodia.
excæcatũ eſſe: rurſusq; ex ſomnio eiuſdem ſcripta laudatione, quę palinodia dicitur, uiſum recepiſſe. Dictus eſt Steſichorus, qđ primus citharę cãtu chorum inſtituerit: cũ antè Tiſias uocareť.

στιβάδες Φορμίωνος.) Storeæ Phormionis. Hic dux fuit homo frugi & bellicoſus. Milites autem humi cubant. Dicitur de rebus uilibus.

στίγματα.) Aelianus: Libris crematis, impiarũ & effœminatarũ notarũ cineres liquefacta cera ſubigat, atq; inungat.

στιγμή.) Punctum eſt lineę finis, ſignũ minimũ. Centrũ uerò eſt principium lineæ, unitas principium numeri. Cum autem utrumq; principium ſit, addendum eſt cuius ſit principium.

Στιλβίδης.) Stilbides, uates optimus: inter eos qui oracula uetera enarrant, probatus & celebris.

Στίλπων.) Stilpon Megarenſis philoſophus, ſub primo Ptolemæo fuit. diſci Col.1343.
pulus Paſiclis Thebani, qui audierat fratrẽ Craterẽ, & Dioclidẽ Megarẽſem: alij Euclidis diſcipulũ faciunt, Platonis auditoris. Præfuit Megaricę ſcholę, & Dialogos ſcripſit non pauciores q̃ 20.

στίχος.) Verſus qui communi cõſuetudine à læua uerſus dextram legitur.

στλεγγίς.) Strigilis ad aliquid eſt, & nõ Relatiua.
ad aliquid. eorum quæ cum alijs conferuntur, quædam ad unum tantum pertinent, quibus ad aliquid aliud uti non poſsis: ut uiſu tantũ ad uidendum. Alijs ad alia poſsis uti, quibus deſtinata non ſunt: ut ſtrigili non tantum ad abſtergẽdum, ſed etiam ad hauriẽdam aquã.

στοάς τε καρπῶν, βακχείου τε νάματος.) Ariſtophanes.

Et cellas frugum plenas, laticisq; Lyæi.

στοά, διὰ τί ὁ μικρός: στωϊκοὶ δὲ οἱ ἀπ' αὐτῆς, Piſianactea Pœcile.
διὰ τί ὁ μεγάλη.) Stoa ſchola illa Athenienſis, quæ olim Piſianactea porticus: pòſt, cum depicta eſſet, Pœcile, i. uaria dicta, nomen dedit Stoicis philoſophis.

PORTICVM, quæ extra Epheſum ad templum porrigitur,* fœmineam eſ fecit Damianus Epheſius ſophiſta.

*θολωτὴν κατεσκεύασε. f. θολωτὴν, rotundam.

στολὴν λευκὴν κάλλιστον ἐν ὕπνῳ φέρειν. Veſtem candidam pulcherrimū eſt in ſomnis ferre.

Explicatio ſomniorū.

στολὴν φέρειν μέλαιναν * οὐκ ἀλαθία. Veſtem ferre nigram, non pulchrum eſt ſpectaculum.

* οὐ καλὴ θέα.

στολὴν δ' ἁλουργὸν εἰς μακρὰν νόσον φέρει. Veſtem uerò purpuream in longum morbum conijcit.

στολὴν ἐρυθρὰν εἰς καλὴν πρᾶξιν φέρει. Veſtem rubram, actionē honeſtam affert.

στολὴν φέρειν ἄνακτος, ἐλπίδων λύσιν. Veſtem ferre principis, ſpei ſolutionem.

στόλος.) Parua mei habita ratione, domum redire properarunt.

στόμα.) Os ſeu frons, prior pars exercitus. In ſacra Scriptura os dicitur, animi alacritas.

Col.1344.

στόμαργος.) Electra apud Sophoclem: Prædica me apud omnes, ſeu mauis improbam, ſeu maledicam, ſeu impudentia plenam.

Cardia.

στομαχός.) Stomachus, id eſt gula ſeu guttur. Antiqui medici Stomachum cor uocarunt, unde ſunt καρδιωγμοί.

στούδιος.) Studius princeps quidam, celebre illud monaſterium condidit. Studitarum monaſterium olim catholicæ Eccleſię fuit, pòſt mutatum in monaſterium. Idem Studius princeps ædem Archiſtrategi Nacoliæ condidit, in qua extant uerſus heroici: Studius illuſtrem ædem condidit, celeriterq́ ſuorum laborum præmium reperit, conſulares faſces adeptus.

Cædes 1400. ciuium.

στωϊκοί.) Stoici. Zeno Citieus in Piſianactea porticu obambulans, quæ pòſt à Polygnoti pictura Pœcile, id eſt uaria dicta fuit, diſſerebat. Quamuis autem ſub XXX tyrannis eo in loco 1400 ciues interfecti eſſent, tamen ad eum audiendum homines ibi conueniebant: proptereaq́ Stoici dicti ſunt eius ſectatores, cum Zenonij antè dicerentur.

στωμύλος.) Adoleſcentulos ad nutrices remittere: per delicias ibi apud eas garrire illos, & nugari de filo, & ſtamine & pupis ſinamus. Ariſtophanes: Compeſce noſtras ſententias, bellas haſce & elegantes, de quibus inter nos garrimus, & uenia quadam benigniore temperato mentem.

STRABO.) Amaſenus philoſophus, & geographus.

στραγγαλῶσαι ἐκέλευσε.) Flagello intorto cędi eum iuſsit. Is uerò ſe quicquam dixiſſe pernegabat.

στραγγεύω.) Cum ſemel decretum ſit, quid differo? quid ceſſo? quid moror? quid tergiuerſor?

στραγγότερος.) S. Baſilius in oratione contra ebrioſos: Videndum, ne & contumax fiat impudentior, & compunctus immodica triſticia abſorbeatur.

Moderanda caſtigatio.

στραγγουρία.) Sapiens profectò iſtud, & ſeni commodum: Omnino reperit remedium ſtranguriæ.

στραγγουριῶ.) Ariſtophanes: Stranguria laboro, heri enim naſturcium edi. Naſturcium enim urinam inhibet, & ſputum: eaq́ de cauſa Perſas aiūt eo ueſci. Cauent enim ne crebrò mingāt, & ſpuant, & emungantur.

Perſæ. Naſturciū.

στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις.) Ariſtoteles in Athenienſium republica declarat, quid ſit expeditio in Eponymis. Sunt, inquit, eponymi decem tribuum: duo & quadraginta ætatum. Adoleſcentes autem olim in albas tabulas inſcribebantur, eisq́ aſcribebantur & Archon ſub quo inſcripti eſſent, & Eponymus * qui priorem conuenerat. Nūc uerò in Senatu inſcribuntur. Paulò pòſt: Vtunt, inquit, Eponymis etiam ad expeditiones, & cum ætatem aliquā ablegant, * aſcribūt ab antiquo Archōte Eponymo, quouſq́ ſit militādū.

* οἱ τῷ προτέρῳ ἐνδεδημηκότες.

* οἷς γράφουσιν.

στρατηγία.) Tres rationes ſunt, quibus militare imperium capeſſunt, qui conſultò id appetunt, inquit Polybius. Prima ex commentarijs, & inſtructione ex his: altera methodica, ex peritorum uirorum traditione: tertia, ex ipſarum rerum habitu & exercitatione. Harum rationum omnium, Achæorum duces prorſus erant rudes.

στρατηγία ὑπομνηματική, μεθοδική, ἐμπειρική.

στρατηγιᾶν.) Ioſephus: Eum iam imperij appetentem, & maiora ſpectantem, pecunia deficiebat. Col.1346

στρατήγιον.) Duces ad prætorium, multitudo ad ſua quiſq́ tētoria diſcurrebāt.

στρατηγοί.) Deni ſingulis annis duces deſignabantur. Demoſthenes in Philippicis: Ducem habebant tolerantia laborū & audacia aduerſus hoſtes, & in prælijs illuſtrem: ſed cætera obſcurum, & ex humili fortuna euectum &

Quæſtu uerò nihil mereatur uirtus atq́; induſtria.

proba

probatiſsimo cuiq; ſuſpectũ,& inuidioſum,quaſi præter meritum clarus eſſet.

Militia cœli. στρατιά.) Exercitus, cœtus militaris, uni duci ſubiectus. Scriptura uerò cum dicit, Manaſſem militiæ cœli ſeruiſſe: ſol & luna & ſtellæ intelliguntur.

στρατιώτης.) Stratiota, herba aquatica ſine radice, aquis innatans, facultate frigida. Eſt & terreſtris.

STRATTIS Athenienſis comicus: è cuius fabulis ſunt, Anthroporeſtes, Atalanta, Agathi, ſiue argenti amiſsio, Iphigeron, Callippides, Cineſias, Limnomedon, Macedones, Medea, Troilus, Phœniſſa, Philoctetes, Chryſippus, Pauſanias, Pſychaſtæ: ut ait Athenæus lib.2. Dipnoſophiſtarum.

Strattis Olynthius hiſtoricus. Scripſit de Alexandri actis diurnis lib.5. De fluuijs, & * fontibus & lacubus. De Alexandri obitu.

** κρηνῶν lego, pro πρηνῶν. id eſt præcipitijs.*

STRATON, mediæ comœdiæ poeta. Ex fabulis eius fuit Phœnix.

Straton Lampſacenus philoſophus, Theophraſti diſcipulus & ſucceſſor, filius Areeſilai, ſiue Arceſij, cognomento Phyſicus, eo quòd præ omnib. alijs naturæ contẽplationi deditus fuit. *Phyſicus.* Magiſter etiã fuit Ptolemæi, cognomẽto Philadelphi, ſcripſitq; libros multos.

Straton Amaſenus philoſophus, fuit ſub Tib. Cæſ. ſcripſit geographię lib.7.

στρεβλὰ παλαίσματα.) Diſtortæ luctæ, obſcuræ & callidæ.

Col.1347. στρεψοδικοπανουργία.) Praui mores, & ſycophantici, à calliditate inuertendi cauſas forenſes compoſitione facta.

STREPSA, urbs Thraciæ, cuius ciues Strepſæi.

στρεψίμαλλος ἄνθρωπος.) Homo callidus & obſcur*, ab intorta lana factũ nomẽ.

στρίβε.) Ariſtoph. in Nubib. Cogita igitur, & perſpice omni modo, crebróque uerſa. Abi & uerſa: nunc enim tene turmedius. Metaphora ſumpta à pugilibus, qui aduerſario medio prehenſo, ſuperiores fiunt.

στρογγύλα ῥήματα.) Rotunda uerba, id eſt, blanda & callida.

STRVMPHIDES, inſulæ intra Zacynthum & Elidem ſitæ.

STRVTHIS, ſatrapes quidã regius (fuit. στρουθός). Ariſtoph. Sophoclea carmina turdis comparat, delicatiſsimo cibo, ad excellentiam eorum declarandam.

Col.1348. Sophoclei uerſus turdi.

στρουθὸν ἔχεις φεύγοντα, προσδόκα βλάβην. Paſſerẽ tenẽs fugientẽ, expecta dãnũ. *Explicatio ſomnij.*

στροφαῖον.) Cardinalẽ uocabant iuxta fores dedicatũ geniũ: ſimul etiam à conuertendis rebus, quaſi uerſorem dicas. Quod qui faciunt, callidi dicũtur. Mercurij hoc munus fuit, ut alios fures arceret, qui poſt ianuas ſolent deliteſcere, & improbè facere.

STRYME, inſula & colonia & mercatus Thaſiorum.

στρυφνόν.) Omitte aſperos iſtos atq; ilignos mores.

σοιβὴν.) Ariſtophanes: Sicubi idem bis dixero, aut aliquid alienum inculcaro, conſpuito me.

στοιχεῖα.) Damaſcius: Elementa prima & maxima ſunt, multiplicis naturæ rerum inſpectionis: AMOR, INDVSTRIA, SOLERTIA. *Elementa diſcenda.*

στοιχεῖα.) Elementa dicuntur etiam imagines & formæ ſomniorũ, quæ intra breue aut longum tempus exitum ſortiuntur.

Elementa. στοιχεῖον.) Elementum, è quo primo oritur aliquid, & in qđ poſtremò reſoluitur. Elementa quatuor unà ſunt, eſſentia qualitatis expers, materia: Ignis calidus, aqua humida, frigidus aer, terra ſicca: atque etiam in aere eſt eadem pars. Ac ſummum locum tenet ignis, qui æther dicitur, in quo primum inerrãs ſphæra ἀπλανὴς gignitur, deinde errantium ſtellarũ: poſt quam eſt aer: deinde aqua: extremum & quaſi ſedimentum omnium tellus, in omnium ſita meditullio. *Sphæra.* Col.1349.

μὴ στοιχεῖν ἑαυτοῖς.) Ne nobis ipſi placeamus, dicunt ſeniores.

Στύγαξ.) Stygax Eucratis F. dux Athenienſium, auarus & proditor, à triginta tyrannis interfectus. Alij eum cicutam bibiſſe dicunt.

Στύξ.) Styx, fons apud inferos, iuſiurandum deorum, à tetro aſpectu ſic dictus. Vergilius:

Per Styga torrentes atraq; uoragine ripas,
Sola ſuperſtitio ſuperis quæ reddita diuis.

στῦλον κρατῶν ἐλπίζε τὴν θείαν χάριν.) Columnam tenens ſpera diuinam gratiã. *Explicatio ſomnij.*

συβαρίται.) Sybaritę ita delicati fuerunt, ut & equos ad tibiã ſaltare docerent: & exterorũ maximè amarent Ionas & Tyrrhenos, eo q; hi ex barbaris, illi è Græcis, luxu ipſis eſſent ſimilimi. *Equi ſaltatores. Iones, Tyrrheni.* Col.1350.

Prouerbium

Prouerbium, συβαρίτης διὰ πλατείας, Sybarita per plateam: de ijs qui inſolenter incedunt. Apud hos Mindyrides fertur luxu excelluiſſe. nam cum Cliſthenes Sicyoniorum tyrannus, curru uictor, per præconē denunciaſſet, ut qui filiam ipſius forma præſtantem uellet ducere, adueniret: fertur hic Sybari ſua ſoluiſſe naui, quę quinquaginta ſeruos remiges haberet, alios piſcatores, alios aucupes: ac Sicyonem cum ueniſſet, nō æmulos modò, ſed & ipſum tyrannum ſumptibus & apparatu ſuperaſſe, quanquam tota urbe magnificentiam eius adiutante. In cœna, poſt aduentum, cum quidam acceſſiſſet, ut cum eo accumberet, ei dixit: Se adeſſe, ut ſecundum præconium, aut cum Cliſthenis filia, aut ſolus accumberet.

Smindyrides. Cliſthenes. Pro 50, alij 3000. Aut cū ſpōſa, aut ſolus.

συγγνώμη.) uenia. Non debet uir bonus in ulla re dare ueniam, neque legibus debitas pœnas condonare. Nam cedere, & miſereri, & parcere, nulla eſt animi uirtus, in ſupplicijs lenitatē præ ſe ferentis: nec putandū duriora ea eſſe. Capitur hoc nomen de remiſsione & conceſsione. Nam & qui ſe cognouit, hoc eſt qui poſt delicta ſe peccaſſe non ignorat, ſed obſeruat illud * NOSCE TE, nec ob rectè facta unquam per oſcitantiam in arrogantiam incidit, animis elatus: ſed naturam ſuam & imbecillitatem perſpiciens, conſilia in melius refert: agnitáque alterius pœnitentia, ignoſcit ei qui ſeſe agnoſcit. Itaque & is reprehendendus eſt, qui ſe non agnoſcit: & ille, qui ſe agnoſcenti non ignoſcit.

Seueritas. Clementia.

συγγνώμονα.) Non acerbum & inexorabilem eſſe decet, ſed placabilem: ut qui homo ſit, & in eadem incidere poſſit, ob quæ alium acerbè mulctat. Rectum enim dictum eſt: Nunquam errare, & ſemper rem bene gerere, deorum eſſe. Homo autem nulla in re dicere poteſt, hoc ſibi non euenturum. Infinita enim nobis fata impendent, non mortis tantum, ſed aliorum etiam malorum.

Clementia. Imbecillitas. Calamitas.

συγγραφεύς.) Magnus Maximus ait, ſcriptam orationem uel ad ſui commonefactionem ſcribi, uel ad utilitatem alterius, uel utraque de cauſa, uel ad offendendos aliquos, uel ad oſtentationem, uel ex neceſsitate. •

Fines ſcriptorum.

συγγραφεῖς.) Conſuetum fuit apud Athenienſes, cum populo aliquid iubendum erat, ut is ſtato die rogaretur: ut ait Iſocrates. Idque factum etiam ante hunc Reipublicæ ſtatum. Thucydides libro octauo. Interim Piſander reuerſus, urget negocium ſtatim: primumque coacto populo, ſententiam dicit, Decemuiros eſſe eligendos, conſcriptores ſummę autoritatis: ijs de ſcripto ſententiam, ſtato die, de optimo Reipublicæ ſtatu ferendam ad populum. Fuerunt autem omnes conſcriptores triginta tum delecti, ut ait Androtion & Philochorus. Thucydides uerò decem uirorum * principum tantum mentionem facit.

*Col. 1351. Rogatio populi. Piſander. * τῶν προβούλων.*

συγκατάβασις.) Demiſsio eſt, cum Deus non ut eſt apparet: ſed ut, qui eum ſpectare uult, cernere poteſt, ita ſeſe oſtendit, accommodata ſui demonſtratione ad uidentium imbecillitatem.

ſorſ. κ.

συγκρητίσαι.) Syncretiſſare, Cretenſium more conſpirare.

σύγκρισις.) Comparatio eſt unius ad unum, aut plures. Vnum enim comparationem non admittit, niſi ratione temporis: ut quum quærimus, ſit'ne hoc nunc candidius quàm pridē. Comparatio multis fit modis. aut enim quæritur, utri ſubiectorum magis conueniat prædicatum: ut, diuitiæ'ne ſint optabiliores, an ſanitas? aut utrum magis ſubiecto inſit? ut Plus'ne inſit iucunditatis proſperæ ualetudini, an utilitatis? aut, utrum huic illud? ut, Plus n'e ſit in ſanitate boni, an in morbo mali? utcunque enim comparationes fiant, ſumuntur ab accidentibus. Fit & comparatio ſecundum magis & minus, & ſecundum ſimile. Comparatiua enim & hæc ſunt: Si ualetudo potior diuitijs, per ſe expetenda non ſit: ne diuitias quidem. &, Si uoluptas, quę magis bonum eſt in pace uiuentibus *, quam finis, bonum non eſt: ne finis quidem erit. & contrà, Si diuitiæ minus bonæ ualetudine, bonæ ſunt: etiam ualetudo erit bona. &, Si ualetudo minus bonum pacem agentibus, quàm bellum gerentibus, bonum eſt: ſi his, etiam illis.

Comparationis modi. Col. 1352.

συγχαίρω.) Hic gratulabatur, ille uiciſſim ſimulabat.

συγχρωτίζεσθαι.) Zenoni Cittieo de uita feliciter inſtituenda percontanti, oraculo

Mortuorū familiaritas.

oraculo reſponſum eſt, utendum eſſe mortuorũ familiaritate: hoc eſt, libros ueterũ eſſe legendos, & meditandũ eſſe, & animam reginã doctrina alendã.

συκίνη μάχαιρα.) Ficulnus gladius, id eſt ſycophanta. συκίνη ἐπικουρία, Ficulnum auxiliũ de rebus inutilibus. Nos ſedentes ficulnum illud præſidium, milites, expectamus. συκίνα ναῦς, Ficulna nauis.

Col. 1353.

συκομορία.) Caprifici fructus non matureſcit, niſi incidatur parum.

σῦκον αἰτεῖν.) Ficum petere: pro, adulari. nam Athenienſes adulabãtur agricolis, ut præcoces ficus ab eis impetrarent. Omen enim inde captabant, ſe poſtero anno redituros eſſe.

σῦκον ἐφ' ἑρμῆ.) Ficus in Mercurio: de ijs quæ ad cuiuſuis utilitatẽ propoſita ſunt. nam ſicubi ficum conſpexiſſent, eam Mercurio dedicabant, quam auferebat qui uolebat.

ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔφυ.) Ita inhæret, ut ficus oculis. De ijs qui alicui rei ſunt affixi. Ficum autem dicit, caruncuIam aut ulcus in oculis. Ficus uel ſola eſt alexipharmacum: & aridæ fici cũ ruta aſſatæ, & ieiunis datæ, æquè cum pulegio.

Ficus alexipharmacũ.

βρῶσις σύκων δείκνυσι φλυνάφων ψόγους. Eſus ficuum ſignificat nugatorum reprehenſiones.

Explicatio ſomnij.

συκοφαντεῖν.) Ficu arbore primùm inuenta, uetuiſſe tradunt Athenienſes, ne ficus exportarentur. Qui autem illos deferebant, qui exportabant, ſycophantæ, quaſi ficuum indices dicebantur. Inde translatum nomen ad quaſuis calumnias. Alij dicunt, cum in Attica fame laboraretur, quoſdam ficus dijs conſecratas deuoraſſe: & pòſt laxata annona, fuiſſe accuſatos. Calumniari, proprium eſt Athenienſium. Aelianus: Negligentiæ calumniabatur Deũ, unde morbis & annonæ penuria Himeræi laborarunt. Sycophanta eſt diabolus, Deum calumniatus, ob uetitum lignum: & Iobum, Num gratis Deum colit Iobus?

Athenienſes calumniatores.

Diabolus calũniator.

σῦλαι.) Demoſthenes in oratione de corona: Athenienſibus comprehendere iniurios non licet. Spoliati ſumus noſtris poſſeſsionibus, cùm Phaſelitis poteſtas data ſit cõprehendendi Athenienſes. Nám cum ea quæ cęperunt, nolint reddere: quo alio nomine appelles, niſi rapinas alienorum?

σύλλας.) Sylla conſule bellũ ciuile Romanorũ exarſit. Cuius calamitatẽ prodigijs eſſe denunciatam, Liuius & Diodorus tradunt. Sudo enim & admodum ſereno cœlo clangorem tubæ auditum eſſe, acuto & lugubri ſono: quo omnes qui audiuiſſent, attoniti fuerint præ metu. Tyrrhenos autem haruſpices mutationem generis & reipublicæ id portentum ſignificare, pronũciaſſe. Octo enim hominum genera eſſe, & uita & moribus inter ſeſe differentia: unicuiq; uerò eſſe præfinitum tempus à Deo, quod magni anni circuitu abſoluatur. Itaque priore circuitu deſinente, & altero inſtante, cieri portentum aliquod in cœlo aut terra admirabile: quo huiuſmodi arcanorum periti ſtatim intelligant, homines & moribus alijs, & alia uitæ ratione præditos, quique Deo minus quàm ſuperiores curæ ſint, extitiſſe. Quæ itáne ſe habeant, an ſecus; non diſputo. Sylla Cos. Epheſo Athenas profectus; & aliquandiu in urbe uerſatus, Apellicontis Teij bibliothecam ſuſtulit, in qua plurima fuere Ariſtotelis & Theophraſti uolumina. nunquam (ut ait Plutarchus) uulgò cognita, quæ tum demum in noticiam hominum peruenerunt. Sylla Cos. rebus ſuis geſtis conſideratis, Felicem ſe & dicebat, & ſcribebat. Aliquando autẽ Laberia, matrona Romana haud ignobilis, Syllam ponè inſequens, manum iniicit ueſti eius, & filum ex ea auellit. Eo uerò conuerſo: Noli, inquit, ægrè ferre Imperator. nam & ipſa paruam tuæ felicitatis capere partem cupio. Quo dicto ille ſupra modum delectatus, paulo pòſt uxorem eam duxit, Metella iam defuncta.

Clangor tubæ ſereno cœlo.

Col. 1354

Tyrrheni octo hominum genera ſtatuũt.

Magni anni circuit'.

Ariſtotelis & Theophraſti opera.

Felix.

Laberia.

Metella.

SYLLUM, urbs prope Siden.

συλλογισμός.) Ipſo nomine ſyllogiſmus, id eſt collectio, compoſitionem quandam uerborum ſignificare uidetur, ut & aſſenſor ſententiarum. Eſt autem ratiocinatio inſtrumentum, ad declarandum aliquid obſcurum per nota quædam & clara. Cum autem omne inſtrumentum ſit utile, etiam ratiocinatio eſt utilis. Omne uerò inſtrumentũ qđ ſuũ uſum non pręſtat, tollıť. Eſt aũt ſyllogiſmus, ꝓpoſitio cũ concluſione.

συλλ

συλλοχισμός.) Syllochiſmus eſt, cum primo manipulo alius manipulus adiungitur: ut dux duci, & tergiductor tergiductori, ut interiectis iugis aſsiſtat.

Col.1355. *σύμμαχία.*) Societas eſt, cum iidem utrinque ſunt & amici & inimici.

Offenſio. Defenſio. *ἐπιμαχία* eſt quaſi dimidiata ſocietas, cum quis tantummodo ſocio iniuria laceſsito, fert opem, nō etiam iniuriæ illi eſt adiutor.

συμβαλόντα.) Arrianus: Conuenerat, ut alrer obſignaret: alter, qui cū eo contraxiſſet, faceret id quod cōſtitutum eſſet.

σύμβαμα.) Apud grāmaticos eſt propoſitio, ex nomine conſtans & uerbo, perfectam ſententiam explicans: ueluti, Ioannes deambulat. *παρασύμβαμα* uerò, propoſitio ex nomine & uerbo, non integram ſentētiam explicans: ut, Ioanni curæ eſt: rogari queat, Quid?

συμβαίνει.) *τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, εἰ συμβαίνει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα.* Illud uidendum, an dicta cum factis conſentiant?

συμβεβηκός.) Accidens, quod & accedit & recedit, ſine ſubiecti interitu. Hectica febris accidēs inſeparabilē. Quomodo hectica febris eſt accidens, cum ſine dubio occidat corpus? Solui hæc dicunt ex iis quæ antecedunt. Dici enim poteſt, non eſſe accidens febrim, neque etiam alterationem ſubiecti: ſed calorem contra naturam, qui compagem diſſoluat animantis.

συμβλητά.) *βουλῇ κρείττονι καὶ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ οὐδαμῶς συμβλητῇ.* Diuino cōſilio, cui humana prudentia conferri nequit.

σύμβολον.) Hominem eſſe mortalem, uel ante mortem, argumento ſunt pelliceæ tunicæ. Si quód ſignum exiſtebat, decreta exequebantur: ut terræmotus, aut ignis inuſitatus, aut muſtelæ diſcurſus.

σύμβολα.) In Philippicis Demoſthenis orationib. ſæpè ſunt pactiones, quas urbes inter ſeſe pepigerunt, ad æqua & præſtanda & impetranda.

σύμβολον.) Bionis pater habebat non faciem, ſed ſyngrapham in facie, acerbitatis herilis argumentum. Mater uerò, qualem talis ducat ex proſtibulo.

Symeon cō lumnarius, ὁ στυλίτης. SYMEON mirabilis ille, de quo cū Aegyptii monachi intellexiſſent, eum in columna ſtare: inſolitam rem auerſati, eum ſuo cœtu excluſerunt. Pōſt autē cognita uiri uita & animo faſtus expertē, rurſus eum ſuſceperunt. Marcianus uerò imperator ſæpè hominis priuati habitu clàm eum adiit. Marcianus.

σύμμετρα.) Symmetra ſunt, quæ eàdem menſura metimur &: quæ cuique conueniunt atque ſufficiunt, ſiue multitudine, ſiue qualitate & facultatibus. Eſt igitur æquiuocum.

συμμορία.) Et optimorum uirorum cœtus multi, & longitudo temporis, tantum opus excitarunt. *συμμορία*, id eſt claſsis una apud Athenienſes, alias ſexagenos, aliàs quindenos uiros continebat. & apud Demoſthenem 1200 locupletiſsimi in 20 ſymmorias ſeu claſſes diſtribuuntur, quarum quælibet unam triremem præbeat. Etiam aſcripticios ciues in ſymmorias acceptos, indicat Hyperides. Atheniēſes, Nauſinico prętore primùm in ſymmorias diſtributos, author eſt Philochorus.

οὐδ' ἄγγελός τις, οὐδὲ σύμπρακτωρ ὁδοῦ: Col.1357.
Neq; nuncius ullus, neq; comes itineris.

συμφέρεται.) Sempronius cum Hannibale paciſcitur: ſed prælio inferior, multos ſuorum amittit.

συμφορά.) Simonides: *πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς*: Bibe bibe, in bonum euentum. Sophocles: *ἐν συμφοραῖς βίου πρῶτον κρίνονται*: In uita caſibus demum iudicant.

συμψῆσαι.) Amaſii abſtergebant loca, in quibus ſederant, ne quod ſuæ uenuſtatis ſimulacrum amatoribus relinquerent.

συναγυρμός.) Neminem cenſebat eſſe negligendum, ad ſuę ſcientiæ commendationem. Col. 1358.

σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει.) Cum Minerua manus etiam moue. Prouerbium: ſimile illi, *αὐτός τι νῦν δρῶν, εἶτα τοὺς θεοὺς κάλει*: Ipſe nunc aliquid agens, deinde uoca deos. Monet, nō eſſe ceſſandū diuinę opis fiducia fretis. Pertinet maximè ad mulieres, quibus opus faciendum eſt.

δαιμόνων ἐν συναλλαγαῖς.) Sophocles: In congreſsibus cum diis, exploranda eſt eorum uoluntas.

συναλωνιάζειν.) A congreſſu in areis factum uidetur eſſe uerbū. Nam quotānis adulta æſtate feſtum celebrabant, & uictimas immolabant.

συνασπισμός, quaſi conclypeationē dicas,

dicas, eſt, cum unuſquiſq; uir in phalange cubitum obtinet unum.

σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες.) Rhapſodi ſic præfabãtur, Dij beati adſint: ut citharœdi, ἀλλ᾽ ἄναξ χαῖρε, At ô rex Apollo ſalue.

σὺν δίφρῳ.) Initio quidem bellum unà gerebat: pòſt autem concubinæ amore captus, proditionem, ſi pecunia ſibi daretur, pepigit.

σὺν δορὶ, σὺν ἀσπίδι.) Et haſta & clypeo. De ijs qui quouis modo aliquid confectum uolunt.

Col. 1359 συνδούλοις.) Ariſtophanes, ut cõſeruus eius plagas irridens, interroget: Quid cuti tuæ miſer accidit? Num hiſtrix te inuaſit?

συνέβαινεν.) Non placebãt, ut qui malè reſponderent.

συνεκποτέ᾽ οὖν σοι καὶ τὴν τρύγα.) Sunt tibi feces etiã ebibendæ. In eum qui rẽ inchoatam relinquit. Terentius:

Tute hoc intriſti: omne exedundum eſt tibi.

συνελέξατο.) Ex hoc recepit animum barbarus, & tremore concuti deſijt.

συνελόντι φράσαι.) Vt paucis dicam.

συνωσμένοι εἰς ὀξὺν οὕτω καιρόν, ἠπορεῖντο τί χρὴ πράττειν: In eas redacti anguſtias, quid tam ancipiti ſtatu rerum eſſet agẽdum, dubitabant.

συνέπαινον.) Ipſum etiam regem approbatorem eſſe decet.

συνεπηχύλας.) Copijs datis, Antiochi nauigationem intercludere iuſsit, non ex odio, ſed metuens ne coniunctis cũ Philippo uiribus, impedimento eſſet Græcorum libertati.

Col. 1360 συνεπιδυσέτην.) Chariton & Melanippus inter ſe conſpirarunt: alter amator, alter amatus.

συνεῤῥάγη.) Fabiorũ temporibus bellũ Romanis cum Tyrrhenis intercesſit, ſuperioribus longè atrocius.

συνέριθος.) Chaganus fugæ intentus, præter ſpem euaſit incolumis. Latebat enim in palude inſulula, quę Barbarum conſeruabat.

SYNESIVS epiſcopus ex Ptolemaide Pentapoleos, quæ eſt in Thebaide
Scripta. Libyæ, ſacerdotalis ordinis. Scripſit libros diuerſos, grammaticos & philoſophicos, & orationes imperatorias, panegyricas ſeu demonſtratiui generis, laudationẽ caluitij, & de prouidẽtia mirabilẽ orationem Græca forma, aliosq; plurimos & diuerſos libellos cõpoſuit, & quę in admiratiõe ſunt Epiſtolas.

συνεσκευάσθαι.) Opſonia parata eſſe oportet acida & acria, & ſalſa. Nã hęc * & appetitũ excitãt, & diutiſsimè durãt. * ἐπὶ σῖτον ἄγει, & ad frumentum ducũt.

συνεσπειραμένοι.) In anguſtijs concluſi pugnare non poterant, neq; iaculari eis promptũ erat, quòd tela locum nõ haberent. Sunt & qui conglobati, incolumes in caſtra redire potuerunt. Denſitas & conglobatio in explicationibus nõ abhorrere à deſperatiõe & audacia uidebaẽ: & reuerſiones haſtatorũ, aliàs alibi impresſionem facientiũ, multiplicem & uariam efficiebant pugnam.

συνεπιμίξαν.) Demoſthenes in oratione aduerſus * Diodorum: Alij eorũ pecuniam in Aegyptum mittebant, alij cum mercatoribus nauigabant. Qui uerò hic manebãt, merces huc miſſas pluris uendebant. * Dionyſodorum.

συνεχὲς ποσόν.) Continuum quantũ de pluribus prædicaẽ, linea, ſuperficie, corpore, tempore, loco. Id uerò quod ex ijs eſt quę nõ ſitũ quendã inter ſe habent, de tribus: numero, tempore, oratione. Continuũ.

συνέχον.) Fundamentum conſilij eorũ fuit, ut neq; pręſidiũ neq; pręfectum reciperent, & in adminiſtratione Reipublicæ à ſuis legibus & inſtitutis non recederent. Col. 1361. Libertas.

συνάκοντος.) Sariſſas habebant fraxineas, ut lignũ unà cum ictu uibratum, non tamen facilè frangeretur.

συνέροντος.) Multas ſolitariæ uitæ laudes coaceruabant.

συνήγορος.) Apparet apud Athenienſes quoſdam ſuffragijs delectos fuiſſe aduocatos, ut reos defenderent: ut ait Antipho.

συνήδοντο.) Appianus: Miſsis legatis gratulati ſunt rem benè geſtam.

συνίες, ὁποῖά σοι τῶν πραχθέντων ἐπίχειρα: Vide quæ præmia facinora tua maneant. Col. 1362

οὐ συνίεις.) Non intelligis nexũ Pleiadum, neq; ſeptum Orionis.

συνθῆκαι.) Pacta & fœdera trifariam cõficiebantur: uerbis, factis, manibus. Verbis, ut iureiurando: factis, ut uictimis altariũ: manibus, quia his fidem dabant. Sunt & tria crimina uiolati fœderis: ara, fides, iuſiurandum. Pacta uerbis, factis, manu. Ara. Fides. Iuſiurandum.

συνθήκη.) Græci, qui cum Cyro aduerſus Perſas aſcenderunt, fœdus percuſſerunt, mactato tauro, & lupo, & Ritus fœderis.

S apro,

apro, & ariete: in clypeum intingentes, Græci enſem, Barbari haſtam: iureiurando addito, neutri alteros ſe deſerturos, ſed belli fore ſocios. Barbari uerò inſuper iurarunt, ſe ſine fraude ducturos eſſe.

συνθῆμα.) Exponebant, ſe ea adeſſe conditione, ut neq; lęderent quenquã, neq; à quoquam læderentur.

συνθηματικῶς.) Literas ſcripſit ex cõpoſito: dataq; teſſera, ut eorum mos ferebat, ut is in cuius literæ manus perueniſſent, ſcripturam nulla ex parte intelligeret.

Col. 1363. συνόδοντα.) Continuis ſunt dentibus bos, ouis, capra: & ſi qua alia pinguedinem habent, ſebum non habent.

σύνευνος.) Contubernalem ſuam luſciniam appellat upupa.

συνοχὴ, σύναψις.) Contactus ſpecies eſt coagmẽtatio. Errat igitur, qui cõtactus genus facit coagmentationẽ. Neque enim omne qđ cõtingit, coagmẽtatur. Contingunt enim ea etiam, quæ tantum tangunt, ut etiam coagmentantur:* nec tamen omne quod coagmentatur, cõtingit. Latius itaq; patet cõtingere, quàm coagmentari ſeu cohærere.

*ſed quicquid.

σύνοψις.) Deliberabat de caſtris in cõſpectu Carthaginenſium ponẽdis, quò maiorem eis terrorem incuteret.

συνωνὴ.) Coemptio. Sub Iuſtiniano frumentum malignè prouenerat, & frumẽtariæ naues minus frequẽtes quàm opus erat, appellebant. Dubius igitur animi quid ageret, in Bithyniæ & Phrygiæ & Thraciæ locis magnam frumenti copiam conquiri iubet. Quorum incolæ neceſſe habebant onera magno labore ad mare deportare, & cum periculo perferre Byzantiũ, paruo precio pro portione ab illo recepto. Itaq; tanta detrimenta capiebant, ut acquieſcerent, ſi quis eos ſineret frumentum domi donare fiſco, & alteram æſtimationem pro eo deponere. Hoc illud onus eſt, quod συνωνὴν, id eſt coemptionem appellare conſueuerunt.

συνώνυμος κατηγορία.) Vniuoca prædicatio eſt, cum nomen definitionem etiã pro nomine admittit. ſicut animal prædicatur de homine, ac admittit homo & nomen & definitionem animalis. Animal enim eſt eſſentia animata, ſenſiens. Aequiuoca uerò prædicatio eſt, cum definitionem non recipit, ſed nomen tantum: ut fit in hominis imagine.

σύνταγμα.) Duæ cohortes, τάξεις, uiri ſunt 256. quarũ dux, ſyntagmatarches. Quidam etiam Xenagiam uocant, & Xenagum ducem. Col. 1364

συνταξιογράφος, ἢ συνταξιγράφος, Cõpoſitor ſiue cõſcriptor dictus eſt Origenes, ob librorum quos fecit multitudinem. Origenes.

σύνταξις.) Duarũ rerũ cõiunctio. Demoſthenes: Is ordo ſit, ut ijdem & accipiant & faciant quæ debent. Malchus: Stipendijs ſæpè fraudati milites, uictu etiã conſueto intercluſi, in deſperationẽ uenerunt. Cum Græci tributorum nomen à Calliſtrato uſurpatum grauiter ferrent, συντάξεις, id eſt ordinata ſeu conſtituta uocauit. Hyperides: Cum nunc tributum pendamus nemini, aliquando nos ab alijs exegimus.

Res eadẽ, nomen minus inuidioſum.

συντεκμηράμενος.) Eunapius: Omnis eius uitæ ex euidentibus rerum eius indicijs & ſignis capta coniectura.

συντέλειαι apud Dauidem, omnis generis ſupplicia.

συντέλεια.) Iob: Nihil unquam boni peregerunt.

συντελεῖς, καὶ συντέλεια.) Trierarchi plures, unà eandẽ nauim inſtruebant.

συντεταγμένως.) Ariſtophanes in Pluto: Laudo quòd alacres & frequentes adeſtis.

συντέτηκεν.) Falſa opinio pro uera illi eſt inſtillata. Corpus eius ita cõtabuerat, ut iniecta ueſtimenta ferre nullo modo poſſet.

σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα: Vnà cum cane & lorum. Col. 1365

συντυχία.) Suſpicatus nõ forte fortuna & ſubita rerũ mutatione, ſed conſultò & de induſtria eum eſſe talem.

συνοῖσον.) Penes uos eſto id amplecti quod expedit, & bello pacem anteferre. Ea erat ingenij dexteritate, ut quid è re ſua futurum eſſet, ſagaciſsime diuinaret.

συρακουσίων τράπεζα.) Syracuſana mẽſa. Syracuſani omnium lautiſsimi habiti ſunt, & delicatiſsimi.

συρβηνέων, ἢ συρβηνὴ χορός.) Suillus cœtus: id eſt, perturbatus & indecens.

SYRIANVS Alexandrinus philoſophus, Athenienſi ſcholę pręfuit: magiſter Procli, qui ei ſucceſsit, Scripſit in totum

Proclus dictus διάδοχος, ob ſucceſsionem.

Scripta Syriani. totū Homerū cōmentarium, lib. 7. In Rempublicā Platonis, lib. 2. In Orphei theologiā, lib. 2. In ſcripta Procli de Homericis dijs. Cōſenſum Orphei, Pythagoræ & Platonis. * De oraculis lib. 10. & alias quaſdā enarrationes. Iſidorus philoſophus, qui (ut ait Damaſcius) accuratiſsimè ſcripta ueterum examinare non deſinebat, ſed poſt Platonem Iamblicho maximè ſtudebat, & Iamblichi amicis & comitibus: quorum optimū eſſe affirmabat ciuem ſuum Syrianum, Procli magiſtrum. Sed neminem contemnendum cenſebat, quò uera ſcientia cogeretur.

* περὶ τὰ λόγια. Iſidorus. Syrianus. Nemo cōtemnēdus.

συριγμός.) Strepitus & ſibilos in ſolēnibus ludis, & ſubſannationes, quis facilè dixerit?

Col. 1366 συρμαίη.) Syrmæa, potus apud Herodotum ex zea & aqua.

συρμός.) Epigrāma in Orpheū: Non amplius ſedabis uentorum fremitū, nō grandinem. Non niuium impetum, nō tumultuans mare.

σύροι πρὸς φοίνικας, Syri aduerſus Phœnices. Nam utraq; gens malè audit ob calliditatem, uel ex eo quòd perpetuas exercentes inimicitias nunquam ſyncerè in gratiam redeunt.

συσκευάζεσθαι.) In ſomnis diuina quædā facies illi offertur, quæ accingi ad iter eum iubet. nam à fatis uocari. Cyrus tantum uini ſecum ferre iubet milites, quantum ſatis ſit: ut cōſuefaciat eos ad bibendum aquam.

συσκηνία.) Xenophon: Cōtubernia militum ad inſtans pręliū conducere uidebantur. Videbant enim oēs eodem ali modo, nec quiſquam ſe deteriore eſſe conditione queri poterat, cauſam'ue habebat minus ſtrenuè pugnandi cum hoſte. Et quòd noſcebant inuicem, uerecundiores fiebant omnes. Qui uerò inter ſe non norunt, negligentius agunt, tanquam in tenebris degant.

Col. 1367 συσσημότερον σκάφης.) Taciturnior ſcapha, uel inquilino: qui etiā σκάφαι ἢ σκαφηφόροι dicuntur. Prouerbiū, in eos qui ob degenerem animum ſilent.

συστροφή.) Dauid: Conſerua me à conſpiratione improborum.

σύστοιχα, καὶ παρώνυμα, καὶ πτώσεις, παρακεῖσθαι μὲν ἀλλήλοις λέγονται, διαφέροντα δέ.) Coniugata * dicuntur inter ſeſe, & quæ eodem modo affecta ſunt ad aliquid, & quorum proportio quædam eſt, ut ſcientia & ſenſus. utrunq; enim eodē modo ſe habet, ad ea quæ illi ſubijciuntur, eodemq; modo ſcibile & ſenſibile. Vtrunq; enim eorum eodem modo ſe habet erga ea quorum eſt. Coniugata dicunt, omnia ęquè denominata inter ſeſe, & cum eo unde denominata ſunt: ut à iuſticia denominatus eſt iuſtus, iuſtū, & iuſtè. Hæc igitur & inter ſe coniugata ſunt, & cū iuſticia. παρώνυμα, denominatiua, dicuntur tantùm ea quæ ab aliquo denominata * illud dicunt, à quo ſunt denominata: non autem inter ſeſe, neq; illa cum his. A' grāmatica denominatur grāmaticus: grammatica uerò à grammatico non item.

σύφαρ.) Callimachus in Hecate: Per rugoſam meam pellem iuro, per hanc arborem quamuis aridam.

συφεός.) Agathias: Ni dictu ridiculū eſſet, uelut in haris & ouilibus Romanæ manſerant legiones.

σφαγιαζόμενος.) Ratus in felicem uictimas euentum ſignificare, tempus illud cauere decreuit. Col. 1368

σφάκον.) Ariſtophanes: Ille populū, anethum, ſaluiam terebat: ut quæ idonea eſſent ad torſiones & uertigines.

SPHACTERIA, locus anguſtus Laconiæ, dirimens & ſeparās & intercludens irruptiones à * Theſſalia & Lacedæmonia: ubi & Leonides, * prius Lacedæmoniorum rex, pugnans cecidit. * πρότερον.

σφάκτριαι.) Sacrificulæ ſacro habitu, & facie & manibus cruentis ex ſanguine uictimarum, ſtrictis enſibus uno impetu in Battum irruūt, ut ei adimerent id ne uir poſthac eſſet. Battus penè inteſtabilis factus.

σφενδόνη.) Cyrus uulgus Lydorū funditores eſſe iuſsit, quòd id teli genus ſeruile admodum ſit. Nam illi quidem cū reliquis coniuncti copijs ſæpe multum profunt: ſed per ſeſe, ne omnes quidem cum paucis armatis, congredi audeant. Balearium inſularum fundiores ſunt ſolertiſsimi. Col. 1369 Funditores.

σφηκιά.) Ariſtophanes: ὥσπερ σφηκιὰν βλίττει με, καὶ ἐρεθίζει: Tanquam crabronū nidum me exprimit, & iritat.

σφῆκες φανέντες δυσμενῶν εἰσὶ βλάβαι. Crabrones uiſi, ſunt hoſtium nocumenta. Explicatio ſomnij.

σφονδυλωθείς.) Timagenes uocatus ad cœnam, per cruciatum interfectus eſt.

Col.1370 SPHETTVS, municipium Acamãtiæ tribus.

σφιγγὸς πράγματα παρέχειν πολλά.) Non minus negocij faceſsit in multis quæſtionibus abſurdorum iſtorũ ænigmatum, quàm Sphinx, non Cadmea illa, ſed omnino Sphinx quædam, diuinior multo, & ſapientior quàm illa.

SPHODRIAS dux Lacedæmoniorum, quem & ualde ſimplicem & temerè ſpe efferri ſolitum tradunt.

σφραγίς.) Tarpeia anulos aureos & armillas in brachijs uidens, aurum appetit.

σφριγῶν.) Vt bono colore es: ut luxuriat tuum corpus: uel taurum ſuffocares: καὶ ταῦρον ἄγχοις.

σφύζεις.) Piſides: Exultas Achilles, & animo es ebrio.

Col.1371. SPHYROMACHVS decretũ fecit, ut uiri & mulieres ſeorſim ſederent.

σχάσαντα.) Arrianus: Aiunt uenis brachiorum inciſis, ex animi deliquio deceſsiſſe.

σχεδιάζειν.) Ab initio ad finem uſque temerè & perperam factum.

Relatiua. ἡ σχέσις.) Habitudo ſeu affectio dicĩ de ijs, quæ cum aliquo conferuntur: ut pater cum filio, amicus cũ amico. Hæc enim & habent & habentur inuicem. Ad aliquid ſunt etiam, ea quæ comparatione dicuntur: ut paruum, maius, duplum, & ſcientia & ſenſus. Theolo-

Col.1372 gus: Solæ affectiones remanent, ſine rebus. Relinquimus enim matrem, & ab ea relinquimur. Itaq; diuidimur in filios & patres. Deus autem eſt impartibilis.

σχήματα.) Tres figuræ ſyllogiſmorum apud Ariſtotelẽ ſunt. Propoſitio, pars eſt complexionis. Ea uerò ueluti materia à figura informatur, quandam quaſi formam accipiens certam cum medio connexionem. παρασχηματίζειν, peruerſè loqui.

σχινοτρώξ.) Lentiſci arroſor. De eo qui ornatui ſtudet, & dentes cãdefacit.

Pallas Armenius. σχολάριοι.) Scholarij 3500 ad cuſtodiã Pallantis ex optimatibus Armeniorũ deiecti erant, quibus antiquitùs maiora ſtipendia quàm cæteris omnibus è publico dabantur.

σχολῇ.) Aelianus: Iſta ſunt à me prætερita, ocium non agente, quorumuis mala ſcriptis meis ut perſequar.

LITERA T. CHRISTOPHORO *Macellario Auguſtano, Vuolfij auditore interprete.*

Τὰ ἀπὸ Νάννακος.) A' temporibus Nãnaci. De ijs quæ ob antiquitatem in admiratione ſunt. Nannacus enim rex Phrygum, ante Deucalionis tempora fuit.

ταβελλίων.) Tabellio, qui urbis contractus ſcribit: qui à uulgò νομικός, id eſt legis peritus dicitur, & omnes ciuium tabulas conficit, unamquamque earum ſuis literis obſignans.

Ludus Schachorum. τάβλα.) Tabula, nomen ludi. Hanc Palamedes ad Græci exercitus delectationem magna eruditiõe atq; ingenio inuẽnit. Tabula enim eſt mundus terreſtris, duodenarius numerus eſt Zodiacus. Ipſa uerò area, & ſeptem in ea grana, ſunt ſeptem ſtellæ planetarum. Turris, eſt altitudo cœli, ex qua omnibus multa * & mala rependuntur: alij aliter * dicunt. Col.1374 — * f. καλὰ bona.

τὰ γὰρ εἰς σωφροσύνην.) Quod ad tẽperantiam attinet, iure optimo uel cũ Bellerophonte caſtitate certet.

τὰ γὰρ περιττά.) Vaſta & ſtolida (cuiuſmodi erat Aiax) corpora in graues diuinitùs calamitates incidere, dixit Vates.

Leonidæ epitaphiũ. ταγός.) dux. Homerus:

Si in me conſpexeris Hirſutam imaginem uenationis, id eſt,
Leonem depictum, uel ſculptum: Dic, ducis monimentum eſſe Leonidæ.

τὰ δ' ἐκ τοῦ τρίποδος.) Hęc ex tripode ſunt. Ponitur de rebus ueriſsimis. nam Ariſtocleæ Pythiæ tradunt ſtuprum intuliſſe fratrem: & oracula quæcunque reddidiſſet Apollo, ab ea fuiſſe adulterata.

τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.) Hæc Medus non cuſtodiet. Sub Xerxis expeditionem, tradunt Græcos deſperatis rebus opes ſuas conſumpſiſſe: atq; adieciſſe, Hæc Medus non cuſtodiet.

τὰ δὲ πρὶν ἔργα.) Superiora eius facta maxima, ingrata ſunt amicis: hoc eſt, uirtus Aiacis ab Atridis negligitur.

τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισι.) Non ſumus apud Centauros. Dictum quoddam fuit. Teleclides: Aliquos ex potẽtibus aliquid iube. neque enim ſumus apud Centauros.

τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν σκώμματα.) Sales è plauſtro. De ijs qui apertè irridẽt aliq̃s. Athe-

Athenis enim in feſto Choum comeſſantes, in curribus obuios deridebant, & conuicijs inceſſebãt. idem & Lenęis factitabant. Pòſt etiã mulieres Atheniẽſium curribus inſidentes, cum Eleuſinẽ ad magna Initia ibant, aliæ alijs in uia conuiciabantur. hæc enim earum erat conſuetudo.

O' bellam religionē.

Libertas exagitandi uitia.

ὅτι οἱ ἀλεξανδρεῖς.) Alexandrini olim luſtrabant animos. Certis enim diebus in curribus homines uecti, quibus hoc munus datum eſſet, totam urbem peragrarunt, & ſtantes ubi uellent, & domo aſtantes cuiuſcunque uiſum eſſet, uerè de plauſtro cecinerunt: nec falſa conuicia, ſed uera crimina obiecerunt. Operã enim dabant, ut accuratè probra ciuium exquirerent, & hæc incorruptè proferrent, ut ob hoc omnes improbitatem auerſarentur.

τὰ ἐκ τρίποδος.) Ex tripode dicta. Apollo uaticinãs tripode utitur, propter tria rerum tempora. Homerus: Qui nouit quæ nunc ſunt, quæ futura ſunt, quæ antea fuerunt.

Qui ſcit quæ fuerint, quæ nunc ſunt, quæq; futura.

Virgilius:

Quæ ſint, quæ fuerint, quæ mox uentura trahantur.

Col. 1375 Dicunt autem, ſic potitũ eſſe Apollinem tripode. Piſcatores rete in mare conijciebant, ut quicquid extraxiſſent, eius eſſet qui iactũ illum emiſſet. Emerũt quidam, deinde aureo tripode educto inter ſeſe contenderunt. cum piſcatores, ſe piſces uendidiſſe: illi uerò qui emerant, ſe quicquid eductum eſſet, ſuo periculo emiſſe dicerent. Sic igitur ijs contendentibus, uiſum eſt interrogare Apollinem. At ille oraculum reddidit, tripodem eum ſapienti dandum eſſe. Attulerunt eum itaque ſeptem ſapientibus, quorum quilibet eum repudiabat, ſe ſapientem eſſe negans. eſſe enim ſe alium præſtantiorem. Viſum ergo eſt dedicare eum Apollini, tanquam omnium ſapientiſsimo.

Tripodis inuentio et dedicatio.

τά γε ποσί.) Sic dicunt, negocia nunc expedienda.

τὰ ὑπὸ κοσκίνω.) Res cribri, ſeu cribrationes, ſi ita dicere liceat. De ijs qui cribro & tripode, aut lauro uaticinantur.

τἄλλα φιλώμεθα.) Dictum quoddam: Deinceps amici ſimus.

ταλαντεύει.) Fortuna ſubinde uictorijs & cladibus ultro citroq; belli euentus uariabat. Pro ratione periculorum milites æqua lance remunerabatur, alium dignitate augebat, aliũ equo donabat, ob ſtrenuè nauatam operam.

ἀλλοπρόσαλλος ἄρης.

τάλαντον.) Talentum (ut Diodorus ait in libro de Põderibus) ſexaginta minas, mina centum drachmas, drachma ſex obolos, obolus ſex æreos, æreus ſeptem minuta continet. Talentum uerò quod nunc Atticum apud Siculos dicitur, olim quidẽ minas uigintiquatuor, nunc uerò duodecim continet. Homerus ait, duo auri talenta. Itaque noſtrum talentum non par eſt talento ueterum. Talentum in ſacra Scriptura eſt, cuiq; è cœlo miſſa diuina gratia. Ariſtophanes: Atqui hoc talento didicit Hyperbolus, uidelicet facundiæ inſolentiam. Talentum apud quoſdam, habet libras centum uigintiquinque. Col. 1376 Centenaria erant ſaxa, quæ iaciebantur: & bina ſtadia, & amplius ferebantur. Ictus non ab ijs tantùm quos attingebant, ſed à multis poſt eos collocatis ſuſtineri non poterat. Periclem criminantes, quinquaginta talentis mulctarunt.

Ponderum nomina.

Talentum ſacrum.

ταλαντουμένην.) Plato in Timæo, terram inæqualiter libratam concuti ab illis. Cum uerò moueatur, illa etiam concutere.

ταλασιουργία.) Ille filias ſtudebat efficere ſacrificulas, & netrices. Non erat indecorum apud eam gentem, uiros lanam tractare.

τάλιγγις.) Talingis ſtatuit, neglectis armis & uiris bellicoſis, & ſcortorũ & ſcurrarum uti conſuetudine.

τὰ μαγνήτων κακά.) Magnetum mala. De maximis & acerbiſsimis malis, eo quòd hi uiolata religione, multis malis uexati ſunt.

ταμίαι.) Quæſtores, magiſtratus eſt ſorte lectus è Pẽtecoſiomedimnis, qui in æde Mineruæ in arce ſacrã & publicam pecuniã cuſtodiũt, atq; etiã ipſius Mineruæ ſimulacrũ. Sũt & alij quæſtores, magiſtratus ſuffragijs lectus, ad ſanctas & publicas triremes, alter ad Paralum, alter ad Amoniam.

ταμίαι.) Quæſtores numero decẽ. Sunt etiã quidam triremiũ præfecti, ut hic ipſe. Quæſtores aũt etiam trirerarchos ſecutos eſſe, indicat Eupolis. Col. 1377

Et ſecundã fortunã & aduerſam pulchrè ferre.

ταμιεύοντα.) Cordatorũ hominũ eſt, cũ benè ſecum agi putant, non efferri rebus ſecundis: cum uerò in humilem & aduerſam fortunã inciderint, nihil admittere ſe indignum.

ταμιεύω.) Corpora in primis purgare, animi uerò purgationem prorogare.

ταμύναι.) Tamynæ, urbs Eubœæ, in agro Eretrienſi, ubi etiam ædes Apollinis fuit: ut Aeſchines ait, & Euboicarum rerum ſcriptores.

τάναγρα.) Tanagra, urbs Bœotię: hinc Tanagræus.

ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι.) Tanagręi galliculi. Pugnatores & animoſi, ut homines. Babrius: Gallinarum pugna Tanagræarum fuit, quibus dicunt eſſe animos, tanquam hominibus. Et prouerbium, ἀλεκτρυόνα καὶ ἀθλητὴν ταναγραῖον, gallũ & pugilẽ Tanagræũ. Celebrãtur autem ut generoſi.

τὰ ναννάκου κλαύσομαι.) Inſtar Nannaci lamentabor. Nannacum regem fuiſſe ante Deucalionem dicunt, qui cum diluuium futurum præſciret, omnibus in templum congregatis, plorans uota fecerit.

τάνις.) Tanis nomẽ loci, ubi Pharaonis regia fuit. Dauid: In campo Tanis.

ταντάλειοι.) Tantalij. Prouerbiũ, ταντάλειοι τιμωρίαι, Tãtali pœnæ: de ijs quibus adſunt quidem bona, ſed his frui ne gatum eſt. ut, Byzantini extra urbem non audent degere.

τάνταλος.) Tantalus Iouis filius fuit, qui cõuiuio deorum adhibitus, arcana eorum publicauit: & propterea apud inferos pœnas luit, lapidẽ habens capiti imminentẽ, infrà aquã multam, & frugiferas arbores. Quòd ſi quando potu rus erat, ſaxo in eum irruente, ſiti conficiebatur. Cernebat enim, unde edendũ & bibendum eſſet, ſed edere & bibere non poterat: cum mento aquam tangeret, mentum areſcebat.

ταντάλου κήπους τρυγᾶν.) è Tãtali hortis fructũ colligere. Iſæũ oratorẽ in adoleſcẽtia luxurioſum, ſed maturiore ætate modeſtum factũ, quidam interrogauit, quis piſcis aut quę auis eſu ſuauiſsima eſſet? Deſij, inquit Iſæus, his ſtudere. Animaduerti enim, me Tãtali hortos excolere. innuẽs nimirũ, ei qui interrogarat, omnes uoluptates umbram & ſomnia eſſe.

Voluptates, umbra & ſomnium.

TANTALI ſaxũ putare tenuibus funiculis ſuſpenſum, imminere capiti. De rebus periculoſiſsimis.

ταντάλου τάλαντα ταντάλίζεται.) Tantali talenta talentizat: id eſt, librat & accumulat. Celebratus eſt Tantalus ob diuitias, ut etiam in prouerbium abierit. Hic eñ Phryx diues, ob talẽta celebratus eſt, Opulentię & Iouis filius dictus. Col. 1378

. ταγχοσδρώ.) Menãder: Hic Tanchoſdro Choſroę dux, nõ elephantes & uulgus agreſte, aliáue terriculamenta, oſtẽtationi quidẽ accõmodata, efficacia uerò & ſolida nequaquã, ſed bellicoſiſsimos quoſque & optimè armatos coegit, & loco imbellis turbæ uiros fortes delegit.

Ordo ducis & militum.

τάξις.) Ordo duplex eſt: alter ducis, alter militum, & ex ordine ducis fit ordo militum.

τάξις.) Duæ tetrarchiæ, uiri centũ uigintiquinq;, quorũ dux olim taxiarch*, nũc cẽturio dicitur. λόχος cõtinet uiros octo: σύστασις collocatio, quatuor lochos, id eſt uiros trigintaduos. pentecõtarchia, duę ſyſtaſes: id eſt, uiri ſexaginta quatuor. ἑκατονταρχία, id eſt centuria, ſunt duæ pentecontarchiæ, uiri centũ uigintiocto. Quęlibet ἑκατονταρχία ἐκτάκτους, id eſt elocatos ſeu extraordinarios habet, quinq;. ψιλαγία, Pſilagia, duę cẽturię, uiri ducenti quinquaginta ſex. ξεναγία, Xenagia, duę pſilagiæ, uiri quingẽti duodecim. σύστρεμμα, Syſtrẽma, duę Xenagiæ, mille uigintiquatuor. ἐπιξεναγία, Epixenagia, duo ſyſtrẽmata, bis mille quadragintaocto. σῖφος Stiphos, ſunt duę epixenagię, uiri quater mille nonaginta ſex. ἐπίταγμα, Epitagma, duo ſtiphe, octies mille centum nonaginta duo. Huius ſunt ἔκτακτοι, extraordinarij uiri octo: Epixenagi quatuor, Syſtremmatarchæ reliqui.

τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες, ἐπισείοντες τὴν κεφαλήν.) Aures in humeris habentes, caput concutientes, quod eneruati facere ſolent.

τἀπὶ κοσκίνου.) Ex cribro. dictũ quodam de rebus uerißimis.

τἀπιτίμια.) Sophocles: Oſtende hominibus impietatis mercedem, quam dij tribuant.

τἀπίχειρα.) In fabulis: Præmia meliora habet clade accepta.

τὰ πρῶτα ἄχρις εἰς τὸν παῖδας ἰσχυρά.)

Initio

Initio Mars laudabatur ob filios. De ijs qui initiò modeſti ſunt, pòſt uerò incōtinenter uiuunt.

τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας αἴγιν' ἐκτρέφει.) Primùm Aegina optimos pueros edu-
Col. 1379 cat. Prouerbiū. Adulta enim ætate Aeginetæ mutantur in deterius: ſumptum hoc eſt ab Achille, Patroclo, Aiace, Neoptolemo.

ταῤῥαντινίδιον.) Tarrantinidion, tenuis & inſignis ueſtis, non omnino purpurea, ut quidam putauerunt. ſic Nicoſtratus. Alij, diadema. Quod in capite ſignum habuit, & teſtimonium principatus, auulſit: deinde collo circūdedit. id uerò fuit *ταῤῥαντινίδιον*, tenue & infirmum. Nam cum tantum diſtentum eſſet, ruptū fuit. Hęc uerò grauiter doluit.

ταραντῖνος.) Tarantina, turma quædam equitum fuit.

ταράξιος.) Is ut homo ſeditioſus & turbulentus, in Alexandrinam eccleſiam irrupit, turbinis atq; procellæ inſtar.

ταραξικάρδιον.) Verbum iſtud graue eſt, animum perturbat.

ταρβεῖ.) Sophocles: Neceſſe omnino eſt, ô ſenex, tuā ſentētiam nos teuereri.

ταρβεῖ.) Iis, quibus res ſecundæ ſunt, ſi rem uerè conſiderent, metus ineſt, ne quando labaſcat is cū quo bene agitur.

ταρβεῖν.) Qui à facinore non abhorret, ne ab oratione quidem.

τάριχα.) Prouerbium: Si carnes non adfuerint, ſalſamenta boni conſulenda ſunt. Monet, ijs quæ adſint, contentos eſſe oportere.

ταρσὸς.) Tarſus, urbs Ciliciæ, quam Sardanapalus Aſſyriorum rex uno die extruxit.

Col. 1380 *ταρσοὶ καλάμων.*) Foueis effoſsis, haſtiſq; in ijs defixis, calathis arundinū & materia greſſum non ſuſtinente, ſed cedente oneri, fauces foſſarum texerunt: iniectoq; puluere, & agris utrinq; excultis, frumentoq; conſitis, Romanos in fugam coniecerunt.

Occultæ foſſæ.

τάρταρος.) Tartarus, inferior apud inferos locus. Dicunt tartarum, etiam locum iuxta nubes.

ταρτησία μύραινα.) Tarteſia muræna. Hæ ibi maximæ naſci dicuntur.

ταρτησσός.) Tarteſſus, Hiſpaniæ ciuitas in Oceano ſita, uicina * Auerno lacui. Tarteſsiorum * Agathonius rex fuit.

* Arganthonius.

τὰ σαμίων ὑποπτεύεις.) Samia expuis: id eſt, more Samiorum. Prouerbium hoc dicitur de ijs, qui immedicabilium calamitatum proditiones metuunt. Ortum eſt è ſupplicijs, quibus Athenięſes affecerunt Samios, quorum captiuos partim occiderunt, partim notarunt Same, quæ dicitur: quæ eſt * nauigij Samij genus. Samij uiciſsim ſi quos cæpiſſent Athenienſium, eos pòſt etiam compunxerunt.

Notæ ignominioſæ.

* σκάφους lego, non πάλου.

τὰς γῆ ἄδου τριακάδας.) Inferorū Triacadas. De curioſis, & abſcondita ſcire ſtudentibus.

τὰς ὁδοὺς οἶδεν.) Vias nòuit quibus Eucrates rectà ad farinam hordeaceam fugit, ubi grana moluntur. Perſtringit Eucratem, ut molitorē: qui etiā *σύπταξ* uocabatur. Hoc de fugiētibus & fugitiuis dicitur.

τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακώς.) Arrectis ſuperciliis, id eſt tetrico uultu approperat, quaſi graue aliquid nunciaturus.

TATIANVS, ſub Parabata Iuliano martyrium obijt.

TATIVS.) Tarpeia patris abſentia obſeruata, Tatio caſtellum ſe proditu- Col. 1381.
ram pollicetur.

τάττουσι.) Damaſcius: Modeſtia & tēperantia omnes animi affectus ordināt atq; exornant.

τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ, καὶ ἀλλήλοις ἐστὶ τὰ αὐτά.) Quæ cum eodem ſunt eadem; etiam inter ſeſe ſunt eadem. Geometrica iſta eſt definitio, quæ hoc poſtulet: Cum te mores mihi fecerint amicum, hunc uerò ille & natura conciliarint, & uterq; ſitis amici: uos inuicē deuinctos eſſe decet, quemadmodum mecum, qui medius ſum. Coagmēto igitur uos inuicem.

τὰ τῶν φόρων κρείττω.) Tributis potiora. Prouerbium, dicitur de ijs qui auferūt plura, quàm quantum deliquerunt.

τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον.) Tria mortis genera. Capitis condemnatis tria proponebāt, gladium, laqueum, cicutam. Alij dicunt, Tria aulæ, id eſt prætorij uerba. Qui ad mortem ducebantur, ijs ea dabatur licentia, ut cibo & potu impleti, tria dicerent, quæ uellent: poſtea os eis obturabatur. Ei qui oraculum Delphicum adierat, & oracula obſignata accipiebat, denunciatum erat ſupplicium, ſi tabellas ſoluiſſet, unum

de tribus. Aut enim oportere eum priuari oculis, aut manu, aut lingua.

ταυρηδόν.) Ariſtophanes, de Aeſchylo irato: Tauri inſtar demiſſo capite obtuebatur.

ταύρειος ποσειδῶν.) Taurinus Neptunus.

ταυρωνία.) Luna Taurione apud Tauroſcythas colitur, uel quòd gregū præſes ſit: uel quòd, ut luna, tauris uehatur. Deliros enim, ex luna ægrotare ſuſpicantur, propterea quòd nocturnis ſpectris dominetur.

ταυροπόλαν.) Dianam Tauropolam appellāt, quòd ut taurus omnia circuit: ut ſcribit Apollodorus. Iſter autē tertio libro Miſcellaneorū, quòd luna taurum à Neptuno immiſſum Hippolyto, furore percitum per omnes terras agitarit. Alij, quòd proſtrauerit, quare etiā ταυροβόλος. Etiam Minerua Taurobolus in Andro colitur. Anius enim dato Atridis tauro, iuſsit, ubicunque is è naui exſilijſſet, ædem Mineruæ condere, & ſic eos proſpera nauigatione uſuros. Ille uerò in Andro exilijt.

Col. 1382. ταῦρος.) Taurus, Berytius, philoſophus Platonicus fuit, ſub Antonino Pio. Scripſit de differentia dogmatum Platonis & Ariſtotelis: De corporibus & incorporeis rebus, & alia plurima.

ταῦρος.) Taurus mons, Tauri imaginem ſcitè exprimit, ſalientis & iactantis poſteriores pedes in altum: deinde etiā ceruices contortas extollentis.

ταῦτα πράσσων φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν.) Hæc agens dicebat uir nihil faciēs. Cratinus in Horis. Prouerbium, in eos qui nihil agunt.

ταῦτα πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ νοῦν ἔχοντος, &c.) Hoc uiri cordati & ſapiētis munus eſt, qui multum nauigauit, ut ſe inflectat ſubinde ad felicius latus, potius quàm ut ſtet picta imago, unumque geſtum retineat. Nunquam paſſus ſum Sthenelum, ad felicem abeuntem parietem, ius uiolare. *Theramenes cothurnus.*

ταῦτά σοι καὶ πύθια καὶ δήλια.) Hæc tibi ſunt & Pythia & Delia. De ijs qui extremum capiūt laborem. Polycrates Samiorū tyrānus, Rhenea capta, & Apollini cōſecrata, conſtitutis in Delo ludis pulcherrimis, Delphos miſit conſulturos, quomodo appellandi eſſent ludi, Delia'ne, an Pythia? Oraculum autem ei reſpondet, ταῦτά σοι καὶ πύθια καὶ δήλια: hæc tibi ſunt & Pythia & Delia. Futurum innuens, ut propediem excederet è uita. *Polycratis ludi.*

ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς;) Ariſtophanes: Num quid iſtis uerbis terreri me putas? In eos qui ſe terrorem incutere putant.

ταυτὶ μὲν ἐκάσμεθα) Hæc quidē confecimus, ſecundum Aeſchylum. uel, In his quidē ſimiles ſumus. Iſta nō ab alijs perpeſsi ſumus, ſed à noſtris ipſorum pennis. Aeſchylus Libycū hoc prouerbium appellat: Col. 1383.

Hæc eſt fabularum Libycarum oratio,
Ictam ſagitta aquilam dixiſſe,
Viſa machina alarum:
Hæc non ab alijs, ſed noſtris pennis capimur.

Nos igitur, dicit, non ab alijs hæc patimur, ſed à noſtris conſilijs: id eſt, ipſi in culpa ſumus.

ταυτόν.) Idem. Ariſtoteles in Topicis hoc trifariam diuidit: & tribus his quartum etiam addit, proportionē, qui modus remotior eſt cæteris. tres autem hi ſunt. ταυτόν aliud in numero dicitur, aliud ſpecie, aliud genere. Numero eadem ſunt inter ſeſe, quorū nomina plura ſunt: res uerò quę ab illis ſignificatur, una. qualia ſunt polyonyma, id eſt unius rei plura nomina. Numero enim una eſt ueſtis & indumentum, quòd unum & idem numero ſignificat. Siue autem oratio ſiue nomen ſignificet idem, id quoque numero idem eſt: ſiue ſermones plures ſignificent idem, etiam hæc ſunt numero eadem. Numero enim ijſdem eſſe eſt, * non nominibus ſignificantibus. Vt breuiter dicam, numero, ut polyonyma, ueſtis: ſpecie, ut Socrates & Plato: Genere, ut homo, equus. ſunt enim ambo animalia. Proportione: ut cor, & fons, & unitas. Vt enim ſe habet fons ad potum, ita & unitas in numero. Cor in animali, uiſus in oculis, mens in animo. Tranquillitas & ſerenitas idem ſunt. Quod enim tranquillitas in mari, id ſerenitas eſt in aere. Ambo enim quædam quies ſunt. *Idem Numero.* * ἐν τοῖς ὀνόμασι σημαινομένοις.

ταυτὸν πέπονθα.) Nos non ultrò (non enim audeo dicere inuitos) uirum illum bonum atque egregium parumper à nobis diſcedere paſſos eſſe, facilè ſcilicet intelligis. Fortaſsis autem & mihi & tibi, & ipſi aliquid ſolatij fuerit

ſi ille

ſi ille quidem te, nos uerò per illum te potiamur. Neque uerò me decet quicquam amplius de his ad te dicere. Si enim ego tibi nunc eum notum facio, tũ mihi accidit id quod prouerbio dicitur: Vt tuum tibi ſomnium narrem.

ταράττειν ἐπείγοι.) Idem facit quod ij qui anguillas uenantur, qui agitatione conti adhibita, lutoq́ turbato, uoti compotes fiunt. Etiam ille confundit Rempublicam, & exagitat, uolens & fratres & præfectos in eaſdem turbas conijcere.

ταρτάτης.) Piſides:

Iiſdem confuſus lachrymis.
Nam & læticiam ſæpè læticia nutrit,
Et lachrymis aliquis elicit lachrymas.

Col.1384 ταχυβάμονας ὅρκους.) Celeriter ingrediens iuſiurandum. Ariſtarchus per contrarium intelligit, pro tardo. Præſtat autem intelligi* iuſiurandum amatorum, qui periurij ſunt indemnes. unde etiam prouerbium.

* lego ἔρωτι, pro ἰνί εν.

ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.) Venereum iuſiurandum non eſſe puniendũ. Ouidius:

Iuppiter ex alto periuria ridet amantum.

ταχυναυτεῖ.) Sacræ triremes, ad uſus Reipublicæ miſſæ, ſunt celeres.

ταχυβούλοις.) Perſtringũtur Athenienſes, ut præcipites & temerarij, & quos conſiliorum citò pœniteat.

ἀποπλάνησις. Aberratio à propoſito. ταχύς.) Cum indubium incideris, celeriter tranſsili ad alias argutias inexplicabiles. Hæc dicit ad deridendum Socratem, ut qui in diſceptationibus ſubſanneẽ: & in anguſtias redactus, à propoſito aberret. Docet autem eum, ſi hæſitarit in uno, trãſsilire celeriter ad aliud aliquid. Qui uerò alij præcipit, ipſe nimirum ea periclitatus eſt quæ præcipit.

ταινάρειον κακόν.) Tænarium malum, in quo ſupplices uiolantur. Lacedæmonij enim Helotes, qui in Tęnarum promontorium confugerant, occiderunt.

ταίναρον.) Promontorium Laconiæ, in quo fauces erant ad inferos deducentes: ubi & Neptuni Aſphalij, id eſt tuti ſeu ſecuri, templum. Ibi Helotes ſupplices, in Neptuni templo ſedẽtes, nihil ueriti interfecerũt Lacedæmonij: & ꝓpterea polluti & impij uidebantur. Ariſtophanes: Illis Neptunus Tęnari deus, terra concuſſa omnibus iniȷciat domos.

Col.1385. τέγγε.) Vino tinge pulmones, tinge: blanda autem abſtine Venere.

τεθηγμένη.)* Arceſilaus philoſophus natura tardus & oſcitabundus, in arte autem ſpectatus, dixit, geometriam ſibi oſcitanti in os inuolaſſe.

τεθνεῶτα.) Mortuis multis, cum exiguà uitæ ſpe præditi eſſent.

τεκμαιρόμενος.) Ex falſis uera, & non futura ex ijs quæ facta erant, colligebat.

τεκμήριον.) Argumentum uerum aut indiſſolubile: ut ſi ex fumo ignẽ adeſſe colligas, & ſi omnino ſequatᷣ cauſa cauſatum, argumentum hoc dicitur. Si uerò non omnino ſequatur, ſignum, & nõ argumentum dicitur, eo quòd non indiſſolubile eſt: cuiuſmodi eſt, Pallet, quia peperit.

Col.1386 Theodora. THEODORAM fuiſſe dæmonem ſpecie humana, ex magnitudine malorum quibus homines affecit, certò colligas. Nam in exceſſu rerum geſtarum, etiã uis actoris perſpicua fit. Ille pertimuit, cognito eius impetu, & è factis minas æſtimabat.

τέκμησσα.) Tecmeſſa Aiacis uxor, & nomen urbis: hinc Tecmiſenſis.

τελέας.) Teleas dicet hæc. Ariſtophanes in Auibus: Homo temerarius, uolitans, obſcurus, nunquam ſibi conſtans ulla in re. Perſtringit Teleam ut erronẽ: quaſi dicat, Teleam de uolãtibus interrogo. Fuit autem Teleas homo mordax, & leui ingenio. Præterquam enim quòd cinædus erat, etiam ob impudentiam, timiditatem, & guloſitatẽ, & fraudationem, et improbitatem malè audiebat. et Plato in Syrphace, Teleã dicit aliud pectore clauſum, aliud lingua prõptum habere.

τελέσιλλα ποιήτρια.) Teleſilla poetria. in ſtatua eius libri abiecti erant, & galea capiti impoſita. Etenim cùm Lacedæmonij eos qui in templũ Argiuum confugerant, occidiſſent, & urbem expugnatũ irent: Teleſilla adultas mulieres armatas contra hoſtes eduxit. Quo uiſo, Lacedæmonij retro abierunt: turpe rati, cum mulieribus bellum gerere, quas & uincere nulla gloria ſit, & uinci magnum dedecus. Quo facto oraculum euentu comprobatũ eſt, quod Argiuis dicebat:

Cum mulier marem uictum expulerit,
Et gloriam apud Argiuos parauerit,
Multas Argiuarum tum efficiet luctuoſas.

καὶ σίμων ἐμέ: Noui Simonem, & Simon me. In eos quorum alterius alteri nota eſt improbitas.

Col. 1389 τέμπεα.) Tempe, conualles, anguſtię Theſſalicorum montium, circa Olympum & Oſſam. Proprié * Macedonici montes ſic uocantur, & anguſta loca. Herodotus: Poſt Marathoniam pugnā Theſſali Medis ſtuduerunt, ueriti ne Tempe obſtruerētur. δείσαντες τὴν ἀπόφραξιν τῶν τεμπῶν.

*ſ. Theſſalici.

τενάγη.) ſtagna. Polybius: Ad oſtia in mare Bucari fluuij, cū animaduertiſſet turbine quodā fauces, & tranſitū iuxta illas * ſiccceſſere, captata illa opportunitate traduxit exercitum, pleraq; autem nauigia fluctuare in lacu ſiuit.

* ἀπολιπῶ-θαι.

τενέδιος ἄνθρωπος.) Tenedius homo. De hominibus aſpectu horribilibus. Tenes enim in Tenedo legem tulit, ut homo ſecurim tenens, à tergo iudicis ſtaret, & eum qui mendacij conuinceretur feriret.

τενέδιος ἄνθρωπος.) Tenedius homo. Cygnum Neptuni filium, patrem Hemitheę & Tenæ, ferunt altera uxore ducta, cum nouerca Tenem ob ſtuprum intentatum accuſaſſet, uerū crimen eſſe ratum, in ciſtam cōieciſſe adoleſcentē. Cum autem Hemithea periculum unà cum fratre adire uellet, utrunq; in mare abieciſſe. Ciſta uerò delata eſt ad inſulā antè Leucophron, pòſt ab illo Tenedū dictam. Cuius ille regno potitus, conſtituit, ut falſò accuſantibus à tergo aſtaret carnifex, ſublata ſecuri, ut conuicti confeſtim occiderentur. À cuius terribili aſpectu, dicitur Tenedius homo.

τενέδιος ξυνήγορος.) Tenedius aduocatus, id eſt aſper. Duas enim ſecures dedicatas Tenedij uenerantur. Et Prouerbium, Tenedia ſecuris. Ariſtoteles ſcribit, regem Tenedium cum ſecuri ius dicentem, iniuſtum ſtatim ſuſtuliſſe.

Col. 1390 Alij tradunt, eſſe locum Tenedi Aſſerinam, ubi fluuiolus ſit, in quo cancri ſint, quorum chelæ ita ſint diſtinctę, út nauem referant, ſecuriq; ſint ſimiles. Alij, regē quendā tuliſſe legē, ut utriq; adultero caput amputaretur: idq; in ſuo filio obſeruaſſe. eaq; de cauſa etiā in nomiſmatis altera parte ſecurim, in altera duas facies in uno collo incidiſſe. Alij dicunt, Tenem ob nouercales iniurias capitalia iudicia cum ſecuri exercuiſſe.

Lex in adulteros.

τήιοι.) Anacreon Teius lyricus poeta, ob Hiſtiæi ſeditionem Teo pulſus, Abdera Thraciæ urbem incoluit.

τέως.) Antiphon: Hactenus longo tempori plus fidei eſt adhibitum, quam breui. Demoſthenes ſecunda Philippica: Corpora dum robuſta ſunt, ſingularum partium debilitatem minus ſentiunt.

τέφραμνον.) Poſtes & cœnacula & cataſtæ crematę, liberorum exitium ſignificant.

τέρας.) Monſtrorū materia cauſa eſt. Nam requiritur habilitas materiæ, ſecundum quantitatem & qualitatē. Materia uerò animalium eſt, ſanguis menſtruus. hæc igitur ſiue abundās, ſiue redundans, ſiue præter naturam conſtituta monſtrorum cauſa eſt. Monſtrorum cauſa.

τέρας.) Ariſtophanes: Tali monſtro uiſo, non pertimui: ſed pro uobis belligerans, reſtiti. Col. 1361.

τεράστια.) Aelianus: Nati infantes miſtione ferinorum & humanorū corporum monſtroſi uiſi ſunt.

τερατεία.) Sic dicūtur mendacia pręſtigiatorum, de incantamētis, & dæmoniorum expulſione, itemq; omnes narrationes rerū à natura humana abhorrentium.

τέρθρεια.) Adoleſcentes tradūt, poſtquam cuſtodes regionis facti fuiſſent, militaſſe quidem, ſi bellum exortum fuiſſet: non tamen cum alijs, ſed ſeorſim, in pugnę partibus periculi expertibus.

τέρμα.) Mons trifariam diuiditur: εἰς ἀκρώρειαν, id eſt, iugum ſeu cacumen: εἰς ὑπώρειαν, in latera: εἰς τέρμα ἢ πόδας, id eſt radices & extremitatem.

τερμέρεια κακά.) Termeria mala. in Caria caſtellum quoddam Termerium uocatur, quo tyranni uſi ſunt pro carcere. Id uerò caſtellum munitum intra Melum & Halicarnaſſum ſitum eſt: è quo qui prædabantur, cum capi non poſſent, Termeria mala dicta eſſe, pro magnis.

τερμισσεῖς.) Termiſſenſes, populus Piſidiæ.

τερμία ἡμέρα.) Extrema uitæ dies. Heu mihi, * multa mala eueniunt profectò ad extremam regionem, ubi finiam ærumnoſam uitam. *tot mala ſuffeciſſent.

τέρπανδρος.) Terpander: Arnæus aut Leſbius ex Antiſſa, aut Cymæus. Col. 1392.

Alij,

Alij, oriundum ab Heſiodo eſſe ſcripſerunt: alij, ab Homero. Aiunt enim eum Bœi filium, qui fuerit filius Phocei, nepos Euryphontis, Homeri pronepos.

7. chordæ. Lyricus, qui primus lyram ſeptem chordis fecerit, & modos lyricos primus ſcripſerit: quamuis quidam Philamonẽ eos ſcripſiſſe uolunt.

Morbi equorum. τέτανος.) Morbus equorum eſt. laborant enim equi pluribus morbis: podagra, ileo, tetano, exulcerationibus, & crithiaſi. Eſt autem crithiaſis, cruditas cum torminibus. Tetanus, rigor, conuulſio. Ileus, uentris affectio quædam. Podagra, dolor circa artus, & ſtrãguria.

Licentia linguæ nõ probatur. τεττάρων ὀβολῶν.) Quatuor obolorũ. De rebus magni precij. Libertatẽ oris tui quatuor ualere obolos, ut prouerbio dicitur, cenſes. An ignoras, etiam Therſitem inter Græcos liberè fuiſſe locutum? Agamemnonem uerò Therſitis petulantiam minoris feciſſe, quàm teſtudo muſcas (ut dici ſolet) facit?

τέτηκα.) Polybius: Liquefactum, & ab igni conflatum argentum & aurum dum quærunt, plurimi Romanorum perierunt.

Cicadæ Atticæ. τεττιγοφόροι.) Cicadiferi Athenienſes dicuntur. nam aureas cicadas geſtabãt, ut probarent ſe eſſe terrigenas. Thucydides libro primo: Adhibebant aureas cicadas in complicandis capillis. Aut quòd muſici eſſent. cicada enim eſt canora. Terrigenę uerò, quòd etiam Erechtheus cõditor Athenarum è terra natus fuerit.

Col.1393. *Virtus inuidia superior.* τετράγωνος.) Damaſcius: Erat grauis, & in omnibus rebus bene compoſitus, & quadrangularis, & abſq; reprehenſione compoſitus, ut Simonidis uerbo utar: adeò ut ne ſycophantæ quidem, qui contra eum inſurrexerant, negarẽt, uirum illum omnino eſſe admirabilem.

Quarta nati luna. τετράδι γεγονὲς.) Quarta luna natus es. De ijs qui fruſtra laborant. nam & Herculem quarta luna natum, Eurysſtheo ærumnoſe inſeruiſſe. Philochorus autem ait, etiam de Mercurio poſſe dici. Herculi autem hunc diem aſſignatum eſſe, quo ſe ad deos cõtulerit. Hinc τετραδισταὶ dicũtur eadem de cauſa, qui laborioſam exigunt uitam.

τετρακόσιοι.) Quadringenti, ſeptem annis ante triginta tyrannos, quatuor menſes urbi præfuerunt.

τετρακτύς.) Pythagoræi omnem numerum quaternionem uocarunt. hic uerò completur denario. Denarius autem è quaternis componitur, ob quaternas lunæ formas. Ea enim eſt naſcens uel oriens, corniculata, gibboſa, & plena. ☾

τετραλογία.) Tragicam tetralogiam Plato dedit Dialogorum ſuorum. nam Tragici quaternis fabulis certabant: id eſt, ſingulis annis quatuor, Dionyſijs, Lenæis, Panathenęis, Chytris: quorum hoc quartum Satyricum fuit. Quatuor autem fabulæ uocabantur Tetralogia. *Quaterna tragœdia.* Sunt igitur omnes Platonis germani dialogi quinquaginta ſex. In ſingulis autem libris duplici utitur inſcriptione, alia à nomine ſumpta, alia à re. *Platonicorum dialogorum inſcriptiões.* Huius tetralogiæ quæ prima eſt, principatum tenet Euthyphron, ſeu de Sancto: qui dialogus eſt πειραστικὸς, id eſt explorat ingenium aduerſarij. Alter Socratis defenſio: quæ eſt ethica, id eſt pertinet ad mores. Tertius Crito, ſiue de re agẽda: & pertinet ad mores. Quartus Phædõ, ſiue de anima, pertinet ad mores. Secunda tetralogia, & reliquæ deinceps, extant in libro Laertij Diogenis de Vitis philoſophorum. *Laertius Diogenes.*

τὸ τετράμετρον.) Tetrametri carminis inuentor eſt Ariſtophanes poeta.

τετραποδηδόν.) Quadrupedes incedebant Libyci Sciapodes, cum latos pedes haberent, & alterum pedem attollerent, quo reliquum corpus umbra protegerent, ad uitandum loci æſtum. Col.1394 *Sciapodes.*

τετραρχία.) Tetrarchia, quatuor manipuli, uiri ſexaginta quatuor: quorum dux, Tetrarcha.

τεττάρων μορίων.) Cum quatuor partibus Theſſalia conſtet, quaternio pars quælibet uocatur. Nomen autem *ait eſſe quaternionibus, Theſſaliotidem, Pelaſgiotidem, Phthiotidem, Heſtieoti*dem. Et Ariſtoteles in cõmuni Theſſalorum republica, ſub Aleua Pyrrhi filio diuiſam fuiſſe ait in quatuor partes Theſſaliam.

τετραστατήρου.) Ariſtophanes: Aeueõ ſolertiſſimus nudorum, orationem ualde popularem habuit. Videtis me ſalute indigere quatuor ſtaterum. Sed tamẽ dicam: ſi fullones indigentibus prębuerint lænas ſub brumam, pleuritis nemſnẽ ueſtrûm inuadet unq;. Hic Aeueon pauper fuit. Quibus lectus non eſt, *Nudi oratores, id eſt mendici.*

neq;

neq; ſtragula, abeant cubitum in officinas coriariorum. Si quis uerò hyberno tempore illos excluſerit, tria ſaga pellicea debeto: & farinæ uenditores, tres ſemodios in cœnam præbento.

τετραφαλαγγαρχία.) Tetraphalangarchia. Duæ phalangiæ uiri ſunt 1384. hæc enim eſt perfecta & cõmoda phalanx.

Bos arator. τετρυμμένον.) Sulco & ſenectute macератũ operatiuũ bouẽ cruẽtã nõ duxit ad ſecurim, uerecundatus ob eius labores.

τετρυπημένοι.) Calculi ænei ſunt, foramen paruum in medio habentes, *quorum alij dimidiati ſunt, alij integri. Ii uerò quibus munus diſtribuendi calculos obuẽnit, habita oratione, tradunt uni-

Calculi perforati, integri. cuiq; iudici binos calculos, perforatum & integrum: quò rei palàm uiderent, neq; omnino integros, neq; etiam omnino perforatos accepiſſe iudices.

τετρύσθαι.) Appianus: Philippus aduenientes interfecit, ne Romani dicerent Macedonicas opes exhauſtas eſſe.

Paraſiticæ diræ. τευθίδα.) Ariſtophanes de Antimacho: Antimachum Pſecadem, id eſt Rorem, ut uno uerbo dicam, malè perdat

Col. 1395 Iupiter, qui me miſerum incœnatum dimiſit: quem utinam adhuc uideam loligine egentem: quæ aſſata & ſtridens appoſita menſæ ubi fuerit, cum accepturus eſt, canis abreptam deuoret. Hoc ei unum malum eſto.

τεῦκρος.) Teucer Cyzicenus, ſcripſit de aurifera terra: de Byzantio, Mithridaticarũ rerum libros 5. de Tyro, 5. Arabicarum, 5. Iudaicam hiſtoriam libris 6. adoleſcentum Cyzicenorum exercitationem tribus, & reliqua.

τελμισία.) De uulpe Telmiſia ſcriptores rerum Thebanarum prolixè ſcripſerũt, ut Ariſtodemus. Immiſſam enim

Cadmus. à dijs eſſe feram illam Cadmeis, quòd à

Cephali canis. regno Cadmi poſteros excluderẽt. Cephalum autem dicunt, Deionis filium, Atheniẽſem, qui canem haberet, quem nulla fera effugeret. Quem, cum imprudens uxorem ſuam Procrin pridem oc-

Canis & uulpes in ſaxum. cidiſſet, purgatum à Cadmeis, uulpem cum cane perſecutum eſſe tradũt. Quæ cum ad Telmiſſum comprehẽderetur, canem & uulpem lapides factos eſſe. Hi fabulã ex Epico circulo acceperũt.

Col. 1396 τέφρα.) Auribus meis accepi hæc, atque audiui. Qui uerò plura his cognouit, dicat.

τεφρώσαις.) μὴ τὴν τέφραν φεύγων εἰς ἀνθρακιὰν πέσῃς, Vide ne cineres fugiens, in prunas incidas.

τεχνάζων.)

Feſtiua res eſt, & tuo ingenio aptiſſima:
Nam ob calliditatem noſtra eſt placenta.

τεχνάσμασι.) Calamitates non fraudibus ferre decet, ſed affectionib. Enimuerò tu obſcœne lato podice es, nõ ſermonibus, ſed affectionibus.

τεῖχος μακρόν.) Anaſtaſius imperator longa mœnia condidit ſexaginta milliaribus ab urbe, à Septentrione porrecta uerſus meridiem longitudine milliariũ quinquaginta, latitudine pedum 8.

τέχνῃ καθεύδεις εὐτυχὴς πλοῦν δίκῃ.) Mœnibus inſidẽs fortunatũ te fore putato. Explicatio ſomnij.

τῇ.) Homerus: Eò imus, quò tu nos Iupiter ducis.

τήβεννος.) Tebennus toga, Romana ueſtis, Tarentini Poſthumij togam ſtercoribus humanis inquinarunt. Tebennus autem nomen habet ab Arcade Te- Tebennus

benno, qui primus eam chlamydem in- Arcas.

duit, cum Ionium ſinum ingreſſus eſſet, Col. 1397

& ab illius loci incolis ſuſceptus: à quo edocti indigenæ, eodem modo ueſtierunt, & ueſtem Tebenniam uocarunt. Poſtea nomine corrupto Tebennus dicta eſt.

τήθεα.) Sciendum eſt, ueteres etiam uſos eſſe oſtreis, quamuis horũ eſus pa- Oſtrea.

rum habeat & ſuauitatis & utilitatis.

τηθύς.) Tethys. Sic & mare & terra dicitur. Homerus: Oceanus deorum genitor, & mater Tethys: hoc eſt, natura humida & ſicca.

τηλαυγής.) Telauges Pythagorę pręſtantiſsimi uiri filius & diſcipulus, philoſophus, magiſter Empedoclis: ſcripſit de quaternione libros quatuor.

τηλέγονος.) Telegonus primus artem Ars augu-

augurandi inuenit, cuiuſmodi eſt: ſi in randi.

tecto muſtela aut ſerpẽs apparuit, hoc aut illud ſignificat.

τηλεκλείδης.) Teleclides, Athenienſis comicus. Ex eius fabulis ſunt, Amphictyones, & Prytanes, & Robuſti, ut Athenæus in Dipnoſophiſtis ait.

τηλεσκόπῳ ὄμματι.) id eſt, Oculo om- Col. 1398

nia intuenti.

τήλεφος ἐκ πηριδίου.) Telephus è ſacculo. hic pauper & mendicus fuit, geſtans peram. Ariſtophanes: Atqui pridẽ mendicum agebas, Telephũ eſſe te dicens è

T ſaculo.

ſacculo. Alij dicunt, prius regem Myſiæ fuiſſe appellatũ, qui ab Achille uulneratus fuerit, quo tempore Græci Myſiam inuaſerint, rati eam eſſe Troiam. Vnde etiam Telephium uulnus, τηλέφιον τραῦμα.

τήλεφος.) Telephus, Pergamenus grammaticus. Scripſit & ipſe libros, in quibus etiam tradit, quot res Grammatico tenẽdæ ſint: de Homericis figuris: Rhetoricorũ libros duos, de Attici ſermonis cõſtructione libros 5. de Homerica Rhetorica. de Homeri & Platonis conſenſu, uariæ eruditionis duos: Vitas tragicorũ & comicorũ: Experientiæ librorũ, libros 3. in quibus docet, qui libri digni ſint cõparatu: &, Homerũ ſolum ex antiquis Græcè loqui. Deſcriptionẽ Pergami. de Pergameno Sebaſtio ſeu Auguſtali, libros duos. de prætorijs Athenienſiũ. de Atheniẽſium legibus & moribus. de Pergami legibus libros 5. De uſu, ſiue de nominibus ueſtitus, cæterarumq́ue rerũ quibus utimur, ordine alphabetico. de Vlyſsis errore: Ocytocion, id eſt Collectanea epithetorum eidem rei conuenientium, ad paratam dictionis copiam, libros 10.

βιβλιακῆς ἐμπειρίας.

τῆλις.) Telis, genus leguminis, quòd elixũ, ſi effundat, periculoſum lapſum afferr pedibus hominũ: quod Ioſephus aduerſus obſidionem excogitauit.

Col. 1399 τηλύγετος.) Natu minimi plurimùm diligi ſolent.

τημοῦχος.) Temuchus. Sic magiſtratus Meſſenij dicuntur. Temuchus uerò totã urbem, tanquam ſordibus & quiſquilijs liberatam, luſtrari iuſsit.

τὴν ἀκεσαίου σελήνην.) Aceſæi lunam. Prouerbiũ, de cũctatorib. & ceſſatorib. Aceſæus Nelei filius fuit, gubernator.

τὴν αὐτὴν ταύτην ἀναχορεύσωμεν ὄρχησιν.) Hoc dixit Marcus ad Zenonẽ imperatorem. Eandem hanc denuò repeteremus ſaltationem.

Aenigma Periclis de claſſe paranda.

τὴν γῆν ὅταν, &c.) Terram hoſtilem cum ſuam duxerint, ſuam uerò hoſtilẽ, opes uerò naues, inopiam opes. Dictũ eſt hoc de Periclis ſententia, qui iuſsit Athenienſes, ſi Lacedæmonij in Atticã impreſsionẽ feciſſent, non ad pugnam egredi, ſed intra mœnia manere, & nauibus inuadere Laconiã. Opes igitur in terra inopiam arbitrari, in mari aũt ſitas eſſe opes exiſtimare: nihil aliud eſt, niſi unas putare opes, naues q́ue plurimas: reliqua inopiam putare, cuiuſmodi eſt pecunia ſpectaculorum & iudiciorum. Suaderit itaq́ue, omnes in hæc factos ſumptus, nauibus eſſe aſsignandos.

Harmonia Dorica.

τὴν Δωριστί.) Ad Doricam tantum harmoniam intendam lyram. Aliam nolo: hoc eſt, munerũ largitiones uolo, quæ Græcè Δωροδοκία eſt.

τήνελλα.) Lyræ ſonus. Inclyte ſalue rex Hercules, ipſe & Iolaus, duo bellatores. Ariſtophanes: Si clamore ſuperior fueris, uictor euaſeris: ſi uiceris impudentia, noſtra eſt adorea.

τὴν ἐμὴν κάμνει νόσον.) Meo laborat morbo. Prouerbiũ illi ſimile, ταυτὸν ἕλκομεν ζυγόν, Idem iugum ducimus. Co. 1400

τὴν θύραν ἔχων τετρυπημένην, ὥσπερ αἱ ποίμναι.) Fores habet anguſtas, inſtar pecudum. De homine inhumano, & à cõmercijs abhorrente.

Tu tibi quære parem.

τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.) Agitato turbinem tibi parem. De oraculo quodam dictũ eſt: Qualis es, talis etiam uidere, & maioribus ne te compares. Hoc apophthegma alij Pittaci eſſe dicunt, alij Solonis. Quidam autem illud Chilonem dixiſſe conſultori cuidã ferunt, An diues uxor ducenda eſſet.

τὴν λεοντῆν ἔνδυ.) Leoninam pellem indue, id eſt fortis & ſtrenuus eſto.

τῆνος.) Tenus, unà ex Cicladibus inſulis.

τὴν ταχίστην.) Magnopere ſtudebat primo quoq́ue tempore de ſumma rerũ decernere.

τὴν τράπεζαν οἴσομαι.) Ariſtophanes: Menſam feram. hoc eſt, Ipſe mihi inſeruiam, nec pueri utar miniſterio.

τὴν τρύγα συνεκπιεῖν.) Feces unà cum uino exhaurire.

Ignauo ſe clamitanti numina nulla preces.

τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν.) Manu admota Deus eſt uocandus. Bubulcus è uilla plauſtrũ agens, cum hoc in ſalebris hæreret, & ſuccurrẽdum eſſet: ignauus aſtabat, Herculem adorãs, illum enim præ omnibus dijs uenerabatur. Deus uerò illi aſtitit, ac dixit Rotas tange, & tauros ſtimula, & tũc Deũ inuoca, cùm & ipſe aliquid feceris: ſed noli fruſtra precari. hinc in prouerbiũ abijt.

τηξιμελῆ.) Quamuis tabe laborans, tamen animoſe impetum fecit, teſtimonio priſtinæ ſuæ fortitudinis.

τυεβε-

τειρίβαζος.) Xenophon: Teribazus amicus fuit regi: qui cum aderat, nemo alius regem in equo collocabat.

Megarenſes. περὶ μεγαρέων ἄξιοι μερίδος.) Megarenſium loco digni: hoc eſt, inhonorati & neglecti.

περὶ μυζὸς ὡς αἶξ καλεῖται.) A' matre tanquam hœdus nomē habet. Hœdi enim in gregibus è capellis dignoſcuntur. E' patribus enim cognoſci non poſſunt.

περὶ μωρίας, τὸν Δία νομίζειν, ὄντα τηλικοῦτον;) O' ſtulticiam, te'ne credere Iouē eſſe, qui ſis tam natu grādis? In eos, qui aliquid præter opinionem dicunt.

περὶ σαρκός.) Carnem curare non ex cupiditatibus.

τητᾶσθαι.) Sophocles: Talibus auditis, & probri loco obiectis malis, nauigo domū, meis rebus priuatus ab homine peſsimo, & à malis oriundo, Vlyſſe.

τὶ, ὄν. Aliquid, Ens. τὶ.) Stoici, Aliquid, genus entis ponunt. nam Aliquid etiam ens eſſe, manifeſtum eſt. Si uerò ens, etiam entis admittit rationem. Quare etiam generalius id eſſe dicunt: quòd non tantum de corporibus, ſed etiam de incorporeis prædicetur.

Col.1401 Recta tiara. τιάρα.) Tiara, ornamentum capitis. Hanc ſoli reges rectam portabāt apud Perſas, duces aūt inclinatam: & Demaratus Lacedæmonius, qui cum Xerxe Athenas uenit, cum hilaritate quadam rex quiduis petere ei conceſsiſſet, rogauit, ut ſibi Sardis recta tiara ingredi liceret: ut Philarchus 11 libro tradit. Idem eſſe dicunt & citharim. Theophraſtus uerò in libro de regno Cypriorum, Citarim à Tiara differre dicit.

τιβέριος.) Tiberius philoſophus & ſophiſta, ſcripſit de formis orationis, ſeu generibus dicēdi: de apparatu, de commutatione, de hiſtoria: de conſtructione, diſpoſitione & compoſitione orationis. De ciuilis orationis mutatione, de exornationibus, de pręfationibus & procemijs, de epicherematis, de Demoſthene & Xenophonte, de Herodoto & Thucydide.

τιβέριος.) Tiberius Octauij filius, Romanorum imperator, temerè & amenter imperium, crudelitate formidabilis, auaricia deteſtanda & nefaria, turpiq; luxu, adminiſtrauit. Expeditiones eñ omnes recuſauit, per ſecundarum partium duces oſcitanter atq; ſordidè hoſtibus aduerſatus. Cum autem malicioſus homo eſſet, nonnullos ſocios reges fraude circumuentos, regnis ſuis exuit: quorū de numero fuit Archelaus Cappadocū rex, quem blandis & benignis ad ſe uerbis uocatum, domū redire non păſſus eſt: ſed in prouinciā redegit Cappadociam: & maximā eius loci urbiū, quæ prius ab incolis Mazaca diceba tur, à ſeſe cognominari iuſsit, ut quę noſtra ætate Cæſarea dicatur. prouecta tamen ætate mortuus eſt. Perfidia. Archelaus.

Diſsimulator. τιβέριος.) Tiberius Romanorum imperator, peculiari natura fuit præditus. Neq; enim eorū quæ appetebat, quicquam præ ſe ferebat: & eorum quæ dicebat, nihil facere uolebat: ſed cum uerba uoluntati ſuæ cōtraria faceret, quicquid appetebat, recuſabat: & quicquid oderat, amplectebatur: & magiſtratus acerbius tributa exigentes puniebat, dicens, oues meas tonderi uolo, ſed non deglubi.*Adeò fuit æquus ut ſaltatorē, qui libertate ſeſe donari petebat, uoti compotem non fecerit, priuſquam dominus eius precio accepto cōſenſiſſet. Cum ſodalibus priuati more uiuebat, Col.1402 cum eiſq; ludebat, non adducto præſidio. Vetuit etiam, ne quis ſerica ueſte uterer. Subitò in peius ita mutatus eſt, ut mentis errore affici putaretur. Illud etiam uetus dictum uſurpauit: Me mortuo conflagret terra incendio. & Priamum beatum prædicabat, quòd cum patria & regno perijſſet.

Clemens imperator. τιβέριος.) Romanorum Conſtantinopolitanus imperator, quem Iuſtinus cōmendat, ut uirum clementem ſimul & humanum, hominem alienum ab auaricia, qui felicitatem in eo uno reponat, ut & floreat populus, & omnib. rebus abundet, cōmunē hominū felicitatem præclarū & inuiolatū theſaurū æſtimās: quiq; tyrannicā inſolentiam peroſus, & humanitatē amplexus, & regi à ſuis, q̄ illos à ſe crudelius tractari, paterq; maluerit à ſuis dici quàm dominus. * Cum optimus eſſet in adoleſcentia, ingraueſcente ætate ſubitò in deterius mutatus eſt, ut & errore mentis agitari putaretur, & ad omnem impietatem & inſaniam & furorem, non ſolùm in ijs quæ ſecundum naturam ſunt, ſed etiam in ijs quæ repugnant naturæ rueret, & omni iniuſticia & tyrannide graſſaretur.

*Ex quæ ſequuntur, errore librarij tranſpoſita, uidentur nō ad Byzantinum Tiberiū pertinere. Neque enim quicquam de eo tale ſcribunt Græci hiſtorici.

tur. Ita deprauatus, uitã cum morte cõmutat.

τί γὰρ δὴ δελφῖνι καὶ βοΐ, φασί, κοινόν;) Quid Delphini & boui commune eſt? Quid Syllæ cum philoſophis?

τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανὼν, ἔργοισι σωθῶ, κἀξενέγκωμαι κλέος;) Quid enim me triſticia afficit hoc, cum uerbo mortuus, factis conſeruatus fuero, laudemq́ deportaro? Nullũ enim conducibile dictum puto malum. Iam enim uidi ſæpe etiam ſapientes uerbo fruſtra morientes, rebus uerò non. Ariſtophanes: Quid enim te fugit, eorum quæ uirum ſapientem ſcire decet? An nõ ita ſapis, ut uirum cordatum fœcunda audacia decet? hoc eſt: Quid te fugit? quid non facis, quod decet peritos?

Simulatio mortis.

τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις;) Quid uerò doleres, ob ea quæ facta ſunt? Nam illa quidem, fieri non poteſt ut non ita ſe habeant. Simonides: τὸ γὰρ γεγενημένον, οὐκέτ' ἄρρεκτον ἔσται, Factũ infectum fieri non poteſt.

Col.1403 τί ἐστι τὸ ἐν τοῖς, &c.) Quid ſit Demoſthenis in Philippicis, τὸ θρυλλούμενόν ποτε ἀπόρρητον, iactatum illud arcanum, Theopõpus libro 31 declarauit his uerbis: Legatos ad Philippum mittit Antiphontem & Charidemum, acturos etiã de amicitia. Qui cum ad eum perueniſſent, ei ſuadere conabantur, ut occultè adiumento eſſet Athenienſibus, ad accipiendam Amphipolin: pollicentes Pydnam. legati uerò Athenienſium populo quidem nihil renunciarũt, quò id conſilium Pydnæos latêret, quos deſerturi eſſent: ſed clàm cum ſenatu egerũt.

Amphipolis. *Pydna.*

τίθεσθαι.) Legatos miſit ad Megarenſes, adhortans, ut uel nunc aſſentirẽtur, nec diſcrimen ſalutis adirent.

Longa Tithonum minuit ſenectus.

τιθωνοῦ γῆρας.) Tithoni ſenectus. Prouerbium, de longæuis & decrepitis. Fabulæ tradunt, Tithonum cupiditate exuendæ ſenectutis, in cicadam eſſe mùtatum. Ariſtophanes: Tithonum agitãs & perturbans.

τίθρασος.) Tithraſus, urbs Libyæ, ubi Gorgones uerſabantur. γοργόνες τιθράσιαι, Gorgones Tithraſiæ. Tithraſus municipium quoddam Atticæ eſt, cui attribuit Gorgones.

τιθύμαλλος.) Tithymallus genus herbæ acerrimæ, quæ apud Lacones reperitur, qua ueſperi ſupercilia inungebãt. Ariſtophanes: Allium cum tithymallo contundit. τικολλάδης τοῦ γλάμωνος, Neoclidis Glamonis F. Prouerbium in lippos dicitur.

τί καλὸν ἡ τάξις.) Quid eſt ordine pulchrius?

τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;) Quid canis in balneo? Prouerbium, de rebus inconuenientibus.

τί λέγεις σύ.) Quid tu ais? Solemus in diſputationibus cum aduerſarijs ita loqui, perterrefacere eos uolentes. Ariſto phanes in Nubibus: Vt lætor uultũ intuens? Nam nunc primùm aſpectu es inficiali. Et populare illud effloreſcit, Quid ais tu? Illud etiam, ut iniuriam faciens, iniurijs affici uidearis, & cum improbi aliquid machinaris, in uultu ineſt Atticus aſpectus. Atheniẽſes enim ob impudentiam & confidentiam malè audiebant.

Sycophantica impudentia. *ἀττικὸν βλέπος.*

τιλφώσσαιον.) Tilphoſæum, mons parum à lacu Copaide diſtans.

τιμαγένης.) Timagenes, regij argentarij filius, Alexandrinus orator: ut alij, Aegyptius, qui ſub Pompeio Magno in bello captus, Romamq́ perductus à Gabinio, & à Fauſto Syllę filio redemptus, Romæ docuit, cùm ſub ipſo Pompeio, tum poſt eum ſub Cæſare Auguſto: poſtea uerò, unà cum Cecilio. Cum autem ob linguæ libertatem ſchola excidiſſet, in rure Tuſculano uitã peregit. mortuus eſt * Dabani, cum poſt cœnã uomere uellet, uertigine correptus. Multos libros ſcripſit. Co.1404

** ἐν Δαβάνῳ.*

τιμαγένης.) Timagenes hiſtoricus, maris totius ſitũ libris quinq; eſt cõplexus.

τιμαγένης, ἢ τιμογένης.) Timagenes, ſiue Timogenes, Mileſius hiſtoricus & orator, ſcripſit de Heraclea Pontica, & doctis uiris eius urbis, libros quinq;: & Epiſtolas.

Timagoras Perſica legatio.

τιμαγόρας.) Timagoras, legatus miſſus ad regem Artaxerxem ab Athenienſibus, non ſolùm aurũ & argentũ ab eo accepit, ſed etiã lectũ precioſum, & milites miniſtros, & boues octoginta: & lectica delatus eſt ad mare, & geſtatoribus eius à rege merces data eſt quatuor talentorũ. Hũc igitur Athenienſes capitali ſupplicio affecerũt. Dicunt eũ promiſiſſe, ſeſe diremptururũ eſſe Athenienſium & Lacedæmoniorũ amicitiã. Hic igitur Timagoras cũ regẽ Perſarũ cõtra

Diſcordiæ ſator.

Græcorum morem adoraſſet, & largitionibus corruptus eſſet: ſublatus eſt, ut dictum, ab Athenienſibus.

τιμαφίσφορ.) Nihil eſt auro honoratius.

Pugil ob uires diminutas ſeſe cremat.

τιμάνθης κλεωναῖος.) Timanthes Cleonæus, cum quinquercio uictor ob ætatem certare deſijſſet, fertur magnum arcum ad explorãdas uires ſuas quotidiè intendiſſe, tentantem ſeipſum. Cum autem aliquando peregrè reuerſus, eundẽ intendere non potuiſſet, igne incenſo, uiuens in rogum inſilijt. Quamuis autẽ ab hominibus talia uel facta ſint olim, uel poſthac futura ſint, furori tamen potius quàm fortitudini ſunt tribuenda.

Flagitioſus & ingratus homo.

τίμαρχος.) Timarchus Arizeli filius, luxurioſus & impudicus, in Piræeo apud Euthydicũ principiò uerſatus eſt. Pòſt Miſgolæ & Hegeſandro Laodamantis amaſio ſe mercede proſtituit: & poſt eos Pittalaci cõſuetudine uſus eſt, ſerui publici. Curator autem electus, Ariſtogitone refragrato, repudiatus eſt. Petenti patruo cæco, ut cum cauſarijs aleretur, non patrocinatus eſt, neq́ matri inopia laboranti opẽ tulit. Senex ab Aeſchine proſtitutæ pudicitiæ reus eſt peractus.

τιμᾶθα.) Vinũ bibere recuſauit: ſeq́ uitæ reliquũ tanti facere negauit, ut ſuperiorem ætatem uitæ ratione mutata, hauſto uino contaminaret: eaq́ ratione uirago mortem obijt.

Homo inſolens & uoluptarius.
Col.1405

τιμάσιος.) Timaſius ſub Theodoſio imperatore fuit: quem Eutropius ſummæ rerum præficere uolens, ex Aſia ad regiam uocat. Is uerò homo inſolens, & in re militari uerſatus, ſummũ rerum humanarũ honorẽ, gloriã, opes abundantes, & ſuo arbitratu uiuẽdi licentiã exiſtimans, cũ propter ebrietatẽ & diẽ & noctẽ ignoraret, neq́ orientẽ nec occidentẽ ſolem inſpiceret: reuocationẽ illã immortalitati parem ratus, ab exercitationibus uoluptarijs & diſſoluta uiuendi ratione auulſus, animo ad gloriæ cupiditatẽ intento ex Pamphylia grauis ſurrexit: in Lydiã reuerſus eſt regis inſtar, aut eius qui imperatorem & eunuchum obiter pro delectamento habiturus eſſet, ſi uellet.

Nouercæ calumnia.

τιμασίων.) Timaſion, adoleſcens Aegyptius, modò exceſſerat ex ephebis, præſtanti forma præditus: ſed nouerca eius amore capta, infenſum illi patrem reddebat: nihil quidem Phædræ ſimile cõmenta, ſed eum criminãs ut effœminatũ, & amatoribus magis quàm mulieribus gaudentem. Ille uerò relicta Naucrate, ad Memphin degebat: & nauem iam parauerat, & in Nilo nauclerũ agebat. Cũ igitur Apolloniũ ſurſum nauigantẽ, ipſe deorſum nauigans uidiſſet, ac uirorũ ſapientũ cœtũ illũ eſſe, ex pallijs & libris quibus ſtudebãt, coniectura capta animaduertiſſet: rogauit, ut ſibi ſapientiæ amatori eandem nauem conſcendere liceret? Tũ Apollonius: Modeſtus, inquit, hic adoleſcens eſt: impetret, quæ petit. & ſermonẽ de nouerca proximis amicis, uoce ſummiſſa, adnauigante adhuc adoleſcente recenſet.

Apollonius nouit nec uiſa ſibi nec audita.

Cum aũt iam cõiunctæ naues eſſent, Timaſion ad ſuũ gubernatorẽ aliquid de onere locutus, ſua relicta, cõſcenſaq́ altera uiros illos ſalutauit. Apollonius igitur eo è conſpectu ſedere iuſſo: Adoleſcens, inquit, Aegyptie (uideris enim indigenarũ aliquis eſſe) quid malũ aut quid bonũ geſſeris dicito, ut & illa ego propter ætatẽ propulſem: & ob hęc laudatus, unà mecũ & cum hiſce operam des philoſophiæ. Vidẽs aũt Timaſionẽ erubeſcentẽ, ore ita cõparato, quaſi aliquid dicturus, aut nõ dicturus eſſet: urſit interrogationem, ut qui nihil de eo prænoſſet. Timaſion igitur recepto animo: O' dij, inquit, quem me eſſe dicam? Malus quidẽ non ſum, bonum aũt num me exiſtimari deceat ignoro. Nam iniuriam nõ facere, nondũ laus eſt. Ibi Apollonius: Adoleſcens, papæ (inquit) ut ex India mecũ loqueris? Eadem enim etiam Iarcho uidentur, diuino uiro: ſed qua ratione iſtud cenſes, & unde? Videris enim delictum quoddam cauiſſe. Cum autem narrare cœpiſſet, nouercã ſibi inſidiatam, ſe uerò illi amanti ceſſiſſe: clamor exortus eſt, quaſi diuinitùs illa Apollonius prædixiſſet. Timaſion uerò: Viri optimi, inquit, quid iſtuc? Tantum enim ea quæ dicta ſunt, ab admiratione abſunt, quantũ etiam à riſu. Tum Damis: Quiddam, inquit, admirati ſumus, quod nondum ſcis: & te adoleſcens laudamus, quòd nihil præclarũ à te geſtum eſſe cenſes. Apollonio uerò: Nunquid etiam Veneri ſacrificaret, rogante: Timaſion, mediusfidius

Nõ malus, ſed nondũ bonum.

Iarchus Indus.

Veneri ſacrificare.

Co.1406 quotidie, inquit. Multum enim ualere exiſtimo illam deam, & in diuinis & humanis rebus. Apollonius igitur ſupra modum delectatus: Decernamus, inquit, coronandum eum eſſe ob modeſtiam, etiam præ Hippolyto Theſei filio. Is enim Venerem contempſit: eaq́ fortaſsis de cauſa neque à rebus Venereis uictus eſt, neque Amor ad illum comeſſatum iuit, ſed fuit homo agreſtior & aſperior. Hic uerò ſe dea inferiorem confitens, amanti non ſuccubuit: ſed abijt ipſam deam ueritus, ſi flagitioſum amorem non cauiſſet. Ac ullum odiſſe deum, ut Hippolytus Venerem, non tribuo modeſtiæ. Modeſtius enim eſt, de omnibus dijs bene loqui, præſertim Athenis, ubi etiam ignotorum deorum aræ dedicatæ ſunt.* Hippolytum autem eum uocabat propter oculos, quibus nouercam uiderat.

Timaſion Hippolyto præfertur. *Nulli dij contemnendi.* *Aræ ignotorũ deorum.*

Culinarij ſcriptores.

τιμαχίδας ῥόδιος.) Timachidas Rhodius Cœnas deſcripſit carmine, libris undecim. Numenius condimenta, & Maſtreas Pitanæus, & Hegemon Thaſius, cognomento Lens, & Artemidorus pſeudoariſtophanius, qui culinarias dictiones collegit: & Philoxenus Claudij filius, à quo etiam Philoxeniæ placentæ nomen habent.

τίμαιος.) Timæus hiſtoricus, Ephorum ualde inſectatus eſt, cùm ipſe duobus peccatis ſit obnoxius. Vni, quòd alios acerbè accuſat, ob ea quorum ipſe reus eſt: alteri, quòd animo planè corrupto fuit, tales ſententias in ſuis commentarijs exponendo, & tales opiniones lectorum animis inſerendo. Enimuerò ſi Calliſthenem ſtatuẽdum eſt meritò ſupplicio affectum perijſſe, quod ſupplicium Timæus meretur? Multo enim iuſtius huic ſuccenſuerit numen, quàm Calliſtheni. Nam hic quidem inter deos referre Alexãdrum uoluit: Timæus uerò pluris facit Timoleontem, quàm clariſsimos deos. Ac Calliſthenes quidem eum uirum, quem omnes ingenio humano maiorem fuiſſe concedunt: hic autem Timoleontem, qui non uiſus eſt quicquã geſsiſſe magnificum, ac ne ſuſcepiſſe quidem; & unam uitæ lineam confecit, eamq́ non admodum præclarã pro magnitudine orbis terrarum. Illud dico, quòd ex patria Syracuſas uenit. Itaq; mihi perſuaſum habuiſſe uidetur Timæus, Timoleontem gloriæ auidum, in Sicilia, tanquam in acetabulo ſe comparatum iri putaſſe illuſtriſsimis heroibus: ſeſe uerò quamuis res Italicas tantùm & Siculas deſcripſerit, ijs conferendum eſſe, qui de toto terrarum orbe libros ſcripſerint. Co.1407 Scripſit de Syria, & eius urbibus & regibus, libros tres.

Calliſthenes. *Alexãder.* *Timoleontis rerum exaggeratio.*

τίμαιος λοκρός.) Timæus Locrenſis, philoſophus Pythagoricus, ſcripſit mathematica, de natura, de Pythagoræ uita.

τίμαιος ἀνδρομάχου.) Timæus Andromachi filius, Tauromenites, quẽ Athenienſes Epitimæum ab increpando uocarunt. Dictus etiam Graoſyllectria; quòd quælibet in literas referret. Scripſit Italica & Sicula, libris octo: Græca & Sicula, Compendium Rhetoricorũ argumentorum libros 68. Olympionicas, ſeu acta Chronica. Timæus ueterum hiſtoricorum peccatis grauiſsimè exagitatis, in alijs quidem ſcripti partibus maximam curam ueritatis habuit: in rebus autem Agathoclis ex odio pleraq; ementitus eſt in principem illum. Pulſus enim ab Agathocle Sicilia: uiuentem quidẽ ulciſci non potuit, mortuum uerò per hiſtoriam conuicijs inceſsit in perpetuum. Omnino enim inſitis ei regi uitijs, alia multa de ſuo adiecit ſcriptor: ſucceſſus quidem illi detrahendo, clades aũt nõ illius modò culpa acceptas, ſed fortuitas etiam in eum nihil delinquentem transferendo. Cum autem eum imperatoria ſolertia præditum, & ſtrenuum atq; animoſum in periculis fuiſſe conſtet: eum per totam hiſtoriam ignauum & timidum appellare non deſiſtit. Etenim quis ignorat, nullum unquam principem minoribus occaſionibus uſum, è tenuiore fortuna regnum maius acquiſiuiſſe? Nam cum à puero propter inopiam & generis obſcuritatem opifex fuiſſet, poſtea ſuapte uirtute non ſolùm totius Siciliæ potitus eſt, ſed & magnam Italiæ & Libyæ partem armis ſubegit. Iure autem mireris ſcriptorum temeritatem, cum per totum ſcriptum Syracuſanorum fortitudinem laudet: eum qui illos ſubegit, ignauia ſuperaſſe omnes mortales ait. Quia enim contrariæ ſen-

Epitimæus. *Graoſyllectria.* *Scripta.* *Timæus de Agathocle mentitus.* *Agathoclis res geſtæ.* *Inconſtantia.*

tentiæ

tentiæ ipſæ ſeſe coarguũt, ſatis apparet, cum ueritatem hiſtoricę libertatis priuati odij & contentionis cauſa neglexiſſe. Itaq; extremos operis eius quinq; libros, quibus res Agathoclis complexus eſt, nemo iure probauerit.

τιμὴ εὐσεβῶν.) Honos piorum eſt, ſeruire Deo.

Col.1408 *τιμησαίμην.*) Quem ego maximè uellem, & tyrannos omnes, & diuitijs excellentes adijſſe.

Cenſus Romanus. *τιμήσεως.*) Romam multitudine hominum creuiſſe, proximo cenſu eſt compertum, quo Romanorum adultorum ſeptem & triginta millia ſunt numerata.

τιμησίθεος.) Timeſitheus, tragicus. fabulæ eius ſunt, Danaides 2. Hectoris redemptio, Hercules, Ixion, Capaneus, Memnon, Proci, Iouis natalis, Helenæ repetitio, Oreſtes, Pylades, Caſtor & Pollux.

Cenſura. *τιμητής.*) Appius Claudius fuit cenſor, id eſt examinator ciuilis diſciplinæ: ſingulorum ciuium uitã ad ueteris moris conſeruationem conuertens. Magiſtratus hic maximus eſt, & honoratiſsimus apud Romanos iudicatus: & ijs mandari ſolitus, qui uita integrè acta per omnia claruerunt.

τιμαλκῶν.) Propheta: Qui annonæ precium intendit, execrabilis eſt.

τιμόθεος.) Timotheus, Athenienſis comicus, mediæ comœdię poeta. Fabularum ipſius fuit, Pugil, Depoſitũ, Mutatus ſeu Translatus. Eſt & Caniculus Timothei fabula, ut Athenæus in ſuis libris ait.

τιμόθεος.) Timotheus Therſandri aut Neomyſi filius, aut Philopolitis, Mileſius, lyricus, qui decimam & undecimam chordam lyræ addidit, & ueterem muſicam in molliorem modum mutauit. Fuit autem temporibus Euripidis tragici, quibus etiam * Philippus Macedo regnauit. Deceſsit anno ætatis nonageſimoſeptimo. Scripſit uerſibus muſicos modos nouendecim, Procemia triginta ſex, Dianam, * Apparatus octo, Encomium, Perſas, aut Nauplium, Phinidas, Laertem, Dithyrambos octodecim, hymnos uiginti unum, & alia quædam. Tradunt Alexandrum muſicis audiendis cumprimis delectatum. Timotheum enim, * aliquando Mineruæ arduum modulum cantando adeò permouiſſe Alexandrũ tradunt, ut inter audiendum ad arma concitaretur, diceretq;, Regia carmina talia eſſe debere. Hic Timotheus feſtinanter accitus, in Perſiam ad eum aſcendit.

** Διασκευὰς. Deſcriptiones.*

Co.1409

τιμόθεος.) Timotheus Gazæus grammaticus, temporibus Anaſtaſij imperatoris fuit: in quem etiam tragœdiam edidit, de Demoſio, qui Chryſargyrus uocatur. Scripſit etiam heroico uerſu de Animalibus quadrupedibus, de feris apud Indos & Arabes & Aegyptios; & quas India alit, & de auibus peregrinis & prodigioſis, & de ſerpentibus libros quatuor.

τιμόθεος.) Timotheus homo diues, dux Athenienſium, turrim extruxit, hic ad eam felicitatem eſt euectus, ut genius coràm ei appareret. Faciebant eum in imaginibus pictores dormientem, & Fortunas urbes illi in retia conijcientes, quas uaſtaret, felicitatem illius ſubindicantes. Timotheus autem ob ſucceſſus ſuperbiens, ſua potius eſſe, quàm Fortunæ illa opera aſſerit. Quapropter etiam poſtea calamitoſus factus eſt, fortuna illi ſuccenſente. Multi Timothei perſtringuntur in comœdia: ſed de imperatore loquitur Ariſtophanes.

εἰς θεοῦ ἔργον τύχης, ὡς τὸν δαίμονα δόξα φαίνεσθαι τούτῳ: Fortuna Timothei ſuperbiã caſtigat.

τιμοκλῆς.) Timocles Athenienſis comicus: fabularũ eius ſunt Demoſatyri, Centaurus, Caunij epiſtolę, Epichærecacus, Philodicaſtes pugil, ut inquit Athenæus in libris Dipnoſophiſtarum.

τιμοκλῆς.) Timocles, * comicus. Fabularum eius ſunt, Bacchæ, Polypragmon, Icarij, Delus, Lethe, Bacchus, Coniſalus, Porphyra, quæ etiam uidetur Xenarchi eſſe: Heroes, Dracontium, Neæra (meretrix Neæra eſt) Oreſtes, Marathonij. Hæc Athenæus dicit in libris Dipnoſophiſtarum. Sunt & alia plura.

τιμοκρέων.) Timocreon Rhodius comicus, & ipſe ueteris comœdiæ ſcriptor, qui graues cum Simonide Melico & Themiſtocle Athenienſi inimicitias exercebat, cuius uituperationem melico carmine compoſuit. Scripſit comœdiam in ipſum Themiſtoclem, & in Simonidem Melicum, & alia.

Simonidis & Themiſtoclis inimicus.

τιμόλαος.) Timolaus Lariſſæus Macedo,

cedo, orator, Anaximenis Lãpſaceni diſcipulus: qui cũ poetico eſſet ingenio, ſingulis Homericæ Iliadis uerſib. alios ſingulos adiecit, idq́ opus Troicũ inſcripſit:

Indignationẽ cane Dea Pelidæ Achillis,
Quam ſuſcepit Chryſæ iratus propter puellã
Perniciosſam, quæ infinitos Achæis dolores attulit (*pugnarent:*
Pugnantibus, cum Troianos abſq; principe op
Et multas egregias animas orco obiecit,
Hectoreis manibus occiſorum haſta.

Scripſit & alia quædam.

Col.1410 τίμων.) Timõ Phliaſius, philoſophus Pyrrhonis diſciplinæ, ſcripſit Sillorũ, ut uocantur, ſiue reprehenſionis philoſophorum, libros tres.

τίμων.) Timõ ille oſor hominũ, & alter philoſophus, omnẽ ſectam faſtidiens.

τίμων.) Timõ, oſor hominũ dictus. * fuit purus. Timon quidã fuit ſine fundamento, inacceſsis in locis circumſeptũ furiarũ tradux. Quẽ ferunt de pyraſtro lapſum, claudũ factũ, cũ medicũ nõ admitteret putreſcẽtem obijſſe: & poſt mortem eius, locum illũ deſertũ factum eſſe maris inundatione.

τιμωροῦντος.) Aelianus: Mihi Bacchus uirginis calamitoſæ & tragicis afflictæ malis uicẽ ultus eſſe uidet. Bonorũ hominũ mortuorũ curã ſuſcipit, & rationẽ habet Deus, & per iniuriam interfectos ulciſcitur. Chryſippus certè Megaris quendã auro zonã refertam ſecum afferentem, apud cauponẽ diuertiſſe ueſperi, ab eoq́ oculis in aurũ cõiectis, occiſum: quem, cadauere in currũ quo fimum ueheret coniecto, efferre uoluerit. At anima interfecti apparet Megarenſi cuidam: & quæ perpeſſa ſit, & à quo, & quomodo efferẽda eſſet, & qua porta, narrat. Ille autem non ſegniter auditis ijs quæ dicta fuerant diluculò ſurgens, currum apprehẽdit, & mortuum indagat. Ita hic ſepultus, ille ſupplicio affectus eſt.

Anima percuſſorẽ prodit.

τῖος.) Ciuitas Paphlagoniæ, cuius ciuis Tiius & Tius: ut Chiius, & Chius.

Thebani heroes.

τί οὐκ ἀπήγξω.) Cur te non ſuſpendiſti, ut Thebis heros fieres. Vſus eſt hoc dicto Plato in Menelao, ſed præter hiſtoriam. Nam qui Thebis ſeipſos interfecerant, nullo prorſus honore afficiebantur.

τί οὔ σε ζῶν, &c.) Improbi ſunt corui, qui te nondum diſcerpſerint. Col.1411.

τίς.) Dauid: Deus quis tecum comparabitur? Quis nouit Domini conſilium, & quis dimenſus eſt manu ſua aquam, quis ponderauit mõtes lance?

τισαμενοφαινίππους.) Tiſamenophænippus. Tiſamenus, ut peregrinus & uerbero, perſtringitur. Phænippus autem, ut impurus & impudicus.

τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα;) Quis patrem laudarit, niſi infelices liberi? Fortaſsis, de ijs qui maiorum ſuorum fortia facta commemorant.

τίς τῇδε.) Quis hic? Sacrificantes dicebant, Quis hic? Deinde qui aderant, ſeſe laudantes dicebant: Multi boniq́. Hoc autem faciebant, ut ij qui ſibi alicuius ſceleris conſcij eſſent, à ſacrificio diſcederent.

τίς τρόπος ἵππων;) Quis modus equorum? Prouerbium, de rebus abſurdis. Metagenes in Thurioperſis: Quis modus equorũ, ecce ut ſaltant iſti more barbarico.

τί σοι ὁ Ἀπόλλων ἐκιθάρισεν;) Quid tibi Apollo cecinit?

τιτακίδαι.) Municipium eſt tribus Aiaciæ. Fortaſsis autem dicti ſunt à Titaco, cuius Herodotus meminit. Col.1412

τιτᾶνες.) ſubterranei dæmones.

τιτανίδα γῆν.) Terram alij uniuerſam, alij Atticam ſolum dici uolunt à Titenio, uno ex Titanibus uetuſtiore, qui ad Marathonem habitarit, ſolusq́ bellum dijs non intulerit: ut Philochorus in Tetrapoli habet. Iſter primo rerum Atticarum prouerbium refert, τιτᾶνας βοᾶν, Titanas inuocare. Opem enim ferebãt hominibus, eosq́ exaudiebant: ut Nicãder in primo Aetolicarũ rerum tradit. putabantur autem eſſe dij Priapis ſimiles.

τῶν κτια- νιδῶν ὤν.

τιτανῶδες βλέπειν.) Titanicè uidere: id eſt, toruè intueri. Titanicum ſemen, id eſt impium. *τιτανικὸν σπέρμα.*

τιταρήσιος.) Titareſſus, Theſſaliæ fluuius: unde Titaronius.

τιτάρων.) urbs Theſſaliæ.

τίτος.) Titus Romanorum imperator, filius Veſpaſiani, uir omni uirtutis genere ornatus, ut uulgò Orbis amor & deliciæ generis humani diceretur. Nam eloquentiſsimus, rei militaris peri- *Orbis amor.*

Eruditio. peritiſsimus & modeſtiſsimus fuit. Vernacula Latinorum lingua ad cõmunem rerum adminiſtrationem utebatur: poemata uerò & tragœdias Græca uoce cõficiebat. Cum Hieroſolyma cæpiſſet: Syria uniuerſa & Aegyptus, & omnes Col. 1413 Palæſtinæ finitimæ gentes uirum coronabant, uictorem appellantes. *Modeſtia.* At ille coronas repudiabat, non ſeſe dicens illa feciſſe, ſed Deo iram ſuam declaranti manus ſuas commodaſſe. Adeò moderatus, & modeſtia plenus fuit. *Equitis inſigne facinus.* Tito hoc Hieroſolyma obſidente, Romanus quidam eques probatiſsimus, cum Iudæos per prærupta loca ruere cerneret, adoleſcentem quendam fugientẽ, robuſto corpore, & armatum rapit, calce arreptum, equo currente inclinatus, & Iudæum equo inſidentẽ perſequens. Qui cum tantum dexteræ firmitatis & reliqui corporis oſtẽdiſſet, & equeſtris artis uirtutem, tãquam aliquod munus: ad Cæſarem detulit captiuũ. Titus uerò ſupra modum miratus robur eius, & uires inuictas, eum remuneratus, captũ interfecit.

Prudentia duce, comite Fortuna. τῖτος.) Titus Romanorũ dux. huic omnia ex ſententia ſucceſſerunt, fortuna etiam ſuffragata: ſed pleraq; ſuapte prouidentia tractauit. Valdè enim ſolers, ſi quiſquã alius, fuit. Adeò enim ſolerter & prudenter non ſolùm communia negocia, ſed priuatos etiã congreſſus regebat, ut nihil addi poſſet quãuis in ipſo ætatis flore. plures enim triginta annis non habebat, & * primùm in Græciam cum legionibus tranſijt.

τιτυός.) Tityus Latonam adamans, uitta eam comprehendit, ſed eius liberi Apollo & Diana ſagittis eum occiderunt: & nunc eum apud inferos puniri aiunt, hepate telis confixo.

τλήμων.) Iſta adeò confidens eſt, ut homicidæ utatur conſuetudine, furias nullas reformidans.

Bellicoſus, ſed non œconomicus. τληπόλεμος.) Tlepolemus cum regnũ Aegyptiorũ adminiſtraret, ætate adoleſcens, perpetuoq; in uita militari cum ſplendore uerſatus, animo elato & gloriæ cupido fuit. Deniq; ad res gerẽdas multas uirtutes, multa etiam uitia attu-Col.1414 lit. Nam ſub dio quidem ducere exercitum, & res bellicas tractare potuit, natura fortis, & ad militares congreſſus ingenioſus. Ad uariarum autem rerũ adminiſtrationem, quæ conſiderationem ſobrietatemq; poſtulant, & ad pecuniæ cuſtodiam, denique ad res utiles comparandas & tuendas, omnium ineptiſſimus erat. Vnde factum, ut non modò celeriter impingeret, ſed & regnũ minueret. *Profuſiones & nugæ.* Cũ enim regia pecunia in eius poteſtate eſſet, maximam diei partẽ luſu pilæ, & cum adoleſcentulis armis certando conterebat. Ab his cum receſsiſſet, ſtatim conuiuia inſtituebat, & maiorem uitæ partem in his & cum his exigebat. Si quid autem aliquando temporis congreſsibus tribuebat, eò diſtribuebat, ac potius (ſi quod ſentio, dicendũ eſt) obijciebat regiam pecuniam legatis è Græcia profectis, & hiſtrionibus. Prorſus eñ abnuere ignorabat: ſed ei qui gratũ aliquid uel dixiſſet uel feciſſet, ſtatim, quicquid petitũ erat, dabat.

Hactenus Chriſtophorus Macellarius, reliqua huius literæ Vuolfius.

τὸ ἀντάλλαγμα.) Chriſti ſecũdum carnem maiores, ueſtigia & permutationẽ uocarũt 70 interpretes. David: Permutatio Chriſti tui. Col.1414 *ἴχνη καὶ ἀντάλλαγμα.*

τὸ ἐπὶ τῷ παλληνίδος.) Pugna ad Pallenidem uicti ſunt Athenienſes.

τὸ βασιλικὸν βοΐδιον.) Regia bucula. Sub Ptolemæo bos peperit buculas ſex. *Sex uituli uno partu.* Id bonum omen ratus eſſe Rex, eas in Regia ali diligentiſsimè iuſsit.

τὸ γὰρ ἰσλδύοσαν.) Suas intueri calamitates, quarum nemo alius autor fuerit, magnos parit dolores. Societas delictorum conſolationem habet.

τὸ γὰρ τὴν φροντίδα.) Cogitationem extra mala habitare, id eſt animi trãquillitas, ſuaue eſt.

τὸ δίωνος γρῦ.] Dionis gry. Dion Alexandrinus philoſophia celebris, fratrem habuit Topſium palæſtritam. *Topſius Dionis frater.* A' cuius aduerſario quodam cum conuicijs inceſſeretur, & fanda atque infanda audiret, magna turba ſubſequente, nihil eſt locutus, præcepto philoſophicæ Col. 1415 modeſtiæ conſeruato. Sed cum iam in ſuas ædes ueniſſet, nihil iracundiæ præ ſe ferens, adoleſcenti dixit, οὐδὲ γρῦ, Ne gry quidem. Ille uerò præ ægritudine animi ſe ſuſpendit.

τὸ ἡσιόδειον γῆρας.) Heſiodia ſenectus: de natu admodũ grandibus. Extat epigramma Pindari huiuſmodi;

χαῖρε

χαῖρε δὶς ἡβήσας καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας ἡσίοδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Salue qui bis pubuiſti, & bis ſepulchro potite, Heſiode, humanæ menſuram habens ſapientiæ.

τὸ ἱππάρχου τειχίον.) Hipparchi mœnia. Hipparchus Piſiſtrati filius Academiam muro cinxit. Athenienſibus multum impendere coactis. Itaq; de rebus ſumptuoſis prouerbium dicitur.

τὸ καλῶς ἔχον.) Oedipus: Precor Deũ, ne certamen hoc reipublicæ conducibile diſſoluat.

τόκος.) Ariſtophanes in Nubibus: Vſura iſta quæ bellua eſt? Quæ nam alia, niſi ut in menſes & dies ſingulos argentum augeatur, elabente tempore?

Vſura.

TOMYRIN reginam Maſſagetarũ Cyro Perſarum regi ambienti, cum nõ ſuccederet dolus, ad Araxẽ profectus, aperto Marte rem geſsit.

τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμᾶς.) Eum qui eſt in ſacra linea. A' ludo talario ſumptũ. Menander in Catapſeudomeno.

τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ κατασεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.) Videris mihi concuſſo eſſe cerebro, uel concuſsiſſe cerebrum. De rebus occultis.

TONEPHERSOBIS, rex Aegypti.

τονθορύζω.) Multitudinem murmurãtem & indignantem rex prudenti oratione mitigauit.

τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκε.) Colophonẽ adde. Duodecim urbes in Ioniæ concilio conueniebant, quod Panoniũ dicebatur, de rebus communibus deliberaturæ. Quòd ſi quando pares erãt calculi, imparem Colophonij, uictoremq; adijciebant. Smyrnæos enim * uolũtarios habebant ſocios, pro quibus ſuffragia ferebãt. Hinc de uincente & firmo ſuffragio prouerbium dictum eſt.

* ἐθελόντας, profectos. ſ. ἐθελοντάς.

τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκεν.) Colophonem impoſuit. Colophonij cum ſeditione laborarent, pars quædam factioſorum Smyrnam migrauit. Cum autem aliquando Smyrnæi ad bellum exijſſent: Colophonij, qui remanſerant, urbem occuparunt, ut ex eo Colophonij * 12 urbes haberent, & Colophonem & Smyrnam. Quando igitur aliqua de re deliberabant Smyrnæi qui cum Colophonijs Smyrnæ remanſerant, cum pares eſſent eorum calculi, ad Colophonios eos deferebant: qui cui ſuum adiecerant, ij uincebant.

* duas.

τὸν ξύοντα ἀντιξύειν.) Mutuò ſcabere, uel ſcalpere. De ijs qui ſe uel lędunt, uel colunt mutuò. Sumptum ab aſinis mutuò ſcabentibus.

τόνον.) Delphicum extabat oraculum uerſibus heroicis, ſic prædicens interitum: Col. 1417

Aeacide caue ne uenias Acherũtidas undas,
Pandoſiamque, necem quoniam tibi fata minantur.

Alexandri oraculum & interitus.

Commiſſa itaq; pugna cũ Brutijs & Lucanis ad flumẽ quoddam ponte rupto, cũ flumen à finitimis Acheruntidẽ dici audiſſet, urbemq; uicinã Pandoſiã: locis cum oraculo ſibi reddito comparatis, fatale tempus adeſſe ratus, glorioſam expetit mortem, impetu in confertiſsimos hoſtes facto, magnaq; ſtrage edita. Fuit hic Alexander Philippi affinis, frater Olympiadis.

τὸν ὕλαν κραυγάζεις.) Hylã uocas: Prouerbiũ, in eos qui fruſtrà laborant & uociferantur. Nam Hylam amiſſum Hercules naui Argo relicta quæritans, non reperit.

τοξόται.) Publici miniſtri, cuſtodes urbis, mille numero. Ac olim in foro medio tabernacula habebãt. Pòſt, in Areo pagũ ſunt translati. Vocabantur etiam Scythæ & Speuſini, à Speuſino quodã antiquo magiſtratu, qui primus eas excubias inſtituerat.

Excubiæ 1000 uirorum.

τοξοποιεῖν.) Ariſtophanes: Ne ſis tetrico uultu, Nec enim te decet in arcũ conuertere ſupercilia.

τοπάζειν.) Sophocles in Erigone: Quæ coniecturis indago, ea certò cognoſcere uolo.

τὸ πάρνου σκάφιον.) Parni ſcaphium. In eos qui res paruas ſępe quæritant. nam Parnus gubernator, ob amiſſam ſcaphã ſubinde alijs moleſtus fuit.

τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν.) Plato in Gorgia: Neceſſe habeo, ea quæ adſunt, ueteri prouerbio, æqui boniq; facere. Cratinus in Pylęa: Viros ſapientes decet, eam rẽ quæ adeſt, pro uirili benè collocare: id eſt, boni conſulere.

τόπος.) Locus eſt, ex ijs quæ multifariam dicuntur. Dicitur enim locus & naturalis, & particula (id eſt pudenda, ut opinor) & cuiuſq; orationis circuitus. Loci autem apud Ariſtotelem, ex eo quòd ſimilitudinem quandã habeãt cũ loco

Loci Ariſtotelici.

loco naturali, dicũtur. Loci autem ſunt, principium & occaſio uariorum epicherematum. Ac liber Ariſtotelis Topica inſcribitur, quòd loci quidam in ijs traduntur, quibus freti, de qualibet re propoſita poſsimus ex probabilibus ar-
Col.1418 gumentari. Eſt enim locus, principium quoddam aut elementum, e quo capimus principia rerum ſingularum, ingenio intento, circumſcriptione quidem definité (aut enim adhibet communia & uniuerſalia, quæ ſyllogiſmorum ſunt propria: aut ea ſaltem è quibus poſſunt oſtendi talia, & capi) ſingularũ autem rerum ratione indefinité. His enim innitens, inuenire poteſt propoſitionẽ probabilem, inſtituto conuenientem. Id etiam eſt principium. Sunt qui cenſeant, primùm librum non Topicum inſcribendum, ſed de ijs quæ locos antecedant. Interdum, ea quæ neceſſaria ſunt * ad probabilia Neq; enim de omni propoſito ex ueris concludi poteſt. In epigrammate: In terra miſericordiæ locus eſt. Nam qui uiderunt, ſtatim me ad tumulos coronarunt pij.

τοπικά. τὰ πρὸ τῶν τόπων. * τὸ ἐξ οὐ-δόξων.

Præceptũ. Locus. Epicherema.

τόπος, παράγγελμα.) Locus differt à præcepto. Præceptum enim eſt communius, & uniuerſalius, & ſimplicius. Principiũ enim loci eſt præceptũ, ſicut locus epicherematis. uelut, præceptũ eſt qđ ſic effertur: Argumentandum eſt à contrarijs & coniugatis. Locus autem, tametſi contrarium multifariam inſit contrario * contrarium, & rurſus, è coniugatis. Sic & reliqua. Nam locus, iam propoſitio quædam ex præcepto factus eſt.

τὸ πρόσφατον, id quod arrepit.) Sophocles: Hei mihi. timeo id quod imminet: illuſtris uir morietur.

τόρευε πᾶσαν ᾠδήν.) Torna omnem cantilenam: hoc eſt, rotundè & perſpicué recita.

TORQVATVS. Gens Gallorum, relictis ſuis ſedibus, in Italiã eſt infuſa. Cum autem in procinctu caſtrametati eſſent, Manlius ſenator illuſtris cum rege Gallorum, cùm alia iactante, rum Romanorum fortiſsimum ad ſingulare certamen prouocante, eſt congreſſus: lethaliq; ictu illato, proſtrauit regẽ, ac torquem (quo ornatu Galli uti ſolent) illi detractum ſuo collo circumdedit: ex eoq; Torquatus à ciuibus ſuis dictus, cognomen id familiæ ſuæ hæreditarium reliquit.

τορῶς τὸ ἀνακλητικὸν σημῆναι κελεύσας.) Claré cani receptui iuſsit.

TORONE, urbs Thraciæ: unde Toronæus.

TOSIBIS, deus *. Col.1419

τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτ' ὀρθόν.) Prauũ lignum nunquam rectum Populare & clarum prouerbiũ: de ijs uſurpatur qui diſtorta ligna, aut negocia irrito conatu corrigere ſtudent.

τὸ σὸν ὄναρ σοὶ διηγήσομαι.) Tuum tibi narro ſomnium.

τοσοῦτον οἶδα, καὶ παρὼν ἐτύγχανον.) Sophocles in Aiace: Tantum ſcio, atque interfui.

τὸ συνοῖσον.) Ille re animaduerſa, reditum deſiderat, alacritate ſua id quod profuturum erat conficiens.

τοῦ Βαβυος χορός.) Babyis cœtus. De ſimplicioribus & indoctis.

τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο.) Hoc Corycæus audijt. Aiunt iuxta Corycũ Pamphyliæ locum fuiſſe piratas, quos quidam Coryci adiutantes explorarint mercatorum ſarcinas, & tempus quo ſoluturi eſſent, piratis indicaſſe. Prouerbium itaque obtinuit, ut de ijs diceretur, qui cum ſe latêre putarent, tamen noſcerentur.

τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον.) Iouis ſandalium. Eupolis in Chryſogene, pro re magna hoc dicto uſus eſt.

τοῦδ' ἅδης ὁ σκότιος πρόσθεν ἢ ἐγὼ πείσομαι.) Hoc Orcus exequeť prius, quàm ego admiſero.

τοῦ παντός.) Sophocles: Non cuiuſuis erat illud oraculum explicare: ſed diuinationem poſtulabat, quam tu non ex augurijs attuliſti, nec ex deo ullo didiciſti. Sed ego nihili ille Oedipus adueni, & Sphingem uici, ingenio, nõ augurio duce.

τοῦτο.) Eſt illud rectè, & nõ malè dictum uerbum. Ariſtophanes: οὔτε σὺν Col.1420 πανωλέθροισιν, οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων: Nec cum pernicioſis, nec ſine pernicioſis. Prouerbij loco dicitur.

κακὸν γυναῖκες, ἀλλ' ὅμως ὦ δημόται,
οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.
Malum ſunt mulieres: ſed tamen ô populares,
Non poteſt habitari domus ſine malo.

TVRVLLVS, urbs Thraciæ.

τοῦ ὀν-

τοῦ σελίνου δεῖται.) Selino eget. De ijs qui periculoſè ægrotant. Solemus enim, ut ait Plutarchus, monumenta ſelino coronare.

σὺ ἑτέρους τραγῳδοὺς ἀγωνιᾶται.) Alios tragœdos aget. Prouerbium, in eos qui ſe comparāt atq; oſtentant in rebus cōtrarijs, ut Didymus ait.

TVSCIANVS, orator eloquentiſſimus.

τυσκλανόν.) Timagenes ob linguæ libertatem ſchola eiectus, in agro Tuſculano uixit.

οἱ χωρὶς οἰκοῦντες.) Seorſim habitantes, intelliguntur libertini, qui herilibus ædibus exceſſerunt.

τοῦτ' οὐκέτι ἠπόρουν, ἀλλὰ τοῦτ' ἔλεγον ἐκεῖνο εἶναι.) De hoc dubitare deſierunt, idq; eſſe dixerunt quód quæreretur.

τοῦτο ποιήσας.) Fecit unum hoc ex iniuſtis factis (ut prouerbio dicitur) iuſtiſſimum. Hoc illius factum eſt, & ſanè agendum aliquid fuit.

τὸ φέρον ἐκ θεοῦ, καλῶς φέρειν χρή.) Quod diuinitùs accidit, pulchrè ferendum.

Col.1421 πόθεν τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις, τῷ τοῦτο κρίνεις;) Vnde iſtud colligis? Ex quo iudicium facis?

τῶν ἄλλων μοι πάντων ἧττον μέλει.) Cætera omnia minus curo. τῶν δ' ὄνων οὐ μοι μέλει.) Aſini mihi curæ non ſunt.

τῶν δυνατῶν τι κέλευ'. οὐ γὰρ παρὰ κενταύροισι.) Iube quod fieri poteſt. neq; enim apud Centauros ſumus.

τῶν ἐαρινῶν φύλλων πλείονές εἰσιν οἱ συκοφαντοῦντες.) Vernis folijs plures ſunt ſycophantæ.

τῶν ὤτων ἀναρτηθεὶς, ὡς ὀργὴν ἐκπίπτει.) Auribus attractus ira commouetur.

τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα.) Ariſtoteles in Melienſium republica tradit, eos liberos nudos uſq; ad annos 16 efferre, & deoſculari in conuiuijs.

τώς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα.) Tanto te proſequar odio, quanto nunc amore.

Col.1422 *Sordes.* τραγήματα.) Interdum ternas aut quaternas nuces apponebat, aridas uerò ficus 5 aut 6. Sin uerò nos facetè auſi eſſemus petere, plures etiam apponebat, duas ſcilicet aut tres, graui admodum uultu, nihil ueritus deriſum adoleſcentum.

TRAGIAMBOS inuenit Apollodorus grammaticus, Aſclepiadis F.

τραγικὴ σκηνή.) Tragica ſcena. Tabulatum ſublime, * è quo dij aliqui loquebantur.

τραγικὸν πάθος.) Tragicus caſus, id eſt grauiſſimus.

τραγικὸς πίθηκος.) Tragicus ſimius. De ijs qui præter dignitatem, faſtum præ ſe ferunt.

τραγικώτερος.) Ariſtophanes: Pegaſi alæ tibi accommodandæ erant, quò magis tragicus dijs uidereris. Alludit ad Icari fabulam: uel quòd putatur Bellerophontes Prœti uxorem, poſt Chimærā interfectam, Corinthum reuerſus, decepiſſe, & ut mulierem equo Pegaſo impoſitam in medium abieciſſe mare. *Sthenebææ interitus.*

τράγκυλλος.) C. Suetonius Tranquillus, grammaticus Romanus, ſcripſit de Græcorū ludis librū unum, de ludis & ſpectaculis Romanorū li. 2. de anno Romano li. 1. de Repub. Ciceronis lib. 1. Refragatur aūt Didymo de nominib. proprijs, & formis ueſtium & calceorū, & alijs indumentis. De ominoſis uerbis, ſeu maledictis: & unde ſit unumquodq;. De Roma, & eius inſtitutis & moribus, lib. 2. De familia Cæſariana, à Iulio uſq; ad Domitianum, lib. 8. συγγενῶν ἐπισήμων, Stirpes Romanorum illuſtrium. Col.1423

τράγος.) Apud Meſſenios caprificus Tragus dicitur. Ariſtomeni autem datum fuit oraculum: Cum aquam Edæ fluminis potaſſet Tragus, captum iri Hiram montem. Itaque prohibebāt, ne hirci inde biberēt. At caprificus erat iuxta flumen, cuius folia inclinata uergebant ad flumen. Quo facto, captus eſt ille mons. *Ambiguū oraculum.*

τραγῳδία.) Tragœdiæ magis conueniunt horrenda ſpectra, & Furiæ cum facibus incedebant. Quemadmodum autem inſtructæ fuerint: eius eſt qui Tragœdiam uelit ſcribere, non hiſtorici. τραγῳδίας ἄξια παθεῖν.) Tragœdia digna perpeti: id eſt, duriſsimis iactari caſibus. nam tragœdia turbulēta & tumultuoſa eſt.

TRAIANVS patricius, floruit ſub Iuſtiniano Rhinotmeto. Scripſit annales breues præclaros, homo Chriſtianiſsimus & orthodoxotatus.

Traianus Romanorum imperator, adeò bonus, & oſor improbitatis, & iuſtus, ut aliquando ſtrictum enſem corā

proce-

proceribus ſuis, præfecto prætorij tradiderit, his uerbis: Cape hunc enſem: & ſi bonus fuero, pro me: ſin malus, contra me eo utitor. Hic Chriſtianis aliquid induciarum conceſsit. nam qui illis têporibus à Romanis magiſtratus redimebant, ad demerendos imperatores uarijs Chriſtianos ſupplicijs afficiebât, *Tiberiani querela.* adeò ut Tiberianus, qui primæ palæſtinorum genti præerat, ad eum retulerit, ſe non parem eſſe Chriſtianis occidendis, qui ultrò ſupplicia appeterent. Vnde Traianus omnibus prefectis ſuis mãdauit, ne ſupplicijs eos afficerent.

τρανῶς.) Nihil comperti habemus, ſed uagamur opinionibus. ἴσμεν οὐδὲν τρανῶς, ἀλλ' ἀλώμεθα.

τρανεστέρα ἡ ὄψις τῆς ἀκοῆς.) Acrior eſt ſenſus oculorum, quàm aurium.

Co.1424 τραπεζοφόρος καὶ κοσμώ.) Sacriſiculæ Trapezophoros & Coſmo, omnia Mineruæ ſacrificia curabant.

τραπέωμαι.) ποῖ δὴ τράπωμαι; καὶ τίς γένωμαι; Quò me uertam? Quid me faciam?

τραχέως.) Illi aſperè eos exceperunt, denſa & horrenti phalange.

τροφή. τρόφιμον. τροφὴ, alimentum, nutrimentũ, cibus, uictus. Ariſtoteles ait, cõtrouerſam eſſe nutrimenti rationem. Nam alij dicũt, ſimile eſſe nutrimentum ei quod nutriatur. nutriri enim ſimile ſimili. Nã ſi appoſitum nutrimentum, id quod nutritur, auget: ſimile autem augetur ſimili, non contrario (hoc enim corrumpit contrarium) non igitur à contrario nutritur id quod nutritur, ſed à ſimili. Alij uerò dicunt, nutriri cõtrario id quod nutriatur. nam ſi patiatur nutrimentum ab eo quod nutritur, & in id mutetur: non patiatur autem ſimile à ſimili, ſed à contrario contrarium patiatur, & contrarium in contrarium mutet: contrarium eſſe nutrimentum ei quod nutriatur. *Facultatis ſimilitudo, actus repugnantia.* Ac hę rationes uidentur eſſe cõtrariæ, ſed non ſunt. nam nutrimentum facultate ſimile eſt ei quod nutritur, actu uerò contrarium. Nam & panis & Col.1425 obſonia inconfecta & incõcocta, quodammodo contraria ſunt ei quod nutritur. Mutata uerò & alterata, tum ſimilia fiunt. *Mutatio in aliud.* Mutatur autem non ſimile in ſimile, & quidlibet in quidlibet, ſed cõtrariũ in cõtrarium. Nec enim album in calidum ſed frigidũ in calidũ mutatur. Tametſi igitur fuſcum in album mutatur, non minus tamen eſt albi particeps quàm nigri. Eodemq́ ſe modo res habet in alijs. Cum igitur duplex ſit nutrimentum, alterum crudum, coctum alterum: crudum contrarium eſt cocto, coctum autem & mutatum iam eſt ſimile. Ac alens eſt prima facultas animę nutriens: quod uerò nutriatur, id animatum eſt corpus, eo quòd hanc habet facultatem. *ἡ θρεπτικὴ δύναμις τῆς ψυχῆς.* Id uerò quo nutritur, nutrimentũ. Sed & id quo alitur, eſt duplex: unum mouens, & motum. * Nam à natura inſitus calor, quo nutritur anima, tanquam inſtrumento, & mouet & mouetur. mouetur à nutriente facultate: mouet reliquas partes, ut dẽtes, uenas, uentrem, & reliqua per quæ nutrimentum conficitur: quę mouentur tantum, non etiam mouent. ** f. a. alterum quod mouetur tantum.*

τρίχαν τὴν ἐσχάτην.) In extremo conſtituti diſcrimine ad Romanos cõfugiẽt, & ijs & ſe & urbem tradent.

τρίψομαι.) Ariſtophanes: Ego te uociferando uertam in fugam, id eſt uincã clamando.

τριακάς.) Trigeſimus, id eſt extremus dies menſis, ſacer erat defunctis.

τριάριοι.) Romani bello illato Carthaginenſibus, manu è * Perſicis caſtris optima delecta, omnes copias in partes quatuor diuiſerunt, quarum quælibet geminas habebat appellationes. Nam prima uocabaẽ exercitus & prima claſſis, & reliquæ eadem ratione. Quarta uerò, & tertia, aliud cognomen nõ aſciſcebant. Triarij enim dicebantur, pedeſtris exercitus conſuetudine. ** Perſei.*

τρία Στησιχόρου.) Tria Steſichori, Strophen, Antiſtrophẽ, Epodõ. Tota enim Steſichori poeſis eiuſmodi eſt, ut fidibus accinatur. Ac prorſus amuſum & indoctum, per conuicium dicebant, NE TRIA QVIDEM STESICHORI NOSSE. Col.1426

τριαχθῆναι.) Tertiari. Sic dicũt palæſtrici, pro ter cecidiſſe: aut ter curſu uictum eſſe, ſtadio, diaulo, dolicho. Sic tradit Thugenes in Iudicibus.

τρίβωνα φορεῖν ἐνυπνῶν * ἀγαθῶν.) Videri tritas geſtare ueſtes, * bonum eſt. *Explicatio ſomnij.*

τριβῶ.) Reliquit milites moræ impatientes, & uel cum periculo decertare cupientes.

TRIBVNVS, genere Palæſtinus, ho

mo eruditus, & arte medica nulli ſecundus, ſobrius & Deo charus, & æqui obſeruantiſsimus. Hic cum Choſroen ſanaſſet, é Perſia diſceſsit, multis & memorabilibus muneribus à Rege acceptis. Inducijs autem cum Iuſtiniano imperatore factis, Choſroes medicum hunc ſibi in annum concedi petijt. Quo facto, Tribunum petere iuſsit quid uellet? Is uerò aliarum rerum omnium petijt nihil, niſi ut ſibi quoſdam Romanos captiuos donaret Choſroes. Is uerò & alios 3000 captiuos, & quos nominatim petierat, uiros doctos, dimiſit. Quæ res maximæ gloriæ Tribuno apud omnes mortales fuit.

Captiui prælati opibus.

TRIBVNIANVS, quæſtor fuit ſub Iuſtiniano.

TRIBONIANVS Macedoniani F. à Dicegoris hyparchis, gentilis fuit & impius, omnibus modis à Chriſtiana religione alienus, adulator & impoſtor: qui perſuadere conabatur Iuſtiniano, eum non moriturum, ſed cum carne in cœlum aſſumptum iri. Fuit autem quæſtor Iuſtiniani. Hic & ingenij facultate utebatur, & ad ſummam perueneat eruditionem, nemine ſuæ ætatis inferior: pecuniæ ad miraculum auidus, ius precio uendere ſolitus: & legũ dies alios plerunque tollebat, alios ſcribebat, pro cuiuſq; neceſsitate, accepto precio. Eo in honore cum annos multos uixiſſet, morbo deceſsit, nihil iniucundi à quoquam perpeſſus. Nam & facundus erat, & cæterà ſuauis, & auariciæ morbum amplitudine doctrinæ ſolertiſsimè occultabat.

ἀπὸ δικαιογόρων τῶν ὑπάρχων.

Co.1427

Leges precio fixit atque refixit

Tribonianus Sidetes, ex Dicegoris hyparchis & ipſe, uir perquã eruditus, uerſibus cõmentarium ſcripſit in Ptolemæi canonem: Concentum mundanæ & harmoniacæ diſpoſitionis: de gubernatore & horæ domino: de planetarum domicilijs, & cur ſingulis id domicilium ſit attributum? de 24 metricis pedibus & rhythmicis: Metaphraſin Homerici nauium catalogi: Dialogum Macedonium, ſeu de felicitate: Vitam Theodoti philoſophi libris 3. Cõſularem orationem ſoluta oratione, de Iuſtiniano imperatore: Imperatoriam de eodem: De mẽſium permutatione, uerſibus.

Aſtrologica ſcripta.

Grammatica.

τριγέρων.) Ter ſenex dicitur Neſtor, quòd tres hominum ætates uixerit, hoc eſt annos 90.

τριγονία.) Inimicitias à patre tanquã aliud quiddam acceptas, ad tertiam ætatem uſq; propagauit.

TRIGONVM prætorij nomen, figura etiam fortaſſe triangularis.

τριγχός.) Plato diuidẽdi philoſophiã celebrans, faſtigium & uallum philoſophiæ uocat.

τριετηρίδες.) Trieterides, dies apud Bithynos, quibus totos dies perpotabant, & in cõuiuijs omnis generis acroamata introducebãt, ac omnino genio indulgebat Pergamum.

Col.1428

Geniales dies.

TRIERARCHIA, munus fuit apud Athenienſes ſumptuoſum. nam triremem omnibus rebus ad bellum inſtructam eſſe oportebat: quas res deſignatus comparabat.

τριήρεις.) Triremes, bellica nauigia, quæ Liburni dicuntur.

TRICARANVM, caſtellum Argiuorum.

τρικέφαλος ἑρμῆς.) Mercurius triceps uiarum monſtrator: cui ſubſcriptum fuit, quorſum hæc uel illa tenderet. Fortaſsis aũt ad uiã quamlibet conuerſum caput habuit. Dedicatus primùm eſt, ut Philochorus tradit, à Proclia, Hipparchi amatore.

τρικύλιστος.) Si ueneritis, ter præceps uolutabor quocunq; iuſſeritis.

TRINACRIA, inſula Siciliæ. Col.1429

τριόφθαλμος χρησμός.) Oraculũ datum eſt Thebanis, ut in quem primum trioculum incidiſſent, eum ſequerentur. Occurrit autem eis Oxylus quidam, equo monoculo uehens, quem oraculo intellecto ſecuti ſunt.

τριώβολον.) Nemo iudicabat, niſi annos natus circiter 60. Qui uerò integra ætate erant, concionem quidem ingrediebantur, ſed non iudicabant. Demagogi itaq; impetrarunt à Repub. ut ijs qui conciones frequentarent, palàm aliquid é publicis uectigalibus daretur. Poſt Cleon id effecit triobolum, captãdæ auræ popularis gratia. Senex uerò concionem non ingrediebatur.

τρίπους.) Fatidicus Apollinis tripos, qui tribus temporibus uaticinetᷣ, præſenti, præterito & futuro.

τριτογένεια.) Democritus Abderites ſcripſit de Inferis, Tritogenia Minerua dicitur.

Mares liberi. dicitur. παῖς μοὶ τριτογενὴς εἴη, οὐ τριτογένεια. Puer mihi detur Tritogenes, nõ Tritogenia. Minerua dea uirilis, liberos mares donare putabat̃. Dicitur & Tritomenis, & (Iſtro autore) eadem eſt quę Luna.

Tellus & ſol uentorum patres. τριτοπάτορες.) Demõ in Atthide, Tritopatores uentos eſſe ait. Philochorus uerò, eos omniũ extitiſſe primos. nam Tellurẽ quidẽ & Solẽ, inquit, quem & Apollinẽ uocat, antiqui parentes eorũ eſſe crediderunt, è quibus nati qui eſſent, eos dici tertios patres. Phanodemus uerò lib. 6. ait, ſolos Athenienſes & ſacrificare & uota facere illis pro generatione liberorũ, uxores ducturos. In *Orphei Tritopatores.* Orphei autẽ phyſico, nominari Tritopatoras, Amalcidem, & Protoclem, & Protocleontẽ: qui uentorum ianitores & cuſtodes ſint. Qui uerò id opus enarrauit, Cœli & Telluris ait eos eſſe filios: eorumq́ue nomina eſſe, Cottum, Briareũ & Gygem.

Col 1431. Calices. τρίτου κρατῆρος τοῦ σωτῆρος.) Tertius crater eſt Seruatoris. nam primùm dicunt eſſe Cœleſtium, alterum heroum.

τριττύς.) Quęlibet tribus diuidebatur in tres partes. Eſt & τριττὺς integra uictima, ſuis, arietis & hirci: ſicut δωδεκάδα θυσίας, 12 uictimarum oblatio.

TRIPHYLLIVS epiſcopus, diſcipulus Spiridonis Cyprij, miraculis clari, eius ſancti patris miracula deſcripſit, ut ſcriptũ eſt in uita eius, uerſibus iambicis: quæ cognoſcenda ſunt, ut ualde utilia.

Explicatio ſomniorũ. τρίχας κείρειν, πραγμάτων δηλοῖ βλάβην.
τρίχας πεσεῖν δὲ κίνδυνον φέρει μέγαν.
Capillum reſecari, negociorum ſignificat damnum.
Capillũ excidere, ſignificat periculum magnũ.

τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται.) Homerus: *Omnia trifariam diuiſa ſunt.*

τρίψας.) Ariſtophanes in Pluto, Multo acerbiorẽ uitã ages quàm nunc.

τρίμητος.) Demoſthenes cũ alijs dicterijs inceſsit Aeſchinẽ, tum γραμματοκύφωνα appellat, quaſi incuruũ ſcribã dicas, aut corruptorẽ literarum: & filium eſſe ait Trometis cuiuſdam literatoris, primas literas docentis.

τρόπαιον ἂν στήσαιτο τῶν τούτου τρόπων.) Ariſtophanes: Si mores iſtius uicerit, *Antiquus Atticiſmus.* Antiqua Attica lingua eſt, cuius principes fuerunt Eupolis, Cratinus, Ariſtophanes, Thucydides: Noua, cuius Menander & alij. *Nouus.*

τροπῆς ἀποσκίασμα.) Alterationis & mutationis ueſtigiũ, & ſimilitudo imaginis, dicitur uerſionis umbra.

τροπολογία.) Tropologia, * alteratio alterius ad alterũ ſecundũ quid: id eſt, ſecundũ unũ ſubiectorũ trium, ſententiarum, dictionis & carminis. *Col. 1432*

τρόπος.) Modus in ſyllogiſmis, eſt ueluti figura orationis. cuiuſmodi hic eſt: Si primũ, & ſecundũ: Sed primũ: Ergo & ſecundũ. Excogitata eſt aũt hæc forma orationis, ut ne in longioribus uerborum conſtructionibus prolixam aſſumptionem & concluſionẽ repetere neceſſe eſſet. Piſides: ὁ βάρβαρος δὲ τῷ λόγῳ καὶ τῷ τρόπῳ, Oratione moribusq́ue barbarus. *λογότροπος.*

τροφαλίς.) Canis fruſtum Siculi caſei arreptum deuorauit.

τροφή.) Appetimus (inquit Plato in Rep.) tria: uictũ, id eſt cibũ & potum, & ea quæ ſunt procreationis.

TROPHONIVS. Trophonij ſub terra * ludibria. Lebadiæ fuit oraculũ. qđ à deſcẽſu καταβάσιον dicebatur. Fauces aũt erant quædam, quæ extremos tantum pedes caperent. Deũ itaq́ue conſulturi, caſtitate prius certis diebus ſeruata, & ſacro quodã habitu ornati, mellitas placentas utraq́ue manu tenentes, faucibus inſidebant, ſubitoq́ue rapti ſubibãt terrã. Placentas autem afferebant, ne ab occurrentibus ſerpentibus læderẽtur, illis obiectis. Ac multi eodem die redierunt per eaſdem fauces, multi diutius etiam ibi manſerunt. Fuit autem Trophonius Eriſini filius, fratris Agamedis: quo loco draco erat, qui uaticinaretur, cui * incolæ placentas obijciebant. ** καταιβάται. f. καταβαίνοντες, ij qui deſcendebant.*

τροχιλίας.) Socrates Alcibiadi Xãthippes conuicia ferri poſſe negantis: At ego, inquit, aſſueui quaſi trochleam continenter audiuiſſem. *Col. 1433. Socratis patientia.*

τροχισθῆναι.) Rotæ alligati ſerui flagris cædebantur.

τροχός.) Dauid: Vox tonitrus tui in rota. De rubro mari. Ait enim hiſtoria, ſpirante Auſtro diuiſum eſſe mare. Nã *Ventus.* aere in turbinem cõuoluto, & nubibus denſatis, uentus naſcitur. Supplicia uerò, inquit, tua, telorum inſtar hoſtes inuadebant: & ſonitu tonitrus Aegyptiorum rotas cõſtrinxiſti. Cum autem ait,

Mi Deus effice eos tanquam rotam:id eſt,iube eos omnis generis calamitatibus torqueri, & continentibus afflige malis.

TROILVS ſophiſta Cōſtantinopoli docuit. Scripſit orationes ciuiles, Epiſtolarum lib.7.

τρυγαῖος ἀθμωνεύς.) Ariſtophanes:Sū ſolers uinitor,nō ſycophanta, nec litiū amās. De hominibus quietis,cuiuſmodi ſunt induſtrij agricolæ.

Col.1434 τρυγίας πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοί.) Feces bibent omnes peccatores: id eſt, grauiſsimè à Deo punientur.

τρυγοδαίμονες.)Mali dæmones, multis dediti flagitijs, omiſſo Dei cultu ſe cauillationibus & deriſui dediderunt.

τρυγόνα ψάλλειν.)Turturis cantus,uel Turturem canere. In eos qui malè aliquid agunt.

τρυγόνος λαλίστερος.) Turture loquacior. Turtures enim non ore ſolum,ſed & poſticis partibus murmurant.

τρυγοκωμῳδία.)Trygocomœdia : uel quòd muſtum præmij loco acciperent, uel quòd ante perſonas inuentas fecib. ora inungerent.

TRYPHIODORVS, Aegyptius grāmaticus,& poeta heroicus. Scripſit Marathoniaca, Ilij excidiū, de Hippodamia,Odyſſeam lipogrāmaton, quæ eſt poema de laboribus Vlyſsis, & quę alia de eo fabulantur: Paraphraſin ſimilitudinum Homeri,& alia plurima.

TRYPHON Ammonij F. Alexādrinus grāmaticus & poeta, fuit Auguſti tēporibus,& antè. Scripſit de pleonaſmo Aeolicæ dictionis lib.7. de Homericis dialectis, Simonidis itē & Pindari & Alcmanis & aliorū lyricorū. De dia-
Col.1435 cto Græcorū, Argiuorū. Himeræorū, Rheginorū, Dorienſiū & Syracuſanorū. De inflexionū analogia. De recti caſus analogia. De nominibus comparatiuis lib.1. De monoſyllaborum analogia. De nominum characteribus lib.1. De uerborum barytonorum analogia lib.1. De uerbis encliticis & infinitiuis, & imperatiuis,& optatiuis,deniq; omnibus. De orthographia,& ijs quę in ea quæruntur. De ſpiritibus & tropis, & alia.

ἁπαλώτερος τρύχνου.)Tenerior trychno, ſeu ſtrychno herba. Pro hoc dixit Ariſtophanes, μαλακώτερος τρύχνου.

τοιά συγές τι.) — Tragicæ ampullæ.

Talis te Stygis nigricors rupes,
Acherontiusq; ſcopulus ſanguine ſtillans
Cuſtodient,Cocytiq; circumcurſantes canes,
Viperaq; centiceps quæ uiſcera tua
Dilacerabit, pulmonesq; arripiet
Tartæſia muræna. renes uerò tuos,
Cum ipſis inteſtinis cruentatos
Diſcerpent Gorgones Tithraſiæ,
Ad quas ego curſorem incitabo pedem.

τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐ πώποτ' ἐπεφρόνησεν.) Themiſtocles. Ariſtophanes: Tale nunquā quicquā in mentē Themiſtocli uenit. Sapientiæ laudē tulit Themiſtocles,uel quòd mœnibus Piræeū cinxerit:uel quòd oraculū Delphicū de ligneo muro, naues & claſſem interpretatus eſt.

τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν ἔξεις.)Hippocratis filijs ſimilis eris,teq; uocabunt Blitomammam. Hi deridebantur ut ſuilli, & indocti,& capitones. Eupolis in Demis,eos appellat ſubditos,& balātes filiolos,minimeq; morib. cōmodis. Eorum nomina ſunt, Teleſippus, Demophon,Pericles.

τοῖς ὀρθῶς.) Rectis aliorum ſententijs aſſentiri & parêre, maioris uirtutis eſſe iudicabat Zeno argumentum, quàm ſi quis ſuo Marte quid facto eſſet opus, inueniret. Sic inuerſo Heſiodi uerſu: — Obedictia probata Zenoni. Col.1436

Optimus ille quidem, qui paret recta monenti.

τοῖς τεκοῦσι γάρ.) Si quis propter parentes labores capit, non labores iudicare debet. — Parentes.

τοίχαρχος.) Magiſtratuum nauticorū ordo: Tœcharchus, proreus, gubernator, nauclerus. — Nautæ.

TYANA, metropolis Cappadociæ.

τυλωτά.) Parthorum plerique clauas habebant ferreas, aut ferro munitas. — Clauæ.

τυμβογέροντα.)Capulares ſenes, quinta ætas ſenum, delyra. Iſta garris, perinde ac ſi tumba excidiſſes. — Senium.

τύμπανα.)Indi tubę loco flagella quatiebāt. habebant & tympana horribilē quendā bombū edētia, quæ ſic cōfecta erāt. In abietis ſtipitē excauatum nolas ex orichalco inſerebant, & ore uaſis taurino corio tecto, tympanum ſublime ferebant in pugnis. Ac tumultum magnū excitaturi, aut aliquid denunciaturi, uas ligneū in eos inuerſum cōcutiebant. Tū quę in eo erant tintinabula, & multa — Col.1437 Indorum tympana.

multa & magna, in opertoq; ſonantes, obſcurum quẽdam intrinſecus edebãt bombum, qui ab ignaris nõ dijudicari facilè poterat, cuius eſſet inſtrumẽti aut *βρυχήματι. belluæ.*mugitui enim erat ſimilis.

TYMPANA coriacea geſtabant & pulſabant Bacchæ.

Col.1438 TYRANNIO, Epicratidis & Lindiæ Alexandrinæ F. Amiſenus, dictus Corymbi F. fuit ſub Põpeio Magno, diſcipulus cùm antè multorũ, tum Heſtiæi Amiſeni, à quo & tyrãnio dictus eſt, q; exagitaret condiſcipulos, cũ Theophraſtus antea diceret. Poſt etiã Dionyſiũ Thracẽ Rhodi audijt. Aemulus fuit Demetrij Erythræi, qui Romã captiuus à Lucullo ductus eſt, cum Mithridatem Ponticarum gentium regem uiciſſet. Bibliotheca. Clarus Romæ factus, & diues, libros amplius 30000 comparauit. Obijt ſenex podagra confectus, Olympiadis * 120 anno tertio.

Tyrannio iunior, Phœnix, Artemidori F. diſcipulus tyrannionis ſenioris: unde & tyrannio dictus eſt, cum Diocles antè uocaretur. Captus & ipſe bello Antonij & Cæſaris, à quodam Dymante *Dymas.* liberto Cæſaris emptus. Deinde Terentiæ *Terentia.* donatus eſt, Ciceronis uxori, ab eaque manumiſſus Romæ docuit: & libros ſcripſit octo & ſexaginta, quorum *Scripta.* & hi ſunt De Homerica proſodia: De partibus orationis, in quo dicit indiuidua eſſe nomina propria, poſitiua uerò θηματικὰ appellatiua, ἀθέματα ſine poſitione participialia. De Romana lingua, eam eſſe à Greca ortam. Antigenis Romana lingua. Diſſentire poetas recentiores ab Homero. Enarratio partitionis Tyrannionis. Correctio Homerica. Orthographia.

Tyrannio Meſſenius philoſophus, tres libros ſcripſit de augurijs. Extãt & alij eius libri utiles.

Tyranni. Reges. τύραννος.) Poetę, qui Troianũ bellũ anteceſſerũt, reges, tyrãnos appellabãt: ſerò tandẽ hoc nomine uulgato apud Græcos Archilochi tẽporibus, ut Hippias ſophiſta ait. Homerus certè omniũ *Echetus.* mortaliũ atrociſsimũ Echetũ regẽ appellat, nõ tyrannũ. Dictus aũt eſt tyrannus à Tyrrhenis, qui ſæui homines, & latrocinijs dediti fuerint. Ac ne aliorũ quidẽ poetarũ ullus nominis tyrãni meminit. Ariſtoteles uerò in Cumanorũ Rep. tyrãnos ait olim dictos fuiſſe αἰσυμνήτας, iudices ſeu gubernatores, nomine leniore. *αἰσυμνῆται.*

TYRANNVS ſophiſta ſcripſit de ſtatibus, & diuiſione orationis, lib. X.

τυραννῶ.) Deucalion imperauit ijs qui Parnaſſum accoluerunt. *Deucaliõ.*

τυῤῥηνία χώρα.) Hetruria: & Tyrrheni, qui & Thuſci dicũtur. Apud hos hiſtoriã ſcripſit uir peritus. Ait enim opificẽ rerũ omniũ Deũ, duodecim annorum millia* impendiſſe reb. omnibus à ſe cõditis, eosq; in duodecim quę uocentur domos diſtribuiſſe. ac primo millenario feciſſe cœlũ & terrã: altero feciſſe firmamentũ id quod appareat, & uocaſſe cœlũ: tertio mare, & aquas in terra oẽs: quarto, lumina magna Solẽ & Lunã, & ſtellas: quinto, animã omnẽ uolucrũ & reptiliũ & quadrupedũ, in aere terra & aqua degentiũ: ſexto uerò hominẽ.* Videnẽ itaq; primi ſex millenarij ante formationem hominis præterijſſe, & reliquos ſex millenarios duraturũ eſſe genus hominũ: ut ſit uniuerſum tẽpus cõſummationis, annorum 12000. *Col.1439 Tyrrhena fabula de hominũ ætatibus. *φιλοτιμηθῆναι.*

TYRMIDAE, municipium Aeneiæ tribus.

TIRTAEVS Archimbroti F. Lacõ, aut Mileſius, Elegiacus poeta & tibicẽ: quẽ ferũt carminibus ſuis incitaſſe Lacedæmonios, & effeciſſe ut bello Meſſenio uictoria potirentur. Eſt aũt antiquiſſimus, æqualis ſeptẽ Sapientũ, aut antiquior. Floruit itaq; Olympiade 35. Scripſit Rempub. Lacedæmoniorũ, & pręcepta uitæ uerſibus elegiacis, & carminum bellicorum libros 5. *Scripta.*

Tyrtæus. Lacedæmonij iurarant, ſe aut Meſſenam capturos, aut mortẽ oppetituros. Accepto aũt oraculo, ut ducem peterent ab Athenienſibus: Tyrtæum poetam, hominẽ claudũ accepe- rũt: qui eos ad uirtutẽ cohortãdo, Meſſenã anno 20 obſidionis cæpit. Eã itaq; ſolo æquarunt, & captiuos inter Helotas retulerunt. *Laconum iusiurandum. Oraculũ. Meſſenæ excidium.*

τυφλῶ.) Incidit in uias cæcas atq; imperuias, & calles diſtortos. Co.1440

τυφλὸν φαίνεσθαι * πάγκαλον πέλει λίαν. Cæcũ uideri omniũ pulcherrimum eſt. *f. πάγκακον, peſſimum.*

τυφλότερος ἀσπάλακος.) Cæcior talpa. Nam hæc beſtiola caret oculis: quã Steſimbrotus ait à Tellure excæcatam eſſe, quòd fruges corrũpat. habet enim

dentes peſsimos, & roſtrum inſtar muſtelæ, & pedes urſinos.

τυφλοὶ ὄνειροι.) Cæca dicūtur ſomnia, uel quòd fallacia ſunt: uel quòd cum ijs qui clauſos habēt oculos, colloquunť.

Nigrā hyemi pecudē.

τυφῶν.) Turbines & procelloſos uētos appellant typhonas: quibus ut ſæuire deſinerent, nigrā ouem immolabant.

τυφῶνος πολυπλοκώτερον.) Typhone magis multiplex. De eo Typhone, qui fulmine ictus eſt à Io[...].

Dij metu Typhonis in beſtias mutati.

τυφώς.) Typhon Telluris filius fuit, ijs præditus uiribus, ut non hominibus tantum, ſed dijs etiam formidabilis eſſe uideretur, qui (ut eſt in fabulis) in brutorum animantium formas ſe conuertebant, illius metu.

Fortuna. Prudentia.

τυχαία.) S. Gregorius Nyſſenus in ortu Mūdi: Non, inquit, fortuito euentu & perturbato ac temerario impetu, ſed ut neceſſarius Naturæ ordo conſecutionem rerum quæ gignuntur exigit, ita ſingula facta ſunt.

Col.1441

τύχη.) Polybius: Si Fortuna de his rebus dicenda eſt: quid uerò, ſi ij qui res gerunt, in cauſa ſunt, [na ni Fortunæ nomine], ut hæ aliàs grauitatē habeant & amplitudinē, aliàs contrà? Piſides: Si modo Fortuna dici debent peccata.

Dona hoſtilia.

τύχη.) Conſiderate per deos fortunā duorū mortaliū. nam Hector, quo ab iſto donatus eſt baltheo, laceratus equeſtrib. cāthis, exagitatus eſt ſemper, donec exhalauit animā. Iſte uerò ab illo dono hoc accepto, hoc ipſo lethali concidit ictu. De Hectore & Aiace uerba fiunt. Sophocles: *Audi, hominibus diuinitùs Fortunas datas eſt neceſſe ferre. Qui uerò uoluntarijs incumbunt damnis Vt tu, his nec ueniam dare Aequum eſt, illorum'ue miſereſcere.*

Mala acerſita.

Fortuna.

τύχη.) Fortuna apud Gētiles eſt, prouidentiæ expers mundi adminiſtratio: aut, impetus & progreſsio quædam ex obſcuris & incertis ad obſcura & caſu cōtingentia. Nos uerò Chriſtiani Deū profitemur gubernare omnia.

τύχη.) Nō hominū cōſilijs, ſed Dei nutu res humanę adminiſtranť. Quā Fortunam uocare ſolemus homines, ignari unde aliquib aliqd eueniat, quia nobis id obſcurū eſt. Quod eñ ratione carere uideť, ei Fortunę tribui nomen ſolet.

τύχη εὔριπος.) Fortuna Euripus. De hominib. leuibus & incōſtantibus. Iſte qui aſtat, primū dicat nomē ſuū, patriā, conditionē, deniq; religionem etiam.

LITERA Y, GEORGIO MYLIO Auguſtano, Vuolfij auditore, interprete.

Col.1442

Yάδες.) Hyades, ſiue ſuculæ, ſtellæ in cornibus tauri.

ὑακινθίδες.) Hyacinthides, filię Hyacinthi Lacedæmonij.

Specula ignita.

ὕαλη, ὕαλος.) Vitrū eſt, à quo ignē accēdūt. Et Ariſtophanes ait: Cū in ius uocatus fuero, procul ſtans, hoc modo ad Solē literas liquefaciā accuſatiōis meę. Eſt aūt inſtrumentū uitreū rotundum electri, in hoc confectum: huic oleo uncto, & ad ſolē calefacto, admouēt ellychniū, & accendūt ignē. De hoc igitur ſenex cum Socrate colloquens, ait: Si accēdero per electrū, & admouero ſcripto ignē, aboleuero ſcriptū accuſatiōis.

Co.1442 *Homo frugi & ſtudioſus.*

ὑβρίζειν.) Is nō temerè, meo iudicio, uiuebat: neq; etiā, ut uulgus, mēſæ incumbere, & repleri, ac iniuriā facere ſtudebat: ſed ampliorē ſcientiam, Deo duce, inquirebat.

Carini flagitia.

ὕβρις φυτεύει τύραννον.) Iniuria plātat tyrannū. Per iniuriā (inquit) inſtaurať tyrānus. Et cū multa perfecerit, tūc in magnā neceſsitatem incidit inſolentia inflatus. Cū liberos ſuſcepiſſent cōtumeliæ, ob cōſuetudinē, ne cōtumeliæ quidē iudicatæ ſunt: ſed huiuſmodi delicta quotidiana illi, atq; ad manū erāt: Eunapius ait de Imperatore Carino.

Contumelia. Verbera.

ὕβρις.) Cōtumelia cōiuncta eſt cū deſpectu & inſectatiōe: αἰκία uerò, plagas tantū cōplectitur. Lyſias in oratione de uerberibus aduerſus Iſocratem: Quis ueſtrûm ignorat, uerbera pecunia tantùm æſtimari licere: eos uerò qui cōtumeliam feciſſe uideātur, licere uobis etiam morte mulctare?

** [...] γυμνὸν τῆς στρατείας. Bacchus F. Dolij.*

ὑβρισεν.) Cōtumeliā fecit, nō qui percuſsit, ſed qui increpauit & ꝓbro affecit. Et, prę indignatiōe cōtumeliā ratus eſt, ꝙ non initio * cōmiſſus eſſet exercitui. Ariſtophanes: An'nō hęc eſt cōtumelia, & magnę delicię, quòd ego quidē Bacchus, filius Dolij, ipſe ambulo & defatigor: ſeruum uerò ueho, ne defatigetur, aut onus ferat?

Neglectus militum. Turba concitata.

ὑβριστότεροι.) Xenophō: Milites q negligi ſibi uideнť, ſi ſunt boni, demittūt animos: ſin improbi, multo fiūt petulātiores. Et iterū: Nihil cōtumelioſius turba, ad iram & iniuriam incitata.

Quæſitus à ſanitate. ὑγιεία.) Boni ominis cauſa dicere ſolent, aliquem á ſanitate quæſitum eſſe, aut aliquid ſimile loco proprij nominis.* *Vpupa.* Vpupa ait: Qui me quæſiuerunt? cui reſponderunt illi: Duodecim dij ueniunt, ut te perdant.

Sanitas. Medici. Corporis. ὑγιεία.) Sanitas duplex eſt: una, in medico: altera, in eo qui ſanatur. Et ea quæ in medico eſt, efficiens eius eſt quæ eſt in corpore. Sic etiam ordo mundi ex Opificis ordine ortus eſt: ſalubre autẽ ex ijs eſt, quæ nõ uno modo intelliguntur. *Salubria.* Salubre enim dicitur aliud efficiens ſanitatis, ut medicamentum; aliud ſeruans, ut ratio uictus: aliud ſignificãs, ut color, pulſus, commoda ſpiratio, urina.

ὑγιεία ἀθηνᾶ.) Mineruа ſanitas. Mineruæ cognomenta ſunt, ſanitas, uictoria, equeſtris, & opifex.

Col.1443 ὑγιής.) Vrbi ad nihil utile, id eſt nullo reipublicæ cõmodo. Philocrates: O' nihil integrũ, nihil liberũ ſentiẽs, ut me fefelliſti? Vt circũueniſti? ſumpto prætextu filio hoc tuo, ignoto mihi, te quidem indigno, me uero digno.

ὑγιέστερος κρότωνος.) Sanior Crotone. Multi enim Crotoniatę pugiles fuerũt. &, ὑγιέστερος κολοκύντης, ſanior cucurbita.

ὑγιέστερος κρότωνος.) Sanior ricino: de prorſus ſanis. Prouerbiũ ſumptũ eſt à ricino animalculo. totũ enim eſt læue, & ſine fiſſura, & nulla noxa præditum.

Sanitas. ὑγίεια.) Sanitas, humanorũ bonorum pulcherrimum, eſt quatuor facultatum corporis, calidi, frigidi, humidi & ſicci conuenientia.

Cantatrix & ſaltatricula. ὑγρώς.) Facilé agitata, & pedib. humi ſtrata atq; expedita, uincebat oẽs circulatorũ principes. Nã & ſuaui uoce erat prædita, & eã arte moderabaẽ, nulli ob cantãdi peritiã celebri ſecũda: ut quę rudis non eſſet amatoriæ nequitiæ, & opportuné tergiuerſareẽ, & ad zelotypiã callidé incitaret uirũ. Itaq; opes ipſa nõ cõtemnendas cõgeſsit. Illũ uero paulatim tabeſcentẽ amore, é medio ſuſtulit. *Auarus & tenax.* Et rurſus: Ad accipiẽda munera erat facilis & expeditus, in exactionibus uero grauis & acer.

Aqua ſaporis expers. ὕδωρ.) Aqua, aut omnino ſaporis expers eſt, ut medicis uidetur: aut propemodum expers. Habet tamen uim omnium ſaporum capacem: omnemq; ſaporem refert qui eam attigerit.

Explicatio ſomnij. ὕδωρ βλύζον κάτωθεν, ἐχθροὺς μηνύει.
ὕδωρ διαυγὲς ἐκπίνειν, χρηστὸν τόδε.
ὕδωρ πίνων πηλῶδες, ἐν λύπαις ἔσῃ.
Aqua ſcaturiens infernè, inimicos ſignificat:
Aquam limpidam ebibere, bonum hoc eſt.
Aquam bibens lutulentam, in doloribus eris.

ὕδωρ ἀντιλογίας.) Aqua contradictionis. A' re locus nomẽ cæpit. Nã cum in Merrã ueniſſent, & amarã aquã inueniſſent: cõtra Moyſem clamarunt, & Deo obtrectarũt. Ait aũt: Coargui tuũ iuxta illã aquã ingratũ animũ. Aquã edacẽ, & uigiliã edacẽ. Dicit aqua nõ febricitantes modò, ſed uigilantes etiam ali.

ὕδωρ δὲ πίνων, καλὸν οὐ τέκοις ἔπος.) Co.1444
Horatius: — *Carmina frigent,*
Quæ ſcribuntur aquæ potoribus. —
Hanc epigrammatis partem, alij Aſclepiadis, alij Theæteti eſſe dicunt.

ὕδωρ παραῤῥεῖ.) Aqua præterfluit. De ijs qui pollicentur ſe pro uirili daturos eſſe operam, ut qui ne rimoſa quidẽ nauigia cõſcẽdere ſint dubitaturi. Et ὕδωρ μένει, Aqua manet. Prouerbium, dicitur de irritis laboribus.

ὕδρα.) Hydra, ſerpens nouem capita habens.

ὕδραν τέμνειν.) Hydrã ſecare. Dicitur de rebus quæ fieri nõ poſſunt, eo quòd Hercules hydrã ſecans, nihilo magis eã uincebat, cũ ſubinde plura capita renaſcerentur. Ferũt enim, cũ hydra Lernea, quæ centũ fuerit capitũ, Herculem pugnãtem, eum capitibus eius amputatis plura renaſcerentur, iuſsiſſe Iolaum ut adureret capita. *Hydra non ferro, ſed igni domatur.*

ὑδροφορία.) Hydrophoria, id eſt, Aquę geſtatio. Feſtũ lugubre Athenis, ob eos qui diluuio perierant: ut Apollonius tradit.

ὑετός.) Pluuia, eſt mutatio nubis in aquam, cum humor é terra aut mari attractus decidit.

ὑηνόν.) Ferũt Socratẽ cùm alijs multis præſentibus, tũ Euthydemo dixiſſe, Critiã perinde affectũ eſſe ac porcum, qui cupiat ſe affricare Euthydemo, quẽ admodũ porcelli ſaxis. Xenophon: Viſum hoc mihi eſt nõ humanũ, ſed porcorũ potius eſſe ꝓpriũ. Plato Legũ ſeptimo: Nõ tãtũ ipſe porcũ imitaris, ſed & auditorib. autor es, ut idem faciãt aduerſus ſcripta mea, in quo non rectè facis.

ὑληνία.) In omnibus flagitijs tanquã porcus in luto uolutari ſolitus. Co.1445

ὑηνία.) Stulticia. Ariſtophanes: Ne fiat ſtulticia Theagenis. Hic enim infamis erat, ut fatuus & ſuillus. Erat autem

ex Pyræeo. Habebatur etiam pauper, cum diuitias iactaret. Erat etiam craſſo corpore, & ſuillo. Fuit & alius Theagenes, qui in Homerũ ſcripſit, mollitie infamis. *Corruptela noſtræ ætatis.* Noſtra ætas delicijs continentibus corrupta, animo humili & effœminato, ignauiæ familiaris, & omnis ſtulticiæ, auara, ſordida, ſeruire uolens, nihil magnum aut conſtanter peragẽs, mancipiorum ſimilis, uentre & pudendis ſemper felicitatem metiens, nec animo generoſo prædita, inſtar corporis luxati, uno in loco iacentis, quodq́ ſe amplius mouere nequit. Talem eſſe, multoq́ abiectiorem oſtendebat uitã eorum, qui nunc in terris degerent.

ὕης.) Hyes, epitheton Bacchi, ut Clidemus ait. Quia, ait, ei uictimas immolamus pluuio tempore. Pherecydes Semelen Hyen dici ait, & Bacchi nutrices Hyadas. Ariſtophanes autẽ, Hyen inter peregrinos deos recenſet.

ὑλακτεῖ.) Talia latrat, unaq́ incitat uicinos iſte inclytus, in omnibus omnis mali caput.

ὕλαν ἐκραυγάζειν.) Hylã clamare. Ferũt Hylam Thiodamãtis F. pulchra forma, amaſiũ Herculis fuiſſe, cũ Argonautas comitarẽt. Cum aũt ad Myſiã perueniſſent, egreſſum aquatũ, à Nymphis fuiſſe raptũ. Polyphemũ uerò ad eũ quærendum miſſum, clamitaſſe, & nominatim uocaſſe Hylã fruſtra. Quare prouerbiũ, de ijs qui nihil proficiãt, dici. Et nũc etiã Cianos, imitatione inquiſitionis illius, feſtum herois illius celebrare.

ὑλλεῖς.) Hyllẽſes, gens Illyrica, ab Hyllo Herculis & Melites Aegei fluminis filio.

Co.1446 ὕλη.) Materia, quæ à forma in formatur. Quicquid enim fit, ſiue natura, ſiue arte, ex materia & forma conſtat: ut Socrates, ex materia carne, & humana forma: &, hoc arte confectum, ex materia ligni eſt, forma uerò ianuæ, aut ſcamni, aut alius cuiuſdam rei.

ὕλλος.) Hercules βούθοινας, id eſt tauri deuorator dicitur, quòd Hyllo filio eſuriente, unum aratorem bouem Thiodamantis mactatum deuorarit.

ὑμέναιος.)

τὸν χαρίεντ' ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων
κύκνον, τὸν μουσῶν ἄξια μελψάμενον.

Feſtiuum Alcmanem celebratorem nuptiarũ Cycnum, qui Muſis digna cecinit.

ὑμεῖς ὦ μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.) Vos ô Megarenſes, neque tertij neque quarti eſtis. *Megarenſes.* Oraculi ſegmentũ eſt, quod in prouerbium abijt: Equam Theſſalicam, Lacedęmoniamq́ mulierem, & uiros bibẽtes aquam pulchræ Arethuſæ. ſed his etiam ſunt præſtantiores, qui intra Thiryntem habitant, & Arcadiam ouibus abundantem, Argiui lineis thoracibus induti, ſtimuli belli: uos uerò Aegienſes neq; tertij neq; quarti eſtis, neq; duodecimi, nullius precij aut numeri. Mnaſeas autem narrat, Aegienſes Achæos, Aetolis nauali prælio uictis, & naui actuaria decimæ nomine Apollini cõſecrata, interrogaſſe, qui'nã Græcorũ ſe potiores eſſent: Pythiã uerò eis reſpondiſſe, quæ expoſita ſunt. *Aegienſes Achæi deriſi à Pythia.* Ion item, Aegiẽſibus datum fuiſſe hoc oraculum narrat: quidam uerò putant Megarenſibus. Et efferunt: Vos ô Megarẽſes, neq; tertij neq; quarti. ut & Callimachus in epigrãmatibus: Miſera autem Nympha, ut Megarenſes, nullo neque loco neq; numero eſt.

ὑμηττός.) Hymettus. Locus aut mons Athenis, & Hymettium mel: ex eoq́ quicquid utile eſt ad medicinam.

ὑμνῶ σε.) Qui luminis diſſecuit primum chaos, ut in luce opera te celebrẽt Domine opificem.

ὑμνήσεις.) Extra terram hanc cantabis mala, inquit Tragœdia.

ὑομουσία.) Suilla muſica, Seuvucys. Co.1447 Ariſtophanes: Miror inſcitiam tuam.

ὑοσκυαμᾶν.) Pherecrates in Corianna: Inſanis homo ſenex.

ὑοσκύαμον.) Hyoſcyamum, genus herbæ uenenoſæ, nigrum ſemen habentis.

ὗσε σοὶ πῦρ.) Depluit in te ignis de cœlo.

ὑπαποτρέχειν.) Qui mane in Pnyce non adſunt, retrò abeant, ne minimo quidem accepto. Qui enim ſerius in cõcionem ueniebant, mercedem quę pro concione frequentata dabatur, non accipiebant.

ὑπάγει.) Problemata ad generalia capita refert. Lucrum eum decipit, & magis exacuit.

ὑπαγόμενος.) Laſciuæ ac tyrannicæ mulieris calumnijs impulſus.

ὑπαγωγικῶς.) Hermippus: Eius conſuetudine utitur, nullo aſtricta uinculo, ſed blandis illius moribus adducta.

ὑπαγωγή.) Ne de induſtria ſegnius pugnantes, celerius terga dare poſſent, equos eis ademit.

ὕπαρ.)

ὕπαρ) Per apocopen, pro ὑπάρχειν. Tu mihi narra nocturnũ meũ ſomniũ, ego uerò tuum tibi diurnũ narrare uideor.

ὑπαρξάμενος.) Tandem Græci, Chijs auſpicatis, legatos miſerunt ad Lacedæmonios.

ὕπαρχος.) Sophocles: Veniſti huc Spartæ rex, non noſter dominus. neq; uſpiã plus tibi poteſtatis eſt regendi huius, quàm huic te.

ὑπάρχων.) Nõ infero, ſed propulſo iniuriã.

ὑπάτη.) Hypate, chorda muſica, grauem edens ſonũ. Morbũ cum ad ſummum perueniſſe, & terminum ineuitabilẽ adeſſe ſenſiſſet interitus ſui, enſem ſuum in uiſceribus defixit.

Theon. *Hypatia.* *Iſidorus.* ὑπατία.) Hypatia, Theonis geometræ filia, Alexãdrini philoſophi, & ipſa philoſopha, & multis cognita, uxor Iſidori philoſophi, floruit Arcadio imperatore: *Scripta.* ſcripſit cõmentariũ in Diophantem, aſtronomicũ Canonem, in Conica *Violentus interitus.* Apollonij commẽtariũ. Dilacerata eſt ab Alexãdrinis, & corpus eius cõtumelia affectũ, & per totã urbem diſiectũ. Hoc uerò ex inuidia, ob excellentẽ eruditionẽ, præſertim Aſtronomicã, ei accidit, *Cyrillus.* ut quidã tradunt, á Cyrillo: ut alij, *Alexandrinorum intemperie.* propter innatã Alexandrinorũ audaciã & ſeditionẽ. Multos enim etiã ſuos epiſcopos ſic tractarũt. Vide quemadmodum cũ Georgio & Proterio egerint. Hæc Alexãdriæ & nata, & educata, & *Hypatia & mathematica & philoſopha.* inſtituta eſt. Cum aũt ingenio patrẽ ſuperaret, non cõtenta fuit paterna in mathematis inſtitutione, ſed & reliquã philoſophiã ſtrenuè eſt amplexa. Mulier enim pallio induto, perq; urbem mediã *Co. 1449* progrediẽs, publicè audire uolentibus, uel Platonẽ, uel Ariſtotelẽ, uel cuiuſuis alterius philoſophi doctrinã enarrabat. Præter aũt docẽdi ſolertiã, ſummũ etiã uirtutis, quæ agẽdo cernit̃, gradũ con- *Vbi ergo Iſidorus maritus?* ſcenderat. Nã cũ iuſta & caſta eſſet, uirgo ꝑmanebat: uſq; adeò pulchra & for- *Amator ſanatus.* moſa, ut quidã etiã auditor eius, eã adamaret. Is uerò cũ amorẽ uincere nõ poſſet, ſed ipſi etiã affectũ ſuũ proderet: indocti quidẽ tradũt, eũ ab Hypatia morbo illo per Muſicã eſſe liberatũ. Veritas autẽ perhibet, Muſicã olim eſſe corruptã. Ipſam uerò ꝓlatis quibuſdã muliebribus pannis, in eumq; cõiectis, & impuri ortus ſigno demonſtrato, dixiſſe: Iſtud quidẽ adamas adoleſcẽs, nihil aũt pulchrũ. Hunc uerò præ pudore & ſtupore indecoræ demõſtrationis erubuiſſe, & modeſtiorẽ eſſe factũ. Sic affectã Hypatiã, quæ & oratione facũda & diſerta eſſet, & in factis modeſta & ciuilis, cùm reliqui ciues meritò & amabãt & celebrabãt ſupra modũ, tum delecti magiſtratus primi ad eã accedebant, ut & Athenis ſemper fiebat. Etſi enim ipſa *Philoſophiæ autoritas.* res perierat, nomẽ tamen Philoſophiæ adhuc magnificũ & dignũ admiratione eſſe uidebat̃ adminiſtrãtibus ſummam reipublicæ. Tandẽ accidit, ut Cyrillus *Cyrilli inſidiæ.* cõtrariæ ſectæ præſes * domũ Hypatiæ ** tranſiens per.* præteriẽs, magnamq; cõflictationẽ populi ad fores, uirorũ pariter & equorũ, & eorũ qui accedebant & qui abibant, eorum etiam qui aderãt, uidẽs, rogaret: Quæ iſta multitudo eſſet, & qua de cauſa apud ædes tumultus? & è comitibus audiret, Hypatiã philoſophã nunc ſalutari, & eius eſſe domum. Quo cognito, *Cædes Hypatiæ.* ita animũ eius eſſe exacerbatũ, ut uitæ illius ſtatim inſidiaret̃, cædẽq; per ſummũ ſcelus moliret̃. Nã cũ de more prodiret in publicũ, multi homiñes immanes, uereq; miſeri, neq; iræ numinis gnari, nec uindictę hominũ, ſubitò facto impetu, illã interficiũt, ſcelere hoc & probro maximo patria inquinata. Et Impe- *Aedeſius.* rator grauiter hoc tuliſſet, niſi Aedeſius dona dediſſet. Ac is homicidarũ ſuppliciũ ſuſtulit, ſed in ſeſe & ſuũ genus tranſtulit: pœnaſq; dedit eius nepos. Horum memoria adhuc recẽs, * in magnas ** [illegible] al. f. ideò nihil imminuit.* admodũ anguſtias cõtraxit Alexandrinorũ honorẽ, & ſtudiũ erga Iſidorũ: cũ *Iſidorus.* etiã tali periculo imminente, ſinguli tñ crebra eius uti cõſuetudine ſtuderẽt, & ſermones á pudico ore ꝓficiſcẽtes audire. Nã ij etiã qui rhetoricis & poeticis ſcholis p̄erãt, amabãt frequẽtes philoſophi cõgreſſus. Quãuis cm̃ in ijs inſtitu- *Co. 1450* tus nõ eſſet: tñ philoſophica ſubtilitate, etiã illorũ minutas artes ꝓuehebat. Nã & cæterâ erat accuratus, & de orationib. & poematib. quæ oſtẽtabant̃, melius ꝗ̃ cęteri iudicabat. Quamobrẽ etiã in theatris, cũ oratiões aliquę audiebantur, breuiter laudabat declamatiões, & ualde modica laudatiõe: opportunè tñ etiã, & ut decebat. unde uniuerſũ thea- *Tres critici.* trũ (ut ita dicã) iudicio illi⁹ tanq; norma utebat̃ eorũ q melius aut peius dicerẽt. *Agapius.* Mea uerò ætas tres nouit Criticos, q ea *Seuerianus.* quæ dicunt̃, ſoluta qdẽ oratiõe iudica- *Nonnus.* re norint: ijſdẽ em̃ iudiciũ poematũ & ſcripto-

ſcriptorũ conſtat. Ego uerò etiam utrorunq; artificem eundem iudico, ſi modò exercitatio ad utrunq; acceſſerit, pariq; ſtudio. His de cauſis non recenſeo Iſidorum, ſed multo etiam inferiorem tribus iudico. Sunt autem iudices, Agapius, Seuerianus, Nomus. Noſter uerò æqualis eſt Nomus.

Cur bini Conſules? ὕπατοι.) Conſules, ij qui Romanam rempublicam adminiſtrant. Reſpublica enim, repulſa poſt mortem Tarquinij ſeruitute, duobus conſulibus, annuum principatum obtinentibus, ſummã rerum mandauit: numero quidẽ uirorum, metum monarchiæ reijciens: poteſtatis uerò moderatione, moderatos efficiens eos qui reipublicæ præerant. *Poteſtas non perpetua, minuit arrogantiam.* Qui enim nunc ſecuribus & faſcibus ſtipatur, & caſtris præeſt, quid de ſe paulo pòſt futurum ſit, in memoriã reuocans, moderatiorem & populariorem ſe populo præbet. Si quis autem moleſtè & arroganter uteretur imperio, facilè hoc modo ab altero Conſule pari poteſtate prædito, eius arrogantia minuebatur. Hac igitur ratione republica & tyrãnidis grauitatem, & democratiæ petulantiam cauente, deliguntur duo uiri, qui à ſumma autoritate Conſules dicuntur. *Eutropius eunuchus Cos.* Primus cõſul eunuchus creatus eſt, ſub Honorio & Arcadio filijs Theodoſij, Eutropius cubicularius Imperatoris. Geſtabatur ſellis per urbem, nullo atroci facinore prætermiſſo.

Col. 1451 ὑπαίθειον.) Eunapius: Maximus & Priſcus eruditi quidem erant literis, ſed uſu rerum minimè exercitati.

ὑπαίμακτ.) Non te canum genus cepit Euripides, ſed orcus & ſenectus ſuſtulit. *Euripides.*

ὑπεκίνει.) Primũ quidem animos eorum deprauabat: deinde multam & abſurdam loquacitatem producebat.

ὑπεκώμασε.) Comeſſatum ire: Prouerbiũ, in eos q aliquid impudẽter faciũt.

ὑπελάβομεν.) Dauid: Suſcepim⁹ Deus miſericordiã tuam, in medio populi tui.

ὑπέμεινεν.) Titus eum qui hoſtes euaſiſſet, occidere non ſuſtinuit, ſed ſucceſſorem illi dedit exercitus. *Iſidorus.* Proclus Iſidorum geſtare pallium iuſsit: at ille recuſauit, idq; cum Proclum dei inſtar ueneraretur.

Col. 1452 ὑπεξέπεμψεν.) Iamblichus, formoſos & pulchros pueros clam patre ad opiliones ablegauit, metuens tyrannũ contumelioſum.

ὑπεξέχων.) Camillus Romanorũ imperator, maxima ciuium inuidia ſuſcepta, à tribunis plebis accuſatus eſt, quaſi de prȩda nihil in ærarium intuliſſet: & ultrò ante iudicium exceſsit. Is ſpecimen cȩpit Spartanorum, & ſubduxit ſe in Theſſaliam. Inde in Arcadiam profectus, res nouas eſt molitus. *Camilli exilium.*

ὑπεράριθμοι.) Cum ij qui Scholarij dicuntur ſatellites, ter mille quingenti eſſent: Iuſtinianus alios bis mille adiecit, & Hyperarithmos, quaſi numerum excedentes, appellauit.

ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν.) Pedem ultra gradum iactare: pro, indecorè ſe gerere. Non ille modũ excedebat in religione, ſed limites ſibi, qui eius ætatem decerent, præfiniebat, ſincera & pura conſcientia tractans res diuinas. Col. 1453

ὑπερβερεταῖος.) Hyperberetæus, Mẽſis October apud Macedones. Et prouerbio Hyperberetæus dicitur, de ceſſatoribus. Apud Macedones enim ultimus anni menſis Hyperberetæus deſcriptus eſt.

ὑπερβόλον λίθον.) Saxũ, quod ei quem ſubmergebãt in aquis, de collo ſuſpendebant, hyperbolum dixerunt. Eſt & Hyperbolus nomẽ hominis cõtentioſi.

ὑπέρβολος.) Hyperbolus, tribunus plebis fuit: quem Thucydides in 8 lib. in exilium miſſum eſſe ait.

ὑπερβορέων.) Inuiſum morbũ hoc ipſo die ab optimo rege eijcite, uſq; ad Hyperboreos.

ὑπερβόρεοι.) Hyperborei: gens magis ultra Septentrionẽ habitans q̃ Scythæ.

ὑπὲρ ἐπιξήνου ἐθελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν, ἐὰν μὴ λέγω δίκαια.) Niſi æqua dixero, non recuſo quo minus mihi caput amputetur.

ὑπερέχιος.) Hyperechius, Alexandrinus grammaticus, tẽporibus Marciani imperatoris. Scripſit artẽ grãmaticã, de nominibus, de uerbo, & orthographia. Co. 1454

ὑπερηγορῶν.) Iſidorus Socratẽ defendens, ſublimius quàm pro captu auditorum diſſerebat.

ὑπερήφανος.) Cuiq; uitio opponitur uirtus: libidini, caſtitas: gulæ, continentia: iuſticia, auariciæ: iracundiæ, manſuetudo: dolori, læticia: obliuioni, memoria: pigriciæ, tolerantia: impru- *Virtutes oppoſitæ uitijs.*

Deus ſuperbiæ oppoſitus. imprudentiæ, prudentia: timiditati, fortitudo: arrogantiæ, modeſtia animi, & reliquis: ſuperbiæ uerò ſoli nulla opponitur uirtus, propter inſigne uitium: ſemet uerò ipſū Deus illi oppoſuit. Chriſtus enim opponitur ſuperbis. & propheta: Attolle manus tuas in faſtus illorū. & rurſus: Vlciſcere ſuperbos. Apud *Col.1455* Apoſtolum autem ſuperbi intelligendi ſunt, qui ob ea quæ habēt, aduerſus eos inſoleſcunt qui eadem non habent.

ὑπερείδης.) Hyperides F. Glaucippi oratoris, aut Pythoclis, Athenieſis orator, unus ex illis decem qui primi habiti fuerunt. Diſcipulus fuit unà cum Lycurgo & Platonis philoſophi, & Iſocratis rhetoris: ac bonus quidē orator euaſit, ſed uictus eſt à mulieribus. Sublatus & ipſe à rege Antipatro, qui eū ex æde *Archias* Cereris, quæ eſt Hermione per Archiā *Phygadotheras.* eduxit, cognomento Phygadotheram, quaſi exulum uenatorē dicas: reſectaq; lingua, mortuus eſt. Filius autem eius Glaucippus, oſſa in patrio monumento ſepelijt. Omnes eius orationes ſunt quinquagintaſex.

Accuſatio Demoſthenis. ὑπερείδης.) Hyperides, optimus adminiſtrator Reipublicæ: qui quamuis amicus, tamē Demoſthenem accuſauit, ob Harpaleam pecuniam. Habuit filium Glaucippum.

Col.1456 ὑπερκέρωσις.) Hyperceroſis eſt, cum ex altera tantum parte hoſtes ſuperamus. Nec equis excurrere, nec ex altera parte hoſtes ſuperare poterant, ut qui circumuenti eſſent.

ὑπερμαζᾷ.) Galatæ perterriti, quaſi Romani annona abundarent, & per luxum iactarent panes, pacem fecerunt. Hic intemperanter agens & uiuens, & auro petens cornices, qui dudū ſeruus fuit.

Superbia male precatur. ὑπερόπτα.) Si quis uel manib. uel oratione ſuperbus graſſatur, iuſticiæ ſecurus, nec deorū timet potentiam: malum eum corripiat fatum, ob infelicē luxū.

ὑπερόπτης.) Contemptor iuris, & homo inſolens.

Hyperides. ὑπερόριον.) Cadauer Hyperidis proiecerunt Athenienſes procul ab urbe. Et rurſus: Suadet Athenieſibus, ut corpus Hyperidis oratoris proijceretur ultra fines.

Peregrinatio. ὑπερόριον.) Aeris inſueta diuerſaq; ratio, moleſta erat futura exercitui. Conuenit homini iuueni perēgrinari, & extra patriæ limites proficiſci.

ὑπέρου περιτροπή, uel περίστροφον.) Piſtilli inuerſio. De ijs qui eadem faciunt, & nihil proficiunt. Etiam hæc prouerbia idem ſignificant: ὁ Διὸς Κόρινθος, Iouis F. Corinthus: &, ἁ πυθῶδε ὁδὸς, uia ad oraculum: &, ὁ τὴν δοκὸν φέρων, is qui trabē fert. &, οὐ τυφλὸς, ἀλλ' ἐξώρυκται, Non cæcus, ſed effoſsis oculis. *Col.1457*

ὑπεροψίαν.) Notat Iudæorum interſeſe fidem, & ſuppliciorum deſpicientiam. *Iudæi.*

ὑπερωδυνία.) Afficiebantur pauperū atq; inopum acerbiſsimo dolore.

ὑπερῴη.) Homerus: Labra quidem rigauit, ſed palatum non rigauit. *Tantalus.*

ὑπερπετεῖς.) Clearchus Lacedæmonius pręcepit militibus, primùm quidē pedetētim progredi: ubi uerò intra teli iactum ad hoſtes acceſsiſſent, currere. illud, ut integris corporibus dimicarent: hoc, ut ſuperiores hoſtibus eſſent.

ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.) Vltra ſepta, uel ultra foſſas: hoc eſt, ſupra modū. Dicitur in eos, qui aliquid uel immodicè, uel excellenter faciunt. Eſt autem metaphora à quinquercionibus ſumpta. Dictum hoc ortum eſſe fertur à Phayllo quinquercione* Crotoniata; qui cum antè quinquaginta pedum eſſent foſſæ, primus ipſe ſuis ſaltibus eas ſuperarit, ut inſcriptio ſtatuæ eius indicat: Quinq; & quinquaginta pedes ſalijt Phayllus, & diſcum proiecit centum minus quinq;.

** ὁ πένταθλος. f. ὀπούντιος, Opuntius.*

ὑπὲρ τὸν καλλικράτην.) Supra Callicratem. Clearchus ait, Callicratem quendam in Caryſto ditiſsimū fuiſſe. Quòd ſi quem Caryſtij ob diuitias admirarentur, Supra Callicratem hyperbolicè dixiſſe. Ariſtoteles autem in Athenienſiū republica ait, Callicratem quendam primum* fabulas iudiciales ſupra modum auxiſſé. Vnde prouerbium ortum ſit. *Col.1458*

** δικαστικοὺς μύθους. f. μισθοὺς, præmia.*

ὑπὲρ τὸν κατάλογον.) Supra catalogū. Prouerbium, de extremo confectis ſenio.

ὑπὲρ τὸ μηδενός.) Dauid: Rediges eos in nihilum.

ὑπεροίσων.) Ille ea erat arrogantia, ut ſe Alexandrum etiam ſuperaturū confideret.

ὑπερφαλαγγίασις.) Hyperphalangioſis eſt, cum ex utraq; parte phalangis hoſtibus ſuperiores ſumus.

ὑπερφυεῖς.)

ὑπερφορής.) Proceritate erat gigãtea, & maiore etiam audacia.

Somnium Epicureũ. ὑπερφρονεῖ.) Res humanas numen aut deſpicit, aut cõtemnit, aut prouidentiã eis inſpectricem non præficit.

Polemonis arrogãtia. ὑπέρφρων.) Polemon ſophiſta adeò ſuperbus fuit, ut cùm urbibus quaſi ſuperior, cum principibus quaſi non inferior, cum dijs ex æquo diſſereret.

Co.1459 ὑπέσχεν.) Aures nõ præbuit criminatoribus: neq; cædem iniuſtam fecit uolens quidem.

Captatio. ὑποτείνων.) Donec imperium orientis ſperabãt à rege, reliquasq; ſpes alebãt, quas ille faciebat, ſtudium ſuum declararunt.

ὑπεύθυνον.) Corpus omnium iniuriarum eſt reum.

ὑπεύθυνοι.) Hypeuthyni dicuntur, id eſt rei, qui rationes nondum retulerũt, nec geſti magiſtratus rationem reddiderunt. (margin: ἐμοὶ δ' ἦ τῷ διῷ παύτοτε ὑπεύθυνοι.)

ὑποψωνισμένη.) Pſen eſt uermiculus in ficubus, quem agricolæ de ramis ficus ſuſpendũt, ne fructus corũ decidat.

ὑπηρετικοῖς.) Erat is ad miniſteria obeunda, & ad res gerẽdas perquàm accommodatus.

Co.1460 ὑπηνέμια.) Hinc illi oriuntur falſa & monſtroſa, pro uera ſcientia, tanquam imagines quædam, & umbræ. Mendacio ueritatem præferunt.

ὑπηνέμια.) Ariſtophanes in Dædalo: Interdum multi galli gallinacei per uim ſubuentanea oua ſæpe pariunt.

ὑπηλύσια.) Erant ſalutationes & Pæanes, & omnia quæ homines ex magnis periculis inopinatam ſalutem adepti dicunt & faciunt.

Archilochi bellica uita. ὑπνομαχῶ.) Ariſtophanes: Ego in medijs mœnibus collocatus, repugno ſomno: id eſt, uigilo. Marcellus peruigilare ſolitus fuit, uel, in ſomnis etiã pugnare: id eſt, ſomniare prælia. Cum haſta & panis ſubigitur, cum haſta & uinũ Iſmaricum bibo, etiam inclinatus in haſtam. Haud ſcio an magis Archilochũ dicere hæc decuerit, quàm me.

Somnus. ὕπνος.) Somnum fieri tradunt, reſoluto ſenſibili uigore iuxta cerebrũ. aut, Vigiliæ naturalis priuatio eſt ſomnus: contrà uerò naturã eſt priuatio, ut cum oculi execantur. Somnus eſt ſenſuũ ceſſatio, quæ fit ab exhalatione in cauis uenis cerebri, propter requiem animantis: aut, Sõnus eſt ſenſibilis ſpiritus languor. Hypnus grecè dicitur, à recedendo, quòd in eo ſenſus recedit.

μακροθυμία θεοῦ. ὕπνος.) Somnus, cum de Deo dicit, ſignificat æquanimitatem ſeu patientiam. Dauid: Expergiſcere, cur dormis, Domine. &, Dominus quaſi dormiens experrectus eſt.

Eruditio lucubrationes poſtulat. ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων.) Somnus dulcis abeſto ab oculis. Prouerbium, de ijs qui philoſophari uolũt. id eſt, multum uigilandum & lucubrandum eſſe philoſophiæ ſtudioſis.

ὑποδέδραν.) Aliquanto pòſt uxorem uerberauit, & interfecit, concubinæ calumnijs adductus.

Col.1461 Verum'ne an figmentum? ὑποβεβλημένοι.) Sophocles: An iſta uera non ſunt, ſed conficta à rege, aut alio quopiam?

Pertinacia. ὑποβάλλοντα.) De inſolentia ſua ultrò nihil remittent, neq; poteſtatem dabũt agendi, quod è re ipſorum fore uideaẽ.

Adulterini ciues. ὑπόβλητος.) Dixiſſes eos ſubditos, & nothos omnino. Patriam enim ſuam multis malis impleuerunt.

Homerica recitatio. ὑποβολῆ.) Solon edixit, ut Homeri carmina ſic recitarẽtur, ut ubi unus deſijſſet, ibi alter inciperet.

Troglodytæ. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.) Sub terra habitantes: fortaſſe dicuntur ij, quos Scylax in ſua nauigatione Troglodytas uocauit: & quos Heſiodus tertio libro catalogi Catudæos nominat, quaſi ſubliminares dicas.

Bona uerba. ὑπογράφεται.) Quibus omnibus Patres conſcripti bonam ſpem præbẽtes, reſponderunt: ſe legatos in Aſiam miſſuros.

ὑπογραφή.) Deſcriptio, eſt oratio breuis, exponens ea quæ acciderunt.

ὑπόγυον.) Recẽtes clades maius probrum, maioremq; calamitatem habent. Co.1462

Calcei allegoria. ὑπόδημα.) Deus ad Moyſem dicit: Solue calceamentum pedum tuorum. Nam locus in quo ſtas, terra ſancta eſt. Significat calceus carnalẽ ſenſum propriæ uoluntatis.

ὑποδήματα.) Sic uocatur incarnatio Domini. & huius rei teſtis ipſe Dominus, per prophetam dicens: In Idumæã extendam calceum meũ. Quapropter etiã ſcabellũ dicta eſt Domini incarnatio, ut in terra uiſa, & uerſata cum hominibus, occupatis terræ finibus. Et propheta: Adorate ſcabellum pedum eius.

ὑπόδικοι.)

ὑπόδικοι.) Milites ſcelerum rei, inito conſilio ad Decebalum deficiendi, ſupplicio afficiuntur.

ὑποζώματα.) Interdictũ fuit, ne Athenis exportarẽtur ligna & pix. Habebãt enim etiã Lacedæmonij triremes, cùm inſulis quibuſdam imperarent.

ὑποζύγια.) Boues ſub iugum. Non ſatis uirium erat iumentis aduerſus uiæ difficultatem. Itaq; currus ſublatos è ſalebris exportabant.

O' triſte ſeruitutis improbe iugum. ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος.) Homo iumentis ſimilis, qui non ex animi ſui ſententia & propenſione aliquid agit, ſed aliorum iuſſu, ut & iumenta.

Col.1463. ὑπόθεσις περιοχῆ.) Dicuntur etiã principia hypotheſes, quòd nulla demonſtratione conſtituuntur.

ὑποβίτης.) Cognoſci non potuit, quis fabulæ illius eſſet author.

ὑποθήγειν.) Ad præclara facta homines acuere.

ὑποκαθίεσθαι.) Voluit ille nihil alienũ concedere, neq; quicquam inimicum ſuo regno relinquere.

ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς.) Demittere ſupercilia: id eſt, deſinere iraſci: & mãſuetiorem fieri. Nam tollere ſupercilia, eſt ſignum iræ.

ὑποκαθημένης.) Cum ex his ipſis ira inſideret animis, breuiter à Philippo commonefacti, celeriter paruerunt.

ὑποκοριζόμενοι.) Demoſthenes in oratione falſæ legationis: Vltrò ſibi acceꝛſunt ſeruitutem, Philippi hoſpitium & amicitiam, & id genus alia prætexẽdo.

ὑπόληψις. δόξα. ὑπόληψις.) opinio. Principũ ſocordiam cognouit, quippe qui opinionis eius rationem non haberẽt. Ariſtoteles in Locis ait: Si exiſtimatio ὑπόληψις uera & falſa eſt, fuerit etiam opinio. Col.1464

ὑπὸ μάλης, uel ὑπὸ μασχάλης.) Sub ala.

Col.1465. ὑπομονή.) Qui ſe maiora toleraturum profitetur, facilè etiã minora ſuſtinebit.

Cauenda ſuſpicio. ὑπόνοια.) Philolaus ſuſpicionem maximè omnib. cauendam eſſe monet. Etſi enim, inquit, nihil cõmittis, ſed tantũ uideris, infelix es. Sic etiã Philolaũ Crotonaliquãdo ſuſtulit patria, quia uiſus ei erat uelle domum tyrannicã habere. *Philolaus.*

ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος ἐλλάπει ὑπνεῖ.) Sub omni ſaxo ſcorpius eſt. Dicitur in malicioſos & contentioſos. Monet, ne temerè loquamur, ne mordeamur. *Loqui. Morderi.*

ὑπὸ πῆχυν κρατεῖν.) Sub cubito tenere.

Nemeſis, id eſt uindicta planè eſt, de qua ad lyram canimus. Tu latens eueſtigiò inſequeris, Elatas ceruices deprimis, & ſub cubito ſemper uitam tenes. *Nemeſis ſuperbiæ uindex.*

ὑποπόδιον τοῦ θεοῦ.) Scabellum Dei, olim diuinum habebatur templum: nũc Eccleſiæ terra mari'que, in quibus Deus adoratur.

Stulticiã ſimulare loco, ſapiẽtia ſumma. ὕποπτος, καὶ ὑπόπτης.) Ille ſimulata ſtulticia effugit tyranni crudeles & ſuſpicaces mores. Et rurſus: Quaſi largitionibus illud ageret, ſuſpectus fuit.

ὑποστάς.) Ille accepta delatione, aduerſus illius inſidias ſeſe parat. Col.1466

ὑπόστασις.) Hypoſtaſis. eſt propriè, qđ per ſe ſubſiſtit. Eſt ergo res & ſubſiſtẽs, & eſſentialis, in qua congeries accidentium, tanquam in uno ſubiecto, re & actu ſubſiſtit.

ὑπόστασις.) Secundũ Eccleſiaſticã & Apoſtolicã traditionẽ hypoſtaſis eſt perſona, i. character: ut Apoſtolus filiũ ſplẽdorem gloriæ, & characterem ſubſtantiæ eius dicit: hoc eſt, perſonam eiuſdẽ eſſentiæ, characteris & ſubſtãtię patris. Perſonas autẽ & characteres dicimus in Deo, incorporea, & non informata. Perſona ſiue ſubſtantia eſt ſecundũ S. Patres, propriũ ſuprà * commune. Cõmunitas enim eſt, natura cuiuſque rei: propriæ uerò ſunt ſubſtãtię, ut natura. hoc eſt, eſſentia una eſt Deitas: hypoſtaſes uerò tres, pater, filius, & ſpiritus ſanctus: tres perſonę, id eſt characteres: una aũt natura & genus. Si ergo dixeris, Cuſtodiat nos Deitas: totam ſanctam Trinitatem ſignificaſti. Si uerò dixeris, Filius Dei nobiſcũ: unã hypoſtaſium dixiſti, & totam Diuinitatẽ. Tres hypoſtaticæ propietates ſunt in Deitate: ortu carere, patris: filij, eſſe natum: & ſpiritus ſancti, ꝓcedere. Pater enim nõ eſt genitus: nec ꝓcedit filius: nec genit⁹ eſt ſpiritus ſanctus. Quinq; aũt modis effertur: hypoſtaſis, perſona, character, indiuiduũ, & propriũ. Natura dicit̃, uelut angelica natura. Hypoſtaſes uerò, proprię cuiuſq; appellationes: uidelicet Michael, Gabriel. Eodẽ modo natura eſt una & cõmunis, Humanitas: hypoſtaſes autẽ, Petrus & Paulus, & reliquæ perſonę humanitatis, & characteres. Natura ergo domina eſt, & cauſa, & gignens hypoſtaſiũ ſuarũ: ꝓpterea q; hypoſtaſes dicuntur, quòd ſub natura,

** τὸ ἰδικὸν παρὰ τὸ κοινόν.*

Diſtinctio perſonarũ S. Trinitatis.

Natura. Perſona.

fonte ſuo, ſtent. Neq; uerò intelligētib. & animatis tantum, rationeq; præditis hæc regula terminorum conuenit: Col. 1463. ſed etiā omni animatæ & ſenſu experti & immobili naturę. ut ſi dixerimus, Deum feciſse lumen, ecce eſſentiam * Solis & Lunæ ſignificauimus. ipſa uerò eſſentia diuiditur in ſuas hypoſtaſes: ut Lunam, aſtra & reliqua. Eodemq; modo in uēto, ſi dixeris ſpiritus, omnē uētorum naturā ſignificaueris: ſi uerò dixeris Auſter aut Aquilo, ſunt hypoſtaſes. Eodē modo ignis una eſſentia diuiditur in hypoſtaſes: ut lucernas, ceras, faces, caminos. Sanctā Chriſti carnem nō dicimus perſonā, ſed eſſentiam: ut ſignificemus eum totā noſtrā naturā aſſumpſiſſe. Nam ſi eā dixerimus hypoſtaſim, unum quendā hominē conſtat nos dicere * Chriſtū aſſumpſiſſe & ſeruaſſe. Verùm nō dicit̄ hypoſtaſis, quatenus inſeparabilis eſt Dei ſermonis caro. Hypoſtaſis enim diſcreta perſona dicitur. Eam igit̄ in hypoſtaſi eſſe, non tamē hypoſtaſim dicimus. ἐνυπόστατον enim, id quod ineſt, dicitur: ſicut ἀνυπόστατον, qđ nō ſubſiſtit, aut eſſentiā nō habet. ut ſomniū ſubſtātiæ eſt expers, nec ſubſiſtit, & eſt imaginariū, & quod definitè diximus anhypoſtatū, anhyparctū & anuſiū: quod uerbo quidē ſæpe dicitur, in eſſentia uerò aut hypoſtaſi nō cognoſcitur: ut orcus, mors, aut morbus. Rurſus enuſiū dicimus, aut ipſum Ens, aut proprietatē quæ in ipſa ſubſtantia cognoſcitur: ut, Enuſium eſt homini rationale, & corruptibile. Similiter etiam Enhypoſtatū duobus modis dicit̄, aut qđ reuera exiſtit: aut in hypoſtaſi proprietas, ut in Deo patre nō eſſe natū, in filio eſſe natū, in ſpiritu ſancto procedere. Et rurſus: Hypoſtaſis eſt eſſentia cū quibuſdam proprietatib. numero à cōformib. diſcrepans: hoc eſt, perſona eiuſdem naturę, characteris & ſubſtātię patris. aut, Hypoſtaſis eſt, omne quod ſuę perſonę ineſt. Aut etiā ſic: Hypoſtaſis eſt eſſentia, proprietatē habens characteriſticis proprietatib. Hypoſtaſis nomē in Sacris literis triſariā dicitur, id quod per ſe eſt: ut, Memēto quę ſit mea hypoſtaſis. multitudine conſentientiū: ut, Exiuerūt uiri ex hypoſtaſi, i. cōſenſu peregrinorū. enuſiū: ut, In hypoſtaſi gloriationis meæ. Hypoſteſis & perſona ſunt idem. ambo enim ſunt particulate quiddā, & propriū: ut quæ in ſeſe circūſcriptionem, & nō in pluribus * appellationem naturaliter poſſideant. Hypoſtaſim uocamus, qđ per ſe ſubſiſtit, & in nullo alio * conſpicitur: quod etiā quidā indiuiduū uocant. Cōgeries aūt accidentium hoc fuerit: quæ ſimul omnes uidemus uni cuidā ineſſe, & nulli aliȷ̃, præter unū cui ineſt. Subſtantialis autē unitio eſt, quæ diuerſas eſſentias aut naturas in unam perſonā, & unam eādēq; hypoſtaſim cōgregat & cogit. Hypoſtatica aūt differētia, eſt ratio qua ſecundum congeriē proprietatum quę conſpiciūtur communiū eſſentiæ*. Diuerſitas diuidens numero aliud ab alio, indiuiduorum facit multitudinem.

Margin: * τῶν φωστήρων, Luminariū ut uulgò loquuntur. — Chriſti caro. — * ὑπάρξασαν. — ἐνυπόστατον. — ἀνυπόστατον. — ἐνύπνιον, ἀνούσιον, ἀνύπαρκτον ἢ φαντασιῶδες. — Orcus. Mors. Morbus. — ἐνούσιον. — ἐνυπόστατον. — πρόσωπον ὁμοούσιον τῷ χαρακτῆρι τοῦ πατρός. — πᾶν τὸ ἰδίῳ προσώπῳ ἐμφερόμενον. — οὐσία ἰδιάζουσα τοῖς χαρακτηριστικοῖς ἰδιώμασι. — * κατηγορίαν. — * συνθεωρούμενον. — ὑποστατικὴ ἕνωσις. — * λόγος καθ' ὃν ἐν τῷ ἀθροίσματι τῶν ἰδιωμάτων θεωρουμένων κοινῶν τῆς οὐσίας.

ὑποστατικῶς.) Cum pericula urgentia magno animo ſuſtinuiſſet, fortitudinis opinionem eſt conſecutus.

ὑπέστησαν.) Multitudini uirorum Romani fortiter reſtiterunt. Col. 1468.

ὑποστησάμενος.) A' prima ætate ſtabilem & tranquillam uitam auſpicatus, neq; metu neq; lætitia mutato uultu uiſus eſt unquam.

Margin: Idē uultus, eademq; frons.

ὑπέχειν.) Populo rationem reddere, de rebus hactenus geſtis. Et rurſus: Cū rationes retuliſſet, & beneficia demonstraſſet.

ὑποτεμέσθαι.) Xenophon: Si nos illos inuaſerimus, illi uiciſſim nos ſpoliabūt. Nos autem nondum ita firmi ſumus.

ὑποτείνει.) Acerbam futuræ rei ſpem prætendit, inquit Philoſtratus.

ὑποτείνων.) Non aſſentans, neq; præmia pollicens, neq; ora ſublinens.

ὑπότριμμα.) Intritum è palmis & melle & aliȷ̃s quibuſdam condimentis. ὑπότριμμα βλέπειν, Acri & toruo eſſe uultu. Col. 1469. & ὑποτρίμμασιν ἥδεσθαι, Acribus delectari.

ὑποτυφούσης.) Hinc inimicitiæ Romanorum & Abarum, longo tempore irritatæ eruperunt.

ὕπουλα ἕλκη.) Hulcera hypula dicūtur, quæ cicatrices habent in ſuperficie ſanas, intrinſecus uerò purulentam putrefactionem. unde hypuli dicūtur, qui ſe bonos uiros ſimulāt, cū improbi ſint.

ὑπούλως.) A' quibuſdam ex familiarib. abhorrebat, nec candidè eos amabat.

ὑποφητεία.) ὑποφητεία differt à prophetia, quòd prophetia antequā fiant dicit pòſt futura: hypophetia, id quod fit aut factū eſt, & de hoc ipſo ea * quæ adſtant, aut etiam iamiam aduentant.

Margin: * τὰ παρόντα, ea quæ præſto ſunt.

ὑποφονία.) Hypophonia, pecunia dicitur interfecti, quæ cognatis interfecti datur ab eo, cui cædes illa crimini datur, ne perſequātur ius ſuum, nec actionem cædis intendant.

ὑπόχαλκόν σου τὸ χρυσίον.) Aurum tuū ære permiſtum eſt, & adulteratum.

Polemon. ὑπόχυτος.) Vinum dulce. Fuit Polemoni philoſophus non ſuauis, neq; dulcis, ſed auſterus.

ὑπὸ ψήφου μιᾶς.) Vno ſuffragio.

ὑπονοία.) Suſpicio, id quod ex auditu & traditione ſcribitur.

Co. 1470 ὑπωμοσία.) Hypomoſia. Eſt dilatio iudicij, ſi quis peregrinationem, aut morbum, aut quid huiuſmodi, iureiurando interpoſito cauſatur.

ὑπωπιάζω.) Apoſtolus: Contundo corpus meum, & in ſeruitutem redigo. hoceſt, ad * uirtutem id cum ſcientia & prudentia exerceo, & ad rerum meliorum adiumentum, non ad luxuriā. eaq; de cauſa admonet dicens: Induite D. IESVM, & non proſpicite carni ad libidines. Neq; uerò moderatam & neceſſariam curationem ad tuendam uitam uetat, cum ſubijciat, ad cupiditates, noxias ſcilicet & amentes. Neq; enim ita curandum eſt corpus ut inſultet animo, ſed ut adiumento ſit, & ſeruiat optimis illius ſtudijs. Idem etiam Plato ait, curandum corpus & anima propter compagem, per quam etiam uiuere & rectè uiuere licet.

** περὶ ἄσκησιν.*

ἐπιμελεῖσθαι δεῖ σώματος καὶ ψυχῆς ἕνεκα ἁρμονίας, δι' ἣν βιῶν τὶ ἔξεστι καὶ ὀρθῶς βιῶν.

ὑποικουρῶν μῖσος.) Clandeſtinū quoddam odium, in animo deliteſcens.

ὑῤῥᾶ παῖς.) Hyrræ filius, Pittacus, qui & Hyrradius.

Col. 1471 *Diuitiæ ex labore & frugalitate.* ὑρκανός.) Hyrcanion eum interrogauit, quomodo pater eius diuitias coegerit: at ille reſpondit: Laborando, & cupiditatibus reſiſtendo.

ὗς διὰ ῥόδων.) Sus per roſas. In fatuos, & malè educatos.

Pluuia Thebis. ὗσας.) Tum Thebis pluit, quod nunquam antea factum erat. In Aegypto enim pluere non putatur.

ὑσιαί.) Hyſiæ, urbs Bœotiæ.

ὑσσός.) Telo coniecto, ſcutum & thoracem eius traiecit.

ὕσσωπος.) Hyſſopus, herba detergendi uim habēs. Dauid: Aſperges me hyſſopo, & mūdus fiam. Nullam remiſsionem peccatorū operabatur: ſed quiddā occultū id uerbum ſignificat, hyſſopo ſanguinem agni & poſtibus inſtillādo, perditoris manus effugerunt. Typus autem illa ſunt ſalutaris paſsionis. Sanguis enim ibi & lignum ſalutaria ſunt.

ὑστάσπης.) Hyſtaſpes, pater Darij.

ὑστερίζειν.) Poſt tēpus auxilia ferentes.

ὕστερος λόγος.) Poſterior oratio. Sed aduerſus iſtos poſtea dicemus. Eſt imitatio Homerica, ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖθις, at iſta quidem pòſt deliberabimus. Col. 1472

ὗς ὑπὸ ῥόπαλον.) Sus ſub fuſtem. Prouerbium apud Dinolochum, in eos qui ſeſe in præſens periculum & perniciem conijciunt.

ὑιοὶ θεοῦ.) Filij Dei ſunt Apoſtoli, ut qui fratres Chriſti appellati fuerint. Dicite, inquit, fratribus meis, præcedo uos in Galilæam. Filios autem arietū, eos qui è gentibus crediderunt, quippe qui nati ſint è brutis parentibus. Dauid: Ferte Domino filios arietum. Filij autem excuſſorum ſunt, multis malis exercitati. Dauid: Quemadmodum, inquit, ſagittæ in manu potentis, ſic filij excuſſorū. *Filij Dei, arietis.* *ὑιοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.*

ὕφαλος φάτις.) Occulta fama. Per Helotes cibos occultos inferebant: qui cū ad tēpus latuiſsēt, tandē ſunt deprehēſi.

ὕφαλοι.) Barbari obſcuro quodā genere mortis interibant. Nam æſtus maris hoſtem ſubitò abſumebat.

ὑφέξει.) Noli ſperare tuum nos malū ſubituros: inſaniremus enim. Ipſe tu quidem quod tuū eſt, rectè cōſequeris.

ὑφεωρᾶτο.) Sed tamen grauiter ferebat, animoq; frangebatur, magnitudinem rei intuens. Col. 1473

ὑφῄρουντο.) Animos eorū Deus propter facinora excæcabat, ut imminentē ſibi famem non cernerent.

ὑφίστατο.) Ne particula quidē Fabiani generis domi relicta erat.

ὑφείς.) Abiecto animo per legatos ſupplex petijt, ne ſibi bellū inferretur.

ὑψαγόρας.) Iactabundus erat, & magniloquus, & aſper. Bonus autem nihil uerbis eius cedens, pugnam ei Scythicam in memoriam reuocabat. Co. 1474

ὑψοῦτε.) Dauid: Extollite Dominum Deum noſtrum, & genua flectite ad ſcabellum pedum eius.

ὑψώθητι.) Dauid: Exaltare ſuper omnes cœlos Deus: hoc eſt, omnibus hominibus altitudinem tuam demonſtra, ſummumq; faſtigium.

PRINCIPIVM LITERAE Φ, *id eſt Ph, uel F. Ioanne Scheurlino, Vuolſij auditore, interprete.*

Col.1475 FABEAS, qui & Hamilcar, Carthaginenſium dux.

Abſtinentia magiſtratuum. FABIVS Pictor, hiſtoricus Romanus, negat ulli magiſtratui Romanorũ licere quicquam publicum in ſuos uſus conuertere.

Fabius Maximus, conſul Romanus, bellum adoleſcens cum Samnitibus gerens, cum audacius quàm tutius, rem adminiſtraret, cladẽ accepit, tribus millibus interfectis, & plurimis ad bellum inutilibus redditis. Itaq; Senatus imperium illi abrogat. *Pater pro filio Reip. ſatisfacit.* At pater huius, eiuſdẽ nominis, ſuperioribus annis in multis prælijs uerſatus, orabat Senatũ, ut condonaret Fabio culpam: pollicens ſe præſtantioribus factis, filij delictũ correcturum. Senatus uerecundia uiri motus, ruſus imperium iuueni committit, legato ei patre dato, ut ne is perimperitiam offenderet. Is igitur in agrum hoſtilem profectus, rem bene gerit, & triumphat.

Fauorinus Hermaphroditus. FAVORINVS, Arelatenſis Gallus, uir omni eruditione politus: ſed ſemiuir, quem Hermaphroditum dicunt: ſummus philoſophus, rhetoricæ uerò magis ſtudioſus: floruit tempore Traiani Cæſaris, & uixit uſque ad Adriani Cæſaris tempora. Aemulatus eſt atque imitatus Plutarchum Chæronenſem, infinita atq; aſsidua ſcriptione librorũ. *Scripta.* Scripſit & philoſophica, & hiſtorica, quorum magnus eſt numerus. Ex libris eius etiam hi ſunt: de Homeri philoſophia, de Socrate, & de arte eius amatoria, de Platone, item de ratione uiuendi philoſophorum, & alia. Scripſit etiam dicta ſententioſa.

Veneficus hoſti traditus. FABRICIVS, miſsis aduerſus Pyrrhum copijs, dux deſignatus eſt, uir pridem regi notus, quiq; ſpecimen euidẽs magnitudinis animi ſui edidiſſet. Nam cum caſtra ex aduerſo haberent: quidam nocte captata, ſiue medicus, ſiue alius quiſpiam regiæ menſæ miniſter, Fabricium conuenit, pollicitus ſe uenenum regi daturum, ſi pecunia ſibi ab eo daretur. Quem Fabricius odio profectus, propter eum conatum Pyrrho uinctum mittit. Pyrrhus igitur id factum admiratus, magna uoce exclamauit: *Pyrrhus de Fabricio.* Hic eſt, & nullus alius, ille Fabricius, quem difficilius à ſua uirtute, quàm à conſueta uia Solem auerteris. Pyrrhus autem cum aleam de ſumma rerũ iaceret, ſumma rerum excidit.

PHAGEDAENA, morbus peſtilens: & Phagedænæ, genus herbæ.

Col.1476 *Paraſitus. Cœliodæmon. Tegenociſſotheras.* φαγῶν ζῶν.) Iunius, homo equeſtris ordinis & uorax, familiaris fuit ſummis uiris, ac conſulibus: appellatus eſt κοιλιοδαίμων, quaſi uentrideum dicas, quòd ſummum bonum in gula & uentre poneret. Et τηγανοκνισοθήρας: id eſt, is qui ſartaginis nidorem conſectaretur.

φαγῶν.) Prouerbium, ἔλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων: Adeſte, edite meos panes.

Vindicta ceſſare uidetur. φαίθων.) Sophocles: Vbi tandem ſunt fulmina Iouis, aut ubi ſplendens ſol? Num hæc uidentes, diſsimulant taciti? id eſt, cur non ſcelus iſtud in lucem proferunt? Et Homerus: Poſteaquam ſol ſplendens aſcendit ſupra terram. Oſtendit autem poeta, rotundum eſſe mundum.

φακῷ.) Prouerbium, ἔπειτα πλουτῶν οὐκ ἔθ᾽ ἥδεται φακῇ; πρὸ τοῦ δ᾽ ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντα κατήσθιεν. Ita'ne ditatus, nõ amplius delectatur lente? Antehac autem propter paupertatem omnia deuorabat. De ijs qui è pauperibus euaſerunt diuites.

φακῆς.) Dioſcorides medicus Phacas cognomento dictus eſt, propter nigras in facie maculas. Prouerbium, φακῆς γωνίαν κρατεῖς, lentis angulum tenes. De ijs rebus quæ fieri non poſſunt. Et φακὸν κόπτεις, Lentem tundis. De rebus irritis & inanibus.

PHACEE, rex Iſraeliticus, qui bellum contra Achabum geſsit, & uno die quingentos & mille uiros potentes è medio ſuſtulit, ac 1300 mulieres & pueros captiuos abduxit.

Collyriũ. φαλκιδόν.) Apollo iubet uendi Nicanori faſciculum bybli quadringentis aureis, & in cineres redigi, & ijs aqua paludis Mariæ madefactis inungi oculos.

φαλαγγαρχίαι.) Duæ merarchiæ, quatuor millia uirorum, & ſex continentes. Id nonnulli ἀκρωτηρίου κέρατος, ſegmentũ cornu appellãt: alij μέρος, partem. Olim autem & στρατηγίαν militiæ præfecturã appellabant, & ducem στρατηγὸν imperatorem, nunc autem phalangarchen.

φάλαγγος.)

Co. 1477 φαλαγγηδὸν.) Acies, ordines: quidam autem multitudinem armatorum è pluribus ordinibus.

φάλαγξ.) Plato in Hellade: Leges noſtræ ſimiles eſſe uidentur tenuibus iſtis araneorum telis, quas aranea parietib. intexit.

Phalanx Macedonica. φάλαγξ.) Ordo militaris, quadragenis uiris conſtans. Conſul Lucius nunquam antè uiſa phalange, ſed tunc primùm apud Perſeũ cõſpecta, ſæpè apud Romanos confitebatur, nihil ſe uidiſſe terribilius phalange Macedonica: quãuis multa non ſolum uidiſſet prælia, ſed & ipſe commiſiſſet, ſi quiſquam alius.

φαλακρότερ☉ ἀύδίας.) Magis caluus ſerenitate.

φαλακρὸν τίλλεις.) Caluũ uellis: in eos qui fruſtra laborant.

PHALARIS, Agrigentinus, regno totius Siciliæ potitus, Olympiade quinquageſimaſecunda. *Epiſtolæ Phalaridis.* Scripſit epiſtolas prorſus admirabiles. Aelianus de eo dicit, Apollinem & Iouem patrem, morã mortis conceſsiſſe Phalaridi, ſpacium duorum annorum, quòd Charitonem & Melanippum humaniter tractaſſet. *Chariton. Melanippus.*

χρονολογία. PHALEC, uoce prophetica dimidium dicit temporis Chriſti aduẽtus. Ab Adamo enim uſque ad diluuium Noe, anni ſunt 2242. A' diluuio uſq; ad Phalec, anni 758: ut fierent anni ter mille. A' condito enim mundo uſq; ad aſſumptionem Domini noſtri IESV Chriſti, anni ſexies mille.

φάληρον.) Portus Athenienſium, & municipium Antiochiæ tribus, unde municeps Phalereus.

φαλῆς.) Quemadmodum Homerus cõponit pauorem cum fuga, & ſociũ eius eſſe dicit: Admirabilis fuga (inquit) inuaſit, timoris horribilis ſocia: ſic & Comicus, occaſione inde ſumpta, Priapũ Bacchi amicũ eſſe inquit. nam Bacchicum potum ſequitur res uenerea. Phalliones autem in honorem Bacchi ſic uocabantur, à phallis Bacchi. *Priapus Bacchi amicus, ut fugæ pauor.*

Co. 1478 FALCIDIA lex à Cæſare Caio Octauio ſancita, autoritatem maximam etiã nunc habẽs in patrimoniorũ ſucceſsionibus, à Falcidio tribuno plebis lata.

Phalli, ficulnea ueretra, figura pudendi uirilis, pòſt è rubro corio cõfecta: q̃b. de collo & medijs femoribus ſuſpenſis, Bacchanalib. in honorẽ Bacchi ſaltabãt.

φαλλοφόροι, ἰθύφαλλοι, αὐτοκάβδαλοι.) Sunt genera Muſicorum. Ac Ithyphalli ebriorum laruas habebant, & manicas uarias, & tunicam demiſſam ad talos. Phallophori autẽ, libro arboris, aut pelle tegebant faciem, hedera & uiolis coronati.

φαμίας.) Excubias intuens * Fameas, quamuis homo nõ timidus, declinat prælium aduerſus Scipionem. ** F. Fabeas.*

φάναι πρὸς ἑαυτόν.) Dicere intra ſeſe, cogitare eſt: dicere ſimpliciter, alteri oſtendere eſt.

PHANES. Adductus eſt in orphicis in medium Phanes, pudenda habẽs iuxta nates: quem dicebant præſidem generatricis facultatis, & Hericapœus alter, deuorans omnes deos, ut Saturnus. *Phanes. Hericapœus.*

PHANIAS, aut Phænias, Ereſius philoſophus, Peripateticus, Ariſtotelis diſcipulus: uixit centeſima undecima Olympiade, & deinde ſub Alexãdro Macedone. Fuit alius Phanias, è ducum numero.

φανόν.) Perſpicuum omne φανὸν uocabant. Et quia ex uitibus faculas conficiebãt: propterea dicitur φανὸς ἀμπέλου,

PHANOSTRATE, Apollodorus de Athenienſibus meretricibus, hanc dicit nuncupari φθειροπύλην, quòd in porta ſtans, pediculos colligeret.

φανῶν.) Ariſtophanes: Parua quidẽ ſtatura humuncio, ſed peſsimus: μικρὸς γε μῆκ☉ οὗτ☉, ἀλλ᾽ ἅπαν κακόν. De Nicarcho loquitur.

φαντάζομαι.) Ariſtophanes: Id quod effugerat, plus erat eo qđ apparuerat. Co. 1479

φαντασία.) Cum ſciret opinionem de ſe, quaſi pecuniam maiorẽ haberet: pro ratione negocij, ut licuit, cõſilium inijt. Romani magna cum pompa & affectione populi præcedebant, ad rem gerendam.

φαντασία.) Viſum, uiſio, imaginatio. Phantaſia eſt facultas animi, & cognitione & appetitione & uita prædita.

φαντασία καὶ αἴσθησις.) Differunt inter ſeſe phantaſia & ſenſus. Senſus enim ad externa refertur, phantaſia uerò in ſe ipſa cognitionem habet. Et ſenſus id quod adeſt tantum, & quod extrinſecus percipit, nouit. Phantaſia uerò, ſenſibilium rerum formas à ſenſu acceptas, in ſeſe refingit. Vnde & patibilem mentem eam appellat Ariſtoteles: men- *Senſus & phantaſiæ diſcrimen. παθητικὸς νοῦς.*

tem quidem tanquam intus habeat aliquid, quod in cognitionem cadat,* & ſimplici apprehenſione id apprehēdat. Patientem uerò, quòd cum figuris, & non ſine formis. Dicta eſt autem phantaſia, quaſi φαοστασία: hoc eſt, eorum quę apparuerunt ſtatio. Phantaſia enim eſt, ſtatus eorum quę apparent. In ea enim, ea quæ extrinſecus apparuerunt, conſiſtunt. Ambo enim in rebus particularibus cernuntur. Nam album quidem norunt, ſed non uniuerſum album. Differunt autem, quòd ille externa, hæc interna nouit. Et phantaſia quidem quinque ſenſuum ſuſcipit formas, quiſque uerò eorum ſuum tantùm ſenſibile percipit.

* ἰδίᾳ αὐτῇ προσβολῇ, ὥσπερ ἐπὶ τὸ ἐπιβάλλουσαν. f. ἐκεῖνος: & ut illa, id eſt mens.

φαντασία & φάντασμα.) differunt. Phantaſma enim, hoc eſt ſpectrum, eſt figura aut ſpecies alicuius rei, cuiuſmodi in ſomnis exiſtit. Phantaſia autem, eſt impreſsio in mente, hoc eſt commutatio. Non enim intelligenda eſt informatio, quaſi forma ſigilli. Nam fieri nō poteſt, ut multæ formæ eodem tempore adſint. Intelligitur autem phantaſia, ab eo quod eſt *ſecundum id quod eſt, expreſſa, & informata, & conſignata: qualis eſſe non poteſt ab eo quod non eſt. Phantaſiæ uerò quædam ſunt ſenſibiles, quędam non ſunt. Senſibiles quidem, quæ inſtrumento, uel inſtrumentis ſenſuum: non ſenſibiles, quæ mente comprehendūtur: quemadmodum incorporeæ, & aliæ quæ ratione percipiuntur.

* κατὰ τὸ ὑπάρχον.

φαντασίαι αἰσθητικαί, νοητικαί.

φάος.) id eſt lumen. O' lumen caſtū Aer, æqualiter terræ diſtribute, ut mihi multas & lamentationum cantilenas, & multas ſenſiſti cruenti pectoris plagas aduerſas, ubi caliginoſa nox deſijt: Electra inquit. Ait autem ſe neque noctu, neq; interdiu deſinere plorare. Iucundiſsimum lumen erit diei, ijs qui aderunt.

φάων.) Phaon. Dicunt hoc de amabilibus, & ſuperbis. Nam Phaonem aiūt adamatum fuiſſe unà cum multis à Sappho, non poetria illa, ſed Lesbia quadam: eamq; ſpe fruſtratam, pręcipitaſſe ſeſe de rupe Leucade.

φαραώ.) Pharaones uocabantur omnes Aegypti reges, à primo Pharaone.

Co. 1480 φαρισαῖοι.) Phariſæi ſeparati, eo quòd diſtinxerint & ſeparauerint ſeſe ab alijs omnibus, cum puritate & exquiſita ratione uitæ, tùm obſeruatione præceptorum legis. Phares enim Hebraica lingua ſegregationem ſignificat, aut diſſectionem. Eandem uitam etiam ſcribæ agebant, apud quos & ratio eadem erat, & continentia & uirginitas, bis ieiunium in ſabbatho, urceorum & catinorum & poculorum purgationes, decimæ & primitiæ, & aſsiduæ precationes: exceptis mirabilibus illis Eſſæis, ut qui longè ſint ſuperiores, & in altiore faſtigio conſtituti. Quam ſanè phariſaicam, ut optimam, degendæ uitæ rationem Paulus æmulatus gloriatur, cum ait: Iſraelita ſum, de tribu Beniamitica, Hebræus, Hebræis natus, lege phariſæus. Dormiebant autem phariſęi in anguſtis tabulis, aut in ſpinis, aut ſcrupulis, ne ſcilicet à corpore afficerentur: aut per ſomnia deceptis, obſcœnus humor elaberetur. Fatum & aſtronomia magni apud eos fiebant.

Phariſæorum et ſcribarum ſanctimonia. *Eſſeorum excellētia.* *Phariſæorum lectuli.* *Fatum.* *Aſtronomia.*

φαρμακός.) Hoſtia piacularis: homo qui ad expiandam ciuitatem è medio tollitur, quem piaculum dicunt.

Humanæ hoſtiæ.

PHARMACVS.) Duos uiros, inquit Lyſias, Athenis educebant, qui expiarent urbem, in feſto Thargeliorum: unum pro uiris, alterum pro mulieribus.

φαρμακός.) Pharmacos dicunt, eos qui publicè aluntur, ut ciuitates expient ſuo interitu. Ariſtophanes: Tanquam ſeruos publicos eos alis. Deinde cum obſonium tibi deeſt, quiſquis horum pinguis fuerit, eum immolatum deuoras in cœna. Col. 1481

Saginātur demogogi, ut deuorētur à plebe.

φαρμουθί.) Pharmuthi, menſis apud Aegyptios, qui à Romanis Aprilis appellatur.

φάρμουτις.) Pharmutis, fluuius Nicæam præterfluens.

φάρος.) fluuius Ciliciæ, cuius latitudo eſt iugerum trium. Et Pyramus fluuius, ſtadij latitudine. & Chalus, fluuius latitudine centum pedum, refertus magnorum piſcium & placidorum.

Pharus. *Pyramus.* *Chalus.*

PHARVS eſt turris Alexandriæ, quam erexit ſub Ptolemæo rege Soſtratus Dexiphanis F. in Pharo inſula Protei, quo tempore Pyrrhus etiam Achillis F. Epiri principatum ſuſcepit.

φάρυγξ.

Vocis moderatio.

φάρυγξ, λάρυγξ, guttur, extrema pars arteriæ aſperæ, quæ tribus cartilaginibus continetur, ea quæ ἀρυταινοειδὴς uocatur, & Therioides, & ea quæ nomine caret: quæ cum à muſculis illius loci cõtrahũtur & aperiũtur, uocẽ moderant̃. Nã prout eæ uel cõtrahuntur, uel aperiuntur aut magis aut minus, uox diſtinguitur, ſono acuto, uel graui, aliaq́ in ea forma ſpectatur.

PHASILIS, nomen inſulæ: & Phaſelites, inſularis. Prouerbiũ, φασηλιτῶν θῦμα, Phaſelitarũ ſacrificiũ: de uilibus & incruentis uſurpatur. Phaſelitas enim ſalſamẽta Calabro immolare, dixit Callimachus in Barbaricis inſtitutis.

Col.1482 PHASIS, nomẽ fluuij Scythię. Eſt etiã ciuitas Scythię Phaſis, eiuſdẽ nominis cum fluuio: cuius incolæ Phaſiani. Sunt & aues quæ Phaſiani dicuntur: & equi, quorum femori phaſianus eſt impreſſus. Iuxta Phaſidẽ eñ pulchri equi naſci dicunt̃. Leogoras, unus ex ijs qui tum Athenis rẽpub. adminiſtrabant, pater Andocidis oratoris, fuit homo delicatus. Plato comicus ait: O' diuine Moryche, nã interea beatus es, & Glauceta, aut Pſetta, & Leogoras: qui iucundè uiuitis, nulla de re ſoliciti.

Leogoras Andocidis pater.

φάσις.) Phaſis, id eſt delatio, dicitur de publicis accuſationibus: ſi quis indicat aliquem habere publicũ aliquid, quod nõ emerit: aut ſi uideatur ſuffodere publicum metallum, aut prędiũ, aut ædes, aut quiduis aliud publicum. Dicitur etiam de re familiari pupillorum: quam cum tutores non elocabant, quiuis eos apud prætorem deferebat, ut elocaretur. deferebat item, ſi minoris, quàm quanti eſſet, elocaſſet.

φάσμα.) Alter taurus mugijt, malũ omen Garmo: & ſpectrũ illud potius hircus, quàm taurus eſſe uidebatur.

φατί.) Polybius: Statuendum, eſſe boni imperatoris, nunquam ſine deliberatione, neque quauis de cauſa de ſumma rerum decernere, præſertim ſi ſit imparatus.

Col.1483 φάτις.) Interijſſe Alexandrum falſa fama eſt, ſi modò uerax Phœbus eſt, qui negat inuictos attingi ab orco.

φρατρία.) Tribus in quadrantes diuiditur, ratione temporum anni: & quilibet quadrans in trientes, quas Trittyas & phratrias dicunt: ut 12 anni mẽſes exprimãtur. Anaſtaſius Silentiarius, pòſt factus imperator, ſub Euphemio patriarcha Conſtantinopolitano, cœtus cũ quibuſdam agitabat. Euphemius uerò minitabundus illi edicit: ut aut, ſi frequẽtet eccleſiam, cum ea cõſentiat: aut prorſus ab ea abſtineat, ne imperitiores peruertat. Sin ſecus, inquit, feceris, reſecto capillo tuo, te in triumpho circũducam apud populos. Ex eo tempore quieuit. * Sequebatur enim Eutychis opinionem.

Patriarchá imperatorẽ coercet.

** Vel, Nolebat amittere felicitatẽ & gloriam imperij.*

φαύλην ἰκλίς.) Arrianus: Verebatur, ne Alexandri claſsis deſtrueretur: & ea non leuis macula, factis eius magnis aſperſa, omnem eius felicitatem obſcuraret. ἀλλ' ἐνενικήσεν αὐτοῦ.) Vicit eum cupiditas, noui ſemper aliquid, & abſurdi agendi.

φαῦλοι.) Plato: Serui Dominis nunquã ſanè erunt amici, neq́ paribus honoribus præditi improbi & boni. Euripides in Licymnio: Hercules ſimplex eſt, inornatus, maximis in reb. bonus: omnẽ ſapientiã in factis collocãs. Plato: Res eſt, ut apparet, nõ parua, neq́ uirtutẽ paruã flagitat. Sophocles in Captiuis: Ego paruus magna uici. Demoſthenes cõtra Timocratẽ: Lędentẽ uos, & infamia complere uolentem, non ulciſcemini? Iſocrates: Qui ſuas res malè geſsit, nunquam benè conſulet alienis.

φαῦλον.) Lyſias in epiſtola quadam: Cum te amari à me negas, maximę improbitatis me condemnas. Si enim mores hos, ingenium hoc, animum hunc, & beneuolentiam adeò apertè contemno, neque congreſſus familiares & communes ſermones ſupra modũ amplector: quis me infortunatior fuerit, qui uſq́ adeò deſipiam? Co:1484

φαῦλος.) Claudius imperator Romanorum, non malo fuit præditus ingenio, ſed doctrina exercitatus, adeò ut quædam etiam cõſcripſerit. Fuit admodum iracundus, & nimium ſeuerus animaduerſor uitiorum.

Claudius Cęſar.

φαῦλος.) Demoſthenes in oratione cõtra Ariſtocratem: Onomarchus fuit Phocenſium tyrannus. quo uiuente, unà cum illo etiam frater Phayllus rempub. adminiſtrauit.

PHAYLLVS, nomẽ curſoris optimi, Olympiæ uictoris. Ariſtophanes: Cũ ego grãdiuſculus Phayllũ curſorẽ, duobus

bus calculis cæpi, id eſt reum peregi, cum accuſarem eum ob maledictum. Fuit etiã celebris hoplitodromus, hoc eſt ex eorum numero, qui armati curſu decertant, quem uocabant Hodometron, quaſi menſorem uiæ dicas. Fuit etiã quinquercio, de quo epigrãma hoc extat: Quinq; ſupra quinquaginta pedes ſaltauit Phayllus, diſcũ aũt iecit centũ pedes, minus quinq;. Fuit & alter pugil, & tertius fur. Ariſtophanes in Acharnenſibus: Hei mihi ob meos amicos. nã adoleſcẽti quidẽ iſtud mihi non accidiſſet, cũ ſarcinã carbonũ ferens, ſequebar Phayllũ currens, cũ eſſem iners adeò geſtator libationũ. Sed iſte, ſi tum eum perſecutus eſſem, non ita facilè me effugiſſet.

φαύλως.) Ariſtophanes: Vtinã quam facilè bolum iſtum es nactus, tam facilè amittas. non facilè iſto potitus eſſes, uir egregie. Primùm ſupputa utcunq;, non calculis, ſed manu.

φαύλως.) Diuina reſponſa ne malè feras: hoc eſt, ne moleſtè ferto oracula.

Faunus. Mercurius. Iupiter. Picus. FAVNVS, filius Pici ſeu Iouis, quem Mercurium uocabant, nomine erraticæ ſtellæ, quòd aſtrorum peritus eſſet. Metalla etiam reperit, auri & argenti, & ferri: & horum confectionem tradidit occidentalibus. unde opum largitor uocatus eſt à popularibus. Cum autem à fratribus ſuis inſidiæ illi tenderentur, in Aegyptum fugit, in tribum Chami, filij Noe: & ab ijs ſuſceptus, conſuetudine illorum uſus eſt, aurea ueſte indutus: & uaticinans, diuinis affectus honoribus, quòd ipſis diuitias impertiret.

Col.1485 PHAEACIA.) regio Phæacum, quę nunc Corcyra dicitur.

PHAEAX, orator. Ariſtophanes: Sapiens ille Phæax, & ſolers, non interfectus eſt. Solers eſt hic orator, qui in ipſo facinore deprehenſus & conuictus, mortem effugit. Reprehendebatur autem, quòd adoleſcentulos falleret.

PHAEDON, Elæus philoſophus, Socratis auditor, autor ſectæ ab ipſo dictę Eliacę: quæ deinde à Menedemo Eretrienſe, Eretriaca appellata eſt. Fuerat autem captus ab Indis, deinde uẽditus lenoni cuidam, & proſtitutus ab illo Athenis. Cum autem in Socratem incidiſſet, illius diſputationum amore captus, petijt ut redimeretur. Is perſuadet Alcibiadi, ut illum emat: atq; ex eo philoſophus extitit. Eius dialogi ſunt, Zopyrus, Medius, Simon: Antimachus, ſiue Presbytes, id eſt ſenex: Nicias, Simmias, Alcibiades, Critolaus.

Eliaca ſecta. E captiuo ſcortum, è ſcorto philoſophus.

φαιδειάς.) Dicunt Aeſopum à Delphis per iniuriam interijſſe, præcipitatum de Phædriadibus rupibus. *Aeſopus*

φαινόμενα.) Plato libro de Repub. decimo: Speciem, inquit, illa quidem habent, ſed reuera non ſunt. Et Ariſtophanes: Eſſe quidem ut ſum, conſpici autẽ non. hoc eſt, naturam non mutabo, ſed formam.

φαιόν.) id eſt color pullus, compoſitus ex atro colore, & albo: hoc eſt, murinus. Colores alij ſunt ſimplices, alij cõtrarij, ut albus & niger: alij cõpoſiti, ut medij illorum. Co.1486 Etenim hi certa miſtione contrariorum perficiuntur. Et ſunt quidam illorum propiores albo, ut flauus: alij uerò propiores nigro, ut cæruleus: reliqui uero medij horum, qualis ruber & fuſcus. Eadem eſt & ſaporum ratio. Simplices ſunt: alij contrarij, quemadmodum dulcis & amarus: alij mixti & medij. ſed dulci propior pinguis, ſalſus amaro, reliqui medij horum. Non omnino autem medij, etiam mixti ſunt. nam mixti quidẽ etiam medij ſunt: ſed non econuerſò, ut in coloribus. Fuſcus enim color mixtus cum ſit, eſt medius: ruber aũt, aut uiridis, non omnino ex miſtione cõtrariorũ fit. ſed mediũ dicunt, ut qui nullũ extremum habeat. Eadem & ſaporum ratio eſt. Mixtus quidem eſt ſalſus, ut ſal: nam ex amara aqua marina, & dulci guſtu habet. Acris autem ſapor, & auſterus, & acidus, eo quòd nihil extremorũ in ſe habent, ſic ſunt medij. Si quid autem aliud uicinum his, id ſaporis eſt expers: ut humidum, quod pladaron dici tur, aut huiuſmodi aliquid. Ariſtoteles octo genera ſaporũ recenſens, duos extremos relinquit, dulcẽ & amarũ: & ſex medios ponit, uicinũ eſſe ſtatuẽs dulci pinguem, amaro ſalſum: in medio acerbum, auſterum, acrem & acidum. Galenus autem inter ſimplices extremos dicit, non dulcem & amarum, ſed acrem & acidum. Neque uerò diſſentiunt. Hic enim ut medicus, tactiles intuitus qualitates, hos uocauit extremos: extre-

Colorum genera. Saporum genera. Ariſtoteles de ſaporibus. Galeni ratio.

extremum enim eſt acre in calore, in frigore acidum. ille uerò tanquam philoſophus, non ad tactiles, ſed ad guſtabiles reſpiciens, ſic eos inter ſe oppoſuit. Extremum enim eſt in guſtabilibus, amarum & dulce. Plato autem tali uſus ordine, ſeptem dicit eſſe humores. *Platonica diuiſio ſaporum.* Pinguem enim cum dulci coniungit, dicens, Id quod inungat, ſi quidem cum dulcedine coniunctum, efficere dulcem: ſi uerò abſque dulcedine, pinguem. Dulce enim dicimus, ut mel, uncta, ut oleoſa: acidum, ut acetum: acerbum, ut pyra ſylueſtria: auſterum, ut uinum: ſalſum, ut ſal: amarum, ut abſynthium: acre, ut piper. Extremos autem dicit, acidum & acrem: extremis uicinos, acido acerbum, acri amarum. Vicinos medijs, amaro ſalſum, acerbo auſterum, medium dulcē. *Planetarū ſapores.* Refert autem hos ad ſeptem Planetas: acidum ad Mercurium, acrem ad Martem, amarum ad Lunam, dulcem ad Solem, ſalſum ad Venerem, auſterum ad Iouem, acerbum ad Saturnum. Cauſam autem huius rei, ut nugacem, negleximus.

Menippus internuncius inferorum. φαιός.) Menippus Cynicus in eam oſtentationem impegit, ut furiali habitū uteretur, & ſe ab inferis inſpectorem eſſe delictorum miſſum, eaq; illò renunciaturū eſſe diceret. Fuit autem ueſtis illa pulli coloris, ad talos uſque demiſſa, aſtricta cingulo Perſico: pileus Arcadicus, in capite duodecim* elemēta habēs intexta: calcei tragici, barba ingēs, baculus in manu fraxineus. *Col.1487* ** Zodiaco ſigna.*

PHAESTVS, urbs Cretæ. Homerus: Phæſti paruus lapis magnum fluctum coercet. Malerus enim quidam cum abſoluiſſet lapidem hunc, conſecrauit Neptuno, ut ne fluctus Phæſto appropinquarent. *Maleri ſaxum.*

FEBRVARIVS, dicitur menſis à cōſule quodam natione Gallo. Cum enim triumphum de Tyrrhenis egiſſet Camillus, ex æmulatione Februarius pro ſuggeſtu clamat, Camillum nō fuiſſe uictoriæ cauſam, ſed Romanorum fortunam. Confinxit etiam literas, & falſa teſtimonia contra illum comparauit, quaſi tyrannidem affectaret. Deinde concitato populo, urbe illum expulit. autem Camillus poſt captam Romam reuerſus, Brennum cum Barbaris *Februarius Camilli obtrectator.* *Februarij pœna.* ſuſtulit, cauſa in iudicium adducta, demonſtrauit omniū rerum autorem fuiſſe Februarium: proptereaq; ueſte exutum, & iuncea ſtorea indutum, à Tribuni miniſtris, qui uernaculi dicuntur, flagris cæſum, urbe expulit: & menſem qui ab illo nomen habet, breuiorem cæteris effecit.

φηγὼρ βεελ.) Phegor Beel, Saturnus. φηγὼρ, locus in quo colebatur. inde Βεελφηγώρ, id eſt ædes Saturni.

φελλαγωγία.) Phellagogia, celebritas apud Romanos uſitata, in qua alij alios deridebant.

φελλεύς.) Phelleus, locus & mons Atticæ durus, capræ autem in durioribus & editioribus locis degunt.

φωράθη.) Accuratè inquiſiuerunt, nec impoſtura ulla in ea inſpectione uerſata eſt.

PHENEVS, urbs in qua fuit Nonacris rupes, è qua aqua Stygis fluit, ut ait Herodotus. *Col.1488*

φερέασπις.) ſcutifer. Acerbum inter ſeſe Hector beneficium, atq; clypeatus Aiax, è bello monumentum tulerunt amicitiæ.

φέρεγγυος.) τί γὰρ ἐκκελεύεις ὧν ἐγὼ φέρεγγυος; Quid uerò iubes, quod à me præſtari poſsit?

φέρετρα.] Vaſa ad oſtentationem cōparata, argentea & aurea, eum præcedebant, & armati multi, & regius ornatus, & fercula cum imaginibus regum, & ſimulacra quędā: ipſeq; VAPHRES poſt omnia geſtabatur in aurea ædc. Geſtatores autem erant ſacerdotes grauiſsimi, & perfectiſsimi. *βάφρης πομπή.*

PHERECRATES Athenienſis comicus, Alexandrum in bello ſecutus eſt, Egit comœdias ſeptendecim.

PHERECYDES * Babius, Syrius. eſt aūt inſula una Cycladū Syra, non procul à Delo. Vixit tēpore Halyattis, ut fuerit ęqualis ſeptē Sapientū, natus circa quadrageſimamquintā Olympiadē. Ab eo inſtitutum eſſe Pythagoram, fama eſt: ipſum uerò non habuiſſe præceptorem, ſed ſeſe éxercuiſſe, cum libros Phœnicū reconditos comparaſſet. Primùm etiā pedeſtri oratione ſcripta edidiſſe quidā ferūt: cū hoc alij Cadmo Mileſio tribuāt. Et primùm ſermonē de animorū in alia corpora trāſmigratione habuiſſe. Aemulatus eſt Thaletis opinionem. *Syra.* *Tempus.* *Libri Phœnicum.* *Cadmus.* *Mileſius.* *μετεμψύχωσις.* *φερεκύδης.*

Scripta Pherecydis. nionem. Multitudine pediculorum cōſumptus diem obijt. Omnia eius ſcripta hæc ſunt: Heptamychus (nomē factū à ſeptē receſsibus) ſiue Theocraſia, id eſt tēperies deorū: aut Theogonia, id eſt deorū ortus. Eſt aūt Theologia libris decem deſcripta, deorum origines & ſucceſsiones continens.

PHERECYDES Athenienſis, antiquior Syrio, quem coegiſſe Orphei ſcripta ferūt: ſcripſit de indigenis (ſunt aūt libris decem Atticæ antiquitates comprehenſæ) & ad hortationes uerſibus. Porphyrius aūt ſuperiore nullū admittit antiquiorem, ſed illum ſolum putat autorem ſolutæ orationis.

Pherecydes Lerius, hiſtoricus, natus
Co.1489 paulo ante ſeptuageſimam quintā Olympiadem: ſcripſit de Lero, de Iphigenia, de Bacchicis feſtis, & alia.

Vomitus. φέρε νῦν.) Age affer nunc mihi pennam de galea. Pennam quærit, uomere uult. Solent qui difficulter uomunt, pēna uti, quo facilius uomant. Ferentium, ciuitas Samnitum in Italia: gentile, Ferentinus, & Ferentinâs.

φέρειν.) id eſt ferre. Ea quæ diuinitùs accidunt, æquo animo ſunt ferenda. τὸ φέρειν ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή.

φερεμβὺς.) Diuites ſuperiores facti, popularium circiter ſeptingentos cōprehenſos, in uincula conijciunt.

φερσεφόνη.) Pherſephone, nomen deę infernalis, quæ & Perſephone, id eſt Proſerpina, & Pherſephaſſa dicitur.

φεῦ.) Sophocles: Heu heu ſapere quàm graue eſt, * ubi ſapientia nō conducit ſapiēti. hæc enim ego pulchrè callēs, interij. neq; enim huc perueniſſem. Quàm graue, inquit, eſt ſapere, cū ſapiētia ſapienti non prodeſt. Heu quantum ubiq; poſſunt duo iſti oboli? id eſt, largitiones, quamuis tenues: partim propterea quòd dicit̃, mortuis in os duos conijci obolos: & mercedem, quæ iudicibus dabatur, duos fuiſſe obolos. Fuerunt etiam tres oboli, quos duces per inſolentiam adiecerunt. Et cum de naulo eſſet locutus, Quomodo traijciam? reſpondit, In nauicula iſta homo ſenex, mercede duorum obolorum accepta, te tranſuehet.

* οὐδὲν μὴ τέλη λύει φρονοῦντι, pro λυσιτελῇ.
Infelix ſapientia.
Binorum obolorum potentia.
Charon.

φεύγοντες.) Reorum potius miſereri decet, quàm accuſatorū, & illachrymare ad preces illorum.

φεύγοιεν.) Vtiq; ſi accuſabitur, facilè abſoluetur. Co.1490

φευκτέον.) Plato: Fugiendū eſt hinc, qualis autem eſt fuga? Imitatio Dei, ſi iuſti & ſancti cum prudentia fuerimus: deniq; uirtutibus pręditi, non ciuilibus quidem illis, ſed maioribus, quæ iiſdem appellantur.

Dei ſimilitudo.

φέψαλος.) Malè audiunt Mileſij, quaſi adulteri. Quia pax eſt, clypeus in culina pendebit.

PHEA, nomen urbis Eleæ regionis.

PHIDIAS, ſtatuarius, ſtatuam eburneam Mineruæ fecit. Pericles autem, cum ſumptuum ratio mandata illi eſſet, quinquaginta talenta ſurripuit. Quorum ne reddenda eſſet ratio, bellum conflauit. Et prouerbium: φειδίας ἀγλαὸν πεποίηκε, Phidias congruit paci, tanquam artifex. formoſa uerò illa eſſe ſtatuitur. Polybius: Lucius Aemilius, templum Olympicum ingreſſus, Iouis ſtatuam cum uidiſſet, præ admiratione ſtupens, dixit, ſolum ſibi Phidiam uideri Iouē Homericum expreſſiſſe. Nam ſe, cum magnā de Olympia expectationem habuiſſet, maiorem expectatione ſua offendiſſe ueritatem. Perinde hoc exiſtimo, ac ſi Myrmecides arti Phidiæ ſe opponeret.

Periclis furtum.
Pax formoſa.
Iupiter Olympicus.
Myrmecides. Phidias.

φείδωμαι.) Num parcemus his magis, quàm lupis? Quos alios ulciſcemur, his inimiciores? Fortaſsis autem hoc in prouerbium abijt. nam olim lupos occidebant in Attica: & lege ſancitum erat, lupi ut occiderentur. Itaq; qui occiderat catulum lupi, talentum accipiebat: qui adultum, duo.

Luporum cædes.

φηγαιεῦσι.) Phegus, municipium Aiaciæ tribus: unde Phegæenſis.

φηγός.) Fuerunt arbores ingentes, fagus & abies, & quercus & tilia. Col.1491

φηγοῦς.) Phegus, municipiū Erechtheiæ tribus: unde Pheguſius.

φηλοῦν.) Menander in Piſcatoribus: Duæ familiæ ſenum, ut ais, uæcordium ſunt decipiendæ. In fabulis: Illecebris decepta uelox ceruа.

φήμη.) Filia Spei immortalis Fama, eo quòd ſpe quidam concepta, reſponſum à Deo petunt. Fama uirum bonum etiam in receſsibus telluris oſtendit, ut inquit Euripides.

Fama.

φημί.) id eſt dico. Arceſilaus philoſophus natura hac uoce inter differendum

dum utebatur: Dico ego, non aſſentietur his ille, cuius nomen ſubijciebat. Et Dauid, Dixit iniquus: pro eo quod eſt, cenſet, exiſtimat.

FESTVS, temporibus Valentis in Aſiam ablegatus eſt procõſul. * Regia autem lingua eius fidei commiſſa fuit. Ablegatur autẽ ſic, ut poetico & fabuloſo Echeto ſimilis eſſet: & ſi quis alius Theſſalus aut Siculus tyrannus fuit, is pro eo ludus iocusq; eſſet. Erat aũt inſanus ille nõ extrinſecus, ſed intrinſecus furebat atq; inſaniebat, * uir natura malus, & poteſtate præditus. Cum autem ſuppliciorum immanitatem in palatio florentem reliquiſſet, nullum genus iniquitatis prætermiſit, aut petulantię: ſed in eam uecordiam incidit, & crudelitatem, ut & Maximum gladio interficeret, Cærano Aegyptio poſt eum ſugulato: & dum adhuc caleret & ferueret illo ſcelere, omnes unà interficiebat, & cremabat.

** τὴν γλῶσσαν τὴν βασιλικὴν ἐπεπίστευτο. f. Fiſco imperatorio præerat.*

ἀνὴρ φύσει πονηρὸς, καὶ ἐξουσίαν ἔχων.

Maximi & Cærani cædes.

φιαλῶς.) Age actutùm, porrige phialam, ut precati deos, rem auſpicemur. Ariſtophanes.

φίβαλις.) cum arida ficus ἰσχὰς ab attenuando dicatur, & ſtrigoſos homines phibales (ficuum id genus eſt) uocat.

Col.1492. PHIGALEA, uicus Arcadiæ: unde Phigalenſis.

PHILAGRIVS, Lycius Macrenſis, ut inuenitur apud Eugenatorem: ut autem in epiſtola ad Philemonem, de iecore indurato, ipſe Philagrius ſcribit. Epirota fuit medicus potius, diſcipulus Naumachij, poſt Galeni tempora medicinã fecit, maxima ex parte Theſſalonicæ. Conſcripſit libros medicos, ſingulos ſeptuaginta, coniunctos non paucos, cõmentarium in Hippocratẽ.

μονόβιβλα, συντάγματα.

PHILAMMON, pugil Athenienſis, qui omni tẽpore ſuos aduerſarios uicit.

Philammon alius, quem ferunt Thamyris Thracis patrem fuiſſe.

φιλαμπελωτὰ τῆς εἰρήνης.) Vites amant pacem. tempore pacis enim terram cõſerimus: contrà belli, deſerimus.

φιλαργυρία.) auaricia, eſt uehemens opinio de pecunia.

φιλέταιρος.) Philetærus Athenienſis comicus, filius Ariſtophanis comici. Comœdię eius ſunt uiginti & una, quarum de numero hæ ſunt: Achilles, Corinthiates, Cynegias, Philaulus, Cephalus, Tereus, Enopion, Antyllus, & Autophiletærus: ut autem quidam aiunt, Nicoſtrate, Atalanta, Lampadophori.

φιλεργός.) Illi quidem præ negligentia, & ad appetendos labores lãguore, dementes & indocti ad illum redeunt.

φιλεριστῆσαι.) Menander: Contentio principatus inter eos exorta, diremit copias.

φιλέψιος.) Philepſij meminerunt anti quæ comœdiæ authores, eum in medijs concionib. fabulas narrare ſolitũ. Reprehẽſus eſt etiã nomine calliditatis.

φιλεῖν ἐγείρειν δυσμενῶν μακρὰς μάχας.) Oſcula excitãt hoſtiũ diuturnas pugnas. *Explicatiõ ſomnij.*

φιλεῖ.) Plerunq; fit, ut ſecus eueniat quàm exiſtimaueris.

εὐμετάβολοί εἰσι.) Mutabiles ſunt, qui bruta cupiditate, ad doctrinam aliquã incitati ueniunt. Merces igitur exigenda eſt, dum feruet cupiditas. Col.1493.

φιλεῖ πρὸς τὰ χρυσᾶ πᾶς ὁρᾶν.) Quò FORTVNA, eodem etiam FAVOR hominum inclinat.

PHILLIDAE, Familia Athenis: unde ſacerdos Cereris & Proſerpinę deligitur, quæ initiat myſtas Eleuſine.

φιλοχοιρία.) Vos præ uoluptate grunnientes, ſequimini matrem porcelli. *ἕπεσθε μητρὶ χοίρου.*

φιληλιαστής.) Heliæa maximum prætorium Athenis: unde Philheliaſtes, litium amans dicitur.

PHILEMON, Syracuſanus, filius Damõnis, comicus fuit, nouæ Comœdiæ ſcriptor. floruit ſub Alexandri regno, paulo antè Menandrum. Conſcripſit comœdias circiter nonaginta, & uixit annos nonaginta nouem. Quidam dicunt, unum & centum: & uehementi riſu interijt. Hic Philemon corpore fuit integro, atque etiam omnes ſenſus illæſos felicitate quadam conſeruauit: atq; etiam hoc ſcilicet confitẽtur. Cum autem Athenienſes & Antigonus inter ſe bellum gererent, in Piræeo degens Philemon, in ſomnis uidet uirgines nouem ex ædibus ſuis exeuntes: quas interrogare ſibi uidebatur, quid ſibi uellent, quòd à ſe recederent: Videbatur autem illas dicentes audire, ſe foras prodire: nefas enim eſſe ſibi audito. Eo ſomno ſic finito experrectus, puero narrat omnia quæ uiderat, & omnia quæ audiuerat, & quæ dixerat. Deinde Comœdiæ, cui ſcribendæ intentus

Comœdiæ. Aetas. Mors. Valetudo. Somnium.

intentus erat, reliquum abſoluit: & inuolutus, quietè dormiebat, * & deinde eminebat Ac ij qui intus erãt, eum dormire putabant. Sed cum id diutius duraret, detecta facie, mortuum uiderũt. Adfuerant igitur, Epicure, Philemon: etiam nouem Muſæ: & cum fato decretum atq; ultimum illud iter ingreſſurus eſſet, ab illo diſceſſerunt. Dijs enim nullo modo licitum eſt uidere mortuos, etſi ſunt plan è amici: neq; oculos inquinare. Tu autem fatue, negas ipſos habere noſtri rationem. Sic Aelianus in libro de Prouidentia dicit.

*κἀτα ὑπερίεχε.

Dij cadauera fugiunt.

PHILEMON iunior, & ipſe comicus, filius Philemonis comici, edidit quinquagintaquatuor comœdias.

PHILETAS Cous, filius Telephi, Philippi & Alexãdri ætate floruit, grãmaticus Criticus: qui exrcnuatus in inquirenda uocata mentiente oratione, obijt. Fuit etiam præceptor Ptolemæi ſecundi: conſcripſit epigrammata, & elegias, & alia.

ὁ ψευδόμενος ἐκκαλυπτόμενος λόγος.

FELICISSIMVS, princeps tempore Aureliani imperatoris.

Col.1494 *φίλιος.*) Iupiter amicitiæ præſes. Menãder in Androgyno: Teſtor amicitiæ præſidem, ô Crator, Iouem. Pherecrates Crapatalis: Iudices, qui nunc iudicanr, ueto peierare, & iniquè iudicare: alioqui per Iouem amicitiæ præſidem, ſermonem ad uos alterum Philocrates habebit, multo maledicentiorẽ iſto.

PHILIPPIDES Athenienſis, & ipſe comicus, nouæ Comœdiæ ſcriptor, filius Philoclis, centeſima undecima Olympiade. Edidit comœdias quadragintaquinque.

Philippides, Athenienſis curſor, mille & quingẽta ſtadia una nocte & die confecit, ad Lacedęmonios profectus: quos leges non ſinebant expeditionem ſuſcipere ante plenilunium.

Laconum pleniluniũ.

Philippides, fuit unus ex illorum numero, qui rempublicam adminiſtrabãt apud Athenienſes, homo tenui corpore. Quare Alexis *πεφιλιππῶσθαι*, Philippidi ſimilem factum, pro attenuatum eſſe dixit.

PHILIPPICVS, qui & Bardones, Iuſtiniano imperatore interfecto, uiſus eſt inhoneſtè & ſupinè imperium adminiſtrare. Er patres in œcomenico cõcilio anathemate notauit, diuinitùs ab illis decretas duas in Seruatore uolũtates & actiones nõ probãs: cũ adiutores haberet Ioannem tum pontificem urbis, & Germanum Cyzici metropolitanum, & alios ſacerdotes, & ſenatores plurimos.

Philippicus, dux Orientalium militum, habuit Heraclium, Imperatoris Heraclij patrem, ducem partium ſecundarum. Cum autem malè bellum gereret Philippus, & ad pugnam inutilis eſſet: Heraclio eius ſunt commiſſę copię. Deſpõſa fuit Philippico Mauricij filia.

PHILIPPVS, Amphipolites hiſtoricus, ſcripſir Rhodiacos libros nouendecim: ſunt autẽ prorſus obſcœni. Coanos libros duos, De ſacrificijs duos, & alia.

Philippus ſophiſta, de ſpiritibus ſcripſit, ex Herodiano, ſecundum literarum ordinem. Et de ſynalœpha.

Philippus, comicus. Comœdiæ eius ſunt, Codoniaſtę: ut Athenæus in Dipnoſophiſtis.

Philippus, uictis ad Chęroneam Athenienſibus, non rantum profecit armis, quantum moderatione & humanitate. Nam bello quidem & armis ſolos eos ſuperauit, qui in acie contrà ſteterant. Aequitate autem animi, & moderatione omnes Athenienſes ſimul, & illorum urbem cœpit: nõ iracundiæ ſecutus impetum in re gerenda, ſed eò uſq; bello geſto, perductaq; uictoria, dum occaſio ſe obtuliſſet, ſuæ clementiæ & bonitatis declarandæ. Itaq; ſine precio dimiſit captiuos: et Antipatrũ Athenienſium occiſos humare iuſsit, atq; etiam colligi eorum oſſa: & eorũ quos domum remittebat, pleriſq; ueſtis, propter ingenij ſolettiam maximũ facinus edidit. Animis enim Athenienſium magnanimitate ſua perculſis, loco hoſtium eos ad quoduis officium alacres adiutores habuit.

Clementia potentior armis.

Col.1495

Victis corporibus etiam animos capit Philippus.

Philippus Macedo multis uitam eripuit: eorumq; filios deinde compre hendit, hoc uerſu addito:

Stultus eſt, qui occiſo patre filijs parcit.

Crudelitas.

φιλίππου ἀλεκτρυών.) Philippi gallus. In eos qui ob leuiculos ſucceſſus ſeſe iactitant.

PHILISCVS, comicus. Comœdiæ eius ſunt, Adonis, Iouis partus, Themiſtocles, Olympius, Panis partus, Mercurij

curij & Veneris partus, Dianæ & Apollinis.

Philiſcus, Corcytæus, Philôtæ filius, tragicus, & ſacerdos Bacchi, ſub Philadelpho Ptolemæo fuit: & ab illo Philiſcius uerſus appellatus eſt, quòd illo frequenter uteretur. Eſt autem ex ſecũdo ordine Tragicorum, qui ſeptẽ Pleias dicti ſunt. Tragœdiæ uerò eius ſunt quadragintaduæ.

Philiſcus, Aegineta, Alexandrũ Macedonem literas docuit. Ipſe autem auditor fuit Diogenis Cynici: ſecundum Hermippum, Stilponis. Cõſcripſit dialogos, quorum de numero eſt Codrus.

Philiſcus, Mileſius orator, Iſocratis oratoris auditor. Fuit autem prius tibicen maximè admirabilis, propterea & Iſocrates eum αὐλοτρέπων, tibiarũ perforatorem uocabat. Scripta eius ſunt hæc: oratio Mileſiaca, Amphictyonica, ars dicendi libris duobus, Iſocratis * negatio.

** ἀπάρνησις, pronunciatum ſiue declaratio.*

Philiſcus, uel Philiſtus Syracuſanus hiſtoricus, cognatus fuit Dionyſij Siciliæ tyranni: in nauali contra Carthaginenſes prælio occubuit. Fuit diſcipulus Eueni, elegiaci poetę. Scripſit Sicula, id eſt res uariè geſtas ab eis aduerſus Grecos, & genealogiam, de Phœnicia, & alia quædam de inſula Sicilia.

Diogenes & patrem & filios ad ſe pertrahit.

Philiſtus Aegineta, cum Athenas ſpectandi gratia ueniſſet, audito Diogene, Philoſophiæ operam dedit. Huius autem pater miſit ad eum accerſendum, fratrem. Sed idem illi quoque accidit. Denique pater utrumq; reuocaturus, ipſe etiam philoſophatus eſt. Diogenis familiaritate Phocion etiam, cognomento bonus, uſus eſt. Corinthi humatus eſt, cane in eius monimento inciſo. Sinopenſes etiam ſtatuã in illius honorẽ erexerunt. Epigramma: Seneſcit etiam æs uetuſtate: ſed tuam gloriã nec omne æuum Diogenes deſtruet. Solus enim ſententiam uitæ ſeipſa contentę demonſtraſti mortalibus, & uitæ uiam expeditiſsimam.

Phocion.

Diogenis ſepultura.

PHILISTION Pruſaenſis: aut, ut Philon, Sardianus, comicus. Obijt tempore Socratis, ſcripſit comœdias Bœologicas, & immodico riſu extinctus eſt. Comœdiæ eius ſunt, Miſopſephiſtæ, id eſt oſores ratiocinatorum. Hic ille eſt, qui ſcripſit librum Philogelum, id eſt riſus amantem: eum nimirum librum, qui ad tonſorem refertur. Verùm magis, ut Nicænus, ab omnibus celebratur, ut teſtatur Epigrãma: Qui mœſtam hominum uitam riſu miſcuit Nicænus Philiſtion. *Col.1496*

PHILISTVS Naucratita, aut Syracuſanus, Archomidæ filius, diſcipulus Eueni, elegiaci poetæ, primus ex arte oratoria hiſtoriam ſcripſit. Compoſuit artem dicendi, Aegyptiaca libris duodecim, res Siculas libris undecim: & aduerſus Tricaranum, orationem de Naucrate. De Dionyſio tyranno libros ſex. De Aegyptiorũ theologia lib. 3. Cõciones, & alia quædam de Libya & Syria.

PHILITIA, conuiuia, quæ coniunctos eum uoluptatibus habuerunt labores. Neq; enim lectulus aliquis ſternebatur conuiuantibus, ſed ſub cubitis cauatus erat lapis, aut lignum.

φιλοδωρία, id eſt liberalitas ſiue benignitas, munus alacriter datum eſt. Ille fruatur benignitate inimicorum.

φιλοκλῆς ἢ φιλοχόλης.) Philocles, Polypithis filius, Athenienſis tragicus, Euripide poſterior, cognomento Bilis, propter amarulentiam. Scripſit tragœdias centũ, quarum de numero & hæ ſunt: Erigone, Nauplius, Oedipus, Aeneus, Priamus, Penelope, Philoctetes. Aeſchyli ex fratre nepos fuit: habuitq; filiũ Morſimum tragicum, è quo natus eſt Aſtydamas tragicus, & ex hoc alius Philocles dux.

PHILOCLES, comœdiæ poeta, turpi facie. Fuit enim capite acuto, & faſtigiato, inſtar upupæ. Fuit Aeſchyli ex ſorore nepos. Alij Halmiona eũ dicunt, quaſi ſalinatorem, ob acrimoniam.

PHILOCRATES, Struthius, fuit auceps. Si occiderit quiſpiam ueſtrũ Philocratem Struthium, accipiet talẽtum: ſi uerò uiuentem illum adduxerit, quatuor: eo quòd congregat paſſeres, & ſeptenos obolo uẽdit: deinde inflat turdos, & oſtendit eos omnibus, & corrũpit. Merulis autem in nares inſerit pennas: itemq; columbas capit, atq; includit, & cogit decipere illigatas reti.

PHILOLAVS. Sic olim & Philolaum, patria Croton ſuſtulit, cum eum putaret uelle domum tyrannicam habere.

φιλομαθής.) Xenophon: Oportet ſanè eum cupidum eſſe diſcendi omnia, nec

ŋs quæ didicerit ſolis uti: ſed & effectorem eſſe machinarum àduerſus hoſtes.

Col. 1497. PHILOXENVS Euletidę filius, Cytherius, lyricus, ſcripſit Dithyrambos uigintiquatuor: obŋt Epheſi. Direptis citharis à Lacedęmonŋs, emptus eſt ab Ageſylo quodã, ab illoq́ educatus: & Myrmex, i. formica dictus. Poſt obitũ aũt Ageſyli eruditus, eſt à Melanippide lyrico emptus. Calliſtratus eum ait Heracleę Põticæ natũ. ſcripſit carmine lyrico genealogiam Aeacidarum.

Philoxenus Alexandrinus grãmaticus, Romæ docuit. ſcripſit de monoſyllabis uerbis, de punctis Iliadis, de uerbis in μι deſinentibus, de conduplicatione, de dimenſionibus, de Syracuſanorum dialecto, de Helleniſmo lib. ſex: de coniugationibus, de gloſsis quinq́, de Homericis gloſsis, de Laconum dialecto, de Ionica dialecto, & reliquis.

Paraſitus facetus. Philoxenus, Leucadŋ filius, paraſitus. Hunc dicunt, poſt lauationẽ in patria, & aliŋs urbibus, circuiſſe ædes, ſequentib. cũ pueris, qui ferrẽt oleũ, garũ, acetũ & alia condimenta, & ingreſſum ædes alienas, ea quæ coquerent cõdŋſſe, ŋs iniectis quib. eſſet opus, * atq́ ita cõuiuatũ eſſe. Hic igitur cũ guloſus eſſet, Epheſum naui aduectus, cũ cauponam uacuã reperiſſet, quæſitaq́ cauſa, omnia ad nuptias coempta eſſe audiuiſſet: lotus acceſsit inuocatus, cãtatoq́ hymenæo poſt cœnã, omnes exhilarauit. Ibi ſpõſus: Et cras inquit, hic cœnabis. cui ille reſpondit: Si nemo opſoniũ uendiderit. Idẽ optauit ſibi gruis collũ dari, ut deglutiẽdis lauticŋs diutius delectaretur. Idẽ Philoxenus cũ epulis ualde affiĉeret, & cœnans aliquãdo apud Dionyſium tyrannum, magnã illi triglã eſſe appoſitam uidiſſet, ſibi uerò paruã: eam ſublatã auri admouit, quaſi uellet quædam ab illa de ſtatu Nerei percontari. quæ reſponderit, ſe adoleſcentulã eſſe captã, coq́ talia ignorare: eã uerò quæ appoſita ſit Dionyſio, natu grãdiorem, ſcire omnia quæ cognoſcere uelit. Dionyſius itaque cum riſu triglam ei miſit.

** καὶ οὕτως εἰς ἑαυτὸν πάντα ἐνωχεῖσθαι. Ac deinde ſic ad ſe ipſum inclinatum cõuiuari.* *Collũ gruis optatũ.* *Piſcis natu grandior, Reipub. Nereie peritior.*

φιλοξένου γραμμάτιον.) id eſt, Philoxeni libellus: de ŋs qui nõ faciunt ea ob quæ accerſuntur, ſed repudiant potius. Philoxenus enim Cytherius, cum Latomias Syracuſanas effugiſſet, in quas coniectus fuerat, quòd Dionyſŋ tyrãni tragœdias nõ approbaret, cõmoratus eſt Tarenti Siciliæ * urbe. Cum autem Dionyſius eum accerſeret, & per literas etiam peteret ut ueniret: Philoxenus reſcribere non ſtatuit. Sed tabulis literã A duntaxat, ſæpè inſcripſit: eaq́ re ſignificauit, ſe repudiare inuitationem.

** Italiæ.*

Col.1498 φιλοξένειοι πλακοῦντες.) Placentæ Philoxeni.

PHILOPOEMEN, Achæorum magiſter equitũ, fuit è numero clariſsimorum uirorum in Arcadia, primùm honeſto loco natus, educatus & inſtitutus à Cleandro Mantinenſi, patrio ſuo hoſpite. Aetate autem adultiori æmulatus eſt Ecdemũ & Demophanẽ Megalopolitanos: qui exulãtes propter tyrãnos Arceſilao familiares, adiumẽto fuerunt ad Neoclem Sicyoniorum tyrannum pellendum. Fuit in uictu accuratus, & frugi ſupra * modum: ŋs ſententŋs à uiris illis imbutus, Non poſſe reipublicæ bene præeſſe eum, qui priuatim negligenter ageret: neque illum à peculatu fore immunem, qui lautius uiueret quàm reditus eius tolerarent. Acceptis autem equitibus prorſus corruptis, animisq́ abiectis, non tantum eos meliores, quàm fuerant, reddidit: ſed et aduerſarŋs præſtantiores exiguo tẽporis ſpacio effecit, omnib. ŋs ad uerã exercitationẽ & æmulationẽ efficacẽ perductis. Nã alŋ pleriq́ ſuſcepto hoc magiſtratu, propter ſuam in re equeſtri imbecillitatẽ, *ne proximos quidem obiurgare audent. alŋ imperium appetentes, in eo magiſtratu quaſi mercede alliciunt adoleſcentes, & beneuolos in poſterũ ſibi adiutores efficiũt, nõ obiurgantes eũ cui opus eſt: qua ratione reſpub. cõſeruatur, diſsimulantes peccata, & ob exiguam gratiam in magnis rebus eos qui ipſis crediderũt, lædẽtes. Si quando autem magiſtratus & corporibus ualidis, & à peculatu animis alienis ſunt, peruerſa tamen imitatione magis corrumpũt pedites, quàm ŋ qui eos negligunt, ac magis etiã equites. Plurimã faciunt mentionem Arcades Philopœmenis, tum ob conſilia, tum ob ſtrenua facinora. Pater eius fuit Craugis, nulli Arcadum Megalopolitanorum ſplendore generis ſecundus. Quo defuncto, tum alŋs præceptoribus uſus eſt, tum Megalophane & Ecdelo, Arceſilai

*Philopœmenis magiſtri. Cleander. Ecdemus. Demophanes. Arceſilaus. Neocles Sicyonius. Rempub. bene nõ geret, qui priuatã malè. * κατὰ τὴν περιουσίαν. Magiſteriũ equitum. * ἰδίᾳ τοῖς πλησίον τολμῶσιν ἰδίων κατὰ δύναμιν προστάττειν.* *Philopœmenis pater, & præceptores.*

Pitanæi

Pitanæi diſcipulis. Ac ſtatura quidem, & robore corporis nemini Peloponneſiorũ ceſsit. Facie uerò deformi fuit, ac *Agricultura.* Athleticis certaminibus exercere ſeſe noluit: ſed agros quos habebat, excoluit diligẽter. Ac ne uenatione quidẽ & *Lectio.* feris tollendis abſtinuit. Legebat etiã libros ſapientia præſtantiũ uirorũ apud Græcos: & monimenta, id eſt hiſtorias, & quicquid norat pertinere ad doctrinam Strategematũ: cum quidẽ uniuerſam uitam ſuam ad imitationem & morum & factorum *Epaminondæ imitator.* Epaminondę inſtituere decreuiſſet, non tamen exæquare ſe cum illo in omnibus potuit. nam Epaminondas cùm alijs uirtutibus orna- *Co.1499* tus, tum minimè iracundus fuit: à quo affectu Arcas hic nõ erat immunis. Cũ aũt Cleomenes Megalopolin occupaſſet, Philopœmen neq; calamitate inopinata perculſus eſt: & iuuenũ ferè duas partes, cum uxoribus & liberis, Meſſenam incolumes perduxit. Cum uerò *Cleomenes Megalopolin occupat.* Cleomenes miſsis caduceatoribus, quaſi eius facti pœniteret, Megalopolitas domum redire uellet, Philopœmẽ ſuaſit, reditum in patriam armis, non pactione eſſe faciendum: & prælio cũ Cleomene commiſſo, Philopœmẽ, qui inter equites erat, uidens peditatum laborare, ultrò ex equo deſcendit: dũq; fortiſsimè dimicat, Lacedęmonius quidam utrunque femur eius confixit. Ille uerò, quamuis ita impeditus, in genua procubuit, & progredi contendit, ut & pedum exagitatione haſtam fregerit. Poſt uictoriam uerò ad caſtra ductus cum eſſet, ex utroque femore medici quidem hinc poſteriorem haſtæ partem, illinc uerò cuſpidem extraxerunt. Antigonus uerò, ut eius audacia facinora uidit, operam dedit ut in Macedoniam eum pertraheret. Philopœmeni uerò id quidem minimè curæ fuit: ſed profectus in Cretam, μισθοφόρος, id eſt mercenarius dux Megalopolin redijt, & imperator Achæorum eſt deſignatus.

φίλος.) Sophocles in Electra: Hei me miſeram, quàm nihil mihi commodauit uetus illa tui educatio, in qua iucũdũ cępi laborem. Neq; enim unquam matris fuiſti amantior, quàm mei. Quis uir bonus nõ ſibijpſe eſt amicus? nã bonus uir & amicis, & ſibijpſę utilis eſt.

φίλος ἕτερος αὐτός.) Amicus, alter ipſe. *Rerũ expetendarum diſcrimina.* E' rebus bonis & expetendis aliæ ſunt per ſe optabiles, ueluti felicitas, & quęcunque honorabilia ſunt: aliæ propter aliud, ueluti ſecari, exerceri, pecuniam facere. aliæ & per ſe optabiles ſunt, & propter alia, ut uirtutes: eas enim & propter ſeſe, & propter feliciratem amplectimur. & bonam ualetudinem per ſeſe expetimus, exercitationem uerò propter ſanitatem. Optabilior igitur eſt bona ualetudo exercitatione. Quod ſi amicum tanquam noſmetipſos amplectimur (ſiquidem amicus alter ipſe eſt) pecuniam uerò propter noſmetipſos: optabilior eſt amicus pecunia. optabilis enim quiſque ſibi eſt: ita etiam amicus. Sed & ſomno uigilia eſt optabilior, quoniam ſomnus ad uigilãtiam refertur. nã ut uigilare queamus, ſomno & quiete indigemus. Sic etiam demonſtratur, philoſophiam rhetoricã optabiliorem eſſe.

φιλοσοφεῖν.) Si quis dicit, non eſſe philoſophandum (nam philoſophari dicitur, etiam iſtud ipſum quærere, ſit'ne philoſophandum, an non) ſignificat utrum contemplatio philoſophica ſit ſuſcipienda? cum utrunque horum homini omnibus modis conueniens eſſe oſtenderimus, omnibus modis poſitum euertemus.

φιλοσοφεῖν.) In id dat operam, ut nuptias conficiat.

φιλοσοφία.) Philoſophia eſt morum *Col.1500* *Philoſophiæ partes.* correctio, coniuncta cum opinione cognoſcendę ueritatis, de eo quod eſt. Ab hac autem aberrarunt Iudæi & Græci. Diuiditur autem in moralem, theologicam, naturalem. Et uerìſsima cognitio animi ad omnem philoſophiam conducit: ad moralem, quia fieri non poteſt ut nos mores noſtros ornemus, niſi uires animi conſiderauerimus: ad Theologiam, quòd quærimus de mẽte in nobis ſeparabili, quód & ipſa ſit immortalis: quum mens, eorum quæ ſub mentem cadunt, ſit mens. In relatione eſt: qui uerè relatiuorum unum nouit, & alterum nouit. Conſtat item, contemplationem noſtræ mentis etiã ad theologiam magnoperè conferre, & ad phyſicam. ſiquidem phyſici eſt, de corporibus diſſerere, & eorum ſpeciebus & uiribus. Specierum autem

quæ ſunt in corporibus, pulcherrima eſt anima.

φιλοσοφίας ὄφελος.) Philoſophiæ utilitas eſt, exiſtimare nihil eſſe in eo mali, ſi recedas à ſacculo caruncularũ, & non mouearis ab uxore & liberis.

PHILOSOPHVS, qui Platonis leges diuiſit in libros duodecim (decimũ tertium enim ipſe addidiſſe fertur) fuit Socratis, & ipſius Platonis auditor, in rerum ſublimiũ meditatione uerſatus. Fuit tempore Philippi Macedonis, & ſcripſit hæc: de interuallo Solis & Lunæ, de dijs libros duos, de tempore unũ, de fabulis unũ, de libertate unũ, de ira unũ, de retributione unũ, de Locris Opuntijs, de uoluptate unum, de amore unũ, de amicis & amicitia unum, de ſcriptione, de Platone, de eclipſi & magnitudine Solis & Lunæ & terræ unũ, de fulgetris, de Planetis, de Arithmetica, de fœcundis numeris, de opticis libros duos, de enopticis duos, circularia, medietates, & alia.

φιλόσοφος.) Plus uitæ hominum prodeſt homo philoſophus, quàm optimus rex.

PHILOSTRATVS, Veri Lemnij ſophiſtæ nepos, ipſe etiam alter ſophiſta. Docuit Athenis, deinde Romæ, ſub Seuero imperatore, uſq; ad Philippũ. ſcripſit declamatiões, epiſtolas amatorias, imagines, ſiue deſcriptiones, libris quatuor: diſputationes, ſiue de fiſtula: Apollonij Tyanij uitam libris octo: forũ Heroicũ, uitas ſophiſtarũ quatuor, Epigrãmata, & alia quædam.

Philoſtratus primus, Lemnius, filius Veri, pater alterius Philoſtrati, ipſe etiã ſophiſta fuit. Docuit Athenis ſub Nerone. Scripſit orationes panegyricas plurimas, & orationes Eleuſiniacas quatuor, declamationes, quęſtiones rhetoricas, de ijs quę apud oratores quærũtur, de nomine, ad ſophiſtã Antipatrũ, de Tragœdia libros tres: Gymnaſticũ, id eſt de ijs quæ Olympię fiũt: Lithognomicum, id eſt de cognoſcẽdis gemmis: Proteum, Canem ſiue ſophiſtã, Neronem, Spectatorem: Tragœdias quadraginta tres, & comœdias quatuordecim, & alia plurima, & magni momẽti.

Philoſtratus, Neruiani F. Philoſtrati
Col. 1501 nepos, ex fratre ſecundi Philoſtrati, Lẽnius, & ipſe ſophiſta. Docuit Athenis, obijt & ſepultus eſt Lẽmni, & auditor & gener fuit ſecũdi Philoſtrati. Scripſit icones, Panathenaicum, Troicũ, paraphraſin Homerici clypei, declamationes quinq;. Quidã etiam ſophiſtarum uitas illi aſcribunt.

φιλοτησία.) Potatio, phiala quę datur in compotationibus. In conuiuijs enim beneuolentia proſequẽtes alij alios, dabãt uini calicẽ, quẽ Philoteſiã uocabãt, ut Hyperides inquit, & Alexis & Horus. Alij alijs propinarunt. Et, Infundat quiſpiam huic philoteſiam.

φιλοτησίαν προπίνειν.) Quãdo aliquis in prandio ẽ data ſibi phiala hauſta parte, reliquum præbet amico, & phialam donat.

φιλοτησία.) Aetôli uinũ Athenas portabant, diuinã liberalitatem etiam cum Athenienſibus communicaturi.

φιλοτιμία.) Ariſtophanes: Nulla, ita me dij ament, mulieres, ambitione prodij ad dicendum.

φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος.) Ambitioſiores Cleophõte, in cuius labijs perſtrepit hirũdo Thracia: id eſt, inſcitia. Ridet autem eum, quaſi Thracẽ, filium Thraſſę. Vocabatur Tyropœus, id eſt caſearius: & perſtringebatur propter generis obſcuritatem. Reipublicæ primas ſibi partes uendicabat, cum eſſet imperator. In hunc demagogum extat fabula Platonis, quæ inſcribitur Cleophon: in qua perſtringitur tanquam peregrinus, & indoctus, & nugator. Cleophon. Tyropœus.

PHILVRGVS, helluo fuit: & deprehenſus eſt Athenis in ſacrilegijs Gorgoneo ſurrepto, ut Iſocrates ait. Meminit huius Aeſchines, in oratione cõtra Cteſiphontem.

PHILOCHORVS, Cygni filius, Athenienſis uates & aruſpex. Vxorem habuit Archeſtratam. Fuit temporibus Eratoſthenis, ſic tamen, ut adoleſcens ſenem Eratoſthenem attingeret. Occubuit ex inſidijs Antigoni, quòd delatus eſſet, quaſi ſtuderet Ptolemæo. Scripſit de Attica libros ſeptendecim, qui res Athenienſiũ Scripta. geſtas continẽt: & Reges & prætores uſq; ad Antiochum poſtremum, cognomento deum: ſcripti autem ſunt aduerſus Demonem. De diuinatione quatuor libros, de ſacrificijs unum, de tetrapoli, Salaminis origines, Epigram-

Epigrãmata Attica, de Athenienſiũ certaminibus libros ſeptẽdecim. De Atheniensium prætoribus à Socraride uſq; ad Apollodorũ. Olympiades libris duobus, aduerſus Demonis Atticã hiſtoriam, Col. 1502 Epitomen ſuæ Atticę hiſtorię, Epitomen operis Dionyſij, de Templis, de Sophoclis fabulis libros quinq;, de Euripide, de Alcmâne, de Athenienſium myſterijs: collectionẽ Heroidũ, ſiue Pythagorearum matronarum: Deliacos libros duos, de inuentis, de expiationibus, de ſymbolis.

φιλοψυχήσαντα.) Cũ Antigonus uinctus ad Antonium duceretur, uitæ ad extremum uſq; cupidus, ob frigidam ſpem: ſecuri, ut imperij dignitas poſtulabat, eſt percuſſus.

φιλῳδὸν γένος.) Gens canendi amãs, id eſt ranæ.

φιλιωθέντων, id eſt conciliati.) Aelianus in Varia hiſtoria: Ob libertatẽ quidam cum Romanis inita amicitia, poſtea fidem, amicitiæ uinculum, non ſeruarunt.

PHILON, Byblius grãmaticus, fuit *Actas.* uicinius temporibus Neronis, & uixit diu. Conſulẽ certè quidẽ Seuerũ Herẽniũ fuiſſe ipſe dicit, cum annum ageret octauũ & ſeptuageſimũ, Olympiade ui- *Scripta.* geſima & ducenteſima. Scripſit de cõparãdis & deligẽdis libris, libros duodecim: de urbibus, & quos quælibet claros uiros genuerit, libros triginta. de Adriani imperio, ſub quo Philon fuit: & alia. Conſul factus eſt* Philon Herẽnius cognomento, ut ipſe ait.

Philon Iudæus, natus Alexãdriæ, ex familia ſacerdotũ. Sed Gręcorũ philoſophiã amplexus, magnã eruditionẽ ſibi cõparauit, ſtudio cõſecutus omnẽ Gręcã diſciplinã, cum liberaliũ artium, tùm reliquarum diſciplinarũ accurata perceptione. Ea fuit dicendi ubertate; qua *Plato.* Plato, ut etiã in prouerbiũ apud Græ- *Philo.* cos hoc abierit: Aut Plato Philoniſſat, aut Philon Platoniſſat. tanta eſt ſimilitudo & ingenij & dictionis, cum Platoni- *Scripta.* ca. Scripti ſunt ab eo libri infiniti, quorum de numero & hi ſunt. De confuſione linguarum, unus: de natura & inuentione unus. de uotis ratione ſuſceptis liber unus, de inſtitutione unus, de hæreditate diuinarum rerum unus, de partitione parium & contrariorum unus, de tribus facultatibus, de ſcripturis à quibuſdã mutatis, de fœderibus libri duo, de uita philoſophica, de Gigantibus unus, de ſomnijs quinq;, de quæſtionibus, de interpretationibus Exódi quinque, de ſcena & decalógo quatuor, de ſacrificijs: de promiſsionibus, ſiue execrationibus: de prouidentia, de Iudæis unus, de uitæ inſtitutione, de Alexandro. Et, etiam bruta habere ſuã quandam rationem. Et, omnẽ ſtultum ſeruũ eſſe, de ratione uitæ Chriſtianorum, de uita Theoritica, de ſuplicibus, de agricultura libri duo, de ebrietate duo, de Moyſis uita: de Cherubim, id eſt flam- Col. 1503 meo gladio, ad quinq; libros Moyſis, & in ipſum Moyſem orationes quinq;. Dicunt hunc ſub Caio Caligula Romę periclitatum fuiſſe, cum legatus ſuę gẽtis miſſus eſſet: & cum denuò Claudiũ *Colloquiũ* in eadem urbe conueniſſet, diſſeruiſſe *cum D. Pe-* cum diuo Petro apoſtolo, & amicitiam *tro.* eos inter ſe contraxiſſe. eaq; de cauſa eum ſtudioſos Marci, diſcipuli Petri, Alexandriæ uerſibus ornaſſe. Sunt igitur, ut antè diximus, perilluſtria & innumera eius opera, omniq; referta utilitate.

Philon Carpathius, ſcripſit cõmentarium in Canticum canticorum.

PHILONIDES, Athenienſis comicus antiquus, antè ſullo fuit. Comœdię eius ſunt, Cothurni, Apene, id eſt currus, Philetærus.

φιλοικτίστων.) Sophocles: Mulieres ad commiſerationem & lamentationem admodum propenſæ ſunt.

PHILLYLIVS, Athenienſis comicus, ueteris comœdię ſcriptor. Comœdiæ eius ſunt, Aegeus, Auge, Antia, Duodecima (meretricis nomen id eſt) Hercules, Plyntria, aut Nauſicaa, urbs puteos fodiens, Atalanta, Helena.

φιλύρινος.) Philyrinus. Cineſias, dithyrambopœus fuit, dictus Philyrinus, id eſt tiliaceus, quaſi pallidum dicas. Nam tilia pallida eſt. aut leuis: ut Dithyrambopœus, qui uilia & leuia carmina faciat.. nam lignum hoc leue & agile eſt. Fuit etiam claudus & mancus.

PHINEES, uir cùm cætera præſtantior iunioribus, tum paterna dignitate æqualibus ſuperior, Eleazari pontificis filius fuit. Hic uehemẽter cõmotus Zãbris flagitio, cũ decreuiſſet, priuſquam

impunitate augeretur petulantia, ſumere pœnas, & obſtare ne plures exemplum illius imitarentur, autoribus non punitis: ea fuit & animi audacia, & robore corporis, ut non prius, etiamſi *periclitandũ eſſet, diſcederet, quàm flagitioſos expugnaſſet, uictoriaq́ꝫ potitus
Col.1504 eſſet. Ad Zābris enim tentoriũ profectus, & ipſum & Choſpiã gladio interfecit. Omnes aũt adoleſcentes uirtutis & honeſtatis ſtudioſi Phinees audaciã imitati, eos qui Zābris flagitiũ ſecuti erant, occiderunt. Pereunt igitur horum fortitudine multi ex iniquis: multi etiã peſte perierũt, ea lue diuinitùs immiſſa. Cognati item eorum qui iſta prohibere inſtituerant, cum Deo iniuſti uiderẽtur, occubuerunt. Pereunt igitur è cohortibus uiri nõ pauciores quadraginta millibus, & ſexcentis. Hac de cauſa uehementer cõmotus Moyſes, ad Madianitarũ perniciẽ, exercitũ ablegauit.

φίνεον.) Phineum, nomen loci, aut mõtis in Ponto.

φθάσαντος ἔργον γίνεται.) Eius qui anteuerterit, munus id eſt.

ὁ φθᾶς σοι λελάληκεν.) Vulcanus tibi locutus eſt: prouerbium. nam Memphitę Vulcanũ Phthantem appellãt. Fortaſſis igitur φθάντος ἔργον γίνεται, Vulcani fit opus, id eſt κατακαίεται, conflagrat, incendio perit: ut dicunt ξίφους ἔργον γίνεσθαι, Enſis opus fieri, pro interfici.

Corruptio. φθάρω.) Omne quod corrũpitur, duobus modis corrũpitur: aut ratione corporũ in elemẽta reſolutum: aut ratione incorporeorum, extincta forma ob inconuenientiam ſubiecti.

φθῶναι) Ioſephus: Perturbato rege, q̃ iam antè dediſſet ſtipẽdiũ, monuit Propheta, ut faceret quod Deo placeret.

φθία.) Phthia Theſſaliæ urbs, Achillis patria.

Col.1505 Autumnus. Sol. φθινόπωρον.) Autumnus, receſſus ſolis à nobis, perceptis frugibus, ad ea loca unde uenerat. * Ortus autem illarũ cauſam eſſe ſolem, qui nubium uapores extrahat, tradunt.

φθειρώ.) Phthiro, mons Meandri.

φθόη, καὶ φθίσις.) Phthoe eſt tabes, aut morbus, quo ſanguis reijcitur.

φθόϊς.) Nomẽ placentæ, bellaria quę dijs cum uiſceribus ſacrificabant.

φθόνος.) Inuidia, ob proximi bona liuor, apud Apoſtolum.

φθόνος.) Inuidia eſt perpeſsio doloris, ob ſucceſſus alicuius boni uiri, ὑπὲρ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ τῶν ἐπιεικῶν τινός. Ex hoc cõſtat, inuidum etiã eum eſſe, qui doleat proborum felicitate: quo poſito perſpicuum eſt, alienũ eſſe à bono uiro dolere proborum felicitate Nam ſi uiri æqui boni ſunt, non erit homo ęquus inuidus. *ἐπιεικὴς. ἀγαθῶν.*

φθόνος.) Morbus animi * humanus, deuorans animum, quem occuparit, ut ærugo ferrum. & * amor idem eſt, quibus ille inimiciſsimum uocat numen, conferens innatum morbũ in ipſos qui hæc produxerunt. Sunt & uerſus Iambici, hac de re: ** ἀνθρώπινον. * καὶ ὁ ἔρως ταὐτόν ἐστι.*

τὸ δ' ἕτερον ἂν τοῦ φθόνου ἐξέλῃς γράμμα,
εὕροις ἂν αὐτὸν τὸν φόνον γεγραμμένον. Inuidia. Homicida.

Si alteram Phthoni raſeris literam,
Inuenies in eo Phonon ſcriptum. id eſt, inuidia & cædes in Gręco ſermone una litera differũt: & inter inuidũ & homicidã parũ intereſt. Phthonos inuidia, Phonos cædes. Et Sophocles: Ad eũ qui habet, arrepit inuidia. Item: Audientes, credunt ea quæ dicũtur in magnos uiros, ex inuidia. Et Pindarus: Epulæ ſunt maledicta inuidis. Item: Etſi ualdè ſplendidus erat apud Athenienſes, tamen & ipſe obſcuratus eſt ab omnia corrodente inuidia. Capitis enim eſt condemnatus. *ὄψον λόγοι φθονεροῖσι.*

φθονοῦσι.) Cum uiuenti nullũ habuerint honorẽ, defunctũ deſiderant: & interdum pro tumulo & ex animi ſimulacro urbes contentio intraſit. & litẽ intẽdit populus. Virgilius de Palamede:

Inſontem, infando indicio, quia bella uetabat,
Demiſere neci: nunc caſſum lumine lugent.

Horatius:

VIRTVTEM incolumem odimus,
Sublatam ex oculis quærimus inuidi.

φθόρας.) Adeò ſtudioſus ille ſemper fuit internecionis. Item: Corpora multa perierũt. Quod ſi quis neſcit qd ſit internecio, illa ſi uidiſſet, ſatis intellexiſſet.

FLAMINIVS captator auræ popularis & inſignis tractandę plebis artifex, ſed ad rerum * urbanarum & bellicarũ tractationem minimè aptus. Col.1506

φλαῦρον.) Ariſtophanes: Senem erigere irritum eſt, qui adoleſcẽs cecidit. Et: Comprime os, nec maledic uiris ingenioſis & cordatis, quorum prę parſimonia nemo ſe unquam totondit, neq́ꝫ unxit, Sordes.

unxit, neq; in balneum uenit loturus.

Phlegma. φλέγμα.) Nō dicitur primùm à cibo, primus enī à cibo eſt ſanguis: phlegma autem primum eſt de incoctis. Sunt & alia cruda. nam phlegma degenerat in acidum humorem, circa ſtomachū. Eſt igitr̄ nō ſimpliciter primū, ſed incoctū.

φλέγει.) Sophocles: Omnia longum tempus & corrumpit, & reficit.

φλέγων.) Phlegon, Trallianus, libertus Auguſti Cæſaris (quidam Adriani *Scripta.* dicūt) hiſtoricus. Scripſit Olympiadas libris 16. Sunt autem uſq; ad Olympiadem ducenteſimā uigeſimamnonā, res ubiq; geſtæ. Eaſdem libris octo expoſuit, deſcriptionem Siciliæ, de longæuis & admirabilibus rebus: de Romanorū feſtis libros tres, de Romæ locis, & unde cognomēta habeāt. Epitomē Olympionarum libris duobus, & alia. Huius Phlegontis, ut Philoſtorgius ait, quan- *Iudaicæ res à Græcis minus luculenter expoſitæ.* tum ad res Iudaicas attinet, hiſtoriæ copioſius exponēdæ ſunt, cū Phlegon & Dion breuiter eas attigerint, & obiter cōmemorarint. Nam religionē, & reliquas uirtutes, ne tantillum quidē eum conſtat curaſſe,* ſicut nec illos. Contra *Ioſephus.* uerò Ioſephus reformidanti ſimilis eſt, & cauenti ne offendat Græcos.

φλεγραίας.) Phlegræa, cāpus eſt Thracius. Ariſtophanes: Vbi gigantes, inſolenter ſe gerentes, telis confecerunt.

φλεγύα.) Phlegya urbs Bœotię: unde Phlegyas, incola.

Col.1507 φλέδων.) Phledon. Cum Antiſthenē philoſophum reprehenderet Timon, ob* multitudinem, omniferum nugatorem uocat φλέδονα.

Crantor. φλοιός.) Fuit Crantor uoce minimè dolata, & cortice tragœdorum plena.

φλύαρος.) Ariſtophanes in Nubibus: Cætera omnia ſunt nugæ. Item: Cum nihil neceſſe ſit, quid attinet quicquam cum ullo garrire?

φλυία.) Phlyia, municipiū Cecropiæ tribus: municeps, Phlyienſis. Huius municipij fuit Euripides, poeta tragicus.

Col.1508 φοβεροί.) Arrianus: Perterriti aufugerunt, urbibus relictis. Idem: Cum hoſtes impreſsionē feciſſent, perterriti, & inopes conſilij, abſq; Reipub. utilitate perierunt. Hannibal iam clarus & formidabilis, in Hetruriam aduentabat.

φόβος.) Timor ſeu metus, eſt expectatio mali. Ad metum referuntur plura: ac δεῖμα, terror ſolicitudinē afferēs: ὄκνος, reformidatio, metus futuræ actionis: αἰσχύνη, pudor, metus ignominiæ: ἔκπληξις, ſtupor, metus proficiſcens ex imaginatione inſolētis negotij: θόρυβος, tumultus, metus coniunctus cum uocis acceleratione: ἀγωνία, anxietas, metus incertæ rei. Eſt autē genus admirabilitas ſtuporis, & nō hyperbole. Genus enim ſtuporis eſt admirabilitas: hyperbole autē differentia. Eorum enim qui admirant̄, alij ſupra modum admirātur, ut perculſi: alij uerò modicè. Admirari autem ſupra modum, eſt percelli.

φόβος.) Cum dicitur, Principium ſapientiæ eſſe timorem Domini: eoq; ſi quis ſapiēs eſſe uelit, à timore auſpicandum: ſi ἀρχὴ non pro principio, ſed pro principatu capiatur, Domini timor intelligendus erit non ex perturbatione ortus, metuq; ſuppliciorum. nam perfecta charitas eijcit timorem: ſed is timor qui eſt cum reuerentia coniunctus. Hic enim timor Domini omnia ſuperat. *Timor Domini ſapientiæ principium.*

φολιδωτόν.) Squamas habent piſces, lacerta, ſalamandra, teſtudo, crocodilus, & omne ſerpentium genus. Hæc dicunt̄ certis temporibus exuere ſenectutē. Crocodilus aūt quadraginta hybernos dies in antris ſub terra deliteſcit: ſeniū uerò non exuit, ſicut neq; teſtudo. *Exuiæ ſenij.*

φολβία.) Fuluia, Antonij uxor, Ciceronis oratoris caput amputauit, & in genua depoſuit, multisq; contumelijs id affecit atq; conſpuit: tandē ore ſuo aperto, eius linguam extraxit, & acicula capitis ſui compunxit, multisq; eum atrocibus cōuicijs pro roſtris collocari iuſſit: ut unde cōtra ipſam cōcionās auditus eſſet, ex eo loco etiam conſpicerer̄. *Fuluia cum larua Ciceronis luctatur.*

φονᾷν.) Pater cū audiſſet filię flagitia, eam perſequitur, interficiendi cupidus:

φορά.) totius loci immutatio, & maximè quæ nō per ſe cōſiſtere queat, quando uelit. Qui lationem genus motionis Col.1509 ſecundū locū uocat, genus ſpeciei ſubijcit. Idem & Plato facit. nā motū ſecundum locum definiens, lationem eum dixit. Sed latio eſt inanimatarum rerum, & quæ inuitæ, id eſt non ſua ſponte, locum cum loco commutāt. Si qua igitur ſunt quæ ſponte locum mutent, ut ca quę ambulant: latius patebit motus ſecundum locum. Neq; omnis ſecūdum locum motus eſt latio. Item: Difficul-

tas quidem magna eſt huius impetus, ſed tamen perfer. Nam generoſis hominibus & turpitudo inuiſa eſt, & bonitas glorioſa. Tibi autem, neglexiſſe probrum hoc, non erit honeſtum. Is iampridem utroq; pede captus, ad labores geſtabatur, eaq; ratione aduerſarios perterrebat.

τό, τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν, καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.

φορβαντεῖον.) Phorbanteum. Hyperides in oratione contra Proteum: Athenis Phorbanteum denominatum eſt à Phorbante rege Curetũ, ab Erechtheo interfecto. Phorbas autem fuit Neptuni filius, qui & Phorbanus dicitur.

φόρβιον.) Ariſtophanes: Cum multa atrocia uiderim, nondum uidi coruum inſtar tibicinis roſtro obuoluto.

φορβιόν.) Genus herbæ tenuis, & abſtergendi uim & attrahendi habentis. Albugines igitur cum melle ſemẽ eius attenuat, feſtucas * educit.

*ἐκ ἄγει, non ducit. f. ἐξάγει.

φορητής.) Cum alios ſpoliaret, aliorũ bona publicaret, nullo modo ferri poterat.

Col. 1510. φορμίων.) Phormio. Huius etiã Theopompus in Philippicis mentionem facit. Fuit Crotoniata, & in prælio ad Sagram uulneratus eſt. Vulnus autẽ cum difficulter curaretur, oraculum accepit, Lacedæmonem eſſe eundũ: eum enim eius medicum fore, qui eum primus uocaret ad cœnam. Cum ergo Spartã ueniſſet, & è uehiculo deſcendiſſet, adoleſcens eum ad cœnã uocauit: & cœnatũ rogauit, qua de cauſa ueniret. Cum autem de oraculo audiuiſſet, abraſit haſtã, & ramenta uulneri impoſuit. Cum autem à cœna redirent, & ſibi currum cõſcendere uideretur, ianuam ædium ſuarum Crotone apprehendit. Sed & feſtum quod Theoxenia dicitur celebrantem, Caſtor & Pollux ad Battum Cyrenas uocauerunt. Surrexit itaq;, ſilphij caulem ferens.

Ignotus cõuiuator, & medicus. Haſtæ ramenta. Eadem hora & Spartæ & Crotone. Theoxenia.

φορμίωνος στιβάς.) Phormionis ſtorea. Phormio dux Athenienſium, claſſe bis uicit Lacedæmonios.

φόρμος.) Phormus, Syracuſanus comicus, æqualis Epicharmi, familiaris Geloni Siciliæ tyranno, & alter puerorum eius. Scripſit comœdias has ſeptẽ: Admetũ, Alcinoũ, Halcyones, Ilij excidium, Equum, Cepheũ ſeu Cephalæã, Perſeum. Vſus eſt primus ueſte talari, & ſcena ex rubris pellibus. Et alterius comœdiæ Athenæus in Dipnoſophiſtis meminit, Atalantes.

Col. 1511. φόρος.) Infra forum ſepulti fuerunt duo duces duorum latronũ: & urceolus unguenti, quo Chriſtus inunctus fuit, & multa alia miraculoſa, depoſita quidem ibi à Conſtantino Magno, ſed à Magno Theodoſio ablata.

Reliquiæ ſacræ.

φορός.) Cum uideret hoſtibus uentũ ſecundum & proſperũ aſpirare, ſibi autem aduerſum: & præter uenti incommodum *cauum etiam & aſperum eſſet mare: dubitabat quid eſſet agendum.

* κοίλην καὶ τραχεῖαν.

φούριος.) Furius Camillus, dictator, cum in bellis præclarè ſe geſsiſſet, inuidiam incurrit, optimum quenq; comitantem. A'quodam enim prædæ perperam diſtributæ accuſatus, in exilium agitur, deos teſtes iniuſti exilij inuocãs.

φῶδες.) Pauperes, quibus ueſtes deerant, propter frigus in balneis cubare ſolebant, & puſtulis ſcatebant.

φωκαέων ἀρά.) Phocæenſium execratio. Phocæenſes enim relicta urbe, cum † ab Harpago obſiderent, profecti ſunt uerſus * Haliam, ferreis maſsis in mare coniectis: addita execratione, ſe non prius in patriam reuerſuros, quàm illi emerſiſſent.

† ὑπὸ ἄγγου f. ἁρπάγου. * Galliam.

Col. 1512. φώκου ἔρανος.) Phoci collatio, prouerbium: in eos qui conuiuia ſuo malo inſtituunt. Phocus enim quidam, cum filiam haberet, cuius nuptias multi expetebant, ſtipem cogebat: & conuiuio excipiens procos, nuptias differebat. Irati igitur illi, in cõuiuio Phocũ occiderũt.

φωκυλίδης.) Phocylides, Mileſius philoſophus, æqualis Theognidis. Fuit autem uterq; ſexcentis quadraginta ſeptẽ annis bello Troiano poſterior, Olympiade nati quinquageſima nona. Scripſit uerſus Heroicos & elegiacos: admonitiones ſiue ſententias, quas quidã capita appellant. Sunt autem ſurreptæ ex Sibyllinis carminibus.

Phocylides. Theognis. Sibyllina compilata.

φωνασκῶν.) Sub Theodoſio imperatore uocem exercentiũ genus eſt ubiq; inueſtigatum.

φωνή.) Genus ſoni ſeu ſtrepitus, uox. Eſt autem uox, percuſsio aeris, ſeu aer ictus. Non enim omnis ſonus uox eſt: ſic nec rerum inanimarum, ut fluctuum & uentorum, ſed animati cuiuſdam ſonus, eſt uox. Nec tamen omnis ſonus, animati uox; neque manuum plauſus,

neq;

neq; ſcreatus, neq; tuſsis. uox enim eſt, animati ſonus, qui per partes uocales editur, ut pulmones, & particulas ui reſpirandi præditas, & per aſperam arteriam & guttur: ac ne per hæc quidem, ſi ſonus utcunq; fiat. propterea neq; tuſſiens, dicitur uocem edere: ſed cum iſta geſtu quodam corporis mota fuerint, tunc, quia his editur ſonus, uox dicitur.

φωνῆς ῥυθμὸς, ἁρμονία, λέξις. Hæc tria ſpectantur in hominis uoce: modulatio, compoſitio, dictio. Habet autem modulatio, in tempore pronunciationis longum & breue: eaq; de cauſa & uocales quæ longiore interuallo pronunciant̃, longas appellarunt: quæ uerò breuiore, breues: & ex harum inter ſeſe compoſitione, concinnitas uerſuum exiſtit. Compoſitio enim in acuti & grauis ſymmetria uerſatur. Dictio autem in ſyllabarum cõformatione: unde eorum quæ dicuntur ſententia ſignificatur. Cum autem hæc propriè hominis uox habeat, muſica uerò inſtrumenta utcunq; illa imitentur: hac de cauſa & ipſa dicuntur proportione quadam eſſe uocalia. Diſcernunt autem uocem à ſono bifariã, cùm ratione ortus, quia uox fit, cum inſpiratus aer contractione pectoris eliditur, pro inſita ei animali facultate: tùm, quando incidit in aſperam arteriam, & aerem in ea comprehenſum: qui ſubito ictu cuibratus perpetuò percutit aerem contiguum, Col. 1513. ad auditum uſq;. Eſt enim hiatus oris, quod uſq; ad radicẽ linguæ fauces pertingit. Inde duo uaſa feruntur: alterum ad pectus, & uocatur arteria: alterũ ad collum, quod uocatur ſtomachus. Fit autem per arteriam aſperã tranſitus ſpiritus, ſiue immittendo, ſiue emittendo: qui ad hunc modũ expiratus, efficit ſonum, qui Vox dicitur, quando cum aliqua ſignificatione fit. Ratione ortus igitur ſic differt uox à ſono. Fine autem, quòd uox appetitione quadã animantis fit, & aliquid preterea ſignificat: eaq; de cauſa cum phantaſia. Quapropter etiam brutorũ ſoni ſunt uoces. Etenim canis, quando alienum adeſſe putat, latrat: cum uerò familiarem, blanditur. In alijs animalibus eodẽ modo. Significantes uoces ſunt, animalium facultatũ & affectionum. etenim cibum appetentia, aut aliquid aliud, utuntur uoce.

φωνὴ καὶ κραυγή.) Vox & clamor in diuina Scriptura ſignificant animi alacritatem: Voce mea ad Dominũ clamaui.

φὼς.) Graui accentu hominem ſignificat: *φῶς*, cum circumflexo, lumen, quod eſt actus & perfectio eius quod eſt facultate perſpicuum. Lumen autem nulla alia re iudicatur, niſi uiſu. Lumen igitur perſpicui actus, quatenus perſpicuum, hoc eſt forma, & perfectio eius. Cum enim perſpicuum ſit facultate, acceſsio lucis, quæ id informat & perficit, efficit illud perſpicuum actu. Illud autem neq; corpus eſt, neque emiſſione corporum aliquorũ fit. Quomodo enim fieri poſſet, ut nos cum ſuſpeximus, totum cœlum contueremur? Quî enim fieri poteſt, *ut corpus ullum uno momento, tanto interuallo moueatur? * Demonſtratum enim eſt, duorũ ſignorũ interuallum eſſe. Et eſt circumferẽtia diametri * triplex ſeptenaria. Eſt autem à centro, dimidiũ diametri. Conſtat igitur, cum totus diameter quatuor contineat ſigna, & amplius: circumferentia uerò duodecim habeat: dimidiũ diametri duo habere ſigna, & amplius. Quî igitur fieri poteſt, ut corpus tanto interuallo ſine tempore moueatur? Col. 1514. Hic igitur celerrimus motus, dico de motu ſphæræ inerrantis, duabus horis ſextã partem uniuerſi hoc eſt duo ſigna conficit. Quomodo igitur non abſurdum eſt, corpora quæ emittuntur ex oculis: etiã ſphæra fixa celeriora ſtatuere? Multa etiam alia de lumine, non eſſe id corpus, colliguntur: quæ propter infinitatem prætermiſimus, quæ alius inquirat. Lux etiam dicitur diuina curatio: Dauid: Et lux oculorum meorum, & ipſe non eſt mecum. Omne corpus quod luminis comprehendit actum, ſi lumen in corpus aliquod læue & ſplendidum inciderit, ita agit, ut & ipſum eundem actum remittat: ut fit in argento, & ſpeculis, in aqua, & in alijs plurimis. Propterea & Luna Solis lumen recipiens, illuſtrat terram: & hanc dicimus luminis refractionem, quæ ab ijs eſt quæ recipiunt, & poſſunt eundẽ actum exhibere.

φῶς. διαφανές. δυνάμει. ἐνεργείᾳ. *Lumen nõ eſſe corpus.* ** ἀχρόνως σώματος. f. σῶμά τι.* ** τριπλασιεπίβδομος.* *Viſus celeritas.* *Luna à Sole illuſtrata terram illuſtrat.* *φωτὸς ἀνάκλασις.*

φωσθονία.) Phoſtonia, nomen unius ex Halcyonidibus.

φωτίζειν.) Romani iam tempus eſſe rati, detegendi arcani, quod mandatum fuerat.

φρέβιθος.)

φράβιθος.) Dux exercitus Orientis, qui uirtute pręſtans ægro fuit corpore, animo cum ualeret optimè: & corpus iam diffluens, & iam ferè ad interitum tendens, coagmentabat, & cõfirmabat: itaq; moderabatur, ut honeſtati tuendę par eſſet. Is latrones tam facilè cœpit, ut propemodum etiam nomen latrocinij ex memoria hominum excideret. Fuit autẽ religione Græcus, id eſt non Chriſtianus.

φράσας.) δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρως ὁ κτείνας. Dolus fuit qui conſilium inijt, amor qui cædem fecit. De Agamemnone fit ſermo, qui in conuiuijs ab Aegiſtho eſt interfectus.

φραστῆρας.) Xenophon: Habuit hos Cyrus itinerum indices, & aquarum, & pabuli.

φραστῆρες.) Indices ætatũ dentes. Ariſtophanes: Septem annos natus Archedemus, non produxit phratoras. Cum dicendum fuiſſet ὀδόντας φραστῆρας, phratoras dixit: hoc eſt, cognatos. Metaphora ſumpta à pueris, qui nati annos ſeptem, omnes habent dentes. Ait igitur, eum diu Athenis commoratum, non potuiſſe referri inter ciues. Et nunc eſſe tribunum plebis apud ſuperos mortuos, & principem ibi improbitatis. Cum dicendum fuiſſet, Reipub. aut tribunatus plebis, principem improbitatis dixit: feſtiuè ad mala eorum alludens. Nõ autem dicit ob res aduerſas, Athenienſes defunctos: ſed probabiliter ij qui apud inferos uiuunt, mortuos appellãt eos qui ſuprà uiuunt.

Superi mortui.

Inferi uiuentes.

φράτορες.) Phratria, contubernium, eſt tertia pars tribus: Phratores, contubernales, qui in eodem ſunt contubernio. Phratriarchus, qui cõtubernio præeſt. Inſcribebãtur autem nomine patris in contubernales feſto Apaturiorum, eaq; in Phratores inſcriptio, argumentum habebatur cognitionis.

φρεάντλης.) Phreantles, id eſt puteorum hauſtor, uocabatur Cleanthes philoſophus. Cũ enim nõ haberet unde uiueret, noctu mercede aquã hauriebat, quo interdiu literis incumberet liceret.

ἡλιαύτλης. φρεάντλης.

φρεὰρ διαφθορᾶς.) Puteus corruptionis, apud Dauidem, eſt perpetuum ſupplicium.

φρεάρριος.) municipium Leontiæ tribus.

φρεάτια.) Omnem terram populatus eſt, ac ne puteis quidem pepercit. Locus ille habebat & occultos puteos.

φρενήρης.) Cordatus fuit quidem Armenius, & opportunè audax. Item: Cõmodus natura erat uæcors, nec admodum bellicoſus.

φρενοβλαβής.) Sub Leone imperatore Romanorum, Aethiopes attulerunt camelopardales, & duos uiros uæcordes, ſtatura breuiſsima, quos Pygmæos Homerus appellauit.

Camelopardalis.

Pumiliones.

φρενόθεν.) Sophocles: Nunquam Telamonis Aiax ita deliraſſet, niſi diuinitùs compulſus, ut in greges irrueret.

ἀριστερὰ, ſiniſtra, ueteres dixerunt ſtulta: δεξιὰ, dextra, prudentia.

φρήτρα.) Exornabant eos, & diſtribuebant in contubernia manipulos & phalanges, hominum inſtar. Col.1516.

φρίκη.) Magno facinore edito, horrore quodam affectus, in morbũ longiſsimum incidit.

φριμασσομένη.) Equa hinniens retrocedebat: & nequaquam poterat, loco* arboribus uacuo, uiam adire. Item: Sonitum armorum & hinnitum equorum audientes, percellebantur.

** τὰ ἄλσιν ἄγρα.*

φρόνημα.) Rhodij pridem admodum elati, quaſi & ipſum Philippum & Antiochũ uiciſſent, & Romanis ſuperiores eſſent, adeò perterriti ſunt, ut quoſdam ex Romanorũ aduerſarijs ad ſupplicium mitterent.

Rhodij.

φρόνησις.) Prudentia eſt malarum bonarumq; rerum, ac neutrarum ſcientia.

φρονῶ.) Qua de cauſa ſapiens ille iſta dixerit, ignoro. ἐφ᾽ οἷς γὰρ οὐ φρονῶ, σιγᾷν φιλῶ. Quæ enim non intelligo, tacere ſoleo.

φροντισταί.) curatores, ſeu ſoliciti, uocabantur Socratici: eo quòd alij alios curarent, & quòd nunquam non ſoliciti eſſent.

Socratici.

φροντίς.) Quanta nos abſens affeciſti ſolicitudine?

φρόντων.) Fronto Emiſenus orator, ſub Seuero imperatore Romæ fuit: Athenis uerò * docuit, contra Philoſtratũ primum & Apſinẽ Gadarenſem. Obijt Athenis, annos propè natus ſexaginta: & ſororis Frontonidis filium Longinum Criticum, hæredẽ inſtituit. Multas ſcripſit orationes. Col.1517.

** ἀντιπαιδεῦσαι.*

φροῦδα.) Spes eorũ euanuit, ac potius

in

in contrarium recidit. Sophocles: Si deſijt, pręclarè mecum agi puto. Mali enim ſopiti minor cura eſt.

φρουρᾶς ᾄδων.) Præſidij inſtar canens continenter. Quia excubiæ ad excutiendum ſomnum cantare ſolent.

φρουρᾶς ἰδών) Excubijs conſpectis: id eſt, excubias agens.

φρουρεῖν ἢ πλουτεῖν.) Aut in præſidijs eſſe, aut diteſcere. In lucri auidos. Athenienſes enim præſidijs in inſulis diſpoſitis, ſtipendia magna conſtituerunt, quę ab ipſis inſularibus ſoluerentur. Ob utilitatem igitur, & ob difficilem ex alienis uitam, dictū hoc eſt: quaſi oporteat aliquem aut diuitem eſſe, aut excubare.

φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ.) Naupacti excubabis. Cum præſidiarijs militib. Naupacti parua ſtipendia darentur, annona uerò magno uenderetur: prouerbium hoc ortum eſt. Alij dicunt, Philippum capto Naupacto, de Achæorum ſententia pręſidiarios omnes occidiſſe. Et hoc narrat Theopompus libro ſecundo.

φρουροί.) præſidiarij. Ordo eſt, eorum qui per uices ante caſtra armati collocantur, ſeuera lege à Romanis in eos lata, ut qui quacunque de cauſa receſſerit, occidatur: Illi uerò per uirtutem oppetere mortem, quàm affici ſupplicio, malunt. *Excubiarū ſeueritas.*

φρύγανον τίθεσθαι.) Sarmenta collocare. Haruſpices ſarmenta ipſi, ad rationem diſciplinæ ſuæ, ignem accenſuri collocant. eaque de cauſa dicit: Rectène tibi uideor ſarmenta collocare?

Col. 1518. φρυγίων ἐρίων.) Phrygia lana. nam in Phrygia, tenera & pulchra lana eſt. Ariſtophanes: Lęnā perdidit improbus ex lana Phrygia, propter iſtum.

Fabæ pro calculis. φρυκτός.) Loco calculorum fabas ferebant iudices Athenienſium.

Ignes è ſpeculis. φρυκτὸς καὶ παραφρυκτωρευόμενος.) Qui excubias perfidè agebant, & pyras porrigebant, aduerſarijs qui cuſtodias illis mandauerant, ad hoſtium utilitatem.

φρυκτωρία.) Nocturnæ excubiæ in turribus, ſeu ſax, ſiue pyra.

φρυκτοί.) Faces quædam è lignis confectæ, quas geſtantes in mœnib. ſigna dabant finitimis, aut ſocijs, cum aliquos hoſtes aduentare uidebant, quòd cauēdum eſſet. Neque uerò in hoſtium aduentu ſolùm hoc faciebāt, ſed etiā in amicorum, cum auxilia uenire uidebant, facibus id ſignificabant, ne terrerentur. Et cum amicos indicabant, faces quietas geſtabant: cum hoſtes, agitabant. *Faces quietæ, uentilatæ.*

φρύνις.) Phrynis citharœdus Mitylenæus, qui primus putatur apud Athenienſes cithara cecinisse, & primas tuliſſe in Panathenæis, Callia prætore, fuit Ariſtoclidis diſcipulus. Ariſtoclides autē ex familia fuit Terpādri. Floruit in Gręcia bello Medico, celebris cithariſta: & Phrynidem, qui tibicen erat, cithara canere docuit. Iſte uerò in opere quod Melopœi inſcribitur, Phrynidē Lesbiū fuiſſe dicit, Canôpis filiū. Qui cum Hieronis tyranni cocus fuiſſet, datus ſit cum alijs multis Ariſtoclidi. Hęc autem tranſlaticia eſſe uidentur. Si enim ſeruus fuiſſet, & cocus Hierônis, non utique tacuiſſent comici, ſæpè eius facta mentione, propter nouas eius rationes, fracto cantu, contra conſuetudinem ueterem. *Comici nullum probrū tacent.*

φρύνιχος.) Phrynichus, Polyphradmonis aut Minyræ filius, aut Chorodis, Athenięſis tragicus, Theſpidis primi tragœdiæ inuentoris diſcipulus. Vixit ſexageſimaſeptima Olympiade. Phrynichus hic primus muliebrē perſonam introduxit in ſcenam, & inuentor tetrametri fuit: & filium habuit Tragicum, Polyphradmonem. Tragœdiæ autem eius ſunt nouem hæ: Pleuronia, Aegyptij, Actæon, Alceſtis, Antæus, aut Libyes, Dicæi, Perſæ, Sinthoci, Danaides.

φρύνιχος.) Phrynichus Athenienſis comicus, ex altero ordine antiquæ comœdiæ: primùm comœdias edidit 86 Olympiade. Comœdiæ ſunt hæ: Ephialtes, Connus, Cronus, Comaſte, Satyri, Tragœdi ſiue Apeleutheri, Monotropus, Muſæ, Myſtes, Poaſtriæ, Satyri. Col. 1519.

φρύνιχος.) Phrynichus Bithynus ſophiſta, ſcripſit Atticiſtā, de Atticis nominib. lib. 2. collectanea * eorum quæ ponuntur: Apparatus ſophiſtici libros uel quadraginta ſeptem, uel ſeptuaginta quatuor. *τιθέμενοι.*

φρύνιχος.) Phrynichus Melanthæ filius Athenienſis, tragicus. Sunt de Tragœdijs illius hæ: Andromeda, Erigone. fecit etiam Pyrrichas.

φρύνιχον.) Phrynichum * Perſæ mille drachmis mulctarunt, quòd Mileſiorū captiuitatem in tragœdiam redegiſſet.

φρυνίχου πάλαισμα.) Phrynichi calliditas. Prouerbium hoc uſurpatur de ijs, qui

qui callidè & uaſrè aliquid machinantur. Scribit Thucydides, Phrynichũ ducem Athenienſium Sami, cum milites Alcibiadem ab exilio reducturi eſſent, Nauarcho Lacedæmoniotum nunciaſſe, ſe uelle illi prodere exercitum. Cum autem Alcibiades eas literas accepiſſet, & Athenienſib. miſiſſet: Phrynichus, qui penè interfectus fuerat, denuò ſcribit Nauarcho, quid accidiſſet: expoſtulans, & denuò pollicens, ſe proditurum illi exercitum, ſi aggrederetur. Quod cum ſignificaſſet, prædixit militibus, alteram uenturam eſſe epiſtolam cõtra ſe, ab Alcibiade: & monuit, ut hoſtium ſequentium impetum cauerent. Quæ cum ſic accidiſſent, tum literis allatis, tũ facta impreſsione, milites omnia & nũc, & prius, cõtra Phrynichũ ex odio ab Alcibiade facta eſſe crediderũt.

Commenta ad excludendum Alcibiadem.

φρύνιχος.) Phrynichus, & Lycis, & Amipſias, comici ſubfrigidi. Ariſtophanes: Vbi inſtar apis Phrynichus immortalium carminum libet fructum, ſemper ferens dulcem cantum.

φρύνων καὶ φιλοκράτης.) Phryno & Philocrates, ambo proditores, alter ob proditionem exulauit, & ob lenociniũ malè audijt: Phryno autem ob proſtitutum ſuum filium, quem ad Philippum adduxerat.

φωκίων.) Phocion, Proci filius, multis pecunias dedit: & filias aliorũ elocauit, & omnib. ſua remiſit. Bonus igitur uocatus eſt cõmuni ſuffragio, in cõcione. Cũ ius dicebat, ſemper abſoluebat. Quod uerò de Satyro Demoſthenes & Apollophanis filiab. dicit, hoc quidã ad Phocionẽ referũt: & illũ accepiſſe illas, Athenasq́ perductas elocaſſe tradunt.

φωκίων ὁ χρηστός.

Apollophanis filiæ.

φρυνώνδας.) Fuit homo improbitate celebris: qui cũ peregrinus eſſet, Pelopõneſiaco bello Athenis uixit. Ariſtophanes in Amphiarao: O' ſceleſte, & Phrynõda, & improbe tu. Ab hoc improbos Phrynondas uocãt. Malicioſus fuit hic Phrynõdas, & improbus, qui mercede improba conſilia atq́ cõmenta facilè inueniret, ut Eudemus ait. Item: Sed puto neq́ Phrynõdam, neq́ Eurybatũ, neq́ alium quenquam ueterum improborũ talem magum & præſtigiatorem fuiſſe.

Col. 1520.

φρύνωνος.) Phrynônus, fuit unus * duodecim legatorum cum Aeſchine & Demoſthene.

φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς, ἀμείνων καὶ διακονίστερος.) Homo Phryx fit melior & obſeruãtior uerberibus. Serui Phryges habentur ignauiores, & tardiores.

φρὺξ μηδὲν ἧττον σπινθάρου.) Phryx nõ minus quàm Spintharus. Hic Spintharus exagitatur à comicis, ut Barbarus & Phryx.

φοινικήια γράμματα.) Phœniciæ literę. Lydi & Iones literas à * Phœnice Agenoris filio inuentore acceperunt. Sed his refragantur Cretenſes, negantes ab eo inuentas eſſe: ſed Phœnicias literas eo dici, quòd in palmarum ramis ſcribi ſolitum fuerit. Scammon autem libro 2. Inuentorum, ſic ait dictas eſſe à Phœnice Actæonis filia. Traditur autem hic orbus fuiſſe maſcula prole: ſed filias habuiſſe, Aglautum, Erſen, Pandroſum, Phœnicen. Phœnicen autem uirginem etiamnum deceſsiſſe. Qua de cauſa Actæon Phœnicias uocarit literas, ut aliquid honoris haberet filiæ.

** uel ab Agenore Phœnice.*

Actæonis filiæ.

φοινικίδα.) Quid parcimus lapidibus populares, quo minus uiri iſtius corpus ita depectamus, ut purpuraſcat, cũ in uos nigræ prunæ efferbuerint.

φοινικίδης.) Phœnicides comicus: comœdiæ eius ſunt, Tribunus, Inuiſus, ut Athenæus in lib. Dipnoſophiſtarũ ait.

φοινικικῶν τάξεων ἀπαλλαγέντες, καὶ κακῶν φοινικικῶν.) A' Phœnicijs ordinibus, & malis Phœnicijs liberati. Siue quòd punicea ueſtis erat bellica, ſiue pro nauticis malis. Phœnices enim uincere dicuntur, in pugnis naualibus, ſiue cruentis, à colore ſanguineo. Et Homerus: Purpuraſcebat ſanguine terra.

Col. 1521.

φοινίκων συνθῆκαι.) Phœnicum fœdera. Phœnices, qui Carthaginem condiderũt, cum ad Libyã appuliſſent, rogarunt incolas loci, ut ſe reciperent noctem & diem. Hoc uerò impetrato, noluerũt diſcedere, quaſi pepigiſſent noctium & dierũ manſionem. Quapropter hoc de ijs dicitur, qui inſidioſe paciſcũtur. Similia Demon de Metapontinis narrat.

Carthaginis conditores.

φοῖνιξ.) Phœnix palma, arbor, & auis. Sub Claudio imperatore hanc ad Aegyptios ueniſſe dicunt, * poſt annos quinquagies quater mille: uel poſt annos ſexcentos quinquagintaquatuor. De hac aue memoratur, cum fatum ei inſtet, uenire in Aegyptum: unde uerò, ignorari.

Phœnix auis.

** διὰ τεττάρων καὶ ν χ ἐτῶν.*

ignorari. Et cum ipſa ſibi ex caſia & myrrha rogum confecerit, mori: quo cremato, aliquanto pòſt è cinere uermem dicunt fieri, qui mutet̃, & rurſus fiat Phœnix: & eò auolet, unde prior Phœnix in Aegyptum uenerit.

Magorum μεσημβρινὰ.

φοιτᾷ.) Philoſtratus: Conueniſſe magos in meridie, & ſub medias noctes, tradit Apollonium.

φοιτῶντας.) Inquirebat ſitum regionis, & caſtella, & celebres uias atq; interualla.

φυγαδεία.) Cum geminus interitus ob oculos eſſet, eum cum perpetuo exilio commutarunt.

Col. 1522

φυγγάνει.) Sophocles: Intelligo, nec ea me fugiunt.

Acbarus.

φυλάρχης.) Phylarcha. Acbarus conuenit Traianum, prouinciæ princeps, quos Phylarchas illi nominant: quia & regiones illorum Phylæ, id eſt tribus dicuntur. Ariſtophanes: Malorū præteritorum ne ſis memor, etiam ſi tu Phylen occupaſti. Fuit autem Phyle caſtellum Atticæ, & nomē loci & municipij: & Phylaſij incolæ.

φύλαρχος.) Phylarchus Athenienſis, ſiue Neucratita: alij Sicyonium, alij Aegyptium fuiſſe ſcripſerunt: hiſtoricus. Scripſit expeditionem Pyrrhi in Peloponeſum, libris uigintiocto: eamq; deducit uſq; ad Ptolemæi cognomento Euergetæ & Berenices obitum, & uſq; ad mortem Cleonymi Lacedæmonij, cum Antigonus ei bellū intuliſſet. Item res Antiochi, & Pergameni Eumenis. Compēdium fabuloſum * de Iouis aduentu, de inuentis, de ſignificationibus libros ſex.

* περὶ τῆς τοῦ Διὸς ἐπιφανείας.

φύλαρχος.) Phylarchus, qui in qualibet tribu equitatus princeps eſt, ſed ſubiectus magiſtro equitum.

φυλακοσόμενος.) Ne deflexit quidem, cauens fugæ ſuſpicionem.

Col. 1523.

Quid obſtat quò minus omnia fit?

φυλή.) tribus per ſeſe continet decem millia militum. Phylen alij dicunt municipium eſſe Oeneïæ tribus. Menander locum eſſe putat, Philocharus caſtellū.

φύσει.) Ariſtophanes: Nihil eſt melius, neq; ſuauius, q̃ enatas eſſe pennas.

φύσει.) Veteres dicebant, nihil natura fruſtra eſſe: Figuras autē ſyllogiſmorum non eſſe natura: neq; neceſſarium eſſe, eas utiles dicere. * Sed quia utilitatis cuiuſdā gratia extrinſecus eueniāt, ipſas fieri. Syllogiſmi aūt nō ut cibi & potus naturales nobis ſunt*. Aliæ enim horum ſunt regulæ, mores, leges, & ſtudia popularia, ſingulatim & uiritim. Mutare igitur ea licet, & in maximè contrariam, ſi libeat, transferre uitæ rationem. Vnde quibuſdam, nec ij qui natura uidentur pernicioſi cibi, & uenenati, medicamento adhibito, incommodarunt. Atticam certè quidem mulierē illam, aconitum tanquam olera eſitaſſe ferunt: & Ponticam beluam iſtam, quiſquis Mithridates ille fuit, exhauſto magno calice ueneni non perijſſe, quod corpus eius ita cōfirmatum eſſet, ut tinctura ferrum, rebus contrarijs: quas ſæpè adhibebat, quòd ſuſpectos haberet homo nefarius, à filijs auſpicatus, uniuerſos homines quaſi ipſi inſidiātes ſoli, ob præclaram illam tyrannidem.

* τὸ δὲ χεῖρον εἶναι τινὲς χεῖρον ἐξωθεν ἐπισυμβαίνειν, αὐτὰ γενόμενα.

Cibi. Venena.

Attica mulier. Venenum. Mithridates.

Col. 1524

φυσικὸς λόγος.) Poſt diſputationes de moribus, philoſophi res naturales tractant: hoc eſt, de corporibus, de principijs & elementis, de mundo, de luce & uacuo, de ſideribus, de ſole, de ratione hominis: quomodo cernamus? quæ uiſionum in ſpeculis cauſa ſit? de nubibus, tonitruis, iride. Tria ſunt in rebus naturalibus, forma, materia, & cauſa per quam forma eſt in materia. Et uerſantur (inquit) in his methodi quinq;: Phyſica, Ars particularis, Dialectica, Mathematica, Prima philoſophia. Eſt autem phyſici, de omnibus quæ expoſitæ ſunt animę partibus diſſerere, & de materia, & naturalibus rebus, & * de forma cauſæ: ueluti cœleſtium materiam eſſe non elementa, ſed aliud corpus. Rurſus quæ ſit eorum forma, nempe globoſa: & quare globoſa ſit, quia capaciſsima. Nam in planis, aliarum figurarum capaciſsima eſt circulus: in ſolidis ſphæra. ut etiam Plato in Timæo, hac de cauſa globoſum cœlum factum eſſe tradidit. Et Ariſtoteles reddit cauſam de figura cœli. Et enim, inquit, quod æternum futurum ſit, &c. Definit etiam Plato ex habitudine, quam obtinet * ad ea quæ illud antecedunt. Proxima autem ſuprà cœleſtia ſunt, eſſentiæ intellectuales. Decet autem cauſatum quàm maximè ſimile fieri proximæ cauſæ, & huius rei imaginem & imitationē ferre. Propter hoc igitur, inquit, circulo mouetur cœlum, quod mentem imi-

* τοῦ εἴδους τῆς αἰτίας.

Circulus. Sphæra.

* πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ. αἱ νοηταὶ οὐσίαι. τὸ αἰτιατὸν ὅμοιον τῷ προσεχεῖ αἰτίῳ.

Mentis circulus.

 tatur,

tatur. Proprium enim eſt mentis, in ſe uergere. Ea enim eſt quę uideat, & quę uideatur. Videns enim formas, ſeſe uidet: & ſeſe uidens, formas uidet. Plenitudo enim eſt formarum, & forma formarum. Habet igitur cœlum globoſam figuram, ob circularem motum. Eam autem, propter ſimilitudinem cum mente. Et aliter: Imitatur mentem, quæ ubiq; eſt. Nã & corpus * quouis peruenit. Eõ igitur quia ubiq; eſt, id qđ ubiq; eſt imitatur. Perfectio enim deteriorũ eſt, ad ſuperiora cõuerſio, & ſimilitudo. Ac ita quidem rerum naturalium & formam, & materiam, & cauſam Phyſicus explicabit. Artifex autẽ in ſingulis rebus, & ipſe de iiſdem diſſerit. Differt autem à phyſico, quòd in particularibus quibuſdam rebus uerſatur: ut medicus in humanis corporibus, faber in lapidibus & lignis. Sed & is definitionem ita inſtituet, ut & formam & materiam & cauſam cõprehẽdat. Differt etiam aliis rationibus. Natura eſt ſimplex eorum quæ ſunt, motio: eaq; in quinq; diſtributa partes. Intelligens, ut in angelis, ex ipſis intellectionibus mutuò cõuenientibus. Rationalis, ut in hominibus, nominibus & uerbis, obſcuros animi motus aliis declarãs. Senſibilis, quæ in brutis cernitur: præter enim facultatẽ alendi, augendi & generandi, etiam ſentientem habent. Naturalis, quæ in plantis eſt: mouentur enim & illæ ui alendi, creſcendi & generandi. Inanimis, ut in lapidibus, quòd & illi mouentur qualitate & loco: qualitate, quia caleſcunt, & frigeſcunt: loco, ob tranſitum ex loco in locum, alieno motu.

Cœlum globoſum.
** πανταχῆ γίνεται.*
Perfectio, ad ſuperiora conuerſio.
φύσις νοερά.
λογική.
αἰσθητική.
φυσική.
ἄψυχος.

Col. 1527 *φύσις.*) Natura eſt, quæ & mundum continet, & quæ res in terra gignit. Aut ſic: Natura eſt habitus, qui ex ſeſe mouetur, ſecundum ſeminales rationes, perficiens & complectens ea quæ ex ſe ſunt temporibus definitis, & talia agens à qualibus ſeparata eſt. Hæc utilitatem ſpectat, ut ex cœli opificio apparet. Aut, natura eſt principium uniuerſorũ, uniuſcuiuſq; rei motionis & quietis: ut terra mouetur floreſcendo, animalia gignendo, deniq; alteratione. Sed quieſcit tranſitu à loco ad locum, quia prorſus eſt ſtabilis atq; immobilis. Principium igitur talis motionis & quietis ſubſtantialiter aut naturaliter, & non per accidens terræ inſitum, naturam uocãt. Non motionem autem ipſam, & rerum quietem, naturam dixerunt: ſed principium, hoc eſt cauſam, qua non per accidens, ſed eſſentialiter eſſentiæ mouentur & quieſcunt. Cum autem Apoſtolus dicit, Fuimus natura filij iræ, ut etiã reliqui: non hac ſignificatione naturæ utitur (alioqui enim autoris crimen id eſſet) ſed permanentem, & péſſimam affectionem, & diuturnam & malam conſuetudinem intelligit.

Natura terræ.
Natura filij iræ.

φυτικαὶ δυνάμεις.) Animæ uegetatiuæ facultates tres ſunt: uis alendi, creſcendi, gignendi. Vegetatiuæ autem dicuntur, quòd iſtæ ſolæ in plantis conſpiciantur. Sumus igitur & homines, & animalia, & animata: & quia homines, rationales habemus facultates: ut animalia autem, irrationales: ut animata, uegetatiuas. Animatas enim etiã plantas dicimus. Animatorum enim eſt, ali, & creſcere, & ſimilia ſibi gignere. Dicuntur autem iſta & uiuere & mori, uita autem & mors præſentia & abſentia fit animæ. Ac quæ uitas meliores habent, neceſſariò etiã deteriores habent: non econtrariò. Neq; enim fieri poteſt, ut rationales habeant facultates, niſi prius habuerint inferiores. Atq; adeò nemo particeps eſſe poteſt ſenſus præſtantioris, qui non particeps fuerit deterioris. Quæ itaque prædita ſunt uiſu, hæc & auditu & reliquis prædita ſunt: & quæ auditu, eadem & olfactu & guſtatu, & tactu. non autem quæ & olfactu, & guſtatu, & tactu, etiam uiſu prædita ſunt: ut talpa. neq; quæ tactu, hæc etiam cæteris: ut ſpongiæ tactu præditæ ſunt, neq; ullo alio ſenſu. Itaque fieri non poteſt ut præſtantiorem habeat, qui deteriorem non habuerit. Idq; non quòd præſtantiores, quo ſubſiſtant, indigeant deterioribus: ſed contrà potius, corpus nõ poteſt eſſe particeps meliorũ, ni pri' fuerit particeps deteriorũ.

φυτόν. φυτικόν.
Vita ſtirpium.
Animæ præſtantiores deteriores etiam complectitur.
Senſuum præſtantia.
Col. 1526

PRINCIPIVM LITERAE X

Rodolpho Briuio Memmingenſi, Vuolfij auditore, interprete.

Χαβρίας.) Chabrias, dux Athenienſium fuit.

Χαγανός.) Chaganus, princeps Scytharũ. Iureiurando ſumma leuitate contempto, ſubito bello amica tuba ſublata copias cogebat.

Χεῖα.)

χεία.) Ariſtophanes: Bona illa quidē eſt, ſed Corinthia: hoc eſt, meretrix. propterea ꝙ Corinthus ſcortis plena fuit.

χάλαζα.) Grando, nubes concreta, & à uēto diſsipata & delata. Nix uerò denſatus humor ex nube. Grandines autē ſunt, in aere aquoſæ humiditatis longè ſupra terram denſatio. Ac nix quidem minus quàm pluuia, grando autem magis denſata. In terra uerò cū minus eſt, gelu: glacies, cum maius. Nix uerò non

* περὶ διάλλαξιν χρόαν ἡ ποιότης αὐτῆς. eſt congelatio, ſed potius * circa diuerſum colorem qualitas eſt ipſius. Ariſtophanes Grandinem appellat, grandia uerba uerba Euripidis.

χάλαζα.) Aut eſt laxo podice, aut grandinoſus. Morbus aūt eſt pecorū, qui uiuentib. illis latet, mortuis aūt & occiſis cōſpicitur. Carnibus enim illorū eſt admiſta & inſita grando. Solent aūt coci cum palo rictus porcorum poſt iugulationem aperire, & uidere grādinoſi ne ſint. Grādo aūt omne malū porcorū eſt.

χαλαρὰ.) Delectaris ferendis laxis calceis. Erat clemens & miſericors erga ſupplices, aut ſuorum amicorū aliquos.

χαλάσαι.) Aqua cœlitùs delapſa laxauit neruos barbaris. Mollijt arcuū cornua. Et uehemētiā & impetū ictus ademit. χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν: Soluā ſacrā ancorā. Metaphora eſt ſumpta à nauibus, quarū ſalus pendet ab ancora. Sacra aūt, id eſt magna, uel bona. Diodorus: Rege remittente & mollito ea oratione, permittit ei facere quæ uellet.

Col. 1527 CHALASTREVM nitrum, à Chalaſtra, palude Macedoniæ.

Galbanū. χαλβάνη.) Vnctio quædam, efficax ad equos.

Imitatio ſonorum. χαλδαϊκοῖς ὑποκρίμασι.) Dubitanti Proclo, quomodo Iſidorus aues imitaretur, & quarundā uocū ſonos in Chaldaicis ſtudijs, ipſe monſtrabat uiā imitationis cùm aliorū, tum paſſerculorū & auium domeſticarū, quæ inſtrepāt alis, cum ſe incitant ad uolandum.

CHALDAEI. Gens Aſtronomiæ peritiſsima.

χαλεπὰ τὰ καλά.) Difficilia quæ pulchra. Pittacus. Pittacum deponentem principatum, ad adoleſcentes dixiſſe ferunt: Difficile eſt eſſe bonum. Solon. Solonem autem illius molliciem taxantem dixiſſe, Difficilia ſunt pulchra. Quare utriuſq; dictū in Prouerbium abijt.

Difficilia quæ pulchra.) Ferunt Periandrum Corinthium ab initio popularē fuiſſe. Poſtea uerò mutato ingenio, tyrannicū euaſiſſe: unde Prouerbiū hoc ortū ſit. Alij difficilia ea quæ fieri nequeunt, interpretantur: quaſi ille ſuum inſtitutum tenere non potuerit.

χαλεπὸν χορίων κύνα γεῦσαι.) Periculoſum eſt ſecundas cani guſtandas præbere. Inuolucrum infantis, chorion uocatur. Quo canes guſtato, infantib. ipſis præ auiditate inſidiantur.

χαλεπώτατον.) Ariſtoteles ſecundo Topicorum ait, Difficilimū eſſe, inuertere propriam appellationem accidentis. Difficilimum dicit, quod neq; ſimplex, neq; promptum eſt, ut in alijs.

χαλεπωτάτους λόγους.) Difficilimas orationes, id eſt ad fallendum paratas. Candades, electis difficiliorib. & inter eos publicis præmijs diſtributis, ex eo perſuaſit, ut prouinciarum gubernatoribus cederent.

χαλκέντερος.) Didymus grammaticus Chalcēteros, id eſt æneis inteſtinis præditus dictus eſt, ob aſsiduitatem legendi & ſcribendi. Aiunt enim eum ſupra tria millia librorum conſcripſiſſe. Didymus.

χάλκανθος.) Chalcāthus, aqua eſt denſata in Cyprijs metallis ſupra modum ſtiptica, cum caliditate non parua, quæ præ omnibus humidas carnes condire & ex ſiccare poteſt.

χαλκοῦς κέραμος.) Aenea teſta, urbs quædam dicitur.

χαλκοδύτης.) Col. 1528

Pieriā tubā, ſanctorū & grauium hymnorū
Fabrum, continet Pindarum hic puluis.

χαλκεῖα.) Feſtum Athenis, quę quidā Athenæa uocāt: quidam πάνδημον, Pandemon, quòd ab omni populo celebretur. Feſtum ualde antiquum.

χαλκεῖα.) Feſtū Athenis, quod ab omnibus agitaī. Pòſt à ſolis artificibus, maximè uerò fabris ærarijs agebatur. Phanodemus autem ait, id feſtum non Mineruę, ſed Vulcani eſſe, qui in Attica æs fabrefecit. Agitur aūt Calendis Octobris, quo etiam die ſacrificulæ unà cum Arrephoris peplum ferebant.

CHALCIS. Vrbs Eubœæ.

χαλκιδίζειν, καὶ χαλκιδεύεσθαι.) Chalcidenſes imitari: id eſt, eſſe attentum ad rem. &, Phicidiſſare, pro, puerorum obſcenis amoribus deditum eſſe.

ψικιδίζειν.) Nam apud eos marium amores exercebãtur. Aliȷ̈ hoc referunt ad ſonum literæ nimis frequentatum à Chalcidenſibus & Eretrienſibus, qui id etiam pro S ponerent.

χαλκιδικὸν δίωγμα.) Chalcidica perſecutio. Inſtitutum quoddam in Theſmophoriȷ̈s. Cum enim in bello matronæ uota feciſſent, ut hoſtes fugarentur, accidit ut illi Chalcidem fugerent.

χαλκιδίτης.) Apud Ioſephũ meretrix, à uili nũmulo, qui uni datur, quaſi obolariam dicas, aut terunciam.

χαλκίοικος.) Minerua Spartæ, ſiue ab ænea æde, ſiue quòd à Chalcidenſibus profugis ædes illa condita ſit.

χαλκίοισι τοῖς πονηροῖς χρώμεθα.) Obolis improbis utimur heri & nudiuſtertius excuſis, improbo charactere.

χαλκία.) Callia prætore æneum numiſma percuſſum eſt. Dicitur aũt urbs eodẽ modo affecta eſſe erga bonos uiros, quo erga antiquã monetã. Quemadmodũ enim ueteri nomiſmate, quãuis bono, nõ utimur, ſed nouo, qđ malum eſt: ſic & antiquis hominibus, quãuis bonis, non utimur, ſed militibus huius temporis improbis utimur.

χαλκολίβανον.) Genus electri precioſius auro. Eſt autem electrum aurũ alia forma expreſſum, mixtum uitro & lapide. cuiuſmodi compoſitionis eſt ſancta menſa Eccleſiæ magnæ.

Col. 1529 χαλκόπους ἐριννύς.) Aeripes furia, id eſt firma & indefeſſa in ulciſcendis homicidis.

χάλος.) Chalus, fluuius ingẽti latitudine, plenus piſciũ mitiũ, & magnorũ.

χάλυβες.) Gens Scythiæ, ubi ferrum naſcitur.

χάμ.) Tabernacula, Aegyptus: quia Cham filius fuit Meſrem, Meſre uerò eſt Aegyptus, hodieq; dicitur Meſer.

χαμαὶ αὐτλεῖν.) Prouerbiũ, Humi haurire: idẽ ualet quod nihil efficere. Quale eſt, τὸ πλίνθον πλύνειν, Laterem lauare. De inaniter laborantibus, ſiue de rebus irritis dicitur.

χαμαιδίφετος.) Me humi abiectũ repertum educauit.

χαμαιλέων.) Chamæleõ animal, quod in omnes colores mutat, albo excepto.

χαμώς.) Chamos deus fuit Tyriorum & Amanitarum, ut Aſtarte Sidoniorũ dea, cui ſeruiȷ̈t Solomon.

χαναάν.) Chanaan, nomen uiri, cuius poſteri dicũtur Chananæi. Moſes quadraginta annos cum populo in ſtudio religionis & legum uerſatus, obit, ſucceſſore relicto Ieſu Naue filio, qui intro duxit Iſraelem in terram, quam Dominus promiſerat Abrahamo (extenditur autem à flumine Aegypti per mare & terrã) eiectis omnibus regibus & principibus gentium. Qui cum ab eo profligarentur, per maritimam Aegyptum & Libyam in Aphricam confugerunt, cũ eos Aegyptiȷ̈ non ſuſcepiſſent, ob memoriam eorum quæ propter Hebræos in rubro mari perpeſsi fuerant. Itaq; ad Aphros profugi, deſertam illorũ regionem incoluerunt, eorum habitu & inſtitutis ſuſceptis: & cauſam, cur è Chananæa terra in Aphricam migraſſent, lapideis tabulis inſcripſerunt. quæ tabulæ adhuc ſunt in Numidia, & ita habent: NOS CHANANAEI SVMVS, quos profligauit Ieſus latro. *Chananæi in Africam profugiũ.* *Ieſus latro.*

χάονες.) Chaones, gens Epirotica. Ariſtophanes: Hic nugas agit, fruſtraq; nos fabulis obtundit, Chao antiquioribus, & Saturnalia olentibus. Col. 1530. *Poetica Mundi creatio.*

χάος.) Ariſtophanes:

Chaos fuit, & nox, atq; erebus primũ niger, et
Tartarus latus: Terra uerò, neq; aer,
Neq; cœlũ fuit. Erebi aũt in infinitis gremiȷ̈s.
Nox nigris alis prædita ouum ſubuentaneum
parit.
Ex quo circumactis horis Cupido deſiderabilis efflornit,
Micãs tergo aureis alis, ſimilis uẽtoſis procel(lis.
Is uerò cum chao alato congreſſus nocturno
in amplo Tartaro,
Procreauit genus noſtrum, & primùm produxit in lucem.
Prius autem non erat genus immortalium,
Antequam Cupido omnia commiſcuiſſet.
Cum autem alia aliȷ̈s permiſcerentur,
Extitit cœlum, Oceanus & Tellus,
Omniumq; deorũ beatorũ genus immortale.

χαρά.) Quidã aiunt, ratione ſubiecti uocũ diuerſarũ ſignificationẽ eandẽ eſſe. Prodicus uero, cuilibet propriã aliquã ſignificationẽ ſubiȷ̈cere conabat: ſicut & Stoici, qui Gaudiũ probabilem elationẽ, Voluptatem elationẽ temerariam, Delectationem uoluptatem quæ ex contemplatione naſcitur: Iucunditatem, quam ex ſermonibus capimus. Verùm hoc eorum eſt qui leges ferũt. *χαρά. ἡδονή. τέρψις. εὐφροσύνη.*

Nam

Nam uoluptatem appellare gaudium, non eſt peccatum: ſicut neq; monadem dicere indiuiduam. Neq; enim gaudiũ, gaudium dicere: aut monadem, monadem: ſed alterum alteri accidere, abſurdum & falſum eſt.

χαραδραῖος λέων.) Charadræus leo, id eſt Theſpiacus, quem Hercules Theſpijs occidit primùm, in loco qui Charadra dicitur.

Col. 1531. χαράδριος.) Auiculæ nomen, cuius aſpectu facile ſanantur, qui ictero ſiue regio morbo laborant: eamq; ob cauſam, qui uendunt, occultant eam, ne eo

Morbi regij curatio. morbo laborantes gratis ſanentur. At occulit. Num Charadrium uendit? ſic Hipponax. Hinc prouerbiũ, χαράδριον μιμούμενος, Charadrion imitans: dici ſolitum de ijs qui occultãtur. Sic Euphronius: Quia enim Icterici auem illã aſpicientes morbo liberãtur, propterea occultãt eam uenditores, ne licitator ſine ſumptu ſanetur. Quidam ſentiunt, non aſpectum, ſed eſum auis habere remedium.

χαρακτῆρες λόγων φραστικῶν.) Genera dicendi, Grande, tenue, mediocre. Thucydides autem grande imitatus eſt, ut aptum naturæ ſuæ.

χάραξ.) Charax Pergamenus ſacerdos, & philoſophus, de quo in ueteri quodam libro tale Epigramma reperi:

Sum Charax ſacerdos è uenerando Pergami
cacumine,
Vbi olim cõflixit cũ Achille urbiũ uaſtatore
Telephus, Herculis inclyti filius inclytus.

Eſt autem temporibus Auguſti multo recentior. Secundo enim libro meminit, ut ueteris, Auguſti Cæſaris: & in ſeptimo, Neronis, & eorũ qui poſt eum imperarunt. Scripſit hiſtoriarum Græcarum libros quadraginta.

χάραξ.) Græci optimum id uallũ eſſe ducũt, quod in ſtirpe multas & magnas eminentias habet. Apud Romanos uerò duos uel tres apices ualla habebant.

χάραξ τὴν ἄμπελον.) Vallus uitem. Cũ id quod ſeruatur, à ſeruatore læditur.

χάραξος.) Charaxus, Sapphonis frater.

χάρητος ὑποσχέσεις.) Charetis pollicitationes. Chares dux Athenienſium, ad promittẽdum facilis & prõptus. Vnde prouerbium natum, Charetis pollicitationes: de ijs qui facilè ac benignè promittunt.

χαρίεν.) Si quid pulchrũ eſt atq; ſplendidum aut iucundum, id per te Plutedatur. Damaſcius: Periculum eſt, ne in facetorum hominum cauillationes inciderimus.

χαριζόμενοι.) Ingrato morbo, iracundię gratificantes. Col. 1532.

χαρικλῆς.) Charicles, unus è triginta tyrannis.

χαρινάδης.) Charinades tardus erat. Vnde prouerbium, κρεῖττον δή σε χαρινάδης βαδίζειν, Charinades te eundo uincit. De ijs qui tardè incedunt.

χαριξένη.) Charixene meretrix fuit. Ariſtophanes: Neq; enim hæc à Charixena ſunt.

χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί.) Gratia ſemper gratiam parit: id eſt, beneficium beneficio prouocatur.

χάρισι καὶ ἀφροδίτῃ ξύντροφος ἡ διαλλαγή.) Gratiarum & Veneris ſocia eſt reconciliatio: id eſt, pax, eo quòd nuptiæ & feſta tempore pacis celebrantur.

χαρίστιον χαριστήριον.) Hæc à me ſcripta ſunt, exigua grati animi pro multis beneficijs ſignificatio.

χάριτες.) Prouerbium, αἱ χάριτες γυμναί, Gratiæ ſunt nudæ: aut quòd candidè ac benigniter gratificandum eſt: aut quòd gratiæ ſuo ornatu carent. Tres autem ſunt Charites: Pitho, Aglaia, & Euphroſyne. Poetæ gratias nudas fingũt, propterea quòd gratis benefaciẽdũ eſt. *Pithó. Aglaia. Euphroſyne.*

χάρων.) Mors, & nauticæ Charonis percontationes, & proclamationes: Quis ad requiem ex malis & negocijs? Quis in obliuionis campum? Locum fingunt apud inferos hoc nomine, ſicut Aueni ſaxum. Quis in aſini lanam? Sic dicunt res inutiles. nihil enim aſini lana prodeſt. Dicitur de rebus inutilibus, χύτραν ποικίλλεις, Ollam pingis: quemadmodum dicunt, Irritæ ſunt res infernæ. Ob hoc igitur aſini lanam poeticè confinxit. *Charonis inuitationes.*

χάρων.) Charon Lampſacenus, filius Pythoclis, qui tempore primi Darij floruit, ſeptuageſima nona Olympiade: uel potius Perſicis temporibus, Olym- Col. 1533.
piade ſeptuageſima quinta, fuit hiſtoricus. Scripſit Aethiopica, Perſica libris duobus, Græca libris quatuor, de Lampſaco duobus, Libyca, fines Lampſacenorum lib. 4. Prytanes, aut principes Lacedæmoniorum: ſunt autem annales.

Origines urbiũ libris duobus, Cretenſia libris tribus. Refert etiam leges à Minoe latas, nauigationem extra Herculis columnas.

χάρων.) Charon Carthaginenſis hiſtoricus, deſcripſit tyrannos quotquot in Aſia Europaq; fuerunt, illuſtrium uirorum uitas libris quatuor, itemq; mulierum libris totidem.

χάρων.) Charon Naucratita hiſtoricus. Scripſit ſacerdotes Alexãdrinos & Aegyptios, & quid ſub unoquoq; geſtum ſit: reges, qui ab antiquis ſcriptoribus in qualibet gente fuerint: & de Naucrate, & alia quædam Aegyptiaca.

χαρώνιος θύρα.) Charonia ianua, una è ianuis prætorij, per quam damnati iudicio ad ſuppliciũ ducebantur. Et Ariſtophanes in Pluto: Charon dat ſignũ. id eſt, morieris.

χαρτικ.) Prudentiæ ſignum eſt, uis di-
Gaudium. ſcernendi ea quibus gaudendum & do-
Dolor. lendum eſt.

χαρτόν.) Sophocles: Præconi ſalutẽ dico, ſerò tandem reuerſo: modò læti aliquid afferas. Lætare ſanè, ſi quidem iſta iucunda tibi ſunt.

χάρυβδις.) Mare, quod iuxta Gades abſorbetur, & uiciſsim cum impetu redit. Dicitur autem, quòd in chaos & interitum trahat. Priſcus de Charybdi dicit: Cum iuxta Siciliam prope Meſſanã in freto Italiæ nauigarẽt, ubi Charybdis eſt, uehementioribus uentis exortis, cũ ipſis uiris ſubmerſæ ſunt. Charybdin & Scyllam in anguſtijs ſitas excipere fluxum Oceani, & prænauigantes ſubmergere tradunt. Illic Vlyſſes omnibus ſuis ſocijs, nauibusq; amiſsis, ipſe ſolus inſidens aſſeri, in marinis fluctibus ferebatur. Hũc Phœnices quidam in undis nauigantem conſpicati, in Cretam nudum ſuſceptum ad Idomeneum adduxerũt. Cui ille hyberno tempore hoſpitium præbuit, & in Phæaciam ablegauit, quæ nunc Corcyra dicitur. At illi eũ cum duabus nauibus & ſocijs domum reducunt.

χάσμασιν.) Parthi capita ferarũ galeis adiungentes, beluarũ rictibus utebanť.

χ cum αι.

Col. 1534 χαιρέτω λυγρῶν.) Id eſt, erubeſcat ob nugas iſtas.

χαίρει φίλον φῶς.) Mulierẽ libidini indulgere uolentẽ, lucerna extincta aiunt hoc dixiſſe: quaſi dicat, eam fuiſſe deformem, alij anum.

χαιρεφῶν.) Chærephon, ex municipio Sphettio, & quidem ualde celebris philoſophus, auditor Socratis. Nihil eius ſcriptorum extare putatur. Videtur autem feruidus admodum fuiſſe, & graues cũ fratre inimicitias exercuiſſe. Xenophon tradit, Socratem eos reconciliaturum, dixiſſe: Neq; oculorum neq; manuum ullam eſſe utilitatem, niſi conſentiant.

χαιρεφῶν.) De macilentis & pallidis capitur. unde prouerbium, οὐδὲν διοίσεις χαιρεφῶντος, Nihil differes à Chærephonte. Erat enim pallidus, quippe ſapientiæ ſtudioſiſsimus. unde & noctua uocabatur.

χαίρειν.) Salutatio diſcedentium, aut aduenientium. Ponebatur etiam initio epiſtolarum.

χαίρειν.) Gaudere. Salutationem hãc ſerò epiſtolis additam fuiſſe, quidã cenſent. Olim enim alius alij ſimpliciter ſcribere ſolebat, cuiuſmodi eſt: Amaſis Polycrati hæc dicit. Primum Cleonẽ ait Eubulus comicus, ſic ſcripſiſſe Athenienſibus è Sphacteria, eaq; re ualde lætatum eſſe, ignorantem, ueteres etiã ea uoce fuiſſe uſos, atq; ita inter ſe ſalutaſſe, non ſolùm in primo congreſſu, ſed etiam in diſceſſu: Et gaudere, pro ualere & ſanum eſſe, uſurpaſſe. Vt aues quæ (Auium ſermo.) ab hominibus diſcũt, Salue, & Sis felix: &, Iupiter propitius eſt, & hoc genus alia. Aues precantur, neſcientes quid dicãt, neq; hominibus bene cupientes, ſed linguam ita informatam habent.

χαίρειν.) Gaudete, ſiue uelitis, ſiue nolitis, quouis modo. Ariſtophanes in Pluto: Eſt quod gaudeatis, ſiue uelitis, ſiue nolitis.

χαιρήμων κωμικός.) Chæremon comicus. (Col.1535.) Fabulæ eius ſunt hæ: Traumatias, (ut Athenæus ait) Vreus, Alpheſibœa, Cẽtaurus, Bacchus, Vlyſſes, Thyeſtes, Minyæ. Fuit etiam alius eiuſdem nominis, qui Hieroglyphica ſcripſit.

χαῖρις.) Chæris, tibicen Thebanus, indoctus, q in ſacrificijs tibia canebat. Ariſtophanes: Si Chæris nos uiderit, accedet cantum inuocatus. Prouerbium, χαῖρις ᾄδων ὄρθιον, Chæris canit orthium. Citharœdi Chæridis mentionem facit Pherecrates in Agris: Sine

uideam,

uideã, quis peſsimus: Citharœdus fuerit Piſimeles cum Melite. Quieſce, ego noui: Chæris eſt.

χαίρω.) Euripides in Siſipho: Gaudeo & te optime fili Alcmene adeſſe, & ſceleratum illum periiſſe.

χαίρων.) Chærõ Lacedęmonius, legatus Romã iuit: uir ingenioſus, & in agẽdo ſolers & ſtrenuus, humili genere, & plebeio more educatus: hic tribunus plebis, cũ ea mouiſſet quę nemo alius fuerat auſus, citò autoritatem in uulgus eſt adeptus. Ac primùm eripuit agrũ, quem tyranni conceſſerant reliquis tyrannorum ſororibus, & uxoribus, & matribus, & liberis, & tenuibus temerè & inæqualiter pro ſua libidine diſtribuit. Publicis tanquam priuatis utens, reditus cõſumebat: non legem curans, non commune decretum, nõ magiſtratum: propter quæ indignati, Cenſores cõſtituerunt rerum cõmunium, ſecundum leges. Chæron uerò cum uideret quid fieret, ſibiq; conſcius eſſet malè adminiſtratæ Reipub. Apollonidem clariſsimum inter Cenſores, interdiu è balneo redeuntem confodit. Quod facinus cum populus ægrè moleſteq; ferret: dux Lacedæmonem profectus, in iudicium adduxit Chæronem, ob cædem Apollonidis, reumq; peractum in uincula coniecit. Reliquos cenſores incitauit, ut rationes ærarii uerè perquirerent. Illud etiam curæ illi fuit, ut facultates exulũ neceſſarii reciperent, quas Chæron paulo antè illis eripuerat.

Tribunus plebis tyrannicus.

vel δοκιμαστῆρες.

χαιρώνεια.) Chæronea, urbs Bœotiæ: unde Chæronenſis.

X cum E.

χεζητιᾶν.) Videtur Proclides politicus fuiſſe, & eloquẽs: ſed fœdaſſe lectũ, qua de cauſa χεσᾶς, id eſt, Cacator dicebatur.

χέζομεν.) Ariſtophanes: Nos uerò damus. Alioqui cõculcati à ſene, octies tãtùm cacamus. id eſt, mulctamur. Sententia eſt, Cleonem ob exigua lucella Reipub. negocia prodere.

χελιδόνων μέλος.) Cãtus hirũdinis. Eſt aũt eius uox nõ luctus, ſed cãtio ſubmiſſa, ad opꝰ aggrediẽdũ hortãs. Propterea hyberno tẽpore neq; uolat, neq; canit.

χελιδόνων μουσεῖα.) Hirundinũ muſea. In barbaros & obſcuros poetas. Cuius in labris Thracia fremit hirundo, Euripides: Multa hedera, ramus uireſcens, muſeũ hirundinum germinabat. id eſt, in qua cantillabant hirundines.

χελιδόνων φάρμακον.) Hirundinũ medicamentum. Apud Hipponactẽ, philtrum perſeuerans: cum hirundinem unam primùm uiderit aliquis.

χελώνας.) Tu beatas teſtudines prędicabis ob pellẽ: propter aculeũ ueſparũ.

χελώνη.) Theſſalicę mulieres ex æmulatione, Laidẽ meretricẽ ligneis teſtudinib. feriẽdo, in Veneris æde occiderũt, celebri cõuentu. Poſt aũt nefariæ Veneris ædẽ fecerũt, cũ mulieres in æde cædem nefariam facere auſę eſſent.

Laidis interitus meretricis ob improba facta.

χελώνη μυῶν.) Teſtudo muſcas. De iis qui aliquid negligunt. Aeſchylus poeta anno ætatis octauo & quinquageſimo periit, cum aquila teſtudinem in caput eius deieciſſet.

Aeſchyli interitus.

χέρνιβον.) Malluuii meminerunt etiam comici, ut quod ad ſacrificia fuerit adhibitum.

χερρόνησος.) Cherſoneſus, regio Thracię, & urbs Athenienſib. tributaria, frumenti ferax. Vnde etiã Atheniẽſes frumentũ aduehebãt, quos Cleõ exagitabat.

χετταῖοι.) Chettæi, nomẽ gentis: id eſt (Cananæi. Col. 1538

χειμών.) Hyems, eſt ſupra terrã aer frigidus, propter ſolis longiorẽ diſceſſũ. Homerus: Quæ ubi hyemem fugerũt. de gruibus. Loquitur autem non de hyberno tempore, ſed de hyberno loco Thraciæ. Nec enim dum eſt hyems cũ fugiunt, ſed tum expectatur.

χειμὼν ὀρνιθίας.) Hyems Ornithia, id eſt acris, quę frigido flatu aues humi proſterint. Dicitur etiã uentus quidã Ornithias, ab auibus: quòd certæ aues hyeme conſpiciantur, ut Aratus ait.

χεῖρα.) Manum Dei, Dauid prouidẽtiam Dei appellat: In manus tuas trado ſpiritum meum.

χεῖρας καθαίρειν φροντίδων δηλοῖ λύσιν.) Manus purgare ſolicitudinum ſignificat ſolutionem.

Explicatio ſomnii.

χειραλειπτήσας.) Fabius Dictator inſtar boni pugilis, longo tempore exercitatus, in certamen deſcendit.

χειροψίαι.) Irrequitæ & continuæ fiebant uelitationes, & præludia belli tum peditum, tum equitum.

χειρίαν.) Sophocles: Ne cui inimicorũ tuorum me dedas, unà cum filio meo.

Col. 1539 *Sumptus expeditionis Bandilicæ.*

καὶ ἐκχειρικότων.) Caddus hiſtoriographus ait, Leonē Macellē, qui poſt Marcianū imperauit, in expeditionē cōtra Bandilos infinitā pecuniā inſumpſiſſe. fuerunt enim, ut quæſtores indicarūt, per præfectos auri pondo quadragies mille & 700. per comitē uerò theſaurorū decies & ſepties mille, & argēti pondo ſeptingēties mille: quippe q̄ inſumpta fuerint è publicatis principū bonis, & ex imperatoris Anthemij fiſco.

χειροσμόν.) Vt non ſolùm imprudēs, ſed etiam ueſana appareat adminiſtratio rerum.

χείρων.) Chiron cētaurus, primus artem medendi herbariam inuenit: præcepta morū uerſibus, quæ dat Achilli: & ueterinarium opus. Qua de cauſa Centaurus appellatus eſt.

Co. 1540

χειρώνειον ἕλκος.) Chironium hulcus, quòd ex frequēti ſtatione in pedib. exiſtit uulnus, & continenter ſaniem excernit. Prouerbiū, de inſanabilibus & immedicabilibus hulceribus.

Col. 1541

χήζει.) Agathias, ex inopia cōmeatus uuas exprimebant, & affatim muſtum hauriebant. Vnde uēter intum eſcebat, & perfluebat.

** ἐπὶ χώματος τάξαι.*

χιάζειν.) Praxidamas Democritū Chium & Theoxenidē Siphniū, primus * in colore poeſin ſuā cōſtituiſſe tradit.

Vir pauper & ſtrenuus.

χιβούλδιος.) Chibuldius, ex familia Iuſtiniani fuit. & ſtrenuus in bellicare: & adeò ab auaricia alienus, ut loco maximę poſſeſsionis in re familiari nullā haberet poſſeſsionē. Hic cū dux Thracię ad Iſtri cuſtodiā cōſtitutus in bello cecidiſſet: accidit ut Iſter à Barbaris impunè tranſiretur. Itaq; nec Romanum imperium, nec omnes eius prouinciæ unius uiri uirtuti in hac re ullo modo æquari potuerunt.

Tribuni militum Conſulari poteſtate.

χιλίαρχος.) Trecentis & quindecim annis ab urbe cōdita, tribuni plebis imperium adminiſtrandum ſuſceperunt.

1200 locupletiſsimi Athenienſium.

χίλιοι διακόσιοι.) Iſæus ait: Nemo Lyſides eſt ducentorum & mille. Ditiſsimi Athenienſium mille ducenti fuerunt, qui publica munera obibant. Quorum alij quoq; oratores mentionem faciūt.

παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως.

χίλων.) Chilo Damageti filius, Lacedæmonius, unus ſeptem Sapientum, breuiloquus fuit. Vnde Ariſtagoras Mileſius, breuiloquentiam rationē Chiloniam uocat.

CHIOS inſula, dicitur etiā Aethle.

Somnij explicatio.

χιὼν φανεῖσα δυσμενῶν ἔχθρας φέρει.) Nix ubi apparuerit, hoſtium inimicitias affert.

** pro τὸ πνεῦμα, lego τὸ τρίψει.*

χιών.) nix. Candor niuis ſeparabile accidens eſt. Conſtat enim ex nube, & denſitate materia, quæ ob nimium frigus naſcitur, cum incluſione uenti alicuius, quam neceſſariò candor ſequitur. Nam aeris, qui in nube eſt, cohibitio, & percuſsio, & frictio quæ in denſitate nubis eſt, propter nimium frigus orta, præcedit excretionem, quæ talis coloris cauſa eſt. * Nubes enim cum teritur, & mouetur, albeſcit: propterea etiam ſpuma alba eſt. Frictio autem quędam & motio fit in denſitate nubium, uento, qui ei ineſt, contracto, & in profunditate incluſo execretione eius impedita. Ac illa quidem ſunt ſubſtantiæ niuis. Albedo autem illam ſequitur, & eſt paſsio quædam accidentalis, quia ſubſtantiam niuis non explet. Nam ſi neq; materia niuis eſt albedo, neq; ſpecies, non eſt in ſubſtātia niuis: ſed quia quoddā accidens eſt, materię ſuperueniens, cum in talem mutatur formā, eò nequit ab ea ſeparari. Xenophon in Cyri minoris expeditione: Multi oculos ob niuē amiſerūt, alij digitos pedū putrefactos. Oculi aūt ſubleuati ſunt, ſi quis nigri aliquid ante oculos habens ambularet. Pedes, ſi quis ſe moueret, nōctuq; exueret. Qui uerò calceati dormiebant, in eorum pedes corrigiæ penetrabant, & calcei congelabant.

Remedia contra niuem. Col. 1543

χιονίδης.) Chionides, Athenienſis comicus, antiquæ comœdiæ ſcriptor, qui primus id comœdię genus publicè fertur egiſſe, & annis octo ante bellū Perſicū fabulas edidiſſe. Comœdię eius ſunt hæ: Heros, Mendici, Perſæ, ſiue Aſſyrij.

Explicatio ſomnij.

χιτὼν ῥαγείς, ῥήξει φροντίδων βάρος.) Tunica rupta rumpit curarum onus.

χθονία.) Plato Reipub. lib. 10. Noli uia obſcura & aſpera incedere, ſed plana & cœleſti.

Balnea mortuorum.

χθονία λουτρά.) Veteres lauacra ad ſepulchra ferebant.

Terra tonans.

χθονίας βροντάς.) Omnia atrocia ad matrem terram referunt. Alij ſic dici putant ea tonitrua, quæ magnum ſonitum edant, aut quæ à terra fiant. Cum enim reſonat terra, ſonum uſq; ad cœlū edit: homineſq; putant talia tonitrua in cœlo

cœlo fieri. Alij, uel quòd in terra etiam audiant, uel quòd terrã cõcutiãt. χθόνιος Ζεὺς, Terrenus Iupiter, id eſt infern⁹.

χλαμύς.) Numa, primus Romanorũ rex, legatione * Iſaurorũ accepta, & forma habitus eorũ animaduerſa, inde inuenit chlamydis ueſtitũ, regia ueſte cũ ſenatoria cõiuncta: nec extrinſecus qcquã, ſed intrinſecus tincturã purpuræ adiecit, ut ex utroq; horum unũ corpus conficeretur, & in ſenatorũ calceis notaretur Romanorum K.

K, aut fortaßis R. calceorum.

ἡ Συλοσῶντος χλαμύς.) Syloſontis chlamys. Prouerbiũ, in eos qui ſe cultu ueſtituq; iactitãt, ac uẽditant. Hic em̃ ueſtẽ ſumptuoſam habuit, quã donauit Dario, adhuc priuato. pòſt Dario regnum adepto, in patriam reſtitutus eſt.

Contumelia. Subſannatio. Verbera.

χλευασία.) Subſannatio: ſpecies eſt cõtumeliæ, & de ea prędicat̃ in Quid. nã cõtumelia quę per riſum fit, ſubſannatio uocat̃: quæ uerò uerberib. fit, cõtumelia eodẽ nomine. Aelianus: In templũ ille quidem ſe contulit, ſed cultores Dei & ſubſannauit, & deriſit.

χλιδῇ.) Xenophon: Non in delicijs educati ſumus, ſed ruſticano more.

χοῦς.) Menſura Attica eſt, capiẽs hemínas octo.

* χόα.

* χοᾶν.) Choã afferebãt uocati ad cœnã, ne ex alieno poculo biberẽt, ob crimen Oreſti obiectum. Prouerbium.

* χόας.

ἓξ * χοᾶς χωρήσεται ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ.) Sex choas capiet cerebrum eius. In deliros. Sic enim de eo loquit̃, quaſi de dolio aut utre, qui inunctus plus capit ijs qui temerè abiecti iacuerunt.

Col. 1546

χοάς.) Oraculum redditum eſt, defunctis Aetolorum prædas adducẽdas eſſe quotannis, & inferias agendas.

χόες.) Choes. Feſtum eſt apud Athenienſes agi ſolitũ, menſe Antheſteriõe. Quidã feſtũ hoc hinc ortũ eſſe dicunt. Oreſtẽ, cũ occiſa matre Athenas ueniſſet, Atheniẽſes ſuſceperũt, & conuiuio exceperũt: at non cum eo uinũ biberũt, ſed deorſim choas illi appoſuit populus, exiguo loco aſsignato. Aliter. Feſtũ Athenis Choes, hac de cauſa celebrari ſolitũ. Oreſtes poſt matris cędem uenit Athenas, ad Pandionẽ cognatũ, tũ regnantẽ. Reperit aũt eum publicè epulum præbentẽ. Pandion igitur cum & Oreſtem à ſe dimittere, & communi cibo & potu cum eo uti, qui à cæde nondũ purgatus eſſet, uereretur: ne ex eodem cratere biberet, ſingulis diſcumbẽtibus unum congium appoſuit.

Homicida uitatur.

χολάδες.) Cholades, inteſtina. ſic dicũtur uel ab effuſione, uel quia naturæ ordine bilẽ hepatis recipiũt. nam in eas cõfluit flaua bilis naturæ artificio, ut ea caleſcant, & laceſſant ad excernenda ſuperuacanea. (Atticæ.

χολαργέων.) Cholargenſes, municipiũ

χόλικες.) Craſſa boum inteſtina. Hæc uerò cũ reliq; corpore nõ immolabant̃.

Col. 1547

χόρδευε.) Quemadmodũ oneras & imples inteſtina qualibet maſſa: ſic etiã implica & perturba Rẽpublicã, & cõmiſce negocia: cõdito ea dictiunculis culinarijs: cõdimentis utitor, uitijs adhibitis. Polybius: Pleriq; ornati erãt, unde opulentia eorum colligebatur.

χορεία.) Choream dicebant ueteres, ſaltationem cantu adhibito. Duas ſaltationes nouit Homerus: unã Cybiſteterum, alterã ſphæræ. Sphæriſticam luſit Ariſtonicus Caryſtius, Alexãdri regis colluſor in ludo pilæ.

χορηγία.) Polybius: Fieri nõ poteſt ut mari impedimenta, & cõmeatus legionibus afferantur, aut per iumenta, ſed in peris decem dierum geſtandus eſt commeatus.

χορίαμβος.) Choriambus. Babrias, ſiue Babrius, fabulas ſeu fabuloſa choriãbicis uerſibus libris decem deſcripſit, Aeſopi proſa in carmen translata.

χορὸν δίδωμι.) Chorum do: perinde eſt ac ſi dicat, patior te laudari & uincere. Nam apud Athenienſes comici & tragici poetæ chorum impetrabãt non omnes, ſed laudati & probati.

χορός.) Cœtus canentiũ in Eccleſijs. Chori aũt Eccleſiarũ diuiſi ſunt in binas partes, ſub Cõſtantio, Conſtantini Magni filio, & Flauiano epiſcopo Antiochiæ, bifariã Dauidis Pſalmos canẽtes: quod Antiochię primùm cœptũ, in omnes totius mundi fines exiuit.

Chori Dauidici.

Col. 1548

χορός.) Chorus tragicus quindecim perſonis, Chorus comicus uingintiquatuor conſtat.

χοροῖς τῶν τραγῳδῶν ἄχθεται.) Prouerbium. Eſuriens moleſtè fert choros tragœdiarum: quia prolixi ſunt. Ariſtophanes: Euolans ergo hic, cum domũ ueniſſet, pranſus eſt.

Χοσρόης.) Choſroes rex Perſarum, &

quæ

quæ ſequũtur. Hæc enim eadem, & iiſdem uerbis, ſuprà expoſita ſunt.

Co.1549 *Agger Babylonius.* χῶμα.) Agger, qualẽ hoſtes in obſidionibus iuxta muros excitare conſueuerunt. Traianus Babylonem profectus, maximum aggerem reperit, quem excitaſſe uerebatur Semiramis. Fuit altitudine pedum uigintiquinq;, latitudine quinquaginta: longitudine continebat ſtadia 70. Vnde urbis illius potentia perſpicitur.

Χοραζίν.) Nomen loci, & prophetiæ: Væ tibi Chorazi.

χωρεῖν.) Pergere, & ſuſceptis negocijs immori.

χωρὶς ἱππεῖς.) Seorſim ſunt equites. Cum Datis in Atticam impreſsionẽ feciſſet, Iones aiunt, eo digreſſo, conſcenſis arboribus, ſignificaſſe Athenienſibus equites non adeſſe: & Miltiadẽ intellecto diſceſſu eorum, conflixiſſe, ac uiciſſe. Vnde & prouerbium dictum eſſe, in eos qui aciem diſſoluant.

Col.1550 *Curioſitas inepta.* χρεμπτίζειν.) Qui primus ſit inuentor, non magis inuenias: quàm ſi quærere inſtituas, quis nam prius ſternutarit, aut ſcrearit.

χρεῶν ἀποκοπαί.) Nouæ tabulæ, cũ pauperibus æs alienum remittitur.

χρεία.) Prouerbium. χρεία διδάσκει κἂν ἄμουσος ᾖ: Neceſsitas uel eundẽ docet.

Habitatio incommoda. χρῆμα.) Domuncula obſcura erat, & deformis, & non diſtincta, & æſtiuo tẽpore maximè incõmoda, ut uideretur carcer potius eſſe. *Hercynia ſylua.* Iulianus: ad Hercyniã ſyluã currebamus, ac uidi rem mirabilem. equidẽ affirmare nõ dubitem, nihil tibi tale uiſum, nec quęcunq; nos ſcimus in Romano imperio. Nã ſiue Theſſalica tempe inuia exiſtimat quiſquã, ſiue Thermopylas, ſiue magnum & arduum Taurum, minimum id eſto, quod ad difficultatem attinet, ad Hercynium ſaltum.

Col.1551. χρῆμα.) Magna res, & admiranda: uir, & animus decenter compoſitus, à primo ortu, quicquid aggreſſus fuerit primorum operum.

χρῆμα.) Ioſephus: Erat ſabbathũ dies ſanctus, & Iudęis omnium rerum honoratiſsimus.

Pauper ubiq; iacet. χρήματ' ἀνήρ, πενιχρὸς * δ' οὐδ' εἷς πέλετ' ἐσθλός.) Pecunia uirum facit, pauper uerò nunquam bonus. In eos qui propter diuitias facilè agitant: Ariſtodemus ait.

χρήματ'.) Ariſtodemus Spartiates, à quibuſdam ſeptem Sapientibus annumeratur.

χρηματισμός.] Damaſcius ait, coactionẽ argentariã nihil opis allaturã apud inferos, nec delicias, nec * tãtopere expetitos iſtos honores, quibus homines politici nihil præferũt: eoq; uulgò beati iudicantur, cum ſint reuera infelices. Col.1552 *Fortuna nemo ſecũ aufert.* ** lego πολυαρέτους, pro πολυαρέτους.*

χρημάτων.) Percuſſorem fas eſt occidere, & opes eius diuendere.

χρῆμοι.) Sophocles: Ea reſpondit Phœbus, quæ ſtatim audies.

χρῶ.) Res noſtræ nõ aſtris, quod aiũt, notandæ, neq; quid fama loqueretur percontandum, ſed potiſsimùm ex cõſuetudine noſtra cognoſcendæ, aut certè ſcripta noſtra legenda fuerunt. *Non temerè iudicandum.*

χρήσεις.) id eſt utilia bona, propriè dicuntur inſtrumentalia. Col. 1553

χρησμός.) Quarũ rerũ uſus magis expetẽdus eſt, hæ ipſæ etiã magis ſunt expetẽdæ. Nã ſi uſus diuitiarũ potior eſt uſu uiriũ, etiã diuitiæ uiribus ſunt præferendæ. Athenienſibus oraculum datum eſt, iubẽs inferias Aetolis per iniuriam interfectis, quotannis celebrare. & feſtum Choas agere: ſic Atticam rebus ſecundis uſuram. *Res expetendæ.*

χρήστης.) Demoſthenes: Creditores initiò ſeducti, uiderunt ſe pro pecunia nihil aliud habere, niſi debitorem improbum.

χρηστός.) Bonus ex charitate, ſed non neceſsitate. χριστός, oleo unctus: & Chriſtus, Dominus & Deus noſter. Col.1554

χρηστοῦς.) Ariſtophanes: Athenienſiũ urbs, ſi iſtud bonum eſſet, incolumis non eſſet.

χρῖσις.) Vnguentũ olei regni, quo prophetę in cornu allato inungebãt reges. Et Dauid unctus eſt à Samuele. Populi aũt ſalutationes, hiſtoria unctiões ſine diſcrimine nominat. Dauid tertiùm rex inunctus eſt, id eſt inauguratus. *Dauid ter Rex inauguratus.*

Χριστιανοί.) Sub Claudio Imperatore Romanorũ, cũ Petrus apoſtolus Euodium Antiochiæ epiſcopũ deſignaſſet: Chriſtiani, qui pridem Nazareni & Galilæi, dicti ſunt.

Χριστόδωρος.) Chriſtodorus, Paniſci F. poeta Heroicus, è Copto urbe. Floruit tẽpore Anaſtaſij Imperatoris. Iſaurica cõſcripſit libris ſex. cõtinent enim Iſauriæ excidiũ, ab Anaſtaſio Imperatore factum.

ctũ. Ritus Cõſtantinopolitanos deſcripſit uerſibus, & lib. 12. Ritus Theſſalonicæ lib. 25. Ritus Nacles: eſt aũt urbs ad Heliopolin, in qua ſunt quę uocant̃ alphaca. Ritus Mileti Ioniæ. Ritus Tralliũ, Ritus Aphrodiſiadis, Deſcriptionẽ ſtatuarũ Zeuxippi, & alia multa. Chriſtodorus Thebanus illuſtris, ſcripſit dę aucupio uerſibus, & miracula ſanctorũ Anargyrorũ, Coſmæ & Damiani.

Col. 1555 χόα.) Ferũt Pherecydẽ ſapientẽ morbo pediculari deceſsiſſe. Quem cũ Pythagoras rogaret, quomodo ſe haberet? digito per fores extento dixiſſe a- χρὼ ἄλλα. ſunt: Cutis indicat. Hinc à philoſophis dictũ hoc de reb. deterioribus uſurpat̃. qui uerò de optimus eo utuntur, errãt.

Tempus. χρόνος.) Philoſophi incorporeũ tempus eſſe dicũt, quod ſpacium ſit mundi motionis. Ac huius quod præterierit, & futurum ſit, eſſe infinitum: præſens uerò finitum, &c. ut ſuprà.

χρόνος εὐμαρὴς θεός.) Tẽpus, opportunus Deus eſt: uel quia commodè præterit, uel quia expeditũ eſt ad iniurios ulciſcendos.

χρῶμα.) Significat id quod eſt in corporibus, ut color albus & niger, & q inter hos interiecti ſunt. Significat etiã cãtilenas. Colores Muſici. Dicit̃ enim & in muſica color. Tres ẽm ſoni ſunt muſicę. Harmonicũ eſſe dicũt, quẽ propriè colorem uocãt, Colorẽ mollẽ & diatonicũ, & differentiæ coloris alię in corporib. ſunt, ut eius qui cõgregat uiſum, aut diſgregat. aliæ in carminibus. nã ſemitoniũ & molle, homonyma ſunt. Diodorus: Barbarus cum flagris cæderetur, immoto uultu & colore, ferę inſtar tolerabat.

χρῶμα.) Cũ criſtallinus humor oculi caſu aliquo coloratus fuerit, putamus eodem colore etiã aerem & alia uiſibilia colorata eſſe. Colorẽ aũt dicit uiſibilem eum, qui in eo eſt quod per ſe ſe cernitur. Per ſe aũt uiſibilem dicit, ſuperficiem. Per ſe autem uiſibilis eſt ſuperficies, non ut id quod definitione per ſe eſt. Duplex enim eſt id quod per ſe eſſe dicitur: aut quod in definitione ſubiecti adhibetur: ut animal & rationale, in hominis definitiõe. hęc ẽm per ſe inſunt homini. Col. 1556 Aut cuius in definitiõe ſubiectũ adhibet̃: ut in definitione paris aut imparis, numerus: & in definitiõe ſimæ formæ, naſus. Hæc ẽm per ſe ſunt in definitione. Nõ ſic igitur dicit̃ per ſeſe uiſibilẽ ſuperficiẽ, ſed quòd in ſeſe cauſam habeat cur uideri poſsit. Is uerò eſt color. nã qui in ſuperficie eſt color, idipſum eſt quod cerni poteſt. hũc oculi apprehendũt, non eũ colorẽ qui in profundo eſt. Perſpicuas ẽm gemmas quãuis putamus uidere nos per totã profunditatẽ coloratas, uiſu decipimur. nã quòd gẽmæ perſpicuæ ſunt, oculi profunditatẽ penetrãt, aut colorũ efficacitas. Per colorẽ aũt qui in ſuperficie eſt, percipimus gẽmas: eaq; de cauſa putamus nos eum quoq; colorẽ qui in profundo eſt, uidiſſe. Piſides: Nõ ſunt hæc ad gratiam colorata, ſed ſimplices omnes ueritatis ſermones.

χρυσάνθιος.) Chryſanthius, Sardianus fuit philoſophus, quem literis accerſiuit Iulianus. Repudiatã Imperatoris uocatio. Is uerò ſuo loco manſit, cũ diuinitùs eius rei in mentem illi ueniſſet. Neq; enim uitam ſuam ad circumforaneam & nouam religionẽ referebat, ſed numini commendans omnia, eius nutu res gerebat.

χρυσῆ εἰκών.) Aurea ſtatua. Deierabãt Athenis prætores, niſi ea præſtarent, propter quæ magiſtratum gererent, ſe auream ſtatuam ſuam dedicaturos eſſe in urbe, Delphis & Olympiæ. Iuſiurandum prætorium.

χρυσῆν σειράν.) Aureã catenã ab Homero ſolẽ dici. in Theæteto Plato ait. Solis aurea cathena.

Col. 1557 χρύσιππος.) Chryſippus Apollonidæ filius, Solenſis aut Tarſenſis philoſophus, diſcipulus Cleanthis, poſt quem Stoicę ſcholæ pręfuit, & obijt annos 3 & 70 natus, mero hauſto, & uertigine oborta. Alij ferunt nimio riſu expiraſſe, 142 Olympiade. Scripta. Scripſit libros amplius ſeptingentos, & philoſophicos & hiſtoricos, & grammaticos.

Argutiæ. CHRYSIPPVS philoſophus tales ſermones interrogabat: Qui non initiatis myſteria dicit, impiè facit: At ædituus nõ initiatis ea dicit: Aedituus igit̃ impiè facit. Et iterũ. * Quod in urbe, id etiã in domo eſt. nõ eſt aũt puteus in urbe: ergo neq; in domo. Eſt quoddam caput, illud uerò non habes: & eſt caput quoddã, quod nõ habes: nõ igit̃ habes caput. Si qs eſt Megaris, nõ eſt Athenis: Homo aũt eſt Megaris, non igit̃ eſt homo Athenis. Si qd loqueris, per os tuũ tranſit: Currum aũt dicis: quare currus per os tuum tranſit. Si quid nõ amiſiſti,

hoc

hoc habes: Cornua non amiſiſti, ergo cornua habes.

EPISTOLA ANASTASIAE *martyris ad Chryſogonum.*

Sancto confeſſori CHRISTI, Chryſogno, Anaſtaſia S. Quamuis pater meus idola plurimùm uenerarêtur: tamen mater mea Flauia cum perpetuò *Mater Chriſtiana.* Chriſtiana fuiſſet, ex quo peperit, Chriſtianam me fecit, ueræq; Dei cognitionis participem reddidit. Poſt obitū autem illius, *Maritus impius.* uiro nupſi ſceleratiſsimo, cuius gratia diuina coniugium effugi, ſupplicans Domino noſtro IESV Chriſto dies noctesq;, ut ab illo impuro idololatra liberarer: quem conſtat meas facultates omnes cū impuris & idololatris exhauſiſſe: me uerò tanquam ueneficā & ſacrilegam in grauiſsimum carcerem coniecit, ut hanc temporariam uitam perderem. Itaq; nihil mihi præter uitam reliquum eſt. Verùm precor, ut cū ſpe diuina moriar. Quamuis autem confeſſione Chriſti mei glorier: ualdè tamen doleo quòd facultates, quas optabam in ſeruos Dei inſumere, ſceleratus ille homo dæmonum cultoribus ſuppeditat: & quas ego in ſeruos Dei expēdere optabam, eas fœdis & impijs homini-
Col.1558 bus largitur. Propterea rogo te ſerue *Preces pro ſe fieri petit.* Chriſti, ut diligenter pro me Deum ores: ut, ſiquidem præſcit Deus, maritus meus Publius credat in Chriſtū: ſin minus, ut eum ſuis fraudibus perire ſinat, me uerò ab eo liberet. Satius enim mori, quàm filiū Dei abnegare, & in eum credentibus impedimēto eſſe, ipſe omnipotēs Chriſtus teſtatur. Cū receſſero ab hoc errore, ſanctis operam dabo: eorumq; curam, uti cœpi, perpetuò ſuſcipiam. Vale ſerue Dei, & memento mei.

Chryſogonus his literis acceptis, ſic reſcripſit:

Chryſogonus Anaſtaſiæ S. Tibi, iactatæ procellis uitæ, Chriſtus qui in *Chriſti opem implorat.* fluctibus ambulauit, opem ferat. ut diaboli potentiam ſermone illius irritam reddas. Magno igitur & quaſi in medio mari iacens credas Chriſto, eum tui rationem habiturum: & ad teipſam cōuerſa, exclamato cum Propheta, qui dixit: Cur mœſta es anima mea: & reliqua. *Temporaria, æterna.* Duplex enim potentia gratiæ diuinæ demonſtratur. Nam & temporaria tibi abundè ſuppetent, & cœleſtia adijcientur. Deus autem eos à quibus non rogatur pro bonis rebus, auerſatur. *Deus ſe rogari uult.* Vide ne turberis hoc, quòd tibi piè perpetuò erga Chriſtum affectę, aduerſa eueniūt. Neq; enim fallit te Chriſtus: ſed explorat. neq; firmum eſt humanum auxiliū, ut tu exiſtimas, cum Scriptura dicat: Execrabilis eſt homo, qui ſpem in homine ponit: benedictus autē, qui in Deū ſperat. Age ſtrenuè & uigilāter, & prorſus effuge peccatum. Hoc à Deo ſolatiū expete, eiusq; mandata cuſtodi. Iam enim tempus ſalutis ſuper te ueniet, & uelut in obſcura nocte, clarum tibi Dei lumen affulgebit, & poſt tempeſtatem hilare tibi & ſerenū arridebit tempus: tibiq;, ut omnibus propter Chriſtū afflictis, præbebit temporariam patientiam, per quam æternam recipies mercedē. Vale in Domino, & ora pro me.

Rurſus eadem ad eundem ſcribit:

Chryſogono confeſſori Chriſti Anaſtaſia S. Cum finis inſtet corpori meo, ora pro me, ut ille meam animam recipiat, propter quā has afflictiones fero.

Ad quæ Chryſogonus ſic reſcripſit:

Ancillæ Dei Anaſtaſiæ Chryſogonus S. Quemadmodum tenebras lucem obſcurare manifeſtum eſt: ſic & imbecillitatem ſalus ſequitur, & poſt mortem uita dignis tribuitur. Eundem *Omnes eòdem tendimus.* enim finem rerum humanarum felicitas habet, ut neq; ſummiſsi deſpondeāt animos, neq; magnanimi glorietur. Vnum enim mare eſt, in quo nauigia noſtri corporis decurrunt: & ab uno gubernatore reguntur. Quorum igitur naues carinis munitæ ſunt, ij incolumes *Naues munitæ.* nauigare poſſunt. Infirmę autem, etiam ſine fluctibus in ipſa tranquillitate periclitantur. Non procul enim abſunt ab interitu, quæ nō ad portum ſalutis peruenire ſtudēt. Tu uerò quę ancilla Chriſti irreprehenſibilis es, crucem in toto tuo animo conſeruato, teq; ad ſalutem præparato, ut in numerum martyrum Chriſti recipiaris. Vale.

χρυσομαλλώ.) Chryſomallo nomen ſaltatricis, aut meretricis, quæ tempore Iuſtiniani & Theodoræ floruit.

χρυσόπολις.) Chryſopolis, mercatus Chalcedoniæ, ubi Græci qui apud Cyrum ſtipendia fecerunt, ſeptem dies man-

manſerunt, ut prædam uenderent: ut ait Xenophon.

Colophonium aurũ. χρυσὸς κολοφώνιος.) Colophonij optimum aurum fecerunt. etenim id multũ differre dicunt ab alio. Fortaſsis autem Lydi patria pulſi, aurifodinas Thraciæ, & iuxta Strymonem, cum Ionibus quibuſdam occuparunt, & auro faciendo ſtuduerunt.

Explicatio ſomnij. χρυσὸν κρατῶν ἄπρακτος ὧν θέλεις ἔσῃ.) Aurum tenens non efficies ea quæ uis.

χρυσοχοεῖον.) Fama aliquando ſparſa eſt apud uulgus Athenienſe, in Hymetto multa ramenta auri conſpecta eſſe, quæ formicæ pugnaces cuſtodirent. Illi uerò arreptis armis, contra eas excurrerunt. Cum uerò re infecta rediſſent, fruſtraq́ue afflictati, alij alios deriſerunt, dicentes, σὺ δ' ᾤου χρυσοχοήσειν: Tu uerò putabas te aurum fuſurũ. hoc eſt, Tu putabas ramẽtis multis collectis, te aurum fuſurum, ac euaſurũ eſſe diuitem. Deridentur autem à Comicis. Eubulus certè ait: Nos aliquando Athenienſibus perſuaſimus, ut armis arreptis in Hymettum exirent.

Col. 1560. χρυσῷ καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις.) Inaurare nos te non animaduertis. In eos qui fruſtrà conuiciantur. Infert enim: Nunc ornamentum eſt talia audire.

χοίνικες.) Tibię tuæ clamitant, Heu heu, modiolos & compedes deſiderantes.

χοίνικες.) Rarius eſt genus animorum cõtemplationi deditiſsimorum, chœnice, quo periodos metiuntur Aegyptij: qualis fuit Amus & Antonius.

CHOERILLVS, Athenienſis tragicus, ſexageſimaquarta Olympiade in certamen deſcendit, & fabulas edidit cẽtum & quinquaginta. Vicit tredecim. Hic ſecundum quoſdam laruas & ſcenam inchoauit.

CHOERILVS Samius. Quidam Iaſenſem, alij uerò Halycarnaſſenſem tradunt, qui fuerit temporibus Panyaſidis, & Perſicis, Olympiade ſeptuageſimaquinta. Adoleſcentem Samij cuiuſdam fuiſſe ſeruum, hominem formoſiſsimũ, Samoq́ue profugum: Herodoto hiſtorico aſsidentem, eloquentiam adamaſſe: cui & in delicijs eum fuiſſe tradũt. Sed poeticam amplexum eſſe, & obijſſe in Macedonia, apud Archelaum regem. Scripſit

Scripta. hæc: Athenienſiũ uictoriã, contra Xerxẽ, ꝑ cuius poematis ſingulis uerſib. accepiſſe aureũ ſtaterẽ fert: decreto facto, ut cum uerſib. Homeri recitarẽt. Lamiaca, & alia quædã poemata illius extãt. *Verè aurea carmina.*

χοιρίων μυστηρικῶν.) In Cereris initijs porcus ſacrificabatur. ea enim beſtia illi deæ ſacra eſt.

ἀκροκορινθίᾳ ἔοικας χοιροπωλήσειν.) Videris in Acrocorintho porcos uenditura eſſe: id eſt, fore meretrix Corinthi, ubi pudenda muliebria porci appellantur. Miſceto nos amicitiæ hauſtu.

χύτραν τρέφειν.) Ollam alere. in tectis ollas collocabant, ne accederẽt noctuæ.

χύτραις ἱδρυτέον.) Ariſtophanes: Quid aliud, niſi ut pacem ollis ſanciamus? Aras enim dedicaturi, aut ſimulacra Dei alicuius, legumina elixa pro primitijs offerebant dedicatis, ob memoriam grati animi de primo uictu. Ariſtophanes in Danais: Teſtor Iouis Hercei ollas, cum quibus ara dedicata eſt olim. Interdum etiã ſumptuoſiore hoſtia dedicabantur. Mercuriales uerò ſtatuas pro foribus & alia ſigilla dedicantes, quo expeditior eſſet erectio, ollas polentæ adhibebant: conqueſti, magni ſumptus eſſe, alijs uictimis eam dedicarunt. Illi nube infeſta belli profligata, pacẽ amplexi ſunt, eãq́ue ſanciuerunt uictima immolata.

χυτρίνδα.) Chytrinda ludus eſt. Sedet aliquis in medio: reliqui circũcurſantes eum feriunt, donec aliquẽ attigerit, qui pro ipſo ſedeat.

χυτρέπους.) Saluſtius ingrediens & exiens uidebat ollas immaculatas, & fumi expertes, tanquam in foro uænum expoſitas. Maximi aũt id faciebat, ſi longo tempore uictu ignis experte uterenť.

χύτροι.) Feſtũ Athenis, qđ eodem die quo Choes agebatur, in quo omnis generis ſemina in olla elixa, Bacchо & Mercurio offerebãtur. Theopõpus aũt dicit, cõ- *Col. 1562.* ſeruatos è diluuio coxiſſe omnis generis ſemina in olla: unde ſic uocari feſtum, *Diluuij memoria.* & libaſſe cõgios Mercurio terreſtri: de olla uerò nunquã guſtaſſe. Hoc autem eos feciſſe, qui euaſerint Mercurij placãdi cauſa, pro defunctis etiam. Id autem feſtum celebratur menſe Antheſterione, ut tradit Philochorus.

χύτροι, Chytri, urbs Cypri.

INITIVM LITERAE Ψ, PS. *Col. 1565.*

PSAMMETICHVS, Aegyptiorum rex, Azotum urbem obſedit, donec *Azotus.* expugnauit, quæ urbs obſidionem diu-

 tiſsimè

tiſsimè omnium urbium, quas nos ſcimus, tolerauit.

ψαμμακοσιογάργαρα.) Conficta uox eſt ab arenis, centurijs & Gargaris, Pſamma coſiogargara.

PSANTHEOPHANICHVS, dictus eſt à Pharaone Ioſephus: hoc eſt, occultorum inuentor.

ψαύει.) Tanquam animatam Dei arcam nequaquam attingat.

Hānibalis Alpium tranſitus.

ψαφαρόν.) Appianus: Hannibal dux Carthaginenſium, Pyreneis montibus ſuperatis, in Celticam tranſijt, quæ Gallia nunc dicitur: per eamq; itinere facto, ad Alpes uenit: eaſq; quamuis præruptas, audaciſsimè conſcendit per magnas ærumnas. Ac ſyluas quidem ſuccîdit & cremauit, flammam autem & cineres aqua & aceto extinxit: itaq; mollitas rupes atque friabiles factas ferreis malleis fregit, & peruias fecit.

Col.1564 ψαιστά.) Placentæ, farina oleo & uino ſubacta, quas adolebant dijs.

ψακάς.) Dicitur de ijs qui ſputo abundant. Sic Antimachus poeta cognominatus eſt Pſecas, id eſt pluuia quod inter colloquendum ſputo familiares aſpergeret. Etiam Olympicus quidam ſic dictus eſt.

ψευδατραφάξυος πλέα.) Plena grandium mendaciorum. ἀτράφαξυς, atriplex, genus holeris eſt, quod citò grandeſcit.

Col.1565. ψευδέγγραφος δίκη, ἢ ψευδεγγραφῆς.) Si quis aliquem in æde Mineruæ pro ærario inſcripſiſſet, aut plus quàm ille deberet inſcripſiſſet, dabatur in eum actio falſę inſcriptionis. βουλεύσεως δίκη, Inſidiarum uerò actio dabatur ijs, qui cū olim debuiſſent, æs alienum diſſoluerant. ψευδοκλησία eôdem pertinet, cum quis ſe falſo teſtimonio oppreſſum, damnatum, atq; in ærarios relatum eſſe contendit.

Diſsimulatio & emendatio cladis.

ψευδόπτωμα.) Atiſtophanes: Si quando in pugna quapiam in humerum cecidiſſent, abſtergebant ſeſe, ne cecidiſſe uiderentur. Id luctæ genus pſeudoptoma, quaſi falſum lapſum dicas, appellaī. Sentētia eſt: Maiores noſtri, etſi alicubi uicti eſſent, cladem illam reſarciebant, uictoresq; ſuperabant, ut ijs nihil ex priore uictoria commodi accederet.

ψευδόπυρα.) Strategema eſt, cum noctu multæ pyræ accenduntur ad percellendos hoſtes.

ψεῦδος.) Mendacium eſt, humana felicitas. Dauid: Ego dixi in raptu meo, Omnis homo mendax.

ψευσθέντα.) Deceptum ab impoſtore, non oportere deſiſtere pugna. Nam illi & conſilia & rationes uariæ ſuppetebant, quò bellum conficeret.

ψεῦσον.) Sophocles: Ne fruſtrare nos, ô Iupiter, ſpe concepta. Col.1566.

ψηφολόγοι.) Calculorum lectores, id eſt, impoſtores, qui celeritate transferendi calculos fallunt.

Calculi nigri, albi.

ψῆφος.) Non ſuppetent uires, etiamſi tu ſepties decreueris. Senes enim ſubinde decernebant, quid agendum eſſet, quid non? Niger calculus condemnabat, albus abſoluebat. Non deſinetis facere decreta, donec uos aliquis pedibus correptos, præcipites deiecerit.

ψήχει καὶ πέτραν ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου
φείδεται· ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ.
Cōminuit & petrā longū tempus, neq; ferro
Parcit: ſed una omnia perdit falce.

ψιθυρίζα.) Veneris ſuſurrantis ædes, atq; Cupidinis: & ψιθυριστοῦ Ἑρμοῦ, Mercurij ſuſurronis, quas primus condidit, Zopyro autore, Theſeus, poſteaquā Phædra Hippolytum per calumniā apud ipſum detulerat. Alij humaniorem cauſam afferunt, quòd homines ibi conuenientes arcana ſua exponerent, & inter ſe quæ uellent ſuſurrarent. Col.1567.

ψιλός.) Pſilus, id eſt nuda uel uelitum acies eſt ignauiſsima, quæ opponitur exercitui nudorum atq; inermium: ortoq; tumultu, illa primùm cæditur.

οἴμοι κακοδαίμων ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.) Heu me infelicem, denuò nudus militabo. Romani huiuſmodi milites Auxilia uocant, ob expeditum uſum, & opis ferendæ celeritatem.

ψιλοί.) Nudi, non armati, qui pugnæ tempore quouis aut lapide aut ligno, aut alio telo utuntur: aut ſagittarij, quòd armatura tenui utuntur. Tragicus: Adeo te nudus, non habens unde uiuam.

ψίλωθρον.) Pſilothrum, medicamentum quo pili euelluntur.

PSITTACVS.) Aues quæ conſimilem humanæ linguam habent, & genarum formam, humanum ſermonem imitari poſſunt: ueluti pſittaci, picæ, & ſimiles. Col.1568.

PSITTALIA, inſulula circa Athenas.

ψόαι.) In lumbis ſiti ſunt renes, quib. appeti-

appetitiones cieri ſolent. Dauid: Lumbi mei impleti ſunt ludibrijs.

Fulmina. ψολοκομπέα. Fulminum alia dicuntur catabatæ, à deſcenſu: alia pſoloentes, ab ardore, quæ tactu ſtatim perdunt: alia argetes, candida, ſiue bruta.

ψοφοδεής.) Pſophodees, ita timidus, ut ad quemuis ſtrepitum expaueſcat.

Sonus. ψόφος.) Strepitus ſeu ſonus, alius eſt facultate, alius actu: ac alia ſtrepere poſſunt, alia non. Ac quę ſtrepere poſſunt, ſolida ſunt, & læuia, in quibus eſt ſtrepitus facultate, cum agunt, quatenus ſunt ſtrepitu prædita. Nam habilitas ad ſtrependum, eſt ſtrepitus facultate. Cum uerò & poteſt, & agit, eſt ſtrepitus actu. Eſt autem ſtrepitus, ictus aeris, qui certo modo fit. Vt enim fiat ſtrepitus, opus eſt colliſione duorum ſolidorum & leuium corporum, ſubito inter ſeſe contactu. In his enim qui comprehẽditur aer, ſubitò eliſus, ſtrepitum ciet. Nec enim mollia corpora ſtrepitum faciunt, ueluti ſpongia aut lana: nec etiam dura, placidè & paulatim colliſa. aer enim prius per partes ueluti frangitur. Itaq; uehemens durorum corporũ concurſus requiritur, ut multus interiectus aer comprehendatur, qui incluſus & ſubitò expulſus efficit ſtrepitum. Ictus enim eius exitũ antecertens excludit, & ſimul * elidit. Mollia uerò non ſtrepunt, eo quòd non poſſunt aerem excludere incluſum. Per meatus enim (rara enim ſunt mollia) comminutus exit. Maximè etiam læuore opus eſt ferientibus, quo ſtrepitus maior fiat, eo quòd plus aeris comprehenſum ſubitò eliditur. In ijs uerò quæ læuia nõ ſunt, comminuitur in cauitatibus, quæ plures ſunt, nec ſubitò exit. De * ſono alia plura dicit, quæ prætermiſimus. Strepens aũt, aut reſonans eſt, quod poteſt unũ & continuũ aerẽ cõſeruare uſq; ad auditũ. Eſt autem cognatus & inſertus aer cauitatibus aurium, iuxta ipſam meningem.

* ἐκπυῤῥηνίζειν.

* περὶ ἠχῆς

Col. 1569 ψοφοπλέως.) Strepitu plenus, id eſt turbulentus ſeu tumultuoſus. De Aeſchylo loquitur. Verba enim eius magnã quidẽ ſpeciẽ habent: ſed ſi propius intuearis, nihil rei ſubeſt. Propterea eũ dicit ἀξύστατον, id eſt confuſum, perturbatum, & ineptè componentem, iactabundum: præcipitiorum factorem, quòd magna uerba faciat: & obſtrepiloquum, & igniruptum. ψυῤῥαγῆ enim dicuntur fictilia: quæ

Aeſchyli dictio.

dum igni torrentur, rumpuntur.

ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυῤῥίνου.) Cutis tibi detrahenda eſt uſq; ad * pudẽda. Prouerbium extat apud Ariſtophanem in Equitibus, dictum de ijs qui multũ cutis amiſerunt. Aegyptij ψωλοὶ dicuntur, excoriati, i. circũciſi. μολγὸν γενέσθαι σε δεῖ, Mulgere te oportet: i. depeculari ærariũ.

* caput

ἐπὶ τῶν μὴ χρ. πολλῶν ἀναισχυντων

ψωμίζεται.) Ariſtophanes: ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται, Noui quibus rebus ineſcetur. Paſces nos pane lachrymarum.

ψωμοκόλακες.) Pſomocolaces, paraſiti, qui ob unctam quadram adulantur.

PSYLLI, gens Libyę. ψύλλα.) Ariſtop.

Rogabat modò Charephontem Socrates,

Pulex quot ſuos pedes ſaliret? Traditum autem eſt, pulicem 6 pedes habere. Col. 1570

* ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες.) In Pſyram Bacchum agentes. Apud Cratinum extat prouerbium. Pſyra uerò uilis inſula eſt, & parua, iuxta Chium, quæ uinum ferre nequit. Vſurpamus itaq; prouerbium, de ijs qui in conuiuio non potant, itemq; de rebus uilibus.

* ψύραδε

ψυχαγωγοῦ.) Ariſtophanes: apud Sciapodes lacus eſt, ubi manes elicit Socrates. In manib. eliciendis, præſtigijs quibuſdam utũtur aduerſus mortuos. Cum enim ad ea loca peruenerunt, unde duci poſſunt animæ, quas deſiderant ij quib. illis opus eſt, eò ueniũt, ubi mortui ſunt ij quorũ manes eliciunt: nec e ueſtigiò in ueniũt locũ, ſed ad hunc modũ indagãt. Nigrum arietẽ adhibent, eũq; uel altero eius cornu, uel anterioribus pedibus cõprehẽſis, erectũ poſterioribus circũducũt. Is uerò placidè admodũ ducentẽ ſequitur. Vbi uerò peruentum eſt eum in locum, in quo ille uel illa ſita eſt: ibi ſe aries ultrò ꝓſternit. Quo facto, illo remoto & occultato, uarijs ſacrificijs & incãtamẽtis adhibitis obãbulãt & circũeunt illas, & audiũt loquẽtes, & cauſas ꝓpter quas irati ſint ſciſcitãt. Etiã * Antoninus imperator elicuit manes patris ſui Commodi.

Manium euocatio.

Aries monſtrator loci.

ψυχή.) Anima, ſeu animus, ſpiritus intelligens. Partes animi aut ſpecies ſunt tres: Ratiocinans, Animoſa, Appetens. Neceſſariò igitur, & triplex uitæ ratio fuit, quarum quælibet tres illas habuit, ſed ad unam imperantem uniuerſa ſeſe conformauit. Ac prima quidem rationem ſecuta eſt ducem, cuiuſmodi uita & Reſpublica ſub Saturno fuit. Alia, quæ iracũdia inflammata, in bella & pugnas ruit,

Triplex uitæ ratio.

Vita rationis.

Vita Mauortia.

 principa-

principatus & glorię cupiditate æſtuãs: cuiuſmodi ſunt narrationes hiſtoriarũ. Col. 1571. Alia, quę appetitu regitur, luxu & delicijs diffluens, corrupta, abiecto & effœminato animo, ignauiæ dedita, in luto uoluptatum porci inſtar uolutata, auara, ſeruilis, nihil præclarum, nihil ingenuum ſuſcipiẽs, infirma & beluina, gula & inguine perpetuò metiens felicitatem, non animo prædita generoſo, corporis inſtar reſoluti & eneruati uno in loco iacẽs, neq; ſe amplius mouere poteſt.* Ac multo abiectiorẽ agebat uitã ijs hominibus qui nunc gignũtur, atq; in terris degunt. Plato, brutorũ animã in ſuis Dialogis mortalem eſſe cõfeſſus eſt. Animæ uniuerſę affectiones utriuſq; partis ſunt, & non animæ propriæ: eodemq; modo * intellectio, quæ uiuẽdi cauſa eſt animãtibus, infima & extrema pars animæ. *τὴν γὰρ φυτικὴν δύναμιν*, facultatẽ enim ſiue gignentem, ſiue producentem, ſiue creſcentem & alentem, quæ eſt in ſtirpibus, uiuendi cauſam facit Ariſtot. Nihil enim huius expers uiuere poteſt. Ea itaq; uiuunt, quæ uel ſola illa ſunt prædita, ſtirpes inquam: unam autem eſſentiam eſſe uult animæ, è diuerſis compoſitam eſſentijs, & unitam.

Vita Venerea.

φυτικὴ δύναμις.

Ψυχικὸς ἄνθρωπος.) Animalis homo. Ex animo & corpore conſtat homo. Cum igitur agit aliquid quod Deo probatur, ſpiritualis dicitur, & nõ ab anima nominatur, ſed ab alio maiore honore: ea ſcilicet actione quæ eſt à ſpiritu. Neq; enim ſufficit anima ad perfectum officium, niſi ſpiritus auxiliũ aſciuerit. Vt autem carnalis homo dicitur, qui carni ſeruit: ſic animalem uocat Apoſtolus, eũ qui humanis rationibus res committit, & ſpiritus efficaciam nõ admittit. Cum ea uirtute uiuimus, ſpirituales dicimur: cum uerò impingimus, & uilis naturæ impulſu cõtrarium aliquid agimus, terram nos appellat. Et propheta: Percutiet, inquit, terram ſermone oris ſui. nõ de terra loquẽs, ſed de peccatis. & alio loco: Fuit omnis terra labium unũ*: de peccatis loquens. & Abrahamus ſeſe extenuãs, dicit: Ego uerò terra ſum, & cinis. & iterum: In uita eius, in nihilum redierunt interiora eius. de uentre loquens. Animæ eorum qui uiolenta morte pereunt, nõ fiunt dæmones, ſecundum uulgarem opinionẽ, ſed peccantiũ: non quod eorum eſſentia mutetur, ſed quòd uoluntas eorum improbitatem illorum imitatur. Hoc & Chriſtus dicebat Iudæis: Vos * patris ueſtri diaboli eſtis.

Spiritualis.

Animalis.

Col. 1572.

Terræ allegoria.

Dæmones qui ſint.

* è patre.

Ψυχομαχοῦντες.) Polybius: Romani animoſè pugnãtes, annos ferè 15, re mari gerenda prorſus abſtinuerũt. Secutus etiam deinceps conatus, magna ex parte de uita certamen fuit.

Τέλος τοῦ Σουίδα λεξικοῦ τῆς ἑρμηνείας· καὶ χάρις καὶ δόξα τῷ παντελεῖ θεῷ, τῷ μέχρι τούτου τόνδε ζωὴν ἡμῖν καὶ ῥώμην χορηγήσαντι.

INTERPRES LECTORI.

Libellum de Re militari prætermiſi, cùm quòd uerba quæ Græcis reſponderent, me deſtituebant: tum quòd pleraq; in ipſo Suida, ut licuit, explicata ſunt, in ſua quæque litera. Ad hæc, ex libello de Re militari, qui inter opera Ciceronis extat, & è Vegetio, atq; alijs rei militaris ſcriptoribus, omnia hæc rectius petentur. Denique me eum eſſe fateor, qui, utcunque iſta uerterem, ipſe tamen ſine Græcæ linguæ cognitione meam interpretationem non ſatis fuerim intellecturus. Aliorum quidem induſtriæ non obſto: imò & hortor & oro, ut qui poſſunt, edant meliora. Vale, καὶ ἀντὶ μὲν τῶν διδομένων χάριν, ἀντὶ δὲ τῶν παραλελειμμένων συγγνώμην. Auguſtæ Vindelicorum, Cal. Ianuarij, Anno M. D. LXIIII.

Ο ΕΡΜΗΝΕΥΤΗΣ ΕΙΣ ΣΟΥΙΔΑΝ.

NOſtra ut ad interitum paulatim decidit ætas,
  Corporis & minor eſt, ingenijq; uigor:
Sic poſt eloquij melioris flumina, miſtas
  Barbariæ chartas, ſcriptaq; ſera damus.
Si ſic fata ferunt, fer tu quoq; Lector, & ægro
  Parce mihi: laſſum ſoluere tempus equum.

ALIVD.

ἐξ ἵππων ἐπ᾽ ὄνους, ἀπ᾽ ὄνων νῦν ποσὶ βαδίζω.
  καὶ τί γε λοιπὸν ἐμοί; θ᾽ ὕπτιον ἐν φερέτρῳ.

ΕΡΡΩΣΘΕ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΙ:

Si bene quid ſcripſi: ſatis eſt ſudaſſe tot annos.
  Sin male: plus ſatis eſt, tot perijſſe notas.
Reſtat ut hæc laceres mox Zoile, dente cruento.
  Non ueto: te rabies, me iuuat alma quies.
Sum rude donandus, neq; ſunt mihi cætera curæ:
  Immoriar ſtudijs, immoriarq; libris.

PTOCHOPONVS AD PLVtarchum.

Rides iure meos (fateor) Plutarche labores,
  Quos nec opes, nec honos, nec Charis ulla beent.
Fracta ualetudo, mens eſt afflicta, ſenectus
  Approperat, tacito mors ſequiturq; gradu.
Forte mihi domus eſt? cerdoni pendo tributum:
  A patre cum nullas Irus haberet opes.
At mea conſumpſi patrimonia, dum colo Muſas:
  Seruitium reditus, continuusq; labor.
Gloria quæ? pueros inter garrire, probari
  Vix ulli, ſtimulos inuidiæq; pati.
Auri tantum, una quod Apicius hauſerit hora:
  At grauis eſt multis Bibliotheca libris?
Eſt, fateor. uetitum hiſce frui florentibus annis,
  Nunc fruar? ingenium nunc, oculiq; negant.
Num uendam? quis uel curto centuſſe licetur?
  Linquo togas piperi, Corycioq; croco.
At celebre eſt nomen? Quæ me uicinia nouit?
  Ex doctis ſpernunt hi, lacerant alij.
Tu quoq; iure meos rides Plutarche labores:
  Quos nec opes, nec honos, nec Charis ulla beant.

MVSA PTOCHOPONO.

At ego diſcrucior: Quæ te deliria uexant,
  Vt te pœniteat ſortis inepte tuæ?
Siccine deſpicimur poſt tot benefacta Camœnæ,
  Vt tibi cerdonum plus adamentur opes?
Non tibi diuitias dedimus: ſed fama perennis

Te manet, ac ſeræ poſteritatis honos.
Cerdo ſuam'ne domum feret hinc? domus an tibi deſit?
Num toga? num Bacchus? num tibi flaua Ceres?
Additus eſt cenſus, tua qui patrimonia uincat:
Plena patet uarijs Bibliotheca libris.
Seruiat illa tibi uiuenti. prodigus hæres,
Quid tua, quid faciat? Tu bonus eſto tibi.
νῦν ἄγε συγχεωτίζεο τεθνεῶσι, *quid obſtat?*
Dulcis amor fuerit, non labor iſte tibi.
Nectimus en tibi laureolam, quo flauus Apollo
Caniciem cingi iuſſit honore tuam.
Doctus Atlantiades terreſtria cuncta peroſum,
Te reuehet nitidi lætus ad aſtra poli.
Plutarchi ualeant: ualeat quoq; cætera turba:
Sit tibi, Numinibus tot placuiſſe, ſatis.

SVIDAS LATINVS H. VVOLFIO interpreti.

Quas referam grates? reddam tibi quód ue διδακτρον,
Te duce quòd linguam calleo nunc aliam?
Nam qui ſum medios inter nutritus Achiuos:
En, mihi ceu fuerit patria Roma, loquor.
Fœlices uiui, quibus obtigit ille magiſter,
Quo didici linguam mortuus ipſe nouam.

Matthias Schenckius Conſtant,
Auguſtanæ Scholæ rector,

IOHANNES MAIOR AVGVSTAnus Scholæ Anneæ συνεργός, Doctiſs. uiro D. HIER. VVOLFIO.

Nuper ut in ludo conſcendit fulcra cathedræ
VVOLFIVS, ut legeret ſcripta tenenda bonis:
Ecce Suida uenit, fama ſuper æthera notus,
Ut uideat noſtræ culta Lycea Scholæ.
Audijt hunc poſtquam ſumma cum laude docentem,
Tales facundo reddidit ore ſonos:
Doctorum ſalue decus immortale uirorum,
Salue Auguſtanæ lumen honorq; Scholæ.
Eloquar, an taceam? Neutrum licet, optime VVOLFI:
Doctrinam ſtupeo, miror & ingenium.
Te VVOLFI tua rara facit ſapientia clarum,
Te grauis eloquij tollit ad aſtra decus.
Quàm teneram miro moderaris amore iuuentam,
Quàm regis arbitrij pro grauitate tui?
Deniq; quot quantasq; geris ſub pectore curas,
Dum te difficili munera mole premunt?

Te tamen

Te tamen abſterret ſubeundi nulla laboris
Cura, ſed impoſitum fers patienter onus.
Officium cunctisq; probas, operamq; benignam,
Et cum doctrinæ dexteritate fidem.
Te, uariè Schola fracta prius, mihi crede, magiſtro
Erigitur, magnis ægra leuata malis.
Multa tibi debent ciues, tibi multa Senatus:
Dum facis officium, recta docendo, tuum.
Felices pueri, docto hoc fidoq; magiſtro,
Qui uos multiplici commoditate iuuat.
Quàm ſit & Argolicæ tibi magna peritia linguæ,
Scripta docent Latio Graia uerſa ſtylo.
Inſuper ipſe meas decoraſti laude Camœnas
Ut nunc tam Græco quàm Latio ore loquar.
Quas tibi ſed referam tali pro munere grates
Dignas, ô Clarij lausq; decusq; chori?
Attamen æterno nobis celebrandus honore,
Laudeq; perpetua ritè colendus eris.
Hæc ubi dicta dedit, tenues diſceſſit in auras,
Et ſacra mox properans ad iuga uertit iter.
Ergo quid dubitas? noli deſiſtere cœptis,
Sic tua poſt obitum fama ſuperſtes erit.
Te nihil inuidiæ ſtimulus remoretur acerbus:
Inuidus inuidia rumpitur ipſe ſua.
Uiue diu, ſemperq; uale, doctiſſime V**VOLFI**:
Uiue diu, donec Unda Lycusq; fluent.

EIVSDEM CARMEN
ad Lectorem.

Huc ades ô iuuenis, uernos qui carpere flores
Expetis, & uiolas, lilia cumq; roſis.
Nam liber hic pariter mordacia ſcommata miſcet
Iucundis ſalibus, dogmatibusq; ſacris.
Quæ liquit poſt ſe Græcis monumenta Suidas,
VVOLFIVS en Latio reddidit eloquio.
Autori meritas igitur perſoluito grates,
Pluribus ut proſit, Lector amice: Uale.

EIVSDEM, IN DOCTISSIMOS D. HIERONYMI Vuolfij, quos in Officia Ciceronis ſcripſit Commentarios, Elegia: quam (quum propter editionis feſtinationem addi non potuerit) huc referre placuit. id quod æquus Lector candidè interpretabitur.

CVm prius omnipotens terrā, mare & aſtra creaſſet,
E limo humanum condidit inde genus.
Indidit & diuinæ homini ueſtigia mentis,
Eſſet ut autoris dulcis imago ſui.

Vt felix tantæ caperet conſortia lucis,
Atq; capax ueri poſſet ut eſſe boni.
Inq́; animos noſtros uirtutum ſemina ſparſit,
Quæ uelut artificis proxima ſigna forent.
Verùm diſsimiles facti noſtriq́; Deiq́;,
Cur tantum miſeri turba maligna ſumus?
Vera etenim uirtus pulſa eſt ex pectore noſtro:
Eheu monſtroſos nos mala uita facit.
Quiſq; etenim peragit, quicquid uitioſa libido
Suadet, & in uetitum quenq; repentè trahit.
Noticiæ tamen in noſtra ſunt mente relictæ,
Agnoſci ſapiens conditor unde queat.
Nec caſu ex atomis res eſſe, ars indicat ipſa
Stellarum motus quæ regit atq; uias.
Inſuper & monſtrat numerorum immobilis ordo,
Quòd Deus æternus, qualis & ipſe ſiet.
Præcipuè uerò lux mentibus inſita noſtris,
Quæ quid ſit rectum, turpia quæúe, docet:
Quòd benefacta probet Deus, indicat: atq; malignos
Oderit, ad pænas quos trahet ipſe graues.
Ex his principijs orta eſt ſapientia mundi,
Quæ decus ingenij & nomina laudis habet.
Hinc ſunt tot ueterum monumenta probata uirorum,
Quæ certam oſtendunt ad decus omne uiam.
Ex his præcipuam Ciceronis ſcripta merentur
Laudem, uirtutes quæ officiumq́; docent.
Inſuper & quod ſit praui diſcrimen, & æqui:
Tempore quid quouis, conueniatq́; loco.
Inde ſuos poterit rudis informare iuuentus
Mores, ſermonemq́; expolijſſe ſimul.
Hinc cedat cenſus, clarum quoq; nomen auorum:
Nam uirtus magnos conſpicuosq́; facit.
Ergo hæc cum proſit Ciceronis ſcripta tenere,
Quæ linguam & mores expolijſſe queunt:
Ne tibi quid deſit uerò ſtudioſa iuuentus,
Quo minus ad metam pergere ritè queas:
VVOLFIVS, ingenio ut præſtans, ſic maximus arte,
Illuſtrat mira hæc dexteritate ſua.
Hos ergo euoluet libros, quicunq; ſtudebit
Vtiliter ſtudijs conſuluiſſe ſuis.
Sed tu Gnate Dei, lux æterniq́; parentis,
Qui regis æterno numine cuncta tuo:
Membra tegas cœtus parui, tua dicta colentis,
Atq; regas flatu pectora noſtra tuo.

Concedas

Concedas ſtudijs pacem Pater optime noſtris,
Et tribuas Muſis ocia grata pijs.
Tu rege conatus noſtros, tu dirige greſſus:
Vt tibi, quæ facimus, cuncta probentur: Amen.

IN LEXICON GRAECVM SVIDAE, iam per Hier. Vuolfium in Latinam linguam conuerſum, Heliæ Ehingeri carmen.

Alcidæ mendax abſcondat fama labores,
Hydram nec iactet, nec Diomedis equos.
Non referant uates immania facta Gigantum,
Qui montes ſummis impoſuêre iugis.
Carmina ſudores taceant Atlantis, in ipſis
Quem perhibent humeris ſuſtinuiſſe polum.
Quin potius SVIDAE *Græci monumenta loquantur:*
Muſas quiſquis amat, iactitet illud opus.
Nam prius obſcura ueluti qui nocte iacebat,
Nunc cœlo fruitur liberiore liber.
Ad Latias hæc nam deduxit ſcitus ad undas
VVOLFIVS, *ut poſſent poſteritate legi.*
Ne uel in æquoreos uolitarent irrita uentos,
Nec caderent ueluti tecta relicta ſitu.
Quare Lector ades, uideas monumenta laboris
Non noua, ſed priſci temporis acta lege.
Autoris ſtudium mirabere namq; Suidæ,
Qui tibi de ueterum protulit iſta penu.
Vuolfius ingenio præſtans, nulliq; ſecundus
Arte, tibi hoc Lector nunc renouauit Opus.
Hic ueterum noſces monumenta uetuſta uirorum,
Multorum inſpicies prælia, facta, neces.
Aedes & ſacras monachorum, ampliſſima regna,
Virgineos cœtus, pontificesq; ſacros.
Artes & uarias, inuentaq; mira priorum,
Prodita temporibus ſingula ritè ſuis.
Qui mores hominum fuerint, pietasq;, fidesq;:
Hic docet, atq; ſimul plura cauenda, liber.
Quæ fuerit cuiuſq; loci genialis origo,
Deſcripſit uaria ſedulus hiſtoria.
Singula non poſſunt uerſu breuiore notari,
Quæ multis folijs annumeranda forent.

CARMEN NICOLAI STAMPFROGIJ in Suidæ & D. Hier. Vuolfij interpretis laudem.

Qui cupit hiſtorias ſancti cognoſcere cœtus,
A duce qui Chriſto nobile nomen habet:

Sedulus

Sedulus hic relegat docti monumenta Suidæ,
Qui ſcripſit Græco ſcripta diſerta ſtylo.
Hic præſtans autor te Lector amice monebit,
Secula quam fuerint priſca ſecuta fidem.
Hîc deſcripta tibi uerè eſt Eccleſia Chriſti,
Multaq́ præclarus continet iſte liber.
Quo pacto ſæui crudelia monſtra tyranni,
Uexarint famulos optime Chriſte tuos.
Quoq́ modo uita, lingua, nece, deniq́ ſcriptis
Sit confeſſa ſuam credula turba fidem:
Qui pia ſaluifici tractarunt dogmata uerbi,
Sicut Apoſtolicæ norma cohortis habet.
Si ſapis, egregium Lector ſtudioſe uolumen
Hoc eme, quod paruo uenditur ære tibi.
Sentiet ingenium fructus, mens gaudia, magnum
Accipietq́ ſimul Bibliotheca decus.
Si tibi larga placet Græca facundia linguæ,
Dulcia Muſæi mella lepôris habes.
Ergo pio dignas perſoluito pectore grates
Huic, ope de cuius redditus autor adeſt.
Eximium peperit dudum & laudabile nomen,
Ac decus æternum, VVOLFIVS *arte ſibi.*
Accipe nunc igitur doctiſsima ſcripta SVIDAE;
Lector, & autorem gratus utrunq́ cole.
Uerùm quid celebro quæ ſeſe ſcripta tuentur:
Nota ut laudentur, non opus eſſe puto.
Sæpius hæc relegas Lector: nam lecta probabis,
Autorem dignum laudibus eſſe ſcies.

GEORGIVS MYLIVS AVGVſtanus in Suidam.

Lexicon en tandem Latio ſermone SVIDAE,
In lucem perquàm nobile prodit opus.
Hunc ergo cuncti pariter iuuenesq́ ſenesq́,
Quîs curæ eſt ſtudijs conſuluiſſe ſuis:
Huc, quicunq́ cupis cognoſcere uerbaq́ resq́,
Multaq́ non ſegni ſæpe legenda uiro.
Lexicon, haud dubiè reliquorum fons & origo,
Suggeret hoc rebus propria uerba ſuis.
Hæc monumenta lege & Muſis & Apolline digna,
Quæ te multiplici cognitione beent.
Hiſtorias referent, præclaraq́ facta uirorum,
Et quid ſignificet dictio quæq́ dabunt.
Quoq́ magis pateat tantarum copia rerum,
VVOLFIVS *hæc Latijs uocibus expoſuit.*

NICOLAVS

NICOLAUS SCHVVEICKERUS AUGU-
ſtanus, in editionem Latinam SVIDAE,
Hier. Vuolfio interprete.

Lexicon eximia uehitur nunc laude Suidæ,
Et clarum meritò nomen ubiq; gerit.
Antea enim ſolum Graio ſermone politos
Erudijt, paruum ſemper ubiq; gregem.
Nunc docet hos etiam, quos non fouet Attica Pallas:
VVOLFIVS hoc Latio cum dedit eloquio.

TYPOGRAPHUS LECTORI.

In ſumma temporum difficultate, ſæuiſsima paſsim graſſante peſtilentia, Suidæ à D. Hier. Vuolfio conuerſi editionem aggredi non dubitauimus, amice Lector: ut & Reipub. literariæ commodis, ceſſantibus pleriſq; alijs, conſuleremus: & de diuina benignitate, quę ita mirabiliter nobis hucuſq; adfuiſſet, nunc etiam haudquaquam uideremur deſperaſſe. Imperatorem ſtantem mori oportere, Veſpaſianus aſſerebat: ego etiam Typographum. Quapropter ut audaces in tanto Opere aggrediundo fuimus: ita certè, Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς, ſatis fortunati. Vicit enim Apollinis iram, pertinax Mineruæ ſtudium. Proinde Suidam nunc tibi damus, quantum per hæc tempora licuit, ſatis cultum & integrum. Nam quum magnā ciuium noſtrorum partem lues iſthæc abſumpſerit, & abſumat indies adhuc: plurimos etiam membris quibuſdam, in quę uenenum Natura exonerarat, mutilatos reliquerit: Suidas quoq; noſter, quamuis crebris antidotis, ſummoq; ſtudio tantum profligere malum niteremur, ἀναιμωτὶ prorſus effugere non potuit: ſed cęterà ſaluus atque incolumis, INDICE ſolo mancus ex Officina noſtra iam quidem prodire cogitur. Neq; noſtra hæc, ſed temporum iniuria eſt: quam ſi quis boni conſulere nolit, liceet uel Deo ipſi bellum inferat. ἔξω τῶν βελῶν quiuis diligens eſſe poteſt. Nobis abundè iam ſatis eſt, fidem noſtram liberaſſe: & inter media tot funera, de aliorū potius commodis, quàm noſtra incolumitate fuiſſe ſollicitos. Quòd ſi nos miſericors pater DEVS porrò, ut hactenus, inter tot tela, tot ictus, Reipublicę uſui ſeruare incolumes uoluerit, breui locupletem quoq; ipſius ope Indicem dabimus: qui ut ad editionem iam paratus erat, ita per temporis etiam (ob inſtantes nundinas) breuitatem, & operarum penuriam, typis deſcribi in præſentia non potuit. Bene uale, amice Lector: & primis menſis abundè ſaturatus, bellaria quærere noli, ne uel delicatulus aliquis, uel certè impudens eſſe uideare.

Baſileæ, ex officina Oporiniana: VI Calend. Septembris, M. D. LXIIII.

A01 1469114

Digitized by Google

Digitized by Google

K. 20.